

Theology Library

SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT

California

RICHARD DENTON

PJ 4833 H3

אוצר לשון המקרא

STUDENTS'

HEBREW AND CHALDEE DICTIONARY

TO THE OLD TESTAMENT.

COMPILED BY

ALEXANDER HARKAVY.

WITH SUPPLEMENT:
NEO-HEBREW VOCABULARY.

HEBREW PUBLISHING CO. 77-79 DELANCEY STREET
NEW YORK

Printed in U.S.A.

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CC.

PREFACE.

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Being chiefly intended as a medium of studying the original text of the Bible, this dictionary gives copious citations and explanations of difficult passages. In difficult cases old interpreters are quoted in this work more frequently, perhaps, than in other lexicons. Some striking interpretations by old exegetes are given here, which other lexicographers seem to have disregarded (see, for instance, the interpretation of יַבְּיִלְיִם Is.11,3 under יַבְּיִלְים Pant 6,12 under יַבְּילְים Renderings of the English authorized version, which follows the old Jewish commentators, are frequently quoted. In a few instances the compiler has ventured his own conjectures as to interpretation or etymology (see בַּשְׁקוֹ בַּר Ps.2,12 under בַּעַר בַּר Jud.5,11 under בַּעָר בַּר pi, and the stem-words בַּשִׁרָּר בַּר Pi, and the stem-words בַּשְׁרָר בַּר בַּר בַּעָר בַּר בַּר בַּעָר בַּר בַּר בַּעָר בַּר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעַר בַּר בַּעָר בַּר בַּעַר בַּר בַּעַר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעַר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעַר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּעָר בַּר בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַ

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them from existing root-words. Some lexicographers consider these artificial words superfluous, but they are very useful as giving students an insight into Semitic etymology.

The system of the alphabetic order of words, and not of roots, has been followed in this work. This system, which has been adopted by most lexicographers since the time of Gesenius, is the most practical one. Words beginning both with \boldsymbol{v} (Sin) and \boldsymbol{v} (Shin) are given here under one head, though Gesenius and many other lexicographers treat them as separate letters.

In point of arrangement there are some deviations here from that of other lexicons. Some words which appear in them as two stem-words I. and II. are in this dictionary reduced to one, and some given there as one are here separated (compare, for instance, the arrangement here of the words שָּנַע with their disposition in the dictionaries of Gesenius and Steinberg).

As in most dictionaries of Hebrew and Chaldee, verbs in this work are introduced in the form of the third person preterite (past tense), which is regarded as the stem-form. Some verbs, namely those with quiescent Vav (as אָנוֹם, מַנֹּל, מַנֹּם, מַנֹּל, מַנֹּל , מַנֹּם, מַנֹּל , מַנֹּם, מַנֹּל , מַנֹּם, מַנְּל , מַנְּבְּים, מַנְּלְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְבְּים, מַנְּבְּים, מַנְּבְּים, מַנְבְּים, מַנְבְים, מַנְבְּים, מַנְבְים, מַנְבְּים, מַנְבְים, מַנְבְּים, מַנְבְּים, מַנְבְים, מְבְיבְים, מַנְבְים, מְבְים, מַנְבְים, מְבְיבְים, מַנְבְים, מְבְיבְים, מַנְבְים, מְבְיבְים, מַנְבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מִבְּים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבְיבְים, מְבִּים, מְבְיבְים, מְבְ

At the end of this dictionary is given an analytical index of all words and unusual inflections whose roots some students may have difficulty in finding.

New York, December, 1913.

LIST OF ABBREVIATIONS.

a.	and	interj.	interjection
acc.	according	intr.	intransitive
accus.	accusative	Ithp.	Ithpa el (אָתְפַּעֵל)
adj.	adjective	Kal	(جر)
adv.	adverb	loc.	local, i. e. signifying motion
Aph.	Aph el (אַפָּעֵל).		to a place
ap.	apocopated, i. e. abridged	m.	masculine
Ar.	Arabic (short forms)	n.	noun
art.	article	Niph.	Nıph'al (גָפָעַר)
c.	construct	num.	numeral
Ch.	Chaldee Aramiac.	Pa.	Pa'el (בַּעָב)
coll.	collectively	parag.	paragogic, i. e. additional
com.	common (gender)	patr.	patronymic, i. e. derived from
comp.	compare		the name of a father
conj.	conjunction	pers.	personal
def.	definite	Pi.	Pi'el (TEE)
dem.	demonstrative	pl.	plural
den.	denominative, i. e. derived	Po.	Po'el (פוֹעֵל)
	from a noun	poet.	poetically
du.	dual	pret.	preterite (past) perfact.
f.	feminine	pr. n.	proper name
fig.	figuratively	prob.	probably
fut.	future imperfect.	pron.	pronoun
gent.	gentile, i. e. derived from the	prop.	properly
	name of a nation or	pt	participle
	country	pt. p.	passive participle
Ges.	Gesenius	Pu.	Pw'al (פָּעַל)
Heb.	Hebrew	redupl.	reduplication
Hiph.	Hiph il (הָפַעִיל)	rel.	relative
Hithp.	Hithpa'el (הֹתְפָּגִלּה)		
Hoph.	Hoph al (בְּפַעַי)	8f.	suffix
Hothp.	Hothpa'el (הָתְפַעֵּל)	Stb.	Steinberg
ib.	ibidem (in that same place)	tr.	transitive
imp.	imperative	V.	verse
inf.	infinitive	verb. n.	verbal noun

ABBREVIATED TITLES OF BOOKS OF THE OLD TESTAMENT.

Am.	Amos	Jos.	Joshua
Cant.	Canticles	Jud.	Judges
1Chr.	1st book of Chronicles	ik.	1st book of Kings
2Chr.	2nd book of Chronicles	2K.	2nd book of Kings
Dan.	Daniel	Lam.	Lamentations
Deut.	Deuteronomy	Lev.	Leviticus
Ec.	Ecclesiastes	Mal.	Malachi
Est.	Esther	Mic.	Micha
Ex.	Exodus	Nah.	Nahum
Ez.	Ezekiel	Neh.	Nehemiah
Ezr.	Ezra	Num	Numbers
Gen.	Genesis	Ob.	Obadiah
Hab.	Habakkuk	Pr.	Proverbs
Hag.	Haggai	Ps.	Psalms
Hos.	Hosea	R.	Ruth
Is.	Isaiah	1S.	1st book of Samuel
Jer.	Jeremiah	28.	2nd book of Samuel
Jb.	Job	Zch.	Zachariah
Jo.	Joel	Zph.	Zephaniah
Jon	Jonah	1	

EXPLANATIONS.

Kri (יקרי) masoretic reading.

Ktib (בְּתִיב) form written in the text.

Euph.

1, 2, 3 before a verb indicates the person (1st, 2nd, 3rd).

h before a word indicates its form in a pause.

A vertical line (ן) under a letter marks the accent of a word when it is in the penult (מְלֵילֵיל). Words without this mark have the accent in the last syllable (מְלֵילֵיל). In quotations of more than one word the accent is not indicated.

indicates the form of a word before a makkeph.

א the first letter of the alphabet, called Aleph קרָאָ, from קרָאָּ, ox, because of its original similarity to the form of a bull's head; as a numeral א=1, א=1,000. — א represents a very gentle guttural sound audible only with a vowel, as: א=a, א=e, א=i, etc.; when vowelless it is silent: אַבְּיָבְ matza, אמַמר yomar.

אָב (from אַב' ; c. אָבְר' , once אַב Gen. 17, 5; sf. אָבִיה or אָבִין , אָבִיה, אָבִי or אָבִיה, etc.; pl. מבות, c. הוא) m. father in the widest sense, hence: 1) father, male parent בַּת אָבִי הִיא אַךְ לֹא בַת אביי she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen. 20, 12. -- 2) grand-father; speaking to Jacob God says: אָנִי יִי ואלהי אַבְרָהַם אָבִיהְ Iam the Lord, the God of Abraham thy father (i. e. grand-father) Gen.28,13. - 3) progenitor, ancestor or head of a people אֲבִי בָּל־בָּגִי־אָבֶר the father (i. e. ancestor) of all the children of Eber Gen. 10, 21; אַנ הַמין גוֹיִם the father (i. e. progenitor) of a multitude of nations 17,4. - 4) ereator הַלֹא הוֹא אָבִיךְ קַנָּה is he (God)

not thy father (i. e. creator) who hath created thee? Deut. 32, 6.-5) originator or first of a class the father אַבִי כַּל־תּוֹפָשׁ כִּנוֹר וְעוּגַב (i.e. the first) of all such as handle the harp and guitar Gen. 4, 21. 6) counsellor וַיִשִּׂימֵנְי לָאָב לְפַּרָעה and be hath made me a father (i. e. a counsellor) to Pharaoh Gen 45,8. - 7) guardian, protector, benefactor אָב אָנֹכִי לְאָבִיוֹנִים a father (i. e. a guardian, a protector) I am to the needy Jb.29,16.— 8) preceptor, ruler, chief, head והוה־לי and become unto me a לְאַב וּלְכהוֹן father (i. e. preceptor or ruler) and a priest Jud.17,10.- 9) poet. nearest kin לַשַּׁחַת כַּרָאתִי אָבִי אָתַה I call to the grave, Thou art my father (i. e. my nearest kin) Jb. 17, 4. - The construct forms ነጋል, ጋጅ occur in many compound proper names, as: אַבִּימֶלֶך, אַבִּירֶם, אַבִּירֶם, אַבִּשֶׁרוֹם, etc.

אבה (from אבה; sf. אבה; pl. c. אבה m. freshness, greenness, verdure ז עוֹרֶכּוּ בְאָבוּ Jb. 8, 12; אָבֵי הַבַּחַל the verdure of the valley Cant. 6, 11.

בּל Ch. (sf. אּבִּה for אָבָה) m. fruit. בו to blossom, to bear fruit, whence אַבָּר, אָב,

אבותא pr. n. a Persian eunuch Est.1,10.

אבד (fut. אבר , יאבר ; pt. אבר) 1) to be lost, to vanish, to fail, to be void; with ? to be lost to 1 Sam. 9, 20; with נְטָ to vanish from מַנוֹם אַבֵּר מְנָהָם the means of escape shall vanish from them Jb. 11, 20; מובה תאבר מכהן the law shall vanish from the priest Fz. 7, 26; יאבר לב השלף the heart of the king shall fail Jer. 4, 9; a nation (that is) void of counsel Deut.32,28. - 2) to go astray, to wander about שה אבר a stray sheep Ps. 119, 176; শুনুম מבֶּר an Aramean, wandering about Deut.26,5. — 3) to perish אָבַרָנוּ בָּלְנוּ we perish, we all perish Num. 17, 27; יאברו the wicked shall perish Ps. 37, 20; the blessing of בָּרַבַת אֹבֶד עַלֵי תַבא him that was ready to perish came upon me Jb. 29, 13; תְּנוּ־יָשֶׁבֶר יְאבֶר give strong drink to him that is ready to perish Pr.31,6.

scatter the flocks of my pasture Jer.23,1.— 3) to make to perish, to destroy בְּלֵיוֹכֶר לְטוֹ and the u hast made to perish every memorial of them Is. 26, 14; אַבְּלֵי to kill and to destroy Est. 3, 13; אָבֶרְ בִּי (בִּקְרַבְּעִי and I destroyed thee Ez. 28, 16.

Hiph. נְהַאֶּבֶּרְתִּי to destroy נְהַאָּבֶּיִם הַהִּיא and I will destroy that person Lev.23,30; תַּקְיַתְ אָצִוֹש thou destroyest the hope of man Jb 14,19; with the banish from: נְהַצְּבְּרְתִּי מָהֶם קוֹל שְשׁוֹן and I will banish from them the voice of glodness Jer. 25, 10; אַבְיְרָה אַבִּיְרָה נִאָרָיִרָה אַבּיִרְרָה וֹל שִׁיוֹן l will destroy Jer.46,8.

Ch. (fut. מאבר) to perish. — Aph. הובר to destroy. — Hoph. הובר to be destroyed.

תבר אבר m. perishing, ruin Num.24,20. מבר (c. מובא (c. מובא) f. loss, something lost Lev.5,22.

אברון Ktib Pr.27,20 for אברון.

יוֹל m. destruction Jb.31,12; also place of destruction Pr.15,11.

אַבַּדְן m. destruction Est.9,5.

אָבְרָאָ (כּ. אַבְּאַ) m. destruction, ruin Est.8,6.

יאֹבֶה (fut. יאֹבֶה לִשׁלְחֵם to desire, to be willing ויאֹבֶה לְשַׁלְחֵם he would not let them go Ex.10,27; בְּיאֹבָה תִים will the forest-ox be willing to serve thee? Jb.39,9; with of the person to obey יְישִׁבְאַל לֹא אָבָה לִי מְּלָה he willing and Israel did not obey me Ps.81,12. m. only Jb.9,26 אָבְיה מִי יִישְׁבְאַל יוֹת אֵבָה he meaning of which is according

to the context: swift ships; acc. some; ships of reed like those which were in use in Egypt and which were very swift (in A). NON reed). Some manuscripts have been found which read 77% (almity) and accordingly some interpreters render the phrase; pirate ships (prop. ships of enemies).

יוֹבאי m. woe.

מבום m. crib

אבא Ar. to threaten.

קרְהָר f threatening, terror; enly c. אָרָחָת הָרֶב Ez. 21, 20.

וו במיחים (from רבם I.) m. melon; pl. מבמיחים (Num. 11, 5.

(fr m ቫርኒኒ) interj. ah! O that! I wish! Jb 34, 36.

בְּי pr n Ali, the mother of Ezekiah 2 K. 18, 2 (בְּבָּאַבָּ 2 Chr. 29, 1). pr. n. m.

קסאטא pr. n. m.

אָבִיב (from אבי m. prop. bl ssom, hence: ear אַבִיב the barley was in the ear Ex. 9, 31; הְדָשׁ הַאָּבִים the month of ears 13, 4 (the first month of spring, later called נִיבְיּ

יביל pr. n. f. 1) sister of David 1Chr.2,16a.17.— 2) wife of Nabal, afterwards of David 1 S. 25, 3 a. 42.

אַבינל see אַבינל.

ובידן pr. n. m.

מבידע pr. n. m

מביה pr n. m. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.7,8.— 2) son of Samuel 1S.8,2.— 3) king of Judah, son of Reh boam 2 Chr. 12, $16 = \frac{1}{2}$ 1 K. 15,1 — 4) son of Jeroboam 1K.14,1. 5) a person mentioned in Neh. 10, 8.— 6) a person mentioned in 1Chr. 24, 10.

מביה pr. n. f. ='אַבָּיה, which see.

אָבְרָהְוּ pr. n m. same as אַבּרָהוּ.

אביהוא pr. n. m.

שביהוד pr. n. m.

אביהיל pr. n. f. 1) wife of Rehoboam 2Chr 11,18. — 2) another woman 1 Chr. 2, 29.

אָבְיוֹן (from אָבְיּהְ) m. prop. one who wants something, hence: poor, needy, destitute. Isowalis

אַבּיוֹנְהּ (from אַבּיוֹנְהּ f. only Ec. 12,5 אַבּיוֹנְהּ is according to the context; and the desire shall fail; acc. several ancient interpreters מְבִיוֹנְהּ denotes the caper-berry which is used as appetizer, whence metonymically: desire, appetite.

לביהיל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.3,35,— 2) a person mentioned in 1Chr.5,14.— 3) the father of Esther Est. 2, 15.

שוב pr. n. m.

שר מבימל pr. n. f

אביה see אבים 3.

אַריְמָאָל pr. n. m. descendant of Joktan Gen. 10, 28.

זרים אר. n. 1) name of several

kings of Philistia Gen. 20, 2; 26, 1; Ps.34.1.— 2) son of Gideon Jud. 8,31.

קרנדנ pr. n. m. 1) son of Jesse 1 S. 16.8.— 2) son of Saul 1S.31,2.—
3) person mentioned in 1S.7,1.—

4) person mentioned in 1K.4,11.

אבינועם pr. n. m.

אַבנר see אַבינר.

אַבִיםָרְ see אָבִיםְרָ.

אָבִיעָהֶר n. 1) son of Gilead, of the tribe of Manasseh Jos. 17, 2; gent אָלֶהֶרְ Jud. 6, 11; = אָיָעָהֶרְ אִינְהֶרְי Num.26,30. — 2) one of David's warriors 2 S. 23, 27.

אָבִי עַלְבּוֹן pr. n. m. 2 S. 23, 31 בּיִן בּוֹן 1 Chr. 11, 32.

אָבִיר (c. אָבִיר) m. mighty warrior, hero; only of God אָבִיר יַעָקב mighty warrior of Jacob Gen. 49, 24.

אַבִּיר מוֹ, stout-hearted Ps.76,6.—2) head, chief בּבִּיר בְּרֹעִים the chief of the herdsmen 1S.28,8.— 3) great lord בְּבִיר בְּרֹעִים אַבִּיר בְּרֹעִים אַבִּיר בִּרֹעִים אַבִּירִים אַבִּירִיי sthe choicest food) Ps. 78, 25 (others: angels' bread).—4) poet. a) stud-horse bread).—4) poet. a) stud-horse of the hoofs of his stud horses Jer. 47, 3. b) bull אַבְּיִין the bulls of Bashan Ps. 22, 13.

pr. n. m. 1) person mentioned in Num.16,1.— 2) another person 1 K 16, 34.

שבישנ pr. n. f.

אַבישְּוּעַ pr. n. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.8,4. — 2) son of Phinehas, the high-priest Ezr. 7, 5.

pr. n. m. אַבִּישוּר

אַרִישֵׁי pr. n. m. 1 S. 26; 6 בּישִׁי pr. 10, 10.

יישלוֹם pr. n. son of David 1 K. 15, 2 אַבְשָׁלוֹם 2 S. 3, 3.

אביתר pr. n. m.

קבּלְּ only Hithp. דְּהָאֵבְּר to roll, to wind itself נֵיתְאַבְּרוֹ נֵאוֹת עֲשֶׁן and they wind themselves upward like the lifting of the smoke Is. 9, 17. (fut. בְּיִבוֹי) to lament, to mourn

לבל (fut. אָבֶל) to lament, to mourn לְּבֶּל his soul will mourn for him Jb. 14, 22; וְאָבֶל and then shall mourn the pastures of the shepherds Am. 1, 2.

Hiph: נאַביל (fut. מַבְּבֹּל) to cause to mourn ביוֹם רְרְתּוֹ שִׁאֹלְה הָאַבַלְּתִּי on the day when it went down to the grave I caused a mourning Ez.31,15; מַבְּלִּרְתְּל וְחֹיְמָה and he caused the rampart and the wall to mourn Lam.2,8.

Hithp. הָתְאַבֶּל to mourn וְאָרְבֶּה and I wept and mourned Neh.1.4.

תבלי (c. אָבֶלי , פּבָּלי ; c. pl. אָבֶל adj. mourning באָבֶּל־אַם as one mourning for his mother Ps.35,14; אַבֵּלי the mourners of Zion Is 61,3: אַבּלי צִיוֹן אַבּלוֹת the ways of Zion are mourning Lam 1,4.

אָבֶל (Ar. אבל fresh grass) f. 1) meadow אבל הַנְּרוֹלְָה unto the great meadow 18.6,18. — 2) pr. n. of a city

in the north of Palestine 2S.20,18.— לבְּאָ occurs in several compound geographical names: מ) אָבֶל בִית (Page 2S.20,14, sometimes אַבֶּל מְיָם 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes אַבֶּל מִים 2S.20,14, sometimes מִעָּלְהְ מִים 2S.20,14, sometimes מִעָּלְהְ מִים 2S.20,14, sometimes מִעָּלְהְ מִים 2S.20,14, sometimes 2. b אַבֶּל מִים 33,49 שִׁיִּים 4 with Moab Num 33,49 שִׁיִּבְּל מְחִילְה מִים 3,49 מִים מוֹנוֹים מוֹים מוֹנוֹים מוֹ

אַבְל (sf. אָבְלְם, אָבְלְם) m. mourning (אָבְלָם) adv. certainly.— 2) but.

אָבֶני (sf. אַבְנִים; pl. אַבְנִים, c. אַבְנִי) f. וֹתָהִי לָהֶם הַלְבִנָּה לִאֲבֶן stone, rock וַתָּהִי לָהֶם הַלְבִנָּה לִאֲבֶּן and the brick served them for stone Gen. 11, 3; ניקחו אַבְנִים וַיִּעֲשוּר and they took stones and made a heap 31, 46; אַבָּגִי מַחַאָב hewn stones 2 K. 12, 13; of the hail: 128 hail-stone Is. 30, 30; of precious stones: מְלְאַת אֶבֶן setting of stones Ex. 28, 7; אֵבֶּוֹרַחָּן Pr. 17, 8, בּן יַקְרָה Ez 27, 22 precious stone; אָבְנִי־חְפֵץ precious stones Is 54, 12; fig. אבן ושראל the rock (i. e. defence) of Israel Gen.49,24; בו אבן a heart of stone (i.e. a hard heart) Ez. 11, 19: בְּלֵּבֶּן he became as a stone (i. e. was stupefied with grief) IS. 25,37 — 2) weight אַבָנֵי the weights in the bag (i. e. the weights kept by merchants in a bag) Pr. 16, 11; קאבן המכן by the king's weight 28.14.26; 78 thou shalt וָהָנֶה לָהְ בִּכִּיסִהְ אָבֶן וַאָבֶן not have in thy bag divers

weights Deut. 25,13; אֶבֶן הַבְּרִיל Zch. 4,10 a. אֶבֶן הַבְּרִיל 5,8 weight of lead or plummet; poet אַבָּן בּהוּ the weights of desolation Is. 34, 11.— אַבָּן הַאָּיֵל מַּפְּרָח מַפּפּרָק מַפְּרָח מַפּרָּק מַרְּבָּי בּהוּ אַבְּין בְּהַיּל מַרְּבָּי בּהוּ several compound geographical names: a) אָבָן הַאָּיֵל מַרָּבְּין בַּאָרָל מַרָּבְּין מַרְּבָּין מַרְּבָּין מַרְבְּיִל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְּבְּיִלְיִיל מַרְּבְּיִלְיִיל מַרְּבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְּבְּיִלְיִיל מַרְּבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבִּיל מַרְבִּיל מַרְבִּיל מַרְבִּיל מַרְבְּיִל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִילְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבְּיִלְיִיל מַרְבִּיל מַרְבִּיל מַרְבִּיל מַרְבְּיל מַרְבְּילִיל מַרְבְּיל מַרְבִּיל מַרְבְּיל מַרְבִּיל מַרְבְּילִיל מַרְבְּיל בְּילְבְיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּילְבְיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל מַרְבְּיל בְּילְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּילְבְּיל בְּילְבְּיל מַרְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּילְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַבְּיל מִבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבְּיל מַרְבּיל מִבְּיל מִבְּיל מִבְּיל מִבְּיל מִבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִּיל מִיבְּיל מִּבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִּבְּיל מְיבְּבְיל מִיבְּיל מִיבְּבְיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּיל מִיבְּבְיל מִיבְּבְיל מִיבְּיל מִיבְּבְּיל מִיבְּבְּיל מְיבְּבְיל מִיבְּבְיל מִיבְּבְיל מְיבְּבְיל מִיבְּבְיל מְיבְּבְיל מְיבְּבְיל מְיבְּבְיל מְיבְּבְיל מְיבְּבְּבְיל מְבְּבְיל מְבְּבְּבְיל מְבְּבְיל מְבְּבְּבְּבְּבְיל מְבְּבְּבְיל מְבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְיל מְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיל מְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְי

אָבֶן (def. אַבְנָא f. stone אֶבֶן וְלֵל heavy stone Ezr.5,8.

אַבְנָה Ktib 2K.5,12 for אָבְנָה , which sec.

שבום (from בנם m. girdle.

לבוֹים du. f. 1) potter's wheels (consisting of two stones) Jer.18,3.—
2) birth-stools (others: bathingtub for new-born children) Ex.
11,16.

אַבְנֵר pr. n. uncle and general of Saul 18.14,51 (אַבְנֵר 50.

שׁוֹר אָבוּס, to fatten; only pt, p. שׁוֹר אָבוּס fattened ox Is.15,17; בַּרְבָּרִים אֲבוּסִים fatted fowls IK 5,3.

וְבְּעָבְעְה (from נְבַע f. blain, boil שְׁבִּעְבְּעְה מחיון אָבַעְּבְעִיה an inflammation producing boils Ex.9,10.

pr. n. of a city in Issachar Jos. 19,20.

אָרָבֶּאָ pr. n. a judge of Israel Jud. 12.8.

קאָבֶּק (akin to בְּאָבֶה to embrace) Niph. אָבֶּק (fut רְאָבֶה inf רְאָבָה) to wrestle אָבָר and a man wrestled with him Gen.32,25; inf. sf. לְּהַאָּבְקּי in his wrestling 32,26.

אַבָק (c. אַבַק ; sf. אַבָּק) m. dust.

the spicy powder of the merchant מְבָקת רוֹכֵל the spicy powder of the merchant Cant.3,6.

I. (den. from אָבֶּר wing) only Hiph. בְּבָּרְהָוּךְ וַאֲבָּרְהֵוּלְ doth the hawk fly by thy wisdom? Jb.39,26.

אבר II. to be strong, whence אָבִיר a. אַבִּיר.

אבר m. wing, quill.

 $(\ddot{\varphi}$ רָרוֹתְיהָ, (c.n) $\ddot{\varphi}$, (c.n) $\ddot{\varphi}$, $(\ddot{\varphi}$, $\dot{\varphi}$,

בּרְרָבְּי pr. n. ancestor of the Hebrews Gen. 17.5.

ruler (from אַבּרֶרָּבְּי, others: bend the knees (from בָּבֶּרְ Hiph.).
Some derive this word from the Egyptian ape-rek, bend the head!

בְרָבוּ pr. n. previous name of אַבְרָהָם.

אַבִישֵׁי פפּפ אַבִשֵּׁי.

אַבִּישָׁלוֹם see אַבְשָׁלוֹם.

NJN pr. n. m.

אָנְגְי pr. n. title of Amalekite princes; gent. אַנְגָי Est 3,1.

718 to bind, to unite.

אָרָה (c. אַנְרָה אָוֹכ (c. אַנְרָה אָוֹכ (c. אַנְרָה אָוֹכ a bunch of hyssop Ex.12,22. — 2) band, company, body אַנָה מוֹט and they formed one band (or body) 2S.2,25. — 3) band, fetter אַנְהָה מִיטָה the bandsofthe yoke Is 58,6. — 4) vault אַנָה וֹעַל אָנָה יִעַל אָנָה יִנְהָּנְה יִנְּרָה יִנְּרָה יִנְּרָה יִנְּרָה יִנְלָּהְאָרָה יִנְּרָה יִנְלָּהָה he hath found-

ed his [celestial] vault over the earth Am.9,6.

7738 m. put.

אָנְאָר pr. n. author of the 30th chapter of Proverbs.

גוֹרָה (c. אַגוֹרָת) f. little coin.

אנל (c. pl. אנל) m. drop.

יבלים pr. n. of a city in Moab Is. 15,8.

בּבְּמִים (pl. אֲבָּמִים, c. אֲבָּמִים) m. 1) pool בּבְּמִרִימִים a pool of water Is.41,18.— 2) reed, bulrush Jer 51,32.

adj. sad, grieved אַנְמֵירְנָפֶּשׁ grieved in soul Is.19,10.

יהַלְכֹף כָּאַנְמוֹן to bend his head as a bulrush Is.58,5; fig. of a low condition וואָנְמוֹן palm-branch and rush (i. e. high and low) 9,13.— 2) rope of reeds בַּמוֹן בָּאַבוֹ canst thou put a reed-rope through his nose? Jb.40,26.— 3) caldron קַרוֹן as a seething pot or caldron 41,12.

וְבָּנִית (c. וְאַבֵּי ; pl. מַבְּנִית m. bowl, basin.

יְבָּלְ (pl. יְצְנָבְּיֹם) m. troops, army (prop. wing).

אנר (fut. אנר) to gather, to collect.

אָרֶרָא Ch. (def. אָרָרָא) f. letter, document.

אַנרוֹף (from אָנרוֹף m. fist.

י אָגַרְטְל (pl. c. יְאַגְּרְטְל m. dish, basin. ק (אָגְרוֹת (pl. אָגָרְטְל f. letter, edict.

אר (from אור) f. vapor, mist.

only Hiph. inf. בְאַרִיב 18.2,23 for לְהַאָּרִיב to cause to languish, to trouble.

ארבאל pr n. m

778 pr. n. m.

אָדוֹן (c. אַרֹנִים, sf. אַרֹנִים, pl. אַדוֹן, אַדוֹן, c. אַרֹגִי , sf. אַרֹגִי , פּרֹגֵי , etc.) m master, lord, possessor שֶׁמֵנִי God made me lord אֱלְהֵים לְאָרוֹן Gen.45,9; of Gcd: אַרוֹן בָּל הַאָּרֵין the Lord of all the earth Ps.97,5. אַרני is used instead of the second person of the pronoun in addressing superiors: אַרָני שָׁאַל אָתראַבָּדָיו my lord asked his servants (i. e. y u asked your servants) Gen.44,19. The pl. is sometimes used as a sing, in which case it agrees with a verb or adjective in the singular number: אַרניי יהורלי his master should give him Ex.21,4; אַרניםקשָה a cruel lord Is.19,4. – אָרֹנָי (my Lord) for exclusively of God Gen.18, 30; Ps.35,23; see also הַוֹּה.

יבים pr n of a city in Judah 2Chr.11,9.

אַרנירָם see אַדוֹרָם.

אדות see אדוות.

Ch. adv. then, at that time.

אָדִיר (אַדִּיר a mighty, glorious, noble אָדִיר (מּלְיִר a mighty cedar Ez.17,23, whence אַדִירִים Zch.11,2 mighty cedars; אַדִירִים the Lord is mighty on high Ps.93,4; מְלֶרִים mighty kings 136,18; see also אַדְרָיִם מּלָר (מּלֵר מַלָּר מַלָּר מַלָּר מַלָּר מַלָּר מַלָּר מַלָּר מַלְּרָר מַלְרָר מַלְרָר מַלְּרָר מַלְרָר מַלְרָר מַלְרָר מַלְרָר מַלְרָר מַלְרִים מַלְרָר מַלְרְרָר מַלְרִיר מַלְר מַלְרְר מַלְרְר מַלְרְר מַלְרְר מַלְר מַבְּיר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְר מַלְּיִיל מְיִייִילְים מַּבְּיר מַלְר מִינְייִילְים מַּיְיִילְיִים מַּבְּירִילְים מַלְּיִילְיִיל מַלְּיִילְיִיל מִייל מִינְילְיִיל מְיִילְילְיל מִינְילְיל מִינְילְיל מִייל מִייל מִינְיל מִייל מִייל מִינְיל מִינְיל מִיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְילְילְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְילְילְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְ

mander וְהָיָה אַדְירוֹ מְמֶּנוֹ and their leader shall be of themselves Jer. 30,21; אַדְיהוֹ הַצֵּאן leaders of the flocks 25,34.

אַדְלִיאָ pr. n. m.

ם to be red אָרָם to be redder than corals were they in body Lam.4,7.

Pu. אַבְּרָם to be made red; only pt. מְאָרָם Nah.2,4 for מְאָרָם made red; pl מְאָרָם died ied Ex 25,5.

Hiph. האדים (fut. יאַדִּים) to be red, to grow red אָם־יַאָּדִים בּתוֹבֶע though they should be red like crimson Is.1,18.

Hithp. בְּיִבְּהַתְּ to become red יֵיהָאַדְם the wine when it is red Pr.23,31.

red, ruddy רָּבְּרָמִים אָן; אָרָמִים אָרָמָים אָרָמִים אָרָמִים אָרָמִים אָרָמִים אַרְמָּים אַרְמִים אַרְמִים אַרְמִים אַרְמָּים אַרְמִים אַרְמִים אַרְמָּים אָרָמִים אָרָמְים אַרְמָּים אָרָמְים אַרְמִים אַרְמָים בּעְרָם בְּעִים בְּעִים בּעְרָם בּעְיּבְיּבְיּבְיּים בּערָם בּעְיבָּים בּערָם בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיב בּעבְיבָּיב בּעבְיבּים בּעבּיב בּעבּיב בּעבּים בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעביים בּעבּיב בּעבּיב בעביים בּעבּיב בעביים בּעבּיב בעביים בּעביים בּעביים בּעביים בּעביים בעביים בעביים בּעביים בּעביים בעביים בעבי

m ruby (precious stone).

 Num.19,14; אַבָּבָּר לְּאַ אַבְנָּר I will give no flattering titles to anybody Jb.32,21.— 4) man, as opposite to woman Ec.7,28.— 5) pr. n. a) Adam, the first man Gen 5,3. b) a city near the Jordan Jos.3,16.

דבה pr. n. of a place.

בְּדְבֶּה c. בּוְבָּהְר ; sf. 'אַבְּקָה f. 1) land, earth, soil.— 2) e untry; pl. אַבְּמִיה Ps.49,12.— 3) pr. n. of a city in Naphtali Jos.19,36.

אַרְמוֹנִי see אַרְמוֹנִי

אַרֹמִי see אַרֹמִי 3

קבי pr. n. of a city in Naphtali, called אֲדָמִי הַגָּקֵכּ Jos.19,33.

מְדְבִּיִים (red-brown) pr. n of a ridge of hills between Judah and Benjamin Jos. 15,7.

מְבְּמֵנִי adj. reddish, red-haired.

ארכתא pr. n. of a Persian.

pr n. of a place in Babylonia.

(pl. אַדֶּלָים, c. אַדְנִים) m. foundation, threshold.

אָרוֹן see אֲרֹנָי.

אַרְנִיבְּוָגִק pr n. of a Phenician king.

קיה pr. n. 1) son of David 1K.1,5 a. 8.— 2) a person mentioned in 2Chr.17,8.— 3) a person mentioned in Neh.10,17 בּוֹיָלֶם Ezr.2,13.

אַרניָהוּ see אַרניָהוּ.

אָדני־צָּהֶק pr.n. of a Phenician king. אַדניקם see אַדניקם 3.

מרניקם pr. n. tax-gatherer of David and Solomon 1K.4,6 בדות 2K. 20,24 a. בדום 2Chr.10,18.

to be great, to be splendid; only Niph. נְאָרֵר to show oneself glorious; pt. בַּלְרָשׁ glorious in holiness Ex.15 11; with parag. ': בַּלְרָי בַּלַרְיּ

Hiph. הַאְדִיר (fut. נְאִדִיר) to glorify בְּאָדִיר וְיַאְדִיר he will magnify the law and glorify it Is.42,21.

ארר m. dress, mantle.

m the 12th month of the Hebrew year (corresponding to March) Est. 3,7.

קר (אַרָּר pr. n. 1) a place in the south of Judah Jos. 15,3 = אַרָר Num 34,4.— 2) אַרָר אָרָר אָרָר אָרָר אָרָר

רדר Ch. (def. אָדְרָא , pl. c. אָדְרָא) m. threshing-floor.

Ch. (pl. def. אָרַרְנָּוַרְיָּא) m. dignitary, supreme judge.

אַרְרֵיוֹנְיּאַ Ch adv. quickly (others: exactly).

ואַדַרְכּוֹנִים (pl. ואַדַרְכּוֹנִים m Persian coin.

pr. n. 1) Assyrian deity 2K.17.31 - 2) Assyrian king Is. 37.38.

אָרָדְעָ Ch. (=Heb יְרְוֹעֵ f. arm; fig. strength.

אררעי pr. n. 1) capital of Bashan

Deut.1.4.— 2) a city in Naphtali Jos.19,37.

ירשׁב) אָרְשׁ to thresh; only once anf. אָרוֹשׁ יִרוֹשְׁנוּ he will ever be threshing it Is.28,28.

אָהַב a. אַהַב (fut. בַּהַבָּב, 1 בּאַהַב a. בַּהַבּאָ, 2 מָהֶבֶּר, pt. אֹהֶבֶּר, f. אֹהֶבֶּר; imp. מִאָּהֶבָּר; verb. n. אַהבָם, sf. מְהַבָּם, also הַבָּה, c. সমুন্ত) 1) to love, to like, to be fond of אָרֶב אָת־יוֹפֵף he leved Joseph Gen. 37,3; with לוּצְהַבְּתַּ : לְּ thou shalt love thy neigh? bor Lev.19,18; with ב: אהב בהמון he that loveth abundance Ec.5,9; that loveth אבַבְתִי (באהֶבֶת) בְדוּשׁ to tread out Hos.10,11; מַבְּרָבָּים according to their loving (i. e. as they love) 9,10; יָי מת־שֶׁם יִי to love the name of God Is.56,6; יַנְאַרֶבַת יַנְי even as the Lord אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל loveth the children of Israel 3,1.-2) to be glad אָהַבְּהִי בִּי וִשְּׁמַע וָיָ אָתר I am glad that the Lord heareth my voice Ps.116,1. — For אַהַבוּ הַבוּ Hos.4,18 see under 27.

Niph. נאָבֶב to be beloved; only pt. הַנְאַבְּכִים the beloved 2S.1,23.

Pi. אָהַב to love passionately; only pt. מְאַהַבְּי my lovers Hos.2,7,

thy lovers Jer.22,20, etc. באָבבוּן thy lovers Jer.22,20, etc. מוֹנְי אַרָבוּ m. loveliness, love; only pl. מוֹנְי אַרָבִים a lovely gazelle Pr. 5,19; הַתְנוֹ אַרָבִים they have bestowed love Hos.8.9.

m. love, love-affair; only pl. בְּאַבְּרִים tet us indulge in love Pr.7,18.

רְבָּה f. Iove; also verb. n., see אַרָּבָּה pr. n. m.

ההא interj. ah! woe!

NTA pr. n. a river in Media Ezr. 8, 15.

אור. n. a judge of Israel Jud 3,15.

רה (בּרָבּ) adv. where? Hos.13,14.

I. (fut. אָבֶּהְ to pitch tents בּוֹלְשְׁרֵהְ מְּבְּהְ וֹנְאָבֶהְ עַרְּסְרִם and he pitched his tents till close to Sodom Gen.13,12.

Pi. same as Kal; (אֹרֵהֵה) בּארֵה ישָׁם עַּרְכִּי ישָׁם עִּרְכִי nor shall the Arabian pitch there his tent Is.13,20.

אָרֵל II. (בְּלֵבְי to give light, to shine; only Hiph. fut. הן עַר יָרֵם וְלֹא behold even to the moon, and it shineth not Jb.25,5.

אָהָלִים, אָהָלִים, אָהָלִים, אֹהָלִים, אֹהָלִים, אַהָּלִים, tabernacle of the testimony Num.17,22; אֹהָל מוֹעֵר אַהָּל מוֹעֵר אַהָל מוֹעֵר אַהָּל הַעִּרָת, tabernacle of the congragation Ex. 30,18.— 2) fig. household, family וְהוֹשָׁעֵ וְיְ אָת־אָהָל יִ יְהוּהָר Lord will save the tents (i. e.

households) of Judah Zch.12,7.—3) pr. n. m. 1Chr.3,20.

אָרְבְּיָׁה pr. n. symbolic name of Samaria Ez. 23,4.

שְׁהַלִּיאָב pr. n. m.

יבה pr. n. symbolic name of Jerusalem Ez.23,4.

יריב אר. ח. 1) wife of Esau.— 2) Edomite tribe.

pr. n. Aaron, brother of Moses Ex.4,14.

אנו Pr.31,4 for אַ where? acc. some verb. n. אוֹ (from אָנָה) desire: צֵּל לַפִּילְכִים שְׁתוֹ־יָיון וּלְרוֹוְגִים אַוֹ שֵּכְר not for kings to drink wine, nor for princes to desire strong drink.

5838 pr. n. m.

אוב (akin to בַבַב) to be hollow, whence אוֹב.

לאבות (pl. אוב m. 1) bottle באבות ווֹתְרַשִׁים like new bottles (i. e. like skins filled with new wine that easily burst) Jb.32,19.- 2) the hollow belly of conjurers, in which the conjuring spirit resides, hence: a) conjuring spirit קַמַמִי נָאלִיבַאוֹב divine, I pray thee, unte me by the conjuring spirit 1S 28,8; וָהַיָה and thy voice כָּאוֹב מָאָרֵץ קוֹלְךָּ shall be like one of a conjuring spirit out of the earth Is.29,4; דַרָשׁוּ inquire of the conjuring אֵל־הַאבוֹת spirits 8,19. b) conjurer of the dead, necromancer וַעֲשֶה אוֹב וִוֹדְענִים and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6; הַקיר אַת־הַאבוֹת he removed the necromancers 1S. 28,3; בַּצֵבַת אוֹב a woman skilled in necromancy 1S.28,7.

תוכות pr.n. a station of the Israelites in the Arabian desert Num.21,10. מוֹבִיל pr. n. m.

יובל (יובל אובל, אובל, אובל m. river, stream.

אוד וו to turn, to surround, whence אור אור .— בי to be strong, whence מְאֹר .

אוֹד (pl. אוֹרָים) m. fire-brand.

 פרחing me, על ארוֹהְיךְּ concerning thee Jos.14,6; without על יחוץ in the difficult passage אַר־אוֹרַה הַוֹּעָה הַיּאָת מְאַהְרָת אָשֶׁר־עְּשֶׁיתְ הַּרְילָה הוֹאַת מְאַהְרָת אָשֶּׁר־עְשִׁיתְ there is no cause for this wrong, to send me away, which is greater than the other which thou hast done with me 2S.13,16.

דְּיָה Pi. אָרָה to long for, to desire אָרָה in my soul have I longed for thee Is.26,9; אָרָה לְמוֹשֶׁב he hath desired it as a habitation for himself Ps.132,13.

Hithp. הָאַנָּה (fut. ap. וְרָאָוֹ) to long for הַּהְאַנְּה לְמִינְעֵּמוֹתְיוֹ) do not long for his savoury meats Pr.23,3; וְרָאֵוֹ הַבְּּעָרְ וְבִּוֹךְ וְבִּוֹךְ וֹרָאוֹ the king will long for thy beauty Ps.45,12; will long for thy beauty Ps.45,12; הַבְּעָרְ הַבְּיִרְ to have a lustful longing Num.11,4.— 2) to mark off ng Num.11,4.— 2) to mark off mark off to yourselves the eastern border Num.34,10.

מַנְהָי (c. אַנְהָי sf. אַנְהַי) desire.

17:18 pr. n. m.

pr. n. 1) son of Joktan Gen.10, 2.— 2) name of a place in Arabia Ez.27.19; see also المالية المالية

יוא pr. n. m.

YN interj. woe! alas!

איב see איב.

אויה see יוֹא.

מלי, adj. a. n. fo lish, fool בָּי אָוִיל because my people is foolish Jer.4,22; אַוִיל שְׁבָּחֵים a fool in his speaking Pr.10,8; אֵיילִים מָדֶּהֶךְ fools because of their transgression Ps.107,17.

מוֹילִי adj. foolish רֹעָה אָוילִי a foolish shepherd Zch.11,15.

קויל בְּרוֹדְדְ pr. n. of a Chaldean king 2K.25,27.

עלין to be in front, to be the first, whence אין ram (as leader of a flock), אוֹל hart (because of his swiftness), etc.— 2) to be strong, whence אַ power, אוֹל or אַל terebinth (because of its strength), etc.— 3) to be foolish, whence אַנִיל .

לי (אולי 1) adv. may be, perhaps אַבָּהָה מְבָּיָה מְבָּיָה it may be that I may ebtain children by her Gen.16,2: הוא perhaps she will not be willing 24,5.— 2) וו יבּיְלִיהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְּיְרָהוּ יוֹי יִבְיְרָהוּ יוֹי יִבְיְרָהוּ יוֹי יִבְיְרָהוּ יוֹי אַבָּה וְנִים יִבְּיְרָהוּ יוֹי אַבָּה בְּמַבּי מִי שַּהְה נַם אֹתְבָה הְרַנְּהִי יִּבְּהְרִּהְיִּהְיִּ יִשְהָה נַם אֹתְבָה הְרַנְּהִי יִּבְּהְרִבְּיִהְיִּ יִּבְּהְרִבְּרִבְּיִרְ יִּבְּהְרִבְּיִבְּיִרְ יִבְּיִבְּרְהוּ נַם אֹתְבָה הְרַנְּהִי יִּבְּהְרִבְּיִרְ יִבְּיִבְּרְ נַיִּבְּיִרְ יִבְּיִהְ נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִי יְבִּיְה נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִי יִבְּיִה נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִי יִבְּיִה נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִי יִבְּיִּה נִי יִבְּיִה נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִה יִבְּיִבְּי יִבְיִּה נַם אֹתְבָה הְרַנְהְיִי יִבְּיִה נַבְּי עִבְּה נִם אֹתְבָה הְרַנְהִי יִנִי שָּהָה נִם אוֹי אוֹי זֹי יִי יִבְּיִּה נְבִי בְּיִבְּה נְבִי יִבְי שְׁהָּה נְם מִּבְיִי בְּי שְהָה נְם עִּיִבְּה וּבְּיִבְּיִבְּה וּבְּיִבְּי בְּיִבְּה נְבִי יִבְיִבְּה נְבִי יִבְיִי עִבְּה נְבִי עִבְּה נְבִי עִיבְּה נְבִי עִבְּה נְבִי עִבְּה נַבּי עִבְּה נְבִי עִבְּה נַבְי עִבְּרְב וּבְּרִים יִּבְּי עִיבְּה וּבְּיִי בְּי שְׁבָּב רְיִי עִבְּה נְבִי עִבְּה וּבְּי עִבְּי בְּבְּי בְּיִּבְּי בְּיִי עִבְּה וּבְּי עִבְּי עִּבְּה וּבְּי עִבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּיִי בְּיִי בְּבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִּבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִּים בְּיִים בְּיּבְּיוּ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

עלבור אול, ביים 1) m. (pl. אַלְבוּי, c. אַלְבּיִי vestibule, hall.— 2) adv. a. conj but, however, yet.— 3) pr. n. m. 1Chr.8,39.

אולת (sf. יהלא f. foolishness, folly.

אוֹבַוּר pr. n. m.

וון (און to breathe, to blow, fig. to be empty or vain; hence און and און בייני בייני בייני און בייני בייני בייני און בייני ב

ארן (sf. אוֹנָך , אוֹנָן m. 1) nothingness, vanity בָהָבָם עָמֶל וָאָנֵן their greatness is trouble and vanity (vain effort) Ps.90,10. - 2) falsethe words דּבָרֵי־פִיוֹ אַוֹן וּמְרָמַה the of his mouth are falsehood and deceit Ps 36,4; fig. idolatry: 118 idolatry and image-worship ותְרָבִּים 18.15,23; מְבַרֶּךְ אַוֹן he blesseth an idol Is. 66,3. - 3) wickedness, injustice מַחָשָבוֹת אוֹנָך the thoughts of thy wickedness Jer.4,14; 2011 and he will bring צֵלְיהָם אָת־אוֹנַם back on them their own injustice Ps.94,23.— 4) opprobrious name of On, a city in Lower Egypt (see Tin 4 below).

וֹא (pl. אוֹנִים) m. 1) strength, power in his בָאוֹנוֹ שַׁרָה אַת־אַלהִים strength he strove with an angel Hos.12,4, צעהי אונו his powerful steps Jb.18,7; אין אוֹנִים the powerless Is.40,29, of the generative power: ראשית איני the beginning of my strength (i. e. my first-born son) Gen.49,2; poet. a child בָּיֶל בַּאָב his child will suffer hunger Jb.18,12.- 2) wealth, substance עשַרָתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי I am become rich, I have acquired substance Hos. 12,9.— 3) affliction, pain the son of my affliction Gen. 35,18; בַּחֶם אוֹנִים the bread of afאונן pr. n. a city in Benjamin Ezr. 2.33.

אוניות Ktib for אָנִיוֹת, pl. of אָנִיוֹת.

אונם pr. n. m.

jis pr. n. m.

ንድንጽ pr. n. of a gold-country Jer. 10,9; Dan.10,5.

אוֹבִּיר pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) a country in south Arabia (acc. some: in India, others: in Africa), reputed to be rich in gold 1K.9,28; hence אוֹבִּיר a name for gold Jb.22,24.

אוֹפַן (c. אוֹפַן; pl. אוֹפַנִים) wheel.

ארץ (pt. אָץ, pl. אָצִים) to press, to hasten.

Hiph. תְּאִיץְ (fut. יָאָיץְ) to press, to urge.

אוֹצֶר (c. אוֹצְרוֹת, pl. אוֹצְרוֹת, c. אוֹצְרוֹת) m.
1) treasure, store, provision.— 2)
store-house, treasury.

לור (fut. יְאִיר to become light or clear, to dawn בַּכְּקר אוֹר morning was light Gen. 44,3; וְאוֹר לְכָּם and when ye have light, go away 1S.29,10; ארוֹ אוֹר שׁנְינֵי my eyes are become clear 14,29; fig. to cheer up Is.60,1.

Niph. נאור (fut. יאור; inf. לאור for

לְהֵאוֹר (לְהֵאוֹר to dawn, to shine לְהָשׁׁר בְּהָרְרוֹן and it dawned upon them at Hebron 2S.2,32; אוֹר בְּאוֹר בְאוֹר בְאוֹר בְאוֹר בְאוֹר בְאוֹר to shine in the light of life Jb.33,30; pt. בְאוֹר אַבָּה th u art brilliant Ps.76,5.

Hiph. הָאִיר (fut. יָאִיר; pt. מָאִיר (fut. מָאָיר) בּאָיר (וְמָאָיר to give light, to shine לָהָאִיר עַל to give light upon the earth Gen.1,15; הַאִּרֶה the earth gave light Ez.43,2; בַּיִּים נָאִיר the night will shine like the day Ps.139,12; with accus. to give light, to cause to shine, to enlighten to give light לְהָאִיר לְהֶם אָת־הַבֶּבֶרְך unto them on the way Neh. 9.12; אָליך אָלֶיך the Lord make his face shine unto thee Num.6,25; אַחַרָיו יָאִיר נָתִיב behind him he causeth his pathway to shine Jb.41,24; וַיַּהָם לא־נָאִיר אוֹרוֹ and the moon shall not let shine ber light Ez 32,7; אַתָה תַּאִיר גַרִי thou wilt cause my light to shine Ps.18,29; הַאִּירָה עִינֵי enlighten my eyes Ps.13,4; pt. f. c. מָאִירַת עִינַיִם enlightening the eyes 19,9.- 2) to light up, to set on fire לא תַאִירוּ ye shall not light up my altar for nought Mal.1,10; women will נַשִּׁים בַּאוֹת מָאָירוֹת אוֹתַה come and set it on fire Is.27,11.

קור (in the widest sense); pl. אוֹרִים אוֹרְר lights, luminaries.— בּן fresh verdure, green herbs בָּחֹב as clear heat in fresh verdure Is.18,4; pl. אוֹר שׁל the dew of herbs 26,19; אוֹר מַנְאָר אוֹר gather herbs 2K.4,39.

אורים (pl. אורים אורים (pl. אורים) m. 1) light-country קורים בַּרוּ יִי glorify the Lord in the countries of light (i. e. countries of the East) Is.24,15.—2) fire, flame בְּאוֹר בַּרָעִיר thou shalt burn with fire Ez.5,2.—3) enlightenment, revelation אורים revelations and truth Ex. 28,30 (the oracle worn by the high-priest in his breast-plate).

קיר (איר בּשְׁרָים) a person mentioned in 1Chr.11,35.— 2) a Chaldean city (אור בַשְּׁרָים), the birth place of Abraham Gen.11,28.

תֹרֶת (ל. 1) light = אוֹר (ב. 2) pl. אוֹרָת (ב. אוֹר (ב. אוֹר (ב. אוֹר (ב. אַרָה (ב. אַרַה (ב. אַרָה (ב. אַרַה (ב. אַרָּה (ב. אַרַה (ב. אַרַה (ב. אַרַה (ב. אַרַה (ב. אַרַה (ב. אַרָּה (ב. אַרַה (ב. אַבָּה (ב. אַבָּה (ב. אַבָּה (ב. אַבּיה (ב. אַבּיה (ב. אַבּה (ב. אַב

אררי pr. n. m.

אוריאל pr. n. m.

ארָדְיּא pr. n. 1) husband of Bathsheba 2S.11,3.— 2) a priest mentioned in Is.8,2.— 3) a person mentioned in Neh. 3,4.

יד, pr. a. a prophet mentioned in Jer.26,20.

אור see אורת 2.

WIN see WWY.

אוֹת (pl אֹתוֹת, אוֹתוֹת) com. 1) sign, mark, token אָתוֹת מַל יְּדְּקּ as a sign on thy hand Ex.13,19; יְהָיוֹ לְאֹתוֹת and they shall be for signs Gen. 1,14 — 2) proof יְשָׁבֹּקִי the proof that I have sent

thee Ex.3,12— 3) ensign אָישׁ עֵּל־ פּרִת לְבֵית אֲבֹתְם פּרִבּית אָבֹתְם פּרִבּית אָבֹתְם פּרִבּית אָבֹתְם every man by his own standard, by the ensigns of their family division Num.2,2— אִרְהָּ אִרְתְּי, etc., see אִרָּהְ

אוֹתְיּוֹת Is.41,23 a. 44,7 pt. of אַבְּאָּ,
אַתַה , which see.

ነኝ adv. then, at that time; ነኝይ ነኝ ነን from that time, of old, since.

אָנָה, חְנָהְ Ch. (mf. אָנָם) to heat, to kindle; inf. sf. קֹמְוָהָלְ to heat it Dan.3,19.

ים אובי pr. n. m.

the word is gone from me Dan.2,5.

The word is gone from me Dan.2,5.

The word is gone from me Dan.2,5.

אוור m. girdle, belt.

מַנֵי adv. then בּוֹצָי .

אוֹבָרָה f. offering of remembrance, memorial.

Pu. only pt. לְאוֹלָל Ez.27,19 acc. Stb.: something current (goods, money); acc. Ges.: something spuu,

textile (from Talm. אול to weave); others: מַאוֹנְל from Usal 'see אול Ch to go away.

I. (Ar. ווי) to weigh, whence מאונים scales, balance; only Pi. אוֹן to weigh carefully, to probe אוֹן וְחַאָּלּה he probed and searched out Ec.12.9.

II. (den. of אָנֵן ear); only Hiph.

ווֹ פּוֹין אַלי give ear, to listen, to hearken or פּוֹין אַלי give ear unto me Ps.

ווֹ פּוֹין אַלי hearken unto my speech Gen. 4,23; אַנִין עַר־ I gave an ear to your reasonings Jb. 32,11 (בּוֹיוֹיַנֶּם שָׁבֵּר וֹיִנְּיָם הַּוֹּיִ עַלְּיִּשׁיוֹן הַוֹּח falsehood giveth ear to a mischievous tongue Pr. 17,4 (בַּוֹיִוֹיִנְם).

אָןן (sf. אָוֹנִי du. אָוֹנִי f. ear.

(from בַּיָּלְ; sf. קּבְּוֹנֶץ) m. girdle for weapons.

קבור תְבוֹר pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,34.

7.24. pr. n. of a village 1Chr.

pr. n. m.

pr n. m.

Pik see Pi.

to bind, to gird יְאֵוֹר מְיְנִיךְּ sf. יִאֵּחֹר to bind, to gird up thy loins Jer.1,17; אָזַר מְתְנֵיךְ gird up thy do gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3; גְּיִבְּיִר אָזְרִר חְיִלְי those who stumbled girded [themselves] with strength 1S.2,4; pt. p. אור girded.

Niph. 7182 to be girded.

Pi. אור to gird, to arm with מור to girdd me with joy Ps.30,12; במורני באורני באורני

Hithp: הַתְּאֵוֹר to gird or arm oneself עוֹ הַתְּאוֹר he girded himself with strength Ps 93.1.

אַזְרוֹעַ (=יוֹרְוֹעַ) f arm Jer 32,21.

תְּוֹרֶת (c אַוֹרָת) m. 1) a native tree (i. e. like a green tree in its native soil) Ps.37,35.— 2) native, homeborn, indigenous הְאוֹרָת וְבוֹגָר a native or a stranger Lev.16,29.

קרָתְיּ patr. of אֵינְהָיּ Ps.89,1 and of אֵינְהָיּ 88,1 who descended from מָּבָר 1Chr.2,6.

אָרָ Ch. (pl. sf. אָרָיָרָ) m. brother.

TR II. f. fire-pot, chafing-dish.

TN interj. ah! alas! woe!

דּפְּרִיא III. m meadow; only pl אָּח though he grow luxuri-

antly between meadows Hos.13,15. מולא (only pl. מולים) m. owl.

בּהְרָבְּ pr n. 1) a king of Israel 1K. 16,28.— 2) a false prophet Jer.29, 21 = מַאָרָבּ v.22.

בַּהָב see בַּהְתַב 2.

]⊒П<u>В</u> pr. n. m

קר a. אחר (c. דוַם ; once דוַם; pl. יבְּרָים; f. אַחַרָּים (אֵחָת יֹי, אַחָרָים) num. 1) one; usually following the noun לבשֶר סחפ flesh Gen.2,24, rarely preceding it אַחַר נַפִּשׁ one person Num. אַחַר עָשָר ה , f. אַחַר עָשֶר אַחַר אַחַר אַחַר אַחַר אַ (eleven) always preceding .- 2) the repetition of without a conjunction has a distributive meaning: one נָשִיא אָחָר נָשִיא אָחָר מִמַּמֶּה one prince each from every tribe Num. 34,18, לַאַחַר אָחָר one by one Is.27, 12; אַחַת לְאַחַת (adding) one to one Ec. 7,27.— 3) of a person: one, some one, somebody אַן אַדָּרָאָ אָדָרָ אַל and one went out into the field 2K.4,39; בַּעָם one of the people Gen.26,10, אַחָר קַרוש a holy one Dan.8,13; ¬፲፮ግንኝ ... ጉ፲ኝ one another: מַנְבֵּוֹ הָ, חָר אָתִרהָאֶחָר and one smote the other 2S.14,6; כוובר מראַחַר and one will speak to the other Ez.33,30.- 4) only one מת רְעָה אַחַת רְעָה an evil, an only evil Ez.7,5.— 5) alone כָּי אֶּחֶר קרָאתִיי I called him alone ls. 51.2. – 6) אַדֶר adv a) together בָּלְ בַּאֶּהָר the whole congregation together Ezr. 2,64. b) alike שניהם לאחר טיבים both of them are good alike Ec.

11,6.— 7) אַחַר בּתוֹ רְּהָמִיתּ there is but one law for him, to put him to death Est 4,11. b) once אַחַר וְלֹא שָׁתַוֹּ בְּתוֹ וְלֹא שָׁתַוֹּ בְּתוֹ וְלֹא שִׁתַּוֹם once nor twice 2K.6,10; with בּמוֹת יִבְּעַרוֹ וְיִבְּקוֹלוֹ בְּתוֹנִי לוֹ they are at once brutish and foolish Jer 10.8.

Pl. שְׁבָּה אַחָרִים (1) the same שְּבָּה שַׁחָרִים one language and the same יְּבְנִים נְּבְרִים נְּבְרִים נִחְרִים and they shall become one in thy hand Ez. 37,17.— 2) a few days Gen.27,44.

ילְתְּדְ (den. from הְּאָבֶוּ to unite; only once Hithp. בְּתְאַבְוּרִי Ez.21,21 unite thyself, gather strength (of the sword).

אחה to adhere (in the Mishnah Pi. איקה to unite, to sew together).

אָתוֹ m. 1) meadow Gen.41,2.— 2) bulrush, reed-grass Jb.8,11.

קר. א. ה. חולד pr. n. m. 1Chr.8,6 אָחָיּר Gen. 46,21.

תְּוְהָי (from חוה; sf. אַחְוָהִי) f. declaration Jb.13,17.

אַתְּוְה (from אַתְּה f. brotherhood Zch. 11,4.

קרות pr. n. m. 1Chr.8,4 בחות v. 7.

Ch. (c. אַחְיָה f. solution, explanation אַחְיָה solving of riddles Dan.5,12.

אחרכי pr. n. m.

י אָחוֹר (pl. c. אָחוֹרָי; sf. אַחוֹרַי, מּחוֹרַי) אַחוֹר (אַרוּרָיהָם back-side, rear אַחוֹרָי

דְבּיִיבְּי the back-side of the tabernacle Ex.26,12.— 2) adv. a) backward, back יוֹיבְּ לְּוֹר they are departed backward Is 1,4; אַרְּיִרְּ
יְּיִיבְּיִינְיִי he h ldeth it back Pr.29,
11; of time (with יוֹיבָ בְּיִרְיִּרְ
ווֹיִי לְּצִּחוֹי he future,
hereafter וֹיִבְּיִרְיִּוֹר יִצְּחִיי the events
that are to come hereafter Is.41,
23. b) on the outside, without בְּיִרֹם וְצְחִירׁ
שְׁרִים וְצְחִירֹר Ez.2,10.

אָרוֹת (sf. אָרוֹתִי, קּרוֹתִי, etc.; pl. אַרּוֹתִי, sf. אַרּוֹתִי f. 1) sister אַרְּיוֹת on a brother or on a sister Ez.44,25.— 2) female relation Jb. 42,11.—3) companion, mate אַרְיִּתְי my sister (i. e. my companion), my beloved Cant.5,2.— 4) preceded by אַיָּה אָרֹת אִיּיָה אָרֹת מָרָל coupled together one to another Ex.26.3.

וחא (fut. וֹחָאוֹ , וֹחָאֵוֹ; 2 וֹחַאָּה, וֹחָאָה; once 3 f. ווֹתְּחָוֹ) 1) to lay hold of, to seize, to grasp מול and they laid hold of him Jud.12,6; seize for us the אָחֵוּוּ לָנוּ שֶׁעָלִים foxes Cant.2,15; מְשָׁבְיץ a mortal tremor hath seized on me 2S. 1,9.— 2) to hold, to handle אחות Gen.25,26 holding on to; אחו רמה who could handle a spear 2Chr. 25,5, with בָּוֹי to take out אָחָר צָּחָוּ one taken out of every כון־הַחַלִּשִּים fifty Num.31,30 - 3) to fasten, to gird אָהוּו בְּחַבְלֵי בוּץ fastened with cords of fine linen Est.1,6; MIN בורב girded with the sword Cant.

3,8; יְגִיפוּ הַדְּלְתוֹת וְאָחוֹוּ let them shut the doors, and do ye fasten (i. e. bar) them Neh.7,3.

Niph. וֹאָמָן: (fut. וֹאָמָן: 1) to be eaught, to be held fast וְבָּאָבוּ בַּבְּבַּעְּבְּיִי בּעְּבִּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי וֹשְׁבִּי בּעְבַּי עוֹשְׁבִּי בּעְבִּי עוֹשְׁבִּי בּעְבַּי עוֹשְׁבִּי עוֹשְׁבְיי עוֹשְׁבְּי עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּי עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּיוֹ בְּיִי עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹ עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיי עוֹשְׁבְּיוֹי עוֹשְׁבְּיי עוֹשְׁבִּיי עוֹשְׁבְיי עוֹשְׁבְּיי בּיִיי עוֹשְׁבְּיי בְּיוֹי בְּיִיי בְּיִי עוֹשְׁבְיי בּייִי בְּיִבְּיוֹי בְּעִיי בְּיוֹי בְּעוֹיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוּי בְּיוֹי בּייי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בּיי בְּיוֹי בְּיוֹי בּיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּבְייי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּיוֹי בְּבְיי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְיוּי בְּבְייי בְּיוּי בְּיוּי בְּב

Pi. pt. קְצֵּחָן to cover, to close מְצֵחָן פְּנֵיכָהָא phe covereth the face of his throne Jb.26,9.

Hoph. אָנְאָחָי to be fastened בְּלְבָּמֵא מְאָחְיִים fastened to the throne 2Chr.9.18.

The pr. n. 1) a king of Judah 2K. 18,1.— 2) a person mentioned in 1Chr.8,35.

ការ៉ាស់ (c. ហារ៉ាស់; sf. របារ៉ាស់) f. possession.

יורא pr. n. m.

מחומ pr. n. m.

חזרג pr. n. m. Gen.26,26.

m. m. 1) a person mentioned in 1Chr.5,15. — 2) another person 7,34.

יהא pr. n. m. ביותא, which see.

2378 pr. n. m

אַדְידָן Ch. (pl. אַחִידָן) f. riddle.

ירָה pr. n. m. of several persons. אַרְיָּה pr. n. m. בְּחַיָּה 1K.11,29.

מריהוד pr. n. m.

אָרִין pr. n. m. of several persons.

מחיחוד pr. n. m.

בּוֹישׁוּב pr. n. m. of several persons.

ארילוד pr. n. m. of two persons.

חומות pr. n. m.

אריבון pr. n. m.

אַרְיבִיץ pr. n. 1) father-in-law of Saul 1S.14,50.— 2) son of the priest Zadok 2S.15,27.

7778 pr. n. m.

אחינדב pr. n. m.

אחינעם pr. n t.

JODINS pr. n. m

אַריעזַר pr. n. m.

מחיקם pr. n. m

pr. n. m.

אחירע pr. n. m.

אַרישַׁחַר pr. n. m.

שר אחישר pr. n. m.

יייקבל pr. n. an ally of Absalom 2K 15,17.

אַתְּלֶב pr. n. of a city in Asher Jud.1,31.

that! would אַחַבֵּי אָרְנִי לְפְנֵי הַנְּבִיא וֹ Oh that! would אַחַבִּי אַרְנִי לְפְנֵי הַנְּבִיא Oh that! my lord were before the prophet!

2K.5,3; אַהְלֵי וְכֹּנֹּי דְרָכְי Oh that my ways were firmly directed! Ps. 119.5.

ילי pr n. m.

הקבור f. amethyst (precious stone) דע 28.19.

אָרְהָיה pr. n. Egbatana, capital of Media Ezr.6,2.

יבַּסְהַא pr. n. m.

אָחַר (fut. אָחַר) to remain long, to stay ניוחֶר מִן הַמּוֹעֵר he remained out longer than the set time 2S. 20,5 (= נְאָחֶר (וַיִּאחֶר עַר־עָּתְה (וַיִּאחֶר), בּרַעָּתְה and l stayed until now Gen. 32,5 (= עַּאָאָחַר עַר־עָּתָּה).

מתרית (f. אַחָרֶת, pl. אַחָרָת, f. אַחָרֶת, adj. 1) other, second, following.—
2) foreign, strange.

אַחַר (c. אַחַרי , pl. c אַחַרי, sf. אַחַרי, אַחַרין , אַחַר בּן , אַחַר בּן

מְחַרוֹנְה (f. אַחַרוֹנְה ; pl. m. אַחַרוֹנְה) adj. hinder, later, last; בַּאַחַרוֹנָה at last, subsequently; לְאַחַרוֹנָה at the end.

החרת pr. n. m.

pr. n. m

אחרי Heb. seè אחרי.

Ch. (sf. אַחַרִיהוֹן) prep. after.

מהרין Ch. adj. last, latest.

בּאַחַרִית f. 1) utterm st part בְּאַחַרִית יְיָה in the uttermost parts of the sea Ps.139,9.— 2) end אַחַרִית שְׁנָה end of the year Deut.11,12; פּגִּיר אַחַרִית הַיְּחָה her end is bitter Pr.5,4.—
3) last period of time, future Diagram in the last days, in the future Gen 49,1; ls.2,2; אַחַרִית וְיִתְּקָּיִת וֹ לָבֶּח אַחַרִית וְיִתְּקָּיִת וֹ לַבְּרִית וְיִתְּקָּיִת וֹ אַחַרִית וֹ לְבִּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ וְבִּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ וְבִּבְּרִית וֹ וְבִּבְּרִית וֹ וְבִּבְרִית וֹ וֹבְּבִרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ וְבִּבְּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִרִית וֹ בְּבִרִית וֹ בְּבִרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִרִית וֹ בְּבִּרִית וֹ בְּבִית וֹ בּבְּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבִּרִית וֹ בּבּרִית וֹים בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹים בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹים וֹיִּית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹיִים וֹיִים וֹי בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹים וּיִּים וֹ בּבּרִית וֹ בּבּרִית וֹ בְּבִּית וֹ בּבּרִית וֹ בְּבִּית וֹ בּבּית וֹ בּבּרִית וֹ בְּבִּית וֹ בּבּית וֹ בְּיִית וֹי בְּיִי בְּיִית וֹ בּבּית וֹ בְּיִית וֹ בְּיִית וֹ בְּיִיתְ וֹי בְּיִית וֹי בְּיִיתְּיִים בְּיִית וֹי בְּיִיתְייִים בְּיִייִים בְּיִיתְיִים בְּיִית וֹיִייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְ

Ch f. end.

ואר Ch. adj. other, strange.

מחרבית adv. backwards.

(only pl. אַחַשְּׁבְּרָפְנִים) m. satrap, Persian governor of a province.

אַרושׁישׁורישׁ pr. n. of several Persian kings (in Dan.9,1 Cyaxeres, in Ezr. 4,6 Kambyses, in Est. Xerxes).

אַחשרש Ktib Est.10,1 for אַחשרש.

יבְעִירִי pr. n. m.

יאַחִשְּׁתְּרָן (only pl. אַחַשְּׁתְּרָן m. royal courier.

אַתְאַ f. of אָרָאָ, which see.

מני (sf. אָפִי) m. whisper, stillness, slowness, softness, gentleness, convenience; with י. softly, gently יב לאַם הַּלְבִים יְאָם הַּלְבִים יִאָם הַּלְבִים יִאָם הַלְבִים יִאַם הַלְבִים יִאַם הַלְבִים יִאַם הַלְבִים יִאַם הַלְבִים יִאַם הַלְבִים יִאַם יִי בַּנַעַר sently [deal] for my sake with the young man 2S.18,5; יבְּיִבְּיִרְהַ יְאִפִי i will lead on at my convenience Gen.33,14; יוְבַרְ לְאַם and the word softly (in a whisper) spoken to thec Jb.15,11.

Pl. אְּטִים whisperers, enchanters Is.19,3.

אמד m. thorn-bush.

MEN m. yarn.

בּמוֹמִים (pt בְּמִים ; pt. p. מְמוֹם , pl. מְמִים (pt close, to stop up.— Heph. (fut בְּמֵים) to close.

אַמַר (fut. אָמֵר prop. to bind, hence: to close.

אָמֵר (from אָמֵר) adj. bound, tied, lamed אָמֵר יַד יָמְינוֹ lamed in his right hand (i. e. left-handed) Jud. 3,15.

אמר pr. n. m.

אינ (c. of אַנְהַ) where? sf אַנְהָּאַ where art thou? אַנְיּ where is he? אַנְיּ where are they? etc. אַנּ which one? who? אַנְי wherefrom? אַנּ wherefrom? אַנְי how then?

I. (pl. אִיים, once אִיין Ez.26,18;c. איין m. coast-land, island.

אים II. (only pl. איים) m. jackal.

ער אָרבָּרָל un- אָרבָּרָל un- אָרבָּרָל un- אָרבָּרָל un- elean (guilty) Jb.22,30; אָי בְבוֹד no glory 18 4,21.

IV. interj woe! oh! אָי־לֶךְ אָרֶץ woe to thee, land! Ec 10,16.

יוְאָרֶהְי (pt. אָרָב) to be an enemy יְאָרֶבְיּהְ קיבְּהְי (pt. אָת־אִיבְיּהְ מון את־אִיבְיּהְ מון מון and Saul was מון אייב אָתידְוִר מון מון and Saul was David's enemy 1S 18,29.

אֹנְבּים (sf אוָבְּהּ, אוֹבְהּ ; pl. אוֹבְהּ, כּ. אוֹבְים m. enemy.

איבה (c. איבה) s. enmity, hatred.

אֹנֶבֶת (sf. אֹנֶבְתִּי) f. enemy.

איר (sf. אירוֹם) m. misery, misfortune, distress.

איה f. 1) vulture — 2) pr n. m.

אַה תַּקְרָיף; אָיָר מּאָני where are thy kindnesses? Ps.89, 50; אָהָם אַיִּה הוּא בֹּלְהָם אַיִּה he wandereth for bread [saying], Where is it? Jb.15,23.

איןב pr. n. m. Job.

יוֹכֶּל pr. n. wife of king Ahab IK.

איוֶה = איוֶה, see איוֶה.

T'S adv. how?

אֵיכָה adv 1) how? אָיכָה נְשְׁבָה בָּדָר how doth (the city) sit solitary? Lam.1,1 — 2) where? אִיכָה where thou feedest Cant.1,7

מיכוֹל 2K.6,13 (Kri אִיכוֹ) adv where?

מּיְכְבְּה (from בְּכָה adv. how? מִיכְבְה אוּכֵל וְרָאִיתִי how can I endure to see? Est.8,6.

m. power, strength Ps.88,5.

(c. אֵילִים, c. אֵילִים, m. אַילִים, c. אֵילִים) m.

1) ram.— צו lintel, pilaster.— 3)
mighty one. grandee Ez. 17,13.—
4) strong tree, oak, terebinth.

איל see איל.

איל (pl. איל) m. stag, hart Is.35,6.

מּיִלְּה a. אַיָּלֶה (c. אַיִּלְּה ; pl. אַיִּלֶּה , c אַיִּלְה f. hind, gazelle אַיִּלְה f. hind, gazelle אַיִּלְה f. hind, gazelle אַיִּלְה f. hind Gen. 49,21 (acc. Sept. בּיִּלְה שִּיְלְה אַיִּלְה שִּיִּלְה אַיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה שִּיִּלְה מִיּבְּה (אַיֵּבְי (מִיִּבְי (מִיִּבְי מִּבְּרִב מִיבְּר (מִיבְר מִיבְּר מִיבְּיר מִיבְּר מִיבְּיר מִּיבְּר מִיבְּר מִיבְּיר מִּיבְּר מִיבְּר מִיבְּיר מִּיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִּיבְּייר מִיבְּייר מִיבְיירְייִּיר מִיבְּיר מִיבְּירְיּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מְיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּייר מִיבְּיר מְיבְּירְ מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מִיבְּיר מְיבְּיר מְיבְּיר מְיבְּיר מְיבְּייר מְיבְּייר מְיבְּייר מְיבְּייר מְיבְּייר מְיבְּיי מְיבְּיים מִּיר מִיבְּיים מִּיבְּיים מִּייים מִּיבְּיים מִּייים מִּייים מִּיבְּייים מְיבְּיים מְיבְּייבְּיים מְיבְּיים מְיבְּייבְייים מְּיבְּייים מְיבְּייים מְּייים מְיבְּייים מְיבְּיים מְּייִי

וֹאָלוֹ Ec.4,10 = אֵלוֹ if; acc. Fuerst = אֵילוֹ woe to him! (see אִי לוֹנ.).

יבילון pr. n. 1) a city in Dan.— 2) מילון city in Zebulun.

קילון pr. n. 1) a Hittite.— 2) a judge of Zebulun.— 3) a place in Dan.

לות f. strength, power.

אילם see אילים.

אַלְּמִים (pl. אֵילָמִים a. אַלְמִים (אֵלַמּוֹת a. אַלְמִים אַילָּמִים m. cornice.

ברי מיל איל pr. n. a station of the Israelites in the desert.

אילן Ch. m. tree.

אילת see אילת.

אילת see אילת.

מים (f. אים adj terrible.

רָאִימְוֹת (once אִימְתְה; c. אִימְת, פּאִימוֹת; pl. אִימְת, f. terror, fear.

אימים m. pl. 1) terrors, idols Jer.50, 38.— 2) pr. n. the original inhabitants of Moab Deut.2,11.

ואָ I. adv. where? וְצְאָיֵן whence?

וא II. 1) pron. nothing, naught ויאב as naught; לְאַיִן to naught; מֵמֵיוָן of nothing. - 2) adv. (c. 18) there is not, there is no, not, no, without מון there is no strength Is.37,3; [and if not Gen. 30,1; מְכַבֶּר without number Gen.41,49; אַין דֶבֶּר nothing Ex 5,11; nothing at all Num.11,6; there is not to me, i. e. I have not Lev.11,10.- 182 there not being: באין תהמות when there were yet no depths Pr.8,24.almost, nearly: בְּאֵין שָׁבָּכָה my steps had nearly slipped Ps.73,2. - לאין a) to him to whom is not (for באשר אין) ls. 40,29. b) until there is not: [18] until there was no cure 2Chr.21,18.— מֵצֵין a) forasmuch as not: מַאֵין כַּמוֹך forasmuch as there is none like thee Jer. 10.6. b) because there is not, for want of: מֵאֵין מַקִים for want of room Jer.19,11. - sf. אינגני I am not, I am no more, אינך thou art not, אֵינֶבֶּר ,אֵינֶבֶם, אֵינֶבָּר , etc.; אֵינֶבָּר נוֹתָן I do not give Ex.5,10; הַאִּינָהָ אינטו seest thou not? Jer.7,17; אינטו Ps.73,5 for Dank they are not.

יין adv. (בְּיִן not אין יָשׁ פֿוּ is not here ? 18.29,9.

איעזר pr. n. m.

אִיפָּה (c. אִיפַת) f. measure of grain.

אלם adv. where ?

มายาง adv. now, then, consequently.

איש (pl. אַנְשִׁים, c. אַנְשִׁים from אָנִשׁים; rarely אישים (אישים) m. 1) man, male איש ואשה man and woman Ex. 35,29; איש ואשתו male and his female (of animals) Gen.7,2; "]! male child 18.1,11; used in apposition with other nouns to indicate the gender: אישׁ סַרִיס a eunuch Jer.38,7; איש נביא a prophet Jud.6,8.- 2) husband אישי my husband is dead 2K.4.1; and for thy hus- ואל אישה השוקתה band shall be thy desire Gen.3, 16.- 3) man, human being מאיש מוער בהמה against man or beast Ex.11,7; עם אַלהָים וִעָם אַנַשִים with God and with men Gen. 32, 29. -4) member of a race, inhabitant of a place איש ישראל a man of Israel, i. e. an Israelite Num.25,8 (in 1S.17,19 used collectively for Israelites); אַנְשֵׁי נְלְעַר men of Gilead, Gileadites Jud.12,5.- 5) used in construction with other nouns to denote the qualifications of men: איש אין man of wickedness, i. e. wicked man Pr.6,12; איש דַּמִים man ef blood, i. e. bloodtbirsty man Ps.5,7; איש מלחמה man of war, i. e. warlike person, warrior Ex. 15,3; איש הַאַרָמָה man of the soil, i. e. husbandman Gen. 9,20. - 6) any man, any one, anybody, some one, somebody אַל וָהָן אָישׁ if a man (some one, somebody) were to give Cant.8,7; negatively: no man, no one, nobody אין איש there is no man, i. e. nobody Gen.31, 50.— 7) every one שמש every one of us Gen.23,6; איש חרבו every one his sword 34,25; נַשֶּׁלְיכוּ אִישׁ and they cast down every man his staff Ex.7,12; in this sense שׁיא is sometimes repeated: דייא is sometimes פיש ממבאכתו every one from his own work Ex.36,4; פַרצוֹן אִישׁ וָאִישׁ according to the pleasure of every man Est.1,8.— 8) with אָר, בָּיַב, עָמִית; one another יַנְמִי אָישׁ אָרִין: the evil of one against the other Zch.7,10; איש בָּאִישׁ וָאִישׁ בָּרָעָהוּ man against man and one against the other Is.3,5; לא תונו איש אַת־ ye shall not overreach one another Lev.25,17; also of objects: each piece איש בּתרוֹ לקרַאת העהוּ one opposite the other Gen. 15,10.-9) used impersonally: אַמַר אָמַר thus a man (one, people, they) used to say 1S.9,9.

איש־בְּישֶׁת pr. n. a son of Saul 2S.2,8.

אישהוד pr. n. m.

the eye).— 2) middle, darkness בְּאִישׁוֹן בִּיְלֵּה in the middle of the night Pr.7,9.

pr. n. m.

ישׁי pr. n. m. 1Chr.2,13 = ישׁיי:

איתון m. entrance.

אָתְי Ch. (=Heb. אָיהַי is, there is אָיהַי there is a man Dan.5,11; לְא there is not 2,10.— אַי הְיהָי there is not 2,10.— אַי הְיהָי thou art, אִיהָי we are, אִיהִיכֹּון אִיהַי art th u able canst thou? Dan.2,26; לְא אִיתְנָא we are n t serving 3,18; יְיִי אִירָי אַיִר ye are ready 3,15— אִיהִי לָךְּ some one has: אִיהִי לָךְ thou hast Ezr.4,16.

יתי pr. n. see איתי.

לאיזויא pr. n. m.

בּיְרֶשׁ pr. n. m. בּבְּבָּה, which see. אֵירָבֶּר pr. n. a son of Aaron.

איתן sf. איתנים ווי איתני n. a. adj. וֹהַשֶּׁב בָּאִיהָן firmness, strength and his bow abode in strength Gen.49,24.- 2) poet. reck האיתנים ערץ ארץ ye rockes, foundations of the earth Mic.6,2 - 3) of waters: height, overflowing נישַׁב הַנָּם and the sea returned to its לאיתני height (or overflowing) Ex.14,27; the month of the overflowing of rivers (בְּשָׁרִי) 1K.8,2; adjectively: ever flowing נחל איתן an ever flowing brock Am.4,35; ever flowing rive's Ps. 74.15.- 4) violent, mighty וְרִיב מיהן מיהן and the strife of his bones is violent Jb.33,19; גוֹי אָיהוֹן a mighty people Jer.5,15 (others: ancient people) .- 5) pr. n. m.; see . אָזַרֶּחָי

adv. 1) surely מַרָּ מִיָּרְ מִיָּרְ surely אַרְּ מִירָּף מִיּרְף אַרְּיּ אַרְּיּ

קבר pr n of a city in Babylonia Gen.10.10.

מְבְּבֶב יְּרָה בְּיִב יְּרָה m. failing brook, deceptive spring בְּמִי אַכוְב מִיִם לֹא as a deceptive spring, as waters that are not reliable Jer. 15,18.

קייב pr. n. 1) a city in Asher.—
2) a city in Judah.

קּבְיּר adj. 1) hold Jb.41,2.— 2) cruel, merciless.— 3) destructive אַכְּזָר and the destructive venom of asps Deut.32,33.

מכזרי adj. cruel, merciless.

לוְרִיוּת f. cruelty.

לבילה f. eating, food.

אָבְישׁ pr. n. king of Gath in Philistia 1S.21,11.

 eater came forth food Jud.14,14; those that used הַאוֹכְרִים לְמַעֲדַנְים to eat dainty food Lam.4,5; tnf. sf. on the day that ביוֹם אַבְּלְהָ מִמְנוּ thou eatest thereof Gen 2,17.-2) fig. to devour, to consume לאכל to devour the poor Pr.30, 4; his young men בהוריו אָכִלְה אִשׁ the fire devoured Ps.78,63; "TN a land that consumeth its inhabitants Num.13,32; the heat consumed me Gen.31,40; אַבְרַתְנִי the zeal for thy h use hath devoured me Ps.69,10. - 3) to swallow, to seize greedily נָמִצְאוּ דַבְּרֶיךְ וָאֹכִתֹם when thy words were found I greedily seized them Jer.15,16 .-4) to swallow up, to take away space בִּי יוֹכְרוֹ אַתִּיקִים מִהַנָּה for the corner-pillars took away part of the space from them Ez.42,5 (=יאכלי).

Niph. (fut. (אַבֶּר to be eaten, consumed, devoured בַּבְּר בְּרִישׁ and stacks of corn be consumed Ex.22,5; ווֹאָבֵר וְדִּצִי בִשְׁרוֹ and half of its flesh is consumed Num.12, 12; בּאַבר וֹאָבר אַבר all they that devour thee shall be devoured Jer.30,16.

Pi. אבל to consume אבל הוא מים a fire not urged by blowing will consume him Jb.20.26 (באַבְלָהוּ).—

Pn. אַבְּל to be devoured, consumed אַבְּל אָבְל שָּׁבְל ye shall be devoured by the sword Is.1,20; pt. but the thornbush was not consumed Ex.3,2.

Hiph נְאַכִיל (fut. נְאַכִּיל) 1) to make eat, to give to eat הַאָּכִיל give him bread to eat Pr. 25,21.— 2) to cause to enjoy and l will cause thee to enjoy the inheritance of Jacob thy father Is. 58,14.— לְהַבְּיִל Ez.21,33 for לְהַבְּיִל to cause to devour or destroy.

לבל Ch. (fut. מֵלֶל) to eat; see also בְּלֵי

ት አንኛ $(sf. 15 \) ነንኛ <math>(sf. 15)$ (sf. 15) (sf. 15)

קבֹקָל f. eating, food; with לְ it is also a verb: לְּצְּכְלָה for food, for eating, to eat Jer.12.9.

adv. 1) surely, certainly — 2) but, however.

יוֹל פּיהוּ prop. to burden, hence: to urge אָבֹרְ אָבְיוּ פּיהוּ his mouth urgeth it on Pr.16.26.

קָבֶּאָ (sf. בְּבָאַ) m. burden Jb.33,7.

אכר (בְּרָה (נְּרָה to dig, whence the next word.

קבָר (pl. אָבָר) m. ploughman Is.61,5. קביים אין pr.n. a city in Asher Jos.12,20.

יַנְיָשֵׁם לִאֵּל and make as nought אָלְהִי and make as nought my word Jb 24,25 — 2) adv. not; yet not אַל־הַנְעָשׁ do not Gen.22,12; אַל בְּיִבְּעָשׁ I will not see 21,16; אַל בְּיִבְּעִי וּשְׁ let there not be 13,8; אַל יִבְּעָּ וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ בְּיִבְּעִי אַ וּבְּעָּהְ וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ בְּעִּי וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ בְּעִּי וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ בְּעִּי וּשְׁ וּשְׁ וּשְׁ בְּעִי וּשְׁ וּשְׁ בְּעִי בְּעִי בְּעִי וּשְׁ בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּייִי בְּיבְייי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייי בְּיבְּייִי בְּיבְּייי בְּיבְּייי בְּיבְייים בְּיבְּייוּבְייים בְּיבְּייִים בְּיבְייבְּייים בְּיבְייים בְּיבְּיבְּייים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּ

mighty being אַל גױִם the mighty one of the nations Ez.31,11; אַלי the mightiest of the mighty 32,21.—2) power יַנִי אָל יָנִי it is in the power of my hand (i. e. I am able) Gen.31,29.—3) God אַלִים God of gods Dan.11,36; אַל God, the Almighty Gen.48,3; ביִּנְי אַלִּים the sons of God (i. e. angels) Ps.29,1.—4) adjectively: mighty, lofty אַרִיי אַל tall cedars 80.11

these. אלה (def. אלה) pron. pl. אל these. אַל (poet, אֵלֵי sf אַלֵי, אַלַי , אַלַי אַלי, אַלַי poet. אלימו (אלימו to, unto ייאמר and Abraham said אַבְרַהָם אָל־עַבְדוֹ to his servant Gen.24,1; מְרָבַקְעָה אל הקצה from end to end Ex.26, 28; נָגַע אָל־הַשְּׁמֵיִם reacheth unto heaven Jer.51,9; אבי take them unto me Gen.48,9.- 2) for weep for Saul 2S. 1,24 אָל הַנַּעַר הַוָּה הִתְפַּלְלְתִּי for this lad did I pray 1S.1,27.- 3) near, at קברוּ אוֹתִי אָל־אַבוֹתַי bury me near my fathers Gen 49,29; יישָבִים sitting at the table 1K. 13,20 - 4) with, together with made peace הָשֶׁלִימָה אֶל בְּגִי יִשְרָאִל with the children of Israel Jos. 11,19; וָאִשָּׁה אֱל־אַחוֹתָה לֹא־תָקַּח and a woman together with her sister shalt thou not take Lev. 18, 18.— 5) in, into וַיָּתעַצָּב אָל־לְבוֹ and he was grieved in his heart Gen 6.6; into thy gates Deut. 17,5.— 6) among נֶחַבָּא אֱל־הַבָּלִים

he hath hid himself among the vessels 18.10,22.— 7) against אַל־הָבָּל and Cain arose against Abel Gen.4,8.— אָל is often connected with other prepositions, as: אַל־בַּרוֹ between Ez.31,10; אַל־בַּרוֹ winder 18.21,5; אַל־בַּרוֹ over against Num.8,2.—With אָל־נַכּרוֹ have also been formed some adverbs, as: אַל־בָּרוֹ for certain 18.26,4.

אלא pr. n. m.

אַלְנְבִישׁ with Ar. def. art. או אוי אָנָבישׁ with Ar. def.

אַלְמָנִים see אַלְּנְּנְמִים.

7758 pr. n. m. Num. 11,26.

אלרעה pr. n. m.

וֹאָלְה I. to swear, to confirm by oath שְלֵה וְבַחֵשׁ I. to swear and lie Hos. 4,2; אַלה וְבַחַשׁ to swear and lie Hos. 4,2; אַלית אַלית and thou sworest Jud. 17,2.

Hiph. אַלְּהְּעָּהְ (fut. ap. בּוֹלָאָל from

יאלה; inf. אַלוֹת, sf. יאלה) to cause to swear, to confirm, to swear 1S.14,24; 1K 8,31.

הַלְּאָ II. (= לְּצַלְּה, לְּאָלָ, זוֹ II. (= לְּצַלְּה, לְּאָלָ, זוֹ II. (בּלֵּבְּלְּה, לְּצִלְּי, לַבְּיִּלְּה only imp. f. יְבָּאָ Jo.1,8.

אָלְהִי (sf. אֶלְהִי ; pl. אֶלְהִי) f. oath, curse Gen.26,28; Num.5,27.

קלה f. oak Jos.24,26.

75x 1) f. oak.— 2) pr. n. m.

אָבֶּיׁת (def. אַבְּאָבֶּה) dem. pron. pl. these.

אַלוֹהַ see אֵלְהַ.

ጠኝጽ Ch. (def. አቯ<u>ት</u>ጃ) m. God.

אלוה see אלהים.

לא Ch. interj. behold!

לה conj if.

লাগিও (with pref); লাগে, with pref. ב and sf. מול m. God, a god מָבְשָׁרָי אָחָוָה אַלּוֹה from my body I shall behold God Jb.19,26. strange god Dan.11,39; this is his power unto his god Hab.1,11.-

Pl. אַלהִינוּ (c. אֵלְהִיים; sf. אֵלהִים, etc.) 1) God, the only God the God אֵלהֵי הַרוּחוֹת לְבַל־בְּשֵׁר of the spirits of all flesh Num. 16,22; אלהים קרושים הוא he is a holy God Jos.24,19. - 2) gods, godlike beings, angels אֵנִי אָמַרָתִּי I have said, Ye are gods Ps.82,6; אלהים ראיתי עולים וֹרָנְאָרֵץ I have seen godlike beings ascending from the earth 1S. 28,13.— 3) gods, divinity בְּל־אֵלהוּי all the gods of the nations are idols Ps.96,5; אֱלֹהֵי מוֹאָב the gods (divinity) of Moab 1K. 11,33; עַשְּׁתְרָת אֱלֹהֵי צִירוֹנִין Ashtoreth the divinity of the Sidonians 1K.11,33.— 4) judges אֵשֶר וַרִשִּׁיעון whom the judges will condemn Ex.22,8.- 5) adjectively: high, lofty, great הַר־בָּשָׁן a lofty mountain is the mountain of Bashan Ps.68,17; חַתַּת אַלהִים great terror Gen.35,5.

m. 1) the sixth month of the Hebrew Year (corresponding to September) Neh.6,15.- 2) Ktib Jer.14,14 for אליל.

אלון (pl. אלון (pl. אלונים pr. n. m. אלונים pr. n. m.

1) oak, terebinth .- 2) pr. n. m., patr. 15 8.

אלון (אלין (אלין oak, terebinth. — 2) pr n. m.

(צלופִי (sf' אַלוּפִים; pl. אַלוּפִים, c. צַּלוּפִי m. 1) tame beast, lamb, ox, cow (see 158).—2) friend, companion.— 3) head of a family or tribe.

מלוש pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,13.

אילות see אלות.

אלובד pr. n. m.

אלה Niph. אנאב' to be corrupt, to get spoiled.

אלחנן pr. n. m.

יאל שפפ אלי.

אליאב pr. n. m.

אליאל pr. n. m.

pr. n. m

אלידד pr. n. m.

אלידע pr. n. m.

היקא f. tail (of sheep).

איר pr. n. of the prophet Elijah and of other persons.

אַליָה pr n. = אַליהוּ

שליהו pr. n. m.

אליהוא pr. n. m. 1) ancestor of the prophet Samuel .- 2) a friend ct Job.

יבי pr n. m

אבותבא pr. n. m.

קיחרף pr. n. m.

idol אָלְילִים (pl. אָלִילִים) m. 1) talse god,
idol אַלִּילִים idolatrous
kingdoms 1s.10,10; אַלִּילִים אַלְּמִים
dumb idols Hab.2,18.— פּיעוּפוּפוּפּּּּ
ness, worth essness
uselcss physicians Jb.13,4.

שליטֶלֶה pr. n. m.

1758 Ch. dem pron. pl. these

70'58 pr. n. m.

אר. אר. ח. m.

אליעיני pr. n. m.

יעָם pr. n. m.

אליפו pr n. 1) a son of Esau. — 2) a friend of Jon.

שליפל pr. n. m.

pr. n. m.

שליפלט pr. n. m.

אליצור pr. n. m.

153.5x pr. n. m.

שליקא pr. n. m.

ים אַנְיָקִים pr. n. of a king of Judah (בְּינִיקִים) and of other persons.

pr. n. f

ארישה pr. n. son of Javan.

שוע pr. n m.

שיב pr. n. m.

אלישבע pr. n. m.

עָשְׁיִיּאָ pr. n. of the prophet Elisha, disciple of Elijah.

שבט pr. n. m.

אַליאָתָא see אליתא.

The Ch. dem. pron. pl. these No. 178 these men Dan 3,12.

לל (= לבל) to lament, whence the next word

1998 interj. woe! Mic.7,1.

to be tongue-tied, to be dumb נְאַלְמְתִּי לּשְׁרֵּחְ נְאַלְמְתִּי לִּאָלִם (fut. בְּאַלִּמְתִּי to be tongue-tied, to be dumb נְאַלְמְתִּי לְּאָלִם 1 was dumb, I opened not my mouth Ps.39,10; תַּאַלְמְנָהְי שָׁבֶּר the lying lips be made dumb 31,19.

Pi. pt. מְלַכְּיִם to bind מְצֵּלְמִים מְּלֵבְיִם binding sh aves Gen 37,7.

אלֶם m. This word is of doubtful signification; the best Hebrew lexicographers take it to mean: dumbness, silence אָיֵם אָיִם אָרָם לוֹם do ye really speat the silence of justice? Ps.58,2; בּיִּבְּרָאוֹ בְּרָאוֹן the dove of silence in remoteness 56,1 (this is supposed to be an allusion to Israel who is symbolised by a dove).

מלם (pl. אָלְמִים adj. dumb, mute.

ত্রী see চ্বাম .

אלם see אלם.

אַלְמְגִים m. pl. red sandal-wood.

ר (אַלְמָת (sf. אַלְמָת ; אַלְמָת) אַלְּמָת (f. bundle, sheaf.

שלמודד pr. n. m.

קלמלא pr. n. of a city in Asher.

מַלָּהְ adj. widowed, forsaken.

אַרְמוֹן (m. 1) widowhood.— אַרְמוֹן

palace (pl. וְעַנְה אִים (אֵלְמְנוֹת and jackals shall howl in their [desolat] palaces Is.13,22.

אַלְמָנָה (pl. אַלְמָנָה f. widow.

the garments of her wid whood Gen.38,14; אַלְּמְנוּת חֵיוֹת in widow-hood during their entire life 28. 20,3.

תְּלְכֵּנְי m. a certain one, some one, one not named; always preceded by בְּלְנִי אַרְטִּי, as: בְּלְנִי אַרְטִי in such and such place 2K.6,8.

ואלון Ch. see אלן.

שלנעם pr. n. m.

אלנתן pr. n. m

קרָּקְּיּ pr. n. of an Asayr. -Babylonian country.

מכעד pr. n. m.

מלעדה pr. n. m.

יין אלינדוי pr. n. m.

אלעזר pr. n. m.

אָרְעָבֶּה, אָּרְעָבֶּה pr. n. of a city in Reuben.

אַלעשה pr. n. m.

קרת (fut. קבְאָבֶי) to learn אָברְהְינְינִי lest thou learn his ways Pr.22.25.

Pi. אָבּלְ (fut אָבּלֵי: pt. אָבּלֶים) to teach; בְּבְילִה אָבְּלֶּהְ וֹ will teach thee wisdom Jb.33,33; אַבּלֶּבְּנוֹ מְבַבְּנוֹ מְבַבְּנוֹ מְבַבְּנוֹ מְבַבְּנוֹ מְבַבְּנוֹ מִבְּבְּנוֹ מִיבּרְ אַנְיִי שְׁבְּילִי who teacheth us more than the beasts of the earth Jb.35,11 (בּילִבְּנוֹ בִּיבֹּוֹ בְּיֹרִ בִּיבְּנוֹ בִּיבֹּוֹ בְּיִּבְּנוֹ בִּיבֹּוֹ בְּיִבְּנוֹ מִיבְּיִנְ מִיבְּיִנְ בִּינִי בְּיִבְּנוֹ מִבְּיִבְּנִי בְּיִבְּיִנְיִי בְּיִבְּיִּנְ בִּינִי בְּיִבְּיִנְ בְּיִבְּיִּבְּיִנְ בִּינִי בְּיִבְּיִנְ בְּיִבְּיִנְ בִּינִי בְּיִבְּיִנְ בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיבְיִייְ בְּיִבְּיִייְ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְייִבְּיִים בְּיבְּיִבְייִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּייִים בְּיבִּיים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּיים בְּייִבְּיים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּייִייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיוֹי בְּיבְייִים בְּייִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיוֹיים בְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייים בְּייבְייִים בְּיוֹים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייבְייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִּים בְּייוּבְייִים בְּייבְּייוּבְייים בְּיבְּייבְייים בְּיבְּייים בְּייבְּייים בְּייבְייִּיים בְּיבְייבְייבְּי

Hiph pt. קאליף to bring forth thousands צאינגו מאַליפוֹת our sheep bringing forth thousands Ps.144,13 אַלָּרָ (יִּ אָלָּהָּ ; sf. יִּבְּיָבֵּ ; du. בּוְבַּרָּבָּ ; pl. מַלְפִים, c. אַלְפִים) m. 1) family. tribe מ according הלשלפיבם ולאלפיבם your tribes and families 18.10,19; my family is the אַלפּי הַבּל בְּמְנַשֶּׁה weakest in Menasseh Jud.6,15 .-2) a thousand; du. two thousands; pl. thousands אֵלֶף פּעָמִים a theusand times Deut.1,11, בַּהַרְהֵי ካርያ the cattle upon a thousand hills Ps 50,10; איש two thousand men Jud.20,45, הַמְשֵׁה היפים five thousand 20,45; אֶלְפִים thousands of myriads Gen. 24,60. - 3) only pl. cattle, cows, oxen צֹנֶה וַאַּלְפִים sheep and oxen Ps.8,8; שָׁבֶר אֵלְפֶּיך the increase of thy cattle Deut.7,13.

קְלֵצֵּיׁ Ch. (def. אַבְּיִצִּיׁ) m. thousand.

אליפלט see אלפלט.

אלפעל pr. n. m.

רְצָּאָ Pi. אָלֵאי to press, to urge, to compel.

עָלְיָבֶּלְ pr. n. m. = בְּבְּיִלְאָ Num.3,30.

תוב (from מום and מום) m. הס קום עבו aking against whom there is no rising (i. e. an irresistible king) Pr.30,31.

שלקנה pr. n. m.

gent. of the prophet Nahum after his birth-place אָלָּקשׁי

זלתולד pr. n. a town in Simeon

מְלְּחֶלְתְּ pr. n. Levitical city in Dan. א יוֹתְלְּתְּלְּתְּ

אָפּיִר (sf. אָפִיר ; pl. אָפּיר (f. 1) mother, ancestress. — 2) princess, leader אים בּישְּרָא a mother (i. e. a leader or princess) in Israel Jud.5,7. — 3) chief city, mother-city בוּיִשְרָא a city and a mother (i. e. a mothercity) 2S.20,19. — 4) head, commencement און בוּיִנוּן the head of the road (cross-road or partingway) Ez.26,26.

מריאָם if, when הַּאָּ... אַ whether...
or; בּלְתָּי אִם until; אָם־לֹא unless;
בּלְתָּי אִם is not? בּלְתָּי אָם except; אָם only.

אָּמָה (sf אָמְהוֹת; pl. אַמְהוֹת, c. אַמְהוֹת)
f. maid-servant, hand-maid.

חםא Ch. (pl. אָפָּרָן) f. cubit.

אָמָית (pl. אָמִים, אָמִים) f. tribe, race, people.

אְמָרָי, ch. (pl. אָמָי, def. אָמָיי,) f tribe, race, people.

אָמָהוֹת pl. of אָמָה, which see.

rowd, multitude (= מְלֹבֶּי Jer.52, 15) — 3) pr. n. of an Egyptian deity at Thobes, which city is therefore called אָמִי Neh.3,8.—4) a person mentioned in Neh.7, 59 = אַמִי Ezr. 2,57.

קָבָנִים לֹאָ m. fidelity, faith אָמָן בְּם בּבְּיִם לֹאָ children in whom there is no faith Deut.32,20. – pl. אֵמונִים (c. אֲמונִים) faith; adjectively: faith ful אַמונִים a man of faith Pr. 20,6; אַמונִי וִשְּׁרָאֵל faithful ones in Israel 2S.20,19.

קמונה (c. אָמוּנַה; אּל. אָמוּנָה; אָנּ אַמוּנָה; אָנּ אַמוּנָה הַוּ אָרָ אַמוּנָה הַוּ אַר אַמוּנַה הַוּ אַמוּנַה הַוּ אַמְיִי הַוּ אַמְנָה הַוּ אַמְיִי אַמוּנּוֹת; עוֹשִיי man of faith Pr.28,20; as adv. אַמוּנָה אַמְוּ אַמוּנָה אַמְוּ עוֹיִי אַמוּנָה אַמְן trust, office 1Chr.9,22. — 3) steadiness, stability קוֹנָה עָתִיי אַמוּנַה עַתִּיי אַמוּנַה עַתִּיי אַמוּנַה עַתִיין אַמוּנַה פּל הַיִּדְיוֹ אַמוּנָה מוֹיִי אַמוּנָה בּמוּנִה בּמוּנִים אַמוּנַה בּמוּנִה בּמוּנִים אַמוּנָה בּמוּנִה בּמוּנָה בּמוּנִה בּמוּנִים אַמוּנָה בּמוּנִה בּמוּנִים אַמוּנָה בּמוּנִה בּמוּנִים אַמוּנָה בּמוּנִים בּמוּנִה בּמוּנִים בּמוּנִה בּמוּנִה בּמוּנִה בּמוּנִים בּמוּנִה בּמוּנִים בּיים בּמוּנִים בּיים בּמוּנִים בּמוּנִים בּיים בּיי

గ్రామం pr. n. father of the prophet Isaiah.

יבא pr. n. see וובא 4.

אימים פפפ אמים.

אָמִינוֹן pr. n. diminutive of אַמִינוֹן which see.

ממיץ adj. firm, strong.

אָבְיר m. 1) top of a tree.— 2) summit of a mountain.

יְם אַמֵל in Kal only pt. p. מְהַ אָמֵל how hath thine heart languished Ez.16,30.

אַמְלָרִים adj. only pl. אַמֶּלְרִים weak, feeble.

במב pr. n. a city in Judah.

עבן, to be firm, to support, to rear up; pt. אָבוּן he who rears up, a fosterer; f. אָבוּן אָבוּן she who rears up, a foster-mother, a nurse; pt. p. אָבוּן אַבוּן אַבוּין אַבוּן אַבוּן אַבוּן אַבוּן אַבוּין אַבוּן אַבוּין אַבוּין אַבוּן אַבוּן אַבוּין אַבוּן אַבוּן אַבוּן אַבוּן אַבוּין אַבוּין אַבוּן אַבוּין אַנּיין אַבוּין אַבוּין אַבוּין אַבוּין אַבוּין אַנּיין אַבוּין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּיין אַנּין אַנּיין אַנ

Niph. וְאָמֵנוֹ (fut. (אָמֵוֹ) 1) to be firm Is.7,9; pt. לֵי לֹא תַאְמֵנוֹ firm, secure, faithful נְאַמְנוֹם נָאָמָנוֹ in a firm place Is.22,25; מִימְיוֹ נָאָמְנִים אַמְנוֹם his waters shall be secure 33,16; his waters shall be secure 33,16; מִימְיוֹ נָאָמְנוֹ חוֹם one faithful in spirit Pr.11,13.— 2) to be fostered מַאָמֵן רוֹם will be fostered Is.60,4.— 3) to be true מַאַמְנוֹ רְּבָרִיכָּם your words shall prove true Gen.42,20.

Hiph. מְלֵּבְי (fut. מְיַבְּבִי , ap. מְבָּבִי , 1) to trust, to believe. — 2) to stand still Jb. 39, 24. — באַקינוּ Is. 30, 21 for מִבְּינוּ, see מִבְּינוּ

לְּמֵן Ch. Aph. הֵימָן to trust, to believe הַימָן בָּאלְהַהּ he believed in his God Dan.6,24; pt. p. מְהֵימֵן true, faithful.

אָטֶן m. faithfulness אָטֶן very faithfully.

אָבּוֹ (יוֹ אָבּוֹן m. truth אָבּוֹן God of truth Is.65,16. — 2) adv. truly, certainly.

m. artificer, artist.

דּאָמְלָבְ 1) f. bringing up קּאָמְלָּהְ in bringing up, under guardianship Est.2,20.— 2) adv. (בּאָמְנָם אָנֹכִי דְשָׁאֹתְי truly, indeed אָמְנָם אָנֹכִי דְשָׁאֹתִי truly I have sinned Jos.7,20.

קרה f. 1) covenant.— 2) pr. n. of a ridge of the Antilibanus.— 3) pr. n. of a river (Ktib אָבָּבָּהָ) 2K. 5,12.

אָמְנָה f. only pl אֹמְנָה pillars, columns 2K.18,16.

pr. n. 1) the eldest son of David 2S.13,1.—2) another person 1Chr.4,20.

מְנָם, אָמְנָם adv. truly, verily.

קבר f. foster-mother, nurse (see

rageous אָמָע (fut. אָמָע) to be strong, courageous Deut 31,7; אָמָע לעני לעני they were stronger than I Ps.18,18.

Pr.8,28; לֹא תָאַמֵּץ אָת־יְבְבְּהְ shalt not harden thy heart Deut. 15,7.

Hiph fut. יְצְבֶּרְ to show courage יִצְּבֶּרְ let thy heart show courage Ps.27,14.

(of a horse). מְלִינִים deep-red

m. strength, boldness.

אַמְצָה לִי ישָׁבִי the inhabitants of Jerusalem are a strength (i. e. a strong support) to me through the Lord Zeh 12,5.

יציבא pr. n. m.

pr. n. of a king of Judah and of other persons.

 and she said thus 2S.20,18; once (Jer 3,1) אַמר signifies: so to say, for example.— 2) to think יַּירְבָּיר מוֹ and he thought to slay 2S. 21,16.— 3) to command אַמַר לְּהָבִיא he commanded to bring Est.1,17.— 4) to appoint לְּחָב אָמַר לִי he appointed him victuals 1K.11,18.— 5) to call, to bear the name of they bear thy name) for an evil purpose Ps.139,20.

Niph. בְּאֲכֵוֹ (fut. אָמָר) to be said, to be told, to be called עַלְּבֵּן יִאָמֵר therefore it is said Gen.10,9; יַנִיאָמֵר and it was told to the king of Jericho Jos.2,2; בְּרוֹשׁ יִאָמֵר he shall be called holy Is.4,3.

Hiph. הַאָּמִיךְ to make say to, to promise אָת־וְרְלָה הָאָמֵין thou hast made say to God (i. e. thou hast promised God) Deut 26,17; בֵיהְרָה and God hath promised thee 26,18.

Hithp. דְּהְצַּמְר to boast, to brag all the workers of wickedness are boasting Ps.94.4.

רב (inf. מַמְבָּר, מַמְבָּר, 1) to say.— 2) to command.

אָמֶרי (sf. אָמֶרי אָמָרי , c. אָמָרי , c. אָמָרי אַמָרי , c. אָמָרי אַמָרי , c. אָמָרי אַמָרי , c. אָמָרי אַמָרי אַמָרי , c. אָמָרי אַמָרי , c. אָמָרי אַמָר אַמְרי , c. אָמָרי אַמָר אַמְרי אַמָר אַמְרי אַמָר אַמָר שׁפָּר אַמָר (acc. Sept. = אָמָירִי שָׁפֶּר אַמָרוֹ beautiful boughs; see אַמְירִי שָׁפֶּר (אַיְרָה אַמְרוֹ boughs; see אַמְרוֹ אַמָרוֹ the heritage of his appointment (i. e. appointed unto him) Jb.20,29.

אמרין Ch. (pl. אמרין) m. lamb Ezr. 6,9.

728 pr. n. m.

אבה m. word, utterance, declaration.

יָאָמְרָת (c. אִמְרַת ; sf. אִמְרָת ; pl. אִמְרָת כּ. f. word, utterance.

gent. Amorite (name of a Canaanite tribe).

יקבא pr. n. m.

מבריה a. אמריה pr. n. m.

אַרְבָּא pr. n. a king of Shinear.

m. 1) last night, preceding day, yesterday שַבְּבְּתִי אָמָשׁ I lay last night Gen.19,34.— 2) night, darkness אָמָשׁ שֹאָה וּמְשׁאָה darkness, ruin and desolation Jb.30,3.

אָבֶת (sf. אָבֶת) f. firmness, truth, faithfulness, integrity.

אַמְתְּחָת (pl. c. אַמְתְּחָת) f. bag, sack.

יְהְבְּינִי pr. n. father of prophet Jonah. לְּבְּינְינִי Ch. adj. f. strong, powerful; others: dreadful Dan. 7, 7.

אַמלע. whither? עַר־אָן until when? how long? אָם whence? — With ה loc. אָנָה אָלָה אָלָה אָלָה whither shall I go? Ps.139,7; אָנָה וָיִינָה hither and thither 1K.2,42.

18 pr. n. see 118 4.

אָנָה , אַנָה Ch. pron. 1 מָנִי אָנָה from myself Ezr.7,2i.

838 interj. I pray!

אנבה Ch, see אובה.

מנה adv., see אָנה.

ו אנה I. to sigh, to lament, to mourn.

II. Pi. אַנָּה to cause to come, to cause to meet הָאָלֹהִים אָנָה God let it come into his hand Ex. 21,13.

Pu. אָבָה to be brought in, to befall, to happen לא הָאָנָה יין no evil shall befall thee Ps. 91,10.

Hithp. דְּתְאַנְה הוֹא לִי to seek occasion (for a quarrel) בְּתְאַנָּה הוֹא לִי he seeketh occasion for a quarrel with me 2K.5,7.

אַנַהְנוּ see אַנַהְ.

1728 Ch. (f. 1728) pron. they.

יַאַרְה אָנוֹשׁ man, mankind יְאַרְהּ אָנוֹשׁ it is thou, a man mine equal Ps.55,14; פָּאַרְכָּי what is man, that thou rememberest him? 8,5.— 2) coll. men, common people הְאָנוֹשׁ הַלְּה וֹלְיִם אָנוֹשׁ הַלְּה let nations know that they are but men Ps.9,21; אַנוֹשׁ הָלֶה with the style of the common people הָאָנִישׁ אָנוֹשׁ הַלָּה with the style of the common people וֹ. e. in common writing Is.8,1.— יְאַנְישׁים the pl. of אִישׁ אָנוֹשׁ, was formed of אֵנוֹשׁ.

viin pr. n. a grandson of Adam.

only Niph. לְּצָׁבֶּׁה to sigh, to lament.

אנחנא, אנחנא Ch. pron. we.

יביונו pron. we; abbreviated יביינון once אנו Ktib Jer.42,6.

אנחרת pr. n. of a town in Issachar

קני pron. com. I; sometimes used for emphasis after nouns and verbs with the pronominal suffix יִבְי בִּבּוֹלְי אָנִי יִדְי וּצְּבִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדִי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִדְי אַנִי יִבּי אָנִי יִבּי אָנִי יִבִּי אַנִי יִבִּי אַנִי יִבִּי אַנִי יִבִּי אַנִי יִבּי אָנִי יִבִּי עַבּיאָנִי אָנִי bless me, even me also Gen.27,34; יִבְּי אַנִי did ye fast for me, even for me? Zeh.7,5.

" m. coll. ships, fleet.

אניה (pl. אניה) f. ship.

אניה f. lamentation.

מניעם pr. n. m.

י אָבָן m. plummet, plumb-line אַבָּן a wall made by a plumb-line Am.7,7.

יבוֹנ' pron. com. I.

only Hithp. הָלְאנֵן to e mplain, to murmur.

סל (pt. אָנָם) to urge, to compel.

Ch. 1) to compel.— 2) to trouble יְּכָל־רָוֹ לֵא אָנֵם לְּן and no secret troubleth thee Dan.4,6.

to be angry.— Hithp. אָבּרְ to be angry.

Ch. m. only pl. אַנְפּין (sf. אַנְפּיֹתִי (אַנְפּיֹתִי (sf. אַנְפּיֹתִי)

אנפה f. parrot, heron.

לְּבֶּלְק (fut. אָבֶּלְק) to groan, to sigh.

Nuph אָבֶלְן to sigh, to mourn;

imp הַאָּבָרְ הַ mourn, be silent
(i. e. mourn in silence) Ez.24,17;

pt. אָבָלְרָים וְהַנָּאָנְרָים those who
sigh and who mourn 9,4.

וֹקְרָבְּי (c הְבְּיִבְּי) f. 1) sighing, cry Ps. 79, 11 – 2) species of reptile, lizard Lev 11, 30.

ערוש אנוש to be fatal; only pt. p. פֿאַב אָנוּש dangerous pain Is. 17, 11; שְׁנִוּש fatal day Jer. 17, 16. — Niph. fut. שְׁנָאַן to be danger usly ill.

man בּר אָנָשׁים son o man Dan. 7, 13.

התה Ch. pron. m. thou.

אנתון Ch. pron. m. pl. you.

 $\overset{\bullet}{\nabla} \overset{\bullet}{\nabla} \overset{\bullet}{\nabla} pr. n. \text{ of a king of Judah and of another person.}$

קור m. vessel, flask ነውሮ ነነው oilflask 2K 4,2.

אָסוֹן m. hurt, mischance.

אַסוּר (pl אָסוּרִים m. bond, fetter בָּית הָאָסוּר בַּית הָאָסוּר בַּית הָאָסוּר בַּית הָאָסוּר Jud.16,21 fetter-house, i e. house of imprisonment; once בַּית הַסוּרִים Ec.4,14. See also אַסַר בַּרָּגָּים.

אָסִיף m. ingathering time, harvest אָסִיף m. feast of harvest Ex.23,16.

אָסִיר (pl. אַסִיר) m. prisoner.

אָסִיר m. 1) pris mer.— 2) pr. n. m.

אָּסְמִים m. (only pl. אָסְמִים) storehouse, granary.

מסנה pr. n. m.

רבוני pr. n. of an Assyrian king or dignitary.

אָּמַנַת pr. n. wife of Joseph.

קַבּל (fut אָבְרְיׁ , sometimes יאָבר or contracted יְבִּיר ; fut. 1 s. a. pt. קבּא ;

sf. אַפָּבָּר', קפָבָּר' (אֹסָבָּרָ', 1) to gather, to collect אָבר אָת־הָעָם gather the people together Num 21,16, TRON! and thou wilt gather in thy corn Deut.11,14: with 18: to receive into, to take in אָל אַרָּבָּאַן and thou shalt receive him into thy house Deut.22,2; with של or שב before אבית to gather to, to cause to come to אַכפּהְ עֵּל־ ו אביתיה I shall gather thee to thy fathers (i. e. I shall cause thee to die) 2K 22,20; before עַרַעַת or י מְצוֹרָע: to recover, to heal מְצוֹרָע that thou mayest recover him of his leprosy 2K 5.6: 728? and he will recover the leper 5,11. - 2) to withdraw FDS The withdraw thine hand 18.14, 19; בֹּבְרֵם אָסִפּוּ נְגְּהָם the stars withdraw their brightness Jo.2,10. --3) to take away, to snatch away God hath אָפַף אָלֹהִים אָת־חֶרְפָּתִי taken away my reproach Gen 30, 23; תֹבֶף רוּחָם יִגְוָעוּן thou takest away their breath, they die Ps 104,29; בְּנֶב יְנָעָב snatched away by hunger Ez.34,29 .-- 4) to be deprived of, to lose נְאָסַפְתָה נַבִּישָׁךְ and thou wilt lose thy life Jud. 18,25. - 5) to close up a march, to bring up the rear בָבוֹד וְהוָה TEON' the glory of God shall be thy rear-guard 1s.58,8.

Niph. קבּאָבוּ 1) to assemble, to be gathered אָת הַאָּבוּך קבּאָבוּ the time that the cattle should be gathered together Gen. 29,7; קבּאָבוּ

אָל־אָבוֹתְיוּ he was gathered to his fathers (i. e. he died) Jud.2,10. — 2) to be withdrawn, to withdraw 2) thy moon shall not withdraw Is.60,20; אַל־פּוּעָרֵןּ אָל־פּוּעָרֵןּ אָל־פּוּעָרֵן אַלּאַרְ מִשְׁה אָל־פּוּעָרֵן מִשְׁה אָל־פּוּעָרֵן and Moses withdraw (retired) into the eamp Num.11,30.— 3) to be taken away, to perish בּאָבָפִיּרִי the merciful men perish Is.57,1.

Pi. אָמָלְ (pt. אָמָאָרָ) 1) to gather, to collect אֹבְלְּהוֹ יאֹכְלְּהוֹ they that have gathered it shall eat it ls. 62,9.— 2) to receive אַבְּיִלְהוֹ הַבְּיִרְהוֹ there is no man that receiveth me into his house Jud. 19,18.— אַבְאַרָּ rear-guard Num 10, 25; Is.52,12.

Pu. পৃত্যু to be gathered.

Hithp. הַּחְאַסֵר to be gathered together, to assemble.

אָבּ pr. n. of a singer and poet in David's time and of another person.

קֹםלָּ (only pl. מְּבְּיָהָ) m. store, provisions,

אָסֶלּ (pl. c. אָסְבּי, m. ingathering, harvest יְאָסָבּי harvest of the summer fruits Mic.7,1.

הבסמא f. assembly, heap.

(of wise men) בַּעֵבֵי אָסְפּית men of the assemblies.

קְּבְּבְּאָתְ m. rabble, mob; אָבְבְּאַתְּ Num.11,4 for אַבְּצָבְאָתְ. Ch. adv. speedily, quickly אְּלְפֵּרְנָא יִהְעָבֶר let it be done with speed Ezr.6,12.

Niph. fut. אַמָר to be bound, fettered.

Pu. אַבר to be taken captive אַבר they were taken captives by the bow Is.22,3.

רבר (c. רבה) m. vow, obligation.

אַרָּג (sf. אַבְּרָה) m. vow, obligation.

רָבֶּי Ch. (c. אֲבָרָא , def. אָבְרָא) m. prohibition.

מכר־תדן pr. n. a king of Assyria.

אָבְתְּרְ pr. n. f. Esther, a Jewess who became the wife of the Persian king Xerxes (אַחַשְּוֹרָשׁ) Est.2,7.

עָאָ Ch. (def. אַנְאָ) m. wood (=Heb. אָנְיִא).

 ing to the pride of his nose, i. e his haughtiness Ps.10,4.—2) anger, wrath אָב a man given to anger Pr.22,24; אַב אַ הוּדְה אַב a man given to anger Pr.22,24; אַב אַ הוּ אַב אַ הוּ אַב אַ ל אָב אַ ל אָב אַ ל אָב אַר אַב אַר אָב אַר אַב אַר אַב אַר אַב אָר אָב אָר אָב אָר אָב אָר אַב אַר אַב אָר אַב אַר אַב

Du. רְצָּבְי (c. צַּבִּי ; sf קְיצָבּי) 1) nostrils יבְּבִי חבר מחל הופּם מחל הפּ blew into his nostri's Gen 2,7.— 2) face, countenance אַבְיבִי אָרָבְּי with the face to the ground Gen.19,1; אַבּי יִּבְיּ שִׁרְבִּי שִׁרְבְּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבְּי שִׁרְבִּי שִׁרְבְּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי וֹשְׁרִבְּי שִׁרְבִּי וֹשְׁרְבִּי שִׁרְבִּי וֹשְׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי בּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִׁרְבִּי שִּבְּי שִׁרְבִי שִּבְּי שִׁרְבִּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִׁרְבִי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִבְּי שִּבְי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִבְּי שִּבְּי שִּבְּי שִּבְי שִּבְּי שִּבּי שִּבְּי שְבְּי שִּבְּי שִּבְּיי שִּבְּי שִּבְּי שְּבְּי שְּבְּיי שִּבְּי שְּבְּיי שִּבְּי שִּבְּי שְּבְּיי שְּבְּיי שְּבְּיי שְּבְּיי שְּבְּיי שְּבְּיי שִּבְּיי שְּבְּיי שִּבְּיי שְּבְּיי שִּבְּיי שְּבְּיי שְּבְּיי שִּבְּיי שְּבְּיי שִּבְּיי שִּבְּיי שִּבְּיי שְּבְּיי שְב

קאַ II. conj. 1) also, too.— 2) even בצף אִין זאֹת; even if, the more; בצף אִין זאֹת is it not even thus? Am.2,11.

TN Ch. conj. also.

אַבָּאָ (fut. אַבָּאָיָ) to bind about, to gird.

אפור see אפור.

קבר (c. אַבְּבְּה f. 1) binding about, girding יְּבְּבְּה אָבְּרְה his belt for girding Ex 28, א. – 2) covering אַבְּרָת אָבָרָת דְּבָבֶּר דְּבָבְר the covering of thy molten images of gold Is.30,22.

אפרן (sf. אפרן) m. palace.

ראָבָּי (fut. הְאָלִי) to bake; with sf אַבְּרָא and she baked thereof 18. - 28,24; pt. הַאָּלִים baker הַאָּלִים chief baker Gen.40,1.

Niph. fut. ADN: to be baked.

YEN, N'EN see N'E'N.

אפור (אַבּוֹי m. 1) ephod, upper garment worn by priests.— 2) pr. n. m.

תיבא pr. n. m.

יל adj. only f. pl. אַבּילוֹת late-ripening Ex.9,32.

DIAN see 78.

D'EN pr. n. m.

P'ES pr. n. m. see PES.

adj. dark, gloomy.

אָבָּא m. 1) darkness אָבָּא וְאָאָ the stone concealed in darkness Jb. 28,3.— 2) fig. misfortune.

אַפּלְה (sf. אָבּלְהָּן; pl. אַבּלְהּ) f. darkness.

שבלל pr. n. m.

אָבֶּרְי (only pl. sf. אָבְּרִי m. turn דְּבָר a word spoken according to its [proper] turns Pr. 25,11 (others: in its due time).

ৰূপ see কুমি.

לְּבֶּלְ (pl. c. בְּבְּלֵי (pl. c. בְּבְּלֵי (pl. c. בְּבְּלֵי (pl. c. בְּבָּלֵי (pl. c. בְּבָּלִי (pl. c. c. the state of the earth Ps.2,8.—2) nothing Ds.2,8.—2) they shall be as naught and as nothing Is 41,12.—3) adv. a. not, no one, no more: בְּבָּלֵי בְּבָּלִי (pl. c. c. and the state of the second one and second one and more: בְּבָּלְּבְּלִי (pl. c. c. and the second one and second only a portion of them wilt thou see Num.23,13.— בַּבְּבֶּלַ הְנָבְּלָּבְּלִי הַבְּבָּלְי (pl. c. c. and the second of them wilt thou see Num.23,13.— בַּבָּבֶּלַ הָּבָּלָּבְּלַ (חָבָּלְּבָּלְי (pl. c. c. and the second of them with thou see Du.7,6; בְּבָּבֶּלַ הַבְּבָּלְּבָּלְי (pl. c. c. and the second of them second only that, however.

Du. מֵי אַבְּקוֹם steps, ankles מֵי אַבְּקוֹם water to the ankles Ez.47,3.

קַּמְים דְּמִים pr. n. of a town in Judah 18.17,1 = פַּס בַּמִים 1Chr.11,13.

עָבָּעָ (^ עַבְּעָ) m. breath, nothingness רָבְּעָרָטָם מַאָבוּן וּבְּעָלָטָם מַאָבּע ye are less than nothing, and your work less than a breath Is.41,24.

m. a. f. hissing reptile, ad der, viper.

אָפַרּנִי מֵיִם the waters surrounded me Jon.2,6.

only Hithp. מְּבְּקְ to restrain oneself, to subdue oneself.

קר. (אַבּיק pr. n. 1) a town in Asher Jos. 13,4 = אַבּיק Jud.1,31.— 2) a town east of the sea of Galilee.— 3) a town in Issachar.

מבקה pr. n. of a town in Judah.

תּכֶּר m. ashes, dust; fig. nothingness אָנִכְּי עָבָּר וְאָבָּר am dust and ashes Gen.18,27, אָבָּר אָבָּר אָבָּר proverbs of dust, i. e. worthless proverbs Jb.13.12; רְעָה אָבָּר he pursueth dust, i. e. he grasps at nothingness Is 44,20.

י אָפֶרְתְּי head-covering, head-dress. אָפְרְתִּים (pl. אָפְרְתִים) m. young bird, chicken.

אפריון m. sedan, litter.

סל אָפּרְיִם pr. n. 1) the youngest son of Joseph who became the head of a powerful and numerous tribe. After the separation of the Israelitic kingdom this tribe, with its capital Samaria, formed the center of Israel and Ephraim then became the name of the entire kingdom. − 2) a city 2S.13,23 = עֵּבְּרֵים 2Chr.13,19 (see also עֵּבְּרָה).

Ch pr. n. pl. the name of a tribe which was subject to Assyria Ezr.4,9; acc. to Rashi פֿרָסָוֹא

Ch. pr. n. pl. name of an Assyrian tribe Ezr.5,6.

אַפַרסתכיא pr. n. =אָפַרסתכיא.

קּבְּרָת n. 1) territory of Ephraim Ps.132,6.— 2) wife of Caleb 1Ūhr. 2,19.— 3) a city in Judah, also called בית לֶחֶם אָפְרָתָה, wherefore once בּית לֶחֶם אַפְּרָתָה Mic.5,1.

נְאָפְרָתִים (pl. אֶפְרָתִים) gent. 1) an Ephraimite.— 2) a Bethlehemite.

בתקתם Ch. income, revenue בְּבְּתִם חְתַנְיִם חְתַנְיִם חְתַנְיִם חִתְנִים חִתְנִים nues will suffer loss Ezr.4.13.

11338 pr. n. m.

עַבְעִיּת (sf. אָצְבְּעִי ; pl. אָצְבְּעִיּת, c. אָצְבְּעִיּת קּאָנְבְּעוֹת f finger, forefinger, toe. עַבְּעָרָת Ch. f. finger.

(pl. c. מְצִילֵי m. 1) extremity, end מְצִילֵי and from its ends Is 41,9.— 2) noble pers ח בְּצִילֵי the nobles of the children of Israel Ex.24,11.

אַצִּילִים (pl. אַצִּילִים m. 1) armjoint, knuckle, elbow אַצִּילִי יְרֵים arms, wrists, arm-pits.— 2) wing of a building; with אַנִילָר to the wing Ez 41,8 (Buxtorf)

אַנִילָה (pl. אַנִילות) f. = 1 אַנִילָה 1.

to put aside, to abstract, to take away; to refuse יְאָצִלְתִּי מִן־ יִאָצְלְתִּי מִן־ and I will take away some of the spirit Num.11.17 שַּאֲלוּ מֵהֶם שֹּאָלוּ עֵינֵי לֹא אַצְלְתִּי מֵהֶם whatsoever my eyes desired I refused them not Ec.2.10.

Niph. אַאָצל to be taken away. Hiph. fut. לְּאָצֶל (for בַּאָצֶל) and he took away Num.11,25. קאָצֶל (sf. אָצְלִי m. 1) side מֵאָצֶל הַנְּנֶב from the south side 1S.20,41.— 2) prep. beside, near מָאָצְלוֹ from him 1K.20,36.— 3) pr. n. בֿית הָאָצָל name of a place Mic.1,11.

pr. n. m. מצליהו

DIN pr. n. m.

אַצְעַרְהּ f ankle-ornament, armband.

נאצר (pt. אצר) to store up, to treasure up.

Niph. fut. אַצֵּרְ to be stored up. Hiph. to appoint one treasurer אוֹצְרָה עֵל־אוֹצְרָה עַל־אוֹצְרָה עַלּה עַלִּיה עַלּיִבְּיה עַלּיִים עַּיִּרְיה עַלּיִבְּיה עַלּיִבְּיה עַלִּיה עַלְּיִבְּיה עַלִּיה עַלִּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלִּיה עַלִּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלִּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַנְיה עַלְּיה עַלִּיה עַלְּיה עַלְיה עַנְיה עַלִּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַנְיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַנְיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַלְּיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַלְּיה עַּיּה עַנְּיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְּיה עַנְיה עִיבְּיה עַנְיה עַיּיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עִיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עִייה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עִייה עַנְיה עִייה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עַנְיה עִיה עִיבְיה עַנְיה עַנְיה עִיה עִיה עַנְיה עִיבְיה עִיבְיה עִיבְּיה עִיבְיה עִּיה עִיבְיה עִייה עִיבְּיה עִיבְּיה

אוצר see אצר.

738 pr. n. m.

תְּבְנֵי m. a glowing or sparkling precious stone, carbuncle אָבְנֵי carbuncle-stones Is.54,12 (from בְּבָנִי to burn).

m. roe, roe-buck.

אל see אור.

אַרָא pr. n. m.

אָרָאֵל (prob אָרָאֵל, which see) m. valiant one, hero, angel; occurs only in אָרָאָלָם their heroes 1s.33,7. (בְּיִאָלִם is the singular with sf. בּ; it is given a plural meaning because it stands in the text with a plural verb. Some manuscripts read this word אָרָאִרָים.)

אראלי pr. n. m.

לְאָרֶב (fut. אָבֶרב to weave plots, to lie in wait, to lurk אָבְרב בַּמְּחָהָר he lieth in wait in a secret place Ps.10,9; אָרָב דָם lying in wait for blood Pr.12,6; אָרָב דָם and they lay in wait against Shechem Jud.9,34; pt. אֹרֵב אַרָּב וּעַל שִׁרָם lying in wait, lier in wait, lurker (also collectively: those lying in wait) wait hastened Jud.20,37.

Pi. pt. מְאָרֶבים only pl. מְאָרֶבים liers in wait, lurkers.

Hiph only וְיָבֶב for נְיָבְב to form an ambush.

אָרַב see אָרָב.

m. 1) lying in wait, lurking.—
2) place of lying in wait.

אָרֶב (sf. בְּרָבוֹ) m. ambush, fig. plot.

אַרָב pr. n. of a city in Judah.

בית אַרְבָּאל see אַרְבָּאל.

אָרְבָּה (only pl. c. אָרְבָּה f. plot, intrigue (see אָרְבּית יִדְיוֹ (אֹרֶב fee the plots of his hands Is.25,11 (acc. Stb: the flapping or swinging of his hands).

אַרְבָּה m. locust.

קבר (pl. אַרָבּוֹת) f. latticed opening, chimney, window מְּאַרֶּבְּה as smoke out of a chimney Hose מְּצְשֵׁן מִאַּרְבָּוֹת like doves to their windows Is.60,8; בּיְבִּית the windows (i. e. flood gates) of heaven Gen 7,11.

ארבות pr. n. of a place in Judah.

יביא gent. inhabitant of אַרָבּי .

אַרְבָּעָה, c. אַרְבָּעָה העה. f., m. אַרְבָּעָה four mum. f., m. אַרְבָּעָה, c. אַרְבָּעָה אַרְבָּעָה four women; אַרְבָּע בְּשׁים four sons; sometimes used as ordinal; בּאַרְבַּעָה in the fourth year Zch.7.1; בּאַרְבַעָה in the fourth year Zch.7.1; מַרְבַּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעַה בְּאַרָּם on the fourth [day] of the month 7,1.— sf. אַרְבַּעְהָם, f. אַרְבַעְהָם אַרְבַּעְתִּם בּעִה הַן אַרָּבַעָּה four of them Ez 10,10.— dur four of them Ez 10,10.— dur tens, forty.

עַבְרַבּע pr. n. of an Anakite giant, founder of the city מְרָבַע Afterwards named הַבְּרוֹן Jos.14,15.

אָרֵג (fut. אָרָג , יַאֵרגׁ, to plait, to weave; אַרָג weaver בַּּמְנוֹר אִרְגִים like a weaver's beam 1S.17,7.

the weaver's pin Jud 16,14 — בינור הָאָרָנ weaver's shuttle יָבֵי בַלוּ מִנִּי־אָרָנ my days rush away more swiftly than a weaver's shuttle Jb.7,6.

בּרְבּנְיּלְ pr. n. of a region in Bashan.

This word occurs also in later Hebrew for וְבָּנְיּלָ).

ארנז m. box, chest.

יים ארבן m. purple, purple cloth; see

קְּדְּוּן pr. n. m. (בּדְנָ 1Chr.8,3). אַרְדּוּן pr. n. m.

ארדי gent. of ארדי Num.26.40.

אַרָה I. to pull, to pluck אָרִיתִי מוֹרִי I have plucked my myrrh Cant. 5,1; אָרוּהָ בָּל־עֹבְרֵי דְרָהְ and all who pass by the way pluck it (i. e. pluck the fruit from it) Ps 80,13.

אַרָה II. see אָרָה.

רְּלְּבּׁר Ch. interj. behold! (בְּלֹבִּי).

דוֹד pr. n. m.

pr. n. a Phenician island and a city of the same name.

אַרוֹדי gent. of אַרוֹדי.

שַּׁרְנַרִי gent. of אַרְנַרִי

יְאָרְוֹת (only pl. אָרְוֹת, c. אָרְוֹת, אָרְוֹת, אָרְוֹת, אָרְוֹת, c. אָרְוֹת, אָרְוֹת 2Chr.32,28 (אָבְרוֹת f. crib, manger, stable.

אַרוּבָּה ing אַרוּבְּה לְחמוֹת יִרוּשָׁלִם there came restoration to the walls of Jerusalem (i. e. they were restored)Neh.1,1; מְהַלְהְרָהְרַ and the work was restored 2Chr. 24,13; מְהַרָהְרָ מְהַרָה תִּצְּמָח healing shall speedily spring forth Is.58,8.

הרְבְּר pr. n. of a town near Shechem.

אַרוֹמִים Ktib for אַרוֹמִים 2K.16,6.

תְּרוֹן (c. אַרוֹן) m. chest, coffin, ark וְאַרוֹן and he was put in a coffin Gen.50,26; בְּלְרוֹן בַּבְרִית ark of the covenant Jos.3,6; אַרוֹן הַעָּדוֹן הַבְּרוֹן הַעָּדוֹן הַבְּרוֹן הַעָדוֹת the testimony Ex 25,25; מַרוֹן מַלְהִים the ark of God (containing the tables of the law) 18.3,3.

אַרְוְנָה pr. n. m. Ktib אַרְוְנָה 28.24, 16 and אַרְנִיָה 24,18; identical with זְרָנָן 1Chr.21,15 a. 2Chr.3,1.

לְרֵים to be firm; only pt. p. pl. אַרְיִים firmly bound, packed Ez.27,24.

הוֹגְא f. cedar-paneling, cedar-work.

אַרַה to wander; pt. אָרָהים (pl. אַרָהים) wanderer, traveller.

חוא pr. n. m.

תְּלֶתְה (sf. אָרְחִר, בְּיְרְחִר, a. הְאָרְחִר, נְּיִרְחִר, אַרְחִר, a. הְאַרְחִר, נְּיִרְחִר, אַרְחוֹת, אַרְחוֹת, וּשְּרָחִר, פּנְּשִים path, way, manner אַרְחוֹת אַרָחוֹת אַרָחוֹת אַרָחוֹת בַּנְשִים אַר אַרָחוֹת בַּנְשִים the manner of women Gen 18,11; בּיְּחִרת דִרְבָּח the manner of women of their way Jb.6,18; אַרְחוֹת בַּרָבְּח the way of thy paths Is.3,12.

אַרָת Ch. m. way, manner; sf. אַרְחָתָהּ אַרְחָתָהּ his ways are justice Dan.4, 34; בּל־אַרְחָתָהְ לֵּה all thy ways are his 5,23.

אְרְתְּה (pl. אִרְתְה) f. travelling company, caravan אַרְתָּת a company of Ishmaelites Gen.37,25.

תְרְתְּה f. allowance אֲרָחַת יָּבְקּ allowance of herbs Pr.15,17; אַרְחַת תְּמִיר constant allowance Jer 52,34.

יָּבְרִיֹת (pl. אָבְרִים, אָבְרִיוֹת m. lion בְּכִּיר אָרָיוֹת young lion.

(from אַר and אַר) m 1) the lion of God, hero 28.23,20 (abbreviated אַרְאָל, which see).—

2) hearth of God, altar Ez.43,16 (identical with בַרְאָל Ez.43,15).—

3) poetic name of Jerusalem as principal place of the sacred hearth Is.29,1 a. 2.— 4) pr. n. m.

אַרִירַי pr. n. a son of Haman.

אַרְידָתְא pr. n. a son of Haman.

m. lion Gen 49, 9 (identical with אֵרֵי, a later abbreviation).

אָרָיָת only pl. אָרִיוֹת, sce אָרָיָת.

קרין אין pr n. of an Assyrian King of אָרָשׁהָ Gen.14,1 and of another person.

יםי pr. n. a son of Haman.

לובר (fut. בְאַרָכוּ, pl. יְאַרָכוּ) to be long, to extend נַהָאַרַכְנָה פּארֹתְיוֹ and his branches Lecame long Ez.31,5; אָרָכוּ לוֹ שֶׁם הַיְבִים when the days there were long to him, i. e. when he had been there a long time Gen.26,8.

Hiph. האריך (fut. יאריך) וו ir. to lengthen, to prolong, to stretch, to delay הַאַרִיכִי מִיתְרֵיךְ lengther. thy cords Is.54,2; וָהַאַרַכְתִּי אָת־נְמֶיך then will I lengthen thy days 1K.3,14;של מִי... מַאַרִיכוּ רָשוֹן whom... will ye stretch your tongue? Is.57,4; נפשו to delay one's feeling, i. e. to prolong one's patience Jb.6,11; בַּאַרִיך ካይ to delay anger, i. e. to be long-suffering.— 2) intr. to be long, to extend; to tarry, to remain long; to be prolonged ניאַריכוּ and the staves were long so long as בָּהַאַרִיךְ הָעָבָן the cloud tarried Num.9,22; מַאַרִיךָּ that remaineth long in his wickedness Ec.7,15; לו and he remaineth long, i. e. he prolongeth his life 8,12; מְצְרְיבוֹן בְּצְרִיבוֹן that thy days may be prolonged Ex.20,12; with יָמִים as accus. to prolong מַבְּיבוֹן הַאָּרִיךְ יְמִים that thou mayest prolong thy days Deut.4,40.

קרה Ch. to be long; pt. לְאַ אַרוֹך לְנָא לְמָחָוֹא becoming, proper לְאַ אַרוֹך לְנָא לְמָחָוֹא it is not becoming to us to see Ez.4,14.

קאָרָ (c. קְאָרָ) adj. long אָרָך קאָרָ long of wings, i. e. long-winged Ez 17,3; אָרֶךְ אַרָּ סִי אָרֶךְ אַרָּ in anger, i. e. patient, forbearing (see also אָרֶךְ רוּם, פּאַרָךְ רוּם, patient Ec.7,8.

אָרְדָּ (f. אַרְבָּה) adj. long, enduring. זְרָ I. m. length.

II. pr. n. 1) a city in Babylonia Gen. 10,10, according to some Arecca, on the boundary between Babylonia and Persia.— 2) a region and city on the boundary of Ephraim.

קּבְּלֵכּוֹ (sf. אַבְּלֵבּוֹ m. length, duration וֹיְבָּבְר אָת־אָּרְכּוֹ and he measured its length Ez. 41,4; אֶרֶךְ בְּיִם אָרִדְּבָּוֹ length of days Ps.21,5; אַבָּרְ וֹסְלֵבּוֹ long-animity, forbearance Pr.25,15 (see אַבַּר).

אַרְכָּא Ch. f. time, duration. אַרְכָּה Ch. f. knee.

אַרנְבָה see אַרְבָה.

gent. inhabitants of אָרֶהְ, a city in Babylonia.

קָּבֶּי gent. inhabitant of אָרֶבָּי, a city in Ephraim.

מרם (c. בוא ; highland, mountainland) pr. n. 1) Aramea, Syria; DIN משמק district of Aramea with its capital Damascus 2S.8,5; אַרַם בֵּית אַרַם מַעַכָה , אַרַם צוֹבַא (see the last words).— אַרֶם נַדְרָיָם Aramea of the two rivers, Mesopotamia Gen.24,10, elsewhere called בון אַרָם 25,20, also separately 115 48,7 or אַרָם Num.23,7.— 2) the people inhabiting Aramea, the Arameans מַלַם and the Arameans fled 1K.20,20.- 3) Aram, son of Shem, ancestor of the Arameans Gen.10,22.- 4) grandson of Nahor Gen.22,21.- 5) a person mentioned in 1Chr.7.34.

(pl. c. אַרְמוֹן) m. palace, castle (see also מַרְמוֹן).

אַרְכִּיּל gent. m. Aramean, Syrian, Mesopotamian; pl. אַרְבָּיִל ; once with the art. בְּרָבִיל 2Chr.22,5 for אַרַבִּיִם ; f. הַאַרַבִּים.

אַרְטִית adv. in Aramean, i. e. in the Syrian or Chaldee language.

ארמני pr. n. m.

יארן pr. n. m.

m. 1) cedar or pine. — 2) pr. n. m.

לְּנְבֶּת f. a hare.

pr. n. of a river which once formed the northern border of Moab.

אַרָנִיה a. אָרָנָן pr. n. m. ==הַנָּנָה,

וון pr. n. m.

(בּרְעָּא Ch. 1) m. (def. אַרְעָּא) the earth (בּרָשָּה). — 2) adv. low; with אַרע מְבָּרְ lower than, inferior מְלִרְע מְבָּרְ inferior to thee Dan.2,39. From this word has be n derived the grammatical term מְלִרִע (בּרָע מְבָּרְע שִׁרְבִּע שִׁרְבִּרְע שִּׁרְבִּרְע שִׁרְבִּרְע שִׁרְבִּרְע שִׁרְבִּרְע שִׁרְבִּרְע שִׁרְבִּר נִים שִׁרְבִּר ע שִׁרְבִּר נִים מִּרְבִּר ע שִׁרְבִּר נִים מִּרְבִּר ע שִׁרְבִּר ע ווּבְּרַע מִבְּרָ בִּרְע שִׁרְבִּר ע שִׁרְבִּר ע ווּבְּרַע שִּׁרְבִּר ע ווּבְּרַע בַּרְבָּר ע ווּבְּרַע בּרָב בּרְב בּרָב בּרָב בּרָב בּרְב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרְב בּרְב בּרָב בּרְב בּרָב בּרְב בּרְב

לאַרְעִית נְּבָא Ch. f. bottom; c. אַרְעִי to the bottom of the den Dan.6,25.

אַרָבּוּ pr. n. of a city and a province in Syria near Hamath.

ארפבשר pr. n. a son of Shem, ancestor of the Chaldeans.

אָרֶץ; with art. אָרֶץ; sf. אַרְצִיֹת; pl. אַרְצוֹת, c. מַרָצוֹת) f. 1) the earth (opposed to heaven) בּיִישְׁבִייִב earth and heaven Gen. 2,4.- 2) land, country, territory מְצְרֵיִם the land of Egypt Gen. 13, 10; אָרְצֶּדְ what is thy country? Jon.1,8.— 3) land, ground אָרֶץ נְחַוְ־לוֹ he gave him land 1K.11,18. — with ה loc. אַרְצָה a) to the land אַרְצָה כָּנַעֵן to the land of Canaan Gen. 11,31. b) to the ground נִישְׁתַחוּ אָרְצָה and he bowed himself to the ground 18,2. c) against the ground הַרְצַּרְצָּה strike against the ground 2K.13,18.

אַרָצָא pr. n. m.

תבקק Ch. (same as אַבֶּל ; def. אַבָּלְאַ)
m. the earth.

קרר. יְאָר , fut. יְאָר , 1 s. יְאָר , זְאַרְוֹתִי (pret. 1 יְאָר, fut. אָרָ, , אַר , אָר, אָר, אָר, אָר, אָר,

Niph. pt. נְאָר to be cursed Mal. 3,9.

Pi. אַבר אַרָרָה to curse אָבֶר אַרָרָה which the Lord hath cursed Gen.5,29.— 2) to cause or bring on a curse בַּמְיָם הַמְּאַרְרִים the waters that bring the curse Num. 5.24.

Hoph. fut. יוֹאָר to be cursed אָר יוֹאָר מָאר יוֹאָר and he whom thou cursest is cursed Num 22.6.

מְרֶרְה pr. n. mountainous district in Armenia, all Armenia. On the mountains of that region, according to Gen.8,4, rested the ark of Noah. The Persians call Ararat Kuh Nuh, i. e. Noah's Mountain.

יַּבְרָני pr. n. m. 28.23,33 בְּרָני in the same verse.

אָרֵשׁ Pi אָרֵשׁ to be wroth אָרֵשׁ hath betrothed a wife Deut.20,7; שְׁהָאָהְ אִיהְ a wife wilt thou betroth 28,30; אָרֶהְ לִי בְּצְדֶּק will betroth thee unto me in righteousness Hos.2,21.

Pu. אבש, pt. f. מְאַרְשָה to be engaged, to be betrothed בָּתוּלֶה

a virgin that is not betrothed Ex.22.15.

f desire, request, prayer אֲרָשֶׁת the request of his lips Ps.21,3.

ארת see אור 2.

עָּאָטָ, אַשָּׁי, וּאָשָּׁהָ m. a. f. fire Gen.15,17; figuratively: a) heat of the sun Jo.1,19. b) lightning Ex.9,23 a. 1K.18,38. c) flame of wrath אָרָי בְּאַבָּי a fire is kindled in my anger Deut.32,22. d, flame of war ווּשִׁבְּיִי בְּאַבָּי הַ בְּאַבָּי מְּחָשְׁבִּין a fire, i. e. a flame of war went forth from Heshbon Num.28,28. e) glitter, shining אַרָּבִי אַיַּ stones of fire, i. e. glittering stones Ez 28,14.

U'S Ch. (def. NUS) f. fire.

でき、adv. there is 2S.14,19; Mic.6,10 (三端).

ביא Ch. (pl. אָשֶׁין) m. foundation.

אשבל gent. of אשבלי.

ושבן pr. n. m.

שבע pr. n. m.

אָשֶׁבַעָּאָ pr. n. a son of Saul.

שָּׁבֶּּ m. running down, descent (of water) אָשֶׁרְ הַבְּּחָלִים the descent of the brooks Num.21,15.

קבירות (pl. צְשִׁרוֹת, c. שִּׁבְּרוֹת) f. 1) foot of a mountain, base.— 2) declivity, slope אַשְׁרָה the declivities of Pisgah Deut.3,17.

קְּיִיבְּיּבְּיְ pr. n. Ashdod, one of the five principal cities in Philistia (=Azotus, now a village called Asdud).

קרוֹרִי gent. inhabitant of Ashdod; f. אַשְׁדּוֹרִית a) female inhabitant of Ashdod. b) speech of Ashdod.

תְּשִּׁדְרָה Deut.33,2 בּיִידְרֹה (see אֵשְׁרָּה or בּתֹב the torch or light of the law.

חשַּׁאָ (c. אַשְׁהָּ ; sf. אָשְׁהָּ, הָאָשָׁהָ or קשָׁיִם, c. נְשֵׁי, once pl. נְשֵׁים; once pl. השא Ez.23,44) f. 1) woman, wife, female הָאִשָּׁה אֵשֶׁר נָתַתְּ עִבְּיִר the woman whom thou gavest to me Gen. 3,12; בַעַל אִשָׁה the husband of a woman (i. e. a married man) Ex.21,3; אַשׁת אָב wife of the father, stepmother Lev.18,11; אַשֶׁת הַן a woman of grace, a lovely woman Pr.11,16; אִשֶׁת חֵיֵל a woman of virtue, a virtuous woman 31,10.— 2) with אַחוֹת or רַעוּת it signifies: a) the one .. the other השוא one shall not miss רעותה לא פקדו the other Is.34,16; תְּהָנֵין חַבְרֹת אָשֶה they shall be coupled אֵל־אַחֹתָה t gether, one to another Ex.26,3. b) every one יָשָׁבֶנִתְּה אַשֶּׁה מִשְׁבֶנִתְּה and every woman shall ask of her neighbor Ex.3,22; אָבָרִים תַּצֶּאנָה אַשֶּׁה לָּנְּרָּה ye shall go out through breaches, every one through that before her Am.4,3.

אָשֶׁאָ (c. אַשֶּׁיּה; pl. c. אִשְׁיּה) m. burnt-offering, sacrifice.

אַשׁרְיָה Jer.50,15 Ktib for אָשׁרְיָה, which see.

אָשׁהן (only c. אָשׁהן; same as אָשׁהן) middle, depth בָּאָשׁהן חשָה in the depth of darkness Pr.20,20.

step, gait בְּשִׁיְרוֹ אָחָיְהְ רַגְּלִי מּיִי חַרָּלְ on his steps my foot hath held fast Jb. 23,11; fig. moral path, conduct יבין לַאִּיִירוֹ understandeth his step, i. e. his conduct Pr.14,15.— 2) a kind of cedar (בְּרַאַשִׁירִים, which see) אוֹשִׁרִים ivory of cedar or ivory inlaid in cedar Ez.27,6.

אַשׁוּר (sf. אַשְׁרָי , אַשְׁרָי) m. = 1, אַשׁוּר אַ 1, which see.

קישור pr n. 1) second son of Shem Gen.10,22. — 2) ancestor of the Assyrians and the Assyrian people themselves. — 3) Assyria (also including Syria, Babylonia, and Persia). — 4) a city and district in the south of Palestine, the inhabitants of which were the משטר an Arabian tribe Gen.25,3.

רוני איי איי pr. n. a province in the territory of Israel; sometimes taken for a district in the city אָשִׁיּג, and sometimes, according to the Targum, for a circuit of Asher (Fuerst).

אירי gent. an inhabitant of אָשׁוּרְי, which see.

אַשְׁחוּר pr. n. m.

אָשִׁיהְ (pl. sf. אָשִׁיהְרָהָ f. support, prop, pillar.

אַשִּׁיבֶּי pr. n. an idol worshipped by the inhabitants of Hamath.

אַשִירָה see אַשִירָה.

cake (or =Talmudic אָשִׁישׁי m. raisincake (or =Talmudic אָשִׁישׁי װַ flagon) אָשִישׁי שׁי the r isin cakes
(or wine-flagons) Hos 3,1 אַשִּישׁי שׁי בּבִּים
the raisin-cakes (or wine-flagons) of Kir-Haresseth Is.
16,7 (acc. to others אַשִּישׁי in this verse denotes foundations or ruins).

ר (pl. אַשִׁישִׁיה) f. cake, pancake (אַשִׁישׁבּ).

קרוֹחַ אֲשֶׁךְ (הְשְׁשֶׁךְ m. testicle מְלְשֶׁרְ one whose testicles are bruised Lev.21.20.

אַשְׁכּלוֹת (pl אַשְׁכּלוֹת, c. אַשְׁכּלוֹת and הּאָשְׁכָּלוֹת (of grapes) אַ עַבְּכִים (of grapes) אַשְׁכָּלוֹת הַאָּבָן bunch of grapes Num.13,23; אָשְׁכָּלוֹת הַאָּבָן the clusters of the vine Cant.7,9.—2) pr. n. a) a valley near Hebron Num.13,23. b) a Canaanite ally of Abraham Gen.14,13.

קביי pr. n. 1) a Japhetite, the son of Gomer Gen.10,3.— 2) a tribe that derived its descent from אַבְּבָּיאַ and that lived at a later period with the Armenians. According to latest research and Jewish tra-

dition that trile subsequently forced its way from Asia to Europe, settling in Scandinavian and Germanic countries (Fuerst).

רבין איני איני m. barter; wares: gift, present. איני איני m tamarisk (tree) grove, wood.

שׁמֵּכוֹ, וּנְאִשְׁמוּ (fut. יָאִשְׁמוּ (fut. יָאִשְׁמוּ (fut. יַאִּשְׁמוּ (fut. altars may be desolate Ez.6,6.— 2) to trespass, to offend, to incur guilt respassed against the Lord Lev 5,19; יַאִּשְׁמוּ בְּנַשְׁלּוֹ and he offended through Baal Hos.13,1; יְאַשְׁמוּ רְאַחַת מַאָּלָה and he hath incurred guilt by any one of these Lev 5,4; יְבָּיִּמוּ מוּנִי אַבְּיִּי all that devour him shall incur guilt Jer.2,3.

Niph. ביי to suffer for, to be punished נְבְּיִשְׁמוּ yea, the flocks of sheep suffer for it Jo.1.18.

Hiph. imp. הַאַשִּים to destroy, to punish (others: to condemn, to confuse) אַלְהְים destroy them, O God Ps 5,11.

משְׁמִים (pl. guilty guilty ad). guilty concerning our brother Gen.42,21; בּאֲשִׁמִים אִיל־צאן עַל־אַשְמְתָּם and the guilty [offered] a ram for their trespass Ezr.10,19.

c. אַשְׁמוֹת (sf. 'mai, c. קּישְׁמוֹת קּישְׁמוֹת הַ (אַשְׁמוֹת and thou sion אָשְׁמוֹת מוֹן and thou wouldst have brought guilt upon

us Gen.26.10; מְתְהַלֵּךְ בַּאִשְׁמְיוֹ who walketh in his transgressions I s. 68,22.— 2) a thing by which guilt is incurred, trespass year and he shall restitute his trespass Num.5,7.— 3) trespass-fering Çç הַמְשָׁם the sheep of the trespass-offering Lev.14,24.

אשמה (c. אַשָּׁמוֹת; pl. אַשְּׁמוֹת, c. אַשָּׁמוֹת) f 1) guilt, trespass בּי־רַבָּה אַשֶּׁבְה 방호 for great is the guilt [resting] on us 2Chr.28,13; בַּאַשָּמַת שֹׁמְרוֹן by the guilt of Samaria Am.S,14; to our sins עַל־הַפּאֹתָנוּ וַעֵּל־אַשְׁקָּתָנוּ and to our guilt 2Chr.28,13.- 2) verb. n. a) trespassing לְאַשֶׁמֶה בָה to trespass thereby Lev.5,26. b) bringing on guilt לִאַשָּׁמַת הָעָם to bring guilt upon the people 4,3. c) incurrence of condemnation to incur the con-לְאַשְׁמַת יִי עְהֵינוּ demnation of God upon us 2Chr. 28,13 d) the bringing of a trespass- ffering ביוֹם אַשֶּׁמָתוֹ on the day when he bringeth his trespass-offering Lev.5,24.

fat places Is. 59, 10.

אַשְׁמְרָרָה (pl אַשְׁמְרָרָה , אַשְּׁמְרָרָה (pl אַשְׁמְרָרָה) f. watch, night-watch (one of the three parts into which the night was divided) ראש אַשְּׁמְרֹית the beginning of the watches Lam. 2,19; אַשְּׁמְרָר הַתּקִיכוֹנָה the middle watch Jud.7,19; אַשְּמֹרֶת הַבּקָר in the morning watch Ex.14,24; אַשְּמָרוֹת my eyes are awake

before the night-watches Ps.119, 148.

אָיְעָנְב (sf. אֶשְׁנַבְּי) m. lattice, latticewindow.

ייבר pr. n. of two cities in Judah.

אַשְׁנְיּלְ pr. n. a city in Judah. אַשְׁנָּיִם Heb. a. Ch. (pl. אַשָּׁבָּי, Ch.

יְבְיִיבְין m. magician, enchanter.

לְנֵי אִשְׁבָּה f. 1) quiver אַשְּבָּה the children of his quiver, i e arrows Lam.3,13.— 2) only pl. אַשְּבָּה dunghill, dung, rubbish שַעֵר הָאַשָּבּה the dung-gate Neh.2,13; שַּעֵר הַאַשְׁבַּה from the dung-hill he lifteth up the needy 1S.2,8; הְשְׁבַּה The sing. אַבְּיוֹן הוֹ אַבְיוֹן הוֹ אַבְיוֹן הוֹ אַבְיוֹן הוֹ אַבְיוֹן הוֹ אַבְיוֹן הוֹ אַבְּיוֹן הוֹ הוֹ אַבְּיִם הוֹ הוֹ preserved in the Mishna. The pl אַשְּבַּרוֹת Lam.4,5 is believed by some lexicographers to have come from another form—אַשְּבָּר, which see.

וֹבְבְּיֵא pr n. chief of the eunuchs of king Nebuchadnezzar.

אָבָּיּגְּ m. portion (others: measure for fluids, cup).

תְּבֶּקוֹ f. only pl. אַשְּׁפַתוֹת dunghiil, rubbish חַבְּקוּ אַשְׁפַתוֹת embrace dung-hills Lam.4,5.

ייי pr. n. Askalon, one of the five principal cities of the Philistines.

gent. inhabitant of Aska-

to walk straight, to go onward אָשַׁר בּרָבָה בּינָה מוֹאַ and go onward

on the way of understanding Pr.9,6.

Pi. אָשֶׁר בְּרֶרְ רְעִים walk אַשְּׁר בְּרֶרְ רְעִים walk not in the way of the bad Pr.4,14.— 2) to direct, to guide Pr.4,14.— 2) to direct, to guide Fr.4,14.— 2) to direct, to guide Fr.4,14.— 2) to direct, to guide Fr.4,14.— 2) to guide thy heart in the right way Pr.23,19; קמַשְׁרוֹ חָפוֹי שִׁשְׁרוֹנִי בְּנִיתְּ לַבְּרָרִ אַנְיִי בְּנִיתְ בְנִיתְ בְּנִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בִּיתְ בְּיִיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיִיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִּיתְ בִיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בִּיתְיִים בְּיתְים בְּיתְים בְּיִים בְּיוֹים בְּיתְים בְּיִים בְּיִים בְּיִיתְ בִּיתְיִים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְים בְּיתְיים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹי

Pu. אַשְׁרָיוֹ 1) to be guided, to be led ועם ביי אישר and they that are led are destroyed Is.9,15.—2) to be made happy on the earth Ps.41,3; pt. מְאָשֶׁר בָּאָרָי made happy and those who grasp her will be made happy Pr.3,18.

אַשֶּׁר m. only pl. c. אַשָּׁר happiness of the man, i e. happy is the man Ps.1,1; with sf. אַשְּׁרֵיך, f. אַשְּׁרֵיך happy art thou.

אָעֶר (sf. אָשֶׁרִי) m. happiness פֿאָשֶׁרִי to my happiness Gen.30,13.

2) a city east of Shechem.

אַשור , אָשור see אַשׁר , אַשׁר.

ו אישר I) rel. pron. (without distinc-

tion of number or gender) who, which, that, he who, that which who was [set] over the house 1K.16,9; אַטֶר אָטֶר הַאָּדֶעים אַטֶר the men who went with me Gen.14,24; אַשֶּׁר אַרָאָרָן the land that I will show thee ניאמר לאשר על־ביתו (Gen.12,1 and he said to him who was [set] over his house Gen.43,16; מַאַשֶּׁר וִשְׁאַבוּן הַנְּעַרִים and drink of that which the young men may draw Ruth 2.9 .- This pronoun being indeclinable its cases are indicated by pronominal suffixes of words following it: אָשֶׁר קּצִירוֹ whose harvest Jb. אַשֶר כַּלָאוֹ whom he shut up Jer.32,3; אַשֶּר רָכַב עָרָיו on which hath ridden בא 6,8; אשר בו in which Gen.1,29 - 2) adv. where whither אָל אֲשֶׁר תַּלְכי... וּבַאֲשֵׁר תַּלִינִי thou goest. and where thou lodgest R.1,16; בשר־שמ where; לַאָשֶׁר מְשַּׁם whence; מֵאֲשֶׁר מִשְּׁם from where. — 3) conj. a) if, when אַשֶּׁר if a ruler should sin Lev.4,22; אַטר אָטר אַליהָם when he said unto them Is.28,12. b) that it was (happened) that Num.9,20; עַקַב אַשֶּׁר because that Gen. 26,5; מַעַן אַשֶּׁר in order that. באשר יבאשר because; באשר באשר because; באשר 7 n. m. 1 Chr. 4, 16.

ר אין ישראל. ה. ה. 1 Chr. 25, 2.

קיבה, אַשֶּׁרָה, הּ אֵשׁרָה, f. 1) Ashera, a Phenician goddess of fortune (=Syri-

an אַשְׁתְרֶת Astarta); pl. אַשְׁתְרֶת a. idols of Ashera.

Ch. m. wall, b i ding.

only Hethp. התאשש to show oneself strong, firm.

אָשֶׁר f a woman (same as אָשֶׁר) the untimely birth of a woman Ps.58,9.

אלשתאל pr n. a city in Dan.

אשתאלי gent. of אשתאלי.

רור Ch. m rebellion Ezr.4,19 (from אשתדור, which see).

אשתון pr n. m.

המחשא pr. n. a city in Judah.

אַשְׁתְּקוֹע מי תּ = היי אָשְׁתְּקוֹע .

אָתייִה Ch. (pl אָתיֹהְ , def אָתִיהְ: sf יאָתיִּהְי m. sign, wonder.

אַתָּה see אַת

אָרָא (^ אָאָ) pron f thou. See also

אָת I. (sf. אָתְים, pl. אָתִים a. אַתִּים) m plough-share, mattock, hoe.

Jos.6,26; אַת־יוֹפַף and they stript Joseph Gen.37,23; מו האל whom? את־אשר the person whom or that which; sometimes with a noun in the nominative case to give it prominence: מַן מֶת־הַאָּהֶץ let this land be given Num 32,5; this axe את־הַבּרְוֹל נְפַל אַל־הַפַּוֹם fell into the water 2K.6.5. — 3) as a demonstrative pronoun: אַת־מְקוֹם this is כָּסָאִי וָאֶת־מָקום כַּפּוֹת רַגְּלֵי the place of my throne, and this is the place of the soles of my feet Ez.43,7. - 4) as a preposition: with, near; with sf. TAN, אָתָם, אָתָב, אָתָנה (rarely אָתי אותף, אֹתִי etc.) אַתּין כָּמוֹ־אַלָּה with whom are there not (i. e. who possesseth not) things like these? Jb.12,3; לתםה אתר these? they made war with Gen.14,2; which is near Eloth 1K.9,26; אָתִי they went with me Gen.14,24; לא־תָלין אָתָּה there shall n t abide with thee Lev. 19,13; ההלכים אוֹתָך who go with thee Jer.19,10; אתו he had spoken with him Gen.35,13; יש אותו there is with him 2K.3,12. - האמ from, away from.

אָת (only before sf. אָתְאֹ, אָתְאֹ, etc.) see אַתְאָן II.

សក្នុង see កក្នុង.

אָרָא Ch. (inf. מְהָא) to come.

Aph. בּוְתֵי (mf. הּוְתָּיָה) to bring. Hoph: הִיתִי (f. הִיתָּיה; pl. הָּתִיי; bo be brought. אתבעל pr. n. a king of Sidon

רְנִיתָא , וְמָאָר (fut. אָנְיָה , אָרָה , אָרָה , אַרָה , יוֹרָא , יוֹרָי , יוֹרָא , יוֹרָא , יוֹרָא , יוֹרָי , יוֹרְי , יוֹ

Hiph. הְּהָה (for הָּאֶתָה) to bring; imp pt. הָרָי Is.21,14

নিন্তু, নূজ (১ নিন্তু a. নিন্তু) pron m. thou, thyself; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix না: নিন্দুন বিন্দুন thy blood, yes thine also 1K.21, 19.— f. নূজ.

ן מָתנוֹת (c. אֲתנוֹת pl. אַתנוֹת) f. she-ass Ch. m. oven, furnace.

אַקוּק see אַקוּק.

Ktib for ፫፮, occurring in seven places.

pr. n. m. 1) 28 15,19 a. 23,29.— 2) אים' 1Chr.11 31.

אַתִּיקִם (pl. אַתִּיקִם; sf אַתִּיקִם Ez.41,15 for מָיִקְים (m. gallery, stair.

D אָרָה (f. אַאָּה ה אַאָּה) pron pl. you, y urselves; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix בּיִב בּיִבְּר בּיִבְּי בּיִבְּר בּיִבְּר בּיבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְר בּיבְר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְר בּיבְּר בּיבְּר בּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְי בּיבּי בּיבְי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְי בּיבְּי בּיבְּי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְי בּיבְיבּי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְייב בּיבְייב בּיבְי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבְייב בּיבּי בּיבְייב בּיבּי בּיבְיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּיבּיי

מתמ pr. n. a place on the border of the Arabian desert Ex.13,20. מול , אָתִמוּל , אתמוּל adv. 1) long since, of old 1S.10,11; Is.30,33. -

2) yesterday 1S4,7; Ps. 90,4. . אַהָּם see אתנה

הנה f. reward Hos.2,14. יוני pr. n. m. 1Chr.6,26.

אָתְנַנְהַ , אָתְנַנְּי ,s/ אָתְנָן a. אֶתְנָן; pl. אָתְנַנְים) m. gift, present אָתְנַנִים ווֹנַה a harlot's gift Deut.23,19.

התר Ch. m. 1) trace Dan.2,35.— 2) place, spot Ezr 6,7; אַר לוי the place where 6,3.

מתרים pr. n. a place in the south of Palestine Num.21,1.

I the second letter of the alphabet, called Beth בֵּית house, tent, from its original similarity to the form of a tent; as a numeral = 2, = 2,000.

 $\neg \exists$ (combined with the def. art. \supseteq , 후, 휴; sf. '후; 귀추, ^ and f. 귀추; ים, הַבָּן, אַבֶּק, אַ בָּקָם ; בָּנָוּ ; בָּהָ or 미국, f. [규칙) pref. expressing: 1) midst: in, within, among 기구구 in a house; בשׁעַרֵיך within thy gates Ex. 20, 10; בַּנְשִׁים among women Cant.5,9.— 2) closeness: at, by, on, upon, to אַשַׁבַ at the gate; by the well 1S.29,1; בתוך on upon horses בַּסוּסִים וּאָפּ, upon horses Is.66,20; פַּנִים בְּפַנִים face to face Deut.5,4; in relation to time:בָּרָאשֶׁית in the beginning; ביוֹם on the day; with inf.: when בָנפל אוֹיבָהְ when thy enemy falleth Pr.24,17.- 3) attachment: to בַּק בָּי to cleave to, TA DADOT to be joined to, etc.— 4) encounter: against בּלְחַם נָּל to fight against, The be kindled against (of anger), etc - 5) accompaniment: with נֵץ בַּלַהָם the

tree with its fruit Jer.11,19.- 6) instrumentality: with, by with the sword Jos.10,11; בַּיַר משֵה by the hand of Moses Num. 15,23.— 7) exchange: for 1000 for money Deut.2,6; בְּלָתְּךְ for thy daughter Gen. 29,18. — 8) manner: 기하루다고 with haste, hastily Ex.12,11; בַּשֵּׁלֵי quietly 2S.3,27. — 9) cause: because of, for אַנְהַעָאוֹ he died because of his sin Num. 27, 3; NDY2 for thirst Is.50,2.

בר Ch. prep. ביהור in Judea Ezr.5,1; with the hands Dan.2,34.

コミュ f. entrance Ez.8,5.

2733 Ch. adj. bad Ezr.4,12.

기 전 Pi. 기 조 (imp. 기 주) 1) to engrave Hab.2,2.- 2) to explain Deut.1,5.

 $oldsymbol{arphi}_{oldsymbol{eta}}$ (pl. בְּאֵרוֹת, c. הוֹארוֹת $oldsymbol{eta}$ a. בּאָרוֹת f. 1) pit Gen. 14,10. - 2) well Gen. 26,19.—3) pr. n. a) n place between Jerusalem and Shechem. b) station of the Israelites in the $\operatorname{desert.} c$ ן אָלִים prob. = אַלִים b. d) בְּאַר לַחֵי רְאִי a well in the desert. e) אָבֶּל a place on the southern border of Palestine.

באר (from באר באר) f. well, cistern; pl. בארות .

ארא pr. n. m.

pr. n. m.

קבורת (בּאֵרוֹת pr. n. 1) a city in Benjamin; gent. בְּלְרוֹת (בּאַרוֹת . — 2) בְּלֵרוֹת בְּלֵרוֹת a station of the Israelites in the desert; also בְּנִינְעָקוֹן.

יבארי pr. n. 1) father of the prophet Hosea.— 2) another person mentioned in Gen.26,34.

ער (fut. מַבְּאַיִּי) to stink, to be loathsome Ex.7,18; Is.50,2.

Niph. צַּבְּאַי to make oneself loathsome or repugnant (with בְּ , 2S.10,6; 16,21.

Hiph הַבְּאִישׁ (fut. הַבְּאִישׁ to cause to stink Ec.10,1; fig. הַבְּאִישׁ אָת־רֵיִם to make one loathed or hated Ex.5,21. בְּאִישׁ Pr.13,5 = יָבָישׁ Hiph. I. of בּיִשׁ I.

Hithp. הַּתְּבָּאִים to become odious or repugnant (with בַּוֹעָם).

Ch. to be evil or bad בְּאָשׁ it was bad to him, i. e. he was distressed Dan.6,15.

נְאָשׁ (sf. בְּאשׁל , בְּאשׁל) m. had odor, stench.

ש ה. only pl. באשׁם bad grapes. בּאשׁה f. foul plant, a stink-weed.

Ch. prep. after בָּאתר בָּאתר הַנָּא Ch. prep. after this Dan.7,6.

(c. בָּבֶת (c. בָּבָת) f. prop. cavity, bence:

pupil of the eye Zch.2, 12; shortened בַּת שֵיוֹן Ps.17,8 a Lam.2,18.

יבבי pr. n. m.

קבל pr. n. 1) city of Babylon. —
2) Babylonia, i. e. the whole Babylonian-Chaldean empire — 3)
Persia including Babylonia; hence לְּבֶּלְ בְּבֶּלְ with reference to Cyrus Ezr.5,13 and Artaxerxes Neh.13,6.

בּבְלֵי Ch. gent. Babylonian; pl. בְּבְלֵי בּבְּלֵי Ez.25,7 Ktib for בַּבְלַי (others: food).

וַבְבַּר (fut. לְּבַּר, וְבְבַּר prop. to cover, from which I a garment; fig. to deceive, to betray, to act secretly, to deal treacherously, to be treacherous or faithless בונדי און those who are wickedly treacherous Ps.59,6 (acc. Stb.: those who cover themselves with impiety); my brothers are אַחַי בָּנְרוּ כָּמוֹ נְחַל treacherous as a brook Jb.6,15; even as a אָכן בָּנְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָה woman faithlessly departeth from her husband Jer.3,20; with 2 towards, against: בֶּל־רָעֶיהָ בַּנְרוּ בָה all her friends have dealt treacherously toward her Lam. 4, 2; why shall מַרוּעַ נָּבְגַר אִישׁ בַאָּחִיוּ we deal treacherously every man against his brother? Mal.2,10. See also 722 2.

נְרָר (sf. קּנְרִי , without Dagesh in קּנְרִי , pl. קּנְרִים, once קּנְרִים, c. קּנָרִים m. t) covering, garment, dress, robe.—
2) deceit, treachery, faithlessness;

with אב ל to deal treacherously all those who deal treacherously Jer.12,1; בּיִרְים and the faithless deal treacherously (ac . Stb.: they put on a traitorus garment).

Zph.3,4 f. pl deceit, treachery, faithlessness.

בנוֹך adj. only f. בּגוֹרָה treacherous, faithless.

pr. n. m.

קלים prep. for the sake of; see בְּלָב, pr. n. a Persian eunuch.

קיתנא. בּנתן pr. n. a Persian eunuch.

ות בּרָים I. (from בָּרָים; pl. בּרָים, c. יבּרָים) m.1) separable part | y part | y part, at equal parts Ex.30,34.-2) part of the body, limb בַּדֵי עוֹרוֹ the limbs of his body Jb.18,13.-3) limb of a tree, bough コロロロ out of the branch of her boughs Ez.19,14. 4) bar, staff for the staves לְבַרִּים לְשֵׂאת אֹתוֹ to bear it Ex 37,27.- 5) compartment, chamber ברי שאל to the compartments of the nether world Jb.17,16 (Stb.).— 6) adv. ¬⊇¬ separately, apart, besides, except, alone; אָלַבַּהָי, אַלַבַּהָי הַ אָלַבַּהָי, הַבָּבַּרָי, הַבָּבַרָי, הַבָּבַרָי, הַבָּבַרָי לבַדְנַם; לַבַּדְנַם, f. sometimes, לְבַדְנַם, sometimes לבוְהָן (I alone, by myself; thou alone, by thysalf, etc.); מִיבֶר except, besides אין עוֹד there is none besides him Deut.4.35.

ובר בוו. (pl.שַרִים.)m.linen,linen-clothes. בוות

III. m. only pl. בְּדִים invention, lie, idle talk, brag; liar לֹא כֵן but his lies shall not be so ls.16.6.

אַדְבָּ to invent, to devise falsely בְּלָא מְלָבֵּ מְלָבְּי which he falsely devised of his own heart 1K.12,33; pt. sf. בּוֹרָאָם Noh.6,8 for בּוֹרָאָם.

לבור בור עליבג to be separated; only pt. בור בור עליבג like a solitary like a solitary bird on a house-top Ps.102,8; אין בור במועריו and none shall be solitary in his meeting-places Is.14,31 (acc. Stb.: there is not a single one etc.).

מָדָר adv. separately, alone; also

קבר pr. n. m.

ברי see ברי.

pr. n. m.

m. prop. something separated (from בְּבֶּיל ,hence:slag,lead-alloy, tin וְאָבִירָה בְּּלִיבְּרִילִין and I shall remove all thy tin Is.1,25; בְּבִּילִי Zeh.4,10 tin-weight, plummet

to be separated, excluded, set apart בְּרֵל מִבְּהָר בְּוֹלְי, shall be separated (excluded) from the congregation of the exile Ezr.10,8; הַבְּרָל מְבֹּרְל מִבּרְל מְבֹּרְל מְבֹּרְל מִבּרְל מְבֹּרְל מְבֹּרְל מִבּרְל מִבּרְל מְבֹּרְל מִבּרְל מִבּרְל מְבֹרְל מִבּרְל מִבְּרְל מְבֹּרְל מִבּרְל מִבּרְל מִבּרְל מִבּרְל מִבְּרְל מְבְּרְל מִבְּרְל מִבְּיִים מִבְּים מִבְּים מִבְּיִים מְבְּיִים מִבְּים מִבְּיִים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּיִים מִבְּיִים מְּבְּים מִבְּים מִבְּיִבְּיּבְים מִבְּיִים מְבְּיִבְּים מִבְּים מְבְּיבְים מִבְּיִים מְבְּיבְים מְבְּיִבְיּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מְבְּיבְים מִבְּים מִבְּים מְּבְּיבְים מִבְּים מִּים מְּבְּיבְים מִבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מְיבְּים מִבְּים מְּבְּים מְיבְּים מְבְּיבְים מִבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיבְים מְּבְּיבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּיבְּים מְבְ

12,9; וֹלְבְּקְרִישׁוֹ and Aaron was set apart to make him holy 1Chr. 23,13.

Hiph. הַבְּרִיל (fut. יִבְּרִיל ; נַבַּרָרָל ; נַבַּרָרָל ; pt. הַבְּרִיל) to sever, to separate, to divide; to distinguish יִיבָּרִיל and let it separate (divide) between waters and waters Gen.1,6; לְבַּרָרִל בִּין בָאוֹר וּבִין בַחשָׁךְ to divide between the light and the darkness 1.1S; יְבִּרְרִל בִין בַּקּרָיל בִין בַּקּרַיל בִין בַּקּרָיל בִין בַּקּרָיל בִין בַּקּרַיל בִין בַּקּרָיל בִין בַּקּרִיל בִין בַּקּרָיל בִין בַּקּרִיל בִין בַּקּרִיל בִּין בַּתִּרִיל בִין בַּקּרִיל בִין בַּתִּרִיל בִין בַּקּרִיל בִּין בַּתִּרִיל בִין בַּתִּרְיל בִּין בַּתִּרִיל בִּין בַּתִּרִיל בִין בַּקְרִיל בִּין בַּתְּרִיל בִין בַּיְרִיל בִין בַּתְּרִיל בִּין בַּתְּרִיל בִּין בַּתִּרִיל בִּין בַּתְּרִיל בִּין בַּתִּיל בּיִיל בַּיִּיל בִּיִּרִיל בִּין בַּתְּרִיל בִּין בַּתְּיל בִּיִּיל בִּיִיל בַּיִּיל בִּיִיל בַּיִּרִיל בִּיִּיל בִּיִיל בְּיִּיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִּיל בִּיִּיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִּיל בִּיִיל בִּיִיל בִּייִיל בִּיִיל בִּיִיל בִּייִיל בִּיִיל בְּיִיל בִּיִּיים בְּיִּילִיל בִּייִיל בִּיִיל בְּיִּיל בִּייִים בְּיִיל בִּיִיל בִּיִיל בִּיים בְּיִיל בִּייִים בְּיִיל בִּיִיל בִּיִּים בְּיִיל בִּיִיל בִּייִּיל בִּיים בְּיִּיל בִּייִיל בִּיִּיל בִּייִּיל בְּיִיל בִּיִּיל בִּיים בְּיִּיים בְּיִיל בִּיּיל בִייִּיל בִּייִיל בִּיּיִיל בִּיים בְּיבִיים בְּיִּיל בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְייִים

יברל איון m. only c. part, flap בְּרֵל tip of the ear Am.3,12.

m. 1) bdellium (an aromatic resin).— 2) pearl.

judges of Israel 18.12,11. — 2) another person.

prop. to break through, hence:
to search into, to examine for
mending (others: to repair, to rebuild) בַּבָּוֹלְ וַלְּוֹלֵן וַלְּוֹלֵן to examine and repair the house 2Chr.
34,10.

P (^ P 및 ; sf. 기기구) m. breach, rent, gap, leak.

pr. n. m. בְּדַכְּר

Ch. Pu. 712 to spread, to scatter.

m. emptiness, chaos.

מוֹם m. white marble, alabaster.

Ch. f. eagerness, haste.

מהיר adj. shining, bright.

אנְהָה ((עַבָּהָל (fut. בְּהַל / Niph. בְּהַל (fut. בְּהַל / 1) to be perplexed, dismayed, terrified הבהלו וויים וויים

Pu. בְּהָל (pt. בְּהָבי) to be hastened בְּהָלִי they went out, being hastened Est.8,14; בְּבָּהְלָּת Ktib Pr.20,21 for מְבַהְלָּת hastily

gotten.

Hiph. הַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל) 1) to hasten, to hurry away נַבְּהִילוֹ and they hastened to bring Est.6,14; בַּבְּהִילוּהוֹ מִישֶׁם and they hurried him away from there 2Chr. 26,20.— 2) to confound, to terrify and the Almighty hath confounded me Jb.23,16.

לְבָּבֶּל Ch Pa. to e- nfound, to terrify.

Ithp הַּבְבָּהֵל to hasten, to hurry; verb. n. בְּהַנְבְּבָּלְ in haste.

Itpa. to be confounded, alarmed; pt. 기구구 alarmed, terrified Dan. 5,9.

רבְּהָלִית (pl. הַּבְּלִית) f. 1) fright, terror, surprise.— 2) sudden destruction.

קהָתְה (c. הַהְתָּהְ: sf. הַחָּתְהּ, הְּהְתְּהָבְּ, יֹהְהְתָבְּ, etc.; pl. הַהְתָּה, c. הַבְּבְּתִּה (f. beast, animal, cattle. — הַבְּבְּתְּה as a sing. hippopotamus (only Jb. 40,15).

וֹבְּ (pl. יְבְּהָוֹת thumb, big toe.

בְּיִר n. a son of Reuben, from whom a place בְּיִר אָבֶּן בְּיִר which see.

בְּיִר m. whitish eruption on the skin.

בְּיִר (pl. בַּיִר בְּיִר וֹת f. white spot on the skin.

왕기크 (pret. a. pt. 왕크; inf. 왕크 a. 왕기크; ישף. אום a. אם, f. באי , pl. אם; fut. 3 s. יבוֹא a. יבוֹא, f. קנוֹא 1) to go, to enter, to come, to arrive אָנָא אַנִי בָא whither shall I go to come into לבוא העירה; to come into the city 2S.17,17; באוּ שִׁעְרָיו enter ye his gates Ps.100,4; בָּאֵי שַעַר those who enter the gates Gen. 23,10; באים those who have entered it Pr.2,19; מֵים בַּאִים days are coming Is.39,6; הַבַּאוֹת Is.41, 22 the things that are to come, i. e. future events; D'NET Is.27,6 for לְיָמִים הַבְּאִים in the future days, in the future; figurative expressions: a) בוֹא אָל־דְאָשֶׁה to come to a woman, i. e. to cohabit her Gen. to go to his בוֹא אֶל־אַבוֹתְיוֹ (16,2. b) נוֹאָ נוֹתְיוֹ fathers, i. e. to die Gen. 15, 15. c) to reach old age 1S. 17,12; בּיָמִים to come into days, i.e. to be (ld 1K.1,1. d) בוא בדָמִים to go into blood, i. e. to become guilty of bloodshed 1S.25,26. e) to every one who is to

come, i. e. to be born Ps.71,18. f) בא השַׁמַשׁ the sun went down, i. e. the sun set Gen.28,11.- verb. n. צַר לְבוֹא signifies direction: עַר לְבוֹא non to the entrance, i. e. in the direction of Hamath Jud.3,3; המבה as thou comest to Gerar, i. e. in the direction of Gerar Gen. 10, 19.— 2) to come to pass בל אַשֶר all that he saith will surely come to pass 1S.9,6; when your fright cometh Pr.1,26; with על to come upon: בָּבֹא עַרֵיכֶם צֶּרָה when there come upon you distress 1,27; with sf. accus. אָבֶלְנוֹ want shall come upon him 28,22; בַּל וֹאת בַאַתנוּ all this is come over us Ps.44,18.

, הבאת 2 , הבאתי 1) הביא .Hiph. before sf. also הַבְּיאוֹתִי ; inf. הַבָּיאוֹתִי ; a. הָבִיאִי; imp. הָבִיא, f. הָבִיא; fut. יַבְיא ; pt. (מֵבְיא 1) to cause to come in, to lead in, to put in, to bring הַבְּיא אֶל־הַתָּבָה thou shalt cause to come (or shalt lead) into the ark Gen.6,19; וָהָבָאתָ אתִרהַבַּדִים and thou shalt put the staves into the rings Ex.25,14; to bring לְתָּכִיא אֶל־גּנְזֵי הַפֶּּלֶךְ into the king's treasuries Est. 3,9: of the sun: to cause to set והבאתי הששש בּנְיהַרָים and I will cause the sun to set at noon Am.8,9.— 2) to bring on (with על), to bring to pass אַביא עַליהָם רָעָה I will bring upon them evil Jer. 23,12; דַבַּרָתִי צַף אַבִיאָנָה I have spoken it, I will also bring it to pass Is.46,11.- 3) to obtain ונכיא that we may obtain a heart endowed with wisdom Ps. 90.12.

Hoph. הובא (f. הובאת; pt. מובא to be led or carried, to be brought, to be put in בבלה יובאו unto Babylon shall they be carried Jer. 27,22; יובא it shall be put into water Lev.11,32.

1. (pret. a. pt. 12; fut. 132) to despise, to treat with contempt.

II. 1) m. contempt, scorn. — 2) pr. n. a) son of Nahor and ancestor of an Arabian tribe: gent. 1112. b) another person.

7773 f. object of contempt.

173 pr. n. m.

to be confused, נָבוֹךְ only Niph. נָבוֹךְ perplexed; to go astray; pt. בָּבר (pl. גָבָבִים) perplexed, he who goes astray.

m. 1) produce, fruit. - 2) block, log בול עץ a block of wood Is. 44,19 (others: branch, twig).-3) eighth month of the Hebrew year, afterwards called מַרָהַשָּׁנוֹן.

see בַּוֹן.

דוה pr. n. m.

בוני pr. n. m. בוני.

בוּכוֹם (fut. בּוֹבוֹים: pt. pl. בּוֹכִים Zch.10,5 for D'D2) to tread under foot, to crush אָבוּם עַמִּים בָאַפִּי I will tread down (or crush) nations in my anger Is.63,6; חַבוּם מָבניָה תָבניה no the satisfied soul treadeath under foot (i. e. despiseth) the fine honey Pr.27,7.

Pi. Doid to tread down, to trample on.

Hoph. to be trodden under foot. to be crushed בְּבָנֵר מוּבָם as a carcass trodden under foot Is. 14,19

שַתְבוֹפֶםת Hithp. to be trampled on זְבְּלַמָיִבְּ trampled (acc. Stb.: rolling) in thine own blood Ez 16,6.

m. byssus (a fine linen texture).

pr. n. of a rock near Gibeah.

דּוֹכַה f. emptiness, desolation.

חבוקר m. herdsman, shepherd (see 7၉구).

prop. to bore, to dig, hence THE Ec.9,1 to search out, to examine.

(pl. בוֹרוֹת (pl. בוֹרוֹת) pit.— 2) cistern, well (= יוֹרְדֵי בור grave יוֹרָדֵי בור those that go down into the grave Ps.28,1.-4) dungeon, prison; in this signification also בֵּית הַבּוֹר Ex 12,29; Jer.37,16.— 713 Jb.9,30 =73, which see.

עוֹם I (pret. שֹם, שוֹם; inf. a. imp. נבוש , בוש to be ashamed, confounded, embarrassed or disapointed לא־עַתָּה וָבישׁ not now shall Jacob be ashamed Is.29,22; רא תַבשִי מִבְּל־ thou shallt not be ashamed of all thy doings Zph.3, 11; fig. of the sun: זבושה הַחַמַּה and the sun will be ashamed (i. e. obscured) Is.24,23; אחו בשו they were dismayed and confounded אַקמוּ וובשוּ when they arise let them be embarrassed Ps.109, 28 – יבוש Hos.13,15 = יבוש from יבש , which see.

Hiph. I. הָבִישׁ (/ut. יַבִּישׁ) 1) to put to shame, to contound אַצַר שְׁנִי the counsel of the poor ye put to shame Pr. 14, 6; עַבִּישׁי those that hate us thou puttest to shame 44,8. — 2) intr. to bring shame, to act shamefully "בְּיִשׁי בְּיִשְׁי בְּיִשׁי בְּיִשְׁי a wicked man acteth shamefully and disgracefully Pr. 13, 5 (בִּישׁ בִּיִשׁ בִּישׁ בִּישְׁ בִּישׁ בִּי בִּישְׁ בִּישְׁ בִּישׁ בִּישׁ בִּישְׁ בִּישְׁ בִּישׁ בִּישְׁ בִּישְׁ בִּישׁ בִּישׁ בִּישְׁ בִּישְ

Hiph. II. הוֹבִישׁ to be ashamed, confounded Jer.10,14; 46,24; Jo.1, 11 (see also יְבִשׁ Hiph. 2).

Hithp. דְּתְבּוֹשֵׁשׁׁ to be ashamed Gen.2,25.

II. so tarry long, to be tardy בּוֹשְׁבְּיבוֹשׁ and they waited very long Jud.3,25.

Pi מָרוֹעַ בּשֵׁשׁ same as Kal מַרוֹעַ בּשֵׁשׁ א רְכְבוֹ לְבוֹא why tarrieth his chariot so long in coming? Jud.5,28.

לביטה f. shame, disgrace.

בות בת. Ch. prop. to stay in a place, hence:
to pass the night הַבָּת מָּנָת and he
passed the night fasting Dan. 3,19.
זב m. robbery. prey, booty.

(בּוְאוֹ (on'y 3 pl. אָיָבְּי to cut through אָשֶׁר בְּוְאוֹ יְבְרִים אַרְצוֹ whose land rivers cut through (i. e. flow through) Is 18,2 a. 7.

קנה (יְבְּעָה , זְבְּעָה , pl sf. בּוֹהָה , pl sf. בּוֹה , pt ; בּוֹר ; pt. בּוֹר ; pt. מְנֵה , pt sf. נְבְּעָה , pt sf. to mock בְּבָה and she despised him in her heart 28.6,16;

ניבוּ עּלֵינוּ and they jeered at us Neb.2,19 — 2) to disregard who disregardeth his ways Pr.19,16.

Neph. נְבְיָנִים (pt. נְבְיָנִים, pl. נְבְיָנִים to be despised.

Hiph. inf. מְבְּוֹית to make contemptible.

קוֹה נְפָשׁ (בְּוֹה adj. (only c. בְּוֹה despised by every person 1s.49,7.

הום f. booty, prey.

ן (1 pl. בְּוֹנֵג a. בְּזִּוֹנְג ; fut. וֹבֵי; inf. וֹבֵּי, to rob, to plunder.

Niph. וֹבֶבָ (inf. וֹבָהַ) to be robbed.

Pu. 113 to be plundered.

m. contempt.

דייוריה pr. n. a place in Judah.

Pi = m. lightning, flash of lightning.

pr. n. a city in the north of Issachar.

יבְּוֹר (בְּוֹר : fut. נְבְוֹר) to scatter.— Pi. בְּוַר to scatter.

אַרָּבְּוֹתָא pr. n. m.

ית tester of metals (from מְבַּחוֹן m. tester of metals (from מְבַּחוֹן) m. tower, watchtower.

קברוּר (pl. בְּחוּרָים, c. בַּחוּרָים) m. young/ man; young warrior.

בחורים pl. see בחורות.

m. pl. youth, age of youth. בְּחוֹרִים Ktib Is.23,13 for וְחַבּ, which see.

בְּחִיר (c. בַּחִיר) adj. chosen, elect.

נְפְשֶׁם בְּחָל to feel abhorrence הַבְּחָל their soul abhorred me Zeh.11,8. Pu. pt. מְבֹחֶלֶת וֹיִר זֹיִנְם disgusted (Kri מְבֹהֶלָת, from בָּבָּר).

וְחַבְּ (fut. מְחַבְּי: mp. מְחַבְּ) to try, to prove, to test, to examine.

Nuph. [12] (fut. 2 pl. 11125) to be tried.— [12 Ez 21,18 is usually regarded as Pu. and is rendered; it was tried, proved, etc.; acc. to some it is the noun [12, which see.

קרות m. trial, proof מְבֶּן אָ stone of trial, i. e. tried stone (cornerstone) !s.28,16; בוון ז'י בוון for it is a trial Ez.21,18 (see also מְבָּן).

ל (fut. בְּחַר יִּבְּיִר עִנִי mp. בְּחַר וֹבְּחַר l have tried thee in the crucible of affliction Is.48.10. — 2) to choose, to select יוִבְּחַר עֹנִי and he chose to himself 1S.17.40; בְּחַר בְּּחַר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּרִי בִּיר בְּּחַר בְּּחַר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּרִי בִיי בְּחַר בְּּחַר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּיוֹים chosen men of Israel 1S.26,2. b) excellent like the cedars Cant.5, 15.

Nuph. לְבְחֵל to be chosen קְבָּקְר choice silver Pr.10,20; with אָן to be better than, to be preferred בְּחָר מְחַיִים and death shall be preferred to life Jer.8,3.

Pu. To be chosen, selected.

בְּחוּרִים see בָּחְרָים.

בְּקְרִים pr. n. a place in Benjamin 1 h. 2, 8; gent. יבורוס 1 Chr, 11, 33, for which בַּוְּחָבְיּ 28, 23, 31.

እኒኒኒኒ መድ to talk; pt. በነጋ፤ idle talker Pr. 12, 18. — Pi. እኮጋ (fut. እኮጋ) to talk, to pronounce Lev. 5, 4.

במח I. to extend, to be thick (Ar. אַבמִים thick), whence מַבמים.

רְבָּים II. (fut. רְבִיּב; imp. רְבָיּם; pt. רְבָים; pt. רְבָים; pt. רְבִים; pt. רַבְים; pt. רבים; pt.

בּקְבוֹת (מּבְּיבְיּבְ 1) m. security, safety; אוֹבְיבָּ a. אוֹבְיבְ adv. securely, safety. — 2) pr. n. a Syrian city situated in אברם אברם אברם.

התְמַבְּ f. security, repose.

ווֹבְבַּבּתוֹן m confidence, hope.

תות f. pl. security, place of safety. See also היחט.

to be idle.

לְבֶּבְ Ch. to cease from work, to be idle.— Pa. לְבָּבְ (3 pl. בְּבְּיל ; inf. אַרְבָּב) to cause to cease, to hinder.

্ৰিট্ৰ (১ ট্ৰেই; sf. ফুট্ৰ) f. 1) belly, stomach.— 2) womb, the inmost.— 3) protuberance on pillars.

(coly pl. בְּמְנָים) m. pistaci nut.

מנים pr. n. a place in פּמנים

י בי interj. pray! בּי אַרנּי pray, my Lord! Gen.44,18.

Niph. לְבֹין (1 s. נְבְּיְהָי) to be intelligent, to have intelligence; pt. c. בְבֹין דְבָר intelligent in speech 18.16,18.

Pi. בּוֹבֵן to watch over, to guard מְבְבָּוְהוּ יְבוֹנְהוּ he encircled him and watched over him Deut.32,10.

 between good and evil 1K.3,9; pt. מָבִין intelligent, skilled.

Hithp. שָׁמִי לא to consider, to give heed, to understand עַמִי לא עַמִי לא my people doth not consider Is.1,3; עַמִי אַוּן וְלֹא יִתְבֹּוֹנְן when he seeth wickedness, doth he not heed it? Jb.11,11; מְתְבֹּוֹנְן Ps.119,100 more than the aged I do understand (acc. Stb: from the aged I acquire experience).

interval, space between, midst interval, space between, midst interval, space between, midst אָל־בּיוֹן, אָל־בִּין, לָבִין הָבִין הָבִין הָבִין הָבִין הָבִין הָבִין הָבִין בּבִין הָבִין בּבִין בּבּין בּבִין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִין בּבּין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִּין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבִּין בּבּין בּבין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּ

Ch. prep. between.

קר (c. בִּינַת; pl. בִּינִה) f. understanding, insight, prudence.

בינה Ch. f. same as Heb.

ביצה (only pl. ביצים) f. egg.

בְּיִר (Kri for בֵּוֹר Jer.6,7) בְּיִר which see.

קיבְה f. 1) castle, fortress, palace.— 2) temple 1Chr.29,1.

בּירָה Ch. (def. בִּירָה) f. fortress.

בּירֵנִית (pl.בּירְנִיוֹת) f. castle 2Chr.27,4. ; בֵּיתָה (c. וֹבְיתָה with ה loc בִּיתָה, כּיתָה; pl. בְּחִים, c. בָּחִים) m. 1) house, tent Gen.33,17; as residence of a king: castle, palace 2S.11,2; 1K.4,6: Est. 1,9; as place of worship: temple 1K. 6,5 a. 37; Mic. 3,12; בית הַפּהַר prison Gen 39,20; בית נְתִיבוֹת place of the paths, i. e. cross-road Pr.8,2; חים place of graves, burial ground Neh.2,3; בית עובם house of eternity, i.e. the grave Ec.12.5; ハコ house of assembly for all the living, i. e. the grave Jb.30, 23; חֹמֵר houses of clay, i. e. mortal bodies 4,19; בית עַכַּבִישׁ spider's web 8.14. - 2) receptacle, capacity בַּתִּים לַבַּרִים receptacles for the staves Ex. 37,14; בַּתֵּי הַנָּפָשׁ scent-cases, smelling bottles Is.3, 20;בית פאתום capacity of two seahs 1K.18,32.- 3) household, family, race, people אַהְוֹבֶל בּיתְדְ thou and all thy household Gen.7,1; בַנה בַּוֹת Deut.25,9 and עַשָּה בַּיִת 2S.7,11 to found a family; בֵּית אָב Num.1,4 household of the father, family; R 4,11 the people of Israel - 4) interior, the inside, within niap from within 1K.6,16; with ה loc. בוֹתָה inward Ex.28,26.

 eastern bank of Jordan Jud.7.24 .--נדרה ב' in Judah 1Chr.2,51 (= נדר Jos. 15,36). - ' 1 see ' 2 see ' 2 - ' 2 ב׳ דְבַלַתוִם - in Moab Jer.48,23 ב׳ דְבַלַתוֹם Jer. 48,22 — נוֹן 'ב two cities, one in Judah Jos. 15, 41, the other in Asher 19,27 — הַּיִשִּׁימוֹת in Reuben Jos.13,20.— בֹלֶבֶת in Judah Jer.6,1.— בְּרָרָםְל 'a village near לי המרכבות 2S 15,17.— ב' המרכבות a city in Simeon Jos. 19,5. — בַּי דָעָמֶק a city in Asher Jos. 19,27. -- ב׳ הערבה a city on the border of Judah and Benjamin Jos.15,6; 18,22 — בֹיְ לַבְּ in Gad Jos. 13,27 (= 177 '2 Num 32, 36). — ਜਿਲ੍ਹਾਂ '2 in Manasseh Jud.7, 22.— בְּלֶבֶה 'ב in Benjamin Jos. 18, 19.- 120 2 in Judah or Dan 1K.4, 9. - iii 'z two cities in Ephraim Jos.16,5; 21,22.— 72'2 in Judah 18. ב׳ ... לבַאוֹת see ב׳ לבַאוֹת כֹּי see לַעַפְּרָה ... עַפְּרָה a town in Judah 1S. 16,4; Jud. 17,7, another in Zebulun Jos. 19, 15; gent. בית __ מלוא see ' מלוא __. 15.16,1 הַלַחְמִי פי מַעַבָה ב׳ מַעוֹן see ב׳ מָעוֹן see ב' נְמְרָה ... מַעַכָּה in Gad Num.32,36 (see נְמָרֶה).— עֶהֶן on mount Lebanon Am. 1,5. - צומות see י עומות .- עומות in Judah Jos.15, 59.—יענת ב' בin Naphtali Jos. 19,38.— ב' עקר הַרעים near Samaria 2K.10, 12 (see עקר). — בולם 'ב in Judah Jos. 15,27; gent. ב׳ פָּעוֹר 2S.23,26.— ב׳ פָּעוֹר in Moab Deut.4,46 (see בי). - 'ב וויצים in Issachar Jos. 19.21. - אין ביי in Judah Jos. 15,58. -- ב'חֹל 'ב in Issachar 2S.10,6.- אָשָׁי 'ב in Manasseh Jos. 17,11 (=) 15 31,10: 2S.21,12). — שמש 'ב a) a city in Judah Jos.15,10; gent. בֵּית הַשְּׁמְשָׁי 18. 6,14. b) a place in Naphtali Jos.19, 38. c) a city in Issachar Jos.19,22. d) = אוֹן אוֹן, which see. — אוֹן בּין ישׁ Judah Jos.15,34.

ת. house. בִּיתָן (ch. (def. בִּיתָא) m. house. בַּיתָן (ch. בִּיתָא) m. palace Est.1,5.

קראים (pl. בְּלָאִים) m. 1) species of balsam-tree 2S .5,23.— 2) pr. n. Baca אַטְקר הַבְּרָאִים the valley of Baca Ps. 84,7 (others: valley of weeping, from בַּבָרָה).

בְּבֶּהְ (fut. בְּבֶּהְ מְּחָבְּ, מִיּהְבָּ, מְּחָבּ, יִּבְּהָּ יִּחָּהָ, וּבְּבָּה יִּחָּה to weep, to weep for Num. 11, 13; Jer. 22, 10; Gen. 37, 35; Lam 1, 16.

Pi. פְּבָּה, f. מְבַבֶּה, to weep for (with עֵל Jer.31,15; with accus. Ez.8.14.

m. weeping Ezr.10,1.

m. first-born, firstling; fig. first, foremost בְּכוֹר אֶהְנֶהוּ I will appoint him as my foremost son Ps.89,28; הַנָּיר בְּיָר בְּנֵיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בּנִיר בַּנִיר בּנִיר בּינִיר בּנִיר בּנִיר בּינִיר בּייר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּינייר בּייר בּינייר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּינייר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּייר בּיניר בּייר בּיניר בּיניר בּיניר בּייר בּיניר בּיניר בּייר בּיניר בּייר בּייר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּיניר בּייר בּיייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּיייר בּיי

ת. only pl. בְּכּוֹרָים first-fruits. בְּכּוֹרָה הָאָנִי f. early fruit בַּכּוֹרָה הַאָּנִי the early figs Jer.24,2.

בּכנְה see בְּכוֹרָה.

pr. n. m. 18.9,1.

לוֹן בְּכוּת f. weeping לְּוֹן בְּכוּת the oak of weeping Gen.35,8.

קָבֶּי (הְבָּיִי אַ, sf. בָּבָי ה. weeping; fg. trickling מְבָּכִי נְהָרוֹת חָבֵּשׁ he restraineth the streams from trickli g Jb.28,11 (Fuerst).

pr. n. a place near Gilgal.

Pu. אַבְּכָּר be born first Lev.27,26.

Hiph: הְבְּכִּיר to bear a first child;

pt. מְבְּבִּיְרָה Jer 4,31 a woman in her first travail.

בּוֹבֶּר (pl. c. בְּבָר) m. young male camel Is.60,6.

קבֶּרְ pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21.— 2) son of Ephraim Num 26, 35; gent. בַּבְרָי ib.

קבְרָה young female camel Jer. 2,23. בּרָרָה (pl. בְּרִרוּה f. first-birth, primogeniture; birthright Gen. 43,33; Deut. 21,17; 1 Chr. 5,1.

קברו pr. n. m. 1Chr.8,38.

pr. n. m. 2S.20,1.

m. mind, care; with Diw: to take care of Dan.6,15.

פַעל = בְּעִל (from בָּעַל = בָּעָל) Bel, the chief god of the Babylonians Is 46.1.

Ch. only Pa. No. to vex. to afflict Dan.7,25.

יים אין pr. n. a Babylonian king. בּלְאִשׁצִר see בּלְאשׁצֵר.

קּלְנֶּר pr. n. m. בּלְנֵי Neh.10,9. בּלְנָּר pr. n. m.

נְבְלָה (fut. בְּלָה: verb. n. בְּלָה) to rot, to decay, to wear out, to wax old בְּבְלָב וֹכְלֶה decayeth like a rotten thing Jb.13,28; שְׁבְלְהָ לֹא בַרְרָה לֹא בַרְרָה thy garment did not wear out Deut.8.4; אַחָרֵי בְּלֹתִי after I am waxed old Gen.18,12.

Pi. בְּלֵה (fut. בְּלֵה ; inf. בְּלָה בְּשָׁרְי) to cause to wear out בְּלָה בְשָׁרִי) to cause to wear out בְּלָה בִשְּׁרְי) to use, to enjoy Lam.3,4. — 2) to use, to enjoy the work of their hands they shall enjoy Is.65,22.—3) to pass, to spend (time) בְּלֵיב יְבִייּב they spend their days in happiness Jb.21,13.

קַלֶּה (pl. בְּלִים; f. בְּלָה, pl. בְּלָה) adj. worn out, old.

קילה pr. n. of a city =קילה, which see.

סווא Ktib pt. pl. בְּלַה exr 4,4 (for בְּלָה , see הַבָּן.

קרָת (pl. הַלְּבְרָת, c. הַלְּבְרָת f. terror, fright קבְּבְרָת king of terrors, i. e. death Jb.18,14.

יתה pr. n. f. בּלְהָן pr. n. m. בּלְהוֹן

195 Ch. m. tax.

(only c. pl. בְּלוֹיִי or בְּלוֹיִי) m. worn cut clothes, rags.

ובים אים pr. n. surname of Dan iel at the Babylonian court.

ו. m. perdition, annihilation בְּלִי וּ m. perdition, annihilation of perdition Is 38,17.

וו בלי II. adv. not, no, un-, with ut it does not hold Jb.41, בְּיִי תְקוּם it ylelds no בְּיִי יַשְשֶׁה כֶּקְמַח meal Hos.S.7; הַפּוֹכְה unturned 7,8; אָבֶבֶּרְ without money Jb. 31,39; בַּעֵּי יִּבְּבְּ without a name 30, 8; בְּיֵרְ נְשָׁהְ Is.14,6 without intermission (prop. he has not ceased); with prepositions: אַבָּלִי דַעַת without knowledge Deut.4,42 a. Jb.35, 16; אָבָלִי חֹק without measure is 5,14; בּרֵי fearless Jb.41,25; because there is not, for want of; with another negative: is it because there is not Ex.14,11; מָבֶּלִי אֲשֶׁר לֹא יָמָצָא that he may not find out Ec.3, נון בַּלִי till not, till without; because not.

m. farrago, mixed fodder.

קבּיִּבְּה nothing (from בְּלִי a. הּבְיִּ others: band, from בַּלֵים).

שני איש ה. worthlessness, lowness, wickedness; with איש or איש worthless fellow, wicked man; ברבר בּליצע a worthless thing Ps 41,9; sometimes with omission of the noun modified: ובִינִיצע and the wicked 28.23,6.— 2) destruction בחלי בּליצע the torrents of destruction Ps 18,5.

Hithp. fut. יְהַבּוֹלֵל to mix oneself, to mingle with.

נְיִתְּי, בְּיִבְּי (in/. בְּיִבְּי) to bind, to bridle to muzzle Ps. 32, 9.

D בַּבְּעוֹם (pt. בַּבְּעוֹם) to cultivate figs בַּבְּעוֹם בַּבְּעוֹם a cultivator of sycamore-figs Am. 7, 14.

low, to devour, to absorb חֵל בָּבֹע (fut. יַבְּבֹע; inf. בַּבְּע) to swallow, to devour, to absorb חֵל בָּבע the wealth which he hath swallowed Jb.20,15; ער־בּלְעִי רְקּי 7,9 till I swallow my spittle, i. e. for a moment (see בַבַע below).

Nuph. אַבְלֵעוּ מִן בַּבִּין to be destroyed or overcome בְּבְּלֵעוּ מֵן בַּבִּין they are overcome by wine Is 28,7.

Pi. V27 (fut. V21; inf. V22) 1) to swallow up greedily; fig.

ילא בְלֵא אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלֵע אָנִים יִבְלַע אָנִים יִבְּלַע אָנִים זְּבְּלֵע אָנִים זְבְּלֵע אָנִים זְבְּלֵע אָנִים זְבְּלַע אָנִים יִבְּלַע אָנִים יִבּיל אַנְים זּבְּלַע אָנִים יִבּיל אַנְים זּבְּלַע אָנִים יִבּיל אַנְים זּבְּלְעם (Stb. renders בּבְּלֵים: when put away; Fuerst a. Gesenius: like the duration of a swallowing, i. e. for a moment, there being a similar expression in Arabic).— 3) to destroy the stroy them Ps.21,10.

Pu. בָּלֵע (fut. עָבָּלֶע) to be destroyed, ruined וְבָּלֶעׁים and those that are led by them are destroyed Is.9,15; with ל to be ruinous for the king 2S.17, 16.

Hithp. fut. אַנְבַלֵּע to destroy oneself, to vanish.

swallowing, thing swallowed. — (בְּלֵע', בּלְע', בּלְע', בּלְע', m. 1) swallowing, thing swallowed. — בל destruction (Stb.: cunning) בְּלֵע words of destruction (or cunning).

בּיבֵי pr. n 1) a king of Edom. — 2) a son of Benjamin. — 3) a person mentioned in 1Chr.5,8. — 4) a town, later called אָנִיר בּיבִיר.

without, except; always with בּלְעַהֵי without, except; always with בּיִ מְּנִי אִישׁׁרְ מִבּלְעַהִי אִישׁׁרְ וּעָרִי יְדְיְהִיעְרִי יִדְּהְעָרִי יִדְּהְעָרִי יִדְּהְעָרִי יִדְּהְעָרִי וּ אַרְיִרִי רִי אִישׁׁרְ have I come up without the Lord's will? 2K.18,25; sf. מַבּלְעָרִי except me, besides me Is.43,11.

בּלְעָהֵי (same as בָּלְעָהֵי ; sf. בָּלְעָהֵי , בְּלָעָהֵי) prep. without, except except what I see myself (i. e. what I see not myself) Jb.34,32; בּלְעָהֵי except thee Gen.41,44; בּלְעָהֵי Gen.14,24 excepting myself, without my being concerned; בּלְעָהַי 41,16 not I.

prophet. — 2) a place in Manasseh (בּוֹשָׁם Jud.1,27).

רבים (pt. בְּלֵים) to waste, to destroy אָבָּים is.24,1 and layeth it waste.

Pu. pt. f. תּבְּלָבְם wasted Neh.2,11.

pr. n. king of Moab.

בּלְשַׁמצר a. בּלְשַׁמצר pr. n. king of Babylonia.

pr. n. m.

בּלְתִּי (from בַּ) 1) adv. not, un-בּלְתִּי טְחוֹר unclean 1S.20,26; בּלְתִּי טְחוֹר יִבְּלְתִּי incessantly Is.14,6; עְדַ בְּרָתִי עד בְּרָתִי incessantly Is.14,12; עד בְּרָתִי עד בְּרָתִי incessantly Is.14,12; עד בְּרָתִי עד בְּרָתִי יְחַ from not, because not to; מְבַלְתִי from not, because not.— 2) prep. a. conj. except בְּלְתִי אָם בּלְתִי אָם unless Am.3,4; with sf. יִבְּרַתִּי אָם except me, קּבְּרָתִי אָם

קבות (pl. בְּמוֹת , c. קְבְּמוֹת , קבּמוֹת ; sf. (בְּמוֹת) f. 1) height, elevation.— 2) heathenish altar or temple on an elevated place.—
3) grave-mound, tomb-hill.

של pr. n. m.

אם see in.

אוב pr. n. a city in Moab Num.

21,19; במות בעל 22,41.

[בֿן (c. בַּן a. בְּיִ, poet. בָּנִי Gen.49,11, ענו אין, בּנָר , בָּנָר , בָּנָר , בָּנָר , בָּנָר , בָּנָר , בַּנָר , בַּנָר , בַּנָר , בַּנָר , בַּנָר , בַּנ תבנים, c. בנים m. son, child, descendant, pupil אוֹ־בֵן... אוֹ־בַת whether a son... or a daughter Ex.21,31; 72 אַ son of a king Ps.71,1; בּן זָבֶר a male child Jer.20,15; אָם עַל בָּנִים the mother with the children Gen. 32,12; בְנִים children's children (grandchildren) Ex.34,7; בָּנֵי עֵבֶר the descendants of Eber Gen.10, 21; בּוֹנְבֵיא a pupil or disciple of a prophet Am.7,14; בָּנִי הַנְּכִיאִים the disciples of the prophets 2K. 2,3; poet. בָגֵי אֱבֹוֹים Jb.1,6 or בָּגֵי Ps.29,1 descendants of God or gods, i. e. angels; בּן בַשָּת son of the bow, i. e. an arrow Jb.41,20; בּגֵי צִּשְׁבָּה children of the quiver, i. e. arrows Lam.3,13; הילל בון־שַחַר morning-star, son of the dawn Is.14,12; בני השף sons of the flame, i. e. sparks Jb.5,7.— Before the names of animals 12 denotes their young:אֶמֶים foal of the unicorn Ps.29,6; 기호 young heifer Lev. 4,3; בְּוֹיוֹנָה young dove 12,6; בְּוֹיוֹנָה young eagles Pr.30,17; also of plants: תְּבַּוֹלֵבְ a fruitful young bough Gen. 49,22. - 12 also denotes close relation to place, time, quality and condition: חוברות son of a house, i. e. one born in a house Gen. 15,3; בני־קבם sons of the East, i. e. easterners 29,1; אַנָּה son of one year, i. e. one year old Lev.12,6 (before all numerals indicating age בְּן signifies: old); בְּן בּׁחִילֵי of the duration of a night, in a night Jos.4,10; בִּן בִּן יִי עִּן עִּן בְּן עִּוֹלִי valorous man 18.14,52; בְּן עִּוְלִי wicked man 18.20,31; בְּלִיתְ one deserving death 20,31; בַּלוֹת בָּלוֹת בָּלוֹת בָּלוֹת בָּלוֹת those doomed to death Ps. 19,11; בְּלֵיתְן בַּלוֹת fat, fertile Is.5,1.

Ch. m. only pl. בָּן sons, children.

pr. n. m. Ps.9,1.

בנא Ch. see בנא

בְּנָה (fut. בְּהָה, וְכְּהָן; pt. קּבּה בְּנִה לָּבָּה, pt. קּבּנּיים, קּבּנּיים, קּבּנּיים, קּבּנּיים, קּבּנּיים, קּבּנּיים, קּבּנּיים, pt. קּבּנּיים, pt. קבּנּיים, pt. קבּניים, pt. קבּיים, pt. קבּניים, pt. קבּיים, pt. קבּניים, pt. קביים, pt. קביים

(הָבָּנוֹת . יִבְנָה ; inf. וְבָנָה (fut. יְבָנָה ; inf. הַבָּנוֹת

1) to be built, to be established, to be restored.— 2) to get children אָבָנֶה מְמִנְה וֹ may get children by her Gen.16,2. (in this sense נְבָנָה is a denom, from בֹוֹ is a denom, from בֹוֹ

ָּבֶּנְתָה Ch (*inf.* מָּבְנֵאָ , also מָּבְנָּה; pt. pl. בְּנָה;

Ithp. אָהַבָּנְא to be built.

יים בניים pr. n. m. (=נָבָּי Ez.2,10).

(comp. Germ. a. Eng. band) to bind, to gird, whence אָבָנָם.

Pr. n. m.

133 pr. n. m.

בוי בַרַק pr. n. a place in Dan.

לבניה f. building.

שניה pr. n. m.

pr. n. m.

בוום = בנום see בנים.

קינין pr. n. 1) Benjamin, youngest son of Jacob.— 2) tribe of Benjamin and its territory; gent. בְּיִנִינְי, also יִמִינִי.

m. building.

pr. n. m.

Did Ch. to be angry.

וּנְעָה pr. n. m. בּנְעָה 1Chr.9,43.

pr. n. m.

ים pr. n. m.

רָבֶּר (sf. בְּבְרוֹ m. unripe or sour grapes.

same as בֹּכֵר

אָשָׁיִן a. אַיָּדְ Ch. 1) to search, pt. pl. pl. בַּעֵין - 2) to ask, to pray.

בער a. בערי a. בער a. בער, בערה, בערה; בערה, בערה a. לבערכם, בערינו (בערכם for, for the sake of בַּעַר נַפִּשׁוֹ for his soul Jb.2,4; יְתְפַּלֵּל בַעַּרָךְ he will pray for thee Gen.20,7; בערינו Am.9,10 for our sake; היה כער מערות have been for dens (i. e. are become dens) ls.32,14. — 2) through בער through the window Gen. 26,8.- 3) about, around, behind he hath placed a fence בַּעַרִי around me Lam.3,7; בַּצַרָי shield around me Ps.3,4; נַיִּמְגוֹר and he closed it behind him Gen.7,16; with 2: from behind קבער לצפתף from behind thy veil Cant. 4, 1.

קָּעָיוּ (fut. בְּעִיוּ; imp. pl. יְבְעָיוּ) 1) to boil, to make bubble up מֵים הִּבְעָה as fire maketh water boil Is. 64,1.— 2) to desire, to inquire אָם if ye desire, desire Is. 21,12.

Niph. גְּבְעֶּה to be laid open, to be searched out גָּבְעוֹ בַעְפּוּבְיוֹ his hidden things were laid open Ob.6.

ি ch. (def. শ্রাম্ক) f. request, prayer.

קעוֹן pr. n. a place in Reuben = ָּמְעוֹן, see מָעוֹן בִער בִער מעוֹן (under בִּית בַער מְעוֹן).

קיני pr. n. 1) father of בְּלְיָם. — 2, another person.

and בעוֹתִים m. pl. (only c. בְּעוֹתִים and sf. בְעוֹתִיך terrors.

רַשָּׁבְ pr. n. Boaz 1) kinsman and second husband of Ruth. — 2) name

of a pillar of Solomon's temple. מַצְבַ (fut. בַּצָב) to trample, to kick Deut.32,15; 18.2,29.

לא־בְעִי יִשְׁלַח־ m. prayer לא־בְעִי יִשְׁלַחּ no prayer לא־בְעִי יִשְׁלַחּ no prayer יַדְ אִמ־בְּפִידוֹ לְהָן שוּצִי no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb.30, 24, Vulgate: not for their ruin (עִי) thou stretchest for their ruin (עִי) thou stretchest for the thy hand, and when they fall thou wilt bring them help (שוּעָה = שׁנִי).

שניר m. coll. cattle Gen. 45,17.

ינבעל (יובעל (יובעל 1) to rule, to possess. — 2) to marry, to espouse pt. אָרָלְן spouse, husband; pt. p. f בְּעִלה בָּעַל a man's wife Gen. 20, 3.

Niph. fut. לְּבָעֵל to be espoused, to be taken to wife Pr.30,23.

בעל (ה בַּעַלָּה , sf. בַּעַלָּה , הַבַּעַל ; pl ָבְעַלֵים, c. בְּעַלֵיו , sf. בְּעַלֵים, בְּעַלֵים, pl. sometimes used as sing.) m. 1) possessor, owner, master, lord possessor of the house Jud.19,22; בַּעַל הַשׁוֹר owner of the ox Ex.21,28; בעלי גוים lords of nations Is.16,8; בַעַלֵּי שָׁבֶם possessors (i. e. inhabitants) of Shechem Jud.9,2; בַּעַרֵי חִצִּים the masters of arrows (i. e. archers) Gen.49,23; master of the dreams בעל החלמות (i. e. dreamer) 37,13; pl. as sing. and its owner shall וְלַקַח בְּעָבְיוּ take Ex.22,10; בָּעֶבֶּיהָ Ec.7,12 its possessor. — 2) one who has בַעַל שער he who has hair, i. e. a hairy man 2K.1,8; בעל דָבָרִים one who has a cause Ex.24,14; בַּעַלִי בָּרִית

they who have a covenant with, i. e. confederates Gen.14,13; בַּעַל חומות one who has cunning, i. e. a tricky fellow Pr.24,8; בַעַל לַשׁוֹן one who has a tongue, i. e. a talker Ec.10,11; בעל משפטי he who hath a dispute with me Is. 50,8; also of animals and inanimate objects: בַעֵל בַנָף that which has wings, i. e. a winged creature, a bird Pr.1,17; מוֹרֵג... בַעַל פִּיפִיוֹת a threshing-instrument ... having edges Is 41,15.-3) one who is given to בַעַל אַף a man given to anger Pr.22,24; בעל מַשָּׁחִית one given to destruction, i. e. a destroyer 28,9.- 4) husband, spouse the husband of a woman, a married man Ex.21,3.-5) pr. n. supreme god of the Syro-Phenician peoples, named under its different aspects: בַעַל בַּרִית (Baal of the Covenant), בַעַל וָבוּב (Baal of the Flies, i. e. the keeper off of vermin), בַעַל פַעוֹר (Baal of the Shame-uncovering), etc.; pl. . בעלים

ים occurs in many compound names of places, the more important of which are: אב בעל בְּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִר בְּבִיר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִיר בְּבִיי בְּבִיר בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִי בְייִּי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי

Mount Ephraim.— לְּמָרְ מוּ not far from Gibeah בּילְבּילְ 1Chr.13,16.— מְּנִילְה בַּצְלֵר בְּילְ יִהוּרְה בַּצְלֵר בְּילְ יִהוּרְה Ch. m. same as Heb. בְּעֵל מָעֵל וְיִהוּרָ possessor, owner, etc. בְּעֵל מְעֵל of the council, i. e. chancellor Ezr.4,8.

the inistress בּעֵלֵת הַבּוֹת f. mistress of the house 1K.17,17; בּעָלֵת בְּשָׁבִּים mistress of sorcery, i. e. enchantress Nah.3,4.

קַעַל דְנָן pr. n. king of Edom. אָלְיָרָע pr. n. son of David בעלידע, אָלִירָע

שליה pr. n. m.

pr. n. king of the Ammonites.

בעלת pr. n. a city in Dan.

אַבַעבָּא pr. n. m.

pr. n. m. בענה

I. (fut. בְּעַר; pt. אבּ, f. הבְּעָר, בּעָר, to be on fire, to burn, to consume.

Pi. אָבָ (fut. בַּעָר; mf. אַרָן; mf. אַרְן בַּעָר is to kindle, to burn אַרְן בַּעָר is not sufficient for burning ls.40, 16.— 2) to destroy, to root out, to remove בַּעַרְטָּם הַבָּרָם אָרָשְׁ אָרָ בָּעָרָם נַּעָרָם אָרָם נַעָּרָם מּצְרָם מַנְּעָרָם נַעָּרָם מַנְּעָרָם וֹאָרָע and ye shall root out

(or remove) the evil Deut.13,6; בּעֵר בָּעֵר and with a spirit of destruction ls.4.4.

Pu. פֿעַר (pt. מְבֹעָר) to be kindled. Hiph. וַיַּבְעֵר (fut. יַבְּעָר, pt. pt. pt.) to kindle, to burn, to destroy.

זו. (fut. בָּעַר; pt. אב) to become brutish, to be stupid יָבְעַרוֹי יַבְּעָרוֹי they shall become brutish and foolish Jer.10,8; pt. pl. בַּעַרִים Ez.21,36 brutish men.

Niph. נְבָעֵר to become stupid.

man Ps.92,7.

אר בערא pr. n. m.

בערה f. fire, burning.

유발보고 pr. n. king of Israel.

בעשיר. pr. n. m.

קרה pr. n. a city in Manasseh בְּשֶׁתְרוֹת 1Chr.6,56.

נְבָעַת Niph. נְבָעַת to be frightened.

Pi. בְּעַרְהְרָּיִ (3 s. f. with sf. בְּעַרְהְרָּיִּ , בְּעַרְהְרִּיּ ; pt. f. with sf. קבּנְהְרִּיּ (מְבַּנְּתְּרִיּ ; pt. f. with sf. קבּנְהְרִיּרִי to frighten, to trouble

בעתרו f. fright, terror.

שביץ m. mud, mire.

בְּצְה f. swamp; בְּצֹאֹתְיוּ Ez.57,11 for בְּצִיה.

or בְּצוּר adj. Ktib Zch.11,2 for בְּצוּר 2, which see.

לבּצוּר Jb.22,24 acc. Fuerst a. Stb. same as בָּצוּר gold-ore, but from the context it is evident that it

is from אור stone: יְשִׁית־עַלּ־עָפָּר בַּצֶּר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהְיָה שַׁבּי בַּצֶּר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהְיָה שַׁבּי throw the gold into the dust and the [gold of] Ophir to the stones of the brooks, and the Almighty will be thy gold (thy treasure)... Jb.22,24 a. 25.

133 pr. n. m.

קציר (c. בְּצִיר) time of cutting grapes, vintage.— 2) adj. בְּצִיר cut off, inaccessible (impregnable) wood Zch.11,2.

(כּבְצָלִים (only pl. בְּצַלִים) m. onion.

who executed the works of art on the Tabernacle Ex.31,2.

pr. n. m. בצלות

Pi. אַבּצִיע, (fut. אַבּצִיע, 1) to cut off the thrum he will cut me off (i. e. he will cut off the thread of my life) Is.38, 12.— 2) to rob בְּעִשֶׁק בּעשֶׁק and thou didst rob thy neighbors by extortion Ez 22,12.— 3) to complete, to accomplish יָרִי הְבַצִּעַיָּה he hath accomplished his word Lam.2,17.

עצָם (sf. נְצְעָע) m. unjust gain

profit, lucre שּׁנֵא בָּצַע he that hateth unjust gain Pr.28,16; מַרָּר שׁר what profit is there Ps.30,10.

I. to swell up בַּצָקָה thy foot did not swell Deut.8,4.

וו בצק וו. (sf בָּצֶק) m. dough.

קר. n. a place in the plain of Judah.

קצר (fut. יִבְצֹר) prop. to cut off, hence: 1) to gather grapes; pt. איר יום ניביר (יִבְצֹר בּיבִּר בּיבִּר בּיבִר יום בּיבִר he diminisheth (i. e. restraineth) the spirit of the powerful Ps.76,13.—
3) to fortify, to make inaccessible איר בְּצוּרְה a fortified city Is.27,10; fig. בְּצִרֹה Jer.33,3 inaccessible, incomprehensible things.

Niph. fut. אָבְיּוֹ to be cut off; only fig. to be withheld לאובְּעֵר יאובְעָר no design can be withheld from thee Jb.42,2.

Pi. inf. The to make inaccessible, to fortify.

קּצְרֶּים (pl. בָּצֶרְים m. 1) gold-ore Jb. 22.24.— 2) pr. n. a) a city in Reuben. b) a person mentioned in 1Chr 7,37.

רְבְּיֵרְ f. 1) fence, fold.— 2) pr. n. fortified city of the Edomites.

Ps.9,10 a. 10,1 like בְּצְרָה is regarded by some as a derivative from בְּצְרָה to cut off, to deprive, and is rendered: privation, want.

אבצרון m. stronghold.

קבּאְרֶת (pl. בַּצְרוֹת f. want, lack of rain, drought.

ות בקבוק (ח. bottle.— 2) pr. n. m.

pr. n. m.

pr. n. m.

pr. n. a) prince of the tribe of Dan. b) a high-priest.

pr. n. m. בקיהו

(conly pl. בְּקִיעִים, c. בְּקִיעִים) m. eleft, rent, breach.

יָבָּבְ (fut. אָבְיִ: pt. צָבָב) 1) to split, to divide, to rip up; with ב to break through, to invade.— 2) to split eggs in brooding, hence: to hatch.

Niph. אַבְבוֹ (fut. אָבְבוֹ) to be split, to be broken, to be shattered, to burst forth; to be hatched.

Pi. אַפְּעוּ (3 pl. אַבְּקעוּ; fut. אַבְּיִי 1) to cleave, to split, to tear; to hatch.— 2) to cause to break forth יבְּקְעָה רוּם קעָרוֹת and I will cause storms to break forth Ez. 13,13.

Pu. אָבָן (fut. יְבָבוּץ; pt. אָבָן 1) to be rent, to be burst open.— 2) to be stormed אִיר מְבָּבְּעָג a city that is stormed Ez.26,10.

Hiph. בֹוֹרֶבְיִע אָל־כָּוֹלֵ וֹ to break through, to force one's way לְבָּרְעַ אָל־כָּוֹלֵ אָ to force the way to the king of Edom 2K.3,26.— 2) to force to surrender בַּבְּקְעַבָּה אָלֵינוֹ and we shall force her (the city) to surrender to us Is.7,6.

Hoph. הְבָּבֻעְע to be forced to surrender.

Hithp הַהְבַּקע to be cleft, to be rent.

אַבְּקּעָ m. prop. half (from בְּקַעָּ to divide), hence; half-shekel.

Ch f. valley.

רָבְּקְעָה (c. בְּקְצָה, pl. קּבְּעִיה) f. valley, low plain.

וּבְּקְקּים בּוֹקְיָם 1. (pt. בְּקְבָּים 1) to empty, to make waste, to plunder יְהְיָה בּוֹקְיִם בּוֹקְיִם the Lord maketh the land waste Is.24,1; בְּקִים בּוֹקְיִם בּוֹקְיִם plunderers have plundered them Nah. 2,3.— 2) fig. to make void the counsel of Judah Jer. 19,7.

Niph. בְּבַל (fut. יְבַלֹּק; inf. תָבַלֹּק) to be emptied, to become void.

Pi. Prid to lay waste (same as Kal).

Fig. 11. (only pt. pp. 2 Hos. 10,1) acc. Fuerst: to grow luxuriantly (Ar. 22 to bloom out); the rendering 'to be empty' does not suit the context.

to search, to examine, to look after, to consider אַר בְּרָרִים לְבַקּר to search, to examine, to look after, to consider אַר בְּרָרִים לְבַקּר to search (or to look) after vows Pr.20,25; דְּבָּר לִי לְבַקּר shall be for me to consider 2K.16,15; with a to meditate (Stb.) בַּרָר בְּרִיבְלוֹ to meditate on his temple Ps.27,4; with דְבַר בִּין מִבּ to distinguish בִּין מִבְּר בִּין מִבּ he shall make no distinction between good and bad Lev.27,33; with to search, to seek ... לאִיבְרָּר בִּין מֹבּ shall not seek the hair Lev.

13,36; with accus. to inspect, to review אַבּקּר אָת־צֹאני I will review my sheep Ez.34,12.

Ch. Pa. to search into, to examine.— Itp. to be searched.

וו. (den. from בְּבָּךְ, which see) to be a herd; only pt. בְּבָּן a herdsman, a shepherd.

III. (den. from בְּבֶּרְ, which see) only Pi. inf. יְבָּבְּרְ Ps.27,4 to appear or visit every morning; but see

קבָר (c. בְּבָרְיִם; sf. בְּבָרְרָ) com. coll. horned cattle, oxen, cows בְּבָרְרִם בְּבָרְרִים five oxen Ex.21,37; בְּבָרְרִים sucking cows; pl. בְּבָרִרים Am.6,12.

עֶרֶב (pl. בָּקָרִים m. 1) morning Ps.55, 18; אָרֶב Ex.30,7 every morning; בּבָּרִים Is.33,2 and בַּבָּרִים Jb.7,18 every morning.— 2) to-morrow morning בבַּקר till next morning Jud.5,31.— 3) fig. early, soon אַנָּבְּרִים satisfy us early with thy mercy Ps.90,14.

קרה (c. בְּקְרֵת רֹנֶּה עָּרָר n. f. searching, reviewing בְּקָרַת רֹעֶּה עָּרְרוֹ as a shepherd searcheth (or revieweth) his flock Ez.34,12.

בְּקְנֶת f. inquiry, punishment בְּקְנֶת there shall be punishment Lev.19,20.

Pi. בּקשׁ (fut. יְבַקשׁ; pt. בְּקשׁ 1) to seek, to search, to strive, to desire.— 2) to require, to demand יְבְּקְיּהְ אָבַקְּישׁ f will demand his blood from thy hand Hz.3,18. — 3) to ask, to pray, to beseech לבַקּשׁ עֵּר בַּלְשׁ מִר נַבְּשִׁי הַ מֹאֶרֹהְינוּ to ask for his life Est. 7, 7; מַּבְּקְשָׁה מִאֶּרֹהְינוּ and we be sought our God Ezr. 8, 23.

Pu. בְּקשׁ (fut. יְבְקשׁ) to be sought Ez 26.21.

EZ 20,21.

הביף f. request, desire Est.5,7. בר I. Ch. (sf. בָּרָה , בָּרָה ; pl. בָּרָה) m. son בר אנש son of man Dan.7,13, son of the gods, i. e. an angel 3,25; like the Heb. 12 it expresses relation to age: בֵר שָׁנִין sixty years old Dan.6,1. --In Heb. 72 occurs only in poetry Pr.31,2. In נַשְׁקוּבֵר Ps.2,12 the word is of doubtful signification. This phrase has received various interpretations, as: 'kiss the son', i. e. do homage to him (Aben Ezra), 'arm yourselves with purity' (Rashi, see נַשׁק II. and בֹשׁק), 'receive instruction' (Targum), etc. The interpretation 'kiss the son' is not at all suitable, it being plain from the context that the words refer to God himself, and not to the king whom God calls his son (v. 7); the other interpretations are obviously strained. The word 12 here is perhaps an early scribe's error for 13, arising from the similarity (since the times of Ezra) of the letters and 7, so that the phrase probably was בַּשְׁקוֹבוֹ signifying 'attach to him' (see בין I. and ב), which would admirably suit the

נירג: אָרִייִּ בְּרִיְאָה וְנִירֹג ... עְּרָדוּ אָרִייִּ בְּרִיְאָה וְנִירֹג בּרְעְרָה: נַשְׁקוֹ־בַר (בּוֹ) פּן־יֵאְנַף בּרֹיחוֹםי בּרֹ with fear, and rejoice with trembling; attach to him, lest he be angry... Blessed are all they that put their trust in him Ps.2,11 a. 12.

H. m. corn בר Math hath the straw to do with the corn? Jer.23,28.

III. Heb. a. Ch. (Ch. def. אַרָבָּ)

m. field, open country בְּיִבְּיבָּוּ הַבְּיבְּי לְבִינְהַבּוּ their children become strong and grow up in the field Jb.39,4; בְּרָא the beasts of the field Dan.2,38.

לבי יְדֵי m. 1) purity cleanness בֹר יְדֵי the purity of my hands Ps. 18,21.—
2) lye (בְּרִית בָּבֹר בַּבָּי (בַּרִית I cleanse my hands with lye Jb. 9,30.

Niph. אַבְרָאָ (inf. אַבָּרָא) to be created, to be made בְּבְּרָאְ when they were created Gen.2,4.

Pi. בַּרֵאתוֹ 1) to cut down מבראתוֹ and thou shalt cut it down Jos.

17,18; בּחַרְבוֹתְם בּתר them down with their swords Ez.23,47.—2) to cut out a guide-mark Ez.21,24 (others: and select a place; see מובַר בּתר בּתר

II. Hiph. inf. בַּרָא to fatten, to be well-fed (akin to בָּבָה II., which see).

קראבן see בָּראבָן.

pr. n. m. בְּרָאיָה pr. n. m.

(capon or goose) 1 K, 5, 3. נבּרְבָּרִים to hail is. 32, 19.

m. hail Ex. 9, 13.

קרד (pl. בְּרִדִּים adj. prop. hail-like, hence: sprinkled, spotted, grisled Gen. 31, 10; Zch. 6, 3.

(according to others inf. of 71.).

[according to others inf. of 71.).

[according to others inf. of 71.).

[according to others inf. of 71.).

לְבְּרָ 1. (imp. pl. בְּרָה) to select, to choose 1 S. 17, 8.

וו. (fut. בְּרָה) to eat 2S. 13, 6.

Hiph. הַבְּרָת (fut. בְּרָה; inf. הַבְּרִת) to give to eat מַבְּרָני בְּחָם and give me to eat 2S.13,5.

קרה pr. n. m.

(colly pl. בְּרוֹמָים) m. colored cloth, damask.

(pl. בְּרוֹשִׁים m. 1) cypress, pine.— 2) spear of cypress wood. ברוֹת (only pl. ברוֹת m.

קרות, ברות f. food, nourishment

י in my food Ps.69,22; בְּרְוּתְי Lam.4,10 is regarded by some as Pi. inf. of בְּרָה II.

pr. n. a city in Syria.

תרוות Ktib 1Chr.7,31 pr. n. f.

תְּרְוֹיִתְ Kri for בָּרְוֹיִת, which see.

m. 1) iron.— 2) iron-tool, axe.— 3) fetter.

pr. n. m.

נְבְרָת (fut. רְבְרָיִן; imp. רְבְיּ ; inf. בְּרָה (בְּרָה to flee, to run away, to escape.—2) to go through, to pass through לְבְרֹיוַ בְּרִוֹיְ בִיקְרָשִׁים to pass through the midst of the boards Ex.36,33.

Hiph. הַּבְּרְים (pt. מַבְּרִים 1) to put to flight; with מַצָּל to drive away.— 2) to pass through מַבְרִים passing from end to end Ex.26,28.

בּרְיתַ see בַּרְתַ.

gent. a native בַּרְהְבִיּי (for בַּהְרוֹמִי gent. a native of בַּהְרִים, which see.

יקב pr. n. m.

לי Jb.37,11 see יק.

קריא, בּרָיָה (בּרִיאָה, £z.34,20 בְּרִיאָה, pl. מּרָיאִים, m. בְּרִיאִים, f. בְּרִיאִים adj. fat, fattened אִישׁ בְּרִיא a fat man Jud. 3,17; בְּיַרִיאוֹת בְּשֶׁר fat in flesh Gen. 41,2; of ears of grain: full הַבְּרִיאוֹת הַשְּבָּיִי the full ears 7; of food: nourishing Hab.1,16.

הַרִיאָה f. a thing created; a new phenomenon, a novelty.

רְיְבְּרְ 1) f. food.— 2) adj. ==קּרִיאָה (see בַּרִיא).

שלתים (pl. בְּרִיחִים, c. יַבְּרִיחִים) m. i)
bar, bolt בְּרִיחִים, gates and
bar Deut.3,5; of the earth: בְּרִיחִים
Jon.2,7 its bars (which barricade
an entrance into its bosom).— 2)
bar for fastening together... בְּרִיחִים
בְּרִיחִים bars.. for the
boards of the side of the tabernacle Ex.26,27.— בְּרִיחִים Is.15,5
acc. old commentators: its fugitives; Stb.: its fortified borders.

לְהְיֹשׁ בָּרָה 1) adj. fleeting, flying בְּרָה 1) the flying serpent Is.27,1; also of the serpent as the northern constellation, the northern dragon Jb. 26,13.— 2) בְּרִיחִים Is.43,14 acc. ancient interpreters: in ships; Fuerst a. Stb.: bolts, bars (בְּרִיחִים).

חיה⊒ pr. n. m.

ברים pr. n. of a place.

קרישָר, pr. n. son of Asher Gen.46, 17 and of other persons; patr. יבִריבָי.

קרית f. covenant, league; with בְּרִית to make a covenant.

נְבְרֵהְ (fut. בְּרֵהְ (נְבָרָהְ לְפָנִייִתְּהְ let us kneel before the Lord Ps.95,6; נַבְרָהְ לְפָנִייִתְּהְ and he bowed upon his knees 2Chr.6,13.— 2) to bless, to praise; pt. p. בְּרוּךְ עַרְ blessed, praised.

Niph. נבבך to be blessed.

Pi. קבָם a. קבב (fut. קבָרָ; pt. קבָרָה; inf. קבָרָה; to bless, to

praise, to greet.— 2) to curse, to blaspheme בַּרַכְּהָ אֵּלהִים נְמֶלֶּן thou hast blasphemed God and the king 1K.21,10.

Pu. בֹרֶך (pt. מְבֹרֶך) to be blessed, to be praised.

Hiph. הְבְּרֵיךְ אַת־הְנְּמֵלִים and he made the camels kneel down Gen.24,11.

Hithp. הַּתְּבָּרֵךְ to bless oneself, to praise oneself.

הָרָן Ch. 1) to bow, to kneel; pt. בְּרָּךְ he bowed Dan.6,11.— 2) to praise; pt. p. בְּרִיךְ praised 3,28.

קָרֶבְ (du. בְּרָבִי, c. בְּרָבִי, a. בְּרָבִי, f. knee, lap.

Ch. f. knee.

pr. n. m.

לְבָּרְכוֹת. (c. בְּיְבִית, pl. קּבְּרָכוֹת, c. לְבָּרְכוֹת, f. 1) blessing. — 2) object of blessing. --3) present.—4) peace 2K. 1, 31.—5) pr. n. a) a person 1Chr.12,3. b) a place 2Chr. 20, 26.

קברות (c. בְּבֶּכוֹת, pl. הָבָּבֶּל, pond, בְּבֶּכוֹת f. pond, pool Is. 7, 3; Nah. 2,9; Cant. 7,5.

a. בֶּרֶבְיָה pr. n. 1) father of the prophet Zechariah Zch.1,1.—
2) son of Zerubbabel 1 Chr. 3, 20.

בֿרַם Ch. conj. however, yet.

בְּרֵנֵעַ pr. n. a place near Kadesh.

ברַע pr. n. king of Sodom.

ברעה 1Chr.7,23 acc. Fuerst: a gift (Ar. לבי, to give).

בְרַק (imp. בְּרִיק) to shine, to lighten

send forth a lightning Ps.144.6.

ול הַנְקִים (c. בְּבָיִי pl. בְּבָרָי m. 1) flash, lightning בְּבָרְ Ez.1.13 lightning-flash; בְּבָרְ thunders and lightnings Ex.19.16. — 2) brightness, glitter בְּבָרְ בַּרְיִבְי the glitter of my sword Deut 32,41. — 3) pr. n. commander, who together with Deborah defeated the Canaanites.

pr. n. m.

(only pl. בַּרָקנִים m. thorn.

בּרֶכְת a. חְבֵּיבְ f. emerald (a precious stone).

Niph. וְבֶרְ (fut. רְבָרָ; imp. יְבָרְ (fut. רְבָּרְ; imp. יְבָרְ (to keep oneself pure; pt. בְּבָר he who is pure.

Pi. הַרָּר ל with לְּבָרָר ל to purify.

Hiph: הַבֶּר (inf. בְּבֶר) 1) to cleanse (grain) מָבֶר לְיִאָר לְיָבֶר יוֹת וְלִיא לְיָבֶר not to winnow, nor to cleanse Jer.4,11.—2) to polish, to point בְּבֶּרי בַּחָצִים

polish the arrows 51,11.

Hithp. לְנָבֶר (fut. יְנְבֶּרְר) to show oneself pure אָם בְּבֶר with one who is pure show thyself pure Ps. 18,27; in 28.22,27 יְבָּבָר for הַבְּבָר

אָרְשֵׁעְ pr. n. king of Gomorrah. ברתי see ברתי.

pr. n. a brook near Gaza.

בשׁרָה see בְשׁוֹרָה.

2) to ripen, to be ripe קַּצִּיר the harvest is ripe Jo.4,13.

Pi. לְיֵבֶשׁ (fut. יְבָשׁׁיִי) tr. to boil, to cook, to roast.

Pu. בְּשֵׁל (pt. מְבְשֶׁל) to be boiled. Hiph. הַבְשִּׁיכ to make ripe, to ripen.

יבָּישֵׁל (f. הְיִשִּׁבְ) adj. boiled, cooked.

pr. n. m.

בּשְׁבֶּי (sf. בְּשְׂבִי m. balsam-plant.

a בּשֶּׁל (pl. איני בּשָּׁל) m. aromatic odor, fragrance, spice קּלְמֶן בָּשֶּׁל cinnamon of spice (fragrant cinnamon), אַנָין בָשֶּׁל spicy reed Ex. 30,23; דוֹל אַני לַ the chief of spices Cant.4,14.

מביים pr. n. f.

한국 pr. n. Bashan, a country on the eastern side of the Jordan.

קבישנה f. shame.

(only once Pt for סבוֹם, from בּישֵׁסְכֶּם עַל־דְּל your treading upon the poor Am. 5,11. Pi. אָבָשֶׁר 1) to announce, to bring glad tidings; pt. בְּשֵּׁר (f. בְּשֵּׁר messenger of good news.—
2) to relate, to tell, to declare.

Hithp. הְבַשֵּׁר to be told good news.

meat בְּשֶׁרִם, אַרִים, אַרִים, m. 1) flesh, meat אָרִים, אָרִים, אַרִים, and they shall eat the flesh Ex.12,8.— 2) flesh, body בּשֶׁר weariness of the body Ec.12,12; weariness of the body Ec.12,12; שְׁרִים בְשֶׁר his greature (including man) בְּיִי בְשֶׁר (very living creature Gen.6,12.— 4) blood-relation, kin אָרִינוּ בְשֶׁרְנוּ הוֹא he is our brother, our kin; in this sense especially with אַרִּר בְשֶׁר (which see): אַרִּר בְשֶּׁר his nearest of kin Lev. 18,6.

Ch. m. 1) flesh.— 2) living creature.

קבשרה. בשרה f. 1) glad tidings, message איש בשרה a message-bearer 2S.18,20. — 2) reward for a message שייר לְתִתִּירוֹ בְּשׁרָה who [thought] that I should give him a reward for the message 2S.4,10.

אָרְ (sf. בְּשְׁהָ, בְּשָׁהָ, etc.) f. shame, disgrace; fig. of an idol: הְשָׁרָ altars to the shameful idol (in allusion to the בַּשְׁרָ Jer.11,13.

I. (בּתְּבֶּר, from מְבֵּי, sf. יְבְּנִית, f. 1) daughter, female descendant,woman,maiden אוֹ בְּתִר whether a s n... or a

daughter Ex.21,31; בַּתַה בָתַה as the mother is, so is her daughter Ez.16,44; בָנִים וּבְנוֹת sons and daughters Gen.5,5; בְּנוֹת הַאָּרֶם the daughters of man, prop. female descendants of Adam Gen.6,2; a wife for אָשַׁה לִבְנִי מִבְנוֹת הַבְּנַעֵנִי my son from the daughters, i. e. maidens, of the Canaanite Gen. 24,3; of female inhabitants of a eity or country: בנות ורושבום the daughters, i. e female inhabitants. of Jerusalem Cant.1,5; בְּנוֹת the women or female inhab. itants of the land Gen. 34,1; poet. of a country or nation: בָּת צָיוֹן the daughter of Zion, i. e. Zion Is.1,8; אב הב the daughter of Babel, i. e. Babylonia Ps.137,8; the daughter of my people, i. e. my people Jar.14,17; in connection with cities: environs, village (small places dependent on larger being considered as their daughters): בַּת וֹבְנוֹתֵיהַ Gath and its villages 1Chr.18,1; with יַעַנָה it expresses the feminane of the animal:בת היענה the female ostrich Lev.11,16, pl. בנות יענה Is.13,21; fig. בתדעון the pupil of the eye Ps.17,8 (but see 지호교); of young boughs or shoots (like בַנוֹת : בַנוֹת): אַעָרָה עַרִּי שוּר shoots running over the fence Gen 49,22.— 2) na also expresses relation to age or condition: בת תִּשִׁנִים ninety years old Gen.17,17 (comp. בַּנוֹת הַשִּׁיר ; בַּנוֹת daughters of song, i. e. singers Ec. (2,4.-3) in proper names: בתוקבים a place near Heshbon.— עברישבע wife of Uriah, afterwards of David.— אולישוב a person mentioned in 1Chr.3.5.

אב II. (pl. בְּתִים) m. a measure for liquids (of the same capacity as אַיבּ for dry goods).

בתית (pl בתית f. prop. something cut off or separated, hence: a waste, a desert בְּאַיׁתְהוּ בְּאָה and I will convert it into a waste Is. 5.6; בתית בבתית the valleys of the wastes 7.19.

pr. n. a) father of Laban and Rebecca. b) a city in Simeon ביולב Jos. 19,4.

 יִשְׁרָאֵי the virgin of Israel Am. 5,2; בְּתְעַבְיּי בַּתְעַבְיּי the virgin of my people Jer.14,17.

maidenhood, signs of virginity.

קיה pr. n. daughter of Pharaoh.

see בַּתְּוֹת see.

פּוֹת see בַּתִּים.

see בַּתְּים II.

רְבְּקְקוֹרְ Pi. to cut asunder בְּבְּרְבּוֹתְם and they shall cut thee asunder with their swords Ez. 16,40.

רבי Pi. fut. בְּתַל to cut into pieces, to divide.

בתר Ch. prep. after (from בָּתַר בְּאַתַר after the place).

תרים (א בּתָרים ה Gen.15,10; pl. בָּתָרים (Gen.15,10; pl. בָּתָרִים (Gen.15,10; pl. בַּתָרים (Gen.15,10; pl. בַּתְרים (Gen.15,10; pl. בַתְרים (Gen.15,10; pl. בַתְרִים (Gen.15,10; pl. בּתְרִים (

וֹן pr. n. a ravine on the eastern bank of the Jordan.

the third letter of the alphabet, called the spin camel, from its original similarity to the form of a camel's neck; as a numeral 1=3, 1=3,000.

אָבֶּ (=הָאָב) adj. proud, haughty.

רָאָב (fut. הַאָּרָ:; inf. הַאָּב) to rise,

to swell, to increase, to grow אָבְּי בּיִבְּי the waters rose (or swelled) Ez 47,5; אַבְּיִרְ can the bulrush grow Jb.8.11; fig. to be great, exalted, glorious בְּאָבׁה he gloriously triumphed Ex 15,1.

האש f. pride, haughtiness.

גּאָרם (pl.ם נְאִים) adj. 1) high, exalted. – 2) proud, haughty.

לאואל pr. n. m.

(c. בְּאַבוֹת f. 1) elevation, majesty.— 2) pride, haughtiness, arrogance.

קרוֹמִים m. pl. (after the form קרוֹמִים the year of my redemption Is.63,4 (see also בוֹנְאַל I. 2).

נאון (c. נְאוֹן) m. 1) rising, swelling באוֹן (c. נְאוֹן) m. 1) rising, swelling of the waves Jb.38,11; the swelling of the Jordan Jer.12,5.— 2) highness, excellence, majesty, glory, splendor באוֹן the glory of his majesty Is.2,10; לְנָאוֹן בְּקוֹל בָּאוֹנוֹ the glory of his majestic voice Jb.37.4; לְנָאוֹן for excellence and for glory Is.4,2.— 3) pride, haughtiness לְפָנִי שָׁבֶר נְּאוֹן before misfortune [goeth] pride Pr.16,18.

Ps 123,4(Ktib נְאָייִנְים) the haughty oppressors.

אורת pl. of אין, which see.

לאב I. (fut. לאבן; imp. לאבן; pt. לאבן לואל, pl. נואלים ; pt. p. לואל, pl. נו (בְאוּבִי , sf. בְאוּלִים (to redeem, to repurchase און redeem, to repurchase and he may redeem what his brother hath sold Lev. 25,25.— 2) to redeem, to deliver, to save נְצֵלֶם מְיַר־צָר he hath redeemed them from the hand of the adversary Ps.107,2;סְמָוֵת אָנָאָרֶם from death will I deliver (save) them Hos.13,14; נשראל the redeemer of Israel Is.49,7; והלכו there shall walk the redeemed 35,9; נהוָה the Lord's redeemed Ps.107,2; 18.63,4 my redeemed (Ges. a. Fuerst: my redemption, taking ווי באולים in this passage for an abstract noun).— 3) to avenge מאל הדם the avenger of the blood Deut. 19,6, whence is a kinsman, a blood-relative R.3.10 a. 12.- 4) to redeem a widowed kinswoman (i.e. to marry her when her husband died childless) אָם־וִגְאָרָךְ מוֹב וָנָאָל if he will redeem (marry) thee, well, let him redeem R.3,13.

Niph. נְגַאַל (fut. יְנָאֵל) to be redeemed, to redeem oneself.

II. (fut. אָבְּרוּ השָׁרְ וּנְצִּלְּתוּת pollute יִנְאָרְהוּ השָׁרְ וְצֵּלְתְּיָת let darkness and the shadow of death defile it Jb.3,5.

Niph. לְנָאֵל (fut. אָנָאַל) to be polluted, to be stained (זְלָאָל) לְנָאַל בּוֹעָל בּוֹעָל בּוֹעָל) בְּנָאַל בְנָאָל בּוֹעָל בּוֹעָל בּוֹעָל בּוֹעָל בּוֹעָל אוֹע polluted, to be stained (זְּבָּאָל בּוֹעָל בּוֹעָל בּוֹעָל Pi. אַלְנוּך to pollute, to profane בְּהָה וַאַלְנוּך wherein have we polluted thee? Mal.1.7.

Pu. אָל (pt. מְגֹּאָל) to be polluted, to be profaned, to be rejected as unfit from the priesthood Ezr.2,62.

Hiph. נְבְּלְבֵּוֹשֵׁי אָנְאָלְתִּי to pollute, to soil, to stain יְבָלְבִּוֹשֵׁי אָנְאָלְתִּי) and I have stained all my raiments Is.63,3.

Hithp. לְּבְּיֵל to pollute oneself.

m. defilement, pollution, profanation; only pl. c. לְּבְּיִל the defilements of the priesthood Neh.13,29.

רבי (כ. באב'ת באב

 eminence Ez.16,24 (others: vault, booth of harlots); of a shield: knob, boss אַבָּי מְנְנִי the bosses of his bucklers Jb.15,26. — 3) rim of a wheel; pl. sf. בּבִית עִינִי their rims 1K.7,33.— 4) brow, only pl. his eyebrows Lev.14,9 (see also בְּבַי).

그룹 Ch. (sf. 리크를 for 크릴) m. back.

The Ktib 2K.25,12 for The which see

בב m. 1) a board, a shingle 1K.6,9.—
2) pit, cistern, well Jer.14,3.—
3) only pl. בבים locust 1s.33,4.

그룹 Ch. (def. 홍글) m. pit, den.

בוֹב pr. n. see בים.

ND3 m. pit, cistern, well, lake.

קבה f. only pl. בּבָּוֹת eyebrows (see also בַּבַּ 4).

תּנְבָּהֵינָה (fut. הַבַּן; pl. f. once תִּנְבָּהֵינָה Ez.16,50; inf. 11, verb. n. 111) 1) to be high, elevated, exalted, and be ויגבה מבל העם and be was higher than any of the people וא.10,23; נְתִנְבָה קוֹמָתוֹ and her stature was (grew up) high Ez.19,11; בּפִשְׁפָם מוֹנְבָה וְהֹנָה צְבָאוֹת בַפִּשְׁפַם and the Lord of hosts shall be exalted in justice Is.5,16; נַיָּגָבָה רָבוֹ בְּדַרָבִי יְהֹוָה and his heart was lifted up in the ways of the Lord 2Chr.17,6 .-2) to be proud, haughty נָבָהוּ בָּנוֹת the daughters of Zion are proud Is.3,16, בה לבה my heart was not haughty Ps.131,1; קּנְבַבּ as high as heaven שמים על-הארץ is above the earth Ps.103,11; The

תוֹכְבִּי לְנְבְרָה עוֹר and thou shalt never more be haughty again Zph.3,11.

Hiph. בּלְבְּיה. לְּבְּיה (fut. בִּיבִּיהָ: poet. מְבִּבְּיהִי to make high, to raise בּבְּיהִי וֹ אַץ שָׁבְּוֹ I have made high the lowly tree Ez.17,24; בַּבְּהָי עִץ שָּבְּי וֹח he that maketh high his door Pr.17,19.— Before other verbs Hiph. supplies the place of an adverb: בַּשְּבָּר לְשְּבָּר they fly high upward Jb.5,7; also without אוֹר בִּיבּר בָּשֶּׁר אוֹר עוֹרְ they fly high upward Jb.5,7; also without אוֹר בָּבָּר בַּשֶּׁר אוֹר בָּבָּר הַנְּשָּׁר אוֹר בּמַוּר mounteth upward 39,27.

(only c. נְּבַה (proud, haughty מּנְבָה (only c. מְּבָה מִינִים) adj. proud haughty proud eyes Ps. 101,5; נְבָה רוֹחַ proud in spirit Ec.7,8.

אניהו (sf. בְּהָהְיּ pl. c. בְּהָהוֹ m. height is like the height of cedars Am. 2,9; fig. highness, greatness און excellence and greatness Jb. 40,11; also: haughtiness, pride בּבּה אַרְוֹים נְּבָה אַרְוֹים בּבּה אַרְוֹים בּבְּה אַרְוֹים בִּבְּה אַרְוֹים בִּבְּה אַרְוֹים בִּבְּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְיִים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְיִים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְיִם בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְוֹים בְּבָּה אַרְיִים בְּבָּה אַרְיִים בְּבָה אַרְיִים בְּבָּה אִייִים בְּבָּה בּיּיִים בּיּבְיּים בּיּבְיּה אַרְיִים בְּבָּה בּיּים בּיּיִים בּיּבְיּים בּיּבְיּים בּיּבְיּים בּיּבּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּבְיּים בּיּבְיּים בּיּים בּיּים בּיּבְיּים בּיּבְיּבְיּים בּיּבְיּבְיּים בּיּבְיּבְיּים בּיּבּים בּיּבְיּים בּיּבְיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבְים בּיּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּ

 הַבְּרוּ talk no more arrogance, i. e. speak no more arrogantly 18.2,3.

לבהות f. haughtiness, pride.

(pl. נְבוֹלִים m. border, boundary, edge, extemity, territory.

וְּבְּלִית , גְּבוּלִית , גְּבוּלִית , גְּבוּלִית , גְּבוּלִית , גְבוּלִית , גְבוּלִית , border, territory.

לבורות (pl. גבורות) f. strength, might, mighty deed, victory ונבורה strength for war Is.36,5; great is thy name נְרוֹל שָׁמָךְ בִּנְבוּרָה in might Jer.10,6; גָבוּרָתוֹ אֲשֵׁר שָשֶׂר the mighty deed that he achieved the mighty וְבוּרוֹת יִהוָה the mighty deeds of the Lord Ps.106,2; the voice of a shout of victory Ex.32,18.— בּנְבוּרָה Ec. 10,17 for strenthening (פֿאֹבֶלּ) they eat for בּוְבוֹרָה וַלֹא בַשְּׁתִי strengthening and not for drukenness); גבורות Ps.90,10 great vigor ימי־שנוֹתִינוּ בָּהֶם שְׁבִעִים שְׁנָהוֹ יאָם בָּנְבוּרֹת שָׁמוֹנִים שְׁנָה... the days of our years are seventy years,

and if by great vigor of life they be eighty...).

בּוּרָה Ch. f. might, valor.

adj. bald (on the fore part of the head.)

קרתת אוֹ בְנַבַּחְתוֹ f. baldness (on the fore part of the head) יבּקְרַתְּתוֹ אוֹ בְנַבַּחְתוֹ on his bald head or on his bald forehead Lev.13,42; fig a bare place of clith on the outer side יחוב בַּבְּרַתְּתוֹ אוֹ בְנַבַּחְתוֹ וֹ it is a decay on its inside or on its outside v.55.

123 pr. n. m.

בְּיִם pr. n. a place to the north of Jerusalem.

קבינה, הְבִינְה, prop. curdled milk, hence: cheese.

תְּבְיִעִים (c. יְּבְיִעִים; pl. נְבְיִעִים m. cup; also: cup of a flower, calix.

זביר m. master, lord, prince.

לְּבְּרָתִי (c. נְּבְּרָתִי; sf. יְבְּרָתַּה) f. mistress, lady, queen.

m. ice, hail, crystal (see בְּרִישׁ).

לא תַקיג נְבוּל (יִגְבֵל בּוֹלְ (יִגְבֵל fut. בְּבֵל (יִגְבֵל fut. בְּבְל (יִגְבַל to set a landmark לא תַקיג נְבוּל השנים thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which they of old time have set Deut.19,14.— 2) to bound in בַּרְבוּן יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־אָתוֹ (יִגְבַל־בָּה Hamath shall border thereon Zch.9,2.

Hiph. הַּבְּילִ to confine, to set bounds to הַּבְּילִ מָּתְהַשְּׁטְ and thou shalt set bounds to the people (confine them) Ex.19,12.

הָבְּלִי pr. n. Phenician city; gent בְּבְּל pr. n. a mountainous country inhabited by Edomites, south of

אָבְל see גָבְל.

the Dead Sea.

שַׁרְשׁת f. twisted work בַּבְּלֵּתְת הַבְּלֵּתְת twisted chains Ex.28,22.

adj. gibbous, hump-backed.

(only pl. בְּלָנִים m. 1) summit,
peak בְּלְנִים a mountain of
[many] peaks Ps.68,16.— 2) adj.
hilly, peaked mountains Ps.68,17.

אָבֶע pr. n. a city in Benjamin ⇒נָבֶע 10 a. 33 נְבָע בְּנְיָמִין and נָבֵע בּנְיָמִין stand 10 a. 35 נְבַע בְּנְיָמִין.

קּבְעָה (pl. גְּבְעוֹת, c. גְּבְעוֹת, f. 1) hill, height.— 2) pr. n. Gibeah: a) a city in Benjamin IS.13,2—גָּבְעַת גַּבְעַת Benjamin IS.13,2—גָּבְעַת Jos.18,28, birth-place of Saul IS. 10,26, wherefore it is also called אונבעת פּינְחָם 11,4. b) a place in Judah Jos 15,57. c) גַּבְעַת פִּינְחָם a place in Ephraim.

גּבְעוֹן pr. n. a city in Benjamin; gent. גּבְעוֹן.

תּבְעֵיל m. flower-cup, ball, capsule; occurs only once and in an adverbial sense בַּפִּשְׁקְה גָּבְעִיל the flax was in its flower Ex.9,31.

אָבְעַת pr. n. see גּבְעַת 2 a.

לבר (הְבָר אֹבָן: fut. 1) to be strong, mighty ילבר אָבְינוּ they grow strong in wealth Jb.21.7; אבר עַרִינוּ they grow in mighty is his kindness over us Ps.117,2; with אָב to be stronger, mightier.— 2) to prevail, to overpower, to conquer אָבְרוּ עָלִינוּ and Israel prevailed Ex.17,11; אַבָר יִשְּׁרָאוֹ they overpowered us 2S.11,23; with בּ to predominate יְהֹנְהְ בָּבֶר בָּאָחִיוֹ Judah predominated over his brothers 1Chr.5,2.—3) to increase, to swell בַּיִבְּרָר בָּאָחִי and the waters increased Gen.7,18.

Pi. אבּן (fut. בּיִין) to make strong, to strengthen, to exert strength וְוֹבְיִים בְּיִנְ and I will strengthen them in the Lord Zch 10,12; בְּבִר הִים בְּיִנְבָּר he should exert more strength Ec.10,10.

Hiph. הָּבְּכִיר (fut. יְנְבִיר to exert strength, to strengthen יְלְשׁנְנּוּ with our tongue will we exert strength Ps.12,5; מְלְבִּיר בְּרִית and he will strengthen the covenant Dan.9,27 (Fuerst: will make the covenant difficult).

Hithp. הַהַבּבּר (fut. יוָהָבָּבּר) 1) to strengthen oneself; with על to get the victory over אַל אוֹיבִיוֹ וְהְנַבְּר he will get the victory over his enemies 1s.42,13; with אָל־שַׁבִּי וְהָנַבְּר he showeth himself strong against the Almighty Jb.15,25.— 2) to increase greatly, to exceed וּבְּיִעִיהָם

and their sins that they have exceeded Jb.36.9.

1) man, male person, husband.—
2) mighty man, warrior אָנָרָר חַלְצִיּן gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3.— 3) every one (like אָנָר הַלָּתְי וֹרְכוֹן (אִישׁ every one in his course they go Jo.2,8.

מבר pr. n. m.

(archaic form for אָבֶּר מְמִים) m. man אָבֶר מְמִים an upright man Ps.18,26.

נְבָרֵין Ch. (pl. נְבָרִין) m. man.

וּבְּעוֹן pr. n. a place =וְּבָּר Neh.7,25.

בר Ch. m. strong man, mighty warrior.

pr. n. one of the seven archangels Dan.8,16.

נְּבְרָתְה (sf. קּבְרְתָּה f. mistress, sovereign lady (בְּרָרָה.).

נבשׁ to become dense, to thicken. pr. n. a city in Dan.

סַבְּ (c. גַבַּ ; sf. גֹּבֹב ; pl. בּבְּב m. top, roof; with a loc. בּבְּבָ to the roof Jos.2,6.

m. 1) coriander.— 2) pr. n. Babylonian god of fortune (Jupiter).

ן גָּל I. m. fortune, good luck (see בַּל 2); אָבָ Gen.30,11 Ktib for אַבְּ good luck hath come (others: בָּל adv. fortunately).

The II. pr. n. 1) son of Jacob, also the tribe and its territory named

after him; gent. בָּרָי .-- 2) a prophet at the time of David.

רְּנְרָבְיא Ch. (pl. def. נְּדְבְרִיא) m. treasurer (comp. נְּזָבָר).

קרגד a. בְּרְגְּדְ pr. n. a station of the Israelites in the desert; with ה loc. בִּרְגְּדָה.

קברו בל נולי prop. to cut, hence (acc. Fuerst): to decide בְּבֶּלְינֵ לְּבָּרוֹ צַלְּבָּלְינֵ they decide upon the life of the righteous Ps. 94, 22 (others: they band themselves together against etc., from בַּבּר HI., which see).

Hithp. to cut (or scratch) oneself וְיַתְגוֹרָרוּ ... בַּחַרְבוֹת and they cut themselves... with swords 1K. 18,28.

ll. to bind together; only Hithp. to band themselves together, to assemble themselves by troops in a harlot's house Jer.5,7.

Ch. to cut down בְּדָרְ Ch. to cut down the tree Dan.4,11.

לְּדָרָה (only pl. c. וּלְּדֹרֹת) f. bank of a river.

הַצר בַּרָה see הַבֵּר.

נְרוּדִים (pl. נְרוּדִים, c. נְרוּדִים (m. 1) cut, furrow, ridge נְרוּדִים smoothing down her ridges Ps.65,11.—2) band, troop (of soldiers or plunderers) יוֹצָאֵי צָרָאּ the men of the band 2Chr.25,13; יוֹצָאִי צָרָאּ that went out to the host

by troops 2Chr.26,11; שֵּרִידְרוֹתְיּ leaders of troops 2S.4,2; poet. בת־ daughter of troops, i. e. wandering crowd Mic.4,14; fig. misfortune, disaster יחַר בָּלֹאוֹ נְרוֹרְיוֹ together come on his troops, i. e. misfortunes Jb.19,12.

f. only pl. בְּדְרָה incisions or scratches Jer.48,37.

נְבְּרוֹלָה f. בְּדָל־ , בְּרֹל (c. בְּרֹל ; לָּ, בְּרוֹל ; pl. גדולים, f. גדולים adj. great, large הַנְם הַנְּרוֹכְ the greatsea Num. 34,6; עיר גרולה great (or large) city Gen.10,12; of time: long מוֹים the day is long 29,7; of the voice: loud קוֹל גַרוֹל a great (loud) voice Deut.5,19; of age: elder 12 his elder son Gen. 27, 1; לנדיקם ועדיקטנם from the greatest (oldest) of them to the least (youngest) of them Jon.3,5; of condition: high, notable, eminent the high priest Hag. 1,1; אַשְׁה גִּרוֹלָה a great (i. e. notable) woman 2K.4,8; c. אָרָל־חֶטֶר great in kindness Ps.145,8; נָּדֹל קעצה great in counsel Jer.32,19.— The feminine form is often used as an abstract noun signifying a great or proud thing: לַעשׂוֹת קַטַבָּה to do a small or a great thing Num.22,18; עוֹשֶה גְרוֹלוֹת who doeth great things Jb.5,9; בשון the tongue that speaketh proud things Ps.12,4.

הָרָלָה see הְרַלָּה, בְּרַּלְה.

(conly pl. גדופים a. הדופים m. reviling, scorn.

לונה f. reviling, scorn.

(pl. גְּרֵיִים, c. גְּרָיִים) m. kid, little goat.

173 pr. n. m.

של pr. n. m.

(only pl. sf. קוֹלָיוֹן) f. kid, little goat.

נְרֵילֵם (only pl. נְרֵילִם) m. 1) twisted threads, tassel, fringe Deut.22,12.
—2) festoon (an ornament on the capitals of pillars) 1K.7,17.

m. 1) pile of corn, heap of sheaves Ex.22,5.— 2) tomb-hill Jb.21,32.

Pi. בְּבֵל הֹל בְּבֵל הַל (בְּבֵּל הַל בִּבֹּל בִּבְּל בְּבַל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּלְבְּל הַבְּל בְּבְל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְל הַבְּל הַבְע הַבְּער רִאִּשׁוֹ the rain causeth to grow is. 44,14; בַּל בְּע הַבְּער רִאִּשׁר רִאִּשׁוֹ to let

grow the locks of the hair of his head Num.6,5; of children: to bring up their children Hos.9,12.

Pu. pt. מְנְדֵל to be brought up. Hiph. הגדיל (fut. ינבדיל) to increase, to magnify, to do great or proud things אַנְדִיל הַמַּדוּרָה I will increase the burning pile Ez. 24,9; <u>ותּוְרֵל חַקְרָך עִפְּרֵי</u> and thou hast magnified thy kindness with me Gen. 19,19; הְּבַּרְהִּי מַעֲשֶׁי I made great works Ec.2,4; הגדיל לעשות he hath done great things Jo.2, 20; ראו את אשר־הגדל עמבם see what great things he hath done with you 18.12,24; וַתַּנְדִּילוּ עֲבֵי and ye acted proudly against me with your mouth Ez. אָנְאָי עֲלֵי הָגְדִּיל he that hateth me hath acted proudly (insolently) against me Ps. 55, 13; he hath lifted up his heel against me 41,10.

adj. becoming great or strong; pl. c. בְּלֵי בְשֶׁר strong of flesh Ez. 16,26.

להבל pr. n. m.

תְּבְלֹי a. (בְּרָלוֹ m. greateness.

talness; fig. might, majesty, exaltation, pride, haughtiness.

ברל see גרל.

great achievement.

יה (ה. מ. מוֹבְירֵי a. יוֹבְירֵי pr. n. a) vice-roy of Nebuchadnezzar in Judea.
b) name of several other persons.

נְרוּעִים (fut. יְנְרְוּעֵי ; pt. p. נְּרְוּעֵי , pl. נְּרְוּעִים , pl. נְּרְוּעִים to cut off, to hew down, to break, to destroy.

Niph. אָבֶדְע to be cut off, to be hewn down, to be broken, to be destroyed.

Pi. אַבּרְעַ , ^ בָּרָע ; fut. אַבּרְעַ , ^ עָבָּרְעָ to cut asunder, to break to pieces. Pu אָבע to be cut down.

קרעון pr. n. a judge of Israel Jud. 6,11 (also named יִרָבַעֵל).

בּדְעִם pr. n. a place in Benjamin. בּדְעָנֵי pr. n. m.

סוף Pi. און to revile, to blaspheme.

קבר (fut. גְּבֶר) 1) to hedge in, to enclose.— 2) to repair גִּרֶר פֶּרֶץ repairer of the breach Is.58,12; בּרָרים 2K.12,13 masons.

נוֹ (בּרֵר בּיִר (c. בְּבֶּרְר ; אַנֵּר ; pl. בְּרֵר () (בְּרֵר בּיר enclosure, fence. — 2) walled place.

קר. n. a city in Palestine.

יבור, בדר pr. n. a) a person. b) a place on the mount of Judah.

מרות pr. n. a place in Judah.

pr. n. a place in Judah.

אורה see בהרי 3.

f. enclosure, wall.

기계 only Ez 47,13 for 자기 valley, plain (acc. ancient interpreters miswritten for 했).

לְּנְהֶה (fut. בְּהָה (נְנְהֶה (נְנְהָה לֹא וְנְהָה מְכֶּם מְוֹיר he will not remove from you your bandage Hos.5,13.

תְּבֶּה healing, health בְּבְּשְׁחֵח וִיִּמִיב health Pr.17,22 (acc. some ancient interpreters בְּבָּא body; a merry heart doeth good to the body).

נְתַר (fut. נְתַר) to prostrate one-self.

נְאֹתִי (sf. בּוֹן, קּוֹנְן חַבּנְן m. back וְצִּלְתִי בְּוֹלְתְּ מחתי בּנֶּךְ and me hast thou cast behind thy back 1K.14,9.

Ch. (c. לְנְהָ הָנֵהְ הָּנָהְ הָּנָהְ מָנְהְ בְּנִהְ הָנְהְ בְּנַהְ מִנְהְ חִבְּרָתְ בְּנַהְ מִתְּיב בְנַנְהְ and thus was it written therein Ezr. בָּרָל הָרָל סְנִרְל מְיִל מְנִרְא יִרָּלְא בִּרְלָא out of the midst of the fire Dan.3,26.

Heb.; sf. (בּוָדְ אָנִי) m. 1) back הַשְּׁלֵכְתָּ אַחָרִי גוִדְּ בְּלִּיְחִשְׁאֵי thou hast cast behind thy back all

my sins Is.38,17.— 2) middle, midst they are driven out of the midst (of men) Jb.30,5.

Nia see 12 Ch.

to dig, to plough; only pt. pl. מְינִבְים to dig, to plough; only pt. יְינָבִים to dig, to plough; only pt. pl. יִינָבִים אַרִּים יִינְבִים אַרְים וּעָבִים אַרְים אַרְים אַרְים אַרְים אַרְיבִים אַרְים אָרְים אָרָים אָרְים אָרְיִים אָרְים אָרְים אָרְים אָרְים אָרְים אָרְים אָרְים אָרְים א

לְגוֹב (בּבֹ (בּבֹב (בּבֹב) גּוֹבֵי , גּוֹב (בְּגוֹב (בּב 3) coll. locusts גוֹבְי as locusts upon locusts (i. e. swarms of locusts) Nah.3,17.

li pr. n. a) prince of Magog. b) descendant of Reuben 1Chr.5,4.

נְגוּרָנְּוּ (fut. יְגוּרָ רָּנִּדְ אַרָּדְ ; אַרָּ רָּאַרָּנְּוּ foress upon, to attack בְּרַרֹּרְיְגוּרָנְּוּ a warlike troop will press upon him Gen.49,19; בְּרָר עָבִרְר וְאַרָּרְ וְאַרְנְּרְ עָבְרִר he shall attack the rear ib.

Ch. f. haughtiness.

אווא Ktib Ez-36 for אוון from און which see.

מאמץ, to hasten off אור (בּוֹלְינֵי 1) 1) to fly away, to hasten off משוי בין בין it soon hasteneth off Ps.90,10.— 2) tr. to drive up עוֹנִי מַיִּנִים and it drove up quails Num.11,31.— Acc. Fuerst Niph. וֹנְנִיוֹ לְנִי שׁיִנִים to be gone, to disappear אוֹנְנִיוֹ וְעָבְרְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ שִׁיִנִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ נִינִי וֹנִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בִּינִי וֹנְיִנְיִנְ בְּיִנְיִי בְּינִי וֹנְיִנְיִנְ בְּיִנְיִי בְּינִי וֹנְיִנְיִנְ בְּינִי וֹנְיִנְיִנְיִ בְּינִי בְּינִי וֹנְיִנְיִנְ בְּינִי בְּינִיי בְּינִי בְּינִי בְּינִי בְּינִי בְּינִיי בְּינִייְי בְּיי בְּינִיי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי

ון גון (sf. יוֹשׁ) m. refuge (from וֹשׁ בּוֹנֵי but see also בּוֹשְׁ).

אָנים (pl. אַנְיָלִים m. young bird, young dove.

] pr. n. a place in Mesopotamia.

לְים, (יוֹף, יוֹף, וֹן to issue forth אָרָה, וֹיִי מְרָהְם יִצְא in issuing forth it came out of the womb (of the earth) Jb.38,8.— 2) to bring forth, to beget אַרְה נִהִי מְבָּהָן be in pain and bring forth Mic.4,10; אַרְה נִהִי מְבָּבֶּין thou art he who brought me forth from the womb Ps 22,10.

Hiph. הַגְּים (inf. הַבְּיָם; fut. הַיִּגְים) to issue forth, to rush forth (וַהְּגִּם) and thou issuedst forth with thy rivers Jb.32,2; בְּיָהוֹ Jordan will rush to his mouth 40,23; מְמִיקוֹם he rushed forth from his place Jud. 20,33.

רוֹ Ch. Aph. רוֹאַ (pt. f. pl. הְיִּבְיָּרָ)
to break through.

לוֹם (sf. אַנְּיָם, קּוֹיָם, גּיִּים, אַנְּיָּה, c. אַנְּיָם, sf. בּיִּנְיָּה, Ez.36,13 for בְּיַנְיָּה, m. prop. body, hence: nation, tribe, people; pl. heathers, non-Jews, gentiles.

וְנְיִה (c. יְּנִינְת; pl. אָנְיִה) f. body, corpse. גּוֹל see גּוֹל .

רוֹבְוֹנ f. 1) exile, banishment.— 2) coll. exiled people, exiles.

pr. n. a city in Manasseh.

የውንჰ m. pit.

patr. 10hr.5,15.

עוֹבָ (fut. עוֹבְי:, pt. אַוֹּבְי; inf. עוֹבְּ a. עוֹבְּ) to expire, to die, to pine away, to perish.

יָגִיפּוּ oniy Hiph. יְגִיפּוּ to shut יְגִיפּוּ הַרְּלְתוֹת they will shut the doors Neh.7,3.

הבת f. body, corpse.

ווּרָב I. (pret. בְּיָבָר, לְנֵוּר , יְנָוּר , יְנָוּר ; pt. m. בָּרָה, pl. בָּרִים, c. בָּרִים; pt. f. בּרָה, c. בַּרַת; imp. ונוּר (נוּר) to dwell, to sojourn, to abide, to remain מברכב שברכב and the wolf shall dwell with the sheep Is.11,6; בעם with Laban have I sojourned Gen.32,5; מָי יָגוּר בָאָהֶלֶף who may dwell in thy tent? Ps. אַנִייֹת אָנִייֹת should tarry (or remain) in ships Jud.5,17; נינר and he sojourned in Gerar Gen 20,1; לא ינורף בע evil cannot abide with thee Ps.5,5; הַנֶּר בְּתוֹכְבֶם that sojourneth among you Lev. 16,30; נֵהֵי בֵּיתִי ye that sojourn in my house Jb.19,15; אָמָרָת בֵּיתָה and of her that sojourneth in her house Ex.3,22.— 2) to assemble, to gather together יָגוּרוֹ עָלֵי עַוִּים the mighty gather together against me Ps. 59, 4; מְלְחֲמוֹת they gather together for war Ps.140,3; מינר אָתְּך whosoever assemble together against thee Is.54,15. -בורי Ez.21,17 from בְּנָר , which see.

Hithp. הְתְגוֹרֶר 1) to sojourn, to dwell אָטֶר מְתְגוֹרֶר עָפְה with whom I sojourn 1K.17,20.— 2) to assemble themselves, to gather

together יָסוּרוֹ בִי they assemble themselves and they rebel against me Hos.7,14. — מְתְגוֹרֵר Jer.30,23 from בַּרַר which see.

זור (fut. יְגוּר imp. בּוּר (fut. יְגוּר imp. 1) to fear, to be afraid אָנוּרוּן ווּדְרּ וּדְּרּ וּדְרּ וּדְרּ וּדְרּ וּדְרּ וּדְרִּ וּדְרִּ וּדְרִּ וּדְרִּ וּדְרִּ וּדְרָ וּדְרִּ וּדְרָ וּדְרִ וּדְרָ וּדְרָ וּדְרָ וּדְרִ וּדְרִּ וּדְרִוּ וְדִּרְוּ וְדִּרְ וּדְרִוּ וְשִׁרְוֹוּ וְבִּוּרוּ שְׁבִּן שִׁקְרוֹן בִּירוּ שְׁבִּן שִׁקְרוֹן בִּירוּ שְׁבִּן שִׁקְרוֹן בּיִר about the calves of Beth-aven are auxious the inhabitants of Samaria Hos.10,5.

גוֹרִים , גּוּרִים , מיוֹשׁם וּ m. young animal, a whelp (particularly of lions) גּוֹרְ צַּרְיֵה מוֹיִים אוֹרִים בּוֹיִם בּוֹיִם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִרְם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִרם בּיִּרם בּירם בּיִרם בּירם בּירם

בעל pr. n. a city in Arabia.

גוֹרֵל (c. גוֹרֵל ; pl. גוֹרֵל) m. 1) die, lot ווֹרָל ithey cast a lot Ps. 22,19.— 2) a portion that falls to one by lot יבְּילוּ יבְּילוּ יבְּיל come up with me into my portion (of territory) Jud.1,3.— 3) fig. lot, destiny יבָר מְבוֹרְ מְנַת מְבוֹרְ this is thy lot, the portion of thy measures Jer.13,25.

גוֹרָן Ktib Jer.2,25 for גוֹרָן, which see.

273 m. clod, lump (of earth).

the shearing of thy sheep Deut. 18,4.— 2) mowing, mown grass

grass Ps.72,6; pl c. לְּמָבֶּר עֵל־הָּוֹ king's mowings Am.7,1.

Heb. a. Ch. treasurer; pl. Ch. נְּלְבֶּר Fzr.7,21 (comp. נְּלָבָר)

to cut, to hew; fig. to form; pt. sf. אַבְּה גוֹיִי thou art he who hath formed me Ps.71,6 (Stb.).

וון (c. און) f. shearing, fleece.

(fut. ia, וְבָבָּי, pt. ווֹגֹּג, pl. ווֹגָּג, imp. f. ווֹגָּג, imp. f. וֹגָּג, imp. ia, a. וֹא) to cut off, to shear.

Niph. לְבְּוֹין to be cut off, to be extirpated (but see אָן I.).

773 pr. n. m.

(from נְּלָהְ hewn stone, squared stone אָבֶּן בְּוִית hewn stone stone זוּג, hewn stones זוּג, hewn stones זוּג, hewn stones זוּג, אַבְּנָי בְּוִית hewn stone בְּתִי בְּוִית houses of hewn stone Am.5,11; בְּוִית thou shalt not build it of hewn stone Ex 20,25.

קנול (fut. יִנְיִל pt. pt. pt. pt. p. יְנְיִל prop. to cut off, to tear off, hence:

1) to strip off, to flay בּוֹל בּוֹל עִירָם who strip off their skin from them Mic.3,2— 2) to take away, to snatch, to rob יִנְיִנְיֹל אָת־ and he snatched the spear out of the hand 2S.23,21; בּוֹל בְּיל בְּינִים מִינִים מוֹל מִשְׁבְּים אַל to rob, i. e. to deny right or justice; of heat: to consume יִנְיִנְיִל בִילְר בִינִים וֹנְיִלְר בִינִים drought and heat consume the snow-waters Jb.24,19.

Niph. אָנְהָם to be robbed; fig. of sleep: אַנְהָבָּה שִׁנְהָל their sleep is robbed Pr.4,16.

(c. בְּוֵל בְּוֹל (c. בְּוֵל (c. בְּוֹל (בְּוֹל (בְּוֹל (בְּוֹל (בְּוֹל (בְּוֹל (בִּוֹל (בִּוֹל (בִּוֹל (בּוֹל נוֹל נוֹל (בּוֹל נוֹל נוֹל נוֹל נוֹל נוֹב נוֹל נוֹב (בּוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נוֹל בּוֹל נו

which he hath robbed Lev.5,23;

the plunder of the poor נולת העני

m. a kind of locust.

Dia pr. n. m.

עָבָן (sf. יוְעָם, בּוְעָם) m. trunk, stock, stem (of a tree).

6; הְנֵתְ מְבֵּית יְהְנָּת he was separated (excluded) from the house of the Lord 2Chr.26,21.— 2) to be undone, to be lost מְבַוּרָנוּ נְּגְּוַרָנוּ נְגְּוַרָנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְגְּוַרְנוּ וְנְבְּוֹרְנוּ וְבִּיִּרְנוּ וְבְּיִרְנוּ וְבִּיִּרְנוּ וְבִּיִּרְנוּ וְבִּיִּרְנוּ וְבְּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּירְנוּ וְבִּיִרְנוּ וְבִּירְנוּ וְבִּירְנוּ וְבִירְנוּ וְבִירְנוּ וְבִירְנוּ בְּבִירְנוּ שִׁרְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִּירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבְירִנוּ בְּבְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבִירְנוּ בְּבְירִנוּ בְּבְירִנוּ בְּבְירִנוּ בְּבְירִנִים בּבּיר בּבּירְנוּ בְּבְירִנִים בּיוּבְּיִים בּבּירְנוּ בְּבְירִנִים בּיוּבּים בּיוּבּים בּבּיים בּיוּבּים בּבּיים בּבּים בּיוֹים בּיוּבּים בּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיבּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיּים בּיוֹים בּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּבְיּים בּיוֹים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיוֹים בּיוֹים בּיִים בּיּים בּיוֹים בּיִים בְּיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיּים בּיּבְיּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיוּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְיוּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְיבְיוּים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְיוּים בּיבְיבְיים בּיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיב

רַבְּרָ Ch. to decide, to determine; pt. pl. def. אָנֵרְיָא the determiners of fates Dan 4,4.

Itp. אָרְאָיֵר to tear itself away, to be separated.

ו נור I. (pl. גור m. piece, part.

II. pr. n. a Phenician city, afterwards in the hands of the Philistines.

גורָה I. adj. f. separated, solitary אָרֶץ בְּוֹרָה a solitary land Lev.16,22.

II. Ch. (c. נְוֵרֵת) f. decree, sentence אָנְרָת עְלְאָה the decree of the Most High Dan.4,21.

figure, form.— 2) separate or secluded place (of the temple buildings).

(Ktib נְּוְרֵי) pr. n. a people in the south of Palestine (acc. Stb. gent. probably of בוו וו., which see).

וְוֹחְם m. (c. וְיֹחֹם) belly.

בחון see בחון.

pr. n. servant of the prophet Elisha.

(pl. בְּחַלֹים, c. בְּחָבִי f. burning

coals בַחַלֵּי אִשׁ coals of fire Is. 10,2; נְחַלִּים אַתָּה חֹהָה עַל־ראשוֹ thou rakest coals on his head Pr.25,22.

קבול (sf. בְּחֵלְתִי) f. same as מְחֵבֶּל proverbially: יְבָבוּ אֶת נַחַלְתִי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last off-spring) 2S.14,7.

рп₃ рг. п. т.

קבור pr. n. m.

ענין (pl. נְיִרִים) m. prop. band, hence:
vein, sinew נְירַ הַנְּשֶׁה the vein of
the heap-sinew Gen.32,33; בְּירַ יִבְשִׁר sinews and flesh Ez 37,8:
fig. וְנִיר בַּרְיֵלְ עִּרְפָּךְ and like an
iron sinew is thy neck Is.48,4.

הים see חוץ.

 3) acc. Septuagint a name of the Nile Jer.2,18 (Fuerst).

בחוי see ניחוי.

וּבִל, יְנִיל (pret. 1 s. בְּלְתִּי ; fut. בְּנֵל ,יְנִיל) prop. to turn oneself round, to dance in a circle, hence: to exult, to rejoice דִיל אָבִי צִדִיק the father of the just will greatly rejoice Pr.23,24; מַבְיבִי וּבְיִנְי מִרִי בִירוּשֶׁבִים and I will rejoice over Jerusalem Is.65,19; יְבִילוֹ יִנִילוֹ and its priests that once rejoiced over it Hos.10,5.

שִּׁמְחָה (m.1) exultation, gladness אַמְחָה לּיִלּ אַמְחָת בִּילִּיל joy and gladness Is.16,10; אַל הַשְּחַת בִּילִי אַל הַשְּמַח... אָל גִּיל the joy of my gladness Ps.43,4; אַל הַשְּמַח... אָל גִיל rejoice not...for gladness Hos.9,1.— 2) revolution of time, hence: age בּוֹלְדִים אֲשֶׁר בְּגִילְבָם the lads who are of your age Dan.1,10 (in later Hebrew בְּוֹבִיל a person of the same age).

זבילה f exultation

גלה see הלה.

גלה see גילני.

מינת pr. n. m.

רֹב, אוֹ m. lime, chalk.

ניך Ch. (def. גיך) m. lime.

עיים Ktib Jb.7,5 for אווא ביים.

12"3 pr. n. m.

בְּלֹים (בְּלֵים, c. בְּלִים) וּ) heap, hill בּלְיִם a heap of stones Jos.7,26; שַׁמְיִר לַבְּלֹי thou hast made of a city a heap (of ruins) Is.25,2.— 2) wave, billow בְּבֵּלֵי הַנְּם like the waves of the sea Is.48,18.— 3) או Cant.4,12 a spring, a fountain.

לא see לא.

לֹב m. round vessel for oil; sf. אָלָ zch.4,2 its oil-vessel.

אַלָא see בְּלָא.

m. barber מַער הַגַּלְבִים a barber's razor Ez.5,I.

יביב pr. n. a mauntain-ridge in Issachar.

נְלְבֶּלִים (pl. בְּלְבֵּלִים m. prop. that which rolls (from בְּלְבֵּלִים), hence: 1) wheel (of a chariot, of a cistern).— 2) rolling, whirling, whirlwind קוֹל the voice of thy thunder was in the whirlwind Ps.77, 19.— 3) whirling dust or chaff בְּלֵבְלִים וֹלְבִּי סוּבְּה וֹלִבְיִי סוּבְּה like whirling chaff before the wind Is.17,13.

Ch. wheel; pl. sf. בַּלְבֵּל his wheels Dan.7,9.

גּיְבֶּל שֶנְלְתוֹ (ת. אוֹנְלְבְּל שְנְלְבְּל שְנְלְבְּל (ת. 1) m. wheel; c. גּיְבְּל שָנְלְבְל (מ. 1) wheel of his wagon Is.28,28.— 2) pr. n. a) a city near Jericho, once בית הַנְּלְבְּל (אוֹנְבְּל Neh.12,29. b) name of three other places (Fuerst).

תַרֶץ אֶת־נְּלְנְלֶת f. head, skull אַת־נְּלְנְלֶת and she crushed his skull Jud.9, 53; fig. head, person בָּקִע לַגְּלְנֶלֶת a bekah for every head Ex.38,26; בְּלְנְלְתְם לְגְלְנְלְתְם their number for each person 1Chr.23,3.

(sf. גלרי) m. skin, hide.

ו בלה I. (fut. היו, ap. ביו; inf. abs. הלות, c. הלות) prop. to make bare, hence: ta lay open, to disclose, to reveal לבה סודו he disclosed his secret Am. 3, 7; אַר אָרי און he revealed to the ear of Samuel (i. e. he communicated to him) ווגל אונם למוסר (1S.9,15 and he openeth their ear to correction Jb.36,10; pt. p. בלוי made known, published נְלֹוּי לְבָל־הָעַמִּים published to all the nations Est.3,14; also: open, unveiled אָת הַחָתוּם וָאָת the sealed and the open deed (document) Jer. 32,14; with open (unveiled) eyes Num.24,4.

איף. יְנְבְּלָה (fut. יְנְבָּלָה ; inf. וֹנְבְּלִית יִנְבְּלֵה) to be laid open, to be revealed, to show oneself, to appear the show ourselves to them 1S.14,8; אבריה אַלִיי וְבַריִהְה אַלִיי וְבַריִהְה אַלִיי וְבַריִהְה וֹנְבְּלִינִ אַבְיִי וְבַריִהְה וֹנְבְּלִינִ אַבְיִי וְבַריִהְה אַלִיי וְבַריִהְה אַלִיי וְבַריִהְה was the word of God revealed to him 3,7; אמר... לַאִּשֶׁר בַּרְשֶׁךְ הָּנְל to say... unto those that are in darkness, Show yourselves 1s.49,9.

Pi. אַב (fut. יְגַלֶּה, ap. יְגַיִּי, imp. ap. אָביִי, imp. ap. אָביִי, imp. ap. אָביִי, imp. מְבִיי, imp. מַבְּיי, imp. מַבְּיי, imp. מַבְּיי, imp. מַבְּיי, imp. the nakedness of his sister hath he uncovered Lev.20, ווֹבְּי יְהִיָּה אֶת עִינִי בְּלְעָם; and the Lord opened the eyes of Bileam Num.22,31; with על to lay open, to show נְּהְיִבְּיִלְּתְיִבְּיִלְּעִי עִיבִּי בְּלְעָם he layeth open thy sins Lam.4,22.

Pu. 72 to be bared, to be un-

covered, to be open בְּלְתָה Nah.2,8 she was bared or stripped (others: exiled, see בְּלָב II.); pt. f. מִנְבָּה open reproof Pr.27,5.

Hithp. הְתַבְּלְה (fut. ap. לְתָבֵּל Gen.9,21 and he uncovered himself; fig. to reveal or show oneself בְּהָתְבַּלוֹת לְבוֹ in revealing his heart Pr.18,2.

וו בלה II. (fut. הַלֶּב, ap. בַּלָה; inf. abs. אל, c הילן) 1) to be carried away into exile, to wander away, to emigrate אָלָה עַמָּי my people goeth into exile ls 5,13; ניגֶל יִשְּרָאֵל מֵעַל־ and Israel was carried away into exile from his own land 2K.17,23; הַּלְּבֶּל בָּלֹה יִנְלֶּה Gilgal will go away into exile Am.5,5; until the carrying עַד גְּלוֹת יִרוּשְׁלַם away of Jerusalem into exile Jer. 1,3; pt. הֹלֶים (f. הֹלֶה, pl. m. מֹלֶה) an exile, an emigrant גֹלָה אַתָּה למקימף thou art an exile from thy place 28.15,19; מולה וסובה an exile and outeast Is.49,21; בראש at the head of exiles Am.6, 7.- 2) to depart, to vanish, to disappear נְּדָה כָבוֹר מִיִשְׂרָאֵל glory is departed from Israel 18.4,21; departed (gone) נְּלָה מְשׁישׁ הַאָּרֶץ is the mirth of the land Is.24,11; the product of his house will vanish Jb.20,28.

Niph. נְּבְל (fut. ap. וְגָּל , but see to depart, to be removed וְגָּל רֹעי and it is removed from me as a shepherd's tent Is.38,12.

Hiph. הָּלְהָה (fut. הָּלָב, ap. נְגָּבֶל to lead away, to drive (into exile).

Hoph. הָּנְּלֶת (לָה הְּנְלֶת , הָּנְלֶת) to be carried away or driven into exile; pt. pl. מְנְלִים (for מְנָלִים) Jer. 40,1 who were carried away.

נְבָלִי , בְּלִי (pt. אָלֵי; pt. p. בְּלִי , בְּלָּה; pt. p. בְּלִי , בְּלָה to disclose, to reveal.

גוֹלָת see הֹלָת.

קלה pr. n. a city in Judah; gent.

בְּלָת (c. בְּלָת) f. 1) well, spring בְּלָת springs of water Jos.15,19.— 2) oil-versel; with art. בְּלָת בַּלְת 4,3 (בְּלֵת , which see); fig. of the alimentary canal in the human organism: בְּלֵת בַּנְתְּת the golden vessel Ec.12,6.—3) in architecture: בּלְת בַּכֹתְרַת the capitals (of pillars) 1K.7,41.

נְּלְלִים , נְלּוּלִים , נְּלּוּלִים (dol, statue (acc. some interpreters בְּלֵּלִם dung).

(from בְּלוֹת II.) f. 1) exile, captivity.— 2) exiled people, exiles. בּלוֹת Ch. f. exile בְּלוֹתְא exiles Dan.2.5.

to be bare, to be naked, hence: Pi. רבו to make bare, to shear, to shave.

Pu. to be shorn, to be shaved; pt. יְלְבְּוֹי נְבְּוֹי with shaven beards Jer.41,5.

Hithp. הְתַּבַּלֵּח to shave oneself.

ing).— In later Hebrew: margin of a page, a roll.— 2) polished plate, mirror.

ול (c. גָּלִילֵים, אָבָּלִילִים) m.

1) turning-board (of a folding-door) 1K.6,34.— 2) ring Cant.5,

14 a Est.1,6.— 3) circuit, district,
whence: pr. n. אַלִיל בּוֹנִים district
of the nations Is.8,32 and def.
בּלִיל מוֹנִים district in Naphtali, inhabited by many heathenish
peoples Jos.20,7; later בְּלִיל (Galilee), between Samaria and Sidon.

קלילָה (pl. בְּלִילָה) f. circuit, district, territory.

pr. n. a place in Benjamin. pr. n. Goliath, a Philistine

giant killed by David 18.17,4. גלל (1 s. בליתי, 3 pl. בלים; pt. בלל; inf. a. imp. 51, 511; imp. also 51) to turn, to roll נַבְּלֵלוֹ אָת הַאָּבוֹ and they rolled the stone Gen,29,3; fig. אל־יִנְ מַעִשְּׁיךְ roll upon (i.e. commit to) the Lord thy deeds Pr.16,3; ג'ל על־יִנְ דַּרְכָּךְ roll upon (commit to) the Lord thy way Ps.37,5; ול מֶּלִדְיָי יַפַּלְטִוּהוּ let him roll upon (i. e. rely upon) the Lord and he will deliver him בַּלוֹתָי אָת־חָרָפַּת מְצָרַיִם מֵעַלֵיכָם 22,9: I have rolled away (i. e. removed) the reproach of Egypt from you Jos.5,9.

Niph. נְגוֹל (fut. יַבְּל) to be rolled together, to roll forward יַבְגלוֹל and the heavens will

be rolled together like a bookroll Is.34,4; מְשָׁבֶּם מִשְּבָּל and justice will roll forward like water Am.5,24.

Pi. redupl. בלבל to roll.

Pu. גְּלֵלְה to be rolled; pt. יְשִׁמְלָה מְנִילְלָה מְנִילְלָה מְנִילְלָה בְּרָמִים and a garment rolled in blood Is.9,4.

Hiph. הֵגֶל (fut. ap. לֶגֶל) to roll away בְּנֶל מְתְדְאָבֶּן and he rolled away the stone 29,10.

Hithp. הַתְּגַּלְגַּל a. redupl. הַתְּגַּלְגַּל to roll oneself, to throw oneself to throw himself (to fall) upon us Gen.43,18; הַתַּגְלְּל מַחַת שֹאָה amidst a roaring noise they rolled themselves along Jb. 30,14.

וֹבְּלֶל I. m. dung, excrement (see also בְּלָל).

לְּבֶּלְ Ch. m. heaviness (prop. rolling, לְּבָּלְ בְּּלְבְּלְ מִשְׁ a big, heavy stone Ezr.5,8. בְּּלֶבְ וּבְּלָ אוֹ (c. לֵלַב) m. prop. turn, hence: cause, sake; only with בּיִּבָּלְ בְּלְּבְּלְ for the sake of Joseph Gen. 39,5; ^ קְּבָּלְבָּץ 30,27 a. f. קַבַּלְבִּץ 12,13 for thy sake; בּיִבָּלִ בְּרָ Deut.

1,37 for your sake.

שַּלֵּל m. dung, excrement; sf. בָּלֵל Jb 20,7; pl. בְּלֵל בּי, c. בְּלֵל Ez.4,12 a. 15. (Acc. Fuerst the sing. is בּ after the form of אֵ which has the same reduplication in the pl.:

153 pr. n. m.

סלם (fut. לְנֵלֹם) to wrap, to cover.

עלְבִי (צּיִּבְיׁבְי m. prop. something wrapped together, hence: shapeless mass, undeveloped form בְּלִבִי my undeveloped form (i. e. my embryo) did thy eyes see Ps.139,16; in later Hebrew: an idiot, a fool.

לבור (f. בּוֹמוּדָה) adj. solitary, desolate; of a woman: barren, unfruitful.

to move with violence; of a quarrel: to be enkindled בְּלֵע שׁלְבְּנֵי הַתְּבַּלֵע הַרִיב נְמִישׁ before the quarrel is enkindled, leave it off Pr.17.14; of a person to enrage oneself and every fool enrageth himself Pr.20,3.

בּיִּעֶדְ (אַר יִּבְיִּעְדְּ pr. n. 1) grandson of Manasseh and another person; patr. גּיִשְרָי. — 2) Gilead, a province east of the Jordan; originally בּיִעִר Gen. 31,48 (Fuerst a. Stb.).

בלעד pr. n. see גלעד 2.

acc. Stb.: to glide down (Fuerst: to stretch oneself, to lie down) שָּבְּלְשׁׁר מְבֵּר בְּלְעָר that glide down (descend) from mount Gilead Cant.4.1.

స్తాపై Pi. సిన్హా to drink in, to swallow;

poet. of a war-horse: אָרָיּא אָרָיּיִ he swalloweth the ground Jb.39,24.

Hiph. הְּנְמִיא to give to drink gen. בּנְמִיאִינִי נָא give me to drink Gen. 24,17.

m. papyrus-plant, bulrush, reed.

m. prop. fist, hence: span (a measure).

m. acc. Stb. probably fist-fighter (Rashi: dwarf, pigmy); only pl. בַּבְּרִים Ez.27,11.

m. 1) a weaned child (see בית נְמוּל ... 2) pr. n. m.— גָּמֵל see under בית בָּמוּל ...

קמול (ת. 1) desert, benefit, recompense, reward בְּמוּל יְדִיוּ וְעָשֶה לּוּ
the desert of his hands shall be given him Is.3,11; קמול בּוֹבְּמוּלְיוּ all his benefits Ps.103,2; with הַשֵּב to give a reward, to recompense Pr.12,14 a. 1917.

(pl. נְּמוּלְה f. recompense.

זרב vr. n. a place in Judah.

וּנְמֵל (fut. נְמֵל , pt. נְמֵל) prop. to bring to an end or limit, hence:

1) intr. to ripen, to become ripe him in Is.18,5; tr. to yield ripe fruits במר גמר and it yielded ripe almonds Num.17,23.— 2) to wean (from the breast); inf. sf. ער־בְּמָל , until thou have weaned him 18.1,23; pt. p. אמון those that are weaned from him milk Is.28,9.

Nuph. נְּבֶּל (fut. יְנָבֶל) to be weaned נְיָבֶל הַיָּלֶר וַיְנָבֶל and the child grew and was weaned Gen. 21,8; צר וְנָבֶל הַנַער so soon as the child shall be weaned 1S.1,22.

II. (fut. נְמֵל יִּנְמֵל pt. נְמֵל) to give according to desert, to reward, to recompense, to benefit יְנְמֵל יִרְיִי וְּהְיִּה lhe Lord rewarded me according to my righteousness Ps. 18,21; אַ מִּרְ שִׁילְמִי רְע if I have recompensed him that was at peace with me with evil 7.5; במר מָב מוּ אִישׁ חָטֶר נִמֵּל עָרָי if I have recompensed him that was at peace with me with evil 7.5; איש חָטֶר נְמֵל עָרָי if to deal beneficently with to deal beneficently with me Ps.13,6 (acc. Stb. בּיַבְיּעִר עָרַי בּיבּר עָרַי בּיבּר עָרַי בּיבּר עָרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּר עַרַי בּיבּיר עַרַי בּיבּי בּיבּיר עַרַי בּי

(גמַלִּים (pl. גמַלִּים , גמַלִּים) com. camel. גְּמַלִּים pr. n. m.

יאל mr. n. a prince of the tribe of Manasseh.

למר. ליבור (גמר ליבור ליבור ליבור) to end, to cease to be במר ליבור the pions have ceased to be Ps.12,2.— 2) to accomplish יהור בערי the Lord will accomplish for me Ps. 138,8; מון באר בער על על מון unto God that accomplisheth [his goodness] on me 57,3 (Stb.: that bestoweth his care on me).

Ch. to perfect; pt. p. נְמֵר the perfect Ezr.7,12.

pr. n. 1) son of Japheth.— 🔊

people descended from Gomer. - 3) wife of the prophet Hosea. בּיֵרְיָה pr. n. m. Jer.29,3.

ארבור pr. n. m. Jer.36,10.

(pl. נְנְיב) m. garden נְלְנָים the garden of Eden Gen.2,15.

Niph. בְּנֵב (fut. בְּבֵב) to be stolen. Pi. בְּבְּב (fut. בְּבַר) to steal; pt. בְּבָר ְּבְרַי ְבְרַר that steal my words Jer.23,30; with בַר: to deceive.

Hithp. הְנְעַנֵּכְ to steal through, to repair to a place by stealth.

שַּבָּב (pl. נַנְבִים m. thief.

לברה f. something stolen, theft.

pr. n. m.

נבה (בוֹב (בוֹב (בוֹב (בוֹב (בּוֹב (בּוֹב

קנה (בּנְה בְּנֶת אָגוֹי f. garden אָנָה nutgarden Cant.6,11. to gather in, to hide.

(פון (only pl. c. נְּנָוֹיִ מַ m. 1) treasury קָנָוֹי הַבְּעוֹין הַבְּבּעוֹין הַבְּעוֹין הַבְּעוֹין הַבְּעוֹין הַבְּעוֹין הַבְּבּעוֹין הַבְּעוֹין הַבְּיִין בְּיִבּיִין הַיּבּעוֹין הַבּיבּעוּין הַיּבּעוֹין הַבְּיִין הַיִּבּעוֹין הַבְּיִין הַיְּבְּיִין הַיִּבּעוֹיוּ הַבְּיִין הַיְבְּיִין בְּיִבְיִין הַבְּיִין בְּיִבְּיִין הַיְבְּיִין בְּיִבְּיִין הַיִּבְּיִים הַיּבּיּבּיּים הּבּיּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּיבּיבּים הּבּיבְיבְייים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּיב

Ch. m. treasure בָּוֹלָ the treasure-house Ezr.5,17.

יוד m. treasure-chamber; pl. sf. אַנְיוּרָ 1Chr.28,11.

נוֹן (inf. נְבְנוֹן) to cover, to protect, to shield (with נֵעָל, אָבָל).

Hiph. אָבָן (fut. אָבְי) to be a shield (with אָט over, בָּעָד around).

גנתוי a. גנתוי pr. n. m.

נְעָה (inf. נְעָה; fut. נְעָה) to cry, to low (of oxen).

בְּעָה pr. n. a place near Jerusalem. בְּעָה (fut. בְּעָב') to reject, to abhor, to detest (with the accus. or ב).

Niph. נְנַעֵל to be rejected, to be cast away.

Hiph. יְּגְעִיל (fut. יַגְעִיל) to cast away שורו עבר ולא יַגְעִיל his bull engendereth and casteth not away (i. e. he does not waste his seed) Jb. 21,10.

pr. n. m.

של m. loathing, aversion.

vourer (i. e. the destroyer) Mal. 3,11; הְנְנִי נֹעֵר לְכֵם אֲת־הַאָּרַע Mal.2,3 I will rebuke unto you the seed (Ges.: I will deny you your harvests).

נְעַרָה (c בְּעַרַה; sf נְעַרָה) f rebuke, scolding, threatening

נְעַשׁ (fut יְגְעֵשׁ) to shake, to tremble.

Pu. געש (fut יְגְעֵשׁ to be shaken.

Hithp a) הְתְגְעַשׁ to be in commotion, to be shaken. b) הָתְגַעִשׁ to totter, to reel.

pr. n. a mountain in Ephraim בְּעֵישׁ valleys at the base of this mountain 2S 23,30.

pr. n. m.

קבי (sf. יבוֹ , pl. c יבוֹ) m. prop. back, hence: 1) high point, top בַּפִּי מְרוֹמִי the tops of the height of the town Pr.9,3.— 2) fig. body, person בַּפּי יִצְי he shall go out with his body, i. e. by himself Ex.21,3.

קבין Ch. (pl. נַבִּין m. wing.

m. a kind of strong tree (acc. some: cypress; others: cedar).

לבוות f. brimstone.

אבר of אור, which see.

גר (sf. קוֹם; pl. גרים, c. (גרִי אַר, c. נּבִּרי m. stranger, foreigner, guest.

איר see גָּר.

הור see און, הוא.

873 pr. n. m.

ברב m. itch, scurvy.

ון אָרֵב (2) אין 1) pr. n. m.— 2) גּרָבַע גְּרָב a hill near Jerusalem.

(pl. בְּרָגָּרִים m. berry.

(conly pl. c. בַּרְגָּרָת f. neck, throat

ייי pr. n. one of the Canaanitic peoples.

only Hithp. הַּנְבֵּר to scratch oneself.

נְרָה Pi. גְּרָה (fut. נְנָהְה) to kindle, to provoke, to stir up.

Hithp. יְתְּגְרֵה (fut. יְתְּגָרָה), ap. יְתְּגָרָה to be enraged, to stir one-self up הַתְּנְהָה לַמְּלְחָם he will stir himself up for war Dan. 11, 25; with ב: to provoke, to excite, to stir up בְּיִי בִּיִייְ הִתְּגָרִית provoke, to excite, to stir up יִרְנְּרִית provoke the Lord Jer 50,24; בְּיִי בִּיִרְיִּת הַבְּרָעָה בְּרָעָה בִּרְעָה בִּרְעָה בִּרְעָה בִּרְעָה לַבְּרָעָה בִּרְעָה בִּרְעָּה בִּרְעָה בּרְעָה בִּרְעָה בִּרְעָה בִּרְעָּה בִּרְעָה בִּרְעִר בְּרָם בִּרְעִבְּר בָּם מִיוֹחְיִיִּר בְּרָּת בְּרָב בִּר בִּרְעִיה בּרְעִיה בּרְיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְבִּיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְעִיה בּרְיה בּרְעִיה בּרְיה בּרְּבְּרְיה בּרְיה בּר

לבְּרָה f. 1) cud מַעֵל הַגְּרָה those that chew the cud Lev.11,4.— 2) grain (weight =20th part of a shekel). גרון (גרוני גיוני) m. throat, neck.

הרות f. shelter, inn.

נְבְרָז (בְּרָב (בְּרָב) Niph. וְבְּרָב to be cut off. (Ktib יְבְיִל (Ktib יְבִיל) pr. n. a people in the south of Palestine 1S.27,8, whence acc. some בַּרְבָּיִב .

pr n. a mountainin Ephraim (acc. some from נְּרָוֹיִם, which see).

m. axe.

acc. Stb. to rummage, to seek gropingly, whence: אָבָל a lot or voting-stone (which is drawn by groping in the urn).

לְּבָרִי Ktib Pr.19,19 for בְּרָלִי (Stb., like Ges., derives this word from the assumed stem בְּרָל and he renders it: seeking for.)

fig. strength בְּבֶל (בְּבָלְית a strongboned ass Gen. 49, 14. — 2) essence of a thing, self אָלְבֶל הַרְּבָּל הַרְבָּל הַרְבְּלְיבִיל הַרְבְּלְבְּל הַרְבְּלְבְּל הַרְבְּלְיבְיִיל הַרְבְּלְיבְיבְיל הַרְבְּלְבְיבְיל הַרְבְּלְבְיבְיל הַבְּיבְיל הַבְּיבְיל הַרְבְּבְּל הַרְבְּבְּיל הַרְבְּבְּיבְיל הַבְּיבְיל הַבּיל הּבּיל הבּיב הבּיבוּיל הבּיב הבּיביל הביין הבּיבוּיל הביין ה

ובה (den. from בּוֹלָ) to strip off bones; fig. Zph.3,3 of judges who are compared to evening-wolves: אַבְּוֹלֵבוֹ לַבֹּיְרָ they do not strip off the bones in the morning, i. e. in their avidity they complete their preying in the night (others: they let nothing remain for the morning).

Pi. בות (fut. בות) to strip off, to gnaw בְּיֵבֶם יְּבֶּרֵם he will strip off their bones Num.24,8 (others: break their bones); אַרָּבָּרָם מְּבָּרִם and thou shalt gnaw its sherds Ez.23,34 (Stb.: thou shalt lick clean; others: thou shalt break to pieces).

בְּרַם Ch. (pl. sf. נְרָמִיהוֹיְ) m. bone. גַּרְמִי pr. n. m.

וְבֶּרָנִי (sf. גְּרָנִי , pl. הָנָינִי, c. הָנָנִי) f.

1) open place (before the gate of a city).— 2) threshing-floor; fig. of the oppression of Israel: אָרָנִי the son of my threshing-floor, i. e. the one trodden like grain Is 21,10.

to be crushed לְחָאָכָה to be crushed from longing my soul is crushed from longing Ps.119,20.

Hiph. הְגְרֵים (fut. יַנְבֶּרֶם) to crush, to break.

Niph. לְבָרֵע (fut. עַבְּרָי , הְבַרְע מְבָּרְע to be diminished, to be deducted קבָר and it shall be removed (deducted) from thy estimation Lev.27,18; בְּרֵע שֵׁם־ why should the name of our father be removed Num.27,4.

Pi. אָבֶע (fut. אָבָר to attract, to draw up יְנָרֶע נִיְבְּרְ the draweth up drops of water Jb.36,28.

אָבָּלְ sweep away; sf. בְּבָּלְ Jud.5,21 he swept them away.

ו ברר I. (fut. יְנֹי to draw, to drag

up יְגֹרֶהוּ לְחֶרְמוֹ he draggeth it up in his net Hab.1,15.

Niph. אים to be drawn, to flow away אַנְרוֹת בְּיוֹם אַפּן drawn (flowing) away on the day of his wrath Jb.20,28.

II. (fut. בְּרַר II. (fut. בְּרָה לארוּבָּר) to cut, to saw, to grind, to chew בְּרָה לארוּבָר he cheweth not the cud Lev.11,7.

Pu. גרב to be cut off, to be sawed; pt. מְנְרִוֹת בַּמְנִרָה sawed with a saw 1K.7,9.

Hithp. הְתְּנוֹרֶר to tear, to rage מְעַר מְתְּנֹרֶר a raging storm Jer. 30,23 (others render מְתִּנְרֵר 'continuing', 'abiding', from גוֹר L).

אָרָר pr. n. ב city in Philistia.

גּרֶשׁ I. (from גּרָשָׁה. I.; sf. וגרש ה. prop. something ground, hence: grits.

נֶרֶשׁ וְרָחִים II. m. fruit, produce נֶּרֶשׁ וְרָחִים fruit of the moons (months) Deut-33,14.

גרש I. to be crushed, to be ground (=סבַּם).

Niph. נְגְרָשׁ (pt. נְגְרָשׁ) to be driven or cast out נְגְרָשׁ I

am driven out from before thy eyes Jon.2,5; of the sea: to be troubled בַּיְבְּנְבְּיָבְ like the troubled sea Is.57,20.

Pi. אַרָשׁ (fut. יַּבְרָשׁ ; inf. a imp. (בְּרֵשׁ) to drive out, to cast out לְּרֵשׁ יִבְרָשׁ אָרְכָם מְזָּה he shall surely drive you out from here Ex.11,1; מוֹי בְּשִׁיבְּטוֹ בְּאַרָּה הַּזֹּאֹר man Gen.21,10; with sf. וְבַרִשִּׁבְּטוֹ and thou shalt drive them out Ex.23,31.

Pu. רְבִישׁוּ to be driven forth they were driven forth from Egypt Ex.12,39.

III. same as בָּרַשׁ to take hold of, to seize upon, whence גְּרָשֶׁהּ (Fuerst).

קרשה (from בְּרשׁה) f. extortion, robbery (Ges.: expulsion, from בָּרִימוּ נְרְשׁתִּיבֶם מַעֵּל־עַמִּי (II.) קרִימוּ נְרְשׁתִיבֶם מַעַל־עַמִּי remove your extortions from my people Ez.45,9.

גרְשׁרוֹן pr. n. m. Gen.46,11 =גרְשׁרוֹן 1Chr.6,1; gent. גרִשׁנִי Num.3,23.

pr. n. 1) son of Moses Ex.2, 22.—2) another person mentioned in Ezr.8,2.

Manasseh.— 2) a kingdom in Syria.—3) a district in the south of Palestine.

ת (גְּשֶׁם י. , גְּשָׁמִים, אַ נְּשָׁמִים, גּיְשָׁם אָ if the rain אָם יִפְּיְאוּ הָעָבִים גָּשָׁם if the clouds be full of rain Ec.11,3; הובית גָּשָׁם נְדָבוֹת מּשְׁם rain of beneficence Ps. 68,10;

Ez.34,26; sometimes oupled with its synonym בְּשֶׁר to emphasize its meaning: מְעֵר־גָּשֶׁם abundant rain Zeh.10,1; אָשָׁר מְעִררֹגָּשֶׁם the pouring rains of his strength Jb. 17.6.

្នាង 11. pr. n. m. Neh.2,19 = ម្នាង 6.6.

וויים (den. from מְשֶׁבְּ וְ.) to rain (Kal not used).

Pu. בְּשֶׁלְ to be rained upon; only Ez.22,24 בְּשֶׁלְ ... לֹא נִשְּׁלְ מוּ a land... that is not rained upon. (Because of the dageshed He some lexicographers assume that בּשְׁלֵּ is a noun with the suffix בּשִׁלְ its form being בּשֶׁלֵ בְּשׁרָ בִּשְׁלָ rain).

Hiph. הְּשֶּׁים to cause to rain, to give rain; pt. pl. מְּשִּׁמִם Jer. 14,22 those that give rain.

בּשֶׁבֶּ Ch. (sf. הַשְּׁבָהוֹן, נְשְׁמָהוֹ) m. body.

अध्ये see हम्भे II.

pr. n. 1) a district in northeastern Egypt. -- 2) a city in Judah.

NET'S pr. n. m.

to grope (נְגַשֵּׁשׁ ,fut. נְשִׁשׁ) to grope אַנְשֵּׁשׁ (fut. נְשִׁשׁׁה) to grope like the blind on the wall Is.59,10.

נתות I. (pl. גתות) f. wine-press.

אב II. pr. n. a city in Philistia; with ה loc. הְבָּי ; gent. בְּתִּי .

pr. n. a city in Benjamin.

instrument of אַ (Fuerst; a musical body of Levites, who had their chief seat in the Levitical city נבר רמין).

קר, n. son of Aram Gen.10,23 (Fuerst: an Aramean people and district).

T the fourth letter of the alphabet, called רְבֶּילִ בְּילֵים door, from its original similarity to the triangular door of a tent; as a numeral בּילִיל בִּילִיל אָרָל בְּילִיל בּילִיל בּיליל ביליל ביליל

אַדְ Ch. dem. pron. f. this אַדְראָדְּדְּ in this horn Dan.7.8; אַדְרָאָ אָדָ one from the other 7,3; אָדָ אָדָ one against the other 5,6.

דָאָב (verb. n. בְּאָבָה) to faint, to languish, to pine away בָּבֶּשׁ דָאָבָה soul that languisheth Jer.31,24: my eye languisheth from affliction Ps. 88, 10; קוֹלא־יוֹסִיפּוּ לְדְאַבְּה עוֹד and they shall not languish any more Jer. 32,11.

דאָבָה f. languish, fear.

זְבְאַבוֹן f. pining, faintness.

יַנג see דָּאג.

קֿאַג (fut. אָרָסְי to be troubled; with accus. or בְּי נְאַבְּי to fear אָת־מִי דָאַנִּי אַרָּמְי אָתּר מִי בְאַנִּי נְאַנִּי וְאַנִּי נְאַנְי וְאַנְּי אַנְי וּאַנְי וּאַ אַר מְבּי אַנְי וּאַנְי מִבּי אַנְי וּאַנְי וּאָנְי וּאַנְי וּאַנְי וּאַנְי וּאַנְי וּאַנְי וּאָנְי וּאַנְי וּאָנְי וּאָבְי וּאַנְי וּאַנְי וּאָבְי וּאַנְי וּאָנְי וּאָבְי וּאָבְי וּאַבְּי וּאָבְי וּאַנְי וּאָבְי וּאָבְי וּאָבְי וּאָבְי וּאַנְי וּאָבְי וּאָבְי וּאָבְי וּאַנְי וּאַנְי וּאָבְי וּאָבְיי וּאָבְייי וּאָבְיייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּאָבְיייי וּאָבְייי וּאָבְיייי וּאָבְיייי וּאָבְייי וּאָבּייי וּאָבְיייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּיייי וּאָבּיייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבְיייי וּאָבּייי וּאָבּייייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּיייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבּייי וּאָבְייי וּאָבּייי וּאָבְייי וּאִיי וּאָבּייי וּאָבְייי וּיְייי וּאָבְייי וּאָבְייי וּיְיייי וּיייי וּאָבְייי וּיייי וּאָבְייי וּייי

anxious וְרַאֵג לְנוֹ and he will be anxious about us 18.9,5.

אָב pr. n. an Edomite 18.21,8 = אַרָּאָב Ktib 22,18.

קּבְּרָה מְדְבָּר f. anxiety, fear מְדְאָנָה מְדְבָּר for fear of the thing Jos.22,24.

דְאָר (fut אָרָ, ap. איַר, to fly, to flit, to soar נֵינֶ א עַל־כַּנְבֵּי רוּח and he flitted on the wings of the wind Ps.18,11.

האד f. bird of prey, vulture.

אד see דוֹד pr. n.

דוב, דוב (pl. דוב, com. bear, shebear.

Ch. same as Heb.

דוֹבֶב Po. דוֹבֶב to cause to speak, to make talkative דוֹבָב שָּבְּתִי וְשֵׁנִים making talkative the lips of those that are asleep Cant.7,10.

קבּק f. talk, evil report, slander בְּיַלְ הַּלְּלְ זְּלֵּ הַ בּוֹלְ זְּלֵּ הַ זְּלֵּ וְ זְּלֵּ הַ זְּלֵּ הַ זְּלֵי זְ זְּלֵבְ הַבְּעְ זְיִאוּ דְּבַּת בְּאָרֶץ and they brought up an evil report of the land Num.13,32; בְּיַבְּא יִיאוּ הַבְּת מְשְׁרֵי זְשְׁרֵ מוּ מוּ num.13,32; בְּיַבְּא יִיי זְּלְיִבְּת and he brought... an evil report of them Gen.37,2.

קבוֹרָה (pl. דְבוֹרָה) f. bee.

יר pr. n. 1) nurse of Rebecca.—
2) prophetess and judge of Israel
Jud.4.4.

Ch. to sacrifice; pt. pl. רֵידְּכְּחִין the place where they were sacrificing Ezr.6,3.

דבח (pl. דְּבָחִין) m. sacrifice.

96

קביונים (only pl. דְּבִיוֹנְים) m dung, excrements of doves (acc. Fuerst from לְּבִי מְּבְיוֹן after the form אָבִיוֹן; older Jewish interpreters:

וְּבִירְ I. m. innermost part of the temple, the holy of holies.

וּ דְּבִיר II. pr. n. 1) a Phenician king.— 2) a Phenician city, formerly called קְרַיֵת בְּקָב Jud.I,11 or קּרָיַת בְּרָיַת בְּרָב Jos.15,49; see also מַנָּה .

קבלים (c. דְּבֶּלִים pl. וְדְבֵּלִים f. cake of figs, a lump קבלה בקר a piece of a cake of figs 1S.30,12; דְּבֶּלֶת a lump of figs 2K.20,7.

קּבְּלֶּה f. a city on the northern border of Palestine Ez.6,14 (probably בְּבְלָּח Jer.52,9).

pr. n. m

דבלתים pr. n. a city in Moab.

קבקי, הְבְּקוֹ (f. הְבָּקוֹ, הְבִּקוֹ: pl. יְבָּקוֹ, הְוֹנְבְּקוֹ (f. הְבָּקוֹ: inf. הַבְּקוֹ (f. הְבָּקוֹ (f. הַבְּקוֹ: inf. הַבְּקוֹ (f. הַבְּקוֹ: inf. הַבְּקוֹ: to cleave, to stick, to cling, to adhere, to be attached; with יבִּקוֹ: to follow close after; with accus.: to overtake, to catch בְּבְּקוֹי הָבְעָה הַנְעָה lest some evil overtake me Gen. 19,19.

Pu. רְבָּק (fut. רְבָּק) to be strongly attached.

Huph הְּרְבִּיק (fut. בְּרֵבֵּין) with נְרָבֵּין: to cause to cleave, to make adhere; with מַחֵרֵי to pursue, to follow close after; with accus.: to overtake הַּרְבָיִקְתָהּוֹ the battle overtook him Jud.20,42.

Hoph. בְּרָבְּק to be attached, to cleave; pt. לְשׁוֹנִי מְרָבָּק מֵלְקוֹדְי my tongue cleaveth to my palate Ps. 22.16.

P=7 Ch. to cleave, to stick.

ין (f. קבקי, pl. m. בקים adj. cleaving, attached to (with בקים).

m. welding, soldering, union; pl. דְּבָּקִים IK.22,34 joints of a coat of mail.

Niph. 7272 to speak to one another, to converse.

 Pu. רְבֶּר (fut. בְּרֵבְּר ; pt. בְּרָבְּר to be spoken; to be wooed בְּיִבּר מָה on the day when she will be spoken for (wooed) Cant. 8,8; בְּרָבְּר בָּךְ בָּרָן glorious things are spoken of thee Ps.87,3.

Hithp. to converse, to speak; only pt. מְבָבר אָרָ (for בְּבֵר אָרָ) Ez.2,2 (מְתָבַבּר אָרָ אַרָ מִר אַרָ מוּ and I heard him that conversed with me).

II. to drive (herds), to drive along (rafts), to lead (comp. Talm. בְּבָרְנָא, דַבְּרְ leader): fig. to drive away, to snatch away, to destroy, whence:

Pi. בְּבֶּר to exterminate נַּתְבֵּר מְתְבֶּל עָרע הַמַּקְיְבָּה and she exterminated all the royal seed 2Chr.22,10.

Hiph. הַּרְבִּיר (fut. ap. נַרְבֵּר and he subdueth nations under me Ps.18,48.

1) word, speech לא יצא מִפִּיכֶם דָבֶר a word shall not proceed out of your mouth Jos.6,10; דַּבָּרִים אַחָרִים the same words (language) Gen. 11,1; לא אִישׁ רָבַרִים אַנֹכִי I am not a man of words Ex.4,10; נְבוֹן דָבֶר intelligent in speech 18.16,18.-2) report, news אֶבֶת דָנָה הַדָּבָר אֲשֶׁר ישְׁמַעְהִי true was the report that I heard 1K.10,6.— 3) answer בישיב he who returneth an answer Pr.18,13.- 4) order, command, let נצא דבר מלכות commandment there go forth a royal order Est. 1,19; עַשֶּׁרֶת הַדְּבָרִים the ten commandments Deut.4,13.- 5) thing, something, anything בַּל־דָבָר אֵשֶׁר־ anything that cometh into the fire Num.31,23; עַרוַת דָבֶר something shameful (literally: shame of something) Deut.24,1; Deut.22,14 charge of the commission of something, i. e. accusation (see דַבַר־מַה; וְעַלִילָה); Num.23,3 anything which; with a negative particle: אֵין דָּבֶּר it is nothing Mum 20,19; אַל־הַעשוּ דָבָר do nothing Gen.19,18; אָלָבֶר Am. 6,13 thing of naught, insignificant thing.— 6) matter, affair בַּבֶּר לִי I have a matter for thee 1K.2,14; דְּבְרֵי הָאַתוֹנוֹת the matter of the asses 1S.10,2.- 7) cause, law-suit בַּעֵל דְבָרִים one who hath a cause Ex.24,14. - 8) event, octhe events דָּבְרֵי הַמְּלְחָבְה of the war 28.11,18; דָּבֶתִי הַיָּמִים the events of the days (1. e. chron-

icles) 1K.15,7.— 9) course, order (before words denoting time) לבר (before words denoting time) ובר לשנה בשנה בישנה בישנה בישנה בישנה בישנה בישנה ו. e. yearly 2Chr.9,24; ביים the order of every day, i. e. daily Ex.5,13.— 10) joined to על בבר שבי because of, on account of, for the sake of על־דָבֶר שָׁבִי because of Sarai Gen 12,17; before a verb with addition of על־דָבֶר שָׁבֶּר לֹא־צַעְבָה because she cried not Deut.22,24.

קֶּבֶּרְ (from בְּבֵּרְ II.) m. destruction, p. stilence, plague; pl. sf. אָהֵי וְּבָּרֶי where are thy plagues, O death! Hos 13,14.

see דְּבָרְ II. 2; only with ה loc. הְבָרָ Jos.15,6.

קבר Jer.5,13 acc. Fuerst: the speaker, i. e. the spirit of God speaking through the prophets (others: the word).

קבְּרָ f. utterance; only pl. with sf. a. pref. יְשָׁאׁ מְדַבְּרָהֶין shall receive of thy utterances Deut.33,3.

קָּלָהָים (c. בְּבָרָת: sf. קָלְהִים) קּבְּרָת cause (Stb.: speech) בְּבָרָת על דְּבָרָת שָׁבוּעָה unto God would I address my speech) Jb.5,8.— 2) manner, order אַדָּבְרָת בַּוֹבְּרָת בַּוֹבְרָת בַּוֹבְּרָת בַּוֹבְרָת בַּוֹבְרָת בַּוֹבְרָת בַּוֹבְרָת בַּוֹבְרָת בַּיִבְּרָת בַּוֹבְרַת בַּוֹבְרַת בַּוֹבְרַת בַּוֹבְרַת בַּוֹבְרַת בַּוֹבְרַת בּוֹא after the order of Melchizedek Ps.110,4 (דְּבָרָת - 3) ground, reason; with בּבְרַת בּבְרַת בּבּרַת בּבּבּרַת בּבְּבּרַת בּבְּבּרַת בּבְּבַרַת בּבְבַּרַת בּבְבַרַת בּבְבַּרַת בּבְבַּרַת בּבְבַּרַת בּבְבַּרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְבַּרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרַת בּבְבַרַת בּבְבַרַת בּבְּבַרַת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרְת בּבְּבַרת בּבּברת בּבְּבַרת בּבְּבַרת בּבְּבַרת בּבְּבַרת בּבְּבַרת בּבְּבַרת בּבּברת בּבּברת בּבּברת בּבּברת בּבּברת בבּברת בבברת בב

יבֶרה Ch. (c. דְּבָרָת) f. cause בַּלֹי יו דְּבָרת דִי in order that Dan.2,30.

קברות (only pl. דּבְרוֹת) f. prop. driving (from בָּרוֹת II.), hence: a raft.

הַבּוֹרָה see הְבֹרָה.

רּבְרָה see דּבֶרֶת.

קברת pr. n. a city in Issachar (ace. Fuerst =הְבָבִית Jos.19,20).

To be slimy, to be fleshy (Fuerst).

ירָשׁי (sf. דְּבָשׁי m. honey (prop. something slimy) איף דְבַשׁ honey-comb Pr.16.24.

기상 등기 1) prop. a lump of flesh, hence: hump (of a camel).— 2) pr. n. a place in Zebulun.

בְּנִים (once אָדְ Neh.13.16: pl. דָּנִים, c. יְבָנִים m. fish.

רְבָּק (c. בְּיָרָ: sf. בְּיָבְיּן) f. fish (collectively).

tiply (whence דְּנָה fish, because of its great power of multiplication) קוֹרָג לְרב and let them grow into a multitude Gen.48,16.

(in the form of a fish with head and hands of a man).

נְרָגְל (den. from דְגֵל banner; fut. בְּשֶׁם אֶּרְבְּינוּ to set up a banner בְּשֵׁם אֶרְבִּינוּ יבוּינוּ in the name of our God will we set up a banner Ps.20,6; pt. p אין celebrated, distinguished בְּנוּל קבוּל distinguished among a myriad Cant.5,10.

Niph. אַבְּרָבְּי to be equipped with banners אַבְּרְבִּי terrible as bannered hoses Cant. 6, 4; acc. some בְּרָבְּלִי female warriors, amazons.

הְנְלִים (sf. דְּנְלִים; pl. דְּנְלִים, c. הְנְלֵים m. banner, standard, flag.

וְבָנְי (c. בְּיִרְי; sf. וְבָנִי m. corn, grain, bread (from בְּנָר to grow).

לְבֵּר to gather, to hatch eggs דְּבַר to gather, to hatch eggs in the tacket eggs which he hath not laid Jer.17,11; בְּדְרָה בְּצְרָה it shall gather its eggs under its shadow Is.34,15.

רַבְּיִבְ (du. בְּיָבְ , c. יְבֵדֵ ; sf. בָּבְיִבָּ , יְבָּיִבְ , m. breast, teat.

קְּדֶה (acc. Stb. akin to נְרָה) only Hithp. fut. וּאֶרְדֶה (for אֶבְהָה) to move, to walk, to wander קַבְהָּר I shall wander all my years Is.38,15; with sf. to wander with אַרָּהַם עַרִּבֵּיִת אָלְהִים 1 would walk with them to the house of God Ps.42.5.

וריין pr. n. 1) grandson of Cush, head of a tribe which settled in eastern Arabia at the Persian gulf, and carried on commerce from that gulf to Tyre; בינים בבינים בביני

ed from Javan Gen.10,4; בּדְנִים 1Chr.1.7.

১০০ Ch. (def. ℵ৯০০) m. gold.

মানু Ktib Ezr.4,9 for সানুর pr. n. of a people.

בְּבֶּם (acc. Stb. akin to בְּבָם (acc. Stb. akin to בְּבָם Niph. בְּבָם (pt. בְּבָם) to grow dumb, to be stupefied, to be perplexed.

וה (only pt. הור to run, to gallop.

רְּרָרָה (only $pl. \ c$ בְּהַרוֹת) f. gallop. דּוֹאג see דּוֹאג.

דְּרַב Hiph. הַרִיב to cause anguish; only pt. מְרִיבוֹת נָפָּשׁ that cause anguish of the soul Lev.26,16.

קיג. דיג (den. from דיג to fish מוד and they shall fish them (catch them like fish) Jer 16,16.

אָדַ Ktib Jer.16,16 for אָדַ, which

קירות דונָה f. fishing, fishery סירות דונָה fishing vessels Am.4,2.

קד acc. Ges. 1) = Syriac דּוֹד, Heb.

זור to agitate, to boil, whence דור a pot, a kettle.— 2) יְרַרּבּ to love, whence דוֹדְאִים, פּלים, פּלים, פּלים, פּלים, פּלים, פּלים, ביי

רוֹדִים (sf. ידֹּדִים, pl. דּדֹּד, הּוֹדְ יחּנוֹדְים, m. 1) relation, uncle; בְּדִּדִּד nephew.-2) one beloved, friend Cant.6,3.—
3) pl. בְּדָנִם love בַּדִּים couch of love בַּגַ-23,17 בַּדִּים let us enjoy love Pr.7,18.

קור (פוּה m. 1) pot, kettle דור נְפוּה a seething pot; pl. דְּוָרִים.— 2) basket; pl. דּוְרָים 2K.10,7 or דּוְרָים Jer.

רָוִיד , דְּוִיד pr n. king of Israel and Isalmist 1 S. 16, 13; Am. 9, 11.

ורק אר אר מיני לידון pr. n. m. 1 Chr. 11, 12=Ktib ידוֹד ב S. 23, 9.

זרו דורות pr. n. 2 Chr. 20, 37.

רְבָּ (Ges. בְּאַרְ to languish, Stb. בְּאַרְ to flow) to be ill, to be sick (of a woman during her menses); verb. n. s/. אוֹרָ בְּרַ בְּרַלְּהָ the separation during her illness Lev. 12,2 (non-suffixed form בַּרָלָּתְּ

קָּהֶה לָבֵּנוּ (f. בְּוָה adj. sick, ill דְּהֶה לָבֵנוּ our heart is sick Lam.5,17; of a woman during her menses: דְּנָה אָנְדְּתָה who is ill in her separation Lev.15,33.

וְבְרַח takin to הָּדָח, וְנָרַח Hiph. הַּדְּיח (fut. יְבִּיח 1) to expel, to drive

out מֵרִיתְנְי he drove me out Jer. 51,34— 2) to wash off, to cleanse, to purge שִׁם יְרִיחוֹ אָת־הַעְלָה where they washed off the burnt-offerings Ez.40,38; דְבִי יִרִים יְרִים יְרִים מַחַרְבָּה and he shall purge the blood of Jerusalem from her midst Is.4.4.

יְדְנֵי (c. יְדָנֵי m. 1) sickness, illness יְדְנֵי בְּעָשׁ דְנִי sickness Ps. 41,4.— 2) putridity, rottenness (Fuerst) קְדָנִי לְחָבְי Jb.6,6 as putridity in my food (i. e. loathsome to me).

adj. sick, ill יְלְבִי דְנָי and my heart is sick Lam.1,22.

דאג see דוינ.

בְּוָד see דְּוָד.

קּוֹךְ (akin to דְּבְּהְ ; pret. דְּבָה) to crush, to beat, to pound בְּבִּיְבְּהְ pounded in a mortar Num.11,8. See also בְבַּ

דרכיבת f. an unclean bird mentioned in Lev.11,19: hoopoe or mountain-cock.

דום (במם) to be silent.

דּוְלֵה f. silence, stillness; poet.
realm of silence אֹרָהֵי דּוֹלְה those
who go down into the realm of
silence (i. e. death) Ps.115,17.

an Arabian tribe named after him — 2) a city in Judah.

קמְיָה, דּוְמְיָה, adj. f. prop. silent, hence: trusting in silence, hoping, waiting אֶל־אֵלְדִים דוּמָיָה גַפְּשִׁי in God my soul is trusting Ps. 62,2; הְּתְּלֶּהְ תְּתְּלֶּחְ for thee praise is waiting 65,2; as adv. in silence is waiting 65,2; as adv. in silence (i. e resignedly) 39,3.

לְּבֶּלֶ רּוּמְם adj. silent, dumb דּבְּלֶ רּוּמְם dumb stone Hab.2,19; as adv.: in silence הַּבְּלְ רּוּמְם sit thou in si lence Is.47,5; וְיִרְל וְרוֹמְם it is good that one should wait in silence Lam.3,26.

בּמֶשֶׂק see דּוֹמֶשֶׂק.

דרן (pret. דְבָין, pl. בְּבָי; fut. יְבִין, יְבִין; pt (頁) 1) to rule, to govern 리고함 thou shalt rule תַּדִין אַת־בֵּיתִי my house Zch. 3,7. — 2) to judge בן דין עני ואביון he judged the cause of the poor and needy ונם הגוי אשר ועבדו דן (Jer.22,16 and also that nation whom they shall serve will I judge (punish) Gen. 15.14; בנוים he will judge among the nations Ps. 110,6.— 3) with בי or ב: to contend or strive with לא יוֹכַל לָדִין ינס שֶׁתַּקִיף מְמֵנוּ he is not able to contend with one who is mightier than he Ec.6,10; בַאָּבָם my spirit shall not always strive with man Gen.6,3.

אינהי בָל־ to contend נְיָהִי בְּלֹּ מינְהָי בְּלֹּד to contend מִינְהָּלְ מוֹ and all the people in all the tribes of Israel were contending 2S.19,10.

רון Ch. to judge; pt. pl. קאנין for for דְּיִנִין Ezr.7,25.

m. wax.

דּוֹץ (fut. יְדוֹץ) to leap, to jump הְלְּבְנִי הָדוֹץ דְאָבָה and before him leapeth terror Jb.41,14.

PIT Ch. to be fine, to be beaten small, to be ground; pret. pl. IT were ground (or fell to small pieces) Dan. 2, 35 (=Heb. PPT, which see).

I. prop. to turn, to circle, hence: to move oneself about a place, to dwell אַבְּרֵי רֵשׁע to dwell ווווי the tents of wickedness Ps.84, 11.— Ch. to dwell; pt. pl. בְּרֵין Dan.2,38.

קרִיתִי כַּדּר II. m. 1) circle, ball דְּּדְרְּ קרִיתִי כַּדּר and I will encamp against thee in a circle Is.29,3; אַנְפָּה כַּדּרוּר rolling together like a ball Is.22, 18 — 2) pile of wood (בְּרִרְהָּבְּיִרִים הווא דוּר הְעַצְּמִים the pile of wood for the bones Ez.24,5 (others take דוּר in this passage as a verb and render it 'burn the bones', 'make a fire for the bones').

קור, ה'רִים (pl. ה'רִים, rarely ה'רִים m. prop. circle of time (from דּוֹר I.), hence: 1) generation 'לְּרֹר וְדֹר from generation to generation Ps.77,9; בוֹר בְּוֹר הֹרִיבָם for all generations 72, 5; בוֹר בּוֹרִים for your generations בּוֹר בּוֹרִי בָּבָי וֹר אַרְיִבְּם Is.38,12 my dwelling... is removed from me (Stb.: my life, being, existence).

דאר, הּוֹךְ pr. n. a sea-town near Tabor, also called נְפַת דוֹר and נְפּוֹת דוֹר. רּוְרָא Ch. pr. n. a place in Baby-lonia Dan.3,1.

יַרוּשׁ, רוֹשׁ, רְּוֹשׁ, דְּוֹשׁ, דְּוֹשׁ, דְּוֹשׁ, דְּוֹשׁ, אַרְיִּשׁ the down יוֹ לְרִשׁ גּוִים anger thou treadest down nations Hab.3,12; אַרַ הְרוּשֶׁן הַרוּשׁ גּוִים the beast of the fields may stamp them down Jb. 39,15; (בְּשֶׁרְה בְּשֶׁרְה עִּרִשְּׁרְה עִרִּשֶּׁרְ בָּרוּשׁ וֹשִׁר עִּרִּשְׁרְ בַּרוּשׁ וֹשְׁ Jer.50, li a stamping heifer (Eng. Bible: a heifer at grass בּיִבְּיִבְּי בַּטְּר בְּעַבְּי בְּטִר בְּשִׁר בְּעַבְּי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּי בְּעַבְּיִבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִבְיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִבְיִי בְּעָבְיִי בְּעָבְּיִי בְּעָבְּיִי בְּעָבְיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִבְיִי בְּעִבְּיִי בְּעָבְיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעַבְיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִיי בְּעִיבְיִי בְּעִיבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִיבְיִי בְּעִבְּיִי בְּעִיבְייִבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְייִי בְּעִבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבּיי בְּעִבְּיִיבְייִי בְּעִיבְיי בְּעִבְּיִיבְיי בְּעִיי בְּיִבְיי בְּיִיבְיי בְּעִיבְייִי בְּעִיבְּייִבְיי בְּיִבְייִבּיי בְּעִיבְייבְיי בְּעִיבְּיי בְּעִיבְּיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְּעִי בְּעִיבְייבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְּייבְייבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְּיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְּיי בְּעִיבְּעִיי בְּעִיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְייי בְּייבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְיי בְּיבְּעְ

Niph. נְרוֹשׁ (inf. הָרוֹשׁ) to be trodden down וְנָרוֹשׁ מוֹאָב and Moab will be trodden down Is.25,10.

Hoph. הוְדשׁ (fut. יוֹבִשׁ to be threshed לֹא בָחָרוּץ יוֹבִשׁ קַצְּח not with a threshing instrument is fennel threshed Is.28,27.

רוש Ch. to tread down, to crush הוְרְקבּה וְחַרְקבּה and will tread it down and grind it up Dan.7,23.

דְּחָת (inf. הַחָּה, verb. n. הַחְּהְ; pt. הַחָּה בְּחִיתְנִי to push, to thrust יְנְפֹּל בְּחָה הָבְּחִיתְנִי thou hast thrust violently at me that I may fall Ps.118.13; pt. p. f. בְּחִריִה a tottering fence Ps.62,4.

Niph. נְּדְתָה (fut הַּתָּה) to be thrust down בְּבָעָה בְּשָׁע through his own evil is the wicked thrust down Pr.14,32. (pt. p. קּבָּר belongs to בָּבַח, which see.)

Pu. חְחָה (3 pl. חְה) to be thrust

down לא יְבָלוּ קוּם they are thrust down and shall not be able to rise Ps.34.13.

a word of doubtful signification, generally taken to mean: concubine or dancing girl (acc. Rashi: table, banquet).

הַקְּלְ (בְּחֶבְּיִ) Niph. (fut. רְבָי) to be pushed forward קַבְּלְּרָבָּה they shall be pushed forward and fall thereon Jer.23,12.

יְהָי, הְיִהְ, ה downfall, destruction. Ch. to be afraid, to tremble. Pa. בַּחַל to terrify.

רתן acc. Fuerst = דָבָן to grow. דָבֹן m. millet (from רָהַן).

to drive on, to impel; pt. p. קּרָבְים dispatched in haste בְּרֵבְים the runners went out in haste Est.3,15.

Niph. אָלְי to hasten בִּיתוֹ hastened to his house Est. 6,12.

to press, to oppress (נְיִחַקּוֹן; pt הָחַר) to press, to oppress one another Jo.2,8; מון לא יש אָחיו לא יִדְחָקוֹן those that afflicted them and oppressed them Jud.2,18.

 5,7; אין די עולה is not sufficient for burnt-offering Is.40,16; הֵי מַחָּסוֹרוֹ enough for his need Deut.15,8; enough for his whelps בְּדֵי גֹרְהַיוּ Nah.2,13; with sf. אבל דיה eat thy fill Pr.25,16; DI Ex.36,7 sufficient for them .- 2) with 3, 3 as prep.: בְּרֵי אָשׁ for the fire Jer. בָּרֵי שׁוֹפַר; זוֹם in vain ib.; בָּרֵי שׁוֹפַר at the sound of the cornet Jb.39, 25; לְבִי רְשִׁעָתוֹ according to his fault Deut.25,2; לַּבֵּי בְּנוּ according to our ability Neh.5,8.- 3) with as adv.: as often as, every time when, whenever מְבֵּי מַבָּבֶּר as often as I speak Jer.20,8; מְדֵי רַבְּרֵיך whenever thou spokest (prop. at every word of thine) 48,27; 학자 מָהֵי every year 1S.7,16; מָהֵי פֿעָהַה every new moon Is. 66,23.

ר. (ה. 1) rel. pron. com. who, which, that יְבְּבִי בְּבִיבְי the castle that is in Media Ezr.6,2; before a noun with sf.: whose dwelling Dan.2,11.— 2) prep. of the genitive: יְבִּיר דִי־נְבִּי stream of fire.— 3) conj. that יְבִּי יִבְי וַבְּי וֹנִי וֹ וַבְי וַבְּי וֹבְי וֹ

יה יה יה pr. n. a place near Mount Sinai.

דיבון pr. n. 1) a city in Moab Num.

32,34 דימוֹן Is.15,2; once taken by the tribe of Gad and named אינ און 33,45.— 2) a place in Judah Neh. 11,25 בימוֹנָה Jos. 15,22.

אדיג see דיג.

ורינ (pl. דינ) m. fisher.

קיה (pl. דְּיֹת) f. kind of a bird of prey, a vulture.

יִדְ m. ink.

ו דיבון see דימון 1.

ביכון פפ דימונה 2.

יין (verb) see ודין.

לְמָא דִין m. 1) judgment, justice דִין הַּין throne of justice Pr.20,8.— 2) cause, law-suit, contention בּין־דִין between cause and cause Dent.17,8; יְיִ דִין עָנִי the Lord will conduct the cause of the poor Ps.140,13.— 3) sentence מַשְׁמֵלְ דִין from heaven hast thou caused sentence to be heard Ps. 76,9.— 4) law יְדִין דָת וְדִין those who knew institute and law Est. 1,13.— See also יִשְׁדִין .

רינָא (def. רְינָא m. 1) tribunal בין הועבר (פֿרינָא יְתָב a tribunal was set Dan. 7,10.— 2) justice אַרְחָתָה רִין his ways are justice Dan.4,34.— 3) judgment, sentence דִּינָא לֵהָנָא לֵהָנָא לֵהָנָא לֵהָנָא לֵהָנָא לַנָּהְא לֵהָנָא לַנְּהָר מָנָּה וּשׁר מָנִּה מְנָּה וּשׁר שׁר judgment be executed upon him Ezr.7,26.

m. judge.

Ch. (pl. בָּיָן m. judge.

pr. n. daughter of Jacob.

יניא pr. n. an Assyrian people which settled in Samaria Ezr.4,9.

דיפת pr. n. see דיפת.

Pin m. watch-tower, bulwark.

רוש see דיש.

m. threshing-time.

goat.— 2) pr. n. a) son of Seir Gen. 36,21. b) grandson of Seir Gen. 36,25 דישון v. 26.

קה Ch. (f. קה) dem. pron. this.

נְּדְבָּא (בּוֹדְ, דְּכְה) Niph. נְּדְבָּא to be crushed, to be dejected or humbled; pt. pl. נְּדְבָאוֹם humble Is.57,15.

Pi. 자꾸기 (fut. 자고기); verb. n. sf. . 하구기) to crush, to cast down, to humble.

Pu. דְּכָּא (pt. מָרָבָּא , pl. מָרָבָּא to be crushed, to be humbled.

Hithp. only fut. pl. לְבָּאוֹ Jb.5,4; a 35,24 for יְתְבַּאָּאוֹ (comp. Hithp. of בְּבַר I.).

אָבֶּי (שְׁרַדְּבְּא m. crushing, contrition אַבְּרָבְּי thou turnest man to contrition Ps.90,3.— 2) adj. crushed, contrite רוּם those that are of a contrite spirit Ps. 34,19.

דְּבָה (fut. בְּהָוֹיִם) to be bowed, cast down.

Niph. נְּוְבֶּה (1 (נְּוָבְּיִתִי) to be crushed, to be cast down; pt. בְּרָבָּה Ps.51.19.

Pi. דְּבָה (2 דְּבָית) to crush.

קבה f. bruising, crushing (particularly of the testicles) אָצוּעַ דַּכָּה he that is mutilated by bruising Deut.23,2.

יְּבְּכֹּי m. prop. crushing, breaking (from יְּדְבָּי), hence: breaker, wave יְשָׁאוֹ נְּהָרוֹת דְּכְיָם the rivers lift up their waves Ps.93,3.

Ch. (בּן) dem. pron. this.

רבר Ch. (=Heb. דבר; akin to ברן; to stick into, to press into. — 2) fig. to impress, hence: to remember.

רכר (ברין Ch. (=Heb. יְבָר ; pl. יְבָר male of sheep, a ram.

הְרְרוֹן Ch. (from בְּרוֹן to remember) m. record.

רְרָרֶן; pl. def. איז דְּרָרֶן; pl. def. איז דְּרָרְנְיָא book of records Ezr. 4,15.

, בְּלִים (from בְּלֵּב, pl. בְּלֵב; f. בְּלָב, pl. poor, humble.— 2) m. poor man.

בל (בּהֶלֶת) m. prop. door, valve, hence fig. of the lips: בל שָּׁפָתַי the valve of my lips Ps.141,3.

ורוב (pt. דלב (pt. דלב) to leap, to jump.

Pi. דָלֵג (fut. בְּלֵג) to leap; with accus: to leap over אַבְּלֶג־שוּר Ileap over the wall Ps.18,30.

Pi. דְּלֵּהְ to draw up, to lift up for thou hast lifted me up Ps.30,2.

דְלִינּ Pr.26,7 acc. Ges. belongs to 551, which see.

I. (from בַּלֵּח f. prop. something hanging, hence: 1) thread-work, thrum; fig. of life: מַבְּלְה וְבַצְּעֵנְי from the thrum will he cut me off (the thread of my life) ls.38, 12 (acc. ancient interpreters: he will cut me off with sickness).—2) locks of hair, hair-braids בַּלְח the locks of thy head Cant. 7,6.

דּלְה II. (from בל f. prop. poverty, hence: coll. the poor or common people, the rabble בלת עם הָאָרֶץ the poor of the people of the land 2K.24,14; בלות הָאָרֶץ the poor of the people Jer.52,15; דלות הָאָרֶץ the poor people of the land v. 16.

רבׁת (fut. יוִיבֹת) to make turbid or muddy מִים בְּרַנְּטֶיה and thou madest turbid the water with thy feet Ez.32,2.

פַּפַר מָדְיִי m. bucket, pail פָּפַר מָדְיִי as a drop out of the bucket Is-40,15; du. דְּלִיִים; sf. דְּלִייִ his buckets Num.24,7. יביר a. דְּלָהוּ pr. n. of several persons.

pr. n. a Philistine woman, the paramour of Samson Jud.16,4.

קלִית (from בְּלֵיתְ f. branch, bough; pl. sf. דְלִייִּתְיוּ in the shadow of its branches Ez.17,23.

דלל (pl. בליו a. בלו , once בליו ; 2 s. ובלונו , pl. בלונו prop. to wave, to swing, to move in any direction, hence: 1) to be lifted up my eyes are lifted my eyes are up on high Is 38,14 (Eng. Bible; mine eyes fail with looking upward; see definition 4) .- 2) to hang, to swing (of miners letting themselves down into a shaft) פַּרַץ נַחַל מִעָם נָר הַנִּשִׁבַּחִים מִנִּי רָנֶל acc. Ges., Fuerst a. Stb.: they break a shaft far away from the inhabitants, forgotten by the foot (i. e visited by no one), they hang, they swing far from man Jb.28,4 (the Eng. Bible takes in the sense of 'flood' and renders the verse: the flood breaketh out from the inhabitant: even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men): דריו שוקום מפָסַה וּמְשֶׁל בִּפִּי כִסִילִים acc. Ges. hanging as a useless weight are the legs of a lame man; so is a parable in the mouth of fools Pr. 26,7 (others make this verse refer to the preceding one and render it: they are weaker in the legs than the lame and are a by-word in

the mouth of fools).— 3) to be drained, to be emptied (comp. בְּלֶה יִבְּנוֹי יִאָּרֵי בְּצוֹּר implied and dried up shall become the rivers of Egypt Is.19,6.— 4) to be brought low, to fail, to be weak, to be poor or wretched האינה יִבְּינוֹי בְּאוֹר I am brought very low Ps.147,7.

ילְעָן pr. n. a city in Judah.

ל (fut. קבול the house droppeth through Ec.10.18; of the eyes: to shed tears יוֹדְלֹף בַּנֵית unto God my eye sheddeth tears Jb. 16.20.

קלף מור m. dripping, dropping הַּלֶּף מוֹר בּילָף מוֹר מּרִב מּרִר מּרִב מּרִר a continual dropping רוּגוּף.

דְּלְפוֹן pr. n. one of the cons of Haman.

Hiph הַרְלִיק (fut. יַרָלִיק) to kindle,

to inflame בְּרֵבֶׁלְ הָאָנִי kindling the fire Ez.24,10; בְּרַבֵּלְ till wine inflame them Is.5,11.

רַלַק Ch. (pt. בְּלֵק) to burn.

לקת f. hot fever.

הַלָּת, יְּ הֶלֶתְ (sf. קּהָּהָם a. once קּהָבֶּד, וֹחַלָּת ; pl. הֹיחֹיִת , c. היֹחֹיִת ; du. יִבְּלָתִים , c. יבִּלְתַי , sf. יבָּלָתִים (f 1) door, gate הַדֶּלֶת הָסבֹ עַל־צִירָם as a door turneth upon its hinges Pr 26.14; בַּלְתוֹת עַצִי־שָׁמֶן doors of oleaster-wood 1K.6,31; הָּצִיב דְּלָהֶיהָ he set up its gates 16.34; fig. the gates of the peoples (i.e. Jerusalem, which was a great center of intercourse) Ez.26,2; בַּלָנֵי בָּטָנִי the doors of my [mether's] womb Jb.3,10; of the jaws of the crocodile: בּוֹתֵי 1122 the doors of his face Jb.41, 6. - 2) page, column (of a book) שלתוֹח בְּקְרוֹא וְהוּדִי שְׁרוֹש דְּלְתוֹח when Yehudi had read three pages Jer 36,23.

קר (c. בן; sf. בְּמִי, בְּמִי, בְּמִי, pl. בְּמִים, c. בְּמִים m. 1) blood בּמָרָם, c. בְּמִים m. 1) blood בּמָרָם whose sheddeth man's blood Gen.9,6: בְּמִים וֹלֹא תֹאָבֶלוֹ its blood ye shall not eat 9,4: poet. בּמִים בָּנְבִים the blood of grapes (i. e. red wine) Gen.49,11. — 2) blood-guiltiness (responsibility for shedding of blood) בְּמִי בַּרְאִישׁ בַּהְנִא בַּמְי בַּמְּנִים בַּתְּנִי בָּמִים בַּתְּנִי בָּמִים בַּתְּנִי בָּמִים בַּתְּנִי בָּרְאִישׁ בַּתְּנִי בְּרָאִישׁ בַּתְּנִי בְּרָאִשׁי בַּרְאִישׁ בַּרְאִישׁ בַּרְאִישׁ בַּרְאִישׁי בַרְאִישׁי בַּרְאִישׁי בַּרְאִישׁי בַּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בַּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִיי בּרְאִישׁי בּרְאִיי בּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִיי בּרְאִיי בּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִישׁי בּרְאִיי בּרְאִיי בּרְאִיים בּרְאִיי בּרְאִישׁי בּרְאִיי בּרְּאִיי בּרְאִיי בּרְּאִיי בּרְאִיי בּרְאִיי בּרְאִיי בּרְיּי בּרְיּי בּרְיּיי בּרְיי בּרְייִי בּרְיי בּרְייִי בּרְיי בּרְייִי בּרְיי בּרְייִי בּרְייי בּרְיי בּרְייי בּרְיייי בְּרְייי בּרְייי בּרְייייי בּרְייי בּרְייי בּרְייי בְּייי בְּייי בְּיייי בּ

sponsible for his blood) Jos.2,19; בּי אָבְיי אָ his blood shall be upon him Lev.20,9; אִישׁ דְּמִים מּ a man of bloody deeds Ps.5,7; לוֹ שִׁים blood-guiltiness shall be imputed to him Ex.22.2 — בְּבְמִרְּקְּ Ez.19,10 = בְּיִמְרָּ וֹיִ הֹי וֹץ likeness, i. e. like thee (others: in thy juice, freshness or youth).

निकृत्र $(u, \exists \psi_i); pt. \exists \psi_i; imp. i \ \downarrow \uparrow)$

Stb prop. to n ake even, smoc. h, hence: to be like אַבְּיוּ אָבְיוּ אַבְּיוּ אַבְּיוּ אַבְיוּ אַבְיוּ was not like unto it in its beauty Ez 31,8; דְמָה לְהְקָר וֹיִנְּבְיּ זֹי is like a palm-tree Cant.7,8; דְמָה לְהְּ לְּצְבִי be thou like a roebuck 8,14.

Niph. נְדְמָה to be like, to deem oneself like נְּבְמִית נְּדְמוּ they are like the beasts Ps.49,13 כְּבִיר גִּיִּם thou didst deem thyself like a lion's whelp Ex.32,2.

Pi. רְּמָה (fut. יְרַמָּה) 1) to liken, to compare אָל מִי תְּרַמִּיוֹן אַל to whom will ye liken God? Is.40, IS.— 2) to speak in similitudes Is.— 2) through the prophets have I spoken in similitudes Hos.12,11.— 3) to imagine, to think, to reflect, to intend אַר בְּנִיּאִים הָּרַנִיּאִים וּחָבָּיִי וְשִׁרִּי וְשִׁרִי וְשִׁרִּי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרִי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וְשִׁרְי וּשִׁרְי וּשִׁר וּשִׁרְי וּשִׁר וּשִׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִׁר וּשִּר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּׁר וּשִּי וּשִּׁר וּשִׁר וְשִׁר וְשִּי וְשִׁר וְשִּי וְשִׁר וְשִּׁי וְשִׁר וְשִּׁר וְשִׁר וְשִׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁי וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁי וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר שִׁי וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר שׁי שִּיי שׁי מִיי שְׁי וּשְׁי שִּיי שִׁי וּשְׁר שִׁי שִׁי וּשְׁי שִּיִּי וּשְׁי שִּיי וּשְׁי וּשְׁי שׁי וּשְׁי שִּיי וּשְׁי שִּיי שִּיי שְׁי שִּיי שִּיי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁיִּי שְׁיִי שְׁי שִּיי שְׁיִּי שְׁיִּי שִּיְּיוּשְׁי שִּׁי שִּיי שִּׁי שִּיי שְׁיִּי שְׁיִּי שְׁיִּי שִּיי שְׁיִּי שִּׁי שִּׁי שִּׁי שִּׁי שִּיּי שִּישְׁיִי שְׁיִי שְׁי שִּׁי שִּיּי שְׁיִּי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁיִּי שִּׁי שִּיּי שְׁי

Hithp. הַבְּשָה for הְרָבְּשְה (fut. מְבָּשֶה) to be or make oneself like אָבָשְׁה l will be like to the Most High Is.14,14.

דְּבָּה וֹוֹ (בְּבָּהְ וֹלֵא תְּוְמֶה fut. בְּבָּה וֹיִ וֹ וֹוְ וֹיִ מְּה נִבְּּה וְלֹא תִּוְמֶה n. y eye trickleth down and ceaseth net Lam. 3, 49.— 2) to destroy thy mother Hos. 4, 5.

Niph נְּדְמָה to be destroyed, to be lost אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי woe is me! for I am lost Is.6,5.

דְּמָה Ch. to be like, to resemble; pt. m. דְּמָה , f. דְמָה Dan.3,25;7,5.

קי כְצוֹר f. a place of stillness מֵי כְצוֹר the a place of stillness in the midst of the sea Ez.27,32.

לובית f. likeness, resemblance, form הוא f. likeness, resemblance, form הוא f. likeness, after his image Gen.5,3; מהרְמוּת בַּעוֹרָט what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; אבות בָּמָא the likeness (form) of a throne Ez. 1,26; ולְמוֹת בַּמֹוּת בַּמֹיּת בַּמֹיּת וֹנִים וְינִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים וֹנִים נִינִים וְינִים וְּינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נִינִים נְּינִים נִינִים נְּינִים נִינִים נְינִים נְינִים נְינִים נִינִים נְינִינִים נְינִינִים נְינִים נִינִים נְינִים נְינִינִים נְינִינִים נְינִים נְינִינִים נְינִים נְּינִים נְינִים נְינִינְינִים נְינִים נְינִים נְינִינִים נְינִים נְּינִים נְינִינִים נְינִים נְינִים נְינִינִים נְּינִים נְינִים נְינִינְינִים נְינִינִים נְּינִים נְינִינְינִים נְינִינִים נְינִינְינְינִים נְינִינְיים נְינִים נְינִינְיים נְינִינְיים נְינִינִ

יְּרָמִי הְּמָשׁ from הְּמָשׁ II. or חַבָּי יִּרְּמִי אָדְּמִי prop. cutting off, ceasing, standing still, hence: 1) rest אֵל הָּתְּטּוֹ give him no rest Is 62,7—2) tranquillity. אַרְנָי בּוֹי בְּיִי בִּי בֹּי in the tranquillity of ny cays Is. 38,10 (acc. some: in the cutting off of my days; others: in the midst of my days).

יַרְכּוּ (ס אָרָ הּבּבּי, יוֹבְּבֵּין יִּרְבּוּ בּיִר, אָרָ הַּבּּין; וּרְבּוּ בּיִר, וּרִבּוּ יִּרְבּוּין; וּרְבּוּ (רוֹם, רֹם, רֹם (רוֹם, בּיבּין) to stand still, to be still, to be still, to

מודם השמש and the sun stood still Jos 10,13 דמו עַר־הַגִּיענוּ אַלֵיכֵם;stand still (wait) until we come to you 18.14,9; וִשְׁבוּ רַאָּרֶץ וִדְמוּ they sit upon the ground, they are silent Lam.2,10; האנק דם sigh in silence Ez.24,17-2) to wait or watch in silence, to trust calmly 127! they watched in silence לָמוֹ עַצְהִי for my counsel Jb.29,21; trust calmly to the Lord Ps.37,7. --3) to rest, to cease מָעֵי רָתָּחוּ וַלֹא my bowels are agitated and rest not Jb.30,27 אל־תָּרֹם בַּת־עִינָהְ let not the pupil of thy eye cease [weeping] Lam.2,18.

אינומו (fut. רבו, pl. יבומו, pl. יבומו, pl. יבומו, pl. יבומו (fut. רבו, pl. יבומו, pl. יבומו, pl. יבומו (קמו, pl. יבומו (קמות ביומו, pl. יבומו (קמות ביומו, pl. יבומו (קמות ביומו, pl. יבומו, pl. viii (fut. pl. in pl.

Po. דּוֹמֵם to put to silence, to quiet שֵׁנְיתִי וְדוֹמֵקְהִי נַבְּישׁׁי I have calmed and quieted my soul Ps. 131,2.

Hiph. הַרְם to put to silence אֱכֿהינו הַרְּשְׁנוּ the Lord our God hath put us to silence Jer.8,14.

הביין f. stillness, silence, whisper.

מב acc. Fuerst: to heap up dung (by analogy with the Arabic רמל). whence: מְבָמָנָה . מַּרְמֵנָה .

m. dung, dung-heap.

דְּבְּיִדְ pr. n. a city in Zebulun.

יְבְּמֵע (fut. וְבְּמֵע, f. הָרְמֵע; inf. יְבְמֵע to shed tears, to weep.

עבין m. prop. tear, hence: juice, liquor מֵלְשִׁרְּדִּוֹלְמִיּלְּדְּ thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28.

דְּמְעָה (c. דְמְעַה; pl. דְמְעָה) f. tear, tears.

קישק pr n. Damascus, a city in Syria; also דימֶשֶׁק 2K.16,10 and דרמִשֶּׁלְ 1Chr.18,5.

אר בייייק m. damask, a silk stuff.

בּרְנָה , הַּרָן Ch. pron. com. this בְּרָנָה , הַּרְ מַבְּר בִּרְנָה ; this, like this Jer.10,11; מְבָּר בִּרְנָה a thing like this, such a thing Dan.2,10; על דְנָה therefore 3,16; בַּל דְנָה after this 2,29; בַּל דְנָה all this 5,22.

acc. Fuerst: to be pliant, i. e. soft, whence 327.

737 pr. n. a city in Judah.

אר pr. n. a city in Edom.

pr. n. 1) a famous Hebrew prophet and sage at the Babylonian court Dan.1,6 = בַּנָאל Ez. 14,14.— 2) a son of David 1Chr. 3,1.

(pl. הַעִּים m. knowledge, wisdom אָבְיָּה הַעִּי אַף אָנְי I also will

show forth my knowledge Jb.32, 10; מְפְרֵאוֹת הְּמִים הַעִּים the wondrous works of him who is perfect in knowledge 37,16.

קּתְרֹמִי (pl. תְּעָה (תְּעָה knowledge אָתִרמִי whom shall he teach knowledge? Is.28,9; אַרֹיָת a God of knowledge 1S.2,3; as verb. n. בְּעָה אָתִייִי the knowledge (prop. the knowledge) of God Is.11,9.

דְעִיאֵל pr. n. m. Num.1,14 בְּעִיאֵל 2.14.

קַבֶּק (fut. אָבְיִי) to be extinguished, fig. to be destroyed גָר רְשָׁצִים יִּדְעָּךְ the lamp of the wicked will be extinguished Pr.13,9.

Niph. נְדְעַבוּ to become extinct, to dry up (of water) בָּחְמוֹ נִדְעַבוּ מְּמִי נִדְעַבוּ when it is hot they become extinct out of their place Jb.6,17.

Pu. רֹעֵר to become extinct, to be extinguished דֹעָכוּ בָאִיט קוֹצִים they are extinguished as the fire of thorns Ps.118,12.

אַר knowledge אַבְרִי רַעַת, he that hath knowledge Pr 17,27; אַבְרִי רַעַת, without knowledge Jb.35,16; as verb. ח. בַּעָרִי אַרְהָים the knowledge (prop. knowing) of God Hos.4,1; אַרָיִי רַעַר שִׁרִי רַעַר without knowing, unwittingly Deut.19,4; with sf. מִיוֹם from the day of my knowing (i. e. that I have known) you Deut.9,24.

דפה to push, to strike against (בקר).

קבי ' בְּבְּי ' m. prop. striking against, hence: insult, scorn בָּבָן אִמְךָּ תִּתָּן against thy own mother's son thou utterest insult Ps.50,20.

נול (pt. רוֹפּק) 1) to strike, to beat, to knock קוֹר דוֹפָן it is the voice of my beloved who knocketh Cant.5,2.— 2) to press upon, to drive hard בְּלִרְנֵצֹאוֹן and if men should drive them hard one day, all the flock will die Gen.33.13.

Hithp. דינה to beat, to knock, to press hard אַנְשֵׁי הָשִּיר... מִהְבַּפְּקִים the men of the city... knocked at (or: pressed against) the door Jud.19,22.

 $rac{1}{2}$ r pr. n. a station of the Israelites in the desert.

্ৰ m. fine dust.

תוֹמָה fine texture, thin cloth בּוֹלְם שְׁמֵיִם who stretcheth out the heavens as a thin cloth (English Bible: as a curtain; the traditional Jewish rendering of ביוֹני 'pellicle', prob. because in Talmudic lan-

guage this word denotes a cataract of the eye).

דְּקְלָּה n. of an Arabian tribe and a district of Arabia.

קבן (pret. פון; fut. יְרָים) tr. to crush, to beat to small pieces; untr. to be crushed, to be reduced to powder פותר. to be crushed, to be reduced to powder פותר קרים וְתָרִים וְתָרִים וְתָרִים וֹתְרִים בְּרָים מוֹת thou shalt beat in pieces many peoples Mic 4,13; פותר ביים ווֹתְיםוֹן ערוֹאַיטְרִידְיִים מוֹת the ground it until it was reduced to powder Ex.32,20; inf. as adv. פּוֹתְיִם מְתְרָיִם מְתְרָיִם מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרָים מוֹתְרָים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרָים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרְיִם מוֹתְרִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרָים מוֹתְרְיִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרָים מוֹתְרְיִים מוֹתְרִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרִים מוֹתְרִים מוֹתְרְים מוֹתְרִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרְיִים מוֹתְרִים מוֹתְיִים מוֹתְּיִים מוֹתְּיִים מוֹתְרְים מוֹתְיִים מוֹתְיִים מוֹתְיִים מוֹתְיִים מוֹתְיִים מוֹתְּים מוֹתְיִים מוֹתְּים מוֹתְּיִים מוֹתְיִים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְיִים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְים מוֹתְיִים מוֹתְיִים מוֹתְים מוֹתְיִים מו

Hiph. הַבַּק (fut. בְּבָיְ, וְּבֶּק; inf. בְּבָּקְ ; inf. בְבָּקְ לְּעָפְּר to crush, to grind בְּבַקּק בְּעָפְר he ground it to dust 2K.23,15; (בְּבִיִּטְ הוּצִית בְּצִרְקִם וּרְצִית הוּצִית בְּבְּבִּקְם trush them as the mire of the streets 2S.22,43.

Hoph. און (fut. פּוּנָדְ) to be crushed, to be ground.

PPI Ch. (pret. pl. pp Dan.2,35 for pp) to be crushed, to be beaten to small pieces.

Aph. אָתָק (3 f. תְּקָתָה , 3 pl, יְבַּקְּק ; fut. אָתָה , 2 אָתָה ; pt. אָתָה (בּקָּק , f. הַתְּקָה (beat small, to grind.

יַבְקר (fut. יִיִקר) to pierce, to stab.

Niph. וְבָקר (fut. קוֹל,) to be pierced, to be stabbed.

Pu. 기계 (pt. 기계기) to be stabbed, to perish. זה pr. n. m.

קר (from הרון) m. pearl, mother-of-pearl.

רק Ch. (=Heb. רוֹר). m. generation.

877 in Ar. to reject (Fuerst).

קראוֹן (from דרא ; c. וְרָאוֹן) prop. rejection, hence: aversion, object of aversion.

רב (akin to אָבֶר) to pluck, to tear, to pierce, to prick.

ן דְּרְבוֹ, דְּרָבן (pl. הָרְבוֹים) m. prick, goad.

קרג (akin to דָרֶבְ) to advance, whence מְרֵבֶבָּה, which see.

דְרַבִּי pr. n. a wise man at the time of Solomon 1K 5,11 = בּרָבִי 1Chr.2.6.

דְרָבְּרְ (from הור 3) m. thorn, thistle.

קרוֹם (from רום 1) south.— 2) southwind Jb.37,17.

קרור (from דרור בָּאָרֵין לְבֶל freedom, release יְּבֶּלְין לְבֶל and ye shall proclaim freedom throughout the land unto all the inhabitants thereof Lev 25,10; אור בּיִרוֹר to the year of release Ez.46,17.— 2) swallow בְּרִרוֹר as the swallow to fly Pr. 26,2.—3) spontaneous flux מְרִרִּרוֹר myrrh of spontaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30,23.

דְיֵינִישׁ pr. n. of three Perso-Median kings: a) Darius of Media or Cyaxeres II., son of Astyages Dan. 6,1; 9,1. b) Darius I. of Persia, son

of Hystaspes Hag.1,1; Zch.1,1; Ezr. 4,4. c) Darius II. Nothus of Persia Neh.12,22.

אַ דָרַיּוֹשׁ see דַּרִיּוֹשׁ Pi.

न्न (fut. नंग्रा; pt. न्तंत्र pt. p. न्यान्, f. וְרוֹכֶּה) to tread, to step, to walk; with accus. to tread firmly, to tread down, to trample on TI בתי הבל to tread a wine-press Jb. 24,11; Neh.13,15; אַרָרָכֶם בָּאַפָּי and I will tread them down in my anger Is.63,3; with 2: to go into, to come into בִּי יִדְרֹךְ בְּנְבוֹלֵנוֹ if he should come into our borders Mic.5,5; with 12: to step forth there steppeth דַרַך פֿבָב מִיצַקב forth a star out of Jacob Num. 24,17; of a bow: to bend בַּרַךְּ בַשְׁתוֹּ he bent his bow Lam.2,4 (sometimes with חֵץ for בְּשֶׁת. Ps.58,8; אָל־יִדְרֹהְ יִדְרֹהְ הַהֹּנְהָ בַּשְׁתְּוֹ (64,4) וָאֶל־יִרְעַל בָּסְרִינוֹ Ktib Jer. 51, 3 against him that bendeth let the archer bend his bow and against him that lifteth himself up in his armour (ace. Kri: אַל־יִרַרֶּךְ הַדְּרָּוְּ let not the קשָתוֹ וָאַל־יִתְעַל בָּסְרִינוֹ archer bend his bow and let him not lift himself up with his armour).

Hiph. הַרִריף, לַּדְרִיף, יַּדְרִיף, לַּדְרִיף, זְּדְרִיף, זְּיִרִיף, זְּיִרִיף, זְּיִרִיף, זְיִרִיף, זְיִרִיף, זוֹן to cause to tread or walk, to lead הַבְּרִיף יְשָׁרָה and he led them on the right way Ps.107,7; בַּאַמְהָּךְ lead me in thy truth 25,5.— 2) with accus. of a path: to tread בְּיִרִישָׁהִיץ which the ravenous beasts

have never trodden Jb.28,8; of a person: to reach, to overtake מְנוֹחָה they overtook them at their places of rest Jud. 20, 43 (Eng. Bible: trode them down with ease; acc. Fuerst: they made them go as far as מָנוֹחָה, a place identical with מנחת 1Chr.8,6 a. מָנְחוֹת 2,52; others: they gave them no rest). — 3) to tread כָּנְרָן עָת הָדְרִיכָה like a threshing-floor at the time of treading (threshing) it Jer.51, 33.- 4) to bend (בוידריכו ==) וידרכו and they bend אַת־לְשׁוֹנָם קַשְׁתָם שֵׁקָר their tongues, their bow of lies Jer.9,2.

ַדְרָבּוֹ , הְּדָבָ (sf. בְּרָבּוֹ , זְּבָרָבּ ; pl. בּרְבִים, c. דְּרָבִים com. 1) way, path, road הַבֶּךְ בַּמְבֵּךְ the king's road (i. e. the king's highway) Num. 20,17; as prep. בוך צפונה towards the south Ez.8,5; הַרָּהָ הַר הָאֵמֹרָי towards the mountain of the Amorites Deut. 1, 19. - 2) way, journey הַרֶּךְ שִׁלשֶׁת וָמִים three days' journey Gen.30,36; בעשות to pursue his journey Jud. 17,8.— 3) fig. a) way, manner, custom, course, conduct בָּרֶרָהְ בָּל־ after the manner of all the earth Gen. 19,31; בָּל־הָאָרֶץ to go the way of all the earth (i. e. to die) 1K.2,2; בַּשִׁים the manner of women (i. e. the menses) Gen.31,35; בָּרַ בְּעַלְמָה the manner (i. e. intercourse) of a young man with a young woman Pr.30,19; דרך אויל the conduct of a fool 12,15; הַנִיר אָבִיוּ he walked in the ways (i. e. he followed the mode of life) of David his father 2Chr. 17, 3; בַּרְבָּם ז בראשם נהַתִּי I will bring their course upon their own head Ez. 9,10; ויאכָלוּ מָפָּרֵי דַרְבֶּם and they shall eat of the fruit of their own conduct Pr.1,31. b) action, work the works of God Jb.40, 19; יַ קַנָנִי הַאשִׁית דַּרְכּוֹ the Lord created me at the beginning of his creation-work Pr.8,22. c) worship הַכֶּך בָּאַר־שָּׁבַע the [idolatrous] worship of Beer-Sheba Am.8,13. d) lot, fate גוֹל עַל יִיָּ בַּרְבֶּּך commit thy lot unto the Lord Ps.37,5,du. דְּרָבֵיִם Pr.28,6 acc. Fuerst a. Stb.: double way, auplicity, double-מובדרש הוֹלָךְ בָּתְמוֹ מֵעָקִשׁ) dealing הוא עשיר better is the poor that walketh in his righteousness than he that is perverse in his duplicity, though he be rich).

(only pl. בְּרָכְּמוֹנִים m. בְּרָכְּמוֹנִים, which see.

זרם in Ar. to shine, to lighten, whence ברים.

בּמֶשֶׁק see דַּרְבֶּיֶנֶק.

יְּרָע'וֹרָי Ch. (pl. יְרָעִין, sf. יְהָע'וֹף) f. arm

ער דר איז מינע pr. n. =עבום.

pr. n. m.

רד 1) to shine, to glitter, whence בו pearl.— 2) to flit, to fly, to move about freely, whence דְרוֹר a. 2; to flow freely, whence

רוֹר 3.-3) acc. Ges. to luxuriate, whence בוֹרָב.

דרש (fut. דרש; pt. pt. p. דרש; pt. p. קרוש) 1) to inquire into, to examine, to investigate הַבְרַשָׁתְ וַחְכַּרָתְ and thou shalt inquire and make search Deut.13,15. - 2) to search, to seek, to inquire after, to look for (with prep. לא or לא, also with מכנוג.) אַתַר בָּל־יָרוֹק after every green thing doth he search Jb.39,8; וּלְחַפַּאתִי הִּדְרשׁ and searchest after my sin 10,6; מאלהן after the God of his father did he seek 2Chr. 17, 4; ye shall look for his habitation Deut.12,5;אַבִּיו גּוֹיִם יָדָרשׁוּ after it shall nations inquire Is. ואָת שָּׁנִיר הַחַשָּאת דַרשׁ דַרַשׁ 11,10; וּאָת שָּׁנִיר הַחַשָּאת משה and the goat of the sinoffering Moses sought diligently Lev.10,16; תָּדְרשׁ־רָשִׁעוֹ בַּל תָּמְצָא thou wilt seek out his wickedness until thou find none Ps.10, 15; pt. with sf. דֹרָשֶׁיךּ יִי those that seek thee, O Lord Ps.9,11.- 3) to inquire, to ask לְרִרשׁ אָתרֹיִי to inquire of the Lord Gen.25,22; to inquire a word לְרֵרשׁ דָבֶר מֵעְמַּךְ of thee 1K.14,5; sometimes with 2: and he hath not inquired of the Lord 1Chr. 10,4; that I may inquire of her 1S.28,7.- 4) to require, to demand וְדַרַשָּׁתִי אָת־צֹאנִי מִיָּדַם and I will require my flock from their hand Ez.34,10; וֹנְהֹינִי דּוֹרָשׁ নুকুট and what the Lord doth require of thee Mlc.6,8; דוֹרֵשׁ דַמִים he that demandeth blood (i. e. calls to account for shed blood) Pr.9,13; עַד דָּרשׁ אַחִיךָּ אֹתוֹ until thy brother demand it Deut. 22,2. -5) to care, to be concerned is there is no one that careth for (is concerned about) my soul Ps.142,5.— 6) to seek, to desire, to wish for דֹרָשׁ מוֹב seeking the good of his people Est 10,3; איננו דרש לשָלום he seeketh not the welfare of this people Jer.38,4; 87 thou shalt not תַּדְרשׁ שִׁלְמָם וִטֹבָתָם seek (desire) their peace and their welfare Deut.23,7; דֹרָשֵׁי רַעֲתִי they that seek (wish for) my hurt Ps. sought דָרוּשִׁים לְבָל־חֶפְצֵיהֶם sought (wished) for by all them that have pleasure therein 111,2.

Niph. אַרָרשׁ (fut. יַּדְרָשׁ , וְדָרָשׁ ; אַרְרשׁ ; אַרְרשׁ וֹבְרָשׁר Ez.14,3 for יוּרָבְּרָשׁר Ez.14,3 for וּבְּרָשׁר Ez.14,3 for וּבְּרָשׁר Ez.14,3 for וּבְּרָשׁר Ez.14,3.— 2) to allow oneself to be sought or inquired אַבְּרָשׁר וֹבְשִּׁיִּעִי לְרֹא שָׁאָלוּ I allowed myself to be sought by those that asked not Is.65,1; בּאַרְרִשׁ אִבְּרָשׁ shall I at all let myself be inquired of by them? Ez.14,3.— 3) to be required Fe.14,3.— לֹבוּה נִּרְרָשׁ behold, his blood is now required Gen.42,22.

Pi. only in the form בַּרְיוֹשׁ Ezr. 10,16 acc. Stb. for בַּרִיּשׁ (Ges. בַּרִיּשׁ) to examine, to investigate.

אָשָּׁהְ to become green, to be covered with verdure אַרְבָּר מְּרְבָּר the pastures of the wilderness have become green Jo.2,22.

Hiph. הַרְשִׁיא (fut. נְדְשֵׁא) to cause to sprout, to bring forth בּדְשֵׁא let the earth bring forth vendure (or grass) Gen.1,11.

אבין m. green herbage, fresh grass.

To become fat.

Pi. רַשָּׁן (fut. יַרַשָּׁן a. וַיַשָּׁן) 1) to make fat, to regard as fat a good שמועה מובה הַרַשָּׁן־עַּאָם report maketh the bone fat Pr. 15,30; דשנת בשמן ראשי thou makest my head fat (i. e. anointest my head) with oil Ps.23,5; of sacrifices: to regard as fat, i. e. to accept in favor עוֹלָתָךּ יָרַשָּׁנָה may he accept in favor thy burnt sacrifice Ps.20,4 (others regard the verb here as a den. from lul and render this sentence: may he convert thy sacrifice into ashes as a sign of favor).— 2) den. from iwi: to cleanse from ashes, to remove the ashes וְדִשְׁנוּ אָת־הַמִּוֹבָת and they shall cleanse the altar from the ashes Num.4.13.

Pu. דְשַׁן (fut. דְשָׁן) to be made tat, to be well fed יַנְשָּׁרָם מַהַבֶּב and their dust be made fat with fatness Is.34.7: נְפָשׁ חָרְצִים but the soul of the diligent will be well fed (i. e. gratified) Pr.13,4.

Hothp. קְּבִּשׁן to become fat, to be sated הָבִשְׁיִבְּה מִינְכָּב the sword is sated with fat Is.34,6.

ק (pl. דְשׁנִים, c. דְשׁנִים) adj fat; of persons: strong, mighty.

sap, oil.— 2) ashes (specifically the fat ashes of sacrificial animals; different from 기가 ashes of wood).

קר (pl. יוֹנְע' לְּנְע') f. statute, law, order, custom יוֹנְע' לְנִע' שׁׁׁׁׁׁ who knew statute and law Est.1,13; בְּיִעְ בְּנִע' בַּנְתְ בַּיִּעׁ מַּׁׁׁׁ according to the law of this day 9,13; בְּיִעְ בַּיִּע בַיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִע בַּיִּע בַּיע בַּיִּע בַּיע בַּיִּע בַּיִּע בַּיע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיִּע בַּיּע בַּיע בַּיִּע בַּיע בַּיע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיבּע בַּיּע בַּיּע בַּיע בַּייע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיּע בַּיע בַּיּע בַּיּע בַּיע בַּיּע בַּיּיע בַּיּע בַּיע בַּיּע בַּיּע בַּיבּע בַּיי בּעבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּייבּע בּיבּע בּייבּע בּיבּע בּיבּע בּיבּע בַּיבּע בַּיבּע בַּיבּע בַּיבּעבּע בּיבּעב בּיבּעב

תְּתֵי Ch. (def. אָדְיָּג sf. וְדַּתְּכוֹן; pl. קָּתָי f. law, sentence דְּתִי אֵלְדָּג the laws of thy God Ezr.7,25; דְּהָבּי וְיִבְא בַתְּכוֹן there is but one sentence for you Dan.2,9

אָרֶהֶ Ch. (def. אַנְהָאָא) m. fresh grass, verdure (=Heb. אָנֵהָ).

דְתְבֶּר Ch. m. one skilled in law, jurist, judge.

קרין pr. n. (occurs only with הוניק pr. n. (occurs only with הוניקה) a place in Samaria Gen.

37,17 = יְּהָי 2K.6,13.

াুনু pr. n. m.

דֹתֵן see דֹתַן.

7 the fifth letter of the alphabet, called He Na; as a numeral a =5, =5.000:- 7 at the end of words mostly occurs as a mute orthographic sign indicating that they terminate in vowels, as: בלה gala, מיבה malka, איה atta, איה atta, ayyé, הו zé, הם ko, etc.; in but few cases it stands at the end of words as a consonant, retaining its aspirated sound which, in punctuated texts, is indicated by a point in it (ה) called מָבָּיק, as: gabah', אבה tamah'. The reading af a final 7 is determined by this rule: it is mute when it forms an addition to the root or a changeable part of a root, as: הַלְּכָה abeda (root אֲבֵּרָה), הַלְּכָה halcha (root מַשָּה), מַשָּׁה asa (pl. יַנְשׁוּ), הַבְּ gala (pl. בְּבָּה), etc.; it is aspirated when it is added to a noun or verb as a pronominal sutfix, or forms an unchangable part of a root, as: and beithah' (her house), שֹמֶבֶה shemarah' (he kept her), אבָן gabah' (pl. אבָן), קמָה tamah' (pl. קמָה, etc.

a particle suffixed to nouns to denote direction towards a place, as: מַנְיָה to the land, to the earth, from לְבָּבָה to the east, from בָּבֶּבְה to Babylon, from בָּבֶּבְּה to Babylon, from בָּבָּבְּה etc.: בוֹנָה in דְּנָה בֹּבְּבַּה 18.25,13 a. בָּבָּב נְבָּה 18.21,2.

(before gutturals, particularly before x, π, y, ¬ ー 漬; before 頂, also before コ, y without accent - [7] 1) def. art. the (indethe lad, הנערה the lass, השַׁמֵים the sons, השַׁמֵים the heavens; הַאָּמִיר the top, דַהָּר the mountain, הַעָב the cloud, הָרֶשָע the wicked; Dana the wise man, the mountains, הַעַבִּים the clouds, הַעַפַר the dust. - After the prepositions 2, 2, 5 this 7 falls away and transfers its points to the preposition: בַּיִּם, בַּשְּׁמֵוֹם, לָהַעָם, פַהַיוֹם, כָּהַשָּׁמֵוִם for לָעָם which occur only rarely .- 2) dem. pron. this Did this day, to-day Gen.24,12, ספַעם this time 29,34.-3) rel. pron. who, which, that, used instead of 기반화 before participles: הַאִּישׁ הַהוֹּבֶן the man that walketh Gen.24.65; הַּלֶבים הַהֹּלָכִים the people that walk in

darkness Is.9,1; rarely in the indicative mood: בהרימו הַמְּלֶךְ וְיוֹעַצְיוּ which the king and his counsellors have offered Ezr.8,25.

หา Ch. interj. behold! Dan.3,25.

תְּא לְבֶּם interj. lo! behold there! תְּא לְבָם עם נוס און lo, here is seed for you Gen. אַנָם אַנִי הַא דַרְבָּךְ בָּרְאִשׁ נְחַחִי behold, therefore I also will bring thy course upon thy head Ez.16,43.

Ch. same as Heb. הַאּ כָּדִי Dan. 2,43 lo as, whereas.

יה interj. exclamation of joy or mockery: aha! Is.44,16.

הַלְהַבּ' (from הַּבְּהָב'; only pl.sf. הַלְהַבּ Hos.8,13) m. gift, offering, sacrifice. הַבּר Hos.4,18 see under הַבּר.

(fut. נְהַבֵּל (fut. בְּבַל (קבּב (main. לְבָבְּל to evaporate), hence: to be empty, to be vain, to be foolish בְּבָל (הַהְבֶּל (הַהְבָּל and they walked after vanity and became vain (or foolish) Jer.2,5; יוֹבָּל (אַרְהָבְל אַרְהָבְל אַרְהָבְל אַרְהָבְל אַרְהָבְל אַרְהָבְל אַרְהַבְּל אַרְהָבְל אַרְהַבְּל אַרְהַבְּל אַרְהָבְל הַיִּבְל הַהְבָל הַיִּבְל הַהְבָל הַהְבָל הַיִּבְל הַבְּל אַרְבָּל הַבְּל הַבְל הַבְּל הַבְּבְל הַבְּבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְּבְל הַבְּבְבְּל הַבְּבְּבְל הַבְּבְּל הַבְּבְל הַבְּבְּל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבְל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבְל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּל הַבְּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּל הַבְּבּל הַבְּבְּל הַבְּבְּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הַבְּבּל הּבּבּל הַבְּבּל הּבּבּל הּבּבּבּל הּבּבּל הּבּבּב הּבּבּל הּבּבּב הּבּבּב הּבּבּב הּבּבּב הּבּבּב הּבּבּל הּבּבּב הּ

Hiph. pt. מַהְבִּיל to befool, to lead astray מַהְבִּילִים הַמְּה אָּחְבֶּם they lead you astray Jer.23,16.

יָהֶבֶּל , הְ בָּבֶּל (from בָּבָל; c. הָבָּל; sf. הַבָּל; pl. הָבָלים, c. הָבָלים; pl. הַבָּלים a fleeting breath אָת־בָּלָם יִשָּׂא רוּחַ יַבְּח הָבָּל (Pr.21,6; בַּבְּלים) all of them will the wind carry

away, a breath will take them off is.57,13.— 2) emptiness, vanity, nothingness בַּבְל וְרָעוֹת רוֹם vanity and desire of wind Ec.2,26; בְּבָל יִבְיִּלִים vanity of vanities 1,2; in reference to idols: בַּבְל יִבָּר the vanities of the stranger Jer.8,19; false vanities Jon.2,9.

pr n. Abel, son of Adam. (only pl. בְּבָנִים Ez.27,15) m-ebony.

to divide off; only once pt. הַבְּרִי שָׁמֵיִם הַחֹוִים בַּכְּכְּים those that divide off the heavens, that observe the stars Is.47,13.

אין הגָּא pr n. Persian eunuch Est.2,3

אות same as אות I., which see.

הנה I. (fut. הָבָּה; inf. הֹבָה 1) to utter sounds, to murmur, to moan, they do לא וָהְגוּ בְּגְרוֹנָם they not utter any sounds with their throat Ps.115,7; אָרָגָה בַּיּוֹנָה I did moan (coo) like a dove Is.38,14; as the lion בַּאַשֶּׁר וֶהְנָה הְאַרֵוּה growleth 31,4; of man: io utter, to speak פָּי צַדִּיק נֶהְנֶה חַכְּמָה the mouth of the righteous uttereth wisdom Ps.37,30; לשוני תַהנָה צְרַקַך my tongue shall speak thy righteousness 35,28.— 2) to think, to reflect, to meditate לב צַרִיק וֶרְגָה the heart of the righteous reflecteth to answer Pr.15,28; 725 thy heart shall meditate on terror Is.33,18; יָהְגוֹּ רֵיֹק they meditate a vain thing Ps.

2,1; with ב: to reflect on דְּגִיתִי ז בְּבְל-בְּעִילֶּךְ I will reflect on all thy work 77,13.

Po. הגָה (inf. הגוֹ) to utter, to speak (acc. Fuerst: to excogitate) הגוֹ מָבֶּב דְבְרֵי שָבֶּר uttering from the heart words of falsehood Is. 59.13.

Hiph. to murmur, to mutter; only pt. pl. הַמְצַּבְּעָפִים that whisper and that mutter Is.8,19.

וו. to separate, to remove, to take away קְבֶּים מְבֶּבֶּף to separate (or remove) the dross from the silver Pr.25,4; דְנָה בְּרָוֹח בְּקְרִים בְּרָים בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיבְים בְּיוֹבְיים בְּיבְים בְּיבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְ

Hoph. to be removed הְבְּהָהְ מִן he was removed out of the highway 2S.20,13 (acc. Stb. הְּבָה for הְבָּהְ, which is difficult to be pronounced).

תְּנֶה מָפִיוּ (אֵצְי הַמְּיִי אַנְיּה מָפִיוּ (אֵנְה מְפִיוּ וַאֵּה מִפְיוּ (אַנְיִר מְבָּוּה מִפְיוּ וְאֵיה מִפְי מִבְּיה מִפְיוּ מִצְּה מְהַרְּ מִפְּיִוּ מְבָּוּה מִינִים וְתָּנְהְּרוְֹּהִי מְנִינִים וְתָּנְהְרוֹּף (amentations, and sighing, and wo Ez.2,10.— 3) thought בְּלִינוּ שְׁנִינוּ we have spent our years as a thought Ps.90,9 (others: as a word, a breath, a sound).

הגרת f. meditation.

with sf. בְּנְגִי מִבְּעַר־אָשׁ consider my meditation Ps.5,2; בְּנִגִי תִּבְעַר־אִשׁ in my musing there burneth a fire (acc. Ges.: out of my fervor there breaketh forth a fire) 39,4. אין (כ. הְבִּיוֹן (כ. הַבְּיוֹן (בְּבָנוֹר (prop. meditative playing on the harp; see definition 2).— 2) musing, meditation 2).— 2) musing, meditation of my heart Ps.19,15.— 3) device, plot שְבִי וְהַנְיוֹנְם the lips of those that rise up against me, and their device against me Lam.3,62.

בְּנֵיךְ (=Talm. הְנִיןְ adj. straight, commodious; enly f. בְּנֵירָת הַנִּינְה Ez 42,12 straight wall; acc. Rashi: inclosure for the Levitic choir (בְּנֵין from בְּנִינְה); others: defensive wall (from בַּנֵין See also הון.

דון to suit, to fit; acc. Fuerst by analogy from Ar. to bend to, to direct to, whence: בְּוֹיִנְהָ Ez.42.12 directed (בְּוֹיִנְהְ בְּוֹיִנְהְ בִּוֹיִנְהְ בִּוֹיִנְהְ the way directed to the face of the wall, i. e. the way toward the wall).

קּבֶּר pr. n. Hagar, hand-maid of Sarah and mother of Ishmael Gen.16,1.

קּרִים gent. 1Chr.27,31; pl. בּוְּרָים Ps. 83,7, בּוְּרָיִם 1Chr.5,10 a. בּוְּרִיאִים v. 20 name of an Arabian tribe. תור shout, call, echo.

T הַּדְּבֶר Ch. (pl. c. הַדְּבָר) m. courtier (others: counselor).

to shout, to call, whence הדד a. הַרָּב. Gen. 36,35 a. IK.11,14.— 2) name of a Syrian god.

pr. n. king of אַבר צּוֹבֶא <math>pr. n. king of אַבר צּוֹבֶא 10,16.

קדר בדר pr. n. a place in the plain of מגדון Zeh.12,11.

דה to stretch out [the hand] Is. 11.8.

সূনা pr. n. India.

קְּדְנְּרְ (from הָבֵּר; only pl. הָבָרְיִם m. hill, eminence.

מהדורם pr. n. m.

יה pr. n. 28.23,30 = חובי 1Chr.11,32.

קַרָּדְ (akin to דְּבָּא) to tread down; imp. בְּחְבָּם בִּחְבָּם tread down the wicked in their place Jb.40,12.

to tread, whence הַּרָם.

מוֹלם (c. בוֹלם) m. foot-stool

הַבְּמִין הָּתְעֵבְרוּן Ch. m. a piece הַבְּמִין הָתְעֵבְרוּן ye shall be cut in pieces Dan. 2.5.

הַדַכ (pl. הַנְסִים m. myrtle.

הַבְּקַה pr. n. former name of Esther Est.2.7.

רְּדֵּךְ (akin to בְּבָּה a. נְיָהָר; fut. זְּהָרָ; inf. קֹדוֹה, sf. הְּדָּבָה) to push, to thrust, to repulse.

ול (fut. בור ביין) 1) to elevate, to lift up; pt. p. pl. בור ביין Is.45,2 elevated places, eminences, hills.

— 2) fig. to adorn, to respect, to honor וְבָּרַיִּלְ בָּיִי וְבִּוּן honor the face of the old man Lev.19,32;

מלא הְדֵּר בְּנִי גְרוֹל and thou shalt not respect (i. e. give preference to) the person of the great v. 15; neither shalt thou respect (countenance) a poor man in his cause Ex.23,3; pt. p. 15.63,1 majestic, glorious.

Niph. נְהַבְּר to be esteemed, to be honored, to be respected בְּבְּרָר לֹא נָהְבָּרוּ the faces of elders were not respected Lam.5,12.

Hithp הְתְהַבּר oglorify oneself אַל תְּתְהַרָר לְפָנִי מֶעֶךְ do not glorify thyself in the presence of the king Pr.25,6.

Ch. Pa. הבר to esteem highly, to glorify.

תור m. respect, glory בְּיֵלֵים m. respect, glory בּיֵלֵים exactor of respect to the royal dignity Dan. 11, 20 (Eng Bible: raiser of taxes in the glory of the kingdom).

הדרה f. splendor, glory.

אָרָרְעָזֶר see הַרַרְעָזֶר .

লান (ভানুম) interj. ah! alas! woe!

וֹה (ביוֹה) interj. alas! woe!

אות see הַנָּה I a. II.

אות see הוא.

NIT prop. pt. of NIT, being, one who is, hence: 1) pers. pron. he (anciently also f. she, especially in the Pentateuch where NIT always stands for הוא אַכַר לִי (הִיא הוּא אַכַר לִי he said to me Gen.20,5; sometimes used besides the noun for emphasis: והָבֶל הַבְיא נַם הוא and Abel, he also brought 4,4; 127 therefore יַתּן אַרני הוּא לַכֶּם אוֹת will the Lord himself give you a sign Is.7,14. - 2) as copula for all three persons sing. NIT 138 I am the one speaking (or: it is I who speak) Is.52,6; thou art my king אַתָּה הוֹא מֵּרְבִּי Ps.44,5; יִי הוֹא הָאָלֹהִים the Lord is God 1K.18,39; מִי הוּא וָה who is this? Est. 7, 5; sometimes with nouns pl. הָבֶל הוּא הָעַמִּים הָעָל the customs of the people are vain Jer.10,3; אָשֵׁי יִיָּ... הוּא נַחַלָּתוֹ the fire-offerings of the Lord ... are their inheritance Jos. 13,14. - 3) dem. pron. that אות בלילה הוא on that night Gen.19,23; in this sense generally with the def. art. หลาก that man Jb. 1,1.— pl. ๒ภ a. חבה, which see.

רוך Ch. prom. he (the same as Heb.).

The management of the protuberate of the eminent, hence: majesty. splendor, elegance, beauty בְּבְּשִׁתְּ בְּבְּשִׁתְּ with majesty and glory art thou clothed Ps.104,1; אוֹנוֹ בוֹנוֹ בוֹנוֹ his beauty is like that of the olive-tree Hos.

14,7; ווֹם הוֹם D his elegant horse Zeh.10,3; הוֹד קוֹלוֹ the majesty of his voice Is.30,39; הוֹד נַחָרוֹ the majesty of his snort Jb.39,20.

717 pr. n. m.

קוֹרָה pr. n. m. Ezr.2,40 a. 1Chr.5,24; in 1Chr.9,7 for הוֹרָה, which see. דוֹרָה pr. n. m. 1Chr.3,24.

חודיה pr. n. m.

הוֹנְיָנָה pr. n. m. Neh.7,43 =הוֹנְיָנָה 1Chr.9,7.

וּהְיָר l. 1) acc. Fuerst: to blow, to breathe, hence: to live, to exist, to be.— 2) acc. some: to be thrown down, to fall.

קּרָה (from הְּנָה וּבּרָה (הַוּּה בַּרָּה וּבְּרָה) eagerness, desire, lust בּוֹת בַּפְשׁוֹ the desire of his soul Mic.7,3; בּוֹת בִּשְּׁים בָּרָה נְשְׁיִם בָּרָהְרָּוֹ the desires of the wicked will he cast away Pr.10,3.— 2) mischief, destruction בּוֹת בִישְׁיִם בְּוֹת until the mischief be passed away Ps 57,2; הוֹת pestilence of destruction 91,3; בְּיוֹת בַּוֹרֹת בְּיוֹת a tongue that bringeth destruction (or: mischievous tongue) Pr.17,4.

דּוְּה (בּהָּה 2) f. mishap, misfortune הְיָה עַל־הּיְה mishap shall come upon mishap Ez.7,26.

בורם pr. n. king of Hebron.

יוֹת interj. alas! woe!

লৈ Ch. (fut. বৃদু; inf. বৃদুদ্; for pret. a different verb গ্ৰন্থ is used) to go.

הבֹלות a. הוֹלֵלוּת f. folly, madness הוֹלֵלוּת בְעָה evil-bringing madness Ec.10,13.

הוֹלִם Is.41,7 for הוֹלִם, see הַלָּם.

קָּמַם, הָמָם, הָמָם, הָרָּמַ, pret.
בְּהַם, sf. הְמָם הָ הָנְהַם , sf. הָם to perplex, to confound הְבָּמָם בְּרוֹלֶה and he will confound them with a mighty confusion Deut.7,23.

Niph. בְהוֹם (fut. יַבְהוֹם) to be agitated, to be set in commotion and the city hath been set in commotion 1K.1,45.

Hiph. fut. יְהִים 1) to be noisy they shall be noisy by reason of [the multitude of] men Mic.2,12.— 2) to moan אֲרִיד דְּשִׁיחִי וְאָהִיכְה I mourn în my grief and moan Ps.55,3.

קב קר. הו הוֹמְם pr. n. m. 1Chr.1,39 בוֹמְם הוֹמְם Gen.36,22.

I. (=ן און I. (בון און) to be empty, to vanish.— 2) to gain by labor, to get by effert; hence הון II. a. והון ווהן

והין II. Hiph. fut. יְהִין to exert oneself, to make efforts וַּהְלֵּה הַהְרָנוֹ לַעֲלוֹת ye exerted yourselves to go up into the mountain Deut.1,4 (Eng. Bible: ye were ready).

(from הון הון ח. 2) א. wealth, riches בלא הון Ps 44,13 for nothing.— 2) adv. enough אש לאר הון the fire which never

saith, Enough Pr.30,16.

Gen 49,26 usually: my progenitors (pt. sf. of הְּבָה), but acc. Sept.: mountains (בְּרָה שׁבְּרִי שֵׁר ancient mountains, parallel בְּרָבי ; comp. Deut.33,15 and Hab 3,6).

עבש די מין מין מין מין מין

קישים pr. n. 1) former name of Joshua. -- 2) the last king of Israel. -- 3) the prophet Hosea.

קיייה pr. n. m. 1) Jer.42,1 — 2) N.h.12,32.

קרת (acc. some old interpreters akin to בְּלַהְם).—Pi. התח (fut. יבּהְתָּה יִלְּהָה עֵּרִיאָנָה הַנְּהְהָּתְּה how long will ye devise mischief against a man? Ps.62,4 (others: storm against, rush upon). דותי מיני איי שותר וותי אותר בייני אייני א

הוְּה (acc. Ges. a. Fuerst akin to הוְיָם to dream; only pt. pl. הוְיִם Is.56,10 dreaming.

רְיִר (בְּיִי) m. lamentation Ez.2,10. איז Heb. a. Ch. pers. pron. she (its aplications are the same as those of אוֹד, which see); pl. הַוֹּלְ הַ הַּרָּא they.

היְרָה m. shout of joy (particularly of vintagers) Jer.25,30; 48,33.

ורְרְרְרְרְרְ Neh. 12,8 songs of praise (acc. Fuerst: choir).

היה (same as הוה II.; fut. היה, ap. יְהֵי , יְהִי ; pt. f. הוֹיָה ; imp. הָוָה , f. הֵיוֹ and הַיֹּה ; inf. הֵיוֹ and ; הֵיוֹ ; inf. היות , once היות Ez. 21, 15, with pref. בְּחִיוֹת) 1) to be, to exist there hath not been לא הַנָה כְּמהוּ the like of it Ex.9,18; אָהֵוֹה עָמָהָ I will be with thee Gen.26,3; מַרָם יְהֵנֶה בְּאָרֵץ there was (existed) not yet on the earth 2,5; בריינ הונה the hand of the Lord is upon thy cattle Ex.9,3; לאישיב it is not good היות האָרָם לְבַרּוֹ that the man should be (exist, live) alone Gen. 2,18; with a pt. of other verbs הַנָה (like Ch. הַנָה) forms a descriptive tense: '7'1 and he built (prop. was building) a city Gen.4,17; בַּאַהִי צַם and I was fasting and praying Neh.1,4; עָמָרוֹת הָיוּ רַגְּלִינוּ our feet stood (were standing) Ps. 122, 2. - With prepositions הַנְּה has the following peculiarities: a) with 7 it denotes: to have (prop. to belong to), to be given up to לְעָשִיר הַיָה צאן the rich man had sheep 2S.12,2; בעַרֵרים הָהוִינָה they shall be given up to the flocks Is.17,2; of a woman הַרָה to belong to or become the wife of a man: ולא תַהְיי לִאִישׁ and thou shalt not belong to any man Hos.3,5; וַקַנְתִּי מָהָיוֹת לָאִישׁ I am too old to become the wife of a man R.1,12. b) with b: to move from, to be separated, to depart and I have וַאַהְנָה מֵאֹהֵל אַל־אֹהַל been moving from tent to tent 1Chr.17,5; ביו those that were separated from thee Zph.3,18; 85 יהנה מְשֵׁם עוֹד עוּל יָמִים there shall no more thence depart (i. e. die) an infant of a few days Is.65,20. c) with Dy: to be with, to side with לא הָיוֹ עִם אַרוֹנִיָהוּ they were not (i. e. did not side) with Adoniah 1K.1,8; of a woman: to be with, to have intercourse with to lie by לִשְבַב אֵצְלָה לִהִיוֹת עְמַה her, to have intercourse with her Gen.39,10; בוה עם sometimes denotes: to be or to have in mind יען אַשֶּׁר הָוֹתָה־זֹאת עִפְּהְ forasmuch as this is in thy mind 1K.11,11. d) with בּעֵיבֵי: to appear, to seem to one וָהָיִתִי בִּעִינַיו בִּמְתַעִּתִע and I shall seem to him as a deceiver Gen. 27,12. - Followed by the inf. with לְּלָהָ denotes: a) to be about and the sun was וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבא about going down Gen. 15, 12; יוֹדוֹי when it was about [time] to shut the gate Jos.5,2. b) to be bound, must וָנאֹ תְּהֵוֶה and No must be broken into Ez 30,16. c) to be inclined and he was inclined to seek God 2Chr.26,5. -2) to arise, to appear, to come on ויהי אור and there was (i. e. appeared) light Gen. 1, 3; בְּהִיוֹת when it was morning (when the morning came on) Ex.19,16.— 3) to become וַתָּהָי נָצִיב מֶבַר and she became a pillar of salt Gen. 19,16; frequently with 5: 기원다고 thy silver is become dross Is.1,22; והיו לאנשים and be (become) men 18.4,9.- 4) to happen, to come to pass יה הנה לו what happened to him? Ex.32,1; and it came ניהי אחרי מית משה to pass after the death of Moses Jos.1,1.

Niph. מִאָּהָי 1) to be brought about, to be accomplished מֵאָהָר הַבְּבֶּר מַבְּבֶּר by me hath this thing been brought about 1K.12,24; בַּאַהָּר הַבְּבָּר מַבְּבָּר מַבְּבָּר מַבְּבָּר מְבָּבְר לְנָפָּשׁ a desire accomplished is pleasant to the soul Pr.13,19.— 2) to become בְּבָּיִר לְּעָם thou art become a people Deut.27, 9.— 3) acc. Stb.: to be troubled, disturbed and was sick Dan.8,27; trinch think think the soul part and his sleep was disturbed 2,1 (Buxtorf renders בְּבָּיִר confici 'was grieved').

רְיָה Ktib Jb.6,2 a. 30,31 for רְיָה ruin, calamity.

יום see היום.

תוֹד (בּוֹידְ adv. how.

הִיבְלֹ (c. הִיבְלֹים; pl. הִיבְלִים a. הִיבְלֹי,

c. היכהי) m. palace, temple.

m. prop. brightness, hence: morning-star, Lucifer Is.14,12.

קיבון pr. n. 1) a wise man of Solomon's time. — 2) a chief singer 1Chr.6,18.

m. a measure for liquids (=:6th part of a בין or 12 גל.).

קבָר acc. Stb. בְּרָהְ to dig; only once in לְּבָּהְ Jb.19,3 ye dig under me, i. e. ye seek my hurt (Eng. Bible: ye make yourselves strange, from בָּבָר).

קברת (from בּבְנֵת מְבָּבֵן f. appearance בּבְנֵתְם the appearance of their face Is.3,9 (Eng. Bible: the shew of their countenance).

לְּבְּׁלְּאָר to remove; only Niph. pt. f. אַרְאָר Mic. 4,7 removed far off (Eng. Bible: cast far off).

 from their beginning hitherto) Is. 18,2.

בלול (from בְּלֵל only pl. הְלּוֹל ; only pl. הַלּוֹל Lev.19,24 a. Jud.9,24) m. prop. praise, rejoicing, hence: harvest-thanksgiving.

הלם see הלום.

וֹלְיֵלְ pron. m. a. f. this, that; other ferms: בַּלְנֵעה m., אוֹבָּלָ f.

ַּדְלִיקְ (from קְלֵק) m. step; only pl. sf. הַלִּיבִי Jb.29,6 my steps.

(הוליכות (only pl. הַלִּיכוּת) f. walk, march אור אור Nah.2,6 in their walk; fig. way, manner, conduct הַלִיכוֹת בּיִלְה the ways of her household Pr.31,27; the ways of the world are his Hab.3,6.

הלך (fut. יולה rarely יולה; pt. הלך; נותף. זה; inf. קלון; verb. n. הבת, sf. יבָּקי 1) to go, to walk (in the widest sense) אַנִי הוֹהֶךְ עֵל אֲשֶׁר ו אני היכך I go whither I may 2S. 15,20; בְּלֵהְ לִבְּיתוֹ he went to his house 1S.10,26; בֶּת אֶל בִּית מְשֶׁתֶה to go to the house of feasting Ec.7,2; with accus.: to go through and we went וַגָּלֶהְ אָת כְּל־הַמָּדִבָּר through all the wilderness Deut. 1,19; poet. הוֹלֶהְ צְּדָקוֹת he that walketh in righteousness Is.33,15; that goeth after wind Mic. 2, 11. — קבה sometimes expresses the continuance of an action: הַמַּוֹם הַיוֹּ הַלוֹךְ וְחַסוֹר the waters decreased continually Gen. י אולה וגָרל, the lad... הוֹלָהְ וְגָּרֵל the lad...

Niph. לְהַלְּבְתּוֹ to be gone, to vanish like the shadow when it declineth I vanish Ps. 109,23.

Pi. אָתְלְ (fut. יְחַבֶּלְים to go or walk about שוּעְלִים הַלְּכוּרבוֹ foxes walk about on it Lam.5,18; pt. מְחַבֵּלְּ Pr.6,11 a rover, a wanderer.

Hiph. הֵלְיִר (imp. f. הַלִּירָ Ex. 2,9 for הוֹלִיךְר ; pt. הַלִּירְר) 1) to cause to go, to lead, to carry אַבָּה he was leading thee on the way Jer.2,17; אַבָּה אוֹלִיךְ אַתְּר ; whither should I carry my shame 2 2S.13,13; עוֹךְ הַּעָּבֵוֹם יוֹלִיךְ אַ a bird of the sky (air) can carry the sound Ec.10,2.—2) to cause to flow אַרִיהָם בַּשָּׁבֶן will cause their rivers to flow like oil Ez 32,14.

Hithp. לְּבָּלְ to go about, to walk walking in the garden Gen.3,8; poet. הַּתְבַּלֵּךְ בַּגְּן I have walked in thy truth Ps.26,3.

רה Ch. Pa. הַבְּל to go along. Aph. מְהַבְּל (only pt. pl. מַהְּלָכוּ) to walk about.

ווקר (הוקר m. 1) wanderer, traveller.—
2) course, stream שבן הוקר a
stream of honey 18.14,26.

Th. m. tax, toll.

יַהְלּלּוּ (fut. יְהָלּלּוּ , pl. יְהָלּלּוּ , n. יְהָלּוּ , sf. יְהָלּוּ יִהְיּהְלּוּ , prop. to be bright, hence: 1) to shine יְהַלּוּ בְּרִי when his lamp shone Jb.29,3 — 2) to boast, to be proud אַלְּהָקְלּוּ ye shall not boast Ps.75,5 (Eng. Bible: deal not foolishly; see

Pi. הַלֵּל (fut. בַּלֵּל ; imp. בַּלֵּל , ft. הַלֵּל , pl. בְּלֵל) 1) to commend, to praise בּלְלוֹ אַהָּה אָל־פַּרְעה and they commended her to Pharaoh Gen.12,15; with 5: to give praise the Lord Ps.117,2; with 5: to give praise בַּלֵל בָל and to give (or sing) praise to the Lord 1Chr.25,3.—2) to boast בַּאַלְהָים הַבַּלְנוֹ of God

Pu. לְבָהְלֵי (fut. לְבָהְיֹי, בְּל. לְבָהְרָ לִי וֹמְהְלֵּל מְאָרָ to be praised, to be renowned אים ביי וויים ביי מושל מושל great is the Lord and highly praised Ps.48,2; לבול מושל O the renowned city! Ez.26,17; וֹבְתוּלוֹתְיוֹ לֹא הוּלְּלֵה Ps. 78,63 acc. Ges.: his maidens were not celebrated in nuptial songs (comp. Ch. הַלִּבְּיֹר nuptial song).

we boast Ps.44,9.

Hiph. fut. לְחֵל to shine brightly, to diffuse light אוֹר כִּי יְהֵל the light when it shone brightly Jb. 31,26; בּכְבֵי הַשְּׁבִוֹם... רֹא יְהַלּוֹ אִירְם the stars of the heavens... shall not diffuse their light Is.13,10.

Hithp. הַתְּהַלֵּל 1) to be praised

לאָה יְרָאַת־יִי הִיא תִּהְהַלֵּל a woman that feareth the Lord she shall be praised Pr.31,30.— 2) to boast oneself בּיִי תִּהְהֵל נַפְשִׁי my soul shall boast herself in the Lord Ps.34,3 בּיִי תְּהַהֵל נַפְשִׁי let not him that girdeth on the armour boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; שֵׁרְ בְּרָשָה thus why boastest thou thyself in mischief? Ps.52,3.

וו. (acc. Fuerst identical with Ar. הַבְּל (fut. הַבְּל (fut. יְהוֹלֵל) to be foolish, to be mad; pt. pl. הַבְּל Ps.75,5 fools, madmen (otherwise: boasters; see בְּלֵלִים) to befool, to make mad בּתְעָיֵק oppression maketh a wise man mad Ec.7,7.

Poal מְהוֹלֵל (pt. מְהוֹלֶל) to be mad, to rave מְהוֹלֶל they that are mad against me Ps.102,9.

יהוֹלִם , ft. יָהָלְמְנִי , ft. יְהַלֹם , ft. יְהָלֹם , ft. יְהָלֹם , inf. יָהָלִם) to strike, to beat יְהָלְמָה סִיסְרָא מְהַבְּה ראשוֹ she struck Sissera, she crushed his head Jud.5,26; בַּעֵבִי גוֹיִם הָּלְמוֹ the lords of nations have beaten down its vines Is 16.8;

מינות הוא that striketh on the anvil Is.41,7 (במוֹה). – 2) acc. Ges.: to be beaten to pieces, to be scattered מינות מול and [the multitude] was continually scattered 1S.14,16 (others: ran hither and thither; see מוֹת בּוֹלוּמִי בִּין those who are overcome by wine Is.28,1.

pr. n. m.

קר pr. n. a place where the מוֹנְים dwelt Gen.14,5.

בּק (from בְּבָּה) m. bustle, noisy multitude; only with sf. בּבָּגָּה, בּבַּגַר, בּבָּגַר, בּבָּגַר, בּבָּגַר, בּבָּגַר, בּבַּגַר, בּבָּגַר, בּבְּגַר, בּבְּגר, בּבְּגר, בּבְּגר, בּבְּגר, בּבְּגר, בּבְּגר, בּבּּגר, בּבּגר, בּבְּגר, בּבּגר, בּבְּגר, בּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּבּגר, בבּבּגר, בבּבּבּגר, בבבּבּגר, בבבּבּגר, בבביבּגר, בבביבּגר, בבביבּגר, בבביבּגר, בבביבּגר, בבביבּגר, בבביביב, בבביבּגר, בבביביב, בבביביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביביב, בבביב

a. הְּמָה pron. m. pl. of הָה: they, themselves; with def. art. those בְּבָּיִם הָהֵם in those days Jud.21,25.

ארת pr. n. father of Haman.

הְתָּה (akin to הַמָּם a. הָבָּה ; fut. הְהָּה, וּ הָּמָה ה. הְבָּה הִּה , הּבְּה הִיה ; pt. הְמִיּה , f. הִמְיּה , prop. המִיּוֹת a. המִיּה , pl. המִיּוֹת a. המִיּה) prop. to hum, hence: to be noisy, to rage, to growl, to howl, to coo,

to moan, to roar (according as it is applied to human beings, beasts, elements of nature, etc.) nations rage Ps. 46, 7; we growl like bears ווּ.59,11; בַבַּכֹב they will howl (or gnarl) like dogs Ps.59,7; בינני like the doves of the valleys all of them cooing (moaning) Ez.7,16; though והַמוּ גַבִּיו though its waves be roaring (tossing) Jer.5,22; fig. of strong drink: 72 wine is a mocker, בַּיוֹן הֹמֶה שֶׁבְר strong drink is noisy Pr.20,1; of the agitation of the heart or soul: my heart maketh a לְבֵּי הוֹמֵה לִי noise in me Jer.4,19; מַה־תַּהָמִי עַלַי why art thou (my soul) disquieted within me? Ps.42,12; of the inward disturbance of the soul compared to the sound of the harp: מַעַי לְמוֹאָב בַּבְּנוֹר וָהָמוּ my bowels shall sound like an harp for Moab Is.16,11; pt. f. הֹמָיָה noisy, tumultuous אִשֶׁת כָּסִילוּת הֹמָיָה the woman of folly is noisy Pr.9,13; עיר הוֹמְיַה tumultuous city Is.22, 2; also substantively: noisy place or street בְּרֹאשׁ הֹמִיוֹת at the head of the noisy streets Pr.1,21.

הַם see הַבָּה.

המון see המון.

הַמְלָה see הַמֵּלְה.

the tumult of many people the tumult to tumult במין באים (חבלים להביה המין באים the tumult of many people

מבון a. יְבְּבוֹן Ch. pron. m. they, also accus. them Dan.2.34 a. Ezr.4,10.

קבוג pr. n. symbolic name of the place for the overthrow of בַּבנוֹנָ Ez.39,16.

קְּמְיֵהְ f. sound, noise; only c. הָּמְיֵה קּבְּיֶהְ the noise of thy harps Is. 14,11.

to roar, whence הַּמְלָה ל. noise, tumult.

נצו to rage; only verb. n. sf. נצו שנים לו because ye rage [against God] more than the heathens Ez 5.7 (see also הָמִין).

דְּבְּי pr. n. Haman, a Persian courtier, enemy of the Jews Est.3,1.

רְבְּיִרְ, Ch. (def. הַּבְּיִרָּהַ) m. bracelet collar Dan.5,7.

m. pl. brushwood Is.64,1.

וֹת וֹת pron. f. pl. from אֹת: they, themselves; with prep. בְּבָּקׁ a: בְּבָּקׁ in them, בְּבָּקׁ like them, בְּבָּקׁ to them or for them; בְּבָּקׁ from them.—
בְּבָּקֹ R.1,13 for m. בְּבָּקׁ, as it occurs in reference to male persons (acc. Stb. this בְּבָּלֹ is related to בּבָּקֹ II. and is an adverb denoting: till then).

אָת II. (בּהַבּה) 1) interj. lo! behold!

יאָל אָתְי hehold, thou hast driven me out Gen. 4, 14.— 2)

whether, if אוֹהָ בְּוֹאָה בְּוֹאָה and see if any thing like this hath happened Jer.2,10.

הַן אִיתי ! Ch. 1) interj. lo! behold! הַן אִיתּי אַלְדְנָא שׁלְדְנָא הון עַל־מִיְלָּא שָׁב if it seem good to the king Ezr. 5,17; הַן לְמוֹת whether... מון לְשִׁרשׁי ישׁרשִׁי whether it be unto death or to banishment 7,26.

תְּבָּה I. (בְּהָ I.) pron. f. pl. from הָּיָּה they, themselves; with def. art. הַּבָּה those; with prep. בּ: like these, such לֹא־רָאִיתִי בְּהַבָּּה I never saw any like these Gen. 41, 19;

בְּהַנְּה וְבְהַנְּה נְבְהַנְּה בְּבְה בְּבְּה וְבְהַנְּה נְבְהוּנְה denoting: many more like these things, as much more.

הַבָּה נְתַתִּי ! interj. behold! lo! הָבָּה נְתַתִּי behold, I have given unto you Gen.1,29; בַּאִים בַּאִים behold, days are coming Is.39,6; behold, he was forming Am.7,1; הָנֶה בָּרֶכוּ אֶת־וִינָ lo, bless ye the Lord! Ps.134,1.- 2) here, there (in this sense הוה is connected with the notion of being) there [she is] in the tent Gen.18,9; with sf. הָנָנָי הְ הָנְנָי הְיִנְנָי הְנְנָי הְנְנָי а. Чад here I am; дал, одал, f. הַנֶּנוּ, הָנָהוּ, הָנוֹ here thou art; הָנָהוּ, הָנָהוּ there he is; pl. הִנָנּ , הְנָנּן here we are; הַנֶּכֵם here you are; בַּנַ there they are. - With a pt. הַנָּה frequently indicates the future tense: הָנָנִי מֶבְיא אַת־הַמֵּבוּל I will bring a fload Gen.6,17; 자유 기기 thou shalt die 20,3; sometimes it indicates the present tense: בּבַּב they stretch forth Ez.8,17.

f. permission of rest, release of taxes הַּנְחָה he

made a release of taxes to the provinces Est.2,18.

בות pr. n. m. see 1.

נגע pr. n. a city in Mesopotamia.

inf. of נוף, which see.

מוֹ interj. hist! hush! silence (prop. imp. of הְּבָּם, which see).

to hiss.— Hiph. only fut. סַרְיֵּלְ to still, to silence בְּלֵּלֵ מֵּלֵּל בְּלֵּל מְּלֵל מון and Caleb stilled the people Num.13,30.— Pi. only imp. בּל Am.6,10, pl. בְּלֵי Neh.8,11 be silentle

וְבּלְנְה (from בּוֹב) f. cessation, intermission Lam.3,49.

קַבּוֹרָ (fut. הַבִּיּבְ ; pt. הַבִּר ; pt. p. הָבּוֹרָ ; inf. הַפּבִי ; verb. n. הַפּהָ , sf. הָפּנִי) 1) tr. to turn, to turn over 기월기 and turning it upon its face (upside down) 2K.21,13; with יעהף: to turn one's back, to flee Jos 7,8; with דָי: to wheel about 1K.22,34, also to direct one's hand surely against אַך בִּי וָשֶׁב וַהַפּרְ יָרוֹ me doth he again and again direct his hand Lam.3,3; pt. p. עָנֶה a cake not turned over Hos. 7,8. - 2) intr. to turn about, to turn back וַתְּהַכֹּף וֹתְלֵּךְ and she turned about and went away 2Chr. 9, 12; הָפְכוּ בִּיוֹם קַבָּב they turned back in the day of battle Ps.78,9. — 3) to change קַבָּר הַנָּגַע the plague hath changed אַת־עֵינוֹ its color Lev. 13,55; also intr. to be turned אַן was turned

white 13,3; with 5: to turn into, to change into הַפַּהְ וַם לִיבָּשָׁה he changed the sea into dry land Ps. 66,6; with omission of 5: who changeth ההפכי הצור אגם מים the rock into a pool of water 114, 8.— 4) to overthrow את־ אַר פֿרָ מַּר and he overthrew these cities Gen.19,25; אָתר הַפָּכִי אָתר that I will not overthrow this city 19,21; הַפַּבְתִּי בְבֶּבָם I have made an overthrow among you Am.4,11. — 5) to pervert בהפכתם but ye per- אָת־דָּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים vert the words of the living God Jer.23,36; הְּלְּכָּכְם Is.29,16 O your perverseness! (acc. Stb. from the verb. n. בוֹבֶּן; acc. Fuerst from בְּבָּר, which see).

Niph. קפַּהָ (fut. קפָּהָ: pt. קּבָּהָם; inf. בהבוך) 1) to turn oneself; with to turn about or back on the people... הַעַם the people... turned back upon the pursuers Jos.8,20; with על: to be turned to, to come upon יַהַפוּן עַלוּך הַמוֹן יָם unto thee shall be turned the abundance of the sea Is. 60, 5; her pains came נֶהֶפְּכוּ עֲבֶיהָ צְהֵיהָ upon her 1S.4,19; with ≥: to be they were נֵהָפָּכוּיבִי they were turned against me Jb.19,19.- 2) to be changed, to be turned into, with נְגָּהְפַּכְתַּ לְאִישׁ אַחֵר: ל and thou shalt be changed into another ınan וַהָּפַּךְ הַנָּגַע לְלָבָן the plague was turned into white Lev.13,17; אָיךּ גָּהָפַּבְהָּ לִי סוּהֵי הַגָּבָּן how art thou changed unto

Hoph. קְּחָפֵּך to be turned קְּחָפֵּך לְּהְוֹת terrors are turned upon me Jb.36,15.

Hithp. אָבְּחַהָּת (pt. אָבְּחַבְּּתָּ) 1) to turn oneself, to revolve בּחָהָב the sword which turneth itself Gen.3,24.— 2) to roll oneself אָלִיל לְחֶם שְׁעִרִים מְחָבּפּרָ a baked cake of barley bread was rolling round Jud.7,13.— 3) to be changed הַחְבָּר חֹתְם she is changed as the sealing-clay Jb. 38,14.

াট্ন, াট্ন m. the reverse, the contrary.

T D m. perverseness (acc. Fuerst the stem for Dəpp Is.29,16 your perverseness!).

קבון f. overthrow, destruction. אַבְּטְבּוּן f. turned, crooked, perverse.

הַצְלֵהְ f. deliverance. וְצְלֵהְ m. battle-axe.

קרים (def. הָהָרים; pl. הָרִים, def. הָּהָרים;

but הָרִים Ps.75,5 belongs to רּוֹם Ps.75,5 belongs to רּוֹם Ps.75,5 belongs to הַרִים Ps.75,5 belongs to הַרְיבִים Mount Sinai Ex. 19, 11; הַרִיצִיין Mount Sinai Ex. 19, 11; הַרִיצִיין Mount Zion Is. 24,23; occurs in many names of mountainous regions, as: הַרְיִבִּים, הַרְיבִייִם, הַרְיִבִּיִּם, הַרְיִבִּיִּם, הַרְיִבִּיִּם, הַרְיבִייִם, הַרְיבִינִים, הַרְיבִינִים, בּרַבִּיִּיִים, בּרַבּיִּבָיִים, בּרַבּיִּבָּיִים, בּרַבּיִּבָּיִים, בּרַבּיִּבָּיִים, בּרַבּיִּבָּיִים, בּרַבּיִבָּיִים, בּרַבּיִבּיִים, בּרַבּיבּיים, בּרַבּיבָּיים, בּרַבּיבּיים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבָּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבָּיבָּיבָּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבָים, בּרַבּיבָּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבְיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבָּים, בּרַבּיבּים, בּרָבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבִים, בּרַבּיבּים, בּרִבּיבִיים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרִבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרַבּיבּים, בּרְבּים בּרִבּים, בּרִבּים, בּרְבִים בּרִים, בּרִבּים, בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִים, בּרְבּים בּרִים, בּרְבִים בּרִים, בּרִבּים בּיבּים, בּרִבּים, בּרִבּים, בּרִבּים, בּרִבּים, בּ

a mountain in the south-east of Palestine, where Aaron died Num. 20,22.—2) a north-eastern branch of Lebanon Num. 34, 7. In both instances it is joined to the word in the mount Hor).

אָרָה pr. n. a mountainous district in Assyria 1Chr.5,26.

m. the hearth of God, the altar Ez.43,15="אַראָרָאָרָ", which see.

להרוג (fut. בהל, pt. בהל, pt. pt. הל, pt. pt. להרוג (fut. to kill, to murder, to siay.

Niph. גַּהֵבג (fut. יִבְּרֵג; inf. with prep. בְּהַבג Ez. 26,6 for בְּהַבּג) to be killed.

Pu. בה to be slain.

הרב m. killing, slaughter.

לאן הַהֵרְגָּה f. killing, slaughter צאון הַהַרְגָּה the flocks destined for the slaughter Zch.11.4.

יהְרָה (fut. ap. תְּהַה; inf. הְרָה, וְהָרֹה) 1) to conceive, to be pregnant מַבְּהר וַתְּבָּר מִתְּה and she conceived and bore Gen 4,1; הַרְה בִּי הְרָתְה and when she saw that she had conceived 16,4; fig. to conceive in mind הְרָה עָבְר וֹיִבְר he conceiveth mischief and

bringeth forth falsehood Ps.7,15; pt. f. הֹרְהוֹ (sf. הֹרְהוֹ) parent, mother Cant.3,4; pt. pl. m. הוֹרָים parents, progenitors, sf. הוֹרִים Gen.49,26.

קבר (c. הָבָּה ; pl. הָבָּה (c. הְבָּה ; pl. הָבָּה (c. הָבָּה (c. הָבָּה (c. הָבָּה (c. קבּה (c. קבּ

הרהר (pl. הרהרין) m. thought, fancy, revery (acc. Stb. a redupl of ברה to conceive in mind).

יהרוֹן m. conception, pregnancy; sf קרוֹנָק Gen.3,16.

m. same as הַריֹןן.

הַרִּיםָה f. ruin.

הריסות f. destruction.

מבות pr. n. a king of Canaan.

pr. n m.

m. tower, castle.

קרן (pr. n. 1) brother of Abraham, father of Lot Gen.11,26.— 2) 1Chr. 23,9.— 3) בית הָרָן a place in Gad בית הַרָם Jos.13,27.

קרם (fut. הַבְּרֹם, מָבְּרֹם; pt. הַרְּבָּם; pt. הָרָם; pt. הָרָם; imp. הַבְּם, sf. הָרָם to pull down, to destroy בְּרִבּם he pulleth down and the

can be no rebuilding Jb. 12, 14; לְּבֶּרֶבֶּן from thy post shall he pull thee down Is.22,19; of the teeth: to break בְּבִיבוֹ break out their teeth in their mouth Ps.58,7; with אָל: to break through יַבְּרָבוֹ בָּבִּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בָּבִּיבוֹ בָּבִּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בָּבִּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בָּבִּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בָּבִיבוֹ בַּבִּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בָּבִּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בַּבִּיבוֹ בַּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִיבוֹ בָּבְּיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִּיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בּבְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּבְּיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּיוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בִּיוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִיבוֹ בְּבִייִי בְּבִּיבוֹ בְּבִייִי בְּבִּיבוֹ בִּייִי בְּבִיבוֹי בּבּיבוֹ בּבּיבוֹ בִּייִי בְּבִּיים בּיבּיים בּיבוֹ בּבּיבוֹ בּבּיבוֹ בּבּיבוֹ בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבוּ בּיבּים בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבּיבוּ בּיבוֹ בְּיבִיים בּיבּיבוֹ בּיבּיים בּיבּיבוֹ בּיבּיבוֹ בִּיבִייִים בּיבּיבוּ בּיבוֹי בּיבוֹ בִּיבִי בִּיבְיים בּיבּיבוֹ בִּיבִּיים בּיבּיבוֹ בִּיבּיים בּיבּיבוּ בּיבוֹ בִּיבוֹי בִיבּיים בּיבוֹי בּיבוֹי בִייִים בּיבוֹי בּיבוּ בִּיבוֹ בִיבְייִים בּיבוֹי בּיבוֹי בִיבּיים בּיבוֹי בּיבוֹי בּיבוֹי בּיבוֹי בִייִים בְּייִים בּיבוֹ בִיבּיים בּיבוֹי בִייִים בּיבוּי בּיבוּי בּיבוֹי בּיבוּי בּיבוּ בּיבוּי בּיבוּי בּיבוּי בּיביי בּיבוּי בּיבוּי בּיבוּי בּיבוֹי בּיבוֹ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּיי בּיבּיבוּ בּיבוּי בּיבוֹי בּיבוֹי בּיבוּי בּיבוּי בּיבוֹי בּיביי בּיבוּי בּיבוּי בּיבוֹי בּיבוּי בּיבוֹי בּיבוּי בּיבוּי בִיבּ

Niph. נְהָרֶם (fut. בַּהָרָם) to be pulled down, to be destroyed.

Pi. הַרָם (fut. יְּדְנָתָם; pt. מְּבְנָם) to destroy, to pull down.

עִיר m. destruction; only once הֶּרֶכּם בּהָרֶם city of destruction Is.19,18 (acc. some ⇒בּהָרֶם city of the Sun, i. e. Heliopolis).

once sf. בְּרָרִי O my mountain; only once sf. בְּרָרִי O my mountain! (in allusion to Judah) Jer 17,3.

בַּרֶרי (בּר בּי חַר m. mountain; sf. הַּרֶּר Ps.30,8, הַבְּרֶי Gen.14,6; pl. c. הַבְּרָים sf. הַרָּרִים Deut.8,9. קרָרָי a. הְרָרָי gent. Hararite 2S.23,11 and 33.

בּיֵייִן pr. n. m. 1Chr.11,34 = יַּיִייִן 2S. 23.32.

וֹשְׁבְעִוּת (from שָׁבֵע) f. a causing to hear, an announcement Ez.24,26.

השְׁתְּחְיָה f. bowing, prostration; only once הְּשְׁתְּחְיָהִי in prostrating myself 2K.5,18.

יְהְתּוְדְ (from בְּהַרְ m. melting (of metal).

וֹתְחַבְּרוּת association אָלָיוּ מוֹלָיוּ and from the time of his associating with Dan.11,23.

יוֹב pr. n. Persian courtier.

התל (akin to בָּלֵב) to trick.

Pi. הַתֵּל (fut. יָהַתֵּל) to mock, to deride.

ים m. pl. mockery, derision. הַתְּלִים see הַתָּת

ין the sixth letter of the alphabet, called Vav = 1 nail or hook, from its similarity to that form; as a numeral $\gamma = 6$, $\gamma = 6,000$.— The consonantal sound of γ (ν) sometimes dissolves into ν or ν 0, as in the dud, שיר shor. At the beginning of roots γ 1 is changed into γ 2 and only rarely asserts itself in the inflections and derivatives, as: מוֹנְבֵּם (for תַּבַּח), Niph. fut. תַּבָּרָח:

ילֵב (for יְלֵב), Niph. fut. יְלֵב and n. יְלֵב .

 3---

ו) and ושֶׁעְרִים וְשֵׁמֵן וּרְבֵשׁ wheat, and barley, and oil. and honey Jer.41,8; בְּוַנֵת בַּנָם and they shall have dominion over the fish of the sea Gen.1,26.-2) then אָם הַשְּׂמאל וָאִימִינָה if thou wilt go to the left, then I will go to the right Gen. 13.9. - 3) that speak to דַבַּר אֶל בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וִיִּםְעוּ the children of Israel, that they go forward Ex.14,15.- 4) considering that, seeing that 2772 -where בַּאתֶם אֶלֵי וָאַתֶּם שְׂנִאתֶם אֹתִי fore come ye to me, seeing that ye do hate me Geu.26,27. - Joined to verbs in the indicative mood, in addition to its being a conjunction has the function of converting the past tense into the future and the future into the past (in the latter case punctated וֹאָמַר he said, אַמַר and he will say; אבר he will say, ניאמר (ויאמר לי) and he said.

וְדָן pr. n. a place in Arabia.

בהב pr. n. a place on the border between the Amorites and the Moabites; occurs in the fragment of an old war song אַרוְהַב בְּטוּלָה Vaheb in a tempest Num.21,14.

m. hook, peg, nail; pl. אַוִּים Ex. 38,28; c. יוֵים 27,10; sf. ווְיָהָם 38,19.

בְּבָּכְּהָ acc. Ges. (by analogy with Ar.) burdened with guilt בְּבַּבְּהָּ אִישׁ וְזְרְ perverse is the way of a man burdened with guilt Pr.21,8; old interpreters class יְנָרְ with זַיִּ, which see.

אָרָיִר pr. n. son of Haman.

קרות. child.

רַכָּר Ktib 28.6,23 for יֵלֶב child.

מוביה pr. n. m.

יםבו pr. n. m.

ישני pr. n. m.

ייִים pr. n. wife of Artaxerxes.

the seventh letter of the alphabet, called Zayin, from [1.1] a weapon, because of its similarity to a pointed weapon (sword or dagger), as numeral 1=7, 7=7,000.

ק (pl. וְאַבִּים, c. וְאָבִי (pl. שּהָים) ווּ m. wolf.— 2) pr. n. m. Jud.7,25.

זֹאֹר pron. dem. f. 1) this, that (from m. תְּוֹיִ, it either includes the person in itself and stands alone,

as בְּלֵתְא אִשֶּׁר this one shall be called Woman Gen.2,23, or is put after the noun, in which case both have the def. art, as בְּאַר this well 21,30; preceding a noun האֹת signifies: this is, as מאת מית הַבְּרִית this is the sign of the covenant 9,12.— אֹת הַבְּרִית the one... the other 1K.3,23,— 2) this, this thing שִׁשׁוּ this do ye Gen.45,17.

זכנ to hover about, whence זכן: to present with, to endow with זְבַרְי אֵלְהִים God hath endowed me with Gen.30,20.

m. present, gift.

יוֹבֶר pr. n. m. 1Chr.2,36 etc. בְּיִרְיִּרְ (perh. בְּיִרְיִי 2K.12,22.

יַבְּדִּי pr. n. m. Jos 7,1 בְּרָיִ 1Chr.2,6. וְמָרִי pr. n. m.

יבְרְיָה, וְבֵּרְיָה pr. n. m. of several persons.

ינוב (pl. c. יבוֹב') m. fly, gad-fly death-bringing (poisonous) flies Ec. 10, 1. — בַּעֵּל וְבוֹב בּעָל וְבוֹב Beelzebub 2K. 1, 2, a Philistine deity at Ekron, the destroyer of pernicious insects.

זְברָּד pr. n. m.

7127 (Ktib) pr. n. m. Ezr.8,14.

וְבִּרְדְּן (Kri for וְבִינָה) pr. n. f. 2K. 23.36.

וְבְּלְ (from וְבָּל m. dwelling, habitation וְבְּל m. dwelling the sun and the moon stood still in their dwelling Hab. 3, 11; וְצִרְּבְּל לוֹי לְּיִבְּל מִיבְּל לוֹי מַשְּמִיל מִיבְל לוֹי מַשְמִיל מִיבְל לוֹי מַשְמִיל מִיבְל לוֹי מַשְמִיל mand their dwelling Hab. 3, 11; בְּלִית שָׁמִיל מִיבְל לוֹי and their form shall waste away because of the grave having become their dwelling Ps. 49, 15; of the heavens: אַנְיבוּל מֻוְבִּל לְּיִבְּל from the habitation of thy holiness Is.63,15.

וְבּוּלֹנְן pr. n. Zebulun, son of Jacob, also tribe and territory named after him.

וֹבֶת (fut. רְבָּוֹן; pt. וְבָּה , pl. יִּבְּחִים , imp. וְבָּוֹן; inf. וַבְּוֹן to slaughter, to kill, to sacrifice.

Pi. Del (fut. Del); pt. Dell; inf.

קבָת (sf. יְבָתְי ; pl. יְבָתְי , c יְבָתִי m. 1) slaughter, sacrifice.— 2) pr. n. a king of Midian.

'<u>]</u> pr. n. m.

וכוּדָה see ובידַה.

וְבִינָא pr. n. m.

to surround, to cover, whence אוֹבָל ; fig. to dwell or lie with with me Gen.30,20.

ובול see זבל.

ובולון see וְבְלוּוֹ .

וְבַּן Ch. to acquire, to gain עָּדָנָא ye wish to gain time Dan.2,8.

37 m. shell, husk (of fruits).

קוֹ (from אוֹן; pl. בּיִם) adj. proud, impudent, wicked.

(from אָרוֹן; c. יְיוֹן; sf. קּבּוֹן) m. pride, haughtiness, impudence.

וה (1) dem. pron. m. this; it either includes the person in itself and stands alone, as בּוֹבְּבָּר this one is speaking Jb.1,17, or is put after the noun, in which case both have the def. art., as בּוֹבְּבָּר בַּוֹבְּר this thing Gen.20,10; preceding a noun בּוֹבְּבָר this is the thing Lev.8,5, but sometimes it has the same signi.

cication as when following the מסעות: חובת הל this house Ezr.3,12 (same as הבות הוה); it also stands after a noun as genitive, as מקויר 71 the value of this 1K.21,2; with prep. בוה as this Gen.41,38; thus, in such a manner Est.2,13, וה יוה this... that, the one... the יַלאמֶר וֶה בָּכהׁ וְוֶה אֹמֵר בְּכהׁ other and one said, In this manner, and another said, In that manner 1K. 22,20; מוה אלכוה one to the other Ex.14,20.- 2) demonstrative particle emphasizing a question: מי (is it thou? Gen.27,21; מָי is it thou? who is he and who is he where is he? Est.7,5; לְמָהֹוָה לִי of what profit then is to me? Gen. יבָּן לְמָּה זָה אָנֹכִי if it be so, why am I thus? v. 22. - 3) adv. of place: על וָה בַנֶּגֶב go ye up this way southward Num.13.17; נָסָעוּ נָא בָוה tarry here 22,19; נָסָעוּ they are departed hence Gen. 37.17; אי מוה באת whence comest thou? 16,8; המוה זמוה on the one side and on the other Ex.32,15.-4) adv. of time: עַתַה וָה just now 1K.17,24; מַנְצַבֵּיִם now twice Gen-37,36; וָמִים רָבִים these many days Jos.22.3; שַנִים these many years Zch 7,3 (in these phrases at has the signification of the German schon). - 5) poet. as a rel. pron. אָל מָקוֹם זָה וְםַדְתָּ לְהָם unto the place which thou hadst founded for them Ps.104,8; שַׁמַע hearken unto thy father that hath begotten thee Pr.23,22.

וֹא a. אוֹ (אתב) dem. pron. f. this ry a neither is this the eity 2K.6,19; בְּוֹה וְבָּנֶה thus and thus Jud.18,4; בְּוֹה וְצְרֹיִה וֹי אַבְּפְיִהם and this my testimony [which] I teach them Ps.132,12.

בתו (=בתון) to be yellow, whence

והה (Ar. אחו to shine) a stem assumed for זיָ, זיי, זייַן.

בֹּהְי to be rancid or stinking, hence: to be loathsome.

Pi. פּחָל וֹחָכּוֹ to make loathsome; with sf. מְּבְּלְּחֹלְ חַלְּחֹלְ חַלְּחֹלְ מִלְּחִלְ and his life maketh food loathsome to him Jb.33,20.

□17 pr. n. m.

והַן to shine, to enlighten.

Niph. אַוְבָּוֹ (inf. הְּהָהָן) to be admonished or warned, to take heed בּבְּבְּר נְוְבֶּר נְבְּבָּר thy servant is admonished by them Ps.19,12; אלא who knoweth not how to take heed any more Ec. 4,13.

Hiph. הְוְהִיר (to spread light. בַּמַשְּׁבְּילִים בַוְהִירוּבְּוֹהַר הְרָקִיעַ

the intelligent shall shine like the brilliance of the sky Dan.12,3.—
2) to enlighten, to teach, to admonish יְּהַבְּּרָם אֶתְּהַם אֶתְּהַם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּהַבְּּרָם אַתְּבְּּרָם אַתְּבְּּרָם בְּּרָבִּיּבְּי בְּרָשִּׁעְה מוֹ to warn the wicked from his wicked way Ez.3,18.

בר Ch. to warn, to give heed; pt. p. יבר warned Ez.4,22.

אַרָּה m. brightness, brilliance.

וְר (from זֹר) m. prop. brightness, hence: blossom אָנְישׁ זִּוּ month of flowers (May) 1K.6,1.

it see ii .

לות לות הדור או ליים לא dem. a. rel. pron. com. או הַדּוֹר לא this generation Ps.12,8; לאַרְאָלְ the people that thou hast redeemed Ex.15,13; בְּעָרֵוּ בְּעָרֵוּ בְּעָרֵוּ בְּעָרֵוּ לוּיִם this net which they had laid in secret Ps. 9,16; בְּעִוֹבְוּת אוֹ הַשְּׁבּרּ through the plans that those have devised 10,2.

וֹנֵר (pret. בֹוְי, pt. בֹוְי, f. הֹבִי; fut. וֹנְיוֹב 1) to flow וֹנְיוֹב and waters flowed out Ps.78,20; pt. f. c. אָרֶי בְּיִרְיִב וֹנְיוֹב וֹנִין a land flowing with milk and honey Ex.3,8; of the monthly courses in women: to have a flux בּירְיוֹב וֹנִב וְיִבְּיִב וֹנִב וְיִבְיִב וֹנִב וְיִבְיִב וֹנִב וְיִבְיִב וֹנִב וִנְב וֹנִב וִנְב וִיבְּיִב עִינִי בְי וְדְנָבְּוֹב וֹנִב וְיִבְּיִב שְׁנִי עִנִי וְיִנְיִנְנְ וִיִּנְיִם עִּי וְדְיִנְיִנְ וִיִּב וִיִּב עִינִי עִנְי וְדְּיָב וֹנְב וִנְב וִיִּב עִינִי עִנִי וְדְיִנְיִם וֹנִי וְיִבְיִּב שְׁנִים עִי וְדְּיִבְּיִם when any man have a flux [of semen] from his body

15,2.— 2) fig. to melt, to pine away מְשׁרָבּוֹ Jer.49,4 thy valley melteth (i. e. its inhabitants vanish); שָׁרָבּוֹ יְוֹיבוֹ מְדְּבָוֹ מִתְּנְבּוֹת שָׁרָי for these pine away stricken through for want of the fruits of the field Lam.4,9.

In. flux of semen or blood.

דוי to seethe, to cook, whence אויף. Tiph to act haughtily, to deal presumptuously mirror they had dealt presumptuously against them Neh.9,10; בייויד איט על-רעהו and if a man act presumptuously against his neighbor Ex,21,14.

ארד Ch. same as Heb. Aph. inf. בְּבְּוְבְּה to deal presumptuously Dan 5.20.

וה to project, to stick forth, whence מָוְנָה , זְוִית.

מְיִיֹם pr. n. (prop. giants, from און primitive people of Palestine Gen.14,15.

וְנִית מִוְבָּת (from וְנִית מְוְבָּת the corners of the altar Zch.9, 15.—2) corner-pillar בְּנְיִית מִיבְלּ בְּנְיִית מְהָשְׁבוֹת like corner-pillars, sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

זוחת pr. n. m.

וול (akin to אָזַל , בָזַל , בְּזַל ; pt. עַלַּ וול to pour out, to lavish בַּיָּלִים

Hiph. בָּלְמָבַבְּדֶיהְ הוֹילּיבְ to esteem lightly, to hold in contempt בָּל מְבַבְּדֶיהְ הוֹילּיבְ all that honored her held her in contempt Lam.1,18.

זוֹלָה f. separation, removal; only c. אֹלְהָה and sf. אֹלְהָה , אוֹלְהָה as prep. besides, except; sometimes with ' parag. אוֹלַת for אוֹלַת .

לון to nourish, to feed; only Hoph. וווין to be well fed, to be strong; pt. pl. מוֹנִים מוּנִים שׁנִים שׁנִים לענים fed horses Jer.5,8 (Kri מְיַנְגִים הָּנְיִם לְּנִים לְּנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים לּנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים לּנִים שׁנִים שְׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שְׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שְּים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שְּים שְּים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שְּים שְּים שְּים שְּים שְּים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שׁנִים שְּים שְּים שְּיִּים שְּים שׁנִים שׁנִים שְּים שְּים שְּים שׁנִים שְּים שְּ

רון Ch. to feed. Itp. אָהְוֹין (fut. יִהְוֹין) to be well fed Dan.4,9.

וֹנְהוֹ, וּוְבְּה (pl. וֹנְהוֹ) f. harlot, prostitute; see וְבָה.

קרב (pret. אַן: fut. אַן:) to move oneself, to tremble לא־קָם וְלֹא־יִם שְּׁיִנִיע שׁמְּנוּ who did not rise nor move out of the way for him Est.5,9; חובית שׁמִינִי הַבּוּת when the watchmen of the house will tremble Ec.12,3.

Pi. redupl. וְשִׁוֹע (pt. מְוֹעְוֹע) to agitate, to plague יֵיקְצוּ מְוַעְוֹעְיִךְ and those that plague thee will awake Hab.2,7

רַע Ch. to tremble; pt. pt. דָּיִי וְיִי בְּיוֹ זָאְעִין (אַין בּוֹי זָאָעִין בּוֹי זָאָעִין בּוֹי בַּיוֹי בְּיִעִין).

וְעַה f. terror.

קון (באו) to flow, whence אַנוֹי.

זוּר (pret. רְּיִר, pl. יְרָ) to turn away, to depart, to be estranged or strange or strange i יְרָי לְּיִר מְבָּיִנִּי they they were not estranged from their longing Ps.78,30; רֹיִר ְיִאִינְהִי my spirit is become strange to my wife Jb.19,17; pt. רְיָרִי (f. רְיִרִי pl. יְרָים) strange, stranger.

Niph. אַבּ to turn away, to depart, to be departed or estranged backward Is.1,4; אַבּיר בָּוֹרוֹ אַבּיר אָבּיר בָּוֹרוֹ אַבּיר אָבּיר בְּוֹרוֹ אַבּיר בְּוֹרוֹ אַבּיר אַבּיר בּיִרוֹ אַבּיר אָבּיר אַבּיר אָבּיר אָבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אָבּיר אַבּיר אַבּייר אַבּייר אַבּיר אַבּיר אַבּייר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּייר אַבּייר אַבּיר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּיייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַבּייר אַ

Hoph. הוֹיַר (pt. מוּזְר) to become a stranger מוּזְר בְּיִיתִי לְאָהָי a stranger am I become unto my brothers Ps.69,9.

זור (pret. pl. יוֹר, fut. יוֹר, ap. יוֹר, pt. pt. p. יוֹרָר (ווֹהָה. pt. pt. יוֹרָר (ווֹהָה. pt. pt. יוֹרָר (ווֹהָה. and he squeezed the fleece Jud. 6,38; בּיָר אָריבּוּנָה a foot may crush it Jb 39,15. — 2) intr. to be crushed, pressed out יוֹר לא וֹר hey have not been pressed cut (of wounds) Is.1,6; וְבַּיּרָת אָבָּעָר אָבָּרָע מִבְּיִרָּת מִבְּרַע אָבָער הָבָּרַע אָבָער הַבָּרַע אָבָער הַבָּרַע אָבָער הַבָּרַע אַבָּער הַבָּרַע אַבָּער הַבְּרַע אָבַער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבָּער הַבָּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבָּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבַּער הַבּרַע אַבּער הַבּרַע אַבּער הַבּרַע אַבּער הַבּרַע אַבּער הַבּרַע אַבּער הַבּרַע אַבּער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אַבּער הַבְּרַע אָבַער אָבּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבַער הַבְּרַע אָבּרַע הַבְּרַע אָבָּער הַבְּרַע הַבְּרַע אָבָּרַע אָבָּרַע אָבָּרַע אָבּער הַבְּרַע אָבַּער הַבְּרַע אָבָּער הַבְּרַע אָבָּער הַבְּרַע אָבַער אָבּרַע אָבּער הַבְּרַע אָבַער אָבּרַע אָבּער הַבּרַע אָבּער הַבְּבַּע הַבְּרַע אָבַּער הַבְּער הַבּער הַבּער הַבְּער הַבּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבְּער הַבְּער הַבּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבּער הַבּע הַבּער הַבּע הַבּע הַבּע הַבּער הַבּע הַבְּער הַבּע הַבְּבּע הַבּבּע הַבּע הַבּע הַבּע הַבּע הַבּע הַבְּבָּע הַבּע הַבְּבְּע הַבּע הַ

877 pr. n. m. 1Chr.2,33.

איף אַנְתְּלְ (fut. יוֹת) to be removed בְּוֹת אִינְתְּלְ מְעֵלְ הָאָפּוֹר and that the breast-plate be not removed (loosed) from the ephod Ex.28,28 בְּחָלָ זֹן to creep, to crawl; pt. pt. פ

קבר that crawl in the dust Deut 32,24.— 2) to be timid יְחַלֵּי עָפָר I was timid and feared Jb. 32,6.

יהֶלֶת pr. n. of a stone 1K.1,9.

Til see Til

נְידוֹן (from זְיד) adj. seething, raging ging הַמָּירוֹנְים the raging waters Ps 124,5 (Eng. Bible: proud waters).

יין Ch. (=Heb. יין) m. brightness, color; pl. sf. יין his color Dan. 5.6.

Ri'i pr. n. m.

יְיְבָּא pr. n. m. 1Chr.23,11 יְיָבָּא v.10. אַיִיָּדְ see יִּינָא i see יִּינָא.

זיע pr. n. m.

קְיֹנְי pr. n. 1) a city in Judah; gent.

'בי (-2) a desert near that city.

3) a person mentioned in 1Chr.

4,16.

אין pr. n. m.

יקיות pl f. fiery darts, sparks; see also אַנִי

יוֶת (c. יוֶת ; pl. סוֹנים) olive, olive-זֵית olive-oil Ex.27,20; יוֶת נִּצְּבָּר זֵית בַּצִּלְ בַּוֹנִת בַּצִּלְ בַּוֹנִת בַּצִּלְ בַּוֹנִת בַּצִּלְ בַּוֹנִת בַּצִּלְ oil-olive (trees); הַלְּהָנְים the Mount of Olives Zch.14,4; מַצְבֶּה the ascent of [the mount of] Olives 2S.15,30.

ותן pr. n. m.

নূা, ০ না (f: ন্য়া) adj. clear, pure.

קֹבֶּה (fut. יְוֹכֶּה בְּמֹאוֹנֵי (יְוֹכֶּה can I innocent בְּאָוֹכֶּה בְּמֹאוֹנֵי רָשֵׁע can I be pure with wicked balance? Mic.6,11.— 2) to be right הַּוְּכָּה that thou mightst be right when thou judgest Ps.51,6.

Pi. וְלֵבְּר (fut. יְוֹבֶּה (fut. to cleanse, to purify וְבָּרְי וְבָּרְי have cleansed my heart Ps 73,13; בַּמָּה יָוַבָּה נַעַר wherewith shall a youth keep his way pure? 119,9.

Hithp. הַלַּבְּה (for הַתְּוֹבָּה) to cleanse oneself Is.1,16.

Th. f. purity, innocence Dan. 6.23.

וֹכְוּלְית (from בְּיֵלְיוֹת glass, crystal. בְּיֹלְיִנְ (sf. בְּיִלְיוֹנְ m. coll. males (of men and beasts) Ex.23,17.

זכור pr. n. m.

יבי pr. n. m.

קבן (pret. pl. יובן) to be bright, pure, transparent יובן נוירים משלג ner crowned princes were purer than snow Lam.4,7.

Hiph. תְּוֹלְיתִי to make clean הַוֹּלְיתִי if I make my hands clean with lye Jb.9,30.

וְנְבֵר I. (=Ch. דְּבָר , akin to בְּדָּ ; fut. בְּבָּר ; imp. בְּבָּן; imf. בְּיִּ prop. to pierce, to impress, hence: 1) to

remember, to recollect וָבַר לִעוֹלָם he remembereth his covenant for ever Ps.105,8; with 5 as prep. of the accusative: שֶׁבְשֶׁבָּלֵנוּ שובר בנו who hath in our low condition remembered us Ps.136,23; with 5 as prep. of the dative; remember זַבָרָה־לִּי אֵלהַי לִמוֹבְה me, my God, for good Neh.5,19.-2) to think, to consider אָם זְכַרָתִי yea, when I think of it, I am terriefied Jb.21,6; לא וַכָּרָה she thought not of her later end Lam.1,9; אָם וַכַרְתַּנִי אָתָּך if thou thinkest on me Gen.40, ולר כִּי רוֹחַ חַיֵּי ; consider that my life is but a breath Jb.7,7.

Niph. אָבָן (fut. יוָבֶר) to be remembered, to be mentioned ישְׁטֵּר that his name may not be mentioned any more Jer. 11,19; יוָבָר בְּוֹרָ בִין מִין and ye shall be remembered before the Lord Num.10,9; מער הַבְּרִים these days are remembered Est.9,28.

Hiph. הְּוֹבִיר (fut. בְּוֹבִיר; inf. הַוֹבִיר; inf. בְּוֹבִיר (fut. בְּוֹבִיר (fut. בִּוֹבִיר (fut. בִּוֹבִיר (fut. בִּוֹבִיר (fut. בוֹבִיר (fut. בוֹבִיר (fut. בוֹבִיר (fut. (fut

Pt. מוֹכִיר a) in the sense of a

verb: אָר מַוְבִּיר מִוְבִּיר מִוְבִּיר my faults I call to remembrance Gen.41,9. b) as a noun: recorder, historiographer 1K.4,3.

נְיבֶר Miph. קבר II. (den. from נְיבֶר מִקְנְהְ תְּיַבֶּר to be born a male יְבֶר מִקְנְהְ תִּיַבֶּר and all thy cattle that is born male Ex.34,19. See also under בְּבָּר.

וְבָרִים (pl. זְבָר) m. male.

ן יוֶבֶּרְ pr. n. m. 1Chr.8,31, for which זְבֶרְיָם 9,37.

ת: יְבְרוֹנִית (יִבְרוֹנִית a. יְבְרוֹנִית m. remembrance, recollection, memorial אַרְוֹן לֵרְאשׁנִים there is no remembrance of former things Ec.1,11; יְבָרוֹן בַּרוֹן stones of] remembrance, memorial stones Ex.28,12; יְבָרוֹן יִבְרוֹן memorial sacrifice Num.5,15.— 2) rec rd. account בַּבְרוֹן בַּמַבֶּר וֹאָת וְבָרוֹן בַּמַבֶּר וֹאָת וְבָרוֹן בַּמַבֶּר וֹאָת וַבְרוֹן בַּמַבָּר אַרוֹן בַּמַבָּר הוֹנוֹת בּנִבְרוֹן בַּמַבָּר Est.6,1 book of records.— 3) celebration, day of memorial Lev.23,24.

זברי pr. n. of several persons.

וברידה a. יברידה pr. n. 1) king of Israel, son of Jeroboam. — 2) prophet at the time of Joash.—
3) prophet at the time of Uzziah.—
4) prophet whose writings form part of the sacred canon, contemporary of Ezra.

מולג acc. Ges. probably the same as Ar. ביולג to draw up, whence מולגה

אלות לבני אָרָם (from בָּרָם וְלִּית לְבָנִי אָרָם (when vileness is exalted among men Ps.12,9.

(only pl. וְלֵילֵים m. shoot, twig (of a vine).

י לְבַלְּל 1) to squander, to be a glutton; pt. אוֹן squanderer, glutton Deut. 21,20; אוֹלָה בְּשָׁר squanderers of flesh Pr.23,20 (Ges. a. Fuerst: squanderers of the body, i. e. debauchees).— 2) to be low, mean, vile, despised; pt. אוֹלָה Jer.15,19, f. אוֹלָה Lam.1,11 vile, despised.

Niph. נוֹל to be shaken, to quake (Stb.: to sink) מְבָּנִיךְ הָרִים נְוֹלוּ at thy presence the mountains quaked Is.64,2; בּוֹלוֹל Jud.5,5

Hiph. לייל to esteem lightly, to despise (same as Hiph. of אול), which see).

 Lam.5,10; וַלְעָבָה Ps.119,53 heat of auger (Eng Bible: horror).

זלפָת pr. n. f.

קְּהָן (from בְּוֹלֵי (תְּבְּלוֹ f. 1) thought, purpose מְבְּלוֹ וְבְּלוֹ my thoughts (or purposes) are broken Jb 17, 11.— 2) shameful deed, lewdness, incest, apostasy יְּעָשׁוּ וְמָּה וּנְבְּלָה they committed lewdness and folly Jud 20,6.— 3) pr. n. m.

קֹרָרָה (c. יְמֹרֶת f. vine branch, shoot, twig יְמֹרֶת print a branch with a cluster of grapes Num.13,23; הְנָם שֹׁרְחִים אֶת־רַוְמֹרֶת they put the branch to their nose Ez.8.17 (an allusion to the custom of the Persians who worshipped the rising sun, holding a bundle of twigs called Barsom).

ומתי (sf. יביתי (sf. n. f. thinking, thought, purpose n. f. thinking, thought, purpose doth not pass beyond my mouth (Ges.: my mouth doth not go beyond my thoughts).— See also

יבוֹנְיִים pr. n. primitive gigantic people in the territory of the Ammonites.

יְמִיר (c. יְמִיר) m. song, hymn יְמִיר the song of the terrible ones Is.25,5; יים the time of the singing of birds, i. e. spring-time Cant.2,12 (acc. Ges.: pruning-time, vine-cutting).

יִּרְה f. 1) song, hymn, psalm בּוְמִירוֹת נָרִיעֵ לוֹי let us joyfully

shout to him with psalms Ps.95,2; לְּנִים וְמִירוֹת וִשְּׁרָאֵל er of Israel 2S.23,1; בְּנִים שׁׁׁׁרוֹת who giveth songs in the night Jb 35,10.— 2) pr. n. m.

בין (1 s. יוֹמָת a. יוֹמְוּ ; fut. בֹין יוֹמָר Gen.11,6 for יוֹמָר ; pt. בֹין יוֹמָר to purpose, to think, to devise, to plot, to consider בּם יִיִּי בּם יִיִּי בּם בַּיּם יִיִּי בּם אוֹ אוֹנְיִי בַּי יִיִּיִי אוֹנִי בַּל יִיִּבְיר פִּי יִיִּי לַב בַּיִּר יִיִּיִי בַּל יִיִּבְרַבּי the wicked plotteth against the just Ps.37,12; יִיִּיִי בַּל יִיִּבְרַבְּי יִּבְיר בִּל יִיִבְרַבְּי יִבְּל יִיִּבְרַבְיר בִּל יִיִבְרַבְיר בְּי יִיִּבְר בַּל יִיִבְרַבְיר בְּל יִיִבְרַבְיר בְּל יִיִבְרַבְיר בְּל יִיִבְרַבְּי וֹיִבְּר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְּר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְר בְּל יִיִבְּר בְּל יִיבְר בְּל יִיִבְּר בְּל יִיִבְּר בְּל יִיִבְּר בְּל יִיבְר בְּל יִיִּבְר בְּל יִיִּבְּר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיִּבְּר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְּר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְר בְּל יִיבְּל יִיבְּל יִבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִּבְּל יִייִי בְּל יִיבְּר יִּבְּל יִיבְּר יִיִּי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִּי בְּל יִייִּי בְּל יִיי בְּל יִייִי בְּל יִּייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּל יִייִי בְּיִי יִייִי יִּיי יִּייִי יִּיִי יִּיי בְּל יִייִי בְּיי יִּיי בְּיי יִייִי בְּיי יִייִי בְּיי יִייִי בְּיי יִייִי בְּיי יִּיי בְּיי יִּי בְּיי יִּיי בְּיי בְּיי בְּיי בּיי יִּיי בְּיי בְּיי בּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְייי בְייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי ב

סְבָּן (sf. יְמְבוֹין m. plan, device, purpose אַבְּרְקָּבוּ יִמְנוֹין further not his device Ps.140,9.

יְבְּוֹ Pu. pt. אָנְים לְּוֹבְּין to be appointed, determined אָתִים מְוְשְּנוֹת appointed times Neh 13,31.

וֹבְיֹן Ch. to appoint, to determine.

Ithp. מוֹלְים to determine mutually, to agree together.

(sf. בְּבָוֹן) m. appointed time, season בְּבוֹן בֹּבוֹן to everything there is a season Ec.3,1.

מְנִין a. שְׁנִי Ch. (def. אַבְּיוּ, pl. וְמְנִין appointed time קבּה וִמְנָא at that time Dan'3,7; בְּה וִמְנִין בְּיוֹרָ even to a season and time 7,12; מְנִין תְּלְתָה three times 6,11.

וומר I. (fut. יוֹמר) to cut off, to prune

לְּבְּבְּקְּהְ thou shalt prune thy vineyard Lev.25,3.

Niph. נְוַמֵר (fut. יְוָמֵר) to be cut, to be pruned Is.5,6.

Ch. (def. אַבְיּיִ) m. sound of musical instruments, music יָבִי מְבִין מִבְּין מְבְין מִבְּין מְבְין מְבְיוֹין מִבְין מְבְיוֹין מִבְּיוֹין מְבְּיוֹין מִבְּיוֹין מְבְּיוֹין מְבְיוֹין מִבְּיוֹין מִבְּיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְּיוֹין מְבְיוֹין מְבְּיוֹין מְבְּיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְּיוֹין מְבְּיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְיוֹין מְבְּיוֹין מְבְּיוֹים מְבְּיוֹים מְבְּיוֹים מְבְּיִים מְבְּיוֹים מְבְּיוֹים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיוֹים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיוֹים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיּים מְבְּיִים מְבְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְּיוֹים מְבְיּים מְבְּיִים מְבְיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיים מְבְיּים מְבְּיִים מְבְּיים מְבְּיים מְבְיּים מְיבְּים מְבְּיִים מְיּים מְבְיּים מְבְיּים מְבְּיִים מְיּבְיים מְבְּיים מְבְּיִים מְיבְּיִים מְבְּיים מְבְּיים מְבְּיִים מְבְּים מְבְיּים מְבְייִים מְבְּיִים מְיבְּיבְיים מְבְייִים מְבְּיבְיים מְבְיים מְבְיים מְבְּיבְיים מְיבְיים מְיבְיים מְבְייבְיים מְבְי

רבו Ch. m. singer.

m. wild goat or antelope.

קרה (c. יוְמְרָת f. 1) song, music מְרָר וְמְרָת the voice of song Is.51,4; אין ליין וּמְרָת וִבְּלִיף the playing of thy harps Am.5,23.— 2) celebrating, praise אַאוֹ וְמְרָה take up praise (i. e. songs of praise) Ps.83,3; fig. אָרָאָר the praise (i. e. the choice fruits) of the land Gen. 43,11.

ילירי pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,9.— 2) a prince of the tribe of Simeon, who was killed by Phinehas Num.25,14.— 3) a person mentioned in 1Chr.2,6 = יוֹבוּרי Jes.7,1.— 4) a person mentioned in 1Chr.9,42.— 5) name of an Arabian tr.be Jer.25,25.

ומרן pr. n. a son of Abraham by Keturah Gen.25,2 and founder of an Arabian tribe 1Chr.1,32.

יְמְרֶת (בְּהְ (וְמְרֶת יָה song יְטְיִר (בְּהְ נִיְמְרֶת יָה Jehovah is my glory and song Ex.15,2.

ון m. sort, kind אַלון אָלים from sort to sort, i. e. of every sort Ps. 144,13; pl. וְנִים divers kinds of spices 2Chr.16,14.

if Ch. (pl. c. 121) same as Heb.

the hindmost, to cut off or destroy the rear אַרָּטְרָיךְ Pi. אַרָּטְרָיךְ the rear יוֹנָגַּב בְּּבְּכִּלְ הַאָּחְשִירִים אַחְבֶּיךְ and he beat the hindmost of thee, all that were feeble behind thee Deut.25,18 רְדְפוּ אַחְרֵי אוֹיבִיבֶם וְוּגַּבְּהָּם pursue after your enemies and beat the hindmost of them (i.e. destroy their rear) Jos.10,19.

זְנָה (fut. וְנָהְה, ap. וְנָהְן; pt. וְנָה fr. וְנָה inf. וְנָה וֹתְ) to play the harlot, to commit adultery; with accus: וְנִית רֵעִים רַבִּים thou hast played the harlot with many companions Jer 3,1; with בּיִה יִנִים

and thou didst play the harlot with them Ez.16,17; with 58: to commit לונות אַל־בָּנוֹת מוֹאַב adultery with the daughters of Moab Num.25,1; with בתחת or החת : to become faithless נַתְּוֹנָה עָלֵיוֹ and his concubine became faithless to him Jud.19,2;][7] and Aholah became אַהַלָה תַּחְתִּי faithless to me Ez.23,5; pt. f. הַנָּה, אונה harlot, prostitute.— 2) fig. to stray away from, to apostatise, to commit idolatry בַּל־וֹנֶה מָפֶּרָ every one that strayeth away from thee Ps.73,27; זְגֵיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ thou has gone astray from thy ניונו מַתַּחַת אַלהֵיהָם ;God Hos.9,1 and they are gone astray from their God 4,12; with מַחַבּי: to go מונו אַחַרִי הַבִּעָלִים astray after and they went astray after the Bealim Jud. 8,33; fig. to have inter-נַנָתָה אָת־בָּל־מַמִּלָכוֹת הַאָּבֶץ :course and she will have intercourse with all kingdoms of the world Is.23, 17.

Pu. אַרְבָּהְ whoredom to be committed אַרְבִּיהְ בֹּא וּנְבָּה after thee whoredom was not committed (i.e. none followeth thee to commit whoredom) Ez.16,34.

 Ex.34,16.— 2) to commit fornication, to carry on whoredoms Hos.4,10 a. 18.

nij pr. n. of two places in Judah

ונה (from ינה שלים) m. pl. 1) whoredom, prostitution ינה אישה זגונים נילדי a wife of prostitution and children of prostitution Hos.1.2: אישה אולים and let her put away her prostitution from her face 2.4. — 2) fig. a) idolatry, apostasy 2K.9,22. b) intercourse with foreign nations Nah.3,4.

וְנוֹת (pl. יְנוֹת) f. whoredom Hos. 4,11; fig. idolatry Jer.3,2.

וְנַח עָּנְלֵךְ (fut. רְוַיֵּבְּח) to reject שְּבְּרוֹן שִּבְּרוֹן שׁבְּרוֹן שׁבְּרוֹן be rejecteth thy calf (i. e. thy idol) O Smaria! Hos.8,5.— 2) to remove בַּבְּשׁי and thou hast removed my soul from peace Lam.3,17.

Hiph. תְּבְּיִם, תְּבִּים, (fut. מַבְּיִם, 1) to reject, to east off אוֹנְים, he will east thee off for ever 1Chr. 25.9: מְבְּיִם בְּבִּים he cast them off from executing the priest's office 2Chr.11,14.— 2) to deserate, to east aside אוֹנְים בְּבִּים אָשִׁרְים אָשׁר בְּבִּים אָשׁר מְבִּים אָשׁר מְבִּים אָשׁר מְבִּים אָשׁר מִבְּים אָשׁר מִבְּים מִּים מְּים מְּים מִּים מְּים מִּים מְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּים מְיבְּים מִּבְּים מִּים מְיבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבּים מְיבְּים מִ

אַנָר אַנִית אָבוּין (fut. אָבוּין) to leap forth with violence אָבוּין אָבוּין

[발략] a lion's whelp that leapeth from Bashan Deut.33,22.

ועה (=עוב; c. וַעַת) f. sweat.

זענה (בוֹנְעָה=) f. terror, agitation.

" pr. n. m.

יְעִיר שָׁם m. a little, a trifle יְעֵיר שָׁם there a little, here a little Is.28,10; as adv. a little while בתר לי וְעֵיר wait for me a little while Jb.36.2.

זְעֵירְ Ch. adj. little, small (= Heb. צְעִירְ

קיבי (בְּעָרֶה) to extinguish.— Niph. קער to be extinct יְטֵי my days are extinct Jb.17,1.

זעם (fut. ועם a. ביוין; pt. ביו (fut. ביוים) to be enraged, to be angry, to be indignant; with accus.: TAN DELL אֹבְיי and he will be indignant toward his enemies Is.66,14; עַרִי the cities of Judah והוְה אַשֶּׁר וְעַמְהָה against . which thou hast been indignant Zch.1,12; with Dan. 11,30.— 2) to curse אָנעם לא " cui and how shall I curse, whom the Lord hath not cursed Num 23,8; imp. ועמה ישראל curse ועום י. ז (בועמה; pt. p. יינים יינים ועום he that is cursed by the Lord Pr. 22,14; אַיפַת רָזוֹן וַעוּמָה the scant measure that is abominable Mic. 6,10.

Niph בין to be provoked to anger, to be angry or fretful בים נוערים נוערים בים angry countenance, a fretful face Pr. 25, 23.

בּיִר (^ בּיִר בּיִר פּיִר מִיּר מִּיר מִּיר מִּיר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִּיר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִיּר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִייר מִיּר מִייר מִיּר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִייר מִּיר מִייר מִייר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִייר מִּיר מִייר מִייר מִּיר מִייר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִייר מִייר מִייר מִייר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִייר מִּיר מְייר מְייר מִּיר מְייר מְ

קבין (fut. יוֵעף (fut. יוֵעף) to rage, to be angry, irritated, excited בעליין יוַעף לבו against the Lord will his heart rage Pr.19,3; pt. pl. יעַפים Gen.40,6 a. Dan.1,10 gloomy, sad, sad-looking.

זעף adj. angry, irritated.

קֿעַן (sf. שְׁיַנוֹ) m. rage, raging אָנוֹיִי אָצ with the rage of anger Is.30, אָנ מְנִינְפוֹ בּיָם מְנִינְפוֹ and the sea ceased from its raging Jon.1,15.

יַּנְעַק (fut. יְנִעַק imp. יְנַעַק inf. יְנִעַק 1) to cry, to lament; with אָס or יְּנָי to; with accus. or יַּעַי of, for ביּעַ to; with accus. or יַּעַי of, for ביּעַ if I cry out unto thee of violence Hab 1, 2; בּעַ הְּבָּרָ יִּעָּ אַנְיִי אָּרָרָ וְּנַעְ אַלְיּ אָרָרָ וְעָרָ עַל שִׁבְּרָרְ why criest thou for thine affliction Jer.30,15; with יִּעַקְהָּעָר and ye shall cry out because of your king 18.8,18.— 2) to call בּיִנְעַקְרָּךְ and when I called you Jud.12,2; sf. בווְעַקוּךְ and they called thee Neh.9,28.

Niph. נְיַנֵעק (fut. יְיָנֵעְק) to be called together, to assemble.

Hiph. הַוְּעִיק (fut. יוֹשֵק; imp. יוֹשֵק; inf. יוֹשֵק (fut. יוֹשֵק; inf. יוֹשִיק (fut. יוֹשֵק; inf. יוֹשִיק (fut. inf. cry, to call. — 2) to cause to call together 2S.20,4 a. 5.

זעק Ch. to cry.

קול ועקר m. outery, ery; sf. קול ועקר the voice of thy ery Is.30,19.

וְעָקָה נְרוֹּלֶה f. cry וְעָקָה (c. וְעָקָה f. cry אַנְה הֹרָה a loud and bitter cry Est. 4,1; וְעַקַר סְרוֹם the cry of Sodom Gen. 18, 20; דְּבְרֵי הְבָּמִים הְנַחָת מוֹשֵׁל בַּבְּּכִילִים מוֹשֵׁל בַּבְּּכִילִים the words of wise men are heard in quiet more than the cry of him that ruleth among fools Ec.9,17.

זער (=זער) to be small, to be little, whence אָנִיר a. מָוִעָר.

וְבְּרוֹן pr. n. a city in northern Palestine.

אבו f. pitch.

וְבְּוֹן (c. וְבְּוֹן; sf. יְבְּוֹן m. beard אַבְּּוּ קבּוּן the corner of thy beard Lev. 19,27; וְבְּוֹן יִבְּיִן having their beards shaven Jer.41,5.

וֹנְקְנְי (fut. הַוְּקְנִי to be or grow old.

Hiph. הְוֹקְנִין (fut. בְיִבְּנִי to grow old.

이 (c. 일본 ; pl. 학교 , c. 기기 1) adj. old, aged.— 2) m. old man, elder.

ipi m. old age.

וֹקנָה (sf. קּנָהְוֹי f. old age.

m. pl. old age קּוְיִקְנִים a son born in one's old age Gen.37,3.

לְבֵּלְ (pt. אְבֵּוֹן to lift up, to raise those who are bowed down Ps 146,8.

רָבְּן Ch. (pt. p. יְבִּין) to raise up, to hang up Ezr.6,11.

Pi. PM (Stb. PM) to purify, to refine.

Pul אָבְי to be purified בּיִבְּעָרִים to be purified Is.25,6; בּיבּערִים purified seven times Ps.12,7.

ן (prop. pt. of אוֹן; f. הוֹן) adj. a. n. ו) stranger, alien, foreign בַּלֶּלָהָ ור ולא־פיק let a stranger (i. e. another man) praise thee, and not thine own mouth Pr.27,2; בָּבָר but there shall no זר לא־יאכל בו stranger eat thereof Lev.22,13; the lips of a strange (i. e. adulterous) woman Pr 5,3; strange (i. e. illegitimate) בְּנִים זָרִים children Hos.5,7.- בָּרִים Is.1,7 acc. Aben Ezra and others = D.1. flood, inundation, but it is better to take it as the pl. of 1. - 2) strange, singular וָרְ מַנַיִּשְׁהוּ his singular work Is.28,21.

וֹר (from יוֹרְ ווֹוֹ) m. ring, border, edge, crown.

לְּנֶתְ f. something loathsome יְּנְתְּיָה and it become loathsome unto you Num.11,20.

באָת (akin to בּצָר to be warmed, to be flowing בְּצָר יִוֹרְבוּ at the time they are warmed (or when they are flowing) Jb.6,17 יוֹרָב יִי pr. n. a descendant of David in Babylonia, who led back the first Jewish colony to Palestine.

יְּנֶרְה (fut. יְּנֶרְה ap. יְנֶיְרְה; pt. יְּנֶרְה; imp. יְנֶרְה ; inf. יְנֵרְה 1) to strew, to scatter about, to disperse.— 2) to winnow.

ley in Moab.

Niph. בּוְבֵר (fut. הְיָּבֶר) to be scattered בְּיִבְרוֹ בְּבְבְצוֹת and they were scattered through the countries Ez 36,19; verb. ח. בְּיַבְרוֹתִיכָם in your scattering (i. e. when ye shall be scattered) 6,8.

Pi. הֹן (fut. הֹן: inf. וֹנְרֹתׁר to disperse, to scatter about; pt. מֹנְרִתֹּר Jer.31,10; pt. pl. מְנָרִתֹּר Jb. 37,9.— 2) to spread מְנָרִי וְרַבְּעִי the lips of the wise spread knowledge Pr.15,7.— 3) to encompass, to hedge about Ps. 139,3.

אָרְעַ:אּ (with prosthetical אָּיִרְעַ:אּ Jb.31,22; sf. יְרְעִים; pl. יְרְעִים com. 1) arm Is.40,11; of animals: shoulder Num.6,19.— 2)

fig. a) strength, power, might yn! the arm of flesh (i. e. human might) 2Chr.32,8; ורֹעִי יָדְיו the powers of his hands Gen.49,24; and the arms ווְרֹעוֹת יַתוֹמִים יִדְכָּא (i. e. strength) of the fatherless have been crushed Jb.22,9; וְנַרַעָּתִי אָת־זִרֹעַהְ וָאָת־זִרֹעַ בִּית אֶבִיךְ מִהִיוֹת זְכֵן בְּבֵיתָהְ I will cut off thine arm, and the arm of thy father's house (i. e. thy strength etc.), that there shall not be an old man in thine house 1S.2,31; hence also: military force, an army Dan. 11,15,22 a. 31. b) help, support they have been הַיוּ וָרוֹעַ לָבְגִי־לוֹט a help to the children of Lot Ps. 83,9; יְשֶׁר זְרֹעוֹ and he maketh flesh his support Jer.17,5. c) violence איש ורוע a violent man Jb. 22,8.

seed, thing sown, garden herbs seed, thing sown, garden herbs בא any seed which is to be sown Lev.11,37; pl. sf. וְרִעִיהָ the things that are sown in it Is.61, 11; וְרָעִים Dan.1,12 garden herbs, for which וְרָעִים 1,16.

אָרָיְ (redupl. of יוּרף m. watering, besprinkling בְּרָבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ as showers for the watering of the earth Ps.72,6 (comp. Talm. יריפא drop).

קיִר (redupl. of יְבֵיר) m. girded בְּיְנִיךְ בְּיְהְנֵיִם one girded about the loins (of a war-horse) Pr.30,31.

וות (fut. רבוי: ; inf. בין) 1) of light;

to rise, to shine forth שַּׁשֶׁתִּיׁע וּחַדְּתְּ the sun riseth Ps.104,22; fig. רֹבְנוֹר וֹיִבְּעַרְתְּ זְּנְתְּח יִי שְׁלֵוֹךְ זְּנְתְּ זוֹי and the glory of God is risen upon thee Is.60,1.— 2) of an eruption of the skiu: to rise up, to bloom הַצְרַעַת וְרְחָה בְּמִצְחוֹ the leprosy rose up in his forehead 2Chr.26,19.

יוֶרְתּ m. rising; sf. יוֶרְתּה m. rising; sf. יוֶרְתּה to the brightness of thy rising Is.60,3.

דות (א. 1) a son of Judah by Tamar Gen.38,30; gent. אינור (א. 1) Num. 26,13 a. 20.— 2) a son of Reuel Gen.36,13 a. 17.— 3) a person mentioned in Num.26,13 בינור (א. 10.— 4) a person mentioned in 1Chr.6,6 a. 26.— 5) a king of the Ethiopians 2Chr.14,8.

יַרְיִיָּה pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.5,32 = יוֹרָיִה 7,3. — 2) another person Ezr.8,4.

as with a flood; with sf. יְבָּהָלוּ thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep Ps.90,5.

Po. חַוֹּה to pour out יוֹרָמוּ מַיִם אָבוֹת the clouds poured out water Ps.77,18.

ת. storm, flood, violent shower מְנֶרֶם וּמְפְּטְר from storm and from rain Is.4,6; בְּרָר בְּרָר as a storm of hail 28,2; בּרָרים בַּרָר מִים בּבָּירים as a flood of mighty waters ib.; אַנָּם מָנִם מַנִם as a storm against a wall 25,4.

וְרְבְּה (c. וְיְבֶּתְה) f. emission, efflux (of semen) Ez.23,20.

ורע (fut. יוֹרַע; pt. p. יוֹרָע; pt. p. יוֹרָע; וורע ; inf. יורע 1) to scatter seed, to sow וַרְעוּ הִמִים they have sown wheat Jer.12,13; אליך הא thou shalt not sow thy fleld with mixed seed Lev. 19,19; עשב ורע ורע herbs bearing seed Gen.1,29; לא וַרוּעָה a land not sown Jer.2,2; of a tree: to plant ומבת זר תורענו and thou shalt plant it with strange shoots Is.17,10; fig. וֹנֵעַ צִּרָבָה he that soweth righteousness Pr. 11, 18; לוני עַבֶּל יִקְצְרָהוּ those who sow wickedness, reap the same Jb.4,8; וואור ורע לצדיק light (happiness) is sown for the righteous Ps.97, 11.— 2) to scatter בַּעַמִים בַּעַמִים (מֵּוֹרָעָם בַּעַמִים) when I will scatter them among the people Zch.10,9.

Niph. צוֹב (fut. אַשֶּׁר יוָרֵע any seed... אַשֶּׁר יוָרֵע which is to be sown Lev.11,37; of a woman: to be impregnated, to conceive און בורְעָה וְרַע מִשְׁמָר מִי and she shall conceive seed Num.5,28; לאַ יוֹרַע מִשְׁמָךְ עִיר fthat no more of thy name be sown (i. e. propagated) Nah.1,14.

Pu. צליוֹרָעוּ to be sown בּל־יֹרָעוּ they were not yet sown Is.40,24.

 conceived seed, and born a male child Lev.12,2.

וַרַע , יִורַע, (c. ערַ בּ, a. אַרַע; sf. אַרָע; pl. sf. וַרַעִיבֶם m. 1) sowing, seedtime וֵרֵע וַקְצִיר seed-time and harvest Gen.8,22. — 2) seed מוריע יוֹרע yielding seed Gen 1,11; תְּבוֹאַת ורעה the produce of thy seed Deut.14,22; of the seed of animals: the seed of copulation Lev.15,16; fig. offspring, children, posterity, family, race מָפִי וַרָעַק יבע וֹרְעַּךְ out of the mouth of thy seed (children) and out of the mouth of thy seed's seed (children's children) Is.59,21; אַבֿע the royal seed (offspring) 2K.11,1; וֵרֵע מְוּרָעִים seed of evildoers Is 1,4; וַרֶע אַנְשִים male offspring (i. e. male child) 1S.1,11.

רֵע אָנִשָּׁא Ch. m. seed, posterity יִרע אָנִשָּׁא the seed of men Dan.2,43.

ורוע see זריע.

וֹרְעוֹן (pl. וֹרְעֹנִים) m. garden herb, vegetable.

ורף (akin to בוֹיִי) to flow, to pour, whence אָנִייִר .

קרק (fut. יְוֹרֶק to scatter, to sprinkle; fig. אֵיבָה וְרָקה בּוֹ gray hairs are sprinkled about on him Hos.7,9.

Pu. פִּי מֵי to be sprinkled כִּי מֵי because the water of separation was not sprinkled upon him Num.19,13.

וֹתָר I. Po. וֹתָר (fut. זְרַר) to sneeze בַּרַבּע.4,35.

II. to gird, to encircle, whence וְרֵרְיּר, וְרָר.

שׁהָיֵב pr. n. wife of Haman Est. 5,10.

וֹרֶ (from יְּרֶה to spread) f. span Ex.28,16.

Nami pr. n. m. Ezr.2,8.

בה pr. n. m. 1Chr.23,8.

רְהֵוֹ pr. n. m. a Persian eunuch Est. 1,10.

П

ה the eighth letter of the Alphabet, called Heth היה fence, because in ancient Hebrew writing it presented the rude shape of a fence; as a numeral ה=8, ה=8,000.

תֹבְי (from הְבָּי; sf. יחָבָּא m. prop. hiding-place, whence: bosom לְּמְמוֹן by hiding in my bosom my iniquity Jb.31,33.

אָבְּהָ to hide, to conceal (Kal not used).

אנַחָבָאוּ, 3 pl. נָחָבָאהָ, 3 pl. נָחָבָאוּ, 3 pl. נָחָבָאוּ ה וותבאו ; fut. אבחו ; inf. אבחה) to hide oneself, to conceal oneself, to be hidden נָהָבָּא אֶל הַכֵּלִים he hath hidden himself among the vessels 1S.10,22; בָּאוֹנִי נִעָּרִים וִנָּחָבָּאוֹ young men saw me and hid themselves Jb.29,8; בַּמִּעָרָה and they hid themselves in the cave Jos.10,16; מָבֶר לָהַחָבָּא הָדֶר בָּחָבָר thou shalt go into an inner chamber to hide thyself 2Chr.18, 24; בַּהְחָבֵא and they fled while concealing themselves Dan. 10,8; with the inf. Name has the meaning of an adverb: לַשָּה נַחָבֵּאתַ wherefore didst thou flee away secretly? Gen.37,27; fig. בָּשׁים against the scourge of the tongue shalt thou be hidden (i. e. protected) Jb.5,21; קּיֹלְים גֶּהְבָּאוּ
the voice of the nobles was hidden (i. e. hushed, silenced) Jb 29,10.

Pu. אַבְּחָנְא hide oneself יְחַבְּאוֹ they hide themselves together Jb.24.4.

Hiph. הַּחְבִּיאָה (f. הַּחְבִּיאָה, once הַחְבָּיאָה Jos.6,17; fut. בָּעָל יְדוֹ הָחְבִּיאָנ to hide, to conceal בְּעֵל יְדוֹ הָחְבִיאָני in the shadow of his hand hath he hidden me Is.49,2.

Hoph. לְבְבָּתִי to be hidden וְבְּבְּאִים בְּהְבָּאוֹ and they are hidden in prison houses Is.42,22.

Hithp. אָבְחַהָּא (pt. אָבְחַהָּ) to hide oneself, to conceal oneself אַיְהָחַבָּא הָאָרָם וְאִישָׁהוֹ and Adam and his wife hid themselves Gen.3,8; and the people hid themselves in the caves 1S. 13,6.

א הֹבֶב עַמִּים (pt. הֹבֶב) to love Deut.33,3 (comp. Talm. חֵבֶב to cherish, הַבָּב love).

דְּבֶב pr. n. father-in-law of Moses, Num.10,29, same as יְחָרוֹי.

הַבָּר (בְּאָבְה; imp. f. יְחָבָּא) to hide

oneself הַבְּי בְּקְצֵט־הֶבּע hide thyself but for a little moment Is. 26.20.

Niph. בְּחָבָה (inf. בְּחָבֶה) same as Kal: וְנְחָבָּה לֹא יוּכְל and he shall not be able to hide himself Jer. 49,10 (בְּחָבָה here for inf. בְּחָבָה בַשְׁרָה to hide themselves in the field 2K.7,12.

Ch. f. evil deed, crime.

קבור pr. n. a river in Mesopotamia which flows into the Euphrates.

תבּוֹרֶה a. חֲבּירֶה (from חֲבּוֹרֶה II.) f. stripe, wound.

ני (fut. בְּבִי יִּרָנִי to beat off, to thresh בָּי תַּחְבֹּמ when thou beatest thy olive tree Deut.24,20; בְּבִי תְּבִי threshing wheat Jud.6,11; fig. of the gathering of scattered Israel: יַרְבִי בְּבִי בְּרִי בְּרִיבִּחֵל מִצְרִים the Lord shall beat [you] off from the channel of the river unto the stream of egypt Is.27,12 (Stb.).

Niph. מַבְּקְבּט (fut. מְבָּרָם, מְבֶּרְם to be beaten out מְבָּרָם בְּרָבְם fennel is beaten out with a staff Is. 28,27.

קביה pr. n. m. Neh.7,36, for which חביה Ezr.2,61.

קְּבְיוֹן (from הָבְּיוֹן m. hiding, covering הָבִיוֹן אָזוֹ the hiding of his power Hab.3,4.

I. (fut. בְּלִים a. יַחֲבֹל וּ to wind together, to bind; pt. pl. הְבָלִים binders, bands Zch.11,7 a. 14

2) to pledge, to bind by pledge. to take a pledge קי מַוְרָב אַחָרָה for thou hast taken a pledge from thy brothers Jb.22,6; בַּיְבָּי יִחְבָּל they take the widow's ox for a pledge 24,3; יַחְבַל יִבְּי יַחְבַל מוֹ they take a pledge of the poor 24,3; pt. p. בְּיִרִים חַבְּלִים pledged garments Am.2,8.

Niph. בְּחָבֵל (fut. בְּחָבֵּר) acc. Fuerst: to be pledged בְּּוֹ בְּרָבְּר Pr.13,13 whoso despiseth a thing shall [hereafter] be pledged to it (Stb. a. others: shall fall in debt to it); acc. to some from בְּבָּר וֹנִיםְרָבִּל וֹנִיםְרָבִּי II., which see.

וו תְבַל II. (inf. בְּלֹם) to wound, to damage, to deal corruptly בְּלֵנוֹ בְּלְּ שְבֵּל we have dealt very corruptly against thee Neh.1,7.

Niph. בְּחָבֶּל (fut. בְּחָבֶּל) to be wounded, injured, destroyed בְּיִבְּר יִחְבֶּל לוֹ whoso despiseth the word shall be destroyed Pr.13,13.

Pi. חַבֶּל (fut. בַּיִּים) 1) to damage, to spoil, to destroy וּהַבּל מַבְּיִם בָּעִים a waster to destroy Is.54,16; pt. a waster to destroy Is.54,16; pt. בְּיִים בָּרִים בְּרָיִם בְּרִים בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרִים בְּרָיִם בְּרָים בְּרָיִם בְּרָים בְּרָים בְּרָיִם בְּרָים בְּרָים בְּרִים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרִים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרִים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרָים בְּרִים בְּרָבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּבִּים בְּיבִים בְּבִים בְּיבִּים בְּבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּבִים בְּבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּבִים בְּבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבִיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּ

Pu. חָבֵל to be destroyed or broken חָבַל על מִפְנֵי שָׁמֶן the yoke shall be broken because of fatness Is.10,27; רוֹחִי חָבָלְה my spirit is destroyed Jb.17,1 (Eng. Bible: my breath is corrupt).

Ch. Pa. בְּלֵה (inf. הַבְּלָה) to destroy, to overthrow. – Ithp. אַתְחַבּל to be destroyed, overthrown.

רבל Ch. (def. אֹבְלֶבְתַ) m. hurt, damage.

תְּבְּלֵי (c. pl. הְבְּלֵי) m. pain, sorrow הַבְּלִי יוֹלְדָהְ the pains of a travailing woman Hos.13,13; acc. Stb. metonymically of the young as the cause of the pains of birth: הַבְּלִי הְשַׁלְחְנָה they cast out their sorrows Jb.39,3; חַבְּלִי בְּעֵה הִשְּלִחְנָה the sorrows of death Ps.18,5; הַבְּלִי שִׁאוֹל Jb.21,17 pl. of חַבְּלִים , which see.

תבל (pl. חַבְּלִים, c. חַבְּלִים) m. (f. only וַתוֹרָבִם בַּחָבֵל cord, rope וַתּוֹרָבִם בַּחָבֵל and she let them down by a cord Jos.2,15; of the rigging of ships: thy cords (i. e. tacklings) are loosed Is. 33, 23; fig. ו אָמִשָּׁבֶם אָמְשָׁבֶם I will draw them with the cords of man (i. e. guide them with beneficent reins) Hos.11,4.- 2) measure-cord, measuring-line מַשָּׁלִיךְ חֶבֶל that shall throw out a measuring-line (i. e. to divide off a piece of ground) Mic. 2,5; in full form חַבֶּל מְדָה Zch.2,5.— 3) fig. what is assigned by measure, portion of land, lot, the portion הֶבֶל בָּגֵי וְהוּדָה the of the children of Judah Jos. 19,9; all the district of Argob Deut.3,4; יְשָׁבִי חֶבֶּל הַיָּם the inhabitants by the districts of the sea Zph.2,5; poet. יַעַקב חָבֶּל בַּיָבְ הַבָּל הַיָּבְ Jacob is his portion of inheritance Ps.78,55; יְבַּלְיִבְיִ הַּבְּלִיבִי portions (possessions) are fallen to me in pleasant places Ps.16,6.— 4) snare, toil יִבְּבִיי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי לִנִי חַבְּלוֹ בְּבַּבְיִי עִנִי חַבְּלוֹ בְּבַּבְיִי עִנִי הַבְּלִי הַבְּיִי לִנִי הַבְּלוֹ בְּבַבְיִי עִנִי הַנָּלוֹ בְּבַבְיִי עַנִי הַ they will be caught in the toils of affliction 36,8.— 5) band, troop, company of prophets 18.10,5 a. 10.

חבל (pl. c. הֹבְל) m. sailor, shipman (acc. Stb. prop. rigger, from הָבֶּל cord, tackle), הָבָּל principal sailor, shipmaster Jon.1,6.

תבל m. mast בראש חבל upoh the top of a mast Pr.23,34 (others: tackling, from בתבל).

תבל לא חָבֶל m. 1) pledge הַבֹּל לֹא חָבֶל hath not withholden the pledge Ez.18, 16.— 2) perverseness, corruption Neh.1,7 (acc. some בְּבֹל in this passage is inf.; see בַּקְּ II.).

קבֹרֶה f. pledge הַבֹּלְהוֹ he restoreth his pledge for a debt Ez.18,7.

קבאָנְיָה f. lily or meadow-saffron. תְבַאָּנְיָה pr. n. m.

to embrace יְבָּקָת בָּן; inf. הְבָּקָת thou shalt embrace a son 2K.4,16; with יָבֵיִים to fold the hands, i. e. to sit idle Pi. אָבָּתְ (fut. אָבָּתְי) to embrace (with or without לוֹחָבֶּקְ־לוֹ (לֹזְינִינוֹ בַּוֹתְבָּקְרִילוֹ (לֹזְינוֹ בַּתְּבְּקְרִי וֹתְבָּקְרִי מְחַבְּקְרִי מְיִּבְּרִי מְחַבְּקְרִי מְחַבְּקְרִי מְחַבְּקְרִי מְחַבְּקְרִי מְיִּבְּרִי מְחַבְּבְּרִי מְחַבְּבְּרְי מְחַבְּבְּרְי מְחַבְּבְרִי מְחַבְּבְּרְייִבְּיִים מְחַבְּבְּרְייִבְּיִבְּבְּבְּרִי מְחַבְּבְּרְייִבְּיוּ מְבְּבְּבְּרְייִים מְבְּבְּרְייִבְּיוּ מְבְּבְיבְּבְּבְּבְּרִים מְבְּבְּרִים מְבְּבְּרִים מְבְּבְּבְיים מְבְּבְּבְּיים מְבְּבִּבְּיים מְבּיבּים מְבְּבּים מְבּיים מְבִּבְּיים מְבְּבּים מְבְּיבּים מְבּיבְיים מְבְּבּים מְבּיבּים מְבְּבּים מְבּיים מְבְּבּים מְבּיים מִּבְּים מְבְּבּים מְבּיים מְבְּבּים מְבּיים מְבְּיבְיים מְבְּיבְים מְבְּבּים מְבְּיִים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבּיּבְים מְבּיּים מְבְּיבְים מְבְּבְיבּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבּיּים מְבְיים מְבְּיבּים מְבְּיבְים מְבְּיבּים מְיבּים מְבּיים מְיבְיים מְיבּים מְבּיים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּיים מּיבּים מּיים מְבּיבּים מְיבּים מְיבּיים מְבּיים מְיבּים מְבּיים מּיבּים מְיבּיים מּיבּיים מּיבּיים מּיבּים מּיבּים מּיבּים מּיבּים מּיבּים מּיבּים מּיבּים מְיבּיים מּיבּים מּיבְּים מְבּיבּים מְבּיים מְיבּים מְיבּים מּיבּים מְיבְיים מְיבּים מְיבּים מְבּים מְיבְּים מ

תְבֶּקְ m. folding of the hands Pr.6, io (with בְיָרֵיִ).

pr. n. a prophet whose writings are preserved in the sacred canon.

Pi. הַבְּהַ (fut. הַבְּהַיִּ; inf. הַבְּחַ) to bind, to join, to couple together together לְחַבֶּר אֶת־הָאָהָיִל to couple the tent together Ex.36,18; יְחַבְּר אָמר הַאַוֹּן land he joined himself with him 2Chr. 20,36.— קֹרְהָרְיִף Ps.94,20 acc. Fuerst Piel form as if ב were a guttural; acc. Ges. a. Stb. it belongs to Pual, which see.

Pu. חָבָר (fut. יְחָבֵּר; sf. יְחָבָר; to be joined, to be bound together,

to be associated בְּעִיר שֶׁחְבְּרָה־לָה בְּעִיר שֶׁחְבְּרָה־לָה as a city joined together Ps.122,4 (Eng. Bible: that is compact together); לו בְּעַר אָל בְּיִבְּרַיִּים he that is joined to all the living Ec.9,4 (בְּחַר וֹיִבְר אָל Kri for בַּיִּר בְּתַּרְיִם אוֹי with sf. בִיִּחְבָרְךְּ כָּפָא בַּוּוֹת shall the throne of wickedness be associated with thee? Ps.94,20 (בּוֹתְבָּרְךְּ

Hiph. לחְבִּירָם to string together, to join together אַחְבִּירָה עֵּלִיכֶּם אַחְבִּירָה עַלִיכָּם בּאַרְיִבּם וּ would join words together against you Jb.16,4 (Eng. Bible: I could heap up words).

Hithp. הְתַחַבֶּר (once Chaldaic form בַּחַבְּר 2Chr.20,35) to join oneself, to unite oneself יְתַחַבָּר they shall join themselves together Dan. 11, 6; inf. with sf. בְּתַחַבָּר because of thy joining thyself (i. e because thou hadst joined thyself) 2Chr.20,37.

II. to make a band around, to mark with stripes, whence חַבּוּרָה (חַבוּרָה חַבּרָבָּרָה) and חַבּוּרָהָ

קבר (pl. תַבְרִים, c. תַבְרִים) m. associate, companion מַבְרִים m. I am a companion of all them that fear thee Ps.119,63; יבר אָנִי לְבָל־אָשֶׁר the one will lift up his fellow Ex.4,10; בְּלִים אֶת־חַבִּרים in above thy companions (i. e. other kings) Ps.45,8; בְּבָיִם companions of thieves Is.1,23.

תַבֶּר (בְּרָבֶּר m. associate, יי m-

panion; only once pl. יְבֶרוֹּ עֻּבְיׁים do the companions (the fishermen in company) dig pits for him? Jb.40,30.

רבר בוֹלְרוֹהי (חַבְּרִיהִי m. co. panion. מַבְּרִיהִי (חַבּרִים m. 1) society, company band הַבְּר בּוֹהִים company of priests Hos.6.9, הַבֶּר מַהָּבְּר מַבְּר מַבְּרְים מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּרְים מַבְּר מַבְּרְים מַבְּר מַבְּרְים מַבְּר מַבְּרְים מַבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּיִי מִבְּר מִבְּר מִבְּיִי מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְיּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מַבְיִי מַבְּיִי מַבְּיִים מַבְיּים מַבְּיִים מִבְּיִים מִּבְיּיִים מַבְיּיִים מִבְיּים מִבְיּיִים מִבְיּיִים מִבְיּיִים מִבְיּיִים מִבְיּים מִבְיּיִים מִבְיּים מִבְיּים מִבְיּים מִבְיּיִים מִּבְיִים מִבְיּים מִבְיּים מִבְיּים מַבְיּים מִבְיּים מִבְיּים מִבְיּים מִבְיּבְיּים מִיּבְיּבְיּים מִיּבְיּבְיּים מַבְיּבְיּים מְיּבְּבְיים מַּבְיּבְיּים מְבְיּבְיּבְיּים מְיּבְּבְיּים מְיּבְּבְיּים מְיּבְיּבְים מְיּבְּים מְיּבְיּים מְיּבְיּבְים מְבְּיְים מְבְיבְים מְיּבְיּבְיּבְים מְיּבְּבְים מְיּבְיּבְים מְיּבְיּבְיּבְים

ווֹ הַבְּרְבְּרוֹת (from בְּרְבְּרוֹת II; only pl.

הַבְּרָה Ch. f. associate, companion. f. society, company Jb.34,8.

קרוֹן pr. n. 1) city ir Judah, previously called קְרָיֵת אַרְבּע Gen. 23,2.— 2) name of several male persons; patr. חָבָרֹנִי Num 3,27.

קרָתְּרְ f. companion; only sf. חֲבֶּרֶתְ thy companion (wife) Mal.2,14.

הברת f. joining, junction.

קבשׁ (fut. חָבֵשׁ, pt. חָבַשׁ; imp. a. inf. חַבשׁ, 1) to bind on or around חָבַשְׁתְּ לְהֶם מִנְּבְּעִוֹת and thou shalt bind the turbans on them Ex.29,9;

bound thee around with fine linen Ez.16,10; חַבוּשׁ לְרֹאשִׁי the seaweed was bound around my head Jon.2,6; בַּחַבְּלִים הַבוּשִׁים bound with cords Ez.27,24; לשום חתול לחבשה to put a bandage to bind it up 30,21.- 2) to bind up, to dress wounds, to heal הוא יַכִאִיב ווַחָבַש he maketh sore and bindeth up קוֹם חַבשׁ נִי אַת־שֶׁבֶר עַמּוֹ (Jb.5,18 in the day that the Lord bindeth up the breach of his people Is. 30,26.- 3) to saddle ויהבש את־ מרו and he saddled his ass Gen. 22,3; צֶמֶר חֲמוֹרִים חַבוּשִׁים two asses saddled Jud.19,10.- 4) to enclose, to shut up פניהם הבוש בשמון shut up their face in secret Jb.40,13.-5) to bridle, to rule, to govern 787 shall even he שוֹנֵא מְשָׁפַט יַחַבשׁ that hateth right govern? Jb.34, 17; ₩⊇⊓ Is.3,7 ruler (Eng. Bible: healer).

Pi. אָרֵבְשׁ to bind up מָבְבִי he bindeth up their wounds (i. e. he calmeth their sorrows) Ps.147,3.— 2) to stop, to restrain הָבָשׁ he restraineth the streams from trickling Jb.28,11.

Pu. to be bound up לֹא־זֹרוֹ וְלֹאׁ they have not been pressed out nor bound up Is.1,6.

דבת to cook, to bake, whence חָבָת a. מַחַבַּת.

תְבֶּתְ (only pl. מְבָתִים 1Chr.9,31) m. anything baked, pastry (acc. Stb.: a pan).

א ה. terror, trembling Is. 19, 17. בּבְּרָים (pl. בְּבָרִים) m. 1) locust, grass-hopper Lev.11,22.—2) pr.n.Ezr 2,46 בּבְּרָם pr. n. m. Ezr. 2, 45; = בּבְּרָם Neh. 7, 48.

ובג (2 pl. בְּהַבֶּה ; fut. בֹּירָי, pl. יְחָוֹגוּ ; pt. 33' ; imp. f. 311; inf. 311) prop. to turn in a circle, hence: 1) to reel, to be giddy יְחוֹגוּ וַיְנוּעוּ כַשְׁכוֹר they reel and stagger like a drunken man Ps.107,27.- 2) to dance אֹכִלִים וִשֹׁתִים וַחֹנְגִים they were eating and drinking and dancing 1S.30,16.- 3) to move in a procession, to keep a festival, to celebrate במון חונג a multitude moving in a procession (or: festive multitude) Ps 42.5; וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַגּ and ye shall keep (celebrate) it a feast Lev.23,41; חַנִּי וֹתוֹנָה חַנַּוֹן celebrate thy feasts, O Judah! Nah.2,1.

Oh. 3; Cant. 2, 14.

קונור אוור adj. girded; c. pl. קונור girded with girdles Ez.23,15.

קגור הֶרֶב (sf. הְנוֹרוֹ) m. girdle קּגוֹר חֶרֶב מּ a girdle with a sword 2S.20,8.

קנוֹרָה (p. הוֹנְהֹה) f. girdle, apron. pr. n. a prophet whose writings form part of the sacred

pr. n. m Gen.46,16 a. Num.26 15 (in the latter passage also mapatr.).

pr. n. m

canon.

pr. n. wife of David.

pr. n. f.

הגר (fut. יִחִגֹּר pt. חֹגָר; pt. חָנָר; pt. p. חַנָּר; imp. חָגוֹר, pl. חָגרוּ; inf. הַנוֹר (בְּנוֹר בִּיר וֹחָנִר וֹחָנִר וֹחַנְרוֹי בֹּוֹר וֹחַנְרוֹי בֹוֹתְרוֹי בוֹ to bind about, to gird בורה אתם and thou shalt girdle them with girdles Ex.29,9; חַנֶּבֶּר gird thy sword Ps.45,4; חַניים ה girded with a new [sword] 2S.21, וה proverbially: אַל יִתְהַלֵּל חֹגָר ובשפתת let not him that girdeth on [the armour] boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; with pur to put on sackcloth as a sign of mourning Is.15,3, etc.; הָנֶרָה בְעוֹ מְתְנֶיהָ she girdeth her ioins with strength Pr.31.17; the hills are גיל נְבַעוֹת תַּחְגֹרְנָה girded with joy Ps.65,13.— 2) בותנה to tremble, to quake וותנה to tremble, to quake and they shall tremble מְבְּחַנְּרוֹתְם (fear) out of their close places 2S.22,46 (בַּחָרָגוּ מְמְּסָנְרוֹתִיהֶם Ps. 18,46).

תר וור I. (from קבר; f. חָבָה) adj. sharp a sharp sword Ez.5,1.

ות II. same as Ch. חַר, Heb. אֶּחֶר One Ez.33,30.

קבר (3 pl. קבר 1) to be sharp (see Hiph.).— 2) to be fierce אֶרֶב they are more fierce than the evening wolves Hab.1.8.

Hiph. הַחָר (fut. יְחַר יִ, הְיִחָר (fut. בַּרְנֵל בָּבַרְנֵל יְחַר וְאִישׁ to sharpen בַּרְנֵל בְּבַרְנֵל יְחַר וְאִישׁ iron sharpeneth iron: so a man sharpeneth the countenance of his friend Pr.27.17.

Hoph. חֶבֶּב to be sharpened חֲבֶּב מְבְבְּה a sword is sharpened Ez. 21,14.

דר pr. n. m.

וֹחֲדֶה (fut. ap. תְּבֶּוֹי to be glad, to rejoice.

Pi. חַבְּה (fut. יְחַבֶּה) to make glad הְחַבָּה בָּשְּׁבְּיְה thou hast made him glad with joy by thy presence Ps.21,7.

חדור m. sharp point; pl. c. הרובי

יהֶלְישׁ sharp-pointed potsherds (of the scales of the crocodile) Jb. 41,22.

קְּדְרָּה (from חְדָה) Ch. a. Heb. f. joy. Ch. (Heb. חָרָה: sf. חָרָה) m. breast. קריר pr. n. a city in Benjamin.

ם, בַּחָבָּלוּ a. הָבָל (fut. יָחָבַל, pl. הָדָל; imp. חַבל , pl. חָבל; inf. חַבל (וְחַבֹּל) to cease, to leave off המשם לחת the rain ceased Ex.9,34; חַבֵּל לָהִיוֹת it ceased to be Gen. 18,11; חַרֶלוּ they cease from troubling של אָנוּ לָקְמָּר we left off to burn incense Jer.44,18; לא יַתְדֵל the poor shall אָבִיוֹן מְקָּהֶבּ הַאָּהֶץ never cease out of the land Deut. ול,11; נַתַּחְדֵּל לְרַבֶּר she left speaking R.1,18; חַרְלוּ הַרְעַ cease to do evil Is.1,16.— 2) with D, D: to let alone, to desist from, to forbear, to withdraw חַבַל מְמֶנִי let me alone Jb.7,16; מָנִי מָנְר אַבִּי מָן let my father desist from caring for the asses 18.9,5; וְחַרֵלִתְּ and wouldest forbear to help him Ex.23,5; חַבַּל בַעשוֹת he forbeareth to keep [the passover] Num.9,13; הַאָרָם מִן הַאָרַם withdraw yourselves from man Is 2, .22. - 3) to forbear, to leave undone, not to do אָחְבָּל מּחַבָּל מּחַבּל shall I go ... or shall I forbear (i. e. not go)? 1K.22,6; אָם־יִשְׁמִעוּ יאִם־יַחָּדָּל whether they will hear, or whether they will forbear (i.e. not hear) Ez.2,5.

תְּבֶל (c. חֲבֵל adj. 1) forsaken. re-

jected חֵבל אִישִּים forsaken by men Is.53,3.— 2) frail קַבָּר אָנִי how frail I am Ps.39,5.— 3) forbearing הַבְּבָּר וְהָבְּרָר וְהָבְּר he that heareth, let him hear; and he who is forbearing, let him forbear Ez.3.27.

ייִשְבֵּי m, world יִּשְׁבֵּי m, world יִּשְׁבִּי m, the inhabitants of the world Is.38,11 (Ges. and Fuerst: grave). $pr.\ n.\ m.\ 2Chr.25,12$.

הדק to be prickly or sharp, whence the next word.

תְּבֶּק הּ, הַבֶּק m. prickly thorn Mic 7,4; Pr. 15,19.

דר. ה. the river Tigris Gen.2,14. בּחֶנֶתְר p. n. the river Tigris Gen.2,14. בּחֶנֶתְר to enclose, to surround; בּחֶנֶתְר Ez.21,19 acc. Ges.: the sword which besiegeth them (Eng. Bible: which entereth into their privy chambers).

mentioned in Zch.9,1; acc. some: Syria.

to be fresh, new, young (Kal not used).

Pi הַהָשׁ (fut. יְחַהַשׁ; imp. יְחַהָשׁ to renew, to restore אַבְּשָׁה אַבְּשָׂה and thou renewest the face of the earth Ps.104,30; יִנְּחַהֵשׁ... and let us renew... the kingdom 1S.11,14.

Hithp. הְתְחַדֵּשׁ to be renewed, to renew oneself, to make oneself young again בְּעָרְרָיִנְיִ thy youth is renewed like the eagle's Ps.103,5.

Deut.22,8; בְּתְ חֶרְשׁ a new house Deut.22,8; מְלֶהְ מְּשָׁה מִרְשׁׁהְ a new king Ex.1,8; מְלֶהְ חַבְּשׁׁה מִרְשְׁהְ a new wife Deut.24,5; אַשָּׁה חַרְשִׁה new gods Jud.5,8; substantively: something new or fresh יְיִשׁׁן מִפְּנִי חָדְשׁ תּוֹצִיאוּ and ye shall bring forth the old because of the new (of grain) Lev.26,10; f. חַבְשׁוֹת a new thing Is.43,19; pl. חַבְשׁוֹת new things 42.9.

תְּרָשֵׁי (sf. תְּרְשֵׁים, pl. תְּרָשִׁים, c. תְּרָשֵׁי m. 1) new moon, day of the new moon מְבִי רֹחְדֶשׁ to-morrow is the new moom IS.20,18; מְבִי בְּחַרְשׁי הַ trom one new moon to another Is.66,23.— 2) menth הוֹשׁ יְמִים a month's time (Gen.29,14; רֹאִשׁ חֹנָד שִׁיבֶּם the beginning (i. e. the first day) of a month; i. e. the first day) of a month; Num.10,10.

יוֹרֶשׁי pr. n. f. 1Chr.8,9; gent. קרָשׁי 2S.24,6. חרשה pr. n. a city in Judah.

תְּרָת Ch. (=Heb. מְדָת ; def. אַחָרַת) adj. new.

אַןה Ch. see הַוָה.

דוב prop. to be bound, to be indebted (morally), hence Pi. בְּיִר מָּשׁלְּי to make guilty, to endanger קוֹב מְשׁלְי בְּשְׁלִי בְּשְׁבְּי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁבְּי בְּשְׁלִי בְּשְׁלִי בְּשְׁבְּי בְּשְׁבְּי בְּשְׁבְּי בְּשְׁבְּים בּיוּ בְּישְׁבְּים בּיוּ בְּישְׁבִּים בְּישְׁבְּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבְּים בְּישְׁבְּים בְּישׁים בּיוּ בְּיבְּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבִּים בּיוּבְּים בְּישְׁבִּים בְּישְׁבִּים בְּיבְּים בְּיבְים בּיּבְּים בּישְׁבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּבְיבְים בּיבְּים בְּיבְים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְים בּיבְּים בְּיבְיבְים בּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְּיבְיבְים בּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְיב

m. debt חוב היים he restoreth his pledge for a debt Ez. 18,7.

קר pr. n. a place north of Damascus.

(akin to אַדָּי; pret. אַדְ) to describe a circle, to enclose, to encompass; בְּיִלְיִם בְּיִלְיִם בְּיִלְים acc. Fuerst: he drew a circle about the waters (Eng. Bible: he hath encompassed the waters with bounds).

תוּג אוֹר היינות m. circle, circuit, compass אוּה אָרָן the circle of the earth Is. 40,22; בְּחְלוֹ הוֹג שִׁבְּיִם the circuit of heaven Jb.22,14; בְּחְלוֹ הוֹג עֵּלְ-לְּגוֹי when he set a compass (bounds) upon the face of the depth Pr.8,27.

קור (pret. אָהָן; fut. יְהוּד; imp. אָהָן; imp. קירָה riddle, parable.— 2) joined with יְּדָה to propose a riddle Jud.14,12 or to propose a parable Ez.17,2.

וה I. to live. — Pi. to animate, whence pr. n. חַוְּה , which Gen.3, 20 explains by אָם בָּל־חָל the mother of all living.

וו אָרָן; verb. ח. ווי אָרָם; verb. ח. רְּבָּהָ ווּ וּ וְּבְּרָּהָּ וּ וּ וּ וְּבָּרָהְ וּ וּ וּ וְבִּרָּהְ וּ וּ וּ וְבִּרְּהְ וּ וּ וּ וְבִּרְּהְ וְבִּי וְּהָבְּם וּ וּ וְבִּרְהְ וְבִּי בְּּתְבְּם וּ וְבִּי בְּּתְבְּם וּ וְבִּי בְּתְבְּם וְבִּי בְּתְבְם וּבְּיבְם בְּתְבִּם וּבְּי בְּתְבְּם בְּתְבִּם בְּבִּי בְּתְבְּם בְּתְבִּם בְּבִּי בְּתְבְּם בְּבִּים בּתְבִּם בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹ בְּבְּבְּם בְּבִּים בְּבְּבִּם בְּבִּים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּייבּים בּיים בּיים ב

קְּהָ (pl. חְּהָ (pl. חָרָה f. 1) village, hamlet.— 2) pr. n. of the first woman Gen. 3,20 (see חוה I.).

יון pr. n. m.

קוֹת (pl. הוֹתִים a. חוֹתִים m. 1) thorn.—
2) hook.— בתהים 2Chr.33,11 acc.
Stb. in fetters; others: among the thorns

שות m. thread, cord מות as a thread Jud.16,12; קונת חום השני the line of scarlet thread Jos.2,18; מות ם בְּשְׁלְשׁ a threefold cord Ec.4,12. דור pr. n. Hivites, a Canaantic tribe.

קילְה pr. n. name of an unknown country; acc. some: a district in Arabia; others; India.

הול , יְחוֹל , יְחוֹל , הַל , קול , חול , יְחוֹל , יְחוֹל , יְחוֹל , יְחוֹל , יחיל, יחיל; imp. קול , f. יחיל , pl. וֹלּגּ (חוּל ; inf. חוּלל; inf. בחילוּ circle, to dance בְּחְוֹלוֹת to dance in dances Jud.21,21.- 2) to twist, to writhe, to be pained ו אֹחִילֶה קירוֹת לְבִי am pained at my very heart Jer.4,19 (בְּחִיבָה); they shall be in pain as a woman that travaileth Is. 13,8. — 3) to tremble לָבִי יָחִיל my heart is trembling within me Ps. 55, 4; חוֹרִי אָרֵץ tremble, thou earth Ps.114,7. -4) to fall or be hurled upon, to be laid, to stay, to abide על ראש it shall fall upon the head of the wicked Jer. 23, 19; מולה הַנֶּב בִּעְרָיו and the sword shall abide on his cities Hos.11.6; and no hands ולא חַלוּ בָה יָרֵיִם were laid on her Lam.4,6.- 5) to be strong, firm, stable יחילו his ways are firm (i. e. his affairs prosper) Ps.10,5; לא־יַחִיל his good shall not be stable Jb.20,21. - 6) to wait, to hope (ביחל עוד (which see) מחל and he waited yet Gen.8,10; ניחילו עד win and they waited till they שוב וְיַחִיל וִדוּמָם were late Jud.3,25; מוֹב וְיַחִיל it is good that one should wait (hope) in silence Lam.3,26.

Pi. יחולל (fut. יחולל) 1) to turn in a circle, to dance; pt. f. pl. those that danced Jud. 21,23.- 2) to bear a child, to הַבִּישוּ... אֶל שֶּׁרָה תָּחוֹלֶלְכֶם bring forth look... unto Sarah that bare you Is.51,2; בַּיִבעְהָ נָעָה לָבֶת וַעֲלֵי בָּלע אחולל אַיְלות הִשְּׁמֹר knowest thou the time when the wild goats of the rock give birth? or canst thou mark when the hinds bring fortl? Jb.39,1; hence also: to form, to create חוֹלְלָה יַרוֹ נַחֲשׁ בַּרְחַ his hand hath formed the flying serpent Jb.26,13; נַתְּחוֹלֵל אָרֶץ וַתְבֵּל thou hadst formed the earth and the world Ps.90,2; אֵל מְחוֹלְלֶּךְ God that created thee Deut.32,19; of the wind: to bring forth רוֹחַ צָפוֹן תַּחוֹלֵל the north wind bringeth forth rain Pr.25,23; מְחוֹלֶלֶת Is.51,9 belongs to 27. — 3) to cause to start, to terrify קול יי יחולל אילות the voice of the Lord causeth the hinds to start Ps.29,9 (Eng. Bible: causeth the hinds to calve, i. e. to bring forth; comp. הוֹלֵל אַילוֹת Jb.39,1 quoted above).— 4) to wait, to hope וֹתְחוֹלֵל לוֹ and do thou wait for him Jb.35,14.

Pu. לְבְיהוֹ 1) to be born, to be brought forth בְּעָווֹן וּזוֹלְלְהִי in iniquity was I brought forth Ps. 51,7.— 2) to be started, terrified Jb.26,5; מְחוֹלְל Is.53,5 from חַלֵל

Hiph. החיל (fut. יְחָיל) to cause to tremble, to shake קול יִי יְחִיל the voice of the Lord

shaketh the wilderness Ps.29,8.

Hoph. הוחל to be brought forth, created היותל אָרֶץ בְיוֹם אָקוֹ shall a land be created in one day? (Eng. Bible: shall the earth be made to bring forth in one day?).

Hithp, I. הָתְחוֹלֵל (pt. מְתְחוֹלֵל) to whirl oneself בַּער מִהְחוֹלֵל a whirling storm Jer.23,19. — 2) to writhe with pain בְּלִימִי רָשָׁע הוֹא the wicked man writheth with pain all his days Jb.15,20. — 3) to hope, to wait בוֹם בַּיִנְ וְהַתְחוֹל be silent before the Lord, and wait patiently before him Ps.37.7.

Hithp. II. redupl. דְּהְחַלְּחֵל to be terrifled בַּלְּבָה מְאוֹד and the queen was exceedingly terrified Est.4,4.

pr. n. m.

הול m. sand.

מוֹם to be burnt, blackened, whence pr. n מוֹם and adj. מוֹם.

מוֹם adj. brown, swarthy.

קרוב (c. חוֹמָה ; pl. חוֹמָה f. enclosure, wall עיר חוֹמָה a walled tity Lev.25,29 עיר פוֹמָה at that is broken down, without a wall Pr.25,28, fig. defence מיים אווים they were a wall (i. e. a defence) unto us 18.25, 16; of a chaste maiden difficult of access Cant.8,9; du. חוֹמוֹמָה סי the two walls of Jerusalem on the south side 2K.25,4.

רוֹם (pret. הַּבְּהָ, 2 הַּבְּהָ; fut. בּוֹחָיָ, בּוֹלְי, ap. בּוְהִיּ; pt. בּהָה; imp. הבְּהָה

স্থান (from স্থানু) m. coast, shore; harbor.

קר חוֹפְרָי pr. n. son of Benjamin Num. 26,39 = חַבְּים Gen.46,21; patr. חוֹפָרִי

הוץ (הצץ) to cut off, to part off, to separate, to divide; whence חַניאַן, חִניץ, חַניץ.

תונית (pl. הוצות, חוצות m. prop. wall of separation, hence: 1) street דאפים the bakers' street Jer. 37,21.- 2) place out of a city: עַר־לא עַשָּה אָרֶץ country, field while as yet he had not made the earth, nor the fields Pr.8,26; with ה loc. הוצה, also def. הַחוֹצְה abroad; יוחה Jud.19 25 = החוצה. – 3) adv. without, abroad מוֹלֵהַת חוץ born abroad Lev.18,9; מְבַוֹת וּמְחוֹץ within and without Gen.6,14; בְּנִיר without the city 19,16; מְחִיץ לַמַחָנָה out of the camp. Deut. 23,11; with ם: besides, except אין מְמֵנִי besides me Ec.2,25 (Eng. Bible: more than II.

to enclose, to embrace, hence הוק

Ps.74,11 Ktib for חוֹק, which see.

ור I. to be white, hence הְוֹרְ ; fig. to be shining, noble, whence אות ב. מור ב. מור וויך a. אור וויך ב.

II. to hollow out, hence חוֹר II. a. חוֹר II.

יתור (fut. יְחֵרָר) to be white, to grow pale אָנְיוֹ יֵחְרָר his face shall grow pale Is.29,22.

תורים .ה חורים .ה חורים .ה חורים .ה חורים .ה חורים ... חורים ... חורים ... חורים ... חורים ... ה ה ... ה ה ... ה

ותריו. אחור (חורים וחור, אחורים, אחריים, אחריים, אחורים, אחורים וחורים, אחריים וחורים וחורים

אות I. m. white linen, white cloth.

אורים אור.; pl. הרְרִים אוּר.; pl. הרְרִים אוּר. הוּרְים אוּר. הוּרִים אוֹר הְרִים לְּבְּיֹם הוּרִים לְבְּיִם לְבְיִם לְבְּיִם לְבְיִם לְבְיִם לְבְיִם לְבְיִם לְבִּים לוּבְיִם לוּבְיִם לוּבְיִם לוּבְיִם לוּבְיִם לוּבְיִם לוּבִּים לוּבים לובים לו

pr. n. 1) husband of Miriam, sister of Moses. — 2) a king of Midian and other persons.

רוֹבי (ב־זוֹת וּבּר) m. white cloth, white linen clothes.

ירף pr. n אין דורף

pr. n m. 1Chr.11,32, for which בוּרָי 2S 23,30.

קרָם, חוּרָם a הירָם , חוּרְם nr. n. 1) a klng of Tyre, contemporary of Solomon.— 2) a Tyrian artificer who was a Danite on his mother's side; חוּרָם אָבִים 2Chr.2,12 a. חוֹרָם 4,16. — 3) another person mentioned in 1Chr.8,5.

קרָן pr. n. Hauran, a region south of Damascus, west of בּוֹלָנוֹ and בְּיִבָּי.

יַחוֹשׁ (pret. שֹׁהָ, 1 הָשִׁהַ; fut. יַחוֹשׁ , ap. מוֹחָם; imp. קוֹשֶׁה) to flee, to make haste, to speed בַּנִשֵּר חָשׁ as the eagle that hasteth to eat Hab.1,8; בְּשׁ עַתִידוֹת לָמוֹ the future speedeth along for them Deut. 32, 35; יְחָמָהָמָהָת הָתְלֹא הָתְמַהָּטָה וְלֹא הָתְמַהְטָּהְיִי I made haste and delayed not Ps.119,60; נתַחשׁ עַל־מָרְמָה רַגְּלִי or if my foot hath hasted to deceit Jb 31,5; חוֹשַה לִי make haste unto me Ps.70,6; חִישָה Ps.71,12 Ktib for השוח; pt. p. pl. חושה ready for battle Num.32,17; fig. a) of internal haste, emotion or impulse: because of my בַעַבוּר חוּשִׁי בִי hasting within me (i. e. my emotion) Jb.20,2. b) of the appetites or enjoyments: מִי יִאבַל וּמִי יָחוּש who can eat, or who is hasty (i. e. eager to enjoy) Ec. 2, 25 (Stb. and others: who can feel).

Hiph הָחִישׁ (fut. יְחִישׁ) to haste, to make haste וְהָאֹרֵב הַחִישׁוֹ and the liers in wait hasted Jud. 20,37; הַמָּאַמִין לֹא יָחִישׁ he that

believeth shall not make haste ls. 28, 16 (Stb.: shall not be troubled); tr. to hasten יְחִישֶׁה מַצַּעֵּה וֹעָבְּיה וֹעָבְּה בְּעַבְּיה וֹעָבְּיה וֹעַבְּיה וּעַבְּיה וֹעַבְּיה וֹעַבְּיה וֹעַבְּיה וּעַבְּיה וּעבּיה וּבּיה וּעבּיה וּעבּיה וּבּיה וּעבּיה וּבּיה וּעבּיה וּבּיה וּעבּיה וּבּיה וּבּ

1 Chr. 20, **4**. רוֹשׁי *pr. n. m.* ≤ S. 15, 32.

שוֹחֶם *pr. n. m.* Gen.46,23 == שׁוֹחֶם Num.26,42.

קישֶׁם pr. n. an Edomite king 1Chr. 1.45 — חְשָׁם Gen.36,34.

חַתַת see חַרָּת.

תְּבֶּח m. 1) seal, signet-ring חּוְתָם הֹבֶּר חֹיְתִם a firm seal Jb.41,7; חֹבֶּר חֹיְתַם seal-clay 38,14.— 2) pr. n. m.

pr. n. a Syrian king 1K.19,15 = אַרְחָבָּאַר 2K.8,8.

Ch. see नात.

קוֹנְה (from ווֹת: fut. מְחֵנִיוֹן, ap. וֹתְיַנִיןּ (from ווֹת: fut. מְחַנִּיוֹן, ap. וֹתְיַנִיןּ (from ווֹת: fut. מְחַנִּיוֹן, ap. וֹתְיִנִיןּ (mp. מְחַנִּיוֹן (mp. חוֹנִים (mp. חוֹנִים (חַנִּים (mp. חוֹנִים (mp. חוֹנִים (mp. חוֹנִים (mp. nice)) to penetrate, to pass through the place of stones Jb.8,17.—2) to comprehend, to see, to behold הַלְּעָלוֹת אֱלוֹנָם in my flesh shall I see God Jb.19,26; ווֹת אֵלוֹנִים behold the works of God Ps 46,9; with עוֹנִים יִּנְיִנְיִּם וֹנִים וֹנְיִנְיִנְיִנְיִם וֹנְתְיִנִים (mp. mp. nice) see prophetically, to prophesied) חוֹנָה עֵּל יִהּוֹנָם he saw (prophesied)

concerning Judah Is. 1,1; לְבִּיאֵינְ לְבִּיאֵינְ לְבִּיאֵינְ לְבִּיאִינְ לְבְּיאֵינְ לְבְּיאַנִי לְּבְּיאַנִי לְבְּיאַנִי לְבִּי לִבְּיִ לְבִּי לִבְּיבִי לְבִּי לוֹנְהְיִנְי לְבִּי לוֹנְהְיִנְי לְבִּי לוֹנְהְיִנְי לְבִּי לְבִּיבְיי לוֹנְהְיִנְי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִיבְיים לוֹנְהְיִי לְבִּי לְבִיי לְבִּיבְיים לוֹנִי לְבִיי לְבִיי לְבִיים לוֹנְהְיִים לְבִּיבִיים לוֹנְהְיִבְיים לוֹנְהְיִבְים לוֹנִי לְבִיים לוֹנְהְיִים לְבִּיבִים לוֹנְהְיִם לְבִּיבִים לוֹנְהְיִבְּים לוֹנְהְיִם לְבִּיבִים לוֹנְהְיִבְּים לוֹנְהְיִם לְבִּיבִים לוֹנְהְיִם לְבִּיבְים לוֹנְהְיִבְּים לוֹנְהְיִם לְבִּיבִים לוֹנְהְיבְּים לוֹנְהְיִם לְבִּיבִים לוֹנְהְים לוֹנְהְים לוֹנְהְים לוֹנְהְים לוּבְּבִים לוֹנְבְים לוֹנְהְים לוּבְּבִים לוּבְּבְים לוּבְּבִים לוּבְּבְים לוּבְּבְיבִים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּבְּים לוּבְּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּים לוּבְּבְים לוּבְבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּבְּים לוּבְּים לוּבְּבְּים לוּבְּים לוּבְּבְים לוּבְּבְים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְים לוּבְים לוּבְים לוּבְים לוּבְים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְיים לוּבְים לוּבְיים לוּבְּים לוּבְיים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְיים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְים לוּבְיים לוּבְּים לוּבְים לוּבְיים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְים לוּבְּים לוּבְּים לוּבְים לוּבְּים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּיים

תְּוֹהְ a. אְחַהְ Ch. (pt. חָהָה, pl. חָהַה; pt. p. חַוֹּה; inf. מְחָהָא) to see, to behold קמוֹאה... חַר־שֶׁבְעָה עֵּל דִי חַוֹּה to heat it ... seven times more than seen (i. e. than it was wont to be heated) Dan.3,19.

תְּוֶה (c. תְּוֹה ; pl. תְּוֹה) m. breast of animals.

תְּוֶה (from הְוֶּה) m. 1) seer, prophet (c. חְוֶּה).— 2) covenant, agreement עם שָאוֹל עָשִינוּ חוֶה we have made a covenant with hell Is.28,15.

און pr. n. m.

יתות Ch. (sf. תומית) f look, sight visibility אַבְלְּשִׁרְעָא and the sight thereof to the end of all the earth Dan.4,17.

תְּנְיָנְ Ch. (def. קּחָנִיּי, sf. קּחָנָה, פּנּים, מּחָנָה, כּ. pl. קְחָנָיי, m. 1) vision קְּחָנִיי לִילְיָא night visions Dan.7,7.— 2) look, form, appearance יְחָנָה בַּב מְּוֹךְ הַחְנָה בַב מְוֹךְ and its form was greater than that of its companions Dan. 7,20.

קוֹוֹן (c. תְוֹחֵוֹ) m. vision, prophecy, revelation אָרְיִהְ אֵּבְּה אַב a vision appeared unto me Dan.8,1; אָרוֹן מְלַרְיִן a vision from the Lord Lam. 2.9; אֵין תְוֹין נִפְּרִין prophecy was not extended 1S.3,1 (Eng. Bible: there was no open vision).

קוות (c. חְוֹית) f. vision, revelation 2Chr.9,29.

קְּלְוּתְ f.1) vision, revelation Is.21,2.—
2) appearance, sight אָקָרָן חְזוּת asightly horn Dan.8,5; חַזוּת פּרָבּע (horn ban.8,5; חַזוּת פּרָבּע (horns) v. 8.— 3) covenant יְחָזוּתְבֶּם אָת־שָׁאוֹל and your covenant with hell Is.28,18; comp. חַוֹּת above.

to separate, to cut asunder; whence תְּוֹלָה, וְחַנָּה.

pr. n. m.

מוֹיָה pr. n. m.

ווון pr. n. m.

תְּיִינִית (c. תְּיִינִית, sf. תְּיִינִין, pl. תְּיִינִין m. vision, revelation בַּחַלִּים חָיִיין in a dream, in a vision of the night Jb.33,15 יִבשׁׁי בַּתְּיִינִי יבשׁׁי בַּנְּיִאִים the prophets shall be ashamed every one of his vision Zch.13,4; ביא חַיִּיין the valley of vision (the lower part of Jerusalem) Is.22,1 a. 5.

קוֹין (from וּהָרָ: c. תְּבְּיֹח m. bolt, flash of lightning הַוֹיִן קְבִיין lightning of thunders, thunder-flash Jb.28, 27; pl. הַוְיִים Zch.10,1.

דיר pr. n. m.

חֵוִיר (from חֵוִית) m. swine, boar חֵוִיר the boar out of the wood Ps.80,14.

חוֹק (fut. חוֹק , יחוֹק ; imp. חוֹק , pl. कात ; inf. हात a. तहाता 1) to be made tight מוֹסְרֵיכֵם lest your bands be made tight Is.28, 22. - 2) to hold fast, to adhere firmly ויחוק ראשו בַאַרָה and his head caught hold of the terebinth 2S.18,9; fig. to hold fast לְמַצוֹן that they might נְחֵוֹקוּ בָּתוֹרֵת יִי hold fast to the law of the Lord 2Chr.31,4 (Eng. Bible: that they might be encouraged in the law of the Lord).— 3) to be strong, to be strengthened "PAI DID be strong and of good courage Deut. 31,7; חוק וחוק be strong, yea, be אַ אָנָרה וָדִיךּ (בְּירָ Dan.10,19; מָחָוַקּבָה וְדִיךְ thy hands shall be strengthened Jud.7,11; hence of health: to recover, to strengthen בַּנְהָנוֹ נַנְיָהָנוֹ he had been sick and was re-לָתָת רָפָּאוֹת... וְלְהָוְקָה covered Is.39,1; הְלָהָת וְיִבְּאוֹת... to apply remedies... to make it strong Ez.30,21; with the to be stronger than, to prevail (ver and David נוֶחָנַק דָּוַר מִוְדַבּפּּּלְשָׁתִּי prevailed over the Philistine 1S. 17,50; with על: to be strong above מוֹחֶוַק עְלֵינ and he shall be strong above him Dan.11,5; also with accus.: חוקתני ותוכל thou art stronger than I and hast prevailed Jer 20,7 .- 4) to be hard the famine was חַנַק עַלִיהֶם הָרָעָב

hard on them Gen.47,20 (Eng. Bible: the famine prevailed over them); אַרְיבָּר דְּבָרְיבָּם your words have been hard against me Mal. 3,13.— 5) to be firm אַר דְּבָר דִּבְרִיבָּם and the king's word was firm against Joah 28.24,4 (Eng. Bible: prevailed against).

Pi. חַוֹּהָ (fut. חַוֹּהַ:) ווֹ to make strong, to strengthen חוק מהנים to make [thy] loins strong Nah. 2,2; אַחַלָּקני and I will strengthen him with thy girdle Is.22,21; of a city: to fortify 'Pill fortify thy strongholds Nah.3,14: of a building: to repair to repair the לְחַוֹּק אֶת בֶּדֶק הַבֵּוֹת breaches of the house 2K.22,5; with T: to strengthen one's power, to enconrage אַשר הַוֹקוּ אָת־יַנְיוֹ who had strengthened his hands (i. e. encouraged him) to slay his brothers Jud.9, 24; נותוקה והיהם לשיבה and they strengthened their [own] hands (i. e. they took courage) for the good work Neh.2,18; with 7:2: to help, to assist הַּוֹּלֶה בִּיִרִיהָם בָּבָּרִי ne they aided them with vessels of silver Ezr.1,6.- 2) to harden, to make obstinate אחוק אתרקבו I shall harden his heart Ex.4,21; they have made חוקו פניהם מסלע their faces harder than a rock Jer.5.3; יְחַוּקוּ־בְמוֹ דַבֶּר רֻע acc. Ges. they are obstinate in wickedness Ps.64,6 (Eng. Bible: they encourage themselves in an evil matter).

Hiph. החויק; pt. מחזיק; pt. מחזיק;

וויק , החויק to hold fast, to fasten החויקי את ידך בו fasten thine hand upon him (i. e. hold him in thine hand) Gen.21,18. -2) to seize, to take hold of החויקה pangs have seized thee Mic. 4.9: החויקה trembling hath taken hold on her Jer.49,24; השש astonishment hath taken hold of me 8,21; with 2: to catch by, to hold fast והחוקתי בּוֹקנוֹ 1 caught him by his beard 18.17,35; they hold fast deceit Jer.8,5; with 5: to lay hold of יהחויק לו ונשק לו he laid hold of him, and kissed him 2S.15,5 .-3) to make strong, to strengthen but I וַ<u>הַחַוַ</u>קָּתְי אָת־זַרעוֹת מֶּלֶךְ בְּבֶּל will strengthen the arms of Babylon Ez.30,25; of a building: to repair מחויהי ברקד those who repair thy rents 27,9 (Eng. Bible: thy calkers); intr. to become strong, fo be strengthened הַחוֹיק עַר לְבָעַבָּ he became exceedingly strong 2Chr.26,8.— 4) to relieve, to help, וֹהַחַוֹקתְ and if thy brother is become poor ... thou shalt relieve him Lev.25, 35; בַּמְלֵאבֶת הַחוֹמָה ו הואת החוקתי I have sustained the work of this wall Neh.5,16 (Eng. Bible: I continued in the work of this wall); לְמַחֲוִיק וּלְמַעוֹז לּוֹ as a helper and a defence to him Dan. 11,1.— 5) to hold, to keep אַרַתוּ and the other held a weapon Neh.4,11; also with 3: and half of וַחָצִיָם מַחַוִיקִים בְּרִמְחִים

Hithp. בּיִלְחַהֵּלְ to be strengthened, to strengthen oneself בַּיַבְּילֵבְּיה. על־מַּרְכוּהוֹ and Solomon was strengthened in his kingdom 2Chr.1,1; שׁלְמֹה.. עַל־מַרְכוּהוֹ and Israel strengthened himself Gen. 48, 2; with בּי to encourage oneself יֵבְּיוֹלְבוֹיִבְיִינְ עַמְנוֹ himself in the Lord 18.30,6; with בּיִנְ to show oneself valiant בַּינִי to show oneself valiant our selves valiant for our people 28. 10, 12; with בּיִנְ to hold with to help Dan. 10, 21.

adj 1) strong, firm, powerful; of the wind: violent; in the sense of a noun: אָחָרָי with might Is.40,10.—
2) stiff, obdurate, bold בֹּי בְּיִבְיי stiffhearted, obdurate of heart Ez. 2,4; בּיִנְי בִּינִי bold of forehead (i.e. impudent) 3,7.

adj. strong, powerful, vaxing strong Ex.19,19 a. 28.3,1.

תְּוֶּכְ (sf. תְּוָבְי f. strength, might Ps.18,2.

יינק (sf. קוֹק בּוֹל m. strength, might בְּחֹנֶק יָר by strength of hand Ex. 13,16.

קוֹבֶת (prop. verb. n.; c. חְבָּוּת) f. the

ווֹקְיּהָ f. 1) strengthening, repairing (of a building) 2K.12,13.— 2) force, might, violence; אָנְיִהְיָּהְ Jon. 3,8 with might, Ez.34,4 violently, Jud.8,1 vehemently.

pr. n. m.

תְּוְקְיָה pr. n. 1) king of Judah 2K. chapters 18 a. 20 בְּוֹקְיָהְ 2K.16, 20, יְחִיְּהְיָה Is.1,1 a. יְחִיְּהְיָה Hos. 1.1.— 2) ancestor of the prophet Zephaniah — 3) name of several other persons.

מרור acc. Fuerst to be strong (acc. Stb. prob. to be bristle-like), hence חויר.

תְּחֶים, נּבְּיִים, נּבּיִים, נּבּיים, נּבּיים, נּבּיים, נּבּיים, נּבּיים, הּ. hook, ring.— הַיִּיים Ez.29,4 Ktib for בְּחִיים בַּיִּיים.

etc.); וּפָקרת נָוֹך וֹלֹא תָחָשָא thou shalt visit thy habitation, and shalt miss nothing Jb.5,24. -- 2) to sin קטאתי ליי I have sinned against the Lord 28.12,13; with សប្បា or រាងឃ្បា: to commit a sin Lam.1,8 a. Lev.4,3.- 3) to bear blame וְחָטָאתִי לִךְ כַּל־הַיָּמִים then will I bear the blame all my life Gen.43,9. — (4) to commit והביא he shall bring אֶת־אַשֶּׁמוֹ אַשֶּׁר חָטָא [as a sacrifice for] his trespass, which he hath committed Lev.5,7 (comp. v. 11). - 5) to take away sinfully אָת אַשֶׁר הַטְא מְן־הַקּדֵישׁ what he hath taken away sinfully of the holy things Lev 5,16 (Eng. Bible: for the harm he hath done in the holy thing).— 6) to forfeit, to endanger בפשו he forfeiteth his soul Pr.20,2.

Hiph. הָחָטִיא (fut. יְחַטִּיא; pt. בָּלְיוֶה (חַמִּיא (fut. מְחַטִּיא; pt. בַּלְיוֶה וֹח וֹח יִנְיִיא וֹחַטִּיא בְּלְיוֹת בְּאָבֶן אֶל־הַשִּעְרָה וְלֹא יִחְטָא every one could sling stones at a hair, and would not miss Jud. 16,20.— 2) to cause or lead to sin וּבְחַשְּאוֹ אָתִישְּׁרָא מְתִישְׁרָא מוֹח in his sin, which he caused Israel to sin 1K.15,26; אַרְאָר אֹרָהְן sand in his sin, which he caused

יל they cause thee to sin against me Ex.23,33.— 3) to make guilty, to condemn לְחַבְּיאִי אַדֶּם בְּדָבְּר they make one guilty of a word Is.29,21' (Eng. Bible: that make man an offender for a word).

Hithp: לְּחָחֵמְא 1) to miss one's way, to lose oneself (from fright) at his lifting himself up the mighty are afraid: the waves miss their way Jb.41,17.— 2) to purify oneself אָבָרִים יְהָחַמְא it shall be purified with the water of separation Num.31,23.

אָרָה (sf. הַטְּאִים, pl. הַּטְאִים, c. אָהָהָ, sf. קּטְאִי (מּלָּ אִרָּם, m. 1) sin, transgression, fault אָרָה בְּךָּ חַטְאוֹ it will be sin unto thee Deut.15,9; הַבְּא מְּנִית נְּרָ הַנְיּת בְּרָ חַטְא יִנְית נְרָ מִנְית מִינִית מּוֹ וֹיְנִית בְּרָ חַטְא מִינִית מִינִית מּוֹ וֹיְנִית בְּרָ חַטְא יִנְיי נִינִית מְיִנִיי מִינִית מִינִית מּינִית מִינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִּינְ מִּינְיתְּיִית מִינִית מִינִית מְינִית מִּינְית מִינִית מִינִית מִינְית מִינִית מִינִית מִינְית מִינִית מִּינְית מִּינְית מִּינְית מִינְית מִינִית מִּינְית מִּינְית מִינְית מִּינְית מִינְית מִינְית מִּינְית מִּינְ מִּינְ מִינְית מִּינְ מְּינְית מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּינְ מְינִינְ מְּינְית מְּינְית מִּינְ מִּינְית מִּינְ מְינְית מִּינְית מְּינְית מִּינְ מִּינְ מְינְית מְּינְית מְּינְית מְינְית מִּינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְינְית מְית מְינְית מְינְית מְּית מְּיתְּית מְּית מ

እው፫ (pl. ኮኒው፫) adj. sinful Gen. 13,13 a. Num.32,14; f. ገኝው፫ Am-9,8; as a substantive: sinner, offender Ps.1,1 a. 1K.1,21.

ገዷኒካር 1) f. sin, guilt, punishment.—
2) adj. f. of እውුር, which see.

កម្មក្ Ch. f. sin-offering Ezr.6,17 (Ktib እነውූ፫).

기 하고 f. sin Gen.20,9.— 2) sinoffering Ps.40,7.

רָ מַאָּתְי (c. אַמְּבֶּהָ, sf. אָנְּשָּׁתָ; pl אַנְּהָּשָּׁתַ, c. אַנְשְׁאָתָ a. אַמְשׁׁתָ for אַנְאָתָ, sf

קבּאהָרנּן, משאה, f. (m. only Gen. 4,7) 1) sin, transgression Jer.17,1; sometimes: punishment for sin Zch.14,19.— 2) sin-offering, sacrifice for sin Lev.4,8.— 3) purification from sin מֵי חַמְּאַת waters of purification Num.8.7

בְּיֵהְ (akin to בַּיְהָיֵּרְ; fut. בְּיבִּיהְיִ, pt. בּיבְיִהְיּ, pt. c. בְּיבִיהְ 1) to cut, to hew (wood) Deut.19,5 a. 29,10.— 2) to stripe, to variegate; pt. p. pt. בּיבְיה striped, party-colored textures Pr.7,16 (see also בְּיבָהְ).

Pu. בְּיֵחְ (pt. בְּיִחְ) to be hewn, sculptured בְּיִחְ הִיכְּל sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

י (pt. p. f. of בַּחָה) prop. what is striped, hence: party-colored texture, tapestry; only pl. הַאָּבָה tapestry of Egyptian yarn Pr.7.16 (Eng. Bible: with carved works, with fine linen of Egypt).

קְּיִם (pl. יְּמִים, once יְּמְהָ Ez.4,9, c. יְמָהָן f. wheat, grain of wheat; הְּהָב הִיְּהָ fat of wheat Ps.81,17 a. הְּבָּר יִּתְּהְ הַלְּיִת הְאָה fat of wheat Ps.81,17 a. הְבָּר יִתְּ הְּבָּר הַלְּיִת הְאָה fat of wheat Ps.47,14 dentoe the flour and sugar contained therein (also called הְבָּר הְמִים Ps. 47, 14); יְבָּה the wheat of the Ammonite city Minnith Ez.27,17.

שולים pr. n. m.

יבְיָר Ch. (sf. קְּבְיָרְ) m. sin.

Kiph Ch. Ktib for ጠጁቸው, which see.

хф'ф<u>п</u> pr. n. m.

שיל pr. n. m.

אבים pr. n. m.

ן (akin to בּבְּרָי, בּתָה ; fut. 1 s. בּבְּרָה) to withhold, to restrain; only Is.48,9 לְּבְרִי אָחָבְּרִי יִּ אָחָבְּרִי וּ and for my praise will I restrain [my anger] for thee. (Stb., with Kimchi, takes בּבְרִי as den. from בּבְּרִי יוֹנָי מוּלֵי and renders it; to restrain one's nose, i. e. to withhold one's anger; accordingly בּבְרִי מִבּי in the parallelism).

קבּהְ (בּקבּהְ fut. קבּהְ) to snatch, to catch בְּבָּה מְלָבְּה and snatch you Jud.21,21; אַנָּה בַּלְהָם בְּבָּה he lieth in wait to catch the poor Ps.10,9.

הְטֶר תּגָּוַע יִשְּׁי m. shoot, twig, rod חֹטֶר מָגָּוַע יִשְּׁי a shoot out of the stem of Jesse Is. 11, 1; הֹטֶר בַּצִּרָה Pr. 14, 3.

רַטַּת Num. 15, 24=הַטָּת.

1. (מְיִה, c. יְהֵי, pl. בִּיהָ, c. יְהַרָּ, pl. בְּיַה, pl. בּיַה, pl. בִיה, pl. בִיה, pl. בִיה, pl. בִיה, pl. בִּיה, pl. בִיה, pl. בִּיה, pl. בִּיה, pl. בִּיה, pl. בִיה, pl. בִּיה, pl. בִּיה, pl. בּיה, pl. ביה, pl.

בישר חוֹים take (catch) them alive 1K.20,18; איש חוֹים 2S.23,20 Ktib for אִישׁ עוֹים אוֹים אוֹים צוֹים 2S.23,20 Ktib for אִישׁ חוֹים valiant man; f. אִישׁ חוֹים a living soul.— 2) living again, reviving; fig. אָישׁ חַיִּה the reviving time, i. e. at the same time next year (fen.18, 10 (Stb.: about this living time).— 3) live, raw יַבְּשֶׁר חַיִּי raw flesh Lev.13,14; see also 1S.2,15.— 4) fresh מֵיִם חַיִּים fresh (i. e. running) water Lev.14,15.— יַחַ Gen. 3,22 and 5,5, etc. belongs to יַחַ , which see.

Pl. חֵיִים (once חֵיִים Jb.24,22; c. וְחֵיִים לחַחַיִּים (חַיִּים לַחַיִּים לַחַיִּים לַחַיִּים לַחַיִּים לַחַיִּים לַחַיִּים לּפּה.6,17; בּחַיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לִּיִּים לִּיִּם לְּיִים לִּיִם לִּיִּם לְיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְיִים לִיבְּים לִיִּים לְיִים לִיבְּים לִּיבְים לִיבְּים לִיבְּים לִיבְּים לִיבְּים לִיבְּים לִיבְּים לִּבְּים לִיבְּים לִיבְּים לִּבְּים לִיבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְיבִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְיבִּים לִּבְּים לְיבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּיים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים לְּבְּים בְּיים לְּבְּים בְּיים לְבְּים בְּבְּים בְּיבְים לְבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבּים בְּבּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים

רו Ch. (def. איה; pl. חַיִּין, c. איַה, ה. מַיִּין)

1) adj. alive, living. — 2) m. pl. Tife.

תיאל Ch. see הַּהָּה. pr. n. m.

. חוב see תיב

יִּרְה (pl. חִירוֹת) f. riddle, parable, saying (see also הור).

חיה (pret. 3 s. also היה; fut. יחיה, יחָי, יחָי, יחָי; inf. היחָ, יֹחָי, חִייֹחָ, 1) to live יְחִי הַמֶּלֶךְ long live the king! 1S.10,24; with 52: to live by ל־חַרָבָּךְ תְחְיָה by thy sword shalt thou live Gen.27,40. — 2) to remain or be preserved alive ការាការ and my soul shall live נַפִּשִׁי בִּנְלֵהְ (i. e. I shall remain alive) because of thee Gen. 12,13. - 3) to revive and the spirit of וַתְּחִי רוּחַ יַעַקב Jacob revived Gen.45,27; of a sick person: to recover ניהו מחליו and he was recovered of his sickness Is.38,9; of a dead person: to live again, to arise from the dead DN ימות גֶבֶר הַוְחֵנֶה if a man die, shall he live again Jb.14,14.

Pi. חַיָּה (fut. יְחַיֵּה) יְחַיֵּה ; imp. יְחַיֵּה ; inf. יְחַיֵּה) 1) to make alive, to give life, to keep alive, to animate, to quicken בַּחְבְּבֶּה הָחַיֵּה wisdom giveth life to them that have it Ec.7,12; לְחִיּוֹת וָרֵע to keep seed alive (to preserve seed) Gen.7,3; יְחָרָנִי thy word hath quickened me Ps.119,50.—2) to make alive, to restore to life, to revive וְאַחָרָה וֹאַחַרָּה it, and I make alive Deut.32;39,

Hiph. בְּחֵיוֹת (inf. בַּחִיוֹת , בַּחִיוֹת (inf. בַּחִיוֹת , בַּחִיוֹת (בַּחִיוֹת , בַּחִיוֹת) to let or preserve alive Num. 31, 18.—2) to restore to life הַּחִינָת רוּם 2 K. 8, 5; fig. בַּמְת רַמָּת to revive the spirit of the humble Is. 57, 15.

בּתְיָה a. יְתַ (imp. יְתֵה) Ch. to live Dan. 2, 4. — Aph. אַתְאַ (pt. אַתָה) to keep alive Dan. 5, 19.

adj. (only pl. לְיוֹת חֹנָה) lively, vigorous יְבְיֹת הַנָּה for they are lively Ex. 1, 19; Rashi: expert as midwives, the Targum rendering מְיַבְּרוֹת (midwives) מְיַבְּרוֹת

הייָת Ch. (c. חֵינֶת def. מִינְתְּא f. beast; coll. הֵינֶת בָּרָא the beasts of the field Dan.2,38.

קיוּת f. life, life-time אַלְמְנוּת חַיּוּת widowhood of their entire life 2S 20,3.

בְּלֹיוְמֵי אָדָם אֲשֶׁרְ (חֵי ; pret. הְיַהְהְּבּּ) הְיַי all the days of Adam, which he lived Gen.5,5; אָבַל יְחֵי לְעוֹיְם lest he eat and live for ever 3,22

see חַיים II. pl.

תיל (verb) see היל.

m. pain, pang, trembling הְחֵילִקּ הְחֵיל בֵּיוֹלְהָה pangs have taken thee as a woman in travail Mic.4,9.

רובים (אוֹם בּיִנוֹם m.1) valor, strength, power, force אַבְרֵי חֵוֹל mighty men of power Dan.3,20; אַבְרֵי חַוֹל he cried with force, i. e. aloud 3,4.—
2) army, host חֵיל שְׁבִייִּא the army of heaven 4,32.

קְּחֵיל (חַיֵּל m. 1) army, host (בְּחִיל חַיִּל with a great host 2K.18,17; Is.36,2.— 2) fortification, rampart, wall חֵיל וְחִיּם the rampart and the wall Lam.2.8; אַשֶּׁרְחֵיל יָם whose rampart was the sea Nah. 3,8; הְיִי שְׁלִים בְּחִיבֹּן, peace be within thy walls Ps.122,7. See

הִילָּה (הִילֹּ בְּיִלְ pain Jb.6,10 (see תְּילִּ בְּּ). הִילָּה f. fortification, fort Ps.48,14.

בּיִלְיֵם pr. n. a city in Syria 2S. 10, $16 = \square \aleph^{L}_{\perp} \square$, which see.

pr. n. a city in Judah 1Chr. 6,43.

m. grace, comeliness חין עֶרְכּוֹ the grace of his proportion Jb.41,4.

m. partition-wall, wall Ez.13,10. בְּיִיץ m. partition-wall, wall Ez.13,10. מְלֵבְּהָ m. if ; f. מְלֵבְּהָ חִיצוֹן adj.outer, outward בְּתְבִיין בַּתִיצוֹן the outward בַּתְבִּין בַתִּיצוֹן the outward business (i. e. civil business, opposite to sacred) Neh.11,16; מְיצוֹנְן 1K.6,29 a. מִיצוֹנְהַ בַּתִּיצוֹנְן 2K.16,18 without, outside.

תיק , חיק (from חוק m. 1) bosom, lap Num.11,12; hence of a spouse: the wife of thy bosom Deut 13,7 or שֹבֶבֶת חִיקָן she that lieth in thy bosom Mic.7,5; חַבֶּק Pr.5,20 to embrace the bosom of a woman, i. e. to love her; שָׁלֵּם השיב אל־חיק Jer.32,18 or אל־חיק Ps.79,12 to requite, to recompense (prop. to repay or restore into one's bosom); תְּפָלַתִי עַל־חֵיקי תָשׁוּב my prayer returneth into mine own bosom (i. e. cometh from the heart Ps.35,13.- 2) bosom of a garment Ex.4,6, etc. בַחֵיק יוּטַל אָתַר the lot is cast into the bosom Pr.16,33; שׁחַר בַּחִיק a present in the bosom, i. e. given secretly Pr. 21,14.— 3) hollow, eavity Ez.43,13 a. 14; הֵיק הָרֶכֶב the hollow or frame of the chariot 1K.22,35 (Eng. Bible: midst of the chariot).

הירה pr. n. m.

הירם a. חוּרָם see חִירם.

ריש (verb) same as און, which see.

קיש adv. hastily, soon דיבו היש adv. for it is soon cut off, and we fly away Ps.90,10.

תבה (acc. Stb. akin to אָבָה, prop. to fix one's attention on something) to hope, to wait; in Kal only pt. אֹבָר אֹבּי הוֹב לוֹי לוֹי they that wait for him Is.30,18.

Pi. חַבָּה (fut. חַבָּה; pt. מְחַבָּה to wait, to tarry, to hope, to expect wait, to tarry, to hope, to expect וְחַבְּינוֹ עַד־אִיר הַבַּקְר if we tarry till the morning light 2K.7,9; with : to wait for חַבְּהָה חַבְּהָה יֹנִי נִינְי עַבְּיבְּינוֹ חַבְּהָה וֹלְי סִי נִינְי עַבְּיבְינוֹ חַבְּהְה אָה־אִיב בִּוּבְרִים and Elihu waited upon Job with words (i. e. he had waited till Job had spoken) Jb.32,4; בְּחַבֵּי אִישׁ בְּדִּרִים בְּדִבְי אִישׁ בְּדִּרִים אָרִבְּי אִישׁ בְּדִּרִים זְּבָרִים מַבְּרַבְי אִישׁ בְּדִּרִים בְּרַבְי אִישׁ בְּדִּרִים זְבָּרִים מַבְּרַבְי אִישׁ בְּדִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְּבִּרִים זְּבְּרָבִי אִישׁ בְּדִּרִים זְבְּרָבִי אִישׁ בְּדִּרִים זְבְּרָבִי מִיּשׁ בְּדִּרִים זְבְּרָבִי אִישׁ בְּדִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּרִים זְבִּיִּים בְּדִּרִים זְבִּרִים זְּבִּיִים בְּדִּרִים זְבִּיִּרִים זְבִּרִים זְבִּיִּים בְּדִּרִים זְבִּיִים בְּדִּרִים זְבִּיִּים בְּדִּרִים זְבִּיִּים בְּבִּרִים זְּבִּיִּים זְבִּרִים זְבִּים זְּבְּרָבִיים זְבִּיִּים בְּדִּרִים זְּבִּיִּים בְּבִּרִים זְּבְּרִים זְּבְּרִים זְּבִּיִים בְּבִּרִים זְּבִּיִּים בְּבְּרִים זְּבִּיִּים בְּבִּרִים זְבִייִּם בְּבִּרִים זְבִּיִּים בְּבִּיִים זְּבְּיִּים זְּבִּים זְבִייִּים בְּבִּייִם בְּבִּיִים זְּבִּיִּים זְּבְּיִּים בְּבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְייִם בְּיִּבְייִים בְּבִּיים זְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּבְייִים בְּבִּיים בּיִּים בְּבִּיִים בְּיִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּיִּים בְּבִּייִים בְּבִּיִּים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בּיִּבְייִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בּיּבְייִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבְּיִים בְּבִּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְּבְיים בְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְיבְּיבְּיִים בְּבְּבְּבְּבְיוּבְּבְיבְּיבְּבְּבְיבְיבְּיִים בְּבְּבְיבְּבְּבְיבְּיבְּבְּבְיבְּיבְּבְּבְיבְּיִּב

תְּבָּה (from בְּבָה) f. hook, angle (for fishing).

יבְילְה pr. n. a hill near the desert of Ziph.

תבים Ch. m. adj. a. n. wise, wise man Dan.2,21; magician v. 12.

קב to lay hold of, to hang by, whence אָם a. העָה.

וכל (בְּחַבְּ) to be dark or of a dark red.

קבליה pr. n. the father of Nehemiah. בְּלִיהְ (redupl. from בְּלִילִי מִנְנֵים בְּיִוֹן adj. red, dark-red; c. חַבְּלִילִי עִינֵים בְיִין with eyes red from wine Gen. 49, 12 (Ges.: his eyes darkly flashing from wine).

תְּבְלִילוּת medness חַבְּלִילוּת מִינֵים f redness of eyes Pr.23,29.

Pe. בּשְׁמֵיף (fut. מְחַבֶּם) to make wise, to teach wisdom בּשְׁמֵיף הַשְּׁמֵיף מחלים מח

Pu. בְּחָרָת (pt. בְּקְרִים יִּהְרָבְּי to be cunning, clever בּיִבְרִים מְּקְבָּים בּיִבְרִים מְתְבָּבְים a cunning charmer Ps.58,6; הְבָּהִים but they are exceedingly cunning Pr.30,24.

Hiph. בְּחְבֶּים (pt. מַחְבָּים) to make wise; pt. f. מָחְבָּים making wise the simple Ps 19.8.

Hithp. בְּחַחַהְ to think oneself

wise, to make oneself wise אַב יוֹהָר make not thyself over wise Ec.7,16; with יב to outwit, to outdo וֹב הְתַחַבְּבְּה לֹב let us outdo him Ex.1,10 (Eng. Bible: let us act wisely with him).

ו הַכְּמִי מּ. הַבְּמִים אוֹן; אוֹ הַבָּם, כּ. הַבְּמִים; f. חַבְּמַת , c. חַבְמַת ; pl. חַבְמַת , c. ותבמות (חבמות adj. wise, intelligent, experienced, skilled עַם־חָבָם וַנָבוֹן a wise and understanding people Deut.4,6; בַּבְּבַרְלָב the wise hearted Ex.28,3; חָבָם בָּבֶל מְלָאכָה skilled in every work 1Chr.22,14; משה ם wise woman 2S.20,16.-2) m. wise man, skilful man he that walketh with wise men Pr.13,20; נַיֹּאמָרוּ לוֹ חַבָּמֵיו then said the wise men unto him Est.6,13; מַעַמֵּה חַבָּמִים the work of skilful men (i. e. skilled artisans) Jer.10,9; חַבְּמוֹת 9,16 women skilled in mourning for the dead .-Pr.14,1 is taken for an abstract noun: wisdom.

רבּים Ch. (pl. הַבִּימִין, def. הַבִּים, תּבִּים , תַּבִּים , תַּבִּים , תַּבִּים , תַבִּים יוֹים , תַבְּים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּבְיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תְבִּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּיבְים יוֹים , תַבְּבְים הַיִּים , תַבְּבְיבְים הַיּים , תַבְּבְיבְים הַיִּים , תַבְּיבְים הַיבְּים הַיּים , תַבְּבְיבְים הַיּבְּים הַיּים , תַבְּבְיבְים הַיּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיּבְים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַבְּים הַבְּבְים הַיבְּים הַבְּבְים הַבְּבְּים הַבְּבְּים הַבְּבְים הַבְּבְים הַבְּבְּים הַבְּבְים הַבְּבְים הַבְּבְּבִּים הְיבִּבְיבְים הְיבִּים הְיבִּבְּים הְיבִּבְּים הְבִּבְּים הְיבִּים הְבִ

קּבְּמֵת (c. חֲבְמֵת ; pl. חְבְּמֵת) f. wisdom, intelligence, knowledge, experience ביי יוֹדִיעוֹ חְבְמֵה זוֹדְיעוֹ חְבְמָה רבׁ שָׁנִים יוֹדִיעוֹ חְבְמָה the multitude of years should teach wisdom Jb.32,7; הֹבְמַת שָׁלמֹה the wisdom of Solomon 1K.5,14; פִּי חַבְמוֹת my mouth shall speak wisdom Ps.49,4.— חַבְמוֹת Pr.9,1 is taken by Ges. and Fuerst as a singular.

רְבְּבְיה Ch. (def. אַהְנְאָה, c. הַבְּבְה) f wisdom.

ים מוני pr. n. m. 1Chr.11,11.

קבמות f. wisdom Pr.14,1.

תְּבְּמְוֹת f. wisdom Pr.9,! (see תְּבְמָוֹת).

m. outer fortification, bulwark, wall, rumpart (בוֹיב, which see).

m. something profane, unholy, common לְבַּבְּדִיל בִּין הַקְדֵישׁ וּבִין הַחֹל that you may distinguish between the holy and the unholy Lev.10, 10; בַּבְּבִיל בִּין בַּמַר הֹל common bread 1S.21,5.

ז (ז חלא 1) to rust, hence אָרְאָה . — 2) to wear away, hence: to be sick (בּיקֹים).

הלאה f. 1) rust.— 2) pr. n. f.

הַלי see חַלָאים.

מוֹלְאִם same as הַלְּאם; occurs only with ה loc.: תַּלְאָםָה (Kri חַלְּאָםָה) 2S. 10,17.

to be fat (Stb.: to be sticky, juicy), hence בְּלֶב a. חֵלֶב בּ.

וווא (c. בְּבֵּשׁ, sf. אָבָרְ וּהָבָּה) m. milk Gen. 18,8; with אַבּיי : fig. a) superabundance מונה a land where everything is in superabundance) Ex.3,8. b) sweetness, mildness הַבָּשׁ וְחָבֶּב הַבְּרָ וּבְּבָשׁ honey and milk are under thy tongue Cant.4,11.

pl. הַלְבִּים, c. הַלְבִּים m. poet. הַלְבִּים, pl. הבים, pl.

the marrow חֶלֵב הַאָּהְין the marrow of the land (i. e. the best fruits) Gen.45,18; אַחָּהְ בַּהְיּה the marrow of wheat Ps.81,17 or חֵלֵב בִּלִּית the fat of the kidneys of wheat Deut.32,14 (i. e. the nutritious substances of wheat). — 2) pr. n. m. 28.23,29, for which אַחָר 1Chr.11,30 a. בַּרָב בָּרָה בַּרָּה בָּיִרָּה בַּרָּה בָּרָה בָּרָה בַּרָּה בַּרָה בַּרָּה בַּרְּה בַּרָּה בַּרְה בַרְה בַּרְה בּרָה בּרָה בּרְה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בַּרְה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בַּרְה בּרָה בּרְה בּרְה בּרָה בּרָה בּרְה בּרְה בּרְה בּרָה בּרְה בּרָה בּרְה בּרְה

תּלֶב m. fat (=בֶּלֶב m. fat (=בֶּלֶב) \$1.34,6.

קלבה pr. n. a city in Asher.

קלבון pr. n. a Syrian city, famous for its wine Ez.27,18.

הלבנה (from הלב) f. galbanum (a strong-smelling gum of Syria)
Ex.30,34.

to dig through, to root up, to destroy.

קרָבוֹי pr. n. m. 1Chr.11,30 = יוֹלֶבוֹי 27, 15; see also בּוֹלֵבוֹי 2.

קרה pr. n. a prophetess 2K.22,14.

10hr.27,15 = אַה 11,30. – 2) a person mentioned in Zeh.6,10 = בּבָּהָ v.14.

ו חלה I. (fut. מחלה, ap. יחלה; pt. ותלות, f. חלה; inf. חלה) to be sick or diseased, to fall sick, to be sore, to be grieved חָלָה אָת־חָלִיוֹ he was fallen sick of his sickness 2K.13,14; חָלָה אָת־בִּגְּלֵיוּ he was diseased in his feet 1K. 15, 23; they have stricken הְכוּנִי בַּל־חַלִיתִי me, and I was not sick Pr.23,35; thou hast strick- הָּבִיתָ אֹתָם וְלֹא־חֲלֹּגּ en them, but they have not grieved Jer.5,3; נַיָּפַל אַחַוֹיָה...וַיָּחַל and Ahaziah fell... and was sick 2K.1,2; with צַל: to be sorry for there is none of אין־חֹלֶה מְבָּם עַלֵי you that is sorry for me 18.22,8; בעה חוֹלַה Ec.5,12 acc. Fuerst: incurable evil (Eng. Bible: sore evil); חוֹלַת אַהַכָּה Cant.2,5 sick with love, love-sick.

Pi. חַלְּה (fut. יְחַלֶּה) to make ill or sick; with יים ביים to la:

sickness upon Deut.29,21.— אַבְּלְּתָּר Ps.77,11 verb. n. sf. acc. some: my illnes, infirmity; others: my entreaty (from מַבְּתְּדוֹן וֹן.).

Pu. 하고 to become weak or sick 자꾸 기구를 미글 art thou also become weak? Is.14,10.

Hoph. בְּחָבֶּה to become sick בְּחָבֶּה I have become sick 2Chr. 35,23 (Eng. Bible: I am wounded).

Hithp. הְחַבֶּלְה (fut. ap. יְתְחֵל ; imp. ap. הְחַבְּלְה ; inf. הְחָבּלוֹת) to make oneself sick, to feign oneself sick 2S.13,2.

 entreaty Ps.77,11 (see also Pi. of $\Box \Box \Box \Box \Box$ I.).

תַּלָּה (c. חַלַּה; pl. הֹלָה) f. cake.

קלום (pl. חַלְּמֹה m. dream בַּחְלִּים in a dream by night Gen. 20,3; בַחַלים יְעוּף he shall fly away as a dream Jb.20,8; בַּעַל הַחָרִמֹית the dreamer Gen.37,19.

קלינית. בחלינים (from בְּלֵבְים (from חַלּינִים) ביי חַלּינִים מּשׁרְינִים (חַלּינִים) ביי החלינים through the window Gen. 26,8; בְּלֵבְי לִי חַלִּינְי he cutteth him out windows Jer.22,14 (בְלִינָי is regarded as a plural; acc. Fuerst one manuscript reads).

קרון pr. n. 1) a city in Moab Jer. 48.21, perhaps same as בהרון — 2) a Levitic city in Judah Josh. 15.21

m. passing away, departure, decease בְּנִי חֲבֹין children of decease, i. e. mortals Pr.31,8 (Eng. Bible; such as are appointed to destruction).

קלוּשָה (from הָלֵשׁ f. overcoming, defeat קוֹל עֵנוֹת חָלוּשָׁה the outcry of defeat Ex.32,18.

תֹבְׁתַ pr. n. an Assyrian province to which the ten tribes were carried by Shalmaneser (prob. Calachene on the borders of Armenia).

קרול pr. n. a place in Judah.

הְלְּהְלָּה (redupl. from אח) f. trembling, terror, pain.

בוּחְלְמוּ only Hiph, to ascertain: וַיַחְלְמוּ and they ascertained whether it was from him 1K.20,33 (יַּיְרְשׁוּ for וְיַחְלְשׁוּ, as וְיִּחְלְשׁוּ). 14,22 for וּיִרְכָּיִקוּ

(pl. בול (pl. בול m. 1) ornament, trinket.— 2) pr. n. a city in Asher.

ים (הְיִים, sf. יְּדְיִם, pl. יְּדְרָוּ, sf. הַּרָּיִם, sf. יִּדְרָוּ, sf. יִּדְרָיִם, sf. יִּדְרָיִם, m. 1) sickness, illness Deut.7,15; ls.1,5.— 2) grief, affliction Is.55,3 a. 4.— יִּדְרָי Ec.5,16

קלים f. ornament Hos.2,15 (בּילָת) prop. something hollowed or perforated, hence: pipe, flute מְחַלִּים the tabret and pipe Is.5,12; בְּחַלִּים they piped with pipes 1K. 1,40.

תלילה (from הַלֵּל II.) interj. profane be it! far be it! God forbid! 1S. 14.45; 20,2; usually with 5 of the person and with D before inf. or noun following: חַלִילָה לִי מֵצִשׁית God forbid that I should do this thing Gen.44,7; בַּלְּיִלְה לָאַל קרשע far be it from God, that he should do wickedness Jh.34,10; also with 2 of the person by whom something is forbidden: חַלִּיבֶה my God for- לִי מַאֵלהַי מֵעשׁית וֹאת bid it me (literally: it is forbidden to me by my God), that I should do .this thing 1Chr.11,19; far be it חַלִילָה לַנוּ מָמֶנוּ לִמְרד בֵּוַנְ from us (literally: it is forbidden to us by him), that we should rebel against the Lord Jos 22,29;

with אַ and fut. it expresses a solemn promise r to do a thing: חַלִּיבֶּה יִי אָם אַבַּבַע וְאָם אַשְּׁחִית far be it from me, that I should swallow or destroy 2S.20,20.

הליפה (pl. חליפה, חליפה (pl. חליפה) f. 1) change אין חַלִיפוֹת לָמוֹ they have no changes Ps.55,20 (Stb.; there are no changes in them for the better).- 2) alternation, relief; וּק. אָבָאִי אָנחָל עַד־בּוֹא חֲלִיפָּתִי אָבָ all the days of my war-service will I wait till my relief come Jb.14,14; חַלִיפוֹתוִצְבַאעִמִי hosts alternately relieving one another are against me 10,17 (Stb.: alternate hosts of misfortunes are against me). - 3) change of garments, suit of clothes צָישֶׂר חַלְפוֹת בְּנָרִים ten changes (i. e. suits) of garments Jud. 14, 12; also without v. 19.— 4) adv. by courses. alternately 1K.5,25.

יְםְלִּיצְה (pl. חֲלִיצְה f. armor (others: spoil)

קלה to be dark; fig. to be wretched. חלך, היים מון, היים מון, poor wretched, unfortunate Ps.10,8; pl. תּלְבָּאִים host of the wretched).

I. to be pierced, perforated; fig. wounded לְבִי חָבֵל בְּקְרָבְי my heart is wounded within me Ps. 109,22.

Po. איל ה to pierce, to wound; pt. f. קחללת הגין who hath wounded the dragon (i. e. Egypt) Is.51,9. Pi. אַרָּרְיּחַ אָרָ זוֹ to pierce, to wound אַרְרָיּיִם אָרְיִּרְיִּם וֹחַבְּיִל in the hand of him that woundeth (Eng. Bible: slayeth) thee Ez.28,9.— 2) to play on a pipe or flute בַּּרְיִּרִים מְּבִּילִים and the people played on the flutes 1K.1,40.

Hiph. to sorrow, to grieve נְיָחֵלּוּ שָׁרִים לְּבֶּים מְהַשְּׁא מֶלֶּךְ שְׁרִים they shall sorrow a little through the burden of the king of princes Hos.8,10.

Pu. לְבְוֹת to be pierced, wounded, slain; pt. p. לְבְּוֹל wounded Is.50,5 and לְבְּוֹל, pt. c. מְבְּלְל pierced (or slain) Ez.32,26.

וּהָלֵל (fut. הַחֵל (fut. הַחָל (fut. הַחָל (fut. הַחָל (fut. הַחָל (fut. הַחָל (fut. הַחַל (fut. הַבָּי (fut. הַחַל (fut. הַבָּי (fut. הַחַל (fut. הַבָּי (fut. הַחַל (fut. הַבָּי (fut. הַבַּי (fut. הַבַּב (fut. הַבַּב (fut. הַבַּב (fut. הַבַּב (fut. הַבַּי (

Hiph. 5nn to break, to profane;

fut. דברו אים אים he shall not break his word Num 30, 3; האתל אתר אינו קרשי I shall not let them profane my holy name Ez. 39,7. אלתי 11. Hiph. הַהַלְיִי 1 בַּחַלְּתִי 3 pl. יהחל : fut. לחל , החלה; inf. להחלה אַינָיו הַחַלּוּ כָהִית to begin עִינָיו הַחַלּוּ his eyes began [to grow] dim ו S. 3, 2; לום הוה אחל this day will I begin Deut. 2, 5; and Noah וַנְחֶל נֹחַ אִישׁ הַאַרַמָה began [to be] an husbandman Gen. 9, 20; הַחֵל וַבַּלֵּה beginning and finishing (i. e. from beginning to end) 1S. 3, 12; imp. 500 begin to possess Deut.2,24.

Hoph. אָז הּוֹחֵל to be begun אָז הּוֹחַל then it was begun (i. e. men began) to call upon the name of the Lord Gen.4.26.

מליב (c. בְּבִים pl. מַבְּבִים, c. מֹלָבִים adj. a n 1) pierced, wounded, slain בייבּינא בְּלְּ if one be found slain Deut 21,1; בִייבֹים one that is slain with a sword Num.19,16; בְּיָבִי הָרָבְּר those slain by hunger Lam.4,9.— 2) profane, polluted במוא ישרא ישרא ביינא ביינא ישרא ביינא ישרא ביינא ישרא ביינא ביינא ישרא ביינא ב

בּילָם (fut. בְּיִהֶּם their children בְּיִהֶּם strong בְּיִהֶּם their children becmoe strong Jb.39,4.— 2) to dream בְּיִהְהַוּ וְחַלִּם וֹ have dreamed a dream Gen.37,9.

Hiph. הָּהְנִים (fut. יְחַבִּים) 1) to make sound or strong, to recover

אס נְתְחַלִּימִנְי וְהַחְוֹיִנְי so thou wilt recover me, and make me to live Is.38,16.— 2) to cause to dream; pt. pl. מַחַלְּמִים ye cause to be dreamed Jer.29,8 (acc. Stb. in the Chaldaic manner for מַחַלִּימִים).

תְּלֶם pr. n. m. Zeh.6,14 = תֵלֶם v. 10.

הַלֶּמָי Ch. (def. הַּלְּמָא , sf. הַלְּמָי pl. הַלְּמִין m. dream.

תְּלְמוֹת f. yolk (comp. Talm. תְּלְמוֹת the slime of a yolk, i. e. the white of an egg Jb.6,6.

ולן pr. n. m.

וְחָלֵפְתָּ (fut. יְחַלֹּף) to pass הָלֶף לְּאָה thou shalt pass on forward from there 1S.10,3; fig. they have transgressed the ordinance Is.24.5; with accus. and ב: to pass through מָבָרָה and she had passed (i. e. pierced) through his temples Jud. the bow תַּחִלְבָּהוּ קַשֵּׁת נְחוּשָׁה of copper shall pass (pierce) him through Jb.20,24; בִיהוּרָה and he shall pass through Judah Is 8,8; of the rain: to be over 교육기 the rain is over and חֲבֹף תְבֹך לוֹ gone Cant.2,11.- 2) to vanish, to disappear יָהַאָּלִילִים כַּלִּיל וַחַלֹּף and the idols shall utterly disappear (Eng Bible: he will utterly abolish).-- 3) to change 77.22

קריר יוֹתְלּף in the morning [they grow]like the grass which change the Ps.90,5; אָז חֲלֵך רוֹח וַיִּעְכר וְאָשֵׁם then shall his spirit change and he shall pass over and offend Hab.1,11 (Ges.: then his spirit becomes proud and he transgresses and is guilty).

Hiph. יחלים (fut. אים, אים (fut. אים) 1) to change, to change into, to substitute והַהַלִּיפוּ שִּׁמְלֹהֵיכֶם and change your garments Gen.35,2; וָהָחֶלִיף אָת־בַשִּשְׂבָּרְתִּי עֲשֶׂבֶת מנִּים and he changed my wages ten times; Gen.31,7; שָּקְמִים נְדָעוֹ וַאֲרָוִים sycamores are cut down, but we will change them into cedars Is.9,9.— 2) to renew וּלְאָמִים and let the people renew their strength Is.41,1; fig. of the bow: קַּיְבִי הַחֲלִיף and my bow is renewed in my hand Jb. 29,20.— 3) to sprout אָם יְבָּרֵת וְעוֹר if it be cut down, it will sprout again Jb.14,7.

רבון Ch. (fut. pl. בְּלַפוֹן) to change, to pass (of time) Dan.4,13.

קר prop. exchange, hence: prep. for their service Num.18,21.

קֹלֵית pr. n. a city in Naphtali.

I. (fut. יְחַלּץ ; pt. p. קליץ (חֲלֹנְץ) וֹחָלֵץ (חַלּנְץ) וֹחָלֵץ (חַלּנְץ) וֹחָלֵץ (חַלֵּנְץ) וֹחָלֵץ (חַלֵּנְץ) וֹחַלֵץ (חַלֵּנְץ הַנְּעָל בִּנְּלֶף and put off thy shoe from thy foot Is.20,2;

סתלאן פרח the jackals draw out the breast Lam. 4, 3: מַנְינוּ שָׁר the house of him that hath his shoe loosed Deut.25,10.—2) intr. to withdraw חַליץ מֵהֶם he hath withdrawn himself from them Hos.5,6.

Niph נְחֵלֵץ (fut. אָהָרָן) to be loosed, to be drawn out, to be delivered צַּדְיִק מְצְרָה נָחֵלֵץ the righteous is delivered out of trouble Pr.11,8; לְנַצֵּן יִדְינֶין that thy beloved may be delivered Ps.60,7.

Nuph. אָבְשָׁים (fut. אָבָהָים) to be equipped, to arm oneself הַחְלִצוּ arm some of

yourselves unto the war Num 31,3.

Hiph הַהָּלִיץ to make strong, vigorous עַצְּמִיהֶיךְ יַהְּלִּיץ he will make thy bones vigorous (Eng. Bible: fat) Is.58,11.

י בּוֹלֶץ pr. n. m. 1Chr.11,27 ⇒ מְלֶץ 28. 23.26.

קליק pr. n. m. 1Chr.2,39, but in 2S. 23,26 for אָרָהָר.

יַּחְלָצִיִם see תְלָצִיִם.

 לבָּם their heart is divided Hos. 10,3 (Fuerst a Stb.: their heart is hypocritical, see בְּלֵחָ II.). — 2) to distribute חֵלֵק הַלְּלָּב the Levites, whom David had distributed in the house of the Lord 2Chr.23,18.

Niph פְבְּיִה (fut. פְבִּיהְיִי) to be divided, to be parted בְּבָּיה בְּיִבְּיִ בְּּבְּיִי unto these the land shall be divided Num. 26, 53; בְּיִבְי unto these the land shall be divided Num. 26, 53; בְּיִבִי נִישְׁרָאֵל בַּחְצִי נִישְׁרָאֵל בַּחְצִי then were the people of Israel divided into two parts 1K.16,21; בְּיִבָּי נִישְּׁרָאֵל בְּיִבְי נִישְׁרָאֵל שִׁרְי שׁׁרְאָל שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁי שׁׁׁי שׁׁׁי שׁׁׁי שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁ שׁׁׁי שׁׁׁ שִׁׁי שִׁׁי בִּיבְּי שִּׁׁבְּי עִבְּיִבְּים בְּיִבְּי בְּבִּי בְּיִבְּי בְּבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּבְּי בְּיִבְּי בְּבִּי בְּי בְּיִבְּי בְּבִּי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּבְּי בְּיִבְּי בְּבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּבִּי בְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי

בּישׁרָבּל (fut. רְבִּבִים 1) to divide לַבְּיִבְּים רְבִּיבִים I will divide the spoil Ex.15,9; with 5: to divide among, to distribute, to assign a portion יוֹפָּל בְּבָּים אָרִיבְּאָרָ בְּיַבְים אָרִיבְּאָרָ וֹשְׁלֵבְיּ מְבִּיבְים אָרִיבְּאָרָ וֹשְׁלֵבְיּ מְבִּים אָרִיבְּאָרָ וֹשְׁלֵבְיּ מְבִּים אָרִיבְּים אָרִיבְּים אָרִיבְּים אָרִיבְּים אַרִּבְּיִם אָרִיבְּים אַרְבִּים אַרְבָּיִם אָרִיבְּים אַרְבִּים וּבִּיבְים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים וּבִּיבִים אַרְבִּים וּבִּיבִים וּבִּיבְּיבִים וּבִּיבְּיבְּיבִּים וּבִּיבִּים וּבִּיבִּים וּבִּיבִּים וּבִּיבִּים וּבְּיבִּיבְּיבְּיבִּים וּבִּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבִּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִים וּבְּיבִים וּבְּיבִּים וּבְּיבִים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּים וּבְּיבְּיבְּיבְיבְיבִים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבִים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבּים וּבְּיבִים וּבְיבִּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבְּיבִים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבְיבִים וּבְיבִים וּבְיבִים וּבְיבִים וּבּים וּבְיבִּים וּבְיבִים וּבְיבִּים וּבְיבִּים וּבְיבּים וּבּים וּבְיבִים וּבְיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים בּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּים בּיבּים בּיבּים

Pr בְּלֵק (fut. וְחֲבַּק) to be divided

then is the prey of a spoil divided Is.33,23; אַבְּלֶּתְּקְּ מַבְּלְתְּקְּלְּתְּקְּבְּל הְּחְלֵּלְ מַבְּלְתְּחְלְּבְּל הְחְלֵּלְ מועל and thy land shall be divided by line Am.7,17.

Hiph. to obtain one's share; only inf. בְּחַלִּיק (בְּיַבְּחַלִיק (בְּיַבְּחַלִיק (בְּיַבְּחַלִיק (בּיִבְּחַלִיק בּיִּבְּּחַלִיק (בּיִבְּחַלִיק בּיִּבְּּחַלִיק (בּיִבְּחַלִיק בּיִּבְּחַלִיק (בּיִבְּחַלִיק בּיִּבְּחַלִיץ (בּיִבְּחַלִיץ בּיִבְּאַר (בּיִבְּחַלִיץ בּיִבְּאַר (בּיִבְּחַלִיץ בּיִבְּאַר (בּיבְּאַר בּיִבְּאַר (בּיבְּאַר בּיִבְּאַר (בּיבְּאַר בּיבְּאַר (בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר (בּיבְּאַר בּיבְּאַר (בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאָר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאָר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּאָר בּיבְּיבְילְ בּיבְּבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְּיבְיל בּיבְיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיביל בּיבּיל בּיביל ביבּיל בּיביל בּיביל ביביל ב

Hithp. הַּהְחַלֵּק to divide among themselves וְהַהְחַלֶּק אוֹתָה לְייִבְעָה and they shall divide it among themselves into seven parts Jos.18,5.

II. to be smooth אָלְקּרְ מַחְמָאוֹת the words of his mouth were smoother than butter Ps.55,22; fig. to be flattering, hypocritical אַלְבְּם Hos.10,2 (but see interpretation of this passage under אַבָּם I.).

Hiph. הָחֵלִיק (fut. יחַלִּיק; pt. מַחַלִּיק (מַחַלִּיק to make smooth מַחַלִּיק be that smootheth with the hammer Is.47,7; fig. to be smooth with the tongue, to flatter מחקיק he that flattereth with the tongue Pr.28,23; הַחֶלִיבָה אָמֶבֶיה who flattereth with her words 2, וה, with אַליו בַּעִינַיו : אֱל אַליו הַחַלִיק he flattered him in his eyes Ps. 36,3; with נבר מַחַלִּיק עַל רִעָהוּ : עַל a man that flattereth his neighbor Pr.29,5.— 2) acc. some: to pass smoothly, to slip away בַּחַלָּק מָשֶׁם to slip away thence Jer.37,12 (see also Hiph. of PIN I.).

אִישׁ adj. 1) smooth, bald, bare אִישׁ בְּּלֶּחְ adj. 1) smooth, bald, bare אִישׁ בְּּלָחְ מּבְּּחָר מְּבְּחָר מְּבְּחָר מְּבְּחָר מְבְּּחָר מְבְּּחָר מְבְּּחָר מְבִּחָר מְבִּחָר מְבִּחָר מְבִּחָר מְבִּחָר מְבִּחְר מִבְּחִר מִבְּחִים מְבְּחִר מְבְּחִרְּיִּחְר מִבְּיִים מְבְּחִר מְבְּחִר מְבְּחִר מְבְּחִר מְבְּחִר מְבְּחִר מְבְּיִּרְתְּיִם מְבְּחִר מְבְּיִּבְּיִים מְבְּחִר מְבְּיבְּיִים מְבְּיבְּיִים מְבְּיבְּיִּחְר מִבְּיִים מְבְּיבְּיִים מְבְּיבְּיִים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּים מְבְּיִּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיִבְים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְיבְּים מְבְּיבְים מְבְּים

חלק (sf. הֶלְקִים; pl. בּלָקִים, c. הֶלָקִי) m. 1) part, portion, share, lot the portion of the men Gen 14,24; הֶלֶק בָּחֵלֶק portion as portion, i. e. like parts Deut. into seven לִשָּבְעָה חַלָּקִים seven parts Jos.13,5; of one's part in a conversation: צִּגָּה אַף אָנִי חָלָקי I will answer also my part, i. e. have my say Jb.32,17; with 2: something to do with אֵין לָנוּ חֵבֶּק we have no part in David, i. e. we have nothing to do with him 2S.20,1; poet. חבלק יעקב the portion of Jacob, i. e. Jehovah Jer.10,16 a. חֵלֶק יְהוֹה the portion of Jehovah, i. e. the people of Israel Deut.32,9; חֵבֶק אֱלוֹה Jb.31,2 lot appointed of God .- 2) portion of land, field 2K. 9, 10, 36 a. 37 (בְּלֶבֶה); poet. land (as opposite to the sea) Am.7,4. - 3) smoothness, flattery אָבָּתִידָ with the flattery of her lips Pr.7,21; he that speaketh לחלק יגיד העים flattery to his friends Jb. 17,5. m. prop. smooth stone, hence: an idol formed of smooth stone; only pl. c. בְּחַלְּקִי נַחַל חֶלְקְהָ הָם הַם

with the smooth stones (i. e. idols) of the valley is thy portion; they, they are thy lot Is.57,6.

adj. smooth; only pl. c. מַבְּיָם smooth stones (prop. the smooth ones of stones) 1S.17,40.

רבלק Ch. (sf. הלָקה) m. portion, lot.

קבר (c. הַבְּיבְּקה) f. 1) portion, piece (of land) מּבִּיבְּקה (c. הַבִּיבְּקה) f. 1) the smooth, smoothness הַבְּעָר בְּישׁין the smooth of his neck Gen.27,16.— 3) flattery of the tongue Pr 6,24.— 4) bareness (of rocks), hence: pr. n. הַבְּצִרִים a place in Gibeon 2S.2,16.

לְּבְּקָה, חְבְּלְקָה f. smooth thing, flattery; only pl. חֲלְקֹה, חֲלְקֹה smooth things Is 30,10; חֲלָקֹה flattering lips Ps.12,4 (see also under מְבִּישִׁיעִי בְּרִית וְחָנִיף בַּחְבֹּקוֹת ;(חָבָק and such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries Dan.11,32.

הלקה f. partition, division.

יה pr. n. m.

at the time of Josiah 2K.22,8.—
2) father of the prophet Jeremiah.— 3) name of other persons.

pery places Ps.35,6; Jer.23,12.— 2) flattering speech, flattery Dan. 11,21 a. 34.

תְּלְכְּתְ, הַלְּכְתְּ, pr. n. Levitical city in Asher Jos.19,25; 21,31

1Chr.6,60, with ਜ loc. ਜਨ੍ਹਾਂ Jos. 19,34.

ו הַרָשׁ 1) fut. intr. to be weak, powerless but man dieth and becometh powerless Jb.14,10 (Eng. Bible: and wasteth away).—
2) fut. tr. to weaken, to discomfit, to conquer בַּבְּעָלִישׁ מִרִּלִישׁ מִרִּלִישׁ מִרְּלִישׁ and Joshua discomfited Amalek Ex.17,13; pt. בּבָּעַלִּר conqueror, ruler Is.14,12.

adj. weak, feeble.

ם ווֹ (from חמה 1.; sf. חְמִיךָ, הָמְירָ)
father-in-law.

Dn II. adj. warm, hot Jos.9,12.

רוב (from הוח) pr. n. son of Noah Gen.10,6, ancestor of African peoples: Egyptians, Ethiopians, etc.

הת warmth, heat התם hot bread 18.21,7.

תם (בְּבֶּי II.) adj. warm, warming; only pl. בְּבָיִיךְ חַבְּיִם thy garments are warm Jb.37,17.

אמה Ar. to become thick, to coagulate, whence אַבְּהָהָ. See also

אָבֶה (בּחְבָה) f. wrath, fury.

স্কুল, ম্ফুল Ch. f. anger, wrath.

קּבְּתְּהְ (from אמת) f. 1) curds, cream Gen 18;8; Is.7,22.— 2) butter Pr. 30,33; pl. קַּבְּאִית, see מָחַבְּאִית.

לנות (fut. לְּחָבוֹר , 1 pl. לְּחָבוֹר (fut. לְּחָבוֹר) ווּ לְאַרְבִּיך (fut. לאַרְבִּיך) ווּ לאַרְבִּיך (לאַרְבִּיר אִישׁ אֶת־אַרְצִּר) and no one shall desire thy land Ex.34,

24; לא תַחְמד בֵּית רֵעָך thou shalt not covet thy neighbor's house Ex.20, 17; הַמֶּדוּ לַהֵּם לַצוֹן הַמְדוּ and the scorners delight in their scorning Pr.1,22; pt. p. קמור desired, desirable, hence: a) as adj.: precious, goodly הַמַּגרוֹת בַּוָּהָב precious as gold Ezr. 8,27; בָּוָרֵי the goodly garments עשוייי החַמְרוֹת of Esau Gen.27,17. b) as a n.: beauty, delight ותמס כעש המודו thou makest his beauty to consume away like a moth Ps.39,12: and their de- וַחַמוּרִיהָם בַּל־יוֹעִילוּ lightful things shall not profit Is.44.9.

Nuph. only pt. נְחְמָר desirable, pleasant, precious בָּלּדִּעִץ גָּוְּמָּך pleasant, precious בָּלִּתְיָץ בָּוְמָרְאָר בּיִבְּיִלְיִם בַּוְּמָרִים בַּוְרָבְּים בַּיְרָבְּים בַּיְרָבְים בַּיִּרְבּ נְמִיְרָב נִים בּיִּבְּים מַיְרָבְים בּיִּבְים מַיְרָבְים מַיְרָבְים מַיְרָבְים מַיְרָב מַיִּרְב מַיִּבְיִּם מַיְרָב מַיִּבְים מַיְרָב מַיִּבְים מַיִּבְים מַיִּבְּים מַיִּבְים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְים מַיִּבְים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיבְּים מַּיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּבְּיִבְּיִּם מַּבְּיִבְּים מַּבְּיִבְּים מַּבְּיִבְּים מַּיִבְּים מַּבְּיִבְּים מַיִּבְּים מַּבְּיִבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיבּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּים מַּיִּבְּיִּם מַּיִּבְּים מַּיִּבְּיִּם מַּיִּבְּים מַיִּבְּיִים מַּיִּבְּיִּם מַיִּבְּים מַיִּבְּיִּם מַּיִּבְּים מַּיִּבּים מַיִּבְּיִּם מַיִּבְּיִם מְיִּבְּים מַיּבְּיִים מְּיִבְּיִּם מַיִּבְּיִּם מְיִּבְּיִים מְיִבְּיִים מַיִּיּים מְיִבְּיִּים מַיְּבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִּבְיּיְם מְבְּיִבְּים מִיבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִּים מְיִבְּיִּים מְיִּבְּיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מְיּבְּיִים מְיבִּים מִּיְיבְּים מְבְּיִבְּיִים מְיִּבְּיִים מְיוֹבְּים מְיבְּיּים מְיוֹים מִּיּבְּיִים מְיּבְּיִים מְיּבְּיִּים מְיּבְּיּים מִּיּים מִּיּבְּים מִּיּבְּים מְיוֹים מִּיּבְּיּים מִּיּבְּיּים מְיּבְּיּים מְיבְּיבְּיִים מְיּבְּיּיבְיּים מְיבְּיִים מְיבְּים מְיבְּיבְּיִים מְיבְּיבְיים מְיבְּיבְיּים מְיבְּים מְיבְּיבְּי

Pi. אַבְּילִי to wish ardently בְּיִלִּי under his shadow do I ardently wish to be Cant.2,3.

שְׁבֵי חָמֶר m. desirableness, pleasantness, loveliness; as adj.: בחוֹרֵי חָמֶר desirable(levely)young men Ez.23,6; חְבֶּר pleasant fields Is.32,12.

תְּבְיָהָ (c. תְּבְיָהָ f. 1) desire תְּבְּיָה אָלְּהָ he departed without being desired (i. e. regretted by none) 2Chr.21,20.— 2) something desirable, object of delight יְבִי לִי שְׁרָאֵל to whom belongeth all that is desirable in Israel? 18.9,20 (Eng. Bible: on whom is all the desire of Israel?); תְּבָּיִבְּי

לְשִׁים the delight of women Dan. 11,37 (in reference to an idol worshipped by Syrian women).—
3) pleasantness, excellence; as adj.: מְלָבְה מְשִׁים בּשׁים בּשְׁים בּשׁים בּשׁי

Dan.11,38; as adj.: בְּנְרֵי חֲקְרוֹת precious things בְּנְרֵי חֲקְרוֹת goodly raiment Gen. 27,15; בְּלֵי precious vessels (or jewels) 2Chr.20,25; חַקְרוֹת pleasant bread (savory food) Dan.10,3; חוֹקרוֹת אָישׁ חַקְרוֹת אָישׁ חַקְרוֹת אָישׁ חַקְרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אָקּרוֹת אַקּרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹם אַרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַקרוֹת אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוֹיים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹיים אָרוֹים אָרוּים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוּים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹים אָרוֹיים אָי

ן אָרָהְ pr. n. m. Gen. 36, 26 בּוְרָבְּרָ וּיִרְרָּגְרָ

חמה 1) = אמה to unite; fig. to be allied in affinity, whence בווו I. a. המים. — 2) to enclose, to fasten, whence בווות המים. — 3) = בוות to glow, to burn, whence בוות, בוות המים, בוות המים, המים, המים, המים, המים, המים, המים, המים.

תְּמְחַ (from מְּחָמָה 3: sf. יְחְמָּהְם f. 1) warmth, heat Ps.19,7.— 2) poet. the sun Is.24,23 a. Cant.6,10; בְּלֹא without the sun Jb 30,28(Stb.: without sun-light).

הְבְּה (from הַבְּה s, c. הְבְּה , sf. יְחְבָּה , pl. הְבָּה , הֹבְה) f. "I) heat, anger, wrath, fury הְבָּה הְבָּה הַ in anger and in wrath Deut.29,28; הְבָּה הַ man of wrath (i. e. an angry

pr. n. m. חמראל

קמולי pr. n. f. wife of king Josiah. קמולי קמולי pr. n. m. Gen.46,12; gent. אָם מוֹלִי אum.26,21.

קיבון pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,28. — 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61.

קבוץ (from הָבֶּץ") m. violent man, oppressor (בְּבֶץ"); אַיֶּדֶּר הָבְּץ" set right the oppressor Is.1,17 (others: relieve the oppressed, taking יְבוּץ in a passive sense).

יְּחַבּוּץ (c. יְאַמְהַ) adj. deep red, purple; prop. pt. p. of יְמָהָ א, which see

המוכן (from המוסף) m. circuit, roundings (Eng. Bible: joints) of thy thighs Cant.7.2.

קמור, המור (c. המור, המור המור, pl. המור, sf. המור (m. 1) ass (acc. Ges. a. Stb. prop. red-skinned

animal, from កិច្ចា 2) Gen.12,16; 24,35, etc.; בות a bony (i. e. strong) ass Gen.49,14; קבורת חַמוֹר the burial of an ass (i. e. an ignominious burial) Jer.32,19 .-2) =חֶמֶר a heap; hence the play of words Jud.15,6: בָּלְתִּי הַחֲמוֹר with the jaw-bone of an ass, a heap, two heaps [have I slain]; Stb., taking חמיר in its first meaning and מַלְהָיִם as du.f. of ממיר, renders the phrase; a multitude of asses (in derision of the Philistines). - 3) acc. Fuerst: =המה homer (a dry measure) ם"ר לחם a bomer of bread, i. e. as many loaves as can be baked out of a homer (Eng. Bible: an ass laden with bread; prop.: an ass's load of bread). - 4) pr. n. m. Gen.34,2.

קמות (sf. קמיתו) f. mother-in-law.

מביה (from מביה) m. lizard.

קְּבְיל pr. n. a place in Judah. בְּלִיל חֲמִיץ adj. salted, seasoned בְּלִיל חֲמִיץ

salted provender Is 30,24. יְםְלִישְׁי see בְּבְּישִׁי .

יַחְמֵל (fut. יַחְמֹל) to pity, to have pity, to spare (with יַחְמַל יִּחְ נַיִּל and i will spare them as a man spareth his own son Mal.3,17; מִי יַחְמֹל אִישׁ עַל־רְּנִיל who shall have pity upon thee, O Jerusalem Jer.15.5; rarely with אַל־הַחְמָלוּ : עַל יִּדְ יִרוֹשָׁלַם

יותי spare no arrow Jer.50,14; verb. n. אָבְירָ to have pity upon thee Ez.16,5.

הָמְלָה (c. הָמְלַה) f. pity, compassion.

, הַמַם (pret. חַחַ, 1 s. חַמּוֹתִי; fut. חַחַ, ሳ ከ ፲ ነ ነ inf. ኮ ፣ አ ፣ ነው ፣ , once בּחָחַ =בּחָחַ Is.47,5) 1) to be or become warm לָהֶם tis warm to them, i. e. they are made warm אַף־יַחם וִיאמַר הָאָח חַמּוֹתִי Ee.4,11 yea, he warmeth himself and saith, Aha, I am warm, I have seen the fire Is.44,16; of the sun; to wax hot מַשֶּׁמֶשׁ וַחַם הַשָּׁמָשׁ שמב when the sun waxed hot, it melted Ex.16.2.1.—Inf. DIT, with prefixes: מָוֹם הַיּוֹם in the heat of the day Gen. 18.1: וֹאִין־לַחם מוֹ and there is none warm Hag.1,6; with prefix and sf.: 교육주구 in their heat Jer.51,39; once inf. בְּחַבָּה, with כֹּי there shall not be a coal to warm at 1s.47,14.

Pi. DAR (fut. DAR) to make warm; fig. to hatch Jb.39,14.

Hithp. אולה to warm oneself בְּבְשֵׁי יַהְחַמְּם and if he were [not] warmed with the fleece of my sheep Jb.31,20.

קליכם (from הַּמְּנִיכֶם; only pl. חַמְנִיכֶם, sf. מַמְנִיכֶם m. sun-pillar, sun-image (idol of Baal).

ו to do violence, to violate oppress not, do מל־תנו אַל־תַּחְמֹסוּ no violence Jer.22,3; חַמְסוּ תּוֹרָה they have violated the law Zph. 3,4.— 2) to wrong, to hurt אָרָהְאָי המס נפשו he that sinneth against me wrongeth his own soul Pr.8, and the plans וְמִוְמוֹת עֲלֵי תַּחָמֹסוּ ;36 which ye wrongfully devise against me Jb.21,27 (Stb.: with crafty devices ye attack me) .-3) to tear off, to tear down, to overthrow יַחָמֹם כַּנָפַן בְּסְרוֹ he shall tear off (shake off) his unripe grapes as the vine Jb.15,33; מַּחָמֵם he hath torn down (overthrown) his tabernacle, as if it were of a garden Lam.2,6.

Niph. מַחְבָּוּ to be stripped or made bare גָּחְמָסוּ נְּתְבְּיוּך thy heels are made bare Jer.13,22.

בּיְהָתְ (c. בְּיְהָתְ יְּחָרָם m. 1) violence, oppression, wrong, cruelty, injury ייין אייט פּיִס עוֹיים violence and robbery Am.3,10; בְּיִסְים אִייִּים בְּיִטְים Pr.3,31 or בְּיִס אִייִים בְּיִטְים Pr.140,2 an oppressor, a violen. man; בְּיִסְים a wrongful (false) witness Ex.23,1; בְּיִסְים cruel hatred Ps.25,19;

קיבֶּין my wrong be upon thee Gen.16,5; poet. קּבְּים שׁיהָה he drinketh (i. e. experiences) injury Pr.26,6.—2) what is gotten by wrong or violence קאָצִרים הָקָב who store up violence (i. e. ill-gotten wealth) Am.3.10.

וּהְמִיץ; pt. (וֹחָמִיץ; pt. p. p. קיֹחָמִין; verb. n. הְמִיץ; pt. וֹחָמִיץ; verb. n. קֹמִיץ; pt. p. prop. to be sharp, sour, hence: to be leavened, to ferment קּמְצָּהוֹ from kneading the dough, until it be leavened Hos.7,4.—

2) to be red חַמוּץ בְּגָרִים dyed red in his garments Is.63,1 — 3) = בּחַ to be violent; pt. ווֹמָין violent man Ps.71,4; ווֹמָין וֹבּין Is. 1,17 acc. some = pt. p. ווֹמְיִם oppressed.

Hithp. דְּתְחַמֵּץ to become violent, embittered, excited לְבָּלִי my heart is embittered Ps. 73,21.

וו. adj. 1) leavened בְּחֶם חְמֵץ II. adj. 1) leavened bread Lev.7,13. — 2) as n.: leaven after artifice and burn of leaven a sacrifice of thanksgiving Am.4,5 (acc. some מְחָמֵץ of ill-gotten wealth; see מְחָמֵץ I. 3).

תֹמץ m. vinegar.

to turn about, to go away דְּבָר חָמֵק עָּבָר my friend turned around and was gone Cant.5,6.

Hithp. דְּהְחַבְּּקּק prop. to turn about oneself, hence: to go about, to rove about בַּרְהַשְּׁבְּקּן how long wilt thou

go about, O thou backsliding daughter? Jer.31,21.

וות (fut. מְתַּמְר) 1) to seethe, to foam, to boil up מְתַּמְר and the wine is foaming Ps.75,9; מַתְּמִי the waters thereof roar and seethe Ps.46,4.— 2) to be red, whence מְתָּמִר , חַמֵּר , הַמִּר , חַמֵּר , because of their association with the red color; מַתְּמִר Ps.75,9 acc. some interpreters: and the wine is red.— 3) to collect, to heap together, whence מַתְּמָר בּחַמָּר בַחְמַר heap.— 4) den. from מְּמָר בַּחָמָר heap.— 4) den. from מְמָר בַּחָמָר בַחָמָר to pitch over מַתְּמָר בַּחָמָר and she pitched it over with asphalt Ex. 2,3.

קֹבֶּה (from מְבָּה ז) m. bitumen, asphalt (which boils up in the manner of boiling pitch).

קבֶר (from בְּרָח 1) m. red wine בָּבֶּח a vineyard of red wine Is. 27.2.

רבה Ch. (def. אַרְבָּהַ) m. wine.

ת (from הְבֶּר m. 1) boiling, foaming (from הְבֶּר l); קוֹם בְּיִם וֹנִים the boiling of the great waters Hab. 3, 15 (others render הְבָּר 'heap', from הְבָּרְם 3).— 2) heap; only pl. הְבָּרְם heaps upon heaps Ex.8,

10.— 3) homer (a dry measure = 10 בַּר חֹמֶר יִעְשֶׁה אִיפָּה ;בַּת חֹמֶר יִעְשֶׂה אִיפָּה ;בַּת חֹמֶר יִעְשֶׂה אִיפָּה ;בַּת חֹמֶר נִעְשֶׁה אִיפָּה ;בּת חֹמֶר נִעְשֶׁה בַּתִּים חֹמֶר ten baths are an homer Ez 45,14.— 4) clay, loam, mortar (from בַּתְּים בָּתִים חֹמֶר clay, loam, mortar (from בַּתְּים בַּתְּים הַיְה בַּתְּים הַיְּה בַּתְּים הַיְּה נוֹאַר בַּתְּים הַיְּה בַּתְּים בַּתְּים הַיְּה בַּתְּים בַּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְ

(חַמיֹרָה (only du. חַמּרֹתִים) f. heap (בְּקֹרָה מָנִר מִּנְרָה מִּלְרָה מִנְרָה מִנְרָה מִנְרָה מִנְרָה a heap, two heaps Jud.15,16 (acc. Stb. מְנָמִיר she-ass; see under חַמִּירָה).

קּבְרָן pr. n. m. 1Chr.1,41 = הְּבְרָן Gen.36,26.

אבין I. prop. to be thick, strong, hence: tr. to equip, to arm for war; only pt. p. שְּׁיִטְּן armed Ex. 13,18; Jos 4,12, etc. (interchanged with יוֹנְיִנְין Jos.4,13).

ሥርር II. (đen. from ሥርር) only Pi. ሥርር to take a fifth part as a tax Gen.41,34.

קְמִשֶּׁה (c. חָמִשֶׁר (m.m. f., m. הְמִשֶּׁה ,
c. הְמִשְּׁהְ הִּוּלְשׁר (ה. הַמִשְׁר הָּיִּלְשׁר הַּר , fifteen,
m. הְמִשֶּׁת נְשָּׁר (מַצְּיִּבְר מִשְּׁר בְּשְׁר (מַשְּׁר בְּשְׁר הַ 19,18.— Pl. הַמִשִּׁים מוּחָמִשְּׁיוֹ מַשְׁר (מַשְּׁיִים הַמָּשְׁיִם וַחָמְשְׁיוֹ מַשְׁר (מַשְׁיִּים הַמָּשְׁיוֹם מוּמְבְּשִׁיוֹ שִׁר (מַשְׁיִּים הַמָּשְׁיוֹם וֹחָמְשְׁיוֹ with his fifty 2K.1,9.

עוֹבְייִ I. (from מְבְיִין m. fifth part (as a tax) Gen.47,26.

שמח II. (from מְבָים I.) m. abdomen,

paunch 28.2,23 (Eng. Bible: the fifth rib: Stb.: the ilia).

קבְשִׁי חַמִישִׁי , חֲבִישִׁי num. m. the fifth Gen. 1,23; f. חֲבִישִׁית, הַבְּישִׁית the fifth Neh.6,5; also the fifth part of something Gen.47,24.

בְּבִשִּׁים see under הַבִּשִׁים.

תְּמֶת (c חֲמֵת, perhaps also חֲמֵת Hos.7,5) f. skin-bottle Gen.21,15.

קבת pr. n. a city in Syria Num. 34,8, more fully בְּבָּה Am.6,2 or בְּבָּה 2Chr.8,3; later the name of the entire district, to which this city belonged, called in full בְּבָּה Jer.39,5; gent. בְּבָּה Gen.10.18.

תְּמֵת pr. n. a place in Naphtali Jos.19,35 = ממת הארב Jos.21,32 a. וְמִמֹת וֹלוֹת בּוֹת וֹלוֹת וֹלוֹת

ווֹ (from בְּבֵּי, sf. יִבְּיּי m. favor, kindness הְרָיּ זְּבָּי to find favor Gen. 30,27; to obtain favor Est. 2,15; הוֹן to give favor, to procure favor for one Ex.12,36.—2) grace, beauty, loveliness הַרָּ יִנְי מִבְּר הַתּוֹן the grace of his lips Pr. 22,11; הַתְּי grace is deceitful 31,30; edjectively: הַתְּי מַבְּר הַתּוֹן מַבְּר הַתּוֹן הַתְּי מַבְּר הַתְי מַבְּר הַתְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מַבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְּי מַבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיּי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיּי מְבְיּי מְבְי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְיּי מ

pr. n. m.

הְנָה (fut. יְחָנָה , ap. יַחְנָה; pt. חֹנָה; pt. חֹנָה; pt. חַנָה; imp. חַנָה, inf.

הנה 1) to incline, to hend הנות וס הנות היום lo! the inclining of the day Jud.19,9 (identical with הים) 19,8). - 2) to encamp, to pitch one's tent, to settle, to dwell, and he encamped ויַחוֹ בְּנַחַל־נְּרַר (or pitched his tent) in the valley of Gerar Gen 26,17; ניָסעוֹ מְסְכֹּת they took their journey from Succoth, and encamped in Etham Ex.13,20; וְחַנוּ בָנֵי יִשְׁרָאֵל מיש על-מחנהו and the children of Israel shall encamp (pitch their tents), every man by his own camp Num.1,52; בַּחַנוֹת הַמִּשֶׁבָן when the tabernacle is to be pitched v. 51; with צַל to encamp against, to besiege חַנָה עַל־הָעִיר encamp against the city and take it 2S.12,28; pt. sf. 715 he hath scattered the bones of him that encampeth against thee Ps.53,6; with 7; to encamp round (for defence) the angel of מַלָּאַה וָיָ מְבִיב לִּירֵאָיו the Lord encampeth round about them that fear him 34,8; וְהָנִיתִי and I will encamp לְבִיהֵי מִצְּבְה about mine house because of the army Zch.9,8.

רְבָּה pr. n. the mother of the prophet Samuel 18.1,2.

קרנוֹן pr. n. 1) the eldest son of Cain Gen.4,17.— 2) son of Jared Gen.5,18.— 3) son of Reuben Gen 46,9; patr. תֵנֹנְי Num.26,5.

pr. n. m.

מלגין adj. gracious, merciful.

terb. n. (from בְּבַן) being gracious איל ייי אל hath God forgotten to be gracious Ps.77,10.—
2) caressing, entreaty רוּהָי וְבָּרָה מִּיי וְתַנוֹתוֹ לְבְנִי בִּטְנִי my breath is strange to my wife, and my caressing to the children of mine own body Jb 19,17.

קנות קונה קנות קנות, cell, prison; only pl. הְנִית Jer.37,16.

תְּבְּשְׁ Ch. (=Heb. הְשָׁהָ) wheat; pl. וְיִבְשְׁהָ Ezr.7,22.

of Manasseh Num.34,23.— 2) a person mentioned in 1Chr.7,39.

man; only pl. sf. בֹּיָרֶק אָת חֲבִיבְיוּ he armed his trained men Gen. 14,14.

קבוֹ (from תְבוֹן) f mercy, favor Jer.16,13.

תְנִית (from חַבְּי, pl. חֲנִית a. חֲנִיתוֹם f. spear, lance.

קבר (fut. קבר: imp. קבר) ווים (fut. קבער)

יבול ליבי train up a child in the way he should go Pr.22,6.—
2) to dedicate, to consecrate אַשְׁיבּ that hath built a new house, and hath not dedicated it Deut.20,5; בית יִי and they dedicated (consecrated) the house of the Lord 1K.8,63.

Ch. (c. בְּבְּרֵבוּ f. dedication אַבְּבְּרָבוּ בִּית־אֲבְּּדְּתּ and they offered at the dedication of the house of God Ezr.6.16.

לְעֵשׂת f. dedication חֲלְבָּה (c. חֲלָבָה) f. dedication בּלְעֵשׂת to celebrate the dedication with joy Neh.12,27; חֲלָבָה the dedication of the house Ps.30,1.

pr. n. m.

הְנְמֵל (^ חְנְמֵל) m. coll. hail-stones, hail Ps.78,47 (others: a sort of locusts).

יַםְנָּן (1 יְחָנָּם ; fut. הְיָה, ap. הְיָבֶן sf. מְבָּרָן ; בְּיָבֶן הַיָּבָן ; בְּיִבֶּן בִּיִּבְן הַנְּיִבְיּן בִּיִּבְן

יְחַנּנִי ; pt. חֹנֵנִי ; imp. sf. יְחַנּנִי ; inf. ונון, sf. חַנוֹן, and חַנוֹת) prop. to be inclined (comp. חַנָה), hence: 1) to favor, to be kind or gracious, to pity, to have or shew mercy וַקנִים לֹא חֲנָנוּ they favored not the elders Lam 4.16; בְּיִר וְתְּיִלְ מתם and the Lord was gracious unto them 2K.13,23; וְחַנֹּתִי אֱת־אֲשֶׁר and I will be gracious to whom I will be gracious Ex.33, 19; בִי יוֹדֵעַ יִחַנֵּנִי יִי who knoweth whether God will be gracious to me 2S.12,22; צַרִיק חוֹגֵן וְנוֹתֵן the righteous sheweth mercy and giveth Ps.37,21; וְאַל וָהִי חוֹגַן לִיתוֹמְיו neither let there be any to favor nis fatherless children 109, 12; have mercy upon הַנָּנִי וּשִׁבַע הִפּּלְּהִי me, and hear my prayer Ps.4,2 (Ps.9,14 תַנֶנֶי אַתֶּם; (חַנֵּנֶי for חַנָנֶנֶי אַתֶּם; have pity on me, O my friends Jb. 19,21; אָת לְחֵנְנָה the time to favor her Ps.102,14. - 2) to give graciously, to bestow, to grant הַוַלַרִים אֵשֶׁר חָנַן אֵלחִים (with accus.) the children which God hath graciously given thy servant Gen. אֹתָם grant them to us Jud.21,22 (Eng. Bible: be favorable unto them for our sakes); ותוֹרָתָךּ חֲנֵנִי and grant me thy law graciously Ps.119,29.

Niph. מהנחנת to be pitied בהנחנת how thou art to be pitied Jer.22, 23 (Eng. Bible: how gracious shalt thou be).

Pi. I. וְלֵוֹת (fut. יְחוֹגֵן; pt. מְחוֹגֵן) to favor, to have mercy upon, to

pity יְהֹבֶנוֹ הְיְהֹבֶנוֹ and they shall favor the dust thereof Ps.102,15; but he that hath mercy on the poor, happy is he Pr.14,21.

Pi. II. אָר (fut. בּוֹר בּוֹלוֹ אָר) to make graceful, lovely בּי יְרַבּנְן קוֹלוֹ אֵל though he make his voice graceful, believe him not Pr.26, 25 (Eng. Bible: when he speaketh fair, etc.).

Hoph. תְחַן (fut. מְחַן) to be favored, to find favor בּל בְּלְּיִם בְּלֵיך צָּבֶּרְ צָּבֶּרְ נָבֶּרְ צָבֶרְ נַבְּרְ וֹבְיּבְעִי בְּלֹי let favor be shown to the wicked, yet will he not learn righteousness Is.26,10; בְּאִיבְיִי his neighbor findeth no favor in his eyes Pr.21,10.

וְבַּיְיָ Ch. (=Heb. בְּיַבְיּן; inf. וְתַבְיּ) to shew mercy וְיַבְיֵין וְתְּבָּיִי by shewing mercy to the poor Dan.4,24.

Itp. בּצה וֹמְהָתוּנוֹ to implore, to make supplication בְּצה וֹמְהָתוּנוֹ בְּדָם אֵלְהַהּ praying and making supplication before his God Dan.6,12.

ית חָנָן pr. n. m. of several persons.— בית see under בֵּית.

pr. n. m. the builder of a tower in Jerusalem Jer.31,38.

pr. n. 1) a prophet 2Chr.16,7.—
2) brother of Nehemiah Neh.1,2.—
3) name of several other persons.

קבניה pr. n. 1) false prophete to the time of Jeremish Jeremish Jeremish

et at the time of Jeremiah Jer. 28.1.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.— 3) name of several other persons.

ואָם pr. n. a city of middle Egypt Is.30,4 (called by the Greeks Heracleopolis).

I. (fut. בּחַרְבִיא נַחַרבּהן I. (fut. בְּחַרָבִיא נַחַרבּהן) וויים לּחַרְבִיא נַחַרבּהן בּחַרבּיא both prophet and priest are hypocrites Jer.23,11.— 2) to defile, to pollute חַחַבּ חַחַר חַחַר ווּשְבִּיךְ וְיִשְבִּיךְ הַחַרְּאַרָיץ חַנְּהָר תַחַר פֿמַרוּ the earth is defiled under the inhabitants thereof Is.24,5; אָרִיץְבּיְרָץ she defiled the land Jer.3,9.

Hiph. הְחֵנִיף (fut. יְחַנִיף) 1) to seduce הַבְּרַךְ בַּחַבְּיף he shall seduce (Eng. Bible: corrupt) by flatteries Dan.11,32.— 2) to defile, to pollute הַבְּינִי בְּיִנְים thou hast polluted the land with thy whoredoms Jer.3,2.

קּבֶּוֹת m. impiety, hypoerisy Is.32,6.

p to choke.— Niph. רָבָת (fut. p בַּבָּק) to strangle oneself 2S.17, 23. – Pi. חַבָּק to strangle (of lions) Nah.2,13.

קברן pr. n. a city in Zebulun.

קבּת ו. to be kind; only Hithp.

אור הְתְּחַקּר to show oneself kind, merciful por לְּתְהַחַקּר with the merciful thou wilt show thyself merciful 2S.22,26; Ps.18,26.

קבר II. Pi. אָרָה (fut. אָרָהי) to disgrace, to insult, to put to shame בּיבְים אָרָהְ שֹׁמָע lest he that heareth it put thee to shame Pr.25,10.

ַחַבָּרִים (הַבְּרִים, sf. חַבְּרִי; pl. חַבְּרִים, c. חַסְרֵי, sf. (חַסְרֵיוֹ m. 1) (from קבר I.) kindness, goodness, favor, grace, mercy חַכֵּר אֵלהִים the kindness of God 2S.9,3; אָנְשֵׁי חֶקֶד men of mercy (i. e. merciful men) Is. 57,1; חַלְדִי וּמְצוּדַתִי my goodness and my fortress (of God) Ps.144,2; they forsake their own חַלְּבֶּם וַעֵּוֹבוּ mercy Jon 2.9; קַמְנָתִי מְכֹּל הַחֲקָדִים I am unworthy of all the favors Gen.32,11; ייםר עשה to do or show kindness with or to any one... Gen.21,23; 2S.9,3; ...ל הַחַר לּ... to show kindness (mercy) to ... @ Gen.29,21; Ezr.7,28; ... לשה חקר ל... to extend kindness (mercy) to ... Ps.36,11; 109,12; ... לַפַנִיים רַ לְפַנָיים to obtain favor Est.2,17.- 2) (from רבה II.) disgrace, shame, reproach Lev.20,17; הַמָּר לִאָּמִים הַפָּאת the disgrace of nations is sin Pr.14 34.-3) pr. n. m. 1K.4,10.

הסה (3 f. חַסָיה, 3 pl. חַסָה a. חָסָיה; fut. הַחָּטִיוּן a. הַחָּטָה , 3 pl. יָחָסָיוּן; pt. הבַה , pl. הֹבָים ; imp. יחַם ; inf. חַבָּים (חַבּים , 1) to seek protection, to take refuge בְּלְישׁי in thee my soul seeketh protection Ps.57,2; in the shadow of בַּצֶּל כְּנַפִּיךְ אָחֲבֶּוֹה thy wings will I take refuge ib.; ובְּצְלָּי iake refuge in my shadow Jud.9,15; בַּחָסוֹת בָּצֵל מָצְרָיִם to take refuge in the shadow of Egypt Is.30,2.- 2) to trust מחַבה and he shall trust in him Ps.64,11: the righteous in חֹמָה בְמוֹתוֹ צַּדְּיק his death trusteth [in God] Pr. 14.32; מושיע חסים thou that savest those who trust Ps.17,7; אַשָּׁרֵי כַּל־ blessed are all they who trust in him 2,12.

поп pr. n. m.

וֹם adj. strong, mighty.

קסוּת (from חֶלֶה f. refuge, trust הַחְסוּת בְּצִּלֹּ־מִצְרֵיִם the refuge (or trust) in the shadow of Egypt Jo.30,3.

קְּמִירִים (sf. קְּמְיִרִים, pl. מְסְיִרִים, sf. יְחָסְיִרִים, adj. 1) kind, benevolent, gracious, merciful Ps.12.2; 18,26; 145,17; Jer.3,12.— 2) as n.: pious worshipper, godly man, saint Ps. 4,4; 30,5; 31,24; 37,28.

הסידה f. stork.

תְּכִיל m. a species of locust (from בְּבִיל to eat off),

וְסְבְין (from בְּסָן) adj. mighty.

רְּחֶכִּיר Ch. (from Pa. חֲמָי adj. wanting, deficient (in weight) Dan.5,7.

יְחַכֵּל (fut. בְּחַלֵּה) to eat off, to consume (Targ. בְּחַ to make an end, to destroy) יְחַכְּלּנוּ הָאַרְבֶּה the lecust shall consume it Deut.28,38

בְּהָשׁר (fut. בְּהָשׁר 1) to muzzle בְּהְשׁר בְּרִישׁר thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out [the corn] Deut.25,4.— 2) to bar, to stop הַמְתָת הִיא אֶת־הָעִבְרִים and it shall bar [the way of] the passengers Ez.39,11.

to be strong; only Niph. to be made secure, to be laid up אלא וְחָבוּן it shall not be treasured nor laid up Is.23,18.

The ch. to be strong; fig. to be rich.

Aph. אָבְהָם (3 pl. אַבְּהָהָן; 3 pl. fut. אָבָרָן) to possess Dan.7,18 a. 22. אָבָרָן Ch. (def. אָבָרָה, sf. יחָבָנִי) m. strength, might.

וְסֵׁחְ adj. see וְסֵחָ.

m. strength, might; fig. riches, wealth הְּטֵּן הְּעִיר בּלְּרֹחֹכָן הְעִיר מוּ all the strength (or wealth) of the city Jer.20,5; וְלָּכְּר יִבְּקְרוּ they have taken the wealth and splendor Ez. 22, 25 (Eng. Bible: the treasure and precious things); ישועית the strength (Stb.; abundance) of salvation Is.33,6.

קבְּהְ (בּקשֵּהְ) to peel off, to scale off; only Pu. redupl. pt. בּבְּהְהָאָ בְּן something small scaled off (or

scaly) Ex.16,14 (others; something fine and grainlike).

to want, to lack יְחַכֵּר ; inf. יְחַכֵּר to want, to lack יְחַכָּר ! shall not want Ps.23,1 יְחַכָּר ! shall not want Ps.23,1 יְחַכָּר וּ ! shall not want Ps.23,1 יִחַכָּר וּ ! shall not wanting on thy head Ec.9,8; with accus.: יְבָרְ דִּבְרְ לֹּא אָחָכַרְ לֹּא thou hast lacked nothing Deut.2,7; with of the person: יִחַכַּר לוֹ which he wanteth 15,8.— 2) to decrease, to be diminished, to fail יַחַכִּר לוֹ בַּרְרָבְּרְ וֹחָכִר לוֹ and the waters decreased Gen.8,3; יִחַכִּר לוֹ וְחָכֹר לֹא הַבְּרִרְרָ וֹחָכִר לֹא נִחְכִּר לוֹ וִחְכִּר לוֹ וִחְכִּר לוֹ shall not waters decreased Gen.8,3; יִחַכִּר לוֹ וְחָכֹר לֹא אַבְּרְרָּ וִחְכִּרֹי נִחַכּר לוֹ shall not wanter decreased Gen.8,3; יִחַכּר לוֹ וִחְכֹר לֹא אַבְּרְרָּיִבְּרִי וֹחָכֹר לֹא נִחְכִּר לוֹ shall not wanter shall not wanters decreased Gen.8,3; יִחַכִּר לוֹ shall not wanter shall not wanters decreased Gen.8,3; יִחַכִּר לוֹך וֹחְכֹּר לַּיִּרְיִי בְּרַרְיִּי בְּרַרְיִּי בְּרִיּיִי בְּרִיּיִי בְּרִי בְּרִיּיִי בְּרִי בְּרָּר בְּרִי בְּרִי בְּיִי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּרָּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיי בְיבִּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְי

Pi. חַחַר (fut. יוַחַבּיוֹי) 1) to deprive, to bereave (prop. to cause to want) אַנִי מְחַבֶּר אָר נַפְּשִׁי מְשׁיבָה I bereave my soul of good Ec. 4,8.— 2) to make less יחַרְּהַרְּר מַאֶלְהָרִים thou hast made him a little less than the angels Ps.8.6.

Hiph. וְמְיִהְ 1) to cause to fail מְיָהָה צְּמָא יַחְסִיר and he will cause the drink of the thirsty to fail Is.32.6.— 2) to suffer want, to have a lack בְּמִיְּנִים לֹא הָהָסִיר he that gathered little had no lack Ex.16,18.

קמר (c. חַפַר) adj. deficient, wanting, lacking, void אָבָר עָקּי וּשְׁרָּא שְׁשׁ what art thou lacking with me? 1K. 11,22; אָנִי אָנִי אָנִי אָנִי אַנִי מּאָנִי מּאָנִי מּאָנִי וּאַנִי מּאַנִי וּאַנִי מּאַנִי מּאַנִי מּאַנִי מּאַנִי וּשְׁבָּעִים אָנִי וּבּר בְּעָבִי מִּאַנִי וּשְׁבָּעִים אָנִי וּ בּר בְּעָבִי מִּי מִי וּבּר בְּעָבִי מִּי וּבְּעִבְי מִּבְינִית וּבּר בְּעָבִינִית וּבְּעִבְינִית וּבּר בְּעָבִינִית וּבּר בְּעִבִינִית וּבּר בְּעבִינִית וּבּר בְּעבִינִית וּבְּעבינית וּבּר בְּעבינית וּבּר בְּעבינית וּבּר בְּעבינית וּבּר בּעבינית וּבר בּעבינית וּבּיבּע בּעבינית וּבּיבּע בּעבינית וּבּיבּע בּעבינית וּבּיבית וּבּיבּע בּעבינית וּבּיבית וּבּיבּע בּעבינית וּבּיבית וּבּיבית וּבּית בּעבינית וּבּית בּיבית וּבּית בּעבינית וּבּית בּעבינית וּבּית בּיבית וּבּית בּעבית וּבּית בּעבית בּיבית וּבּית בּעבית בּיבית וּבּית בּעבית וּבּית בּעבית בּיבית בּיבית וּבית בּיבית בּיבית וּבית בּיבית בּיבית בּיבית וּבית בּיבית ביבית בּיבית ביבית ביבית

lacking sense 6,32 (see also חֲבֵּר).

קּהֶהֶת m. want, proverty Pr.28,22; Jb.30,3; once c. בְּהַרָה want of understanding Pr.10,21 (Fuerst)

m. want הְּהֶר שׁהְ want of bread Am.4,6; בְּהֹבֶּר בֹּל for want of all things Deut.28,57.

חַרָּה pr. n. m. 2Chr.34,22 = חַרָּה 2K.22,14.

m. want, deficiency, defect. אַ הַבְּרוֹץ m. from רְבָּרָ adj. pure, innocent

Jb.39,9. ਸੰਸ see ਸ਼ਾਂਸ.

קבְּהְ (pt. p. יוֹפְהָ c. יוֹפְהָ to cover, to veil רֹאשָׁם they covered their heads Jer.14,3 a. 4; יוֹ יוֹיִי לוֹי וְרְאִים לוֹי and he had his head covered 2S.15,30; יוֹרְאָם with his head covered Est.6,12.

Niph. פּֿוְפֵּי to be covered יוֹנָה נָהְפָּה נַבֶּּכֶּף the wings of a dove covered with silver Ps.68,14.

Pi. הַבְּה (fut. ap. קרַיִּ, sf. אַרַרְיִּ) to cover, to overlay 2Chr.3,5, 7 etc.

רְּבְּתְ (from קְבָּרְ ; sf. חְבָּרְ וּ f. 1) cov ering על־בָּל־כָבוֹר חָבָּה over all the glory there shall be a covering (i. e. protection) Is.4,ō. — 2) canopy, chamber of a bride or groom Jo.2,16; Ps.19,6.

קבר pr. n. m. 1Chr.24,13.

to make haste, to haste יְנְשׁׁׁׁׁ קְנְּהָרְלֹּא the river sweepeth violently, but he hasteth not Jb.40,23; אַפְרָּהִי וְצִּחִׁ וְבִּיּחָ וֹּאָ וֹשְׁרִ בְּּחִיפְּוֹי וְשִׁרְ בְּּוֹיִם I said in my haste Ps.31,23; בְּחָפִּוֹי מִנִים as she made haste to flee 28 4.4. — 2) to tremble אַבּוֹים fear not, and tremble not Deut.20,3.

Niph. וַבְּהָ (fut. וַבְּהַוּ; pt. וְבְּהַהָּ וֹי to haste, to make haste וֹי בָּהַרִּ וֹי וֹי and David made haste to get away 1S.23,26; בְּהַהַפִּוּ בַּהְהַפְּוֹם 2K.7,15 Ktib for בַּהְהַבְּי in their haste. – 2) to be confounded בְּהַהַל they were terrified, they were confounded Ps.48,6. – 3) to flee away in terror מְּבְּלֵּהְ בַּעְּמָהְ מִין מִוֹי at the voice of thy thunder they flee away Ps.104,7 (Eng. Bible: they hasted away).

וֹקְּבְּוֹן m. haste, hasty flight Ex.12,11.

마취 pr. n. m. 1) a son of Benjamin Gen.46,21 = 마취 Num 26,39.— 2) another person mentioned in 1Chr. 7,12.

וֹבָן to be bent, whence וְבָּבוֹן.

m. hollow of the hand; only du. חְפָּנִי the hollows of both hands, the two fists; sf. דְפָּנִיבָּם Ex. 10,2, חַפְּנִיבֶּם Ex 9,8, וְפָנִיבָּם Lev.16,

12 a. Pr.30,4; מְלְנֵים handful Ec.4,6.

יה pr. n. one of the sons of Eli 18.1,3.

קבּרְ I. (pt. קבּר) to cover, to protect, to shield הַבְּר עָלִיו בָּל־הַיוֹם he will shield him all the day Deut.33,12.

קפה II. acc. Ges. to rub off, to wipe off, to wash off; hence אוֹם,

קפּצִיה (pl. הַפִּצִיה, c. יְהַפָּצִיה f. מְּמָבָּה adj. delighting in, desiring, willing מּלָה thou art not a God delighting in wickedness Ps.5,5; הְפָּץ הַשְּׁת הַּלְּה if thou art willing (i. e. if it please thee) אַם הַבְּץ מִּקְה (i. e. if it please thee) אַבְּיה מִינְה אָבָּה הַבְּצִי צְּוְקר with a willing mind 1Chr.28,9; אָבָּק יִנְּיה those that desire my righteousness Ps. 35,27; הַבְּצִיהֶם Ps.111,2 = הַבּּצִיהָם those that desire them.

ֶּחֶפֶּצִי (sf. חֶפְּצִים, pl. חֲבָּצִים, c. חֶפְּצִי , sf. חֲבָּצִין (חִפְּצִין m. 1) desire, wish 2S. 23,5; 1K 10,13; Jb.31,16; pleasure, delight Ps.1,2; Ec.5,3; with בַּבּוֹב

willingness of the hands, industriousness Pr.31,13.-2) something desirable, precious; pl. וַבְּל־תַּבָּצִים and all desirable (precious) things are not to be compared to it Pr.8,11; as adj.: אַבָּנֵי יבת precious stones Is.54,12; וֹחֹבְי their desired haven Ps.107, 30.— 3) use, value דָבָרֵי חָפַץ useful words Ec.22,10; כלי אין־חפין בו as a vessel without any value (a useless vessel) Hos.8,8. - 4) business, pursuit, matter אָם תַּשִּׁיב מְשַׁבָּת בַנְבֶּך צַשׂוֹת חַבָּצֵך בִּיוֹם קַרְשִׁי if thou turn away thy foot from the sabbath, from doing thy business on my holy day Is.58,13; there is a time for every pursuit Ec.3,1; צַל־תָּתְמַה עַל "Pho marvel not at the matter 5.7.

יה (my delight is in her) pr. n. 1) the mother of the king Manasseh 2K.21,1.— 2) symbolic name of Zion Is.62,4.

לְּבֶּרְ (fut. בְּחָבֵּר ; inf. בְּחָבּר 1) to dig the well Gen.21,30; וֹחָבּר וֹ אָת־הַבְּאָר he that diggeth a pit shall fall into it Ec.10,8; fig. of enemies: ישָׁם לְּבִּרְ לְבָּפִּי they have digged for my soul Ps.35,7; of a horse: to dig into, to paw בְּבֶּרְ בְּעָבֶּרְ they paw in the valley Jb.39,21.— 2) fig. to dig for, to search out, to בּאַבָר הוֹ מְבַּיְמִינִים they dig for it more than for hidden treasures Jb.3,21; לְבֵּרְ לִבְּרָ הַּרָּבְּרָ הַּמַבְּרָ from

רבר (fut. רפַתְי, pl. וּרְפָּתְי, הַ וֹרְפָּתְי, הַ וֹרְפָּתְיּ prop. to become red, hence: to blush, to be ashamed, to be put to shame בִּי־חַפָּרוּ מִבַּקשׁי for they are confounded, for they are brought unto shame, that seek my hurt Ps 71,24; 하고 they came thither, and were ashamed Jb.6,20; וֹפָנֵיהֶם and their faces were not מא ashamed Ps 34,6; poet. וְחַפְּרָה הַּלְּבֶנָה then the moon shall ובושה החשה be ashamed, and the sun confounded; with 🂢: because and ye וַתַחָפָרוּ מִהַנַּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרָתָּם shall be ashamed because of the gardens that ye have chosen Is. וַתְפַּרָתָ לָבֶטַח תִּשְׁבָב Jb.11,18 acc. Ges: now thou art ashamed, then shalt thou lie down in quiet (see also under ⊃⊇□ above).

Hiph הַחְפִּיר (fut. יַחָפִּיר) 1) to bring to shame, to cause disgrace קַבְּישׁ וְיַחְפִּיר but the wicked bringeth shame and causeth disgrace Pr.13,5; בּן מֵבִישׁ a son that bringeth shame

and causeth disgrace Pr.19,26.—
2) to be put to shame, to be ashamed אַל־תַּבְּיִמִי כִּי לֹא תַחְבִּיר
thou shalt not be confounded, for thou shalt not be put to shame Is.54,4; fig. אָמִיוֹלָה אָרָי
the earth languisheth, Lebanon is ashamed 33.9.

pr. n. 1) a city in Judah, once a Canaanitish capital Jos.12,17.—
2) 그런데 가는 a city in Zebulun, the birth-place of the prophet Jonah 2K.14.25; with 그 loc. 그런데 Dos.19,13.— 3) son of Gilead Num.27,1; gent. 그런데 ib.— 4) one of David's warriors 1Chr.11,36.—
5) a person mentioned in 1Chr. 4,6.

מברים pr. n. a place in Issachar.

pr. n. an Egyptian king, contemporary of Nebuchadnezzar Jer.44,30.

תְּבֶּרְתֵּרְ (redupl. from חָפַּרְתָּרָ) prop. digging animal, hence: mole, rat; only in בְּחָבּר מָרוֹת Is.2,20, for which there should be יוֹחַבּרְבִּרוֹת to the moles.

קבּשׁ (=Targ. בּחַהָּן fut. הְבּשׁ חָרָ, pt. שְבָּהֹן (בּחַבְּיהַ הַּחָבְּשׁ וֹחָבְּיהַ הַּחְבְּשִּבְּהֹ אוֹחְ prop. to dig, hence: to seek, to search, וְבַּשִּׁטְנִים הַחְבְּשִּׁבְּהֹ and searchest for her as for hidden treasures Pr.2,4; יחַבְּשׁוּ עִילוֹת they search out iniquities Ps. 64, 7; ווֹחַבְּשׁׁה וְדְבֵינוֹ let us search our ways Lam.3,40; בְּחַבְּיִבְינוֹ searching all the inward parts of the body Pr.20,27.

Niph שְּלְהָע to be searched out איך נְחְפָשׁ אִיך נְרְעוּ בַוּאָפְנִיו how are [the treasures] of Esau searched out! how are his hidden things laid open! Ob.6.

Pi. שַבְּת (fut. יַחַבְּשׁ 1) to search, to examine, to search out יְחָבְּשׁׁ they shall search (examine) thy house 1K.20,6; יְחַבּשְׁתִי and I will search him out 1S.23,23.— 2) fig. to make search, to inquire יְחָבִי and my spirit maketh search Ps.77,7.

Pu. שַּהְרָ (fut. מַרְבָּשׁ ; pt. מְרָבְּעּ 1) to be hidden (prop. to let oneself be sought) פּרָנִם רְשָׁעִים יְחָפַּשׁ when the wicked rise, a man is hidden Pr.28,12 (comp. v. 28).— 2) to be searched out, to be devised שַבְּּעֵרְ מִרְבָּעׁ 10 devised plan Ps. 64,7 (Eng. Bible: a diligent search).

שְּבֶּהְ (from שַּבְּה) m. device, plan (prop. something searched out) Ps.64,7 (see שַבְּהְ Pu. 2).

ឃុំគ្នាក្ 1) Ges. a. Fuerst: to stretch out, to spread out, whence ២ឆ្នាំក្.—

2) to be free; only Pu. בַּשְׁ to be set free, to be freed קַבְּשָׁה she was not freed Lev.19.20.

קבּשׁי (from הְבָּשׁי 1; sf הְבָּשׁי m. 1)
a spreading out בְּנְהֵי הַבָּשׁי הַּנְישׁי מענים מענים בי היים הענים בי היים הענים בי היים בי היי

קבְּשְׁר, f. freedom, release Lev.19,20. אַבְּשִׁר, הְבִּשְׁרָּה, prop. stretching, prostration, hence: בֵּת בַּתְּבְּשׁר, a sick-house, a hospital 2K.15,5; 2Chr.26.21.

קלְשִׁי (pl. חָבְּשִׁים adj. 1) free from service אָבֶּר חְבָּשִׁי the servant is free from his master Jb. אָבֶר חַבְּשִׁי or יַבְּשִׁי to go out free, to be set free Ex.21,2 a. 5.—2) exempt from taxes 1S.17,25.

קרָעִים (from אָבֶּיְהָ sf. אָהָ, הָאָיִה, once הָצָּיִהְ, c. יְהָצִּיְהְ, sf. יְהָצִיְהְ, once יְבָּיִבְּיּהְ, sf. יְבְּיִרְהָ, once יִּבְיִּהְ, c. יְהָצִיּרְ, sf. יְהָצִיְּרְ, once יִּבְיִּהְ, c. יְבְיִּרְהָ, sf. יְבְיִרְ, once יִּבְיִּרְ, once יִּבְיִרְ, once יִּבְיִרְ, once יִּבְיִרְ, once יִּבְיִרְ, once יִבְיִרְ, once יִבְיִרְ, once יִבְּיִרְ, once יִבְּיִרְ, once יִבְּיִרְ, once יִבְּיִרְ, once יִבְּירָ, once is shoot an arrow 2K.19,23; i.e. archers Gen.49.23; fig. of lightning: הְצִיּרְ וְהַבְּיִרְיְבְּרְ וְהַבְּיִרְיִּרְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּיּרְ וְהַבְּיִרְ וְהַבְּיִרְ וְהַבְּיִרְ וְהַבְּיִרְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּירְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּיּרְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּירְ וְהַבְּיִרְ וְּהְבִּירְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּירְ וְהְבִּירְ וְהַבְּיִרְ וְהְבִּיְרְ וְהְבִּיּרְ וְהְבְּיִירְ וְהְבִּיּרְ וְהְבִּיְרְיִים וְּהְבִּיּרְ וְבְּיִרְיִים וְּבְּיִים וְּהְבִּיּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּהְבִיּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וּהְיִיְיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְיִים וְבְּיִים וְּבְיּבְיִים וְבְּיִים וְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְיּבְיּים וְּבְיּיְים וְבְּיִים וְבְּיִים וְּבְיּיִים וְיּבְיּים וְבְּיִים וְבְיּיִים וְבְּיְיִים וְבְּיִים וְבְּיְיְיִים וְבְּיּים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְיּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיְיִים וְבְיּבְיּים וְבְיּיְיבְיְיִים וְיבְיּים וְיִים בְּיִים וְבְיִים וְבְיּבְיְיְיִים וְבְ

the arrows (inflictions) of the Almighty Jb 6,4; אנוש מני acc. Fuerst: my disease is deadly Jb. 34,6 (Eng. Bible: my wound is incurable); אַשָּׁבִיר חָצֵּי מָדַם I will make mine arrows drunk with blood Deut.32,42; וְחַצֵּיוֹ וִמְחַץ and he shall pierce them through with his arrows Num.24.8 (Ges.: he doth shake his arrows in blood; see אָרֶם (בַּבֶּרָץ בּאָרָ 1S.20,36 for בּבָּרָץ .--2) חנית IS 17,7 acc. Ges.: the point of a spear; but acc. Kri and in parallel passages 2S.21,19 and 1Chr.20,5, the reading is נָץ' wood', i. e. staff or handle of a spear.

חצב , חצב (fut. בַּיִּתְיבָ; pt. בַצָּה and חוֹצָב , pl. חוֹצָב, pt. p. הַצוּב, pl. הַנָּב, pl. ו (חֵצוּבְים) 1) to cut, to hew, to cleave to hew squared לַחְצוֹב אַבְגִי נְוִית stones 1Chr. 22, 2; הַאָבָה עַמּוּדֶיהָ she hath hewn her seven pillars Pr.9,1; הַוֹּתְפָאַר הַנַּרָוֹן עַל shall the ax boast itself against him that heweth therewith? ls.10,15; of wells, pits or mines: to dig וברת חַצוּבִים אַשֶּׁר and wells digged, which thou diggedst not Deut. 6, 11; and of its ומֶבַרָרֶיהָ תַּחָצֹב נְחֹשֵׁת hills thou mayest dig brass 8,9; poet. of lightning: קוֹל יִנָ חֹצֵב לַהַבֹּת the voice of the Lord cleaveth the flames of fire (i. e. acc. Ges .: sends forked lightnings) Ps.29,7.— 2) fig. to cut off, to kill אָלַבָּתִיּ I cut them off by prophets (i. e. acc. Ges.: I announce to

them death and destruction) Hos. 6,5.

Niph. איבון to be cut, to be graven יְחַצְבוּן that they be graven in the rock for ever Jb. 19,24.

Pu. חֲצֵב to be hewn out; fig. בּיִטוּ אֶל צוּר חְצֵבְּהָם look unto the rock whence ye are hewn Is.51,1.

Hiph. הַחָצִיב to cut, to slay; pt. f. לה f. הַחַצָּבֶת רַהַב that hath cut Rahab (Egypt) Is.51,9.

תצה (fut. חצה, ap. יְםַנֵּים) 1) to divide יָחֵצוּהוּ בִּין כִּנַעַנִים shall they divide him among merchants? Jb. 40,30; וַנָּחָצָם לִשָׁלשָׁה רָאשִׁים and he divided them into three companies Jud.9,43.- 2) to halve, to divide into two parts נַיַחֵץ אֱתּד and he divided הַעַם... לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת the people into two bands Gen. 32,8; וָחָצִיתָ אָת הַמַּלִקוֹם and divide the prey into two parts Num.31, 27; בְּיהֶעוּ יִמֵיהֶם they shall not halve their days (i. e. they shall not live out half their lives) Ps. 55,24; עַר צַנָאר יָחָצֶה [the stream] shall divide him even to the neck i. e. rise to the neck and there divide him as it were into two parts 1s.30,28 (Eng. Bible: shall reach to the midst of the neck); to divide off a חַצַה מַחַצִיה מָן half from... Num 31,42.

Niph. בַּוְצָה (fut. מָחָצֶה, ap. מָחָצֶה) to be divided וְתַחֶץ לְצִּרְבַּע רוּחוֹת מוֹחָץ לְצִּרְבַּע רוּחוֹת and it shall be divided toward the four winds (directions) of heaven Dan.11,4; יוֹצוּ עוֹר יִחְצוּ חִיי מַתְּלְכוֹת neither shall they be divided into two kingdoms any more Ez.37,22; בוֹרְ עֵּרְ הַנְּהְ וְהַנָּה and they were divided hither and thither 2K.2,8.

which later came in possession of the tribe of Naphtali Jos.11,1, etc.— 2) a city in Benjamin Neh. 11,33.— 3) two cities in Judah Jos.15,23 a. 25; one is called also אָרָלְיִּךְ ע. 25.— 4) a region of Arabia on the other side of the Euphrates Jer.49,28.

תְצוֹר חְדְהָה (New Hazor) pr. n. a city in Juda Jos.15,25, so called to distinguish it from מָצוֹר 15,23.

הַצִּיצְרָה see הַצוֹצְרָה.

תְצוֹת (c. חֲצוֹת) f. half, middle בַּחַצוֹת about the middle of the night (midnight) Ex.11,4.

תְּצִי הָעָנִיןּ, הְעָצִיןּ, הְשָּנִיה, איִ (sf. תְּצִיהָ, תְּצִיה, איִ תְּצִי תְּבְּיִה, איִ תְּצִי תְּבְּיִה, איִ תְּצִי תְּבְּיִה, איִ הוּלְצִי בְּעַבְּיִה, half a cubit 1K.7,35; בְּתַצִי הַבְּיִבְּיִה בְּתַצִי בְּבִּיבְיִהְ בְּתַצִי בְּבִינְיִבְיִי בְּתַצִי בְּבִינְיִבְיי בְּתַצִי בְּתַצִי בְּתַיוּ (at midnight) 12,29; בְּתַצִי בְּתַיוּ (בִּתְצִי בְתַיוּ 12,29; בֹתַצִי בְתַיוּ בְתַצִי בְתַיוּ וֹבְיִי בְּתִיי בְתַיוּ וֹבְיִי בְּיִי וֹבְיִי בְּתִיי בְּתִיי בְּתִיי בְתַיוּ וֹבְּתִיי בְתַיוּ וֹבְּתִיי בְתַיוּ וֹבְּתִיי בְתַיוּ וֹבְּתִיי בְתַיוּ בְתַצִי בְתַיוּ בְתַצִיי בְתַיוּ בְתַצִי בְתַיוּ בְתַצִי בְתַיוּ בְתַּיוֹי בְתַיוּ בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתַיוּ בְּתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתַיוּ בְתְיוֹי בְתַיוּ בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְתְיוֹי בְּתְיי בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיי בְּתְייִי בְּתְיי בְּתְיי בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְיוּ בְּתְייִי בְּיִיי בְּתְייִי בְּתְייִי בְּתְייִי בְּתְייִי בְּתְייִי בְּיִיי בְּבְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּבְּיִי בְּתְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּיּיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְייי בּיּיי בּיּייי בְּיייי בְיייי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְיייייי בְּיייי בְ

קולית בּיְנְיִלְתְּלְתְּ pr. n. a place in Judah 1Chr.2,52; (acc. some a name of a person); gent. ע. 25.

m. 1) grass, herbage Jb.8,12; hay 40,15; leek, coll. leeks Num.

11.5; c. חַצִּיר בַּגוֹת the grass on the house-tops ls. 37, 27; Ps. 129, 6.—
2) בּיְהָיְהְ פּרclosure, court הְיִגִּיה נְיִהְיָה ts shall be an habitation for dragons, and a court for owls Is.34.13; בּנְוֵה הָנִים רָבְצָה תְצִיר לְּקְנָה וְנִבְּא מִי וְבָצָה תְצִיר לְקְנָה וְנִבְּא מוֹ in the habitation of dragons, where each lay, shall be a court for reeds and rushes 35,7.

מול (sf. הְצְנוֹ (m. bosom, lap (others: arm) שֵׁלֹא מָרָא כַבּוֹ קוֹצֵר וְהַצְנוֹ מְעַמֵּר wherewith the mower filleth not his hand; nor he that bindeth sheaves his bosom Ps.129,7

יָהֶבְיֹאוֹ (חֵצְוֹ בְּיִהְנְיְ בְּחַצְּוֹ בְּחַבְּוֹ בְּחַצְּוֹ בְּחַצְּוֹ בְּחַצְּוֹ בְּחַצְּוֹ בְּחַצְּוֹ בְּחַצְּוֹ they shall bring thy sons in their arms Is.49,22; sf. בֹּבִיתְצְנִי נְצַיְהִי also I shook my lap Neh.5,13.

קבר Ch. to be severe.— Aph. pt. אַבְּרְאָבָּא a. אַבְּיִרְאָבָּא severe, strict, urgent Dan.2,15; 3,22.

לְצִיץ (akin to תְּצִיץ; pt. רְצִיּח) to divide, to form divisions or bands לְצִּרְ בָּה וַצִּאַ הְצִיץ בְּלוֹ the locusts have no king, yet they go forth all of them in bands (divisions) Pr.30,27.

Pi. אָבּוֹע to divide: pt. pl. pl. אַבּוֹע בּיִר those who divide the flocks Jud. 5,15 (Fuerst: those marching in bands, comp. אָבּוֹר above; older interpreters: archers, as den. from אָבּוֹר בּיבּר 'trumpeters', which would suit the context very well; thus: מְקוֹל מְחָצִים בֵּין מַשְצִּרִם שְׁיִם בְּיוֹ מְשְצִּרִם בְּין מִשְּבִּים שְׁיִם בְּיוֹ וְיִנְּעִּי יִיִּי voice of the trumpeters in the places of drawing water, there shall they rehearse the righteous acts of the Lord.

Pu. מְצַרְ to be cut off, to be shortened אָבְרָ הְדְיָשִׁיוֹ הְצָצוֹּ when the number of his months are cut off Jb.21,21 (Ges.: divided out, allotted).

יְבְּיִלְ m. 1) fragment, gravel-stone אוֹנְבְּרֶם בְּּחְצִין שִׁנְּי he hath broken my teeth with gravel-stones Lam.

3.16; אַנְי his mouth shall be filled with gravel Pr.20,

17. – 2) = יְחָ arrow; only pl. sf.
אַנְייִ thy arrows (poet. for lightnings) Ps.77,18.

קבְרְרְבְּלֵרְתְ pr. n. a city on the western shore of the Dead Sea, famous for its palm-trees Gen. 14,7; afterwards עין בָּרִי 2Chr.20,2. דְצִר redupl. from בַּרִי, which see.

קצְרָה (from מָצֵרְ בּי pl הַצֹּצְרָה) f. trumpet Num.10,2; Hos.5,8.

אר הַאַר (ד הַעָּר a. אַדְּעִיר a. אַדְּעִיר 2. — 2) to be green, whence אַדְיר הַ זְעִיר הַ זְעִיר הַ זָעַר בּ sound, whence redupl. בַּעִּרָה.

Pi. חַצֵּרְ (den. from חַצֵּירְה blow the trumpet; only pt. בְּחַצְּרִים (Ktib מְחַצְצְרִים) the trumpeters 2Chr.5,13.

Hiph. הָחְצִיר same as Pi.; only pt. מַחְצִרִים (Ktib מַחְצִרִים) וCh בּ בּחָצִרים 15,24 and in other passages. תצר (from חצר *1; c.* חַצַר; *pl.* חַצַר, c. בְּצְרֵי a. חַצְרוֹת, c. חַצְרוֹת com. 1) court, yard, enclosure אַבר בָּיה the court of the king's יסעצר בשמרה the הבשמרה the court of the prison Jer. 32,8; בַּחַצְרוֹת in the courts of my holiness Is.62,9.− 2) village, town וַבֶּל חַצָּרֵיהֵם אֲשֵׁר סָבִיבוֹת הַעַּרִים הַאָּכֵּה and all their villages that were round about these cities 1Chr.4, יַשָּאוּ מָדַבָּר וִעָּרָיו חַצִּרִים תִּשִּׁב ;33 let the wilderness and the cities thereof lift up their voices, also the viliages which Kedar inhabiteth Is. 42, 11; בְּחַצְּרֵיהָם by their towns, and by their castles Gen.25,16. — 3) in geographical names: חַצֵּר הַתִּיכוֹן (the middle village), a place on the borders of Hauran Ez.47,16. a city in Judah Jos. 15, מַצַר נַבָּה 27.— מַצַר אַרָר a village on the border of Judah Num.34,4. — מַצַר סוֹּסָה Jos.19,5 a. חַצַר סוֹסָים וChr. 4,31, a village in Simeon. — אַנר עינון Num.34,9; Ez.48,1 עינון אינון אינון Ez.47,17, a village on the northern border of Palestine.— מַצַר a place in Simeon Jos.15, 28 etc.

קְּצְרְנְי, pr. n. 1) son of Reuben Gen. 46,9; patr. אָלְרְנָי Num.16,6.— 2) son of Perez Gen.46,12.— 3) a city in Judah Jos.15,3 = תְּצִירְנָי v. 25.

pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.11,35.

וצרי pr. n. m.

of the Arabian progenitor Joktan Gen.10,26. A district in Arabia situated on the Indian Ocean and noted for the insalubrity of its climate 'still bears the name Hadramaut.

היק see חק.

רַק (from בְּקַבֶּם , בְּקַבָּ, sf. 'הָקּהָ , הַקַּבָּם: pl. חָקִים, c. חָקִים (חַקּים, decree, statute, law, custom חַק־נָתַן וָרֹא וַעֲבֹר he hath made a decree which shall not pass Ps.148,6; חַקּיךָּ לַפְּוָרָנִי teach me thy statutes 119,64; of the laws of nature: בַּעשׁתוֹ לַפַטַר when he made a law for the rain Jb.28,26; בַּוִשְׁרָאֵל and it was a custom in Israel Jud. 11,39.— 2) limit, bound בָשׁוֹמוֹ לַיַּם ipn when he gave to the sea its bounds Pr.8,29; וּפַעַרָה פִּיהַ לִבְלִי חֹק and she opened her mouth without bound Is.5,14. - 3) appointed share, task הַחָם הָקּי לַחָם let me eat the share of bread appointed unto me Pr.30,8; מַדוֹעַ לֹא שקכם חקכם wherefore have ye not fulfilled your task? Ex.5,14.

הַקְה (= פְּבְּק) to cut into, to carve, to engrave (Kal not used).

Pu. חַקָּה (pt. מְּחָקֶה) to be engraved, to be carved מְחָקֶה עַל־ קּחְקֶה עַל־ engraved (Eng. Bible: portrayed) upon the wall Ez.8,10; מוֹ מְצָבָּה זְהָב מְוִשְׁר עַל־הַמְּחָקָה and he covered [them] with gold fitted upon the carved work 1K.6,35.

קרה (בּקר, c. חַקּה; pl. חַקּה f. ordinance, statute, law, custom חַקּה אַתר וֹהְנֶּה רַבְּמוֹנְתְּר וֹלְאָנְתְּח הַאָּתְר ye shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land Num.9,14; בּקר מוֹבְי מְי מְם בּאַר מוֹבְי מְי מִי מְם בּאַר מוֹבְי מִי מְם בּאַר מוֹבְי מִי מְם בּאַר מִי מְבְּעְר מִי מְבְּר מְּבְי מִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּרְ מִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּעְר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבְיִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבְיִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבְיִי מְבְּעָר מְבִי מְבְּעָר מְבְיִי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעָר מְבְיי מִבְּעְר מְבְיי מְבְּעָר מְבְיי מִבְּעְר מְבְיי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעָר מְבְיִי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעְר מְבִיי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעְר מְבִיי מְבְּעָר מְבְיי מְבְּעְר מְבְיי מְבְּעְר מְבְּיִי מְבְּעְר מְבְיי מְבְּיִי מְבְּעְר מְבְיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיי מְבְּיִי מְבְיּי מְבְּיִי מְבְיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיִי מְבְּיִי מְבְיּי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְּיִי מְבְיּי מְיִי מְבְיּי מְבְיי מְבְיּי מְבְיי מְבְיּי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיּי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מ

אַבְּקוּפָא pr. n. m. Ezr.2,51.

Pi. אָהָת (fut. יְחֹקּק נְיְחֹקּק laws, to decree יְרֹוְנִים יְחֹקּק עָּנֶדֶק and princes decree justice Pr.8,

15; pt. יְחָלְקְ מ) lawgiver Is.33,22; Ps.60,9, hence: governor, ruler Jud.5.14. b) scepter Gen.49,10; Num. 21,18: בְּמִשְׁעֲנֹהְם with the scepter, with their staves.

Pu. PPD prop. to be engraved, hence: to be decreed, ordained; pt. PPD what is ordained, i. e. a law Pr.31,5.

Hoph. הַחַק (fut. יְחַק) to be engraved, inscribed הְיַחְןּ בַּמְבֶּר וְיִחְלָּ oh that they were inscribed (Eng. Bible: printed) in a book! Jb. 19,23.

קַהָּהְ (only c. pl. יְבָּהָהָ) m. decree וּהָהָהְי יִבְּהָ לְּבְּרָ חְלָּבְּרָ חְלָּבְּרָ חְלָּבְּרָ חְלָּבְּרָ חְלָּבְּרָ חְלָבְּרָ חְלְבְּרָ חְלָבְּרָ חְלָבְּרָ חְלָבְּרָ חְלָבְיִי מְּבְּרָ חְלְבְּרָ חְלְבְּרָ חְלְבְּרָ חְלְבְּרָ חְלְבְּרָ חְלָבְּרְ חְלְבְּרָ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרָ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְלְבְּרְ חְבְּיִבְּיִים הוּיִבְּיוּ בְּבְּיִים הוּיִבְיוֹ הְיוֹיִים הוּיִבְּיוֹ הְיוֹיִים הוּיִבְּיוֹ הְיוֹיִים הוּיִבְּיוֹיִים הוּיִבְּיוֹים הוּיִבְיוֹים הוּיִבְיוֹים הוּיִבְיוֹים הוּיִבְיוֹים הוּיִים הוּיִבְיוֹים הוּיִים הוּיִבְיוֹים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִבְיים הוּיִבְּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיים הוּיים הוּיִים הוּיִים הוּיִים הוּיים הוּים הוּיים הוּים הוּיים ה

קקק, הְקּקֹק pr. n. a city on the border between Asher and Naphtali Jos.19,34; 1Chr.5,60 = תְּלָקת Jos.21,31 a. תְּלָקת 19,25.

יַחַקּר (fut. יַחַקּר ; imp. sf. יַחַקּר; inf.
ר בי (fut. יַחַקּר ; imp. sf. יַחַקּר; inf.) to make search, to search out, to explore, to examine, to sound יַחַר נוֹ פּאָר נוֹ פּאָר וֹ יִחַבְּר וֹ נוֹ פּאָר וֹ יִחַבְּר וֹ וֹ פּאַר וֹ יִחַבְּר וֹ וֹ פּאַר וֹ יִחַבְּר וֹ וְשַׁאַלְּהַ הַיִּמִב then shalt thou inquire, and make search, and ask diligently Deut. 13,15; וּהַבְּרִית הוֹא חוֹבֶּר בְּרָבְּר בָּרְבָּר וֹ מְלְרִית הוֹא חוֹבֶּר בָּר בָּרְבָּר וֹ מָלְר בְּרָב בָּר בָּרְבָּר וֹ מְלְר בְּרָב בָּר בָּרְבָּר וְשָׁאַלְהָ הַיִּבְרָים חַלְּר בְּרָב בָּר בָּרְבָּר אָת־בְּאָרֶץ בָּר בְּרָב בְּרָב אָת־בְּאָרֶץ בִּר בְּרָב בְּרָב אָת־בְּרָב בְּרָב אָרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב אָרָב בְּרַב בְּרֵב בְּרַב בְּרָב בְרָב בְּרָב בְּרָם בְּרָב בְרִיבְיוֹ בְּר בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָב בְּרָב בְּרְיבִי בְּרָי בְּרָי בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְרִי בְּרָי בְּרָי בְיּרְבְיוֹ בְּרְיב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְרָי בְּרָי בְּרָב בְּרָב בְּרָיב בְּרָי בְּרָי בְרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְרָי בְּרָי בְרָי בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרְב בְרָב בְּרְב בְּרְב בְרָב בְּרְב בְּרְב בְרְב בְּרָב בְּרָב בְּרְב בְּרָב בְיּבְיבְיב בּר

the rich man is wise in his own eyes; but the poor man that hath understanding searcheth him out (i. e. detects him) Pr.21,11.

Pi. חַקר to find out, to seek out און וחַקר he gave good heed, and sought out Ec.12,9.

הר see הור I. a. II.

אר see חוֹר II. a. חוֹר II.

דרא to clean from dirt, whence בַחַבָּאוֹת, חָרֶא

m. excrement, dung; only pl.
sf. חֹרָאיהָם דֹרְאיהָם their own
dung Is.36,12, for which חֹרָיהָם
בּרִיהָם 2K.18,27. The Kri has
euphemistically צוֹאָתָם whose

vowels (τ,τ) are put to the words in the text.

ותרבי (fut. חרב; imp. f. חרב (fut. בחרב intr. to dry up, to be dried up, to be wasted חַרָבוּ הַמֵּיִם מָעַל הַאָרָץ the waters were dried up off the earth Gen.8,13; וְנָהֶר וֶחָרֵב וְיָבֶשׁ and the river shall be wasted and dried up Is.19,5; of a country: to be waste or desolate מְדוֹר בְּדוֹר from generation to generation it shall lie waste 1s.34,10; of a nation: to be destroyed ਸਮੁੰਤਰ the nations shall be utterly destroyed Is.60,12.-- 2) tr. to waste, to destroy חַרב וַהַחָרֵם waste and utterly destroy after them Jer.50,21; חָרָבוּ בֶּל בָּרֶיהָ destroy (slay) all her bullocks v. 27.

Niph. נְחָרֵב 1) to be laid waste city Ez.26, 19, pl. עיר נְחָרֶבּוֹת desolate cities 30,7.— 2) to destroy one another, to fight together נְחָרְבוֹ הַמִּלְכִים the kings destroyed one another 2K.3,23.

Pu. חַרֵב to be dried יְתָרִים לַחִים moist cords which have not been dried Jud.16,7 a S.

Hoph. חַחֲרֵב 1) to be laid waste בּחַרָב וּ i will be filled, now she is laid waste Ez.26,2: אַבְּיֹלְאָה הַחָרָבוֹת cities that are laid waste Ez.29,12.— 2) to destroy one another הַחָרֵב נְחַרְבוֹּ הַבְּיִרִבׁים the kings have surely destroyed one another 2K.3,23.

- waste.— Hoph. הְרֵבּ to be laid waste, destroyed.
- a dry morsel Pr.17,1.— 2) waste, desolate יוֹ בְּרֵב הוֹא מֵמִין אָרָם it is desolate without man Jer.33,10; בית קברית אַבתי חַרב the place of my fathers' tombs is desolate Neh.2,3; pl. f. הַּעְרִים הָחָרֵבית the desolate eities Ez.36,35.
- קרבות (pl. חַרְבוֹת מּ. מַרְבוֹת f. 1) הַרְבוֹת drought, dryness Deut.28, 22; censumption Zeh.11,17 (Stb.).—

 2) sword (prop. destruction) ישׁרָּע drawing a sword Jud.8,10; ביי שָרֶע with the edge of the sword 2K.15,14.—

 3) any sharp instrument: razor Ez 5,1: knife (of stone) Jos 5,2; ax Ez.26,9.
- Mount Sinai Ex.3,1; also general name for the whole mountain, where the law was given to Moses Deut. 1,6 a. 4,10.
- m. 1) dryness, drought Jud. 6,37; heat Is.25,4.— 2) desolation, waste עָרֵי חֹנֶב cities of desolation (i.e. waste cities) Is.61.4;

- ਸ਼ਾਮਾ a waste of desolation Ez. 29,10.
- לְחָרְבָּה תְּחָרְבּוֹת (pl. חְרְבִּה תְּחָרְבּוֹת (pl. חְרְבָּה תְּחָרְבּה תְּחָרְבּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחָרְבִּה תְּחִרְבִּה תְּחִרְבִּה תְּיִבְּרְ the waste places of old Is.58,12; חַרְבּוֹת חִרֶב שִּמְשָׁה (deserts of desolation Ez.29,10.—2) desolation, ruin בּבְּנִינְה מחֹרְבוֹת תִּבְּנִינְה and the ruins shall be rebuilt Ez.36,10: יְבְּיִרְבִּית חְרָבוֹת לְמוֹ who build up ruins (i. e. places soon to be ruined) for themselves Jb. 3,14; יְבִּית יִאְבֵּר מְחִים בְּרִים יִאְבֵּר and the ruins of the fat ones shall strangers eat Is.5,17.
- קרֶבְה f. dryness, dry land Gen.7, 22.— בְּחַרְבָּה Ez.26,2 belongs to בְּחַרְבָּה, which see.
- m. heat, drought; pl. c. חַרְבוֹנְי י חַרְבוֹנְי the drought (or heat) of summer Ps.32,4.
- יהרבונא pr. n. Persian eunuch Est.
- יַחְרָגוּ (fut. יְחְרָגוּ they shall tremble מַמְּטְגְּרוֹתִיהֶם they shall tremble out of their close places Ps.18, 46 (in the parallel passage 28. 22,46 יִנְחָגְרוּ see בְּבָּחָ.
- m. species of locust.
- קרד (fut. יְנְחֶכֶּר (יְנְחֶכֵּר) ווי to tremble, to be afraid יַנְחֶכִר וְצְחָק חְרָדָה וְרוֹלְה and Isaac trembled very exceedingly Gen.27,33; יוֹאת יָחֶרַר לִּבְּי at this my heart trembleth Jb. 37,1; בְּיָחֶרְרְר אִישׁ אֶל־אָחִיו לִאמר and they trembled, saying one

Hiph. הָחֲרִיד (pt. מַחַרִיד to terrify, to make afraid יְהַחַרַדְּתִּי אֹתוֹ and I will terrify him 2S.17,2; מחריד אין מַחַרִיד none shall make you afraid Lev.26,6.

קרור, חַרוּר, pr. n. a place in Gilboa with a fountain עין חַרוּ Jud.7,1; gent. מַין 28.23,25.

נריבת (c. הַבְּרָוֹת; pl. הַבְּרָוֹת) f. 1) terror, fear, consternation בְּרָבָת בּיְבָּע the fear of man Pr 29,25; with יְהַבֵּר וַצְּבָּק to tremble בְּיָבָת and Isaac trembled greatly Gen.27,33; חֲרָבָה בְּרוֹלֶה a terror of God, i. e. great consternation 1S.14,15.— 2) anxiety, care (see קבר 2).— 3) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,24.

Niph. לְחָרֶה to be angry, to be incensed אָלְי נְחַרוּ־בִּי my mother's children were angry with me Cant.1,6; pt. pl. מְּנָרִים they that were incensed against thee Is.41,11.

Pi. קֹחֶהֶה (fut. וְמִחֶהֶה) to rival, to contend כָּי אַהָה מְתַחָה בְאָהָוֹ because thou rivallest with cedar buildings Jer.22,15; אַרְה הְתַהָרָה אָתר how canst thou contend with horses? 12.5.

Hiph. הַחֲבָה (fut. מְחַבָּה, ap. מְחַבְי 1) to kindle, to stir up (anger) אפון he hath kindled his wrath against me Jb.19,11.— 2) to act with ardor, to be zealous אַחַבְיוּ הַחַבָּה הַהַוֹּיִלְ בְּרוּךְ after him Baruch zealously repaired Neh. 3.20.

Hithp. לְנְתְחֵר (fut. ap. יְנְתְחֵר fret oneself, to be angry אַל־תְּתְח אַל הַרְעִּע אַר יִבְּתְעִים fret not thyself in any wise to do evil Ps.37,8; with בּיִבְעִים fret not thyself because of evil-doers v. I

מְרְהַיָּה pr. n. m. בּרְרָבְיּה see חַרְוֹּד

יְרְרְּוֹיִם (only pl. חֲרְרִּוֹיִם) m. string of pearls or corals Cant.1,10.

(pl. מְרָלִים) m. thorn, nettle מְרָלִים pettles had covered its face Pr.24,31.

קרובה pr. n. m. Neh.3,10.

יַּרְרוֹן (from הָרוֹן; c. יְדָרָה יִּרְרוֹן; pl. יְּדְרוֹן m. 1) heat, glow, burning; usually of anger: יְדִרוֹן the glow of anger, i. e. fierce wrath Lam.4, 11; also without אַבּי יִּיִּרְבְּּלְּיִי wrath upon Israel Neh.13, 18; pl. sf. יִּיִּרְנִיךְּרְ thy fierce wrath goeth over me Ps. 88,17. — 2) something burning weep them away, both the green and the burning (wood) Ps.58,10 (others: while yet raw, hardly warmed, shall they be swept away).

קרון pr. n. a place in Ephraim; gent. חרני Neh.2,10.

הרונים see הרונים.

I. (from הָביץ adj 1) decided, decreed, determined בָּלִייֹן הַרוּץ destruction decreed Is. 10,22; חַרוּצִים ימיי his days are determined Jb. 14,5; as n.: decision, judgment the valley of judgment (i. e. of punishment) Jo.4, 14.— 2) sharp, pointed מוֹרֶג חַרוּץ a sharp threshing instrument 1s.41, 15; hence ברוץ a threshing instrument 28,27; pl. חַרָצוֹת הַבַּרוֵל threshing instruments of iron Am. 1,3 (comp. קריץ 2).- 3) acc. Stb. shining יָרפַד חָרוּץ עֵלִי־מִים he lieth shining in the mire Jb.41,22 (Eng. Bible: he spreadeth sharp pointed things upon the mire); poet. shin ing gold, fine gold Pr.3,14 etc .-4) eager, industrious, diligent the substance והוֹן־אָרָם יָקַר חָרוּץ of a diligent man is precious Pr. 12,27; מַהְשָׁבוֹת הַרוּץ אַהְ־לְמוֹתֶר the thoughts of the diligent tend only to plenteousness 21,5; pl. וַיַר חַרוּצִים but the hand of the diligent maketh rich 10,4.-5) maimed (of animals) Lev.22,22.

קרוץ II. m. moat, ditch Dan. 9,25. הרוץ III. pr. n m. 2 K. 21, 19. הרון to arrange, hence הרון pr. n. m.

 $pr. \ n. \ 2K.22,14 = חַרְחַם 2Chr$ 34,22.

mation, fever. הַרָּה (redupl. from הַרָּהְר m. inflam

תרמ (akin to חַרַת) to dig into, to engrave, to inscribe, whence יֶחְרֶמ בּ

prop. graving-tool, chisel,

style, hence: manner of writing, characters אָנישׁ with a man's writing (i. e. in common characters) Is.8,1.

קרטים (from הרט, pl. הרטים, c. הרטים, c. הרטים, m. sacred scribe, sage, interpreter of the law in Egypt Gen.41,8 and Babylonia Dan.2,2 a. 2,10.

תְּבְרֵי־אֶף (from תְּבְרֵי־אָף) m. heat of anger הָבְרֵי־אָף for the fierce anger Is.1,4.

m. 1) white broad (from הְרֵי שׁנֵי הוֹרָי baskets with white bread Gen.40.16.

inhabited Mount Seir Gen. 14,6 and were afterwards conquered by the Edomites Deut.2,12.— 2) name of two persons mentioned in Gen. 36,2 a. Num. 13,5.

תרא (from הב" 'וֹנִים (m. pl. doves' dung 2K.6,25; in Kri דְבְיוֹנִים, which see.

קרִימִי (from רֵם to dig into; pl. חְרִימִים m. pocket, bag, purse 2K. 5,23; Is.3,22.

יוֹרָה pr. n. m. Neh.7,24 = יוֹרָה Ezr. 2,18; gent. חַרִיפּי 1K.12,5.

pl. c. בְּחָלֶב m. 1) cutting, slice, piece; only pl. c. בְּחָלֶב the ten cuttings of milk-curds, i. e. cheses 1S. 17,18. — 2) קרנין pointed threshing instrument 2K.12,31.

m. ploughing 18.8,12; time of ploughing Ex.34,21.

adj. sultry, hot (prop. silent,

still); f. רוֹחַ קְרִים חֲרִישִׁית hot east wind Jon.4,8.

I. to wind, to twist, whehee

וֹתְרֵהְ וֹנְתְיָהְ וֹנְתְיִהְ וֹנִיתְּוֹנְיִם וֹנִיתְּ sloth (i.e. the slothful man) catcheth (or: roasteth) not his game Pr.12,27.

תְרָהָ (from תְרָהָ l.) m. lattice, window-lattice; only pl. בְּבָהַ Cant. 2,9.

רה. Ch. to singe, to burn.— Ithp.
קרובי to be singed (of the hair)
Dan 3,27.

acc. Stb. to be entangled, to grow wild, hence בְּרֵל.

הַרוֹל see חַרֹל.

Hiph. בְּחַרִם (fut. יַחַרִם יִּחַרִם הַחָּרֵם הַחָרֵם הַחָרֵם בּיִחָרָם בּיַחָרָם בּיִחָרָם לִּפְירִם בְּיִרְבָּרָם הַחָרָם הַחַרָם לִפְירִם בְּיִרְבָּרָב הַחַרָם הַחַרָם בּיחַרָם בּיחַרָם בְּיִרְבָּרָב he destroyed with the edge of the sword IS.15,8; בּיחַרֵם and we destroyed them Deut.3,6; imp. waste and destroy Jer.50,21; of waste and destroy Jer.50,21; of waster: to dry up the Lord shall destroy (i. e. dry up) the tongue of the Egyptian Sea Is.11,15.— 2) to devote, to consecrate בַּלְּחַרֵם אָשִׁרְּיִחַרָם אָיִשׁ

בְּיִי any devoted thing, that a man shall devote unto the Lord Lev. 27,28; בְּיִנְים בֹּיִי בִּיִּים I will consecrate their gain unto the Lord Mic.4,13.

Hoph. הַחָרֵם (fut. יַחָרָם) to be devoted or forfeited, to be condemned יַחָרָם בְּרֹיִנְכוּשׁוֹ all his substance should be forfeited Ezr. 10,8; בְּחַרָם בִּוֹיְרָבִם בִּוֹיְרָבִם בִּוֹיִרְבִם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִיבְם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִרְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בְּיוֹיִרְבם בְּיוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בְּיוֹירְבם בְּיוֹיִרְבם בְּיוֹיִרְבם בְּיוֹיִירְבם בִּיוֹיִירְבם בְּיוֹירְבם בְּיוֹירְבם בְּיוֹיִירְבם בִּוֹיִירְבם בְּיוֹירְבִּים בְּיוֹירְבִּים בְּיוֹירְבִּים בְּיוֹירִים בְּיוֹירְבם בּיוֹייִירְם בּיוֹייִירְם בּיוֹייִים בְּיוֹייִים בְּיוֹייִים בְּיוֹייִים בְּיוֹייִּים בְּיוֹיים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּייִּיים בְּיוֹיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִּים בּיים בּייִים בְּיים בְּיים בּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּיים בּיים בְּיים בּיים בְּיים בּיים בְּיבְיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיים

מהח pr. n. a city in Naphtali.

, הָרָמִי , הָרָמִי , הָרָמִי , הָרָמִי , הָרָמּי ; pl. חַרָּמִים 1) curse, destruction וֹהָבָּתִי אֶת־הַאָּרֶץ חֵרֶם I will smite the earth with a curse Mal.3,24; the man I have doomed איש חַרְמִי נס destruction 1K.20,42; עַם הַרָּמִי the people I have doomed to destruction Is.34,5.— 2) of property: something devoted or forfeited any de-בָּל־חָרֶם אֲשֶׁר יַחָרָם אִישׁ בֹיִינָ voted thing that a man shall devote unto the Lord Lev.27,28; and the city shall וְהַיִּתָה הָעִיר חָרֵם be devoted (forfeited) Jos.6,17. -3) net יְגְרָהוּ בְחָרִמוֹ they shall catch them in their net Hab.1,15; they shall be מִשְׁמוֹחַ לַחַרָּמִים יִהִיוּ a place to spread forth nets Ez. 47,10; fig. אַשֶּׁר הָיא מְצוֹדִים the woman, whose heart is snares and nets Ec.7,26.

וְרָבּם, חָרָהם (prop. pt. p. of בַּהָם 1)

adj. flat-nosed Lev.21,18.

חרקים pr. n. a Canaanitish city, anciently called אַן Jud.1,17; it belonged to the tribe of Judah Jus.15,30, then to the tribe of Si meon 19.4.

קרבות pr. n. highest ridge of the Antilibanus in the north-east of Palestine Jos.11,17 and the extreme boundary of Israel east of Jordan 12,1; Deut.3,8; there were several such ridges, wherefore the pl. מונים Ps.42,7.

מרכיש m. a sickle Deut.16,9.

קרְן pr. n. 1) a city in the northwest of Mesopotamia Gen.11,31, etc.— 2) name of a person 1Chr. 2,46.

pr. n. a city in Moab to the sout-east of the Dead Sea Is.15,5; gent. הֹלְנִי Neh.2,10.

חַרְנָפַר pr. n. m.

ו הרס, הרס (1) to shine, to glitter.—
2) to be rough, scabby.— 3) to be tough, viscous (of clay).

ותרכם I. (from הרח 1) m. 1) the sun Jb.9,7.— 2) (from הרח 2) scab, itch Deut.28,27.

קרֶם II. pr. n. a place east of Jordan Jud.8,13; see also הַּמְנֵת הֶּדְכֶּם.—
Some interpreters read in Is.19,
18 הַּבֶּם for הַבֶּב ; see the latter word.

קרֶבְּר (בּ בְּקְרָּ I.) m. the sun Jud. 14,18.

הַרְסוּת (Kri חַרְסִית) f. pottery (from

the gate of potters Jer.19,2 (Eng. Bible: the east gate, taking הַרְסוּת to mean the shining of the sun, from בור חורם וווים או חורם ביים וויים וויים

ן (fut. יְחָרֵף; pt. יְחָרֵף; inf. יְחַרֵף) to pull, to pluck (leaves, fruit), hence און מון מון מון מון מון מון מון מון אין די בין מיבין די מיבין די מיבין מיב

Niph. לְאָישׁ to be betrothed לְאִישׁ betrothed to a husband Lev. 19,20.

Pi. קֹחָה (fut. קֹחָה ; pt. קֹחָה ; inf. קֹחָה) 1) to reproach, to rail, to defy לְּצִר הַרְ עְשִׁהוּ עִשְׁהוּ he who mocketh the poor reproacheth his maker Pr.17,5; לֹא־אֹוֹרָ it was not an enemy that reproached me Ps.55,13; with י בְּיִבְּי וֹיִי וִשְׁרָאוֹ to rail on the Lord God of Israel 2Chr.32, 17; with בּיִּשְׁתִּים בּ לַחַרָּ עִשְׁה when they defied the Philistines 2S.23, 9.— 2) to despise danger, to jeopard בּיִּשׁוֹ לְמוּת poparded their lives unto the death Jud.5,18.

קרה pr. n. m.

קֹרֶף (sf. אָרֶף) m. harvest-time,

autumn, winter אָרֶין וְהָרָין and summer and winter Gen.8,22; אֵבֶּית the winter house Am.3,15.—2) prop. autumnal sowing, early germination, hence: fig. youth בִּיבֵיי הָרְכִּי in the days of my youth Jb.29,4.

הרפה (c. חָרֶפַת) f. 1) reproach, shame for that were a כִּי־חַרְפָּה הִיא לַנוּ reproach unto us Gen.34,14; אנה whither shall I אוֹלִיךְ אָת־חַרְפַּתִי cause my shame to go? 2S.13,13; הָרְפַּרְם אֵשֶׁר הַרְפוּךְ the reproach, wherewith they have reproached thee Ps.79,12; ... על הַרַפָּה to take up a reproach against... Ps. 15,3; לְחָרָפָּה to give up to reproach Jo.2,17; חַרְפַה to take away reproach Is.4,1; הַּרֶּפָה to be an object of reproach Jer. 6,10; pl. חַרְפוֹת Ps.69,11, c. חַרְפוֹת v. 10. - 2) fig. the female pudenda ls.47,3, where নিচুনু is a parallel to ערוה.

whence אָרָבְיץ (fut. יָהָבִיץ 1) to cut, to sharpen, whence אָרָבִיץ 1; fig. to deceide אַרָּביץ אַרָּה חַרָּיץ so shall thy judgment be; thou thyself hast deceided it 1K 20,40 (see אַרָּביץ 2).—2) to be sharp of color, to glitter, whence אַרָביץ הַרִּיץ 3.—3) intr. to bestir oneself, to be on the alert, whence אָרָביץ לֹא הָהָרִיץ 4; לֹא הָהָרִיץ לֹא הָהָרִיץ לֹא הַהָּרִיץ לֹא הָהָרִיץ לֹא הַהָּרִיץ לֹא הַהָּרִיץ לֹא הַהָּרִיץ לֵּא הָהָרִיץ בְּבִי יִשְּׁרָאַל לֹא הָהָרִיץ מַמְּמוֹרָץ בִּבִי יִשְּׁרָאַל לֹא הָהָרִיץ מַמְּמוֹרָץ מַמְּבֹין לִשׁוֹנוֹ לֹא נִהָּרִיץ מַמְבֹּרִיץ שׁוֹנוֹ לֹא נִהְרַיץ מַמְבֹּרִיץ שׁוֹנוֹ לֹא נִהְרַיץ מַמְבֹין sagainst all the children of Israel shall not a dog move

his tongue Ex.11,7 (others: sharpen his tongue).

Niph. נְחַרֵץ to be decided, decreed; only pt. f. בַּחַרְצָה , c. בַּחַרְצָה something decided, i. e. decision, decree: בָּחָרְצָה destruction and decree Is.10,23; בַּחַרָצָּת שׁוֹמְמוֹת decree of desolation Dan.9,26.

רץ Ch. (def. בּרְצָּא , sf. בּרְצָּא ; pl. בּרְצָּץ ; m. loin Dan.5,6 (=Heb. יָבָרָץ).

חרצב (acc. Ges. = Ar. חרצב) to bind fast, whence חַרְצָבָה.

קרצבה (pl. הַרְצְבּה f. tight band, fetter בַּהַה הַרְצְבּה to loose the bands of wickedness Is.58,6; fig. pang, pain אִין חַרְצְבּה לְמוֹתְם there are no pangs in their death Ps.73,4 (see also under בַּוֹתְּהְ

קבין (from לָםְרָצַנִּים (from מָחַרְצַנִּים (from מָחַרְצַנִּים (קבינִים from the kernels to the husk Num.6,4.

to grash, to grind יְּבָּין יָחָרֹק he shall gnash with his teeth Ps. 112,10; also בָּשָבָּיוּ בַּיִּחָרַק Jb.16,9.

קרר (akin to חָרָה, f. חָרָה, pl. חְרָר to burn, to glow עַצְּמִי־חָרָה מָנִי חֹרֶב my bones are burned with heat Jb.30,30; אָרֶץ אָרֶץ the inhabitants of the earth are burned (destroyed) Is.24,6; יְמַצֵן תַּחַם וְחָרָה that the brass of it may be not, and may glow Ez.24,11.

Niph. בְחַן a. בְחַן (fut. חַבּ) to be heated, burnt, scorched, dried בְחַר מַפּוּחַ מֵאִשׁ תַּם עֹפֶּרָת the bellows are burned, the lead is consumed

of the fire Jer.6,29; אִשׁ בְּלְתְהוּ fire hath devoured it, and it is burned Ez.15.5; מָהַר גְרִינִי my throat is dried Ps.69,4.

Pi. redupl. חַרְחֵר to kindle; inf. לְחַרְחַר to kindle strife Pr. 26,21.

m. only pl. הַרֵר sunburnt places, parched lands, deserts Jer 17,6.

ארם same as הרש, which see.

קרָשׁים (pl. הַרְשִׁים , c. הָרָשׁים) m. sherd, potsherd, earthenware, pottery Jb.2,8: יוֹצֵר הָרָשׁים a potter Jer.19,1; שׁ הָרָשׁים an earthen vessel Lev. 6,21; בְּלֵיהְרָשׁי are earthen pitchers Lam.4,2; as a figure of inferiority: הוֹירָב אָתרֹיצְרוֹ הֶרָשׁ אָתרֹחַרְשׁי אָרְבְּה woe unto him that striveth with the one who formed him — a potsherd among the potsherds of the earth Is.45,9.— קיר הֶרֶשׁר הַרָּשׁר מִּרָב מִּרְרַשְׁרָּשִׁר מִרְרָשְׁרָשְׁרָבְּיִר הַרָּשֶׁר מִרָּבְּיִר הַרָּשֶׁר מִרָּבְיּיך הַרָּשִּׁר מִרָּבְיּיך הַרָּשִּׁר מִרָּבְיּיך הַרָּשְׁר מִרְבָּיִיךְ הַרָּשְׁרָב מִרְרַשְׁרָשְׁרִ מִּרְבָּיִיךְ הַרָּשְׁרָב מִיּרְבְּיִר הַרָּשְׁרָב מִרְב מִרְבְּיִר הַרָּשְׁרָב מִרְבְּיִר הַרָשְׁרָב מִירְב מִיּרְב מִירְב מִּרְב מִירְב מִירְר הָּיִר הְיִרְב מִירְב מִּיר מִירְב מְירְב מִירְב מְיִיר מְיִיר מְיִים מִירְב מִירְי מִירְב מְירְב מִירְי מִירְי

 not evil against thy neighbor Pr. 3,29; חֹרְשֵׁי בְּע they that devise evil Pr. 14,22; דוֹשְׁי מוֹב they that devise good ib.

Niph. נְחָרֵשׁ (fut. נְחָרֵשׁ) to be ploughed צִיין שָׁרֶה תִּחְרֵשׁ Zion shall be ploughed like a field Jer. 26,18 a. Mic.3,12.

Hiph. הַחֶרְישׁ to work, to devise עָלִיו שַׁאוֹל בַחְרִישׁ קּרָעָה Saul deviseth mischief against him 1S. 23,9.

יַהְרֵשׁ (fut. הָהֶרָשׁ to be silent, to be unheeding אָל־דְּמְעָהִי אַל־הָּהֶרָשׁ be not silent (unheeding) to my tears Ps.39,13; with וְבִּי to turn away in silence from אַל־תַּחָרַשׁ מָבֶּינִי turn not away in silence (unheedingly) from me 28,1; of the ears. to be deaf אַנִיהָם הָחָרֵשִׁנָה their ears shall be deaf Mic.7,16.

Hiph. החריש; pt. ו (מחריש) 1) to put to silence, to make one hold his peace קוֹה should thy inventions מָהִים יַחַרִּישׁוּ put men to silence? Jb.11,3.- 2) to keep silence, to be silent, to hold one's peace ויחרישו ולא ענו אתו they held their peace, and answered him not a word Is.36,21; a fool that keepeth silence is counted wise Pr. 17,28; with 5: to be silent towards. not to gainsay וָהַחָרִישׁ לָהּ אָבִיהַ and if her father be silent towards her (or: if he do not gainsay) Num.30,5; with 5 or 12: to keep silence before החרישו אבי

keep silence before me, O islands! Is.41,1;<u>החַרִשׁוּ מָמָנִי וַאַר</u>ָבַּרָ keep silence before me, that I may speak Jb.13,13; with accus.: to pass over in silence, to conceal לא אַחַרִישׁ בַּדִּיו I will not conceal his parts Jb.41,4.- 3) to be inactive, to do nothing החריש באם Jacob held his peace (i. e. did nothing) until they were come Gen.34,5; וַאַהֶּם תַּחֲרָשׁוּן and ye shall hold your peace (i. e. do nothing) Ex.14,14; למה אַתָּם wby are מַחַרְשִׁים לִהַשִּׁיב אַת־הַמֵּלֹךְ ye silent (i. e. doing nothing) about bringing the king back 2S. from, to leave one alone, to cease they were silent from him (i. e. they left him alone) אַל הַחַרֵשׁ מִמֶנוּ מִזְעִיק אָל יִיָּ יָ Jo.38,27; אַל cease not to cry unto the Lord our God for us 18.7,8.

Hithp. הַּתְחָרֵשׁ to keep oneself quiet מְנִהְחָרָשׁוּ בְּלִיהַבּיֵילָה and they kept themselves quiet all the night Jud.16,2.

קרָשִׁים (c. הָרָשִׁים, pl. הְרָשִׁים, c. הְרָשִׁים, m. 1) engraver, cutter the mork of an engraver in stone Ex.28,11.— 2) workman, artificer, craftman הָרָשׁ a blacksmith Is.44,12; הָרָשׁ a carpenter, a joiner v. 13; coll. בְּרָשׁ וְהַפַּחָבּר and the craftsmen and the locksmiths 2K.24,16; fig. הַרָשִׁי בַּיְשִׁרִית בִּישִׁרִית artificers of destruction, i. e. skilful to destroy

Ez.21,36.— 3) pr. n. אַרְשִׁים 1Chr.4,14 a. גִי הַחַרְשִׁים Neh.11,35 the valley of craftsmen.

תרש" (ה. 1) Stb.: secret; only pl. מְרָשִּׁים one skilled in secrets (i.e. magic art) Is 3,3.—2) as adv.: secretly, silently Jos.2,1.—3) pr. n. m. 1Chr.9,15.

קָרֶשׁ (pl. חָרְשִׁים) adj. deaf הָרָשׁים ווֹגְשׁ וּהָדְשׁ like the deaf adder Ps.58,5; fig. of inobedient persons: הַחַרְשִים hear, ye deaf Is.42,18.

עלה pt. of מַבָּים, which see.

בְּעוּבָת הַחּהֶּשׁ m. thicket, forest הַחְהֶּשׁ as a forsaken forest Is.17,9; חֹרֶשׁ הֹבֶשׁ a shadowing thicket Ez.31,3; with הוֹבְחַרְשָׁה in the wood 18.23,18; pl. חְרָשִׁים 2Chr.27,4.

יתר בין אין pr. n. 1) a person mentioned in Ezr. 2,52 a. Neh.7,54.— 2) in אַל בּוֹרָשָׁא a Jewish colony Ezr. 2,59 a. Neh.7,61; see also

תרשֶׁת אָבָּן f. cutting, carving הַרְשֶׁת cutting of stone (masonny). ברשֶׁת הַצוֹים carving of wood (joinery) Ex. 31,5.— 2) בושֶׁת הַצוֹים pr. n. a place in the north of Palestine Jud.4,2, situated in אָבֶיץ הַגְּיִל K. 9,11, wherefore it is called also בּיִיל הַנּיִים IS.8,23.

קרות (pt. p. חְרוֹת to cut, to engrave קרות על־הַלְחוֹת graven upon the tables Ex.32,16.

קרה pr. n. a forest on the mountain of Judah 18.22,5.

השב (fut בשׁב , בַחָשׁב pt. בשׁב ;

inf. שׁבֹם, בשֹׁתַן) to bind, to knot, to weave בַּעשָה חֹטֵב a weaver's work Fx.26,1 a. 28,6.-2) to devise לַחָשׁב מַהַשָּׁבוֹת to 'devise cunning works Ex.31,4: hence pt.: artificer; חְשֶׁבנוֹת מַחֲשֶׁבֶת בשֶׁר engines invented by artificers 20hr.21,15.- 3) to think, to imagine וּלְבָבוֹ לֹא־בֵן יַחְשֹׁב neither doth his heart think so Is.10,7; they imagined a mischievous device Ps.21,12. - 4) to intend, to purpose (with ביל, ביל) ואַתָּם חַשַּׁבָתֵם עַלֵּי רַעָה but ye intended evil against me Gen.50, וּמַחָשָׁבוֹתָיו אַ שֶּׁר חָשֵׁב אֵל־ישָׁבִי 20; and his purposes that he hath purposed against the inhabitants of Teman Jer.49,20; חשָבִים they think (intend) to rebel Neh.6,6.— 5) to count for, to esteem or regard as; with 5: he counteth me יחשבני לאויב לו as his enemy Jb 33,10; with accus.: we esteemed him חַשַּׁבְנָהוּ נַגוּעַ stricken Is.53,4; נַיַחשָׁבֶהַ לוֹ צְרָקַה and he counted it to him for righteousness Gen.15,6.

Niph. אַהָם (fut. אַהָם; pt. אָרָם מכּר there was no reckoning made with them of the money 2K.22,7; with בּבְנַנְמִין הַלְּבֶּנְימִין בִּבְּנִימִין אַהָּם בַּבְּנִימִין to be counted to בּבְנַנְמִין which is counted to the Canaanite Jos.13,3; in this sense also with the companion 2S.4,2. b) to be reckoned as, to be considered

and your heave לַכֶּם תִּרוּמַתְבֵם offering shall be reckoned unto you Num.18,27. c) to be imputed blood shall רָם יִחְשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא be imputed unto that man Lev. 17,4.- 2) to be counted, considered, esteemed בַּבֶּם יָחֲשֶׁב is considered wise Pr.17,28; with D: we are counted נְחִשַּׁבְנוּ כַבְּהֵמְה (considered) as beasts Jb.18,3; with נַחִשָּבוּ לְנָבַלִי הַרָש : ל they are esteemed as earthen pitchers Lam.4,2; with נַחָשַׁבָהָּי עִם־ יוֹרְדִי בוֹר I am counted with them (i. e. considered as those) that go down into the pit Ps.88,5.- 3) to be of account, to be valued אין בַּבַף לֹא נַחִשַב בִּימִי שַׁלֹמה לִמְאוּמָה none (of the vessels) were of silver, it was not valued in the days of Solomon 1K.10,21; בַּמָה נַחְשָׁב wherein is he to be valued Is.2,22.

Pi. בשֶּׁהַ (fut. בְּיֵחַשֵּׁב 1) to count, to reckon וָחָשֶׁב אָת־שָׁנֵי מִמְבַּרוֹ and let him count the years of the sale thereof Lev.25,27; וְאָם־מִעַם נִשָּאַר בַּשָּׁנִים עַד־שָׁנַת הַיֹבָל וַחָשַּׁבּ־לוֹ and if there remain but few years unto the year of Jubilee, then he shall reckon with him v. 52; with עם, הא: to reckon, to have an account וְחָשֵׁב עָם־קְנָהוּ and he shall reckon with him that bought him v. 50; וַרֹא יָחַשָּׁבוּ אָת־הָאַנְשִׁים they reckoned not with the men 2K. 12,16. - 2) to consider, to deliberate חַשֵּבְתִּי דָרָכֵי l have considered my ways Ps.119,59 .- 3) to think, to reflect אַרְשָּׁבְּה יְרַעַת וֹאח I reflect to know this Ps.73,16.—

4) to devise אַלְי יִחַשְּׁבוּרְעָּת they devise mischief against me Hos. 7,15; יְחַשְּׁבוּרְעָ he deviseth to do evil Pr.24,8; of an inanimate object: to be inclined הַּאָבָרְה חַשְּׁבְּר and the ship was inclined to be broken Jon.1,4.— 5) to make account of, to value בַּרְבְּעִרִּשׁ וַהְחַשְּׁבַה שְׁבְּרוֹ וַתְּרַעְהוֹ בִּרְבְּעִרוֹשׁ וַהְחַשְּׁבַה שׁׁ וֹתְרַעְהוֹ בִּרְבְּעִרוֹשׁ וַהְחַשְּׁבַה man that thou takest knowledge of him, or the son of man that thou makest account of him! Ps. 144.3.

Hithp. הְּהְחַשֵּׁב to reckon oneself, to count oneself (with ב) and he shall not be reckoned among the nations Num.23,9.

ביה Ch. to count, to regard Dan. 4,32.

בּישֶׁב m. girdle, belt Lev.8,7.

די מישבה pr. n. m. Neh.8,4.

הַשְׁבֶּה pr. n. m.

רביה 1) m. computation, account, reasoning. — 2) pr. n. ancient capital of the Moabites, afterwards conquered by the Amorites Num.21,26; when conquered by Israel it was allotted to the tribe of Reuben, then to that of Gad.

תְּשֶׁבוֹן (pl. חְשֶׁבוֹן m. 1) device, engine הְשָׁבוֹת מַחְשֶׁבוֹת מַחְשֶׁבוֹת devices (engines) invented by cunning men 2Chr.26,15.— 2) reasoning, invention הַּשְּבוֹת

שלבים but they have sought out many inventions Ec.7,29.

בּיְרָה, חְשֵׁבְיָה, יְהַשֵּׁבְיָה, יְהַשְּׁבְיָה Levites 1Chr.6,30; Ezr.8,24; Neh. 3,17 etc.

מבנה pr. n. m.

יה דישבויה pr. n. of two persons Neh. 3,10 a. 9,5.

Hiph. מַחִשָּׁה (pt. מַחִשָּׁה, pl. ם (מַחִשִּים) ו) to silence, to put to הלוים מהשים לבל" (ל silence (with בּעָם the Levites silenced all the people Neh.8,11.— 2) to observe silence, to hold one's peace, to he still; imp. pl. אהתישו 2K.2,3; with בחשיתי to be still, inactive החשיתי ו משוב 1 was still from [speaking] good Ps.39,3; אַנַחָנוּ מַחָשִים מָקַחַת אוֹתָה we remain still (inactive), without taking it out 1K.22,3; sometimes in this sense without וַאַתֵם מַחַשִּׁים אַל־תַעָּצָלוּ לַלֶּכֶת : מָן and ye are still (inactive), be not slothful to go Jud.18,9.

בושרב pr. n. m.

רְשׁוֹרֶא Ch. (def. הְשׁוֹרֶא) m. darkness Dan.2,22.

หองเก pr. n. m.

הַשָּׁלְם see חַשּׁׁלְם.

השלק see השלק.

הַשְּׁרָר see הְשׁרָר.

הַשְּׁחָר (Ch. (pt. pt. m. חַשְּׁחָר , f. וְשְּׁחַר , f. וְשְּׁחַר , f. וְשְּׁחַר , f. וְשְּׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשִׁחַר , f. וְשְׁחַר , f. וְשְׁתְּי וְשְי וְשְׁתְּי וְשְּי וְשְׁתְּי וְשְּי וְשְּי וְשְׁתְּי וְשְּיְתְי וְשְּי וְשְּיְתְי וְשְּיִבְּי וְשְּי וְשְּיִבְּי וְשְיִבְּי וְיִי וְשְׁתְּי וְשְּיִי וְשְׁתְי וְשְׁתְּי וְשְּיִי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְּיְי וְשְיּבְּי וְשְׁתְּי וְיְשְׁתְּי וְשְּיִי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְּי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְּיִי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְּיְי וְשְׁתְּי וְשְׁתְּי וְשְּיְי וְשְּיִי וְשְיִי וְיִי וְשְׁתְּי וְיִי וְשְׁתְּי וְשְיוֹי וְיִי וְשְיוֹי וְיִי וְשְיוֹי וְיִי וְשְיוֹי וּשְיוֹי וְיְיְי וְיְיְי וְיִישְׁתְי וְיְיִי וְיְיְיְי וְיְיְיְיְי

רְּשְׁחוּר Ch. f. need; c. חַשְׁחוּ Ezr. 7,20.

יַם שׁבָה see חַשִּׁיבָה.

הושים see הְשִׁים.

קְשִׁרְ (from שְׁחָשׁרְ m. division, little flock; only pl. c. הַשָּׁבּ little flocks of goats 1K.20,27.

11; שְׁבְּתִי יַחְשֹׁה the moving of my lips should restrain [your grief] 16,5 (comp. v. 6); מְרָדֶף בְּלִי persecuted without restraint Is.14,6.— 2) to spare, to forbear חְשָׁרְ שׁנְגוּ בְּנוֹ שׁנְגִּא בְנוֹ his rod hateth his son Pr.13,29; his rod hateth his son Pr.13,29; לְמַשְׁה מִעִינֵנוּ thou hast forborne below our sins (i. e. punished us less than our sins deserve) Ezr.9,13.— 3) to spare, to reserve (with יֹן מַעָּת (לֹּא בִּנוֹ אַבְּרִי לְעֵת (לֹא אַבְּרִי לִּעָת (לֹא אַבְּרִי לִּעָת (לֹא אַבְּרִי לִּעָת (לֹא אַבְּרִי לִּעָת (לֹא have reserved against the time of trouble Jb.38.23.

Niph. אָרָשׁרָּ (fut. יִּרְשׁרָּ) 1) to restrain לארוָחָשׁרְּ לְּאַרָּי my grief is not restrained Jb.16,6.— 2) to be reserved יִיוֹם אִיר יִּרְשָׁרְּ רָע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.21,30.

קּיִיְ m. restraint, intermission יְּיִיְּיְ m. without restraint or intermission, ceaselessly Is.14,6 (generally taken as the pause-form of שַּרָּ, which see).

דְשִׁהְ (fut. חֲשֵׁהְ to grow dark, to be darkened or obscured חֲשֵׁהְ הִיוֹם the day shall be darkened Ez. 30,18; שְׁבָּה הַיוֹם the sun shall be obscured Is.13,10; יְחָשָׁה בֹּלְבְּה the sun shall be obscured Is.13,10; יַחְשָׁה בֹּלְבְּה the twilight thereof be dark Jb.3,9; of color: מְחָשָׁה הָשִׁהוֹר הְּאָבְה מֹשְׁחוֹר הְאָבְה מֹשְׁחוֹר הְאָבְה מֹשְׁחוֹר הְאָבְה מֹשְׁחוֹר הָאָבְה מֹשְׁחוֹר הָאָבְה מֹשְׁחוֹר הַאָּבְרְבוֹת 4,8; of the eyes: יְחִשְׁהַ מוֹשְׁחִיר הְאָבְרְבוֹת and the lookers out of the windows (i. e. the eyes) will be darkened (grow dim) Ec.12,3;

impersonally: וְחָשָׁבָה לְבֶּם and it shall be dark unto you Mic.3,6.

only pl. מְשְׁכָּי Pr. 22, 29; Jb. 38,2. קשָׁהָ (sf. קְשְׁכָּי m. 1) darkness, obscurity אור darkness, and not light Am 5,18; יינה חְשָׁהָּי he will lighten my darkness Ps. 18,29.— 2) ftg. wretchedness, ignorance, secrecy, etc. קשָׁה

מא of darkness (i. e. of misfortune) Jb.15,23; הַבְּסִי בַּחשֶׁרְ הֹוֹלָן the fool walketh in darkness (i. e. in ignorance) Ec.2,14; אצרות חשָר the treasures of darkness (i. e. hidden treasures) Is.45,3; ישָּבִי חשָר those who sit in darkness (i. e. in the prison) Is.42,7.

תְּשֶׁכָה חִישֶׁכָה (c. חַשְּׁכָּה darkness ness חַשְּׁכָה וְחַשְּׁכָה great darkness Gen.15,12; חַשְּׁכָה בְּכֶּם מְקְּכָה מִּיבְּה בְּכֶּם מְקְּכָּה מִיבְּה בְּכֶּם מְקִּבְּה וְלֵכֶם מִּבְּה מִּבְּה בְּכָם מְּקְבּוּם and darkness shall be unto you, that ye shall not divine Mic.3,6 (Eng. Bible: it shall be dark, etc., taking חַשְּׁכָּה מִיּ מִבְּּה מִּבְּה מִּבְּה מִּבְּיה מִי וֹשְׁבָּה מֹי וֹשִׁרְּה וֹי וֹשְׁבְּה מֹי וֹשְׁבָּה מוֹי וֹשְׁבְּה מוּבְּיה מִינִים מוּבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִּיּיה מִיבְּיה מִּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיּיה מִיבְּיּים מְיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מְיבְּיבְּיה מִיבְּיּיה מִיבְּיּיה מְיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מְיבְּיּיה מִּיבְּיּיה מִיבְּיה מִיבְּיּיה מִיבְּיּיה מִיבְּייה מִיבְּיים מְיּיה מִיבְּיה מִיבְּיים מְיּיה מִיבְּיּים

2) flg. misfortune Is.8,22; ignorance Ps.82,5.

קל הישכים pl. m. darkness; only once fig. יום בים he walked in darkness (i. e. he lived in misfortune) Is.50.10.

used).— Niph. בְּחָשֵׁל to be enfeebled בַּחָשֵׁל that were enfeebled בּחָביף

בושל Ch. to beat fine, to crush Dan.2,40.

in Ar. to shine, to glitter, whence הַשְּׁמֵל, הַשְּׁמָל.

рт. рг. п. т.

בּהָים see בשָּׁזּח.

וֹיִים pr. n. a place in Judah Jos. 15,27.

רבה pr. n. a station of the Israelites In the desert Num.33,29.

קּשְׁמֵל (from השׁם) m. shining metal, electrum Ez.1,4 a. 27; once קשמבל 8,2.

יישבוים (from יישבוים) m. prop. shining, hence: noble, prince, magnate; only pl. היישבוים Ps.68,32.

to shine, to glither (בשׁרוח).

 was consulted for decisions in difficult questions.

קשה (fut. קשה; pt. p. קשה; imp. f. יִּשְשָׁהָ; inf קשׁהָ, קשׁהָב) prop. to take off, hence: 1) to draw (liquids) לַחָשׂיף מֵיִם מְנֶּבָא to draw water from a pit Is.30,14; קחשוף to draw fifty [vessels] נובה פורה out of the wine-press Hag.2,16 -2) to strip off, to make bare Tun ਜ਼ਰੂਆਂ he had stripped it clean Jo. 1,7; וַיְחֵשׁף יִעְרוֹת and he maketh the forests bare Ps.29,9. - 3) to uncover, to lift up קשָבִּי־שֹבֶּל lift up the train Is.47,2; pt. p. f. ירַעָּךָּ with thy arm uncovered Ez.4,7; pl. m. c. (בחשופי (בחשופי ב איי with their buttocks uncovered וs.20,5; fig. אַריורוֹעַ בַּרִשׁוֹ אַת־זַרוֹעַ בַּרַשׁרָ the Lord hath uncovered (i. e. manifested) his holy arm Is.52,10.

הַשְּׁמֵּ וֹ K. 20, 27 see חַשְּׁמֵּ וֹ to be attached, to love, to have a desire, to desire חַשְּׁמֵּ וֹ to be attached, to love, to have a desire, to desire πַּשְּׁמָ וֹ וֹ בְּנְתְּכֶּם his soul hath a desire for your daughter Gen 34,8; חַשֵּׁקְ נַבְּשִׁי מְשֵּׁחַת which he desired to build 1K.9.19; בְּלִי מְשֵּׁחַת 1s.38,17 thou hast loved my soul from the pit of perdition (a peculiar turn of speech meaning: in loving my soul thou hast delivered it from the pit of perdition).

Pi. אָתָה to fasten together, to fillet מְתָּה and he filleted them Ex.38,28.

Pu. רְשַׁק (pt. מְחָשֶׁק) to be bound

together, to be filleted בְּשְׁרָיִם filleted with silver Ex.27,17 a. 38,17.

תְּשֶׁק m. desire, delight, pleasure נְשֶׁף חִשְּׁאָן the night of my pleasure Is.21.4.

a. קשוֹק מ. fillet, junctionrod; only pl. הַשְּׁקִים Ex 27,10, etc.

קייה m. spoke (of a wheel); only pl. sf. השֵקוּהָם their spokes 1K. 7,33.

דישר to gather, to unite, whence השר השרה, השָּבָה, הִשְּבָה.

תושר m. nave (of a wheel); only pl. sf. השריהם their naves 1K. 7,33.

קּשְׁרֶה f. gathering, denseness; only c. בְּשִׁרֶת gathering of waters 2S.22,12 (some interpreters render this phrase 'dark waters', reading בּשְׁרָת after Ps.18,12).

ਲਾਲਾਂਜ to be dried up, withered.

m. dry grass, hay, stubble ls 5.24.

תְּלֶם 1) adj. broken; only pl. הָלֶּטְתּ שׁרָבְּרִים חַתְּים חַתְּים men are broken 18.2,4; fig. dismayed, terrified בַּרוּעַ בְּאִיתִי הַשְּה wherefore have I seen them dismayed Jer.46,5.— 2) m. הַּחָרָם who is made to be without dread Jb. 41,25; sf. בּאָרָי דְּחָר the dread of you Gen.9,2.

קת pr. n. Heth, son of Canaan Gen. 10,15, ancestor of הַנְי מַנּי 23,3, a

tribe dwelling in the vicinity of Hebron; gent. חָתִּי descendant of Heth, coll. Hittites Jos.11,3, pl. חָתִים the Hittites (בוֹי חַתּר 1K.11,1.

קתה (fut. יְחָהָה , sf. יְחָהָה (fut. יְחָהָה , sf. יְחָהָה (fut. יִחְהָה , sf. יִחְהָה (חַרָּה)

1) to take, to seize יְחָהָה וֹיִםְּה וֹיִם נְּחִים מַתְּה וֹיִם וֹיִם נְּחִים מַתְּה וֹיִם וֹיִם נְּחִים מַתְּה וֹיִם וֹיִם thou gatherest coals of fire on his head Pr.25,22.

הְתְּה (from הְחָהְ) f. fear, terror; c. בְּילְהִים the terror of God Gen. 35.5.

(from הְתַּלֹּלְ m. bandage.

התחת (redupl. from התחת) m. terror; only pl. התחתים Ec.12,5.

יְחָת, f. חַתְּית, gent. of חַהָּ, which see.

קּתְּיֹת f. terror הְתִּינוּ חָהְיֹת which caused terror Fz.32,23; sf. חָהִיתָם 26,17.

קבן to cut, in Ch. to decide (Kal not used).— Niph. קבון to be determined, decreed שָׁבְעִים שִׁבְעִים שִׁבְעִים שִׁבְעִים שִׁבְעִים שִּבְעִים שִּבְּעִים שִּבְּעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְּעִים שִּבְעִים שִּבְּעִים שִבְּעִים שִּבְּעִים שִּבְּעִּים שִּבּעים שִּבּעּים שִּבּעים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעים שִּבּעים שִּבּעים שִּבּעים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּעם שִּבּעּים בּעּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים שִּבּעּים בּעּים שִּבּּים בּיבּעּים שִּבּיבְּיבּים ש

to wrap, to swaddle (Kal not used).— Pu. הְחַבֵּל a. Hoph הָחָבֵל הַחְבֵּל נוֹחָהָ to be swaddled בַּאָבְהָתּל לֹא הָתְּלִםתִּּל נִחָּהָל לֹא הָתְּלִםתִּּל הַחָּחָל לֹא הַתְּלִםתִּל הַאָּ thou

wast not salted at all, nor swaddled at all Ez.16,4.

הַתְּלָה f. swaddling cloth, bandage. הַתְּלָּן pr. n. a place in Syria.

ותם (fut. יחתם 1) to seal התם and I sealed it, and took witnesses Jer.32,10; בתחתם and she sealed them with his seal 1K.21,8; הַמְּבֶעֵי הַמְּבַעַי and seal it with the king's ring Est.8,8; pt. p. בתום a) that which is sealed, a sealed document TAN באחתה that which was sealed Jer. 32,11; ושל הָחָתוּם and on the sealed document Neh.10,1. b) a person undersignd, one whose seal is affixed וַעַל הַחַתוּמִים and those whose seal was affixed Neh.10,2.-בּרִב הַדָּבָרִים to seal up, to close מָתם הַדָּבָרִים shut up the words and seal (close) the book Dan.12,4; seal up the law among the disciples Is.8,16; בַּל־אָרָם יַחָתּים לַרַעַת בַּל־אַנִשִׁי מַעַשָהוּ he sealeth up (i. e. he binds) the hand of every man, that all men of his creation may know [him] אַן וָגָלֶה אֹוָן אַנְשִׁים וּבִמבֶּרָם ,Jb.37,7 then he openeth the ears of men and sealeth (closes) it with their warning 33,16; בַּעַר he sealeth up around בֹבְבִים יַחָתִם the stars Jb.9,7; חַתוֹם a sealed (closed) fountain Cant.4,12.-לַחָתִם חֲזוֹן וָנָבִיא to complete בַּחָתם בְזוֹן to complete the vision and prophecy Dan.9,24; אַהָה חֹהָם מַכְנִית thou

art complete in perfection Ez. 28,12.

Niph. בְּבְבָּעָת to be sealed נְּבְּבָעָת הַאָּעֶן it was written and sealed with the king's ring Est.3,12; inf. בַּבָּעָת 8,8.

Pi. חַהָּת to close, to shut up, to hide לְמֵי לִּמְי by day they shut themselves up Jb.24,16.

Hiph. הֶחְתִּים to close, to stop אוֹ הֶחְתִּים בְּשְׁרוֹ מִזּוֹבוֹ or he stop his flesh from the issue Lev.15,3.

בתת Ch. to seal.

תְּמֶת f. seal (= חוֹתֶם חוֹתֶם,

whence הַתְּלֶן, חַתָּן, חַתָּן, חַתְּלֶן, תַּלֶן, שַתְּלֶן

Hithp. הְחַחָהן to contract affinity by marriage המחקן שלמה and Solomon made affinity with Pharaoh 1K.3,1; מַיִּחְחָאָן and he joined affinity with Ahab 2Chr.18,1; בו א תחחתן בם neither shalt thou contract marriages with them Deut.7,3.

קרני (c. חַרָּה: pl. חַרָּה: m. 1) bridegroom Ps.19,6; ftg. מְלֵים a
bridegroom of blood, i. e. a child
allied to God by the blood of
circumcision Ex.4,25.— 2) sonin-law מְלֵיי וְתַּהוֹ הַתְּלִי Samson,
the son-in-law of the Timnite
Jud 15,6; pl. sf. חַרָּנִי לְקָהֵי בְנִיתִי his son's-in-law, who married his
daughters Gen.19,14.—3) a relative
by marriage 2K.8,27

הֹתְן (prop. pt. of חָתֵן) m. fatherin-law Ex.18,1; sf. הֹתָנָה v. 6, יחֹתָנו v. 7.

קּנְה f. nuptials, espousals; sf. בְּתְנָהוּ Cant.3,11.

תְנֶת (prop. pt. f. of חָתֵן f. motherin-law; sf. חֹתֵנה Deut.27,23.

קתף (= קטַף; fut. קתּתְי) to take away, to catch, to seize Jb.9,12. קתֶתְ m. robbery; concretely: robber בַּתְתָף הֵאֶרֹב she lieth in wait like a robber Pr.23,28.

קתר (fut. בוֹתְתֹר) וווי dig, to break into (with בוֹתְבּל) וווי לישְאוֹל (Ez.8,8; אָם יַחְתְרוּ בִּשְׁאוֹל (though they dig into hell Am. 9,2; with accus.: חֲתַר בַּחשֶׁךְ בָּתִים in the dark they dig through (break into) houses Jb.24,16. – 2) to row (with oars) Jon.1,13.

 אַרְבְּתִי לֹא תְחָת shall not be crushed (abolished) Is.51,6.– 2) to be dismayed, confounded, afraid באל החת מפנים be not dismayed before them Jer. 1, 17; חַרָּה לֹא וְחָת הַּוֹא he will not be afraid of their voice Is.34,4; אַרְבָּי נְחָת הוּא he was afraid before my name Mal.2,5.– Niph. חַרֵּי Jer.21.13, אַרָּה וֹדָּי Jb.21, 13, אַרָּה הַרָּי אָרָה הַרָּי Jer.21.13, אַרָּה בּרָי אַרָּה הַרָּי אָרָה הַרָּי אָרָה הַרָּי אָרָה הַרָּי אָרָה הַרָּי אָרָה הַרָּי אָרָה הַרְּיִּ אָרָה הַרְיִּי בְּרָה הַרְיִּ אָרָה הַרְיִּי בְּרָה הַרְיִי בְּרִי בְּרָה הַרְיִי בְּרָה הַרְיִי בְּרִי בְּרָה בְּרִי בְּרָה בְּרָה הַרְיִי בְּרָה בְּרִי בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָּי בְּרָה בְּרָּי בְּרָה בְּרָּה בְּרָה בְּיִי בְּרָה בְּרָה בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי

Pi. חַחָּהְ to be crushed, broken בְּיִשְׁהוֹתְם every one of their bows is broken Jer.51,56. — 2) to scare, to terrify הַחַלְיִי בְּחַלְמוֹת thou scarest me with dreams Jb. 7,14.

Hiph. הַחָה (fut. הַחָרי) 1) to break הְּהִיתִּל מְבָּלוֹי... בַּהְחִייׁ the yoke of his burden... thou hast broken Is.9,3.— 2) to cause to be dismayed, to confound, to terrify I will cause Elam to be dismayed Jer.49,37; בְּיִרְיִיִּיִיׁ lest I confound thee before them 1,17; יְחִיהַן Hab.2,17 for יְחִהַן will terrify them.

n. 1) terror Jb.6,12.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,13.

בי the ninth letter of the alphabet, called Teth מית, from to twist, because in ancient Hebrew and Phenician writing it represents the outline-form of a

basket. As a numeral D=9, D=9,000; the numbers 15 and 16 are written D=9, D=9, D=9, and D=9, which enter into the composition of יהוה, the most

sacred name of God.

בּאָבֶּ Ch. (= Heb. בּיֹט) to be joyful, with בַּ over Dan.6,24.

שממא see אוט.

בּיב Ch. (= Heb. בּיב) adj. good, agreeable.

בְּיִבְּאָל, מְבְאָל pr. n. m. Is 7,6; Ezr.4,7.

m. head-band, turban, tiara; מְבוּלִים m. bead-band, turban, tiara;

תַבּוּר m. prop. navel (comp. Talm. מְבּוּר), hence: height, summit יְרִים מֵעִם מַבּוּר הָאָרֶץ they come down from the height of the land Jud.9,37; איבי על מַבוּר הָאָרֶץ who dwell on the height of the earth Ez.38,12.

יְּבְבְּח (inf a. imp. הַבְּיִף) to slaughter, to kill; pt. p. הַבְּלָּ Deut.28,31.

תְּבְשׁ (pl. מְתְבְשׁ) m. 1) cook (prop. slaughterer) 18.9,24.— 2) executioner, body-guard (who in the East acts as an executioner) שַר הַשְּבָּחִים Gen.37,36 or מַבְּחִים Jer.39,9 chief executioner, captain of the dody-guard.

בּר Ch. same as Heb.; def. pl. בּרְ מַבְחַיָּשׁ captain of the body-guard Dan.2,14.

ነጋኒን, ሉ በጋኒቲ (sf. ከሚጋኒካ) m. 1) slaughter, killing of cattle Is.53,7; hence: slaughtered cattle, meat በጋኒኒ ከጋኒኒካ and slaughter cattle for meat Gen.43,16; fig. massacre Is.34,2.—2) pr. n. son of Nahor Gen.22,24.

בְּרְתָּה f. female cook; only pl. מַבְּחִית 18.8,13.

הות מְבְחָתִי אָשֶׁר מְבְחָתִי הּ slaughter Ps.44,23; hence: killed flesh בְּצֹאוֹ מְבְחָתִי hence: killed flesh that I have killed 1S.25,11.

תר pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8, for which in 28.8,8 בְּמָה.

יְמָבֶל (fut. יְמָבֵל ; pt. מָבֵל (fut. מָבֵל pt. מָבֵל) to dip, to immerse, to bathe יְמָבֶל and dip thy morsel in the vinegar R.2,14; יוֹמָבֹל בַּשֶּׁמֶן רַנְלוֹ and he shall bathe his foot in oil Deut. 32,24; intr. to dip oneself יִמְבֹל and dipped himself in the Jordan seven times 28.5,14.

Niph. נְטְבַל to be dipped, immersed Jos.3,15.

מבליהה pr. n. m.

עָבָעָ (fut. עֹבַנְיִ, וּ מִּקְבָּעָה Ps.69,15)

prop. to press in, to impress, hence: to sink נַיִּטְבַּע יִרְמִיְהוּ בַּמִים and Jeremiah sank into the mire Jer.38,6; מָבְעוּ בְּאָרֵץ שִׁעְרֵיהְ her gates are sunk into the ground Lam.2,9; וֹתִּטְבַע הָאָבֶן בְּמִנְּחוֹ and the stone sank into his forehead 1S.17,49.

Pu. YEX to be sunk, immersed, drowned Ex.15.4.

Hoph. אַבְּעָר to be sunk הַמְּבָעוּ thy feet are sunk in the mire Jer.38,22; of foundations: to be settled, fastened בָּרָיִם הָרִים

ילְבֶעי before the mountains were settled Pr.8,25; עַלְבְעָהְ הְיִבְנִיהְ הְעָבְעוּ whereupon are its foundations fastened ? Jb.38.6.

מבעות pr. n. m.

תְבְעִית (sf. יְחָבְשׁבְיּנוּ, pl. יְטְבְּעִית (c. מְבְּעִית (f. prop. what presses in (from בְּטָבְיּנוּ (from יְבָּיִנְית הְּטָבְיּע הַמְּנִית הַמְּלֵּוּ and sealed it with the king's signet-ring Est. 8,10.— 2) ring בַּבְּעִית בְּיַבְּעִית בַּבְּעִית מוֹ and he put in the staves into the rings Ex.37,5.

למבר to project, whence אפרם.

אר מַבְּרְמוֹן pr. n. father of Benhadad king of Syria 1K.15,10.

קבר pr. n. a city in Ephraim Jud. 7,22.

תבת m. the tenth month of the Hebrew year (corresponding to December-January) Est.2,16.

קלרים, אָבְרִים, פּבּרוּרָת, אַבּרוּרָת, פּבּרוּרָת, f. בְּבּרוּרָת, pl. בְּבּרוּרָת, pl. בְּבּרוּרָת (clean, not soiled Zch.3,5; of gold; pure, unalloyed Ex.25,11; in a religious sense: not profane, not polluted Lev.7,19, etc.; hence of animals permitted for food Deut. 14,11; in a moral sense: pure, clean, honest בְּבּרוֹנִים בּבּרוֹנִים בּבּרוֹנִים בּבּרוֹנִים בּבּרוּת הפרד בְּבּרוֹנִים בּבּרוֹנִים בּבּרוּת הפרד בּבּרוּת הפרד בְּבִּרוֹנִים בּבּרוּת בּבוּת בּבוּת

words); as a n.: מְדְרְיֹלֵב pureness of heart Pr.22,11.

קהר (akin to בְּיֵלְי, fut. בְּיִלְי, imp. בְּיבְּילְי, imp. בְּיבְילִי, imp. בְּיבְילִי, imp. בְּיבְילִי, imp. בְיבְילִי, imp. בְיבְילִי, imp. בּיבְילִי, imp. בּיבְילִי, imp. בּיבְילִי, imp. בּיבְילִי, wash and be clean 2K.5,13;in a moral sense: to be pure, sinless בְּיבְילִי מִחְשָּׁאִרִי I am pure from my sin Pr.20,9; בְּיִלְיבְילִיךְר purge me with hyssop, and I shall be clean Ps.51,9.

Pu. אָרָט to be cleansed; pt. f. אָרָץ לֹא מְטוֹדְרָה a land that is not cleansed Ez.22,24.

קּנֶעֶיֶם m. 1) purity, clearness בְּעֶצֶם מֹרֵם בְּטׁהַר as the heaven itself in clearness Ex.24,10.— 2) purification יְמֵי מְהָרָה the days of her purification Lev.12,4 a. 6.

תּשְׁבָּתְ m. brightness, glory בְּשְׁבָּתְ thou hast made him to cease from his glory Ps.89,45.

Acc. Aben Ezra and Kimchi the מִבְּיר is formative and the Dagesh in the מִבְּיִר from בְּשְׁבָּיר being for בְּשְׁבָּיר from בְּשִׁבְיר the Eng. Bible renders the above passage accordingly: thou hast made his glory to cease.

קרָר (c. בְּהָרָת f. purification הַאָּרָר נְּבְּרָת f. purification Neh.12,45; שְׁרָרָת בַּאָרָת לַבְּלִיקְדָשׁ the purification of all holy things 1Chr. 23,28; יוֹם שְׁרָרָת בֹא the day of his purification Lev.14,2.— בּאַרָת בַּאָרָת from בַּאָרָת a. 5 acc. some בּאַרָת בַּאַרָת בַּאַרָת.

acc. Fuerst: to drive.— Pi.

redupl. אְנֵאָטְ to sweep away
הַשְּׁמֵי בַּשְׁמָאַי הַשְּׁמֵּר and I

will sweep it with the besom of
destruction Is.14,23.

ומוב I. (3 pl. מְבֹר ; for fut. is used the form יְמֵב from יְמֵב how good, well יְמֵב אֹהְטֶּר how good are thy tents Num.24,5; of the heart: to be merry יְמֵב לֵב יִנְּב when the heart of the king was merry with wine Est. 1,10; with יֹנ to be well with you Deut.5,30; before ב better than מה־מבו רבוך מִיֵּין how much

better is thy love than wine! Cant.4,10; אָן מִינְהָוֹ לִי אָן מִינְהָן then it was better with me than now Hos.2,9; with 'צ': to be pleasing, to please בַּמְשֶׁר מוֹב בְּעִינְי if it please the king Est.3,9; with בְּעִינְי to seem good הַבְּעִינְי to seem good in his eyes 2S. 15,26.

Hiph. הַמִּיב (fut. יַמִיב 1) to do well, to do good הַמִּיב and we will do thee good Num.10,29.—2) to make good, beautiful הַמִיבוּ they have made goodly statues Hos.10,1; as adv.: הַיִּמִיבִי play sweetly Is.23,16 (Eng. Bible: make sweet melody); הַמִיבִי that go well Pr.30,29; הַמִיבוֹ thou hast done well 2K. 10,30.

מוֹבָה H. (pl. מוֹבִים, מוֹבִים; f. מוֹבָה, e. מֹבוֹת, מּוֹבוֹת, מוֹבוֹת, מוֹבַת, adj. good (in various senses, according to the nature of the object): a good piece Ez.24,4; בות מוכ שוֹם good (pure) gold Gen.2,12; good (fair) countenance מַרָאֵה מוֹב Dan.1,15; מוֹב לִמַאַבֶּל good (tasty) for food Gen.2,9; בשוֹרָה מוֹבָה good tidings 2S.18,27; שֶׁבֶּל־מִיבׁ good sense Pr.13,15; בנ מוֹב a merry heart Ec.9,7; מוֹב good (moral, virtuous) way Jer.6,16; מים מים a good (joyful) day Est.8,17 (hence in later Hebrew: holiday, festival); good (advanced) old age Gen.25,8; this adj. frequently occurs in the construct state with

the object modified: מוֹב עַיָּן he that hath a good (benevolent) eye Pr. 22, 9; מוֹבַת מַרְאָה of good (fair) appearance Est.2,3; אשה a woman of good sense (a sensible woman) 1S.25,3; with אָם מוֹב pleasing לִפְנֵי or בְּעֵינֵי if it be pleasing unto thee (if it please thee) to come שוֹב לפני הַאֵּלהִים whoso מוֹב לפני הַאֵּלהִים is pleasing before (i. e. whoso pleaseth) God Ec.7,26; with 2: better than מוֹב שֵם מִשֵּׁמֵן מוֹב a [good]name is better than precious מוֹב לַנוּ עֲבוֹר... יointment Ec.7,1; better for us to serve... than to die Ex.14,12; sometimes in the comparative sense before לי מוֹב כִּי־הָמֵּלִם : כִּי there is nothing better for me than that I should escape 1S.27,1; as adv: well אָם יִנְאָלֵךְ מוֹב יִנְאָל if he will redeem thee, well, let him redeem R.3,13.

בּישׁר מוֹנ. m. 1) good, the right (in a moral sense) אָרֶה מוֹכ וְרָע good and evil Gen.3,5; בּישׁר מוֹכ בְּירָע to do good Ps.34,15.— 2) good, good thing, benefit שְּבָּאָר מוֹכ Israel hath rejected the good Hos 8,3; וְבָּחְי יִשְרָאָר מוֹכ they shall not want any good (benefit) Ps.34,11; מְלֵא בְּתִּיהֶם be filled their houses with good things Jb.22,18; מְנֵא מוֹכ בְּיִרְי שִׁרְּ אַרְי מִינְאַ מוֹכ שׁרְי שִׁרְאָר מוֹכ בְּילִין whoso findeth a wife, findeth a good thing Pr.18,22; in an extended sense: happiness, prosperity, joy ווֹלְי אָרְין אָרִין his soul shall abide in good

(prosperity) Ps.25,13; בֿמָל מֹל to eat of the good (i. e. to enjoy happiness) Pr.13,2; בְּאָה מִיבֹּן Ps. 4,7 or בְּאָה בְּמוֹב Ec.2,1 to see good (i. e. to prosper); בְּיוֹם for our good (happiness) Deut.6,24; בְּיוֹם in the day of prosperity be joyful Ec.7,14.—3) pr. n. a region beyond the Jordan Jud.11,3; 2S.10,6.

שוב מעם goodness שוב m. 1) goodness שוב ness of taste (good judgment) Ps.119,66; of the benignity of God: לְמַעַן טוּבָך for the sake of thy goodness 57,7; concretely: the goodness of the land (i. e. its best products) Is. 1,19.—2) fairness, beauty, elegance the fairness of her neck (her beautiful neck) Hos. 10,11; מַה־מוֹבוֹ ומַה־יַפִּיוֹ how great is his elegance, and how great is his beauty Zch.9,17.- 3) joy joy of the heart, gladness Is.65,14.- 4) good, fortune, well-being לא יַחִיל מוּבוֹ his good (his fortune) shall not be stable לא בְּוְרֶם טוּבָם; Jb.20,21; לא בְּוְרָם טוּבָם their fortune is not in their hand 21,16; במוּב in the well- צַרִיקִים תַּאַלץ קרנָה being of the righteous (when it goes well with them), the city rejoiceth Pr.11,10.

מוֹב אַדוֹנְיַה pr. n. m. 2Chr.17,8.

מוֹבְתָּהְ (c. מוֹבְתִי sf. יֹבְתִּה , מוֹבְתַה ; pl. מוֹבְתֹה (מוֹבוֹת 'bl. מוֹבוֹת (מוֹבוֹת 'f. 1) material good, prosperity, bounty בְּרָבוֹת when prosperity

increaseth, they are increased that enjoy it Ec.5,10; מוֹבֶה day of prosperity 7,14; שָנַת טובָהָך the year of thy bounty Ps.65,12; אבה to see good, i. e. to enjoy prosperity Jb.9,25, etc.; אַכַל בַּשוֹבַה to eat in prosperity, to enjoy prosperity 21,25.- 2) happiness, peatitude אָמַרהָ אַהָּנִי אָהַר מוֹבָתִי thou [my soul] hast said unto the Lord, thou art my Lord: my happiness is not without thee Ps.16,2 (acc. Stb. מֹבֶּהַי is here a poetical appellation of the soul, and he renders the verse: thou, O my happiness, sayest unto the Lord, thou art my Lord, there is none above thee). - 3) good, goodness, kindness עשה שיבה to do good Ex.18,9; הַשִּׁיב מוֹבָה to requite good 18.25,21; ישַׁלְמוּנִי רָעַה they rewarded me evil for good Ps.35,12; תַּבִין בִּטוֹבָתָה thou hast prepared of thy goodness for the poor Ps.68,11; remember for נָבְרָה־לִּי אֱלֹהֵי לְטֹיבְה me, my God, for good Neh.5,19; to speak fair words, to speak kindly Jer. 12,6; 52,32.

קיר, אוֹבְיָה pr. ה of several persons Zch.6,14; Neh.4,1, etc.

קָרָה (3 pl. מְרָה) to twist together, to spin, to weave מְרוּ אֶת־הָעוִים they spun goats' hair Ex.35,26.

קְהְהַ (pret. הְטָּ, הְטַּ) to cover, to smear, to daub, to plaster הְטָּיִ מוֹל and he shall plaster the house Lev.14,42; בְּקִיר מֵּהְעָּר־מַהְעָּר הַּיְּשְׁרְמַהְעָּה house Lev.14,42; בְּקִיר הַּשְּׁרְמַהְעָּה the wall that ye have daubed with plaster Ez.13,14; flg. מַרְאִית בְּיִבְּיִם בְּעִרְיִים he hath daubed over (shut) their eyes, that they cannot see Is.44,18.

to move forward (comp. Ch

Pi. redupl. מְלְמֵל (pt. מְטְלְמָל) to fling forward, to throw or thrust about בְּיִל יְמַלְה נְבֶּל the Lord will thrust thee about with a mighty throwing Is.22,17.

אומ in Ar. to cover around, to bind about, whence by redupt. הַשְׁבָּטוֹם.

לור 1) to turn around, to surround, to enclose around.— 2) to arrange, to put in a row.

עור (pl. טוּרִים a. טוּרִים, c. יְחָרָים m.

1) wall, enclosure Ez.46,23.— 2)
row Ex.28,17 (of gems); 1K.6,36
(of beams); 7,12 (of hewn stones),
etc.

בור Ch. m. mountain, height Dan. 2,35.

נְיבוּשׁ (fut. יְבוּשׁ) to fly swiftly, to dash בְּנְשֶׁר יְבוּשׁ עַרִי־אֹבֶל as the eagle that dasheth upon his food (prey) Jb.9,26.

Ch. adv. fasting, without food וְּבְת מְיְוָת and he passed the night fasting Dan.6,19.

הדי to stretch, to extend (Kal not used).

Pi. קֹמְחַמְּ (with addition of las in יְּמְחָחָהְ from מְּחָבֶּי to stretch; only pt. pl. c. מְּמָחַרְ בָּאָ as those stretching the bow, i. e. bowmen, who keep at a certain distance from the mark Gen.21,16 (Eng. Bible: as it were a bowshot, i. e. the distance of a bowshot).

נְשְׁחוֹן (from שְׁחוֹן m. mill, hand-mill the young men bare the mill Lam.5, 13 (Eng.

Bible: they took the young men to grind, as if וְיֹחֹיָ were inf.).

מָחוֹר see מִחוֹר.

218

תְּחְתְּ (from תַּוֹם to cover) f. pl. reins, kidneys; poet. the inward parts אָמֶת חָבִּשְּׁ בַּמְחוֹת הַבְּשָׁה thou desirest truth in the inward parts Ps.51,8; אָמֶת בַּמְחוֹת חַבְּמָה who hath put wisdom in the inward parts? Jb.38,36.

להנה f. mill, hand-mill.

ארם acc. Fuerst: to burn; Ges.: to breathe hard (as in Syr.).

קרים (from מחר שות only pl. מְחַרִּים, c. מְחַרִּים ulcers, boils (others: swellings caused by straining one-self at stool, piles) 18.6,11 a. 17; in Deut.28,27; 18.5,9; 6,4 a. 5 it occurs in Kri for Ktib יַּבְּלָים (see מַבְּלִים 2).

ייה (from מֵיה) m. plaster on wall Ez.13,12.

מיני m. loam, clay Is.41,25; Nah. 3,14.— 2) mud, mire מונים מונים as the mire of the streets Zcl. 9.3.
ייט Ch. m. loam, clay; def. מִינָא

Dan.2.41.

קירות (c. מִירוּת ; pl. מִירָה) f. wall round a place, enclosure (same as זוֹם וֹ) Ez.46,23.— 2) fortress, castle Cant.8.9: habitation Ps.69, 26.— 3) encampment, hamlet Gen. 25,16; Num.31,10.

ንው Ch. m. same as Heb.

እንቲ to patch, to cover with spots; pt.p. እንተው patched, spotted Gen.30, 32; Ez.16,16.

Pu. Pu to be patched, clouted: pt. אַבְּשׁת בְּלוֹת וּמְשְׁבְּאוֹת clouted shoes Jos.9,5.

יים pr. n. a city in Judah 1S. 15,4 = מלאים Jos.15,24.

to be young, whence מְלֶה and יִבְילִי

קלה (c. קלף) m. young lamb Is.

65,25; פְלֵה חְלֶב a suckling lamb 18.7,9.

ל מול by redupt. from למלה (מול throwing, hurling Is.22,17.

 \dot{q} יִּלְיּ (= מְלָה m. only pl. מְלָיּ young lambs Is.40,11.

עלל I. to drop, whence שלל.

to enjoy shade, to have shadow אַמַלל ch. to overshade.— Aph. אַמַלל to enjoy shade, to have shadow אַחַתוֹתְי תַּמְיֵלְל חֵינַת בָּרָא the beasts of the field had shadow under it Dan.4.9.

מֶלֶם pr. n. see מֶלֶם.

שִׁלְמוֹן pr. n. m.

אֹבֶּהְ (fut אֹבְיִיְיִ; verb. n. תְּמְלְּבְיׁ) to be unclean (in a religious sense) Lev 12,2; with בו to be defiled with לַכֹל מְּמְאָרוֹ אַשֶּׁר וֹיִמְאַ בָּה whatsoever uncleanness man shall be defiled with 5,3; in a moral sense: בַּמִּישִׁיהָם they were defiled with their own works Ps. 106,39; תְּמִיאָה־בָּר to defile [thyself] with her Lev.18,20.

Niph. אֹבְיהָ (1 pl. יוֹמְינוֹ fo to define one self, to be unclean (in a moral and religious sense) Num.5,13; Hos.5,3; אוֹנְינֶהְ we are unclean (i. e. wicked) in your eyes Jb.18,3.

Pi. NAD (fut. NAD); inf. NAD) 1) to defile Ez.5,11; of a woman: to dishonor, to violate her Gen. 34,5.—2) to pronounce unclean (in a religious sense) Lev. 13,8.

Pu. እቅር to be defiled Ez.4,14.

Hithp. እቅር (fut. እቅር, pl. አቀር)
to make oneself unclean Lev.

Hothp. শা্ুু to be defiled Deut. 24.4.

קמאה f. uncleanness Mic.2,10.

קּמְאָת (c. מְמְאָת ; pl. מְמְאָת) f. uncleanness, impurity Lev.5,3; of a menstruating woman: פְּמֵמְאַת נְדְּתָה as the uncleanness of her separation 15,26; in a moral sense: הַמְמְאָה רוּחַ הַמְּמְאָה the unclean spirit Zch.13,2; יִשְּרָאֵל בְּנִי יִשְּרָאֵל the uncleanness (the sins) of the children of Israel Lev.16,19; concretely: unclean thing הַאַּבְלִי בְּלִּתְמְאָה neither eat any unclean thing Jud.13,7.

קּמְטָּהָ $\sim Niph$. הּמְטָּהָ (1 pl. נְּמְטִינוּ (1 pl. נְמְטִינוּ (1 pl. נְמְטִינוּ to be unclean, to be defiled; but see Niph of אָמָאַ.

י מְמוּנִים (fut. מְמִיּוֹן; pt. p. מְמוּנִים , pl. מְמוּנִים , inf. inf. to hide, to con-

ceal, to bury בַּבְּלְבִירוּ בַּצַּלְחוּת the sluggard hideth his hand in his bosom Pr.19,24; יִמְטְנְהוּ בַּחוֹל his bosom Pr.19,24; מוֹן בַּחַבְּי בַחוֹל בַחוֹל and he hid (buried) him in the sand Ex 2,12; מְמִוֹן בַּחָבִי a hidden untimely birth Jb.3,16; יִלְיִם a hidden untimely birth Jb.3,16; יִלְיִנְי to hide mine iniquity in my bosom 31,33; of a snare or net to lay secretly יִלְינִ פַּחַלְי they concealed (secretly laid) a snare for me Ps.142,4; יִבְּיִנְ בַּחַבְּי hid (laid secretly) 9,16.

Niph. וְמְטֵן (inf. מְשָׁמֵן) to hide oneself Is.2,10.

Hiph. הַּמְמִין (fut. יַמְמִין) to hide, to preserve 2K.7,8.

Nim to knot, to twist.

እ<u>ጋ</u>ኒ *m.* basket Deut.26,2; *sf.* קּנָאַם 28,5.

ក្សុស្ក្ to be dirty, soiled (Kal not used).— Pi. កុរុស្ក្ (fut. កុរុស្ក្) to soil, to defile Cant.5,3.

הַעְּיֶה (בּיִרָּה) to wander about, to go astray; only *Hiph*. דְּטְיָה to lead astray Ez 13,10.

בּעִימוּ (fut. מַעְמוּ ; imp. pl. מַעְמוּ ; inf. מַעְמוּ ; inf. מַעְמְהִי מְעֵמּ ; inf. מַעְמְהִי מְעֵמּ ; inf. מַעְמְהִי מְעֵּמְ זְּוֹ tasted a little honey 1S. 14,29; מַעְמוּ וֹרָאוּ זְחָרְ יִּשְׁמֵּ זְיִּמְוֹב יִי the palate tasteth food Jb.34,3; fig. יְם נוֹרְאוֹב יִי O taste and see that the Lord is good Ps.34,9.

תב Ch. to taste.— Pa. מַעָם to make to eat יְּנְשִּבְּא כְתוֹרִין לָן and they shall make thee to eat grass as oxen Dan.4,22.

תַּעָם (sf. מַעְם m. 1) taste Num. 11,8.—2) fig. understanding, reason שְּנָה מַעַם אַסְהָת a woman without understanding Pr.11,22; שְׁנָה מַעַם נְעָם to change one's understanding, i. e. to feign oneself mad Ps.34,1; בְּעָבֶּי מָעַם that render a reason Pr.26,16.— 3) judgment, decree of the king and his nobles Jon. 3,7.

בּעֲבֵה Ch. m. decree, command אָבְיה Ch. m. decree, command בּעֵב according to the decree or command Ezr.6,14.

I. to load, to burden מַּעֵנוּ אֶתּר load your beasts Gen. 45,17.

II. to pierce.— Pu. מְשֵׁין (pt. קִּמִשְׁין) to be pierced קַמִּינְיִי הֶרֶבּ pierced with a sword ls.14,19.

קני (from קּבְּיָים לְבַר מְשָּהַ , sf. וּבְּהַיָּה הַבְּיָּה מַּהָּה מּ. coll. children, little ones וְבִּוֹּ קבור וֹבְתוּלְה וְשֵׁרְ old and young, maids and little children Ez.9,6; קבור מִבְּרִים לְבַר מִשְּהָ dren Ex.12,37; 취약 according to the number of children Gen. 47,12.

קבַּיְּהְי to spread out (Kal not nsed). — Pi. אַבּיְהִי to spread out, to stretch out ספּרָה יְּהְיבִי מְי and my right hand hath spread the heavens Is.48,13.— 2) fig. to grow, to nurse ווּלִבִי ווֹץ have nursed and reared up Lam.2,22.

רבּייָ (from רּבִּיבְי נְינ. חִיבְּיִי (m. 1) palm, hand-breadth (as a measure) רבּי מְשְרִי מְשׁר and his thickness was a hand-breadth 1K.7,26; fig. רְּבִי מְשִׁר יִבִי לְשִר לְּבִי מְשׁר בְּיבִי לְשׁר לְבִי מְשׁר לְבִי מְשׁר לְבִי מְשׁר לֹבִי מִשְר לְבִי מִשְר לִבְי מִשְר לְבִי מִשְר לִבְּי מִשְר לִבְּי מִשְר לִבְּי מִשְר לִבְּי מִשְר בְּיבִי מְבְּיבְי מִי מִי מִי מִי מִי מִי מִי מִּי מְּבְּיבְי מְיִבְּי מְר בְּיבִי מְשְר בְּיבִי מְבְּים בְּיבִי מְיִי מְיִי מְּי מְּבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְיּי מְבְיי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּיי מְבְּיִי מְיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְייִי מְבְּיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיי מְבְּיי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּבְּיי מְּבְּיי מְיִי מְּבְּיי מְיִי מְיִי מְּבְּיי מְיּבְיּי מְיִי מְיּבְּיי מְּבְּיי מְּבְּיי מְיּבְיי מְייי מְיּבְּיי מְבְּיי מְּבְּיי מְבְּיי מְ

፲፮፮ = ፲፮፮) m. hand-breadth Ez. 40.5.

תְּבֶּע (from תְּבְּטְ m. tender mursing; only pl. עְלְבֵי מְפְּחִים the babes tenderly nursed Lam.2,20.

רַכְּלְּכְרִים (pl. בְּיִבְּקָרִים) m. commander, leader Jer.51,27; Nah.3,17.

קבְּשָׁ (inf. קוֹשׁבְּ) to trip as a child, whence קְשֵׁי; of the coquettish gait of women: to mince קבֹנוּ מְשִׁנוֹף תַּלְנְגָּוֹ מְשִׁים walking and mincing as they go Is.3,16.

רבבי Cb. m. nail (of men) Dan.4, 30; claw (of animals) 7,19.

שַּבְּשְׁ prop. to become fat, hence fig. to be dull, stupid בְּחָב שַּבְשְּ בְּיבְּט their heart is as fat as grease Ps.119,70 (in Ch. אַבְּיבָ fool).

אַב pr. n. f.

עבר (pt. מֹרֵר) to drive, press or push continually בֶּבֶּר continual dripping Pr.19,13 a. 27,15.

רד Ch. to drive forth (with מְרָרְ pt. pl. אָנְיִן מְן־אָנְשֵׁא the, shall drive thee from men Dan.4,22; pt. p. יוֹרָרְ pt. p. מְרִיר pt. p. מְרִיר and he was driven from men 4,30.

to be fresh, juicy, whence טְרָה.

מֶרְנְם Ktib R.3,14 for מְרְוֹם.

עברת to weary oneself (Kal not used).— Hiph. הַמְרָים (fut. יַמְרִים יַיִּטְרִים (fut. בְּרִי יַמְרִים יִּעָר to load, to burden בְּרִי יַמְרִים עָּר with moisture he loadeth the cloud Jb.37,11 (Eng. Bible: by watering he wearieth the thick cloud).

ישְׁרָה (from מְשָׁרָה) m. burden, encumbrance, trouble הָיוּ עֲבִי לְשׁרֵה are become a burden unto me Is. 1,14: sf. אַרְחָבֶּם your encumbrance Deut 1.12. קֹרִי (f. מְּרִיְּה) adj. fresh, new, juicy, moist לְּהִי חֲמוֹר מְרָיְה a new (fresh) jaw bone of an ass Jud.15,15; הְּבְיָה מְרָיָה a moist (i. e. suppurating) sore Is.1,6.

in Ar. to cut off, whence מורם in Ar. to cut off, whence מרם (from מרם; prop. non-existence) adv. a. conj. before, not yet he did not yet know 1S. 3,7; מֶבֶם בַּחָבֶּץ before it was leavened Ex.12,34; frequently with 2; before thou comest forth Jer.1,5; בָּטֶרֶם הָרִים הָטִבְּעוּ before the mountains were settled Pr.8,25; once strengthened by the negative בָּטָרֵם לֹא־יָבֹא עַלֵיכָם: לֹא יום אַרְ־יִי before the day of the Lord's anger come upon you Zph. 2,2; Dip when not yet, before שוֹם־אָבֶן אָל־אָבֶן when there was not yet laid a stone upon a stone Hag.2,15.

קֹבֶר (fut. יְמִרֹף, once יְמִבּר Gen. 39,27; pt. יְמִרֹף, inf. יְמִרֹף, יְמִר וֹּטִר (מִרֹף) בּוֹי to tear, to pluck off.— 2) to tear to pieces אַבּוֹי בּוֹי גֹרֹנְיִי the lion tore in pieces enough for his whelps Nah.2,13; ftg. אַפּוֹ מְבִר יְבִי וֹשְׁיִמְנִי he teareth me in his wrath and persecuteth me Jb. 16,9; אַפּר לְעַר אַפּר (בּוֹיִי בְּרֹף לְעַר אַפּר (did tear perpetually Am.1,11.

Niph. קֹבֶרְ to be torn in pieces Jer.4.6.

Pu. ๆว่อ, ก ๆว่อ to be torn in pieces Gen.37,33.

Hiph. אַרָּיך to give to eat, to feed (prop. to tear up food in

small pieces) הַלְּרוֹפְנֵי לֶּחֶם הְקְּיִּ feed me with the bread appointed unto me Pr.30,8.

קְּבֶּ adj. newly plucked off, fresh (leaf) Gen.8,11.

קרָבְּי (sf. בּוְבֵּי) m. green leaf בְּיִבְּי (sf. בּוְבִי m. green leaf בְּיבְיּ the leaves of its growing (its growing leaves) Ez.17,9.—

2) prey ייְבָּר חֹנְיי and he filled his holes with prey Nah.

2,13; בְּיבִי בְּיבִר the mountains of prey (i. e. habitations of robbers)

Ps.76,5.— 3) food, provision מַהָּהְ לְבֵּיתָה and she giveth provision to her household Pr.31,15.

לְּבֶרְ f. animal torn by wild beasts קֹרֶבְּ f. animal torn by wild beasts that which was torn by beasts I brought not unto thee Gen. 31, 39; בְּבָרְ הֹא יִאבֵל a carcass or that which is torn by beasts, he shall not eat Lev.22,8.

ארי בּרָבּלְיי pr. n. a people sent by the Assyrian kings as colonists to Samaria Ezr.4.9.

the tenth letter of the alphabet, called Yod 7; because in ancient writing it is said to present the form of a hand; as a numeral $\dot{i} = 10, \ddot{i} = 10,000$.

יָאָב (akin to אָבָה to long for, to desire (with אַבְּהִי יִּאָבְהִי I longed for thy commandments Ps.119,31.

(with לְי בְּלֶהְ הָלְי to be becoming, to be suitable (with לֹי בְּלֶהְ הָלְּהָ הֹי for thee doth it become (Eng. Bible: for to thee doth it appertain).

יאר see יאור.

יאונין pr. n. m. 1) a person mentioned in Jer.35,3.— 2) another person Ez.11,1.

יאוניך (pr. n. m. 1) a person mentioned in 2K.25,23 = יוֹנְיָרָהְּוֹיִ Jer.

40,8 and אַנְיֵבְיה 42,1.— 2) another person Ez.8,11.

יְאִיךְ pr. n. 1) son of Manasseh Num. 32,41; gent. יְאִירָי 2S.20,26.— 2) a judge of Israel Jud. 10,3.— 3) father of Mordecai Est.2,5.

Hiph. יְוֹאֶל (fut. יִוֹאָל), ap. יְוֹאָל (fut. יִוֹאָל) ווּאָל, ap. יוֹאָל (fut. הוֹאָל) ווּאָל (mp. הוֹאָל הִילוֹ חִוּאָל (mp. הוֹאָל הִילוֹ הוֹיף (mp. הוֹאָל הוֹ הוֹיף (mp. הוֹאָל הוֹ הוֹיף (mp. הוֹאָל הוֹיף (mp. הוֹאָל הַילוֹ הוֹיף (mp. הוֹאָל הַילוֹ הוֹיף (mp. הוֹאָל הְילוֹ הוֹיף (mp. הוֹיף לוֹיף (mp. הוֹיף (mp. הוֹיף (mp. mandment lof false gods) Hos. הוֹיף משה לְשֶׁבֶּת אֶת־הְאִישׁ (mp. הוֹיף משה לְשֶׁבֶת אֶת־הְאִישׁ (mp. mandment lof false gods) Hos. הוֹיף משה לְשֶׁבֶת אֶת־הְאִישׁ (mp. mandment to dwell with the man Ex.2,21; וְיֹאֵל אָלוֹי that it may please God

and he destroy me Jb.6,9; הוֹאִילוּ be pleased to turn your-selves toward me Jb.6,28.— 2) to begin, te undertake הוֹאִיל מְשֶׁה Moses began to declare the Law Deut.1,5; הַּבְּרַבְּי וֹבְרַבְּר אָרַהְרַבְּר וֹבְר אָרַבְּרַבְּי I have undertaken to speak unto the Lord Gen. 18,27.— בּיִּבְּרְבִי 18.14,24 belongs to Hiph., which see.

ווֹ (akin to אול טוֹס to be foolish (Kal not used).— Niph. נוֹאֵל to become foolish נוֹאֵל שְׂרֵי צֹעַן the princes of Zoan are become fools Is.19,13.

יאר (with בּיאֹר a. בְּיאֹר, once בְּיאֹר Am.8,8; pl. יְאֹרִים, c. יְאֹרִים 1) river Ex.8,1; Is.33,21.—2) the river of Egypt, the Nile Gen.41,1, etc.; more fully אר מִצְרֵיִם the river of Egypt Am.8,8; channel or arm of the Nile, whence of Pharaoh: יְאַרָיִים בְּתוֹךְ יִאַרְיִין בְּתוֹךְ יִאַרְיִין who lieth in the midst of his channels Ez.29,3.

עצייַ to give up hope (Kal not used).— Niph. שוֹלֵי to be deprived of hope, to despair (with מוֹנְי שׁאוֹל and Saul shall despair of me 18.27,1; pt. desperate אִמְרֵי the speeches of one that is desperate לוֹאָשׁ the speeches of one that is desperate Jb.6,26; pt. as adv: there is no hope jer. 18,12.

Pi. אָנְי (inf. בּיִנְי) to cause to despair לְיָהִישׁ אָת־לְבִי to cause my heart to despair Ec.2,20.

יאשיה, אישיה, pr. n. 1) king of

Judah Jer.1,3.— 2) another person Zeh.6,10.

יְאָתְנִי pr. n. m. 1Chr.6,6 = יָאָתְנִי v. 26.

to call, to cry (Kal not used).—

Pi. יבב to cry painfully, to wail

Jud 5,28.

יבוּלָם (sf. יְבוּלָם (בּוּלָם) m. fruit, increase, produce אֵין יְבוּל בַּנְּפָנִים neither shall fruit be in the vines Hab.3,17; יבוּל בִיתוֹ the increase of his house shall depart Jb 20,28; אָרִץ נְתְנָה יְבוּלְה יִבוּלְה the earth yieldeth her produce (products) Ps.67,7.

בּוֹלֵי pr. n. old name of Jerusalem Jud.19,10; gent. בּוֹלִי Gen.10,16; sometimes of Jerusalem עִיר־הַיְבוֹּלָי Jud.19,11 or simply בִּיבוֹלָי Jos. 15,8, poet. בִּיבוֹלִי Zch.9,7.

בְּחָר pr. n. son of David 2S.5,15.

יבין pr. n. name of two Phenician kings who resided at Hazor Jos. 11,1; Jud.4,21 a. Ps.83,10.

יָבִישׁ pr. n. see יָבִישׁ.

וֹיבל I. to be strong, whence בּוּל block, log a. יבל

וּיָבַל II. to be fresh, to shoot forth, to grow, whence יָבוּל.

יבל III. to flow, to stream, whence זָבַל, יִנְבָל יִנְבָל.

Hiph והֹבִיל (fut. יוֹבִיל) to lead, to carry, to bring אֹבְיִלֵם I will lead them Jer.3I,8; יוֹבָלוּהָ בַּגְּלֶּהְ her own feet shall

carry her afar off to sojourn Is. 27,7; יוֹבְילוּ שֵׁי לַמוֹרָא let them bring presents unto him that ought to be feared Ps.76,12.

Hoph. הובל (fut. יובל) to be carried, led, brought שֶּבֶּון לְמִיצְרֵים oil is carried into Egypt Hos. 12,2; ויבָל הובל he is led as a lamb to the slaughter Is.53,7; with gladness and rejoicing shall they be brought Ps.45,16.

יבל Ch. Aph. בֵּל to bring, to lead Ezr.5,14.

יַּבֶּל (from לְּבֵּל (m. 1) stream course (from בְּבָּל (i.); pl. c. בְּיִבְּלוֹ (water courses Is.44,4.— 2) pr. n. son of Lamech and father of nomadic life Gen. 4,20.

יבּל (rom יַבּל I.) adj. flowing, i. e. suppuration, having sores or ulcers; only f. בַּבֶּל Lev.22,22.

יובל see יבל.

יֵבְלְּעָם pr. n. a city in Manasseh Jos.17,11, etc. = בְּלִעָם 1Chr.6,55.

יבם to be allied, to be joined in affinity.

יבָּק' (sf. 'בְּק') m. brother-in-law, who by the Mosaic law was bound to marry the widow of his brother that had died childless Deut. 25,5, etc.

יבֶּם (den. from יְבָּם) only Pi. סְבָּי (inf. בְּיִי to fulfil the duty of a brother-in-law, to marry the widow of a brother that had died childless; inf. sf. אַבָּה יַבְּטְי he will not perform on me the duty of a husband's brother Deut.25,7.

רְבְּבְּרָ f. sister-in-law; sf. יְבְּבֶּרְ וּ Deut.25,7 a. 9; יְבְתָּתְּן R.1,15.

יבוֹאָל pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,11.— 2) a city in Naphtali Jos.19,33.

יבֶּרֶה pr. n. a city in Philistia 2Chr. 26,6.

יבניה pr. n. m. 1Chr.9,8.

יבניה pr. n. m. 1Chr.9,8.

יב ליב pr. n. a tributary of the Jordan Num.21,24, etc.; at present it is called Wady Zerka (i. e. blue river).

יברביהו pr. n. m.

יבשם pr. n. m.

Pi. יַבְּשׁ (fut. יַבְּשׁי) to make dry, to dry up גּיִבְּים וַיִּבְּשׁהוּ he rebuketh the sea, and maketh it dry Nah.1,4 (בּיִב שִׁ הוּ הַנְיב שִׁ הוּ the flame shall dry up his branches Jb.15,30.

Hiph. רוֹבִישׁ (fut. יוֹבִישׁ) 1) to make dry, to dry up אַתַה הוֹבַשָּׁתַ thou driedst up mighty נהרות איתן rivers Ps.74,15; הובשתי עץ לַח I have dried up the green tree Ez. 17,24; fig. to shame הבשת היום לתופָנִי בָּלוּעֵבָּרֶיךְ thou hast shamed this day the faces of all thy servants 2S. 19, 6; הוביש תירוש the new wine is dried up Jo.1,10; the vine is dried up v. 12.— 2) to become dry והבושו and all the deeps of the river shall dry up Zch. 10,11; fig. to be ashamed, conthe wise הֹבִישׁוּ חַבַּמִים men are ashamed Jer.8,9; דֹבְייֹם אב'ב Moab is confounded 48,20; they all כל הבוש על־עם לא־יועילו are ashamed because of a people that cannot profit them Is.30,5 (Ktib הָבְאִישׁ, comp. בַּאַשׁ Hiph.); Kiriathaim הֹבִישָׁה נַלְּבְּדָה קַרְיָתְיִם is confounded and taken 48,1; imp. הוֹבְישׁוּ אָכַּרִים be ye ashamed, O ye husbandmen Jo.1,11.- 3) to do shamefully הוֹבָתַם she that conceived them hath done shamefully Hos.2,7.

יָבְע' (pl. יְבִשׁים; f. קבּשִׁים, pl. יָבְע' adj. dry, parched; fig. נַפְשָׁנוֹ יְבִשְׁים our soul is dried away Num.11,6.

קביש pr. n. 1) a male person mentioned in 2K.15,10.— 2) a city in Gilead, fully יְבִשׁ נְּלְשָׁר Jud.21,8 or יְבִישׁ נְלְשָׁר 1S.11,1 on a river בַחַלּ יְבִישׁ מַלְשָׁר at the present day Wady

Yabes, which flows into the Jordan.

コンデュー f. dry land Gen.1,9; Ex.14. 16, etc.

רַבְּשֶׁר (יְבְּשֶׁר f. same as בְּבְשֶׁר (יְבָּשֶׁר Ex 4,9; Ps.95,5.

יְבְיּלְיּ pr. n. m. name of several persons.

pt. pl. יְבֶׁכֵּם (akin to בְּאָרָם) to dig, to plough; pt. pl. יְבָׁכִּם ploughmen, husbandmen Jer.52,16.

יֵבֶּב m. arable land, field; pl. יְבֶּבִי Jer.39,10.

יוברה pr. n. a city in Gad Jud. 8.11.

ינדליהן pr. n. m.

לְּדְּלְ to grieve, to afflict (Kal not used).

Niph. נוֹגָה (for נוֹגָה; pt. ק. נוֹגָה) to be grieved, afflicted; pt. pl c. נוֹגָר אַבּקּר, tiki נוֹגִי מְבּוֹיִגִּר אֲבַפְּתִּי I will gather those that are afflicted for the solemn assembly Zph.3,18; pt. pl f. בוּגִית נוּגִית בוּגִית בוּגִית בוּגִית afflicted Lam.1,4.

Pi. רְבָּי (fut. יְנָבֶה) to afflict, to grieve נְיַבְּהָ הְבָּירְאִישׁ [nor] did he grieve the children of men Lam 3,33 (= בְּיִבְּהָּ וּעִיבָּ בְּיִר

Hiph. הוֹנָה (sf. הוֹנָה; fut. יוֹנָה (to afflict, pt. מוֹנָה (מוֹנָה to grieve יַנְישׁ עִלְרֹב פְּשָׁעֶיהְ the Lord hath afflicted her for the multitude of her transgressions Lam.1,5; עריב בְּשִׁיין נַפְשׁי how long will ye afflict my soul? Jb.

19,2 (בוֹנֵלְ: pt. pt. sf. קוֹנֵלְ: those that afflict thee, thy tormentors Is.51,23.— הּנְּבָּה 2S.20,13 Hoph. of בַּנָה II., which see.

יְנְלְיָ (from לְּבָּר m. affliction, grief, sorrow.

וֹן (prop. pt. of יְבֶׁין) adj. fearing, fearful Jer.22,25.

ינוּך pr. n. a place in Judah Jos. 15,21.

יְגִיעֵי adj. exhausted; only pl. c. יְגִיעֵי יַבְּיעֵי the exhausted of strength, i. e. the weary Jb.3,17.

m. labor, toil יְבִישַ (c. יְבִּישׁ , sf. יְבִישׁ ithe labor of my hands Gen.31,42; of the product of labor: יְבִישׁ שַׁבּּיּרְבִּיִרְאָבִיּרְ אָבִיּיִי שְׁבִּיּרְ עָרָאָבִי when thou eatest the labor of thy hands Ps.128,2.

וֹנְעָה see יְנִיעָה.

יברי pr. n. m.

יבֵּע (fut. יַיבַע 1) to toil, to labor עַּלְהְינָע 1) to toil, to labor אַל־הְינַע אוּגָע why then do I labor in vain? Jb.9,29; אַל־הְינַע 1b.9,29; אַל־הְינַע 1b.9,29; אַל־הְינַע 1b.9,29; labor not to be rich Pr. 23,4; with בֹּי to labor for which thou hast labored Is.62,8.— 2) to be weary, exhausted עַר כִּי יִנְעָהְ בִּי יִנְעָהְ בֹּי יִנְעָהְ בֹּי יִנְעָהְ בֹּי until his hand was weary 2S.23,10; with בֹי to be weary with, of: יְנַעְהָּ בִּי יִשְּרָאָל 1 am weary with my groaning Ps.6.7; יְנַעְהָּ בִי יִשְרָאַל 1bou hast been weary of me, O Israel Is.43,22.

Pi. אַבּוֹ (fut. אַבִּייִ) to weary אַרבּעָם אָרבּעָם אַרבּעָם לוּיִבּע שׁבְּּוֹה אָרבּעַם אַרבּעַם אַרבּעַבּע the labor of the foolish wearieth every one of them Ec.10,15.

Hiph. הוֹגִישַ, הוֹגַע to weary, to importune Is.43,23; Mal.2,17.

יְבָּע m. what is got by labor, gain עביינע ולא וִבְּלָע he shall restore the gain and not swallow it Jb. 20,18.

יְגִּעִים (pl. יְגִּעִים) adj 1) weary, exhausted 28.17,2.— 2) wearying בֵּל הַדְּבָרִים all things are wearying Ec.1,8.

יְגְעָה f. toil, weariness; c. יְגְעָה the weariness of flesh Ec.12,12.

יגר (akin to אָנֵרְ to heap up, whence יְנַרְ

יבר (Ch. m. heap יבר שְׁהַרוּהָא the heap of testimony Gen. 31,47 (equivalent to בְּלָעֵר in the same verse, by signifying 'heap', אין 'witness').

 $(c. \ \underline{\dot{}}\ ;\ sf. \ \dot{\dot{}}\ ;\ \dot{\dot{}}\$

his right hand Gen.48,7; his left hand Jud.3,216 ברישמאלף the hands are the hands of Esau Gen.27,22; of the legs of a spider: שֶׁבָרָוֹם the spider taketh hold with her hands Pr.30,28; of a handweapon: אָבֶּן־בֶּא a hand-stone Num. 35,17; בּלִּי עִיְדֶר a hand-weapon of wood 35,18; מַקל וָד hand-staff Ez.39,9; as a more specific explanation of a noun: תְשׂוּמֶת יָד the deposit of the hand (trust) Lev.5,21; סְחֹבַת יָר merchandise of the hand Ez.17,15; יָר לִיָּר Pr.11,21 acc. Fuerst; the hand upon it, in truth יָר לְיָר לֹאריַנְּקָה רָע) in truth, the wicked shall not go unpunished); fig. יֵר לִפָּה hand to the mouth, i. e. be silent Pr.30,32. According to the context 71 has also the following significations: a) aid, assistance הָנָה יָרִי עִמֶּךְ behold, my hand shall be with thee (i. e. thou wilt have my aid) 2S.3,12; hence בַּוֹר־מֹשֶׁה under the hand of (i. e. through) Moses Num.33,1; of the divine help: בַּנַר מכליו הַפּוֹבָה עַלָיו according to the good hand (help, aid) of his God upon him Ezr.7,9. b) state, condition בַּוֹר הַמֶּלֵךְ according to the state of the king Est.1,7; hence of a poor person: מַטָּה וָרוֹ and if his hand waver (i. e. if he be not able) Lev.25,35; אָם־לא תַּנִיעַ יַר 5,7 or אָם־לֹא תַשִּׁיג יַרוֹ v. 11 if his hand reach not (i. e. if he be not able). c) power, strength אַוֹלַת

71 the power is gone Deut.32,36; of a weak person: קצר־יָר of small power (prop. short-handed) Is.37, 27; מָנֶת וְחַיִים בְּיַד לְשׁוֹן death and life are in the power of the tongue Pr.18,21; שַל־יִבִי־חֵרֶב by the power of the sword Jer.18,21; under the power Gen.41, 35; ייד to fill one's hand..., i. e. to empower one Ex.29,9; of the power of divine inspiration: הַּוֹתַה the hand (i. e. power) of the Lord was upon me Ez.37,1: with a strong hand (i. e. with the power of God's might) Is.8,11; of the avenging power of God: וָהָיָתָה יַר־יִיָּ בְּכֶם the hand of the Lord shall be against you 18.12,15; יְצָאַה בָּי יַר־ the hand of the Lord is gone out against me R.1,13. d) guidance, direction צאן יַדוֹ the sheep of his guidance Ps.95,7; על־יִרֵי under the guidance 1Chr.25,3 or direction 2Chr.23,18;על־יָבִי־שִיר for the direction of the singing 1Chr.6,16; נהן נד to submit oneself Jer.50,15, with 5 2Chr.36,1, with התה 1Chr.29,24. e) mediation, hence שַבָּל by means of, by, through Num 15,23; 1K. 12,15, etc.— בָּיֵל sometimes also denotes: with oneself קַּה בְּוָרָהְ מָוֶה take from hence שׁלשִׁים אַנְשִׁים thirty men with thee Jer.38,10; every man his ox איש שורו בירו with him 1S.14,34.- 2) place and select a place Ez. 21,24 (see also under NTE I.); and thou וָיָר תִּהְנָה לְךָּ מָחוּץ לַפַּחְנָה shalt have a place without the כמחף Deut.23,13; בַּל־נֵד נַחַל וַבּק any place of the river Jabok 2,37; בעו איש את־יַרו they shall feed every one in his place Jer. 6,3; איש על־יַרוֹ every one on his place Num.2,17; לא היה בהם ירים they had no place to flee to Jos.8,20 (Eng. Bible: they had no power to flee); hence רַחַב יַרֵיִם wide-extended: זֶה הַיָּם נָרוֹל וּרָחַב this great and wide-extended ירים sea Ps.104,25; יַּרִים רַחַבִּי יְדָיִם wide-extended rivers 1s.33,31.-3) monument, mark בַּצִּיב לוֹ יַך he set himself up a monument 1S. 15,12;בישלום Absalom's monument 1S. 18, 18; 7 Ez.21,24 acc. some: way-mark. - 4) only pl. a) arms, hand-rails, handles and there were ויַרוֹת מוָה וּמְוָה arms on either side 1K.10,19; of wheels: axle-trees ידות הַאוֹפָנִים the axle-trees of the wheels 7,32; hence also: tenon שָׁתֵּי וַרוֹת לַקָרֵשׁ two tenons shall there be in one board Ex.26,17. b) parts חַמִשִּׁית לִפַּרִעה וַאַרַבַּע הַיָּדוֹת וַהְוָה the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be unto you לית בכם the two parts of you 2K.11,7; hence: times וַתַּרֶב מַשִּׂאַת בָּנִימִין מְמַשָּׁאֹת כִּלָם חָמֵשׁ and Benjamin's portion was five times so much as any of theirs Gen.43,34; עָשֶׂר יָרוֹת עַל־כָּל־ ten times above (i. e. better than) all the magicians Dan.1,20.

רַר Ch. f. hand; def. יְרָא Dan.5,5; sf. יְרָא Ezr.7,14, בָּרָה 5,8; du. לְא without hands Dan.2,34.

לְּדָה Ch. (= Heb. יְדָה) to thank: only Aph. הוֹרָא (pt. מְהוֹרָא , also contracted בְּרָה... מְהוֹרָא וֹמְשַׁבַּח אַנְהוֹ וֹ thank and praise thee Dan. 2,23; בְּרָם אֵרְהַה בָּרָם אַרָה thanks before his God 6,11.

יְרָאֵלְהוֹ pr. n. a place in Zebulun Jos.19,15.

ירביש pr. n. m.

יְבֵּדְ (pret. pl. יְבָּדְ to east (lots) Jo.4,3; Nah.3,10. See also יְבָּדָ I.

יִדִידוּת see יִדְדוּת.

Pi. יְיַרְר fut. pl. יְיַר for יְיַר; inf. ניַרוּ אָבָן בִי to cast, to throw יַבְּין בָּי and they cast a stone upon me Lam. 3,53; יְרֵנוֹת הַגּוֹיִם הַ לְיֵרוֹת אֶת־בַּרְנוֹת הַגּוֹיִם to cast down the horns (i. e. the power) of the nations Zch 2,4. See also יִבַר.

יְרָה II. (=Ch. יְרָה to confess (Kal not used).

Hiph. מֹנֶה (fut. מִנֶּה ; pt. מֹנֶה ; מוֹנֶה pt. מֹנֶה ; imp. pl. הוֹדוֹת ; inf. הוֹדוֹת l) to give thanks, to praise אוֹרָהְ בַּבְּרָדְ רָב I will give thee thanks in the great congregation Ps.35,18; יְהוֹנְה ¡הוֹנְה judah, thou art he whom thy brethren shall praise

Gen.49,8; יוָשְׁתְּחוֹּ וְחִיוֹּ וְחִוֹּרֵ מְיִיןְ and they worshipped, and praised the Lord 2Chr.7,3.— 2) to confess אוֹך אַרְי הְשָׁעִי לַיִּיִּ I will confess my transgressions unto the Lord Ps.32,5 מוֹרָתְם whoso confesseth and forsaketh [his sins] shall have mercy Pr.28,13.

יְּדְי' pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.27,21.— 2) Ktib Ezr.10,43 for יַּדַי'.

ידון pr. n. m.

יְדְּרְעֵׁ pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.10,22.— 2) another person Neh.12,11.

Jeduthun, one of the Levites appointed by David as chorister in the temple 1Chr.9,16; 16,42; also the name of a musical choir founded by Jeduthun, which continued to exist long after him Neh.11,17. This name is mentioned in the titles of Psalms 39,62 a. 77.

יְרֵי pr. n. m. Ezr.10,43 (Kri for יְרֵי).

יְדִידְ (c. יְדִידְה , pl. יְדִידְ ; f. יְדִידְר , pl. יְדִידְ ; f. יְדִידְר , pl. יְדִידְ adj. beloved, lovely, pleasant יְדִיד יִי the beloved of the Lord Deut.33,12; מַה־יְדִידוֹת how lovely are thy tabernacles Ps.84,2; pl. f. some-

times in an abstract sense: love, delight שִׁיר יִנְיִדוֹת a song of love Ps.45,1.

יְרִיךְ pr. n. mother of king Josiah 2K.22.1.

יִדְידוּת, יְדִידוּת loveliness, delight יְדְיוּת נַפְּשִׁי the delight of my soul Jer.12,7.

"Tripr. n. the name given to Solomon at his birth by the prophet Nathan 2S.12,25.

ידיה pr. n. m.

ידיעאל pr. n. m.

ידיתון Ktib for ידותון, which see

אַלְיִר pr. n. m.

יַרַע (fut. יבַע , pt. יבַע, יבֹּע, f. יבַע, יבַע; pt. p. יְרוֹעַ ; imp. דע, once דעה Pr. 24,14; inf. יָדְעַ ; verb. n. הַעָּה, הַעָּה) to know in the widest sense. hence: 1) to see נַתְּפַקּחָנָה עֵינֵי שָׁנִיהָם מות בי עירמם הם and the eyes of them both were opened, and they saw that they were naked Gen. 3,7; לא יַרְעוּ אוֹר they saw not the light Jb.24,16, -2) to understand to understand לַבַעַת חָכְמָה ומוּטָר wisdom and instruction Pr.1,2; ירָעִי טוֹב וָרָע understanding good and evil Gen.3,5.- 3) to ascertain לָדַעַת אֶת־שָׁלוֹם אֶסְתֵּר to ascertain the well-being of Esther Est.2,11.- 4) to know, to have knowledge לא יַרַעְהִי I know not Gen.4,10; יוֹעַ מַבָּר one that hath knowledge of writing (one that

is learned) Is.29,11; לא יַרַעְהִי אָבַנָּה I know not to give flattering names Jb.32,22; אַנִיוֹת יִדְעֵי הַיָּם shipmen that had knowledge (experience) of the sea 1K.9,27; Dan חסר yet favor to men of knowledge Ec.9,11; העה knowing (knowledge of) the Lord Is.11,9; אַין בּעַת אֱרֹהִים there is no knowledge of God Hos.4,1 .-5) to know, to have acquaintance with אַנָשִים חַכָּמִים וִידִעִים wise men, and known Deut.1,15; ויִדעי and those that have acquaintance with me are verily estranged from me Jb.19,13; יְרוּעַ acquainted with grief (or sickness) Is.53,3. - 6) to perceive, to feel וְלֹא יָרַע בִּשִׁכְבָה וֹבְקוּמָה and he perceived not when she lay down, nor when she arose Gen. 19,33; בַּלֹיְרָעָתִי they have beaten me, I felt it not Pr.23,35; שוֹמֵר מִצְנָה לֹא וָדֵע דָבָר רַע whoso keepeth the commandment shall feel no evil thing Ec.8.5.- 7) to know carnally, to cohabit וְהַאָּרָם! and Adam knew יַרַע אָת־חַנָּה אִשָׁתוֹ (cohabited) his wife Eva Gen.4,1.

 Pi. אַדִי to appoint, to assign (prop. to cause to know) יַדִּעְקִּים (prop. to cause to know) אַדִּיךְ מְקִים hast thou assigned the morning dawn its place? Jb. 38,12; once אַדִייִים יוֹדַעְהִי אָדִימְקִים בְּּלוֹנְי אַרִיבְּנְעָרִים יוֹדַעְהִי אָלִימְקִים בְּּלוֹנְי אַרִיבְּנְעָרִים יוֹדַעְהִי אָלִימְנִי וֹדַעְתִי אַרִיבְּנְעָרִים יוֹדַעְהִי אָלִימְנִי וֹדַעְתִי אַרִיבְּנְעַרִים יוֹדַעְהִי אָלִימְנִי וֹדַעְתִי אַרִיבְּנְעַרִים וּבְעָרִים זוֹ have appointed the servants to such and such a place 1S.21,3.

Pu. VI to be known, to be familiar; only pt. VI an acquaintance Ps.55,14.

 Hoph. הוֹנֶע הּוֹבֶע to become known אוֹרהוֹבֶע אַלְיוֹ הַשְּאתוּ or if his sin become known to him Lev.4,23; $pt.\ f.\ pt.\ f.$ אובוַעַת known Is.12,5 (Kri).

Hithp. הְּהְוּבֵע to make oneself known, to reveal oneself בְּהַתְוּבֵע while Joseph made himself known unto his brethren Gen.45,1; בְּבַּרְאָה אָרְיוֹ אָהְעִדְע I will reveal myself unto him in a vision Num.12,6.

יַבְע Ch. (fut. יַבְּיב) to know; pt. יַבְי knowing (i. e. he knoweth) Dan. 2,22; pt. p. יְרִיעַ לְהָוֹיְ known: יְרִיעַ לְהָוֹיְ אַ be it known unto the king Ezr.4,12.

Aph. יְהוֹדְע (fut. יְהוֹדְע) to make to know פְּשֵׁר מְלֵיָא יְהוֹרְענֵגְי and he made me know the interpretation of the things Dan.7,16.

ירע pr. n. m.

יבעיה pr. n. m.

ידעני (pl. ידעני) m wizard, sorcerer, magician אוֹב אוֹ יִדעני a familiar spirit or a wizard Lev 20.27; Deut.18,11.

יָה (abridged from יְהָר, an apocopated form of יְהָר, Jah, Lord וֹיְדְיָה Jah is his name Pr.68,5; יְה Jah is my glory and my song Ex.15,2; בּיִלְּיִיה Ps.104, 35; 105,45, etc. בּיִלְיִיה praise ye the Lord; before another name of God for greater emphasis: יְה בִּיךְּיִרְיִה Lord God Ps.68,19; בְּיִרְּיִרְיִה וֹיִרְיִים in Lord Jehovah is everlasting strength 1s.26,4; an-

יהב (only imp. בַבַּ , הַבָּי , f. יבָּב, pl. 1기 1) to give 그리 그리 give, give Pr.30,15; אָת־אָשָׁתִי give me my wife Gen.29,21; הַבְּי הַמְּטְפַּחַת give the cloak R.3,15 (Eng. Bible: bring the vail, taking 'an for קבוּ לֶכֶם אָצָה ; הָבִיאִי give counsel among you 2S.16,20.- 2) to set, to appoint הַבּוּ לָכֶם שָׁלשָׁה אֲנָשִׁים set ye for yourselves three men for each tribe Jos. 18,4.-3) as interj .: come on! go to! come on, let us הַבָּה נָבְנָה־לָנוּ עִיר build a city Gen. 11,4. Hos. 4.18 taken by most interpreters as coming from 그리그다 (redupl. of אַברוּ הַבוּ קַלוֹן : which see her rulers dearly love shame(e. shameful deeds); others, with Kimchi, take 127 as imp. of and render the passage: her rulers with shame love, 'Give ye' (i. e. gifts).

יַהְבּין (pt. יָהָבּין, pl. יְהָבּין) to give Dan.2,29; Ezr.5,14.

Ithp. אַרְיָהֵב to be delivered Dan.7,25.

יְהָב (from בְּיָב) prop. what is given, allotted, hence: lot, fate בְּשִׁילוּ cast thy lot upon the Lord (i. e. put thy reliance upon him) Ps.55,23.

יְהַרְ (den. from יְהַרָּן) only Hithp. קוֹבְּיִם to become a Jew וְרַבִּים מַעַּמִּי הָאָרֶץ מִהְנְהַרִּים and many of the people of the land became Jews Est.8,17.

יהן pr. n. a city in Dan Jos.19,45. pr. n. m.

abridged from יְהֶלְּ: occurs in compound proper names, as יִנְטְיָהְרּ, אָחַיִּנְהָרּ, etc.

יְהְיְׁהְ same as יְהְיְּ, but occurs only at the beginning of names, as יְהִיּאָהַן, בִּיהְיָבְרָב, etc.; sometimes abridged into יִינְבָרָב , יִיאָחָוֹ as: יִינְבָרָב , יִיאָחָוֹ

9,2.— 2) a prophet 1K.16,1.— 3) name of several other persons 1Chr.2,38 etc.

יְהוֹאָשׁ (הוֹאָשׁ pr. n. 1) king of Judah 2K.12,1; 11,2. - 2) king of Israel 2K.13,9 a. 10.

Th. Ch. pr. n. Judea Dan.2,25.

pr. n. 1) son of Jacob by Leah Gen 29,35; also the tribe descended from him, בַּמָּה יָהוּדָה Num.1.27, and the territory of that tribe described in Jos 15. After the division of the kingdom, the name of Judah was given to the entire kingdom comprising the tribes of Judah and Benjamin with a portion of Simeon and Dan; the other kingdom was called ישראל Israel, and also Ephraim. After the exile the name was given to the whole country of the Hebrews Hag.1,14. Where הובה signifies the land, Judea, it is f. Is.7,6; where it signifies the people, the Jews, it is m. 3.8. - 2) name of several persons Neh.11,9; Ezr.3,9, etc.

ירודים (pl. יְהוּדִים a. יְהוּדִים) gent. Judean, Jew 2K.16,6;25,25; f. יְהְדִיָּה Jewess 1Chr.4,18.— 2) pr. n. of a person Jer.36,14.

יהוְדִי Ch. (pl. יהוְדִי) gent. Judean; pl. def. יהוְדָיִא Dan.3,8.

as adv.: in Jewish אַל־תְּרֶבֶּר עָמְנוּ (used as adv.: in Jewish אַל־תְּרֵבֶּר עָמְנוּ (talk not with us in the Jewish language 2K.18,26.— 2) pr. n. wife of Esau Gen.26,34.

יהוֹה (prop. יְהְוֹה ever-being, from יְהְיִּה with the vowels of יִבְּיִר yehovah, pr. n. the supreme being of the Hebrews. Regarding this name as too sacred to be uttered, the Hebrews substitute for it in

reading the word אָרֹנָי; occurring together with יאָרֹנָי it is read it is read אָרֹנָי, whose vowels it then assumes (יְרָהוֹרָה) 2S.7,1S a. 19; Is. 50,4, etc.

דְּבְּרְיִ pr. n. m. of three persons.

ירְבְּנְן pr. n. 1) a high priest Ezr. 10,6 = יוֹנְהָן Neh. 12, 22 בוֹרְהָנָן Neh.12,11.— 2) name of several other persons.

ירְדְּיָדְעְ pr. n. 1) high priest at the time of Joash 2K.11,4.— 2) other persons.

יְהְיְבִיןְ pr. n. king of Judah 2K. 24,8, for which יְבָנְיָה Ez.1,2, יְבָנְיָה Jer.24,1, בְּנָיָה Jer.22,24, and יְבָנָיִה Jer.22,24.

יהְיָקִים pr. n. king of Judah Jer. 1,3; previously אֵלְיָקִים, which see.

יוֹרְיבׁיב pr. n. a high priest in Jerusalem 1Chr.9,10 = יוֹיִרִיב , which see.

יובל pr. n. m. Jer.37,3 = יהובל 38,1.

יוֹנְרֶב (יוֹנְרֶב pr. n. 1) ancestor of the nomadic Rechabites Jer. 35,6.— 2) son of David's brother 2S.13,5.

יְּנְהָן a. יְבְּהָן יְּנְהָן pr. n. 1) son of Saul 1S.13,31. – 2) son of the priest Abiathar 2S.15,27. — 3) a person mentioned in Jud.18,30 and several other persons. See also יִּנְהָן .

יהועדין (Ktib יְהוֹעַדָּין) pr. n. f. 2K. 14,2.

יְבְּרֶּבְּקְי pr. n. father of Joshua the high priest Hag 1,1 = יּבְּנָבְי Ezr. 3,2.

ירֶם a. יֹרֶם pr. n. 1) king of Judah 1K.22,51.— 2) king of Israel 2K. 3,1.— 3) another person 2Chr.17,8.

קְיְבְּיֵבְ pr. n. sister of Ahaz, king of Judah and wife of the high priest Jehoiada 2K.11,2 ביוֹשְׁבָעַת 2Chr.22,11.

ירישָּבְּע pr. n. 1) king of Judah 1K.15,24, from whom the valley between Jerusalem and the Mount of Olives has received the name מוא 150.4,2.—2) a recorder of David 2S.8,16.—3) an officer of Solomon 1K.4,17.—4) father of Jehn king of Israel 2K.9,2 a. 14.

קיר adj. proud, arrogant Pr.21,24.

לְבָּילְבָּאָר pr. n. m.

in. a precious stone Ex.28,18 (according some: מוצה) others: diamond).

가지 a. 리 및 자 pr. n. a city in Reuben Jos. 13,18. יהר (akin to הְבֵר) to be high; fig. to be high-minded, proud, whence יָהִיר.

ontracted from T, which see.

בּבְיי pr. n. 1) a general of David 18.26,6.— 2) name of two other persons 1Chr.4.14; Ezr.2,6.

רוֹאָלְי pr. n. 1) son sf Asaph, the recorder of Hezekiah 2K18,18.—
2) recorder of king Josiah 2Chr. 34,8.— 3) name of two other persons 1Chr.6,6; 26,4.

ין אַהוֹי see יהוֹאָחָו a. אַחַוָּרָה.

ירְאֵכְי pr. n. 1) a prophet Jo.1,1.—
2) the eldest son of Samuel 1S.
8,2.— 3) name of several other persons.

ייְאָ" pr. n. father of Gideon Jud. 6.11; see also אַרְאָדָיּיִ

ירְב יי pr. n. son of Issachar Gen 46, 13 = ישׁיב Num. 26,24; 1Chr.7,1.

الآجِد (n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) king of Edom Gen.36, 33.— 3) king of Canaan Jos.11,1.—
4) other person 1Chr.8,9 a. 18.

(מכל. Fuerst from יבל. אין ברים ווּבְּלִים מ. אין ברים ווּבְלִים וּבְּלִים וּבְּלִים וּבְּלִים וּבְּלִים מוּבְלִים מוּבְלִים שׁוּבְּלִים מוּבְלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְלִים מוּבְלִים מוּבְּלִים מוּבְּילִים מוּבְּילִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּלִים מוּבְּילִים מוּבְּילִים מוּבְּילִים מוּבְּלִים מוּבְּילִים מוּבּילִים מוּבְּילִים מוּבּילִים מוּבְּילִים מוּבּילִים מוּבְּילִים מוּבְּילִים מוּבְילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבְילִים מוּבְּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבְּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילִים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּיים מוּבּילים מוּבּים מוּבּים מוּבּים מוּבּילים מוּבּילים מוּבּים מוּביים מוּבּים מוּבּי

of joy).—2) sound of the trumpet, wherefore Lev. 25, 13, etc.: שָׁבָּר the year of jubilee announced by trumpets on the 10th day of the 7th month of every 50th year, in which lands reverted to their original possessors, slaves were set free, and fields lay untilled; also with omission of שִּבָּר is sometimes f. שִּבָּר וֹבָל חַהְיָה לָבָם it shall be a jubilee unto you Lev. 25, 10. (The word 'jubilee' in English is of Hebrew origin).

יּרְבְּל pr. n. son of Lamech, inventor of musical instruments Gen.4,21. יְּבְּל (בִּיל (בִּיל (בְּיל (בְיל (בְּיל (בְיל (בְּיל (בּיל (בּי

רְּדְּבֶּדְ ' pr. n. m. of several persons. יוֹדְבָּדְ ' pr n. m. 2K.12,22 = בְּדְּבָּדְ 2Chr. 24,26.

እጉነ pr. n. m. of several persons.

וְבְּוֹנְי pr. n. m. of two persons.

יוֹיָדְע pr. n. m. of two persons.

יוֹנְבִין see יוֹנַבִין.

סייייי pr. n. a high priest Neh.12,10.

יוֹירִיב pr. n. m. Neh.11,5.

آپيڙ pr. n. mother of Moses Ex. 6.20.

יוכל pran. see יוכל.

 neither day, nor night (i. e. twilight) Zch.14,7; D"2 in the day-time (as opposed to 75122) Gen.31,40. According to the context Di has different significations: a) with the definite article (17) sometimes: this day, to-day to-day and to-morrow Ex.19,10. b) 'the day of one' signifies: day of birth ניַקְלֵּל אָת־יוֹםוֹ and he cursed his day [of birth] Jb.3,1; festival day יוֹם מַרָבָנוּ the day of our king, i. e. his birthday or day of inauguration Hos. 7,5; ill luck, misfortune יוֹם אַחִיךָּ the day (i. e. misfortune) of thy brother Ob. 12; lot, life קשה יום whose lot is hard, who hath hard luck Jb.30,25; יוֹם בְינִי the day of the Lord, i. e. the day of judgment and punishment 1s.2,12. c) in a wider sense: time יומו אַשֶּׁר בָּא יומו whose time has come Ez.21,30; before his time Jb.15,32; Gen. כָּהַיוֹם הַנֶּה Oen. בָּהַיוֹם הַנָּה 39,11 about this time; hence as adv.: when אֹיָרָא when I am afraid Ps.56,4; בּיוֹם אָקרָא when I cry v. 10. d) בַּלּ־הַיִּוֹם daily, at all times, continually Ps.42,4; all the day long 44,23. e) יוֹם יוֹם every day, daily Gen.39,10; מַיּוֹם from day to day, daily אל יוֹם Num.30,15; יום ביומו every day its due portion Ex.5,13.

Du. יוֹמֵיָם two days לָחָם יוֹמָיָם the bread of two days Ex.16,29; אָם יוֹם אוֹ יוֹמֵים וַעֲמֹדּ a day or two 21,21; יַחַיֵנוּ מִיּוֹמָוּ after two days will he revive us Hos.6,2.

pl. שָבְעַת יָמִים seven days Gen.8,10; יְמִים אַחַרִים some days 27,44; in a wider sense: a) time מַקיץ יָמִים after the expiration of some time Gen.4,3; in the last days i. e. in the future time 49,1; events of the times (chronicles) 1K.15,7; חוֶדשׁ וַמִּים a month of time Num.11,20; שנתים למים two years of time Gen.41,1. b) a definite space of time, a year יָמִים וַאַרְבָּעָה חַרָשִׁים a year and four months 1S.27,7; וַבַּח הַּיָּמִים the yearly sacrifice 2,19; מֵימֶים וְמִימָה from year to year, every year Ex.13,10; לִימִים מִיָמִים וּכָצֵת in process of צאת הַקץ לְיָמִים שְׁנֵוִם time, after the end of two years 2Chr.21,19. c) time of life, age far gone in days, i. e. advanced in age Gen.24,1; בַּבִּיר בְּיִם great of age, i. e. very aged Jb.15,10; קצר יָמִים short of age, short-lived 14,1; poet. ימים ידברו let age speak, i. e. the aged 32,7; אָרֶר יְמִים the length of days, i. e. of life 11,12.

יוֹמֵיא (def. יוֹמֵין; pl. יוֹמִין, def. יוֹמֵין, c. יוֹמֵין, יוֹמֵין, יוֹמֵין, sf. יוֹמֵין) m. same as Heb. יוֹמַ in all its variety of meanings Dan.6,11; Ezr.6,15; אַחֲרִית יוֹמֵיָּן in the future time Dan.2,28; יוֹם בְּיוֹם every day Ezr. 6,9.

and night, always Jos.1,8; once: every day, daily Ps.13,3.

to be in a ferment, whence in and in.

נים בּיָנוֹן m. mud, mire מִים בְּיַנוֹן the clay of mire (miry clay) Ps. 40,3; יְנוֹן מְצוּלָה mire of the depth (deep mire) 69,3.

יְהוֹנְרֶב see יוֹנְדֶב.

לְנָה (c. יוֹנֵת ; pl. יוֹנָת f. dove Gen. 8,8; Is 38,14, etc.; לְנִי יוֹנָה young doves Lev.5,7; as a term of endearment: בְּנִי יוֹנָת my love, my dove Cant.5,2; my love, my dove Cant.5,2; יוֹנָת thine eyes are dove-like (i. e. like doves' eyes) Cant.4.1; poet. of Israel in exile: יוֹנַת אֵלֶם רְחוֹצִןם the dove of silence in remoteness Ps.56,1.—2) pt. f. of בְּיִר, which see.—3) pr. n. of a prophet Jon.1,1.

יוֹני see וְוֹנִי .

יוֹנֵק (from יְנָבִק ', pl. יוֹנָקים ', m. 1) sucking child Lam.2,11; more fully those that suck the breasts Jo.2,16.— 2) young twig, shoot יְנָבְי וּבְּק יְפְנִיוֹ he shall grow up before him as a young twig (Erg. Bible: as a tender plant) 1s.53,2.

א (sf. יוֹנְקְתּוֹ) f. twig, shoot, branch אינ יוֹנַקְתּוֹ יוֹנַקְתּוֹ) f. twig, shoot, and his branch shooteth forth in his garden Jb.8,16; pl. sf. יוֹנָקְתְּיוֹ his branches shall spread Hos. 14,7.

יְרְבְּלְן pr. n. 1) same as יְרְבְּלְן; , which see.— 2) name of several other persons.

קבי 'pr. n. 1) son of Jacob by
Rachel Gen.42,6; אבי יוֹפָן Jos.14,4
or בית יוֹפָן 17,17 of the two tribes,
Ephraim and Manasseh, descended
from Joseph; sometimes of the
whole nation of Israel אַבּיר יוֹפֵלְּ
the remnant of Joseph Am.5,15;
once אָבּיר יוֹפֵלְ Ps.81,6.— 2) name of
several other persons.

יוֹסְבּיַה pr. n. m.

יועאלה pr. n. m.

יועד pr. n. m.

יועזר pr. n. m.

שיי pr. n. m. of two persons.

יוֹצַרָק see יוֹצַרָק.

יצֵר, אוֹי, אוֹיי, אוֹי, אוֹי

יוֹקים pr. n. m.

יוֹר see אַרָי.

יוֹרָה pr. n. m.

יוֹרֶה (from יְרֶהְה m. 1) early rain (in autumn) יוֹרֶה the early rain and the latter rain Deut.11, 14.— 2) pt. of יְרָה which see.

יוְרי pr. n. m.

יוֹרֶם pr. n. 1) same as יוֹרָם, which see.— 2) another person 2Chr. 8,10 בוֹרְם וֹרָם 1Chr.18,10.

קְּבֶּרְ (grace is returned) pr. n. symbolic name of a son of Zerubabel 1Chr.3,20.

יושביה pr. n. m.

יוֹשָׁה pr. n. m.

יושויה pr. n. m.

בּיִנְישׁבְּעוֹ pr.n.1) name of two persons.—
2) see בּינְהוֹשִׁנִים .

יוֹרְתַם pr. n. 1) youngest son of Gideon Jud.9,5.— 2) king of Judah 2K.15,32.

יוֹתֵר see יוֹתֵר.

יֹהֶרָת see יוֹתֶרָת.

וֹי, וֹ! see הַוֹּן.

יזיאל pr. n. m.

ייי pr. n. m.

711 pr. n. m.

יוליאָה pr. n. m.

ar see bei

(akin to אַלַ I.) to be weighty, heavy.

Pu. pt. pt. pt. מְלֵיְגָּי weighty, i. e. well-fed Jer.5,8 (Kri); but see און .

יוניה a. יוניהו see יוניה.

יוע to drop, to trizkle, whence ועָה a. יוָנַע.

יב א m. sweat Ez.44,18

יוֶרֶת pr. n. same as אַנְרָה (which see) 1Chr.27,8.

יְּוְרַחְיָה pr. n. m. 1) Neh. 12,42.— 2) 1Chr.7,3 : וַרַחְיָה 5,32.

יוֹרְעָאל, יוֹרְעָאל (with a loc. יוֹרְעָאל, יוֹרְעָאל) pr. n. 1) a city in Issachar Jos. 19,18, in the north of Palestine, favorite place of king Ahab 1K. 18,45, and capital of Jehu 2K.9, 21; 10,1, whence דְּמֵי יִוֹרְעָאל Hos. 1,4 the blood of Jezreel, i. e. the blood there shed by Ahab and Jehu; not far from this city was the Valley of Jezreel עַבְּלְיִת אַלִּי וֹרְעָאלִי 1K.21,1, f. יוֹרְעָאלִי 1S.27,3 a. יוֹרְעֵאלִי 30,5.— 2) a city in Judah Jos. 15,56.— 3) a person mentioned in 1Chr.4.3.

תר (akin to תחד (to be united, to become one בַּקְבָּיֶם אֵל־ unto their assembly mine honor (i. e. my spirit) shall not be united Gen.49,6.

Pi. יְחֵר לְבָבְי unite; imp. יַחֵר לְבָבְי unite my heart to fear thy name Ps.86,11. יחד (יְחַדְ יִחְדְ (חָבָּר יִּחְ (חָבָּר יִחְדְ (חָבָּר יִחְדְ ו עליבֶם לַבְב לִיְחַד I will have towards you a heart for oneness (i. e. I will have one heart with you) 1Chr.12,18. - 2) as adv. a) together, jointly, in union בָּרָן־יַחַר when the morning stars sang together Jb.38,7; שֶׁבֶת אַחִים when brethren dwell closely together (in union) Ps.133,1; and they fell וַיִּפְּלוּ שִׁבַעִּתָם יַחַר all seven together 2S.21,9. b) altogether, wholly יחר אַנכִי עַר־אָעַבר until that I wholly pass over Ps.141,10 (Eng. Bible: whilst that I weithal escape); שַבִּיב wholly round about Jb.10,8.

מתרי, ייִדְרָי adv. 1) together, with one another יחָבָּיוֹ and the went both of them together Gen.22,6; וְחָבִּיוֹ וְלִבְּיֹנִי וְלִבְּיִּלְ וְיִבְּיִי וְלִבְּיִּלְ וֹשְׁנִיהֶם יַחְבִּיוֹ and the went both of them together Gen.22,6; וְחָבִי וֹבְיֹלְנִי וֹבְיֹלְנִי וֹבְיֹלְנִי וֹבְיֹלְנִי they shall part alike 18.30,24; יְחָבִי בְּלֵר בְּלְרְיִינְתְ בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלְרְיִינְתְּיִי בְּיִיךְ בִּיִּיךְ בְּלֵּר בְּלֵר בְּלְרִי בְּיִיךְ בְּלֵיך בְּלֵר בְּלְרִי בְּלְרְיבְיוֹ בְּיִי בְּיִבְייִי בְּלְרִי בְּלְיבְייִי בְּיִי בְּיִים בּיוֹים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיים

יהר pr. n. m.

pr. n. m.

pr. n. m. of two persons.

יְחֵוֹאֵל Ktib. for יְחִיאֵל, which see.

pr. n. m.

pr. n. m.

יְחַוֹּכְיְאֵי pr. n. 1) the prophet Ezekiel Ez.1,3.— 2) another person 1Chr. 24,16.

as מְיִבְיִהְ pr. n. m. 1) same as מְיִבְיִּבְּיִּה, which see.— 2) two other persons Ezr.2,16; 2Chr.28,12.

יחורה pr. n. m. 1Chr.9,12 = אַרְיַנִי Neh.11,13.

יְחִיאֵל pr. n. m. of several persons Ezr.8,9; 2Chr.29,14 (Ktib בווואַ), etc.

אָת־בָּיָךְ (f. יְחִידָה) adj. 1) only one אָת־בִּיּךְ לְּחָר (יִחִידְה) ddj. 1) only one Gen.22,2; f. יְחִידְה Jud.11,34; fig. of the soul Ps.22,21. — 2) alone, solitary יְמִי בִּיְרָ וֹשְׁיִב בִּיְתָה lam solitary and afflicted Ps.25,16; pl. מִישִּיב בִּיְתָה he setteth the solitary in families 68,7.

יְרִיּהְי pr. n. m. 1Chr.15,24 = יִּרִיּהִי 15,18.

יְחִיל Lam.3,26 acc. Ges. a. Fuerst: adj. waiting, hoping; others: fut. of אור (see אור 6).

יחל (akin to יחל to wait (Kal not used).

Niph. לוֹחַל (fut. יוֹחָל to wait, to stay בּחָלְהָה תְּקְנְהָה עָּבְּרָה תַּקְנְהָה when she saw that she had waited, and her hope was lost Ez.19,5; and her hope was lost Ez.19,6; בּחָרִים אֲחָרִים אֲחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחַרִים אָחַרִים אַחַרִים אַחַרִּים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִּם אַחַרִּם אַחַרִים אַחַרִּם אַחַרִים אַחַרִּם אַחַרִים אַחַרִּם אַחַרִּם אַחַרִּם אַחַרִּם אַחַרִים אַרִּם אַחַרִים אַחַרִּם אַחַרִים אַחַרִּם אַּחַרִּם אַחַרִּים אַרִּים אַחַרִּים אַחַרִּים אַּחַרִּים אַחַרִּים אַחַרִּים אַחַרִּים אַחַרִּים אַּחַרְיִּים אַרִּים אַחַרִּים אַּחַרְיִּים אַרִּים אַחַרְיִּים אַרִּים אַּחַרְיִּים אַּחַרְיִּים אַּיּים אַחַרְיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיּים אַיּים אַרִּים אַרִּים אַּחַים אַּיִּים אַּיִּים אַיּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַּיִּים אַיּים אַיּים אַּיּים אַיּים אַיּים אַּיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַּיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּיים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים אַיּים

Pi. יוחלו (pl. יוחלו, יוחלו, fut. יוחלו (pl. יוחלו, fut. יוחלו) to wait יאָני תְּבִיר אִיחל wait continually Ps. 71,14; with יוחל לבני אָרָם nor doth he hope for the sons of men Mic.5,6; with יוֹבְּי יִיחַלוּן and on mine arm

shall they trust Is.51,5.— 2) to make one hope וְחַלוּ לְקִים דְבָר and they have made [others] to hope for the fulfilment of the word Ez.13,6; with accus.: עֵר אַשֶּׁר upon which thou hast caused me to hope Ps.119,49.

יְהְלְאֵל pr. n. son of Zebulun Gen. 46,14; patr. יְהְלָאֵל Num.26,26.

יְתְם (same as חֲמָה ; fut. חַמֵּה , יְמָם only Pi. חַמֵּה (pl. יְמָם for יִמְם ; as יְתְם for אַמְרוּ for אָמָרוּ for אָמָרוּ for אָמָרוּ for אָמָרוּ for אָמָרוּ for אַמְרוּ מַיּמְרְ וְּמָם מְּצְּיוֹ my mother conceived me Ps. 51,7; מוֹם הַצְּאוֹן for מַבְּיִּאוֹן אַמְיּי my mother conceived me Ps. 51,7; אַמְרוֹ בְּמַח הַצְּאוֹן for מַבְּיִּאוֹן אַמְיּי my mother conceived Gen. 31,10.

m. a species of deer, buck.

יחםי pr. n. m.

יחף to make bare, naked.

תְּלִים נְיָחֵף adj. barefoot, unshod קרים נְיָחֵף naked and barefoot Is.20,2; sometimes as a n: bareness מְנְעִי רַנְּהֵרְ מְנְעִי רַנְּהֵרְ withhold thy foot from bareness, i. e. from being unshod Jer.2 25. יַּחְצָאֵל $pr.\ n.\ m.\ {\rm Gen.}46,24=$ יַּחְצָאֵל וּתְּנְאָל בּרָי יִּחְצָאֵל וּצְאָל וּצְאָל Num.26,48.

יְתַרְ (same as אַתַרְ, which see) to delay, to stay, to tarry; only Hiph. fut. ap. יְשִׁרְיׁ and he tarried longer than the set time which he had appointed him 2S.20,5 (Kri).

יהש to sprout, to shoot forth, whence שְׁחָבי.

m. descent, family, genealogy cegister of the genealogy Neh 7,5.

יהיש (den. from יהיש) only Hithp.

with to be enrolled in a family register, to be recorded genealogically בּלְם הַּתְּיַחְשׁׁ לְתֹּלְם הַּתְּיַחְשׁׁוּ these were recorded by their genealogies 1 Chr. 5,17; בְּחָבִי לְתִּלְּחִי לְתִּלְּחִי and their genealogical registration by their generations 7,9; genealogical register Ezr.2,62 a. Neh.7,64.

חת pr. n. m.

 אייטַב בֿיִין and it shall please the Lord Ps.69,32.— 2) of the heart; to be merry בֿייַטַב בְּיִיטַב בְּיִיטַב בְיִיטַ and his heart was merry R.3,7; קבֹייַב and let thy heart be merry Jud. 19.6.

Hiph. הישיב (fut. בישיב, ביישיב, שומב, once ייִמיב, Jb.24,21; inf. היטיב, היטיב, imp. היטיב; היטיב; pt. מִימִיב (מִימִיב to do well הִימִיבה they have done well all that they have spoken (i. e. they have well and rightly spoken) Deut.5,28; as adv.: הִּישַׂבָתַּ לְרָאוֹת thou hast well seen Jer.1,12; הַּיֹמִיבוּ 122 play skilfully Ps.333; inf. as adv.: well, right, diligently, very וְדְרַשְּׁתְּ הֵימֵב and thou hast enquired diligently Deut. 17,4; בַּאַר הֵימֵב and thou shalt write... very plainly 27,8; art thou very הַהַּימֵב חָרָה לַךְּ wroth? Jon. 4, 4; שַל־הַרַע כַּפַּיִם Mic.7,3 acc. Ges.: for evil are their hands diligently, i. e. they do evil diligently (Eng. Bible: that they may do evil with both hands earnestly). - 2) to do well, to do right הַיִּמֶיב learn to do well Is.1,17; לְהֵיטִיב לֹא יָרַעוּ to do good they have no knowledge Jer.4,22.- 3) to do good to ome, with בימיב לָבֶם he hath done you good Jos.24,20; with הַימָב אִימִיב עָמַה : עם will surely do thee good Gen.32,13; with accus.: הֵימִיבָה בָרָצוֹנְהָ אֶת־צִיוֹן do good in thy good pleasure unto Zion Ps.51,20.- 4) to make good, to amend הַיִּטִיכוּ דַּרְכִיכֶּם amend your ways and your doings Jer.7.3.— 5) to tire, to ornament יַּמִיטָּב אָר־רֹאִיטָּר and she tired her head 2K.9,30.— 6) to please, to seem good כָּי יִּטְיִי בְּיִרְיִּהְ עְיִייְרְ but if it please my father [to do] thee evil 1S.20,13.— 7) with בּיִבְּי בְּיִרְיִּבְּי בְּיִרִיבְּי בְּיִרְיִבְּי בְּיִרְיִבְּי בְּיִרְיִבְּי בְּיִרְיִבְּי בְּיִרְיִבְּי בְּיִרִיבְים בְּיִרִים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְּים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְים בְּירִיבְים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְים בְּירִיבְים בְּירִיבְים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְים בְּירִיבְּים בְּיִרִיבְים בְּירִיבְּם בְּירִיבְּים בְּירִיבְּם בְּירִיבְים בְּירִיבְּים בְּירִיבְּיִם בְּירִיבְּים בְּירִיבְּם בְּירִיבְּים בְּירִיבְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּיבְּיִם בְּיִבְּיִּבְיבְּים בְּירִיבְּים בְּיִבְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיבְּים בְּיִבְּיִיבְּיִיבְּיִם בְּיִבְּיבְּים בְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבּים בּיבּים בּ

בוֹיֵי Ch. (fut. בְּיֵנֵיי to seem good, with שׁ Ezr.7.18.

הביי pr. n. a city in Judah 2K. 21,19.

רה ביידי pr. n. a station of the Israelites in the desert Deut.7,10.

ក្នុំ a. កម្លាំ pr. n. a city in Judah Jos. 15,55; 21,16.

ימוּר: pr. n. son of Ishmael Gen.25, 15 and the name of one of the Ishmaelite races 1Chr.5,19.

later abbreviation of יְרֹנְה ; it is read אֲרֹנְי;

 ness Gen.9,24; בְּצֵאת רַבֵּיוֹ מְלְּבָּל when the wine was gone out from Nabal, i. e. when he sobered up, when he recovered from his intoxication 18.25,37.

7 Ktib 18.4,13 for 72.

וֹנְכָה see בְּיָב.

יבת (akin to בְּבֶּח to be right (Kal not used).

Niph. הבוש (pt. f. בובחת 1) to dispute, to reason, to argue there the righteous ישר נוֹכַח עְמוֹ might dispute with him Jb. 23,7; come now let us לכו נא ונוכחה reason together (dispute with one another) Is.1,18. - 2) acc. Fuerst: to be set to rights, to be righted הָגָּה הוא־לָךְ כִּסוּת עִינֵים לְכֹל אֵשֶׁר behold, this is אָתָר וְאֵת כּל וְנֹכָחַת for thee a covering of the eyes to all that are with thee; and with regard to all thou art righted (acc. Eng. Bible ונבָתות thus she was reproved; see Hiph. 3).-For the phrase בַּסוּת עִינֵים see under במות.

 us both Gen. 31 37; pt. Trans juage, mediator Ju.9,33; with Dy: to plead לְנָבֶר עָבִראָרוֹהַ that one might plead for a man with God 16,21.— 2) to appoint אָתָה הוֹכַחָם her thou hast appointed לְעַבְּרָךְ for thy servant Gen.24,14. -3) to reprove, to rebuke הוכח תוכים את thou shalt indeed rebuke thy neighbor Lev.19,17; אל־תוֹכָה reprove not a scorner, בן ישנאן lest he hate thee Pr.9,S; ו לַכְּחֵיךָ אוֹכִיחָדְ I will not reprove thee for thy sacrifices Ps.50,8 will he reprove thee for fear of thee? Jb.22,4: with or ⊃ of the person: □□□□ rebuke a wise man, לְחַבְּם וְנֵאֶּהְבֶּן and he will love thee Pr.9,8; lest he reprove thee and thou be found a liar 30,6; with ⊃ of the object: והוכים and פַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע וִי אֶלהָיף will reprove the words which the Lord thy God hath heard Is. 37,4; inf. הובה reproving, censure what doth your מַה־יוֹכִים הוֹכָחַ מְכָּם reproving (censure) prove? Jb. 6,25.— 4) to prove אַר דָרַבֵּי אָל־ only I will prove my פַנִיו אוֹכִיחַ ways before him (i. e. will show that they are right) Jb. 13,15; and ye will וְתוֹכִיחוּ עַלֵי חֵרְפָּתִי prove against me my disgrace 19,5.-- 5) to chastise, to punish וֹהוֹכַחָתִיוֹ בִּשְׁבֶם אַנְשִׁים I will chastise him with the rod of men 2S.7,14.

Hoph. הובה to be chastised, punished (others: admonished)

הובת בְּמַרְאוֹב he is chastised with pain Jb.33,19.

Hithp. אולאל ול dispute, to argue, to plead (with יְשְׂרָאֵל וֹתְוֹבֶּח j and with Israel will he plead Mic.6,2.

יַבְלְיָה see יְבִילְיָה.

יְבְיֹן pr. n. 1) son of Simeon Gen. 46,10 = יְרֵיֹל IChr.4,24.— 2) another person Neh.11,10.— 3) name of one of the two pillars before Solomon's temple 1K.7,21 (the other pillar was called בָּעֵיֹיִי).

יָבֹל (וֹ, יָבְּלְתִּי 1, יָבְלְתָּ 2, יָבְלְתִּ (וֹ, יָבְלְתִּי 1, יָבְלְתָּ יִבְלְתִּי (וֹ, יָבְלְתִּי יִבְלְתִּי אובל 1, יובל fut. יבלו ח, יבלו אובל 1 ינכול , יבל ; inf. לבל ; יבול , יבל ; verb. n. יבּלָת) to be able, I can was not able to receive 2Chr.7,7; וַיְבַּלִּתְ עַמוֹד then thou shalt be able to endure Ex. 18,23; with finite verb for inf. how shall I be אִיכָבָה אוּכַר וְרָאִיתִי able to see Est.8,6; with a noun for inf. עַד־מָתַי לא יוּכְלוּ נָקְיוֹן how long will they yet not be able to cleanse themselves? Hos.8,5; I know that thou יַדַעָהִי כִּי כֹל תּוּכֵל canst do every thing Jb.42,2.-2) to have a right, may לא־יוֹכַל he may not send her away Deut. 22, 29. - 3) to prevail, to overcome; with accus.: אַבְר יֹאבור lest mine enemy say, I have prevailed against him Ps. 13,5; with ל: לו במה נוכל לו by what means we may prevail against him Jud. 16,5; fig. to attain mentalיבל Ch. to be able, I can Dan.2, 47; fut. יבל 3,29; with יבל to prevail against 7,21.

Aph. בּוְכִיל to be able Dan.6,21. בּוְכִיל a. יְבָלִיְהוּ pr. n. mother of king Uzziah 2Chr.26,3 (Ktib יִנְיִייִי; צָנִילִיִּה צָנִייִי; 2K.15,2.

ילד (1 ילבתיף, sf. ילבתיף; fut. ילד, ל. יוֹלֵבָה , לְּוֹלֵר ,יֹלֵר , t. יוֹלֵר , f. יוֹלֵר, הַלָּר , יוֹלֶבֶת , הַלָּוֹד , pt. p. יוֹלֶבֶת , c. יוֹלֶבֶת ; יולד, אלבת , לבת , לבה , sf. לדת , once בַּלְבָת = בְּלֵדָת זֹס for בָּלֶדָת 1s. 4,19) 1) to bring forth, to bear, to beget ותהר ותלר and she conceived, and bare Gen.4,1; יהליקי לְנֶּרֶי thy father... that begat thee Pr.23,22; of birds: to lay eggs קרא as a cuckoo that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; pt. f. a) מילבה a travailing woman Hos. 13, 13. b) יוֹלֶהָת as a finite verb; שַׁרָה אַשָּׁתְּךְּ יוֹלֶנֶת לָּךְּ בֵּן Sarah thy wife shall bear thee a son Gen.17,19; as a substantive: she that hath born, one giving birth, a mother this is the law for her that hath born Lev.12,7;

Niph. נוֹלְרוּ (pl. נוֹלְרוּ , for which נוֹלְרוּ). וֹלְרוּ וֹלְרוּ וֹלְרוּ ; נוֹלְרוּ וֹלְרוּ ; נוֹלְרוּ ; נוֹלְרוּ , pl. נוֹלְרוּ בְּחַנוֹךְ אָתרעִירְר and unto Enoch was born Irad Gen. 4,18; pt. עם נוֹלְר a people to be born Ps.22,32.

Pi. יב'ר (inf. יב'ר) to help to bear; pt. f. מְיַלְּהָת a midwife Gen. 35,17, pl. מִילָרת Ex.1.15.

רע. ב. ב. ב. ב. לנו לי של אישר יולר ב. a child is born unto us Is. 9,5; אָשֶׁר יוֹלֵר לִישְׁרָאֵל who was born unto Israel Jud.18,29; בְּיֵלֶרם before the mountains were born (brought forth) Ps.90,2.

Hiph. הילִיד, הילִיד (fut. הילִיד, הילִיד, הילִיד, מוֹלִיד, pt. מוֹלִיד, inf. בוֹלְיד, pt. מוֹלִיד, מוֹלִיד, הילִיד הילִיד, מוֹלִיד, בְּנִים, וֹבְיּוֹל, בְּנִים וּבְנוֹת and Hur begat Uri 1Chr.2,20; מוֹלְיד בְּנִים וּבְנוֹת and he begat sons and daughters Gen. 5, 4 etc.—2) fig. of the earth: to fructify it and maketh it bud Is.55,10; of natural phenomena; to create

שליה אָנְלֵיה אָנְלֵיה who hath begotten (created) the drops of dew Jb.38,28; in a moral sense: דָרוֹ עָקַל וְהוֹלֵיה אָנֵן they conceive mischief, and bring forth iniquity Is.59.4

Hoph. הַלַּכְת to be born; only verb. ח. הַלַּכְת (or הַלְּכֶת born born בְּלֵּכֶת אִרְבּרְעה the birth-day of Pharaoh Gen.40,20; בְּיֹם הַלֶּכֵת אוֹתְךְּ in the day thou wast born Ez.16,4.

Hithp. הְּתְּעֵלֵּה to declare one's birth or pedigree, to cause oneself to be enrolled in a family register בְּיִבְּיִר עַלְ מְשִׁבְּּחֹתְם and they declared their pedigrees after their families Num.1,18 (for which later הַּתְּיִחַשׁ , see עַּיְהַיִּר).

רילָבי (בְּבִי יִלְבִים, pl. יְלָבִים) m. child, male child; of young animals Is.11,7; יְלֵבִים the children of strangers (i. e. foreigners) 2,6; יְלֵבִים children of transgression (i. e. transgressors) 57,4.

prop. female child, hence: maiden, girl Gen.34,4; Zch.8,5.

יֵלְדוֹת f. childhood, youth Ec.11,9; Ps.110,3.

ילוד (pl. ילודים) m. one born.

יַלון pr. n. m.

ילִיד (c. ילִיד) m. one born, child ילִיד בּיִת a homeborn child (i. e. a domestic) Jer.2,14; ילִידִי הַעָּבָק the children of Anak Num.13,22 see יַבַּקּ יַבֵּל to wail, to lament (Kal not used).

Hiph. הילים (fut. יוליל for יוליל imp. הילים, pl. הילים 1) to wail ז' מווליל I will wail for אייליל I will wail for Moab Jer. 48,31; בילילו plament and wail 4,2—2) to how!, to shout triumphantly משליו יהילילו their rulers how! 15.52,5 (יולילילי).

Hoph. הובל acc. Stb. to be bewailed וְבְהוּלִיהְיוּ לֹא הוּלְּלִוּ and their maidens were not bewailed Ps.78,63 (but see under ביל 1.).

m. howling יבל howling of the wilderness Deut 32, 10 (poet. for the desert where wild beasts howl).

to devour, hence: to utter rashly מֹהְשׁ אָּדָם יָבַע קְדָשׁ וְאַחר וְּדָרִים יְבַעְּקְיּ it is a snare to a man who swalloweth (i. e. speaks rashly) that which is holy, and to look after vows Pr.20,25.

לל to stick, to cleave.

itching scab Lev.21,20.

לס to lick up, to eat off.

(prop. licker) a kind of locust page (hairy) locusts Jer.51,27 בְּעָלֵ מְעָרְ נִיעָר the locust spreadeth itself out and flieth away Nah 3,16.

ילְקנט (from בָּלֶן) m. shepherd's bag 18.17,40.

D' (c. D', before Makkeph D'; sf. חול הים sea (יפום pl. יימה m. 1) sea the sand of the sea Gen. 32, 13; ותר בו towards the sea 1K.18,43; the great sea (the Mediterranean) Num.34,6, otherwise called הַלֵּם הַאַחַרוֹן the hinder (western) sea Deut.11,24; אַכרסוֹי the sea of reeds (the Red Sea) בים־מצרים Ex.15,4, otherwise called Sea of Egypt Is.11;15; also of great lakes: יַם כְּנֵרָת the sea of Chinnereth (the sea of Galilee, or lake of Tiberias) Num.34,11; the salt sea (the Dead Sea) Gen. 14,3, otherwise called the sea of the desert Deut,3,17 or ים הקדמני the eastern sea Jo.2,20; of a large river, as sf the Nile Is.18,2 and its branches Ez.32,2; of the Euphrates Is.27,1; by hyperbole of a large vase, hence: בְּנְחְשֶׁת the sea of brass, i. e. the great laver in the court before Solomon's temple 2K.25, 13.- Pl. יבוים Gen.1,22; Lev.11,9, etc.; poet. often for the sing. D: the sand of the sea Jb. 6,3 (for הַנָם; וחוֹל הַנָם the coast of the sea Gen.49,13 (7) the heart (midst) בֿבְּם; נְמִים of the sea Ps. 46, 3 (בֹביבת).--2) the west (the Mediterranean lying west from Palestine) בּוֹחַ חַוֹּח the west wind Ex.10,19; פַּאַת־יָם the west side Ex.27,12; with 7 loc. שמי westward Gen. 28,14, which means also to the sea Num.34,5.

רָה Ch. sea אַבְוּ the great sea Dan.7,2.

מים m. only once pl. מים Gen.36,24 acc. the Vulgate: warm springs (from מים 2); acc. the Targ. and Samaritan code אַיִּמִים, which see; others: mules.

ימואל pr. n. son of Simeon Gen. 46,10 = מואל Num.26,12.

ימימה pr. n. daughter of Job Jb. 42,14.

יַמִין (c. יָמִינְי sf. יָמִינָ, קּמִינָן f. ו) the right, right side ימין או the right or the left Num. on על בֶּתָף הַבֵּיִת מִימִין ;.20,17 etc. the side of the house from the right (i. e. on the right side of the house) 1K.7.39; יְמִין הַעִיר the right side of the city 2S.24,5; as adj. אֵין יָמִין the right eye 1S.11,2; יה יה יה or simply יהין the right hand Jer.22,24; Cant.2,6; fig. might, strength הוֹשִיעָה־לוֹ יִמִינוֹ his right hand (i. c. his might) hath gotten him the victory Ps.98,1; hence of strengthening one: אַטר־הַחוֹקתּי whose right hand I have holden Is.45,1; בּל־אַמּוֹם because he is at my right hand, I shall not be moved Ps.16,8. -נמין seems also to signify: right place, proper place לב חַבַם לִימִינוֹ the heart of the wise man is at his right hand, i. e. in its proper place Ec.10,2.- 2) the south (it being to the right of the Semite whose face is turned to the east): ינְטִין יוְטִין north and south Ps.89, 13; מִימִין הַוְשִׁימוֹן on the south of the desert 18.23,19.— 3) pr. n. m. Gen.46,10.

נְיְמִינְי (1) gent. same as בְּוְיְמִינְי, see בּנְיְמִינְי (2) Ktib Ez.4,6 a. 2Chr. 3,17 for יְמֵנְי , which see.

מכא pr. n. m. 2Chr.18,7 a. 8.

יִמְלָה pr. n. m. 1K.22,8 = יִמְלָה יִי מְלָה.

יִמְלָּדְ pr. n. m.

יְמֵן (akin to to be firm, whence יְמֵן (Kal not used).

Hiph. (denom. from נְיָמִין (יְמִין 1) to turn to the right hand אַם־הַשְּׁמֵאר וְאִימְנָה if thou turn to the left hand, I will go to the right Gen.13.9; להַמִין וּלְהַשְּׁמֵיל to turn to the right hand or to the left 28.14,19; see also under אַמַי יִיים 2) to use the right hand; pt. pl. מִימִינִים able to use the right hand 1Chr.12.2.

וֹבֵין Ch. see וְבַּאַ.

יביי (pr. n. 1) son of Asher Gen. 46,17.— 2) another person 2Chr. 31,14.

יְּמְנִי (f. יְמְנִית adj. right (not left) יְמָנִית the right pillar 1K. 7,21; יוֹמָנִית the thumb of his right hand Lev.8,23; sometimes יוֹב is understood: אֵינְבְעוֹ his right finger, i. e. the finger of his right hand Lev.14,16.

יִבוֹנָע pr. n. m.

לבי to alter (Kal not used).

Hiph. הימיר to change Jer.2,11 (= הַמִּיר from מוּר which see).

Hithp. הְּנְמֵּר to change oneself with any one, to take one's place with any one, to take one's place in their glory ye shall take their place is 61,6 (Eng. Bible: in their glory shall ye boast yourselves, taking, with many interpretens, הְּנִאַבּר , from בְּבִּרָר , which see).

ימרה pr. n. m.

ימִישׁ (same as ישִׁישׁ) to touch (Kal not used).

Hiph. דְּיִמִישׁ to let feel; imp. with sf. הְיִמְשׁנְי Ktib Jud 16,26 let me feel, for which Kri הַמְישׁנְי, as if from מוֹשׁ

בוץ Ec.12.5 = יָנֵין, from נוץ which see.

ינֶה (fut. יְנֶהְה 2 pl. sf. בְּינֶה; pt. f. וְינֶה to oppress, to destroy וּינֶה let us destroy them together Ps.74,8; בְּיִר בִּיוֹנְה the oppressing city Zph.3,1; הַיִּנְה the oppressing (or destroying) sword Jer.46,16; also without הַוֹנְה the wrath of the oppressing sword 25.38.

 49,26; with מוֹניתָם נוֹלְ to force out by oppression לְהֹנוֹתָם מִאַחְיָתִם to force them out by oppression from their possession Ez.46,18.

ינוֹת pr. n. a city on the borders of Ephraim and Manasseh 2K.15,29; with אונה loc. אָנָה Jos.16,6.

ינום (Ktib יָנוֹם) pr. n. a place in Judah Jos.15,53.

f. sucker, sprout Ez. 17,4 (בְּיָבֶקה 2 a. רֹוֹנְקְם, which see).

ינבק (fut. יִיבַרְ ; pt. יִיבַרְ to suck the mother's breast Jb.3,12; Cant.8,1; hence: to drink Jb.20,16; fig. to receive בְּי שָׁבַע יִכִים יִינְקּל for they shall suck (i. e. receive) the abundance of the seas Deut.33,19.

Hiph. פּוֹנִילָם (fut. יוֵנִים מר מִינִים סר מִינִים מּף. מָּרָים מּף. אַ יוֹנִים סר מַּרָים מּף. אַ יוֹנִים מּף. מִּרִים מּף. מִינִים בּּרָּם מִינִים בּּרָם מִינִים בּּרָם מִינִים בּּרָם וֹתִינְם בְּרָם מִּתְּים בּּרָם וֹתִינְם בְּּרָם בּּרָם מִינִים בּּרָם מּחֹם בּבְּים מִבְּרָם בְּּרָם מִּתְּבְּבָם מִּבְּרָם מִּרְם בּּרָם מִּבְּרָם בּּרָם מִּרְם בּּרָם מִּרְם בּּרָם מִינִים מִבְּרָם בּּרָם בּרָם בּרְם בּרָם בּרְם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרְם בּרָם בּרָּים בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָּם בּרָם בּרָּם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָּם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָּם בּרָם בּרָּם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָם בּרָב בּרָם בּרָם בּרָם בּרְבּים בּרָם בּרָב בּרָב בּרָם בּרָב בּרָב בּרָב בּרָם בּרָב בּרָב בּרְבּים בּרָם בּרָב בּרָב בּרָב בּרָם בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּב

קישׁרְ a. יְנִשׁרְ m. kind of a bird (acc. Targ. and Kimchi: nightow), from אָלָּי, acc. Septuagint and Vulgate: ibis) Deut.14,16; Is. 34.11.

יָם (fut. פּ! for פּ!; inf. פֿין: with יֹם: לִיפּוֹר לִיפּיֹר לִיפּוֹר לייִיים לוּייים לוּיים לוּייים ל

אָרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ who hath founded the earth upon her bases Ps. 104,5; יְּבָרָה עֵל אָרֶץ יִבְּרָה he hath founded his [celestial] vault over the earth Am.9,6; יְבַּרְה בַּפַבּיִרים and I will set thee with sapphires Is.54,11.—2) to appoint, to assign unto the place that thou hast appointed for them Ps.104,8; יְבִּירָה יִבְּרָה לִצִיים Assyria appointed it for dwellers the desert Is. 23, 13 (Ges.); יְבִּירָה יְבִּרְה for chastisement hast thou appointed him Hab.1,12.

Niph. לוֹפָלָ (fut. יְנְּפָר ; inf. יְנְפָּר) to be founded, established; inf. with sf. יְנְפָר its being founded Ex.9,18; imp. יְנְפָר thou shalt be founded Is.44,28.— 2) to sit in counsel, to take counsel ניֹפְרוֹייִם and the rulers take counsel together Ps.2,2; בְּנִיּכְרַ while they took counsel together against me 31,14.

Pi. רַבָּי (fut. יַבַּר; inf. יַבַּר (fut. יַבַּר ; inf. יַבַּר (fut. יַבַּר ; inf. יַבַּר רַבָּיין ; inf. יַבָּר רַבָּיין אָבֶן וֹיִבָּר lay in Zion for a foundation a stone Is.28,16; רַבְּיוֹן אָבֶן to lay the foundation of the house 1K.5,3; יַבְּבָרוֹ יִיִּפְדָּרָ וֹיִבְּיָרָ וֹיִפְּדָּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וֹיִבְּרְ וֹיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְבִּיְרְ וֹיִבְּרָ וְבִּיְרְ וֹיִבְּרָ וְבִּיְרְ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְיִבְּרָ וְבִּיְרְ וְיִבְּרָ וְבְּרָי וְיִבְּרָ וְבִּיְרְ וְיִבְּרָ וְבִּיְרְ וְיִבְּרָ וְבִּיְרְ וְיִבְּרָ וְבְּרָי וְיִבְּרָ וְבְּרְ וְבִּיְרְ וְבְּרָי וֹיִבְּרָ וְבְּרָ וְבִּרְ וֹיִבְּרָ וְבְּרְ וֹיִבְּרָ וְבְּרָּרְ וְיִבְּרָּרְ וְבִּיְרְ וְבִּרְיִר וְיִבְּבְּרְיִר וֹיִבְּבְּרְ וְבִּרְ וְבִּיְרְ וֹיִבְּרְ וְבִּיְרְ וֹיִבְּרָ וְבִּרְ וְבִּיְרְ וְבִּירְ וֹיִבְּרְ וְבִּיר וֹיִבְּרְ וְבִּרְ וֹבְּרְיִבְּרְ וֹיִבְּבְּרְ וְבִּרְ וְבִּירְ וּבְּרְיִיךְ וּבְּרְ וּבְּרְיִיךְ וּבְּרְיִבְּרְ וֹיִבְּרְיִבְּרְ וֹיִבְּרְ וְבְּבְּרְיִר וֹיִבְּבְּרְ וְבִּירְ וּבְּרְיִיךְ וּבְּרְי וּבְּרְיִי וְבִּירְ וּבְּר וּבְּרְיִיךְ וְבִּיר וּבְּרְ וּבְּרְי וּבְּרְיִיךְ וּבְּר וּבְּרְ וּבְּר וְבִּרְ וְבְּרְ וְבְּרְיִיךְ וְבִּיּר וְבִייִבְּר וִיִבְּרְ וֹבְּרְ וִבְּרְיִיךְ וְבְּרְיִבְּרְ וֹבְיוֹי וְבְּרְיִבְּר וְיִבְּרְיִיךְ וְבְּרְיִיךְ וְבְּרְיִיךְ וְבְיוּבְּרְיִיךְ וְבְּרְיִיבְּיוּ בְּיוֹבְיוּ וְבְיּבְרְיוֹבְיוּי בְּיוֹי בְּבְיוּים וְיִבְיוֹי וְיִבְּיוֹי וְיִבְיוֹי וְיִבְּיוֹיוּיוְ בְּיוֹי בְּיוֹי וְבְיוֹבְיוֹי וְיִבְּיוֹי וְיִבְּיוֹין בְּיוֹי בְּיוֹי וְבְיוֹין בְּיוּיוְיוְיוּיוְ בְּיוֹין בְּיוֹיוְיוְיוּיוְיוֹין בְּיוּיוְיוִייְיוֹיוְיוּיוְיוְיוֹיוְיוְיוְיוּיוְיוְיוּיוְיוֹבְיוּיוְיוּיוְיוְיוְיוּיוְיוְיוְיוְיוְיוְיוְיוְיוִיוּיוְיוּ

Hoph. הוסר (pt. סוסר; verb. n. to be founded, established והוכר וָאָלֶה הוּסַר שָׁלֹמה לָבְנוֹת אֶת־בֵּית this is the foundation of Solomon for the building of the house of God 2Chr.3,3 (Eng Bible: these are the things wherein Solomon was instructed for the building etc.); עַל הּוֹםַד בִּית יָיַ because of the laying of the foundation of the house of the Lord Ezr.3,11; מופר מופר a foundation founded, i. e. a sure foundation Is.28,16 (the 1st is a noun, the 2nd is a pt. with an irregular Dagesh).

יְּחֶר m. prop. foundation, hence: beginning, commencement יִּחֶר מְבָּבֶּל the commencement of the expedition from Babylon Ezr.7,9.

יִסוֹדִים (sf. יִסוֹדִים, pl. יִסוֹדִים; pl. יִסוֹדִים; sf. יִסוֹדִים; pl. also ing foundation Lev.4,7; Mic.1,6; Lam.4,11; fig. יִסוֹד if the righteous is an everlasting foundation Pr.10,25.— יַשַעַר דייִסוֹד the name of a gate of the Palace 2Chr.23,5 = יַשַעַר סוֹד בּצַל. 11,6.

לוְדָה: f. foundation; only with sf. ימוְדָה: Ps.87,1.

קוֹר 'm. one who departs; only pl. sf. Ktib Jer.17,13 יְסוּרֵי they who depart from me (Kri וְסוּרֵי).

ים וֹם יוֹם יוּ m. reprover, blamer הרב עם הרב עם הוא shall the reprover contend with the Almighty? Jb.40,2. יבון (ביוֹם ; fut. ייִם to pour, to be poured לא יִים ti shall not be poured Ex.30,32.

תְבָּיִי pr. n. sister of Lot Gen.11,29.

קָבְי (הֹ קּבְי; pt. קְבִיי Is.29,14 a. 38,5; for fut. the Hiph. form קיֹם is used) 1) to aild (with ינַסף (עַר) and he shall add the fifth part thereof unto it Lev. 22,14; הַנְנִי יוֹסְף עֵל־יַמֵיך I will add unto thy days Is.38,5; mean ing sometimes intensified by יעוֹר: יוָסַפָּתָּ לָךְ עוֹר שַׁלשׁ עָרִים then shalt thou add for thee three cities more וַבַפָּתָ עַל־הַשָּׁמוּעָה אֲשֶׁר (Deut.19,9 ישֶׁמְעָתִי thou exceedest (i. e. hast added to) the fame that I heard 2Chr.9,6; שֵׁרָשׁ and [the remnant of Judah] shall add .. roots Is.37,31 (but see 3).— 2) to add to do anything דָבֶּר יִיָּי.. קוֹל the Lord spoke... with a great voice, and he added no more Deut.5,19; נַיָּהְנַבְּאוֹ וְלֹא יָסְפוּ they prophesied, but they did so no more Num.11,25 (Eng. Bible: and did not cease) .- 3) before

Niph. לוֹפָף (pt. קבּוֹי) to be added, to be increased יְעוֹר נוֹפְף and there were added besides unto them Jer.36,32; עוֹר מוֹר there is a man that scattereth, and yet [his wealth] is increased Pr.11,24; pt. f. pl. is increased Pr.11,24; pt. f. pl. dditions (i.e. new calamities) Is.15,9.

Hiph. קיֹםִיף, הֹמִיף (fut. קיֹםִיף, קיביי, קביי, מף. קביי, קביין, קביין; 2 קים ה, קים ה, קם ה, ap. קם ה, ក្សាក្សា, កុច្ចក្សា, once ក្សាក Pr.30,6; 2 pl. once ווסיפון Ex.5,7 for (תוסיפון) 1) to add, to give more ואת־חַמִישָׁתוֹ מוֹסף עַבְיוֹ and he shall add the fifth part of it thereto Lev.5,16; thou לא־תֹסֵף עַלָיו וָלֹא תִנְכַע מְמֶּנוּ shalt neither add thereto nor diminish therefrom Deut.13,1; מהד מון לה ופהריסיף לה לשון רמיה acc. Ges.: what giveth to thee and what giveth more to thee thy false tongue? (i. e. what doth thy false tongue profit thee?) Ps.120,3 (others: what will he, i. e. God, give unto thee? or what will he add unto thee, thou tongue of deceit?) .-- 2) to increase, to יִנָ... יוֹמַף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף multiply the Lord .. make you a thousand times so many as ye

are Deut.1,11; נַיּוֹםֶף יָנְ אָת־בֶּל־אֲשֶׁר and the Lord increased twofold all that Job had שלים ונותים, and she בחוקף אלים ונותים and she increased her whoredoms Ez.23, וֹסִיפּוּ לֶךְ שָׁנוֹת חַיִּים ;14 the years of thy life shall be increased unto thee Pr.9,11; לָהוֹסִיף לָבֶם that it may increase unto you its productiveness Lev.19, 25.— 3) to continue, to do more, to do again, to do further (with another verb) ניסף לחטוא and he continued to sin (he sinned yet more) Ex.9,34; שַלַח and again he sent forth Gen.8,10; הַאֹּוֹסְירָ shall I go up again לְגַשֶּׁת לַמְּלְחַמֵה to battle Jud.20,23; לא־יוֹסִיף לַקוּם he shall rise up no more Ps.40,9; sometimes with omission of the other verb: עַר פּה הָבאׁ וַלֹא תֹסִיף hitherto shalt thou come, but no further [shalt thou come] עַשָּׂהַרלָךְ אָלְהִים וָכֹה ;Jb.38,11 יוֹסִיף may God do to thee thus, and continue to do so 1S.3,17; sometimes with a finite verb instead of inf.: לא אוֹסִיף עוֹר אַרַחֵם I will no more have mercy upon thou לא תוֹסִיפִּי יִקְרָאוּ־לְךָּ shalt no more be called (or: men shall never more call thee) Is. 47.1.

רְּיַבְּי Ch. to add.— Hoph. קבּן to be added Dan.4,33.

(akin to יָפַר; fut. יוֹפר, 1 s. sf. יְפַרְּ יִפְרָּלְּיִר, prop. to bind, to restrain, hence: to chastise, to reprove, to correct בְּצְּרָת וְיִנְאָתְּהוֹ in my desire I chastise them Hos.10,10; יבֹּר לִינְקְלוֹן לּוֹקְלוֹן he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,17; בִיבֶר הַרֹא יוֹכְים he that chastiseth nations, shall he not correct? Ps.94.10.

Niph. לוֹפָב (fut. יְּנְבֵּר inf. יְנְבָּר to be chastised, instructed, corrected בְּרָבְרִים לֹאֹינְבֶּר עָבֶּר a servant will not be corrected by words Pr.29,19; הְּנְכִר יִרוֹשְׁבֹם בָּן הַקַע נַבְּשִׁי be thou instructed, O Jerusalem, lest my soul depart from thee Jer.6,8.

Hiph. יִיְסִיר (fut. יִיִּסִיר) to chastise, to correct אַיְסִיר לְעִדְתְם l will chastise (correct) them, as it hath been anounced to their congregation Hos.7,12.

Nithp. אין to be warned, instructed נְנַבְּלִיבְנִשְׁיִם and all women may be warned Ez.23,48.

יַעָה m. = יַּעָה, which see.

יְלֵבְיִי pr. n. a person mentioned in 1Chr.4,9.— 2) c city in Judah 1Chr.2,55.

יַער (fut. יִיער) וויינר. to appoint, to fix הַמּוֹעֵר אֲשֶׁר יִעְרוֹ the set time which he had appointed him 2S. 20,5; יְעָדְה there hath he appointed it Jer.47,7—2) to fix upon as a wife, to betroth מַאַי מִינְהָה מוֹן and if he have betrothed her to his son Ex.21,9.

Niph. נוֹעֵר (fut. וּנְעָר ; pt. עוֹעָר) to agree, to make an appointment to a made an appointment together יוֹנְעָרוֹ יַחְרָוֹ לְבֹא they had made an appointment together to come Jb.2,11.— 2) to come together, to gather together וְנוֹעֵרוֹ all the congregation shall gather themselves unto thee Num.10,3; יְבְיִרְיִם עְּבְיוֹ that were gathered unto him 1K.8,5.—3) to conspire, with עוֹר בּמִבוֹנִים עִבְּיוֹ אָרָיִם עִבְּיוֹ אָרָיִם עִבְּיוֹנִים עִבְּיִוֹנִים עִבְּיוֹ אַנְיִים עִבְּיוֹ אַנְיִים עִבְּיוֹ עִבְּיִים עִבְּיִוֹנִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִוֹנִים עִבְּיִים עִבְיִים עִבְּיִים עִבְּים עִבּים עִבּים אַנִּבְים עִבּים עַּים עִבּים עִּבְּים עִבְּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּים עִּים עִבּים ע

Hiph. הוֹעִיר (fut. יוֹעִיר) to appoint a place or time, to cite before a court, to arraign אָמִר and if justice, who will cite him for me to appear? Jb.9.19; אַמוֹנְיוֹעִירְנִי עִירְנִי יִעִירְנִי who is like me? and who will arraign me? Jer.49.19 a. 50,44.

Hoph. הועד (מוּעָד (pt. מוּעָד) to be fixed, set, directed דּוּרָאֵי הְאָנִים baskets of figs set before the temple of the Lord Jer.24,1: מְעָרוֹת שִׁנְלְּאָרָ witherso-

ever thy face is set (directed) Ez.21,21.

יְעָהוֹ (Ktib יֶעָהֵי) pr. n. see עָרּוֹ

יְעָה to snatch or sweep away יְעָה מַוְטָה בָּוְב מַחְטֵה בְּוָב and the hail shall sweep away the refuge of lies 1s.28,17.

יְּעֶה (from יְּעָה) m. shovel for the removing of ashes; only pl. יְעָה Ex.38,3; Num.4,14; 1K.7,40, etc.; sf. יְעָיוֹ Ex.27,3.

of the Reubenites 1Chr.5,7. – 2) the founder of Gibeon 1Chr.9,35. – 3) a military officer of David 1Chr.11,44. – 4) a scribe of king Uzziah 2Chr. 26, 11 and other persons.

יערץ pr. n. m.

יערר Ktib for יָנִיר, which see.

יעורים אין Ktib Ez.34,25 for יעורים woods. יעורים pr. n. a son of Esau Gen.36, 18, for which Ktib. יעיש in verses 5 a. 14.

יַעָן (בּיוַעָּי) to be hard. impudent (Kal not used).— Niph. pt. עם נוֹעָי מוּ מּה fierce (impudent) people is.33, 19 (acc. Rashi בּים לוֹעֵי Ps.114,1 a people of m strange language, a foreign people).

עויאָל pr. n. m. 1 Chr. 15,18 = עויאָל <math>v. 20.

יעויה pr. n. m.

יעור a. יעור a. יעור pr. n. a city of the Amorites Num, 32, 1, which was

allotted to the tribe of Gad v. 35, and later belonged to Moab Is. 16,8.

יַעֵּמ (שְמָה = יְעַמְי (שְמָה) to cover, to clothed me with the robe of righteousness Is.61,10.

יַעַט (ב. (ב. Heb. יְעַיִי) to counsel; pt. אַרְיָעָט counsellor, pl. sf. יִּעָט to Ezr.7,14 a. 15.— Ithp. יַעַט to consult together Dan.6,8.

יעיאל see יעיאל.

יְעִיך pr. n. m. 1Chr.20,5 (Ktib יָעִיר), in the parallel passage 2S.21,19 אַרְגִים (acc. Ges. אַרְגִים (acc. Ges. אַרְגִים probably repeated from the following יְעִיר אִרְגִים by an error of transcription).

יעכן pr. n. m.

לְשֵׁלְ ($= \exists \dot{\tau} \dot{\tau}$) 1) to ascend.— 2) to be high, to have worth, to be of value (Kal not used).

Hiph. רייעיל (fut. יייעיל) 1) to be of value, to be of use, to profit, to help, to assist איייעילו אייערות לא־יייעילו אייערות לא־יייעילו אייערות ליייעילו אייערות לדיייעילו יייעילו יייעילו דַּלָּכוּן they help forward my downfall Jb.30, 13; אַחַרֵּי יִיעִילוּ הַלָּכוּן they go atter those that profit nothing (i. e. after idols) Jer.2,8; with sf. יייעילון Is.57,12.— 2) to have or receive profit אַרְיִי מַחַמָּאַרִי וֹיִעִילוּן אַרִי מַחַמָּאַרִי have or receive profit shall I have, than if I had sinned? Jb.35,3 (Eng Bible: what profit shall I

have, if I be cleansed from my sin?); וְמָה־נּיעִיל כִּי נִפְנַע־בוֹ and what profit should we have, if we pray unto him? 21,15.

יַעל I. (pl. יְעֵלִים, c. יְעֵלֵי) m. wild goat, ibex, chamois Ps.104,18; Jb. 39,1; דְּיָעִלִים הַיְּעֵלִים the rocks of the wild goats 1S.24,3.

יְּשָׁלְ II. pr. n. 1) a judge in Israel before the age of Deborah Jud. 5,6.— 2) the wife of Heber the Kenite Jud.4,17.

יַעַלָּא see יַעַלָּא 2.

קיני (f. of יְעֵלֵּה I.) 1) a wild shegoat, female ibex; fig. of a lovely woman יְעֵלֵי the graceful ibex Pr.5,19.— 2) pr. n. m. Ezr.3,56

= אּבְּעֵי Neh.7,58.

בּעלֵם pr. n. a son of Esau Gen.36,5.

יען (= יְעָן) 1) to raise a cry, to howl, hence יְעִנָה a. יַענָה - 2) to call back, to answer, to respond, whence יָצֵן

יַען בָּל־תּוֹעֲבוֹתְוֹךְ (with a noun) יַעַן בָּל־תּוֹעֲבוֹתְוֹךְ because of all thine abominations Ez.5,9; יַען בָּל־תּוֹעֲבוֹתְוֹן בִּיתִּי because of what?... because of mine house Hag.1,9.— 2) conj. because thou hast forgotten me Ez.23,35; יַען בִּטְחַהְּ אוֹתִי because thou hast trusted (prop. because thou hast trusted (prop. because of thy trusting) in thy works Jer.48,7; יַען אַשֶּׁר because that, because Gen.22,16 etc.; יַען בִּעוֹרָתְיִּי because Is.3,16; some-

times doubled for emphasis: יַעַן Ez.36,3 or יַעַן וּרָיַעַן Lev.26, 43 because, even because.

m. prop. howler, hence: ostrich; only pl. יְעֵנִים Jer.4,3.

בת יִענָה f. prop. howl, hence: בּת יִענָה female ostrich Lev.11,16; pl. בְּנוֹת Mic.1,8.

יעני pr. n. m.

יַשַּׁף II. (= אָיּף) to fly; only Hoph. pt. אָשְרְ being caused to fly Dan. 9,21. See also under יִשִּרף.

m. flight ביעָף being caused to fly swiftly Dan.9,21.

יָּעֶף (from יְּעֵף I.; pl. יָּעָף) adj. wearied, faint 28.16,2; Jud.8,15.

 sellor 2K.15,12; Is.9,5; f. אָרָי, אָרָי his counsellor, adviser 2Chr.22,3.— 3) to take counsel, to decide, with עַלְיךָ אָרָי רְעָרָ אַרָי בְעָרָ אָרָי בְעָרָ אָרִי בְעָרִ אָרָי אָרִי בְעָרָ אַרָּ אַרָי בְעָרָ אַרָּ אַרָי בְעָרָ אַרִי בְעָרָ אַרִי בְעָרָ אַרִי בְעָרְ אַרִי בְעָרִ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעַרִּ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעַרִּ אָרִי בְעָרִ אָרִי בְעַרְ בְּעַרְ בְעַרְ בְעִרְ בְעִרְ בְּעַרְ בְעַרְ בְעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְעִרְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִרְ בְּעְרְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִרְ בְּיבְּיוּ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייִי בְּעִייְ בְּיִייִי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייְ בְּעִייי בְּעִייְ בְּעִייְ בְּיבְייי בְּעִייְ בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייי בְּייי בְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְייבְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְי

Hithp. הְּתְיַצִץ (fut. יְתְיָצֵץ) to consult together וְיִתְיָצֵץ עַל־צְּפוּנֶיף they have consulted against those thou protectest Ps.83,4.

עקב pr. n. son of Isaac, afterwards named ישֵׁרָבּוּ Gen.25,26; 32,29, founder of the Israelitish nation.

יַעַקבָּה pr. n. m. 1Chr.4,36.

יְּבְיֵּרְיְ pr. n. an Edomite chief 1Chr. 1,42 = יְבָיִי Gen.36,27; בְּיִי יִינְיָּרָן a place in the wilderness Num. 33,31. יַעְרָה (c. יְעַרָה pl. יְעַרָה) ווּ forest, wood יַעָרוֹת and maketh bare forests Ps.29,9.— 2) comb שַׁבָּר honey-comb 1S.14,27 (= יַעַר בִישַׁר 2).

יְעַרָה pr. n. m. 1Chr.9,42 = יְעַרָה 1Chr.8,36.

יערי pr. n. see יערי.

יעַרְשִׁיָה pr. n. m.

יִנְשֵׁי (Ktib יִנְשִׁי) pr. n. Ezr.10,36.

יעשיאל pr. n. m.

יבּדִיה pr. n. m.

רִיפָּר (2 f. יְפָּר יִפָּר , ap. יְיָפְּר , ap. קייִי, ap. אייִי, prop. to shine hence: to be fair, beautiful מַה־נְּעַמְה how fair and how pleasant art thou Cant.7,7; בְּיִרְלוֹי and it was beautiful in its greatness Ez.31,7.

Pi. רְּבָּי to beautify, to deck (with בְּבָבֶר וּבְּוֹדְב יִיפְּהוּ they deck it with silver and with gold Jer.10,4.

Pu. redupl. יְפִיפָה to be very fair, beautiful יְפָּיְפָה מְבָנִי אָדָם thou art much fairer than the children of men Ps.45,3.

Hithp. אַרְנְפָּר to make oneself fair, to adorn oneself בְּשֵׁוֹא הַתְּנְפָּי in vain shalt thou make thyself fair Jer.4,30.

יפת (c. הַבּי ; f. הָבָי , c. הַבַּי , pl. הַבָּי, c. กา๋อา a. ก๋อา) adj. fair, handsome, beautiful וּבָאַבְשַׁלוֹם לא־הָיָה and אִישׁ־יָפָה בִּבְל וִשִּׁרָאֵל לִהַלֵּל מָאֹד like Absalom there was no man so exceedingly handsome in all Israel 2S.14,25; נְבָה רַעַיָתִי thou art all fair, my love Cant.4,7; of handsome וַפַּת־תֹאַר וִיפַת מַרָאָה form and handsome appearance Gen.29,17; יפה עינים having handsome eyes 1S.16,12; יפה קול one that hath a pleasant voice Rz. 33,32.— 2) good, suitable, fitting good in its proper time וְבָּה בִּעְתּוֹ Ec.3,11; אשר יפה לאכול that it is fitting to eat 5,17.

יְבּה־פּיָה (prop. יְבּה־פּיָה, redupl. of יְבָּה adj. f. very beautiful Jer. 46,20.

יל בי pr. n. Joppa, a maritime city on the Mediterranean, now called Yafa Jos.19,46 = אינטי Ezr.3,7.

תְּבְיָּבְ (akin to בְּיִבְיּבְ to breathe heavily; only Hithp. הַּבְיִבְּם to pant, to sigh Jer.4,31.

בּרֵתְ (c. בְּבְיִי) adj. breathing בְּיִבְּתַ and such as are breathing violence Ps.27,12.

beauty splendor יְבָּי הָיְבָּי, יְבָּיוּן the beauty of thy wisdom Ez.28,7; יְבָּי הַבְּילְרְ יְבָּין the king shall greatly desire thy beauty Ps.45, 12; יְבָּין בָּיִבְּין the king in his splendor Is.33,17.

יל ידי pr. n. 1) a son of David 2S. 5,15.— 2) a king mentioned in Jos.10,3.— 3) a place in Zebulun Jos.19,12.

מבלם pr. n. m.

المَّانِ 'pr. n. 1) father of Caleb Num. 13,6.— 2) another person 1Chr. 7,38.

עָבָּיְ I. to shine, to glitter (Kal not (used).

Hiph. רוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. to shed light to shine, to shed light of his cloud to shine Jb.37,15; יְבְּעִים הוֹפְּעָה הְּנְעָנוֹ and he caused the light of his cloud to shine וְבִּילִינְעַת הְיַשְׁעִים הוֹפְּעָת הַנְּעַנוֹ (fut. to shine יִבְּיר וְבָּרָה וֹבְּעִי מִהַר פָּאַר וֹיִנְהָר (fut. to shine יִבְּיִי מִהַר פָּאַר וֹיִנְהָר (fut. to shine יִבְּיִע מִהַר פָּאַר וֹיִנְהָר (fut. to shine upon it Jb.3,4; fig. of God: ווֹפִיע מִהַר פָּאַר fut. from mount Paran Deut.33,2.

יַבְּעָ II. acc. Fuerst: to envelop, to veil (Kal not used).

Hiph. הוֹפִיץ (fut. ap. יפַּע) to veil מחלים and it veils like darkness Jb.10,22.

יֹבְּעָה f. brightness, splendor Ez. 28,7.

ר. n. Japheth, son of Noah Gen.6,10 (from תְּבָּי, which see). In the genealogical table Gen.10, 2—5 בְּיָלָ appears as the progenitor of the peoples north and west of Palestine. Others regard the above derivation of the name merely as an assonance and derive בַּיּלְ from בְּיַלָּ denoting the white-colored race (the Arians) distinguished for its beauty.

ከ፫ሷ pr. n. 1) judge of Israel Jud. 11,1.— 2) a place in Judah Jos. 15,43.

pr. n. a valley on the borders of Asher and Zebulun Jos. 19,14.

NY (fut. NY.); pt. NY., pl. יוצאים, c. יוצאי, f. אינאים, pl. יוֹצְאוֹת; imp. אַצְ, הְ אַאָּדָ Jud.9,29, pl. אָאָי; f. אָאָי, pl. אָאָי; inf. יַצא ; inf. יָצא , צאת, sf. צאתן to go out, to go forth (with בווא from a place) אַנְאַאוּ they went forth out of the ark Gen 8,19; with accus.: ነጻነ the were gone out of the city 44,4, sf. אַנָּי יַצָּאָנִי my children are gone forth of me Jer.10,20; יֹנְאֵי הָעִיר those going out of the city Gen 32,20; וּפְרַצִים ye shall go out through beaches, every one through that before her Am.4,3; of the celestial luminaries: to appear, to rise עַל־הָאָרֶץ עַל־הָשָּׁבֶיּא the sun was risen upon the earth Gen.19,23; עַר אָאת הַכֹּכָבִים till the stars appeared Neh. 4. 15;

fig. to come forth, to escape Ni! he that feareth אלהים וצא את־כַּלַם God shall come forth (escape) from them all Ec.7,18; נַיַּלֶבֶר יוֹנָתָן וְשֵׁאוּל וְהַעַם יַצָאוּ Saul and Jonathan were taken, but the people escaped 18.14,41; of a decision; NY "D the thing proceedeth from the Lord Gen.24,50; מַלְכוּת let there go forth a royal order Est.1,19; of a lot: ויצא הגורל השני and the second lot came forth to Simeon Jos. 19,1; of plants: to grow, to spring forth בואונב the hyssop that springeth out of the wall 1K.5, 13; of money: to be laid out וּלְכֹל אַשֶּׁר וִצִא עַל־הַבַּיִת (עַל with וּלְכֹל and for all that was laid out for the house to repair it 2K.12,13; of time; to expire, to come to an end בְּצָאת הַשַּׁנַה at the expiring (i. e. at the end) of the year Ex.23,16; hence of the destruction of a state: וָנְבָהֵלּ the isles... מצאתה the isles... shall be troubled at thy end Ez.26,18; fig. of the heart or soul: to fail and their heart failed them Gen.42,28; נַפְשָׁי וָצָאָה בְרַבְּרוֹ my soul failed when he spoke Cant.5.6.

Hiph הוֹצִיא, ap. אינָיא, ap. מּוֹצִיא, ap. אינָי, pt. מּוֹצִיא, once מוֹצִיא Ps.135,7; imp. אַנְאָה, once הוֹצִיא Is.43,8) prop. to cause to go out or go forth, hence. 1) to bring forth prince מוֹצֵא אַתוֹ הַחוּצָה and he brought him forth abroad Gen. 15, 5.—

2) of things: to carry forth ילא־ תוציאו משא מבהיכם ביום השבת neither carry forth a burden out of your houses on the Sabbath day Jer.17,22.- 3) to take out and he put נַיָּבָא יַרוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצְאָה his hand into his bosom and he took it out Ex.4,7.- 4) to bring out (from prison), to set free to bring out לְהוֹצִיא מְמַּסְגָּר אַסִיר the prisoner from the prison Is. 42,7; מוֹצִיאִי מָאוֹיבֵי that bringeth me forth, i. e. delivereth me, from mine enemies 2S.22,49.-59) to put away, to send away to put away all להוציא כַל נַשִים the wives Ezr.10,3.— 6) to utter, to report לַבְרַי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ they reported my words to him Neh. 6,19; hence: to spread הוציא שֶׁם אב he hath spread an evil name Deut.22,19.— 7) to bring forth, to let grow לָהוֹצִיא לָחָם מְן־הַאָּרֵץ that they may bring forth bread out of the earth Ps.104,14 NY and brought forth buds Num. 17,23; of mechanical production: ומוציאכְלִי לְמַצְשֶּהוּ and that bringeth forth an instrument for his work Is.54,16.- 8) to exact, hence with to impose as a tribute צַל ם מָנַחָם אָת־הַבֶּּכֶף עַל־יִשְׂרָאַל and Menahem exacted the money of Israel (i. e. imposed a tribute on them) 2K.15,20.

Hoph. אַנְאָה to be brought forth, to be led out הְנְאָה it is brought forth out of the nations Ez.38,8; pt. f. היא מוצאת she was brought forth Gen.38,25.

Ch. to go out (Kal not used).—
Shaphel אֵיצָא to bring to an end,
to finish שִׁיצִיא בַּיְתָה דְנָה and he
finished this house Ezr.6,15.

לְצַבְ to set, to put, to place = בְצַבְּ, from which Niph., Hiph. and Hoph. are formed.

Hithp. יְתְנֵצְב (fut. יְתְנֵצְב, f. once for הַתַּצַב Ex. 2, 4; imp. התעצבה (התעצבה 1) to place oneself, to and וַיִּתְנַאָּבוּ בְּתַחָתִּית הַהָּר and they stood at the nether part of the mount Ex.19,7; with יְלָבֶנֵי or ניל: to stand before, to present he shall לָפָגֵי מְלֶכִים וָתְיַצֵּב he shall stand before kings Pr. 22, 29; to present themselves before the Lord Jb.1,6.-2) to take a stand, to stand firm, and he took his ויָהְוַצֶּב אַרְבַּעִים יוֹם stand (for combat) forty days וS.17,16; with בּיָב: to withstand, to stand up against וָאֵין עָמָךְ none is able to withstand thee 2Chr.20,6; מִי יִתְיַצָב לִי עִם־פַּעַלִי who will stand for me against the workers of iniquity Ps.94,16.

to stand (Kal not used).

empty vessel Jer.51,34.— 3) to establish נְהַעִּיגוּ בַשַּעֵר מְשְׁפָּט and establish judgment in the gate Am.5,15.

Hoph. איי to be left, to remain flocks and your herds shall remain Ex.10,24.

יְצְּהֶר (from אַהַ) m. 1) oil Jo.1,10; אַהָר יִּצְהָר the best of the oil Num. 18,12; אַהָר oil olive 2K.18,32; poet. בֵּיִבְּיְר those anointed with oil Zeh.4,14. – 2) pr. n. father of Korah Num.16,1; patr. יִצְהַר 3,27.

צְיְנִינִי (from צְיֵיְ; sf. צְיִנִינִי: pl c. יְצִינִּעִי sf. יְצִינִינִי m. 1) prop. a spreading, hence: bed, couch Gen.49,4; fig. of the grave Jb.17,13.— 2) Ktib 1K.6,5 for יַצִינִי, which see.

אָרְיִי pr. n. Isaac, son of Abraham by Sarah Gen.21,3 etc; = בְּיִייִי Ps.105,9; Jer.33,26; Am.7,9 a. 16 (in Amos it stands for the whole nation of Israel).

יְצִיאָ (pl. c. יְצִיאָי) m. one who is come forth, descended יְצִיאִי מִעְיוּ they that came forth of his own bowels (i. e. his descendants) 2Chr.32,21.

נְצִיב Ch. (def. בְצִיבְ: f. הְיַבְּים) adj. true, faithful יְצִיבָא מְלְּיִבְּא the thing is true Dan.6,13; as a n.: truth הַנָּא אָבְעָה מָבָּה l asked him the truth 7,16; as adv.: בַּצִיבְא אָבְעָה מָבָּר certainly, surely 3,24 = מְרַצִיב 2,8.

עַצְיָ (from עַצִייָ) m. (f. 1K.6,6) prop.

spreading, hence: floor, story 1K. 6,6 a. 10.

נצין to spread (Kal not used).

Hiph. הַצְּישׁ to spread out, to make as a bed וַאַצִּישָה שָאוֹל הַנְּךְּ if I make my bed in hell, behold, thou art there Ps.139,8.

Hoph. אַבְּי (fut. אַבֵּי) to be spread out, to become a bed אַבְּי דְּיִע לְּנִבּים the worm is spread under thee Is.14,11; שֵׁכְּ נְצֵע לְרָבִים sackcloth with ashes became the bed of many Est.4,3.

יַצַק (fut. יִצִּק, pl. יִצְק: fut. II. יַצַק, מף. אוֹקים , pt. p. יצוּקים , pl. ק. יצוּקים , pl. f. ינצק , imp. צַק , וצק ; inf. ינצק , וצָקת) to pour, to pour out Ez.24,3; 2K 4,41; fig. דַבַר בָּרִיצֵל a wicked deed is poured out upon him (i. e. acc. Ges.: the wrath of God is poured upon him on account of his wickedness); intr. to be poured out, to run out וַיָּצֶק דַם־הַמַּכַה and the blood of the wound ran out 1K.22.35.-2) to melt, to cast (metal) ניצק and he cast לוֹ אַרָבַע טַבָּעהׁ זָהָב for it four rings of gold Ex.37,3; intr. to be molten, to flow together, to thicken, to harden when the dust בַּצֵקַת עַבַּר לַמּוּצַק thickens into a hard mass Jb. לבו יצוק hard, firm יצוק אנדין 38,38; pt. לבו his heart is as firm as a stone 41,16.

Pi אָבֶּקְתּ to pour out; pt. f. מָנַצְּקָתּ 2K.4,5 (Ktib).

Hiph. הְּצִּיק to pour out; only

pt. f. היא מוֹצְקָת and she poured out 2K.4.5 (Kri).

קּצִיק II. (= אַנֵין) only Hiph. הְצִיק (fut. יַצִיק) to place, to set Jos. 7,23; 28.15,24.

קבור (from יְצָקרוֹ (f. a casting (of metal) יְצָקרוֹ (נְצָקרוֹ בִיצָקרוֹ (reast in its casting (i. e. cast when it was cast) 1K.7,24.

יצר I. (akin to צור II.; fut. II.; זיל, י צרה אַצָּרָה, only with sf. אַצַּרָה; יִצְרָהוּ, יִצְרָהוּ, fut. II. יצר, יוצר, מף. מף. יצר, יוצר, יוצר; pt. אָין a. אָיִי, sf. יִצְיִי, קּיָבֶיּי, יֹצְרָה , יֹצְרָה , יִצְרָה) prop. to cut, hence: 1) to fashion וּבְמַקְבוֹת יִצְּהָהוֹ and fashioneth it with hammers Is.42,12.— 2) to form, to make, to create נֵינֶצֶר יִיָ... אָת־הָאָרָם עַבָּר מְרַבְאַרְטְהָ and God... formed man of the dust of the ground Gen. 2,7; אַנְּרָךְ בַּבֶּטָן before I formed thee in the womb Jer.1,5; ו אָצָרָך וֹאָמָּנְדְ לִבָּרִית עָם I have formed and set thee for a covenant with the people Is.42,6

49,8 (others render אַצַּרָהְ in this passage: 'I will keep thee', from עם־זוּ יַצַרְתִּי רָי (which see); עַם־זוּ יַצַרְתִּי רָי this people have I formed for myself Is.43,21; fig. to purpose, to devise יצרתי אף אַנְשֶׁנָה I have purposed it, I will also do it 46, 11.- Pt. אין a) as a verb: forming, devising אָם־יֹצֵר עַיָן הַלֹא יַבִּים he that formed the eye, shall he not see? Ps.94,9; יוצר איר ובורא קבה forming the light, and creating darkness Is.45,7;אַנֹכִי עַר עַלִּיכָם ו בעה I devise (Eng. Bible: I frame) evil against you Jer.8,11; sf. 2. the Lord who עשה ויצרה מבמן made thee, and formed thee from the womb Is.44,2. b) as a noun; former, creator, etc.; see under יוצר .

Niph. לוצר אל to be formed, created ביצר ארניצר אל before me there was no God formed Is.43,10.

Pu. אַרָי to be formed אָבְילי the days that were formed Ps. 139,16 (others: the days ordained, predestined).

Hoph. הוצר (fut. יוצר) to be made, formed בָּלְיבָּיִ יוּצַר עֲבִוּךְ הס weapon that is formed against thee shall prosper Is. 54,17.

יַצַר I. (בּר אַנֵּר אַ בּר I.; fut. אַנֵּר, ap. אַנֵּר, f. אָנֶר, pl. m. אַנֵּר, f. אַנָּר אָ pl. m. אַנְינִי וֹ to be straitened, to be narrow אַנְצֵּר צִעַּרְבָּר עַעַרְבָּר עַעַרְבָּר עַעַרְבָּר עַעַרְבָּר עַנִּינִיעַר אַנִּעַר עַנִּעַרְ עַנִּעַרְ אַ thy step shall not be straitened Pr.4,12 (comp. Jb. 18,7); יִּ עַרְה תִּצִרִי מִיוֹשֵׁב it (the land) shall now be too narrow by reason of the inhabitants ls. 49,19.— 2) to be in straits בְּלְלֹאת in the fulness of his sufficiency he shall be in straits Jb.20,22.— 3) to be distressed, grieved (impersonally) בֵּינֶּר לְהֶּם and they were greatly distressed Jud. 2, 15; בִּינֶּר לְהֶם and Amnon was so grieved, that he fell sick 2S.13,2 (so also f. יַּיִּבְּר לְהַבּוֹן Jud.10,9; 1S. 30,6).

יצר (from יצר I.; sf. יצר) m. 1) formation, frame, work ווצר אָמַר לִיוֹצְרוֹ shall the frame say of him that made it, he hath no understanding Is.29,16; בַּי־הוֹא יַרַע זערנו for he knoweth our frame Ps.103,14; בַּי נְצָרוֹ עַלֵיו that the maker of his work (others; idol, image) trusteth therein Hab, 2,18.— 2) imagination, thought, mind יצר לב האדם the imagination of man's heart Gen. 8,21; the imaginations of the thoughts 1Chr.28,9; יצר סמוך staid (i. e. confiding) mind Is. 26,3.— 3) pr. n. son of Naphtali Gen.46,24; patr. יְצָרֵי Num.26,49.

יְצְרְי (only pl. יְצְרִים) m. prop. form, hence: member, limb יְצָרִי בַּצִּל מון and all my limbs are as a shadow Jb.17,7.

יְצְרָי pr. n. m. 1) a person nentioned in 1Chr.25,11 = יְצָרָי v. 3.— 2) patr. of אָרָי Num.26,49.

to set on fire, to burn 'הַצָּת בְּּטְבֶּר and it shall kindle in the thickets of the forest Is.9,17; אָשׁ יִצָּת בְּעָבֶר הַּיִּער בְּעָבֶר הַ הַּיִּער בְּעָבָר הַ הַּיִּער בְּעָבִי בְּאָשׁ יִצְּתוּ shall be burned with fire Jer.51, 58; הַבְּעִבְּר מְּאַר מְצַּתְר מְצַּתְר (villages) shall be burned with fire Jer.49,2.

Niph. אַבָּן 1) to be kindled, burned נְּאָהָה בַּשִּוֹּבְּר burned up like a wilderness Jer.9,11; לּשְׁצְרֵיהְ בָאִישׁ and her gates are burned with fire Neh.1,3; fig. of anger: חַמַת יִי ְאָשִׁר־הִיא נִאְּהָה בְּנוֹ the wrath of the Lord that is kindled against us 2K.22,13.

Hiph. הְצִּית (fut. מַצִּי, ap. בַּצִּית זְּלֵית) to kindle, to set on fire, to burn Jer.11,16 a. Jud.9,49.

יקב to hollow out, to excavate.

יַקְבְּצְאֵל יְיּר. n. a city in Judah Neh.11,25 = קְבְּצְאֵל Jos.15,21 and 28.23,20.

יַקְדְ (fut. יֵלֶקְנֶּ הְ יִנְקְר ; tr. f. f. יָלֶקְנֶּ הְ ; tr. f. יִלְקְנָּר pt. p. יְקְנִּר ; inf. יְקְנִּר to glow, to burn, to blaze Deut.32,22 a. Is.10, 16; pt. p. as noun, see יְקְנִּר .

Hoph. הוקד (fut, יוּקר) to be

kindled or burned Lev.6,2; fig. of anger Jer.15,14.

רבי Ch. to burn, to flame; vt. f. אירידים burning Dan.3,6.

יְקְרָא Ch. (c. יְקְרָה) f. burning, conflagration Dan.7,11.

בּיבּיבּי pr. n, a city in Judah Jos. 15.56.

יקה 1) to be firm, to attach to one, to obey.— 2) to collect, to gather (בְּקָרָה).

קיקה n. m. in the superscription of the 30th chapter of Proverbs.

This superscription אָנוֹר בַּוְיַקּה may have a symbolic meaning: 'collector of preachings concerning obedience', a title alluding to הַּקָּהְיּי in v. 17 (Stb.).

קיד m. hearth Is.30,14.

קור ', קד' m. a burning יקור ', קד' איש he shall kindle a burning like the burning of a fire Ia. 10,16.

iving thing Gen.7,4; Deut.11,6.

יַקוֹשׁ a. יָקוֹשׁ (pl. יִקוֹשׁיִם) m. ensnarer, fowler Ps.91,3; Pr. 6,5; בישר יִקוֹשִׁים they spy crouching as fowlers Jer. 5, 26 (Eng.

Bible: they lay wait, as he that setteth snares).

יקותיאל pr. n. m. 1Chr.4,18.

descendant of Shem Gen.10,25 a. 26, the progenitor of several tribes in southern Arabia (in Arabian he is called Kahtan).

קים pr. n. m. of two persons.

יקיר adj. dear, beloved Jer.31,20.

בּקיר Ch. adj. 1) weighty, important Dan.2,11.—2) noble, distinguished Ezr 4,10.

יַקביה pr. n. m. of two persons.

ירָקְיּיִי pr. n. a Levitical city in Ephraim IK.4,12 = אַרָבְייָ Jos.21,

יקמעם pr. n. m. 1Chr.23,19.

יְּכְוְעָם pr. n. a Levitical city in Zebulun Jos.12,22.

וו. to fix to, to fasten (Kal not used).

Hiph. וֹהְיֵעְ (fut. יִיהְיִעְ; imp. עָהְיִעְ; imp. יִּהְיִעְ; to hang up (on a stake or cross), to impale Num.25.4: 2S.21.6 a. 9.

Hoph. הוֹכְע (pt. מּנְבָע) to be hanged, impaled 28.21,13.

نِدِم و see مِرْمِهِ.

יָבְץ (fut. יְבִץ a. יִבְץ, once יְבֵּץ וֹא. 3,15, ap. יְבִץ וֹם to awake יַבְּץ וֹיִבְץ מָם מּמִבְּתוֹּ and he awoke out of his sleep Jud.16,14; נְיִבֶץ נַחַ מְיֵינוֹ and Noah awoke from his wine Gen. 9,24.

יַקר (fut. יוֵקר יוֹקר מוֹלַר. a. יוֵקר to be heavy, weighty, hence: to be precious, esteemed, prized יַבְּיבְי thou wast precious in my sight Is.43,4; אוֹיִי דְּיִבְּי שְׁמוֹ מָאֹר his name was highly prized IS.18, 30; יוֹיִי בְּירוֹ רֵעִיךְ how precious also are thy thoughts unto me Ps.139,17; with בַּיבְירָנוֹ נִינִי which I am prized at by them Zch.11,13.

Hiph. יוֹקיר (fut. יוֹקיר; imp. יוֹקיר אוֹקיר אוֹקיר אַנוֹשׁ מְפָּוֹ הוֹקִר אַנוֹשׁ מְפָּוֹ וֹקִר אַנוֹשׁ מְפָּוֹ וֹקִר אַנוֹשׁ מְפָּוֹ וֹ will make a man more precious than fine gold Is.13,12; fig. to make rare or scarce קבּית הַעָּרְ make thy foot scarce in the house of thy neighbor Pr.25, 17 (Eng. Bible; withdraw thy foot etc.).

יָקְרִים (c. יְבָּרִית , with בּ: בְּיַקר; pl. יְבָּרָים, f. יְבָּרָים, c. יְבָּרָים, pl. יְבָּרָים, adj. prop. weighty, hence: 1) heavy, large אַבְנִים יִבְּרִים heavy stones (for building) ואַבָּנִים יִבְּרִים great wealth Pr. 1, 13.— 3) costly, precious, valuable אַבָּן יִבְּרָר coll. precious

stones 1K.10,2 אָם תוֹצִיא יַקר מְזוֹלֵל if thou take forth the valuable from the vile Jer. 15, 19; fig. מהיקה how precious is thy loving-kindness, O God! Ps.36,8.-4) honorable, noble נפש יקרה noble soul Pr.6,26; בָּנוֹת מִלְּכִים kings' daughters are among thy honorable women Ps. 45,10 (= בִּיִקְרוֹהֶיךָ, Dagesh irregular); בר רוח יבר רוח! Pr.17,27 Kri for רוּחַ (see under כוֹקר (see under בוֹקר).— 5) splendid, beautiful, clear, bright; as adv.: the moon walking יְרַחַיָּקַר הוֹלָהְ in splendor Jb.31,26; as a noun: as the beauty of the pastures (i. e. the grass) Ps.37, 20 (Eng. Bible: as the fat of the lambs); f. pl. as n. יקרוֹת clearness, brightness: לֹא יָהָיֶה אוֹר יָקָרוֹת there shall be no light of brightness (i. e. bright light), nor congelation (Eng. Bible: the light shall not be clear, nor dark; Vulgate: there shall be no light, but cold and frost, deriving יַקרות. from קבר to be cold). — 6) rare, וּדַבַר וִיָ הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהַם scarce and the word of the Lord was rare in those days IS.3,1.

20,15 — 2) honor, dignity, respect 20,15 — 2) honor, dignity, respect and all the wives will give honor (show respect) to their husbands Est.1,20; יְבָּיִרָת נְּדִּיְרָת נְדִיּרָת נְדִיּרָת נְדִירָת נְבִּירִין the honor of his excellent majesty v. 4; יְבִירִין נִּבְּרַרְבַּרִין but man being in honor abideth not Ps. 49,13.

riches, treasures). — 2) glory, splendor Dan.7,14. — 3) respect Dan.5,20 (others: authority).

יַרְשׁתְּי (בְּקְשׁ בְּיִּ בְּקְשׁ יִרְי בְּּרְ I have laid a snare for thee Jer.50,24; more fully יְּלְשׁׁיִּגִי בְּּעָּׁ the snare which they laid for me Ps.141,9; וְלַשׁוֹּרְיַ יִּלְשׁוֹּרְ יִקְשׁוֹּרְ יִקְשׁוֹּרְ יִקְשׁוֹּרְ יִקְשׁוֹּרְ וְשִׁיּוֹן and they lay a snare for him that reproveth in the gate 29,21; pt. יוֹמִשׁ ensnarer, netsetter, fowler Ps.124,7.

Niph. צֹוְיֵלֶ (fut. לַנָּלֶשׁ) to be snared, to be caught נְלְכָשׁי, thou art snared with the words of thy mouth Pr.6,2; וְבָּשׁ בּוֹּלִלְשׁׁ בּוֹּלִלְשׁׁ בּוֹּלִלְשׁׁ בּוֹּלְנִישׁׁ בּוֹלְנִישׁׁ בּוֹלְנִישׁׁ בּוֹלְנִישׁׁ בּוֹלְנִישׁׁ בּוֹל thou be snared therein Deut.7,25.

Pu. to be snared; pt. pl. יוָּקְשִׁים (בּיִיקְשִׁים).

יריי pr. n. son of Abraham by Keturah Gen. 25,2 a. 3.

לְהָנְאָלְיִ pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,38.– 2) name given by king Amaziah to the city of בָּלִנְאָלָרָאָרָ

יָרָא (2 pl. יְרָאהֶם Deut.5,5 a. יְרָאהֶם Jos.4,24; fut. ייַרָא, pl. ייַרָא, pl. ייַרָא, יראו ; imp. יראו , pl. וראו for יראו; inf. לירא for לרא ל for לירא = לירא; verb. n. וָרָאָה, with : לוראה) to be afraid, to fear, to reverence; with accus. אַל־תִּירָא אֹתוֹ fear him not Num.21,34; חַרֶב יַרֶאתָם ye have feared the sword Ez.11.8; my son, fear וְרָא־אָת־יִנְי בְּנִי וְמֶלֶךְ thou the Lord and the king Pr. 24,21; with מַאָלהֶיךָ and fear thy God Lev.19,32; with p, מפני Deut.1,29; Is. 37, 6; before inf. with מהבים: ל he was afraid to look Ex.3,6; אַנרא he feared to say Gen.26,7; with לא־תִירָא of the object: לא־תִירָא she is not afraid of the snow for her household Pr. 31. 21; וַנִּירָא מָאֹד לְנַפְּשׁוֹתִינוּ we feared greatly for our lives because of you Jos.9,24.

and thy right hand shall teach thee wonders Ps.45,5; as adv. ניְרֵאוֹת נְפְּלֵיתִי I am wonderfully distinguished Ps.139,14 (Eng. Bible: I am fearfully and wonderfully made).

ירָאַת שָׁמִיר (Ez.I,18; יִרְאַת שָׁמִיר the fear of briars and thorns Is.7,25 (acc. Stb. וְלָאָר in these two passages means: dreadful appearance).— 2) holy fear, reverence, awe יִרְאַר יִי the fear of the Lord (i. e. reverence towards God, piety, religion) Pr.I,7; יוַאַר יִר אָר וּאַר יִי אָרוֹ בְּרָב זּי the fear of the Almighty Jb. 6,14: אַרִיוּבְּרָם זֹי אַרְרְיִבְּרָם זֹי וֹ will put my fear (i. e. the fear of me) in their hearts Jer.32,40; יִרְבְּרָם זֹי their fear of me (or: their reverence towards me) Is.29,13.

יר אוֹן pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,38, now Jarun.

יראיה pr. n. m.

יהב (fighter, adversary) symbolic name of the king of Assyria Hos. 5,13 a. 10,6.

יְרְבַּעֵל (fighter of Baal) pr. n. surname of Gideon, the judge of Israel Jud.6,32 בְּיָבָה 28.11,21 (בְּיֵבֶּה בִּיבָּה, which is identical with בַּיִבּר בַּיִבְּיִר בַּיִּבְיִר בַּיִּבְיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בַּיִּבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בַּיִּבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִּבְיִּבְּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיר בְּיבְיר בְּיִבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בּיבְיר בּיִּבְיר בּיִּבְיר בְּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבּיר בְּיבְּיר בְּיבּיר בּיבְּיר בְּיבְּיר בּיבְּיר בְּיבּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבּיר בּיבְּיר בּיבּיר בּיבּיר בְיבִּיר בְּיבְיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בּיבְּיר בְּיבִּיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְיר בּיבְייבּיר בּיבְייבּיר בּיבְייבּיר בּיבְייבּיר בּיבְייבּיר בּיבְּיי בּיבְייבּיי בּיבְייבּייבּיים בּיבְּייי בּיבְייי בּיבְּייי בּיבְּייי בּיבְּייי בּיבּייי בּיבְייי בּיבְּייי בּיבְּייי בּיבְּייי בּיבְּייי בּיבְּיי

Abram went down into Egypt Gen.12,10; יוֹרֵדִי הַיָּם those that go down to the sea Is.42,10; of a brook: to flow down Deut.9,21; of tears: to run down הַרַנָּה עִינֵי mine eyes run down with tears Jer.14,17; ירֶר בַּבֶּכִי running down with weeping Is.15,3; of the hail: to fall down Ex,9,19; of a boundary going downward. 7711 and the border הַנְבוּל הַיַּרְהַנָה shall go down to Jordan Nnm. 34,12; בְּרֵת הַיָּעֵר in the descent (i. e. declivity) of the forest Is. 32,19 (Eng. Bible: coming down on the forest); of the day as declining: הַּיּוֹם רַר מָאֹר the day was far spent Jud.19,11; of bulwarks: to fall, to be subdued Deut.20,20; of a cut down forest Zch.11,2; of cattle: to fall, to die Is.34,7; fig. of those who are reduced to a low condition Deut. 28,43.

and he shall bring down thy strenght from thee Am.3.1); of the head: to hang down their heads to the ground Lam.2.10.

Hoph. הובד to be led down Gen. 39,1; to be taken down Num.10,17; to be cast down Is.14,15.

ר קייי pr. n. 1) the sixth in the series of descendants from Adam Gen. 5,15. — 2) another person 1Chr. 4,18.

ירון pr. n. Jordan, the chief river of Palestine, rising at the foot of Anti-Lebanon and flowing into the Dead Sea (usually אַנָין with the article) אַנָין דוֹן the plain of the Jordan Gen.13,10; poet. אָנֵין the land of Jordan (i. e. Palestine) Ps.42,7; in Jb.40,23 יוֹרוֹן is put for any large river.

ירה I. (fut. יובה, 1 pl. sf. בניבם; pt. יֹרָה; imp. יֹרָה; inf. יֹרָה (וְרוֹת, וְיֹרָה) 1) to cast יְרָה בַּיָם he has cast into the sea Ex.15,4; וָיָרִיתִי לָכֶם גוֹרָל that I may cast lots for you Jos. 18,6. — 2) to shoot יְרָה הַחִצִי he shot an arrow 1S.20,36; שַנֵּירָם we have shot at them Num. 21,30; כּיֹנָנוּ חָצָם עַלֹּיָוֶתֶר לִירוֹת בָּמוֹ־אֹפֶּל they make ready their arrow upon the string' that they may shoot secretly Ps.11.2; pt. ניָחֶל מָן־הַיּוֹרִים and he was wounded of the shooters (i. e. archers) 1Chr.10,3. - 3) to throw water, to besprinkle, to irrigate בְּמַלָקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ as the latter rain that besprinkleth the earth Hos.6,3 (Eng. Bible: as the latter and former rain unto the earth; see יוֹנֶהְ בּשׁרְבָּה שׁלְּבֶּוֹ בְּשׁרְבִּה שׁבְּוֹ בְּשִּׁרְה שִׁבְּוֹ בְּשִּׁרְה שִּׁבְּוֹ בְּשִּׁרְה שִּׁבְּוֹ בְּשִּרְה שִּׁבְּוֹ בְּשִּׁרְהְ עַּבְּוֹ בְּשִּׁרְה שִּׁבְּוֹ בְּשִּׁר בְּשִּׁרְהְ בִּיתִי לֵּיתִי the pillar, which I have erected Gen.31,51.

Niph. נוֹרָה (fut. יַּיָרֶה) to be shot Ex.19,13.

Hiph. הֹרָה (fut. יוֹרָה יִם, מוֹרָה , ap. יוֹרָ, pt. מוֹרָה , pl. מוֹרָים וֹח וֹרָ to throw, to cast הוֹרָנִי לַחֹמֶּר he hath cast me into the mire Jb.30,19.— 2) to shoot וְלֹא־יוֹרֶה שֶׁם הַיְּן nor shall he shoot an arrow there 2K.19, 32; pt. shooter, archeroux ביראו המוֹרָאוֹר and the shooters shot 2S.11,24 (Ktib for בּמוֹרָה בּמוֹרָה).— 3) to throw water, to sprinkle; hence pt. מוֹרָה shower Jo.2,23 (Eng. Bible: former rain — מוֹרָה).

יֵרֶה II. (akin to איֹר to shine, to light, hence: to see (Kal not used).

thing: פּי תֹּתֶם אֶלֹּהְתֶּרֶךְ הַשֹּיבְה when thou hast taught them (prop directed them to) the good way 2Chr.6,27: אינָה הַשְּאִים בַּבְּרֶךְ he will teach sinners the [right] way Ps. 25,8; pt. מֹנֶה he that teacheth, teacher, instructor וְבָּבִיא מֹנֶה שֵׁקֶר and the prophet that teacheth thies Is.9,14; יְלֹא־שֶׁמֵעְתִי בְּקוֹי and I have not obeyed the voice of my teachers Pr.5,13.

ירה (ביל in fear, to be afraid; only fut. pl. צל-תְּבְרוּ וְצֵּל־תְּבְרוּ וְצֵלְ־תְּבְרוּ tear ye not, neither be afraid Is. 44,8.

ירואל pr. n. a desert to the southeast of בוואל 2Chr.20,16.

דוֹדְ pr. n. m.

ירוק m. green herb Jb.39,8.

ירוֹיבֶא pr. n mother of king Jotham 2K 15,33 = ירוֹיבָה 2Chr.27,1.

ירוֹשֶׁלְיִם (prevailing form for יְרוֹשֶׁלְיִם (prevailing form for יְרוֹשֶׁלִים), which is of a later period and occurs only five times) pr. n. Jerusalem, originally a royal city of the Canaanites under the name ביש Gen.14,18, then of the Jebusites under the name יַבוֹּם (which see) Jud.9,10; since the time of David, the chief city of the Israelite kingdom; with הובילים ורישלים (ברישלים וואר) ורישלים ברישלים וואר ברישלים וואר ברישלים ברישה ברישלים ברישלים

בירוּשְׁלֶם a. יְרוּשְׁלֶם Ch. pr. n. Jerusalem Dan.5,2; Ezr.4,8.

ירח (= בְּבַר) to go about, to wander, whence יַרַחַ.

ירות moon Gen.37,9; as a figure of duration יבון עוֹלָם it shall be established for ever as the moon Ps.89,38; hence יוֹלָבוֹ וְלֵבוֹ וְלֵבוֹ in the sight of the moon, i. e so long as the moon shall give her light Ps.72,5 or יוֹלָבוֹ יְנִתוֹ till the moon shall be no more (i. e. (for ever) v. 7.

תְּבֶּים (pl. יְבָהִי , c. יְבָהִים month, a month, a month בּנָה יְבָים a month of time Deut. 21, 13; ביהים a month of time Deut. 21, 13; ביהים a month s 33, 14; poet יְבָהִים months of the past (i. e earlier days) Jb. 29, 2.— יְבָהִים is related to יַבְּה as Eng. month to moon or Germ. Monat to Mond. -- 2) pr. n. a son of Joktan Gen. 10, 26 and a tribe descended from him, inhabiting the Moon Mountains in the neighborhood of Hadramaut (Arabia).

רבין Ch. (pl. יֵרָחין) m. month Ezr. 6,15; D in 4,26.

יְרֵחוֹ, יְרֵחוֹ, pr. n. Jericho, a city of Palestine near the Jordan and the Dead Sea, in Benjamin Jos. 18.21, famous for its abundance in palms, wherefore it was also called עִיר בַּהְמָרִים Deut.34,3; once תִּירֹם IK.16,34.

יְרַחְטְאֵל pr. n. m. of several persons.
pr. n. m. of several

persons. pr. n. m. (akin to ביי) prop. to descend, to go down, hence: to be precipitous, rash, perverse בְּנָנְדִי the way is perverse before me Num.22,32.

Pi. יבט to precipitate, to cast down על־יִבִּי רְשָׁעִים יִרְשָׁנִי he cast me down into the hands of the wicked Jb.16,1.

יריאל pr. n. m.

יֵרִיב m. one who contends, adversary וְאָת־יִרִיבּךְ אָנֹכִי אָרִיב I 'will contend with him that contendeth with thee (i. e. with thy adversary) Is 49,25.

יְרֵיב pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.4,24 = יָבְין 1.— 2) another person Ezr.8,16.

יריבי pr. n. m.

יריה a. יריה pr. n. m.

יבחוֹ see יביתוֹ.

מות pr. n. m. 1Chr.7,8.

יִרִמוֹת see יְרִימוֹת.

ירִיעָה (pl. יְרִיעִה, יְרִיעִה) f. curtain (of a tabernacle or tent) אָתר לאָה נייִר בּיִּשְׁבְּן הַעְשֶּה נָשֶר יְרִיעִה thou shalt make the tabernacle with ten curtains Ex.26,1; יְרִיעָה בְּאֹהָל the curtains of the tent v. 12; also a tabernacle ייִשְׁב בְּתוֹךְ בִּיְרִיעָה dwelleth within the tabernacle 2S.7,2 (Eng. Bible: within curtains); fig. of the celestial vault בּיִרִיעָה שָׁבִּיִם בַּיִרִיעָה who stretcheth out the heavens like a curtain

Ps.104.2; poet. יְרָנִּוּן יְרִיעוֹת אָרָי the tents (i. e. the nomads) of the land of Midian did tremble Hab.3,7.

יִריעוֹת pr. n. f. 1Chr.2,18.

ירך (= קבַן) to be soft, whence

קָרָ (c. קָרָ, sf. יבָרָי, וֹבָרָי; du. מַמָּתְנֵיִם f. 1) thigh, hip מְמָתְנֵיִם from the loins even וער־יִרְכֵים unto the thighs Ex.28,42; קַרָרָ דָּרָ the bollow (socket) of the thigh Gen.32,33. Peculiar phrases: מוֹבָה (Gen.32,33. Peculiar phrases: מוֹבָּה בּ to smite leg and thigh (i. e. to smite violently) Jud.15,8. b) בָּפַק עַל־ (אֵל־) יַהַדְּ to smite violently on the thigh (a gesture of vexation) Jer.31,19; Ez.21,17. c) יצא יהדיי to come out from the thigh of ... (i. e. to be descended from) Gen. 46, 26. - 2) in animals: haunch, ham Ez.24,4. - 3) in inanimate things; a) side (= コュン the side of the tabernacle Ez.25,31; הַמְּוֹבֶּה the side of the altar Lev.1,11. b) shaft or shank of the sacred candlestick Ex.25,31.

נְיִרְכָּתִי (af. יִרְכָּתִים; du. יִרְכָּתִים) side, hinder side, rear נְיִרְכָּתִים for the two sides westward Ex.26,27; יַרְכָּתִי the sides of the tabernacle 36,27; יַרְכָּתִי the sides of the house 1K. 6,16; and his hinder side (i. e. border) shall be unto Zidon Gen.49,13.— 2) in-

ner part, recess, depth יבר אָל־ he was gone down into the inner part (i. e. hold) of the ship Jon.1,5; יבר אָלי the depth of the pit Ez.32,23.— 3) uttermost part, extremity לַבְּנִי צָבּוֹן the uttermost parts of the north Is.14,13; יבר אָלי ווייי לַבּנִי לַבּנִי ווּשְׁבּי לַבְּנִי ווּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיִי וְשְׁבִּי וּשְׁבְּיִבְּיוּ וְבִּבְּיִי וְבִּיּבְיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוֹ וְבִּבְּיִי וְבִּיּבְיוּ בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹבְיוּ בְּיִבְּיוֹ בְּיִי וְבִּיוֹי בְּיוֹבְיוּ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִי וְבִּיּבְייִי בְּיוֹי בְּיִי וּשְׁבִּיי בְּיוֹי בְּיִי בְּיוֹי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי

יְרְכְּה (sf. בּוֹלְכָת h. (sf. בּוֹלְכָת) f. thigh, side Dan,2,32.

ירְמוּת pr. n. 1) a city in the plain of Judah, formerly a royal city of the Canaanites Jos.10,3 etc.—
2) a Levitical city in Issachar Jos.21,29 בְּמְמוֹת 19,21 a. בְּמְמוֹת 1Chr.6,58.

ירבי' pr. n. m. Ezr.10,33.

et Jeremiah Jer.1,1.— 2) fatherin-law of king Jehoahaz 2K.23, 31.— 3) several other persons Jer. 35,3 etc.

יֵרְעָה לּוּ to tremble, to be afraid יַרְעָה לּוּ אוֹי הוֹיִי his soul trembleth within him Is.15.4 (Eng. Bible: his life shall be grievous unto him).— The fut. דָעַע belongs to דָעַע II.

יְרְבָּאֵל pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,27.

יְרֵק (inf. יְרָק) 1) to spit, with יָרָק in the face of one Num. 12, 14; Dent.25.9.— 2) to sprout, to grow, to be fresh or green, whence

קרק (c. יְרַק) m. green herbage, greens, herbs בּן הַיְּרָק garden of herbs Deut. 11, 10; יְרָק a portion of herbs (vegetables) Pr. 15,17; יְרֵק הַשָּא; green herb 1s.37,27.

וּנְהַלְּכוֹי (from בְּיֵב) prop. greenness, hence: paleness יְנְהַלְּכוֹי and all faces are turned into paleness Jer.30,6; of grain: withering Deut 28,22 (Eng. Bible: mildew).

מי הַּנְּקְוֹן m. greenness, see מֵי הַנְקוֹן under מֵי בַּנְקוֹן

יְרְקְעָם יִירְקְעָם vr. n. a city in Judah 1Chr. 2.44.

רְבְּקְבְיק (redup. from יְבָיְ; pl. f. מּנְבְּקְבְּיִן (redup. from יְבָיְבִיּן; pl. f. מוֹנְבְּבְּיִלְיוֹיִ adj. greenish, yellowish Lev.13.49; 14.37; as a n.: yellowness of gold Ps.68.14.

ירש (also ירָשׁהָ 2 בְּשְׁהָ Deut.6,18, but sf. ירָשׁרָ 30,5, ירָשׁרֹּ , 2 pl. בּיירָשׁרֹ ; fut. בּיירִ ירִירָשׁרֹ ; fut. בּיירִ ירִירָשׁרֹ ; fut. בּיירִ ירִירָשׁרֹ ; fut. בּיירִ ירִירָשׁרֹ ; fut. בּיירִ ירִי ירִירָשׁרֹ ; imp. בּיירָשׁרֹ ; inf. בּיירָשׁרִ ; inf. בְּיִשְׁרִ , sf. קְשְׁרָ , rarely בּירִשׁרִ בּירָשׁרָ , sf. קְשְׁרָ , rarely בּירִשׁרָ בָּירָ אַרָּ בְּיִלְ 1) to seize, to take possession of, to possess בּיִרְשִׁרָּ לְּאַרְרְבָּבְּ they took not possession of the land by their own sword Ps.44,3; in poetry יִרָשׁ אָרֵץ

frequently means to enjoy the greatest prosperity and happiness Ps. 25, 13; 37, 22; הוא יַשְׁמִיד אָת־ he will de- הַנּוֹיִם הַאַלַה... וִירְשָׁתַם stroy these nations... and thou shalt possess them Deut. 31, 3; and shouldest thou possess it? Jud.11,23; pt. יוֹרָשׁ Mic. 1,15 a. Jer.8,10 possessor, conqueror: יוֹרָשׁ עֵצֶה the possessor of dominion Jud. 18,7 (others: hereditary ruler) .- 2) to dispossess, to take away, to rob, to impoverish, with accus.: וְשַׁפַּחָה בִּי־תִירֵשׁ and when a handmaid dispossesseth her mistress Pr.30,24; have ye called הַלְיַרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לְנוּ us to rob (or: impoverish) us? Jud.14,15. - 3) to inherit, to receive an inheritance, to succeed, with accus.: וְיֵרֵשׁ אֹתָה and he shall inherit it Num.27,11; וָהָנֵה and, lo, one born בורביתי יוֹרָשׁ אֹתִי in my house is mine heir (i. e. will succeed me) Gen.15,3.

Niph נוֹרשׁ (fut. לוֹרָתׁ) prop. to be dispossessed, hence: to become poor שְּלְהָנָתְּ פֵּן תְּלְּרִע love not sleep, lest thou come to poverty Pr.20,13 (comp.

Pi. יֵרְיּב שׁ to seize. to possess: only fig. of the locust: בָּלְרַעִּצְּךְ נִּפְרִי אַרְמָתְּךְ יִיְרִשׁ הַצִּיְצֵל all thy trees and fruit of thy land shall the locust seize Deut.28.42 (Eng. Bible: shall the locust consume).

Hiph. הוֹרִישׁ (fut. ייֹרִישׁ, ap.

יוֹן בִי וֹרָשׁ; pt. מוֹרִישׁ; inf. מוֹרָשׁ, with a double accus.: to make possess, to give to possess, to give in possession אָת אָשֶׁר that which יוֹרִישָׁהְ כָמוֹשׁ אֵלהֵיהְ Chemosh thy god giveth thee to possess Jud.11,24; fig. ותורישני and makest me possess עונות נעובי (i. e. imputest to me) the iniquities of my youth Jb:13,26; with of the person: to leave for an and וְהוֹרַשָּׁתֵּם לְבְגֵיבֵם and that ye may leave it for an inheritance to your children Ezr. 9,12. - 2 to take possession of, to seize upon וָהוֹרֵשָׁתֵם אָת הַעִיר and ye shall seize upon the city Jos. 8,7. — (3) to dispossess, to drive out, to cast out אוֹרִישׁ גּוֹיִם מְפַנֵיך I will drive out the nations before thee Ex.34,24; fig. of illgotten wealth: מָבְטִנוֹ יוֹרְישֵׁנוּ אֵל God shall drive (cast) it out of his belly Jb.20,15.— (1) to carry away, to destroy אַכָּנוּ בַהֶּבֶר וָאוֹרָשֶנוּ I will smite them with the pestilence, and destroy (Eng. Bible: disinherit)themNum.14,12; תוֹרִישֶׁם my hand shall destroy them Ex.15,9.

יֵרִישָׁה f. possession Num. 24, 18 (בּיִשְה).

יְרְשָׁה לְּעִשְׁר (1) possession יְרְשָׁה לְּעִשְׁר (בְּתָּהִי אָתְרַבְּר שִּעִיר l have given mount Seir unto Esau for a possession Deut.2,5; יְשֵׁהְבָּר וְשֵׁרְבָּתְּם לְאֶרֶץ then ye shall return unto the land of your possession Jos.

1,15.— 2) inheritance בְּיָבְשְׁה the right of inheritance is thine Jer.32,8.

שיי (־שֹׁיֵי) prop. being, existence (from השיי), hence: 1) as a n.: substance, estential possession to cause those להַנְחִיל אֹהַבֵּי וִשׁ that love me to inherit substance Pr.8, 21.- 2) as adv.: there is (opposite to is there is not) whether there הַנשׁ־בַּה עֵץ אִם־אַין be wood therein, or not Num.13, 20; in a strengthened form: wi it certainly is 2K. 10, 15; pleonastically אין יש Ps.135,17 and אַיָן Jb 9,33 for אַיָּש there is not; with אַיֵּיה: some, others there were who said, i. e. some said Neh.5,2. b) sometimes וָשׁ אֲשֶׁר וִהְנֶה הָעַנָן sometimes the cloud was Num.9,20 .-3) as a verb in the 3rd person: is, it is וושׁ יִי עִמָנוּ and the Lord is with us Jud.6,13; אָם־יָשׁ אָתר if it is in your mind (if it be your mind) Gen.23,8; with sf. וַשָּׁרָ thou art, וַשָּׁרָ he is, וַשָּׁרָ a. ישֶׁכֶם you are: אַשֶּׁר וָשָׁנֵוֹ פֿה who is here Deut.29,14; sometimes with sf. in the sense of an adv. לָשָׁנוֹ עַם אָחָד there is a certain people Est.3,8; suffixed form sometimes used with participles to emphasize the action: אָם־נָשָׁכֶם ז עשׁים חַמַר if ye really are dealing kindly Gen 24,49; הַּוֹשָׁבֶם אֹהַבְּים אַת־יִיבְּ whether ye really love the Lord Deut.13,4.— 4) with 5: there is to any one, to have אֵשׁ לִי תִקְנָה there is to me hope, i. e. I have hope R.1,12; אַב זְבֵּן we have an old father Gen.44,20; שׁב זְבַּרְבָּיִשְּׁר עֵשׁׁד זוֹ all that he had Gen.39,5; בְּלְבַּיְבָּיִי מְּלַ בַּעָּבֶּר אוֹ לוֹבְרִבְּיִךְ מִּלְ בַּעָבְּר thou to speak to the king? 2K. 4,13 (Eng. Bible: wouldest thou be spoken for to the king?).

יושׁב (fut. ב שֵׁיִן, ap. ב שֵׁיְן; pt. בשֵׁיִן, ישב , poet. ישבי Ps. 123, I. pl. יושבים , c. יושבים Neh.3,8, ភាដ្ឋ្យប់ , ភាដ្ឋ្យប់ , ភាដ្ឋ្រប់ Jer. 22,23 Ktib ישַבְתִּי , pl. יוֹשָבוֹת, ישבות; imp. ישבה; inf. ישבות; verb. n. אָשֶׁבֶּת (שִׁבְתִּי) 1) to sit, to take a seat, to be seated; with לימין on, upon Ex.17,12; with לימין to sit at one's right hand Ps.110,1; of judges: כָּי שֶׁבָּה וְשָׁבוּ בָסָאוֹת for there they sat on thrones of justice Ps.122,5 (others: for there are set thrones for judgment); of God as ruler of the world: לָשַבְתָּ לִכָּמָא שוֹפֵט צֶּדֶק thou satest in the throne as a righteous judge Ps.9,5; hence of God also he that sitteth enthroned ישֶׁב יֶּרֶם of old Ps 55,20.- 2) to tarry, to wait אַנֹכִי אָשֶׁב עַד שׁוֹבַךְ I will tarry (wait) until thou come again Jud.6,18; with לי for ישבוי tarry ye here for us Ex. 24,14; יָמִים רַבִּים תִּשְׁבִי לִי thou shalt wait for me many days in the עַל דָּרֶכִים וָשֵׁבְתָּ לָהֶם in the ways hast thou sat (waited) for them Jer.3.2 - 3) to stay, to abide,

to dwell ישָבָה עָבָּוֹרְי abide with me Gen.29,19; קרֹישָׁבוּ אַחִים יַחְבָּי if brethren dwell together Deut.25,5; pt. ישָבּ dweller, inhabitant Gen. 25,27; Is.5,3.— 4) to be inhabited and not inhabited Jer.17.6; יְישִׁבָּה מוֹישְׁבָּה and this city shall be inhabited for ever v. 25; the company of the company it shall not be inhabited for ever Is.13,20.

Niph. נוֹשֶׁבֶּת (pt. נוֹשֶׁבָּת, f. לְנוֹשֶׁבֶּת מֹ (נוֹשֶׁבֶּת מֹ (נוֹשֶׁבֶּת and the cities shall be inhabited Ex.56,10; אָרֶץ נוֹשְׁבָּת aland inhabited Ex.16,35.

Pi. פִירוֹתִיהֶם to set מִירוֹתִיהָם and they shall set their pal aces in thee Ez.25,4.

Hiph. הוֹשִׁיב (fut. יוֹשִׁיב ; pt. מוֹשִׁיב (mf. הוֹשִׁיב inf. מוֹשִׁיב inf. בוֹשִׁיב (make to sit, to make to well, to make to be inhabited יַנְישִׁיבֹנְי עֵל בְּיִשְׁיבֹנִי עֵל בְּיִשְׁיבֹנִי עַל בְּיִשְׁיבֹנִי עַל בְּיִשְׁיבֹנִי בְּיִשְׁיבֹנִי בְּיִשְׁיבֹנִי בְּיִשְׁיבֹנִי בְּיִשְׁיבֹנִי הוֹשִׁיבְנִי הוֹשִׁיבְנִי עִד אוֹשִׁיבִרְ בְּאָדִרִים; he hath set me in dark places Lam,3,6; עַרְבֹּיְבְּרְ בְּאָדִרִים נִים וֹשְׁיבֹנִי עִד אוֹשִׁיבְרְ בְּאָדִרִים מוֹשְׁיבִנִי עִיבְּיִי מְשִׁיבְּרִ בְּאָדִרִים בְּיִשְׁיבִּוֹי עַרִים נְשַׁשִּׂית נְיִשְׁיבֹּוֹי and they shall make the desolate cities inhabited Is.54,3.—2) to take, to marry שִׁיבוֹי that had taken (prop. settled) strange wives Ezr.10,18.

Hoph. בושב 1) to be placed or settled יְהַאָּרֶץ בְּקְרֶב הָאָרֶץ of that ye may be placed alone (others: that ye may be left alone)

in the midst of the land Is.5,8.— 2) to be inhabited בְּאֹמֵר לִירושָׁלֵם who saith to Jerusalem, Thou shalt be inhabited Is.44,26.

באבער pr. n. m.

קבּת ישֵׁב בּשְׁבָּת pr. n. a warrior of David 2S.23,8 = יַשְּׁבְעָם 1Chr.11,11.

בְּוֹב בְּוֹב (Kri יִשְׁבְּוֹ pr. n. 28. 21,16.

חבשי pr. n. m.

ישבי לחב pr. n. m. 1Chr.4,22.

יַשְׁבְעְבְּר pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.11,11=,ישֶׁב בַּשֶּׁבֶּר,—
2) another person 1Chr.27,2.

רְּבְּיִי pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2.

ישבקשה pr. n. m. 1Chr.25,4.

ישה (= אשה) to be strong, firm, hence: to be, to exist; derivatives: או מושיר and בושיר מו

בּיִשְׁרֶבְ (n. 1) son of Issachar Num. 26,24 = יִשִׁיב (Gen.46,13 a. יִשִּיב (IChr. 7,1.—2) another person Ezr.10,29. יִשְׁיב (pr. n. son of Asher Gen.46,17.

ישוחיה pr. n. m.

pr. n. 1) son of Asher Gen.46, 17.— 2) son of Saul 1S.14,49.

יִשְׁישֵׁ (n. 1) בְּיִישְׁישׁ the son of Nun, successor of Moses Neh.8, 17.— 2) high priest mentioned in Ezr.2,2 and several other persons.— 3) a place in Judah Neh. 11,26.

יִשׁוּעָה (c. יִשׁוּעָה, sf. יָשׁוּעָה; pl.

ישועה (ישועה) f. help, deliverance, salvation, welfare יוֹי בּוְשׁוֹעָה salvation belongeth unto the Lord Ps. 3,9; ישועה יְשִׁית חמות וְחַל [his] help will he set as walls and bulwarks Is.26,1; ישועה יִי the salvation of the Lord Ex.14,13; voet. יְשׁנְעַה וְשִׁרְת וֹיִם (upon) thy chariots of salvation Hab. 3, 8; ישִׁעָר שְבְּרָה יְשִׁעָת אָרָץ and my welfare passeth away as a cloud Jb.30, 15; ישועה אָרֶץ we have not wrought any deliverance in the land Is.26,18.

ישר acc. Stb. to bend, to shrink (akin to קיף); others: to be empty, whence ישוקה.

ישׁבה. m. shrinking (from hunger); sf. אין m. shrinking (Eng. Bible: casting down) shall be in the midst of thee Mic.6,14.

būmi see būži.

ישׁבי to be stretched (Kal not used).

Hiph. הישִים (fut. יישׁים, ap.
ביישׁים) to stretch, to extend Est.
4,11; 5,2.

ישי' pr. n. father of David 18.16,1 = אִישׁי 1Chr.2,13.

יָשׁוֹב see יָשִׁיב.

pr. n. m.

ישימאל pr. n. m.

לישׁיםוֹן (from ישׁיםוֹן) m. desert, wilderness יִשִּׁיםוֹן the howling of the wilderness Deut 32,10.

ישימות Ktib Ps.55,16 for ישימות

(see נְשִׁא Hiph.); acc. others בישׁוֹם desolation, destruction.

ישימות f. pl. desolation, destruction; only in pr. n. בית הַיְשִׁימוֹת, which see under בִּית בּיִשִּׁים.

שׁישׁי m. old man, aged man שַּׁשׁישׁ בָּנוֹ both the greyheaded and very aged are among us Jb. 15,10; pl. יִשִּׁישׁים 12,12.

ישיישי pr. n. m.

יַשְׁם בּ יִשְׁם, fut. פּישָׁם, f. שְׁמֵם בּ יִשְׁם, to be waste, desolate, deserted הַּאַבְּקְה לֹא תִשְׁם and that the land be not desolate Gen.47, וּשָּׁבִים הַּתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיִבְים הַתְּיבְים הַתְּיבְים הַבְּבוֹים הוא the cities shall be laid in ruins, and the hlgh places shall be desolate Ez.6,6.

Hiph. רְשִׁים (fut. יַשִּים) to make waste (generally refered to שַשְׁים which see).—רְשִׁים Num.21,30 acc. some from יַשַׁים or יַשַּׁים (we have laid them waste); acc. others from לְשֵׁים, which see.

ישׁם (same as ישׁם; fut. ישׁם, ap. בישׁם to put, to place; impersonally: ווֹישֶׁם בְּאָרוֹן and they put him (he was put) in a coffin Gen. 50,26.— יישׁם Ktib Gen.24,33, for which the Kri has ווֹישֶׁם (Hoph. of ישׁוֹם).

אבשי pr. n. m.

by Hagar, the ancestor of many Arabian tribes Gen.25,12; gent. pl מישׁבְעֵאלִים, an Arabian people

whose territory extended from Egypt to Assyria Gen.25,18 etc.— 2) the slayer of Gedaliah Jer.41, 2.— 3) several other persons 1Chr.8,38 etc.

ישמעיה pr. n. m. 1Chr.12,4.

ישמעיה pr. n. m. 1Chr.27,19.

ישבי pr. n. m.

ישׁן , וְשֵׁין (fut. ישׁן , ז ישׁן ; inf. ישׁן) to sleep, to be asleep, to fall asleep אָשָׁכָבָה וֹאִישֵׁן I will lay me down and sleep Ps.4,9; fig. to be inactive, hence of God: עוֹרַה יישן ויי awake, why sleepest thou, O Lord? Ps 44,24; poet. of death: יָשַׁנְתִּי אָז וְנוּהַ לִי I should have slept (i. e. been dead): then had I been at rest Jb.3,13; more fully: וְיַשְׁנוּ שָׁנַת־עוֹלְם that they may sleep a perpetual sleep Jer. 1,39; בּוֹרָאִישׁן הַפּוֹת lest I sleep the sleep of death Ps.13,4. - 2) to linger, to tarry, to remain long in the same condition, whence

Niph. נישֶּׁנֶת, לְּנִישֶׁן גִישֶׁן (pt. נִישֶׁן, f. נִישֶּׁן) to be old, dry נְצְּבַלְּהֶם וְשִׁן נִישֶׁן בִישְׁן מִשְׁן and ye shall eat very old store (of grain of a former year) Lev. 26,10; אָנָי נִישְׁנָת הָיא it is an old leprosy 13,11.— 2) to remain long בְּאָבֶיץ and ye shall have remained long in the land Deut. 4,25.

Pi ישן (fut. ישון) to make sleep, to lull to sleep בַּרְבָּיִהְ and she made him sleep upon her knees Jud.16.19.

יָשֶׁן (f. יְשְׁנָה) adj. old; of grain: יְשָׁן and ye shall bring forth the old because of the new Lev.26,10; בּבְרֵכָה הַיְשָׁנָה the old pool is.22,11.

באָם, (f. ישׁבָה (resp.) adj. sleeping (prop. a pt.) אייטן הוא (i. e. he sleeps) IK.18,27; ישׁבָּה אייטן הוא אווע לישׁבָּה (ii. e. he sleeps) IK.18,27; אייטן אייטן ישׁבָּה (sleept) 3,30; דוֹבָב שִּׁבְּּהִי יִשְׁנִים (sleept) 3,30; ביבב שִּׁבְּיִי יִשְׁנִים causing the lips of those that are asleep to speak Cant.7,10: fig. of the dead: ישׁבֵּי אַבְּיִם עְבָּר עִבְּר וֹשְׁבָּי those that are sleeping(that sleep) in the dust of the earth Dan.12,2.

ישׁיַי (Ar. ישׁיַי) prop. to be wide, hence: to be free, fortunate (Kal not used).

13,19.

Niph. צושׁע (fut. יוָשַׁע pt. יוַשְּעוּ (fut. יוַשָּע pt. יוֹשָּע imp. pl. יוֹשְׁעוּ וֹ) t) to be delivered, saved, with יוֹן וֹ וֹ יוֹן וֹ וֹ וֹ וֹ בִּיבֶּם מִאוֹיְבִיבֶּם מִאוֹיְבִיבֶּם מִאוֹיְבִיבֶּם מִאוֹיְבִיבֶּם מִאוֹיְבִיבֶּם הוֹ he shall be saved out of it Jer.30,7; with בוֹ יוֹשָע בִּיִי עם נישַע בִּיִי people saved by the Lord Deut 33,29; pt. victorious אַדִּיק וְנוֹשֶׁע הוֹא he is righteous and victorious Zch.9,9 (Eng. Bible: he is just, and having salvation).

Hiph. יוֹשִיע (fut. יוֹשִּיע, יוֹשִּיע, יוֹשִּיע, הוֹשֵּיע, יוֹשִּיע, מוֹשִּיע, אַן יוֹשֵּע, imp. הוֹשֵע, הוֹשֵע, imp. אַנְיִּשְּיעָה , הוֹשֵּע, ito save, to deliver וְאָבְיִּה and the afflicted people thou wilt save 2S.22,28;

thou savest me from violence 22,3; with ביני to help, to give aid יְשִׁיעַ לְבְנִי אָבִיוֹן he shall give help to the children of the needy Ps.72,4; הְיִנִי אָבִיוֹן and there was none to aid her Deut. 22,27; a peculiar expression: יְדִי mine own hand hath saved me, i. e. I have conquered without anybody's aid Jud.7,2; in the same sense also with יְדִי or יְמִין (comp. Ps.98,1 a. Is.63,5); pt. as n.; saviour, with sf. יְצִיּעִי 28. 22,3.

מַשֵּׁע בּי מִשְׁע עַמָּר (sf. יִשִּׁע וּשִׁע מּלָּרִים שְּּוְבוּ וְשֵׁע וּשֵׁע 1) safety אוֹבּי מַשְּׁיבוּ וּשֵׁע וּמְדִּרים שְּּוְבוּ וּשֵׁע מּמְרּ and those which mourn may be exalted in safety Jb. 5, 11 (Fuerst: and the gloomy are strong in freedom); אוֹבְי וּשִׁע יְפִיחַ לוּ I will set him in safety (Fuerst: at liberty) from him that puffeth at him Ps.12,6.—2) salvatiou, prosperity אַרְאָנְיִעְּעְבְּיִּךְּ לוֹנִישְׁע עַמְּוּן thou wentest forth for the salvation of thy people Hab. 3,13; יִשִּׁע יִשִּׁע וַשְּׁעִּי the God of my salvation Ps.18,47.

ישעי pr. n. m.

ישׁבְיהוּ (ישׁבְיּבְיּי pr. n. 1) the famous prophet Isaiah 2K.19,20; Is.1,1—2) name of several other persons 1Chr.25,3; Ezr.8,7 (יִּשִׁבָּיִי), etc.

איי to be hard, to be firm.

יְשְׁלֵהְ or מְשְׁלָהְ m. jasper (a very hard precious stone) Ex.28,20.

기를받는 pr. n. m.

ושׁבֵּין pr. n. m.

יָשֵׁר (fut. יִשֹּר , once יִשֹּר וֹשֵׁר 18.6,12)

1) to go straight יִשַּר בַּפְּרוֹת 10 to go straight בַּיָשָר בַּפְרוֹת 19 and the cows went straight on the way 18.6,12 (יִשִּרְבָּה for וַיִּשִּרְבָּה (וַתְּשֵּׁרְבָּה for בַּיִשְׁרָב וֹשִׁר 2) to be morally straight, upright, right יִשְׁרָב his soul is not upright in him Hab.2,4; with בַּשִיבִי to seem good, to please well בַּעִיבִי she pleaseth me well Jud 14,3; impersonally: אַבִּייִישַׁר בְּעִיבִי הְאָרֹה בִּעִיבִי הְאָרֹה בַּעִיבִי הְאָרֹה בַּעִיבִי הְאָרֹה בּעִיבִי הְאָרֹה בּעִיבי הַאָּרֹה בּעִיבִי הְאָרֹה בּעִיבי הְאָרֹה בּעִיבִי הְאָרֹה בּעִיבִי הְאָרַה בּעִיבִי הְאָרֹה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרָה בּעִיבִי הְאָרָה בּעִיבִי הְאָרָה בּעִיבִי הְאָרִה בּעִיבִי הְאָרָה בּעִיבּר הָאָרָה God Num.23,27.

Pi. ישר, ושר, (fut. ישר, once וושר בנישר 2Chr.32,30 for וושר; pt. מָנִישֶׁר (מִנִישֶׁר) 1) to make straight, to make even make straight וַשְׁרוּ בָּעַרָבָה מִסְלָּה in the desert a highway Is.40,3; and I will make the והרורים אַנשֵּר uneven places straight Is.45,2; of moral conduct: וָהוֹא יַנִישֶׁר אֹרַחֹהֶיךָ and he shall make straight thy paths Pr.3,6; as adv.: אִישׁ תִבוּנָה a man of understanding וֵנשֶׁר־דְבֶּת walketh straight (i. e. uprightly) Pr.15,21.— 2) to direct or lead, as an aqueduct 2Chr.32,30; poet. of the thunder: תַּחַתּ־בַּל־הַשָּׁמֵים he directeth it under the whole heaven Jb. 37, 3. - 3) to esteem right, to approve עַל־בֵּן בַּל therefore do I esteem all thy precepts in all things as right Ps.119,128.

Pu. לְשֵׁר (pt. לְיִשְׁר) to be made even, to be fitted וְצָבְּה וָדָב מְוָשֶׁר and covered them with

275

gold fitted upon the carved work 1K.6,35.

Hiph. דְיִשִׁר a. הַיִּשִׁר (fut. יִיִשְׁר ; imp. וֹהְשֵׁר (הוֹשֵׁר הוֹשֵׁר) to make straight or even קבי בּוְבָנִי בִּוְבָנִי הַיִּשׁר הַּבְּנִי בִּוְבָנִי הַבְּנִי בִּוֹבְנִי בִּוֹבְנִי בִּוֹבְנִי הַ make thy way straight before my face Ps. 5,9.— 2) to keep a straight direction קּנְבָּה וְנִבְּיוֹן וְעַבְּעַבְּיִ וְנִישִׁרוֹ נָנְנְהָדְּ וְנִבְּח וַבִּיםוֹ וְעַבְּעַבְּיִוֹ let thine eyes look right forward, and let thine eyelids keep a straight direction before thee Pr.4.25.

ישר (c. ישׁרָ; pl. ישׁרָן, c. ישִׁרָ; f. ישָׁרָה, pl. ישָׁרָה adj. 1) straight, even וַרְגְלִיהֶם רָגֶל יִשְׁרָה and their feet were straight Ez.1,7; בּנְבֵּיהֵם their wings יַשְׁרוֹת אִשְׁה אֵל־אַחוֹתָה straight, the one toward the other v. 23; אוֹלִיבֶם ... בְּדֶרֶךְ וָשְׁר I will cause them to walk in a straight way Jer.31; fig. prosperous לַבַּקּשׁ to request from מְמֵנוּ דֶּרֶךְ יִשְׁרָה him (God) a prosperous journey Ezr.8,21. - 2) right, upright, just, righteous הַנִשׁ אָת־לְבָּבְּף נְשִׁר is thy heart right? 2K.10,15; מוֹב וְיָשֶׁר good and upright is the Lord יַשָּׁר הָאֶלהִים אָת־הָאָדָם יַשָּׁר (Ps.25,8 God hath made man upright Ec. 7,29; אַתָּה thou hast been upright (honest) 1S.29,6; קַבָּרָדָּ one that is upright in the way Pr.29,26; as a n.: that which is right יְשֶׁר הָעָנֵיתִי l have perverted that which was right Jb. 33,27; pl. יַשְׁרִים as n: upright men יְשׁמֵּוּ יִשְׁרִים עַל־וֹאת upright men shall be astonished at this Jb.17,8; וישַׁרִים עִמוֹ וִעֲשָׂר and upright ones with him; thus shall he do Dan.11,17 (others: he shall make peace with him, taking ישַׁרִים in the sense of מִישַׂרִים, which see); c. ישהייהב the upright in heart Ps. 7, 11.- 2) right, good, pleasing (particularly with as it בַּמוֹב וַבַּיָשָר בִּעִינִיךְ (בִּעִינִי seemeth good and right in thine eyes (unto thee) Jos. 9,25; as a n.: that which is right or pleasing every man אִישׁ הַנְשֵׁר בָּעִינֵיו וַעֲשֵׂה did that which was right (pleasing) in his own eyes Jud.17,6.-The word בַּלֶּעָר in בַּנְשָׁר Jos. 10,13 a. 2S.1,18 is difficult; accord. ing to Syriac and Arabic versions = קבר השיר the book of poems.

שר pr. n. m.

ישר (sf. ישרי) m. 1) straightness, uprightness, righteousness אַרָחוֹת לשי the paths of uprightness Pr. 2,13; אָמֵרֵי־יִשֵּׁר words of righteousness Jb.6,25; לְהַנְּיִד לָאֲדֶם יָשֶׁרוֹ to show unto man his uprightness 33,23 (Stb.: his duty to be honest) .-- 2) that which is proper, due, necessary נְחשֵׁךְ מִינֶר צַּךְ and there is one that withholdeth more than is proper, and still cometh only to want Pr. וַבָתוּב ישֵׁר דָבָרֵי :as adv.: וָבַתוּב ישֵׁר דָבָרֵי מבת and that which was written down uprightly, even words of truth Ec.12,10.

ישׂרָאֵל pr. n. Israel, the name given

to the patriarch Jacob Gen.32,29; the children of Israel, i. e. the Israelite people Ex.1,1, for which sometimes simply אָרֶץ יִשְּׁרָאֵל 5,2; יִשְּׁרָאֵל the land of Israel, i. e. Palestine 1S.13,19, for which simply יִשְּׁרָאֵל is.19,24; gent. יִשְּׁרָאֵל an Israelite 2S.17,25, f. יִשְׁרָאֵלית Lev.24,10.

ישראלף pr. n. m. 1 Chr. 25, 14 = מַיְבְירָאלְרָּגְּיִר yr. 2.

ישֵׁרָה (c. ישִׁרַת huprightness, honesty ישֵׁרַת לֵבָב uprightness of heart 1K.3,6.

m. poetical name for the people of Israel Deut.33,5.

ישיש acc. Stb. to shrink, to be wrinkled, hence יְשִׁישׁיַ.

שׁשֵׁי (= יַשִּׁישׁי m. old man, one greyheaded 2Chr.36,17.

מְשֶׁעֶּרָ (contracted from יְשָּׁעֵּרָ) pr. n. Issachar, the fifth son of Jacob by Leah Gen.30,18, ancestor of the tribe of that name Jos.19,17.

Ch. (sf. יְהָהוֹן) sign of the accusative case (= Heb. בִּידׁ יָתְהוֹן) עוּנְיתָ יָתְהוֹן whom thou hast set Dan 3,12.

יָתְבּן; pt. pl. m. יְשָׁבֵּן; pt. pl. m. יְתָבִין; pt. pl. m. יְתָבִין; pt. pl. m. dwell Ezr.4,17.

Aph. בּוֹתֵב to set, to cause to dwell Ezr.4,10.

יתד to pierce into, to stick in, whence זָהָר

יתד (c. יחד; pl. יתד, c. יתד) m. 1) peg, nail, pin הַּיָּתָר הַתִּקוּעָה נאמן the nail that is fastened in the sure place Is.22,25; the nail (pin) of the tent Jud.4,21. - 2) shovel, spade and thou וְנָתֵר תָּהְנֶה לָךְּ עַל<u>וּאַוּנ</u>ְהְ shalthave a spade upon thy weapon Deut. 23, 14.-3) fig. a fastening, a and וַלַתָּת לָנוּ יַתָּד בָּמָקוֹם קַּדְשׁוֹ and to give us a nail (i. e. to fasten us) in his holy place Ezr. 9, 8; poet. as a figure of a ruler: মানুচ্ out of him cometh פַּנָה מָפֵּנוּ יָתַר forth the pillar, out of him the nail Zch.10,4.

יתוֹם (from יְרוֹם; pl. יְתוֹם m. prop. to be forsaken, hence: orphan, one without a father or protector Ex.22,21; Ps.10,18; Jb.6,27, etc.

יתוּר יתוּר (from יתוּר הָרִים מִרְעָהוּ (תּוּר m. what is espied by him on the mountains is his pasture Jb.39,8 (Eng. Bible: the range of the mountains is his pasture).

אר. חוו to beat with a club, whence היֹהָה.

יתיר pr. n. a city in the moun tains of Judah south of Hebron Jos. 15,46 etc., now called Attir.

יְהִיך Ch. (def. יְהִירָ) adj. exceeding, extraordinary Dan.2,31; 5,14; f. as adv.: very, exceedingly dreadful Dan. 7,19.

יְתְּלְׁה pr. n. a place in Dan Jos. 19.42.

יתם to be alone, forsaken, whence אֵיתָם .— יְתִיםׁ Ps.19,14 belongs to

יתמה pr. n. m.

איתן Ar. איתן to be constant, to endure, whence אִיתָן.

יתניאל pr. n. m.

יהן pr. n. a city in Judah Jos. 15,23.

יתר 1) to knot, to bind.— 2) to stretch, to extend (Kal not used).

אותר . מותר , מותר , ap. נותר , יותר ; pt. בּוֹמָרָים, pl. בּוֹמָרָים, f. בּוֹמָרָים pl. נוֹתַרוֹת) to remain, to be left; of persons: ואַני נוֹתַרְתִּי שָׁם and I remained there Dan.10,13; ניוֹתר יעקב and Jacob was left alone לבדוֹ Gen.32,25: of things: וַלֹא־נוֹתֵר בַּל and there remained not any green thing Ex.10,15; with b of the thing of which a part remains: אָם יַנָהַר מִבְשַׁר, הַמָּלְאִים if ought of the flesh of the consecrations remain Ex.29,34; with בַּחַרֵּי : to be left after, i. e. after death בַּגִיהַם אַשֵּר נוֹתָרוּ אַחַרֵיהַם children that were left after them used נוֹהֶרֶת f. נוֹתָר used as n.: remainder, remnant, rest Ex.29,34; Lev.2,3, etc.; pl. נותרים, f. נוֹתרוֹת remaining, those which remain, rest Gen.30,36; Ex.28,10.

Hiph. הוֹתִיר (fut. יוֹתִיר, יוֹתִיר ; imp. הוֹתֵיר; inf. הוֹתִיר (הוֹתֵר , הוֹתִיר) ווֹת (הוֹתֵר) ווֹת (הוֹתֵר) ווֹת (בר) ווֹת

to preserve בַּל־פָּרִי הָעֵץ אֵשֵׁר הוֹתִיר all the fruit of the trees which the hail had left Ex.10,15; unless לוּלֵי יִיָ ... הוֹתִיר לָנוּ שַׂרִיד the Lord... had left unto us a וָהוֹתַרְתִּי בָּהִיוֹת לַכֵּם; remnant Is.1,9; yet will I leave פּלִימֵי חַרֶב בַּגּוֹיִם a remnant that ye may have some that shall escape the sword among the nations Ez.6,8; הוֹתֶר preserve thou those בְּנֵי הָמֵוּתָה that are appointed to die Ps.79, 11.- 2) to have more than enough, to leave in abundance אַכוֹל וַשְבוֹע there hath been enough to eat, and to leave in abundance 2Chr.31,10; tr. to give abundance וחותירה ני אלהיה בכל מצשה נהה and the Lord thy God shall give thee abundance in every work of thy hand Deut. 30, 9. — 3) to be more than another, to excel, to have preference over אל-תותר thou shalt not excel Gen. 49,4. -For יתר Pr. 12, 26 see יתר.

wise? 2,15; מְהַמֶּה and more than these 12,12.

יתר I. (from יְתַר 1; sf. יְתָר, יְתָר, יְתָר, יְתָר, יִתְרְיִּ pl. יְתַרִים) m. 1) rope, cord, thread Jud.16,7; fig. נְסַע יִתְרָם בָּם their thread of life is torn in them Jb. 4,21. — 2) string of a bow داندنا they make ready their בַּל־וָתָר arrow upon the string Ps.11,2.-3) rein יְתְרִי פָתַח he hath let loose my rein (others: my cord) Jb.30,11. ווֹ (from יָתַר 2; once וֹתָר Is. 56, 12; sf. וְתְרֵם 1) remainder, remnant, rest יָתֵר שִׁנוֹתָי the remainder of my years 1s. 38, 10; לְהָר דְּבְרֵי שָׁלֹמה the rest of the acts of Solomon IK.11,41; מנג that which is left by the locust Jo.1,4; אַכלה אָכי but the remnant of them the fire consumeth Jb. 22, 20; וַהְנִיחוּ יִתְרַם and they leave the rest of their substance to their babes Ps.17,14.— 2) preference, excelthe excel- וָהֶר שָּאָת וְיָהֶר עֲוֹ the lence of dignity, and the excellence of power Gen 49,3; לארנָאנָה excellent speech לְנְבֶּל שָׁפַת יָתֵר becometh not a fool Pr.17,7; as adv: exceedingly, very נתּנְבּל־יִתָּר which became exceedingly great Dan.8,9; על־נֶתֶר plentifully, abundantly Ps.31,24; בְּדִּוֹל וַתֶּר מְאֹד much more abundant Is.56,12.

יתרא see יתרא III. 3.

יְתְרָה f. abundance, riches Is.15,7; c. יְתְרֵת Jer.48,36.

יָרְרְיּ pr. n. father-in-law of Moses Ex 1,3 = יֵהֵר 4,18.

יתרוֹן m. 1) preference, advantage איַרְרוֹן לַחְכָּמָה מִן הַסְּבְּלוֹת wisdom hath the advantage over folly Ec.2,13.— 2) profit, gain בַּהיִתְרוֹן what profit hath a man ? Ec.1,3.

יהרעם pr. n. m.

יְתֶּכֶת (from יְחָרֶ f. prop. what is redundant, hence: lobe of the liver; fully יְהָרָת עַּל־הַבְּבָּד Lev. 3,4, יֹהֶרֶת מִן־הַבְּבּד 9,10, also יֹהֶרֶת בַּבּבּד Ex.29,22.

יתת pr. n. Edomite prince Gen. 36,40.

⊃, final form ¬, the eleventh letter of the alphabet, called Kaph ¬≥ hollow or palm of the hand, because of its original similarity

to that form; as a numeral ==20,

בְּמָעֵם, נָּוְבַר (before Sheva בָּ, as בְּלָבָר, combined with the def. art.

בָּהַיוֹם בַּיוֹם , בִּהַדָבָר בַּבַּדְבָר as בָּהַיוֹם etc.; before monsyllables 2, as כואת only once, בואת, בוה, בוה Gen.45,23 and in בָּעֵל Ps.119,14; so also before the personal suffixes בָּהֶב, בְּהֶם, with the particle מֹ either בָּ as בָּמוֹכֶם, בָּמוֹכֶם, , or בְּ when that particle is accented, as בְּמִוֹרָ, בַּמְוֹרָ , בַּמְוֹרָ , בַּמְוֹרָוּ etc.) adv. a. prep 1) as, like 772 מחמה clear as the sun Cant.6,10; and in the night ובלוְרָה וָהִי כַנּנְכ he is as a thief Jb.24,14; לָבָחוֹן as gold is tried Zch. like this כַּדְבֶּר הַנָּרוֹל הַוָּה like this great thing Deut.4,32; הַּנְמִצֶּא כָּוֶה מיש can we find a man like this man? Gen.41,38; hence בַּאַלֶּה, בָּוֶבָּ פי שַׁמַע בַּוֹאת מִי באַה בַּאֵלֵה such מִי שַׁמַע who hath heard such a thing? who hath seen such things? Is. 66,8; also בָּוֹה thus, so Jud. 18,4; 2S.17,15; Э ...Э as... so, as well... as (where two things are compared) בַּאָשֶׁם as the sin-offering so the trespass-offering Lev.7,7; בַּגַר נַהָּנָה as ye are, so shall the stranger be as כָּכִחִי אֲז וֹכְכִחִי עַתַּה; Num.15,15 my strength was then, so is my strength now Jos. 14, 11; sometimes inverted: so... as בַּמוֹך so thou, as Pharaoh Gen. 44,18; (Eng. Bible: thou art even as Pharaoh); בגר לאורה as well the stranger, as the native Lev. 24,16; more fully ב... בן Ps.127,4.--2) according to, after איש כּּלְבָבוֹ a man after his own heart 1S.

13,14; יִנְקֹלֵנִי יִי כְּצְּרְקִי the Lord rewarded me according to my righteousness Ps.18,21; לָּרָבָּם בָּן according as they were increased, they sinned against me Hos.4,7.— 3) about, nearly about four hun- בַּאַרְבַע מָאוֹת אִישׁ dred men 1K.22,6; מֶּבֶרֶךְ יוֹם about a day's journey Num.11,31; בַּחַצה about midnight Ex.11,4; about this time tomorrow Ex.9,15; בָּנֵת מָנָםת עֶרֶב about the time of the evening oblation Dan.9,21; hence בַּרָבַע in a moment Num.16,21; but a little Ps 2,12; also: almost בָּמָעַט my steps had almost נְטָיוּ רַיִּלְי slipped Ps 73,2.— Before a verb. n. אָ signifies: a) as בָּנוֹעַ עַצִּי־וַעַר as the trees of the wood are moved Is.7,2. b) as if בְּדָנִיף יָשָבֶם אֱת־מִרִיםְיו as if the rod should swing about those who lift it up Is.10,15. c) as, when נִיצִעַק ... נִיצִעַק when Esau heard... he cried Gen. 27,34; sometimes in this sense with a pt. וַיָהִי כָּמִשִּׁיב יַרוֹ and it came to pass as (when) he drew back his hand Gen.38,29.— Joined to אָשֶׁר, אָ gives that word the following significations: a) as one who בַּאַשֶׁר אַבַּלִים ינַחָם as one that comforteth the mourners Jb.29,25. b) according as בַּאַשֶּׁר תאמָרוּ אָלֵי according as ye shall say to me Gen.34,12. c) as, like as אַר אַנֶּר אָנָר as God had commanded him Gen.7,9; בַּאַשֶׁר בָּרָאשׁנַה as et the first Jos.8,16. d) as if, as though פֿאָשֶׁר לֹא הָיִיהִי אָהְיָה I should be as though I had never been Jb. 10,19. e) for, because for ye rebelled against my commandment Num. 27,14. f) as soon as בּאַשֶּר בְּרָב אָל־ as soon as he came night unto the camp Ex.32,19. g) when, if יִּבְּרָהִי אָבְרָהִי אַבְרָהִי אַבְרָהִי אַבְרָהִי אַבְרָהִי אַבְרָהִי בּוֹ when I perish, I perish Est.4,16. בַּאַשֶּר יִּי בָּן אַבּרָהִי בּוֹ so. Num.2,17: Is.31,4, etc.

בּרָ Ch. adv. (same as Heb.) 1) as, like Dan.7,9; פְּרָבָה such thing Dan. 2,10 (= Heb. בְּרָבָה).— 2) about, nearly Dan.6,1.— יִי see יִּרָ

נפּוֹאָבִים (fut. בְּאַב: ; pt. בּיּאַב, pt. פּוֹאָבים, pt. בּיִאַב to have pain, to be sore, to suffer בְּאָבי his flesh upon him shall have pain Jb.14,22; וַּבְאַב בְּיִּבְיִי וַבְּאָב but I am poor and suffering Ps.69,30; אַבְּיִים פּוֹאָבִים when they were sore Gen.34,25.

Hiph. הַבְּאִיב (fut. יַבְּאִיב , pl. 2 הַבְּאִבוּ ; pt. הַבְּאִבוּ ; inf. בַּבְאָבוּ ; pt. מַבְאָבוּ ; inf. בַּבְאָבוּ ; pt. מַבְאָבוּ ; inf. בַּבְאָבוּ ; pt. מַבְאָבוּ ; inf. בּאַבוּ ; it wound, to make sad אַנִי לא הוא יבּאָב וְנִיוּבְבָּא he woundeth and bindeth up Jb.5,18; אַנִּי לא זְּנִי לא i have not made him sad Ez.13,22; מַכְאָב זְיִלְ מַבְאָב זְיִלְ מַבְאָב זְיִלְ מַבְאָב זְיִלְ מַבְאָב זְּנָיִל בּאַב זְּנָיִל בּאַב זְּבָּר הַמִּבְּה הַמִּבְּה הַבְּאָב and ye shall mar every good field with stones 2K.3,19.

בְאָרָ (sf. בְּאַרָּ) m. pain, suffering, sorrow בְּאַרַ לֵּלֵל sorrow of heart Is.65,14; אָנוֹשׁ desperate sorrow 17,11.

רְבָּאָבְ (akin to בְּאָב) prop. to be weak, hence: to be bowd down (Kal not used).

Niph. גְּבְאָה (pt. גְּבְאָה, c. גְּבְאָה to be bowed down, broken, grieved Dan 11,30; בְּבָר הַבְּב in heart Ps.109,16.

Hiph. הַּכְּאָה (inf. הַבְּאוֹת) to break, to grieve Ez.13,22.

קּאָים adj. only pl. בְּאָים troubled, wretched Ps.10,10 Kri (acc. Ktib מַלְבָּה ; see מִלְבָּה.

אָב to pierce; only *pret. pl.* בְּאַר Ps.22,17 for בְּאַר (= בַּרוֹבָּ).

see under באשר

נבר Is.24, לָבֶר Once בָּבֶרָה (3 f. מְבָרָה יוֹץ) וּ 20; fut. בַּבֹי; inf. בֹבַ) prop. to become thick, hence: 1) to be heavy, weighty מָחוֹל יַמִּים יָכְבָּד it would be heavier than the sand of the sea Jb.6,3; with בַּל to be heavy upon Ps.32,4; Is.24,20. b) to be burdensome Neh.5,18; 2S. 13,25; with ל to be heavy against: 1S.31,3.— 2) to be dull לא כַבְּרַה חונו משמע neither is his ear too heavy (i. e. dull) for hearing Is. 59,1; of the eyes: to become dim the eyes of עיני ישראל בַּבְרוּ מִוּהָן Israel were dim for age Gen.48, 10; of the heart: to be hardened and the heart of ניבבר לב פרעה Pharaoh was hardened Ex.9,7.— 3) to be important, honored, glorified יָכִבָּרוּ בְּנַיוֹ וַלֹא יִרְע his sons come to honor, but he knoweth it not Jb.14,21; בָּר וּבָר let the

Lord be glorified Is.66,5; בְּלֶבְּרָ יִלְיִם and thou wast very glorious in the midst of the seas Ez.27,25 (others: and thou wast very rich etc.; see def. 4).— 4) to be heavy (in the sense of abundance), to be rich אַרְבָּרְר בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּלְרָר בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבִיְרְב בַּבְּרֶך וֹבַיְרָב בַּבְּרֶך וֹבִיְרָב בַּבְּרֶך וֹבִיִּרְב בַּבְּרֶך וֹבִיִּרְב בַּבְּרֶך וֹבִיְרְב בַּבְּרֶך וֹבִירְב בַּבְּרֶך וֹבִיִּרְב בַּבְּרֶך וֹבִיִּרְב בַּבְּרֶך וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בַּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרְר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרָר וֹבְיִרְב בְּבְּרְר וֹבְיִרְם בְּבָּבְר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרֶר וֹבְיִרְב בְּבְּרְר וֹבְיִרְב בְּבְּרְר וֹבְיִרְב בְּבְּרְר וֹבְיִרְר בְּבְּרְר וֹבְיִרְר בְּבְּרְר וֹבְיִרְר בְּבְּרְר וֹבְיִרְר בְּבְּר וֹבְיוֹים בּיּיִים בּיוֹים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

 $Niph. \exists \exists \exists : fut. \exists \exists : pt. \exists \exists : ,$ pl. גְּבְבַּדִים, c. גְּבְבַּדִים, sf. גְּבָבַּדִים a.once נכבויהם Ps. 149,8, pl. f. וָּבְבָּדוֹת; inf. וְבְבָּדוֹת; to be honored, esteemed, glorified, to enjoy honor יַקַרָתָּ בָּעִינֵי נִכְבַּרְתָּ thou hast been precious in my sight, thou hast been esteemed Is.43,4; and I will be hon- וְאַבֶּרָדָה בָּפַרְעה ored upon Pharaoh Ex.14,4; בעל before all the פני כַל־הַעַם אַכָּבִר people I will by glorified Lev.10,3; enjoy the honor הַבָּבר וִשְׁב בְבֵיתַהְ and abide at home 2K.14,10 (Stb.: act honorably, decorously); pt. honorable Gen.34,19; pl. f. glorious things Ps.87,3.— 2) to abound בְּבָרֵי מְעִינוֹת נָבְבַּרִי when there were no fountains abounding in water Pr.8,24.

אָת־לְבַּנְכֶּם wherefore do ye harden your hearts 1S.6,6.

Pu. רוֹבֶםְ (fut. יוֹבְבֶּר) to be honored, esteemed יוֹבְבֶּר תוֹבַחַת בַּוֹבְר תוֹבַחַת he that regardeth reproof shall be honored Pr.13,18.

Hiph. הַכָּבִיד (fut. בַּבָּיִד, ap. יַכְבָּד ; pt. מַבְבִּיד ; imp. דַבָּבָד; inf. $\begin{bmatrix}
 & 1 \end{bmatrix}
 \begin{bmatrix}
 & 1 \end{bmatrix}$ עַל־זָ קּן הָבְבַּדָתִּ עָלֵּךְ מָאֹד (עַל with עַל־ for the aged hast thou made tay yoke very heavy Is.47,6; הכבידו they have made very heavy for the people Neh.5,15; of the ears: to make dull וְאֵוֹנֵיוֹ and make [ye] his ears dull Is.6,10; of the heart: to harden and he hardened his heart Ex.9,34. - 2) to make numerous וָהָכְבַּדְתִּים וַלֹא יִצְעֲרוּ and I will make them numerous, and they shall not be made few in number Jer.30,19 (Eng. Bible: I will also glorify them, and they shall not be small). - 3) to acquire renown or glory TKUH and thy heart hath lifted thee up to acquire renown 2Chr.25,19 (Eng. Bible: thine heart lifteth thee up to boast).

 who hath a servant, than he that striveth after honor, and lacketh bread Pr.12,9.

וו. (c. לְבָּרִים ; pl. כָּבֶּד , קּבָּרִים , c. לְבָרֵי adj. 1) heavy, weighty as a heavy לַבַּד יָכָבָדוּ מְמֵנְי burden they are too heavy for me Ps.38,5; hence also: heavy, hard, difficult בַּבֶּר מְמָּהְ הַבָּבֶ this thing is too heavy for thee Ex. 18,18.— 2) burdened, laden עַב a people laden with iniquity Is.1,4.- 3) great, numerous a great army Is.36,2. — 4) heavy, difficult כָּבֶר פָּה וּכָבַר heavy (i. e. dull) of speech, and heavy of tongue Ex. 4,10; a people of a עם ... כָּבְדֵי לֵשוֹן heavy (difficult) tongue Ez.3,5.

אָבָרְי (פָּבִרִי (פָּבִרְי (פָּבִרִי my liver is poured upon the earth (an ex pression for great mental suffering) Lam.2,11.

קבר (בְּבוֹד (בִּבוֹד (בְּבוֹד (בְּבוֹד (בְּבוֹד (בְּבוֹד (בִּבוֹד (בְּבוֹד (בּבוֹד (בְּבוֹד (בּבוֹד (בּבוֹד (בְּבוֹד (בּבוֹד (בוֹד (בוֹד (בּבוֹד (בּבוֹד (בוֹד (בוֹד

קבֶּך m. 1) heaviness, weight אָבֶּן a stone hath heaviness Pr. 27,3.— 2) multitude, heap בַּבָּר בָּבָּר אָם heap of carcasses Nah. 3, 3.— 3) violence of war Is.21,15.— 4) thickening אַבָּר מַשְּאָד the thickening of rising smoke Is.30,27.

יַבְבָּה (fut. בְּבָּה) to go out, to be quenched (of fire or light) Lev.

6,6; Pr.31,18; fig. of wrath 2K.22, 17; בַּלְּיִבְּהָ בָּנוֹ they are quenched as a wick Is.43,17.

Pi. חבב (fut. הבבין; inf. חבב) te quench, to extinguish (a light) 2Chr.29,7; Is.42,3; fig. of love Cant. 8,7; of life: אָת־בּר אָה שׁבְּר אָת בַּרוֹיִלְּי when I shall put thee out Ez.32,7; of hope: אַר־בּר יִשְׂרָאֵל that thou quench not the light of Israel 2S. 21,17; proverbially: יְבָבוּ אָת בַּחַיְהִי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last offspring 2S.14,7.

712 pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,27.— 2) u district of Galilee

comprising twenty cities 1K.9,13. אָבָלוּ pr. n. a city in Judah Jos. 15,40 = בְּבַּנְאָ 1Chr.2,49.

בּנִירִים (pl. בַּנִירִים adj. great, mighty, strong אֵל בַּנִיר God is mighty Jb. 36,5; אַל בַּנִיר a strong wind 8,2; בין a strong wind פּנִיר בּנִיר מַיִּבְיר בְּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִירִים בַּנִיר בַנִּיר בַנִּיר בַיִּבִיר בְּנִירְים בַּנִיר בַנִּיר בַנִּיר בַנִּיר בְנִירִים בַּנִיר בַנִּיר בַנִּיר בַנִּיר בַנִּיר בְנִירִם בְּנִיר בַנִּיר בַנִּיר בְנִיר בְנִירִים אַלְּבִיר בְּנִיר בַנִּיר בְנִירִים אַלְּבִיר בְּנִיר בְנִירְים אַלְּבִיר אוֹלְיִים בְּנִיר בַנִּיר בְּנִיר בְנִירְים אַלְּבִיר אוֹלְיִים בְּנִיר בַּנִיר בְּנִירְים hand because my hand had gotten much Jb.31,25; בְּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בְּיִיר בְּיר בְּיִּיר בְּיִיר בְּיר בְּיר בִּיר בְּיִיר בְּיר בִּיר בְירִים בְּיר בְירִים בְּיר בְּיר בִּיר בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִיר בְּירִיר בְירִים בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּיר בְירִים בְּירִים בְּירִיר בְּיר בְירִים בְּירִים בְּירִים בְּיר בְירִים בְּירְיר בּיים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירְיר בּיר בְירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּיִים בְּירִים בְּירִים בְירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּירִים בְּיִּים בְּיר

תְּבִיר m. quilt, mattress (others: pillow) בְּבִיר הָעִוֹים the mattress of goat's hair 1S.19,13.

to bind, to wind around.

m. bond, fetter; pl. c. בּּבְלֹי בַּרְטֶל fetters of iron Ps.149,8.

נוֹבֶם (only pt. בּבְּם) prop. to tread, to trample, hence: to wash, to full שְּׁבֵה כוֹבֶם the fuller's field 2K.18,17 a. Is.7,3.

Pu. Dan to be washed Ding Dan and it shall be washed with water Lev. 15,17.

Hothp. הְבָבֶּם (for הַתְבָבֶּם) to be washed, purified בְּבָּם after that it is washed Lev.13,55.

to be high, to be hill-shaped, hence אַבְיֹבָ a belmet.

ו לְבֶרֶךְ (בְּבִיר) to stretch, hence בַּבִּיר , בְּבִיר ... בַּבִּיר ... בַּבִּיר ... בַּבְּרָ ... 2) to bind together, to plait, hence בְּבְרָה (Kal not used).

Hiph. דְּבְבִּיר ; pt. יַבְבִּיר; pt. יַבְבִּיר; pt. מַבְבִּיר to make many, to multiplicth words Jb.35,16.

ו בּבֶּר (from בְּבֶּר I. (from בְּבֶּר in prop. length extent, hence: adv. long ago, already בְּבָּר בְּיָבְה לְעוֹלְמִים it hath been already of old time Ec.1,10. בְּבָר II. pr. n. a river in Mesopotamia Ez.1,3 = בְּבָר (from בְּבַר (from בְּבַר (from בִּבָּר (from בִּבָּר)).

לְּבְרָה (from בְּבְ וּ, c. נְּבְרָה f. length, extent לְּבָרָת אֶּרֶי extent of land, i. e. distance Gen.35,16: 2K.5.19.

ולבניש I. (fut. דָבְבּוֹש, pt. עבֹבּיש; inf שים, prop. to tread down, to trample upon, hence: I) to subdue, to subject, to oppress, to suppress מְלְאוֹ מֶתְרְבְּשׁוֹּ וֹכְרְשִׁיךְ fill the earth and subdue it Gen. וֹתְכְבְשׁוּ אֹתְם לְדְוֹית לְבֶבּן וֹתְכְבְשׁוּ אֹתָם לְדְוֹית לְבֶבּן aud ye have subjected them to be unto you for servants and handmaids Jer.34 16; אַבְּייֵקְלֵעוֹ אַבְּגִייָקְלֵעוֹ and they shall subdue the sling-stones (a figure of the heathen) Zch.9,15; בְּבִייּ he will suppress (disregard) our iniquities Mic.7,19. — 2) to force, to do violence לַבְבּייִ to do violence to the queen Est.7,8.

Niph. איבור 1) to be conquered, subdued, with אָבוּר Num.32,22. — 2) to be brought into bondage בְּבְנְיתְינוּ נְּכְבְּשׁוֹת and some of our daughters are brought into bondage Neh.5,5.

Pi. בָּלֵשׁ to subdue 2S.8,11.

Hiph. הְּכְבִּישׁ (fut. יַבְבִּישׁ) to subdue Jer.34,11 (Ktib).

וו. to burn, to be hot, whence בְּבְשֵׁן.

پَرْتِ (from الله عَلَيْ 1) m. footstool 2Chr.9,18.

プココ to be tame, meek.

קבְשִׁים (pl. (בְּבָשִים) m. young sheep, lamb (בְּבֶשׁ־אֶּחֶר בֶּּן־שְּנְתוֹ lamb of the first year Num 7,15; בְּשִׁים בְּבָשִים lambs of the first year 7,17 (by transposition sometimes בְּאֶבי.

קּבְשָּׁה. פּבְשָּׁה (c. בְּשָׁה, pl. פְּבְשָׁה c. בְּבְשׁת (בְּבְשׁת) f. ewe lamb, young female sheep Num.6,14; 2S.12,3; ewe lambs of the flock Gen.21,28 (by transposition sometimes בְּשִׁבָּה.

נבישׁן (from נבישׁן II.) m. oven, furnace Gen.19,28.

(sf. בּוּךְ ; pl. בּרִים) m. vessel, pitcher Gen.24,14; 1K.17,14, etc.

Ch. to lie, to tell falsehoods (= Heb. בוֹב).

Ch. (def. פְּדְבָּה; f. קּבְּבָּן; f. מְלְבָּה (def. אָבְּרָבָּן; f. קּבְּה (בְּיִבָּה (def. אָבָרָה (בְּרָבָּה Dan.2,9.

1) to deepen, to hollow, whence ברד (ב. — 2) to sparkle, whence בּבָּ

see בַּרֵי

Ch. see יק.

בּרְכּוֹ m. a sparkling gem (prob. carbuncle) וַשַּׁמְתִּי בַּרְכּד שִׁמְשׁתֵּוְךּ I will make of carbuncles thy battlements Is.54,12 (Eng. Bible: l will make thy windows of agates).

m. circle, ball Is.22,18 (כֹּ generally regarded as prefix, the word being דּוֹר; see זּדּוֹר II.).

1) to circle, to make a round motion, whence בדור .— 2) to be disturbed, troubled, whence ידוֹר

קרי לְעְבֶּר pr. n. king of Elam Gen. 14,1.

 in the mean time, meanwhile (prop. till now and till then) 1K. 18,45.

עַר־כָּה Ch. (=Heb. בַּה adv. here עַר־כָּה ה'בָּא דִי־מְלְּתְא hitherto is the end of the matter Dan.7,28.

בָהָה (f. בָּהָה, pl. בָּהָה (בָּהָה faint, pale (of light, color and eyesight) בְּהָה בִּהְה בִּהְה בִּהְה בִּהְה בִּהְה מּשִׁהָּה בִּהְה מּשְׁהָ a dimly burning wick Is.42,3; בַּהְרוֹת בַּהוֹת spots, pale and white Lev. 13.39; בַּהוֹת בַהוֹת his eyes began to be dim 18.3,2; fig. רוֹת a faint spirit, Is.61,3.

קרה f. alleviation, healing for לְשֶׁבְּנֶהְ לְשֶׁבְּנֶהְ there is no healing for thy breach (wound) Nah.3,19.

(from נוֹם to stand) to stand

by, to assist, to minister (Kal not used).

Pi. אָבָּר (fut. אָבַר: inf. אָבּר , sf. אָבּר) וֹבְּר וֹי (fut. אַבּר: inf. אַבּר) וֹבָּר וֹי (בַּרְנוֹי) to minister, to act as a priest Ex.31,10; Deut.10,6.— 2) fig. to deck, to adorn אָבָר וֹיִבְּר וֹיִבְּר אָבְּר as a bridegroom decketh himself with ornaments Is.61,10.

(בְּהַנִים (prop. pt of בָּהַן; pl. בּהַנִים, c. בהניו , כהניה ; sf. pl. בהניו , כהניו m. 1) minister, priest בהן the priest of the Lord 18.14,3; בהן לאל עליין the priest to the most high God.14,18; יבודגי the priests of the high places 1K.13,2; among the Hebrews the priests were of the tribe of Levi, wherefore הַלְוִים הַלְוִים the priests the Levites Ez.44,15; the Hebrew High Priest was called הַכַּהָן הַפַּשִּׁים, Lev.21,10, הַבַּהוֹל the anointed priest 4,3, or בַּהַן the chief priest 2Chr.19,11; the next in dignity was called the second priest Jer. 152,24.— 2) chief, ruler בהוה לי and be unto me a father לאב וּלְכהון and a ruler Jud.17,10 (acc. Kimchi: a counsellor); ּלְבָנִי דָוָר כֹהַנִים and David's sons were chiefs 28.8,18, for which in the parallel passage in 1Chr.18,17: וּבָני־דַנִיל and the sons הַרָאשוֹנִים לְיַר הַמֶּלֶךְ of David were the first at the side of the king.

רְהָן Ch. (≔Heb. הַהָּן; def. אּבְּהַבְּיָּ הַ priest Ezr.7,12; pl. def. אַבְּהַבְּיָּ בּבּרָנָּ הָּ,9 etc.

קּהָנּוֹת (c. בְּהָנֵּתְ ; pl. בְּהָנֵּתְ f. priesthood, priest's office Num. 3, 10; 16,10.

בו Ch. (pl. בוין m. window Dan.6,11.

and Ethiopia (acc. some = 313 Nubia) Ez.30,5.

קּוֹבֵע , הְ כָּוֹבֶע (from כּוֹבָע , כְּוֹבֵע; pl. בּוֹבְעִים (m. helmet 18.17,5; Jer. 46,4.

to burn (Kal not used).

Niph: יְבְנֶה (fut. יְבָּנֶה) to be burned, scorched בִּי תַלֵּךְ בְּמוֹ־אָשׁ לֹא תַבְּנָה when thou walkest through the fire thou shalt not be burned Is. 43,2; Pr.6,28.

רות (=Syr. רבי) to puff, to pant; fig. to exert oneself, whence רַבְּי (from בָּוְיָה f. burning, burn, scar Ex.21,25.

1) star בּוֹכְבֵי (c. בּיֹבֶבּי , pl. בּוֹכְבִי , c. בּיֹבָבּי (c. בִּיֹבָב , c. בְּיַבְּי (c. בִּיִבְּי , c. בְּיַבְּי (c. בִּיִבְּי) the stars of the heaven Gen.22,17; בּיֹבְבּי נְבִּיבְּי נִבְּיִבְי נְבִּיבְי נְבִּיבְי נְבִּיבְי נְבִּיבְי נְבִיבְי נְבְי נְבִיבְי נְבִיי נְבְי נְבִיבְי נְבִיי נְבְי נְבְי נְבְי נְבִיי נְבְי נְבְיי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי נְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְיי נְבְי נְבְי בְּבְי בְּבְיי נְבְי נְבְי בְּבְי בְּבְיי נְבְיי נְבְי נְבְי בְּבְּבְי בְּבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְּבְי נְבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי בְּבְיי בְּייִי בְּבְּי בְּיִיבְיי נְבְּבְיי נְבְיי נְבְיי נְבְיי בְּבְיי נְבְּיי נְבְּבְיי נְבְיי נְבְּיי נְבְּיי נְבְּי בְּבְיי בְּיִי בְּבְּי בְּיי נְבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי נִבְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְיי בְּיִיבְי בְּיִי בְּיִבְי בְּיבְּבִים . בּבְייבְבְי בִּיבְי בְּיבְבִי בְּיבְיי בְּבְיי בְּיבְבְיי בּייבְבְיי בּייבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְיי בּיבְיי בְּבְיי בְּיבְבְיי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְיבְבְיי בּיבְּבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבְי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְּבּי בּיבְבּי בּיבְבּי בּיבְבְי בּיבְבּי בּבְיבְי בְּבְיבְּבְי בְּבְיבְּבְי בְּבְיבְּבְי בְּבְבְי בְ

בּרְל בַּשְׁרִישׁ עַפַר דָאָרֶץ to measure, to hold, to comprise וְבָל בַשְּׁרִישׁ עַפַר דָאָרֶץ and comprised in a measure the dust of the earth Is.40,12.

Pi. redupl. בְּלְבֵּל (fut. בְּלָבֵּל; pt. בְּלְבֵּל ; inf. בַּלָבֵל (1) to hold, to

contain, to comprise השַבוּם לא the heavens cannot contain thee 1K.8,27. — 2) to maintain יבַרָבֶּל דְבָּרָיו בִּמְשִׁפְט he will maintain his cause with justice Ps.112,5 (Eng. Bible: he will guide his affairs with discretion). - 3) to sustain, to bear, to endure [] the spirit of a אִישׁ יְכַלְבֵּל מַחֵלֵהוּ man will sustain (bear) his infirmity Pr.18,14; גַּלְאֵיתִי כַּלְבֶּל was weary with enduring Jer.20, 9.- 4) to sustain, to support, to provide, with accus. בָּלָבֶם לֶחֶם and he provided them with bread and water 1K.18,4.

Pu. בְּלְבֵל to be furnished with provisions 1K.20,27.

Hiph. הַבִּיל (fut. יְבִיל ; inf. הַבִּיל)

1) to hold, to contain אַלְפֵּיִם בַּּוֹ to contained two thousand baths 1K.7,26; יַבִיל too little to hold 8,64.— 2) to bear, to endure, to abide בְּלְצִיתִי הְבִיל l am weary with enduring Jer.6, 11 (comp. Jer.20,9); יַבִילָנוֹ (comp. Jer.20,9); אוֹרְיַבְיל הַבִּיל הַבְּיל הַבִּיל הַבִּיל הַבְּיל הַבִּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבִּיל הַבְּיל הַיל הַבְּיל הַיל הַבְּיל הַיל הַבְּיל הַיל הַבְּיל הַיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַבְּיל הַיּבְיל הַיל הַיבְּיל הַבְּיל הַיּבְיל הַיּבְיל הַיּיל הַיּבְיל הַיּבְיל הַיל הַיּיל הַיּבְיל הַיּבְיל הַיּבְיל הַיּבְיל הַיּיל הַיּיל הַיבְיל הַיּיל הַיּיל הַיּיל הַיבְיל הַיּיל הַיּיל הַיּיל הַיּיל הַיל הַיּיל הַיבְּיל הַיּיל הַיּיל הַיּיל הַיּיל הּיבּיל הּיבּיל הּיבּיל הּיבּיל הּיבּיל הּיבּיל

hence: bead, a string of beads, a neck-lace Ex.35,22; Num.31,50 (Eng Bible: tablets).

I. to stand upright or firm, whence בוּן, מְכוֹן (Kal not used).

Niph. נְבוֹן (fut יְבוֹן; pt. נְבוֹן, pl. נְבוֹנִם (tot יָבוֹן; pt. וְבוֹנִם (tot imp. יְבוֹנִם (tot)

be firm, established נָבוֹן כָּלַאֵּךְ מֵאָוֹ thy throne is established of old Ps.93,2; והַמַּמְלְכָה נַכוֹנָה and the kingdom was established 1K.2,46; until the day be established, fixed (i. e. unto perfect day-light) Pr.4,18; שַׂבַת אָבֶת the lip of truth will be established (firm) for ever Pr. 12,19.— 2) to be determined يردا the thing is הַּבְּבַר מִעִם הָאֵלהִים determined (Eng. Bible: established) by God Gen.41,32.- 3) to be ready, prepared הֵוָה נָב'ן לַבֹּקָר be ready in the morning Ex.34,2; and send ושִׁלְחוּ מֲנוֹת לָאִין נַכוֹן לוֹ portions unto them for whom nothing is prepared Neh. 8, 10; judgments(pun-נָבוֹנוּ לַלְצִים שָׁבָּטִים ishments) are prepared for the scorners Pr. 19, 29; הַבּוֹן לִקְרַאתר be prepared to meet thy God Am.4,12.- 4) right, faithful רוֹחַנְכוֹן a right spirit Ps 51, 12 (others: a firm spirit); לָבֶם their heart was not right (faithful) with him Ps.78, 37; pt. f. נכוֹנֶה as n.: faithfulness Ps.5,10.— 5) proper לא נָבוֹן לַעֲשׂוֹת it is not proper to do so Ex. 8,22.

Pi. פֿוֹנְנְה (fut. יְיִכוֹנֵן; imp. פֿוֹנְנְה 1) to set, to establish, to make firm לוֹנֵן לְמִישְׁפָט כְּסְאוֹ he hath set (established) his throne for judgment Ps.9,8; בּוֹנֵן אֲשְׁרֵי he made my steps firm 40,3 (Eng. Bible: he established my goings); בּוֹנָנְהָ

thou hast established ארץ ותעמד the earth, and it abideth 119,90. -2) to form, to fashion נַיָּבוּנָנוּ and he fashioned us in the same womb Jb. 31, 15 (= المادر المادر (المادر المادر الما ready, to prepare, to direct, to he hath קשׁתוֹ דָרַךּ וַיִּכוֹנְגָּהָ he bent his bow, and made it ready Ps.7,13; בַּאַשֵּר כּוֹגָן לְהַשָּׁחִית as he aimeth to destroy Is.51,13; בְּמִיתְרֶיך שליפּגיהָם when thou shalt direct [thy arrows] upon thy strings against their face Ps.21, 13; fig. to apply one's mind, with and apply וכוֹגן לִחַקָּר אַכוֹתָם: ל thyself to the search of their fathers Jb.8,8.

Pu. Pu. בינו 1) to be made firm, established מֵינִ מִצְעֲרֵי־נָבֶּר בּיֹנָנוּ by the Lord are the steps of a [good] man established Ps.37,23.--2) to be formed, prepared Ez.28,13.

מוֹרָי מְּבֶּיךְ אֵלֶיהְ and set thy face against it Ez.4,3; with בּוֹר to set or apply one's heart אָם אַרְ בּוֹרְ לִבְּר וֹלְבְּר וֹלְבְּר וֹלְבְר וֹלְב וֹלְב וֹלְבְר וֹלְבְר וְבְּבְּרְ וְבְּבְּר וְבְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִ בְּבְר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְבְוֹלְ בְּבְר וְבְבְּר וְבְבְוֹלְ בְּבְר וְבְבְּר וְבְבְוֹלְ בְּבְר וְבְבְוֹלְ בִּבְוֹיִ בְּבְוֹלְ בִּבְוֹיִ בְּבְוֹלְ בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִי בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִי בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִ בְּבְוֹיִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּבְוֹיִבְוֹיִ בְּבְוֹיִי בְּבְוֹיִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּבְיִבְיִי בְּבְבְייִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּבְיִבְיִי בְּבְיִי בְּבְיִבְיִי בְיִבְיִי בְּבְיִבְיִי בְּבְיִבְיִי בְּבְיבְיִבְיִי בְּבְיבְיִי בְּבְבוֹי בְּבְיבְיִבְיִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְיִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְייִי בְּבְייִי בְּבְיבְייִי בְּבְיבְייִי בְּבְיִי בְּבְיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּבְיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִייְיְיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיוּי בְּייִייוְ בְּייִיוּיי בְּייִייוְ בְּייִיוּיוְ בְּייִיוּיוְ בְּייִיוּיוְ בְּייִיוּיוְ בְּייוֹיוְ בְּייִיוּיוְ בְּייִיוּיוְ בְּיִיוֹיוְ בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְיוְ בְיוֹיוְם בְּיוֹיוְם בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְם בְּיוֹיוְיוְ בְּיוֹיוְיוְיוְיוֹיוְי

Hoph. בוה (pt. בוֹבְּים 1) to be established אַבְּיִם הְּעָּהְבּוֹבְ and in mercy shall the throne be established Is.16,5.— 2) to be prepared בְּעָהֶרְ הַנְּיִם מִינְהְיִם נִינִם מִינְהָ הַנְּיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְהְיִם מִינְהְיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְהְיִם מִינְהְיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְהְיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְהְיִם מִּינְהְיִם מִינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִּינְבְּיִם מִּינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִּינְבְּיִם מִּינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִינְבְּיִם מִינְבְּים מִינְבְּיִם מִּינְבְּים מִּינְבְּים מִינְבְּים מִּינְבְּים מִינְבְּים מִינְבְּים מִינְבְּים מִינְבְּים מִּינְבְּים מִינְבְּים מִינְבְּים מִּינְם מִּינְים מִּינְים מִינְים מִּים מִּינְים מִּיּים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּיּים מִּינְים מִּיּים מִּינְים מִּיּים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּינְים מִּיּים מִּינְים מִּיּים מִּיּים מִּינְים מִינְים מִּיּים מִּיּים מִּינְים מִּים מִּיּים מִינְים מִּים מִּיּים מִּיּים מִינְים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיְים מִּיּים מִייּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִינְים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיבְּים מִּיּים מְיּים מְיּים מְּיִיםּים מִּיּים מְּיִּים מִּיּים מִּיּים מְּיִיםּים מְיּים מִּיּים מִּיּים מְיּים מְּיים מְיּים מְּיִיםּים מְיִים מְיּים מְּיִיםּים

Hithp. יְתְּכּוֹגֵן , הַתְּכּוֹגֵן (fut. יְתִּכּוֹגֵן (fut. יְתִּכּוֹגֵן (fut. יִתְּכּוֹגֵן תִּבְּנָה מִבְּנָה וְבִּנְה בְּוֹגַן עִיר סִיחוֹן let the city of Sihon be built and established Num.21,27;בְּהְבִּנְה בְּוֹתוֹבְּנָה בְּוֹתוֹבְּנָה בְּוֹתוֹבְּנְה בְּוֹתוֹבְּנָה יִבְּוֹנְה יִבְּוֹתְנְה יִבְּוֹנְה יִבְּוֹתְנְה יִבְּוֹנְה וֹנְה וֹבְנִה בְּוֹתוֹנְה through wisdom is a house built, and by understanding it is established Pr.24,3.— 2) to prepare oneself בְּלִירְעִין יִיְרְצוֹן יִיְבִּוֹנְוֹ iְיִבְצוֹן יִיְרְצוֹן וְיִבּוֹנְנוֹ without fault [of mine] they run and prepare themselves Ps.59,5.

II. pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8 = ברֹחֵי 28.8,8.

(from |13, Pi. |13, Ch. |12 to

prepare; pl. 미국 (호텔 호텔 m. cake, wafer (for offerings) Jer.7,18.

מוֹם (akin to הַבְּבֶּ) to roll up, to be round.

בּוֹם I. (pl. בֿמוֹת) f. cup בָּלְאִים מָלָאִים מוֹנוֹנוֹנוֹת goblets full of wine and cups Jer.35,5; שועות אַשָא the cup of [thanksgiving for his] salvation will I lift up Ps.116, 13; fig. portion, lot בַם עַלֵיִךְ הַעַבָּר Did also unto thee shall the cup pass (i. e. also thou shalt re-and a glowing ולעפות מנת כוסם wind is the portion of their cup Ps. 11,6; אָלֶיךְ כּוֹם וְמִין וָיָ the cup (i. e. the doom) of the Lord's right hand shall be turned unto thee Hab.2,16; of a happy lot: my cup runneth over 23, 5; of divine punishment: כּוֹם חַבַּתוֹ the cup of his (God's) fury Is. the cup of כוֹם הַתְּרַעָלַה the trembling (or confusion) Is. ib.; לוֹם שַׁבָּה וּשִׁמָבָה the cup of astonishment and desolation Ez.23,33.

סוֹם m.an unclean bird, the cormorant or pelican Lev. 11,17, so called from the pouch under his throat (comp. בים).

לוך (בּדָה (בּדָה to dig out, to hollow, hence פֿוּר, כּיוֹר.

תְּלְתְּחוֹךְ בֶּּטֶר m. furnace, crucible בְּלְתְּרֹךְ בֵּוֹרְ בֵּוֹרְ מִנְי as silver is melted in a furnace Ez.22,22; fig. בְּחַרְתִּיךְ עָנִי בְּחַרְתִּיךְ עִנִי וֹ I have tried thee in the crucible of affliction Is.48,10; of Egypt as the place of bondage:

ביר הבּרְגֶל the iron furnace Deut. 4,20.

בור see בור

1S.30,30; elsewhere עָשֶׁן, which see.

בורש see בורש.

2) 2 pr. n. 1) son of Ham Gen.10,6, ancestor of the Ethiopians —
2) Ethiopia Is.18,1.— 3) a Benjamite at the court of Saul Ps.7,1.

עלייט m. 1) gent. from איז 2, an Ethiopian; f. פוּשִׁיח Num.12,1; pl. m. בוּשִׁים Am.9,7; 2Chr.21, 16.— 2) pr. n. father of the prophet Zephaniah Zph.1,1.

בּוֹשֵׁן = בּוֹשׁן pr. n. Ethiopia Hab 3,7.

קים pr. n. king of Mesopotamia Jud.3,8.

קרה (only pl. בּוֹשֶׁרָה) f. prosperity, happiness מוֹצִיא אָסִירִים הוֹצִיא אַסִירִים he bringeth out those who are bound unto happiness Ps. 68,7 (Eng. Bible: he bringeth out those whichare bound with chains).

אב ה. ה. מלונת pr. n. a district of Assyria, whose inhabitants were brought by Shalmaneser into Samaria where they amalgamated with the ancient inhabitants and formed the Samaritan people 2K. 17,24 a. 30; whence the latter are called by the Talmudists בותרה.

to lie, to speak falsehood; Kal only pt. בְּוֹב Ps.116,11.

Niph. נְסִוּבְתוּ לְכִּוְבָה to be proved false, to be deceived הּוֹחֵיְתוּ (נְכִּוְבָה his hope is proved false (is vain) Jb. 41,1; of a man: to be found a liar prove thee, and thou be found a liar Pr.30.6.

Hiph. הְכִוְיב (fut. יְבִוּיב) to make or prove one a liar מִי יְבִוּיבנִי who will make me a liar, and render as nought my word Jb.24,25.

ת (pl. קּוְבִיהֶם, c. קּוְבִיהָם, sf. פּוְבִיהָם)
m. lie, falsehood, deceit דְּבֶּר בָּוְרַ
to speak lies Dan.11,27; הפים words
of deceit, lying words 30.8; מָקְפַם
יָּבְיּיִם צְּיָבִים lying divination Ez.13,7; אָיִם בָּוֹבְיִם pa nan of deceit, a liar Pr.19,
22; בְּיִבְיִם בְּיָבִים food of deceit, deceitful food 29,3; fig. of idols Am.
2,4.

pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,22 = פֿוֹבָא, which see.

pr. n. f. Num.25,15.

ינים אינים אינים אינים אונים אינים אינים

לחב to efface, to destroy (Kal not used).

Pi. קֹחָל (fut. יְבַחֶּד לְהָבּוֹ to hide, to conceal אַל הְבַחָד לְבָּהְי בְּבְּר אַ hide nothing from me Jer.38,14.— 2) to deny, to disown לֹא בְּחַדְּלִי אָבְרֵי f have not denied the words of the holy one Jb.6,10.

Hiph. הָבְּחִיד (fut. בַּחִיד, הַבְּחִיד (fut. בַּחִיד (fur. 13, 34; בַּחִיר (fur. 13, 34; בַּחַיר (fur. 13, 34; בַּחִיר (fur. 13, 34; בַּחַיר (fur. 13, 34; בַּחַר (fur. 1

לְחַלֶּהְ עִינִיךְּ (בּקֹישׁ מְשְׁמָן (בּקּהָּ thou paintedst thine eyes Ez.23,40. to lie; fig. to fail, to waste away בְּחֵשׁ my flesh

faileth of fatness Ps. 109, 24.

Niph. fut. בְּחֵשׁ to feign, to flatter לְבָּיִדְ אֹנְכִיךְ לְּחָיִשׁ thine enemies shall flatter thee Deut. 33,29.

Pi. לַחָשׁ (fut. בַחָשׁ ; inf. בַּחָשׁ 1) to deny, with ב: בַּיִי נַיֹּאמָרה בַיִי נַיֹּאמָרה they have denied the Lord and said, It is not he Jer.5,12; and he deny וְכְחֵשׁ בַעַמִיתוֹ בִּפְקַּדוֹן to his neighbor as to a deposit Lev.5,21.— 2) to lie, to deceive he lied unto him 1K.13,18; ולא ולבשו אַדֶּרֶת שִׁעָר לִמַעון פַּחָשׁ neither shall they wear a hairy garment in order to deceive Zch. 13,4; fig בַּחָשׁ בַּעַשֶּהֹזוַת the labor of the olive deceiveth (i. e. faileth) Hab.3,17; בַחֲשׁ בַּה and the new wine shall deceive her Hos.9,2.— 3) to submit oneself, to flatter בָּגִינַבָר וָכַחַשוּ־לִי the strangers shall submit themselves (utter flattery) unto me Ps.18,45.

Hithp. יְּתְבַּחֵשׁ (fut. יְתְבַּחֵשׁ) same as Niph. a. Pi. 3, to submit one-

self, to flatter בְּגִי גַּבֶּר וְהְבַּחְשׁוּ לִי the strangers shall submit themselves unto me 2S.22,45 (comp. Ps.18,45).

נפַחַשֵּׁי, c. פָּחַשִּׁים, c. יבָּחַשֵּׁי, c. יבָּחַשֵּׁים, c. יבְּחַשֵּׁים, lying, deceit קבָני בְּבַחַשׁ אָפָרוֹם Phraim encompasseth me about with lying Hos.12,1; יבְּחַשׁ אָפָרוֹם ye have eaten the fruit of deceit 10,13; pl. sf. בַּחֲשִׁיבֶּה יבְּבָּר יִשְנָה בַּבְּר יִשְנָה בַּבְּר יִשְנָה בַּבְּר יִשְנָה בַּבְּר יִשְנָה בַּבְּר יִשְנָה בּבְּר יִשְּנָה בּבְּר יִשְנָה בּבְּר יִשְּיה בּבְּר יִשְנֵיה בּבְּר יִשְנֵיה בּבְּר יִבְּיה בּבְּר יִשְנֵיה בּבְּר יִבְּה בּבְּר יִשְנָה בּבְּר יִבְּיה בּבְּר יִשְנֵיה בּבּי בְּיִים בּבְּר יִבְּיה בּבְּר יִיבְּיה בּבּיוּ בּיּה בּבּר בִּיה בּבְּר בִּבְּיה בּבְּר בִּיב בּיִים בּיִים בּיּים בּבְּיים בּיִים בּיִים בּיּים בּיִים בּיּב בּבְּים בּיִבְּי בִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיּב בְּיִים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיוֹים בּיִּים בּיים בּיִים בּיִים בּיים בּיִים בּיים בּיים בּיִים בּיים בּיִים בּיים בּי

בָּנִים adj. lying, false; only pl. בָּנִים lying children Is.30,9.

וּבֶּי (for בְּוֶּה from בְּּוֹי m. mark burnt in, burning, burn בָּי תַחַת יוֹבְי burning instead of beauty ls.3,24.

God Gen.45,8; לא כִּי צַחַקּה nay, but thou didst laugh 18, 15 .-4) as אַנְק־־מֵיִם עַל־־צְמָא... as I pour water אֵצֹּק רוּחִי עַל־זַרְעֶּךָ upon the thirsty..., [so] will I pour my spirit upon thy seed Is.44,3; פּי־יִבְעַל בָּחוּר בִּתוּלָה יִבְעַרוּהְ בַּנְוּהְ as a young man marrieth a virgin, [so] shall thy sons marry thee 62,5; it sometimes corresponds with l or בָּי בָּא הַחַלוֹם בִּרוֹב: בֵּן as a עִנְיַן וָקוֹל כִּסִיל בִּרֹב דָבַרִים dream cometh through the multitude of business, so a fool's voice is known by the multitude of words Ec. 5,2; בֶּי־נָבְהוּ שָׁמַוֹם as the מַאָרֶץ כֵּן נְּכָהוּ דַרָכַי מִדַּרָבִיכֶּם heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways Is.55,9. -- 5) when. וּנִי תַעַבד אַת הַאַרַמַה לא תֹסַף חַת if when thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee its strength Gen. עּבָםי (4,12 פּר הָחָרַשִּתִּי בָּלוּ עִצְטַי when I kept silence, my bones wasted away Ps.32,3.- 6) even when, even if, though, although ולא נָקָם אֱלֹהָים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פָּרְשׁׁתִּים כִּי קַרוֹב אות God led them not the way of the land of the Philistines, although that was near Ex.13,17; in this sense also in Gen. 48,14.-With the interrogative particle ፲, ነጋ emphasises the interrogation: הַכִּי אֲמַרָתִּי is it that I said? (did I say?) Jb.6,22; הַבִּי יָשׁ־עוֹר is there yet any that אַשֶּׁר נוֹתַר is left? 2S.9,1; sometimes negative-

a compound particle expressing the following meanings: לא יַעַקב וַאַמֵר עוֹר שַׁמָהָ כִּי but לא יַעַקב וַאַמֵר thy name shall be called no more Jacob, but Israel לא כִּי אָם־מֵלֶךְ יִהְוָה עֲלִינוֹ (Gen.32,29 nay, but we will have a king over us 1S.8,19; בָּי אָם־בָּתוֹרֵת יִיָּ but his delight is in the law of the Lord Ps.1,2.- 2) except, unless לא אַשַּלְחַךָּ כִּי אָם־ I will not let thee go, except thou bless me Gen. 32,27.as חַי יִיַ כִּי אִם־רַצִּתִּי אַחַרַיו as the Lord liveth, [that] I will run after him 2K.5,20; so also in Jer. 5.14.— 4) if כַּי אָם־לְפָנֵי בוֹא הַשֶּׁמֵשׁ וֹנְעַם אָמָעַם אוֹ כַל־מָאוּמָה if I taste bread, or ought else, till the sun set 2S.3,35.— Where DN belongs to a dependent clause, cach particle retains its own meaning, as in the following passages: לַי אָם־ הַחַרָשׁ תַּחַרִישִׁי בָּעָת הַזֹּאת רָנַח וָהַצְּּלָה for, if יעמד לַיהוּדִים מְמַקוֹם אַחָר thou hold thy peace at this time, enlargement and delivery shall

arise to the Jews from another place Est.4,14; ירִע הִּדְעוֹ כִּי אִם אַנִי בְּי אַהָּם מְּקְתִּים אַהָּים אָתִי כִּידְם נָקִי אַהָּם מְקַתִּים אָהִי כִּידְם נָקִי אַהָּם אַהִיבְם נָקִי אַהָּם אַהִיבְם נְקִי אַהָּבּם וּאַרִים עִבִּיבְם עַבִּיי אַהָּם וּאַרִים עִבִּיבְם עַבִּיי אַהָּם וּאַרִים עַבִּיבְם נְקִי אַהַּם וּאַרְיִם בְּיִבְים נְקִי אַם הוֹנְה וְרָחֵם Jer.26,15; בי אָם הוֹנְה וְרָחֵם but if (though) he cause grief, yet will he have compassion Lam.3,32.

m. destruction Jb.21,20.

קידוֹך m. spark בּידוֹרֵי sparks of fire Jb.41,11.

ת בּידוֹן m. 1) spear, javelin Jer.6,23; 50,42.— 2) אָרָן בִּידוֹן pr. n. a place between Jerusalem and בְּרָיַת יָשָרִים 1Chr.13,9 = גְּרָן נָבוֹן 2S.6,6.

קידון m. warlike tumult, war Jb. 15,24.

pr. n. name of a heathen deity (acc. some the planet Saturn) Am.5,26.

קירות, לירות (pl. פּירות, הפּירות) m.

1) basin, wash-basin, laver Ex.
31,9; פירות הוא fire-pan Zeh. 12, 6
(Eng. Bible: torch of fire).— 2) platform, scaffold (in the temple)
2Chr.6,13.

a. בּילֵי a. בּילֵי and the riggard shall not be said to be bountiful Is.32,5; נְבָי בִּיוֹ בְעִים the instruments of the niggard (others: deceiver) are evil v. 7.

קביב (from כלף only pl. ביב sledge-hammers, axes Ps.74.6.

היבי (from היב) prop. a heap, hence: the Pleiades, a group of seven large stars closely clustered with smaller ones Am.5,8; Jb.9,9 a. 38,31.

D'שָׁ m. purse, bag for money Is.46, 6; Pr.1,14; also a bag used by merchants to curry their weights Deut.25,13, whence אַבְגִי בִים Pr. 16,11.

m. only du. בִּירָ hearth, cooking-furnace Lev.11,35.

ת בישור m. distaff (others: spindle)
Pr.31,19.

all the people of the land 2K.11,18; בָּל־עַמוֹ all his people Ex.1,22; בַּל יִשְׁרָאֵל all Israel Deut. 31,12; with sf. 155 he is altogether 5,16; בָּלָה it is all Gen.13, 10; בָּלָן thou art all Cant.4,7, etc.; thou shalt not see the whole of it Num.23,13; sometimes with sf. after a noun הַעַם כָּלוֹ Is. 9, 8; בַּלָעַל בָּקוֹץ מְנַר בָּלַהַם the wicked are all of them as thorns thrust away 28.23,6; בַּר־מַלָּבֵי גוֹיָם all the kings of the nations Is. 14, 18; concretely: all ליש־לִּיכל I have all Gen. 33, 11; אין כֹל but the poor man had nothing 2S. 12, 3; with def. art. 550 a) all, everything Ex.29,24; לַּהָבֶל allis vanity Ec. 3, 11; after a negative: nothing לא במיתוֹ יַקַח הַכֹּל when he dieth he shall carry nothing away Ps. 49, 18. b) all, every one his hand against every one יְרוֹ בַכֹּל Gen.16,12.-2) each, every, any 52 עץ every tree Gen. 2, 9; בַל־דָבַר every thing R. 4, 7; with a negative predicate: none, מַלַרְמְלַאַנָה לֹא פַר יעשה no work shall be done Ex. 12,36 — 3) adv. wholly, altogether every man is al- בֶּל־הָבֶל כַּל־אָרָם together vanity Ps.39,6; בֶּל־עָמַת שֶׁ wholly as, wholly like as Ec.5,15; wholly so long as, all the while that Jb.27,3.

Ch. (same as Heb.; מּלָב, def. אָלָא, sf. בְּלְהוֹן, f. (בְּלְהוֹן בִּלְבוֹרְ בַּלְרוֹן) 1) all, whole אין בְּלְרוֹן the whole kingdom Dan.6,4; אין all people

5,19; בּלְהוֹן they all 2,38; concretely: לְבָּלְהוֹן for all 4,9—2) every man 3,10.—3) adv. wholly, altogether בָּלְהַנְּלְּאָ wholly for this cause Dan.2,12; בַּלְּבָלְ דִי wholly so, as 6,11 (see in בַּלְבָּלַ).

בלא (akin to בלל a. בַלל; pret. sf. , בָּלִוּא .pt. יָבְלָה , יַבְלָא ; fut. גְּבָלָה , יָבְלָא יָבָלָה , בַּלָא : imp. בַּלָאם, sf. בַּלָאם; inf. בָּלָא prop. to contain, hence: 1) to retain, to stay, to prevent בארץ the earth hath stayed בַּוֹצָה וְבוּלָה her fruit Hag.1,10; with 72: to be stayed from בַּרָאוּ שַׁמַיִם מְשַׁל the heaven is stayed from dew ib.; with p before a verb: to prevent from אַשֶּׁר בָּלָתָנִי הַיּוֹם הַוֶּה מְבּוֹא who hast prevented me this day from coming into blood. guiltiness 1S.25,33; with p of the person: to withhold from & withhold not תָּכָלֵא רַחַמִיךְ מְמֵנִי thou thy tender mercies from me Ps.40,12; אִין אַדָם שַׁלִּיט בְּרוּחַ לִכְלוֹא there is no man that hath power over the spirit to retain the spirit Ec.8,8.- 2) to restrain, to prohibit בָּלָאָם prohibit them Num.11,28.- 3) to close, to shut up היה כלוא בחצר he was shut up in the court of the prison Jer.23,3; בַּלָא וַלֹא NYN I am shut up, and I cannot come forth Ps. 88,9. (This verb takes also forms from בַּלַה, as: יכלה Ps.119,101, יכלה Gen.23,6,

וְבָּלָא , בְּלָאתִי 18.25,33 (for נְּלָאתִנְי , נְּלָאתִנְי ,

Niph. אָכְּלָא (fut. אֶבֶּלְא) to be restrained בְּיַבֶּלְא הַנְּשֶׁם מִן־הַשְּׁמֵוֹם and the rain from heaven was restrained Gen.8,2; בִּיבָּלְא הַעָּם and the people were restrained from bringing Ex.36,6.

- בּלֶאים (from אֶלֶבְ; sf. אֶלְבְּים, pl. בָּלָאים)

 1) shutting up, confinement, prison house 2K.17,4; pl. בְּיִת בָּלָאים prison houses Is 42,22; בְּיִאים his prison garments

 Jer.52,33.— 2) separation, whence בּיִבּי, בְּיִאים, which see.
- pr. n. son of David 28.3,3 בּלְאָנּ דיאָל 1Chr.3,1.
- two kinds, hence specifically: diverse or mingled seeds Lev.19, 19; Deut.22,9.
- לב לב 1) to clap, to trap, whence בלוב.— 2) to strike, to bark, whence בלוב.
- לבים (בּלְבִים, c. בְּלָבִים) m. dog Ex.11,7; of dogs watching flocks: לְבִי צֹאני the dogs of my flock Jb.30,1; as a word of reproach: בּלֶב מָת a dog's head 2K.3,8; מַמָּב מָת a dead dog 9,8; of a male prostitute Deut.23,19: of enemies Ps.22,17.
- Num.13,6; patr. בְּלֵבְי 18.25,3.— 2) a person mentioned in 1Chr. 2,18 = לְלִבְּי v. 9.— 3) a place in Judah 18.30,14.

קרָת אָבְּרָתְר pr. n. an unknown place 1Chr.2,24.

בלה (akin to בָּלֵל, בָּלֵל, זֹם; fut. וְכָּלָה, ap. וְכָּלָה; inf. (בְּלוֹת, 1) to be completed, finished וַתְּבֶל בָּל־עַבוֹדַת and all the work מְשָׁבַּן אֹהֶל מוֹעֵר of the tabernacle of the tent of the congregation was finished Ex.39,32; of time: to be ended, past בלה ביץ the summer is ended Jer.8,20; of prophecy: to be accomplished, fulfilled לְכַלוֹת דָבַר־יִי that the word of the Lord might be fulfilled Ezr.1,1; of an impending evil: to be prepared, to be determined בָּלֶה אַפִּי mine anger is prepared (i. e. ready to be poured out) Ez.5,13; בַּלְתָה אָלֵיוּ the evil was הַרַעַה מָאָת הַמְּלֵה determined against him by the king Est.7,7.- 2) to be spent, consumed (as food) בַר הַקְמַח לא the vessel of meal was not ניבלו הַפַּיִם מִן־; consumed 1K.17,16 מתם and the water was spent in the bottle Gen.21,15.- 3) to ne consumed, destroyed, to perish ו מִתְנְרֵת נָרָךְ אֲנִי כַלִיתִי I am consumed by the blow of thy hand Ps.39,11; בלינו באפה we are consumed by thine anger 90,7; בחרב וֹבְרַעַב יִכְלוּ they shall be consumed (destroyed) by the sword and by the famine Jer. 16,4; hence: to waste, to pine away, to fail his flesh is wasted יָבֶל בְּשֵּׁרוֹ מֵרֹאִי away, that it cannot be seen Jb.

33,21; mine eyes do fail with tears Lam.2,11; מָּלְתְ בּּרְלֵתְ בּּרְלִתְ בּרְלִתְ בּרְלִתְ בּרְלִתְ בּרְלְתָ שׁנְעָתְהְדָבְפְּשִׁי when my strength faileth Ps.71,9; מָכְלת בִּילְי שׁנְעָתְהְדַבְּפְשִׁי my soul pineth away for thy salvation Ps.119,81.

Pi. בָּלָה (fut. בַּלֵה, ap. יָבַל, 1 sf. אַכֶּלָה Ex. 33, 3; imp. בַּלָּה ; inf. בלה once בלא Dan. 4, 24, מלות bo complete, to finish, to end מַרוֹע לא כְלִיתָם חַקְבֵם wherefore have ye not finished your task? R.3,18; לא תַכַלָה פָאַת thou shalt not finish שַּרָךְּ לִקְצר reaping (i. e. shalt not wholly reap) the corners of thy field Lev.19,9; בַּלוֹ מַעַשִּׁיבֵם complete your works Ex.5,13; החל וכלה beginning and finishing 18.3,12.-2) to leave off, to cease בַּנְרֵל הָחֵל he began at the eldest and left off at the youngest Gen. as soon as בַּאַשֶּׁר כְּלָה לְדַבֶּר he had left off speaking 18,33; in a causative sense: וֹתְבֵל תְּלוּנֹתָם and thou shalt make their murmuring to cease Num. 17,25 .-3) to consume, to spend הַצֵּי אַכַּלֶּה־ בּב I will spend my arrows upon them Deut.32,23; of anger Lam. 4,11; of strength Is.49,4; of the eyes: to cause to fail וַעִינֵי אַלְמָנָה or have caused the eyes of the widow to fail Jb. 31, 16 .-4) to destroy אֹיָבִי כִּלֶם mine enemy hath destroyed them Lam.2,22; unto the destroying of them (until they be destroyed) 18.15,18; עריבלה unto

destroying (till thou hadst destroyed us) 2K.13,19; Ezr.9,14.

Pu. בְּלֶה (fut. יְּכְלֶּה) to be completed, finished Gen.2,1.

בְּלֶּהְ adj. pining, failing with longing (of the eye); only f. pl. בָּלִוֹת Deut.28,32.

לְבֶּלְה. 1) determination 1S.20,33.—

2) utter destruction עַשָּה בְּלָה to make an utter destruction (to destroy utterly) Jer.4,27 etc.; with אַב Jer.5,18 and בְּ 30,11.— 3) as adv.: utterly, wholly, altogether בַּלָה נְּרֵשׁ אָתְכֶּם מִזֶּה he shall thrust you out hence altogether Ex.11,1; in the same sense also בְּלָבְּלֹ

(sf. יבלת, pl. קבלית, gd. (בלת, gd. בלתה) f. 1) bride, spouse (prop. the crowned one, from בָּלֵר (בְּלֵל Is.62,5.— 2) daughter-in-law R.1,7.

קלוא (from בְּלִיא; same as אָבָּי) m. prison בית הַבְּלוּא the prison house Jer.37,4 (Ktib בְּלֵיא).

בלוב (from בלב) m. 1) cage (for birds) Jer.5,27.— 2) basket בלוב a basket of summer fruit Am.8,1.— 3) pr. n. m. of two persons 1Chr.4,11; 27,26.

see בַּלִב 2.

קלוְהֵי pr. n. m. Ezr.10,35 (Kri בְּלוּהֵי). (בְּלוּהוּ (from בְּלוּהַ) pl. f. bridal state, espousals Jer.2,2.

to be complete, full, ripe.

וּבְלַח I. m. full age, old age הָבֹא thou shalt come to thy grave in a full age Jb.5,26; בּבְּר בְּבֵּר נְבִימוֹ אֲבָּר בְּבִּר to them old age perisheth (i. e. over them old age passeth fruitlessly) 80,2.

וו. pr. n. a city in Assyria Gen. 10,1, prob. $= \sqcap \square$, which see. נלי ה, פלי ל (from בַּלַל , פלי to contain; sf. בלים; pl. בלים, c. בלים, sf. בְּלֵיו, בְּלֵיו, בַּלֵי) 1) vessel, utensil בְּלִי־חָרֶש earthen vessel Lev.6,21; בָּרָ בִּיה־יִינְ the vessels of the house of the Lord Ezr.1.7. the vessels be- בּלִים מְבֵּלִים שׁוֹנִים ing diverse one from the other Est.1,7; בָּלֵי זָהָב vessels of gold, ib.; sometimes pleonastically, as: the vessels of flagons, בְּלִים i. e. flagons Is.22,24. - 2) vessel for sailing, a boat לַלִּינֶם vessels (boats) of bulrushes Is.18,2.-3) implement, instrument, tool instruments of music 2Chr.34,12; pleonastically: בּלְי־נָבֶל a harp-instrument Ps.71,22; fig. of the divine wrath יִי וֹבֶלִי זַעֲמוֹ the Lord and the instruments of his indignation Is. 13, 5; of the means and devices of evildoers: בֵלֵי בַּלְיוֹ דָעִים the instruments of the deceiver are evil Is.32,7.— 4) weapons, arms בָּלֵי weapons of war Jud.18,11; implements of death, פֹלֵי־כְנָת i. e. deadly weapons Ps.7,14; אני armor-bearer, aide-de-camp וS.16,21; בית כלים house of arms, armory (arsenal) Is. 39, 2.- 5) equipment, dress, garments

a man's garment Deut.22,5;
בְּלֵיהְ מִעְהָה כֵּלְיהְ
as a bride adorneth herself with her bridal garments Is.61,10; hence בּלִים the baggage of a person 1S.17,22;
מֹלִים the keeper of the baggage, the baggage master ib.

אלא בליא Ktib for אלב, which see.

ליה (only pl. בְּלִיוֹת, c. נְבָּלִיוֹת) f. rein, kidney שָׁהֵי הַכְּלֵיה the two kidneys Ex.29,13; חֶלֶב כָּלִיוֹת אִילִים the fat of the kidneys of rams Is.34.6; fig. חֶלֶב בְּלִיוֹת חָשָה the fat of the kidneys of wheat Deut. 32,14; frequently of the inward of man, the mind, soul, as the seat of affections and passions: he (God) trieth the reins (i. e. the inward) and the heart Jer.11,20; הַלִּיוֹתֵי my reins shall rejoice Pr.23,16; my reins (i. e. my soul) pine away Jb.19,27; יִּסְרוּנִי כְּלִיוֹתֵי my reins admonish me Ps.16,7.

destruction בָּלִיוֹן (from בָּלִיוֹן (from בָּלִיוֹן (from בָּלִיוֹן שִנְרָ (from בָּלִיוֹן שִנְרָ (from בָּלִיוֹן שִנְרָ (from בַּלִיוֹן (קרוץ שׁנֵּן (קרוץ שׁנֵּן (קרוץ שׁנֵּן (קרוץ שׁנֵּן (קרוץ שׁנֵּן (קרוץ (קרוץ

שליון pr. n. m. R.1,2.

קביל (c. בְּבִיל (c) מָבָּיל (c) בְּבִיל (c) מָבִיל (c) מַבְיל (c) מוֹבְיל (c) מוֹבְיל (בְּבִיל (בִּבִיל (בְּבִיל (בְּבִיל (בְּבִיל (בְּבִיל (בְּבִיל (בְּבִיל (בִּבִיל (בְּבִיל (בִּבִיל (בְּבִיל (בִּבִּיל (בִּבִיל (בִּבִּיל (בִּבִּיל (בִּבִּיל (בִּבִּיל (בִּבִּיל (בִּבִּיל (בִּבְּיביל (בִּבּיב (בּבִּיביל (בִּבּיביל (בּבִּיביל (בּבִּיביל (בִּבִּיביל (בּבִּיביל (בּביביל (בּבִּיביל (בּביביל (ביביל (ביביל (בּביביל (בּביביל (בּביביל (ביביל (ביביביל (ביביביל (ב

28,12.— 2) whole, entire בָּגָר איני אַכָּאָר בּיִילִים מּלְּרִלְּבְּעִיר מִינִים מּלְּבָּלְרִלְּבְּעִיר מִינִים מּלְּבָּלְרִלְּבְּעִיר מִינִים מּלְּבָּלִים מּלְּבִּלְּבְּעִיר מַנְבְּלִים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִלִּים מַּלְיִבְּעִיר מַנְבְּלִים מּלִּבְּעִיר מַנְבְּלִים מַּלְבִּים מַנְיִבְּיִּם מַנְבְּלִים מַנְבִּים מַנְבְּבִּים מַנְבְּלִים מְּבְּלִים מְּבְּלִים מְּבְּלִים מְּבְּלִים מַנְבְּלִים מְּבְּלִים מְבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים מְבְּלִים מְבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים מְבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְים מּבּבּים מּבּבּים מּבּים מּבּבּים מּבּים מּבּים מּבּים מּבּים בּבּים מּבּים בּיבּים מּבּים מּבּ

בּרָבּל pr. n. a wise man before the age of Solomon 1K.5,11; 1Chr.2,6. לבָּל (akin to בְּבָּל (akin to בְּבָּל (akin to בַּבָּל the property) prop. to comprise, to complete, hence: to make perfect לְבָּל נְבָּל they have perfected thy beauty Ez.27,4 a. 11. כַּל Ch. to complete.— Shaph. שַּבְּבֶל (inf. בַּבְּלְבָה) to complete, to finish Ezr.5,11.— Ishtaph. בּבַל to be finished, completed Ezr.4,13.

לְבָׁבְ pr. n. m. Ezr.10,30.

נלם (Ar. בַלַם to wound; Kal not used).

אינהל. בולים (fut. וְבָּלֵם; pt. בְּלֵם; inf. וְבָּלֵם) to be ashamed, to be confounded יפגי אָחיר וְוַבְּלִםוּ let them be driven backward and be confounded Ps.40,15; בּוֹשׁוּ וְהַבְּלֵםוּ be confounded and a-shamed of your own ways Ez. 36,32; בּאָשֶׁר יִרְבָּבֶּלְ הַעָּם הַנִּכְלְמִים מּאַבּב הַעָּם הַנִּכְלְמִים מּאַבּב בּאָשָׁר יִרְבַּבָּלְ מִים מּאַבּב בּאָשָׁר יִרְבַּבָּל הַעָּם הַנִּכְלְמִים as people being ashamed steal away 2S.19,4; hence also: to hide

for shame קבלם שָּבְעַת יָמִים should she not be in concealment for shame seven days? Num.12,14.

Hiph. הְּבְלִים a הְּבְלִים (fut. יַבְּלִים; יָבְלִים (fut. יַבְלִים; pt. הַבְּלִים (fut. יַבְלִים) 1) to reproach, to revile, to insult 1S. 20,34; Jb.19,3.- 2) to hurt, to we hurt them לא הַכְלַמְנוּם not 1S.25,7; אין־מַכְלִים דָבַר there was none that might injure them in any thing Jud.18,7.— 3) to shame, to put to shame ורעה he that is a זוֹלְלִים וַכְּלִים אָבִיוּ companion of gluttons shameth his father Pr.25,7; וַבַּרִימָנוּ thou hast cast us off, and put us to shame Ps.44,10; וַהַלְעַג וָאִין מַבָּלָם when thou mockest, no one shameth thee Jb.11,3; בָּהַכְלִים אוֹתָהָ הָעֶדְ when thy neighbor hath put thee to shame Pr.25,8.

Hoph לְּבְּלֵחְנוּ נְלֹא־בְּלֵקְנוּ נְלֹא־בָּלְקְנוּ נְלֹא דְּבְלַקְנוּ וְלֹא־בָּלַקְנוּ נְלֹא־בָּלַקְנוּ נְלֹא־בָּלַקְנוּ נְלֹא־בָּלַקְנוּ נְלֹא־בָּלַקְנוּ נְלֹא־בָּלַקְנוּ נִלֹא שׁנְיִה we were not hurt, neither missed we anything 18.25,15.— 2) to be ashamed, disappointed בשׁוּ וְדְּבְיִלְמוּ they were confounded and ashamed Jer.14,3.

קבְּלְמַך pr. n. an unknown city which traded with Tyre Ez.27,23.

קּלְמָּה (from בְּלְמָּה c. בְּלְמָּה , sf. בְּלְמָּה ; pl. בְּלְמָּה) f. reproach, shame Jer.51,51; Is.30,3 a. 50,6; Jb.20,3; poet. לְבִשׁ בְּלְמָה to be clothed with shame, i. e. to be wholly covered with it Ps.109,29.

קּלְמֵּה (= בְּלְמָּה f. reproach, shame Jer.23,40.

קרות מביני pr. n. a city in Babylonia Gen.10,10 = בְּלֵנוֹ Am.6,2 a. לֵנוֹ Is.10,9 (acc. some of the older interpreters Ctesiphon, situated on the eastern bank of the Tigris).

בְּמַה לָּךְ to pine, to long for לְּמָה my flesh longeth for thee Ps.63.2.

במה see under במה.

קרָם pr. n. m. 28.19,38; Jer.41,17 (Ktib בְּמִרֶּם בַּמְרָּם 28.19,41.

(particle שׁ with prefix בֹּינוֹ (particle שׁ with prefix בֹינוֹ also with personal suffixes, in which case in before light suffixes: בְּמִיֹנְי as I am, מָמִינְי as thou art, בְּמְוֹנוּ , בַּמְוֹה, as he is, בָּמְוֹה, מוכם, כמוהם, פמוהם, edv. a. prep. thus, so, as, like אַסַפּּרָה כָמוֹ I will speak thus Ps.73,15; אָבָן as a stone Ex.15,5; מַלָּה like these Jb.12,3; אָרֶץ עָפַתָה כִּמוֹ־אֹפֵל a land of darkness like darkness itself Jb.10,22; when repeated: as... so בַמוֹךְ כִמוֹהֶם as thou, so they Jud.8,18; also inverted: so ... as מוֹנִי לַמוֹךָ so I, as thou 1K. 22,4.

פּבְּעוֹלְיּי pr. n. Chemosh, national deity of the Moabites 1K.11,7, hence שַם בְּמוֹשׁ people of Chemosh, i. e. the Moabites Num.21,29.

to conglobulate, whence হোটা

אל (במן) to lay up, to hide away, whence אַבְּטָם treasure.— 2) to season, to proserve (in Syr.).

(from [22 2) m. cumin Is.28,25.

בּבְּטָ to lay up, to hide away; only pt. p. בְּבָּן laid up Deut.32,34.

I. to grow warm, to burn (Kal not used).

Niph. איבת prop. to be warmed, hence: 1) fig. to be moved, kindled for toward his brother was kindled Gen.43,30; with עוֹרָנוֹ בְּתַנוֹר 1K.3,26.— 2) to be burnt, to be black עוֹרָנוֹ בְּתַנוֹר our skin was black like an oven Lam.5,10.

II. to plait, to interweave, whence מָבְמְנֶת net.

קּמֶר ס לְּמֶר (only pl בְּמֶר, sf. בְּמֶרְיוּ) m. priest, idol-priest (prop. one who goes about in black, from בְּמֵר I.) 2K.23,5; Hos.10,5.

תבּיבְירִים (from בָּבָּוֹר.) pl. m. blackness, obscuration; only once c. ביבי יוֹם let the blackness of the day terrify it Jb.3,5. (Some interpreters take this word to be בְּבִירִים 'bitterness' with the prefix בֹוֹר.

גלי, (כְּהְ, בָּהְ , מֹט) adv. so, thus גָּרָי . nd it was so Gen. אין משְּבְּשִׁרְ אַרָּרְי, בְּן so is thy judgment, thou hast thyself decided 1K.20,40: בְּיִלְי אָרָר בָּן my people love it thus (i. e. love to have it so) Jer.5,31; כֹא־בּן אָנֹרָי.

it is not so with me Jb.9,35; in reference to quality: such לא there came no בַא כֵן עַצֵי אַלְמָנִים such almug-trees 1K. 10, 12; in reference to number: so much, so many וַלֹא מַנְאוּ לְהֶם כֵּן but they found not for them so many Jud. 21,14; בְּאַשֶּׁר ... בֵּן , בָּ..., so: as horsemen, so כַּבְּרָשִׁים בֵּן יִרוּצוּן shall they run Jo.2,4; בַּאַשֶׁר פָּתַר־ as he interpreted to us, so it was Gen.41,13; as soon as..., so soon: פָבאַבֶם הַעִיר as soon as ye be come מְמַצְאוּן אֹתוֹ into the city, so soon ye shall find him 1S.9,13; sometimes 2 is omitted: הַמָה רַאוּ כֵּן תַּמַהוּ as they saw, so they were astonished (i. e. as soon as they saw) Ps.48,6. -Connected with prepositions: a) בְּבֵן so, in this manner בְּבֵן and so will I go אַבוֹא אָל־הַמֶּלֶךְ unto the king Est.4,16. b) בַּבֶּן therefore לָבֵן כַּל־הֹרֵג קַיִן therefore whosoever slayeth Cain Gen.4,15. c) עַל־בֶּן (same as בַלֹבֶן) therefore Gen.2,24; 10,9, etc.; acc. Ges. in some passages: because Ps.45,3. d) אַחַר בּן after that, thereafter, afterwards. e) עַר־בָּן hitherto, until now Neh. 2, 16. f) בוֹ בֹוֹ in like manner (others; like gnats, see [2 IV.) Is. 51, 6.

II. (from בּן; פוֹן; מוֹן adj. right, upright, honest בְּנִים אֲבַוְם we are upright men Gen.42,11; with negative לא בּן not right, wrong 2K. 17,9; hence: empty, vain לא בּן

ווו. (sf. בוֹי) m. foot, base, pedthe laver אֶת־הַכִּיוֹר וָאֵת־כַּנוֹ and its foot Ex.30,28; מַעשהֹבֶּן the work of a base, like a pedestal 1K.7,31; בַּל יִחוֹקה בָּן־תַּרְנַם they cannot strengthen the base (i. e. the socket) of their mast Is.33,23 (Eng. Bible: they could not well strengthen their mast, taking (2 as adv.). — 2) place, station, office נַהַשִּׁיבָךְ עַל־כַּנָּךְ and he will restore thee unto thy place Gen.40,13; וְעָבֵר עַל־כַּנוֹ and there shall rise up in his place (i. e. in his stead) Dan.ן 1,20; לַעַבַּוּד and out of a מָנְצֵר שַׁרָשִׁיהָ כַּנּוֹ branch of her shoots shall [one] stand up [in] his place v. 7.

IV. an assumed singular to בָּן, but see כְּנָּה

Ch. (same as Heb.) adv. so, thus Dan. 2, 24.

(from בַּבְּה (from בַּבְּה) f.plant, shootPs.80,16. בּבְּה to distinguish by name (Kal not used).

Pi בְּבָּה (fut. בְּבָּה 1) to name with honor, to surname וּבְּבָּה בְּבְּה מחות and he will surname himself by the name of Israel Is. 44,5; בְּבָּהְרְיִי אַ וִרְעָּרְנִי 1 have surnamed thee, though thou hast not known me 45,4.— 2) to give flat-

tering titles, to flatter אֶל־אָרָה to no man will I give flattering titles Jb.32,21; לֹא־יָרַעִּהָּי I know not to flatter v.22.

pr. n. a city, probably the same as בְּנָה (which see) Ez.27,23.

לבָּה f. gnat, stinging fly (acc. Jewish interpreters: louse); only pl. בנים Ex.8,14; Ps.105,31.

فرنر see جزرت.

קנוֹר (pl. כְּנוֹרִים, הָנּוֹרִים) m. harp Gen.4,21; Ez.26,13; Ps.137,2.

יהוֹנְכִין pr. n. see בַּנֵיְהָנְּ

אבְּבֶא Ch. adv. so, thus, after this manner בּבְקא אַמַרְנָא לְהֹם we said unto them after this manner Ezr 5,4.

(= jid) to set, to place.

pr. n. m. Nah.9,4.

פַנְנְיָה see כַּנַנְיָה.

קָנוְיָה pr. n. m. 1Chr.15,22 = קָנוְיָה v. 27.

לְּנִיְּהְרְּ pr. n. m. 2Chr.31,12 (Ktib

בּבָל (pt. בְּבֹּל ; inf. בְּבָל 1) to collect, to heap up (stones, treasurers) Ec.3,5; 2,8.— 2) to gather together, to assemble (persons) Est.4,16,

Pi. בְּנְסְתִּים אָל־אַדְּטְרָב (fut. בְּנְסְתִּים אֶל־אַדְטְרָב) to collect, to gather together בְּנְסְתִּים אָל־אַדְטְרָב but I will gather them unto their

own land Ez. 39,28; נְרְחֵי יִשְּׁרָאֵל יְכַבּּס he gathereth together the outcasts of Israel Ps.147,2.

Hithp. הַתְּבַנְּם to hide oneself, to wrap oneself בַּמַבְרָה צְּרָהְכַּנְּם the covering is narrower than that he can wrap himself in it Is.28.20.

to bend, to bend down, to be low (Kal not used).

Hiph. רַבְנִע ap. הַבְּנְיַע ap. יַבְנִע ap. מַבְנִיע to bow down, to humble, to subdue the grap in a little while would I subdue their enemies Ps 81, 15; רְאָה בְּל־נִאָה look on every proud one, and bow him down Jb. 40, 12; מַבְנִיעָה מְעָבֵל לְבָּם and he humbled with trouble their heart Ps.107, 12; יַבְיִי הַבְנִיעַ בְּעָבֵל לִבְּם תַבְנִיעַ נְּעָבָל לִבְּם תַבְנִיעַ נְּעָבֶל לִבְּם מַבְנִיעַ נְּעָבֶל לִבְּם מַבְנִיעַ נְּעָבֶל לִבְּם מַבְנִיעַ בָּעָבֶל לִבְּם מַבְנִיעַ נְּעָבֶל לִבְּם מַבְנִיעַ בָּעָבָל לִבְּם מַבְנִיעַ נְּעָבָל לִבְּם מַבְנִיעַ נְּעָבָל thou shalt subdue (suppress) the tumult of the strangers Is.25,5.

to bend; sf. פּנְעָה) prop. something bound or folded,

hence: bundle, travelling-bundle אָרָבְיּ לְּנְעָהָן take up thy bundle from the ground, i. e. to go into captivity Jer.10,17 (Eng. Bible: gather up thy wares out of the land).

pr. n. 1) Canaan, son of Ham and progenitor of the Canaanites Gen.9,18. 2) the land of the Canaanites Ex.15,12, fully ארץ Gen.13,12 etc. (prop. 'lowland', from אַבַם, as opposed to אַבַם, which signifies 'highland'). In a more confined sense: Phenicia, a part of the Palestinian coast to which Tyre and Sidon belonged Is.23,11; פָנַעַן was also the name of Philistia Zph.2,5; שַבַּת בָּנַעֵן the language of Canaan, designation of the Hebrew tongue which was spoken by the Canaanites and Hebrews Is.19,18. — 3) a Canaanite, a Phenician (=בַּעַנִי , which see below) in the sense of merchant: בָּנַעַן בְּנָדוֹ מֹאוֹנֵי מָרָמָה like a merchant, in whose hands are the balances of deceit Hos. 12,8; עם כנען Zph.1,11 the merchant people; pl. sf. לָנְעַנֵיהַ her merchants Is.23,8.

קביה pr. n. m. of two persons 1Chr.7,10; 1K.22,11.

gent. m. 1) a Canaanite, a Phenician Gen. 38,2; Ob.20; הְלֵנְעֵנִי frequently as a collective: the Canaanites Gen. 24,3; Jud.1,1, etc.; f. קנענית Gen.46,10; Ex.6,15.— 2) merchant, trafficker Pr.31,24; Jb.40,30.

to cover, to protect.— Niph.
קבר to cover or hide oneself יבור מוֹנִין חוֹי no longer shall thy teachers hide themselves is.
30,20.

(c. בְּנַף; du., also as אָרָפָנִין , כּנָפֶּוָך . sf. בַּנָפָי , כּנָפָים , פּנָפָים , בָּנְפִיהַם; pl. בָּנְפִיהַם, e. בַּנְפִיהַםf.(rarely m.) 1) wing (du. בְּבָבוֹיִם) עוֹף כַנַף bird of a wing, winged animal Gen.1,21; בָּל־בָּנַף every winged animal Gen.7,14; כָּנַף הַכָּרוּב the wing of the Cherub 1K. 6,27; the wings of a dove Ps. 68,14; poet. בַעל בַנָר Pr.1,17 or בַעל Ec.10,20 the possessor of wings, i. e. a bird; fig. נידא על he flitted by upon the wings of the wind Ps.18,11; בּֿנְפֵי־ the wings of the morning Ps 139,9; frequently as figure of protection: בָּצֶל בָּנְפֶּיךְ תַּסְתִּירֵנִי hide me under the shadow of thy אַחַמָּה בִּמַתֶּר כִּנְפֶּיךָ; wings Ps.17,8 let me shelter under the covert of thy wings 61,5; of the defiled the shelter of כַּנַף שֶׁקוּצִים abominations Dan.9,27; poet. wing of an army וָהָיָה מָשוֹת כָּנָפְיו מָלֹאֹד and the stretching out of his wings, i. e. armies, shall fill the breadth of thy land Is.8, 8; in this sense also acc. Ges. Is. 18,1: אַרץ צָּרְצֵל כָּנְפַּיִם the land of the whirring of wings, i. e. of the clangor of armies (see also under אָלְצֵל .- 2) skirt, corner of an upper garment בָּנַף הַמִּעִיל the skirt of the robe 18.24,4; על־אַרְבַע upon the four corners of thy vesture Deut.22,12.-3) upper garment, covering והחויקו they shall take בְּנַנְף אִישׁ יְהוּדִי hold of the upper garment of a Jew Zch.8,23; fig. of sexual connection: פַרשׁ כַּנַף עַל to spread one's covering over, i. e. to receive a woman to one's bed Ez. 16,8; R.3,9; ... לְבָּה לְּבַּר remove the covering of one, i. e. to violate one's bed Deut.23,1; 27,20.-4) of the earth or of a land: border, corner, end בַּנְרָ הַאָּהֶץ the border of the earth Is.24,16; צַרָבַע the four corners of the earth Is.11,12.

to hollow out, whence כנר

Deut.3,17 (בְּרֵרֵת Jos.19,35; also בַּרֵרוֹת Jos.11,2 a. בּרֵרוֹת IK. 15,20) pr. n. Chinnereth, Chinneroth a city in Naphtali, situated on the lake of Gailee, which is thence called יַם בְּרֵרוֹת Youm. 34,11, or בְּרֵרוֹת Jos.12,3, later בַּרֵרוֹת, בְרַרוֹת (in the Targ. and Mishna), from which in the New Testament Gennesaret. The Galilean Sea is named in the Talmud בַּרֵרִי (Sea of Tiberias): its present name is esh-Shuweir. בּרֵרְי Ch. to gather together, to assemble Dan.3,2 (= Heb. בַּרַרָּי

Ithp. אַּרְעַבֵּנִשׁ to be gathered together, assembled Dan 3,3. רָבָּי Ch. (same as Heb.) f. companion, associate; pl. sf. בְּנָתָהוֹן Ezr.4,9.

1) (= בְּכְהָה to cover.— 2) to appoint, to fix.

Ezra: new moon), festival מים m. full moon (acc. Aben Ezra: new moon), festival מים the day of the full moon Pr.7,20 (Ab. Ezra: feast-day of the new moon; Eng. Bible: the day appointed); מַבְּבָּים the full moon, on our solemn feast-day Ps.81,4.

אָפָאָר (Jb.26,9 a. 1K.10,19 הַפָּאָר; sf. יוּבְּיּאָר (קּאָרָת הַבְּיּאָרָם, קּבְּאָר, פּנכּ:, pl. בְּיִאָרְת הַרְיּבְּיאָר for הַבְּיאַר, sf. בְּיִאִרֹם m. seat, chair, stool אַבְיְרָם מוּבְיּים a table and a chair 2K.4,10; of the seat of the high priest 1S.1,9; of the tribunal of a judge: בַּיְאִיר לְכִישְׁבָּי the seats of judgment Ps.122,5; in connection with kings or kingdoms:

throne לְּמָלְרָתוֹּ the throne of his kingdom 2S.7,13; בְּקְאוֹת יְבֵית thrones of the house of David Ps.122,5; fig. the throne of God Jer.3,17, Ps.11,4, etc., also called בְּבוֹר the throne of glory Jer. 14,21.

Ch. a Chaldean Ezr. 5, 12 (= בַּקְבֵּי , which see).

קָּכָהיי (only pt. בְּסָה a. pt. p. בְּסָהי גְּבָּסוּי a. prudent man conceal עָרוֹם בֹּסָה דָעַת concealeth knowledge Pr. 12, 23; בְּסִיי חֲשְאָה whose sin is covered Ps.32.1.

Niph. נְבְּםוֹת (inf. הַבְּםוֹת) to be covered Jer.51,42; Ez.24,8.

 $Pi. \sqcap p \Rightarrow (fut. \sqcap p \supseteq 1, ap. p \supseteq 1; pt.$ י מְבַקָּה; inf. (בַּפוֹת) to cover, with accus. כְּחָרֵה פְּנֵיה she had covered her face Gen.38,15; בַּבַמוֹ the sea covered them Ex.15,10; fig. of shame Jer.51,51; of horror Ez.7,18; with וַתְּכַם עַלָּוהֶם הָאָהֶץ: עַל the earth covered them Num.16,33; and the worms וָרָשָּה הְּכַמֶּה עֲלֵיהֶם shall cover them; with ": for I covered the בָּפֵיתִי עַלַיו אַת־תָּהוֹם deep for him Ez.31,15; with 2 of she בַּשְּׁמִיכָה she בַשְּׁמִיכָה she covered him with a mantle Jud. 4,18; וֹכְמָהוּ בֶּעְפַר and he shall cover it with earth Lev.17,13; and thou hast וַתְּכַם עֲלִינוּ בְּצֵּלְמָוֶת covered us with the shadow of death Ps.44,20; sometimes with the omission of בּנֶר: the omission of and hath covered the naked with

a garment Ez.18,16; מַשִּׁי בּוֹשִׁי and I covered the with silk 16,10; thou coveredst תַּהוֹם כַּלְבוּשׁ כּסִיתוֹ it with the deep as with a garment Ps.104,6.- 2) to cover, to hide, to conceal DI TED to conceal the blood of one killed Gen. 37,26; אַלא כְּסִיתִי mine iniquity have I not hid Ps.32,5; with בַּל: וסיס על בַּל־פִּשְׁעִים תַּכַמָּה א<u>ַה</u>בָה 10ve covereth all sins Pr.10,12; בלאד neither shalt הַחֲמֹל וָלֹא־תְכַּמָה עֲלָיו thou spare, nor shalt thou conceal him Deut.13,9; with 2: to hide from, to keep secret Gen. 18,17.— 3) to cover, to veil 19 he veileth the faces of their judges, i. e. he makes them blind Jb.9,24 (Stb.: ... לַבָּה בָּנֶי... to forgive) .- 4) to cover, to enclose, to surround מָבַבֶּוֹם הָבַבָּוֹם שִׁבְּעַת־בַּוֹיִם the abundance of water which covereth (surroundeth) thee Jb. שָפָעַת נְמַלִים תְּכַהַך: 22,11; similarly the multitude of camels shall cover thee Is.60,6.-5) fig. to cover, to overwhelm (of shame, shame כָּחָה כִּלְמָה פָגִינוּ (terror hath covered our faces Jer.51,51 וֹכְמָתָה אוֹתָם פַּלְצוֹת;(comp. Ps.44,16) and terror shall cover them Ez. 7,18-6) intr. to cover oneself, with בּ בַּעְיִף and she covered herself with a veil Gen.38, 14; אַשֶּׁר תְּבַמָּה בָּה wherewith thou coverest thyself Deut.22,12; with accus.: וַיַבֶּם שֵק he covered himself with sackcloth Jon.3,6; with אָל: to seek cover with אָבִיךְ כָּסִיתִי

with thee do I seek cover Ps 143,9 (Eng. Bible: I flee unto thee to hide me).

Pu. בְּלֶּכֶה a. הַּבְּלֶ (fut. בְּלֶּכָה ; pt. הַּבְּלֶּה to be covered, wrapt בְּיַלֶּכְה to be covered, wrapt בְיַלֶּכָה and the mountains were covered Gen.7,20; with ב of the covering: בְּרִשְׁרֶּלְים בַּשְּׁלֶּים wrapt in sackcloth 1Chr.21,16; שְׁבְּלֵּים בְּלֵּיִם בְּלֵּיִם אָלָה his name shall be covered with darkness Ec.6,4; also with accus. בְּרָיִם צְּלָה בָּרִים צִּלְּה the hills were covered with the shadow of it Ps.80,11.

Hithp. הַהְבַּמְה (fut. מְרַבַּמָּה, ap. מְרַבַּמְּה ; pt. מְרַבַּמָה) to cover or clothe oneself, with 2 of the covering: מְרַבָּמָה בְּשִּׁלְמָה חַּדְשָׁה he had clad himself with a new garment 1K.11,29; בַּשְּׁלְ בַּתְּבָּמָה מַלְּיִם and he covered himself with sack-cloth 2K.19,1; with accus.: מַּיִּרְבַּמַר שַׁמִּים and let them be covered with sack-cloth Jon.3,8.

see בֶּמֶת.

בפה see כפה.

ים (c. בְּבוּי m. covering Num.4,6.

אין כְּסוּת without any covering in the cold Jb.24,7; ארך בְּסוּת her raiment Ex.21,10; ארָבָּ בְּסוּת behold this (the thousand pieces of silver) is for thee a covering of the eyes (i. e. an indemnity; others: a protection from calumny) before all that are with thee Gen.20,16. See

רַכְּמוּחָה , f. בְּמוּחִים (pt. בְּקוּהַ , pl. בָּקוּה , f. הָהָהָיִוּ to cut off Is.33,12. Ps.80,17,

נסיל (from בָּסִילִים (from בָּסַל) m. 1) prop. thick one, hence; fool Ps. 92,7; Pr.10,1, etc.; הַּבָּחִיל בַּחשָׁה הוֹלֵהָ the fool walketh in darkness Ec. 2,14.— 2) prop. strong one, giant, hence: the constellation Orion (conceived of by the ancients as a giant bound upon the sky) Am. 5,8; Jb.9,9, etc.; מושכות בסיל תפתח canst thou loose the bands of the Orion? Jb.38,31; pl constellations generally: בּוֹכָבֵי הַשֶּׁמֵיִם the stars of heaven and the constellations thereof Is.13, 10.-- 3) pr. n. a place in Judah Jos.15,30.

קּסִילוּת f. folly אַשֶּׁת בְּסִילוּת a foolish woman Pr.9,13.

לְםַל (fut. בְּבֶל (יְבְּבֵּל) to be fleshy, thick, whence גָּבֶל 1, בָּבֶל 3 and ליבְבָּל 1. – 2) to be strong, firm, whence בְּבָל לְבָּבְּל אָבָּבְל בְּבָּל אָבָּבְל בִּבְּל בְּבָּל וֹיִבְּבַלוּ בִּבְּל וֹיִבְּבַלוּ זְבִּבְער יִבְּצַרוּ זְבִּבְער יִבְּצַרוּ they are altogether brutish and foolish Jer.10.8.

קּמְהָה צָּעִייכְבֶּסְל m. 1) loin, flank פְּסְהָר בְּּבְּיִרְ fatness upon the loins Jb.15,27; pl. ps. Lev.3,4; sf. בְּסְרִי Ps.38,8.— 2) hope, confidence בְּסְרִי if I have made gold my hope Jb.31,24; בְּסְרָים בְּסְלָּם my that they may place in God their hope Ps.78,7; בְּסִים בִּירָ בִינְי the Lord shall be thy confidence Pr. 3,26.— 3) folly בְּסֵל the wickedness of folly Ec.7,25; זָה לְלֵם בָּבֶּל לְם this their way is their folly Ps. 49,14.

הַלְּבֶּלְ (sf. קּבְּיְבְיָבְ) f. 1) confidence, hope Jb.4,6.— 2) folly Ps.85,9.

לָבְּלֵּבְ the ninth month of the Hebrew year (December-January) Zch.7,1: Neh.1,1.

וֹלְנְיָבְיּ pr. n. a place in Judah Jos. 15,10.

זלם pr. n. m. Num.34,21.

קסלות pr. n. a place in Issachar Jos.19,18; prob. = בָּסְלוֹת-הָבוֹר, which see.

קרות־תְּבוֹר pr. n. a city in Zebulun at mount Tabor Jos.19,12; merely תְבוֹר 1Chr.6,62; see also הַכְּלִיׁה.

pr. n. a people sprung from the Egyptians Gen.10,14

בְּחַבֶּׁם (fut. בֹּחַבְיּ; inf. בֹּחַבְּ) to shear, to crop בַּחִים יִבְּחָמוּ אָת בְאוֹיִינְהם they shall only crop their heads Ez.44,20.

Pi. בְּחְחָיף (= בְּחֲיף with inserted היל fut. בְּחְיף to cut off, to gnaw יבּרְמָטָּרְ חְיִר מִיְּעַר the boar out of the wood doth gnaw at it Ps. 80,14.

קּמְטֶּרֶ f. a species of grain, spelt Ex.9,32; pl. בְּמָטֶר Ez.4,9.

ber, to reckon איש לְּפָּי אָּכְרוֹ הָּכֹסוּ to number, to reckon אִישׁ לְפָּי אָכְרוֹ הָּכֹסוּ איש לְפָּי אָכְרוֹ הָּכֹסוּ every man according to his eating shall ye reckon for the lamb Ex.12,4. Niph. אָבָין (pt. אָבָין; inf. יוֹנְכִּסוּ 1) to turn pale, to be ashamed אַבין לא נְכִסְּ מוֹנְילִין לֹא נְכִסְּ מוֹנִילִין לֹא נְכִסְּ מוֹנִילִין לָאַנְיִרְ אַבין בְּסְבּיְר נַפְּשִׁי... יְחַאָּרִית יִי מוֹנְיִלְּיִר נַמְיָּיִי... יְחַאָּרִית יִי מוֹנְיִלְּיִּר נַמְיִי... יְחַאָּרִית יִי מוֹנְיִלְיִּרְ בַּשְּׁיִי... יְחַאָּרִית יִי מוֹנְיִי יִי my soul longeth... for the courts of the Lord Ps.84,3.

קָּבֶּסְ, הְּסְבָּי (sf. בְּּסְבַּ, בְּּסְבַּ) .m.

1) silver (so called from its pale color, see אַבְּסְ 2) Num. 22, 18; אַבָּסְרָ articles of silver Gen. 24.53; אָבָּסְלְּ shekel of silver 23,15; often with the word שָׁבֶּסְלְ shekel of silver comitted, as אָבֶּסְלְּ בָּסְרָ a thousand [shekels] of silver Gen.20,16.—

2) money Ps.15,5; pl. sf. אַרוֹרוֹת בַּסְרַבְּיבָּסְרַ the bundles of their money Gen.42,35.

Dan.2,35.— 2) money Ezr.7,17.

אָרְבָּׁבְּיֻ pr. n. a place on the way between Babylonia and Jerusalem Ezr.8,17.

קַמָת (from בָּמָה) f. pillow, cushion;

only pl. בְּלְתוֹת Ez. 13, 18; sf. בָּלְתוֹת v. 20.

על Is.59,18 see under בַּעַל.

Ch. adv. now, at this time Dan. 2,23; עריבְעון until now, to this time Ezr.5,16.

הַעֶּנֶת Ch. adv. so, thus וּלְעֶנָת and so forth Ezr.4,10; 7,12; contracted הַעֶּנָת 4,17.

בּעֵב (fut. בַּעָל; inf. בּעָל) to be angry Ez.16,42; Neh.3,33; with לָּאָל to be angry with 2Chr.16,10.

Pi בְּעֵם to provoke, to irritate Deut.32,21; 1S.1,6.

Hiph. רָבָעִים (fut. רָבָעִים, ap. מָבָעִים ; pt. רְבָּעִים ; inf. רַבְּעִים () to excite, to provoke בַּבְּעִים () to excite, to provoke me with their graven images Jer.8,19; poet הַּבְעִים הַבְּעִים to provoke bitterly Hos. 12,15.— 2) to vex, to grieve Ez. 32,9; בַּעִים בַּעַם (בַּעַם בַּעַם בַּעַם בַּעַם (בַּעַם בַּעַם בַּעַם הַרָּבִים בַּעַם (בַּעַם בַּעַם בַּעַם (1K.15,30; 21,22.

ת. 1) vexation, grief 1S.1,16; Ec.1,18.— 2) wrath, anger, provocation Pr.27,3; Deut.32,27; בעם בעלים לובלים בעים a quarrelsome and angry woman Pr. 21,19; pl. provocations 2K 23,26.

עַעָבֻ m. the same as בַּעָבַ Jb.5,2; 6,2.

קב (from קבַּבְּ; sf. יבָּבַ, וֹבַבַּ; du. בַּבְּיִרְ , sf. יבָּבַ, יבָּבַ; pl. בְּבָּיִרְ , the hollow of the hand, the palm, wrist Lev.14,15; hence:

a handful מְלֹא בַרְּקָמַח a handful of meal 1K.17,12; sometimes = 7 hand: בַּצִּיֹתָ אֵת־כַּפָּה and thou shalt cut off her hand Deut.25,12; with מָקַע, מָחָא, to clap the hands (see under these verbs); peculiar expressions: קצל מכל to rescue from one's hand, i. e. from one's power 1S.4,3; אשים כף to lay the hand upon one, i. e. to attack him Jb 40,32; שית בַּף עַל to put the hand over one, i. e. to protect him Ps.139,5 (comp. Ex. 33,22); שים כף לפה to lay the hand upon the mouth, i. e. to be silent Jb.29,9; קבש בבף to put the life in the hand, i. e. to expose oneself to great danger Jud.12,3; expressions with dual form: וְגִיעַ כַּפַּיִם the labor of the hands Hag.1,11; פַרֵי כַפַּיִם the fruit (products) of one's hands Pr.31, 16; בַּבְיִם clean of hands (innocent) Ps.24.4; על כפום to bear upon the hands, i. e. to cherish Ps.91,12; לַבְבנוּ אָל־ let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens Lam.3,41; pl. יבים coupled with בפית: the palms of the hands Dan.10,10; twice בפות ודום of hands cut off 2S.5,4; 2K.9,35.- 2) coupled with : the sole of the foot, plant Deut.2,5; מָבַרְ רָגֵל וִעַר רֹאשׁ from the sole of the foot even to the head, i. e. the whole body Is.1.6; a rest for the sole of thy foot, i. e. a quiet habitation

Deut.28,65; also of the foot of a bird Gen.8,9; pl. בפות coupled with du. of בפות ביגלי הכבנים: הגל the soles of the feet of the priests to the על־בַּפוֹת רַגְלַוְךְ to the soles of thy feet, i. e. in the dust Is.60,14; of the ark as the footstool of God: מְקוֹם כַּפּוֹת דַגְלֵי the place of the soles of my feet Ezr. 43,7; once coupled with Dya (step) 2K.19,24.-3) hollow vessel, hence: spoon, dish Num.7,14; pl. בּפוֹת Ex. 25,29; nence בּף הַקבע the dish (hollow) of the sling 1S.25,29; the hollow (socket) of the thigh Gen. 32,26. - 4) handle the handles of the lock Cant.5,5.— 5) branch בפות branches of palm trees Lev.23,40.

7点 m. rock, cliff; only pl. ロウラ Jer. 4,29; Jb.30,6.

קבּה (akin to אַבּף; fut. הַפָּר) prop. to bend, hence: to tame, to subdue מָלְן בְּבֶּהְר יִרְבֶּּה־אָר a gift in secret tameth (Eng. Bible: pacifieth) anger Pr.21,14.

קבּת (sf. בַּבְּתוֹ f. palm-branch, branch בְּבָּתוֹ palm-branch and rush (proverbially for the high and the low) Is.9,13; 19,15; הַעָּנְנָה לֹא רַעִּנְנָה מוֹ his branch shall not be green Jb.15,32.

רוֹבָּלְוֹל I. (from בְּלֵּבְ to cover) m. 1) hoar-frost (which covers the ground) Ex.16,14; Ps.147,16.

וֹלָבְלּוֹר m. cup, goblet Ezr 1,10; 1Chr.28.17. בפרר see בפרר.

בּפֿים (from בּבּט m. beam, crossbeam (holding together a buildding) Hab.2,11.

קבּיר (pl. נְּפָּירִים (pl. מְבָּירִים) m. 1) young lion Jud.14,5; Is.5,29; fig. of enemies Jer.2,15; Ps.58,7; of young heroes Ez.38,13.— 2) village Neh. 6,2.

אינה pr. n. a city in Benjamin, which formerly belonged to the Hivites Jos.9,17; Ezr.2,25; Neh 7, 29 (now called Kefir, east of Nicopolis).

(akin to כבל to fold, to double Ex.26,9; pt. p. בְּבַל doubled, double Ex 28,16.

Niph. יְנְפָבֵּל (fut. יְנְבָּבֵּל) to be doubled, repeated יְתְבָבֵּל הָרֶב and let the sword be repeated the third time Ez.21,19.

יַהָּפֶּן הַזּאָת בְּפְּנָה this vine did bend its roots Ez.17,7.— 2) to hunger, to pine after.

m. hunger Jb.30,3.

ក្សភ្ល (pt. p. កុរ១) enf. កុំ១) to bend.

to bow down לַבּף בַּפְּשׁ they bowed down my soul Ps.57,7 (= בַּבָּפָ); יוֹלָכּף בַּשְּׁלִין רֹאשׁוֹ is it to bow down his head as a bulrush? Is. 58,5; pt. p. pl. יוָ יִבְּף בְּבּוּפִים the Lord raiseth them that are bowed down Ps.146,8.

Niph. אָבֶּנְ (fut. 1 s. אָבָּרְ לְּנִים to bow oneself מְּרֹבִי מְרוֹם shall I bow myself before the God on high Mic.6,6.

רבב 1) to cover.— 2) to overlay, to besmear Gen.6,14.— 3) fig. to cover sin, to forgive.

Pi. ٦٩٦ (fut. ٦٩٢); inf. ٦٩٤) 1) to forgive, with accus.: יְבַפֶּר עֵיוֹן he forgave the iniquity Ps.78,38 with על Jer.18,23; Ps.79,9; with ל Ez.16,63; with בער 2Chr.30,18.— 2) to make expiation or atonement for, with וָבָפֶּר עָלָיו הַכּהָן: עַל ากหตุกตุ and the priest shall make an atonement for him concerning his sin Lev.4,26; 5,18; with בַּעַר: and he shall וְכָפֵּר בַּעַדוֹ וּבַעַד make an atonement for himself and for his house Ex.32,30; Lev. 16,6.— 3) to appease, to pacify ו will appease אַכַפּרָה פַנְיוֹ בַּמִּנְחָה him with the present Gen. 32,21; וּאִישׁ חַבָּם וִכַּפְּרֶנְּה but a wise man will pacify it (wrath) Pr.16,14; hence also: to avert, to put off misfortune, הוָה לא תוּכְלִי בַּפְּרָה which thou shalt not be able to avert Is.47,11.

Pu. אַבְּ (fut. אַבְּיִי) 1) to be forgiven, to be atoned for אָבָּאַר

לְבֶּרְ לְבֶּרְ thy sin is forgiven Is.6,7; ment was made Ex.29,33; בְּבֶּרְ בְּבֶּרְ לְבָּרָם no atonement is to be made unto the land for the blood Num.35,33.— 2) to be annulled אַרְבָּבֶּר בְּרִיתְּכֶּם אַרִּבְּעֵתְ and your covenant with death shall be annulled Is.28,18.

Hithp. הְחָבַפְּר (futl בְּחַבְּבָּר) to be forgiven, atomed for 18 3,14.

Nithp. נְבַבֶּר to be forgiven נְבָבֶּר and the blood shall be forgiven them Deut.21,8.

קַבְּרִים (from בְּבָּרִים, pl. בְּבָּרָים, pl. מְבָּבְּרִים m. prop. a covered place or an enclosure, hence: hamlet, village Cant.7,12; 1Chr.27,25.—קבּר הַעַבּינְרָה pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,24.

ת (בְּבֶּר בַּבֶּבֶּר (from בְּבָּר 2) pitch (from בְּבָּר 2) pitch (from 2) village 18.6,18.—
to overlay (besmear) with pitch Gen.6,14.—3) cypress-flower אָשְׁבֵּר a cluster of the cyppress-bush Cant.1,14; pl. בְּבָּרְים 4,13.—4) ransom (prop. covering of sin, from בְּבָּרְדָּ 3) בִּבְּרָב a ransom of his soul Ex.30,12; קּבְּרָך thy ransom Is.43,3.

תְּבְּרִים (from בְּבְּרִים 2) m. pl. atonement, forgiveness בם חַמֵּאת הַבְּבְּרִים the blood of the sin offering of atonement Ex.30,10; יוֹם הַבְּבְּרִים the day of atonement Lev.23,27.

(from בְּלֵבֶת f. cover of the ark of the covenant Ex. 25, 17

(Vulgate: propitiatory; Eng. Bible: mercy seat, as if from בְּבָּר Pi.); hence of the most holy place in the temple: בֵּית הַבַּבּרָת the house of the cover of the ark 1Chr.28, 11 (Eng. Bible: the place of the mercy seat).

ఆస్తే (= అప్తే) to tread, to press (Kal not used).

Hiph. דְּבְשִׁי ישׁ to press down הְבְּשִּי בְּאַבֶּר he pressed me down in ashes Lam.3,16 (Eng. Bible: he covered me with ashes).

רבי Ch. to bind, to fetter; pt. p.

Pa. רְּבֶּבְ (inf. בְּבְּרָה) to bind Dan. 3,20; pt. p. בְּבָּרָה bound v. 23.

קרור (pl. בַּפְתּרִים m. 1) pillar-top, chapiter Am.9,1; Zph. 2,14.— 2) knob, crown (ornament of the candelabrum) Ex.25,33.

II. pr. n. the island Crete
 Jer.47,4; gent. pl. בַּבְּתְרִים Gen.10,
 14; Deut.2,23; Am 9,7.

קרים (from בָּרָים 2; pl. בְּרָים m 1) lamb, sheep Deut.32,14; Ez.39,18; Am.6, 4; coll. Is.16,1 אָרָא בְּרָר מוֹשֵׁל אָרָא וּבָּר מוֹשֵׁל אָרָא וּבָר מוֹשֵׁל אָרָא בּר מוֹשֵׁל אָרָא בּר מוֹשֵׁל אָרָא וּבָר מוֹשֵׁל אָרָא בּר מוֹשֵׁל אָרָא בּר מוֹשֵׁל אָרָא בּר מוֹשֵּל אָרָא בּר מוֹשֵּל אָרָא בּר מוֹשֵּל אָרָא בּר מוֹשֵּל אָרָא בּר מוֹשִּל בְּרִים בּרִא מוֹ מוֹשִּל בְּרִים בּרִא מוֹ מוֹשִּל בְּרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּר מוֹשִׁל בְּרִים בּרְאַר בּרִים בּר מוֹשִּל בְּרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּרִים בּר מוֹשִׁל בְרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּרִים בּר מוֹשִׁל בְרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּרִים בּר מוֹשִׁל בְרִים בּרְאַר בּרִים בּרְאַר בּרְים בּר בּרְים בּרְאַר בּרִים בּרִים בּרְאַר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְאַר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרְים בּרְאָר בּרְים בּרִים בּרְים בּרְיִים בּרְיִים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְיִים בּרְיים בּרְיִים בּרְיִים בּרְיִים בּרְייִים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרְיים בּרְייִים בּרְיים בּרְיים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְיים בּרְיים בּרְייִים בּרְיים בּרְייִים בּרְיים בּרְיים בּרְייִים בּיּים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּיּיִים בּיּיִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּרְייִים בּיּיי

בר' see כֿר.

ת מ measure for dry goods and liquids 1K.5,25 (= 10 אִיפָה or 10 בו Ez.45,14).

Ch. to be pained, to grieve; only *Ithp*. אָתְכָּרִי to be grieved אַתְכָּרִית רוּחִי my spirit was grieved Dan.7.15.

של (Pi. of כבל with inserted ר) to bind around, to gird, to clothe; only Pu. pt. מְבָרְבָּל girded, clothed 1Chr.15,27 (in the parallel passage 28.6,14

בּרְבַּלְה Ch. f. mantle Dan.3,21.

בּרָה I. (fut. בְּרָה) 1) to dig (a well, a pit or grave) Gen.26,25; 50,5; fg. of plots or devices against any one: בָּרוֹ שׁוֹחָה לְנַפְּיֵי they have digged a pit for my soul Jer.18,20; על־רוֹעָבֶּם ye dig [a pit] for your friend Jb.6,27; hence: to devise a בְּרָה שִּׁרְבִּי לֹנָה a wicked man deviseth evil Pr.16,27; ייִ בְּרָה שִּׁוֹנֵם לִייִ to open one's ears Ps.40,7 (comp. בְּרָה שִּׁוֹנֵם לִּה אַנִוֹן 18.20,2). — On Jb.40,30 see under Ji II.

Niph. נְּכְרָה (fut. נְבָּרֶה) to be digged Ps.94,13.

נְאֶכְּהֶהְ II. to buy, to acquire יְלָאֶכְּהָהְ י? and I bought her to me Hos. 3,2; איב בּבֶּקוּ בַּבֶּקוּ ye shall buy water of them for money Deut.2,6; קְּרִי אֲשֶׁר בְּרִיתִי לִי the grave which I have bought for me Gen.50,5 (others refer to בָּרָה I. to dig); with בַּרָה acc Fuerst: to conclude a bargain for יְבָרוּ עַּבְיוֹ חַבְּרִים shall the companions conclude a bargain for him? Jb.40,30 (Eng. Bible: shall the companions make a banquet of him? see בַּרָה III.).

בְּרָה III (den. from בְּרָה; fut. קֹנָה; fut. קֹנָה; fut. מָנָה to give or prepare a banquet 2K. 6,23.

וֹ נֵרָה I. (from בָּרָה I.) f. pit, well; only pl c. בְּרָה Zph.2,6.

II. (from בֶּרָה) prop. a company sitting in a circle, hence: feast, banquet 2K.6,23.

תָּרָבִים , פְרוּבִים , פַרוּבִים m. in the theology of the Hebrews, a celestial creature uniting the forms of a man, a lion, an ox, and an eagle. The Cherubim are mentioned as guards of the approach to paradise (Gen.3,4) and as bearers of the chariot of God (Ez. chap. 1 a. 10). In the holy of holies two images of the Cherubim overlaid with gold, with expanded wings, stood upon the cover of the ark (Ex.25,18-20); hence of God: ישֶׁב הַבְּרוּבִים who sitteth upon the Cherubim 1S.4,4; Ps. 80,2; fig. of the king of Tyre: כספרוב המבה covering Cherub Ez. 28,16.— The etymology of ברוב is obscure; some think the ברובים to be identical with the griffins (in Greek grypes), fabulous eagleshaped and lion-shaped animals which were supposed to guard the gold mountains in India and Persia.

II. pr. n. a place in Babylonia Ezr.2,59.

רְוֹן Ch. (def. אַנְרוֹץ) m. herald, crier Dan.3,4.

Ch. to cry out, to proclaim.— Aph. אַכָּהוֹ to announce, to make known Dan.5,29.

gent. a Carian, coll. the Carians, warriors from Caria (in the south west of Asia Minor), who served as body-guards of the Hebrew kings: בְּרִי וְהַרְצִים the guards and the runners 2K.11,4 a. 19: in 2S. 20,30 בְּרִי לְּנִים Ktib for בְּרָי.

יי pr. n. a torrent near the Jordan 1K.17,3.

קריתְרָת, בְּרִיתְרָת, (from בְּרִיתְרָת, בְּרִיתְרָת, פְרִיתְרָת, a cutting off, hence: separation, divorce בָּבֶּירְתָּת בְּבָּר בְּרִיתָת bill of divorce Jer.3,8 (= בְּרִיתְתָית, בְּרִיתְתָּתְרָם).

to clothe, to cover, to wrap, whence אַבְּרָדָּ

בְּרְכֹּב (sf. בְּרְבָּב) m. margin, border Ex. 27,5; 38,4.

(the word is of Indian origin).

city of Chemosh) pr. n. a city on the Euphrates Is.10,9 (=Circesium).

pr. n. a Persian eunuch Est. 1,10.

קברה (from בְּבְבָּרָה) f. swift camel, dromedary; only pl. קּבָרוֹת Is. 66,20.

to cultivate, to make fruitful, whence בָּרֶם , בַּרָם .

קרָמִים אָרָ (sf. יבּרָמִי , c. יבָּרָמִים , m. (f. Is.27,2 a. 3) 1) garden אינים בּירָם ווֹית olive-garden, olive-yard Jud.15,5; more frequently: vine-yard Ex 22,4; fully יבָּרֶם עָּבֶּר מַרְּמָב a wine-garden Is.27,2, for which the Septuagint reads בְּרֶם תַּבְּרָם מַבְּרָם מָבְּרָם מָבְּבָּבְּבָּם מַבְּבּבְּבָּב מַבְּבָּם מַבְּבָּב מַבְּבָּב מַבְּבָּב מַבְּבָּב מַבְבּב מַבְּבּב מִבְּבּב מִבְּבָּב מַבְּבּב מַבְּבּב מַבְּבּב מָבְבּבּב מִבְּבּב מַבְּבָּב מַבְּבָּב מַבְּבָּב מָבְבּבּב מָבְבּב מַבְּבָּב מָבְבּב מָבְבּב מַבְּבָּב מִבּבּב מַבְּבָּב מַבְבּב מַבְבּבּב מַבְבּב מִבּב מִבּבּב מָבְבּב מָבְבּב מָבְבּב מָבְבּב מָבְבּב מָבְבָּב מָבְבָּב מְבָב מְבָב מָבְבָּב מָבְבָב מְבָב מְבָב מְבָב מְבָב מָבְבָּב מָבְבּב מְבָב מְבָב מְבָב מְבָב מַבְבָב מְבָב מָבְבָּב מְבָּב מְבָב מְבָּב מְבָּב מָבְבָּב מְבָּב מָבְבָּב מְבָּב מְבָב מְבָּב מְבָּב מָבְבּב מָבְבּב מָבְבּב מַבְבָּב מְבָב מָבְבָּב מְבָב מַבְבּב מָב מַבְבּב מַבְבּב מַבְבּב מַבְבּב מַבְב

(pl. בּרֶם) m. vine-dresser Is. 61,5; Jo.1,11.

אר (for בֿרְבִּי pr. n. 1) a son of Reuben Gen. 46,9; Ex.6,14; also as patr. (for בֿרָבִי Num.26,6. — 2) another person Jos.7,1.

m. carmine, crimson color, crimson stuffs 2Chr.2,6 (acc. Ges. the word is of Persian origin).

ווגע בָּרְמָל (from בָּרְמָל (נְּרָמְל , נְבְעָל) m. (בַּרְמָל , נְבְעָל) m. (בַּרְמָל) m. (בַּרְמָל) m. (בַּרְמָל) m. (בּרְמָל) garden-land, fruitful field as opposed to the desert Is. 10,18 and to a wild forest 29,17; לובר בּרְמָל (the land of gardens Jer.2,7; לבּרְמָל (the land of garden-like forest (i. e. its fruitful soil) 2K. 19,23.—2) garden-grain Lev. 2,14 (Eng. Bible: green ears).—3) pr. m. (Eng. Bible: green ears).—3) pr. m. (Carmel: a) a promontory jutting out into the Mediterranean on the southern border of Asher, celebrated for its fertility and

the beauty of its forests and flowers; commonly with the article לְּבֶּלְתָּלְ the Carmel Am.1,2; 9,3; Jer.4,26, etc.; fully דבּרְמָלְלְ the Carmel am.1,2; 9,3; Jer.4,26, etc.; fully לַבְּלְתָּלְ the Carmel-mountain 1K. 18, 19; without article Jos.19,26; Is.39,9 Nah.1,4; בַּרְמֶל Cant.7,6 = בַּרְמֶל crimson-color. b) a mountain-city in Judah west of the Dead Sea Jos.15,55; 1S.15,12 (now el-Kirmel); gent. בַּרְמָלִית 1S.30,5 a. 2S.23,35, f. בַּרְמָלִית 1S.27,3.

וְבָרָן pr. n. m.

בְּרְכִאְ Ch. (= Heb. אָפָאָ) *m.* throne Dan.5,20; *sf.* בְּרְכִוּה 7,9; *pl.* בְּרְכִוּא ib. *Pi.* of בַּרְכִּם, which see.

בַרַע (fut. יָכָרַע, 1 , זָּכְרָעָה; pt. בַּרַע, pl. בּרְעִים, f. pl. בּרָעוֹם; inf. בַּרְעִים) to stoop down, to bow down, to kneel down בַרַע עַל־בָּרָבֵים to bow down on one's knees Jud. 7, 6; he stooped down, he couched as a lion Gen.49,9; with לַפָּנְיוֹ וַכְרָעוּ: before לָפָנִיוֹ וַכְרָעוּ they that dwell in the wilderness shall bow before him Ps. לי תָּכָרַע כִּל־בָּרֶךְ before me every knee shall bow Is.45,23; of those who bow down with the whole person: נַיָּבַרָעוֹ צַּפַּיִם אַרְצָה they bowed themselves with their faces to the ground 2Chr.7,3; of those whose strength fails: בַּרָעוּ they bow down and fall Ps.20,9; hence בָּרְעַוֹת bowing (i. e. feeble) knees Jb.4,4; of a man's intercourse with a woman: יְּלֶיהָ וֹכְרְעוּן אֲחֵרִין and others shall bow down upon her Jb. 31,10.

Hiph. בְּבְרִישׁ (fut. בְּבְרִישׁ ; inf. בְּבְרִישׁ) to bow down, to prostrate, to subdue יְבְּיִם בְּקִי בִּים בּוֹחָי thou hast subdued under me those that rose up against me Ps. 18,40.— 2) to bring low, to afflict בְּבִרִשְׁתְּנִי הַבְּרֵשְׁתִּנִי thou hast brought me very low Jud.11,35

נְרָעָי (from בָּרָע) f. lower part or the thigh, leg; only du. בָּרָעוֹ Lev.1,13; Am.3,12; of the legs of leaping insects Lev.11,12; sf. בָּרָעִי Ex.12,9.

בּרָבּם m. fine white cotton, cottonstuff Est.1,6 (the word is of Persian origin).

ול בְּבֵרְ 1) to move round, to turn in a circle.— 2) to be thick, fat, whence בור (Kal not used).

Pi. redupl. קובר to turn about, to dance; pt. מְבַרְבֵּר 2S.6,14, for which in the parallel passage 1Chr. וּלָבָרְר 2.

שרש to be curved, arched.

שׁהַה m. belty, paunch; only sf. יוֹבָּ Jer.51,34.

sian king, deliverer of the Hebrew exiles Is.44,28; Dan.1,21; Ezr.1,1, 2Chr. 36,22.

אָבָרְישָׁבְ pr. n. a dignitary at the Court of Xerxes Est.1,14.

יַכְּרָת (1 בְּרָת, 2 מָּרָם; fut. הַּלְרָת: יִכְּרָת, יִכְּרָת: בָּרוּת, יִכְּרָת: pt. pt. pt. pt. pt. pt.

תְּרָתְּה ; בְּרָתוֹת ; בְּרָתוֹת , בְּרָתוֹת בְּיָתוֹת בְּיִתוֹת 2S.3,12; inf. בָּבָרָת־, בָּרֹת, בָּרָת, בָּבָרָת־, לבָרָת־, sf. לבָרָת' 1) to cut, to cut off: part of a garment 18.24,5; branch of a tree Num.13,24; a tree Jer.10,3, whence בּרָהֵי הָעֵצִים the wood-cutters 2Chr. 2,9; the head and other parts of the body 1S.5,4; the foreskin Ex.4,25; בַּרַת to cut in two parts Jer.34, 18; pt. p. ברות one whose privy member is cut off Lev.22,24, fully Deut.23,2; fig. of persons: to destroy, to root out let us cut him נְבְרַתְנוּ מֵצֶּרֶץ חַיִּים off (i. e. root out) from the land of the living Jer.11,19.- 2) בַּרַת to make a covenant or league (in allusion to the custom of cutting an animal on the occasion of making a covenant Gen. 15,10) with እነ (ጉ፫ኛ) Gen.15,18; Ex.34,27, or Dy Ex.24,8; 1K.8,9; also with of the person, in which case the phrase has the meaning of giving a solemn promise or making a vow: וְעַהָּה נָכְרָת־בְּרִית לֵאלֹהִינוּ let us now make לְהוֹצִיא בֶּל־נַשִּׁים a covenant with our God (i. e. solemnly promise him) to put away all our wives Ezr.10,3; poet. I made a cove- בְּרַתִּי לְאֵינֵי nant with (i. e. a vow to) mine eyes Jb.31,1; with עַל of the person: to make a league against Ps.83,6; sometimes בְּרָית is omitted: בָּכְרַת־בָּנִי עִם־בֶּן־יִשֵׁי that my son hath made a league with the

son of Jesse 18.22,8; בַּתְרֶתְידֶּן and hast made thee a covenant with them Is.57,8; instead of קָרָת once בְּתִיתְ covenant Neh. 10,1 and once דְּבָּר, word, promise Hag.2,5.

Niph. גָּבָרָת (fut. יַבֶּרָת; inf. הַבָּרָת) 1) to be cut down: of a tree Jb 14,7; fig. of persons; to be cut off, destroyed, to perish Gen.9,11; Pr. 2,22; in the same sense: וִגְּכָרֶתָה and that person הנפש ההיא מעמיה shall be cut off from his people Lev.7,20.— 2) to exile לא יברת shall not be cut off (i.e. exiled) from the city Zch.14,2.-שַל־עַסִים כִּי נָכְרַת 3) to take away עַל־עַסִים because of the new wine, that it is taken away from your mouth Is.1,5; אֹכֵל נְכָרַת the food is cut off, i. e. taken away v. 16.-4) to be cut asunder, to be dithe waters מֵי הַיְרְהַן יְבַּרְתוּן of Jordan shall be cut asunder Jos.3,13; of food: to be chewed (others: to be consumed) בַּבַשַר שות עוֹבנו בין שניהם מרם וכרת while the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed Num 11,33.- 5) to be cut off, to be interrupted, to cease לא יַבֶּרָת מְבָּם לבד there shall not cease to be of you servants Jos.9,23 (Eng. Bible: there shall none of you be freed from being bondmen); also of the interruption of issue 1K.2,4; R.4,10; of hope: to be cut off, to be lost Pr.24,14.

Pu. בֿרֵת a. בַּרַת o be cut down, to be cut off Jud.6,28; Ez.16,4.

Hoph. הְבָרֵת to be cut off, withdrawn Jo.1,9.

קרתה f. hewed beam; only pl. בְּרְתָּה 1K.6,36.

gent. a Cretan, pl. בְּרְתִי (S. 30,14: Ez.25,16; coll. בְּרְתִי וְדַּפְּרְתִי the Cretans and the Philistines 2S.8,18 (these were warriors who served as body-guards of David; comp. בְּרָיֹ.).

 $(=\ddot{\psi}$ ים $(=\ddot{\psi};\;pl.$ קּשֶּׁלָם m. lamb Gen.30,32.

בּשְׁבָּה (בּבְשֶׁה (בּבְשֶׁה (בּבְשֶׁה f. lamb Lev.5,6.

pr. n. son of Nahor, the brother of Abraham Gen. 22,22.

the Chaldeans; בַּשְׁדִים (m. 1) gent. only pl. בַּשְׁדִּים the Chaldeans; בַּשְׁדִים the land of the Chaldeans, Chaldea Jer. 25,5; also בַּשְׁדִים (omitting בַשְּׁדִיםְה 50,10, with הוא loc. בַּשְּׁדִים בּבּאַדִים בּבּאַדִים בּבּאַדִים בּבּאַדִים בּבּאַדִים comprised also Mesopotamia, whence אָרְיְ בַשְׁרִים of a regior by the river Chebor Ez.1,3; also potamia Gen.11,28.— 2) by metonymy: astrologer, magician Dan 2, 2 a. 4 (the Chaldean priests were much occupied with astronomical observations).

ל בּשְׂרֵא (Ch. 1) Chaldean; pl. פַּשְׂרָא (def. בַּשְׁרָא Dan.3,8.— 2) astrologer, magician Dan.2,10; 4,4.

with fat, to grow fat שָׁבִּיתָּ שָּׁבְּנְתְּ עִּבִיתְ thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered with fatness Deut.32,15.

from בְּשֵׁיל m. axe (as a felling instrument) Ps.74,6.

לשל (fut. בשל only Ktib Pr.4,16; pt. בושל ; inf. בשלות , f. pl. בישל ; inf. 1) prop. to totter; hence: to stumble, with ב נְעָרִים בָּעִץ בַשְׁלוּ the children stumbled under the wood Lam.5,13; וְבַשָּׁלוּ אִישׁ בִּאָחִיוּ and they shall stumble one over the other Lev.26,37; fig. בַּשַׁלָתָ בַּעַוֹנֵךְ thou hast stumbled through thine iniquity Hos.14,2; בָּשֶׁלָה בָּרַחוֹב אֱבֶת truth stumbled in the street Is. 59,14.— 2) to fall יְבַשָּׁלוּ אַחוֹר that they might fall backward Is.28. 13; of the fall of a kingdom Is.3,8.— 3) to become weak, feeble my knees are בָּרַבֵּי בַשְׁלוּ מִצוֹם weak through fasting Ps.109,24; feeble (prop. tottering) knees Is.35,3; in general: to the strength בַשַל כֹחַ הַסַבְּל of the bearers faileth Neh.4,4; my strength failet! tecause of mine iniquity Ps.31,11.

Niph. נְבְשֵׁל (fut. יְבָשֵׁל; pt. נְבְשֵׁל (cut. יְבָשֵׁל pt.) 1) to stumble, to fall Pr.4,12; in a moral sense: בְּשִׁלוֹ בַּעִוֹנְם they shall fall in their iniquity Hos. 5,5.—2) to be stumbled, to be weak בְּנִבְשְׁלִים אָוֹרָוֹ חָוֹל and they that are stumbled (or weak) are girded with strength 1S.2,4.

Pi. בְּשֶׁל (fut. יְבַשֵּׁל) to cause to fall; only Ez.36,14 Ktib הָּבַשְּׁלִי (but Kri הָשַבְּלִי, from שָׁבָל , is to be preferred).

Hiph. הְּבְּשִׁיל (fut. יַבְּשִׁיל; inf. (הַּבְּשִׁיל; inf. (הַּבְּשִׁיל) 1) to cause to stumble, to cause to fall 2Chr.25,8; in a moral sense Jer.8,15; Mal.2,8.—2) to make to fail, to weaken Lam.1,14.

Hoph. הְּבְשֵׁל (pt. מְבְשֶׁל) to be made to fall, to be overthrown Jer. 18,23.

תְּשֶׁלוֹתְ m. stumbling, fall, ruin Pr. 16,18.

אָבְישׁבְ to mutter, to murmur (Kal not used).

Pi. קְּשֵּׁיְבְ to mutter incantations, to practice magic, to use witcheraft 2Chr.33,6; pt. קְשֵׁבְיף sorcerer, magician Ex.7,11; f. מְשֵׁבְיּה בַּ22,17.

witcheraft Is. 47,9; בָּשֶׁבְּים sorcery, witcheraft Is. 47,9; בַּשֶׁבָּים mistress of witcheraft, i. e. a sorceress Nah.3,4. 기반호 m. magician, sorcerer Jer. 27,9.

קָּטֶר (fut. בְּיֵלֵר) to be right, proper, pleasing יְּבָּיֶר הַּדְּבָר לִפָּגוֹ קְבָּיֵר and the thing be right before the king (i. e. if it please him) Est.8,5.— 2) to prosper, to succeed Ec.11,6.

Hiph. הַּבְשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר) to make prosper, succeed (others: to make proper, fit) יְבְרָשִׁיר שִּבְּשִׁיר wisdom is the advantage of making a thing prosper (or fit) Ec. 10,10.

בּישְרוֹן m. 1) fitness, ability Ec.2, 21.— 2) prosperity, success בְּשִׁרוֹן success in work Ec.4,4 (others: ability for work).— 3) profit, advantage בְּבִּילִינְי and what profit is there to the owners thereo? Ec.5,10.

בתב (fut. בַּתָב; pt. בתַב; pt. p. בתוב ; inf. בַתוֹב , בַתוֹב) to write. with accus. of the thing written and or of the person to whom the writing is addressed 28.11,14; Deut.24,1; לַתַב אֵל also means: to write of or concerning Jer.51,60; with 52 of the person: to write for, concerning Est.8,8, against Ezr. 4,6, or to (= 58) 2Chr.30,1; Ezr.4,7; with על or ב of the material or book: to write upon, to write in בַּתַב עַל־הַלְּחוֹת to write upon the tablets Ex.34,1; to write in a book Jos.10,13; פָתוּבִים עַל דְּבָרֵי שִׁמוּאָל written in the chronicles of Samu-

el 1Chr. 29 ,29; הַבָּתוֹב בָּחָפֵר תּוֹרַת השה that is written in the book of the law of Moses Jos.23,6; fig. to write upon the heart Jer.31,33; with 3 of the instrument: to write with Is.8.1; Ex. 31,18; with omission of בָּנִתֹב : בָּתֹב he will write with his hand: To the Lord (i. e. he will inscribe himself unto the Lord) Is.44,5; מַבֶּה לָבָּה to write from one's mouth, i. e. after the oral dictation of a person Jer 36,17 .-2) to write down, to inscribe Num. 33,2; בל הבתוב לחיים every one who is inscribed unto life (i. e. destined for life) Is. 4, 3; at the writing down (i. e. at the registering) of the peoples Ps.87,6. - 3) to write about, to describe, as a land Jos. 18,4.— 4) to prescribe, with על: פכל הַבְּתוּב עַלינוּ according to all that is prescribed unto us 2K.22, 13 (Eng. Bible: which is writen about us); also with אֵל Est.9,23 or 7 2K 17,37, Pr.22,20.- 5) to subscribe (of witnesses) Jer.32,12.

Niph. אַהָבֹי (fut. וּלְבָּהֹב) 1) to be written Est.8,8.— 2) to be written down, inscribed Ps.69,29; Jb. 19,23.

Pi. בּחָב (pt. בּחַבים) to write, to write down מְלֵבְלִים עְּקֵל בְּחָבוּ and the writers who write down wrongful things Is 10, 1 (Eng. Bible: and that write griveouspess which they have prescribed).

לְּהָב Ch. to write Ezr.4,8; fut. בְּהָב Ch. to write Ezr.4,8; fut. בּהָב 10; pt. f. לַּהְנֹב Dan.5,5; pt. p. בְּהָב Ezr.5,7.

בּתְבּ Ch. m. 1) writing, inscription Dan.5,7. — 2) written document, edict Dan.6,9.— 3) prescript יַּלְּ כְּּתָבּ without prescription Ezr. 7.22.

לְּרֶבֶׁת f. a writing בְּרְבֶּת בְּעַקַע f. a writing Lev.19,28.

ם בּתִּים a. בּתִּים a gent. pl. the Chittim or inhabitants of Citium, an ancient city of Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus Is.23,12; ווֹשְׁ בְּבִּים בְּתִים וֹשְׁ land of the Chittim, i. e. Cyprus Is.23,1; בּתִים בּתִים Islands of the Chittim, i. e. islands and coast-lands of lhe Mediterranean Jer.2,10; Ez.27,6; בוֹשׁ בְּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בְּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתְּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתְּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתְּיִים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים ב

קּתִית (from בְּתִית adj. beaten בְּתִית beaten oil, i. e. fine oil

from pounded olives (not pressed) Lev. 24.2.

לתל Ges.: to enclose; Fuerst: to separate.

m. wall, sf. בָּתָלִע Cant.2,9.

Ch. m. wall Dan.5,5; pl. def. בְּתַלְּבָּא Ezr.5,8.

pr. n. a place in Judah Jos. 15,40.

not used).— 2) to engrave, to write (בּתַב), whence מָּבְבָּת

Niph. אין (pt. בְּקָם) to be written גְּבְהָם עְּינְּךְּ thine iniquity is written (acc. others: marked) Jer.2,22.

בּתְּם m. fine gold Pr.25,12; Cant. 5,11.

in Ethiopic כהן to cover, to clothe.

קרְנֶּת a. בְּהְנֶּת (from כְּדֹן comp. also Greek Chiton) f. shirt, tunic (Eng. Bible: coat, garment) Gcn.37,3; 28.13,18; sf. בְּתָנוֹת Cant.5,3; pl בְּתָנוֹת Ex.29,8; c. בְּתָנוֹת Gen.3,21; sf. בּתְנוֹתְם Lev.10,5.

 to surround, whence בָּתָרְ בֹּתֵנֶת (Kal not used).

Pi. אָהָר 1) to surround, to besiege Jud.20,43; Ps.22,13.— 2) to wait (prop. to go round and round) שמר־לִי וְעִיר wait for me a little Jb.36,2.

Hiph. הָכְּתִיר (fut. יַבְתִּיר) to surround, to encompass about; in a hostile sense: רְשֵׁע מַכְּתִיר אָת the wicked encompasseth about the righteous Hab.1,4; also in a good sense, with בּי יַכְתָּרוֹ נִים יַכְּתִּרוֹ בְּיִלִים נַבְתָּרוֹ בְּיִר נִים וֹנְתִּרוֹ בְּיִר הַ the righteous shall encompass me about Ps.142,8 (others: shall crown, i. e. glorify, themselves with me).— 2) intr. to crown oneself, to be crowned crowned with knowledge Pr.14,18.

קּתֶר (from בְּתֶר) m. crown, diadem Est.6.8.

בּתְרֶת (pl. בֹּתְרֶת) f. crown of a column, capital 1K.7,16.

(akin to בְּרֵשׁ ; fut. בֶּרִשׁ יפּ pound, to bruise Pr.27,22. בתת (I בַּתְּיִם; fut. הֹפִין; pt. הָנָתִי ; imp. הֹם, pl. אֹם; inf. הֹתוֹם) 1) to beat, with 5: to beat into, to beat your כֹתוּ אָתֵיכֵם לַחַרֲבוֹת beat ploughshares into swords Jo.4, 10. — 2) to stamp, to pound וֹאַכֹּתֹ and I stamped it Deut.9,21.-3) to beat or break in pieces a potters' vessel נֶבֶל יוֹצְרִים כַּתוּת broken in pieces Is.30,14. - 4) to beat down, to rout וַבַתּוֹתִי מְפַבַיוּ עריין I will beat down his enemies before his face Ps.89,24. - 5) to crush, to maim; pt. p. בתורת one crushed, i. e. maimed by crushing the testicles Lev. 22,4.

Pi. לְּתְּתוֹ 1) to beat, to forge, with יָבְתְּתוֹ הַלְבּוֹתְם לְאָתִים מוֹ and they shall beat their swords into ploughshares Is. 2,4; Mic. 4,3.—2) to beat in pieces, to pound

2Chr.34,7.— 3) to strike, to αestroy (of a land) Zch.11,6.

Pu. Pu. לְתַתְּל to be dashed together (of civil war): וְבָתְּתוֹ גוֹי־בְּגוֹי and nation was dashed against nation 2Chr.15,6.

Hiph הַכָּת (fut. מַבּר) to smite, to discomfit, to rout נַיַּבְּתוּ אֵּתְבֶּם and they smote you Deut.1,44; with sf. בְּבָּתוּ and they discomfited them Num.14,45.

Hoph. חַבְּח (fut. יְבַּח, pl. יְבַּחוֹן) to be beaten in pieces, to be broken אַסְייֶרְי בְּבְּח her graven images shall be beaten in pieces Mic.1,7.— 2) to be beaten down, to be smitten יְבַּח יְבָּח יִבְּח their mighty ones are beaten down Jer.46,5; יְבַּח יְשֵׁעַר and the gate is smitten with destruction Is.24,12.

ha |

ל the twelfth letter of the alphabet, called Lamed לְבֶּׁלְ ox-goad (בּיִבְּיבְׁ), because of its original similarity to the figure of that instrument; as a numeral = 30.

קר (immediately before the accent usually 'לְבֹילֵ הְלִרבׁ ; לֶרבֹּילִ combined with the def. art. לַ, לָ, מָּרָ הְּנִינִם בּלְנִינִם בּלִּינִם בּלְּנִים נוֹנִי before a vowelless 'it is punctated 'לָ, מָב הֹ לְרָבְּלְיִי 'לִי 'לִי 'לִי 'לָב', 'מָב הֹ , לְבָּר , לְבִּר , לְבִּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִ

וֹלְּכֶּן לִּהְּיִּ, וְלְּבְּיִּ מִתְּלָּבְּיִּ לְּבִּיְּ לְּבָּיִ לְּבִּיְּ לְבָּיִ לְּבִּיְּ לְבָּיִ לְבְּיִּ לְבִּיְּ לְבָּיִ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְּ לְבִּיְ לְבִּיְּ לְבִּיְ לְבִּי לְבִיי לְבִּיִי בְּיִבְיים עִינִיכְם בְּיִבְיים עִינִיכְם בְּיִבְיִם עִינִיכְם עִינִיכְם עִינִיבְים עִינִיכְם עִינִיבְם עִינִיבְם עִינִיבְם עִינִיבְם עִינִיבְם עִיבִּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבִּיבְם עִיבְּיבְם עִיבִּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִּיבְּם עִּיבְּם עִיבְּיבְם עִּיבְּם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְם עִּיבְּים עִיבְּיבְם עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבְּיבְּם עִיבְּים עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְם עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְּם עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִּיבְּים עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּיבְּם עִּיבְּים עִיבִּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּיבְּים עִיבְּים עִיבִּים עִּיבִּים עִיבְיבִּם עּיבִּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עּיבִּים עִּיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עּיבִּים עִּיבְּים עּיבְּים עּיבִּים עִּיבְּים עִּיבְּים עּבְּים עּבְּים עּבְּים עּבְּים בְּים עּבְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְ

for the journey 45,25; מוֹב לְאַרָם good for man Ec.6,12; 1 to fight for Ex.14,14; ליב לי to contend for Jud.6,31; הַּעְתִיר לִי to entreat for Ex 10,17.— 3) into (of a change) ...יַבֶּן יִי אֶלהִים אֶת הַצֵּלֶע... משָׁרֵּ and the Lord God made the rib... into a woman Gen. 2, 22; hence To turn into Ps.66, 6; לְ לֹבָה to be turned into, to become Lam.1,2; ניָהִי הָאָרָם לְנֶפֶשׁ and the man became a living soul Gen.2,7; sometimes בנה ל to become as: וְהוֹא הָיָה לָאָבֶן and he became as a stone 1S.25,37; with הָנָה implied: בַּת עַמִּי לִאַכָּנָר the daughter of my people is [become] cruel Lam.4,3; בָּל ראשׁ לָחַלִי the whole head is [become] sick Is.1,5; after a verb of division: into בַרַת לִשְׁגַיִם to cut into two [parts] Jer.34,18; ... ניחץ את־העם and he divided the people... into two bands Gen.32, at this לְוֹאת יֶחֶבֶר לִבְּי at my heart trembleth Jb.37,1; אַמֵּעָל מון ושַמעוּ לִי at the hearing of the ear they obey me Ps.18,45.- 5) by, of הוא לְבַרוֹ יִעְשֶה לָכֵם this only may be prepared by you Ex.12,16; when it was בַּאַשֶּׁר נִשְׁמַע לִםנְבַלַט heard by Sanballat Neh.6,1; הַרַה to conceive by one Gen.38,18; by the לָאִישׁ אֲשֶׁר אָלֶה לוֹ אֲנֹכִי הַרָּה man, whose these are, I am with child v. 25; בְּעָתַר לְהָם he is entreated of (by) them, i. e. he listens to their prayers Is 19,22;

psalm of (or by) David מְוֹמֹר לְדָוָר Ps.3,1 etc.; תְּבֶּלֶה לִמשֶה a prayer of Moses 90,1; דָּבָרִי הַיָּמִים לְּמַדָּבִי the book of the chronicles of the kings of Israel 1K. 15, 31; for the כִּי יוֹם לַנִיָּ... עַל־בָּל גָאָה וָרָם day of the Lord ... shall be upon every one that is proud and lofty Is.2,12; לְחֵיֵי נַחַ of Noah's life Gen. 7,11; בַּאַחַר לַחֹדָשׁ on the first day of the month 8,13; הַשַּׂבַע לֵעָשִׁיר the abundance of the rich man Ec. 5, 11; מִעַם לַצַּרָיק better is the little of the righteous man (i. e. a little that the righteous man hath is better) Ps.37, 16. — 6) by, with (instrumental) to see with the eye Ez. 12,12; לִישׁוֹנֵנוּ נַנְבְּיר with (by) our tongue will we prevail Ps.12,6.-7) within, in, at (of time) לְשֵׁלִשָּׁת within three days Ezr.10,8; once in three אַחַת לִשְׁלשׁ שַׁנִים years 1K.10,22; לִימִים עוֹר שָבִעַה in yet seven days Gen.7,4.- 8) distributively: each, every, by לבָקרים Jer.21,12, pl. לבָקרים Jb.7,18 every morning; לְמֵאוֹת וַלַאַלָפִים by hundreds and by thousands 2S.18,4; לְאַחַר אֶּחָר one by one, singly Is.27,12.- 9) after (of time) מים after three days Am. 4,4; לִשְׁנְתֵוֹם יָמִים after two years 2S.13,23.— 10) to, until לַכְצִיר to the harvest Am.4,7; בנקר until the morning Deut.16,4.- 11) to. even to, until לְבָלִי הֹק even to no measure, i. e. without measure

Is.5,14; לְאִין שָׁאַרִית even to no remnant, i. e. until there would be no remnant Ezr.9,14; בהנים priests to [the number of a hundred and twenty 2Chr.5,12; of degree: even 87 there shall not יעבר עַלָיו לכל דַבָּר be imposed upon him even anything, i. e. he shall not be charged with any business whatsoever Deut.24,5. — 11) concerning, of, about ואת הַתּוֹרָה לָבַל גָגַע this is the law concerning every manner of plague Lev.14,54; יספר it shall be related of the Lord to the [future] generation Ps.22,31; ...שאַל לִשְׁלוֹם... to ask concerning the well-being of ... 2S. ויָגַדַּל... לְעשֶׁר וּלְחֲבְמֶה in וּנָגָדַל... לְעשֶׁר וּלְחֲבְמֶה and he became greater... in riches and in wisdom 1K.10,23; וַקְנִים older in days Jb.32,4. — 13) inf. with has the meaning of the English inf. with 'to', 'in order to': אַלָּרָאוֹת he came to see Ps.41,7; קַמְתִּי אֲנִי לְפָתוֹח I rose up in order to open Cant.5,5; בַּחָב שרת לאכל bread to eat Gen.28,20; עת מַלְּלֵהָ a time to bring forth Ec. 3,2; in the negative the 5 of the inf. is joined to the negative par-לבלתיר, to go, לַלֶּבֶת as: לָבֶלתי to go, not to go R.3,10; preceded by inf. with ביה inf. with ביה about to take place or necessary to take place: ניהו השֶׁמֵשׁ לְבֹאׁ and the sun was about to go down and the וַיָּהִי הַשַּׁעֵר לִסִגר and the gate was to be shut (i. e. it was

about time to shut it) Jos. 2, 5; and No shall be ונא תהוה להבקע to be (i. e. must be) rent asunder Ez. 30, 16; sometimes with omission of Time in the same sense: עוד הַיוֹם בְּנֹב לַעֵּמד yet this day he must remain at Nob Is. 10,32.— 14) is often added after verbs to signify action for one's own advantage, for oneself: קריקה get thee out (prop. go for thyself) Gen.12,1; אבו לכם abide ye here 22,5; לא ושבו למו houses which none inhabit [for themselves] Jb.15,28; דְּמָה־לָּהְ רוֹדִי לִצְבִי my beloved, be thou [for thyself] like a roe Cant.2,17; הַמַלאַה לַה which is full Am.2,13.— 15) 5 frequently forms adverbs and prepositions of words of other parts of speech: לַבְּשָׁה securely, to satiety, לצהק gently, לצהק rightly, לַבַּלָה completely, fully, לקבאת to meet, etc.— 16) מול as sign of the accusative case (after the manner of the Chaldee): they slew Abner 2S. 3,30 (= אָת אַבגָר); so also לִירָמִיָהוּ for אָתיִוּרְמִיְהוּ Jer.40,2.

2,48.— 2) joined to the fut. of אָבָרְ (to be) it forms the subjunctive mood: בָּרָא מְבָרַן blessed be Dan.2,20; מָה רִי כְּרָהִא what should be v. 29.

(35 times 817, 3 times 17) adv. 1) not אַבְיא he found not Gen. 2,20; לא תאבר ממנו thou shalt not eat of it v. 17; sometimes interrogatively (like 877, which see below) Jer.49,9; Jb. 2, 10.-2) no, nay לא אַרני nay, my lord Gen.23,11. - 3) coupled with nouns and adjectives & negatives their meanings: לא־אל no-god, i. e. an idol Deut.32,21; לא־עָם no-people, i. e. an unworthy people ib.; not wise, i. e. foolish Deut. 32,6; לא־חָסִיר not pious, i. e. ungodly Ps.43,1.- 4) rarely as a noun: nothing בִּי־עַתָּה הֵיִיתָם לא for now ye are nothing Jb.6,21.-5) with I interrogative x' expresses a question in a negative form: הַלוֹא אָם הֵישִיב שָאָת if thou doest well, shalt thou not be accepted? Gen.4,7; הַלֹא הוּא צָּמַר־לִי said he not unto me? 20,5; בּלֹא sometimes signifies: lo! behold! (like הָוֹגִי מִבְּּוֹך וְהַלְאָה (הַן, הָגָּה בֹחַצִי מִבְּי io! the arrow is beyond thee הַלֹא־הַם כָּתוּבִים עַל מֵבֶּר (28.15,35 behold! they are written in the book of the chronicles 2K.15,36. - 6) with prepositions: a) בּלֹא נֵמֶף without בָּלֹא without money Is.55,1; בָּלֹא כַבָּתוּב without [doing] as it was written 2Chr.

30,15; אימי אימי without his day, i. e. before his time Jb.15,32; with omission of בי שילא לא בוים איל without children 1Chr.2,30; שילא לא בוים איל without a way Jb.12,24. b) איל שילא מוֹרָה without law 2Chr. 15,3; בי is joined to איל also as a sign of the dative: בילא כוֹר לא כוֹר him that is without power Jb. 26,2 (see also 1s.65,1).

28.18,12 Kri for 15.

N字, 丙之 Ch. (= Heb. N²) adv. 1) not Dan.2,5; N字页 is it not? behold! (= Heb. N²页) Dan.3,24;4,27.— 2) as a noun: 万字 as nothing Dan.4,32.

תַלְאוֹבָת. בּילָאוֹבָת. בּילָאוֹבָת. בּילָאוֹבָת.

יר קר איז דְבָּר pr. n. a place in Gilead 28.17,27 = לא דְבָר 9,4.

נילְאוּ לְמָצֹא to be wearied, exhausted נִילְאוּ לְמָצֹא to be required, exhausted נילְאוּ לְמָצֹא to point they were wearied to find the door Gen.19,11; הַּנְקָה דְּבָר אִינֶּר הְבָר אִינֶּר הְבָר אִינְיּ if we assay to address a word to thee, wilt thou be wearied? Jb.4,2; בִּי עַהָה הְבַא אִילֶּה נְּבֹא אֵינָה הַבְא אִינָּה הַבּא אַנָּה הַבּא אַנְה הַבּא הַבְּא הַבּא הַבְּא הַבּא הַבּיּי הַבּא הַבּא הַבּא הַבּיּי הַבּא הַבּא הַבּיּי הַבּא הַבּא הַבּי הּבּי הַבּי הַבּי הַבּי

to bear Is.1,14 (comp. Jer.20,9); with ב: אָרָת בְּרבׁ עֵצְתֵּוֹךְ thou art wearied with the multitude of thy counsels Is 47,13; לְמִרוֹּ לִשְּׁרֵבְ בַּעְרֵהְ בַּעְרֵהְ בַּעְרֵהְ נִלְאוֹ they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity Jer.9,4.— 2) to have an aversion, to loathe וְּלָרְאוֹ מִוֹם מִן־הַוֹּאר בַּעִרִים לְשְׁהֵוֹת מֵוֹם מִן־הַוֹּאר Egyptians shall loathe to drink of the water of the river Ex 7,18.

Hiph. הַּלְּמָת (f. הַרְּאָת) to make for הָּלְאָת ; inf. הֹלִּאָת) to make weary, to exhaust, to make impatient יְבָּיְלְּיִנְי now he hath made me weary Jb.16,7;קוֹמְת הַלְּאָרְי and wherein have I wearied thee? Mic.6,3; הַלְּאוֹרְ and they have wearied thee Jer.12,5; הַמְעַם מָכֶּם הַלְּאוֹרְ בַּי הַלְאוֹרְ בִּי הַלְּאוֹרְ בִּי הַלְּאוֹרְ בִּי הַלְּאוֹרְ בִּי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִּי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִּי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִּי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִי הַלְאוֹרְ בִּי בִּילְהִי בִּי הַלְאוֹרְ בִּי בִּילְבִּי בִּילְבִּי בִּי בִּילְבִּי בִּי בִּילְבִי בְּיִבְּי בִּי בִּילְבִי בְּיִבְי בִּילְבִי בְּיִבְּי בִּילְבִי בְּיִבְּי בִּי בִּילְבִי בְּיִבְּי בִּי בִּילְבִי בְּיִבְּי בִּי בִּילְבִּי בִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבִי בִּילְבִּי בִיי בִּילְבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיִבְי בִּיי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בִּיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִים בְּייבְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייבְּיי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייבְייי ב

ק'אָרְהְ pr. n. Leah, the elder daughter of Laban and wife of Jacob Gen. 29,16.

ין (בּשְׁלֵדְ (בּשׁׁים) 1) to wrap around, to cover, to muffle בְּשְׁלֵדְ לָשֵׁׁים the king covered his face 2S. 19,5; for שַׁבְּי Jb.15,6 see under שַבַּי.

adv. softly, gently (see מַאַ).

של אמל = לַאמ , which see.

to perform, to make, to minister, שְׁלָאָךְ whence מְלָאָךָ , מַלְאָךְ ..

pr. n. m. Num.3,24.

in Ar. to unite, to gather together.

בּאָמִי (sf. אָמְי a. אָמְי Is.51,4; pl. בּאָמִי prop. union, hence: a people, a nation Gen.25,23; Is. 17,12, etc.

לאמים pr. n. an Arabian tribe Gen.

ַלָב (from לֶבֶּי, sf. לֶבָּי, קּבָּי, קּבָּי, יַלְבַּב pl. לבב (e. לבב, sf. לְבַבוֹת pl. לְבַּבְּכֶם , לְבָּבְּן , לְבָבִּי 1Chr.28,9, with sf. once בְּבָנֵהוֹ Neh.2,8 as if from pl. בָּבָנִים m. 1) heart in the widest sense, hence: a) the heart as organ of the body 2S.18,14; Ps.45,6; of the soul: בָּרָה שָׁאָרָי וּלְבָבִי my flesh and my heart (i. e. soul) faileth Ps.73,26; hence: אָל לִבָּן upon thy heart, i. e. upon thee Ex.9,14. b) the heart as the seat of the feelings and of vital strength: to love with all the heart Deut.6,5; און אָתִי thy heart is not with me (i. e. thou lovest me not) Jud.16,15; שַנא בַּלֶב to hate in the heart Lev.19,17; his heart fainted Gen 45, 26; בַּב their heart failed 42,28; לְבִי עַזְבַנִי my heart (i. e. courage) hath forsaken me Ps.40,13; בה הלבב faint-hearted, i. e. having no courage, timid Deut 20,8. c) in reference to character and moral conduct: ם a clean heart Ps.51,12; מַהוֹר a clean heart Ps.51,12 integrity of hear 1K.9 4; בב

מוֹנוֹ a faithful heart Neh.9,8; בְּבַלָּ a perverse heart Ps. 101, 4; שלב בלב with a double heart, i. e. insincerely Ps. 12,3 and its contrary בלא לב ולב without a double heart, i. e. sincerely 1Chr. 12,33; an unfeeling heart is called a heart of stone Ez.11,19 or בי ערל uncircumcised heart Lev.26,41; further: 335 573 stoutness of heart Is.9,8 and בַּלַב בַּלב largeness of heart Pr 21,4 signify haughtiness or pride; the latter also denotes joy: וְלַתַב לְּבָבֶן and thy heart will be enlarged, i. e. from joy Is.60,5. d) as the seat of will, desire, determination: do all that עשה כַל־אַשׁר בּלְּכַבָּה is in thy heart 1S.14,7; כָּי לְּהַשֶּׁמִיר but to destroy is [the determination] in his heart Is.10,7; it was in הָיָה עִם־לְּבַבָּךְ לִּקְנוֹת בֵּוֹת thy heart (i. e. it was in thy determination) to build a house וK.8,18; איש כּלְבַבוֹ a man after his own heart (desire) 1S.13,14. e) as the seat of knowledge, thinking, understanding: בַּנַבְּרַבְּרַ מָּתִר 125-52 he told her all his heart (i. e. all that he knew) Jud.16,17; קבָּק עַל־לּוּחַ לְּבֶּק write them upon the table of thy heart (i. e. preserve them in thy memory) Pr. 3,3; אַמֵר בָּלֵב to say in one's heart (i. e. to think) Ec.2,1; בַּשִּׁיב בַּכְּב to lay to heart, i. e. to recall to mind Lam.3,21; accordingly 25 denotes understanding: ו בם לִי לבכ פמוכם I have understanding as well as you Jb.12,3; hence בבל שבה wise of heart Jb. 9,4; 그릇 기미 void of understanding Pr.7,7; אַנְשֵׁי לְּבֶב men of heart, i. e. of understanding Jb.34,10; he is mighty in strength of understanding (of intellect) Jb.36,5; sometimes in the signification of conscience: my heart (conscience) shall not reproach [me] Jb.27,6; ויך לכדור אתו and David's heart (conscience) smote him 2S. 24,10; ...(לְבַב) to steal one's heart, i. e. to deceive Gen.31,20 a. 26.-- 2) fig. heart, center, midst בַּבְּבִים in the heart (i. e. depth) of the sea Ex.15,8; בַּרַכּלָּב unto the midst of heaven Deut.4,11; בְּצֵב הָאֵב in the midst of the terebinth 2S.18,14; ישָׁבֵּי לֵב that dwell in the midst of them that rise up against me Jer.51,1.

a. בֹב' Ch. m. heart (as in Heb.),

sf. לְבָה Dan.7,28, לְבָה 4,13.

קּבְּאוֹת pr. n. a city in Simeon Jos. 15,32; more fully בִּית לְבָאוֹת 19,6. בִית לְבָאוֹת to envelop, to cover (=Ch קּבַּלְ, whence בָּב, a. בַּב, בַּב, (Kal not used.)

Niph. בְּבָב (den. from בְּבָּב; fut. בְּבָּב) to be intelligent, wise (others: to be haughty): אַנְּאָישׁ נְבוּבּ

acc. Eng. Bible: for vain man would be wise, though man be born like a wild ass's colt; Vulgate: the vain man lifteth himself in haughtiness, and thinketh himself born free as a wild ass's colt; Stb.: and a vain man still has the audacity, this wild ass's colt is born again into a man.

Pi. בְּבָּלְ (fut. בְּבֵּלִי) 1) den. from בְּבָּל to ravish the heart, to charm בְּבָּלְים מְעִינִין thou hast ravished my heart with one of thine eyes Cant.4,9.— 2) den. from הְבָּבֵּל בְּעִינִי and let her make before mine eyes a couple of cakes 2S.13,6.

see בב see

ָּלְבָבָה see לְבִבָּה.

לַבָּה (= לְבָּה (בְּהָבָּה f. flame; only c. שלַב the flame of fire Ex.3,2.

לְבָּה (= בַּה) f. heart; sf. לְבָּה Ez. 16,30; pl. לְבִּוֹת Ps.7,10.

יִּלְבוֹנָה see לְבוֹנָה.

בּרִישׁי (sf. בְּרִישׁי בְּרִישׁי מִי בְּרִישִּׁי מִי בְּרִישִּׁי מִי בְּרִישִּׁי מִי בְּרִישִּׁי מִי בְּרִישִּׁי מוּ מְחַרִּיִּיבִי בְּּמִי בְּרִישׁי and they (all things on the earth as illumined by the morning sun) stand forth as in attire Jb 38,14; fig. of the scales of the crocodile Jb.41,5.—2) fig. spousals, marriage מַיִּרְיִּי שִּׁלֵח שְׁבִּרִי בְּרִישׁי שִּׁלֵח שְׁבִּרִי בְּרִישִׁי בִּרְבִּיִּים עַלִּרּבְּרִישׁי שִּׁלֵח שְׁבִּרִי בְּיִיי. וְכְבָּה חָמָם עַלּרּבְּרִבּיּשׁי

for he hateth putting away, saith the Lord, ... and him that covereth his garment (i. e. his marriage) with violence Mal.2,16.

Ch. m. garment Dan.7,9.

to throw down (Kal not used).

Niph. Dari (fut. Dari) to be thrown down, to fall Hos.4,14; Pr.10,8 a. 10

m. lion, only pl. לְבָּיּאָם Ps.57,5; f. הַאָּהָיי ? lionesses, sf. לְבָּאוֹתִיי Nah.2,13.

א לֶבְי' m. lion Gen.49,9; Num.24,9; f. lioness Jb.4,11.

לְבְיָא (from לְבִי for לְבִיּה) f. lioness Ez.19,2.

לְבִיבָה f. cake, pancake; only pl. 28.13,6.

1) to be white, whence בְּבָּרָ a. בְּבָּרָ (Kal not used).—
2) den. from בְּבָּרָה (fut. 1 pl. בְּבָּרָה; inf. with ק בִּרְּבָּרָה) to make bricks Gen.11,3; Ex.5,7.

Hiph הַלְּבְּיֹן (fut. יַלְּבָיֹן; inf. with 5: הַלְּבִיֹן for יַלְּבָּיִן 2 הַלְּבִין 1 to make white, hence fig. to purify from sin Dan.11,35.— 2) intr. to be or become white Is.1,18; Ps. 51,9; Jo.1,7.

Hithp. אָבַבּק fut. הְבַבּבּן) to clear oneself, to purify oneself from sin Dan.12,10.

לַבְּלָ I. (f. לְבְנָה)adj. white Gen.30,35; pl בּהוֹת לְבָנוֹת Ec.9,8; f. בָּהוֹת לְבָנוֹת palish white Lev.13,39.

127 II. pr. n. 1) Laban, the father-

in-Law of Jacob Gen.24,29.— 2) a place in Arabia Deut.1,1 (perhaps = לָנָה Num.33,20).

ילֶבֶן (= בְּבֶּן I.) adj. white; only c. בְּוֹשְׁנֵים שְׁבָּוֹשְׁנֵים white in his teeth Gen. 49,12.

לְבְּבָּהְ f. 1) the moon (prop. the white, the pale, from בְּלַבְּהָ Is.24, 23; Cant.6,10.— 12) pr. n. m. Ezr. 2,45; Neh.7,48.

(pl. יְבֹנִים f. brick, tile (from the white clay of which bricks were made) Gen.11,3; Ez.4,1.

לְבְנֵתְ I. f. whiteness, clearness, brightness; only c. בְּבָנֵת לְבָנֵת בְּבְנֵת בְּבְנֵת as the work of bright Sapphire Ex.24,10 (Eng. Bible: as it were the paved work of sapphire stone, evidently taking לְבָנַת as the c. of בְּנָנְה).

וֹרָבְּרָה II. pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num.33, 20 (see בְּבָּן II. 2).— 2) a city in the plain of Judah Jos.10,29; 2K. 8,22.

m. white poplar Gen.30,37;

a sweet-smelling resin particularly of a white color (from לְבָּוֹלָהְ Ex.30,34;Cant.4,6; sf. בּוֹלָהָה Lev.2,2.

י בְּבְנוֹן pr. n. (in prose always with the art. בִּלְבְנוֹן; with ה loc. בְּבָנוֹן;) the great mountain between Palestine and Syria, consisting of

two ridges running parallel from north to south (Lebanon and Anti-Lebanon) Deut.1,7; Jos.9,1; 1K.5,20. It is covered with perpetual snow Jer.18,14, whence its name (יְבָבוֹיִ prop. white mountain, from בְּבוֹיִ prop. white mountain, from בְּבוֹיִ prop. where fore the forests of these trees, to which בּבוֹיִ and בְּבוֹיִ and בּבּוֹיִ בְּבוֹיִ belonged, were poetically called plory of Lebanon) Is.35,2; 60,13.

לְבְנִי pr n. m. Ex.6,17; also as patr. Num.3,21; 26,58.

שִׁיחוֹר לִבְנָת see לְבְנָת.

בש a. לָבשׁ (fut. יַלְבַשׁ ; pt. p. לָבשׁ; imp. לָבשׁ, f. לִבשׁי; inf. לָבשׁי (לָבשׁ , 1) to wrap, to cover, to put on, to dress, to clothe oneself צילביצ and he shall put on his garments Lev.16,24 המים משמתי אתר ו בּתָנָתִי אִיכַבָה אֵלְבָּשֵּנָה I have put off my coat; how shall I put it on? Cant.5,3; pt. p. בַבשׁ שֵנִים clothed with scarlet Pr. 31, 21; with 2: to clothe oneself with, to wear לבוש מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ royal apparel (dress) which the king hath worn Est.6,8; בַּבוּש clothed with linen Ez.9,2; clothed with לַבוּשׁ בְנַדִים צוֹאִים filthy garments Zch.3,3.- 2) fig. to be covered with, with accus.: my flesh is clothed לָבַשׁ בִּשְׂרִי רְמָה with worms Jb.7.5; דוֹחַ יִי לָבְשָׁה the spirit of the Lord אָת־גָּרְעוֹן

clothed (came upon) Gideon Jud. לּבְשִׁתְּ thou art וַהַרָּר לַבְשִׁתְּ thou art clothed with splendor and majesty Ps.104.1; צֵּרֶק לַבַשְׁתִי וַיִּלְבַשְׁנִי I put on righteousness, and it clothed me Jb.29,14; לָבְשׁוּ כַּרִים הַצֹּאוֹ the pastures are clothed with flocks Ps.65,14; בַּשׁ קּלְבָה כָּמַדוֹ and he clothed himself with cursing as with his garment Ps.109,18; וְנַשִּׂיא and the prince shall יַלְבַשׁ שִׁמְמַה be clothed with desolation Ez.7, 27; pt. p. לְבָשׁ הַרְנִים covered with those that are slain Is.14,19 (Eng. Bible: as the raiment of those that are slain, taking בָּלֶש as a noun).

Pu. לְבֵשׁים (pt. שִּילְבָשׁים) to be clothed, with accus.: מְלְבָשִׁים בְּנְרִים elothed in their garments 1K.22,10; 2Chr. 18,9.

ולבש , ולביש (fut. יַלביש , ולביש ; pt. מֵלְבִּישׁ; inf. הַלָּבִּשׁ) to clothe, with accus.: וָהַלְבִשׁ אֹתָךּ מַחַלְצוֹת and I clothe thee with festive garments Zch.3,4; קרַעִים תַּלְבִּישׁ sleepiness clotheth a man in rags Pr.23,21; with accus. of garment and על of the member: to put upon וַאָת ערת גָּדַיִי הַעִּיִים הָּלְבָּישָׁה עַלֹּ־יָדָיו וָעַל חֶלְקַת צַּנָּארָיו and the skins of the kids she put upon his hands and upon the smooth of his neck Gen.27,16; fig. he hath clothed הּלְבִּישֵׁנִי בְּגְּרִי־יָשֵׁע me with the garments of salvation Is.61,10; אַלְבִּישׁ שָׁמַיָם קַרָרוּת I clothe (cover) the heavens with blackness 50,3; הַבְּיִשׁ צַוְּארוֹ רֵעְבְה hast thou clothed his neck with rolling mane? Jb.39,19 (Eng. Bible: with thunder; Vulgate with neighing).

Dan. 5, 7.

Aph. Ein to clothe, with of the person Dan 5,29.

לג (from לגג) m. a measure for liquids Lev.4,10 (12th part of a הין).

in Ar. to be deep, whence 5 pr. n. Lod, a town in Benjamin Ez.2,33; 1Chr.8,12 (= Lydda).

יְרָבְּרְ pr. n. a place in Gilead Jos 13,26; perhaps = לֹאִידְבָּר 2S.17,27.

יָלֵר see לֶנֶת, לֵדָה

רה Ch. = אֹלָ, which see.

Deut.3,11 for אל, which see.

להב (= לאב) to burn.

קּבְּהָר f. flame Is.4,5; pl. לֶּהְבָּה fire of flames Ps.105,32; c. לְבָּבוֹת flames of fire (fig. of lightning) 29,7.

pr. n. pl. a people descended

from Mizraim Gen.10,13 (= לּוֹּכְים Lybians).

לְהֶבֶּל f. 1) flame Ez.21,3.— 2) glittering point or blade of a spear 1S.17,7.

Ar. to study diligently, hence: to think, to meditate (Ges. and Fuerst).

לְהַג m. study, thinking, meditation לְהֵג הַרְבָּה וְנִיעַת בְּשֶׁר much study is a weariness of the flesh Ec. 12,12 (acc. Stb. לְהַג is abridged from לְהַג, supine of לְהַגוֹּת, supine of לִבְּגוֹת,

pr. n. m. 1Chr.4,2.

לְרָה. (fut. מְלֵהָה, ap. לְרָה.) to be exhausted, to faint; only ap. f. לְרָה מִשְּׁנִי הְרָעָה and the land of Egypt... fainted by reason of the famine Gen.47,13.

לְחַבְּי to be foolish or mad (Kal not used).

to burn, להַמים I (pt. להָם , pl. להָמים) to burn, to flame אָשׁ להָם flaming fire Ps. 104,4; fig. of men: בְּנֵי אָרָם I lie among those that send outflames, even among men, whose etc. Ps.57,5.

Pi. בְּהֵט (fut. בְּהַכוּ) 1) to make burn, to set on fire, to kindle בְּלְהַבְּה תְּלְהֵט בְּרִים as the flame setteth the mountains on fire Ps. 83,15; בְּקַבְּהַעְרוּ מְשָּבִים and it hath set him on fire round about Is. 42,25.— 2) to burn up, to consume גְּהְבָה לְהַמֶּה בָּל־יִעִצִי הַשְּׁהָה לְהַבְּה לְהַבּוּ the flame hath burned all the trees of the field Jo.1,19; בְּבָּה לְהַבְּיִם רְשְׁעִים the flame burned up the wicked Ps.106,18.

II. (= להמ to wrap, to cover, to hide, whence לְּבָּטִים II.

בְּהַלְ (from בְּהַלְּ I.) m. flame, glitter בַּהְלָם בַּהְלֶּם the flaming sword Gen. 3,24.

קרְּמִים (from להט II.) m. pl. secret or magic arts, enchantments, with sf. בלהמיהם Ex.7,11.

acc. Fuerst in Ar. to speak softly, to whisper (Kal not used)

Hithp. הַהַבְּהָמִים (pt. pt. pt. קוֹרָבְּהָשִּים to be gently spoken בְּבָרִי נְּוֹלְּן the words of a slanderer appear gentle Pr.18,8 a. 26,22 (Vulgate: appear artless; Ges. are as dainty morsels; Eng. Bible: are as wounds, following Rashi according to whom בְּלֵב is transposed from בְּלֵב to strike).

adv. therefore R.1,13 (see also under II I.).

להן Ch. adv. 1) therefore Dan.2,6.—
2) but Ezr.5,12; Dan.2,30.— 3) except Dan.2,11; 3,28; 6,8.

(prob. a transposition from בְּבְרָאִים) f. assembly, company; only c. בְּבְרָאִים the company of the prophets 1S.19,20.

לא רְבָר see לוֹ דְבָר.

לו בחינתם a. אל conj. if, if yet מלא if ye had אוֹתַם לא הַרַנְתִּי אַתְכֵּם saved them alive, I would not slay you Jud.8,19; וַלוּ אַנֹבָי שׁקַל even if I על כפי אלף כסף לא... should have weighed out on my hands a thousand shekels, yet would I not... 28.18,12; לוֹ שַׁמַעני if thou wouldst only hear me Gen.23,13; ישממנו יוסף if yet Joseph should hate us Gen. 50,15.-2) Oh if! Oh that! would that! לו עמי שמע לי Oh that my people had hearkened unto me! Ps.81, 14; לו קרַעה שַׁמֵים Oh that thou wouldst rend the heavens! Is. 63,19; שׁמְנוֹ would that we had died! Num.14,2; sometimes merely concessive: לוֹ יָהֵי כָּוְבַּהָ let it be according to thy word Gen.30,34.

לא see לוא.

לו see לוא

לְּבְיֹם (בּים קּבְים gent. pl. Lybyans בּרְבִים (בְּיִם בּים פּרָת יִּבְיִם gent. pl. Lybyans לְבְיִם 2Chr.12,3; Nah 3 9; also לְבִים Dan. 11,43.

לְנָה (fut. יְלְנָה , pt. יִלְנָה) to bind around, to wreathe, whence יְלְנָה) to join oneself, to cleave, to adhere, to accompany יַּלְנָה for that shall adhere to him in his toil Ec.8,15.— 3) prop. to bind oneself, to come under obligation, hence: יְּלֵנְנֵּוֹ בֶּקֶלִי we have borrowed money Neh.5,4; יוֹנוֹ בֶּקֶלִי and thou shalt not borrow Deut.28,12; pt. יוֹנוֹ יִינִי one who borroweth, a borrower Is.24, 2; Pr 22,7; יִּינִילְיִי יִינִילְּעִּלְי יִינִילָּע the wicked borroweth, and repayeth not Ps.33,21.

Niph. לְּלָהָה (fut. יְלַהָה) to be joined, to attach oneself, with אָל, בּעָּי, בְּעָר אָלֵי אָלִי בּעָר יִלְיָה אִישִׁי אָלַי בּעַל יִלְיָה אִישִׁי אָלַי בּעַל יִלְיָה אִישִׁי אָלַי בּעַל יוֹלְיָה אִישִׁי אָלַי בּעַל this time will my husband be joined unto me Gen.29,34; בַּם אַשׁר נְלְיָה עָּמָּם Assur also is joined with them Ps.83,9; וְלִיוֹי עָלֶיך and they shall be joined unto thee Num.18,4.

Hiph. הְלְיֵה (fut. בְּיֵה ; pt. מְלְיֵה to lend, with accus. בְּיִה בִּים and thou shalt lend unto many nations Deut.28,12; אַב בָּבֶּר if thou lend money to my people Ex.22,24; pt מַבְיָה מִּת עַבְּי one who lendeth, a lender Is.24,2; the borrower is servant to the lender Pr.22,7.

אלין וו (fut יוֹן) to bend, to turn away אליין וו מִעִּינְיך let them not turn away from thine eyes Pr. 3,21.

Noph. וְלְיוֹים (pt. וֹלְיוֹ, c. וֹלְיוֹ, pl. בְּלְיוִים (בְלִיוִים נְלִיוִים נְלִיוִים prop. to be turned sway.

hence: to be perverted, perverse, wicked בלון דְרָבֵין perverse in his ways Pr. 14, 2; בלווים בְּמַעְּנְלוֹתְם perverse in their ways 2,15; pt. as a noun: עשָׁק וְנָלוֹוּ oppression and perverseness 1s.30,12.

Hiph. רַלְיוֹ (fut. ילֵיוֹ) to turn away, to depart אַל יַלְיוֹנְ מִעִינֶיךְ let them not depart from thine eyes Pr.4,21.

וו לאו II. m. hazel (others: almondtree) Gen. 30, 37.

III. pr. n. 1) ancient city of the Canaanites, later called בית אל Gen.28,19; Jud.1,23; with ה loc. הוא Gen.35,6.— 2) another city founded by an inhabitant of the former Jud.1,26.

Ar. to shine, to glitter, hence: to be polished, smooth (an assumed root for fub).

לותות (pl. לוחות, לוחות) m. 1) table, tablet, plate of stone or metal Ex.24,12; 1K.7,36; of the tables of the decalogue: לוחת הַבְּרִית בַּבְּרִית הַבְּרִית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבְּרִית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִּית הַבְּבִית הַבְּבִית הַבְּבְּית הַבְּבְּית הַבְּבְּית הַבְּית הְבִּית הַבְּית הְבְּית הַבְּית הַבְּית הַבְּית הַבְּית הַבְּית הַבְּבְּית הְבְּית הְבְּבְּית הְבְּית הְבְּבְּבְּית הְבְּבְּבְּית הְבְּבְּבְּבְּית הְבְּבְּבְּבְּית הְבְּבְּבְּבְּבְּבְיתְּבְּבְּבְּבְ

לְּהְיִתְּ pr. n. a city in Moab Is.5,15.
(with art. הַלּוֹחָשׁ) pr. n. m.
Neh.3,12.

Hiph. הַלְּים (fut. יְלִים, ap. נְיָלִים to cover, to wrap, with בְּיַבָּרָתוּ בְּצִרָרְתוּ he wrapped his face in his mantle 1K.19,13.

I. m. covering, veil בּלִים הַלּוֹם the veil, which coverth all the people Is.25,7.

או לוֹנוֹ II. pr. n. Lot, the son of Haran, Abraham's brother Gen. 12,5, the ancestor of the Ammonites and Moabites 19,37 a. 38, who are therefore called בָּנֵי לִוֹנוֹ (the children of Lot) Deut. 2,9; Ps. 83,9.

pr. n. a son of Seir Gen. 36,20.

לְנִי pr. n. Levi, a son of Jacob by Leah Gen.29,34, the head of the tribe of that name, which was set apart for the sacred service Num. chap. 3; patr. לְנִי חָלָנִי חָלָנִי (for יְנִי חַלְנִיים לְנִיים לְנִיים לִנִיים לְנִיים לִנִים לִנִים לִנִיים לִנִים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִיים לִנִים לִנִיים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִנִיים לִנִיים לִּנִים לִּנִיים לִּים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִּנִים לִּים לִּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיים לִּיבְּים לִּיבִּים לְּינִים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לְּינִים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיבִּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבִּים לִּיבְּיים לִּיבְּים לִּיבְּים לִּיבְּים לְּייִּים לִּיבְּים לִּיבְּיים לִּיבְּיבְּיים לִּיבְּיבִּים לִּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בּייִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּיים בּיבְּיים בּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּיבְּיבִּים בְּיבִּיבְּיבִּים בְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּים בְּיבִּיבְּיבִּיבְּי

Ch. patr. Levite, pl. לְנֵי , Ezr 6,16.

(from לְיֵה בוֹ) wreath, garland לְיִה בוֹן a garland of grace Pr.1,9

יוֹרֶהְ (from בְּיָה m. prop. an animal winding itself, hence: 1) serpent Is 27.1; Jb.3,8.— 2) crocodile

Jb.40,25; as a symbol of Egypt Ps. 74,14.— 3) sea-monster Ps. 104,26.

לוְלֹי (redupl. from לְנָה m. winding stairs, only pl. לוֹלָים 1K.6,8.

לולי , לולי (ב לו a. לולי conj. if not were it not, unless; coupled with pret. לוֹלֵי אַלהֵי אַבִי... הַיָה לִי unless the God of my father... had been with me Gen.31,42; with fut. לוֹלֵי שבעם אוֹנֶב אַגוּר were it not that I feared the wrath of the enemy Deut. 32, 27; with pt. לוֹלֵי פָנֵי יהוֹשֶׁבְּט... אַנִי נשֵא were it not that I regard the presence of Jehoshaphat 2K.3,14; the apodosis usually takes כי או surely then, כִּי לוֹלֵא דְבַּרָתַ כִּי אַז :surely now עַתַּה unless thou מַהַבֹּקר נַעַלָה הָעָם hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up לוּלָא הָתַמַהְמָהנוּ כִּי עַתָּה בּ28.2,27; ים שׁבְנוּ וֶה פַּעַבְוִם if we had not lingered, surely now we had returned the second time Gen.43,10.

לולי see לוּלְאוֹת. לוּלִא see לוּלִי.

לולי f. knot, loop, noose; only pl. בּלְלְאוֹת אוֹלְ Ex.26,5; c. לְלָאוֹת v. 4.

לְּנְן (from לָּנְיִ pret. לָּנְ, fo לָּנְ for לָּנְהְ לֵּנְהְּ Zch.5,4, 1 pl. לְּנָּהְ for לְּנָהְ Zch.5,4, 1 pl. לְּנָהְ for לְנָהִי , ap. לְנָהִי , ap. לְנָהִי , ap. לְנָבִי , ap. לְנָבִי , f. לְבֵּי , or poet, לְנָבִי , f. לְבָּי Jud. 19,20, Jb.17,2; pt. לְנִ , pl. בִּיבִי Neh. 13,21; imp. לִין , pl. לִינִי , inf. לִין , לִין , לָלִין , לַלִּין , לָלִין , לָלִין , לַלִּין , לַלִין , לָלִין , לַלִין , לַלִין , לַלִין , לַלִּין , לַלִין , לַלִין , לַלִין , לַלִין , לַלִין , לַלִין , לַיִּין .

adhere, to abide, hence: 1) to remain over night, to pass the night, to lodge הַנִשׁ בֵּית־אָבִיךְ מַקוֹם is there room in thy father's house for us to lodge in? lodge לינו פה הַלֵּילָה lodge here this night Num.22,8; לבו and let us remain over night Jud.19,13; of a thing kept over night: וַלֹּאִדְיָלִין חַלֶּבוּהַנְּי עַדובּקָר neither shall the fat of my sacrifice remain until the morning Ex.23,18; so also לא־תַלִין פַּעְלַת the wages of שַכיר אָתָּךְ עַד־בַּקַר the hireling shall not remain with thee all night until the morning Lev.19,13; fig. בַּגַרב יָלִין בָּבִי at evening weeping may come in to lodge, but in the morning there is joy Ps. 30, 6; poet. of the dew: מַל יַלִין בָּקצִירָי the dew lay all night upon my branch Jb.29,19. - 2) to abide, to dwell, to remain, to continue his soul shall נַפְשׁוֹ בְּטוֹב חַלִין abide in good Ps.25,13; fig. בַצַנַארוֹ in his (the crocodile's) neck abideth strength Jb.41,14; righteousness dwelled צֵבֶק יָלִין בָּה therein Is.1,21; אָתִי מָשׁוּנָתִי mine error remaineth with myself Jb.19.4.

Hiph. הֵלִין (fut. same as Kal עַד־מָתֵי תָּלִין to let remain עַד־מָתֵי תָּלִין how long wilt thou let thy wicked thoughts remain with thee? Jer.4,14.

Hithp. הָתְלוֹגֵן (fut. יָתְלוֹגֵן) to

abide, to stay בְּצֵל שֵׁבֵּי יִתְלוֹנְן he shall abide under the shadow of the Almighty Ps.91,1; בֶּלע יִשְׁכֹּן he dwelleth and abideth on the rock Jb.39,28.

וו. acc. Fuerst: to hum, to murmur (Kal not used).

Niph. נְלוֹן (fut. יָלוֹן) to mutter, to murmur, to complain, with יַצֵּל against Ex.16,2; Num.14,2; 17,6.

Hiph. בְּלִין a. הַלִּין (fut. יָלִין a. בְּלִין; pt. יָלִין a. הַלִּין (fut. יָלִין; pt. יָלִין same as Niph: to murmur, to complain, with יַצֵי against יַצֵי אָשֶׁר הַלִינוֹתָם עְלֵי who have murmured against me Num. 14,29; וּבַּחְנוֹ מָה כִּי תַלְינוֹ עָבִינוֹ מָה בִּי תַלְינוֹ עָבִינוֹ מָה מִי מַלְינוֹ and what are we, that ye murmur against us? Ex.16,7; הַּלְנֹתִיכֶם אָשֶׁר יִּלְינִם עָלִיי עַבִּי עַלִינוֹ עָלִינִם עָלִיי your murmurings which ye murmur against him v. 8.

לוע (בילי ; 3 pl. יולי ; fut. יולי) to swallow, to gulp down with they shall drink, and they shall swallow down Ob.16.—
2) fig. to speak rashly of that which is holy Pr.20,25; intr. to be rash Jb.6,3 (Eng. Bible: my words are swallowed up)

לרץ (pret. לְיִלְי, 2 בְּלֵיץ; fut. יְלִיץ; pt. אָב־הָרָרָן) to mock, to deride, to scorn אָבּרְרָּרְ תָשְׁא to mock, to deride, if thou scornest, thou alone shalt bear it Pr.9,12;

ביי ביין אין מונים וואספון witness scorneth (Stb.: perverteth) justice 19,28; pt. אָל בִּין אַל בִּין אַל בִּין לִין לִין אַל בִּין לִין אַל בִּין he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,7; fig. בִין wine is a mocker 20,1

Pi ליצין (pt. ליצין) to mock; only pt. pl. ליצים mockers Hos.7,5.

Hithp. דּתְלוֹצִץ to be a mocker אַל־תִּתְלוֹצְצוּ be ye not mockers Is.28,22..

Hiph. הַלִּיצוּ (3 pl. הַלִּיצוּ; fut. נְבִּיִיץ; pt. הַלִּיץ; pt. יָבִייץ; pt. יְבִייץ; the proud have held me greatly in derision Ps. 119,51; הַנְיִיץ אָשָׁם fools mock at sin Pr.14,9; with יִבִיים הוּאּ בַּבִיים הוּאּ יִבִּיץ אָשָׁם he scorneth the scorners Pr. 3,34.

יַלְנְשׁי ז. (fut, יַלְשׁׁי ap. שַּיְלְנִשׁי ; imp. f.
יַלְשׁי ; pt. f. pl. יְלְנִשׁי ; to knead
יֹחְמַצְתוֹ after kneading the dough until it be leavened
Hos.7,4; לוּשִׁי יִנְעִי יִנְעִי knead it
and make cakes Gen.18,6; בַּחַחַ וַתְּלָשׁי
מַח וַתְּלַשׁ and she took flour, and
kneaded it 18.28,24.

רת לות Ch. prep. by, with לְוַתְּקְּ from with thee Ezr.4,12.

יהלו see לו

לוה (בּלְוּה to bend, whence לְּוֹה, with art. בַּלְוָה, see בַּלְוָה.

, with art. הַלֵּוֹם, see בַּלְוֹם.

לְזוּת f. perverseness לְזוּת (c. לְזוּת f. perverseness שְׁבָּתִים perverse of lips Pr 4,24.

קרים (pl. בְּחִים adj moist, fresh, green הוֹבְשָּׁתִי עִיץ לֵח l have dried up the green tree Ez.17,24; עַנְבִים וִיבִשִּים moist (fresh) grapes, or dried Num. 6,3; יְחָרִים לַחִים fresh (i. e. new) cords Jud.16,7.

m. freshness, vigor; only sf. לְחַה (for וֹחֵה) Deut.34,7.

to be moist, whence רבה, הַבְּ, מְלֵּה, and acc. Stb. also לְּהָי chin, jaw-bone, as receptacle of the saliva.

יַנְמְטֵר עָּלִימוֹ and he shall rain upon them with his food (i. e. with what shall be the food of the wicked, fire and brimstone) Jb. 20,23.— 2) flesh, body Zph.1,17, where בּיְחִים for בַּיִּחִים.

לחה (= לחה to be moist, fresh.

לְחָנִים (מְּחָנִים , לְּחָנִי sf. יֹחְנִי , du. בְּיִרְנִי פּר. אַרְיִי , sf. יְחְנִי , f. 1) jaw-bone Jud.15,15; Is.30,28.— 2) cheek Cant.5,13; Lam 1,2; הַּבָּה יְחִי or יְחָי or יְחִי to smite one upon the cheek, to give a box on the ear (frequently in a figurative sense) 1K.22,24; Mic.9,14; Ps.3,8.—3) pr. n. a place on the borders of Philistia and Judah Jud.15,9, fully יְרָיִנִי v. 17.

לְתַקְּי (mf. קְחֹקְּ) to lick, to lick up, בָּלְחֹךָּ בַשׁוֹר אָת יָבֶק הַשָּׁבָּה

as the ox licketh up the grass of the field Num.22,4

Pi. אָרָל (fut. אָרָל) בון to lick they shall lick ילַחַכוּ עַפַּר כַנָּחָשׁ the dust like a serpent Mic.7,17; fig. לְחַךְּ עֲפַר to lick the dust, i. e. to prostrate oneself as a suppliant Ps.72,9; so also לְחַרָּ עַפַר to lick the dust of one's feet Is.49,23.- 2) to lick up, to devour, to consume צַהָּה יָלַחֲכּוּ now shall הַקָּהָל אֶת־בֶּל־סִבְיבֹתִינוּ this company lick up (i. e. consume) all that is round about us Num. 22, 4; of fire consuming יָאֶת־הַפַּיִם אַשֶּׁר־בַּתִּעְלֶה לָחָבָה and it licked up the water that was in the trench 1K.18,38.

 or יְחַבְּי (לֹחַבְי (לֹחַבְי (לֹחַבְי (לֹחַבְי (לֹחַבְי (לֹחַבְי (לֹחַבִּים לִחַבְים לוּחַבִּים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּיוּים לוּחַבְים לוּחִבּים לוּחִבּים לוּחַבּים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּיבּים לוּחַבְים לוּחִבּים לוּחִים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחִים לוּחִבּים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחִיבּים לוּחִים לוּיבי

Niph. בלתם (fut. בתם , בתם ;; imp. הַלַחָם ; inf. נַלְחם , to fight, to make war זְרַלְתְּחָה וֹפּוֹלְ us fight together 1S.17,10; with עָם, בּ, עָם (אָתִר) to fight with or against 1S.17,32: Ex.1,10; Jer. 21,5; with 58 Jer.1,19; once with sf. וַּלְחַקוּגִי and they fought against me Ps.109,3; with בַּל, לַ : the Lord יֵי יַלְחֵם לֶבֶם the Lord shall fight for you Ex.14,14; אשר in that my father נְלְחַם אָבִי עַלִיבֶּם fought for you Jud.9,17; וְהַלְחַמוּ and fight for your master's house 2K. 10, 3; נְלָחֵם to fight a battle וS.8,20; of a place also with ביל against על לִבְנָה warring against Libnah 2K.9,8; Is.7,1; Jer.34,22.

bread מַחֶם נְמֵיִם bread and water וא. 18,4; בפנים the bread of the presence (Eng. Bible: shewbread), i. e. the twelve loaves set out by the priests every sabbath in two rows upon a table in the sanctuary Ex.25,30; later row-bread לחם המצרבת row-bread Neh.10,34; מוֹכ בוֹל a loaf of bread 29,23; בת במע cake of bread ib.; with omission of בָּבָר, as: שָׁחֵר לִחָם two loaves of bread 1S.10;4,-3) bread-corn, grain לַחֶם יוּדָק bread-corn is crushed Is.28,28; a land of bread-corn 2K.18,32 a. Is.36,17.

קְהֵם (from לְּחֵם II., c. לְחֵם m. war, siege אָלְחֲם שְׁעָּרִים then was war of the gates (i. e. war in the gates) Jud.5,8.

Ch. m. food, feast Dan.5,1.

ילְחְבִי pr. n. m. 1Chr.20,5, for which 2S 21,19 בִּית הַלַּחְבִי , gent. of בִּית הַלַּחָבִי . בֶּית הַלַּחָבִי . בָּית

יביב pr. n. a place in Judah Jos. 15,40.

לְחַנְהָ Ch. (sf. לְחַנְהַלְּ, לְחַנְהַלְּ, לְחַנְהַלְּ, לְחַנְהַלְּ, לַחַנְהַלְּ, לַחַנְהַלְּ, לַחַנְהַלְּ, ל

לְחַץְים (fut. יְלִחֵץ : אָל תְּץ, אָל תְּץ (fut. יְלִחֵץ : אָל תְּץ לְחַץ לִחִץ לִחִץ לַחַץ לַחַץ לַחַץ לַחַץ נּתְּלְחַץ : אַל הַקִּיר בּקִיר בּקִיר בְּקִיר בְּעִרְדִן הְתְּלֵךְ הְתְּלְרִיךְ הַתְּלְרִיךְ אוֹם בּיִרְיִם אוֹם בּיִרֶּים אוֹם בַּרֶבְים אוֹם בּרֶבְים אוֹם בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבּים בּרִים בּרְבִּים בּרְבִים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבִים בּרְבּים בּרְבִים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבּים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִּים בּרְבִים בְּיִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבִים בּרְבְים בּרְבִים בּרְבּים בּרְבְים בּרְבְים בּרְבְים בּרְבִים בּרְבּים בּרְבְּים בּרְבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּים בּיבְים בּיבְיים בּיבְים בּיבְיים בּיבְ

him fast) with the door 2K.6,32; fig. to oppress אָרְיָהָ אָל and a stranger shalt thou not oppress Ex 23,9.

Niph. נְלְחֵץ (fut. יְלַחֵץ) to press or force oneself בַּקְרָץ אָל־בּקיר and she forced herself against the wall Num.22,25.

to hiss, to hum (Kal not used).

Pi. שְׁהֵי (pt. מְלֵהְשׁה) to whisper, to mutter incantations, to charm קוֹל מְלַהְשִׁים the voice of charmers Ps.58.6.

Hithp. הְתְלַחֵשׁ (fut. יְתְלַחֵשׁ; pt. מָתְלַחֵשׁ) to whisper among themselves 2S.12,19; with יַחַר עָלֵי יַעַל they whisper together against me Ps.41,8.

אונים (בְּחָשׁים אוּ ; pl. יְחָשׁים m. prop. whisper, hence: 1) enchantment, eharm, spell אַבוּשׁ בְּנָחָשׁ בְּלוֹאִד if a serpent bite without enchantment Ec.10,11.—2) whispered prayer אָבוּשׁ מוּסְרָךּ בְּמוֹ they poured out a whispered prayer

when thy chastening was upon them Is.26,16.— 3) only pl. מְיֹמִים prop. charms, hence: amulets (worn by women as ornaments) Is. 3,20.

של m. (prop. pt. of של) secrety של secretly 18.18,22; R.3,7; pl. בּלְטִים secret arts, enchantments, sf. בְּעִיהָם Ex.8,3 (בּשִׁיהָם 7,11).

לֹם m. ladanum (a fragrant resin) Gen.37,25.

kus to stick, to adhere.

וֹבְיּלְיּהְ f. a species of lizard climbing on walls Lev.11,30.

מיניים pr. n. pl. an Arabian tribe descended from Dedan Gen.25,3.

Pu. רְשִׁשׁ (pt. מְלְשִׁשׁ) to be sharpened, whetted בְּתַעַר מְלְשִׁשׁ as a sharpened razor Ps.52,4.

לְּהְה (only pl. לֹיוֹת מִעשֶׁה f. wreath, garland (in architecture) ליוֹת מַעשָּה wreaths of hanging work, festoons 1K.7,29.

תְּלְּלְתְּתְּ, בְּלֵילְ a. בְּלֵילְ (c. בְּלִילְ זְּלְ בְּלָּתְּ, בְּלֵילְ מִילְ מִילְ זְּלְ בְּלֵילְ מִינְרִים (בְּילִיתְ n. night Is.16,3; 15,1; בְּילִ שִׁמּוּרִים (בְּילִים a night of observance Ex.12,42;

the night of the celebration of a festival Is.30,29; in one night Gen.40,5; לילות three nights 1S.30,12; לְּיְבֶׁתְּיִם לְיִבְּׁה forty nights Gen.7, 4; אִישׁוֹן midnight R.3,8; אִישׁוֹן The darkness of the night Pr.7,9; סַרְבֶּוֹבְיָבְ Jon.4,10 see under ויחלק עליהם as adv.: by night בין and he divided himself (his men) against them by night Gen. 14,15; יוֹמָם וְלֵילָה by day and night בּוֹלָה r בּוֹלָה נִיוֹם Is.27,3 or בּוֹלָה מַלַּנִלָה 34,10 night and day; תַּלַבָּר this night Gen.19,5; R.3,13; fig. misfortune לֵילָה לָכֵם מִחְזוֹן night shall be unto you, that ye shall not have a vision Mic.3,6.

ליליא Ch. m. night Dan.2,19.

f. prop. the nightly one (from 5.5), hence: owl Is.34,14.— In later Jewish demonology ילָּית denotes a night-spectre in the form of a female who lies in wait for children by night.

לון see לין

でう I. m. lion Is.30,6; Jb.4,11.

II. pr. n. a place on the northern boundary of Palestine Jud.18, 7, identical with מָשֶׁב Jos.19,47; it was destroyed by the Danites and named בן Jud.18,29.

לבר (fut לבר; pt. לבר; imp. sf. לבר; inf. לבר; inf. לבר; inf. לבר; inf. לבר; inf. לבר, לבר (לבר) לבר; inf. לבר, to take, to seize, to capture, to take captive Jud.15,4; 1S.14,47;

Jer.4,32; 1Chr.18,4; fig. רְבֵּר חַבְּמִים he taketh the wise in their own craftiness Jb. 5, 13; his own iniquities shall take the wicked Pr.5,22.— 2) to take, to choose by lot הַשָּבֶם אֲשֶׁרִילְבָּנֶנוֹ יִי the tribe which the Lord shall take (i. e. choose) Jos.7,14.

Niph. בְּלֵבֶּר (fut. בְּלֵבְי; pt. בְּלֵבְי; pt. בְּלֵבְי 1) to be caught, taken, captured Lam.4,20; Jer.51,56; 1K.16,18; fig. to snare בְּלַבְּרִי בִּיֹךְ בַּאַבְרִיפִיף thou art taken (snared) with the words of thy mouth Pr.6,2.— 2) to be taken by lot 1S.14,42.

Hithp. הְתַלֵּבֶר (fut. יְתְלֵבֵר) to hold together, to be interlocked the crocodile) are interlocked, that they cannot be severed Jb. 41,9; of freezing water: פָּגִי תְהוֹם the surface of the deep holdeth together (i. e. is frozen) 38,30.

m. capture Pr.3,26.

לְבָה pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,21.

pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,3.

see under اِدْرَا

לוֹלֵי see לְלָאוֹת.

יַלְמַד (fut. יְלְמַד , pl. יְלְמַד ; pt. p. (לָמִדִי .sf. לִמֹד ,לַמוֹד , sf. לָמוֹד) to learn, to study לא לְמַרְתִּי חָכִמָה I learned not wisdom Pr.30,3; that I might learn לְמַעוֹן אָלִמַר חָקִיךּ thy statutes Ps.119,71; לְמָדוּ הֵימֶב learn ye to do well Is.1,17; pt. p. learned, trained, skilled למוּהֵי קלחמה trained in war 1Chr.5,18; followed by inf. or 58: to accustom oneself לְמַעוֹ יִלְמַר לְיִרְאָה לתדיי that he may learn (i. e. accustom himself) to fear the אל־הַרֶה הַגּוֹיִם אַל־ ;Lord Deut.17,19 ותיקרוּ learn not (i. e. accustom not yourselves to) the way of the heathen Jer. 10,2.

 ַ מָה see לָמָה, לְמָה, לִמָּה.

יְּמוֹ poet. for לְּ, as מֹי for בְּ, וֹבְ for בְּ, see מֹי.

a descendant of Cain Gen.4,18—24.—2) a descendant of Seth, father of Noah Gen.5,25—31.

מן see למו

अहर ने हिंदि हैं। विष्यु

보충 (from 과 to swallow) m. gullet, throat Pr.23.2.

נעב to jest (Kal not used).

Hiph. מַלְעִיב (pt. מַלְעִיב) to mock at, with בּיַרְיוּ בַּלְעָבִים בְּמַלְאָבֵי : בּ and they mocked at the messengers of God 2Chr.36,16.

to laugh, to mock ליְעָגּוּ לְנוּ they laugh to mock ליִנְגּוּ לְמוֹ they laugh among themselves Ps.80,7; בְּלָהוּ לִנְגִּי לִי every one mocketh me Jer. 20,7.

Niph. גְלַעֵג to stammer; pt. c נְלְעֵג לְשׁוֹן of a stammering tongue ls.33.19.

Hiph. בּלְעִיג; pt. יְבִּלְעִיג; pt. בּלְעִיג; pt. same as Kal: to laugh, to mock Jb.21,3; with בָּלְיִיג or בְּ: to laugh at Neh.3,33; Ps.22,8; 2Chr. 30,10.

לְעֵג adj. mocking, deriding לְעֵג cake-mockers, i. e. parasites who earn their bread by jesting Ps.35,16.

(sf. אַבּר (sf. א. 1) stammering speech is 18.28,11.— 2) scorn, mockery Ps. 79.4; fig. יַשְׁהָרְלַעֵּג בַּפְיָּוֹם he drinketh scorning like water Jb.34,7. צר see לעד.

עדה pr. n. m. 1Chr.4,21.

in 1Chr.7,26.— 2) another person 1Chr.23,7.

לוע see לעה.

ק'ען (pt. לְעָוֹ) prop. to stammer, to speak unintelligibly, hence: to speak a foreign language אַל בּעָוֹי a people of a strange language Ps.114.1.

עוּת Is.50,4 see עוּת.

בְּעַבְּ to eat eagerly, to swallow (Kal not used).

Hiph. בּלְעִים to give to eat; only once בּלְעִימֵני בָּא give me to eat, 1 pray Gen.25,30.

in Ar. to curse, whence the next word.

לְעָבֶה f. a bitter herb, wormwood Jer.9,14; Pr.5,4; fig. of a hard lot or misfortune Jer.9,14; Lam.3,15.

לְפִּירִים (pl. בְּפִּירִים a. בְּפִּירִים לָפִּירָ m. לַפְּירָם (pl. בַּפְּירִים מּבְּירִים מּבְּירִים מּבּירָם) m. torch, flame Gen.15,17; Jud 15,4 a. 5; of lightning Ex.20,18; for בַּיר Jb.12.5 see

ירות לַבּירוּת pr. n. husband of Deborah the prophetess Jud.4,4.

פָּנִים see לְבְּנֵי

יַּבְנֵי 1K.6,17 see לָבָנֵי.

וֹלָבֵּת (fut. בְּבֹּר) to wind around, to embrace Jud.16,29.

Niph. נְלְפַת (fut. וְלְבָּת 1) to he turned aside יַלְפָּתוֹ אָרְחוֹת דַּרְכָּם

the paths of their way are turned aside Jb.6,18.— 2) to step back from fear נְיָחֶכֵר הָאִישׁ וַיִּלְפָּת and the man was afraid and stepped back R.3,8.

m. mocking, scorn Pr. 1,22; אַנְשֵׁי לְצוֹן scornful men Is.28,14; Pr.29,8.

לוץ see לצץ.

לְקְּיִם pr. n. a place in Naphtali Jos.19.33.

מחל (once קב Ez.17,5 for קב and once sf. מְחָם Hos.11,3 for מְחָם; fut. חבי; pt. לְקְחִים , pl. לִקְחִים; imp. קבוי, f. לקחי, more frequently , קַחָה , קַּחָה ; inf. לָקָחַ , verb. n. , קַתָּתִי , once קַתַת 2K.12,9, sf. קַתַת, ו (קחקן) 1) to take, with accus. Ex. 7,9; Is.23,16; with accus. of person and 2 of member; to take by and he took ויַקַחָנִי בִצִיצָת ראשי me by a forelock of my head Ez.8,3; לַכְח בִּיָר to take into one's hand, frequently in the meaning of to take along with, as food for a journey Jos.9,11, or men Jer.38,10; לַקח שׁחַר to take a gift (bribe) Ex.23,8; לַכָּח אִשָּׁה to take a wife, to marry a woman Num. 12,1; sometimes בְּקַ merely serves to present another action more vividly: אַבִּשֶּׁלוֹם לָקַח וַיַּצֶּב־לוֹ Absalom had taken and reared up הַלּוֹקְחִים לְשׁוֹנְם; for himself 2S.18,18 who take their tongues וַיִּנְאַמוּ נָאָם and pronounce oracles Jer. 23,31.-2) to receive, to accept לַקּחוּ

they have received their inheritance Num.34,14; לקחה מיַר she hath received of the Lord's hand double Is.40,2; the Lord will accept הפלתי יקח my prayer Ps.6,10; לכח מופר to receive instruction Pr.24,32; fig. to perceive מַנָהוּ שֵׁמֵץ מֵנָהוּ and mine ear perceived a little thereof Jb 4,12.— 3) to take away, to take possession of, to capture God had taken him away Gen.5,24; ניַם ח בַּרְכַתָּדְ and he hath taken away thy blessing 27,35; יִשְׂרָאֵל אָת־ וֹצִייִ Israel took away (i e. took possession of) my land 2S.4,6; fig. to captivate, to win ולקח נפשות DOM and he that winneth souls is wise Pr.11,30; אַל־תַּקַחַךְ בָּעַכְּעַבֵּיהַ let her not take (captivate) thee with her eyelids 6,25.- 4) to procure, to buy זממה שרה ותקחהו she thinketh of a field and buyeth it Pr.31,16; יהַנה בַּאוּ עַר־תוֹך and they came הַבַּיִת לקהי חִמים thither into the interior of the house, as buyers of wheat 2S. 4,6 (Eng. Bible: as though they would have fetched wheat) .-(בחרלי משם to fetch, to bring וקחרלי and fetch me from thence Gen. 27,9; שַׁלַח וַקַח אתוֹ אַלַי send and fetch him unto me 1S.20,31: bring me a minstrel 2K. 3.15.

Niph. רְבַלְקוֹ (fut. רְבַלְיִן ; inf. רְבַלְקוֹ) to be taken or seized, to be taken away מאַן בּילְרוֹים נִילְקוֹ and the

ark of God was taken away 18.4,11; בְּעֵּרוֹנוֹ נְבְּקָּחְ בּעֲרוֹנוֹ נִבְּקָחְ he is taken away (removed by death) in his iniquity Ez.33,6; הול הבים הַלְּקְחוֹ hot bread in the day when it was taken away (from the table) 18. 21,7.— 2) to bring, with בָּית הַמְּלֵּרְ מַלְּרָבִית הַמְּלֵּרְ אַרֹבִית הַמְּלֵרְ and Esther was brought unto the king's house Est.2.8.

Pu. TP. (for fut. see Hoph.) 1) to be taken מַשֶּׁר לְכַּח מִשֶּׁם whence he was taken Gen. 3,23. - 2) to be taken away, to be snatched away if thou אָם־תַּרָאָה אֹתִי לַקַּח מָאָתָּהְ see me when I am taken (snatched) away from thee 2K.2,10; מֶעצֵר through oppression וְמְמִשְׁפַט לְקַח and through judicial punishment was he taken away Is.53,8 (Stb.: he was deprived of defence and of judgment) .- 4) to be carried thy sons לָקּחוּ בָנֶיךְ בַשֶּׁבִי are carried away into captivity Jer.48,46; בָּיַלָּקַח עַבָּי חָנָּם that my people is carried away for nought Is.52,5.

Hithp. מָתְלַקְּמַת (pt. f. הַתְּלֵקְם) to take hold on itself; fig. of

lightning: תַּבְלֵבְיִה שׁ מִהְ and a fire taking hold on itself, i. e. continually flashing Ex. 9, 24; Ez 1,4 (other renderings: a whirling fire, a flaming fire; Eng. Bible in Ex.: and fire was mingled [with the hail]; in Ez.: and a fire infolding itself).

הליק: (sf. ילְקוֹי) m. prop. receiving, hence: 1) learning, instruction, doctrine Pr.4,2; Deut.32,2.— 2) captivating speech Pr.7,21.

ילקהי pr. n. m. 1Chr.7,19.

נְלְקֹט (fut. בְּלְינוֹ ; inf. בְּלְינוֹ) to gather, to collect, to glean Gen 31,46 (stones); Cant.6,2 (flowers); R.2,8 (ears of grain).

Pi. מְלֵקְם (fut. מָלֵקְם; pt. מְלֵקְם; inf. מְלֵקְם) same as Kal Gen.47,14; R.2.2 a. 19.

Pu. אָבְי (fut. יוֹלְבְשׁ to be gathered פְּלִרְקְּטוּ לְאַחַר אָדְן ye shall be gathered one by one Is.27,12.

Hithp. הַרְלְפָט (fut. מָלֵבְקָט) to gather themselves together, with to any one Jud.11,3.

אָקֶם אָנִיר gleaning לֶּקֶם the gleanings of harvest Lev.19,9.

יַלְקּל (fut. בְּלִידְ, pl. יְלְבָּן) to lick, to lap 1K.21,19; Jud.7,5.

Pi. ਨੂਟ (pt. ਨੂਟ ਨੂੰ) same as Kal Jud.7,6.

to be late, whence בּיְלְישׁ latter rain, שֵׁהְעָׁ after-grass (Kal not used).

Pi. לִקשׁ (fut. נַלֵקשׁ) to gather

the late fruits בֶּרֶם רְשָׁע יִלַּקְשׁוּ they gather the vintage of the wicked Jb.24,6.

לֶקְישׁ m. after-grass, after-math Am. 7,1.

in Ar. to lick, to suck.

ק'שֵׁר (m. 1) juice, sap (of life), vigor יְשֵׁר לְשֵׁר my life-juice is changed (i. e. dried up) Ps.32,4.— 2) fat cake לְשֵׁר הַשְּׁמֶן a fat cake of oil Num.11,8.

לשון (from לשון, sf. לשון; pl. לשנות, sf. (לשנתם) f. (m. Ps. 22,16 a. Pr.26,28) 1) the tongue, as a member of the body Jud.7,5; as an instrument of speech Ps. 39,4; here belong the expressions: a lying tongue Pr.12,19; a deceitful tongue Ps. a perverse לשון תַהְפָּכוֹת a perverse tongue Pr.i0,30; איש לשון a man of an [evil] tongue Ps.140,12; בַעל וֹשֶׁיבְ Ec.10,11 acc. Vulgate: slanderer; כְּבַר לְשׁוֹן of a slow, i. e. stammering tongue Ex.4,10; נִלְעַג of a stammering tongue Is. 33, 19. — 2) tongue, language, speech לשון בַשִּׁרִים the language of the Chaldeans Dan.1,4; לשון another (i. e. foreign) language Is.28,11; אָל־עַם וָעָם בָּלִשׁוֹנוֹ to every people after their language Est.1,22; hence as a synonym with גוֹי (people): בַּל־תַגוֹיִם all nations and tongues והלישנת Is.66,18.— 3) of things resembling a tongue, as: שוֹן אָשׁ a tongue

of fire, i. e. a flame Is.5,24; לְשׁוֹן a tongue of gold, i. e. a bar of gold Jos.7,21; בּישׁוֹן a tongue of the sea, i. e. a bay Is.11,15, or simply אוֹן Jos.15,2.

לשל to abide, to dwell (Fuerst). לְשְׁבָּה לישְׁבָּה f. cell, room, chamber Ez. 40,38; Neh.13,5 (= בְּשְׁבָּה, which see); c. לְשָׁבַּה לִשְׁבַּה 2K.23,11; pl. לְשָׁבַה הַנוּע בּרַת רַבּיּע בּרַת רַבּיּע רַבּיּע רַבּיּע רַבּיּע בּרַת רַבּיע בּרַת רַבּיע בּרַת הוא ווֹס בּרַת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע לִשְּבָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָּת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָּת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בַּרָת הוּבּיע בּרָת בּרַת הוּבּיע בּרַת הוּבּיע בּרָת בּרָת בּרַת בּרָת בּרְת בּרָת בּרָת בּרְת בּרָת בּרָת בּרָת בּרָת בּרָת בּרָת בּרְת בּרָת בּרָת בּרָת בּרְת בּרָת בּרְת בּרָת בּרְת בּרְת בּרְת בּרָת בּרְת בּרְת בּרְת בּרְת בּרְת בּרָת בּרְת ב

שׁלְיֵּטְ m. 1) a species of gem Ex.28, 19; 39, 12; acc. some: jacinth, others: opal.— 2) pr. n. a city, elsewhere called יוֹבָי and יוֹבָי, which see.

לַשֵׁן (den. from לְשׁׁן) to use the tongue (Kal not used).

Pi. אין to slander; pt. אין ישני who slandereth Ps. 101, 5 (for מְלַשְּׁנִי = מְלַשְּׁנִי = אָנָישִׁן.

Hiph. בְילִשׁין (fut. נְילִשׁין; pt. נְילִשִּין; pt. נְילִשִין; pt. to slander, to calumniate (with אָל : before) Pr.30,10.

מתח acc. Stb. prob. to contain, to comprise, whence הַהְבָּק.

m. measure for grain (= half of a סנר or המֶר Hos.3,2. מַלְתָעָה acc. Ges. to bite, whence מָלְתָעָה. 12

 \mathfrak{D} , final form \mathfrak{D} , the thirteenth letter of the alphabet, called *Mem* $\mathfrak{D} = \mathfrak{D}$ water, because of its original similarity to the form of a wave; as a numeral $\mathfrak{D} = 40$, $\mathfrak{D} = 600$.

קה, קה *pref.* for מָה, מָה, see under מָב.

ాస్, ాస్ల pref. for ¡, which see.

Ch. (=Heb. 지구) pron. what, something יִרָאים that which Ezr.6,8.

קאָר (c. מְאִיה יְנְיּה (c. מְאִיה יְנְיּה (c. מְאָה יְנְה (c. מְאָה יְנְה (c. מְאָה שְנָה (c. מְאָה מְנָה (c. מִאָּה (c. מִיּאָה שְנָה (c. 17,17; 25,7; du. מְאַה (c. 17,23; as adv.: a hundred times (c. מְהַנִית נְּפְלִי (מְאַה (c. 17,10; אַיֶּה רְע מְאַה (c. 17,10; אַיֶּה רְע מְאַה (c. 17,10; אַיֶּה רְע מְאַה (c. 17,10; מִיּה רְע מְאַה (c. 17,10; מִיּה רְע מְאַה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִיּה רְע מְאַה (c. 17,10; מִיּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִיּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִּיְּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִּיְּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,10; מִּיְּה (c. 17,10; מִיְּה (c. 17,

very exceedingly Gen.17,2.

evil a hundred times Ec.8,12.—2) the hundredth part, per centum אָבָּהְ בַּבְּקָּ the hundredth part of the money Neh.5,11.—3) לְּבָּרָ pr. n. of a tower in Jerusalem Neh.3,1; 12,39.

הַאָּהְ: Ch. a hundred Dan.6,12; du

. אָוַל see בְּאוֹוְל

(from מָאֵנָה m. desire, only pl. c. מַאַנִי Ps.140,9.

סוֹם m. 1) = סוֹם spot, blemish, defect Dan. 1, 4. - 2) = מְאִיּמְה whatever, something, anything Jb.31,7 (comp. Deut.13,18).

מאומה (prob. a compound of 기일1) pron. whatever, something, anything מאומה to speak anything Num 22,38; וַלַּקַחָתִּי מֵאָתוֹ מאומה and I will take something from him 2K.5,20; בִי תַשֶּה בָרַעַך שאת מאומה wnen thou dost lend thy brother anything as a loan (literally: a loan of anything) Deut.24,10; with a negative particle: not anything, nothing 851 יִרבַק בִּיָרָהְ מִאוֹמָה there shall not cleave anything (cleave nothing) to thy hand Deut.13,18; אַל־תַעש קאוּמָה i5 do him nothing (i. e. no harm) Jer.39,12;איש אַל־יִבע מָאוּמֶה; let no man know anything of the business 1S.21,3; אָין לאומה there is nothing 1K.18,43;

יקאוֹמָה אֵין בְּיָרוֹ and he had nothing in his hand Jud.14,6; אֵין שֵׁר בִּירִבּסֹדֵּר ראָה אָת־בְּּלֹּימְאוֹמְה בְּיִרוֹ the keeper of the prison looked not to anything at all that was under his hand Gen.39,23.

Diag (from אַבְּ) m. refuse, anything contemptible Lam.3,45.

קאור (c. מָארוֹם, מָארוֹם, מְארוֹם, מְארוֹם, מְארוֹם, מָארוֹם, אַבְּאוֹר (c. מָארוֹם, מְארוֹם, מְאַרוֹם, מְאַרוֹם, מְעָבְּוֹן בַּמְּאוֹר (pl. מְבִּוֹרַת, pl. מְבָּאוֹר (pl. מְבִּוֹרַת, pl. light Ex.25,6; מְנוֹרַת, the light Ex.25,6; די בּיְאוֹר (מְנוֹם the candlestick of the light Num.4,9; fig. brightness, cheerfulness מְאוֹר מְנִים the light of the eyes, i. e. bright eyes Pr.15,30; מְאוֹר מְנִים the light of the countenance, i. e. cheerful countenance Ps.90,8.—2) light, luminary Ps.74,16; of the sun and moon: מְיִגְיֹם בַּיְּבְּיֹם לִים the two great lights Gen.1,16; of the other celestial lights: מְאַרֵּוֹת הַגְּבְּלִים the bright lights of heaven Ez.32,8.

קאוֹרֶה (c. קאוֹרָת) f. hole, cave Is. 11,8 (prop. place of light, opening, from אוֹר).

ק (מאוני I; c. מאוני f. du. pair of scales, balance Jer.32,10; more fully מאוני משוני בער 19,36; מאוני משוני משונ

לאָבְיּלְ Ch. f. du. balance Dan.5,27. לְּבְּלְבְּׁלְ (from לְּבִּלְּבָּלְ כָּ. לִּבְּלְבָּׁם , אַבְּלְבָּם , אַבְּלְבָּם , אַבְּלְבָּם , מַאֲבַלְּבָם m. (once f. Hab. 1,16) eatable, food Gen.6,21; Jud. 14,14; אָבְי מַאָּבְי a tree for food (i. e. a tree bearing edible fruit) Lev.19,23; אָבְי מַאָּבְי sheep for food (i. e. sheep appointed for slanghter) Ps.44,12.

קּמַאָכֹלֶת (from אָבּל f. food אָבּל as food (fuel) for the fire Is. 9,18.

קּבֶּלֶת (from אָבֵלְ to devour) f. knife Gen.22,10; fig. מְאַבְלִּתְי יי מְאַבְלִּתְי יי its teeth are as knives Pr.30,14.

רְאָבְיּהְ (from יְצְבֵּי, m. power, exertion; only pl. c. מַאַבְיּה exertions of strength, efforts Jb. 36,19.

קְבְּקְר (from אָבֶר; c. מְאָבֶר) m. commandment, decree Est.1,15; 2,20; 9,32.

Ch. m. decree, commandment Dan.4,14.

(only pt. מְאָרָ לִישֵלָם) to refuse, to be unwilling לְשֵׁלֶּה לִישֵלָם thou refuse to let [them] go Ex. 9,2.

(pl. מְאַנִים adj. unwilling, re fusing בְּאֲנִים בְּיִשְׁמִיעׁ אָת־דְּבְנֵי who are unwilling to hear my words Jer.13,10.

אָבֶי Ch. (pl. מָאנִין, c. מָאנִי , def-

אַנְאָ m. vessel, utensil Dan.5,3; Ezr.5.14.

סְלֵּאם (fut. סְאָם:; pt. סִוֹּאָם; inf. סִוּאָם or סִּאָם, sf. סְבָּפוֹ to despise, to contemn, to reject, to refuse סַרְּאָם it would despise my life Jb. פּגָּים וֹנְחַמְּהִי I would despise my life Jb. פּגָים וֹנְחַמְהִי therefore I despise [myself], and repent 42, 6; סַּגָּים וְנְחַמְּהַ וְנְחַמְּהִי וֹ מִשְׁם וְנְחַמְּהִי I have rejected him from reigning IS. 16,1; with בּיִבְּים יִי בְּהָם וֹ because the Lord hath rejected them Jer.6,30; עַרְיִם בְּיַרַ to refuse the evil Is.7,15; pt. f. מַאָּטָה the rod that contemneth (i. e. the irresistible rod) Ez.21,18.

Niph. בּאָבוּ (fut. בּאָבּי: pt. נְּבְאָבּ 1) to be despised, rejected נְבְּאָבּ בּבְּיִינִי נְבְאָבּ בּבְּיִינִי נְבְאָבּ בּבּיינִי נְבְאָבּ בּבּי תַּבְּאַב בּבּי תַבְּאַב בּבְּי תַבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְּאַב בּבְאַב בּבְאַב

קבּה (from אַבְּיה) m. something baked Lev.2,4.

(from אָבָּלְ) m. darkness Jos. 24.7.

קיבריה, comp. מְאַפּלִיה (שַׁלְהָבֶּתיָה, comp. מְאַפּלִיְה f. darkness of God, i. e. utter darkness Jer.2,31.

אָרְ acc. Fuerst: to sting, to wound (Kal not used).

Hiph. הָמָאִיר, (pt מַמָאִיר, f.

סְלְּאֶרֶת (מַלְאֶּרֶת) to prick, to cause pain קלין מַלְאָרָת a pricking thorn Ez.28, 24; בְּלֵעת מַלְאָרֶת מַלְאָרֶת a painful (others: corroding) leprosy Lev.13,51.

מַאַרָב (from מַאַרָב; c. מַאַרַב) m. ambush Ps.10,8; also troops in ambush 2Chr.13,13.

קּבֶּר (from אָרֵר) f. curse Mal.3,9; c. מָאָרַת Pr.3,33; pl. מָאָרַת 28,27.

קבְּדְל (from בְּבֵל adj. separate the separate cities Jos.16,9.

מבוא (from מבוא , c. מבוא , sf. מבוא קבאָן; pl. c. מְבוֹאֵי (מְבוֹאָן; m. 1) coming in, entering לַרַעַת אַת־מוֹצַאַד וָאָת־ קבוֹאֵך to know thy going out and thy coming in 2S.3,25 (Kri has קמבוֹאֵי עִיר ;(מוֹבָא see בָּמָבוֹאָי עִיר like the entering into a city that is broken in Ez.26,10 as the coming of a multitude, as the streaming of a mass 33,31.- 2) entrance, place of entering מָבוֹא פָּתָחִים the entrance of the gates Pr.8,3; מְבוֹא the entrance of the house Ez.45,5 (opposite RYD egress); the entrances of the sea, i. e. harbors 27,3 - 3) coupled with שֹבֶשׁ: the setting or going down of the sun, the west Deut. יובר (בור שֶׁבֶשׁ ועַר־ ,11,30; Jos.1,4 from the rising of the sun even to his going down (i. e from east to west) Mal.1,11.

קבובה (from קבובה) f. perplexity, consternation Is.22,5; Mic.7,4.

(from בְּבּוּל III.) m. flood, deluge Gen.6,17; Ps.29,10.

לבוֹקה (from בּוֹקָה (f. a treading down, a trampling down Is.22,5.

קבוע (from נְבַע m. fountain, spring אין מין מון מון מון מון and the pitcher shall be broken at the fountain Ec.12,6; pl. c. מבועי springs of water Is.35,7;49,10.

קבוקה (from בוק f. emptiness, desolation Nah.2,11.

יהרוֹר (from בְּחוֹר) m. choice, the choicest, best 2K.19,23.

קבר (from בְּבָּרָר c. מְבָּבֶּרְר) m. 1) choice, the choicest, the best או מִבְּחַר הַצֹּאֹן the choice of the flock Ez.24,5; מְבְּבִירוֹן בִּיבֹּילוֹן the choice and best of Lebanon 31,16; pl. sf. שֵׁבְּבְּרִיין the people of his choice (his chosen people) Dan. 11,15.— 2) pr. n. m. 1Chr.11,38.

מַבְטְ (from מַבְטְ m. expectation, hope (בְּכִישׁ בְּעְבָּהְ הוֹנְישׁ מְבְּטְהּ her expectation shall be ashamed Zch.9,5; also of the object of hope: בְּבָטְ of Ethiopia their hope (i. e. of Ethiopia upon whom they rely) Is.20,5; auch is our hope v. 6.

תְּבְעָא (from אַטְבָ) m. utterance of her lips Num.30,7.

קּבְשַׁה (from בְּיָבְ ; c. מָבְשַׁה , sf. לְהִיוֹת בַּיִּי בְּיִבְ ; pl. מְבְשַׁה (מָבְשַׁהִי , מִבְשַׁה) m.

1) confidence, trust בִיִּב that thy trust may be in

the Lord Pr.22,19; בחַרָּמָר confidence in a treacherous man 25, 19; also of the object of trust: אַשֶּׁרִשֶּׁם יִי מְרָמַח that maketh the Lord his trust Ps 40,5; Jb.8,14; 31,24.— 2) security, safety, ease ווֹנְתַלְּ מִאָּבְּלוֹ מִבְּטַח הוֹנָת מָבְּלַח מִבְּטַח security shall be torn from his tent Jb. 18,14; pl. 18

verb. n. of בְּלֵג , which see. מַבְלִיגִית (from בְּבָה) m. building, house

Ez.40,2. בּלַבָּני pr. n. m. 2S.23,27 = ָּלַבָּנַי 21,

קבְּצֶר (from מְבָצֵר, c. מָבְצֵר ; pl. מָבְצֶר (from מָבְצֶר , c. מָבְצֶר (from מִבְצָר , c. מָבְצָר (from מִבְצָר , c. מָבְצָר (from מִבְּצָר , c. מָבְצָר (m. 1) fortification, fortress Is.25,12; m. 1) fortification, fortress Is.25,12; m. 1) fortification, fortress (from Num.32,36.— 2) acc. some: gold-ore (= בְּצֵּר בַּצְבָּר מִבְצָר מָבְצָר מָבְצָר מָבְצָר (from language of gold-ore Jer.6,27 (Eng. Bible: I have set thee for a tower and a fortress).— 3) pr. n an Edomite prince Gen.36,42.

תְבֶּרָת (from רְבָּיָ) m. prop. flight, hence: fugitive Ez.17,21.

קבְשִׁים (from יוֹב I.) m. pl. the privy parts, pudenda; only sf. מּבְשִׁים Deut.25,111.

קבשׁלֶת (from בְּשֵׁלֶת) f. cookinghearth, boiling-place; only pl. בְּשֵּׁלִת Ez 46,23.

מְבְשָׁבְיּ pr. n. 1) a son of Ishmael

Gen. 25, 13.— 2) another person 1Chr.4.25.

m. magus, Persian priest מָבְּיבֶּה m. magus, Persian priest בּיבָּה ה. chief of the magi Jer.39,3

pr. n. an unknown place Ezr.2,30.

קּבְּלְת (from נְבַלְה; only pl. מְנְבָּלְה f. twisted work, cord Ex.28,14

לְּבְּעָה (from אָל to be high; pl. מְּנְבְּעִיה m. head-dress, bonnet, cap (of priests) Ex.29,9.

in Ar. to be noble, celebrated, precious.

קנְרִים (pl. מְנְרִים) m. preciousness, precious things קמְרָ שְׁמֵים the precious things of the heavens Deut. 33,13; שְׁמֵים the precious products of the sun v. 14; מְנָרִים מְנְרִים מְנִים מְיִים מְנִים מְיִים מְנִים מְנִים מְנִים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְּים מְיִים מְיּים מְיִּים מְיִים מְּים מְיּים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְיּים מְיִים מְיּים מְיִים מְיּים מְים מְיּים מְיִים מְיּים מְיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְ

קנדן pr. n. Megiddo, a fortified city of Manasseh at the foot of Carmel, in the valley of Jezreel יקנדי the plain of Megiddo 2Chr.35,22; מִיבְּיוֹם waters of Megiddo Jud.5,19;

a. מְנְדּוֹל pr. n. a city in the northern limits of Egypt Ex.14,2; Jer.44,1; Ez.30,6.

י מְנְדּוֹ see מִנְדּוֹן

pr. n. an Edomite prince Gen.36,43.

(c. מְּנְדֵּלֹית, מְנְדָּלִים, pl. מְנְדָּלִית, מִנְּדָּלִית, שׁנְּדָּלִית, m. 1) tower, watch-tower, turret

Gen.11,4;Jo.5,3; iy-1110 a tower of strength, i. e. a fortified tower Jud 9.51: fig. יו מובל־עוֹ שׁם the name of the Lord is a tower of strength Pr.18,10; of beds in a garden: מָנְדָּלוֹת מֶנְקָחִים turrets of aromatic herbs Cant. 5, 13. - 2) elevated stage, pulpit Neh.8,4. --3) in compound names of places: a) מנבל־אל (tower of God), a fortified city in Naphtali Jos. 19,38, now Mejdal on the western coast of the sea of Galilee. b) מנדלינה (tower of Gad), a city in Judah Jos.15,37. c) מְנְדַל־נְעָדֵר (tower of the flock), a village near Beth-וehem Gen.35,21. d) מְנָדֵל הַתַּנוּרָים (tower of the ovens), a tower near the walls of Jerusalem Neh. 3.11, and in other names.

קּבְּנְה f. precious thing, only pl. מְנְדְנָה Gen.24,53; 2Chr.21,3.

pr. n. Magog, a son of Japheth Gen. 10,2 and a people in the north east of Europe, by whom Josephus and others understand the Scythians Ez. 38,2. The king of the land of Magog is called אין (which see). Among the Jews are current various fables about a people אין, as well as among the Arabs about Jagug and Magug.

קנוֹך (from גּוֹר m. fear, terror בּוֹר מְּמְבִּיב terror round about Jer.6,25; pl. sf. מְגוֹר my terrors Lam.2,22.

יַבְּרָר (from וּוֹר וּוֹר, pl. מְגוּרָים, c

ית (מנורי) m. 1) sojourning, temporary abode אָרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו the land of his father's sojourning Gen.37,1; לאָרֶץ מְגָרֶיךְ the land of thy sojourning 17,8; fig. of earthly life: the days of the years of my sojournings (Eng. Bible: pilgrimage) Gen.47,9; בית the house of my sojournings (i. e. my temporary abode on earth) Ps.119,54. - 2) place of sojourning, dwelling וָאֵין שַׂרִיר nor any remaining in his dwellings Jb.18,19;בְּיַרְעוֹת בְּמִגוּרָם for evils are in their dwelling Ps.55,16.—For מְנוּהֵי Ez.21,17 see

קגוֹרָה (from גוּר II.; c. מְגוֹרָה) f. fear Pr.10,24.

וֹרָרָה I. (from גּוֹרְ I.) f. barn, granary Hag.2,19.

וו. (from אָבּוֹרָה II.) f. fear, object of fear Is.66,4; Ps.34,5.

מְנֵוֹרְה (from נְּוֹר ; pl. מְנֵוֹרְה f. axe, hatchet; only pl. c. מַנְוֹרְהֹת 28.12,31.

m. sickle Jer.50,16; Jo.4,13.

יה (from בְּלֵל ; c. מְנְלֵּת f. roll, volume Jer.36,6; מְנָלַת roll of a book v. 2; also Ch. Ezr.6,2.

הְבְּים (ace. Stb. for הְּבְּים from אִבְּיִים לְנִיםְר לָּנִים לְנִיםְר לְנִים לְּנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּים לְּים לְּנִים לְּים בְּים לְּים בְּים לְּים לְּים בְּים בְּים

to give (Kal not used).

קּגָנֵה (from בָּנָנֵה c. מְּנְנֵה f. a covering, a blinding מְנָנֵה בָּל a blinding of the heart Lam.3,65 (Eng. Bible: sorrow of heart, evidently taking מְנָנָה as a derivative of הַנָּבְּה).

קיביי (from נְעַר f. rebuke, curse Deut.28,20.

עיעיש pr. n. m. Neh.10,21.

עבר prop. to cast, hence: to give up, to abandon; only pt. p. אָלוּהָרָי בּוּרָהָי abandoned to the sword Ez.21,17 (Eng. Bible: terrors by reason of the sword, taking מָגוֹהָי as a noun derived from און גוֹר

Pi. אָרֶ to cast down וְּלָהָרְיּ and thou hast cast his throne down to the ground Ps.89.45.

ר. Ch. to throw (Peal not used).

Pa. אַבְּר (fut. בַּבְּר) to overthrow,
to destroy Ezr.6,12.

קורה (from לְבֶרה II.; pl. מְבֶרה) f. a saw 2S.12,31; 1K.7,9; 1Chr.20,3.

קרון pr. n. a place in Benjamin near Gibeah 1S.14,2; Is.10,28.

קּנְרְעָה (from בְּנְרְעָה; pl. מְנְרְעָה) f. rocess drawing in of the wall tk66.

קּרְרָּהְ (from לְּרָבְּה f. clod of earth מְנְרָבְּה the grains of seed are rotten under their clods Jo.1,17.

קּגְרְשׁׁית ,מְגְרְשִׁים (c. מְגְרְשׁׁים, מְגְרְשׁׁים, מְגְרְשׁׁים, מְגְרְשׁׁים, מְגְרְשׁׁים, מְגְרְשׁׁים, c. ימְגְרְשׁׁים, m. 1) pasture, a place whither cattle are driven to graze (from בּנשׁ to drive). — 2) suburb, outskirt בְּעִים הַּגְרְשִׁי הַעָּרִים the suburbs of the cities Num.35,4; בְעָשׁוֹ מְגְרְשׁׁוֹת of the cities Num.35,4; בְעָשׁוֹ מְגְרְשׁׁוֹת of the cry of thy pilots the suburbs will shake Ez.27,28; — 3) precinct מְגִרְשִׁיהְם the cities of their precincts 1Chr.13,2.

מָדַ (from מָדַּוֹ, sf. מַדָּוֹ, מַבַּר a. מָבָּר, מָבָּר, pl. מְדִים, מְדִים (מַדַּיוֹ sf. מַדָּיוֹם) m. 1) measure אַרֶבֶּה מָאָרֵץ מְדָה the measure thereof is longer than the earth Jb. 11,9; fig. מְבֵּיךְ the portion of thy measure Jer. 13,25 .- 2) vestment, garment וַלַבשׁ הַכּהָן מְדּוֹ בַּר and the priest shall put on his linen garment Lev.6,3; 2S.20,8; with his garments וּמַדָּיו קּרָעִים rent 18.4,12; מעל לְמַדְּיו upon his garments 17,39; fig. וַיִּלְבֵּשׁ קַלֶּלָה and he clothed himself with cursing as with a garment Ps. 109,18.— 3) covering, carpet ישָׁבֵּי that sit on carpets, i. e. the wealthy Jud.5,10 (Eng. Bible: ye that sit in judgment).

Ch. (def. מַרְבָּח) m. altar Ezr.7,17•

קּבֶר (from בָּב I.) m. mouth, speech מִּנְבָּרֶךְ נָאנֶה thy speech is comely Cant.4,3.

קברה II. (from בְּבָרְה, with הוֹנָי, מִיבְבָּרְה c. בְּבְּרְה, with הוֹנִי, מִיבְבְּרָה c. בְּבְּרָה, with הוֹנִי, מִיבְבְּרָה c. בְּבְּרָה, with הוֹנִי, מִיבְבָּרָה c. בְּבְּרָה in. a) steppe, pasture land בְּאִית מִיבְּבָּר pasture land בְּבִּרְה steppe, pasture land בְּבְּרָה בְּבָּרְה steppe (i. e. plain) of Judah Jud. 1,16; Jos.15,61.— 2) desert, wilderness Is.14,17; בְּבְּרָה שִׁבְּרָה desert wilderness Jo.2,3; def. בְּבִּרְה בְּבִּרְה שִׁבְּרָה Arabian desert (Gen.14,6; Ex.3,1), of which the different parts are distinguished by separate names (see בְּיִבְּרָ בְּיִרָּ, יִיִי, יִיִּי, בִּיּרָ יִיּרָי.).

קברי (ז בְּרָתִי , 3 pl. בְּרָתִי ; fut. בּרָתִי , מְרָתִּי , יְבֶּתְּר (מִדֹּר, pl. בְּרָתִּי ; inf. מָדָר (מִדְּר, pl. בְּרָתִי ; inf. מַדְר, prop to stretch, hence: to measure Ez. 40,5; R.3,15; Is.40,12; fig. בְּרָתְּרָתִי אֶל חֵיבְּקּם בּתְרָי מִבְּרָתְּי אֵל חֵיבְּקּם מוּל and I will measure out their work... into their bosom (i. e. reward them according to their deserts) Is.65,7.

Niph. 기일 (fut. 기일:, pl. 기일:) to be meted out Jer.31,37; 33,22.

Hithp. הְתְּמוֹדְר (fut. וְיְתְמוֹדְר) to stretch oneself, with וַיִּתְמוֹדָר and he stretched himself upon the child 1k.17,21.

קבר (from לְבָּר; c. קבּר) m. the passing away Jb.7,4 (but see קבר Pi.).

to spread out, to extend, hence בְּרָה a. מְרָה 2.

קּרְה (from בְּיָרָת, c. תְּדְּרָת, קּרּוֹת, פּלּרּת, הוֹת, הוֹת, הוֹת, בינות, הוֹת בינות, בינות בינות הוֹת בינות בי

קְרָה Ch. f. tribute Ezr.4.20 (בּקְּהָּ v. 13).

קרהבה (from Cn. בּהַרְהַבְּה gold) f. acc. Kimchi: exactress of gold Is.14,4 (Eng. Bible golden city, evidently taking the formative D to imply place, as in בְּבָבְּה ; acc. Targ. and others: מַרְהַבְּה insolence, from בַּרָבָּר.).

קְרֶנְיְהָם (from תְּבְיִהְ) m. gaiment; po. sf. בּיִנְיהָם their garments 28.10,4; 1Chr.19,4

קוֹתְים (from יְדְיָד; c. תְּיְבִיּי; בּייּ כ. מִיְנִינְיּי שׁנִינִי m. sickness, disease Deut. 7,15; 28,60.

תַּדְרָת (from נְבָּד) m. seduction ביָּהְוּה נְשָׁרְאוֹת שָׁוֹא וּמַדּוּחִים but they foresaw for thee prophecies of falsehood and seduction Lam. 2,14.

I. (from דון m. quarrel, contention, strife וַיְהִי רִיב וּמְדוֹן וִשְּׁא and there is strife, and contention riseth up Hab.1,3; אִישׁ מְדוֹן a man of contention (a quarrelsome man) Jer.15,10; הְשִׁימֵנוּ מְדוֹן thou makest us a strife (i. e. an object of strife) unto our neighbors Ps.80,7.

II. (from בְּדוֹן) m. extension, length אִישׁ בְּדוֹן a man of great stature 2Chr.21,20 (Ktib בְּרֵוֹן).

in pr. n. a city in the north of Palestine Jos. 11,1.

יברוע (contracted from מהיְרוּע what is known?) adv. why? for what reason? Gen.26,27; Ex.3,3.

מדור Ch. see מדור.

קדוְרָה (= בּוֹר II. 2) f. pile of wood Ez.24,9; sf. מְדָרָהָה Is.30,33.

מָרָשָּׁה see מִרּרִשְׁה.

קּרָהְה (from הְּבָּה m. fall, over-throw Pr.26,28.

לְּחַהְ (from קּחַר f. overthrow, downfall; only pl. אִישׁ חַבְּחַ בְּיִע may evil hunt down the violent man to his downfall Ps.140.12.

ying south of the Caspian sea and settled by the descendants of Madai, the son of Japheth Gen. 10,2; it also stands for the people of Media (the Medes) Is.13,17; gent. The Median Dan.11,1.

קר. Ch. pr. n. Media Ezr.6,2; gent. קרָאָ the Median Dan.6,1 (Ktib אַבְרָיָ).

(from מַה־בֵּי adv. sufficiently) מַבֵּי the priests

had not sanctified themselves sufficiently 2Chr.30,3.

יבי see מהי

וות I. pl. of אם 3, which see.

II. pr. n. a city in Judah Jos. 15,61.

קּהָיְנִים I. (from הוּ; only pl. מְדְיָנִים, מִּהְיָנִים יִשְּׁהָי m. contention, quarrel (בּוֹיְנִים יִשְּׁהָיוֹ הַּנּוֹיְל (מְדוֹן בּוֹי the lot causeth contentions to cease Pr.18,18; וְבֶּלְף מֹרֶד מִוְיְנִי אִּשְׁה the quarrels of a wife are a continual dropping 19,13; frequently Ktib מְדוֹנִים, see מְדוֹנִים.

ארניים II. pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2, ancestor of the Arabian tribe of Midianites who lived east of the Jordan, of Sinai and in Arabia Petraea Ex.2,15; 1K.11,18; sometimes identical with the Ishmaelites Gen.37,28; gent. מְדְיָנִים Midianite Num. 10, 29, f. מִדְיָנִים Gen. 37,28, for which once מִדְיָנִים v. 36.

קּרְינָה (from דּוֹן; pl. מְּרִינָה f. prop. jurisdiction, hence: province, region, country 1K-20,14; Est.1,3; Dan.11,24.

קְּדִינְת Ch. (c. מְדִינָת , def. מְדִינְת) province, country Dan.2,48; Ezr. 5,8; pl. קְּדִינָן Ezr.4,15, def. מְדִינָן Dan.3,2.

מְדֹכְה (from לְּדֹּהְ f. mortar Num.

יה pr. n. a city in Moa' Jer. 48,2.

I (from כּּדְבּוֹנְהְ 1) a place of dung, a dunghill Is. 25, 10.—
2) pr. n. ≡ city in Benjamin, near Jerusalem Is.10,31.

מְרְמַנְה pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

קדְנְים (from דּוֹן) m. 1) contention, strife; only pl. מְדָנִים Pr.6,19; 10, 12.— 2) pr. n. son of Abraham by Keturah, the brother of Midian Gen.25,2; pl. מְדָנִים בּ מְדָנִים Midianates Gen.27,26 (see

יְבְיבֶ (from יְבֶי) m. 1) knowledge, intelligence Dan.1,4; 2Chr.1,10.—
2) consciousness, thought Ec. 10,20

מוֹדָע see מדָע.

קרה (from בְּקְרָהְ) f. a piercing, wounding; pl. c. יש בּוֹטָה בְּטַרְקְרוֹת לש there is that speaketh like the piercings of a sword Pr.12,18.

קרר (from קרה; sf. קרֹרְהָ, קרֹרְהוּן) m. dwelling Dan. 2, 11; 4,29.

קרְבְּה (from ררג) f. stair-like height, steep mountain Cant.2,14; Ez.38,20.

קרָרָ (from יְבָדְ: c. יְבְרָבָ) m. a treading, a space trodden upon בְּרְרָנָלְ the treading of the sole of a foot, i. e. a foot-breadth Deut.2,5.

mentary בְּרְכִים m. inquiry, commentary מִרְרֵשׁ מַפֶּר הַמְּלְכִים a commentary on the book of the Kings 2Chr.24,27.

לְּבְישָׁהְ (from הַּוֹדְשָׁה f. something threshed, trodden down; fig. of the oppression of Judea בְּרָבְּיִרְנְּי יִבְיִשְׁה O my down-trodden, and the son of my threshing-floor Is. 21.10.

בַּפָּדָתָא see מְדָתָא.

নాప్త (somettmes గాఫ్ల, especially before gutturals with Kametz; before Makkeph コロ) 1) pron. indefinite: whatever, something וְיהֵי whatever there is, let me run 28.18,22; מו וועבר עלי מה and let come upon me whatever will Jb.13,13; דְבַר בָה whatsoever Num.23,3; with a negative, nothing בליוָדְעָה־מָה and she knoweth nothing Pr.9,13; ... להדיש that which, what מה שהנה that which was Ec.1,9; also with omission of the rel. pron. מַה רָאִיהָם עַשִּׂיתִי what ye saw that I did (what ye saw me do) Jud.9,48.— 2) pron. interrogative: what? שההתבקש what seekest thou? Gen.37,15; מה אמר what shall I say? Ex.3,13; מה ששית what hast thou done? Gen. 4,10; also without apparent interrogation: לרעה מה־יעשה לו to know what shall be done to him Ex.2,4; by way of depreciation and humiliation: מַה־בָּצַע what profit Gen.37,26; מהדכתי what is my strength Jb.6,11; מַה הַחַלוֹם הַוֹּה what is this dream! Gen.37,10; שָה־אַנוֹש what is man? Ps.8,5; sometimes interrogative 72 presupposes negation: מה־מני יהלה what departeth from me? (i. e. nothing departeth from me) Jb. 16,6; מהילי וַבָּך what have I to do with thee (i. e. I have nothing to do with thee) Jud.11,12; מַה־לָּהְ ולשלום what hast thou to do with peace? (i. e. thou hast nothing to do with peace) 2K.9,18; מה what hath the straw to do with the dorn? Jer.23,28 .-3) in reference to quality: what, what kind of? שה תארו what form is he of? 1S.28,14; מָה מִשׁפַט הָאִישׁ what manner of man? 2K.1,7; what cities are שָה הַעַרִים הַאָּלֵה these ? 1K.9,13; in this sense sometimes preceded by noun c: הַבְּמָתוֹ what wisdom have they? Jer.8,9.- 4) adv. of cause: why, wherefore? מה־תִּצְעַק אָלֵי why criest thou to me? Ex.14,15; The אָת־יִין wherefore do ye tempt the Lord? 17,2.- 5) adv. of manner: a) how, how much מהדנובא how dreadful is this place! Gen.28,17; שָמָר שָׁמָר how glorious is thy name! Ps. אהליה אהליה how beautiful are thy tents! Num.24,5; אָרַעַה that I may know how frail I am Ps.39,5; טָה אַהַבְּתִּי (בְּהַיִּ how love I thy law! Ps. 119,97; מָה עַזַרָהַ לְלֹא־כֹחַ how hast thou helped him that is without power! Jb.26,2. b) how, in what way מַה־גִּצְטַרָק how shall we justify ourselves? Gen. 44, 16 .-Joined to prepositions: a) עַר־טָה till when? how long? Ps.74,9.

b) על־מָה upon what? Is.1,5; Jb. 38,6; wherefore, why? Jer.9,11; Jb.10,2.— With prefixes \beth , \beth , \beth : a) בְּמָה, בַּמָה in what, at what, whereby? בַּמָה כֹחוֹ נָרוֹל wherein his strength is great Jud.16,5; at what shall he be esteemed Is.2,22; בַּמָה תַאָּמָר wherewith thou mayest be bound Jud.16,13; שַּבֶּה אָרֵע whereby shall 1 know Gen.15,8; rarely adv. of cause: why ? בַּמָה עָשָׂה יָנָ בְּכָה why hath the Lord done thus? 2Chr. 7,21. b) בַּבָּה, how great? how much? how many? בַּבָּה וָמֵי שָׁגִי how many are the days of the years of thy life? (i. e. how old art thou ?) Gen.47,8; בַּמָה־רָחָבָה אַרְבָּה אַרְבָּה how great is her breadth, and how great is her length Zch.2,6; as adv. of time: how long? how often? כמה לאר how long wilt thou not depart from me? Jb.7,19; how often did בַּמָה וַמְרוּהוּ בַּמְּדְבַּר they provoke him in the wilderness ? Ps. 78,40; עַר־כַּמַה פָעַמִים how many times? 1K.22,16; these so many years בַּמָה שָׁנִים Zch.7,3. c) לְמָה (three times ו לַמָה 1S.1,8) why? wherefore? wherefore smitest לָפָה תַבֶּה הֵעָךְ thou thy fellow? Ex.2,13; בְּמָה־זֶה why then am I? (i. e. why do I exist) Gen.25,22; in a wider sense: of what good, of what what good shall לְמַה לִי חַיִּים my life do me ? 27,46; לְמָהֹיוָה לִי what profit. then, shall the

birthright be to to me? 25,32; with rel. שֵׁלְמֵה: לֹשׁ for why? Cant. 1,7 (= אַשֶּׁר לְמָה Dan. 1, 10).— Sometimes 72 unites with the following word into one, as: הוה Ex.4,2 for מַלְכֵם; שהזוה what mean ye? Is.3,15 for מה־לָבֶם; שהלאה what a weariness! Mal. 1,3 for מההתלאה Ez.8,6 for שה הם. With such contractions are generally classed also לְמַבֵּי sufficiently 2Chr. 30,3 (= לְּמַהֹדֵי) and למבראשנה at first 1Chr.15,13 (= לְמַה־בַּרְאשׁנָה; acc. Buxtorf the prefixes in these words stand for לָ and מָן (מֶד).

עָה (once אָבֶּי, which see) pron. what? Dan.4,32; without interrogation יְבִע מָה בַּחְשׁוֹכְא he knoweth what is in the darkness Dan.2,22; יוֹ שְּׁי שָּׁה הַיִּ הְּיִבְּי how! how much! אָהוֹרִי כְּמָה רַבְּרָבִין how great are his signs! Dan 3,33. b) אַרְבָּר שִׁי why? wherefore? יִבְּיִבְּי שָׁרָא תַבְּרָב why should damage grow? Ezr.4,22; יִדְּ אַרְאַר זֹיִי for why? 7,23.

חֹבְם or חַבְּם in Ar. to hold back (Kal not used).

Hithp. הְתְּמַהְמָה to delay, to tarry, to stay הָתְמַהְמָה לא הַתְּמַהְמָי I made haste, and delayed not Ps. 119, 60; אַבּירִבּיה הַבָּהִרילוֹ though it tarry, wait for it Hab. 2, 3; הְתַמַהְמָה וֹתְמַה stay and wonder Is. 29, 9.

קהוֹמָת (from הוֹם; c. מְהוֹמַת) f. 1)

tumult, noise מְּהֹלְּמָה the day of tumult Ez.7,7; בת הַּמְּהוֹמְה great in tumult, full of noise 22, 5; pl. מְהוֹמוֹת בְבוֹת great tumults Am.3,9.— 2) disturbance Deut.23, 20; Pr.15,16.— 3) confusion, consternation Deut. 7, 23; Is. 22, 5; מְהוֹמְת־מְוָת a deadly consternation 18.5,11.

קרְהְיּבְיּן pr. n. a Persian eunuch Est. 1,10.

ל מהימבאל (1) pr. n. m. Neh.6,10.--2) pr. n. f. Gen.36,39.

קָהִיר (from מְהַר I.) adj. quiek, diligent, ready, skilled מְהִיר בָּמְלַאְרָתוֹ diligent in his work Pr.22.29; סיפָר a ready scribe Ezr. 7, 6; c. מְהָיר צָּהֶר מְהָר צָּהֶר מְנֶהָ quiek in righteousness Is 16.5.

לְהַהֹל (pt. p. בְּהַלֹּל) to mix, to adulterate (a drink) סְרָאֵך מְהוּל בַּמְיִם thy wine is mixed with water Is. 1,22.

מַהַלָּהָ (from קְבַּלְּהָ c. מְהַלַּהְ, sf. מְהַלַּהְּ m. 1) walking, way, journey Neh.2,6; שֵּלְשָׁה יָמִים hree days' journey Jon.3,3.— 2) walk, space for walking מַהַלְּהָ a walk of ten cubits breadth Ez.42,4.

קבּבְּרָ (from בְּבֹים m. way, a place to walk (others: companion, guide) only pl. וְּבָבִים בִּין בּיִם בְּין מְּבְּבִּים בְּיִלְם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּיִלְם בְּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בְּילִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִּם בּילִּים בּילִים בּילִּים בּילִּים בּילִים בְּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בְּילִים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילְים בּילְיבִּיל בְּילִים בּילִים בְּילִּים בּילִים בּילְים בּילִים בּילִים בּילְיבִּיל בּילִים בּילִים בּילְיבִּיל בּילִּים בּילִּיל בּילִים בּילִים בּילְיבּיל בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילְיבּיל בּילִים בְּילִים בְּילִים בּילִים בְּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילְים בְּילִים בּ

יַחְבְּלֵל (from בְּבֵל m. praise וְאִישׁ and a man [is proved] according to his praise Pr.27,21.

pr. n. m. 1) a patriarch descended from Seth Gen.5,12. – 2) another person Neb.11,14.

(from בְּבְלְמָּה f. blow, stroke; only pl. מְבְלְמִּה blows Pr.19,29.

קבְּתְּהֶ (from בְּחָבֶּה) f. stream, whirlpool, abyss (others: deep pit); only pl. מְבְּמִרוֹת Ps.140,11.

קבּהָבֶּה (from בַּהְשָּׁהְ) prop. torsion, Lence: stocks (an instrument of punishment, a kind of a pillory) שבר 20,2; בית בַּבְּרָבָה of the stocks, i. e. the prison "Chr 16,10.

I. 1) to hasten; in Kal once: מְהַרְּהְּ I. 1) to hasten; in Kal once: מְהָרְהְּ לְּהָרְהְּ that hasten after another [God] Ps.16,4 (others render that give presents', referring it to הַבְּרוֹ II., which see).—
2) to be quick, ready, skilled, whence מְהִירְּ

Niph. גְיהֵר (pt. בְּלָהָר) 1) to be hurried, to be hasty, headlong יַצַע נְפְּקְלִים נְמְרָרָה the counsel of the perverse is carried on head-

long Jb.5,13; הַבּוֹי הַבּר וְהַנְּמִהְ that bitter and hasty (impetnous) people Hab.1,6; וְלָבֵב נְמְדָרִים יְבִין the heart also of the hasty (rash)shall understand knowledge Is.32,4.— 2) to be fearful, timid by heart Is.35,4.

Pi. מְמָהַר (fut. יְמַהַר; pt. מָהַר) וֹםַהַר יָחִישָה מַצַשָּהוּ to hasten יַמַהַר let him hasten, let him speed his work Is.5,19; מַהַרוּ אָת־הַמָן haster hither Haman (i. e. bring him quickly) Est.5,5; so also 1K.22,9.-2) to hasten, to make haste ניַמַהַר and Abraham hastened into the tent Gen. 18,6; מַהַר haste thee, escape thither 19,22; frequently before other verbs as adv.: מָהַרוּ שַׁבָּחוּ they quickly (soon) forgot Ps. מַהַרָתַּ : ל 106,13; before *inf*. with thou hast found it quicly לְמְצֵאׁ מַהַרָתַן בא : ל Gen.27,20; without ye are come soon Ex.2,18.- 3) to be hasty, rash וּלִבְּהָ אַל־יִמַהַר and let not thy heart be hasty to utter anything Ec.5, 1.- 4) to be skilled, ready וּלְשׁוֹן מלגים תְּמַהֵר לְדַבֶּר צַחוֹת and the tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly Is.32,4.

וו מְבְרֵר לּ (akin to מְבִר prop. to barter, hence: to pay a mariage-price, to endow מְבֹּר יִמְהָרָבָּה לּי he shall surely endow her to le his wife Ex.22,15.

רה בות בין cdj. swift, quick Zph.1,14.

2) adv. hastily, quickly Ex.32,8; Deut.4,26.

קהר (from קהר II.) m. marriageprice, dowry Gen.34,12; 18.18,25; מהר הַבְּתוּלוֹת the dowry of virgins Ex.22,16.

in haste, i. e. soon Ec.4,12; frequently as adv.: quickly, speedily, swiftly 2K.1,11; also מְבָּבָה Ps. 147,15; מְבָּבָה very swiftly Jo.4,4; Is.5,26.

pr. n. one of David's warriors 28.23,28.

בהר שָׁלֶל חְשׁ בּז (speedy booty, hasty spoil) symbolic name of one of Isaiah's sons Is.8,1 a. 3.

(מַהַתַלּוֹת (from ; התַל only pl. מַהַתַלָּה f. mockery, jest, delusion Is.30,10.

וֹב (ב תְבֶוֹ particle used in combination with the prepositions and ? to strengthen their meanings (acc. Stb. it signifies: substance): וֹ מָבֶּל in, with, etc. in fire Is. 43, 2 (prop. in the substance of fire); בְּמוֹ רֹאשׁי with my head Jb.16,4.- 2) to, for, etc. למוֹ־פָּי to, upon my mouth Jb.40,4; למיחוב for the sword 27,14.- 3) במוראבן as, like במוראבן as a stone Ex.15,5; with sf. בַּמוֹנְי , , כַּמוֹכָם , בַּמְוֹנוּ , בַּמְוֹדָ , בַּמְוֹהוּ , בַּמְוֹה (it is to be observed that before the light suffixes is changed into 102); as adv.: a) so, thus אַסַפְּרָה כָמוֹ I will speak thus פמו השחר עלה Ps.73,15.b) assoon as

בּיָם מוֹאָבי n. Moab, son of Lot Gen. 19,37, ancestor of the Moabites who lived on the east of the Dead Sea and Jordan Deut.1,5; 2,11; also the land of Moab Num. 21,13, fully אָרֶץ מוֹאָר Deut.1,5 or אָרֶץ מוֹאָר R.1,1 etc. (which region is now called Kerak); gent. מוֹאָרִי מוֹאָר Deut.23,4, f. מוֹאָרָי מוֹאָר מוֹאָרָ R.1,22; 2Chr.24,26; pl. f. מוֹאָרָיוֹת 1K. 11,1.

מול see מואל.

אבן מוֹרֶבּ m. in-coming, entrance 2S.3, 25 (*Kri*); Ez.43,11 (irregular form for אֹבְרָבְּ, which see; it is used merely on account of its correspondence to אַבְּיֹבָי).

למנו (fut. אָרֶי, אַמֶּר, 1) to melt, to dissolve; fig. to tremble, to faint from fear אָרָי, the earth melteth away Ps.46,7; למַצוֹן לְמֵוּג אָרָי, that their heart may melt (faint) Ez.21,20.— 2) tr. to cause to melt away (i. e. to cause to faint) אַרְייִנְינִנוּן נוֹנִינוּן and hast let us melt away (faint) because of our iniquities Is.64,6.

Niph. נְמִגִּים; pt. pl. נְמְגֹּי, pt. pl. נְמָגֹּים 1) to melt away, to dissolve, to go asunder הָהָמוֹן נְמוֹג וֹיִלֶּךְ

Pi. אוֹנג (fut. מוֹנְג) 1) to cause to dissolve, to make soft (of the soil) בְּרְבִיבְים תְּבוֹנְגְנָה thou makest it soft with showers Ps.65,11.—2) to dissolve, to make as nought thou makest my understanding as nought Jb.30,22 (Eng. Bible: thou dissolvest my substance).

Hithp. הְתְּמוֹנְגְּג (fut. נְהְמוֹנְגְּג (to dissolve, to perish נְפְשָׁם בְּרָעָה their soul dissolveth because of trouble Ps.167,26; fig. to quake, to tremble Ps.167,26; fig. to the hills shall tremble Am.9,13 (Ges.: the hills shall flow down, as if into wine and oil; but comp. Nah.1,5).

אבר same as אַבָּר, which see.

מוֹדֶע. מוֹדֶע a מוֹדֶע (from עוֹדֶע) m. acquaintance, friend R. 2,1; fig. א מוֹדָע לַבְינָה תִקְרָא and call understanding thy friend Pr.7,4.

תוֹדְעַת, מוֹדְעַת (בּיְדָשׁת) f. acquaintance; concretely: friend, kinsman זבין מבין מבין מבין מבין Boaz is our kinsman R.3,2. בּינְרִית (pret שֵׁבְי, fut. שִׁבְייִי, pt. שׁבְייִּרָ, inf. שׁבְּיי, fut. שׁבְייִי, pt. שׁבְייִּרָ, inf. שׁבְייּרָ, fut. שׁבְייִי, pt. שׁבְייִי, inf. שׁבְייִי, fut. waver, to totter, to move, to fall בְּיִרְיִי, my foot wavereth (Eng. Bible: slippeth) Ps.94,18; בְּיִרְיִית בְייִרְיִי kingdoms move (or fall) Ps.46,7; בּיְרִית בְייִר בְּיִירְ מִיי לְפְנִירְבְיִיע Is.54,10; בְּיִרְיִיְיִע לְמִירְבְיִי מִי לְפְנִירְבְיִיע a righteous man falling down before the wicked Pr.25,26; בּיִרְיִי and his hand be fallen, i. e. if he become poor Lev.25,35.

Niph. מָמוֹם (fut. מֹמוֹם) 1) to totter, to slip, to move, to fall יְמִימוֹּ בָּלִי וֹמְנִי אָנִיץׁ all the foundations of the earth are moved Ps. 82, 5; אַנְיִי אָנִיץְ my footsteps slip not 17,5; מַמוֹם בְּלִיבְּי בַּלְבוֹי בְּלֵבוֹי בַּלְבוֹי בַּלְבוֹי בַּלְבוֹי בַּלְבוֹי בְּלִבוֹי let burning coals be cast upon them Ps.140,11 (Ktib tiph.).

Hiph. נְמִים: (fut. נְמִים) to cast upon (with קר־יָמְים: עָבוֹי אָנֶן (עַלּ for they cast iniquity upon me Ps.55,4; 140,11 Ktib.

Hithp. הְתְמוֹמֶט to be moved, shaken מוֹט הַתְמוֹמְטָה אָרֶז the earth is moved violently Is.24,19.

מוֹם (sf. מֹמְהוֹ m. 1) tottering, stumbling אלאדְתוּן לְמוֹט רְנִילִינוּ he suffered not our feet to stumble Ps.66,9; 121,3.— 2) pole, staff שְאָהוּ בַמוֹט they carried it upon a staff Num. 13,23.— 3) yoke הַאָעָרִיּן מַעְרִיּן I will break his yoke from off thee Nah.1,13.

ונְשְׁה (pl. מוֹמוֹת (pl. מוֹמוֹת f. 1) pole, staff IChr.15,15.— 2) yoke Jer.28,10, more fully ממות על bars of the yoke Lev.26,13; hence also: oppression Is.58,9.

קר (fut. יְמוּךְ ; pt. מְרָּהְ) to be reduced, to become poor בָּי־יְמוּךְ if thy brother become poor וְאָם־מְרָּהְ if thy brother become poor בַּיּרְמָּךְ וּאַרְיּ וּאַ if thy brother become poor בַּירִי וּאָם־מְרָּ וּאַ וּאַרְכָּךְ וּאַרְ בָּרְ וּאַ בְּעָרְ בָּרְּ וּאַ but if he be poorer than thy estimation Lev.27,8.

מול (pret. מלפה 2 בל ; fut. ap. נבים ל; pt. p. מול to cut off, to circumcise נַנָּמֶל אָת־בְשַׂר עָרְלָתָם and he circumcised the flesh of their foreskin Gen.17,23; fig. to put away the moral impurities, considering them as unclean growths (עָרָלָה) of the heart: and ye וּמַלְתָּם אָת עָרָלַת לְבַּבְּכֵם shall circumcise the foreskin of your heart Deut.10,16; זְמַל יִיָ אֵלהִיךּ and the Lord thy God will circumcise thy heart Deut. and וַפַּקַרָתִּי עַל־בָּל־מוּל בִּעָרָלָה (30,6 I will punish all the circumcised of the prepuce (i. e. those whose flesh is circumcised, but not their hearts) Jer.9,24; pt. p. pl. מְלִים Jos.5,5.

Hiph. הַמִּיל (fut. יָבָיי) to cut off, to destroy; with sf. pl צִּמִילִם I will destroy them Ps.118,10 (בִּמִילֵם).

סוֹרָה pr. n. a city in the south of Judah, afterwards ceded to Simeon Jos.15,26.

לונה (from יַנְי, sf. מוֹלַרָתּי) f. birth, nativity, descent Est.2,10; pl. sf. מוֹלְרָתוּ מִינְינִי מִנְּינִינְי בּנִינִינְי בּנִינִינְי בּנִינִינְי בּנִינְינִי בּנִינְינִי בּנִינְינִי בּנִינְינִי בּנִינִינְי בּנִינִים הוֹלְבֶּת מוֹלַבְּת בּנִינִים הוֹלְבֶּת and as for thy nativity, in the day thou wast born v 4;

בולות (from בולות) pl. f. circumcision החוף בשורה a bridegroom of blood, because of the circumcision (i. e. a child allied to God by the blood of circumcision) Ex. 4.25.

pr. n. m. 1Chr.2,29.

מוֹם (sf. מוֹם, בוֹם) m. defect, blemish Deut.15,21; Cant.4,7; in a moral sense: בָּי אָז תִּשָּא פַנֵיך tor then shalt thou lift up thy face free from blemish Jb.11, יפר לץ לקח לו קלון ומובים לבשע:15 he that correcteth a scorner getteth to himself shame; and he that reproveth a wicked man getteth to himself a blemish Pr 9,7 (so this verse is usually rendered; it seems, however, better to render it thus: he that reproveth a scorner gettethete: so doth he that proveth to a wicked man his fault); א חַתָּיל they לא בַניו מומם דור עקש ופתלתל have dealt corruptly with him, they are not his children, it is their blemish; they are a perverse and crooked generation Deut 32,5 (Vulgate: it is they who sinned against him, and not his sons, by filthy deeds: that bad and perverse generation!).

to form, whence מָן to form, whence מָן.

f. fold of a door מַנְּבֶנוֹת מַנְּבָנוֹת two folds of doors Ez.41,24 (prop. pt. Hoph. of בַּבָּנוֹת, which see).

לְּבֶּרוֹת (from יְבָּר וֹת מּוֹקְרוֹת , c. מוֹקְרוֹת , מוֹקְרוֹת , מוֹקְרוֹת , מוֹקְרוֹת , מוֹקְרוֹת , מוֹקְרוֹת , m. foundation of the earth Jer.31,37; שׁנְיִם the foundations of heaven 2S.22.8; of the remaining foundations of destroyed buildings: מוֹקְרוֹ דוֹר־וְרוֹר thou shalt raise up the foundations of many generations Is.58,12.

קרבים (c. פום) m. 1) founding, erection ייים מופר בית unto the day of the erection of the house of the Lord 2Chr.8,16.— 2) foundation Tounded, i. e. a sure faundation Is.28,16 (יוֹם is pt. Hoph., with a Dagesh to distinguish it from the preceding word).

מּרְּמָדְ (from יְּמַד m. 1) foundation, only pl. מּיִּמְדוֹת הַאָּדְעוֹת the foundations of the side chambers Ez. 41,8 (Kri).— 2) appointment, decree מַמָּה מוֹמְדָה the staff of ap-

358

pointment, i. e. the staff appointed of God Is.30,32.

קבר (from בְּבַרְ ; c. קבוּם) m. covered passage קבר the covered passage for the sabbath 2K. 16,18 (Kri, for which Ktib קבים).

לוֹמֶר (for מֹמְרָר from אָפֶר pl. (אָפָר מּאמָר אָב פּוֹמָרָר , c. מוֹמָרוֹת and מוֹמְרִים , c. מוֹמָרוֹת m. fetter, bond Ps.2,3;

וו מוֹמֵר II. pr. n. a station of the Israelites in the desert, wit ה loc. מוֹמֵרָה Deut.10,6 and pl. מוֹמֵרָה Num.33,30.

מוסר I. (from יְסַר; c. מוּסַר; sf. מוֹסָרָה , מוֹסָרָה m. 1) correction, chastisement, punishment -58 withhold not correction from the child Pr.23,13; the rod of correction שֶׁבְמַ מּוּקַר 22,15; מוֹפֵר שַׁדֵי the chastisement of the Almighty Jb.5,17.- 2) discipline, warning, reproof מופר reproof of my shame must I hear Jb.20,3; לשוא הביתי in vain אַת־בָּנֵיכֶם מוּסָר לא לַכַּחוּ have I smitten your children: they received no warning Jer.2, 20.— 3) instruction בְּבַעַת חָבָמָה to know wisdom and instruction Pr.1,2; מוֹפַר הַשְּׁבֵּל instruction of intelligence v. 3.

קבים II. (בוּקַר from מְּקָבּים; c. מִּיּקַר m. fetter, bond מִּיּקַר מְּלֶבִים פְּתָּחַ he looseth the bond of kings Jb. 12,18.

מוֹעָר , מוֹעָר (from יַעַר; sf. מוֹעָר;

pl. מוערים, c. מוערים m. 1) appointed time, season, term, festival Gen.1,14; 2S.20,5; במוער הזה בשנה at this appointed time in the next year Gen.17,21; of the time of the migration of birds: עָבָרָה בַשָּׁמַיָם יָרָעָה מוֹעַרֶּיהָ yea. the stork in the heaven knoweth her appointed times Jer.8,7; מועדי the festivals of the Lord Lev. 23,2; in later prophetic language: a year למער מעדים וַחִצִּי after a year, years, and a half Dan.12,7 (comp. Ch. עבון).— 2) congregation, gathering, meeting, assembly אֹהֵל מוֹעֵד the tabernacle of the congregation Lev. 1,1; בית the place of assembly מוֹעֵד לְכַל חֵי for all the living Jb.30,23; בראי those called to the assembly Num.16,2; הר מועד the mountain of assembly (the seat of the Babylonian gods) Is.14,13; יוֹם מוֹעד day of gathering, i. e. solemn day, festival Hos.9,5.- 3) appointed place, place of assembly 1S.20,35; Lam.2,6; מועד־אל appointed place of God, i. e. sacred place of assembly Ps. 74, 8.— 4) appointed sign, signal Jos. 20,38.

קוֹעֶד (בּוֹנֵד בְּמוֹעֶדִי m. place of assembly אַין בּוֹנֵד בְּמוֹעָדִין and none shall be solitary in his places of assembly Is.14,31 (Eng. Bible: in his appointed times).

קיַער (from יַעַר) f. solemn feast

festival; only pl. מּיִצְרוֹת 2Chr. 8,13.

קינה (from יָעַר) f. appointed place, refuge, asylum אָרִי הַפּוּעָרָה the cities of refuge Jos.29,9.

מעד see מועדת Pu.

קּעָּך (from עוּף) m. gloom, darkness פּי לא מוּעָף לַאְשֶׁר מוּצְק לָה for there shall be no gloom for her that was in anguish Is 8,23 (comp. מְעוּף צוּנָקה v. 22).

מועצות (from יְעֵץ ; only pl. מוֹעצוּה, sf. מוֹעצוֹתִיהָם f. counsel, device Jer.7,24; Ps.5,11; Pr.1,31, etc.

(from עוק f. pressure, burden Ps.66,11.

1K.10,18 see וַ Hoph. (acc. some: אַנְּאָ , see אַנְּאָן.).

מוֹפְתִים. מוֹפְתִים (from מְּבְּתִים, pl. מוֹפְתִים. מוֹפְתִים מּרִם. מוֹפְתִים (m. wonder, miracle Ex. 7,9; Jo.3,3.— 2) sign, token Is. 20,3; 2Chr.32,24.— 3) example nging for a sign and for an example Deut.28,46; מוֹבְּרָתְ לְהָם and thou shalt be an example unto them Ez.24,27; אַנְיִי מוֹפְּת מוֹפְּתַרְבָּם I am your example Ez. 12,11.— 4) distinction מוֹבְּתַבְּם men of distinction, distinguished men Zch.3,8.

to press out, only pt. אָב op pressor Is.16,4.

עמין, usually וויס (from מין) m. chaff מנון מנון as the chaff that is driven with the whirlwind out of the floor Hos.13,3;

מיץ לפנירות as chaff before the wind Ps.35,5.

אצום (from אני: sf. מוצאה, מוצאה; pl. c. מוצאיה, sf. מוצאיה, מוצאיה) m. 1) going out, going forth 28. 3,25; Num.33,2; במוצאי גולה as the going forth into exile Ez. 12,4; of the rising of the sun: his going forth מָקְצָה הַשְּׁמַיִם מוֹצָאוֹ (rising) is from the end of the heaven Ps.19,7; of plants: springing forth, growth וּלְהַצְּמִיחַ מַצָּא דֶשֶׁא and to cause the growth of the tender grass Jb.38,27; of goods brought from another place: מוֹצַא and הפוסים אשר לשלמה ממצרים the horses which Solomon had were brought (exported) from Egypt 1K.10,28. — 2) that which proceeds or goes forth, hence מוֹצֵא שְׁפַתוֹם that which proceedeth from the lips Num.30,13; מוֹצֵא פַה that which proceedeth from the mouth Deut.8,3.— 3) place of going forth מוצאיו ומובאיו its places of going out and coming in Ez. 43,11; of a place whence water springs forth: מוֹצֵא מֵיָם fountain of waters, spring-head ls. 41, 18; of a place where silver is found: קבא בַכּף a source (vein or mine) of silver Jb.28,1; of the place where the sun rises or sets: מוצאי בקר the outgoings of the morning and of the evening (i. e. the east and the west) thou makest to rejoice Ps.65,9; hence NYIDD from the east and from

the west 75, 7. — 4) pr. n. m. 1Chr.2,46,

מוֹצְאוֹת (from מוֹצְאוֹת ; pl. מוֹצְאוֹת) f.

1) prop. going forth, hence: origin, descent מוֹצְאוֹרְיוֹ מָקּרֶם מִימִי עוֹלְם his origin is from former times, from days of old Mic.1,5.—2) sewer, water-closet (comp. אַבָּר (Kri, for which Ktib has בּרְרָאָר (מַרְרָאָר (אַרֹּה (מַרְרָאָר הַרָּרָאָר (מַרְרָאָר הַרָּרָאָר הַרַר)).

תְנְישָׁם וּ. (from יְצַק m. 1) a casting זוֹרָאָק אָחָר one casting זוֹרִאָק. solid mass קּנְישְׁםְרּאֵל יִהָּוֹן בְּמוֹצְק אָחָר טְּישְׁםְרּאֵל יִהְוֹן בְּמוֹצְק אָחָר by the breath of God ice is given, and the broad waters become a solid mass Jb.37, 10; יְצָקּר עַפְּר לְמוֹצְק when the dust thickens into a solid mass 38,38.

נוּצְקּה (from יְצַיּך; pl. מּנְצְקּה (tube, pipe (of the candelabrum, for the oil) Zeh.4,2.

(from יְצַקּרוֹ f. a easting (Stb.: casting mould) יַצְּקִים בְּקְצַיְקּתוֹ east in its casting 2Chr.4,3.

ווי in Ar. to be light, foolish (Kal not used).

Hiph. הָמִיק (fut. יָבֶיק) prop. to make light of, hence: to mock, to scoff יָבִיקרוֹ בָּרַע עשֽׁׁׁׁק they mock, and in wickedness utter oppression Ps.73,8.

מוֹקרי עוֹלֶם (from לִיבְ m. 1) burning, conflagration; pl. c. מוֹקרי עוֹלֶם everlasting burnings Is.33,14.—
2) firebrand נְעַיְּמִינִי לְּמוֹקר נְחָרוֹ and my bones are burned as a firebrand Ps.102,4 (Eng. Bible: as an hearth).

קְּדָה (from לָבֶן) f. hearth Lev. 6.2.

מוֹקשׁים, also מוֹקשׁים (מוֹקשׁים, c. מוֹקשׁים) m. snare, noose (for beasts and birds) קׁמִמוֹן m. snares privily Ps. 64,6; fig. עדיקַתי יִהְיָה וָה לְנוֹ לְמוֹקשׁים to lay snares privily Ps. 64,6; fig. עדיקַתי יִהְיָה וָה לְנוֹ לְמוֹקשׁים how long shall this man be a snare unto us (i. e. threaten us with ruin) Ex.10,7; ייי לְנוֹן לִיי מִיּיִם לִיי לִיי לִנוֹן לֹיִי מִיִּים לִיי לִיי לִנוֹן מִייִם לִיי לִיי לִנוֹן מִייִם לִיי לִיי לִנוֹן מִייִם לִיי לִנוֹן מִייִם לִיי לִנוֹן מִייִם לִייִם לִיים לִייִם לְייִם לִייִם לִיים לִייִם לִייִם לִייִם לִיים לִייִם לִייִם לִייִם לִייִם לִיים לִייִם לִייִם לִייִם לִייִם לִּיים לִּים לִּים לִייִם לִּיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִייִּים לְייִם לִּיים לִיים לִיים לִיים לִּיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִּיים לִיים לִּים לִיים לִיים לִּיים לִּיים לִּים לִיים לִיים לִּיים לִּים לִּים לִיים לִיים לִיים לִּיים לִּים לִּיים לִּיים לִּים לִיים לִּים לְּים לִּים לְּים לִּים לִּים לִּים לִּים ל

מר see מור

לְבֶּר (akin to בְּבְי; acc. Stb. pret. בְּיִי לוֹם בֵּר־לִי to change, to alter בְּיִי לוֹם בֵּר־לִי בְּיִי מְלוֹם בֵּר־לִי בְּיִי מְלוֹם בַּרּ־לִי בְּיִי acc. Stb.: he hath turned my grief into consolation Is. 38, 17 (Eng. Bible: for peace I had great bitterness, taking בְּיִב as a noun).

Niph. נְמֵר (הְ נְמֶר) to be changed וְרִיחוֹ לֹא נְמָר and his scent is not changed Jer.48,11.

Hiph. הָמִיר (fut. יָמִיר; mf. הָמִיר) to change into, with בּבוֹדָם:

דָּקְלוֹן אָמִיר I will change their glory into shame Hos. 4, 7. — 2) mtr. to change, to alter oneself אַבָּע לְדָרַע וְלֹא יָמִר to his own hurt, and changeth not Ps.15,4.— 3) to be transformed אָבָע דְרָמִיר אָרָץ though the earth be transformed Ps.46,3 (Eng. Bible: be removed).

מוֹרָאַכֶּם, מוֹרָאִ: sf. מוֹרָאַכָם; מוֹרָאַכָם, מוֹרָאָכָם, מוֹרָאִים; pl. מוֹרָאִים; m. 1) fear, reverence Gen.9,2; Is.8,12; שִירָה וְיִי מוֹרָא לְהָם put, O Lord, fear over them Ps. 9,21 (Ktib מּרֶבְּה ; מוֹרָא לִהָם where is the fear of me? (or: reverence towards me) Mal.1,6; also object of fear or reverence: מוֹרְצִבְּם he is your fear (i. e. he is the one to be reverenced by you) Is.8, 13.— 2) terror, fearful deed, miracle במוֹרָאִים בְּרוֹלִים and by great terror Deut.26,8; בְּרוֹלִים py great terrors (or miracles) 4,34. מוֹרְיוֹיִם (pl. מוֹרְיוֹיִם and מוֹרְיִים m. (מוֹרְיוֹיִם מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיוֹיִם מוֹרְיִים אַלָּרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיִיִים מוֹרְייִים מוֹרְיִים מוֹרִים מוֹרְיִים מוֹרְייִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְייִים מוֹרְיִים מוֹרִים מוֹרְייִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרְיִים מוֹרִ

m. (מוריגים and מרגים (pl. מרגים) m. threshing-sledge 2S.24,22; 1Chr. 21,23; מורג חרוץ a sharp threshing-sledge Is.41,15.

קרד (from קיבר; c. מוֹבר) m. 1) descent, declivity, slope Jos.10,11; Jer.48,5.— 2) festoon מְצָשֵׁה מוֹרָר hanging work, festoons 1K.7,29.

מֹרָה לאר (from מְּרָה (מְּרָה m. razor) מוֹרָה על־ראשוֹ יעלָה על־ראשוֹ no razor shall come on his head Jud.13,5.

וו.; אוּ בּוּרָה II. (from יְרָה II.; אוּ אוּ.; אוּ מּוֹרָי , קוֹרָי ה. teacher, guide Is.9,14; 30,20; Pr.5,13.

עָנָי adj. bitter אָנָה מְלֹה (from מְלֵבְה מְלֹה מְלֹה מְלֹה מְלֹה מְלֹה מְלֹה וְלָה the affliction of Israel, which was very bitter 2K.14,26.

וֹתֶה IV. pr. n. Moreh מוֹנֶה or אַלוֹן מוֹנֶה the oaks of Moreh Gen. 12,6; Deut.11,30; גְּבַעַת־הַמּוֹנֶה the hill of Moreh in the valley of Jezreel Jud.7,1.

וֹרְטֹ Is.18,2 a. 7 for מְּלְבָּט , from בְּמַלְ, which see.

מֹרְיָה see מוֹרְיָה.

קביש (from בּוְרָשׁ; c. מּוֹרַשׁ; pl. c. מּוֹרָשׁי מּוֹרָשִׁי הָב, sf. מּוֹרָשִׁי m. possession Is.14,23; Ob.17; fig. מּוֹרָשִׁי לְבָבִי the possessions of my heart (i.e. my purposes) Jb.17,11.

קרְשָׁה (from יָרֵשׁ f. possession Ex.6,8.

תוֹרְשֶׁת בַּת pr. n. a city near Eleutheropolis, the birth-place of Micah the prophet Mic.1,14; gent. מוֹרַשְּׁתוֹ Mic.1,1; Jer.26,18.

1. (נְמִלּשׁ ', fut בְּלְשׁ ', נְמִי ' (נְמִלּשׁ ', fut נְמִיּשׁ ' לֹא־מְשׁוּ מְקָרֶב ', fut מְּרָשׁ 'לֹא־מְשׁוּ מְקָרֶב they departed not out of the camp Num.14,44; אַלְרָאָ תְּמָשׁ ', depart not hence Jud. 6, 18; also of things: וְמָשׁ חַצִּי הָהָר צָפּוֹנְה and half of the mountain shall remove toward the north Zch.14, לֹא־יְמוּשׁ מַפֶּר הַתּוֹרָה הַנָּה מִפְּיךְ לֹארֹיָמוּשׁ מַפֶּר הַתּוֹרָה הַנָּה מָפִּיךְ this book of the law shall not

depart out of thy mouth Jos.I,8; אָמָרשׁ הַיָּתָר הַהְּקרְעָה בְּטְקוֹם גָּאָבְן the nail that is fastened in the sure place shall be removed Is. 22.25.

Hiph. בְּמִישׁוּ בִּשְּׁם צַּוְּארֹתִיכָּם (fut. יְמִישׁוּ בְּשִׁם לֹא תָמִישׁוּ בְשִׁם צַּוְּארֹתִיכָם from which ye shall not remove your necks Mic.2,3.— 2) to cease קבּישׁוֹת the preying never ceaseth Nah.3,8; בֹּישׁ מְנִשׁשׁוֹת and he doth not cease from yielding fruit Jer.17,8.— 3) to depart בְּאֹהֶל הַשְׁיִשׁ מְתוּךְ הָאֹהֶל he departed not out of the tabernacle Ex.33.11.

נְיְמֵוֹשׁ II. (בְּשׁשֵׁיקְ a. יַבְיּשׁיְּדְ; fut. יְמָוֹשׁ to touch, to feel נְשְׁהְיַּנָּא וַאֲמִישְׁרְ come near, I pray, that I may feel thee Gen.27,21.

Hoph. הָמִישׁ (fut. יְמִישׁ) 1) to let touch, feel הַמִישִׁנִי let me feel Jud.16,26 (Kri).— 2) intr. to touch, to feel יְבִישׁוֹן they have hands, but they touch not Ps.115,7.

קוֹשֶׁבִים (from יְשַׁבְּיֹם, כּר מוֹשֶׁבִים (from מְּשַׁבִּים מּ מוֹשְבִים (מּיִשְׁבִּים מּ מוֹשְבִים (מּיִשְּבִים (מּיִשְּבַים (מּיִשְּבַים (מּיִשְבַּים (מִישְבִּים מּיִּבם (מּיִשְבַּים מּיִּבם (מּיִשְבִּים מּיִבּים (מּיִשְבִּים מּיִּבם (מּיִבּים מּיִּבם (מּיִבּים מּיִבּים לּבּים (מִיבּים מּיִבּים לּבּים (מּיִבּים מּיבּים (מּיבּים (מּיִבּים מּיבוּם (מִיבּים (מִּבְּים (מִיבּים (מִיבְּים (מִּבּים (מִיבְּים (מּבּים (מִיבְּים (מּבּים מּבּים (מּבּים מּיבּים (מּבּים מּיבּים מּים מּבּים מּבּים מּבּים מּיבּים מּיבּים מּבּים מּבּים מּיבּים מּיבּים מּבּים מּיבּים מּים מּבּים מּים מּיבּים מּים מּיבּים מּיבים מּיבים מּים מּיבים מּיבים מּיבים מּיבים מּיבים מּיבּים מּיבים מּים מּיבים מּ

concretely: dwellers of m place, inmates וְכֹל מוֹשֵׁב בִּית־צִיבָא and all the inmates of Ziba's house (i. e. his household) 28.9,12.

ישי pr. n. m. Ex.6,19.

קלת (from מְשַׁךְּ, only pl. c. חוֹשְׁכִּת ; only pl. c. אוֹ מוֹשְׁכוֹת ; only pl. c. אוֹ מוֹשְׁכוֹת ; only pl. canst thou] loose the bands of Orion? Jb.38,31.

מוֹשְעָה (from יָשֵׁע f. only pl. מוֹשְעוֹת salvation Ps.68,21.

מַתָּה 2 מָתָה, f. מָתָה, 2 מַתָּה, 1 מְתֵנוּ , מַתְנוּ , ז pl. מָתוּ ; fut. ימות a. מת, ap. ימת, pt. מת, pl. מַתִּים, f. מְתָה; imp. מָתָה; inf. to die (לְמוּת: ל with מוּת, מוֹת Jb.14,14; with 2 of the instrument or cause: לא תַמוּת בַּחָרֵב thou shalt not die by the sword Jer. 34,4; אָמוּת בַּצְמַא shall I die of thirst Jud.15,18; also with מפני of cause: וִיְמַת... מִפְנֵי הַרְעָב and he is like to die for hunger Jer.38,9; וֹבְעַבַּר וַכוּת וָּוִעוֹ :fig. of a plant: וּבָעַבַּר and [though] its stock die (i. e. decay, wither) in the ground Jb. 14,8; of waste land: ... למה נמות... wherefore בַּם־־אַנַחָנוּ בַּם אַרְּטָתְנוּ shall we die, both we and our land? (i. e. wherefore shall we starve and our land lie waste?) Gen.47,19; of the fall of a nation Am.2,2; in the sense of disappearance: אָמֶבֶם הָמוּת חָכְמָה wisdom will die (i. e. die out, disappear) with you Jb.12,2. – Pt. המ dying Gen.48,21; one about to die 20,3;

one dead Jud.3,25; a dead beast Ex.21.34; a dead person without distinction of gender Deut.25,5; Gen.23,4; pt. pl. מָהִים the dead Ps.115,17; c. מָהֵי Ps.143,3 a. Lam. 3,6; fig. of idols: וְלָחֵי מָתִים sacrifices of the dead, i. e. sacrifices offered to idols Ps.106,28.- Inf. nip before the finite verb expresses positiveness: מוֹת וַמוּת he shall surely die Gen.2,17, etc.; with fut. Hoph. יוֹמָת he shall surely be put to death Ex.21,12; inf. with למות) is joined to other verbs to give greater force to their meanings, as: חָלָה לָמוּת to be sick unto death (i. e. fatal-ואָ 2K.20,1; בַּפְשׁוֹ רְמוּת and his soul became impatient unto death (i. e. extremely) Jud.16,16.

Pi. חַחְהַ (1 מּוֹהְתִּי ; fut. מְחָהַנּ ; tr. מְחַהַּ ; inf. מוֹהָח) to kill, to slay 2S.1.16; Jer.20,17; 1S.14,13; imp. with sf. מוֹהְהָנָ 2S.1,9.

Hiph. הְמָהְוֹהָ, sf. מָהְיהָ, sf. מָהְיהָ, 2 pl. הַמְּהָוֹן; fut. יְמִית, ap. הַבְּיהָ, imp. with sf. יְבְיהַרָּהָ; fuf. הְמָהֵוֹן; imp. with sf. יְבְיהַרָּהָן; inf. הַבְּיִת, הָמָתוֹן 1) to cause to die, to put to death, to kill, to slay Deut.32,39; Jud.16,30; 2S.3, 3C.— 2) to annihilate, to destroy 2S.20,19; Is. 14,30; pt. pl. pl. מַמְרָהִים destroyers, angels of death Jb. 33,22.

Hoph. הוְמַת (fut. יִּימָת; pt. מִבְּמָת; pt. מִבְּמָת; pt. מּבְּמָת; to be put to death Num 35.16; 18.19,11.

אָבֶּי (ancient form הַּאָבֶי Ps.117.15;

c. חוֹם, sf. מוֹתִי מוֹתָם, מוֹתַם m. death Deut.30,19; בַּלֵי מַנֵּת deadly weapons Ps.7,14; לשו ל to sleep the sleep of death Ps.13,4; NOT sin worthy of death (capital crime) Deut.22,26; more fully אַטְה חום משפט קות sin worthy of a sentence of death 19,6; חֶבֶ or סות one condemnd to death 1S.20,31; 1K.2,26; poet. of the grave; the gates of death Ps. 9,14; חַרְרִי מֵוֹת the chambers of death Pr.7,27; אַכּלְאָנָת no death, immortality Pr.12,28; pl. c. מוֹתֵוּי deaths Ez.28,10, sf. いごわ his death Is.53.9.— במיתם Ps.73,4 acc. some אין חַרַצְבּוֹת לַמוֹ) תָם and לָמוֹ = there are no pangs תם וכריא אולם for them, their strength is perfect and firm) .- 2) deadly disease, plague הַרְגִי מָנֵת kille l by a deadly discase Jer. 18.21 (Eng. Bible: put to death); the first child of death, i. e. the deadliest disease Jb.18,13; of poisonous herbs: בַּמִיר there is death (i. e. poison) in the pot 2K.4,40.

(i. e. poison) in the pot 2K.4,40. מוּת לַבֶּן (עַל־מוֹת m. death (see מוֹת לַבֵּן); a musical instrument Ps 9,1.

Ch. m. death Ezr.7,26.

קרית (from יְתַר m. 1) abundance,
plenteousness מַחְשָׁבוֹת חָרוּץ אַרְּדּ
the thoughts of the diligent tend only to plenteousness
Pr.21.5.— 2) excellance, preeminence הַאָּרָם מִוְרַבְּבָּתְבָּה אָיִן
the preeminence of man above the beast is nought Ec.3.19.

עַוְבָּחַ (from רַבַּוֹ ; c. רְבַוֹּהַ, sf. מִוֹבָּחַ,

קובחים; pl. חוֹבְחים) m. altar חבוֹם; the altar of the Lord Lev.17,6; חבָּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בּיוֹם בּים בּיוֹם בּים בּיוֹם ב

to mix, to mingle (wine), whence the word below.

m. mixed wine, spiced wine (Eng. Bible: liquor) Cant.7,3.

the next word.

קוֹרָ adj. consumed, exhausted; only pl. c. אָרָ בְּיִבָּר consumed with hunger Deut.32,24.

pr. n. m. Gen.36,13.

קוְנֶה (from ווֹה) garner; only pl. sf. קוְנֵינוֹ מָלְאִים מְפִיקִים מְזַּן אֶּל־זַן may our garners be full, affording every sort of store Ps.144,13.

קווות (from או 1; c. אווות; pl. אווות) f. door-post Deut.6,9; Pr. 8,34; Ez.46,2

(from | 11) m. food Gen.45,23 also Ch. Dan.4,9.

ען וו. (from יבוור זוו.) m. binding up of a wound, bandage; fig. of the remedies for the wounds of a state: אָין בְּן דִינִךְ לְמָוֹר there is none to plead thy cause, to bind thee up Jer.30,13;

to remove the bandage, i. e. to heal Hos.5,13; by metonymy: a wound וַנֵּרָא אָפְרֵיִם אָת־חָרִיוֹ וְיהֹנְדְה when Ephraim saw his sickness, and Judah his wound ib.

II. m. net, snare (from זְּרָה spread; comp. Pr.1,17) אַנְשֵׁין לַחְמְּךְ [they that eat] thy bread have laid a snare under thee Ob.7.

Ps.109,19; fig. a bridle of dominion Is.23,10 (Eng. Bible: strength).

קְיִיהָ (בְּיִיהָ נְבְּהָ נְיִיהְ (בְּיִיהְ נְבְּהָ נְיִנְיהַ בְּּבְּה fig. strength הְבָּה בְּבְּה מִנְיחָ אָבְיִקִים רְבָּה and he weakeneth the strength of the mighty Jb.12,21.

יַבְּירpt. of בַּוְבִּירph., which see.

(from מַנְל to go, to wander) f. only pl. מַנְלוֹת wandering stars, planets 2K.23,5. See also מַנְרוֹת.

נְּוְלֵג (from לו"ג) m. fork, flesh-hook 1S.2,14; בְּוְלֵג שְׁלִשׁ הַשְּנֵים a fork of three teeth v. 13.

לְנְהָ (בּוֹלֵגְה f. fork, only pl. מְוֹלֶגְה Ex.27,3.

 תְּמְּיִלְי a man who executeth evil devices Ps.37,7; אָשֶׁר יִּלְרוּךְ רְמִוּמָה who call thee for an evil purpose Ps.139,20 (Eng. Bible: they speak against thee wickedly).

קּוְמֵּר (from מְוְמֵר II.) m. song, poem, psalm Ps.3,1; 5,1, etc. (it is different from יִיי, wherefore they both occur in conjunction מְוָמוֹר a psalm and song Ps.30,1, or inverted יִיר מִוְמוֹר 48,1).

קְּמֵרְ (from בַּיְרָ I.) f. only pl. הוֹמְרָהְיּ הוֹמְיְיִיְהְרוֹת snuffers, forceps (for lamps) 2K.7,50; Jer.52,18.

ינְעָר (from יְנְעַר) m. littleness, fewness אָנוֹשׁ מִוְעָר and few men are left Is.24,6; מְעַט מְוְעָר a very little (of time) Is.10,25.

נזר to be corrupt, foul, whence

בּוֹרֶ (בּיִבְּׁי f. only pl. מְיָרִ the constellations of the Zodiac Jb. 38,32.

וֹנֶרוֹ (from לְּבָה m. winnowing shovel Jer.15,7.

מְוָרִים see מִוְרָה.

מורח (from בוֹרָ; c. תוֹבֶם) m. sun-

rise, the east Ps 107,3; more fully שֵׁמֶשׁ the rising of the sun Deut.4,47; לְמִוֹרָה הַּיֹרָהוֹן on the east side of Jordan 1Chr.6,63; with הוונה 100. הוונה במנושף eastward Ex.

27,13, c. אָרֶה שְׁמֶשׁ toward the sun-rising (eastward) Deut.4,41.

יה של היים m. pl. northern winds or constellations (בְּיִרוֹת), the north Jb.37,9 (Vulgate: Arcturus).

יַּוְרָע (from יְבוֹרָנ, c. מָוָרֵע) m. sown field Is.19,7.

קּוְרָקִים (from יְנִין; pl. מְוְרָקִים and חִוּרְקִים, c. קוֹרָקוֹת) m. sprinkling vessel, bowl Num.7,13; Zch.14,20; Ex.38,3; a wine-bowl Am.6,6.

שלות מָחִים w. fatling אלות מָחִים burnt sacrifices of fatlings Ps. 66, 15; fig. rich, wealthy הַרְבוֹת מַחִים נְּרִים the ruins of the fatlings (i. e. of the wealthy) shall strangers eat Is.5,17.

הבי (from המם) m. marrow Jb.22,24.

אָרְהָ (fut. אּרְהָיִ: inf. sf. אָרָהְ to clap strike, to clap אַרְהָ to clap the hands (for joy) Is.55,12; Ps. 98,8; יַר בּיַר בַּיִר בַּיר בּיִר בּיר because thou hast clapped thy hands Ez.25,6.

אָתְהָיְ Ch. to strike, to smite Dan. 2,34 (cut אַתְהָ Dan.5,19 is pt. Aph. from הַּיְתַ, which see).

Pa. אְחָב to strike, with בָּר upon one's hand, i. e. to restrain Dan.4,32.

Ithp. (fut. אָהְמָחָא) to be fastened (with עָלָהְי (עַל let timber tim

א מְחַבָּא (from חָבָּא) m. hiding-place מַחַבָּא־רּוּזָם a hiding-place from the wind Is.32,2.

מַחָבֹא (בּחָבָא m. hiding-place, den; only pl. מַחַבֹּאִים 18.23,23.

ק (from ; sf. קר, f. juncture, seam יְשָׁבֶּרֶת הַשְּׁנִית in the second juncture Ex.26,4; קּעָּפַת over against its juncture (close by its seam) 28,27.

קרות (from יבון; only pl. קרות מחקבות (from בין; only pl. קרות) f. 1) connecting beam 2Chr.34,11.— 2) cramp, hooks (for joining) 1Chr.22,3.

קבת (from חבת) f. pan, fryingpan Lev.2,5.

קּבְרֶת (from תְוֹבֶר f. girding, girdle Is.3,24.

בּתְהָ I. (akin to אָחָבֶּ; fut. הַתְּהָיִ; pt. מַחַה; imp. מָחַה; inf. הַחָּה, חוֹת) ו) to touch on, to adjoin וֹמַחַה עַל־בֶּהֶף יָם־בַּנֶּרֶת (עַל with) and it shall touch upon the coast of the sea of Chinnereth Num.34, 11.— 2) to wipe off Is.25:8 (tears); Pr.30,20 (the mouth); 2K.21,13 (a dish).— 3) to blot out וְבָתַב אֵת־ האַלת... בַּסַפֶּר וּמַחַה אַל־מֵי הַפַּרִים and he shall write the curses ... in a book, and he shall blot them out with the bitter water Num. 5,23; אַמְחָנוּ מְסְפַרִי I will blot him out of my book Ex.32,33; fig. to efface from the memory, to forget שָׁבֶּם בָּחִיתָ לִעוֹלָם וָעָר thou hast effaced their name for ever and ever Ps.9,6; מָחָה פִשְׁעֵי blot out (forget) my sins 51,3.— 3) to wipe or blot out of existence, to destroy בּיִלְּיבִינְינְוּ and I will blot out (destroy) every living substance Gen.7.4; אָת־יִריִי אָת־בַּצִּלְּחַת אָת־בַּצַלְּחַת אָת־בַּצַלְּחַת אָת־בַּצַלְּחַת זְּעַבּרְּיִּעְיִרָּ אָת־בַּצַלְּחַת זְּעַבּרְּיִעְרָּיִי I will wipe (destroy) Jerusalem as one wipeth a dish, wiping it and turning it upside down 2K.21,13.

Hiph. תְּבְיהָ (fut. ap. תְּבְּהָ, for which Jer.18,23 הַבְּתְּהָ, inf. with לוּ : תַּבְּתְּהְ for הַבְּּתְּהְ זֹיִרְ נִי וֹּי לַבְּתְּהְ זֹיִר נִי וֹי לַבְּתְּהְ וֹתְ בִּירְ נִי וֹיִרְ בָּתְּהְ תִּבְּרִי וֹי לַבְּיוֹ חִבְּרִ בְּתְּחִתְּ תִּלְבִין nor [give] thy ways to that which destroyeth kings (i. e. to adultery) Pr.31,3.

תְּחְבְּ II. (בּחְחְבֵּ) to be marrowy (Kal not used).

Pu. מְּחֶהְ only pt. pl. שְּׁמְגִּים fat things full of marrow Is.25,6 (α).

קרנה (from אח) f. compasses Is. 44,13.

וֹחְבֶּ (from וְּחַהְ: c. וֹחֹתְיִ) m. prop. border, coast, hence: haven, harbor

בּצְם the haven of their desire Ps.107,30.

a. מְחִייָאֵל pr. n. a descendant of Cain Gen.4,18.

(for מַחַנִים gent. of an unknown place 1Chr.11,46.

לְחוֹל (from הָחוֹל; כ. לְחוֹל (m 1) מְחוֹל (dance, dancing מְחוֹל בְשַׁחָקִים the dances of those that make merry Jer.31,3.— 2) pr. n. m. 1K.5,11.

קְּחִלְה , מְחוֹלֶה היות מְחֹלֵה במְחָנְיִם ; pl. מְחוֹלֶה היות מְחֹלֵה היות מְחֹלֵה היות מְחֹלֵה היות מְחֹלֶה היות מִחְלֵּה היות מְחֹלֶה היות מִחְלֶּה היות מִחְלֶּה היות מִחְלֶּה היות מְחִלְּה היות מְחִלְּה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחִלְּה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחוֹלֶה היות מְחִילְה היות מְחִילְה היות מִיחִים היות מוֹלְה היות מוֹלְיה היות מוֹלְה היות מוֹלְה היות מוֹלְה היות מוֹלְיה היות מוֹלְילְיה היות מוֹלְיה היות מוֹל היות מוֹלְיה היות מוֹל היות מוֹ

gent. of אָבל מְחוֹלֶה, see under אָבל מָחוֹלֶה.

קוָה (from מְחַהָּה; c. תְּוָה m. vision, apparition Num.24,4; Ez.13,7.

קורה (from הְּוֹבֶּהְ m. a place to see through, window 1K.7,4.

מתויאות pr. n. m. 1Chr.25,4.

חחם to make soft, marrowy, fat, whence מַם a. מַבָּ

קּהְי (from מְחָה m. stroke, blow אָרָי קבֶּר blow of the batteringram Ez.26,9.

אַדְידָ pr. n. m. Ezr.2,52.

קרְהָ (from רְּבָיה f. 1) preservation of life Gen.45,5; hence: means of life, sustenance Jud.6,4.— 2) raw spot, the quick יה בְּשָּׁיא and if there be a spot of raw flesh in the swelling Lev. 13,10.

מחונאל see מחייאל.

ילְחִיר (from תמתר m. 1) price, value value of this 1K.21,2; אָחָיר וָה the money, the value of this 1K.21,2; לְחִיר וָה the silver for the price thereof אַבְּבֶּרְ הְחִירְהִיהָם 1b.28,15; pl. sf. בְּבָרְיתְ בְּמְחִירְיִהָם and hast not increased [thy wealth] by their price Ps.44,13.—2) wages, hire יוֹר יוֹר אָבְבְּחִיר יוֹר without pay, gratuitously Is.45,13.—3) pr. n. m. 1Chr.4,11.

קלֶה (from מְתֶלֶה) m. sickness, disease Pr.18.14.

לתְּלֶה f. sickness, disease Ex.15,26.

קרה pr. n. f. of two persons Num. 26,33; 1Chr.7,18.

מָחוֹלָה see מָחֹלָה.

קֹתְלֶּה (from בְּלֵם, f. hole, cave; only pl. מְחָלוֹת עָפָר the caves of the earth Is.2,19.

יַבְּלוֹן pr. n. the first husband of Ruth R.1,2.

יה אי pr. n. m. of two persons Ex. 6,19; 1Chr.23,23.

י מְחַלְנִים (from חֶלֶה) m. disease, only מְחַלְנִים 2Chr.24,25.

קבר (from קבר ; comp. Rabb. מָחַלֶּף m. knife, only pl. מַחַלְפִים Ezr.1,9.

קַבְּהָ (from קְבְּהְ; pl. מְחְלְבָּה, c. מְחְלְבָּה) f. braid, plait of hair Jud.16,13.

קבות (from לְבִית II.; only pl. חַבְּצִית f. festive garment Is. 3,22; Zch.3,4.

מְהַלְּקְה (from בְּהַלְּקְה Ch. f. division, class Ezr.6,18.

קלקת (sf. מַדְלְקְתּה , pt מִדְלְקְתּה) f.

1) division, class, course (of servants of the state) 1Chr.27,1 a. 2.—

2) in the pr. n. מַדְע דַבַּיְרְלָּתְה (the rock of divisions), a place in the wilderness of Maon 1S.23,28.

תהת f. name of a musical instrument Ps.53,1 a. 88,1 (Fuerst: a musical choir that dwelt in אָבֶל יָ comp. נְתִּית,).

אַרְתְּבְּיר (n. 1) daughter of Ishmael, wife of Esau Gen. 28,9.— 2) wife of king Rehoboam 2Chr. 11,18.

gent. of אָבֵל מְחוֹלֶה, which see under אָבֵל.

קמר (from מְחַמֵּר, c. מַחְמֵּר, pl. מַחְמֵּר, c. מַחְמֵּר, c. מַחְמֵּר, m.

1) desire, delight שִּרְיָּדְ, the desire of thine eyes 1K. 20, 6; מַחְמֵרָי בְּמִינְם the delights of their womb (i. e. their dearest off-spring) Hos.9,16.— 2) pleasant thing, something precious, costly Jo.4,5; Lam 1,11; בְּיִי מַחְמֵרִים her costly vessels 2Chr.36,19.— 3) loveliness בּלוֹ מַחְמַרִים he is altogether lovely Cant.5,16.

קֹבְים (= מַחְבָּים) m. something pleasant, precious; only pl. sf. הְיִבְיהָ her pleasant things Lam. 1,7.

קיםל (from הָםֶל ; c. מְחָמֵל m. prop. object of pity or sympathy, hence: desire, delight the delight of your soul Ez.24,21.

קביי (from נְחַבְיּי, f. something leavened Ex.12,19.

קְרֵית pr. n. a place near קּרָיַת in Judah Jud.13,25.

of Gad and Manasseh 2S.2,8.

נְחֲנָק (from מָחֲנַק; c. מַחֲנַק m. a strangling, death Jb.7,15.

קבּה, מְחָקָה (from חְחָה; c. מְחָהָם, sf. מְחָהָם m. protection, shelter, refuge מְחָהָה מְנָהֶם a protection from the storm Is. 25, 4; חַלְעִים the rocks are a refuge for the rabbits Ps.104,18: fig. of God Jo.4,16; Ps.14,6.

קרות בונים (from בונים) m. bridte, muzzle;
fig. בינים בינים אייים וואיים וואיי

תְּחָחֶר, מַחְחַוֹּר (from חַחַח, m. deficiency, want, need, poverty אין there is no want of any thing Jud.19,19: בְּלְיבְּנְּר צִוֹר בָּלִידְנְר וֹיִי let all thy wants lie upon me v. 20; איש מַחְחַוֹּר הָּלִידְנָר for his need Deut.15,18; אִישׁ מַחְחַוֹּר הֹי he that loveth pleasure will be a man of want (i. e. a poor man) Pr.21,17.

קרבות pr. n. m. Jer.32,12.

מהץ (fut. יְמְחֵץ; imp. יְמָחַץ) prop. to split or divide (akin to הצה, "\"], hence: 1) to pierce, to crush, to wound מָחַצָּה וַחָלִפָּה דַקּתוֹ she pierced and struck through his temples Jud.5,26; אֶלהִים וָמָחַץ ראשׁ God shall wound the head of his enemies Ps.68,22.- 2) to dip, to shake לְפַצוֹ תִּמְחַץ בּוּלְךָּ b] that thou mayest dip thy foot in blood Ps.68,24; with omission of בַּיָ יִמְבָץ and he shall shake his arrows [in their blood] Num.24,8 (Eng. Bible: and pierce them through with his arrows)

אים m. bruise, cut, wound מְבְּחוֹ יֵרְבָּא he healeth the bruise of their wound Is.30,26.

קְּתְּצָה (from מְחָצָה) f. the half Num 31,36. קַבְּיתוֹ (from קְּבָּה; sf מְחָצִיתּה, מְחָצִיתְּה; sf מְחָצִיתָם, מְחָצִיתָם, בּיחָצִיתָם (מַחָצִיתָם f. 1) the half Ex 30,13.— 2) the middle Neh.8,3.

קַחַקְ (= מְחַבְּ) to pierce, to cut through Jud.5,26.

קבּרָ (from בְּיִרָּטְ m. prop. object of searching, hence: inmost depth; only pl. c. מְיִבְיִי אָנִי יִי אָנִייִ the inmost depths (Eng. Bible: deep places) of the earth Ps.95.4.

קרְאָה (from חורא) f privy, sink, a place of refuse; only pl. מְחַרָאוֹת 2K.10,27 (Ktib, for which Kri has מְצְאָה).

קרשה, פּתַרשָּתה (from מְחַרְשָּה, sp. מְחַרְשָּה, pl. מְחַרְשִּׁה f. mattock, spade (different from מְחַרְשָּׁה , with which this word occurs in the same verse) 18.13.20 a. 21.

תַּרְיֶּשֶׁת (sf. מַחַרְיָּשֶׁתוֹ) f. ploughshare 1S.13,20.

מחשבת a. מָחַשֶּבָת; pl. תַּחַשְׁבוֹת , c. מַחַשְׁבוֹת) f. 1) device, plan, intention, thought בַשֶּׁם to devise a device, to conceive a purpose Jer.18,11; 49, מַחַשַּבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשֵׁב עַל־הַיָּהוּדִים 30; his device that he had devised against the Jews Est. 8,3; הַבָּר purposes (or plans) are frustrated without יצר מחשבות לבו counsel Pr.15,22; the imagination of the thoughts of his heart Gen.6,5. - 2) skill, invention, art, work of art מָלֵאכָת שבשתם work of art Ex. 35, 33; engines חִשָּׁבנוֹת מַחַשֶּׁבֵת חוֹשָׁב [which were] the invention of artificers 2Chr. 26, 15; בושוב to devise works of art Ex.31.4.

ק מָחַשֵּׁכִּים (from חָשַׁרָ, pl. מְחַשַּׁכִּים, c. ישָׁהָשׁרָם אַ m. 1) darkness, the dark וּ אָשִׁים מַחְשָׁךְ לְפְנִיהֶם לָּאוֹר I will make darkness light before them Is.42,16; מְחָשֶּרְ מַאָשִׁיהֶם and their works are in the dark Is.

29,15; ■ adv. מְיָדְעֵי מַחְשָׁרְ my acquaintances are in darkness Ps 88,19.— 2) dark place בְּמַחְשַׁבְים he hath set me in dark places Lam.3,6; מְחַשֵּׁבִּיי the dark places of the earth Ps.74,20.

קְשֵׁהְשׁ (from קַשֵּהְ) m. a peeling off, a laying bare (in an adverbial sense) בְּחָשׁךְ בַּלְבָן laying bare the white Gen.30,37.

חת pr. n. m. 1Chr.6,20.

תְּחָתְה (from תְּחָתְּה; sf. מְחָתְּה ; pl. מְחָתְּה , תְּחָתְּה (f. 1) coal-pan, firepan, incense bowl, censer Ex.27, 3; 2K.25,15; Lev.16,12.— 2) snuffdish, tray Ex.25,38; 37,23.

רְּחָהְהָ (from הַחַהְ; c. הַחַהָּה) f. 1) crushing, destruction, ruin Ps.89, 41; Pr.18,7.— 2) terror, consternation Is.54,14; Jer.17,17.

קּתְּרֶת (from תְּחָבוּ) f. breaking in, burglary Ex.22,1; Jer.2.34.

אַבְיָּהְ a. הְּיָהְ Ch 1) to come, to reach (with 'or 'עוֹד') Dan.4,8; 7, 13.— 2) to come, to arrive אָבָיְהְ the time came Dan.7,22; with 'עַנ': to come upon, to happen to 4,25.

מְמְאָמֶה (from טוּ) m. broom, besom; fig. וְמַאמֶרָה בְּמַחְאָמֵא הּשְּׁמֵר and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

תְבְּיִבְ (from מְבְיִבְּיִבְ m. slaughter, massacre Is.14,21.

ומשים Hab.3,14 as if from משיו m. 1) stick, rod, staff Ex.4,2; Num. 20,9; 18.14,43; בַּרִים rod of branches (i. e. the rod holding the branches together) Ez.19,14; וו השם strong rod Ez.19,11, elsewhere staff of power Jer. 48,17, ruler's staff, sceptre Ps. 110, 2; the staff of bread, i. e. means of subsistence Lev.26,26; Ez.5,16; Dul nun staff of wrath, i. e. instrument of punishment וֹאַבָם אַף (שֶׁבָם אַף = ls.10,5 (בַּחַבֶּם אַף violence is risen up into a rod of wickedness, i. e. as a rod to chastise it Ez.7,11; מַמָּה the staff of appointment, i. e. the staff of punishment appointed of God Is.30,32; מַמָה שֶׁבְמוֹ the staff of his shoulder, i. e. the rod by which he is beaten 9,3; hear ye the שָׁמְעוּ מַמֶּה וֹמִי וִעְרָה rod (of punishment) and who hath appointed it Mic.6,9; מַמָּה Ez.7,10 acc. Ibn Ganach same as השט injustice, wrong (Fuerst).-2) stem, tribe (= מַמָּה לִיִּי :): מַמָּה לִיִי the tribe of Levi Num.1,49; מְשָה הוְרָה! the tribe of Judah 13,5; the tribe of the children of Simeon 34,20; ראשי the heads of the tribes וא. 8, 1; דאשי אבות הפשות the heads of the fathers (families) of the tribes Jos.14,1; שָׁבְעוֹת כַמּשוֹת אמר according to the oaths to the tribes, even thy word Hab. 3.9 (Ges.: sworn are the rods of

his word, i. e. the promised chastisements).

לְמַהְ , הְמְהְ (from נְמָה adv. down, downwards, beneath, below, under neath Pr.15,24; הְמָה הְשָׁה עִּיהְי וּשְׁה בְּמָה הְשָּה וּשְׁה עִּיהְי וּשְׁה בְּמָה וּשְׁה בְּמָה וּשִׁה וּשְׁה וּשִׁר וּשְׁה וּשְּיִי וּשְׁה וּשְּיִי וּשְׁה וּשְּה וּשְׁהְיוּיה וּשְּהְיוּה וּשְׁה וּשְׁה וּשְׁה וּשְׁה וּשְׁה וּשְׁה וּשְׁהְיוּה וּשְׁהְיוּה

កម្មាំ (from កម្មា; c. កម្មាំ , sf. កម្មាំ ; pl. កម្មាំ , f. 1) bed, couch 28.4,7; 18.28,23; Ez.23,41.— 2) litter, palanquin Cant.3,7.—3) bier (for dead bodies) 28.3,31.

קְּמְיּתְ (from בְּטְ only pl. מְשְׁהָ f. spreading out, expansion מְשִׁרּוּ the spreading out of his wings (fig. of the rising of a river) Is.8,8.

קּמֶה (from לְּמָה f. perverseness, injustice (prop. a bending of right) יוֹלָעִיר מְלָאָה מְמֶה and the city is full of perverseness Ez.9,9.

מְשְׁהָה (from מְשָׁה m. a spinning, something spun Ex.35,25.

קמִיל (from מָטל; c. מְטְיל) m. bar (of metal) Jb.40,18.

in Ar. to hammer, to forge, whence מְטָיל

c. מְמְמְנִים (from נְמָמְנִים; pl. מְמְמְנִים m. 1) hidden place

underground Jer.41,8.— 2) hidden store, treasure Gen. 43, 23; מַמְתָּוֹי מְלַתְּוֹי treasures of secret places Is.45,3.

ק (from מְשְׁעִי (c. מְשַּׁעַ אַ sf. מַשְּׁעִה; קּוֹ (from planting, plantation בּיָבוּע (מְשְׁעִי בְּיִבּע the beds of her plantation Ez.17,7; גְּיִבְּע מַשְּׁעֵי the branch of my planting Is.60,21; מַשְּׁעַ the plantings of a vineyard Mic.1,6.

a. מַמעַמִּים (from מָשְבּם; pl. מַמְעַמּוֹת א savory food, dainty (מַמְעַמּוֹת בַּאָשֶׁר אָהַרְּתִּי אַל־תָּתְאָן savory food, such as I love Gen.27,4; אַל־תָּתְאָ be not desirous of his dainties Pr.23,3.

ក្នុងស្ព្ (from កម្មះ ; pl. រាកម្មះ) f. covering, mantle (others: shawl) R.3,15; Is.3,22.

(akin to מרה) prop. to be moist, hence: to rain (Kal not used).

Niph. נְמְטֵר (fut. מְשָׁרְ) to be rained upon הַלְּקָה צַּחַת הִּפְּטָר one piece of land was rained upon Am.4.7.

Hiph. הַּמְטִיר (fut. מְטִנִיר, ap. מָבְיִנִיר, inf. יְבְּיִמִיר (fut. בַּמְטִיר, ap. בּמִטִיר, pt. בַּמְטִיר (inf. בְּמִטִיר, pt. בַּמְטִיר (inf. בַּמְטִיר (inf. בַּמְטִיר (inf. בּמִטִּר (inf. בּמִטִּר (inf. בּמִטְּר (inf. am. am. 4,7; ls.5,6; fig. of other things sent down from above in the manner of rain, as hail Ex.9,23, lightning Ps.11,6, fire and brimstone Gen. 19,24, etc.

קְּמֶרוֹת (לְּמְּרוֹת בְּיִבְּיָרְ (from בְּיִבְּיָרָ, c. מְבְּיְרוֹת בְּיבְירוֹת מְּבְירוֹת מַבְּירוֹת מַבְירוֹת מַבְּירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְּירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְירוֹת מַבְּירוֹת מַבְירוֹת מִבְּירוֹת מְבְּירוֹת מְבְירוֹת מְבְירוֹת מְבְיּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוּת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מְבְיּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מְבְיּירְיוֹת מְבְירוֹת מִבְּירוֹת מְבְירוֹת מִבְיּיר מִבְּירוֹת מִבְּירוֹת מְבְיּיר מִבְּירוֹת מְבְיּיר מִבְיּיר מִבְּירוֹת מְבְיּירְיוֹית מְיוֹים מְיוֹים מִבְּיים מְבְּיים מִבְּיים מְבְּייִים מְיוֹים מִיבְיים מְיוֹים מִיבְי

קוְעוֹן the rain of thy seed Is.30 23; sometimes coupled with its synonym אָשָׁם מְשֵׁלְ to strengthen its meaning: מַשֵּׁל מְשֵׁלְ abundant rain Zch.10,1; עַּלְי מְשֵׁלְ the pouring rains of his strength Jb.37,6.

pr. n. f. Gen.36,39. בּבְּבֶּרֶדְ pr. n. f. Gen.36,39.

אַבֶשְׁבָּה see מַמְּבָרָא

קרה (from ל. 1) prop. place of guard, hence: prison, dungeon אַבְשְּבְּהָ the court of the prison Jer. 39,15. — 2) aim, mark 1S. 20,20; Jb.16,12; מַבְּהָ as a mark for the arrow Lam. 3, 12 (Ktib מַבְּהַרָּ).

מרי pr. n. m. 18.10,21.

(only du. בַוֹב , ה בַוֹב , c. מָ and (הַמַּיִמָּה . sf. מִימָיו ; with ה loc הַמַּיָמָה) m. 1) water בים חיים living (i. e. running) water Gen.26,19; sometimes with predicate in the singular: וַל־מֵיִם מְדָּלְיֵוֹ water runneth out of his buckets Num.24,7 (for ארן (ווִלּוּ אַרָּבוּ); אַבּוּט יוֹיָ water of purification Num.8,7; מי נְבָה water of separation 19,13; מֵי אֵפְקָיִם water to the ankles Ez.47,3; אָר שָׁ waters of swimming v. 5; sometimes the absolute form is used instead of the construct, as: מַנַם לַחַץ water of affliction 1K.22,27 a. Is.30,20; שום ברבום water to the knees Ez. 47,4; peculiar expressions: 🏠 water of poppies, i. e. a poisonous drink Jer. 8, 14; מימי water of the feet, i. e. urine 2K.18,27 (Kri by euphemism for

ישׁין or מָמִי וְהוּדָה from the waters of Judah, i. e. from the seed of Judah Is.48,1 (but it is probable that the word 'pp stands here for מְמָעֵי , comp. Gen.15,4; 2S.7,12 a. 16,11); poet of tears: and our eyelids ועפעפינו וולו־מום may drop down water Jer.9,17; as a figure of abundance and multitude Is. 11, 9; Ps. 88,18; of great overwhelming danger: 182 the waters are come in unto my soul Ps.69,2; of precipitation: מוֹשׁ מוֹשׁ unstable as water Gen.49,4; of terror: בַבַּל and the hearts of the people melted, and became as water (i. e. it quailed) Jos.7, 5.- 2) in the composition of proper names: a) מֵי וָרֶב (the water of gold) Gen.36.39. b) や a city in Dan Jos. 19, 46. c) מֵי נְפַתִּיחַ a fountain in Judah, near Jerusalem Jos.15,19.

who to thee is this whole band (company of people)? Gen.33,8; קר שֶׁמֶךּ what is thy name? (prop. who art thou by name?) Jud.13,17; 3 who am I and what is my life? 1S.18,18.- The oblique cases of 'D: after a noun in the construct state it is put in the genitive case, as: "D na whose daughter? Gen. 24, 23; שמור מי whose ass? 1S.12,3; בַּרֹימִי whose word? Jer. 44,28; the other cases are marked by prefixes: 'to whom? Gen.32,18; 'pp from whom? Ez.32, 19; אַר־מִי אַר־מָי אַר by whom? 1K.20,14; אַר־מָי whom? 1S.12,3; sometimes with לְמִי צַּתָּה as: לְמִי צַּתָּה whose art thou? Gen. 32, 18. -Sometimes 🤭 presupposes negation: מֵי יוֹרֶעַ who knoweth? (i. e. no one) Ec.3,21; מֵי יֹאמַר who will say? (no one) Jb.9,12; ... מי מֶלֶל who would have הִינִיקָה בָּנִים שָּׂרָה said ..., that etc. (no one would have said) Gen.21,7.— な sometimes serves merely as a sign of interrogation: מִי יַקוּם יַעַקב shall Jacob be able to endure? Am. 7,2 a. 5; מֵי אַנַחְמֶךְ can I comfort thee? Is. 51, 19 (comp. Talm. interrog. particle "". With fut. 'p often expresses a wish: who will make me judge? i. e. Oh that I were made judge! 2S.15,4; a usual formula: שר וחן who shall give, i. e. Oh לי־וָתַּן־לִי אָבֶר בַּיוֹנַה; that! Jud.9,29 Oh that I had wings like a dove! Ps.55,8; מָי יָתֻגנִי כְיַרְחֵי־קֶּדֶם Oh

that I were as in months past!

Jb.29,2.— 2) indefinite: whoever,
any man, every one מֵי בַּעַל דְבָּרֵים

whoever hath any
cause, let him come unto them
Ex.24,14; בַּעַל דְבָּרֵים

Ex.24,14; שִׁבְּרֵיל שִׁב who is
timid and fearful, let him return
Jud.7,3; שְׁבַרֵּר בְּעַע take care
of the young man every one of
you 2S.18,12 (Eng. Bible: beware
that none touch the young man).

אָרָ דְּבְּי pr. n. a city in Reuben Jos. 13,9, afterwards in the possession of Moab Is.15,2.

מידד pr. n. m. Num.11,26.

בּייָב (from בַּיִי; c. בַּיִים m. the best, the choicest מִישַב שָּׂרָה the best of his own field Ex.22,4; מְישָב the best of the land Gen.47,6.

מִיכָיָה a. מִיכָּה פּיּכָה a. מִיכָּיָא.

קיבְאֵל pr. n. Michael: 1) one of the seven archangels, the advocate of Israel with God Dan.10,21.—2) son of king Jehoshaphat 2Chr. 21,2 and various other persons Num.13,13; 1Chr.5,13; 27,18; Ezr. 8,8.

קריבֶר pr. n. Micah; 1) one of the minor prophets, surnamed הַפּרַשְּׁתִּי Mic.1,1 (In Jer.26,18 Ktib. בְּיַבְיָה).—
2) person mentioned in 1Chr.8,34
(= מִיבָא 2S.9,12)

קיבְיה pr. n. m. name of several persons 2K.22,12 (= מִיבָה 2Chr. 34,20); Neh.12,35 (= מִיבָּא Neh. 11,17); Neh.12,41. See also מִיבָּא 1.

קרה (ה. 1) commander under king Jehoshaphat 2Chr. 17, 7.—
2) wife of king Rehoboam 2Chr 13,2.

קיביה pr. n. m. 1) a Levite who set up idol-worship in Dan Jud. 7,1 = קיבה v. 5 etc.— 2) a prophet in the times of Ahab 1K.22,8, for which also קיבה 2Chr.18,24 and קיבה v. 8 (Ktib).— 3) another person Jer.26,11.

I. (from לבל ביבל to contain) m. prop. water-holder, hence: brook המיבל המים the brook of water 2S.17,20.

II. pr. n. wife of David 1S. 14,49; 2S.6,16.

מי see מים

קיְבִין pr. n. m. 1) a person mentioned in Ezr.10,25 a. Neh.12,5, for which 12,17 has מְנְיָנִין — 2) another person 1Chr.24,9.

(from מוֹן) m. prop. division, hence: species, kind; only with sf. יְמִינָהְ , יְמִינָהְ after its kind Gen. 1,11 a. 12; יְמִינָהְ 1,24; pl. sf. רְמִינֵהָם Gen.1,21.

see מינקת Hiph.

קים Ktib for קים, which see.

eity in Reuben Jos.13,18; 21,37, afterwards belonging to Moab Jer.48,21, where Ktib מֹפְעַת .

ing out מִיץ חָלָכ the pressing מִיץ מָלָב the pressing

(i. e. churning) of milk Pr.30,3; fig. מִיץ אַבּיִם יוֹצִיא רִיב the pressing (i. e. forcing) of wrath bringeth forth strife ib.

スピッコ pr. n. m. 1Chr.8,9.

tioned in Ex.6,22.— 2) companion of Daniel Dan.1,6, afterwards called קיים .— 3) another person Neh.8,4.

פישור, מִישׁוֹר (from יְשֵׁר m. prop. evenness, hence: level land, plain וְהָיָה הָעָקְב יְמִישׁוֹר the uneven shall be made level Is.40,4; יְמִישׁוֹר guide me on a level land Ps.143,10; with art, בְּמִישׁוֹר the plain in the territory of Reuben Deut.4,43, whose cities are called עָרֵי בִּמִישׁוֹר 3,10. – 2) fig. righteousness, equity Is. 11,4; MaI.2,6; as adv. righteously יִרְיִשְׁׁכּע עַמִּים מִישׁוֹר for thou shalt judge the people righteously Ps.37.5.

קישָׁף pr. n. m. Dan.1,7 = מִישְׁף 2, which see.

ערישט pr. n. Mesha, a king of Moab 2K 3,4.

pr. n. a son of Caleb 1Chr. 2,42.

קישֶׁר (from יְשַׁר ; only pl. מֵישֶׁר m. 1) straightness, uprightness, equity אָרֵח לַצְּדִּיק מֵישְׁרִים the way of the just is uprightness Is.26,7; מִשְׁרִים הִּרְצָה thou hast pleasure ir uprightness 1Chr.29,17; יַרִין שַמִּים בְּמִישָׁרִים; justice, judgment, and equity Pr.1,3;ים שׁבִּים בְּמִישָׁרִים; he shall judge the people with equity Ps.96,10; fig. agreement, concord, peace בְּמִישָּׁרִים בַּמִישָּׁרִים to make an agreement Dan.11,6.—2) as adv. righteously, uprightly, sincerely בִּמִישָּׁרִים אַהְבּוּךְ they love thee sincerely Cant.1,4; בִּישָׁרִים do ye judge uprightly? Ps.58,2;ישַׁרִים, לְמִישֶׁרִים, smoothly, sweetly Pr.23,31; Cant.7,10.

קיתרים (from מִיתָרים, pl. מִיתָרים, sf. יבִיקרים, מִיתָרים, m. 1) cord of a tent בָּל־מִיתָרי נְתָּקוֹ all my cords are broken Jer.10,20.— 2) string of a bow Ps.21,13 (see the quotation under בוֹן Pi.)

न् see न्तः.

קלאכ (from בְּלֵּאֹב , חֲבֶאֹב , מְבָאֹב) pain, disease Jb.33,19; fig. mental suffering, sorrow, grief Lam.1,12; Ec.1,18.

לבְּרֶּר (from בְּבֵר) m. fulness, abundance אֶבֶל לְמַרְבִּיר food in abundance Jb.36,31.

אָלְבֶּבֶּנְ pr. n. a city in Judah 1Chr.2,49 (= יוֹבָבָ Jos.15,40).

יבני pr. n. m. 1Chr.12,13.

קבֶבְ (from בְּבָב) m. prop. something woven, hence: cloth, covering 2K.8,15.

ולְבָּר (from בְּבָּר) m. prop. something twisted, hence: grate בְּבָּרְ בְּבֶּרְ בַּעְמֵּר הָשֶּׁר בְּשֶׁר בְּעָמֵר הַעָּיִר בְּעָּיִר הַעָּיִר בּעָּיִר בּעָּיִר בּעָּיִר בּעָּיִר בּעָ Ex.27,4. (מַכּוֹת from נְבָּבָה; e. מַבַּה; pl. מַבַּה) f. (three times pl. m. בַּלְים 2K.8, 29; 9,15; 2Chr.22,6) 1) beating, smiting, blow, stroke מַבָּה רַבָּה many strokes Deut.25,3; מַבַּת חַרֶב with the stroke of the sword Est. 9,5; הְכַה מַבָּה to impart blows Is. 14,6.— 2) wound, sore במוקפבה the blood of the wound 1K.22,35; moist (suppurating) sore מַבָּה מִרָיַה Is.1,6; הַבְּה מַבִּים to give wounds 2K.8,29.— 3) defeat in war הַבָּה to smite with slaughter, to defeat Jos. 10, 10. - בּיִבְּיוֹ שים מכלת = 2Chr.2,9 מכות wheat for food 1K.5,25.

קבְּרָה (from בְּבָּרָה; c. בְּנָה) f. a burn, a burnt spot Lev.13,24.

קְבָּנְתָה , הּלְבָתְה (בּן יִבְּיהָ ; sf. יִבְּנְתָה , בּיִבְּתָּח ; pl. מְבִנְתָּח ; sf. יִבְּנְתָּח) place Zch.5,11.— 2) stool, support, basis Ezr.3,3.

קְלֵרתֵּוֹךְ thy birth and thy nativity Ez.16,3; אָרְרָתִּי the land of their origin, their native country 29,14 (prop. the place of their digging out, from בַּרָה=בּוֹר to dig; comp. Is.51,1).

וֹבְעל (akin to יוֹם, אום; אום, אום; אום) to be brought low, to sink, to perish יבְעוֹנָם and they were brought low for their iniquity Ps.106,43.

Niph. בָּעצִיְבִים (מָנה וְמַהְ) to sink, to go to ruin בָּעצִיְבִים יִמְהְ בַּמְצִיְבִים יִמְהְ בַּעְצִיְבִים יִמְהְ בַּמְצִיְבִים יִמְהְ בַּעְצִיְבִים יִמְהְ בַּמְצִיְבִים יִמְהְ by slothfulness the frame-work will sink Ec.13,18.

Hoph. ਜ਼ਰੂਜ਼ to be brought low, pl. ਸ਼ਰੂਜ਼, Jb.24,24 (for ਜ਼ਰੂਜ਼).

 ϕ קֹלְאָה (from בְּלֶאה) f. fold, only $gl.\ c.$ אית צאֹן sheep-folds Ps. 78,70.

וֹ מִבְּלְה I. (בְּלְאָה f. sheep-fold Hab.3,17.

ווּ (from בְּבֶּי) f. completion, perfection; only once pl. בְּבְּיׁתׁ זְבְּבְּׁ perfections of gold, i. e. perfect gold 2Chr.4,21.

קבלול (from בְּלֵים m. perfection, splendor לְבְשֵׁי מְבְלוֹל clothed in perfection, i. e. splendidly, gorgeously Ez.23,12.

m. something periect,

costly thing; only pl. מַבְּלֶיִים costly wares (especially splendid garments) Ez.27,24.

קבליל (בי מְבְלוֹל (מְבְלֵּל (בּי מִבְלוֹל (מְבְלֵל (מִבְלֵל (מְבְלֵל (מְבְלֵל (מִבְלֵל (בּי perfection of beauty Ps.50,2.

f. (contracted from מַבְּעֶׁת food for his household 1K.5.25.

ולכמן (from כמן m. treasure, only pl. מְבְמַנִּים Dan.11,43.

בְּבְּעְיִי pr. n. a place in Benjamin Ezr.2,27 = מָבְמִיי 18.13,5.

תְּבְּרָ (from בְּבֵּר) m. net, hunter's net Is.51,20.

לְּכְמֶר (בְּלְּבֶּר בּי) m. net, only pl. מְּבְמֹר Ps.141,10.

קרָתֶּ a. מְכְמֶרָ (from בְּמֵר a. מְכְמֶרֶת f. net, fish-net Hab.1,15; 1s.19,8.

שׁבְּבְיּ pr. n. a place in Benjamin, east of בֵּרתְבְּאָן 1S.13,2 a. 5, for which also שֵבְיִם Neh.11,31 and בְּרָבְּעָּ Ezr.2,27.

קרת pr n. a place on the confines of Ephraim and Manasseh

Jos.16,16.

מכנובי pr. n. m. Ezr.10,40.

לנְכָּיְבֶּי (from בָּבָּ ; c. 'מְכְּנְמִ' m. du. breeches, drawers (of the priests) קבָּנְמִיבֶּר linen breeches Ex.28,42.

(from בְּבֶּלָ from בְּבֶּלָ m. prop. determinate number, hence: census, tax, tribute Num.31,28.

קבְּקָה (from בַּבְּלָה; c. תְּכְּבָת) f. number, amount Ex.12.4.

קּבְּקּה (from מְּבְּקָה, ה. covering, roof מְבְּקָה לְאֹהֶל a covering for the tent Ex.26,14; מְבָּקָה the covering of the ark Gen.8,13.

קבְּקָה (prop. pt. Pi. of בְּקָה (prop. pt. Pi. of בְּקָה חִלְּבֶּקּה חִקְּיִדְּ וְצֵע רְפָּה the worm is spread under thee, and thy cover is vermin Is.14,11; of the covering of a ship Ez.27,7.— 2) clothing property for durable clothing Is.23,18.— 3) covering of the intestines Lev. 9, 19; fully בּהָרֶבּ אָת־בַּקְרָבּ הַרְבָּקָה אָת־בַּקְרָבּ הַרְבָּקָה אָת־בַּקְרָבּ the fat that covereth the inwards Ex.29,13.

קבְבּלְה pr. n. Machpelah, a tract near Hebron, where the patriarchs and their wives were buried Gen. 23,17 a. 19; 49,20; לוב הַמַּבְבָּה הַמַּבְבָּה the cave of Machpelah Gei...23,9; 25.9.

קבר (fut. קבר ; pt. קבר ; imp. קבר , מבר , קבר , קבר

Niph. בְּבֶּרְ (fut. בְּבֶּרְ : inf. בְּבֶּרְ , sf. יְבְבֶּרְרוֹ) to be sold Lev.25,48; with יְ for what Ps.105,17, or of the person to whom Neh.5,8; fig to be given over Est.7,4.

Hithp. הְתַּמֵבֶּרְ (fut. מְּנְתַבֶּרְ; inf. sf. קּתַמַבֶּרְן; to sell oneself, to be

sold Deut.28,68; fig. אָשֶׁר הָתְמֵבֶּר who sold himself to do what is evil 1K.21,25.

(sf. מְּכְרָם, מִכְּרָם, m. 1) thing for sale, ware Neh.13,16.— 2) price, value Num.20,19; Pr.31,10. מַבָּר (from בְּבָר ; sf. יֹבְבָּר ; pl. sf. בְּבָר (m. מַבְּרִיכָּר) m. acquaintance, friend 2K 12.6.

תְּכְרֶה (from מְכְרֵה ; כָּ. מִבְרָה) m. pit, mine מְכְרֵה־מֶלְם a salt-pit Zph.2,9.

בְּלֵי בּשְׁלְבּרְתְּיַהֶּלְ weapons of violence are their swords Gen. 49,5; acc. Aben Ezra: pact, covenant (from בְּלֵי to sell, to negotiate); others: habitation (בּוֹלְהַה מְלֵּבִרְה thus Eng. Bible: instruments of cruelty are in their habitations).

קּבְרָי pr. n. m. 1Chr.9,8.

gent. of an unknown place מְבֵרָתיׁ 1Chr.11,36.

קבְשֵׁלוֹת (from בְּבְשֵׁלוֹת; pl. קבְשֵׁלְה f. 1) fall, ruin Is.3,6.— 2) entice ment הַפְּבְשֵׁלוֹת אָת־בְּרְשְׁעִים the enticements with the wicked Zph. 1,3.

בּהְבָּהְ (from בַּהַבְּ) m. 1) writing, written characters Is.32,16.— 2) something written, letter 2Chr. 21,12; a written production, a composition Is.38,9.

קֹבְתְּת (from בְּבָּת, sf. יְבְּבָּת, f. breaking, fracture Is.30,14.

מְבְּתְּם (from בְּבָּט m. a written composition, a poem (= בּּהָבָּט 2), only in the inscriptions of Ps.16 and Ps.56—60.

ערת מבר Pr. 27,22.— 2) hollow, socket of a tooth (prob. from its likeness to a mortar) Jud.15,19.— 3) pr. n. a valley near Jerusalem Zph.1,11.

יַםלאָת (1 מָלָתִי סחce מָלָתִי Jb.32,18; 3 pl. once 15ਾਂ Ez.28,16 for ਜਿਲ੍ਹੇ ; fut. אָםְי, pl. אָם ; pt. אָם , pl. (מַלאִים; imp. pl. מְלָאִים; inf. מָלָאִים) 1) to be full, to become full הירהן the Jordan was מֵלא עַל־בָּל־גְּרוֹתָיו full to all its banks Jos. 3, 15; with accus. of the thing: to be full of הַהָר מֲלֵא סוּסִים the mountain was full of horses 2K 6.17; לענים בְּלָאוּ רָע the wicked are full of evil Pr.12,2; חַמַת נֵי מְהֵאתִי I am full of the fury of the Lord Jer.6,11; מֵלְתִי מְלֵּים I am full of words Jb.32,18; of desire: to 10 satisfied הָמְרַאָמוֹ נַפִּשִׁי my desir

shall be satisfied upon them Ex. 15,9; with 2: to presume, to מַלְאוֹ לָבּוֹ לַעֲשׁוֹת בֵּן dare whose heart was full to do this (i. e. who presumed, dared to do it) Est.7,5 (comp. Ec.8,11); of time: to be fulfilled, accomplished, completed בַלְאַה זְּבָאָה her time of sorrow is accomplished Is.40,2; my days are fulfilled מַלְאוּ יָמֵי Gen.29,21; of the time of pregnancy: ניִמְלָאוּ יָמֶיהָ לְלֵּרֶת and her days were fulfilled to bring forth Gen.25,24; בַּחַנוּמִים הַחַנוּמִים so were completed the days of embalming Gen. 50.3 - 2) tr. to fill the cloud הענן מַרָא אַת־בִּית יִי filled the house of the Lord 1K. 8,10; אָר־הָאָרֶץ חָמָם they have filled the land with violence Ez. 8,17.- 3) to consecrate, to make ready מָלְאוֹ וֵדְכֶם הַיוֹם לֵנִי consecrate yourselves to-day to the Lord Ex.32,29; מַלְאוֹ הַשְּׁלְטִים get the shields ready Jer.51,11.

Niph. אֹבְינִי (fut. אֹבָייִ) to be filled, to become full (with accus.: with) אַבְּינִי נְנִינְאָרִי לְּרִשׁר אַנִיי נְנִינְאָרִי לְרִשׁר אַרְיּנִין וְיִינְי לִרִיער אָרִינְבִיוֹר יִי for my head is filled with dew Cant.5,2; and Haman was full of wrath Est 3,5; with inf. as noun: יָבִילְא הָאָרֵין לְרַשֶּׁר אָרִינְיִי וְיִינִי אָרִינְבִיוֹר יִי the earth shall be filled with the knowledge of the glory of God Hab.2,14; of time: to be fulfilled, accomplished בּיִנִיי and seven days were fulfilled Ex.7,25; of premature ter-

mination of life: בְּלֹא יוֹמוֹ תְּמְוֹא it shall be accomplished before his time Jb.15,32.

Pi. אלֶם (once אלֵם Jer.51,34; fut. יְמֵלֵּא , once מֵלֵּה Jb.8,21; pt. מַלָּא , מָלָא , imp. מָלֵא , inf. ל (מַלְאוֹת , מַלֵּא to make full, to fill אצרתיהם אַמַלָּא will fill their treasures Pr.8,21; with two accus.: to fill one with: מָלָא אֹתָם חַכְּמַת־רֶב he hath filled them with wisdom of mind Ex.35,35; נעם מלאתני thou hast filled me with indignation Jer.15,17; rarely with ip of thing: he hath filled מְנַלָּי his belly with my delicacies Jer. 51,34; of desire or appetite: to fulfil, to satisfy יְמַלֵּא יִי בָּל־ may the Lord fulfil all thy wishes Ps.20,6; לְמַלֵּא נַפִּישוֹ כִּי ירעב! to satisfy his soul when he is hungry Pr.6,30; offood: to supply thou suppliest חַיַּת כָּפִירִים תִּמַלֵּא the food of young lions Jb.38,39; of drink-offerings: to pour out that pour out הַמְמַלְאִים לַמְנִי מְמְסַךְּ libations to fortune 1s.65,11; of time: to fulfil, to complete TAN the number of מְסַפַּר וָמֵיךָה אַמֵּלָא thy days I will fulfil (complete) Ex.23,26; מַלֵּא שָׁבְעַ וֹאת fulfil (complete) the week of this Gen.29,27; hence: to give in full נִימַלְאוֹם and they gave them (the foreskins) in full number to the king 1S.18,27; of words: to conand I will וֹמְלֵאתִי אַת־דָּבֶרֵיָךְ confirm thy words 1K.1,14 (Ges.: I will complete thy words); of a

river: to fill up, to overflow אָן וּהוּא and it (Jordan) מְמֵלֵא עֵל־כָּל־גִּדּהָיו filled up to (overflowed) all its banks 1Chr.12,15; of gems; to fill in, to set וֹמָלָאתָ בוֹ מִלְאַת אָבֶן and thou shalt set in it settings of stones Ex.28,17; וּבַחַרשֶׁת אֶבֶן לִמַלאת and in cutting of stones to set them 31,5; מלא אַתיַד to fill the power of one, to empower, to consecrate in the priesthood Num. 3,3;Ex.28,41.—Joined with another verb as adv.: fully, wholly קראוּ פראל cry fully, i. e. aloud Jer. 4,5 (Eng. Bible renders אָלָבָּ 'gather together'); מלאתי קשת acc. Ges. elliptically for מָלֵאתִי לְדִרֹךְ ו הקשת I fully bent the bow Zch. 9,13; so also מָלָא אַחָרֵי יִי for מָלָא for מָלָא he wholly followed לְלֶבֶת אַחֵרֵי יִינְ the Lord Jos.14,14.

Pu. אַלְּיֶרְ (pt. אַקְרָאָי) to be filled in, to be set (of gems) בְּלְיִיׁי בַּבּרְיִּטִישׁ gold cylinders set with the chrysolite Cant.5,14.

Hithp. איי to gather or crowd themselves דְּהְבֵוֹלֵאוֹן they have gathered themselves together against me Jb.16,10.

רָבְיּאָ Ch. (3 f. אַבְּאָרָ) to fill Dan 2,35.

ונאף, יְבְיּאָר to be filled Dan.3,19. מְלֵאָה (c. poet. מְלֵאָת , pl. מְלֵאָה (מָלֵאית adj. 1) filling (in this sense it is a pt.) בְּלִא אָת־הַשְּׁמֵין וּאָת־הָאָרץ אַנִי מְלֵא am I not filling (do I not fill)

heaven and earth? Jer.23,24; שוֹלֵיוֹ his train was מָלְאִים אָת־הַהִּיכַל filling (filled) the temple Is.6,1.-2) full, filled אָרֶם קבּבָּ the full money, i. e. full price Gen 23,9; a full (strong) wind Jer. 4,12; with accus. בַּתִּים מָלֹאִים בָּל שום houses filled with all good things Deut.6,11; מַלֵּא נְמִים full of days, i. e. advanced in age Jer. 6,11; מָשֶׁפָּט full of judgment Is 1.21. - 3) as adv.: fully stubble fully dry Nah.1,10. -4) as n: fulness, abundance, multitude מי בוי משלים waters of fulness, i. e. abundant Ps 73,10; בָּרָאוּ אַחַרִיךָ לָּבָא they have called a multitude after thee Jer.12,6 (others: they have called aloud; comp. קראוּ מַלָּאוּ under Pi.).

מלא a. אוֹם (once קלו Ez.41,8; sf. יִמְלֹאָה , מְלֹאָה (מְלֹאָה, מָלֹאָה) m. 1) fulness, what fills up הים ומלאו the sea and its fulness Ps.96,11; אַרץ ומִלאָה the earth and its fulness Ps 24.1; in c. מָלא בֵּיתוֹ בֶּקֶף the fulness of his house of silver, i. e. his house full of silver Num.22,18; מֶלֹא כֵל the fulness of the whole earth is his glory, i. e. the whole earth is full of his glory Is.6,3; מְלֹא חָפָגִיכֶם the fulness of your hands, i.e. your hands full Ex.9,8; מָלֹא מְמְצוֹ his handful Lev.5,12; מִלֹא הַעמֵר a full omer Ex.16,33; מְלוֹ הַקְנֵה the fulness of a reed, i. e. a full reed Ez.41.8:

קלא־רֹחֵב אַרְצְּרְ the full breadth of thy land is.8,8; קּמְתוֹ the fulness of his stature, i. e. at his full length 1S.28,20.— 2) multitude of nations Gen.4S,19; a multitude of shepherds is.31,4.

קלְאָהָף (sf. קּהַאָּבְף) f. 1) full fruit, full ears (of grain) קּלְאָהָף וְרְמָצִּף thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28; בּמָרֵאָה מְּן־הַּלָּהָ as the ripe fruit (others: fulness) of the wine-press Num.18,27.

קּלְאָה (c. מְלְאַה ; pl. sf. מְלְאָה f. a filling in, setting מְלָאֵה אָבֶן setting of stones Ex.28,17.

מלְאִים (c. מִלְאִים (תּלְאִים (מּלְאִים (מּבּים (מִבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים מּבּים (מּבּים (מּבּים (מּבּים מּבּים מ

וֹלְאָרָנוֹ (from אָרֹ: c. מִלְאָרָנוֹ, sf. יְבְּיִּלְּרֵם, וּבְּיִּלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, וּבְּיִלְּרָם, אוֹ אוֹ מִילְאָרָנוֹ , מּוֹאָבְיוֹ , מּוֹאָבָיוֹ וּשְׁיוֹם, messengers of peace Is.33,7; poet. עשׁר הווֹתוֹים אוֹ בּיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרְיִּים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְּרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּשְׁרִים וּשְׁרְיִים וּיִים וּיִּבְּיוֹ וּבְּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּבְּיוֹ וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּבְיוֹים וּיִבְּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּייִים וּיים וּייִים וּיִים וּייִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וְיִיבּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִילְיבּים וּייִים וּייִים וּיִים וּיִים וּיִים וְיִיבְּיִים וְיִייִים וּיִים וּיִייִים וּייִים וּיִייִים וּייִים וּייִים וּיִייִים וּיי

קלָאכָה (from לִאך; sf. מָלֶאבָה; sf.

י מַלַאכָתוֹ , מְלַאכָתוּ , מְלַאכָתוּ ; pl. לבאכות, c. pl. מלאכות f. work, business בְשָה מִלְאכָה a) to do work Ex.20,10; 36,8. b) to do business Dan.8,27; מְרֵאכֶת עֲבוֹרָה work of labor Lev.23,7; of artistic work: the work of an engraver Ex.35,35; מֶלֵאכָת מַחַשֶּׁבַת work cf art v. 33; מַלְאַכוֹת הַתַּבְנִית works after a pattern 1Chr.28,19.-2) work, manufacture, thing made עור work of leather, i. e. anything made of skin Lev. 13,48.-3) something acquired by work or business, goods, property Ex. 22,7 a 10; hence also: cattle Gen. 33,14; 1S.15,19 (in the latter passage the Eng. Bible renders מְלֵאכָה 'thing').

ים בְּלְאָכוּת (c. מַלְאָכוּת f. message Hag.1,13.

יי pr. n. one of the later prophets Mal.1,1.

תְּלֵאת (from מְלֵּאת) f. filling in, setting ישְׁבוֹת עַל־מְלֵאת in their settings (of the eyes) Cant. 5,12.

קלבושים (from בֶּלְבוּשׁים) m. מֵלְבוּשׁים) m. garment, clothes Zph. 1,8; Ez. 16,13.

שׁלְבֵּלְ (den. from הַּבְּלְּבָּן brick) m. brick-kiln 2S.12,31 (Ktib בַּלְבָּן);
Nah.3,14; in Jer.43,9 acc. some: brick-pavement

קלים I am full of words Jb.32,18; if thou hast words, answer me 33,32; hence: by-word, proverb יְאָהֵי לְהָם יְמִלְּה and I am their by-word Jb.30,9.

מְלוֹא see מְלוֹי.

מלוֹט (filling up, mound) pr. n. 1) a fortress in Jerusalem 28.5,9.— 2) a fortress in Sechem Jud.9,6.

רְבְּיבְׁ (from בְּיִבְּיה salt) m. a saltplant, sea-purslain (mentioned as food of poor people) Jb.30,4.

קלוד pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29. – 2) another person Neh.10,5, for which מָלִיכוֹ 12,14 (Ktib מָלִיכִי).

קלְכָּה , כְּלּוּכְה (from קַלֵּהְ , כְּלּוּכְה dom, state מְשָׁפַט הַמְּלֶּבְה the statutes of the kingdom 18.10,25; as adj. איר הַמְּלוּכְה the royal city 28.12, 26; עִיר הַמְלוּכְה the royal throne 1K.1,46; בְּלוֹכְה the royal seed (i. e. royal line) Jer.41,1; שְשָׁה to administer the kingdom, to reign 1K.21,7.

מלובי pr. n. see מלוכי

קלון (from קלון; c. מְלוֹן) m. nightquarters, lodgings, inn, shelter Ex.4,24, more fully מְלוֹן אִרְחִים inn of wayfaring men Jer. 9, 1; poet. מְלוֹן מְצֹדוֹ the lodgings of its limit (i. e. the summit of Lebanon) צול.19,23, for which Is.37,24 אין לא קולם קול the height of its summit.

קלונה (from לין) f. 1) a lodge, hut ls.1,8.—2) hanging-bed, hammock (used as a protection against wild beasts) Is.24.24.

I. to rub small, to reduce to dust (Kal not used).

Niph. רֹבְילָ prop. to be rubbed small, to be pulverised, hence: to vanish רָי שָׁכִיִם בָּעִישָׁן נְמְבְּלְחֹ for the heavens like smoke shall vanish away Is.51,6.

אָבֶּלְ II. (den. from בְּבָּהְ; fut. קבֹר to salt, to season הַבְּהָ הַלְּה הַבְּּבְּ thou shalt season with salt Lev. 2,13.

Pu. רֹצְיִםְ (pt. רְּמִבְּיִם) to be salted, spiced Ex.30,35.

Hoph. הְמְלֵחָ (inf. הַמְלֵחָ) to be rubbed with salt הְמְלֵחַהְ לֹא הָמְלַחַהְ thou wast not salted at all Ez 16.4.

pit, salt-mine Zph.2,9. — תְּבְיּ occurs in several compound geographical names; see אַיר, יָם, יָם and הַּבָּי

הבה Ch. m. salt Ezr.4,14; 6,9.

תֹלֵת Ch. to eat salt (coupled with the noun בְּלִיקְבֵל דִּיִבְּלָא מְלְחָנָא because we have eaten the salt of the palace (i. e. eaten the king's bread) Ezr.4,14.

תְּלְחֵים (from לְבֶּי I.; only pl. מְלָחִים) m. prop. something rubbed to pieces, hence: rag, tatter Jer.38, 11 a. 12.

הְלֶּבְיׁ (acc. Ges. den. from בְּבְיׁ in the signification: sea-salt, sea) m. seaman, mariner Jon.1,5; pl. sf. בּבְּחֵיהָם Ez.27,9.

קברה f. a salt steppe Jb. 39, 6; coupled with אָרֶי a salt land, i. e. a barren land Jer. 17, 6; Ps. 107.34.

קרְהָהָת (from חָלְהְתָּה c. מְלְחָמָה קּלּ, מָלְחָמָה ,c. מְלְחָמִה ; pl. מְלְחָמִה ,c. מְלְחָמִה ,c. מִלְחָמִה ,c. מִלְחָמִה ,c. מִלְחָמִה ,c. מִלְחָמִה ,c. מִלְחָמִה ,c. מִלְחָמָה ,c. ישׁר ,c. מִלְחָמָה ,c. ישׁר ,c.

war 2Chr. 35, 21; תְּלְהָמוֹת הְּנוֹפְה battles of shaking (i. e. battles in which the arms are swung for the purpose of striking) Is 30,32; to wake war with Gen. 14,2 a. 8.

בְּלֵים to smooth, to be smooth, slippery (Kal not used).

Niph. מַלְחָלֵ (fut. מַלְחָיֵ: pt. מַלְחָלֵ: pt. מַלְחָלֵ: inf. מַלְּחָלֵּ: to slip away, to escape (with הַּמָּיִל 18.27,1; hence: to deliver oneself ib., or save oneself (with מְשִׁ: Ec.7,26; sometimes also: to get away, to hasten away 18. 20,29.

Pi. Dṛṇ (fut. Dṛṇ; pt. Dṛṇ; imp. Tṛṇ; inf. Dṇṇ; pt. Dṛṇ; imp. Tọṇ; inf. bṇṇ 1) to deliver, to save 2S.19,10; bṇṇ he would have delivered his soul Ez.33,5.— 2) to lay (eggs) Is. 34,15 (comp. Hiph. 2).

Hiph. הָּמְלֵים 1) to deliver Is. 31,5.— 2) to be delivered of, to bear Is.66,7.

Hithp. הְהַמֵּלֵם (fut. וְהְמֵלֵם 1) to escape הָּעוֹר שׁנְּי and I am escaped with the skin of my teeth (i. e. I have barely saved my life) Jb.19,20. — 2) to escape, to leap out (of sparks) בְּירוֹרֵי אֵשׁ sparks of fire leap out Jb.41,11.

ద్దిస్ట్లే (prop. smoothing over) m. mortar, cement Jer.43,9.

קלמיה pr. n. m. Neh.3,7.

2. מלוך שפ מליכו

קלילה (from לְבֶל) f. an ear (of grain) Deut.23,26.

קינה (from לוץ) f. 1) riddle, proverb Pr.1,6.— 2) satirical song, taunt Hab.2,6.

Hiph. בְּלֵיךְ (fut. יַבְּלִיךְ , ap. בַּלְיִרְ ; pt. מְלְיִרְ ; inf. יַבְּלִרְ) to make king, to constitute as king 1S.15,11.

Hoph. קָמְלֵק to be made king Dan.9,1.

קֹבֶּלְ II. (= Ch. קֹבֶּיְ) to counsel (Kal not used).

Niph. נְמְלֵךְ (fut. מְמֵלְרְ) to take counsel, to consult יַבְּי עָלֵי and my heart took counsel with me, i. e. I determined Neh.5,7.

(sf. מַלְכָּים , מַלְכִּין , מּלְכִּים ; pl. מְלָכִים , פַּלְכִּים , מַלְכִּין , Pr. 31, 3 מְלָכִים , בַּלְכִּים , מַלְכִּים , מַלְכִים , מַלְכִּים , מִלְכִים , מַלְכִים , מַלְכִים , מַלְבִּיהָ , מַלְבִּיהָם , מוֹלְבֵּיהָם , מוֹלְבִּיהָם , מוֹלְבִּיהָם , the son of a king, i. e. a king descended from kings Ps. 72, 1: מְּלֶּהְ the son of the king, i. e. a prince

בּילְנִין Ch. (def. מֵלְנִין pl. מֵלְנִין (A,13 מֵלְנִים (מִלְנִים (מִלְנִים (מִלְנִים (מוֹרָנִים (מוֹרְנִים מוֹרְייִים (מוֹרְנִים מוֹרְייִים (מוֹרְייִים מוֹרְייִים מוּים מוֹים (מוֹרְנִים מוֹרְייִים מוּיים מוֹים (מוֹרְנִים מוּיִים מוֹרְייִים מוֹרְייִים מוּיים מוּיים מוֹּים מוּיים מוּיים מוֹרְיים

קלְבָּי Ch. m. counsel, sf. מְלָבִּי Dan. 4,24 (see קֹבָ II.).

קלה pr. n. Moloch, an idol of the Phenicians and Ammonites, to whom infants were sacrificed Lev. 18.21: 28.23,10. (Comp. also מַלְכָּם

לְבֶּרְ (from לְבֶּר f. net, snare; sf. בּוֹלְבְרָה Jb.18,10.

קַלְבֶּה (pl. מְלֶבְה) f. queen Est.7,6; Cant.6.9.

בּלְבָּה Ch. (def. מַלְּבָּתְא f. queen Dan 5.10.

קלבֶה pr. n. f. Gen.11,29.

י מַלְכוֹתָא Ch. (c. מַלְכוֹת ; def. מְלְכוֹת ; מַלְכוֹת pl. מַלְכוֹת , def. מְלְכוֹת (מַלְכוֹת f. 1) kingdom, realm Dan. 2, 39 a. 44; as

adj: royal בית מוכה the royal היבל מוכה the royal palace v. 26.— 2) reign, dominion מוכה the reign of Darius Ezr. 4.24; Dan. 6,1; of the dominion of God Dan 3.33.

מרכיאל pr. n. m Gen.46,17; gent. אין מרכיאל Num.26.45.

מְלְבֵּיָה a. מְלְבִּיָה pr. n. m. of different persons Jer.38,6; Ezr.10,25; 1Chr.6,25.

pr. n. m. Melchizedek, king of Salem (Jerusalem) Gen. 14,18.

שלבירם pr. n. m. 1Chr.3,18.

קלבישוע pr. n. son of Saul 18.

קלבם pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.8,9.— 2) an idol of the Ammonites (בְּיִלְבָּט a. מֹלֶרְבָּי

קּלְכֹּם pr. n. an idol of the Ammonites (בְּילֶבְּם a. מְלְבָּם lk.

קּלֶּכֶּת (בּיְבָּה p) f. queen מְּלֶכֶּת בּיְשְׁהַ the queen of heaven (Phenician godhead, prob. Astarte, i. e. the planet Venus) Jer. 7.18.

מֵלֶכֶת with art. מֹלֶכֶת pr. n. f. 1Chr.7,18.

poet; Kal not used).

Pi. מְלֵל (וְעֵלֵל to speak, to say עוֹל אָלֶה מְלְל how long wilt thou speak these things? Jb. 8,2; אָנ מְלֵל ייִ הְנִים דְנִים אָל who would have said ..., Sarah shall give children suck? Gen.21.7.

Po. מוֹלֵל fig. to give a sign קורץ בְּעִינְיו מוֹלֵל he winketh with his eyes, he speaketh (i. e. giveth a sign) with his feet Pr.6,13.

II. (בּלֵל) to circumcise, in Kal only imp. אל Jos.5,2.

Niph. בְּמֵל (fut. יִמֵּל , pl וְמָלוֹ, pl נְמֵל (יִמְל , pl יִמֵּל) to be cut off (others: to wither) to be cut off (others: to wither) בְּמֵל יִמֵל יִמְל יִמְל יִמְל יִמְל יִמְל בְּעִיר יִמְלוּ יִמֵל they shall soon be cut down like grass Ps.37,2.—2) to be circumcised, to circumcise particle בְּעִרְלְהָכְם אַת בְּשֵׁר עְרְלְהָכְם and ye shall circumcise the flesh of your forskin Gen.17,11 (=בְּחָלוֹיִל).

Pu. מוֹלֵל (fut. יִמוֹלֵל) to be cut off or down Ps.90,6.

te (וַתְמוֹלֵל fut, הָתְמוֹלֵל to be cut וְּרָמוֹלֵל when

he bendeth his bow to shoot his arrows, let them (the wicked) be as cut in pieces Ps.58,8.

Ch. only Pa. לְבֶּל to speak, to say Dan. 7,8 etc.; בּעָל to speak with, to say to Dan. 6,22.

ילבי pr. n. m. Neh.12,36.

תְּלְמֵד (from בְּלְהָר) m. goad (an instrument for guiding oxen while ploughing) מַלְמֵד הַבָּבְרְר an ox-goad Jud.3,31.

יין (בְּלֵים (Kal rot used).

Niph. אָבְרֶהְיף to be smooth, pleasant are thy words to my palate! Ps.119,103.

m. overseer (others: chief butler) at the Babylonian court Dan.1,11 a. 16.

קלק (= Ch. לְבַל to pluck) to break off, to nip off (the head of an animal, Lev.1,15; 5,8.

לקות (from קבן) m. 1) prey, booty the captives, and the prey, and the spoils Num.31,12.— 2) du. בּילְשׁינִי נְאָרְדְּבָּקְ מַלְּקוֹתְי נָאָרְדְּבָּקְ מַלְּקוֹתְי נָאָרְדְּבָּקְ מַלְּקוֹתְי נַאָרְבָּקְ מַלְּקוֹתְי מַלְּקוֹתְי מַלְּקוֹתְי מַלְּקוֹתְי מַלְקוֹתְי מַלְקוֹתְי and my tongue cleaveth to my jaws Ps.22,16.

ילקוש (from מְלְקוֹשׁ m. the latter or vernal vain (which falls in Palastin) in the month of Nisan before the harvest) Deut.11,14; Jo. 2,23; often coupled with הווי the

early or autumnal rain Deut.11, 14; Jer.5,24; poet. of eloquent speech Jb.29,23.

תְּלֶקְהְיִם (from לְּבֶּר) m. du. tongs, snuffers Is.6,6; sf. בְּלֶקְהִים Num. 4,9.

לתח לתח (from לתח) f. wardrobe, dress-chamber 2K.10,22.

יה אוני pr. n. m. 1Chr.25,4.

קרת (from לתע) f. prop. biter, grinder, hence: tooth; only pl. c. מַלְהָעוֹת Ps.58,7; also with letters transposed מָתַלְעוֹת (see מְתַּלְעוֹת).

(from גּוֹר I; pl. מַּמְּנֶרְה f. store-house, garne: Jo.1,17.

קמָר (from מְמֵרְ m. measure, extent; only pl. sf. מְמֵרֶ its measures Jb.38,5.

קְבְּרְבְּיְ pr. n. one of the seven courtiers of Xerxes Est.1,14; v. 16 Ktib

תוֹת (from תוֹת) m. death (others also: dead body, corpse); only pl. c. לְבָּי לְּבְּי לִבְּי לִבְי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבִי לְבִּי לְבִּי לְבְּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבִּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבִּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְיי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְּי לְּבְּי לְבְּים לְּבְּים לְּבְּי בְּיבְי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְּבְי לְבְיים לְבְּיים לְּבְּים לְבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְבְּים לְּבְּים לְּבְים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְים לְּבְים בְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּיבְּבְּים בְּבְּיבְּבְּיבְיבְּבְּיבְּבְּבְּיבְּבְּבְּיבְּבְּיבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְ

מור (from מור m. 1) mongrel, a bastard Deut.23,3.— 2) an alien rippe בְּמָוֹרְ בָּאִשְׁדְּוֹר dwell in Ashdod Zch.9.6.

מָמְבַּר (from בְּמָבָר; c. בְּמָבָר, sf. עד תם שנת ממברו m. 1) sale עד תם שנת till the end of the year of his sale Lev.25,29; מְמָכֵּרוֹ the money (i. e. price) of his sale v. 50; pl. מְמַבַּרִים that which comes of a sale לָבַד מָמִבֶּרָיו עַל־הָאַבוֹת besides that which cometh of the sale of his patrimony Deut. 18,8 .-2) something for sale, thing sold, ware וָכִי הָמִכָּרוּ מִמְכָּר and if ye sell anything Lev.25,14; הַמּוֹכֵר the seller shall אֱל־הַמְּמַבְּר לֹא נְשׁוּב not return to that which is sold Ez.7,13; מכֹרֵי כֵל־מִמְבַּר and sellers of all kind of ware Neh.13,20.

לא וַמְּכָרוּ מִיְכָּבֶּת עָבֶּר f. sale not be sold as the sale of a bondman (i. e. they shall not be sold as bondmen) Lev.25,42.

קַבְּלְכָּה (from בְּמִלְכָּה נְּה בָּיִהְלְּכָּה , אַרְבָּה יִּמְלְכָּה ; pl. מַמְלְכָּה , c. מַמְלְכָּה (f. 1) kingdom, reign 1K.2,46; in the genitive case as adj.: עִיר בְּמָלְכָה the royal city Jos.10.2; הַמְלְכָה בִית מַמְלְכָה royal house, palace Am.7,13; בית מַמְלְכָה royal seat, throne Deut.17,18; בְּמַלְכָה יִשְּׁרְבָּה the kingdom of Israel 1S.24,21; מַמְלֶּבָה נִשְּׁרָבְּה kingdom of priests Ex. 19,6.

ממלכות (from מְלֵבוּת) f. kingdom, only c. מְלְבוֹת Jos.13,12; 1S.15, 28; Jer.26,1. . מָן see מִמָּר , מִמֶּנִי , מִמֵּנִי

河東京 (from 河東 to mix) m. 1) mixed wine, spiced wine Pr.23, 30.— 2) drink-offering, libation Is.65,11 (三河東山).

קבר (from מְבֶרֶ m. bitterness, sorrow Pr.17,25.

ארייבי pr. n. Mamre, an Amorite
who made a league with Abraham Gen.14,13; אוֹיבי בַּיְרָא the
oaks of Mamre 13,18 or simply
אווייבי שוויים Mamre 23,17, the name of
a grove of oaks near Hebron.

ילר (from מְבֶר) m. bitterness, sorrow; only pl. מַמְרֹרִים Jb.9,18.

תְּשֵׁחְ (from שְּׁיִם) m. anointing קבוֹבּן the anointed cherub that covereth Ez. 28,14 (Vulgate: extended and protecting cherub, taking here שְּׁיַם in the sense of מְּבָשְׁה).

קּמְשֶׁל (from מְשֵׁל m. dominion, rule Dan.11,3; pl. מְמָשֶׁלְים concretly: princes, lords, rulers 1Chr. 26,6.

קְּמְשֶׁלֶה (from מְמְשֶׁלָה; c. הְּמְשֶּׁלָה, sf. מְמְשֵּׁלָה, f. 1) dominion, rule, reign Mic.4,8; of the sun: לְּמָמְשֶׁלָה for the rule of the day Gen. 1,16; אָרָין מְמְשֵׁלִהוּ the land of his dominion 1K.9,19; pl. sf. מְמִשְּלִהוּ his dominion Ps.114,2.— 2) concretely: princes, chief officers (accompanying the king on his expeditions) 2Chr.32,9; pl. הְיִּמְשֵׁלִּהְוֹר (of the moon and stars)

Ps 136.9 — 3) dominion, kingdom 2K 20.13

קבישק (from משק m. possession; c. מישק הרול. possession of thorns, i. e. a place overgrown with thorns Zph.2,9 (comp. מיבש קפיר Is.14,23).

מְתְּקִים (from מְתָּקִים) m. pl. sweets, sweet things וְלְּלוֹ מִתְּקִים וְלָלוֹ his palate is full of sweets and every thing in him is lovely Cant.5,16; אָבֶרוֹ מִשְׁמֵנִים cat fat things, and drink sweet things (i. e. sweet drinks) Neh.8,10.

ishment of the Israelites in the desert) Ex.16,15 a. Num.11,7; sf. The Neh.9,20. (The manna is probably the sweet resin, which in Arabia and other oriental regions exudes in the hot summer months, before sunrise, from the leaves of certain trees.)

אָרָ, יְּבְּ Ch. 1) pron. interrogative: who? what? Dan 3,15; without interrogation Ezr.5,4.— 2) pron. indefinite: יִין every one who, whosoever Dan.3,6.

I. (from מָבֶּהְ: sf. מְבָּהְ) m. part,
portion יְשׁוֹן בִּלְבֵּיךְ מָאוֹיִבִים מִבְּהוֹ that the tongue of thy dogs may
have its portion from the enemies Ps.68,24.

קנים II. (=Syr. מְנִים hair) m. string; pl. מְנִים, also מְנִים strings, stringed instrument Ps.150.4; 45.9.

נוני , מני , combined with

other words ">, before gutturals דם; sf. יושם, poet. יום a. היום; קבר, קבף, קביר, יפה, poet. זקבן; בַּבָּם, בְבָּהָם, poet. בְּבָּהָם, מָהָם, מָהָם, חבהבה) prep. which expresses: 1) taking of a part out of a whole (partitive preposition), hence: of, some of נַּהַבֶּרוֹי and she took of the fruit thereof Gen 3,6; מָוֹקְנֵי הַעִּיר of the elders of the city R. 4, 2; ניפל מן העם and there fell some of the people 2S. 11, 17; בַּוְרַנֶּעם there went out some of the people Ex.16,27; פִיהוּ מָנְשִׁיקוֹת פַּיהוּ let him kiss me with some of the kisses of his mouth Cant. 1, 2: sometimes denoting possession: whose word דַבַר מִי יַקוֹם מְמֶנִי וֹמֵהָם shall stand, of me or of them (i.e. mine or theirs)? Jer.45,28 -- 2) removal from a place or thing, hence: out of, from נתצא מן־הַמַקוֹם and she went forth out of the place R.1.7; קני־הֶרֶה get you out of the way Is 30.11: מַיַם עַר־יַם from sea to sea Ps 72,8: מָמָדְ וָדָלָאַה from thee and farther (beyond thee) 1S.20 22; often prefixed to adverbs of place and prepositions, as: בשט from there, thence: מַצְּינוֹ from where? whence? מַנַה מָנַה from here, hence; מְּבֵּיב from about, round about; מִלְמַשְרָה from above; מִלְמַעְלָה מננד , ממול , מלפני ; from below; from before; 'nnsp from after. לבער from amid, from within; מעם, מעל from with; כמאת from

above; מְבֵין from beneath; מְבֵין from between; frequently after verbs implying cessation, apprehension, deprivation, etc.: מֶבֶתּ to cease from war Pr.20,3; he was afraid to look Ex 3,6; שעו מני look away from me Is.22,4; יהלן what will go away from me? Jb.16,6; hence p often gives an inf. a negative meaning: that not נְשָׁבַעָּתִיּ ו מקצף עַבוּך ומִגער־בַּך I have sworn not to be wroth with thee, nor rebuke thee Is.54,9; in this sense a noun often occurs instead of the inf : מַבֶּרָ מְבֶּרָ he hath rejected thee, that thou shalt not be king 18.15,23 (= jtpp or וֹמֶבֶּר מֵעִיר ;(מָהְיוֹת מֶלֶךְ is deprived of being a city Is.17,1 (= מְהָיוֹת עיר); once in a negative sense with a finite verb: אַרְיִּקוֹמוּן that they rise not again Deut.33,11; שמום Jb.11,15 without a blemish.— 2) in relation to time it expresses: a) the initial point from which a thing takes place: from, since לו העה ההיא from that time forth Neh.13,21; 기가 from that time forth, since then Jer.44,18; מַעַתְּה from now, henceforth; מְנָעוּבֵי from my childhood 1S.12,2; אָם מָבֶטְן אָמָי from my mother's womb, i. e. from my birth Jud.16,17; 11212 since his days, i. e. since the beginning of his life 1K.1,6; מְשָׁנַת from the beginning of the year of jubilee Lev.27,17, opposite

of אַהַר הַיּוֹבֶל v. 18. b) the point at which anything takes place or from which it is continued. חַבְּרָתְ on the following day Gen. 19,34; מַעוֹלֵם from of old, i. e. a long time ago Is.42,14. c) closing point of time whence a thing sets out: after בַחַלוֹם מַהָקיץ as a dream after one awaketh Ps.73, 20; מיוֹמֵים after two days Hos. 6,2; The after (at) the end of Gen.41,1; מַנְמִים after some days, i. e. in process of time Jud.11,4; מְיָמִים רַבִּים after many days Jos. 23,1; מְשֶׁלִשׁ חַרְשִׁים after three months Gen. 38, 24; מַרֹב יַמִים after many days Is. 24, 22. -3) palso expresses cause or ground, hence: because of, for because the Lord מַאַהַבַּת יִי אֶתְכֶּם loveth you Deut.7,8; מַחַמַם בָּגֵי הוְדְה for the violence against the children of Judah Is. 4, 19; -pe מָבְּלִי וְכֹלֶת ... וּמִשִּׂנְאַתוֹ אוֹתָם cause of his inability ... and because of his hatred Deut.9,28; because I knew Is.48,4. — 4) is used to mark the comparative and superlative degrees of adjectives: מוֹב מְבָּלֶק better than Balak Jud.11,25; מַתוֹק מִדְבַשׁ sweeter than honey 14,18; Dan wiser than Daniel Ez 28,3: taller than any of the people 1S.9,2; also with a verb implying quality ינדל ממנו he shall be greater than he Gen. they did הִשְׁחִיתוּ מַאֲבוֹתַם they did worse than their fathers Jud.2,

19; יְרָבֶה מְמְּךְ הַּרֶּרֶךְ the journey is too long for thee Deut.14,24.—
5) in emphatic language וְיֹם is preceded by לְיִלְרְ, לְיִלְ, לְיִלְ, לִילְן לִינְרַבְּיִוֹם לִילְרָבְיִים since the day Jer.7,25; לְמִן־בְּיִוֹם from the small to the great 2K.23,2; יְמִרְחוֹק from afar Jb.39,29.

מָן Ch. (sf. יִבָּר, חָבָּר, הֹבָה, הֹבָה, הֹבָה, (מְנָהוֹן prep. from Dan.2,5; Ezr.4, 21: on account of, because Dan. 3,22; 5,19; בַּעַבַ according to the order Ezr.6,14; 7,23; מוֹרָקשׁט of a truth, i. e. truly Dan.2,47; סן־יַצִּיב of certainty, i. e. certainly v. 8; מְן־לָוַת from the side of one Ezr.4,12; מוֹבֶקבׁם from before Dan.2,18; בְּוֹרֵאָרֵוֹיִ from that time Ezr. 5, 16; כורדי from the time which Dan. 3, 22; also used to mark the degrees of comparison: in בּחַכִּמַה דִּי־אִיתַי בִּי מְן־כַּל־<u>חַיּי</u>ָא wisdom that I have more than any living Dan.2,30; in a partitive sense: portion, part מָנָהֵוֹן דִּי פַרָוֵל a part of them was iron and a part of them clay Dan.2,33.

מָנָה Ch. see מְנָא.

יִּלָגת see מְנָאוֹת.

(from נְנֵן f. song, satire בַּוֹגְינָה f. sam.3.63.

מְנְדָּה Ch. f. tribute (=Ch. מְנָדָה).

קּבֵּעְ (= Heb. בְּבָע, from יְבָּעְ m. 1) knowledge Dan.2,21.— 2) understanding Dan.4,31. (akin to מָנָה; fut. מְנָה; pt. מְנָה; imp. מְנָה; inf. מְנָה, prop. to divide, to separate, hence: 1) to appoint, to allot to (with יִלְהָרֶב לַחֶּרֶב מֹחָרָב and I will appoint you to the sword Is.65,12.—2) to number, to count Gen.13,16; of the numbering of people 2S. 24,1

Niph. נְמְנֶה (fut. מְנֶהְ: inf. הַבְּנוֹת) to be numbered, reckened Gen.13, 16; Is.53,12.

Pu. מְנָה (pt. מְלֶהֶנֶּה) to be appointed, to be set over (with עַל 1Chr.9,29.

Pa. פני to appoint, to set over (with צֵי Ezr.7,25; Dan.2,49.

קָנָה (from מְנָה ; כּ. מְנָה ; קּנָה f. part, portion, present Ex.29,26; especially of food 18.1,5; שַּׁלֵּה to send portions (from a feast) Neh.8,10; Est.9,19; fig. מְנֵה the portion of thy measure (i. e. the lot apportioned to thee) Jer.13,25.

מָנֶה (from מָנִים; pl. מְנָה) m. maneh,

a weight of 60 sacred shekels Ez.45,12 or 100 common shekels 1K.10,17 a. 2Chr.9,16.

לְנֶה (from מְנָה m. unit of number: time; only pl. אַשֶּרֶת מֹנִים ten times Gen.31,7 a. 41.

קּוְהָנ (from לְּהָהֵג ; c. מְּנְהֵנ (m. driving (of a chariot) 2K 9,20; in modern Hebrew מְנְהָנ (pl. מְנָהָנ fig. conduct, custom, usage.

to shine; only pl. מְנְהָרְהׁ f. prop. light-hole, hence: cleft, hole, recess, den Jud.6,2.

קנוֹד (from בְּוֹדְיּם; c. מְנוֹדְ m. a nodding, shaking מְנוֹר רֹאשׁ בַּיְּאָמִים a shaking of the head (i. e. an object of derision) among the people Ps.44,15.

קנוחת, קנוחת (sf. מְנוּחָתי; pl. מְנוּחָת)
f. 1) rest, repose 1K 8,56: hence:
means of giving repose 2S.14,7—
2) quiet, stillness, peace
איש a peaceful man 1Chr.22.9;
הוחות a peaceful waters Ps.23,2.—
3) resting-place, refuge מַּנְנוּחֹת quiet resting-places Is 32,

18; שֵׁר מְנוּחָה master of quarters for rest, quartermaster Jer.51,59 (Eng. Bible: a quiet prince).

(נגן (acc. older Jewish interpreters בּין , from נגן m. offspring, child מְפַגַּק מָנַעֵּר עַבְּדוֹ וְאַחַרְיתוֹ יִהְיָה מְנוֹן if any one delicately bringeth up his servant from childhood, he will at length become as his child Pr.29,21 (Vulgate: he will be refractory; acc. Stb. מְנֵנוֹן is from מְנָנוֹן 'present' with sf. יוֹן and signifies: beggar, parasite).

קנְּקָה (c. מְנְּקַה) f. flight Is.52,12; בּוֹלְקַה as fleeing from the sword Lev. 26,36.

קניר (from לָנוֹר, c. מְנוֹר) m. prop. plough-share, hence: beam מְנוֹר מי, a weaver's beam 1S.17,7.

קנֹרָה, מְנֹרְה (from נוּר בּ, מְנוֹרְה, מְנֹרְה, מְנֹרְה, וּלְרָה, וּלְּרִה, וּלְּרִוֹת pl. (מְנֹרוֹת f. candlestick Ex.35,14.

מְנְיֵרְ (comp. בְּוְיֵרְ) m. one crowned, a prince; only pl. sf. מְנְיַרִין thy crowned ones Nah.3,17.

in Ar. to give, to bestow, whence the next word.

מְנָחָה (c. מְנְחָתִי sf. מָנְחָתִי; pl. חִוֹחָה,

c. תְּלְחָתׁ (מְּלָחָתׁ) f. 1) present, gift Gen. 33,10.— 2) offering to God, sacrifice Gen.4,3; Is 1,3; applied especially to bread and drink offerings Lev.2,1; 6,7, different from מְּבָחָת הַּתְּמִיר וְצָּבְּחָ the continual (i. e. morning and evening) offering Neh.10,34; בַּחַת עֵּבֶר the evening sacrifice Dan.9,21; Ezr. 9,4.— 3) tribute 2K.17,4.

בּתְהְהְ Ch. f. present, offering Dau. 2,46; Ezr.7,17.

מנחם pr. n. king of Israel 2K.15,17.

קבר (בְּנְבְּחַת 1) pr. n. m. Gen.36,23.— 2) a place in Benjamin 1Chr.8,6 = מָצִי חָצִי , which see.

לְנֵי (from בְּיֵבְ to allot, to destine) f destiny, fate (designation of a Babylonian deity, prob. Venus, which the Babylonians consider ed the goddess of fortune) Is. 65,11.

pr. n. a province of Armenia Jer.51,27.

 $\alpha = 0$ קּנִים, see מָנָי II. -2 מָנָי (גי II. -2) קני אָנָי הוא 0 from Jud.0,14; Is 0,11.

י מִנָת see מִנֵיוּת.

מנים see מנים.

וו מן see מנים II.

מנֶה see מֹנִים.

ל מִיָמִין see מִנִימִין 1.

רבין Ch. (from בְּנִין; c. מְנָאַן; c. מְנָאַן m. number Ezr.6,17.

pr. n. an Ammonite city Jud.

11,33, whence wheat was brought to Tyre Ez.27,17.

קּנְלֶּה (from בְּבָה șɨ, מִנְלֶּה acc Stb. upper extremity, top (of a tree) לא יִשְּהְ בְּאָרֶץ מְנְלָם their top sinketh not to the earth (because of the abundance of fruit) Jb. 15.29.

(akin to מְנָה) to divide, to separate, whence מָנִים, מָן, מַן.

מנוקה see כנקה.

392

(קבע (fut. מִנְעַ ; pt. מִנְעַ; imp. מָבָע) 1) to withhold, to hold back, to refrain (usually with in of the person or thing) רא־אָמָנע מָבֶּם ו בבר I will not withhold a word from you Jer.42,4; קוֹה בָתוֹף and he will hold it back within his palate Jb.20,13; בָּנְעִי refrain thy voice from weeping Jer.31,15; of the flow of a river: to restrain, to bar ו וַאָּמָנַע נַהַרתִּיהָ I restrained its rivers Ez.31,15.— 2) to withdraw, to prevent (with מָנעני (מָן שהבע אהָך who hath withdrawn me from injuring thee 18.25,34; שום שוש who withdraweth his sword from blood Jer.48,10.-3) to keep back, to refuse אַרֶשֶׁת the request of his lips thou hast not refused Ps. 21,3; מָנְעוּ הַמוֹב מְבֶּם they have kept back (refused) what is good from you Jer.5,25; לא ימונעני ממוך he will not keep me back from thee (i. e. not refuse to give me to thee) 2S.13,13; seldom with 5 of the person: לֹא־יִמְגַע מוֹב לַהֹּלְבִים

393

he will not refuse any good to those that walk with

integrity.

Niph. נְמָנֵע (fut. יַמַנֵע) 1) to be withheld, restrained נַיּמַנְעוּ רָבְיבִים the showers have been withholden Jer.3,3; with 12 of the person: וִיְמַנֵע מָרִשָּׁעִים אוֹרָם and from the wicked their light is withholden Jb.3S,15.- 2) to keep oneself back, to be prevented from (with אַל־נַא הָפַּנַע מִהַלֹּדְ (בֶּן pray, do not keep thyself back (or: do not suffer thyself to be prevented) from coming unto me Num.22,16.

מנעול (from נַעַל) m. bolt, bar, lock Neh.3,3; בפות הַפֵּנְעוּל the handles of the lock Cant.5,5.

m. bolt, bar (= בועל; others: shoe) Deut. 33,25.

מנעמים (from נָעַם m. only pl. מַנעם delicacies, dainties Ps.141,4.

(נְוֹעַ מוּענעים (from נְוֹעַ pl. m. sistrum, rattle (musical instrument) 28.6,5.

, מָנַקִּיוֹת (from נָקָה; only pl. מְנַקִּית, sf. מנקיותיו f. bowl for libation, sprinkling-vessel Ex.25,29; Jer. 52.19.

מנקת (= מינקת) see ינק Hiph.

מנשה pr. n. 1) son of Joseph, adopted by Jacob Gen.48,5; also name of the tribe descended from him Num.2,20, whose territory was partly beyond and partly

on this side the Jordan Jos. 17,5; patr. אָנְשִׁי Deut.4,43. — 2) a king of Judah, son of Hezekiah, and notorious for his idolatry 2K.21,1.- 3) name of several other persons Jud. 18,30; Ezr. 10,30 a. 33.

מנת (from מָנָיוֹת; pl. מָנָיוֹת, מָנָאוֹת) f.part, portion 2Chr.31,4; Neh.12,47; the portions according. to the law v. 44; fig. בנת the portion (prey) of foxes Ps.63,11; מְנַת כּוֹכַם the portion of their cup (i. e. the lot assigned to them) Ps.11,6.

בוב (from בְּבַב) m. one pining, one afflicted לַפָּס מָרֵעָהוּ תְּסֶד to him who is afflicted kindness is due from his friend Jb.6,14.

מַם (from בַּבֶּב ; pl. מְמָבִים m. tribute, tax Est.10,1; usually: a tributary, bond-servant הָיָה לָמַס to become tributary Lam.1,1; קבר מש a servant unto tribute Gen.49,15; שֵׁרֵי ספים service-masters, task-masters Ex.1,11.

במב (from בַבֶּבָּ; sf. וֹמָסָבוֹ m. 1) circle, company (the divan of the orientals) בַּמֶּלֶךְ בָּמְלָבוֹ tho king in his circle Cant.1,12 (Eng. Bible: at his table) .- 2) pl. environs מָסָבֵּי יָרוּשְׁלַם the environs of Jerusalem 2K.23,5; hence as adv.: round about 1K.6,29

(מָסָבּוֹת (= מָסַב 2; only pl. מְסָבָּה מַּטְבוֹת מְהָהַפָּן adv. round about it is turned round about by his guidance Jb.37,12.

(from 14) m. 1) locksmith 2K.24,14; Jer.24,1 (in both passages in a collective sense: locksmiths).— 2) prison (prop. enclosing) Is.24,22; Ps.142,8.

קְּמָבֶּרְ (from בְּיָבְיּ, sf. יְּחְבָּרְהְיּ, pl. הְיִבְּיְרְהְיִהְ ; f. stronghold, fortress 28.22,46; Mic.7,17.— 2) margin, border, ledge (around a table) Ex.22,25.— 3) enclosed panel 1K. 7,28 – 31.

קפר (from לְפָלָ) m. foundation, ground 1K.7,9.

וֹלְכְּדְרוֹן (from בַּקְרוֹן) m. row of columns, colonnade, portico Jua.3,23.

רְבְּיָ (akin to בְּבְיָּ) to melt, to flow (Kal not used).

Hiph. הַּמְסֵר (מֹ pl. הַמְסֵר הַ for הַמְסֵר , sf. סַבְּיִר, ap. מַכְּיִם (מֹ אַרָּיִי, sf. סַבְּיִר, ap. בְּמָטָר , sf. סַבְּיר , ap. בּמָטָר , sf. סַבְּיר , ap. בּמָטָר , sf. סַבְּיר , ap. בּיר מָטָר , sf. סַבְּיר , ap. בּיר מָטָר , sf. סַבְּיר , ap. בּר מְעָרִי עַרְישׁי אַמְטְר , sf. סַבְּיר , ap. with מוֹ אַנְיר עַרְישׁי אַמְטְר , with my tears I make my couch to flow 6,7; fig. with בּוֹ to cause the heart to melt, i. e. to make it timid Jos.14,8.

קבּה (from הַּםְ; c. הַּהַה ; pl. הַּהַה)
f. 1) trial, temptation, testing
Deut.6,16; 7,19; Ps.95,8.— 2) trial,
suffering Jb.9,23.— 3) pr. n. a
place in the desert Ex.17,7.

fying: according to the number, i. e. according as).

קֹבֶה (from מְבָּה) m. covering, veil Ex.34,33.

קסוּבְה (for מְשׁוּבְה from מְשׁוּבְה f. thorn-hedge Mic.7,4.

מְּמָת (from מְּלְּבָּוֹת to remove) m. prop. a removing, hence: relieving מְּמָר מִישְׁמֶרְת תַּבְּית מַקְּה and ye shall keep over the house a relieving watch 2K.11,6 (Eng. Bible, with Kimchi: keep the watch of the house, that it be not broken down, reading מְּמַבְּיבָּוֹת.

רָבְּרָ (from תְּבְּרָ; c. רְבְּבְּרָ m. trade, traffic 1K.10,15.

קֹבֶּהְ (akin to תְּבָּהְ; inf. קֹבְּהְ) to mix, to mingle Ps.102,10; particularly of the mixing of wine with spices Is.5,22: Pr.9,2; fig. of Egypt: יִי בְּבָּהְ רוֹחַ עִיִּעִים the Lord had mixed in the midst of her spirit of perverseness Is.19,14.

Top m. mixture, mixed wine Ps. 75,9.

יל (from בְּקַרָה I; c. בְּקַבָּה f. f (מַמְכָּרֹת f. 1) melting, fusion of

metals אֵלְהֵי מַמְכָה a molten calf Ex.32,4; אֵלְהִי מַתְּכָּה molten gods 34,17; also alone: a molten image Deut.9,12.— 2) pouring out, hence acc. Ges.: covenant, league (made with libations) אַלְהָי מַתְּכָה וְלֹא and that make a league, but not of my spirit Is.30,1 (Eng. Bible: and that cover with a covering, etc.).

II. (from בְּבֶּה וּנְסֵּבְּה (covering, vail בְּבָּה וּנְסִבְּה וּנְסִבְּה the vail that is spread Is. 25,7; צְּרָה צְּרָה the covering is too narrow to wrap himself in 28,20.

בְּלֹ (from בְּבֶּר f. covering בְּלֹ קּבָר מְּסְבָּהָן יִקְרָה מְּסְבָּהָן every precious stone was thy covering Ez.28,13.

(from 일후 II.) m. poor, needy Ec.9,16.

תְּבְנוֹת (from בְּבְּנוֹת f. poverty, neediness Deut. 8,9.

ת (from בְּבָּנוֹת I.; only pl. חוֹלְבְנוֹת (from בְּבָנוֹת I) storing, laying up היל cities for storing provisions Ex.1,11 (Eng. Bible: treasure cities).— 2) store - house, magazine 2Chr.32.28.

מְבֶּבְתְ (from בְּבְּוֹן II.) f. the warp of a web Jud.16,14.

הקלה (from לבים: c. הלקים; pl. היקלים (from לבים: c. הלקים) f. 1) road, way, highway 1S.6,12; Is.40,3; of the paths of the stars Jud.5,20; fig. of the way of life Pr.16.17.— 2) staircase, stairs, (= בים) 2Chr.9,11.

לְּלְלְּלְ (from לְּלֵבְ m. road, way, highway Is.35,8.

לְּבֶּלְ (from מְבֵּלְ m. nail; only pl.

מַסְמָּרִים Is.41,7, מַסְמָרִים Jer.10,4

(Ec.12,11 מְסְמָרִים also מָסְמָרִים 1Chr.22,3 a. מַסְמָרִים 2Chr.3,9

DDD (inf. DDD) to melt, to dissolve, to perish DDD בוֹם בּלְּבָּׁים as the sick man perisheth (pineth away) Is. 10, 18 (Eng. Bible: as when a standard-bearer fainteth; acc. others = בַּבָּיׁ בַּבְּיִים as eaten by moths).

Niph. בּבֵי (once בּבִי Ez.21,12, בּבְי (once בּבִי Ez.21,12, בּבְי (once בּבִי (once בּבי (once בּבִי (once בּבְי (once בּבְ

Hiph. Dan to make faint, to discourage Deut.1,28.

קבּקעים (from בַּקְנִים, pl. בַּקּטָעים, c. יבְּקּעִים (from בַּקּטָעים, c. יבְּקּעִים (den.13,3; Num.33,1.— 2) the setting forward of the for the setting forward of the camps Num.10,2.— 3) the breaking loose, quarrying אָבָן שְׁיֵלְמָה עַּהְיִינִים צְּיִנְיִים צְּיִנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים וּשִּילִים וּשִּילִים עַּבְּינִים וּשִּילִים וּשִּים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשְּילִים וּשִּילִים וּשְּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשִּילִים וּשְּילִים וּשְּילִים וּשְּים וּשְּילִים וּשְּיים וּשְּילִים וּישְּים וּשְּיים וּשְּילִים וּשִּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּישְיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּישְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּיים וּשִּיים וּישִּיים וּשְּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשְּיים וּשִּיים וּשִּ

לֶּמְעָר (from מָמָעָר) m. support, אוֹבּ

ustrade 1K.10,12, for which the parallel passage 2Chr.9,11 has מְּסְלוֹת.

קְּמָבֶּרְ; c. רְבָּיִבְּיָר; sf. רְיִבְּיִבְּרָ) m. mourning, lamentation Gen.50,10; Mic.1.11; Ps.30,12.

NIĐỘN (from NĐD) m. fodder, provender Gen.24,32.

הַבְּחָהָ (from הַּבְּחָה) f. 1) scurf, scab Lev.13,8.— 2) kerchief, cape; others: cushion; pl. הַוֹּחְבָּחָהְ Ez. 13.18.

מָסְפַּר (from בְּבָּר; c. מְסָפַר; sf. קסָפַּרָט , מָסְפַּרָט ; pl. c. יִסְסְפַּרָט m.1) number Ex. 16, 16; Num. 1,2; sometimes pleonastically with numerals, as צַשִּׂרִים וַאַרָבַע מִסְבָּר twenty-four in number 28.21,20; אין מְסַבּר without number, innumerable Gen.41,49; contrarily אַבְּבֶּבְ signifies: what can be numbered, countable, i. e. few Is. 10,19; יָמִים מְסָפְּר a few days Num. 9,20; מְתֵי מְקַפַּר few men Gen.34, 30; Deut.4,27; in Deut.33,6 ייהי a negative is implied מְתַיּוֹ מִּסְפַּר and it is to be rendered: let not his men be few; אָמָכָפַר Num.23, 10 acc. some = במי ספר .- 2) telling, narration Jud.7,15 (comp. TDD Pi.).— 3) pr. n. m. Ezr.2,2 = מספרת Neh.7,7.

קַּבְבֶּר pr. n. m. see מְסִפָּרָת 3.

ים (inf בְּיבְי to give, to commit trespass against the Lord Num.31,16 (in Rabbinical literature בְּיבָר to de-

liver, to hand, to give up, to betray; מַכְּרָה tradition; pt. מַכָּר traitor, denunciator).

Niph. 기미구 (fut. 기미구) to be delivered, given (of recruits for military service) Num.31,5.

רֹבֶר (from בְּיֵר) m. admonition, instruction Jb.33,16.

קֹכֶּה (בְּאַסְרָת הַבְּרָית from מְצִּסְׁרֶּת בּ bond הַבְּרָית the bond of the covenant Ez.20,37.

(from בְּחָרֶה m. hiding-place, covert Is.4.6.

קרָת (from בְּיָבְי, pl. מְּיִבְּרִים m. hidden place, hiding-place Is. 45,3; Ps.10,9.

קַיּבֶּר (from יְטְבָּר; pl. sf. מַיִּנְבָּר) m. work, doing Jb.34,25; also Ch. Dan.4.34.

קּעָבָה (from מָעָבָה; c. מָעָבָה) m. density, compactness בְּמַעָבָה in the compactness of the earth (i.e. in the compact, clayey soil) 1K.7,46.

מַעְבָּרָה (בּ מַעְבָּרָה ; pl. מַעְבָּרָה and מַעְבָּרָה, c. מַעְבָּרָה f. passage, ford, pass Jud.12,5; 18.14,4; Is. 10,29; 16,2.

קינהל (from מְעְגָּל, c. מְעָגַל ; pl. c. מְעָגָּל ; sf. מְעָגָּל, more frequently מִעְגָּלוֹהָן m. 1) circle, ring, round camp 1S.26,5.— 2) path, way; fig. מְעָגָּלוֹרְנְעָדְּל the paths of righteousness Ps. 23,3; 17.5; Pr.5,21.

עבר (fut. מוֹעֵר; pt. מוֹעֵר) to waver, to totter, to slip Ps.26,1; לְּבֶר whose feet waver Jb. 12.5.

Pu. אָנעד to be made to waver; only pt. f. בול מועדת a wavering foot Pr.25,19 (בועדת; acc. Ges. מועדת is for מועדת pt. of Kal).

Hiph. הָטְצִיר (imp. בְּטְצִיר) to cause to waver or slip, with בְּטָבֶוֹן Ps.69,24; הַעְמִרְהָ Ez.29,7 acc. Fuerst for הַנְמָצִרְּחָ

יבעבי pr. n. m. Ezr.10,34.

מישַרְיָה pr. n. m. Neh.12,5 = מַעַרִיָּה v. 17.

ק (from יְעָרָן; only pl. מַעָרָנִים; only pl. מַעַרְנִים; only pl. מַעַרְנִים; only pl. מַעַרְנִים; only pl. מַעַרְנִים and מַעַרְנִים of only pleasure (קַעָרְנִים and adv. מַעַרְנִים and only pleasure Pr.29,17; as adv. מַעַרְנִים with delight, cheerfully 18.15,32.

קערה (שנד from מערה) f. fetter, band מערה from מערה) f. fetter, band מערה the fetters of the Pleiades Jb. 38, 31 (parallel to מייבות). Acc. Kimchi here belongs the adv. מערה ואונה 18.15,32, which is to be rendered: in fetters; but see under מער מערה.

ילְבְּרֵ (from עֲרֵה m. weeding-hook, hoe Is.7,25.

מעה (from מעה; only pl. מַעָה, c. י (מָעֵיהָם, sf. מָעֵיךָם, m. 1) the bowels, intestines 2S.20,10; 2Chr. 21,15; Jon.2,1; in a wider sense: a) the body, the womb מְמֵעִי אָמֵי from the bowels, i. e. the womb, of my mother Is.49,1; ... יצא מִמִעי to come forth out of the bowels of ..., i. e. to be begotten of ...; are there yet העור לי בַנים בּמְעֵי any more sons in my womb? R.1,11. b) the belly (externally) Cant.5,14. c) the inmost part of the body, as the seat of the emotions: my bowels, i. e. my inmost parts, boiled Jb. 30, 27; my bowels are troubled מַעֵי לוֹ for him Jer.31,19. d) the heart, as the seat of understanding: thy law is within תּוֹרַתָּךְ בָּתוֹךְ מֵעֵי my heart Ps 40,9. – 2) pl. מִעוֹת (c. מְעוֹת) fig. of the bosom of the sea: וְצָאֵצָאִי מֵעֶיךְ כִּמְעוֹתְיו acc. Ges: and the offspring of thy bowels like the offspring of its bowles, i. e. numerous as the offspring of the sea (the fishes) Is.48,19 (Eng. Bible acc. ancient interpreters: like the gravel thereof; the Targ. renders בָּמְעוֹתְיוֹ 'particles' (פרודי), meaning grains of sand).

 pl. sf. מְעָיִיְרָ Is.23,11 for מְעָיִיְרָ m. prop. strength, force, hence: fortified place, fortress Jud.6,26; אָרֵי בְעִי בְּעִוֹ fortified cities Is.17,9; of Tyre: מְעִי בִּעִי the fortress of the sea 23,4; fig. of God: אַרֹי בְעִיִּי the rock of thy strength Is.17,10; the God of forces (a Syrian deity) Dan.11,38.

מַעַבָּה pr. n. see מַעַוֹהָ 2.

קיניוֹ וּלְינִינּי (from יִנִינּי , c. מְעִינִי , sf. מְעִינִי , sf. מָעִינִי , sf. מָעִינִי , sf. מָעִינִי , sf. מַעִּינִי , sf. מּעִינִי , sf. מַעִּינִי , sf. מַעְינִי , sf. מַעְינִי , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , קרַשְּׁרְּ מְּעְיִנְין , קרַשְּׁרְּ מְנְיִיְנְיְּרְ מְּעְינִין , קרַשְּׁרְּ מְעִינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַעְינִין , sf. מַנְיענִיי , sf. מַנְיענִין , sf. מַנְיענִיי , sf. מַנְיענִינִי , sf. מַנְיענִיי , sf. מַנְיענִי , sf. מַנְינְינְינִי , sf. מַנְינְינְינְינְינִינְינִינְינְינְינִינְינְינְינְינְינְינְינְינְינְינְינִינְינְינְינְינְינְינְינְינִינְינְינְינְינִינְינְינְינְינְינִינְינְינִינְינִינְינְינִינְינִינְינְינִינְינְינִינְינִינְינְינ

ווי אווי די II. pr. n. 1) a male person mentioned in 1Chr.2,45.— 2) a city in Judah, near Carmel Jos. 15,55; in its vicinity was the desert מִינִים 1S.23,24.— 3) אווי בר מִינִים 1S.23,24.— 3) אווי בר מִינִים 1Chr.4,41), a tribe in Arabia Petraea, where yet at the present day there exists a town Maan, to the south of the Dead Sea.

קעוֹן (בְּעַל m. habitation of heaven; occurs in the pr. n. בַּעַל (a place in Reuben) Num. 32,38, which is abridged from בָּיַת בָּעַל מְעוֹן Jos.13,17, abridged again into בִּיִת בָעוֹן Num.32,3, and contracted into אָנוֹן Num.32,3.

קענה, מְעוֹנְה (בְּעוֹן בּה , מְעוֹנְה ion Jer.21,13; of the habitations of wild beasts: lair, den Cant. 4,8; of the dwelling-place of God Ps.76,3; fig. of God: refuge מִענָה מְעָנָה the eternal God is thy refuge Deut.33,27.

קעונים pr. n. 1) male person mentioned in Ezr.2,50 a. Neh.7,52.—
2) see קעונים II. 3.

יבונותי pr. n. m. 1Chr.4,14.

קינה (from אין II.; c. איף) m. darkness, gloom אָנה אָנהָ darkness of oppression 1s.8,22.

קעוֹר (from עוּר II. = נְּנְרָה) m. nakedness; only pl. sf. מְעוֹרִיהֶם their nakedness Hab.2,15.

ייָר, אַמְעָיָר, זּקְיָר, n. m. Neh.10,9; 1Chr.24,18.

נְיִלְעֵם (fut. יַּיְבְעֵם ; inf. יַּבְיּטְם) in Ar. to scrape off, hence: 1) to be polished, sharpened, see יַבְיב, — 2) to be lessened, diminished Ps.107, 39; Pr.13,11; hence: to be or become little, few וְאָבִינְעִם הַבִּית מְשֵׁה and if the house be too little for the lamb Ex.12,4; בּיִבְינִם הַּפִּינִם הַפָּינִם הַשְּׁנִים הַשְּיִּים הַשְּׁנִים הַשְּׁיִּים הַשְּׁבִּים הַשְּיִים הַּשְּׁיִים הַשְּׁיִים הַשְּׁיִּים הַשְּׁיִים הַשְּׁיִים הַשְּׁים הַשְּׁים הַּיִּים הַשְּׁיִים הַשְּׁים הַּיִּים הַּשְּׁים הַּיִּים הַשְּׁים הַּיּים הַשְּׁים בּיּים הַשְּׁים בּיּים הַשְּׁים הַּיּים הַיּים הַשְּׁים בּיּים בּיִּים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בְּיִּים בּיּים בּיִים בְּיִּים בּיּים בּיִּים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיים בּיים בּיִּים בּיים בּיים בּיִּים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּיבְּים בּיִּים בְּים בּים בּיּים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּים

Pi. ២૫0 to become few Ec.12.3.

Hiph. בְּטִינִים (fut. מַטְינִים: pt. מַבְּעִים: pt. 2) to diminish Lev.26,22.—2) to make few, to bring to nought Jer.10,24.—3) to do anything in a slight degree (the action being implied by the context)

שלימי borrow thee vessels... de not borrow few 2K 4,3; במעים אסף עשְרָה הָשְרָים he who did (i. e. gathered) little gathered ten homers Num.11,32; and they gathered, some more, some less Ex.16,17; מחוו הבּמִעִים לא הַחָמִיר לא הַחָמִיר לא הַחָמִיר אוֹ בַּמְעִים לא הַחָמִיר אוֹ בּמָעִים לא הַחָמִיר אוֹ בּמָעִים לא בַּמְעִים לא בַמְעִים לא בַמְעִים לא בַמְעִים לא בַמְעִים לא בַמְעִים לא בַמְעִים מוֹ the poor shall not give less Ex.30,15; מוֹנְים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מו

מַעַם, הְעָשֵׁ (from מַעַבָּ) m. prop. a scraping, hence: 1) fewness, a little מַעַט אַשֶּר הַיָה לָה it was little that thou hadst Gen. 30,30; in connection with an other noun, either precedes it in the construct state, as מָעֵם אֹבֶל a little food Gen. 43,2, or is put in the genitive, as: מָהֵי מִעֵּט men of fewness, i.e. few men Deut.26,5.-2) as adv. a little; not much אָבָתָה she tarried in the house but little R.2,7; עוֹר מִעַם yet a little while, i. e. soon Ex. 17,4; in a strengthened sense יוֹד yet a very little while Is.10,25; מַנַט מָנַט little by little, i. e. by degrees Ex.23,30; with 12 of the person בַּבָּם is it little for you? (is it not enough?) Num.16,9; הַמְעַם מְהַוֹנוּהֵיך did you have little of thy whoredoms? (were thy whoredoms not enough?) Ez.16,20; בָּמָעַם nearly, almost:

אים ליבְעי my feet were almost moved Ps. 73,2; שני בליגע but for a little moment Is. 26,20; Ezr. 9,8; ... שָׁ מִשְׁמִ בָּעִי שׁ but little that, scarcely Cant. 3,4.—3) as adj. small, few Num. 26,54; pl. מְשִׁמִים Ps. 109, 8; Ec. 5,1.

בּעשׁ (from מַעשׁ 1) adj. whetted, sharp; only f. הַעָּשׁה Ez.21,20.

קבְּהָה (from נְעֲמָה; c. מַעֲמָה) m. garment, covering Is.61,3.

קַנְעָבְּה (from לְעָלֵי ; only pl. סוֹעְעָבְּה (בּוֹטְמָבְּה f. cloak, mantle Is 3.32.

ישבי pr. n. m. Neh.12,36.

עִי (from עָוָה, same as עִיָּה) m. heap מִעִי מַפְּּלָה heap of ruins Is. 17.1.

בְּעִילִים (from בְּעִילִים; sf. בְּעִילִים, מְעִילִים; pl. מְעִילִים (מְעִילִים) m. upper garment, cloak, robe (מְעִילִים) the robe of the ephod (a sleeveless garment worn by the high-priest under the ephod) Ex.28,31; of the robes of kings' daughters 2S.13,18; fig. יְעָמִינִיל אָדְרָקה יִעְמִינִיל מְנִאָר הַיִּעְמִינִיל מְנָאָר he hath covered me with the robe of righteousness Is.61,10; מְנִיעִם בַּמְּעִיל מְנְאָד and he wrapped himself with zeal as with a cloak 59,17; so also of shame Ps.109,29.

מעים or du. מַעִים see מַעִים.

בְּעָיִן Ch. du. belly; only pl. sf. מְיָהִי ביִּרְיָּרָ Dan.2,32.

(acc. Ges. den. from נְצִין: c. מַעְיָנִים אָרָנִים Ps. 114, 8; pl. מַעְיָנִים and מַעְיָנִים c. מַעְיָנִים

מעינות (מעינות m. 1) fountain, spring, well Hos 13,15; מעין ישיתוהו they make it a well (i.e. watered) Ps. 84,7; fig. מַעִינֵי הַיִּשׁוּעָה the springs (sources) of salvation Is. 12, 3; a sealed fountain (figure of virginity) Cant.4,12; בַּעִינֵנ Ps 87,7 my springs, i. e. sources of delight: וְשַׁרִים בָּל־מַעְיָנַי as well the singers as the players on pipes shall be there: all my springs of delight are in thee (some take מעיני to mean 'my looks', from עַוּיֵן, rendering all my looks are directed toward thee; Stb. takes it to be identical with the Chaldee מֵעְיָנֵא 'bowels', 'inmost parts', rendering the whole verse: and all my inmost parts are sounding of thee as if with pipes).

קְעִינִים Ktib for קְעוּנִים, see קְעִינִים,

ים to press, to bruise; only pt. p. קעה one that is bruised (of an animal emasculated by bruising the testicles) Lev. 22,24; בְּבָּרֶץ his spear was pressed (i. e. stuck) into the ground 1S. 26,7

Pu. ਸੁੱਧ to be pressed (of the breasts of a dissolute woman) Ez.23.3.

רבּיב pr. n. 1) son of Nahor Gen. 22,24.— 2) father of the Philistine king Achish 1K.2,39 = אָרָיבְּיב 1S.27,2. — 3) wife of Rehoboam 1K.15,2; 2Chr.11,20, for which 13,2

יבְּיהוּ (בּיִהוּ בּיִי בְּיִהוּ - 4) a wife of David 283,3.— 5) a city and region at the foot of Hermon, not far from 28.10,6, whence the adjacent portion of Syria is called אַבר בִּית בִית בַּית בַּית בַּית בַּית בַּית ישׁבָּר בַּית ישׁבָּר בַּית ישׁבָּר בִית ישׁבָּר בִית ישׁבָּר בִית ישׁבָּר בִית ישׁבָּר בִית ישׁבָּר בַּית ישׁבָּר בַּית ישׁבָּר בַּית ישׁבָר בַּיּת ישׁבָר בַּיִּר בַּית ישׁבָר בַּיּת ישׁבָּר בַּית ישׁבָר בַּיּת ישׁבָר בַּיִּר בַּיּת ישׁבָּר בַּית ישׁבָר בִּית ישׁבָר בַּיִּר בַּיּת ישׁבְּר בַּיִּת ישׁבְּר בַּיִּת ישׁבְּר בַּיִּר בִּית ישׁבְּר בַּיִּת ישׁבְּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּת ישׁבְּר בַּיִּר בִּית ישׁבְּר בַּיִּר בִּית ישׁבְּר בַּיִּר בִית ישׁבְּר בַּיִּר בַּיִּר בִּית ישׁבְּר בַּיִּר בִּית ישׁבְּר בַּיִּר בְּיִר בִּית ישׁבְּר בַּיִּר בְּיִּר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִּרְיִי בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִיי בְּיר בְּיר בְּיִי בְּיר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי

בְּעִיל (fut. בְּעִיל a. יִמְעל ; inf. מְעֵל ,
אַבְּעוֹל ; inf. בְּעִיל ;
אַבְּעוֹל ; inf. בְּעִיל ;
אַבְּיל a. יִמְעַל Ez.20,27) 1) to cover,
to veil, whence יִמְיל – 2) to act
covertly, treacherously, faithlessly Pr.16,10; בְּעַל בַּעַל בַּעַל הַנְיל בַּעַל בַּעַל בַּעַל הַנְיל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל הַנָּעל בַּעַל בַּעַל בַּעַל מַעַל אַבּע יוֹנוֹן זְּיַל יוֹן
of the person: to deal treacherously
with, to sin against Num.5,27;
with ⊃ of a thing: to commit a
trespass on, to take by stealth
Jos.7,1.

ת מַעלו (from מָעלו 2; sf. מְעַלו (מַעַלָם, מַעלו 1. (from מַעַלו 2; sf. מַעַלו (מַעַלַם, מַעַלו 1. (from מַעַלו 2; sf. מַעַלו (מַעַלו 1. (from מַעַלו 1. (from מַעַּלוּ 1. (from מַעַלו 1. (from מַעַּמַוּ 1. (from מַעַּמַי 1. (from מַעַּמַוּ 1. (from מַעַּמָּמַוּ 1. (from מַעַּמַוּ 1. (from מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעְּמַּ מַעַּמַּ מַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַּמַּ מַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעַּמַּ מַעְּמַּ מַּמַּמַּ מַּמַּ מַעַּמַּ מַּמַּ מַעַּמָּ מַּמַּמַּ מַּמַּ מַּמַּ מַּמַּ מַּמַּ מַּמַּ מַּמַּמַּ

וו מַעַל (from עָּרָה m. what is above, upper part, height; commonly with prefix מבּיעַל בּי לַרָּב from above Is.45,8, or simply above Am.2,9; מְמַעַל לְּיִילְּה upon the wood Gen.22,9; מְמַעַל בְּיִלְּיִלְּיִם upon the waters of the river Dan.12,6; with הוא מַעְלָה upon the waters of the river Dan.12,6; with מַעְלָה upwards Jud.7,13; מַעְלָה higher and higher Deut. 28,43; מִעְלָה from ... and upward: מִעְלָה וְמַעִּלְה from his shoulders and upward 18.9,2; בְּיֵבְיּה וְמַעִּרָה from twenty

years old and upward Num.1,20; in reference to time: מְבְּיִים בַּהוֹּת בַּהוֹּת בַּיִּים בַּהוֹּת בַּיִּים בַּהוֹּת בַּיִּיִם בַּיִּים בַּהוֹּת בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּיִם בַּיִּיִּם בַּיִּים בְּיִּים בַּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בַּיִּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּים בּיבּים בּים בּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּ

מְעְל (from בְּעַל to go down) Ch. m. going down, setting; pl. c. מָצָרִי אָמִישָׁי the setting of the sun Dan. 6,15.

מְעַל (from נְּיֶלְה m. the lifting up the lifting up of hands Neh.9,6.

מעלה (c. מַעַלָּיו יּשׁ ; שַּׁרָה m. 1) going up, ascent, place of ascent at the ascent to the wall Neh. 12, 37; וּמַעֵלוֹת שָׁמוֹנֶה and the ascent to it had eight steps Ez.40,31.— 2) elevated place, platform (for the Levites) Neh.9,4. – 3) eminence, hill בְּטֵעֵהָה up the hill to the city 1S. 9,11; hence the proper names of hills: מַעֵּהָה אַרְמִּים (the hill of the red) Jos. 15,7, now Kalaat-ed-Domin between Jerusalem and Jericho; (the mount of Olives), east of Jerusalem 2S.15,30, called by the Arabs Jebel-ez-Zeitun; (hill of the scorpions), south of the Dead Sea Num.34,4.

מַעַלָה (from בְּעַלָה; pl. מַעַלָה) f. 1) going up, ascent (from a lower to a higher region) Ezr.7,9; fig. the risings of your mind, i. e. the thoughts that arise in your mind Ez.11,5 (comp. the phrase עַרָה עַל לָב Ez.38,10.) — 2) step, stair Ex.20,26; 1K.10,19; הַנוֹר הַאַרָם הַפַּעלַה fig. high degree in the manner of a man of high degree 1Chr. 17,17. שִׁיר הַמַעַלוֹת in the inscription of 15 psalms (120-134) is rendered by some: Song of Degrees or Steps, as referring to the elevated place in the temple where they were sung: by others: Song of the Ascents, in reference to the annual pilgrimage of the people to the temple or in allusion to the return from the Babylonish exile (הַמַּצַלָה מבהל Ezr.7,9).— 3) pl. מבהל degrees, stairs, scale of a dial 2K. 20,9.- 4) upper chamber, upper story Am.9,6 (= עַלְיָה).

מעליל Zeh.1,4 Ktib for מעליל.

י עַבל (from בְּעַלְלֹים; only pl. מְעַלְלִים, מִעְלְלִים, מִעְלְלִים, מִעְלְלִים, מִעְלְלִים, מִעַלְלִים, מִעַלְלִים, מַעַלְלִים, מַעַלְלִים, m. work, deed, action Zcn.1,6; Jer. 35,15; בּעַלְלִיבִיהָר the works of God Ps.78.7.

קבר (from עָמֶר; c. מַעָּמֶר) m station. post, position 1K.10,5; ls 22,19. קינים (from אָין הַעְּמָד m. standingplace, footing אין הַעְמָד no standing Ps.69,3.

קבָּר (from נְעָמַס f. burden אָבָּן a burdensome stone Zch. 12,3.

בּיִבְּקִים (from נְעָמַקּי ; only pl. מַעַמַקּי, c. מָעָמַקּי (m. depth Ps.69,3 a. 15.

מען (abridged from מַענָה, from ו.) m. prop. corresponding, hence with 5: 1) for the sake of for the sake of my לְמַעַן דָּוָד עַבְרָי servant David 2K.19,34; with sf. for my sake, לַמַעַנָּך for thy sake, לַמְעַנוֹ for his sake, for your sake, etc.— 2) that, in order that לְמַצוֹן וַאִּמְינוּ that they may believe Ex.4,5; ימַען עשות in order to do Jer. 7,10; למען למוג לב that their heart may faint Ez.21,20; sometimes coupled with לִבַעַן אֲשֶׁר, as: לִבַעַן אַשֶּׁר that he will command Gen. 18,19; Num.17,5.

מְעָנֶה (from מְעָנֶה I.) m. 1) answer, reply מְעָנֶה a soft answer Pr. 15,1; Jb.32,3.— 2) destined end, purpose כל פַעל יִיָּ לַמְעָנָה every thing the Lord hath made for its destined end Pr.16,4 (acc. others = יְמַעֵנָה for his sake, for himself).

קּבְרָה (from עָנָה II.) f. furrow f בְּחָצִי שְׁנֶה in about half the furrow of a yoke of land 1S.14,14.

הָאָרִיכוּ (פֹּעְנָה f. furrow הָאָרִיכוּ they have drawn long their furrow Ps.129,3 (acc. Ktib בְּעַנִיהְם, pl. of מַעָּנָהְם).

מְעוֹנָה see מְעֹנָה.

מעץ pr. n. m. 1Chr.2,27.

קּעַצְבָּה (from עַצַב f. pain, sorrow Is.50,11.

קעצר (from איני) m. axe Is.44,12; Jer.10,3.

רוֹצְצוֹרְ (from נְצִיבְי) m. restraint, hindrance 18.14,6.

מַעְצֵר (= מֵיְצִיר m. restraint Pr. 25,28.

קרה (from עקה) m. battlement, parapet, ledge (about a flat roof)
Deut.22,8.

עקש (from אָבָקשׁ; only pl. מַעַקּשׁים) m. crooked way or place Is.42,16.

קבר (from עָרָה m. 1) nakedness, pudenda אָרָה מִינְה בּוֹיִם מַעְרֵה and I will shew the nations thy nakedness Nah.3,5.— 2) naked space, empty room בְּמַעֵר אִישׁ according to the room of every one 1K.7,36.

תַּבְרָב, sf. נְאַרָב, m. barter, commerce בַּוּל, בַּתְּרָב נְעַרָב to carry on commerce Ez. ביִּגָם a. 13.

II. (from עַבֶּבְ II.) m. place where the sun goes down, the west Is.43,5; Ps.75.7.

ווֹ מַעָרֶב (= מַעָרֶב II.) f. the wast Is.45,6. קיבה (from מַעָרָה; c. מַעַרָה) m. naked place, treeless plain, meadow Jud. 20,33.

קּעְרָה (from עור III.; c. מְעָרָה; pl. אַרָה (מְעָרוֹת f. 1) cave, cavern Gen.23, 9.-- 2) den מְעָרַת פָּרִיצִים a den of robbers Jer.7,11.

יין m. object of dread Is.8,13 (see אָבָר អiph.).

קבר (from עָבר) m. disposition, plan; only pl. c. מַעַרְכִּילֵב the plans of the heart Pr.16,1.

קבר (from שָברֶבָה f. 1) arrangement, order בְּמַעַרְבָה the damps to be set in order Ex.39,37; in Jud.6,26 of an altar: בַּמַעַרְבָה with the arrangement appertaining to it, i. e. the laying of the wood in order (comp. the verb בְּמַעַרְבָה לִבְרָב מִעַרְבָה לִבְרָב מִעַרְבָה מִעַרְבָּה מִעַרְבָה מִיּבְרָב מִיּבְרָב מִיּבְּבְיה מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרְבָּה מִיבְרָב מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָה מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרָב מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִבְּרְב מִיבְרְבָּב מִיבְרְבָּב מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּר מִיבְרְבָּב מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּר מִיבְּרְב מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּה מִיבְרְבָּר מִיבְּרְב מִיבְרְבָּר מִיבְּרְב מִיבְּר מִיבְּר מִיבְּר מִיבְּיי מִּיבְיבְּי מִיבְּיי מִיבְּיי מִיבְּיי מִיבְּיי מִיבְּיי מִיבְיי מִּיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִּיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִּיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְי מִיבְּי מִיבְיי מִיבְּי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיבְיי מִיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיבְיי מִייי מְיי מִיי מִיי מִיבְיי מִיי מְייי מִיבְיי מִיי מִיבְיי מִיי מִיי מִיבְיי מִיי מִי

ערָכָּר. (from שָרָכִית, c. מִעַּרְכִית, f. 1) row (of the shewbread) איַם שִׁתִּים שַּתִּים מַעִּרְכִּית שׁמִּים מַעִּרְכִּית שׁמִּים מַעִּרְכִּית מַעִּרְכִּית שׁמִּים מַעִּרְכִּית מַעִּרְכָּת מַעִּרְכָּית מַעִּרְכָּית מַעִּרְכָּית נחשׁמ nd thou shalt set them (the cakes) in two rows, six on a row Lev. 24,6; hence לֵּחָם the shew-bread (prop. the bread of the row) Neh 10.34, also בַּעִרֶּכָת לָחָם 2Chr.13,11; בְּיִי שִׁרְכָּת לָחָם the table of the shewbread 2Chr 29.18.— 2) array, army מַעְרָכֹת יִשְּׂרָא the armies of Israel 1S.17,8.

מְעֵרֹם (from מְעָרֵם m. nakedness;

only pl. sf. בָּל־מֵעַרְמֵּיהָם הָּלְבִּישׁוּ and they clothed all the nakedness (concretely: all that were naked) among them 2Chr.28,15.

וֹעֶרֶעָׁ (from יְשָׁיֵי) f. terror, sudden violence Is.10.33.

ארביי pr. n. a place in the mountains of Judah Jos. 15,59.

מעשה (from בַשְּׁה; c. מַעָשָׁה, sf. מַעשִׁר ; pl. מַעשִים , c. מַעשִר, sf. קעשיו , פַעשִיר, מַעשִיר , פַעשִין m. prop. doing, hence: 1) work, labor Gen. 5,29; Jud.19,16; שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה the six working days (as opposite to the sabbath) Ez.46,1; hence also: business, occupation שה־מַעַשִּיכֵם what is your occupation? Gen.46,33.- 2) work, production of art בַּעשֵה וֵהֵי אָבָן the work of the hands of an artist Cant.7,2; מַעשה רשה net-work Ex 27,4; בַּעשה חשב damask-work Ex. 26,1; מֵעֵשֶה אֹרֶג woven-work 28, 32; מַרְקַחַת מַעַשֶּה 2Chr.16,14 apothecary's art (= מֵעשֵה מָרָקַחַת; acc. קרקחת מַצַיִּאָה Fuerst abridged from מָרַקחַת מַצַיִּאָה רָקְתַּ,); of poetical productions Ps. 45,2; of the produce of the soil שליה מורקעשיה מורקענה when thou gatherest in thy labors (i. e. produce) out of the field Ex.23, 16.- 3) of the work of God: creation Ps.8,7. 4) deed, conduct מַעַשִּים אַשֶּׁר לאַיִנְשׁוּ deeds that ought not to be done Gen.20,9; the evil deed, the evil conduct Ec.4.3.

wy pr. n. m. 1Chr.9,12.

בעשיר a. מעשיר pr. n. m. of several persons Jer.21,1; 1Chr.15, is, and others.

קבשקה (from נְעִשֶּׁקְה) f. oppression, exaction; only pl. מַנְשֵׁקּוֹת Is.33, 15; Pr.28,16

קישיר (den from מַעִּשִׂר ten; c. מַעִּשִׂר sf. קּיִנְשִׁר ; pl. מַעַשִּׁרוֹ) m. tenth part Gen.14,26; Ez.45,11; especially a tithe of produce paid to the Levites Num. 18,21; מַעִּשִּׁר מְּרָיִ מְּעִישִׁר מְּרָן מִּעְשִׁר מְּרָן מִישְׁרֵּ a tenth part of the tithe (given by the Levites to the priests) v. 26; שְׁבָּיִת הַפְּעִשִּׁר the tithe-year (every third year in which tithes were given for the benefit of the poor and strangers) Deu 26,12.

Egypt, on the west bank of the Nile, after Psammetichus the residence of the rulers of all Egypt, and therefore taken for Egypt itself Hos.9,6; elsewhere j Is.19, 13; Jer.2,16; Ez.30,13.

אָרְשֶׁת 28.21,8 for מְּבָּרְשֶׁת, which see.

יני שלים (prop. pt. Hiph. of אַבּף) m.

1) intercessor, mediator Is.59,16.—

2) adversary אַלְיבָּיְלְיצִי שְלֵּיתְ שְלֵּיתְ and he comma deth it (the light) against the adversary Jb.36,32. In later Hebrew בּבּפְּגִיעְ imperatively.

עָבָּהָ (from צְּבַּיְ m. object of attack, mark לְמָה שַּׁמְהַנִי לְמִפְנֵע לְהְ why hast thou set me as an object for thee to attack (or: as mark for thee to shoot at) Jb. 7,20.

הְשְׁבֵי (from רְשִׁיּן; c. רְשָּׁבְי) m. breathing out, expiring הַּבְּירִבְּים מְתְּבְיִלִּים and their hope shall be the breathing out of the soul Jb.11,20.

הַבְּבֶּ (from בְּבָּי) m. bellows Jer.6 29.

תְּבִּיבְשֶׁת pr. n. son of Jonathan 2S.4,4 = מְרִיב בַּשֵל 1Chr.S.34 and מְרִיב בָשֵל 9,40.

בים *pr. n.* son of Benjamin Gen. 46,21 = בּיִּבְּיִב Num.26,39.

(prop. pt. Hiph. of אוביין (prop. pt. Hiph. of אוביין mallet, hammer Pr.25,18.

תַּפְּלֵי , c. בְּפֵּל ; pl. c. מְפָּל יִי m. 1) that which falls off, refuse יוֹם לבר בי the refuse of the grain, i. e. chaff Am.8,6. — 2) what falls or hangs down יבְּיֵל יִי לְּיֵל the hanging parts of his flesh, i. e his dew-laps Jb.41,15.

אָבְּלְאִית (from אַבְּיָּ) f. wondrous work, miracle; only pl. c. מְבִּלְאוֹת הַעִּים הַעִּים הַעִּים the wondrous works of him who is perfect in knowledge Jb.37,16.

קְּבְנְּהְ (from בְּבְּנִה pl. מְבְּנְהְ f. division, class 2Chr.35.12.

מפּלָה a. תְּבָּל (from נְבָּל f. fail, ruin נְבָּל מְבָּלָה a ruinous heap Is. 17,1; מְבָּלְה לְמַפְּלָה he brought it to ruin 23,13.

מפּלֶם (from בָּלֶם) m. escape Ps.55,9.

ילְצֶר (from יְבָּלְצֶר m. borror, hideous idol 1K.15,13.

קרָשׁ (from בָּבֶּל בּבְּלִישׁ) m. the poising, balancing; only pl. c. בּבְּלִישׁי שָׁר the balancings (i. e. floating) of the clouds Jb.37,16.

fall, ruin Ez.26,15; Pr.29,16.— 2) fallen trunk (of a free) Ez.31,13.—
3) carcass, corpse Jud.14,8.

קּבְּעָל (from בְּעֵל) m. work, deed; only pl. sf. מְבָּעָלִיו his works Pr. 8,22.

י מפּעַלֶּה (בּילְעָלֶה) f. work, deed; only pl. c. מְפָעֵלוֹת וְיִנָּ of the Lord Ps.46,9; 66,5.

מופתע see מפתת.

יְבֶּיְ (from יְבַּוְ; sf. מַפְּעוֹ) m. a crushing, smashing יְבָּט שִׁבְּי weapon of destruction Ez.9,2.

רְבָּיְ (from יְבָּיְ) m. hammer (Eng. Bible: battle-axe) Jer.51,20.

יר (from יוֹבָּרְצִין; only pl. sf. יוֹבְּרָצִין; m. prop. breach, incision, hence: whet, bay, gulf Jud.5,17.

קרָ (sf. אָבְּרֶקְתּ) f. neck 18. 4,18 (Stb.; spine; comp. Ch. בָּבֶּרָ vertebra).

קשָׁעָה (from שְשֵׁבְּ to step) f. upper part of the legs, buttocks 1Chr.19,4.

קּבְּתְּה (from תַּבְּבָּי, c. תּבְּבְּתְי (from תַּבְּבָּי, c. תּבְּבָּי, m. an opening (i. e. utterance) of my lips Pr.8,6.

ותם על-3,25: מַבְּחָשְׁהַ (from מְבְּיִשְׁהַ m. key Jud.3,25: מַבְּיִשְׁהַ מִי and they are set over the key, i. e. they have the office of opening the house of God 1Chr.9,27; as a symbol of office Is.22,22.

፲፱፻፫ (from ፲፫፬ ; c. ፲፱፻፫), m. threshold Jud.3,25.

מוץ see מין.

קבאת, (fut. אָבָּי, pt. אָבָּי, once אַבָּי, וּעָבָּא, אַבּי, אָבָּי, הַּ. אָבָּי, מּיִצָּא, אַבּי, אַבְּי, אַבְּיִים פֿרָי, אַבְּיִים פֿרָי, אַבְיּיִם פֿרָי, אַבּיים וֹנְצְאָה קְּיִים break out and catch in (or: meet with) thorns Ex.22,5; שְּבִּישְׁה אָבְיִיִּים מְצְאָה שְּבִּיים מּבְּיִבּים מּבְיּבִים מּבְּיִבּים thee three men 1S.10,3.—2) to come to, to happen, to befall Jb.31,29; אַה־עַבִּיי בַּיְבָיה אַבְּיִיך מִצְא אָת־עַבִּיי the evil that will befall my people Est. 8,6; אַבְּיִן בְּעִּרְה מִצְאוֹן בְּעַרָּה מִצְאוֹן בּעַרָּה מֹצְאַר, חַבּיּב מֹצִאַר, 19.5 אַר מַבְּאַר מַבְּיִב מַבְּאַר מַבְּיִב מַבְּאַר מַבְּאַר מַבְּאַר מַבּאַר מַבּיּב מַבּאַר זיין בּעַרָּה מַבְּיב מַבּאַר מַבּיב מַבּיב מַבּאַר נוֹנְאַב מַבְּיב מַבּאַר מַבּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מִבְּיב מִבְּיב מַבְּיב מִבְּיב מַבְּיב מַבּיב מַבּיב מַבּיב מַבּיב מַבּים מַבּיב מַבּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבּיב מַבּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מִבְּיב מַבְּיב מַבְּיבְּיב מַבְּיבְיבְּב מַבְּיב מַבְיבָּב מַבְּיב מַבְּיב מַבְיב מַבְּיב מַבְּיבְיבְיב מַבְּיב מַבְּיבְּיבְיבְיבְּבְיב מ

18,22.— 3) to find בַּנָא אַבָּרָה to find that which was lost Lev.5, 22; בַּקשִׁתִיו וַלֹא מְצַאתִיו I sought him, but I found him not Cant. 3,1; מֵנֶא הַחָּצִים go, find the arrows 18.20,21;חבשה to find the door Gen.19,11; מצא את־לפו to find one's heart, i. e. to take courage 2S. 7, 27; in the same sense also when coupled with Ps. 76, 6. - 4) to find, to find out, to discover וַיִּמצָא מֶלֶךְ אֲשׁוֹר and the king of Assyria בהושע קשר found (discovered) conspiracy in Hoshea 2K.17,4; לא מְצֵאתֶם חִירָתִי ye had not found out (solved, guessed) my riddle Jud. 14, 18; hence: to conceive שַׁבַי לא מִצַאנָהוּ the almighty, we cannot find him out (conceive him) Jb.37,23; 교황 עד הַּכְּלִית שַׁדֵּי הָּכְצָא canst thou find out (conceive) the Almighty unto perfection? 11,7.- 4) to obtain, to get, to acquire, to receive פֶּן מָצָא לוֹ עָרִים בְּצָרוֹת lest he get him fortified cities 2S. 20,6; פַנִיר מַצְאַה יָרִי my hand had gotten much Jb.31,25; מַנְאָה יָרוֹ his hand can get, i. e. to be able: do thou עַשָּׂה לָךְ אַשֶּׁר־תִּמְצָא נָהֶךְ what thy hand may be able to effect 1S.10,7; אָם לא מַצְאָה יָרוֹ הֵי if he cannot get enough to restore it to him Lev. 25, 28; if she be אָם־לֹא תָמְצָא יָרָה הֵּי שֶׂה not able to bring a lamb (literally: if her hand cannot get enough for a lamb) Lev.12,8; hence

Niph. NYDJ (fut. NYD!; pt. NYDJ, f. הַמַצְאָה; inf. אָנְמָצָאָה 1) to be found Gen. 44, 12; 18.10, 21; with 5: to let oneself be found by נְמֵצֵאתִי I let myself be found by those that sought me not Is. if thou אָם־הָּדָרְשָׁנוּ וִמָּצֵא לַךְּ if seek him, he will let himself be found by thee 1Chr.28,9.- 2) to be caught בְּנָב כִּי וַמְצֵא as a thief is ashamed when he is caught Jer.2,26.- 3) to be detected, discovered (with 3) "NY") a conspiracy is קשר בּאִישׁ יהוְדָה discovered among the men of Judah Jer.11,9; עַר־נָמִצָא עַוֹּלֶהָה 72 till iniquity was discovered in thee Ez.28,15.- 4) to be there, to be present הַבָּמָץ הַנְּמִצָא בַבַּיִת the money that was in the house 2K.22,9; לא יְבְוּצְא Dan.11,19 and he shall be no more; קה אָת־אִשׁתָּק take thy וֹאֶת־שֶׁתִּי בִנֹתָיךְ הַנְּמְצָאֹת wife and thy two daughters, which are here (present) Gen.19, 15.— 5) to be acquired הַּחָכָמָה wisdom, where shall it be acquired? Jb.28,12; בָּכֹל אֲשֶׁרַ

יְּמְצֵא לּוֹ of all that hath been acquired by him (of all that he hath) Deut.21.17.— 6) to suffice, to be enough לא יִבְּעָא לְנוֹ דְּדָר the hill is not enough for us Jos. 17.16.

그렇는 (from 그렇; c. 그렇는) m. 1) stand, station Jos.4,9.— 2) post, office Is.22,19.— 3) military post, garrison 1S.13.23.

בְּצָבְ (from בְּצֵב) m. military post, garrison Is.29,3.

an army; acc. others = מַצְבָה garrison: בְּבִיתִי לְבִיתִי מִצְּבָה I will encamp about my house as a garrison.

קיבר (from גְּיבר, c. מְצְבוֹת, sf. מְצְבוֹת, sf. מַצְבוֹת, sf. מַצְבוֹת מָצְבוֹת f. anything set up, hence: 1) pillar, monument Gen.28,18.— 2) statue, idol-image אַבַת הַבַּעל the image of Baal 2K.3,2: Mic.5,12.

יביה pr. n. an unknown place 1Chr.11.47.

תְּצֶבֶה (בּתְּבֶּה ; sf. הְּעָּבֶה (בּתְּבָּה ; sf. הְּעָּבֶה (בּתְּבָּה ; sf. הְּעָבֶה (בּתְּבָּה) f. 1)
pillar, monument Gen.35,14 a. 20;
28.18,18.— 2) trunk, stump Is.6.13.

קּצְּד (from לְּצִּדוֹת; pl. מְצְּדוֹת) m. castle stronghold, fortress 1Chr.11,7; Ez. 19,9; מְצְדוֹת מְלְעִים strongholds of rocks Is.33,16.

קְצָהְ (akin to יְצִהְ; 2 f. יִמְצִּהְ; fut. מְצִית, ap. יְמְצָּה) 1) to suck out to drain Is. 51,17.—2) to squeeze out יְמָץ מֵלּ מִן־הַגִּיוָה and he squeezed the dew out of the fleece Jud.6,38.

Niph. נְמְצָה (fut. מָּצָה, 3 pl. נְמָצָה) to be wrung out Lev.1, 15; Ps.73,10.

I. (from אָצַבְּי, pl. רַצְּבָּרָ I. (from אָצָבְּרָ I. (from the avened bread Ex.12,15.)

Num.6,19; coupled with רַבְּי unleavened bread Ex.29,2; רְּצָּבְּי וּעַרְ וּבְּי וּעַרְ וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבּיי וּבְייי וּבְייי וּבּיי וּבְייי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבְייי וּבּיייי וּבְייי וּבּייי וּבְייי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבְ

קּבְיּה (rom מְּצָהַ) f. contention, quarrel, strife Is.58,4; Pr.13,10,

קבה pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,26.

קּצְהַלְה (from נְצָהַלְ f. neighing, snorting Jer.8,16; 13,27.

קצוֹך (from אָצוֹר : c. קצוֹר (m. 1) net, snare Ec.7,26.— 2) capture, prey, gain Pr.12,12.— אָבָר fortress, bulwark Ec.9,14.

19,6.

מצורה (from נוד ; pl. מָצוֹרָה) f. 1) net Ec.9,12.- 2) fortress Is. 29.7.

(= מָצוּרַה; (c, c, c)מָצוּרַה; (c, c, c)מָצוּרַה; (c, c, c)מָצוּרַה f. 1) capture, prey Ez.13,21.-2) net, snare Ez.12,13.- 3) fortress, stronghold Jb.39,28; מְצְרַת the stronghold of Zion 2S. 5,7; fig. of the protection of God: מצדהי my fortress 2S.22,2; לבית for a house of defence Ps.31,3.

מצוה (from מְצְוַת c. מְצְוַת מָצְוַת , sf. קֹנְוָה; pl. מְצִוֹתֵי a. מְצִוֹת, sf. מְצִוֹת, ָמְצִוֹתְיך, מְצִוֹתְין f. commandment the commandment of מְצְוַת הַמֵּלְךְ the king 2K.18,36; יְיָ לְצִוֹּת the commandment of the Lord Lev. 4,2; of prohibitions: מְצִוֹת יִי אֲשֶׁר the commandments of the Lord [concerning things] which should not be done Lev.4,13 (in Rabbinical literature: מָצְוַת לֹאֹד העשה prohibitory command); coll. the commandments, precept, law Deut.5,28; Ps.119,96.

מָצוֹלָה (= מָצוֹלָה, pl. מָצוֹלָה) (מָצוֹלָה) f. depth, the deep Ex.15,5; Neh. 9,11; fig. of a prison Ps.88,7.

מצולה a. מצולה (from צולה; pl. קצולות, מצולות f. the deep, depth Jon.2,4 (of the sea); Zch.10,11 (of a river): מצולָה deep mire Ps.69,3; מְצְלֶה Zch.1,8 acc. some: shady place, tent (from 523 II.).

מצור (בין מינוֹד בי) m. net, snare Jb. מצוֹק (from צוֹק) m. pressure, straitness, distress Deut.28,53; מצוֹק one in distress 1S.22,2.

> מצוּק (from נוֹץ ; pl. c. מְצָקּי m. prop. anything firmly fixed, something solid, hence: pillar, column מְצָקִי אָרֵץ the pillars of the earth 18.2,8; בשון האחד מצוף the one crag was a column on the north 14,5.

> מצוקה (= מְצוֹק pl. מִצוֹקה, sf. ק (מִצְקוֹהֵיהֶם f. pressure, distress Ps.25.17 Jb.15,24.

מצור I. (from אין I.; c. מצור, sf. עורה Ez.4.8) m. 1) straitness, distress Deut.28,53 etc.; Jer.19.9.-2) siege, state of siege Ez.4,7; 812 to be besieged 2K.25,2.--3) wall, bulwark Ez.4,2.— 4) fortification, fortress 2Chr.32,10; עיר ם a fortifled city Ps. 31,22. — 5) watch-tower Hab.2,1.

אור בוצור II. pr. n. poet. for Egypt: יאוֹרִי the streams of Egypt (the branches of the Nile) Is.19,6; עַרֵי the cities of Egypt Mic.7,12 (Eng. Bible: fortified cities).

לצוּרֵה (from גור ; pl. מְצוּרֵה) f. 1) mound, bulwark Is.29.3.— 2) fortification, fortress 2Chr.11,11; לְנִי מְצוּרֶה fortified cities 14,5.

לצה II., from (בַצָה (בַצָּה II., from מַצָּה). contention, quarrel, strife Is.41.12.

הצם (= החש) to shine, whence the next word.

מצח (sf. ימילה; pl. c. היחיה) m.

קּבְּהָר; c. מְצָהָר; f. greave, armor for the leg (prop. frontlet) 1S.17,6.

קבלות (from לצב I.; only pl. מצלות) f. little bell (an ornament of horses and camels) Zch.14,20.

(from בְּצְלָה II.) f. shady place (others, tent) Zch.1,8.

קאָלְתְּיִם (from מְצִּלְתְּיִם I.) f. only du. בּצֵלֶתְ cymbal of two plates Ez 3,10.

וְבְּצָבְ (from בְּצְנָהָ f. turban, tiara (of the high priest and of the king) Ex 28,4; Ez.21,31.

עָצֶהַ (from אָצֶיִ) m. couch, bed Is. 28,20.

קּצְעָרֵי (from מְצְעָרָי; only pl. c. מְצָעָרָי) אָן אָרָי אָז אָרָי (from מְצָעָרָי) אַן אַרָּי אָרָי אָרָי מְצְעָרָי (מְצָעָרָי m. step, walk מְצָעָרָי a man's steps (way of life) Pr.20,24; בְּעָצְעָרִי in his steps, i. e. among his followers Dan. 11,43.

בּיְעִירָ מּ acc. some adj. f. of מְצְעִירָ ה = מִצְעִירָ little, small Dan.8,9.

קיצְעָר I. (from אָצְעָר c. מְצְעַר) m. prop. littleness, hence: anything little, small, insignificant; of a city with few inhabitants ברא it is but a little one

קריה באשיהה מְצְעָר האשיהה though thy beginning be small (insignificant) Jb.8,7, בְּמִצְעַר אֲנָשִׁים with a small number of men 2Chr. 24,24; בְּמִצְעַר הַ for a little while, for a short time Is.63,18.

II. pr. הוא מְצְעָר (small mountain), a summit in the ridge of Hermon Ps.42,7.

קּבֶּה I. (from אָצָבָּה; c. מְצְבָּה) m. look-out, watch-tower Is.21,8.

T마양 pr. n. 1) a place in Gilead Gen.31,49; Hos.5,1.— 2) a city in Benjamin (= 기환 Jos. 18, 26), where the people were wont to convene during the time of Samuel 18.7,5; later it was the residence of the Chaldean governer Jer.40,6.

וְצְבֶּי (from בְּצְיׁ m. hidden thing: only pl. sf. יוֹבְּנָי Ob.6.

가 (fut. 가다, pl. 가다) 1) to suck out Is 66,11.— 2) to press, to make thin, whence 규칙을 a cake.

קּצְרֵים (from מְצָרִים; pl. מְצָרִים, c. מְצָרִים m 1) straitness, distress Ps.118, 5 — 2) strait narrow pass הָשִׁיגוּהָ בין הַמְּצְרִים they overtook her between the straits Lam.1,3.— 3) pain, pang מְצָרֵי שָׁאוֹל the pains of hell Ps.116,3.

קיברים pr. n. Mizraim, a son of Ham Gen.10,6, also the name of the race descended from him, the Egyptians Gen.45,2, Ex.14,25, and the land of Egypt הַּבְּיִר מְּצִרְים מְּבִּיר מְּבִיר מְבִּיר מְבִּיר מִבְּיר מִבְּיי מְבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיי מִבְּיר מִבְּיי מִבְּיר מִבְּיבְּיר מִבְּיי מְבְּיר מּיבְּיי מְבְּיר מְיבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיר

קּבְּרֶ (from אָבֶּיְ m. crucible Pr. 17.3.

קבן (from בְּשֶׁם מֵלְ יְהְיָה m. rottenness, putridity מַלְ יְהְיָה instead of sweet smell there shall be rottenness Is.3,24; 5,24.

קבר (from לְּבָלְיּת, pl. מְלְבָּלוֹת f. 1) hammer Jud.4,21; 1K. 6,7. — 2) fissure in a rock, hole Is.51,1.

קרה pr. n. a city in Judah Jos. 10,10.

קרש (from קרש; sf. קרש) m. what is holy, hallowed part Num. 18.29.

לְּבָשׁ יָּנְיּ (from בָּבְיּשׁ ; sf. ישְׁקְבִּשׁ ; קּרָנְּשׁ ; מְּבְרָשׁ , אַ מְבְּרָשׁ , אַ מְבְּרָשׁ ; מְבְרָשׁר , מִלְבְשׁׁיִר , מִלְבְשׁׁיִר , מִלְבְשׁׁיִר) m. 1) holy place, sanctuary, temple מָלְבָשׁׁיִר a holy place for the sanctuary Ez.45,4; יְיָ יִשׁר the sanctuary of the Lord

Is.60,13; מָלֶד מֶלֶד a king's sanctuary (temple) Am.7,13; of the unlawful sanctuaries מקדשי ישראל the sanctuaries of Israel v. 9 (במוֹת בֹהַם asylum בַּאָהִי לַהָּם עפל מעם yet will I be to them as a little asylum (Eng. Bible: a little sanctuary) Ez.11,16.- 3) acc. Stb.: quarrel, strife (from the usual expression קַהַשׁ מָרָחֲמָה to inaugurate a war) Is.8,14: וְהִיה לָמָהָדָשׁ וּלְאָבֶן גָגָף וּלְצוּר מִבְשׁוֹל לִשְׁגִי and it (the conspiracy בַּתִּי וִשִּׁרָאֵל־ v. 12) shall be for an object of strife, and for a stone of stumbling, and for a rock of offence to both the houses of Israel (Eng. Bible: and he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling etc.).

מַלְהַלִּים (בּילְהַלִּים ; pl. מַלְהַלִּים m. assembly, choir Ps.26,12.

קהלה (from קָהֶלּה, pl. מַקְהַלָּה) f. assembly, choir Ps.68,27.

מקהלת pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,25.

מקנה see מקנא.

 ורה יִשְׂרָאֵל of God מָקְוַה יִשְׂרָאֵל the hope of Israel Jer.14,8.

קּרָה (from קּרָה) f. reservoir, pool is.22,11.

מקום (from קום ; e. מקום ; pl. מקום תקמות) m. prop. stand, hence: place Gen.1,9; of a place on the body 2K.5,11; of a place of abode 1et אַל יִהִי מָקוֹם לִוֹעַקָתִי let there be no abiding-place for my cry (i. e. let it have no delay, but let it go up at once to God) Jb.16,18; ...; בְּתַן בְקוֹם לִ a) to assign a place to... 1S.9,22. b) to give place to ..., i. e. to give way Jud. 20,36; ישוֹם מַקוֹם לִי to appoint a place to..., as a refuge Ex.21,13, or dwelling 2S.7,10; proverbially: his place shall לא יַבִּירֵנוּ עוֹד מְקִימוֹ know him no more, i. e. he shall be wholly forgotten Jb.7,10; בְּקְים לקום שׁ־, אַשֵּׁר the place where, where Gen. 40, 3; Ec. 11, 3; בַּמְקוֹם in the place of, instead בָּמָקוֹם in the place where it was said, i. e. instead that people say Hos.2,1.

i. e. descent, of Israel Ps.68,27.

רְבָּיִ (from רְּבָיָ ; c. רְבָיִי) m. a taking, receiving רושים the taking of gifts 2Chr.19,7.

קרה (from קל 4) f. purchasable thing, merchandise; only pl. אבקרות Neh.10,32.

censing, burning ; c. מְלְמֶל m. incensing, burning קּמְלֶת מְקְמֵל מְקְמֵל מְקְמֵל an altar for the burning of incense Ex.30,1.

קּמֶרֶת (from בְּקְטֶרֶת) f. censer Ez. 8,11; 2Chr.26,19.

מַקְלְנֶם (c. מַקְלְנֶם and מַקְלְנֶם, פּקּלְנֶם (מַקְלְנֶם מִקְלְנֶם (מַקְלְנֶם מִקְלְנֶם (מַקְלְנֶם מִקְלְנֶם מִקְלְנֶם מִקּלְנֶם מִקּלְנֶם מִקּלְנֶם מוּקְלְנֶם מוּקְלְנֶם a rod of an almond-tree Jer.1,11; מַקַלְלְנָם a rod of green poplar Gen.30,37; Ex.12,11; Num. 22,27; דְיָם hand-staff, i. e. club Ez. 39,9.

קלות pr. n. of two male persons 1Chr.8,32; 27,4.

נקלם (from קלט m. refuge, asylum איר מִקְלָם a city of refuge (for homicides) Jos.21,13, pl. עָרֵי cities of refuge Num.35,6; Jos.20,2.

קּלְעָת (from בְּלֵעת pl. pl. מְקְלְעָת c. מְּלְעָת f. carving, carved work, relievo מְּלְעַת פָּּלְעָת the carving of colocynths 1K.6,18; בְּלֵע פְּתְּוֹהֵי מְקְלְעִוֹת כְּרוּבִים he carved with carved figures of cherubims v. 29.

Ez. 8,3 = מַקְנִיא (provoking to wrath, to jealosy) pt. of אָבָּוּ Hiph., which see.

עקנה I. (from קנה; c. מָקנה, sf. η ים, מקנה η ים, מקנה η ים, מקנה η ים, η ו η ים, η ו η ים, η ים sf. מָקגִיהָם, מִקּגַיבָם, מָקּגַוְדָּ, מָקּגַי) m. 1) acquisition, purchase מָקנָה the purchase of the field Gen 49,32. - 2) cattle (prop. possession, wealth) אַנִשִּׁי מִקנה breeders of cattle, herdsmen Gen.46, 32; ישֶׁב אֹהֵל וּמְקְנֵה who dwell in tents, and have cattle Gen.4,20 coupled with צאו or בקר it denotes possession Gen.26,14; sometimes used with these words pleonstically: בַּסוּסִים וּבִמָּקנֵה הַצֹּאוֹ for the וּבָמָקגה הַבָּקַר וּבַחַמֹרִים horses, and for the sheep, and for the beeves, and for the asses Gen.47,17.

בפון: II. (בְּקְנָא from מַּקְנָּא) m. zeal; only once in Jb.36.3: יַנִּיד the noise thereof (of the storm) telleth of it, a zealous anger is directed against injustice (עוֹבֶה).

קבְה (from קּבְה, c. מִקְנָה f. 1) possession, acquisition, purchese מְבְנִהְם לְמִקְנָה unto Abraham for a possession Gen.23,18; מְבָנְה לִמְבָּר לִמְבָּר that which is bought with money Gen.17,12; שְבָה מִקְנָתוֹ the field which he hath bought Lev.27,22; תְּבָנְה בַּמְבָנְה בַּמְבָנְה בּמְבָנְה בּמְבָנְה בּמְבָנְה בּמְבָנְה בּמִבְנָה בּמִבְנְה בּמִבְנָה בּמִבְנָה בּמִבְנָה בּמִבְנְה בּמִבְנִה בּמְבָנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנִה בּמְבְנִה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמְבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמִבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְּבְּיה בּמְבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְּבְּבְּיה בּמְבְנְה בּמְבְנְה בּמְבְּיה בּמְבְּיה בּמְבְּיה בּמְבְּיה בּמְבְּיה בּמְבְּיה בּת בּמְבְּיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמִבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבִיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבּיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמִבְיה בּמְבִייה בּמְבְיה בּיבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמְבְיה בּמּבּיה בּמְבְיּיה בּמְבְיּבְיה בּמְבְּיה בּמְבְיּיה בּיּבְיה בּיבְּיה בּמּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיּיה בּיּבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיּבְיּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיּיה בּיבְייה בּיבְיּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבְיה בּיבְיבְיה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבְייה בּיבְייה בּיבְייה בּיבְייה בּ

מַקניָהוּ pr. n. m. 1Chr.15,18.

בּקְבָּהָ (from בּבְּףָ m. sooth-saying, divination Ez.13,7; בְּלָהָ בְּבָף flattering (deceptive) divination 12,24.

pr. n. of an unknown place 1K.4.9.

a. מָקְצִעוֹת, c. מָקְצוֹעֵים m. prop. something cut or sharpened to a point, hence: angle, corner בx. 26,24; Ez 46,21 a. 22.

יַקּצְעָה (from בְּצֵע) f. carving knife, chisel; only pl. בּקצְעוֹת Is.44,3.

תְּבְּתְ (from בְּצָה to cut off; sf. מְלְבְּתְּ הַנְּמִים to cut off; sf. ביִּמִים f. 1) end בְּצָה הַנְמִים at the end of the days Dan.1,18; adverbially without v. 15; בְּבָּה and at the end thereof v. 5.—2) a part, some Dan.1,2; Neh. 7,70.— See also בּבָּה.

ppp (akin to אָב, אום) to melt, to dissolve (Kal not used).

Hiph. הַמֵּק (inf. קְמֵק) to cause to melt or pine away Zch 14,12.

- קרָאָ, sf. מָקרָאָ, fr. c. מְקרָאָ, sf. מְקרָאָ, m. 1) calling together, convocation, assembly לְמִקרָא for the calling of the congregation Num.10,2; מְקרָא קרָא holy convocations, solemn assemblies Lev.23,2.— 2) place of convocation Is.4,5.— 3) reading, that which is to be read Neh.8,8.
- קֹרֶה (prop. pt. Pi. of קְּרָה II.) m. frame-work (others: rafters, ceiling) Ec.10,18.
- תְּכֶר (from מְבֵר הַשְּבֶּרְ the cooling chamber Jud.3,20 (Eng. Bible; summer parlor).
- קּשֶּׁה (from מְּקְשֶׁה M. twist of hair מְקְשֶׁה מְקְשֶׁה twisted hair, curles, locks Is 3,24.
- רְבְיֹבְיְבְי I. (for אַנְיְבְיִם, den. from אַנְיְבָּי) f. field of cucumbers or melons Is.1,8.
- אוֹקישָׁה II. (from קּיְשָׁה II.) f. turned work Ex.37,17 (Eng. Bible: beaten work).
- בר I. (from מרר I.) m. drop Is. 40,15.
- קרים II., יְּ חָרָים (from מְרֵים II.; pl. מְרִים, כְּּ רִּי c. מְרֵים; f. מְרֵים; bitter, acrid Is. 5,20; fig. sorrowful מים מו bitter,

- i. e. sorrowful, day Ez.3,14; בַּלַשׁ one embittered in spirit 1S.22,2; bitter, i. e. vehement lamentation Ez 27,31; בַּר־רָי מָאר ם I feel much more bitter than you R.1,13 (Eng. Bible: it grieveth me much for your sakes); in a wider sense: deadly, destructive Jer.2,19; Ps.64,4; מַבַּוֹת more bitter than death Ec.7,26; of a people: cruel, furious הַנּוֹי הַבַּוֹר לובולים that cruel and hasty nation Hab.1,6.- 2) as a n.: bitter ness, sorrow מֵר הַמַוֹת the bitterness of death 1S.15,32; בָּמַר נַפִּשִׁי in the bitterness (sadness) of my soul Jb.10,1.— 3) as adv.: bitterly they shall weep bitterly יְבְבֵיוּן they shall weep Is 33,7.
- מוֹר (before Makkeph בּקר; sf. מוֹרְי (מוֹרְי m. myrrh Cant.3,6; 5,1; איר שְרַדְּרוֹר myrrh of spoutaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30, 23; שׁמִן הַמּר (מוֹרְ בֹּנִר בִּנִר בִּנִר בַּנִר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנְיר בַּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בַּנִיר בַּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּנִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִּיי בְּייי בְּייִּיי בְּייי בְּייִּיי בְּיִּיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּיִּיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּייי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּייִּיי בְּייִּי בְּייִּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְייייי בְיייי בְייִייי בְּיייי בְּיייי בְיייִיי בְייִּייי בְּיייי בְּייי
- קרָא I. (בּיְרָאָה; pt. f. מְרָאָה) to be obstinate, rebellious הוֹי מוֹרְאָה woe to her that is rebellious and polluted Zph.3,1.
- אָרֶהְ II. (= Ch. אָרָהְ) to fly (Kal not used).

Hiph. הְּלְרֵיא (fut. לְּנֶרְיא) to make fly, to raise oneself בַּבְּרִים she raiseth herself up on high Jb.39,18.

מרא III. to feed, to make full. whence מְרָיא a. מְרָאָה. תְּרָא R.1,20 for מְרָה f. of מַלָּה adj., which see.

בְרֵאי Ch. m. lord Dan.2,47; sf. בְּרָאי 4,16 (*Kri* בְּרָאי).

אבר אבר אבי, דוֹבְיי, יוִר יוּבְיי, אוֹבְיי, יוּבְיי, יוּבְיי, יוּבְיי, יוּבְיי, יוּבְיי, אוֹבְיי, אוֹבְייי, אוֹבְיייי, אוֹבְיייי, אוֹבְייי, אוֹבְייי,

קראבן בּלְאַדְן pr. n. a Babylonian king, contemporary of Hezekiah Is.39,1 בּלִאַדָן בּלִאַדָן 2K.20,12.

בּרָאָה, sf. מַרְאָה, מַרְאָה, pl. c. מַרְאָה, sf. מַרְאָר, מָרָאִי, קוֹרָאָר, פַרָאִינּי, מַרְאָרָה, מַרְאִינּי, מַרְאִינּין m. 1) the seeing, sight of the eyes, pleasant to the sight of the eyes, what the eyes see Lev. 13, 12; Deut. 28, 34; Is. 11, 3. — 2) vision Ex.3,3; Ez.8,4; Dan.8,16. — 3) appearance, looks, form יַּמַרְאָה מַרְאָרָ of a fair appearance Gen. 29,17, also מַרְאָה אָרָם בּיִּלְבָּי there touched me something like the form of a man Dan.10,18.

קרָאָה (from בְּיִלְּהָה; pl. מַרְאוֹת) f. 1) vision, revelation Num.12.6; מַרְאוֹת אָנוֹלְהוֹם visions of the night Gen. בּלֵילָה visions from God Ez.1,1.— 2) mirror Ex. 38, 8 (בְּאִר).

קראה (from אור) f. craw, crop of birds Lev.1,16.

קראון pr. n. a place in the north of Palestine Jos.12,20; see שָׁבְּאוֹים . שִׁבְּאוֹים pr. n. n fortified

בּרְאשָׁה a. מְרֵאשָׁה pr. n. n fortified city in Judah Jos.15,44; Mic.1,15; 2Chr.11.8.

תראשותי (den. from אים) pl. f. place at the head, as adv.: מראשותי at his head 1S.19,13; 26,7; מראשותי 1S.26,12 from באשות , which see.

ראש (den. from ראש) pl. f. head-attire יָרֵר מַרְאָשׁתִיכֶּם עָשֶׁרָת for sunk down are your head-attires, the crown of your glory Jer.13,18 (others: the crown of your glory is sunk down from your head, reading מַרְאַשׁוֹתְיַבֶּם

בורב pr. n. daughter of Saul 18. 14,49.

קבְרִים (from בְּרָב, only pl. מַרְבָּרְים) m. covering, carpet Pr.7,16.

תְּבְה (from בְּבָה יְבְבִּה מְבְבָּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה יִבְבִּה במבסונים (in reference to בוֹם) Ez.23,32 (others make this phrase refer to לְצִחֹק וּלְבַעַב and render it: more than one can bear).

קבה (from בְּבָה מּרְבָּה m. 1)
enlargement, increase לְּמֵרְבָּה for the increase of the dominion Is.9,6.— 2) abundance, plenty שָׁלָל מַרְבָּה spoil in abundance, great spoil Is.33,23.

תְבְּיֹת (from בְּרָבְּיה f. 1) greatness 2Chr.9,6.— 2) multitude, greater part מַרְבִית הָעָם the greater part of the people 2Chr.30,18.— 3) increase קרָה בּיְתְּדְ the increase of thy house 1S.2,33.— 4) increase of money, interest, usury Lev.25.35.

קבץ (from אָבָן; c. אָבָן) m. 1) erouching place, lair Zph.2,15.— 2) resting-place for cattle Ez. 25,5.

קרבק (from רכק m. stall, stable מרבק a stalled, i. e. fatted, calf 18.28,24; Jer.46,21.

יברגוע (from נְרָנֵע m. rest Jer.6,16.

קְבְּלֹוֹת (den. from בְּרְבְּלֹוֹת) f. pl. place at the feet R.3,4; also feet Dan. 10,6; as adv. שֹבֶבֶּת מַרְנְּלֹרְיוֹ at his feet R.3,£.

קרור (from רָבַם) f. heap of stones (Septuagint: sling) בְּצְרוֹר הַצְרוֹר as a parcel of gems in a heap of stones Pr.26,8 (acc. Septuagint: as the binding of the stone to the sling).

מרגעה (= מַרְנִיעה) f. rest Is.28,12.

לְבֶרָ (from בְּרָבוֹי) m. 1) obstinacy,

rebellion Jos.22,22.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,17.

רבר Ch. m. rebellion Ezr.4,19.

רָרָ Ch. adj. rebellious; f. בְּרָרָא def. בְּרָרָא Ezr.4,12 a. 15.

קרות (from קבר f. obstinacy, rebelliousness 18.20,30 (see quotation under עָרָה Niph.).

יבֹי pr. n. Mordecai, of the tribe of Benjamin, kinsman and foster-father of Esther, afterwards chief minister to Xerxes Est.2,5—7; 10, 2-3.

אַרָדָף see אַדָדָ Hoph.

לְבֶּרהׁ (pt. מֹנְהָה pt. מִרְהַה; inf. מְבְּרָהׁ to rebel against, to disobey; with accus. מְבָה אָת־פִּי יִיְּ he rebelled against (disobeyed) the word of the Lord 1K.13,26; אֹתִי מְבָּרְהָּ אֹתִי מְבָּרָהְ Hos.14,1; Ps.5,11; pt. מֹנֶרָה rebellious מֹנֶרְהּ a stubborn and rebellious son Deut.21,18; pt. מֹנִר rebels Num.20,10.

וֹבְּמְרִים, מְּחָרָה יִמְרָּה יִּמְרָים, with יִבְּמְרִים, with בַּמְרִים, inf. בַּמְרִים, with יִבְּמְרִים, they provoke, to offend הָּמְרוֹ אָתְרוֹנוֹ they provoked his spirit Ps.106,33; בּבְמְרוֹתוֹ provoke him not Ex.23,21: בְּבַמְרוֹתְם in their provocation doth mine eye continue Jb.17,2 — 2) to resist, to rebel against; with accus. לְבִייֵאֵל they rebelled against the words of God Ps.107, 11; אָמֶרִיבִּיה אָתִרפִיה that doth

rebel against thy word Jos.1,18; ... יה מְשׁבְּה מְן מְלְרִים בְּלַרְיִם מְלְרִים בְּלַרְיִם בְּלַרִים בְּלִּרִים בְּלִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִירִם בְּלִירִם בְּלִירִם בְּלִיבְים בְּלִּרִים בְּלִיבְים בְּלִּרִים בְּלִירִם בְּלִיבְים בְּלִּרִים בְּלִּרִים בְּלִיבְים בְּלִּרִים בְּלִיבְים בּלְּבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בּבּים בּלְבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בּלְּבִים בְּבִּים בּלְבִּים בְּבִּים בּלְבִּים בּבּים בּבים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּ

קרה pr. n. a bitter fountain in the peninsula of Sinai, with ה loc. בְּרָהָבּ Ex.15,23.

terness, grief, sorrow בֶּרָת (from בְּרָה c. נְבָּשׁוֹ לב יוֹרֵע the heart knoweth its own bitterness Pr.14,10.

קרה (from מְרָה; c. מֹרָה) f. grief, sorrow מֹרָת רוֹחַ a grief of mind Gen.26,35.

קרוּד (from קבר, sf. קרוּד); pl. sf. קרוּד קרוּדִי אָנְיִי mine affliction and my misery Lam.3,19; יְמִי עַנְיָה וֹמְרוּדִי the days of her afflictions and of her miseries 1,7.

קרוֹן pr. n. a place in northern Palestine Jud.5.23.

bruised אָשֶׁךְ (from בְּרוֹחַ ; c. מָרְוֹחַ adj. bruised אָשֶׁךְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

the host of heaven (the stars) in heaven Is.24,21; he (God) maketh peace in his high places (i. e. heavens) Jb.25,2. b) of God: the most high Ps.56,3; מַרוֹם לעוֹלֶם יִי thou. Lord, art high to eternicy Ps 92,9, more fully אלהי ברום the high God Mic 6,6. c) excellency, great dignity, exalted position הַשָּׁח יוֹשָבֵי מְרוֹם he bringeth down them that dwell on high Is.26,5; נָהַן הַמָבֶל בַּמְרוֹמִים folly is set in high places (in great dignity) Ec. 10,6; hence concretely: the high ones of the people of the land Is.24,4 -2) as adv: a) on high חצבי מרום who heweth out a sepulchre on high Is.22,16; pl. הוא מרומים ושלי he shall dwell on high 33,16. שׁ מרוֹם מִשְׁפַמֵיךָ מָנָנְדּוֹ above מַרוֹם מִשְׁפַמֵיךָ thy judgments are far above from him Ps.10.5.

מרוֹם pr. n. Merom, a place in the north of Palestine, whence מֵי מֵרוֹם (the waters of Merom), a lake north of the sea of Chinnereth Jos.11,5.

(from ; c. בְּרוּצֵת) m. race, running לא בַקרִים בַּמְרוֹץ the race is not to the swift Ec.9,11.

קרוּצְה I. (from רוּץ') וּבְרוּצְה I. (from רוּץ') וּבְרוּצְה בַּתְהִי מְרוּצְּתָם I. (from רוּץ') בּתְהִי מְרוּצְתָם בַּתְהִי מְרוּצְתָם their course was evil Jer. 23,10.

II. (for קְרָצִיף, from רְצַיץ) f crushing, oppression Jer.22,17.

קבר (from ברוּבְי) m. cleansing, purification (others: anointing); only pl. sf. יְבִי מְרוּבִינֶּוֹן the days of their purifications Est.2,12.

רוֹת pr. n. a city in Judah Mic. 1,12.

מְרָזַח (from רוֹח; c. תְּבְיַח (m. prop. cry, shout, hence: 1) mourning, wailing בית מַרְנַח house of mourning Jer.16.5.— 2) noisy banquet מָרְנַח מְרְנִח מְרְנִח מְרִנְחִים and the noisy banquet of those that were stretched out shall pass away Am.6,7.

רביי (akin to אָבֶיי ; fut. רביי) to rub in, to besmear (with עַל) Is. 28,21.

ילְרְתְב (from בֶּוֹרְתָב ; pl. c. בֶּוֹרְתָב m. wide place, broad space Hab.1,6. fig. enlargement, freedom Ps.118,5.

בּ מֶרְחַקִּים (from בְּרָחַקּים מּ. מֶרְחַקּים מּ. מַרְחַקּים מּ. מַרְחַקּים מּ. מּרְחַקּים מּ. m. remoteness, distance Is.10,3; Jer.5,15; לְּמָרְחָקּי from afar, afar off Is.17,13; Jer. 31.10; אָרֵץ מֶרְחַקּים Is.13,5, or אָרֶץ מֶרְחַקִּים Jer.8,19 a distant land; (acc. Fuerst מֵרְחַקִּים Is.33,17 a land stretching far and wide); מְרַחַקּיִבְּירָאָרֵץ remote countries of the earth Is.8.9.

בְּרְהְשֶׁת (from בְּרָהִשֶׁ f. boiling-pot, kettle Lev.2,7; 7,9.

ּ נֶּאְרָשְׁה (fut. טְרֵבְי וּ נִיקְרָטְ , אָמְרָטְ ; אָרָבְי נְּי נְרָבְי וּ נְיִבְי נִי נְי נְרָבְי ; pt. p. f. מֹרְטִי חּ. pl. מְרְטִי הוּ, pt. p. f. מֹרְטִי הוּ, inf. הוְרָבְי וּ בְּי וְלְבְיִי בְּי וְלְבְיִי בְּי וֹלְרְטִי בְּי וּלְרְטִי בְּי וּלְרְטִי בְּי וּלְרְטִי בְּי בְּיִי בְּיִייִ בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִם בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּים בְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְים בְּיבְיםבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּיבְיים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְייבְּיבְיבְייבְיב

them that plucked off the hair Is.50,6 — 2) to wear off (comp. Ch. בּל־בָּתָה בְּלוֹיִם בּלְיבָּתְה בְּלוֹיִם פּלִיבְּתָה פּלִיבְּתָה every shoulder hath been worn out (from heavy burden) Ez.29.18 — 3) to whet, to sharpen Ez.21,14 a. 16.

Niph. בְּבְרֵב to be plucked or pulled, to become bald Lev.13,40.

Pu. מבוֹם (pt. מְבֹבְם) 1) to be polished, sharpened מְבְּבָּם polished copper 1K.7,45,— 2) to be pulled מוֹנְם וּמוֹנְם a nation pulled and torn ls. 18, 2 (בּבְּבִּבְּם).

מרַם Ch. (pt. p. מָרִים) to pluck Dan. 7,4.

קריאים (from בְּרָיאִים, pl. מְרִיאָי) m. fatted ox 28 6,13: ls.1,11 (others: buffalo, bison).

מְפִירְשֶׁת see מריב בַּעַל.

קריבָה I. (from יְרִיבּת; e. מְרִיבָּה; pl. הְרִיבּה; f. contention, quarrel. strife Gen.13,8; Nbm.27,14.

וו בְּרִיבְּה II. pr. n. 1) a fountain near Sinai Ex.17,7.— 2) a fountain ir the desert of Sin, near Kadesh

Num. 20,13; מֶרְיבַת קְרֵשׁ the water of Meriba in Kadesh 27,14, for which in Ez.47,19 pl. מְרִיבֹת מְרֵשׁ Deut.33,2 acc. Fuerst perhaps = מְרִיבַת מְרֵשׁ

יְּמְפִירְשֶׁת see מְרֵי בַעֵּל.

pr. n. m. Neh.12,12.

where Abraham brought his son Isaac as a sacrifice Gen.22,2 and on which subsequently Solomon's temple was built 2Chr.3.1.

קרְיוֹת pr. n. of several persons Neh.11,11; 12,15 (= אָרָמוֹת v. 3); Ezr.7,3.

יביים pr. n. f. 1) sister of Moses Ex. 15, 20.— 2) another person 1Chr.4,17.

קרירוּת (from מְרִירוּת) f. bitterness, grief Ez.21,11.

קּרָיְרְי (from מְבֵר adj. bitter, sharp, poisonous, deadly מְמֶר מְרִירְי deadly plague Deut.32,24.

בּמְרִירִים see מִרִירִים.

יוֹרֶן (from בְּבֶּרְ m. prop. softness, hence: timidity, fear Lev.26,36.

קּוְבֶּב (from בַּבְּן; sf. קּבְּבֶּם) m. 1) chariot 1K.5,6.— 2) seat of a litter Cant.3,10.

קְּבָּבְּה, sf. מָרְבָּבְּה (from בְּיָבְּה, פּ, מְרָבָּבְּהּ, פּ, מְרָבְּבִּהּ, פּ, מַרְבָּבִּהּ, פּ, מַרְבְּבִּהּ, פּ, מַרְבָּבְּהּ, פּ, מַרְבְּבּהּ, פּ, מַרְבְּבּהּ, פּ, מַרְבְּבּהּ, פּ, פּרִבְּבּהָם, f. chariot, war chariot 28.15,1; Gen 41,43 a. 46,29; Is.2,7; Jo.2,5;

the chariots of the sun (i. e. chariots dedicated to sun-worship) 2K.23,11.

קרְבְּלֶתְת (from בְּרְבְּלֶת; sf. מָרְבְּלֶת) f. market, mart Ez.27,24.

קרְבֶּה (from רְבָּה; pl. מְרְבָּה fraud, falsehood, deceit Gen.27,35; מֹאָוְגֵי מְרְבָּה deceitful balances Am. 8, 5; מְּרְבָּה deceitful weights Mic.6,11; hence: ill-gotten wealth Jer.5,27. — 2) pr. n. m. 1Chr.8,10.

קרמות pr. n. m. of three persons
Ezr.8,33; 10,36; Neh.12,3 = מָרֵיוֹת

תּרְמַם, מְּרְמַם (from מַבְיָם, מִּרְמָם) m. a treading down Is 28,10; hence: object of treading down Mic.7,10; of a place: קָמְרָמֵם שֶּׁה for the treading, i. e. pasture, of sheep Is 7,25.

gent. Neh.3,7 prob. of מְרנֹתִי , which see.

קרם pr. n. a Persian dignitary Est.1,14.

אָבְיּבְיּבְ pr. n. a Persian dignitary Est.1.14.

יהרע (from בּוֹרָע) m. evil-doing, mischief Dan.11,27.

תַּרְעָהוּ (מָרָעָה from מֵּרְעָה II.; sf. מָרָעָה מָרָעָה m. friend, companion Gen.26,26; Jud.14,11, retaining both Tseres, perhaps to distinguish it from עָבָע pt. of עָבָרִעים pt. of עָבָרָעים.

לְּרְעֶּה (from בְּעָה I.; c. מְרָעֶה, sf. מְרָעֶה) m. pasture Is.32,14; Ez. 34,14.

בְּרְעִיתִי (from בְּרָעִיתִי I.; sf. בְּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי , בַּרְעִיתִּי) f. 1) a pasturing Jer.23,1; Ez.34,31; sometimes as a verb: עַבְּיִעִי בְּיִי בְּיִעִי when they pastured themselves, they became sated Hos.13,6.— 2) flock Jer. 10,21.

קר pr. n. a city in Zebulun Jos. 19,11.

קרמא מרְמּא (from אַבְּרָי, once מַרְמּא Jer. 8,15) m. 1) cure, healing, remedy 33,6; יוֹרְאָין מַרְמּא incurably 2Chr. 21,18.— 2) calmness, softness Jer. 8,15; 14,19 (opposite בְּרָמָּי, terror); יוֹרְיּי, לְשׁיוֹן calmness of the tongue Pr.15,4 (Eng. Bible: wholesome tongue); בֹרְבֶּי, soft heart 14, 30 (Eng. Bible: sound heart); hence: yielding, submissiveness מֵרְבָּאִים בְּרִוֹלִים pacifieth great offences Ec.10,4.

תְּרְפָּשׁ (from בְּרָפַשׁ; c. מְרָפָשׁ) m. muddling, muddled water Ez.34,19.

to press in, to break with violence, to force (Kal not used).

Niph. נְמִרֶץ (pt. יְמְרָץ, f. זְמְרָץ pt. (נְמְרֶץ pt. to be violent, grievous יְרָבְרָּץ מְרָץ prievous destruction Mic. 2, 10; קרָב נִמְרָץ grievous curse 1K. 2,8.— 2) to be forcible are straightforward words Jb.6.25. (others: pleasant = יִנְּמִרְצוֹץ prievous in the company of the comp

Hoph. הַּטְרִיץ (fut. יְבְיָרָיץ) to press into, to excite, to compel Jb.16,3.

מַרְצֵעַ (from בְּרַצְעַ) m. an awl Ex. 21.6.

קבּיבֶּיבֶ (from בְּרַצְּלֶבְּה f. pavement 2K.16,17.

קבק (pt. p. קבְּק; mp. pl. קבְּקָ 1) to rub, to dissolve, to dilute, whence אור soup.— 2) to rub, to polish, to sharpen Jer.46,4; אור בְּרוּק polished copper 2Chr. 4,16.

Pu. בֹּק to be scoured, cleansed Lev.6,21.

קרָק or רְּבָיְםְ (from מָרֵםְ 1) m. broth, soup Jud.6,19 a 20; c. מָרַק Is.65,4 (Ktib has בְּרַק).

קרָקְת (from בְּרָקְת m. aromatic herb; only pl. בְּרָקִת Cant.5,13.

קרָקָה (from רָבָ) f. 1) spicing, mixture הַּלְקָה הַּלְּיִלְהָה stirring the mixture Ez.24,10.— 2) kettle for brewing Jb.41,23.

or mixing of unguents 2Chr.16, 14.— 2) unguent, ointment Ex. 30,25; 1Chr.9,30.

בּרֵר (pret. מֹר בָּרְהָר, לַּרְהָר, לְּתְרָה fut. בְּרֵר after the form בּרֵר, בְּרָה, לְּתַר to be bitter; in Kal only fig. to be grieved, embittered for (with עַל 1S.30,6; בְּרָה בְּרִּרְה מְרֹרְלָה מְרֹרְלָה and she is grieved Lam.1,4; בְּרָשְׁהְ מְרָה־לָה her soul is grieved within her 2K.4,27 (see also בַּרְלְשׁתְיוֹ strong drink shall be bitter to those that drink it Is. 24,9.

Pi. מֵבֶר (fut. יְבְּבֶר , pl. יְבְּבִר) to make bitter, to embitter, to grieve מַבְּר אַת־הַיִּה and they made their lives bitter Ex.1,14; מַבְרָה and they have grieved him Gen.49,23.— 2) as adv. מַבְּרֵר I will weep bitterly Is.22,4.

Hithp. הְחְמֵּרְמֵר (fut. הְחָמֵרְמֵר) to be embittered, to become bitterly enraged (with אֶל) Dan.8,7.

(only pl. בְּרֹרִם) m. 1) bitterness Cant.3,15.— 2) bitter herbs Ex.12,8.

תקבר (from בובי) f. gall Jb.16,13.

קרֹרָה (from מְרֵרָה c. מְרֵרָה pl. מְרֵרָה f. 1) בְּרְרָה gall Jb.20, 25.— 2) poison מְרָרָה פָּהְיִים the poison of asps Jb.20,14.— 3) bitterness ביי שׁבְּרִית מְרֹרִת gapes of gall); fig. of harsh speech: הַרָּה thou writest bitter things against me Jb.13,26.

ירָרָי pr. n. son of Levi Gen.46,11.

י מָרֵאשָׁה see מְרֵישָׁה.

יבְרְשׁׁעַת (from בְּיִשְׁעַת) f. wicked woman בּרִבְּיִשְׁעַת (from בְּיִשְׁעַת) בּיְרָבְּיׁ (from תְּבְיּׁבְיׁ dw. twofold rehellion (symbolically of Babylon)

Jer.50,21.

ບ່າວ pr. n. son of Aram Gen.10,23.

NWD (from NW] I.) m. 1) a carrying, lifting לעבד וּלְמַשָּא to serve, and to carry Num.4,24; אין לֶבֶּם אַפּהף ye have not to carry it upon your shoulders 2Chr.35.3; more than they could לְאֵין מַשֵּא carry away 20,25. - 2) burden, load 2K.5,17; Is.30,6; Jer. 17.21; Hos.8,10 (see quotation under Hiph.); לְמַשְׂא to be a burden on (with מל, אל 28.15,33; 19.36; Jb.7,20.- 3) tribute, present 702 silver as tribute 2Chr.17,11.— 4) desire, longing, coveted object שמא נפש the coveted object of the soul Ez.24,25. - 5) elevation of the voice, song, singing instructor in singing 1Chr. 15,22; שר הַמַשֹּא הַמְשֹׁרִרִים the chief conducting the singing of the singers v. 27. - 6) utterance, speech Pr.31,1; hence: a) decree, doom to pronounce a decree 2K.9,25; Is 23,33. b) prophecy Is. 13,1; 15,1; 17,1 etc. - 7) pr. n. sonof Ismael Gen.25,14.

משט (from אָשֶׁי) m. respect מַנִים respect of persons 2Chr 19,7.

אָבֶּי (from אָבָי (m. 1) loan, debt Neh.5,10; אין פּישָא בָּל־יָד every loan 10,32 (Eng. Bible: exaction of every debt).— 2) usury שַּׁאָרם בּישָאים נִשְּאִים אָרָם עָשָאים

- every one of his brother Neh.5,7.

 Pr. n. border-place of the Joktanites Gen.10,30 (prob. the valley called Bisha in the north
- of Yemen).

 NE (from NE) m. draw-well, place for drawing water; only

pl. מַשְׁאַבִּים Jud.5,11.

- קּשְּאָה (from נְשְּאָה) f. rising smoke הְנְרְ מַשְּאָה and heavy is the smoke Is.30,37 (Eng. Bible: and the burden thereof is heavy, reading מַשַּאָה).
- קשָאת (from בְּשָׁאָת c. תַשָּאת מָשׁאָת f. loan מַשָּאת מָאוֹמָם any thing as a loan Deut.24,10; בּעְרְבִים of them that are sureties for debts Pr.22,26.
- מַשׁוּצְה see מַשְׁצָה.
- קשׁאָה, מְשׂאָה (בּישׂאָה (f. 1) desolation Zph.1,15.— 2) place of desolation Jb 38,27.
- ן (from נְשָׁאוֹן Hiph.) m. deceit Pr.26,26.
- קשאות (from נְשָּא) f. plucking up קשאות אוֹתָה מִשְּרָשִיה to pluck it up by the roots thereof Ez.17,9.
- אַל pr. n. a Levitical city in Asher Jos.19,26 = בְּשֶׁבְּ 1Chr.6,59.
- קיבר (from שַׁאַלָּה) f. desire Ps. 20,6; 37,4.
- קשָׁאֶרֶה (den. from שְׁאֹר ; שְׁאֹר (לְּיִם אָּרְ בָּּוּך ; אַר בְּּרָהְרָם ; מְשְׁאַרוֹהְרָם ; מְשְׁאַרוֹהְרָם ; מְשְׁאַרוֹהְרָם ; לְּשְׁאַרוֹהְרָם ; h. kneading trough Ex. 7,28; Deut.28,5 a. 17.

- בּשְׁאֵת (from בְּשָׁאָת בּרָ , pl מַשְּאוֹת (grom מַשְּאוֹת בָּר , pl מַשְּאוֹת (grom מַשְּאוֹת בָּר , pl מַשְאוֹת עַלֵּיהָ הַרְפָּה to whom the reproach of it was a burden Zph.3,18.— 2) lifting up, rising the lifting up of my hands Ps.141,2; שְּשָׁה בַּבְּי the rising of the smoke Jud.20,38; hence: fire-signal Jer.6,1.— 3) contribution, tribute בַּר בַּרְאָשָׁה בַּר contribution of corn Am.5,11.— 4) gift, present Jer.6,1; Ez.20,40.— 5) portion of food, mess Gen. 43,34.
- רְּשְׁבֶּעְיֹתְ (from יְבַשְׁיִ; only pl. e. הַשְּׁבְּעִיתְ f. 1) texture, brocade Ps.45,14.— 2) setting (of precious stones) Ex.28,11.
- קישבר (from בְּשָׁבֵּר; c. מְשָׁבֵּר) m. prop. place of breaking forth (i. e. bearing), hence: mouth of the womb Hos.13,13; proverbially: בְּאוֹ בְּנִים עַר־מַשְּבֵּר וְכֹוֹ אַיִּוֹ רְלַּרָה the children are come to the mouth of the womb and there is no strength to bring forth 2K. 19,3; Is.37,3.
- קּיִשְּבָּרִי (from יְשָׁבֵּר ; pl. c. קּיִשְּבָּרִיך, sf. קיִיבְּר m. breaker, surf, wave Jon.2,4; Ps.93,4; מְשָׁבְּרִי־מְעָה the waves of death, i. e. death-bringing waves 2S.22,5.
- קישְׁבָּת (from שְׁבַּה ; only pl. sf. קּשְׁבָּת) m. cessation, desolation Lam.1,7.
- קייב (from יְשָׁנָב ; c. קישְׁנָב , sf. מְשְׁנָב) אוּ (חָשְּנָב ; c. מְשְׂנָב (m. 1) high place, fortress

קיינד the fortress of thy walls Is.25,12; fig. a place of defence, of refuge 2S.22,3; Is.33,16.—2) pr. n. an eminence in Moab Jer.48,1.

קישָׁבֶּה (from יְשָׁבָּה) m. error, oversight Gen.43,12.

קשְׁיהָ (akin to with sf. מִישְׁה) to draw out Ex.2,10.

Hiph. הְמְשָׁה (fut. מָמָשֶׁה) to draw out, to rescue 2S.22,17.

ולים pr. n. Moses, the great Jewish law-giver, who freed Israel from Egyptian bondage Ex.2,10; the laws given by him are contained in the Pentateuch or Five Books of Moses, called חוֹרַת משָה Jos.23,6, also מַבּר מִשָּה 2Chr.25,4.

נְשֶׁה (from נְשֶׁה Hiph.) m. loan Deut.15,2.

מִשׁאָה see מְשׁראָה.

קשׁמְעָת (from אוּשׁי; only pl. מְשֵׁיּוֹם, מְשֵׁיּוֹם (f. ruin, desolation Ps. 73,18;74,3.

בב pr. n. m. 1Chr.4,34.

קישובה (from ישוב פר, pl. איב (קישובה, sf. קישובה) f. a turning away, backsliding Jer.3,6; 5,6; Pr.1,32; ישוב backsliding from me Hos.11,7.

ישוג (from שוג f. error, trespass Jb 19,4.

משׁים a. משׁים (from שׁשׁי) m oar, rudder Ez.27,6 a. 29. קשׁוֹכְה a. מְשׁוֹכְה (from מְשׁוֹכְה \mathfrak{g} ; \mathfrak{g} הַשְׁוֹכְת \mathfrak{g} , \mathfrak{g} העשׁוּכַת \mathfrak{g} , \mathfrak{g} hedge Is. \mathfrak{g} 5,5; מְשׁוֹכַת מָבֶּר מְשׁוֹכַת מָט a thorn-hedge Pr. 15,9; \mathfrak{g} מָטוֹכָה Mic.7,4.

וְמִשְׁמְה Is.42,24 Ktib for מְשִׁנְּקָה, which see.

רְשֵׁר (from נְשֵׁר) m. ■ saw Is.10,15.

קשׁרְה (from מְשׁרְה) f. measure (for liquids) Lev.19,35; Ez.4,11.

קשוש (from משוש; c. מְשׁוּשׁ, sf.
יְמְשׁוּשִׁ, הְּמְשׁוּשִּׁ, הַּשּׁוּשִּׁ, הָּמְשׁוּשִּׁ, הַּעְּשׁוּשִּׁ, הַּעְּשׁוּשִּׁ, הַּעָּשׁוּשִּׁ houses of joy Is.32,13; also object of joy Is.65,18; Jer.49,25; in the sense of a verb: מְשׁוּשׁ אָתּרְנְצִין rejoicing with Rezin Is 8,6.

משׁמ Ch. m. oil Ezr.6,9.

קְּיֵּיְרְ (prop. inf. of מְשֵׁרְ) f. 1) anointing Ex.40,15; 29,29.— 2) appointed portion Num 18,8.

កក្មឃុំក្ (from កម្មក្ ; c. ភក្មឃុំក្) f. 2)

anointing, ointment הְשָׁמֶן מֶשְׁחָ anointing, ointment Ex.30,25.-2) appointed portion (= מְשְׁחָה 2) Lev.7,35.

תְּלֶשׁי (pt. Hiph. of תַּשְּׁחַת m. destruction, ruin Ex. 12, 13; חְרָשׁי skilful forgers of destruction Ez.21,36; הַּצִּיב מַשְׁחִית to set ruin, to set a trap Jer.5,26; רוּח a destroying wind Jer.51, 1; המַשְּחִית מַ mountain of destruction 2K.23,13; Jer.51,25.

אָרְיִיׁ (from אָרַיִּייִ) m. laughter, object of laughter Hab.1,10.

תישחר (= משחר m. dawn Ps.110,3.

ת (from קלי פּלָי פּלָּי פּלָּי (from בְּלֵי פּלָּי his destruction בְּלֵי הַשְּׁחָתוֹ his destroying weapon Ez.9,1.

קּשְׁתְּע (from מְשְׁרָה ; c. מְשְׁתְּה m. disfigurement, marring מְשְׁתְּה מְלְאִישׁ מַרְאָה his countenance is marred more than any man's Is. 52,14.

תְּשְׁיְבְ (from תְּשְׁיִּ sf. בְּיִבְּיְבְ) m. corruption, defect, blemish Lev. 22,25.

קשׁחַת (from מְשְׁחַת f. corrupt thing Mal.1,14.

קוֹמְייֵהָ (from מְשִׁיִי) m. place for spreading Ez.47,10.

השְּשְׁהַ (from הַשְּשָׁי, c. הַשְּשָׁהָ) m. place for spreading Ez.26,5 a. 14- השִׁיהְהַ (from בַּשְׁיָה) f. enmity, hatred Hos.9.7 a. 8.

קּיִטְקר (from שָׁמֵר ; sf. מְשָׁמֶר) m. arrangement, dominion, rule (Stb.: extension; comp. Ch. אָם (שְּׁמֵר Ch. אָם) אָם dost thou determine the rule thereof (of heaven) on earth? Jb.38,33.

្រុំ ្ m. silk, silk-stuff Ez.16,10 a.

13 (from កម្មាំ to draw, to unwind; acc. Fuerst from the Chinese shi silk, with D as preformative denoting a garment of this stuff).

pr. n. m. Neh.3,4.

קּשִּׂיחַ (from קשִׁיחַ to anoint; c. הַשִּׂיחִ , sf. יקשִׁיחִ , קשִׁיחִ ; pl. sf. יקשִׁיחִ ; pl. sf. מְשִׁיחִי , adj. 1) besmeared (of a shield) 2S.1,21.— 2) anointed, consecrated הַשְּׁיחַ בָּלְיִי the priest that is an ointed Lev.4,3; בְּשִׁיחַ the anointed the prince Dan.9,25; בְשִׁיחַ the anointed one of the Lord 1S.24,7.

משה (fut. משה ; pt. משה ; imp. משה pl. משׁכָר a. ימשׁבָר; inf. מִשֹׁבָר (מִשֹׁבָר) to draw, to pull Ps.10,9; Jb.40,25; לשה אחר to draw after Cant.1,4; to draw to, to lead to Jud.4,7; משה עם to draw away with, to associate with Ps.28,3; here belong the phrases: מַשַּרָ to draw the bow, i. e. to stretch it 1K.22,34; Is.66,19; 722 להרע to scatter the seed, to sow Am. 9,13 (comp. Ps.126,6); 국발교 to handle (or wield) the pen of the writer Jud. 15,4; to be associated with Hos.7,5.— 2) to extend ਹਰ੍ਹਾ ਹੁਦ੍ ...? to extend favor to... Ps.36,11; 109,12; with accus. קשַׁכְתִּיךְ חָמֶר

I have extended kindness unto thee Jer.31,2 (Eng. Bible: with loving-kindness have I drawn thee; others: have I guided thee) .-3) to continue, to prolong קשֶׁבֶּ সুষ্ঠ to continue anger Ps.85,6; here belongs the phrase מַשַּׁךְ בַּקָרָן to blow the ram's horn continuously Jos.6,5 (Eng. Bible: to make a long blast). - 4) to endure, to forbear וַתְּמָשׁךְּ עַלֵיהָם yet many years didst thou forbear them Neh.9,30. -5) to cherish continuously, to indulge לִמִשׁךְ בַּיוֹן אָת־בִּשְׁרִי to indulge my body with wine Ec.2,3.-6) intr. to draw, to go Jud.4,6; go and take you מְשָׁכוּ וּמְחוּ לְבֵם Ex.12,21; with To draw after, to go after Jb.21,33.

Niph. נְמְשֵׁךְ (fut. קְשֵׁבֶּי) to be prolonged, protracted, delayed Is.13,22; Ez 12,25.

Pu. בְּשְׁבְה (pt. שְׁבְהְּ , f. הְטְשְׁבְה) to be pulled (acc. Stb.: to be stretched, stiff) גּוֹי מְבְשְׁבְּ a nation pulled Is.18,2 a. 7 (Eng. Bible: a nation scattered; acc. Stb.: stout, firm).— 2) to be delayed, deferred בְּשִׁבְּה חְבָּהְתְּ הְבְּיִר hope long deferred Pr.13.12.

נמשק II. (בשק) to possess.

תְּשֶׁרְ מִישְׁרְ מִישְׁרְ מִישְׁרְ הַיְבִרְעְ m. 1) a scattering, sowing עוֹבֶי מִשְׁרְ בִּיְבְרַע that beareth the seed for sowing Ps.126,6 (comp. Am.9,13) — 2) possession (≡ מְשָׁרְ חָבְּעָה מִבְּּנִינִים and the possession (others: price, value) of

wisdom is above pearls Jb.28,18.—3) pr. n. son of Japhet Gen.10,2 and of Japhetic people (the Moschians) Ez.27,13; 38,3, etc. Jewish scholars in the middle ages designated by the name אַנוֹיָבְיּיִ (Ez.38,3) according to them designates Russia-Muscovy.

בּישְׁכָב (from בְּישִׁיכָּב (c. מְשְׁכָב , sf. ia מְשְׁכָב (from בִּישִׁיבָ (מִשְּׁכָב מ. מְשִׁכְבוֹת (מְשְׁכָב מ. מְשִׁכְבוֹת (מִשְׁכָב מוּשְׁכָב מוּשְׁכָב מוּשְׁכָב מוּשְׁכָב מוּשְׁכָב וֹתְיִיב מוּשְׁכָב מוּשְׁכָב וֹתְיִיב מוּשְׁכָב וֹתְיִיב וֹתְיִיב וֹתְיִיב מוּשְׁכָב וֹתְיִיב וְיִיבְּה וְיִיב וְּשִׁיב וְיִיב וְיִיב וְּתְיִיב וְיִיב וְיִיבְּה וְיִיב וְּתְיִיב וְיִיב וְיִּיב וְיִיב וְיִּב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִּב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וּיִיב וְּיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וּיִיב וּיב וּיִיב וּיִיב וּיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיב וּיִיב וְּיב וְיִיב וְּיב וְיִיב וְּיִיב וְיִּיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיב וְיִיב וְיִיב וְיִיב וְּיב וְיִיב וְיִיב וְּיב וְיִיבְּיים וְּיב וְיִיב וְּיב וְּיב וְיִיבְּייִים וְּיִיב וְּיב וְייב וְּיב וְייב וְּיב וְייב וְּיב וְּיב וְיִיבְּי וְּיב וְייב וְייב וְּיב וּייב וְייב וּייב וּייב וּייב וּייב וּייב וּייב וּייב וּייב וְייב וּיים וְּיב וְּיב וְיב וְייב וְּיב וְּיב וְיב וְיב וְיב וְּיב וְיב וְייב וְייב וְּייב וְייב וְייב וְייב וְייב וְייב וְייב וְּייב וְּייב וְייב וְּייב וְייב וְייב וְייב וְּייב וְּייב וְייב וְּייב וְיייב וְייב וְייב וְייב וְּייב וְייי וְייב וְיייב וְּייי וְייִי

בּישֶׁבֶּל Ch. m. couch, bed Dan.4,2.

m. prop. one who understands (pt. Hiph. of שָׁבֶּל), hence:
1) one wise, one skilled Pr.15,4;
2Chr.30,22.— 2) one prosperous, successful 1S.18,14.— 3) didactic poem Ps.47,8 and in the inscriptions of 13 psalms.

שַּׁבָה see מֵשִׁכִּים.

 Pr.25,11.—2) imagination, thought בְּשְׁלֵּהוֹת לֵּבְבּ the imaginations of the heart Ps.37,7; בְּשִׁלְּבְתוֹּ Pr. 18,11 in his imagination, in his conceit.

ק מְשְׁבָּנִי , sf. מִשְׁבָּנִי , sf. מִשְׁבָּנִי , sf. מִשְׁבָּנִי , c. מִשְׁבָּנִי , sf. מִשְׁבָּנִי , sf. מִשְׁבְנִית , sf. מִשְׁבְנִית , c. מְשְׁבְנִית , sf. מְשְׁבְנִית) m. habitation, dwelling Ez.25,4; Hab.1,6; Cant.1.8; of the temple as habitation of God: the tabernacle Ex.25,9; Ps.45,5; 84,2; הַּעִּרְת הַעִּרְת , the tabernacle of testimony Num.1,50.

Ch. (sf. מִשְׁכָּנָה) m. habitation, dwelling Ezr.7,15.

Hiph. הַמְשִׁיל (fut. בְּשִּׁיל) to cause to rule, to give dominion בּבְבִּים הָבְיִשִּׁיבְם בְּבִּיִם he shall cause them to rule over many Dan. 11,39; הַמְשִׁי יְדֵיך thou hast given him dominion over the works of thy hands Ps.8,7; inf. בַּמִשִּׁי מַבּ מ as n.: dominion, power Jb.25,2.

II. to liken, to compare (Kal not used).

Niph. נְמְשֵׁל to be like, to be similar, with אָל Is.14,10, עם Ps. 28,1, \$49,13.

Hiph. הָמְשִׁיל (fut. יַמְשִׁיל) to liken, to compare Is.46,5.

Hithp. הְּמְשֵׁל (fut. יָהְמַשֶּׁל) to become like, with בְּ Jb.30,19.

אים III. (den. from מְשֵׁל, which see; fut. מְשֵׁל, yt. מְשֵּל, pl. מְשֵׁל, מִשְּל, imp. מְשֵּל, to speak in proverbs or parables בָּל הַמִּשֵּל עָלוּדְ וִמְשֵׁל every one that speaketh in proverbs shall use this proverb against thee, As is the mother, so is her daughter Ez.16,44; pt. מִשְׁם one who speaks in parables, gnomic poet Num. 21,27; ls.28,14.

Pi to speak in parables Ez.21.5.

קשֶׁל I. (from מְשֵׁל I.; c. מְשֵׁל m. rule, dominion Zch.9,10.

II. (from מְשֵׁל II., c שְׁשֶׁל m. likeness, the like אַין־עַל־עָפֶּר מְשָׁלוֹ you earth there is not his like Jb.45,25 (others: there is none upon earth that ruleth over him, from שְׁשֵׁל I.).

ifrom אָינגָני (from הַּצְינֵנְי לְמְשׁל שָמִים he hath placed me as a by-word of the people Jb.17,6.

תְּשְׁלְוֹחַ a. תַּשְׁלְוֹחַ (from מְשְּלְוֹחַ a sending Est.9,19. — 2) with ז stretching of the hand, seizure: אָרוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ וְּדָם Edom and Moab shall be the object of their seizure Is.11,14 (Eng. Bible: they shall lay their hand upon Edom and Moab).

תֹשְׁלֵח (from בְּשֶׁי ; c. תֹשְׁלֵח m.

1) place where one is sent תְשִׁי place for sending forth oxen, i. e. pasture Is.7,25.— 2) with יי putting of the hand to something, i. e. occupation, business Deut.12,7; 15,10.

רביי (from לְשִׁיי f. 1) a sending of persons, i. e. a troop, a host Ps.78,49.— 2) a sending away, discharge Ec.8,8.

בּישֶׁלְבוֹ (prop. pt. of בְּישֶׁלְבוּ Pu.) 1) acc. Stb. one paid for, one who is bought, i. e. a slave Is.42,19 (in parallel to בְּישֶׁלָּנְ Eng Bible: he that is perfect).— 2) pr. n. m. Ez.8,16; Neh.3,4.

pr. n. m. 1 Chr. 9, 21 שֶּׁלֶמְיָהְיּpr. n. m. 1 Chr. 9, 21 שֶׁלֶמְיָהְיּ

mentioned in 2Chr.28,12.— 2) another person Neh.11.13.

קשׁלְמִית = 1Chr 9,12 מְשׁלְמִית אוּ pr. n. 1Chr 9,12

מְשְׁלְּהֶׁתְ pr. n. wife of king Manasseh 2K.21,19.

שַלוש see מַשׁלש.

השְּׁיֵבְי (from בְּשְׁי ; pl. מְשְׁבְּי) f. desolation, wasting Ez.6,14; Is. 15,6.— 2) astonishment, horror Ez.5,15.

קיים (from יְשְׁמֵנְי c. מְשְׁמֵנְי pl. מּשְׁמֵנְי מְּ, c. מְשְׁמֵנִי מְּן הַ m. 1) fatness in the fatness of his flesh Is 17,4; מְשְׁמֵנִי מְדִינְה the fatness (i. e. fat portions) of the province Dan.11,24.— 2) concretely: fat one, strong one Is.10,16; Ps.78,31.

קים (from שָׁבֶּן; pl. מַשְּׁבָּן m. fat thing Neh.8,10.

កង្គ្ម៉ា pr. n. m. 1Chr.12,11.

עְּשְׁכְּעְ (from עַבְשָׁיָבָ ; c. עַבְּשָׁבָּע m. 1) a hearing Is.11,3.— 2) pr. n. of two men Gen.25,14; 1Chr.4,25.

קּשְּׁמֵעְהָּהְ (from אָשׁ יִּ אַרָּ אָּרָ קּיּיְבְּעָת ; אַרְּאָבְיּרָם , מְשְּׁמֵעָת ing, listening to one, obedience, hence: אָל מִשְּׁמֵעָת to do at one's bidding 1S.22,14; concretely: obedient ones, subjects Is.11,14. hence also: faithful ones 2S.23,23; 1Chr.11,25 (Eng. Bible: guard).

. מַסְמֵר see מַשִּמֵר

קישְׁכֶּר (from יְשְׁכֵּר c. יְשְׁכֵּר m. prop. guarding, hence: 1) prison house Gen.42, 19.— 2) guard, watch Jer.51,12; Jb.7,12; Neh.13,14.— 3) object of keeping, thing to be guarded בְּיִר לְבֶּרְ לְבֶּר לִבֶּרְ above all things to be guarded (i. e. more than all precious things), keep thy heart Pr.4,23.— 4) army of reserve Ez.38,7 (others: guard).

משנה (from מְשָׁנָה , e. מִשְׁנָה , sf. י משנה: (משנה ; pl. משנה) m. 1) repetition, doubling, twofold לָחָם מְשָׁנָה double bread, i. e. twice as much Ex.16,22; משנה על twice as much as v. 5; מְשֶׁנֶה Gen.43,12 or קבָם אָשֶׁנֶה v. 15 double money.— 2) second place in rank בְּבֶבֶת המְשָׁהַ the second chariot (i. e. the chariot second to the king's) Gen. 41, 43; קניר משנה was second (in rank) over the city Neh.11,9; קשנה המגד one next to the king 2Chr.28,7; הַלְּשׁנֶה the second priest Jer 52,24; also of things of secondary degree second degree Ezr.1,10; of animals of later birth, younger IS. 15,9; of a place next to a city a suburb 2K.22,14; 2Chr.34,22.—
3) copy מְשְׁנֵה בַּתּוֹרְה copy of the law Deut.17,18.

קְּשְׁבְּה (from בְּשְׁיִבְּה ; pl. קּשְׁבְּח (from בְּשְׁבָּה ; plundering, plunder, spoil 2K.21, 14; Hab.2,7.

אַעוֹל (from יְשָׁעֵל) m. narrow path Num.22.24.

(from יְשָׁעָה) m. suppleness (others: cleansing) אָרָחַרְאַהְּ יְמִשְׁעִי neither wast thou washed in water to supple (or: cleanse) thee Ez.16,4.

מִשְׁעָב pr. n. m. 1Chr.8,12.

port, stay 28.22,19; מָשְׁעָן (from עָשָׁבּן) m. supstay of bread Is.3,1.

קּשְּׁעֶן m. a. מַשְּׁעֵנָה f. (= מְשְׁעֵן) support, stay מַשְּׁעֵן נּמַשְּׁעֵן every support Is.3,1.

ה (from בַּשְׁים m. injustice, in the alliteration: נִיבָוּ לְּמִשְׁפְט וְהִגָּה בּיִבוּ לְמִשְׁפְט וְהִגָּה הַשְּׁים he hoped for justice, but behold injustice Is.5,7.

יקים (from פּיִלי ; c. הַשְּׁפְּחָר , sf. רְישִׁפְּחָר ; pi. קשִׁפְּחָר , c. הַשְּׁפְּחָר , f. family Num.1,2; of a whole

tribe Jos.7,17; hence: species, kind Gen.8,19 (of animals); Jer.15,3 (of things).

තුවක්ක (from පමුදු ; c. පමුදුතු , sf. \dot{p} יְּהָיִּהָ pl. בייִבְּשָּׁהָ c. יהַבְּּשָּׁהַ) m.1) judgment, justice Deut.1,17; Ps.122,5; עשה מִשְׁבּם to execute justice Jer.7,5; בַּטְים הַמָּם to pervert justice 1S.8.3.- 2) cause, suit Num.27,5; מַבְּרָ מִייָּטָ to order a cause Jb.13,18; רָבֶר מִשְׁפַמ to call one to account, to contend with 2K.25,6; Jer.1,16.-3) sentence 1K. 20, 40; Ps. 17, 2; sentence of death Deut.19,6.— 4) law, ordinance, statute Ex.15,25; 💥 מַשְּׁמֶּטְ the ordinance of the Lord Jer. 8,7; the statutes (constitution) of the kingdom 1S.10, 25.— 5) guilt, crime בְּמִים בָּמִים bloody crime Fz 7.23. - 6) right, due מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה the right of primogeniture Deut.21,17; מַשְׁבָּב the right of inheritance קשפט הכהנים מאת העם Jer.32.8; the priest's due (privilege) from the people Deut 18,3. - 7) manner Gen.40,13; 1K.18.28; Jer. 30,18.-8) proceeding Jud.23,12; 1S.8,9.

קישׂבָּם (from שַפַּט ; sf. קישׂבָם) m. judge Jb.9,15.

אַבְּעִים (from בְּשְׁיֵּטְ to place) f. fold, stall; only du. בְּשְׁיִּטְ Gen.49,14; Jud.5,16 (same as בְּשִׁיִּלִּ, du. בַּשְׁבִּיִיִם).

to possess (others: to govern, to manage), whence אָנְיְטָיְם and the following word.

ment) בְּרְהָשֶׁק בּיתִי the possessor (or: manager, steward) of my house Gen.15,2.

רְשְׁיֵבְ (from רְבְשְׁיִ ; c. רְשִׁיב) m. a running about 1s,33,4.

עליקה (from שְּלֵּהְה ; c. מְשָׁקָה m. 1)
watered region, watered pasture
Gen.13,10; Ez.45,15.— 2) drink
Lev.11,34; ls.32,6.— 3) cup-bearer,
butler (prop. pt.) Gen. 40,1; pl.
בייִקי v. 2; sf. בייִקי 1K.10,5.

(from المنظمة m. weight Ez. 4.10.

קוֹף (from קשָׁיִם) m. lintel, upper beam of a door Ex.12,7.

קישָקל (from שָׁקָל , c. מְשָׁקָל; sf. מִשְׁקָל) m. a weighing, weight Gen.24,22; Lev. 19,35; אין מִשְׁקָל without weight (much) 1Chr.22,3.

f. פְשַׂקלֿ, הְישָׁקלֿ, (from קשָׁקלֿ, plummet, level Is.28,17.

קלֶת (= בְּשֶׁקְלֶּת (plummet 2K.21,13.

ערָבֶייָ (from יְבְיֵי ; c. מְיַבְיָנְ m. a settling יְבְיִי לְיִי settled (i. e. clear) water Ez.34,18 (Eng. Bible: deep waters).

השנה f. dominion 1s.9,5.

קיְּתְרָה (from יְשִׁרָה; e. מְשִׁרָה) f. solution, liquor מִשְׁרָת בְּעָנְים liquor of grapes Num.6,3.

לְשְׁרוֹקִיתָא Ch. (from שָׁבַרּן קִיתָא f. pipe Dan.3,5.

gent. of the name of an unknown place 1Chr.2,53. קשׁרְפּוֹת (from שָׁרֵפּוֹת; pl. c. מְשִּׁרְפּוֹת הַשְּׁרְפּוֹת וֹשְׁרָפּוֹת the burning of lime Is.33,12; בּיִשְּׁרְכִּים the cremation of the kings Jer.34,5 (comp. 18 31,12), which was attended with the burning of spices 2Chr.16,14.—
2) מִשְּׁרְפּיֹת פִוֹם (the boiling of water) pr. n. a place near Sidon Jos.11,8: 13,6.

pr. n. a place in Edom Gen. 36, 36.

תְּשְׁרֵת (from שׁרת) m. pan 2S.13,9 (Ch. מַסְרֵת Targ. to מַסְרֵת Lev. 2,5).

Pi. שְּשֵׁים (fut. שְּשֵׁים ; pt. שְּשֵׁים) to grope, to explore Deut.28,29; Jb.5,14; קשֵׁים חשֶׁרָ to grope in the dark Jb.12,25.

Hiph יְמִישׁנוֹ (fut. יְמִישׁנוֹ, pl. יְמִישׁנוֹ ; imp. sf. יְמִישׁנוֹ 1) to let feel the feel the pillars Jud.16,26.— 2) to touch, to feel, to have the feeling of touch Ps 115,7.— 3) to be groping and let there be groping darkness Ex.10,21.

קּיְהֶתְּי, (from הְשָׁיָּ; c. הַאָּהָרָ, sf. בּיִשְּׁהָר, הַּיְּהָרָ, הַּיְּהָרָּנְם אוֹי, הַיְּשְׁהָרוּ אוֹי, הַיְּהָרָם אוֹי אוֹי, הוֹין מְשְׁהָרוּ אוֹין אוֹי

ית (verb. n. of Hithp. of הְשָׁתְחָוִית (verb. n. of אַקָּהָוֹית

f. prostration קּבְּשְׁהְ בְּיִשְׁהַבְּירָ הַבְּבְּה and they — their prostration was eastward Ez.8,16 (read בְּיִנְהַהְירָב).

בּיִבְּי Ch. (def. קשִׁהְנָא) m. banquet Dan.5,10.

לַת (from תתה to stretch, to extend; only pī מְתָם, מָתָם, מַּתְם, מְתָּהָם, מְתָּהָם, מָתְּהָם, מִּתְּהָם, m. man, pl. men, people persons עִיר מְתַם the men (others: warriors) of the city Deut.2 34; 3.6; Jb.24,12 (for which Jud 20 48 מָתִי שִׁוֹא : (עיר מְתֹם vain persons Ps 26,4; מְתָי מְתָּהָ מִתְי מִקְּבָּּדְ few (persons) in number Deut.4,27; 26.5.

קת pt. of מות, which see.

[(den. from] , m. heap of straw Is.25,10.

נותב to bind, whence the next word.

קָהָע (sf. אַהָּטְ) m. bit, bridle Ps.32, 9; Pr.26,3; fig. a) restraint 2K 19, 28. b) rule. dominion אָהָג בָּאָה the rule of the mother-city (see אָבָּא מַבְּאָר (others: pr. n. Methegammah).

מתה (akin to מְהַף) to extend, whence בְּהַי a. יַבְהָי.

קֹתוּקִים (from מְתַּנְקִים, pl. מְתוּקִים, f הַמְתוּקִים adj. sweet, lovely, pleasant Jud.14,18, Ec.5 11; 11.7; as n קתוֹק as honey for sweetness Ez.3,3.

לאני pr. n. father of Lamech Gen. 4,18.

- קתושֶׁלַח י מתושֶׁלַח pr. n. Methuselah, grand father of Noah Gen. 5.27.
- תְתְּלֵת (fut. הַבְּיִים) to extend, to stretch out Is.40,22.
- הביתה (from בּהְנָבְּהָרָ sf. הּבְּבְּהָרָם) f.

 1) number measure Ex.5,8, Ez.

 45,11.— 2) composition (of the perfume) Ex.30,37.— 3) arrange ment state (of a building) 2Chr.

 24,13
- מְתְלְאָה Mal.1,13 contracted from הְּהְלָאָה what m weariness!
- לַתְּלְּעָה f. tooth; only pl. אָתְלְּעָה Jo.1,6; Jb.29,17 (transposed from מַלְּתָּוֹת).
- הֹתְים (from בְּבָּרָ) m. wholeness, soundness Is.1,6; Ps.38,4.
- בתם Jud.20,48 = מָתם (see מַתֹּב).
- to extend, hence מְּלֵבְוֹיִם and Ch. מְּמָתְנִים
- J무현 I. (from j한) m. present, gift Gen 34,12: J무한 바状 he that bestoweth gifts Pr.19.6.
- II. pr. n m. D a person mentioned in 2K 11 18 2) another person Jer. 38.1.

- אָבְהָרָ Ch. (pl. בְּחָנָה , sf. הַחְנָה) f. gift, gresent Dan.2,48; 5,17.
- יבי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,19.– 2) another person Ezr.10,33.
- gent. of an unknown place 1Chr.11,43.
- חתביה a. מתביה pr. n. 1) former name of king Zedekiah 2K.24,17.—
 2) name of various other persons Ezr.10,26; Neh.12,8.
- the loins, the waist 1K.2,5; אַזר (קֿתְנֵים to gird the loins, i. e. to take courage Jer.1,17; בֵּי מְתְנֵים Ez.47,4 water reaching to the loins.
- לְתְּקּלְ (pret. sf. יְּמְהֶקּי; fut. יְמָהֵקּי the to enjoy, to relish הַּחָקּי the worm shall relish him Jb. 24,20 (Eng. Bible: shall feed sweetly on him).— 2) to be sweet, pleasant Ex.15,25; יְמָהָי יִבְּיִבְי יִמְהַי stolen waters are sweet Pr.9,17; fig. בְּיִבְיִבְיל the clods of the valley are sweet (pleasant) unto him Jb.21,33.

Hiph. הָמְתִּיק (fut. יַמְתִּיק 1) to

be sweet. pleasant אָם־הָּמְהִיק בָּבְּיי though wickedness be sweet in his mouth Jb.20,12.— 2) to make sweet pleasant הָמְהִיק מוֹד to hold pleasant counse! Ps.55,15.

m. sweetness, pleasantness Pr.16,21; 27,9.

קֹתֶק (sf. מְתָק) m. sweetness, juice (of fruit) Jud,9.11.

וֹתְרֶּהְ (sweet fountain) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,28.

בְּרֵרְתְּ pr. n. 1) treasurer of Cyrus Ezr.1,8.— 2) a Persian dignitary Ezr.4,7.

מתחה pr. n. m. Ezr.10,33.

קריה pr. n. m. Ezr.10,43: Neh.8,4;

מַתְּרֶהְ pr. n. m. 1Chr.15,18 a. 21.

1

, final form , the fourteenth letter of the alphabet, called Num is fish, because of its original similarity to the form of that animal; as a numeral 2 = 50, 1 = 700.

NI I. a particle used with verbs fut. and imp. to express entreaty and incitement: pray! now! *! ______ R2 let it come now Jer. 17, 15; וברינא עבור ובר thy servant, I pray, speak a word Gen. 44,18; אבריבא remember now Jb. 4,7; verbs connected with it frequently occur with 7 paragogic: I will rise now! Cant. 3,2; אָפָלְטְה נָא let me get away, עוס־גַא שָׁבָה וָאָכָלַה ;I pray 18.20,29 arise, I pray, sit and eat Gen.27, 19; in Ps.116,4 K2 and 7 paragogic are separated from their verb: וּ נְדַבִי בַּנִי אֲשֵׁלֵם נָנְדָה־נָּא לְבָּל־עַמּוֹ זּ

will now pay my vows unto the Lord in the presence of all his people (בי נגד בא נגד (אַשַּלְמַה נָא נגר בי בּ in negative sentences is CX joined to the negative particle; pass not away, I pray thee Gen. 18,3. אַלָּדָא אָשָׁא let me not, I pray, accept any man's person Jb.32,21; appended to various other particles for emphasis: הַנְהֹדנָא behold now! Gen. 18,27: איה־נא where now! Ps. 115.2, NJTDN if now! Gen. 18,3; יליבנא לי woe is me now! Jer. 4,31.

II. (from איז II.) adj. half-cooked, raw Ex.12,9.

ki) pr n. No. i e. Thebes, the ancient metropolis of upper Egypt Jer.46,25. Ez 30.14 a. 15 as the seat of the Egyptian deity אַמוֹן

(which see), it was called נֹא אָמוֹן Nah 3,8.

TNI to be hollow, hence the next word.

לארות בארן, pl. מורה של bottle, bottle, bottle of milk Jud.4,19; pl. מורה bottle of milk Jud.4,19; pl. מורה bottles of wine Jos.9,13. Leather-bottles, when empty, were suspended in the smoke to dry; hence as a figure of decay: מור בְּקְימוּר בְּקְימוּר as a bottle in smoke, i. e. dried up and wrinkled Ps.119,83.

וֹאָדְ (akin to אַנְּהְ) to be beautiful, lovely, pleasant (Kal not used).

Pi. נְאֵיה (ףl. יְאָיה 1) to be beautiful, comely Is.52,7; Cant. 1,10.— 2) to be convenient, becoming לֵבִיהְדְּ נַאִּיָהְדְּ בַּאִיהְדְּ שִׁ holiness becometh thy house Ps.93,5.

תְּלֶּבְ (= נְּיְבֶּׁ f. 1) habitation, dwelling; only pl. c. נְאוֹת Lam.2,2; of the habitation of God Ps. 83, 13; of the lodgings of herdsmen: נְאוֹת בְּינִים the habitations of the shepherds Am.1,2; in a wider sense: den, nest בְּאוֹת בְינִים dens of cruelty Ps.74,20. — 2) pasture בְּאוֹת בְינִים green pastures Ps.23,2; בְאוֹת בְינִים the pastures of the wilderness Jo.2,22.

רְאָלְהָ (f. נְאִנְה) adj. comely, lovely Pr:17,7; Cant.1,5; 2,14; with יְ of the person: becoming, seemly Pr. 17,7; 26,1.

באב (prop. pt. p. of באב) m. declaration, utterance, oracle Num. 24,3 a. 15; Jer. 23, 31; more frequently of divine revelation DNJ naith the Lord Gen. 22,16; also of the inspired utterance of the sacred bard נָאָם דָּוָד בָּןרִישֵׁי ונָאָם thus saith (is the saying) of David the son of Jesse, and thus saith the man who was raised up on high 2S.23,1; fig. DNJ פַשע לַרָשָע בָּקָרֶב לָבִּי אִין פַּחַד אֵלהִים saith transgression unto לֵנֶגֶר עֵינְיוֹ the wicked (so I think within myself), that there is no fear of God before his eyes Ps.36,2.

קַבּאָן (fut. אָבּוֹיִי ; pt. אָנֹי, f. אַבּיּן ; inf. אָבּיּן to commit adultery Ex. 20,14; with accus: to commit adultery with Lev.20,10; Pr. 6,32; fig. of idolatrous worship Jer.3,8 a. 9.

Pi. אָזָ (fut. אָזַיַ , אָזַיַ ; pt. אָזַיַ , pt. אָזַיַ ; pt. אָזַיַ , pt. אָזַיַ ; pt. אָזַיַ , pt. אָזָיַ , pt. אַזַיַ ; pt. אָזָיַ , pt. אַזְיַ , pt. אַזְיַ , pt. אַזְיַ , pt. as n. adulterer Is.57,3; f. מַנָאָבָּר , adulterous woman Pr.30,20.

קאָלָ (from אַלְּיִם; only pl. אָבְּיֹם) m. adultery Jer.13,27; גּאָבִים בָּיִּדְ she that is old in adulteries Ez.23,43.

קוֹבְלּפִים (redupl of אָבָּי; only pl. בּאַפּוּפִים m. adultery יוֹבְחָבּר הָבְּיוֹ מְבִּין שְׁבִּיים בּאַפּוּפִים בּאַפּוּפִים מבין שְׁבִּיים מבין שְׁבִּיים מאסאי.. her adulteries from between her breasts Hos 2,4.

יְאַבְּ I. (fut. יְאַבְּי) to reject, to despise, to abhor Deut.32,19; Pr.5.12,

with אָרִישִׁה נְיְאָצוֹן מְהְיוֹת עוֹר גוֹי they have considered my people unworthy of being a nation any more Jer.33.24.

Pi. רְאָבְי (fut. רְאָבְי ; pt. רְאָבִי , pl. רְאָבִי ; inf. רְאָב for רְאָב 1) to reject, to despise, to deride Num. 14.11; Ps.10,3: 74,10.— 2) to cause to blaspheme 2S.12,14.

Hithp. הְתְנֹאֵץ; only pt. מְנָאָץ; only pt. מְנָאָץ (for מְהָנִאָּץ) to be despised, blasphemed is.52,5.

II. (= נוץ) to sprout (Kal not used).

Hiph. רָנְאִיץ (fut. נְנָאין for נְיָנָאִין to bloom, to blossom, to flourish Ec.12.5.

רָאָצְיּ, (from אָצִיְּ I.) f. reviling, contempt, blasphemy Is.37,3.

ጋኒኒ (= ፫ኒኒኒ fut. ፫ኒኒኒ) to cry, to groan, to wail Ez.30,24; Jb.24,12.

(from אָבָּד, c. קבּבּן; pl. c. הַצְּקִית, f. groaning, complaining Ex.2,24; בַּאַקוֹת חָלֶל the groanings of a wounded man Ez.30,24.

נאַר (akin to אָרָ to curse) only Pi. אָרָ a. אָרָ to abhor, to reject Lam.2,7; Ps.89,40.

בֹב pr. n. a priestly city in Benjamin, on the way between בְּנָהְה and בּוֹב וֹגָר וֹגָר וֹגָר וֹגָר וֹגָר וֹגָר וֹגָר וֹגָר (for בֹּבְיֹן) v. 9.

אָבֶּלְ (= נְבֵילַ) prop. to pour forth, hence: to utter words, to speak (Kal not used).

Niph. אֹבְוֹ (2 בְּאִם a. וְבָּאִים fut. אַבְּוֹ ; pt. אָבָוֹ , pl. וְבָּאִים a. וּבָּאִים inf. אַבְּוֹ) to pour forth inspired words, to prophecy Am. 3,8; Ez.11,13; with accus. of the thing prophesied Jer.20,1; with בְּי, בְּאָ , בַּיֵּ : to prophesy of, concerning Jer.28,9; 26,11; Ez.4,7; 12, 27.— 2) to sing with inspriation 1Chr.25,3.

Hithp. אַיְהָנָבָּא a. אָבָהְ (fut. לְּיִהְנָבָּא to be inspired, to prophesy, with שו by authority of Jer.23,13; with על concerning 2Chr.18,7.— 2) to rave, to be frenzied 1K.18,29; pt. אָבָבָא he that is mad and raveth Jer.29,26.

Ch. only *Ithpa.* בְּלָנְבִי to prophesy Ezr.5,1.

to hollow, to bore through; only pt. p. נְבוֹב hollow, empty

Jer.52.21; of an altar: וְבוֹב לְחוֹת hollow out of boards Ex.27,8; fig. empty, foolish Jb.11,12.

נב see נבה.

יבון pr. n. 1) name of a Moabite mountain, where Moses died Deut. 34,1, and of two cities, one in Reuben Num.32,38, the other in Judah Ezr.2,29, called by way of distinction from the former בו Neh.7,33.— 2) name of a Chaldean god, the planet Mercury,

mentioned along with בּוֹלֵיאָדָן, וְבוּלַדְנָאִדּן !s.46,1; it forms part of the compound proper names יְבוּלֵינְאָדֵּן, וְבוּלַדְנָאִדּן, etc.

קבוּאָה (from נְבוּאָה, c. נְבוּאָה) f. prophecy, prediction Neh. 6, 12; 2Chr.9,29; same in Ch. Ezr.6,14.

יבוֹרְאָרָן pr. n. general of Nebuchadnezzar 2K.25.8.

a. נבּוּכֵּוְנָאצׁר pr. n. king of Babylon who destroyed Jerusalem and carried the Jews into exile 2K.24,1; Jer.52,28.

יבוֹיבוֹ pr. n. chief of Nebuchadnezzar's eunuchs Jer.39,13.

רובו pr. n. m. 1K.21,1.

הַנְבְּוְבָתְרָ Ch. (pl. וְבְּוְבָּי, sf. הָנִבְּוְּלָתְרָ f. gift, present Dan.2,6; 5,17 (from ובוֹבְ to spend).

תֹבְן (inf. תַבְוֹי) to bark Is.56,10.

קבֹן pr. n. m. a man of the tribe of Manasseh, who gave his name to the city רְבָּרְ conquered by him Num.32.42 (see אַבָּר).

וְבְּבְּהֵי, pr. n. an idol of the Avites (בְּבְּהַ, an Assyrian people) 2K. 17,31.

מבן to look at (Kal not used and not known in its Hebrew signification in the other Semitic languages; Fuerst compares this word with Sanskrit wid, budh, Greek Fid, Latin vid-ere, Gothic vit-an).

Pi. Dal to look, with ? upon Is.5,30.

Hiph. שִׁבְּים (fut. שִׁבִּים , ap. שְבִי ; pt. שַבְּים; inf. שַבְּים; imp. שַבְּים, מבים, הבים 1) to see, to behold Num.12.8; 23.21; 1S.2.32; Is.38.11; Ps.10,14.— 2) to look Ps.33,13; look, that ye may see Is.42,18; with לָּדְ, אָל or יַּצֵל: to look at, to, on Is.8,22; Ps.104, 32; Hab.2,15; with 77 to look upon with pleasure Ps.92,12; with אַחַרֵי a) to look after Ex.33,8. b) to look behind, to look back Gen. 19,17; with מאַחַרָּי to look from behind one v. 26 .- 3) to look at, to regard; with 58 2K.3,14; Is.22, 11; with accus. Am.5,22; Lam.4,16.

בְבְי pr. n. father of king Jeroboam 1K.11,26.

לְבִיאָּךְ ; c. אִיבְי, sf. אָרָיאָרָ ; gl. קּבְיאָרָ , c. יְבָיאִר ; pl. קּבִיאָר , c. יְבָיאִים ; sf. יְבָיאִים ; prophet Deut.13,2; יְיָ יְבִיאִים the prophets of the Lord 1K.18,4; בְּיִאִי הַבַּעֵּר ; בְּרִיאִי הַבַּעַר ; the prophets of Baal v. 19.— 2) interpreter, speaker Ex.7,1 (comp. 4,16).

לְבִיא Ch. m. prophet Ezr.5,1 a. 2.

קְבָּיְאָ (from אָבָיְ) f. 1) prophetess Jud.4,4; 2K.22,14; also a prophet's wife Is.8,3.— 2) female minstrel (of Miriam) Ex.15,20.

וְבְיוֹר. n. son of Ishmael Gen. 25,13 and a tribe descended from him (the Nabatheans) Is.60,7.

קבן (akin to אָבֶּלְי) to gush forth, to spring, whence the following word.

זְּבֶנֹייָם m. spring; only pl. c. וְבָנִי the springs of the sea (i. e. its depths) Jb.38,16.

יבל , ובל (akin to בלה; fut.). יבול , pl. נבלת , f. גבל ; pt. יבול ; inf. נבל, נבל to wither, to fade (of a flower) Is.40,7; Jer. 8,13; 5 31 Is.64,5 acc. Stb. Hoph. fut. ap. of 72; fig. of men: to wear away Ex.18,18; of a land: to go to ruin Is.24,4; of a mountain: to fail, to come to nought Jb.14,18.-- 2) to become degraded אָם־נַבַלָתַ בָהָתְנַשֵּׂא וָאָם־זַפּוֹתַ יַד לָפָּה if thou hast become degraded (Eng. Bible: hast done foolishly) by lifting up thyself, or if thou hast thought evil, put thy hand to thy mouth Pr.30,32.

Pi. נְבֵל (fut. לְבָבֵל; pt. לְבָבל 1) to esteem lightly, to despise Deut.32,15; Mic.7,6.— 2) to disgrace Jer.14,4.

נבל II. to be hollow, whence בָּבֶל וּ וּבָבְל וּ בִּבְל וּ וּבָבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְל וּ וּבִבְלוֹת וּבִבְלוֹת וּבִבְלוֹת וּבִבְלוֹת וּבַבְלוֹת וּבַל וּם נוֹבָבְל וּם וּבַבְלוֹת וּבַבְלוֹת וּבַל וּם נוֹבָבְל וּם וּבַבְלוֹת וּבַבְל וּבִבְלוֹת וּבַבְלוֹת וּבַבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבַבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבִּבְלוֹת וּבִּבְל וּבְּבְל וּבְּבְל וּבִּבְל וּבְבְלוֹת וּבְבְלוֹת וּבְּבְל וּבְבְל וּבְבְל וּבְבְלוֹת וּבְבְּלוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְל וֹיִים בּיוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְל וּבְּבְלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְיּבְילוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְּבְל וּבְבְל וּבְיבְל וּבְבְלוֹת וּבְבְּבְלוֹת וּבְּבְלוֹת וּבְּבְּלוֹת וּבְבְלוֹת וּבְבְלוֹת וּבְבְלוֹת וּבְבְילוֹת וּבְיבְיל וּבְבְלוֹת וּבְבְיוֹם בּיּבְיוֹם בּיבְילוֹת וּבְיבְילוּם וּבְּבְלוֹת וּבְיבְבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבוּים וּבְּבְיבְיבְיבְּיבוּים וּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבוּים וּבּיבוּבְיּים וּבּיבוּים וּבְיבוּים וּבְיבוּים וּבּיבוּים וּיבוּבְיבוּים וּיבוּים וּיבוּים וּיבוּבְיבוּים וּיבוּים וּיבוּבוּים וּיבוּים וּבוּבוּים וּבוּבוּים וּיבוּבוּים בּיבוּבוּים וּיבוּבוּים וּבוּבוּים וּבוּבוּים וּיבוּים וּבוּבוּים

ובל II. pr. n. m. 1S.25,3

a. נְבֶל , וְבֶּל , וְבֶּל וּ (from נְבָּל , וּ בֶּל וּ בּבְּל וּם) m. prop. something hollow, hence: 1) leather-bottle וְבָל a hottle of wine 1S.10,3; fig. of clouds בְּבָל שָׁבֵוֹם the bottles of heaven Jb.38,37.— 2) vessel,

flagon גָּבֶּל װְצְרִים potters' vessel Is.30.14; בְּלֵי הַבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בּבְּלִים בּבְלִים בּבְלִים בּבְּלִים בּבְלִים בְּבְלִים בּבְלִים בּבְּלִים בּבְלִים בּבְלִים בּבְּלִים בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבּבּב בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבּב בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבּבּב בּבְּבִים בּבּב בּבּב בּבְּבִים בּבּבּב בּבְּים בּבּבּים בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בבּב בּבּב בבּב בּבּב בבּב בבּב בבּב בבב ב

נְבֶּלְה (from נְבֶלְ I.) f. folly, villany, shameful deed 18.25,25; דְבָלְ to speak villany; נְבָלְה to speak villany; נְבָלָה to commit a shameful deed Jud.20,6; elliptically לְבִלְהִי עֲשׁוֹת עִמְּבֶם not to deal with you after your folly Jb.42,8.

וֹבְלָהְי, s, נְּבָלַתְ (from נְבֶּלְתְּי 1.; c. נְבָּלָתְּ, s, גֹּבְלָתְי 1.; c. נְבְלָתְי, also וְבָּלְתְּי cass, corpse Lev.5,2; 1K.13,30; coll. בְּבֶלת הָאָבָת the carcasses of men Jer.9,21; fig. of idols Jer.16,18.

נְּבְלְּתְה (from נְבְלְתְה I.; sf. נְבְלְּתְה f. shame, disgrace Hos.2,12 (Eng. Bible: lewdness).

יבל pr. n. a city in Benjamin Neh.11,34.

נְבַע (pt. צַבְּט) to bubble forth, to pour forth, to flow בַּבְּע a flowing brook Pr.18,4.

Hiph. הַבְּישׁ, (fut. בַּיבִּי, pl. f. f. to pour out, to utter, to speak אָבָים רוּחִי I will pour out my spirit unto you Pr. 1,23; בְּיִלִים וַבְּיעַ אָנֶלֶת the mouth of fools uttereth folly 15,2;

Ps.19.3; הָבִיעַ אֹמֶר to utter speech Ps.19.3; הְבִיעַ אֹמֶר to utter praise 119.171.— 2) to cause to ferment זַבובי מָעֶת וַבְּאִישׁ יַבִּיעַ שֶּׁמֶן רוֹקָם dead flies cause the ointment of the apothecary to stink and to ferment (i. e. to decay) Ec.10.1.

נְּבְרַיְּשָׁא Ch. (def. נְבְרַיְּשְׁא) f. candlestick Dan.5,5.

וְבְיֹשָׁן pr. n. a city in the desert of Judah Jos. 15,62.

in Syr. and Ch. to be dry, whence the next word.

יְנָגִי 1) to be in front, whence גָּגִי, ¬ בָּגִיי, . — 2) to be clear, manifest. (Kal not used.)

Hoph. קבר (inf. קבר) to be told, to be shown דְּבֶּר הְנֵּר וֹיִנְ it hath fully been told to me R.2,11.

נגד Ch. (pt. נגר) to flow Dan.7,10.

נורף, נְנְרָי .sf. נְנָרָי , נְנָרָר, , נְנָרָר, נגדו ; with ה paragogic נגדו Ps. 116,14) prop. front, hence as a prep. 1) in front of, before, in presence of, opposite Gen.31,32; my sin is ever חַפַּאהִי נָּוּדִי הָמִיד before me Ps.51,5; so also ? Is.1,7; בער השנש before the sun (i. e. openly) Num 25,4; אַשָּה נָנְדָה every one [through the breach] before her Am.4,3; מַנֵּנֶר afar off, at a distance Deut.32,52; 2K.2,15; at a distance of... Pr. 14,7; יהוי הטיה תלואים לה מגגר and thy life shall hang at a distance from thee (a figure of a precarious existence) Deut.28,66; הַשָּׁרִיהָ to throw one's life far (i. e. to expose oneself to danger) Jud.9,17.- 2) against, over against Ez.40,13; עַבֶּר נָנֶּך to stand

up against Ec.4,12; הַּכְעִים לְּנֶגֶּר to act contrary to, to provoke Neh.3,37.— 3) corresponding to אַנֶר בְּנֶגְּרוֹ a help corresponding to him Gen.2,18 (Eng. Bible; an help meet for him).

지고 (fut. 되고) to shine, to glitter Is. 9,1; Jb.18,5.

Hiph. 그녀가 (fut. 그 나는 1) to cause to shine Is. 13, 10. — 2) to lighten, to illumine 2S.22,29.

לְנָלְ (from לְנָלְ ; sf. בְּלָּבְּוֹ m. 1) a shining, brightness Is.4,5 (of fire); 60,19 (of the moon); Hab.3,11 (of a spear); Ez.10,4 (fig. of the glory of God).— 2) morning light, dawn Is.62,1; Pr.4,18.— 3) pr. n. son of David 1Chr.3.7.

וֹבֶּוֹ Ch. (def. אַבְּוֹב) m. morning light, dawn Dan.6,20. (Talm. בּוֹבְיּל the planet Venus.)

נְנְהָה (from נְנָה brightness; only pl. נְנְהוֹת Is.59,9.

וְבָת (fut. בְּיִי) to thrust, to push, to gore Ex.21,28.

Pi. רבי (fut. רביי) to push, to thrust, to throw down Ez.34,21; fig. of a conqueror defeating his enemies Deut.33,17; Ps.44,6; pt. רבי the ram pushing Dan. 8.4.

Hithp. לְּנָת to strike one another, to wage war Dan.11,40. בְּנָת (from נְנָת) adj. wont to gore, apt to push Ex.21,29.

נניד (from נָנִיד, נְנָיד, c. יְנָיִד, pl. ; pl.

שני לי ליניים (גְּנִייְרִם m. prop. one of the foremost, hence: 1) leader, prince, ruler, commander, overseer 1S.13,4; 2S.7,8; ls.55,4; 1Chr. 9,11; אַנִידְים לְּנִידְ בְּרִים אֲבָּרִים אֲבָּרִים אַבְּרִים אַבְּרִים אַבְּרִים אַבְּרִים אַבְּרִים אַבְּרִים אָבִּרִים אַבְּרִים אָבִּרִים אָבִּרִים אָבִּרִים אָבִּרִים אָבְּרִים אָבִּרִים אָבִּרִּים אָבִּרִים אָבִּרִים אָבִּרִים אָבִּרְיִם אָבִּרְיִם אָבִּרִים אָבִּרִים אָבִּרְיִם אָבִּרְים אָבִּרְיִם אָבִּרְים אָבְּרִים אָבִּרְים אָבְּרִים אָבְּרִים אָבְּרִים אָבְּרִים אָבְּרִים אָבְּרִים אָבִּרְים אָבִּים אָבִּרְים אָבִּרְים אָבִּרְים אָבִּרְים אָבִּרְים אָבִּרְים אָבִּיבְּים אָבִּיבְּים אָבִּים אָבִּים אָבִּיבְּים אָבִּים אָבְּיבְּים אָבִּים אָבִּים אָבִּים אָבִּים אָבִּים אָבּיים אָבִּים אָבִּים אָבִּים אָבִּים אָבּים אָבּיים אָבּיים אָבּייִּים אָבּיים אָבּיים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִייִּים אָבּייִים אָבּייִּיִייִם אָבּייִייִּים אָבּייִּיִּים אָבּייִים אָבּייִּיִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִּים אָבּייִים אָבּייִּים אָּבִייִּים אָבִייִּים אָּבִּיִּיִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָבּייִּיִים אָבּייִים אָּבִּייִים אָבּייִים אָבּיים אַבּיים אָּבִּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָּבִּייִים אָבּייִים אָבּייִים אָּבִּייִים אָּבִּייִים אָּבִּייִים אָּבִּייִּים אָבּייִּיים אָּבִּייִים אָּבִּייִים אָבּייִים אַבְּיים אָּבִייִים אָּבְייִים אָבּייים אָבּייים אָבּייִים אָּבִייִים אָּבִיים אַבּייים אָּ

קּבְּיְנֵת f. stringed instrument Ps.61. 1; pl. בְּיִנְיתׁת in the tittles of the psalms 4, 6, 54, 67 a. 76.

to cut, whence בַּנְל

to touch, to strike (the strings of a musical instrument); pt. pl. pl. players on instruments Ps. 68,26.

Pi. אָבָן (fut. אָבָן; pt. אָבָן; inf. נְבֵּן נַבְּן to strike the strings, to play בַּנִוֹר a player on the harp 18.16,16; אַבֵּן בַּנְנוֹר בַנִוֹר to play skilfully Ps.33,3.

ינגע (akin to נְנְרָה , נְנָהְ ; fut. ינגע אין; imp. ינגעה וויף (בּעָר , בְּנָרְת) to strike, to beat, to smite Gen 32,26; of the smiting of a violent wind Ez. 17,10; of divine punishment: to strike with a plague 18.6,9; Jb. 19,21; pt. p. צַיְנְיָה stricken, plagued Is.53,4; Ps.73.14.— 2) to touch, with ‡ Gen.3,3; Ps.144,5; with

Is.6,7; with 5명 Gen.20,6; with 그 of the member and 58 of the thing Hag.2,12; fig. of the heart: to affect, to move אַשר נָנע אַלהִים whose hearts God had touched (i. e. who had been moved by piety) 1S.10,26.- 3) to touch in a hostile manner: to injure, with accus. Gen.26,29; with 2 v. 11; Ps. 105,15. - 4) to touch upon, to the sword נַגִּעָה חֶרֶב עַר־הַנָּפֵשׁ the sword reacheth unto the soul Jer.4,10; of intelligence: to come, with Jon.3,6; so also of time Ezr.3,1; of a mishap; to come, to overtake נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה evil was come upon (had overtaken) him Jud.20,41.

Niph. Y'11 (fut. Y'11) to be smitten Jos.8,15.

Pi. יַנַנַע (fut. יַנַנַע) to smite, to plague Gen.12,17; 2Chr.26,20.

Pu. Yay to be smitten Ps.73,5. Hiph. יגיע, ap. קגיע; pt. בגיע; inf. בגיע, הביע 1) to cause to touch, to join הוֹי מַנִיעֵי woe unto them who join house to house (i. e. who acquire their neighbors' houses unjustly) Is.5,8; same as Kal: to touch ותנע לרגביו and she touched his feet Ex.4,26 (Eng. Bible: and she cast it, i. e. the foreskin, at his feet).— 2) to cause to reach, to bring to (with יגיענה ער־ (אל, ער he bringeth it even to the dust Is.26,5; Ez.13,14; with צֵל to lay upon Is.6,7.— 3) to reach to, to

עניע" (sf. נְנְעִים; pl. בְּנָעִים, c. יְנָעִים m. blow, stroke Deut. 17,8; hence; punishment Pr.6,33.— 2) plague Ex.11,1.— 3) plague-spot, scurf מון בעניע בעניע

Niph. אָבָּן (fut. אָבָּרָ: pt. אָבָּן; in, נְבָּנְרָּ אָבָּרָן) to be smitten, beaten (of an army) Jud.20,39; 1S.4,2.

Hithp. নূন্ন to stumble Jer. 13,16.

לְּגֶּלְ m. 1) plague Ex. 12, 13.— 2) stumbling אָבֶוֹ אָבָּאָ a stone of stumbling Is.8,14.

to flow, to extend (Kal not used).

Niph. וְבָּרִים (pt. וְבָּרִים (וְבָּרִים 1) to be poured out יבְּבִים הַנְּבָּרִים to be poured out on the ground 2S.14,14; of the eye: to trickle אַיִּגִי נְבְּרָה mine eye trickleth, i. e. sheddeth tears Lam.3,49.—
2) to flow away, to disappear יבֵּל יְבוּל בִּיתוֹ נְבְרוֹת בִּיוֹם אַפּוֹ the product of his house shall depart, flowing away on the day of his wrath Jb.20,28.— 3) to be stretched out אַרְבָּרְה וְלִא pi in the night my hand was stretched out (in supplication), and did not cease Ps.77,3.

Hiph. רָבִּיר (fut. יַבִּיר, ap. יַבִּיר) הַנִּיר pour out Ps.75,9.—2) to throw, to hurl down (of stones) Mic.1,6.—3) acc. Stb.: to thrust down of the sword Jer.18,21 (Fuerst: deliver them up into the power of the sword; Eng. Bible pour out their blood by the force of the sword).

Hoph. 기소구 (pt. 기소구) to be poured out Mic.1,4.

נְנְשֵׁי וּשׁ, 2 pl. once נְּשֵׁי וּנּשׁ, 1s. 58,3; pt. נְשִׁים, pl. נְנְשׁים, c. נִנְשׁים, c. to press, to oppress, with בּ Is.9,3; pt. נֹנְשׁים task-master Ex.3,7; also: driver Jb 39,7.— 2) to exact 2K.23,35; Deut.15,3; בְּלְשׁיבּיבָּטְּבְּעִבְּיבָּטְּ acc. Stb.: ye exact (extort) all your caprices Is.58,3 (Eng. Bible: exact all your labors); Dan.11,20 (see quotation under

Niph. 21 to be oppressed, distressed 18.13.6; Is.3,5; 53,7.

עוֹם (fut. שׁבֵּוֹ: imp. שֹבַ, ־שֹבָּ, pl. זשׁם; inf. חשֹם, sf. יושׁם) to come near, to draw near, to approach, with 58 Gen.44,18; rarely with ער, ער Gen.33,3; Ez.44,13; with accus. Num.4,19; 18.9,18; בנש אל־ אשׁא to come at a woman, i. e. to have intercourse with her Ex. 19,15; sometimes with בורתנש־: אל־תנש do not come near me Is.65,5; אָחָר בָּאָחָר וָנָשׁוּ וָרוּחַ לֹאֹ־יַבֹא בִינִיהָם one cometh so near another, that no air (space) can come between them Jb.41,8.- 2) with an expression of backward motion: to recede, to stand back בשיהלאה stand back! Gen. 19, 9; hence make room for me Is. 49,20.

Niph אָבָּ (pt. בַּנְיּע to come near, to approach Gen.33,7; iwth יַנְיּנ draw near to something 1S. 7,10; with ב: to come close to, to overtake בּקיצר the plowman shall overtake the reaper Am.9,13.

Hiph. בְּנִישׁ מְנִישׁ , ap. בְּנִישׁ , ap. מָנִישׁ , pt. מָנִישׁ ; imp. בְּנִישׁ , 1) to bring near, with אָ Gen.48,10.— 2) to offer, to present מְנִישׁ מִנְחָדׁ he that offereth an offering Mal.2,12; מוֹנִים בּנִינִי בְּנִישׁוּ עַנְּמוֹתִיכֶּם Is.41,21.— 3) intr. to come near לא תַנְישׁ וְתַקְדִים בַּעַרִינִי דְרָעָה the evil will not come near, nor hasten along for our sake Am. 9,10.

Hoph. קְּנָשׁ (pt. שַּׁנְשׁ) prop. to be

brought near, hence: 1) to be put into (with בובי בישבו בישבו בישבו לובי לישבו offered בישבו מון. מון. offered unto my name Mal.1,11.

Hithp. הְתְנֵגִשׁ to draw near Is. 45,20.

נר (from גוד) m. heap, wall Ex.15, 8; Jos.3,16; Ps.33,7; for גוד see גוד 2.

לוֹ see גוֹא.

לְּדָלּ (בְּדָה to move (Kal not used).

Hiph. הְדִיא to remove, to force away; only fut. אָדַ (בָּאָר Ktib 2K.17,21 (Kri הַדַיִּ).

נְרָבנּי (fut. בֹּיבֹי, sf. בְּבָנּי to impel, to incite, te incline, to make willing בֹיל אָמֶי נְרְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ every one whom his spirit impelled (i. e. who was willing) Ex.35,21; אֲשֶׁר נְבְנּי לְבנּי לְבנּי לְבנּי לְבנּי לְבנּי לִבנּי לִנִי שׁרִי whom his heart impels (i. e. who is willing) 25,2.

Ch. to make willing (Peal not used).

Ithpa. דְּתְנֵבֶּל 1) to be willing, ready, liberal Ezr.7,13.— 2) to offer willingly, liberally Ezr.7, 15; verb. n. תְּנַבְּכוּת freewill offering, generosity v. 16.

בְּדֶב pr. n. 1) son of Aaron Ex 6, 23.— 2) king of Israel, son of Jeroboam I. 1K.14,20.— 3) name of several other persons 1Chr. 2,28; 8,30.

קּנְרֶבוֹת (from נְרֶבוֹת fr. 1) willingness Ps.54, 8; as adv. אַבְרבוֹת בּיוֹם וֹנְרְבוֹת I will love them willingly (Eng. Bible: freely) Hos.14,5; also pl.: אַבְרבוֹת בִּיוֹם thy people willingly offer themselves in the day of thy power Ps.110,3.— 2) freewill gift Deut.16.10; fig. אַבְרבוֹת בִּיוֹם the freewill offerings of my mouth Ps. 119,108.— 3) plenty, abundance אַבּוֹרִם בְּרבוֹת power Ps.110,3.— 3) plenty, abundance אַבּוֹרִם בְּרבוֹת בְּרבוֹת בְּרבוֹת בְּרבוֹת בִּיוֹם בְּרבוֹת בִּרבוֹת בְּרבוֹת בִּרבוֹת בְּרבוֹת בִּרבוֹת בְּרבוֹת בְּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בְּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִּרבוֹת בִיתְּרְבּרֵת בְּרבוֹת בִּרְתַּיִית בּרְבּרֵת בְּרבוֹת בִּרבוֹת בִיתְּרְבְּרֵת בִּית בִּיִית בּרִית בְּרבוֹת בִּית בִּית בִּית בִּית בְּרַבוֹת בִּית בְּרבוֹת בִּית בִּית בִּית בְּית בִּית בִּית בִּית בִּית בִּית בִּית בְּיתְבְּית בִּית בְּיתִית בְּיתִית בְּית בִּית בִיתְיִית בְּית בִּית בְּית בִּית בִּית בְּית בִּית בְּית בִּית בִית בְּית בִּית בִּית בְּית בִּית בְּית בִּית בְּית בִּית בְּית בִּית בִּית בְּית בִּית בִּית בְּית בִּית בִּית בְּית בִּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בִּית בְּית בְּית בִּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בִית בְּית בִּית בְּית בְּית בִּית בְּית בְיתְיִים בְּית בְּית בִּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְי

pr. n. m. 1Chr.3,18.

The character of the control of the

נדך (akin to גוֹד fut. וֹדוֹד, דַּבוֹי; pt. ונהד (נהד 1) tr. to move, to flap Is.10, 14.- 2) intr. to wander בַּעוֹף נוֹדֵר as a wandering bird cast out of the nest Is.16,2; איש נידר a man that wandereth from his place Pr.27,8; נוֹרֶד הוֹא he wandereth abroad for bread, [saying,] Where is it? Jb. 15, 23; אַרָחִיק נְדוֹד 1 would wander far off Ps. 55, 8.- 3) to flee, to escape בָּרַעיף הַשְּׁמֵיִם נָרָדּוּ all the birds of the heavens are all כַל ראַיָך יִדד מְמֵך all they that see thee shall flee from thee Nah.3,7; מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדּדוּן kings of the armies flee away

Ps.68,13; fig. מֵעֵינָי מֵעֵינָי and sleep ffed from mine eyes (i. e. my sleep was disturbed) Gen.31, 40; Est.6.1.

Po. 773 to flee away Nah.3,17.

Hithp. הְתְנוֹדֶר (fut. יְתְנוֹדֶר to flee away הַחְנוֹדֶר all that see them shall flee away Ps.64,9 (others: they will nod their heads, from ביירוים).

Hiph. הַנֶּר (fut. גְּיָרְהָּל, sf. קְּנָר) to make flee, to chase away Jb 18,18.

Hoph. קבר a. קבר (fut. קבר; pt. קבר) to be chased away Jb.20,8; fig. קבר a thorn thrust away 28.23.6.

Ch. to flee, to be gone (of sleep) Dan.6,19.

Pi. בְּהָנוֹ (pt. קִבּנְה) 1) to remove, to put away בְּהָנֵה בְּיוֹם בְע ye that put far away the evil day Am.6,3.—2) to east out אַהְיִּכֶם מְבַּנִיכֶּם עָנִהיכָם עַנִּהיכָם עַנִּהיכָם עַנְהִיכָּם עַנְהִיכָּם נַבִּייִכָּם עַנְהִיכָּם בַּיִּרִיכָּם עַנְהִיכָּם עַנְהִיכָּם נַבְּייִכָּם עַנְהִיכָּם נַבְּייִכָּם עַנְהִיכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכָּם נַבְּייִכְם עַנְהִייִבְּם נַבְּייִבְם עַנְהִייִבְם נַבְּייִבְם עַנְהִייִבְם עַנְהִייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּייִבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּים עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְּם עַבְּיבִּם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְּם עַנְבִּיבְּם עַבְּיבִּם עַנְבִּיבְּם עַּבְּיבִּם עַּבְּיבְּם עַבְּיבִּם עַבְּיבְּם עַבְּיִבְּם עַבְּיִבְּם עַבְּיִים בְּיבְּיבְּם עַבְּיבְּם עַבְּיבְּם עַבְּיבְּם עַבְּיבְּם עַבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַבְּיִים בְּיבְּיבְּם עַבְּיִים בְּיבְיבְּם עַבְּיִים בְּיבְּם עַבְּיִים עַבְּיבְּם עַבְּיבְּים עַבְּיוֹים בְּיבְּים עַבְּים עַבְּיבְּם בְּיבְּים בְּיִבְּים עַבְּיִּבְּים עַבְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּבְּם בְּיבִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּם בְּיבִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בּיבְּים בְּיבּים בְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְים בּיבְּבְּים בְּיבְבְּים בְּיבּים בְּיבְּבְים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּבְים בְּיבּבְּים בְ

II. to present, to give, whence בְּבָּוֹ a. נְבָוֹ .

m. gift (as the wages of a whore) Ez.16,33.

רְבְּה (from נְּדָה I.; c. נְבָּה f. 1) something rejected as useless וְבָּבָה

their gold shall be rejected Ez.7,19; hence; impurity, filthiness, abomination 2Chr.29,5; fig. of illegitimate marriage: incest Lev.20,21; of a defiled place: נְדָה a filthy land Ezr.9,11; קָנְהָה יָרוּשְׁלַיִם לְנְדָּה Jerusalem is an abomination Lam.1,17 (Eng. Bible: as a menstruous woman).— 2) female menses Lev. 15,25; concretely אַשָּׁה a menstruous woman Ez.18,6; מַלְבָּה unclean in her pollution Ez.22,10.-3) cleansing, purification מי נַרָה water of purification Num 19,9; for cleansing from לְחַשַּאת וּלְנְדָה sin and for purification Zch.13,1.

נְרֵת (fut. רַבוֹי: inf. נְרָת) to thrust, to force לְנְרֹתַ עָּרְיוֹ בַּרְנֵן to force an axe against it Deut.20,19.

Niph. חַבִּן (fut. חַבַּן; pt. חַבָּן, sf. וֹבְּחָים, פּנִּחִים, פּנִּחִים, pl. יַבְּחָים, c. יַבְּחִים, f. בַּחָבָן, pl. יַבְּחָים, c. יַבְּחָים, f. בַּחָבָן, pl. יַבְּחָים, c. יַבְּחָים, f. בַּחָבָן, pl. יַבְּחָב, c. יַבְּחָב, f. בַּחָב, c. יַבְּיבָּי, pl. יַבְּיבָּי, c. יַבְּיבָּי, pl. יַבְּיבָּי, c. יַבְּיבָּי, in consider and is wisdom driven from me? Jb 6,13; pl. יַבְּיבָי, one banished, an exile, outcast, fugitive 2S.14,14; ls.16,4.—
3) to be dispersed, to go astray (of cattle) Deut.22,1; of going astray morally 4,19; pl. f. תַבְּיבָּן בַּבָּחָב, 3,19 and בַּבְּחַב, in Ez.34,4 a. 16 a stray sheep.

Pu. רַבְּי (pt. רְּבְיָר to be thrust forth, driven; only pt. רְבָּר בְּיָבְר בְּיִבְר tipy shall be] driven to darkness Is.8,22,

Hiph. הַרְים (fut. בָּיִים, ap. הַבִּים; inf. בַּרִים, sf. הַרִּים; imp. sf. בַּרִים; imp. sf. בַרִים; imp. sf. בַרִים; imp. sf. בַרִים; imp. sf. בַרִים; imp. sf. בַּרִים; imp. sf. בַּרִים בַּרְים בַּרִים בּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרְים בַּרִים בּרִים בּרִים בַּרְים בַּרִים בַּרְים בַּרִים בּרִים בּרִים בַּרִים בּרִים בַּרְים בַּרִים בּרִים בַּרְים בַּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִּים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרִים בּרְים בּרְים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרְים בּרְים בּרִים בּרְים בּרְים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרִים בּיבּים בּרְים בּים בּיבּים ב

Hoph. ਸਿਤ੍ਰਾ (pt. ਸਤ੍ਰਾ) to be driven away Is.13,14.

גָרִיבִים (from גְרִיבָּה: c. יְנָרִיבִים; pl. יְנְרִיבִּים; c. יְנָרִיבִּים; pd. willing, generous Pr.19,6; נְרִיבָּה igenerous of heart 2Chr. 29, 31; בְּרִיבִּים generous in skill 1Chr. 28,31; בּרִיבָּה willing (liberal) spirit Ps.51,14.— 2) noble, prince Num.21,18; Is.13,2; בתּנְרִיב Cant. 7,2 prince's daughter, i. e. noble maiden.

קריבְה (pl. וְרִיבֹּת f. 1) liberality, liberal thing יְנִיבְ the liberal deviseth liberal things Is. 32,8.— 2) excellency, glory Jb. 30,15 (Eng. Bible: soul; comp. חבב 2).

וְרֶדֶּן I. (בְּדֶנֶה sf. נְּדְנָה) m sheath 1Chr.21,27.

נְרָנְיָרָ II. (from הדו II.; pl. sf. נְרָנְיָרָ

m. gift, present Ez.16,33 (Talm. בְּוֹנְיֵא dowry).

בּרְבֶּה Ch. m. sheath; fig. of the body, as the sheath of the mind; אָּהְבָּרֵים my spirit was grieved within me, Daniel, in the midst of its sheath Dan. 7,15.

קֹבָן (fut. קֹבּי, קֹבּיִי) 1) to drive away, to disperse (as chaff, smoke) Ps.1,4; 63,3.— 2) to expel, to put to flight Jb.32,13.

Niph. קבּן (pt. קבָּנ; inf. קבּנָר, לַנְּרָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנָר, קבּנְר, קבּנְר,

נְרֵר (fut. בֹּרְי, רְבֵּר; pt. בְּרָר; imp. pt. בְּרָר; imf. בְּרָר; to vow Gen.28,20; Num.6,21; Deut.23,23; Ec.5,4.

לְנֶדֶרְים (sf. נְדְרִים; pl. נְדָרָר, c. נְדֶרָר m. בְּיְרָרִים m. בְּיִרְר yow Gen.28,20; Lev. 22,23; שַּלֵּם נֶדֶר Ps 22,26 or שַּלֵם נֶדֶר Jud.11,39 to pay or perform a vow.— 2) vowed sacrifice 1S. 1,11.

(from נְּבְהַ m. wailing, lamenting בְּלְּאׁ־נֹהַ בְּהָת nor shall there be wailing for them Ez.7,11.

נְהָנִים (fut. בְּבָּרְי, pt. בְּהָרָ, pt. בְּהָרָ, imp. בְּבָרְי, to lead, with ב Is. 11,6; with accus. Ex.3,1;1Chr.20,1.—2) to lead away, to drive away Is.20,4; Jb.24,3.—3) to urge on, to drive (a cart, a horse) בְּבָרְרָּ בְּרָרְי, בַּרְרָּ בְּרָרְיִּ בְּרָרְי, a horse) בְּבַרְרָ בְּרָרְי, בּרָרָ בִּרְרָי, he driveth furious-

ly 2K.9,20; עַנְלֶה to drive a cart 2K.6,3 (also wit ב, comp. 2Chr. 13,7).— 4) to guide oneself, to act בְּלֵבְי נְהָג בַּחְכָּלְה and my heart acted wisely Ec.2,3 (acc. Stb. בָּנָג וֹ this passage: to busy oneself with).

Pi. אָרֵג (fut. אָרֵב יִי 1) to guide, to lead Ps.78,52.— 2) to lead off. to carry away Gen.31,26.— 3) to bring on (a wind) Ex.10,13.— 4) to cause to move, to drive (a chariot Ex.14,25.

נהן (akin to הָנָה; Kal not used).

Pi מְנַהֵגוֹת בְּקוֹל moaning as with the voice of doves Nah.2,8.

וְהָהָ (imp. נְהָהָה) to wail, to mourn Ez.32.18.

Niph. נְּהָה (fut. בְּהָה) to lament (Stb.: to feel anxious; Ges. acc. Targ.: to assemble) 18.7,2.

נְהוֹרְ Ch. (aef. נְהוֹרָא) m. light Dan. 2,22 (Ktib נְהִיבָא).

קר ', בְּרָי (from נְהָר m. a wailing Jer.9,9 a. 18. See also נָרָי .

הְרָיִ נְהְיָ (בִּיְרָה f. a wailing וְנְהִי בְּיְרָה a doleful wailing Mic.2,4 (others take here נְהִיה as Niph. of הָיָה. נְהִיר see נְהִיר.

נהירו Ch. (from נְבֵּר f. illumination, wisdom Dan.5,11 a. 14.

to flow, to go (Kal not used).

Pi. אָהָל (fut. בָּהַל ; pt. מְבָהֵל) 1) to lead, to conduct Ex.15,13; Ps. 23,2.— 2) to earry (upon asses)

2Chr.28,15.— 3) to provide for, to sustain, with 2 Gen.47,17.— 4) to protect 2Chr.32,22.

Hithp. יְתְנֵהֵל (fut. יְתְנֵהֵל) to lead on, to walk on Gen.33,14.

לְבָּוֹל (from נְבֵּוֹל m. pasture (others: bush) Is,7,19.

a. בְּבְּלֵל pr. n. a city in Zebulun Jos.19,15; Jud.1,30.

נְהָם (akin to הוּם, הְּמָה; fut. נְּהָם) to growl, to roar Is.5,29; Pr.28, 15; fig. to groan Ez.24,23; Pr.5,11.

חה. a growling, rearing Pr. 19,12.

I. (fut. וְנָהֵר 1) to flow, to run נְהַר אַלְיו כְּל־הַגּוּיָם and all nations shall flow unto it Is.2,2.

עף, to be lightened עף, to be lightened יְרָחַבּ יְרָבְּהַרְ יְרָחַבּ יִרְבָּהַרְ יְרָחַבּ יִרְבָּהַרְ en up, and thy heart shall throb and be enlarged Is.60,5; יְרָי יִרְיִוֹ וְנְדָרוּ they looked unto him and were lightened Ps.34,6.

 בּבְּרִית the river of Egypt, i. e. the Nile-Cen.15,18; בְּבִּרִים the rivers of Ethiopia Is.18,1; בַּבְּרִית the rivers of Babylon Ps.137, 1; also with genitive of the name of the river, as: בַּבְּרִים the river Euphrates Gen 15,18; בּבְּרִי the river Chebar Ez.1,1; with the art. בְּבָּרַי the Euphrates Gen. 31,21; du. בַּבְּרַי the two rivers, i. e. Euphrates and Tigris, whence the pr. n. בַּבְּרַרִים Aram of the two rivers, i. e. Mesopotamia Gen.24,10.

הבר Ch. (def. בְּהַרָה , בַּהַרָה m. stream, river Dan.7,10; especially the Euphrates Ezr.4,10 etc.

נְהָרָה (from נְהָר II.) f. light Jb.3,4.

אין to keep off, to hinder; only fut. 2 pl. קוניאון Num. 32, 7 Ktib (Kri Hiph. קוניאון).

בּוֹל (fut. בְּעֵיב 1) to sprout, to grow, to flourish Ps.92,15; of richest to increase Ps.62,11.— 2) to bring forth, to utter (words) Pr.10,30.

Pi. בּוֹבֶב (fut. יְנוֹבֶב) to cause to sprout, to cause to flourish; fig. to make cheerful Zch.9,17.

נורד (pret. נַר ווּ.17,11 (נָד fut. זְיָנָה ; fut. נָרָד ; pt. נֵד; imp. a. inf. כֹן: 1) to move to and fro, to be shaken 1K.14. 15 (of a reed); of a living being: to wander, to be a fugitive Jer. 4,1; verb. n. sf. יוֹט my wandering Ps.56,9; pt. 72 a wanderer, a vag abond Gen.4,12.- 2) to flee, to fly away נסוֹ נְדוּ מָאֹד flee, fly away far off Jer. 49, 30; נורי הַרְכֵּם The flee to your mountain as a bird Ps.11,1; fig. גר בעיר the harvest fleeth (i. e. it disappears) Is. 17,11. 3) to nod, to condole, to bemoan (with לָה לָה לָה מי ינוּד לַה who will condole with her? Nah.

ווב Is.57,19 Ktib for גיב, which see.

Hiph. הָנִיד; inf. יְבִיד; inf. יִבְיד; inf. vive cause to wander, to drive out 2K.21,8. – 2) to remove, to shake Ps 36,12. – 3) to nod (the head) Jer.18,16.

3,7; לנוד לו ולנחמו to condole with

him and to comfort him Jb.2,11;

weep not אַל־תָּבָבּוּ לָמֶת וָאַל־תַּנָדוּ לוֹ

for the dead, neither bemoan him

Hithp. הַּנְנֵהֵד 1) to be moved, to shake Is.24,20; fig. to flee away, to skip (in terror or indignation) Jer.48,27; Ps.64,9.— 2) to nod, to moan Jer.31,17.

773 Ch. to flee Dan.4,11.

Jer.22,10.

7)3 (from 7)3) m. 1) wandering, flight Ps.56,9.— 2) pr. n. place to which Cain fled Gen.4,16.

בורב pr. n. m. 1Chr.2,19.

נְרָהְ I. (fut. נְגָהָה) to dwell, to abide, to rest גָּבֶר יְהִיר וְלֹא יִנְהָ the proud man, he resteth not Hab.2,5.

ון נְּרָהְ II. (= נְּאָה) to be beautiful (Kal not used).

Hiph. הְנְוֹה (fut. יְנְוֶה) to make beautiful, to adorn יָה אֵי וְאַנְוֹהוּ he is my God, and I will adorn him Ex.15.2.

III. (c. אַנְהָ ; pl. c. אָנְהָ) f. dwelling, habitation Zph. 2,6; fig. אַנָהָּ קני the habitation of thy righteousness Jb.8,6.

קְנָהֶם ,נְנָהֶם ,נְנָהָ , זּלָהָ, זּלָהְ, אָנָהְ . sf. זְנָהָם , habitation Jb.5,24; הרעים habitation of shepherds Jer.33,12; of flocks: couching-place, stable Is. 65, 10 Ez 25,5; fig. of God: בָּנָהְ the habitation of justice Jer.31,22; of the temple 28.15,25.

II. adj. comely, beautiful; only לָנָה Jer.6,2.

וון בּוּת בּוֹת. adj. abiding; only f.e. וּנֵת she that abideth at home Ps.68,13.

רְהָיִ (pret. רְבִי fut. רְבִי , ap. רְבִי ; inf. רְבִי , imp. רְבִי ; imp. רְבִי) to rest, to settle down בְּבָר רַבְּרָ בַּרְבָּרָ and the ark rested Gen.8,4; of an army: to attack (with ע) 2S.17,12; fig. of the spirit of God Num.11,25; Is.11,2.— 2) to rest (from labor) Ex.23,12; Jb.3,26; of the rest of death Is.57,2; impersonally רַבְּיָנְ לִינָּרָ there had been rest for me Jb. 3.13.— 3) to cease, to be silent

וְיֵבְבְּרוּ... וְיָנוּחוּ they spoke... and ceased 1S.25,9.

Hiph. II. הַלְּיִם; (fut. הַבְּּיַם, ap. הַבְּּיַם; pt. הַבְּיַם; imp. הַבַּּוֹם; inf. הַבְּיַם) ווי to lay down (one's hand) Ec. 11.6.— 2) to cast down Is.28.2.— 3) to put, to lay, to place Jud.6, 18; Is.14.1.— 4) to lay up Gen. 39.16.— 5) to leave 1K.19.3; Jer. 14.9; Ps.119.121; Ec.10.4.— 6) to let, to allow, with Ex.32.10; Ec. 5.11; with accus. Jud.16.26.— 7) to appease, to pacify Ec.10.4.

Hoph. I. הוֹנֵח לָנוּ to be brought to rest; impersonally: לֹא הוֹנַח לְנוּ there was no rest for us, we had no rest Lam.5.5.

Hoph. II. רְגִּיחַ to be set down, placed (with לַּצִּי Zeh.5,11; pt. מְבָּר something left, hence: vacant place Ez.41,11.

m. 1) rest, quiet Est.9,16.— 2) resting-place, sf. コロココ 2Chr.6,41.

ውኔን (= ይነው; fut. ይነን) to move, to quake Ps.99,1.

ניות see נוית.

בְּוֹלֵי a. יְנְלֵי Ch. f. dung, dung-hill Ezr.6.11; Dan.2.5.

בּוֹת (pret. בְּיָן; fut. בְּוֹת to slumber, to fall asleep Is.5,27; 56,10; בְּיַל they sleep their sleep, i. e. they perish Ps.76,6.

לוְמֵה f. slumber Pr.23,21.

it sprout (Kal not used).

Niph. fut. נְלֹי: prop. to grow, hence: to extend, to be continued ip לְּבָג' שֶׁבֶשׁ וַבּוֹן שָׁבוֹ his name shall be continued as long as the sun Ps.72,17 (Ktib יַנִין Hiph.).

[1] pr. n. Nun, father of Joshua Num.27,18.

Pi. בּוֹם יִי to chase, to drive וּמְחַה בּוֹ יִמְחָה בּוֹ which the breath of the Lord driveth Is.59,19. See also בּוֹם . . נַבַּם

20. — 4) נוֹעַ עַל to wave over,

to rule over by waving (of trees) Jud.9,9.— 5) to wander, to go about Am.8,12; Ps.109,10; pt. y wanderer, fugitive Gen.4,12.— 6) to be unsteady Pr.5,6.

Niph. נְגְיֹשֵ (only fut. נְגָיֹשׁ) to be shaken Am.9,9; Nah.3,12.

Hiph. בּוֹיִנְים (fut. יָבָיעָ, ap. יַבְיּעָ, ap. יָבָיעָ, ap. יַבְיּעָםי ; imp. sf. וֹבְיִינְים 1) to shake (the head or hand, as a sign of contempt and malevolence) Zph.2, 15; 2K.19,21.— 2) to start, to shake up Dan.10,10.— 3) to disturb 2K.23,18.— 4) to cause to wander Num.32,13.

יר (בְּיִר יִי pr. n. 1) m. Ezr.8,33.— 2) f. Neh.6,14.

to move, to wave (Kal not used).

Pi. Apii (fut. Apii) 1) to shake (the hand, as a sign of threatening) Is.10,32.

וֹנְיפָת a. הַנִיפוֹת מַ ; הַנָפּת a. הַנָּיף fut. קיניף, ap. קיני; pt. קיניף; inf. לונף, הַנְּכָּה , הַנְיף 1) to move, to shake (the hand) Is.11,15; of working with a saw or sickle Is, 10,15; Deut.23,26.— 2) to sift בְּנְבָּה to sift the nations גוֹיִם בְּנַפַּת שֵׁוֹא with the sieve of vanity Is.30,28.-3) to lift, to wave, to offer by לָהַנִיף אֹתוֹ תָנוּפָה לִפְנִי וָיָ waving to wave it for a wave oflering before the Lord Lev.7,30; hence of persons consecrated to the service of God: to present, to וָהַנִיף אַהַרן אָת־הַלְוַיֵּם תִּנוּפָה offer and Aaron shall present the Levites for an offering before the Lord Num.8,11.— 3) to pour קְּנֶיךְ חְּנִיךְ plentiful rain didst thou pour down Ps. 68,10.— 4) to sprinkle my couch with myrrh Pr.7,17 (= יְּנֶבְּרָּיִּ וֹשִׁרְּבָּרָיִ).

קוֹם m. elevation, height (others: region) אוֹם of beautiful height Ps.48,3 (Eng. Bible: beautiful of situation).

נוּץ (= נְצֵץ) 1) to move, to stir, whence גוֹצָה – 2) to glitter, whence נִיצוֹץ – 3) to bloom. (Kal not used.)

Hiph. אָבְי (pl. הַבְּצוֹ to put forth blossoms, to blossom Cant.6,11; 7,12; fut. אָבְי Ec.12,5 acc. some for אָבִי, but see אָבָי.

וֹנְצְהָ, נּוֹצְהָ, (from אָז 1; sf. נּנְצְהָ) f. 1) feather Lev.1,16; Jb.39,13.— 2) wing Ez.17,7.

same as בּבָּך, which see.

Hiph. הִינִיק, sf. יְנִיק, sf. וְתָּנִקְהוּ (fut. יְנָיִק, sf. וְתָּנִקְהוּ) to suckle, to nurse Ex.2,9.

נְרֵר (בְּרַר to shine, whence נְרֵר), גיר, גבר, מְנוֹרָה , גַר

נוּר (def. נוּרָא) m. fire Dan.3,6; 7,9.

נְלְּשֵׁה (= אָנִישָׁה; fut. אָנִישָׁה) to be sick, ill Ps.69,21.

נְּוֹה (fut. מָּה ap. וְיָה, ap. וְיָה to sprinkle Lev.6,20; 2K.9,33.

Hiph. הְּיָה (fut. הְּיָה , ap. יְיַ: pt. מְיָה 1) to sprinkle Lev.4,6; 8,11.—2) to cause to start, to startle Is.52,15.

(from וּוֹּך (from נְּדִיךְ (from נְּדִיךְ (from תּה) m. cooked dish, mess Gen.25,29.

לְנִירִים (from לְנִירִים; pl. נְיִירִים, sf. לְנִירִים (from לְנִירִיף; pl. בָּזִירָיף, sf. לְנִירִיף, m. prop. one separated, hence: 1) one consecrated to God, a Nazarite Num.6,13, fully בְּיִירִי Jud.13,5.— 2) chosen, elect one, prince Gen.49,26; Deut.33,17; Lam.4,7.— 3) undressed vine (left in the sabbatical and jubilee years) Lev.25,5.

Hiph. הָּוֹיל to cause to flow Is. 48,21.— הָּוֹילוּהָ Lam.1,8 Hiph. of וֹל which see.

bil to encircle, whence the next word.

נְּוָמֵי (sf. הְּנְיִמְי ; pl. נְּוָמְים, c. נְּוָמְי) m. ring Gen.35,4 (for the ear); Ez. 16,12 (for the nose); בְּיֵמֵי בְּאַר הַאַר nose-rings Is.3,21.

לְּזַק Ch. (pt. לְנַק to suffer loss Dan. 6,3.— Aph. בְּלַק to inflict loss, to damage Ezr.4,13; pt. f. c. קרַנְוּלָק v. 15; verb. n. בְּלָנְק damage, hurt v. 22.

m. loss, damage Est.7,4.

to separate (Kal not used).

Niph. בוֹ (fut. י בוֹר) 1) to separate oneself, to abstain, with ביי to be abstinent Zch.7,3.— 2) to fall away from, with מַאַרוֹר Ez.14,7.— 3) to devote oneself to, with י Hos.9,10.

Hiph. הַּוֹּר (fut. יוֹר ; inf. inf. to separate oneself, to abstain, with יוֹר Num.6,3.

pr. n. Noah, the patriarch preserved from the deluge Gen.5,29; 1s.04,9; Ez.14,14.

יבותב pr. n. m. Num 13,14.

(imp. app.) to guide, to lead Gen.24,27; Ex.32,34.

Hiph. חַבְּחָת (fut. תְּבֶּיב: inf. הַבְּחַתׁת, sf. בַּבְּחַתְּה for בּבְּתַּבְּיב: inf. אַל. for בּבְּתַבָּיב: inf. מוֹל. מוֹל. מוֹל. מוֹל. מוֹל. מוֹל. יוֹל. מוֹל. מוֹל.

ברום see נהום.

pr. n. Nahum, a prophet Nah.1,1.

קרומים (from נְחַם; only pl. נְחַמּים, נְחַמּים m. 1) consolation, comfort Is.57,18; בְּחָמִים comforting words Zeh.1,13.— 2) compassion Hos.11,8.

קרוֹן pr. n. 1) grandfather of Abraham Gen.11,22.— 2) brother of Abraham v.26.

שׁלְּיֵל adj. of copper, brazen Jb. 6.12.

קּוְלְשָׁה (בּתּיְשָׁה f. copper Lev. 26,19; מִצְחָדְּ נְחִיּשָׁה thy brow is of copper, i. e. shameless Is.48,4.

לְּחִילֹוּת f. pl. a musical instrument, prob. a flute Ps.5,1 (acc. Fuerst the name of a music-choir).

יַרְיִם (from נְחִירְיוֹ ; sf, נְחִירְיוֹם) m. du. nostrils Jb.41.12.

וֹנְחֵל (fut. וְנְחֵל ; inf. בּחַל) 1) to possess לא וְנְחֵל ; inf. לא וַנְחֵל) 1) they shall possess no inheritance Num. 18, 23; with בְּ Ps.82.8.— 2) to get, to have for one's own Pr. 3, 35; 11,29; 28,10.— 3) to inherit Jud 11,2; Zch.2,16; וְנִחֵל וּ and take us for thine inharitance Ex.34,9.—4) to give in possession, to distribute, to allot Num.34,17 a. 18; Jos. 19,49.

Pi. לְחֵבְ (inf. בְחֵב) to distribute, to allot Jos. (3.32, with accus. of thing and יְ of person 19.51; with accus. of person Num. 34.29.

Hiph. הְנְחִיל (fut. יְנְחִיל; pt. הָנְחִיל; inf. יְנְחִיל; pt. מַנְחִיל (חַנָּחָל הַלְּיִחִיל (חַנְּחָל הַלְּיִחִיל (חַנְּחַל הַנְחִיל (חַנְּחַל הַנְחִיל שִנְיוֹן נִיִּחִיל (חַנְּחַל הַנְיוֹן נִיִּחַ when the Most High divided out to the nations Deut.32,8.— 2) to make to inherit, to leave for an inheritance Deut.21,16; 1Chr.28.8.

Hoph. בְּהַחְלָּהִי לִי to be made to possess, to have allotted בְּהַחְלָהִי לִי I have been allotted months of misery Jb.7,3.

Hithp. הְתְּבַחֵל (fut. יְתִבָּחֵל) to possess oneself of, to acquire Num. 32, 18; יְהְנַחַלְּהֶם אֹהֶם לְּבָנִיכֶּם אַהָם לְבָנִיכֶּם אַהָם לְבָנִיכֶּם אַהָם לִבְנִיכָּם אַהָם לִבְנִיכָּם אַהַם לִבְנִיכָּם אַהַם לוֹבִיי מוֹ אַהַר יִבְּי מוֹ אַהָּם לוֹביי מוֹ אַבְּרִים (i. e. as hereditary property) Lev.26, 46; יְבִירִים יַּי בַּיִי בְּיִי יִי מוֹ and they shall possess them... for servants Is.14,2.

II. (akin to חָבֵל) to hollow out, whence the next word.

mer) Jb.6,15; with the genitive of the name of the brook or river: the river Arnon Deut. 2,24, נחל הבשור the brook Besor 18.30,9, נחל ובק the river Jabbok Deut.2,37, למל הגר the river of Gad (same as בַחַל וַבֹק 28.24,5, etc.; נחל מצרים the river of Egypt, forming the south boundary of Palestine Num.34,5: Is.27,12 (now Wady el-Arish); נחל הערבה the river of the wilderness, which falls into the Dead Sea Am.6.14 (now Wady el-Achsa) .- 3) pit of a mine, shaft Jb.28,4 (see quotation under 52 2).

בְּחְלָה (בְּחָל = m. river, stream Ez. 47,19; Ps.124,4.

גַּחַלָּה, sf. יַחַלָּה, pl. יָחַלִּה, f. 1) possession, property, inheritance Num 34,2; 36,8; אַבוֹה אָבוֹה יוֹה inheritance of fathers Pr.19,14; of Israel, as the possession of God יִי בַּחַבָּה 28 21,3.— 2) assigned portion, lot, gift אַבוֹה וּלִי וֹיִלְהְ וְיַבְּוֹה he hath no part nor lot Deut. 14,27; בַּחַבַּ בַּאָר מָאַל the lot appointed unto him from God Jb.20,29; of children: יַבְּיבַרְהְיִי the gift of God Ps. 127,3.

יים II. (from חְלֶה I.) disease יים the day of disease and of fatal pain Is.17,11.

יאֵל pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.21,19. בְּחַלְיִא gent. of an unknown family or place Jer.29,24.

בְּחְלֶת (בּחָלֶת בְּחָלֶת f. possession, portion, lot אַרְבַּחְלֶת שָּבְּרָה עָלֶי yea, my lot is pleasant to me Ps.16,6.

[(akin to קַבַּח (kal not used).

Niph. בּחֵב (fut. בַּחֵב , ap. בּחֵב (fut. בַּחֵב , ap. בּחֵב ; pt. בּחֲב ; inf. בּחָב) 1) to have compassion, to pity, vith לַּצָּ , לַ Jud.21,6 a. 15; also with לַצַ Ps.90,13.— 2) to repent, with וְבָּ Jud.2,18; with בַּצָ 2S.24,16; Jer. 42,10; with בַּצָ Ex.32,12.— 3) to console oneself, to be comforted Gen.38,12; Ps.77,3; with בַּצַ 2S. 13,39; with בַצַ 2S. 13,39; with

Pi. בְּחָב (fut. בְּחַב ; pt. בְּחָב ; inf. בְּחָב) to console, to comfort Is.40,1; with בְּחַב for Jer.16,7; with בְּחַב concerning Gen.5,29.

Pu. Dr. to be consoled, comforted 1s.66,13.

pr. n. m. 1Chr.4,19.

m. compassion, pity Hos.13,14

נְחְלָּחָה (sf. נֶחְלָּחָה f. consolation, comfort Ps.119.50; Jb.6,10.

קרְיְהָיִי pr n. Nehemiah: 1) governor of Judea under Artaxerxes I. Neh.1.1, surnamed אַבְּייִרְהָ (which see) 8,9.— 2) other persons Ezr. 2,2; Neh.3,16.

pr. n. m. Neh.7,7.

נחנו pron. we (= אַנַחנוּ)

נְחֵיץ (בְּיִיץ בּיִין to press, to urge; pt. p. ץ עַרֵיץ urged, i. e. pressing, urgent 18.21,9.

to snort, whence בְּחַב' a. בְּחַב' (sf. בַּחְרוֹ) m. a snorting Jb. 39,20.

נְחָרָה (בּחְרָב: c. מְחָרָם) f. a snorting Jer.8,16.

קרו pr. n. m. 2S.23,37.

שְׁלֵקְיׁשׁ (בּשְׁיִקְיׁבָּ) to murmur, to whisper, to hiss (Kal not used).

Pi. יְלְנַחִשׁ (fut. יְלַנַחִשׁ; pt. יְלָנַחִשׁ; inf. יְלָנַחִשׁ) prop. to whisper, hence:
1) to practice enchantment Lev.
19,26; 2K.21,6.— 2) to divine, to foretell Gen.30,27; 44,15.— 3) to take as an omen 1K.20,33.

ment Num.23,23; לֹא־הָלֹךְ... לְּקְרֵאת he went not... to seek for enchantments 24,1.

ינְקשׁים I. (from יְנְקשׁים; pl. יְנְקשׁים אוֹן) serpent Gen.3,1; ינְקשׁים אוֹן serpent of brass (made by Moses)
Num.21,9; ינִקשׁים crooked

serpent בְּרִים בְּרִים flying serpent Is.27,1; the latter also signifies the northern constellation of the dragon Jb.26,13.

ชีกุริ II. pr. n. 1) king of the Ammonites 1S. 11, 1.— 2) various other persons 2S. 17,25 a. 27.—3) an unknown place 1Chr.4,12.

יְּחְיֵם Ch. (def. אַטְּחָיִם) m. copper, brass Dan.4,20.

יוֹני pr. n. a prince of the tribe of Judah Num.1,7.

אָרָהְיּשְׁרָגְיּ pr. n. the mother of king Jehoiachin 2K.24,8.

יה pr. n. the bronze serpent made by Moses 2K.18,4.

קברן (akin to יְּבְּיל (akin to be confounded with forms of מָחַתְּ Niph., which see) to descend, to come down (with עַבָּר Jer.21,13; Ps.38,3; with בּ to penetrate בְּבָרין מָהַכּיֹת כְּבִיל מָאָה a reproof penetrateth into a wise man more

than a hundred stripes into a fool Pr.17,10.

Niph. רְחַתוּ בָּי to sink, to penetrate תְּצִּיךְ נְחָתוּ בִּי thy arrows have penetrated into me Ps.38,3

Pi. בְחָת (imp. חַב) 1) to press down, to bend יְנְחָרָה הֶשֶׁת־נְחוּשָׁה so that my arms can bend a brazen bow Ps.18,35.— 2) to level, to smooth down (furrows) Ps.65,11.

Hiph. הְנְחֵית (imp. הַנָּחַת) to cause to come down Jo.4,11.

בתר Ch. (pt. נְחָת to descend, to come down Dan.4.10.

Aph. אַחָת (fut. אַחָה; imp. אַחָת 1) to bring down Ezr.5,15.— 2) to deposit, to lay up Ezr.6,5; pt. אַחַבָּיִם v. 1.

Hoph. דְּנְחַת to be deposed Dan. 5,20.

adj. descending, coming down, only pl. נְחָתֵּים 2K.6,9.

(a line); 23,11 (a hand); ורוֹעַ נְטוּנָה an outstretched arm Ex.6,6; במויות with outstretched neck Is. 3,16; אָהֶל אֹהֶל to stretch out, i. e. to pitch, a tent Gen.12,8; fig. בַּטָה to extend favor Gen.39,21; to extend peace Is.66, 12; ... נטה רעה על to extend, i. e. to direct, evil against one Ps. 21,12; שַׁלוֹש אַנִי נוֹמֵה עַלֵּיך three things do I extend, i. e. offer, unto thee 1Chr.21,10 (in the parallel passage 2S.24,12 (נוֹטֵל).— 2) to incline, to bow Ps.18,10; and he bowed his shoulder to bear Gen.49,15; קיר الله a wall inclining (i. e. ready to fall) Ps 62,4; fig. לַב to incline one's heart Ps. 119,112; hence: to bow down, to sink Jb. 15,29 (see under מָנֶלֶה).— 3) to incline, to turn מלי and he inclined unto me Ps.40,2; with : to turn after one Ex.23,2; Jud 9,3; נְמָה לָךְ עַל־וָמִינָךְ אוֹ עַל־ turn thee aside to thy right hand or to thy left 2S.2,21; with אָל: to turn to Gen.38,16; with 12: to turn aside from, to decline Num.22,23; Ps.44,19; with בַּעָב: to turn from 1K.11,9. - 4) to decline to the decline of the day Jud.19,8; אל נטוי a shadow that declineth Ps.102,10; of the shadow on the sun-dial 2K.20,10.

Niph. וְנְשָׁן (3 pl. יְנְשָׁן; fut. עִינְהָּטּ to be stretched, spread Zch.1,16 (of a line); Jer.6,4 (of shadows); as streams they are spread forth Num 24,6 (Stb. renders בְּנְחֲלִים נְשֵׁה here: to bend, to wind).

Hiph. 귀열귀 (1 ap. 법정 ; fut. 귀열 , מף. שֵי ; pt. מַמֶּה , pl. מַמָּה , c. מָמָי ; imp. הְשָה, ap. מה; inf. הְשִׁה (to stretch out, to extend Jer. 15,6 (the hand); fig. ... נעל... to extend mercy to... Ezr.9,9. - 2) to stretch forth, to spread Is.54,2 (curtains); 2S.16,22 (a tent); intr. to stretch oneself, to lay oneself they lay them- על־בָנַרִים חַבְלִים יַשׁוּ selves down upon pledged garments Am.2,8.- 3) to incline, to let down Gen.24,14; לְשָׁה אוֹן to incline the ear, i. e. to listen Ps. 49,5; of the heart 119,36,- 4) to turn aside 28.3,27; fig. לב הותל নিট্রু a deceived heart hath turned him aside Is.44,20, הַמַּתוּ בָּרבֹ לַקְחַה she turned him aside, i. e. seduced him, by the abundance of her reasoning Pr. 7,21; אַבְיוֹנִים they turn aside the poor in the gate [from their right] Am.5.12; ממידגר those that turn aside the stranger [from his right] Mal 3,5; מַשָּׁמָ הַמָּה to bend the right, to distort judgment Ex. 23,6; לְנְמוֹת אַחַרֵי רַבְּים לְהַמוֹת to decline after many to distort judgment v. 2.

קָּמִיל (from נְטֵיל (dj. burdened; only pl. c. קָבָּיל they that were laden with silver Zph.1,11.

נְמִיעִים (from נְמַע ; only pl. נְמַע m. plant Ps.144,12.

קְּמִיפֹּה (from מְטַיְ: only pl. נְמִיפְּה f. drop, pearl (pendant for the ear) Juá.8,26; Jb.3,19.

ן (from בְּטֵשׁ ; only pl. נְמִישָׁה; tendril, twig Is.18,5; Jer.5,10.

נּמֵל (fut. מֵמֹל ; pt. נְמֵל) to take up Is.40,15; with יצר to lay upon to impose עליך עליך impose upon thee (i. e. I propose to thee) three things 2S. 24,12: בַּמֵל עַלְיִן for he (i. e. God) hath laid it upon him Lam. 3,28.

Pi. 느낌 (fut. 기보기) to take up Is.63,9.

Ch. to lift up Dan.4,31.

וְמֵל (from נְמֵל) m. burden, load Pr.27,3.

עָמָן (fut. עַפֵּי; pt. עַבָּי, pl. נְמִע, נְמִע, pl. נְמִע, נְמִע, inf. עָבָּי, pt. p. נִמְעָ, inf. נִמְעָ, pt. p. נִמְעָ, inf. נִמְעָ, pt. p. נִמְעָ, inf. נִמְעָ, pt. to set in, to plant Gen.9,20; Num.24,6; fig. of a nation Ps. 44,3.— 2) to set up, to fix, to fasten Is.51,16; Dan.11,45; מַעָּיְרָם מַמְעָּיִם nails fastened Ec.12,11.

Niph. נְמַע (3 pl. הְּשְׁעוֹי) to be planted Is.40,24.

ינְמְנִין (^ ינְמְנִין , c. ינְמָנִין , sf. ינְמְנִין ; pl. (see quotation under ינַמְינִים or נְמָע נַעְמָנִים or נְמָע נַעְמָנִים plant Jb.14,9; בּמְעיִם or נְמָע ינִמְנִים 17,10.— 3) plantation 1Chr.4,23.

ירָטָית see בְּטָתַ.

נְמַךְ (fut. קְּבוֹיִף) to drop, to drip, to flow Jud.5,4; הַרָרִים עָסִים

mountains shall drop down new wine Jo.4,18; fig. of speech Jb. 29,22; thy lips drop sweet honey Cant.4,11.

Hiph. אָמִיף (fut. מְשִיף; pt. אָמִיף; pt. מְשִיף; pt. מְשִיף to cause to drop, to drop Am.9, 13; fig. to cause speech to flow, to speak, to preach Ez.21,2; Mic. 2,11 (hence in later use מְשִיף preacher, orator).

기일 (from 기일; pl. c. 기위 m. 1) drop Jb.36,27.— 2) aromatic resin, myrrh (so called from its flowing out in drops) Ex.30,34.

הְשְׁלֵי pr. n. a city in Judah, near Bethlehem Ezr.2,22; gent. לַמַבְּׁרָ Jer.40,8.

נְעֵר (בְּעֵר (בְּעֵר (בְּעֵר (בְּעֵר (בְּעֵר (בְּעֵר (בְּעִר (בְּעַר (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בְּער (בַּער (בַער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בַּער (בּער (בּער (בּער (בּער (בַּער (בּער (בּע (בּער (בּע (בּער (בּער (בּע (בּע (בּער (בּער (בּע (בּער (בּער (בּע (בּער (בּער (בּע (בּע (בּע

בְּבֵּר Ch. to keep, to preserve Dan. 7,28.

קָמֵלְשׁ, (fut. מֵבֵי: pt. p. נְמִלְּשׁ, pl. מְנְמִלְּשׁׁ, f. נְמִלְּשִׁה (to leave uncultivated Ex.23,11; witt בַּי: to leave with some one

מו מול שמר הצאן על שמר and he left the sheep with a keeper 1S. 17,20 a. 22.— 2) to let, to allow and thou hast ולא גַטַשְׁתַנִי לְנַשָּׁק not let me kiss Gen.31,28.- 3) to cast וַבְמֵיוֹ עַלִיוֹ יִמוֹשׁ he will cast his blood (i. e. blood-guiltiness) upon him Hos.12,15; with שַׁל of place: to let fall ...וויבו שלוים... it brought quails... and let them fall by the camp Num.11,31. - 4) to thrust, to draw a drawn sword Is. 21,15.- 5) to spread, to scatter 1S.30,16; of a battle: to become general 1S.4,2.

Niph. שַּבֵּוֹ (fut. שַּבֵּיִי) 1) to be left, forsaken Am.5,2.— 2) to be loosened נְּמָבִי וּשְּבָּי וּשְּבָּי thy tacklings are loosened וֹגּאָס בְּעָבָי וּשְׁ בְּעָבִי וּשְׁ בַּעְבִי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיִי שׁ בְּעָבִי וּשְׁבְּיִי שׁוֹ בְּעָבִי וּשְׁבְּיִי שׁוֹ בְּעָבִי וּשְׁבְּיִי שׁוֹ בְּעָבִי בְּעִבְי בּעְבִי בּעְבִי בּעִבְי בְּעִבְי בּעְבְי בּעְבִי בּעְבְי בּעְבְי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְי בְּעבְּי בְּעבּי בְּעבּי בּעבּי בּעבּיי בּעבּי בּעבּיי בּעבּייב בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּי בּעבּיי בּיבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּבּיבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּייב בּעבּיי בּעבּיי בּבּייבְיי בּעבּ

Pu. פַשֵּׁים to be forsaken, abandoned Is.32,14.

- נְיהֶם ; sf. אַנְהָ m. wailing וּנְשָּׁאוֹ אָלֵוּךְ בְּנְיהֶם קִינְה and they shall take up in their wailing a lamentation for thee Ez.27,32.
- איז (= Ar. אז) to be raw, uncooked, whence אז II.
- ניב (from נוּל m. produce, fruit Mal.1,12; fig. גיב שְׁלְּחֵים fruit of the lips, i. e. speech Is.57,19.

pr. n. m. Neh.10,20.

ניך (from נוּד m. 1) moving Jb.16,5 (see quotation under הַשְּׁבוּ; others: condolence, see נוּד 3).

וְיְרֶת (= הְדָּוֹ (= הְדָּוֹ f. abomination Lam. 1.8.

יות pr. n. a place near Ramah 18.19,18; 20,1 (Ktib נְיִית).

גְיהֹהָי , from גְיהֹהָי , sf. גְיהֹהָי , pleasantness, sweetness, delight; only in the phrase בְּיִה נְיחֹנִים pleasant odor, sweet savor Gen.8,21; Lev. 1,9; Ez.20,28.

ניחֹתין Ch (pl. נִיחֹתִין) m. sweet odor (elliptically for תַּיחַ נִיחֹת) Dan.2, 46: Ezr.6,10.

ניני (sf. ניני) m. descendant, son (always coupled with בּרָבָּר) Gen. 21,23; Is.14,22; Jb.18,19.

א בינור pr. n. Nineveh, capital of Assyria, on the eastern bank of the Tigris, founded by Nimrod Gen.10,11; Is.37,37; Jon.3,3.

D'i Ktib Jer.48,44 for Di, pt. of Di, which see.

נְיֹםְן m. the first month of the Hebrew year (March—April) Neh.2,1; Est. 3, 7, called in the Pentateuch הְּשֵׁי הְאָבִים (month of ears) Ex. 13,4; Deut.16,1.

ניצוץ (from נְצֵץ) m. spark Is.1,31.

יר (בר = ביר (בר =) m. light, lamp 2S.22,29.

ניך (= ניך (ביד to shine) prop. to make clear, hence of land; to clear, to make arable, to break up; as n.

לְירוֹ לָבֶת נִיר fallow ground, tillage יִרוֹ לָבֶת נִיר לְבָת נִיר fallow ground Jer. 4,3; Hos 10, 12; יִר אָשִׁים much food is in the tillage of the poor, but there is that is destroyed for want of judgment Pr. 13, 23. — יַנִירָם Num. 21, 30 belongs to יִנְירָם t, which see.

ניר (בֶּר בּוֹר (בֵּר בּוֹר וֹנָר בּוֹר (בֵּר בּוֹר n. light, lamp; only fig. posterity, lasting name, glory, rule לָפַעוְ דְיִוֹּת-נִיר לְרָיִר־עַבְּדִי בָּל that there may be a light (posterity, rule) to David my servant forever 1K.11,36; נַתוֹ נִיר לָנִין נִיר to give a light (i. e. posterity, rule) to... 1K.15,4; 2K.8,19; 2Chr. 21,7.

אָבֶּ (בּקּבְּי (בּקּבָּי (Kal not used).

Niph. אֶבֶּ (pl. אָבָ) to be beaten; with אָבָ; to be beaten out, driven out from Jb.30,8.

אָבְיָנ (pl. נְּכְאִים) adj. stricken אָּדְנִּ שְׁרָבְּיִם ye shall lament deeply stricken Is.16,7 (Fuerst: ye mourn very much the desolation, taking נְבָאִים as an abstract noun).

(f. נְבֵאָה) adj. afflicted, broken Pr.15,13; 17,22.

וֹנְאָת f. spices, aromatic powder Gen.37,25. See also בּנֹל

The sprout, to put forth shoots, whence the next word.

(sf. גֶּבֶּרְי) m. prop. progeny (Ethiop. גנר race), hence: de-

seendant, grandson Gen.21,23; Is. 14,22; Jb.18,19.

לְבָּל beat, to smite (Kal not used).

Niph. 기가 to be beaten, slain 28.11,15.

Pu. וְבָּהָת (f. וְבְּהָת, הְ וְבָּהְ, pl. נְבָּהָת to be smitten Ex.9,31 a. 32.

Hiph. הַבָּה (1 s. אַרָּ, אַבָּה , 1 pl. וַבֶּה, fut. הַבָּר, ap. רָב, pt. מַבָּה, sf. , בר , pl. בבה ; imp. בבה , ap. בבר inf. הַבָּה, הַבָּה (הַבּוֹת, הַבָּה to beat, to smite, to strike Is.58,4; Cant.5,7; of the sun Jon.4,8; Ps.121,6; of the hail Ex.9,25; with 2: to strike into 18.2,14; 19,10; with 5: to strike apart, to divide into Is. 11,15; with אור to strike backward, to put to flight Ps.78,66; to smite upon the cheek, הַבַּה הַחַיּ i. e. to shame Ps.3,8; Jb.16,10; to smite with the tongue, i. e. to slander Jer. 18, 18; אַבָּה בַּף to strike the hand, to clap the hands 2K.11,12; Ez.22,13; the heart smites one, הַבָּה לֵב אָת־ i. e. his conscience reproaches him 1S.24,6; 2S.24,10; הַבַּה שׁרָשׁ to strike, i. ė. to shoot forth, roots Hos.14,6.- 2) to smite, to afflict, with בַּבוּרִים to smite with blindness Gen.19,11; ו הַבִּיתִי אָתַבֶם בַשְּׁדָפוֹן l smote you with blasting Hag.2,17; so also of pestilence Num.14,12 or disease 1S.5,6; בַּהָ הַבָּה to smite with destruction Mal.3,24. 3) to slay, to kill Ex.2,12; of slaying by a wild animal 1K.20,36; with addition of בָּבֶּי in the same sense: מָבְּרָהוֹ נְבֶּי and he slay him (prop. and he smite him as to his life) Num.19,6.

נֶכֶה רַגְלֵים (c. בְּבְרֹים) adj. smitten in the feet, lame 2S.4,4; הווtten in the feet, lame 2S.4,4; הוודע smitten in spirit, afflicted Is.66,2.

נְבֶּה (from נְבָה) m. smiter with the tongue, slanderer; only pl. נֵבִים Ps.35,15 (Eng. Bible: the abjects).

רְבְׁבֹי, וֹבְיּי, יִבְיּי, n. Necho II., king of Egypt, son of Psammetichus 2K. 23,29; Jer.46,2.

זְרֵבְׁיִרְיּ pr. n. name of a threshing-floor 2S.6,6 (in the parallel passage 1Chr.13,9 נְבִּירוֹיְ).

נכת see וכות.

(akin to בְּבֶּח) to be straight, whence נְבָה. ב) to be in front, whence גָבָח, גֹבָם.

(ff. יְבְּיִהְים; pl. יְבְּהִים adj. right, straight; fig. הֹלְדְּנְבֹּחׁים who walketh straight before him Is.57,2; בְּבָּחִים לַמִּנְיוֹן they all (the words) are straight (plain) to him that

understandeth Pr.8,9; f. בְּבֹחָה as n. equity, justice Is.59,14; pl. אורת יִנוּל right things, uprightness Is.30,10; בְּאֵרֶץ נְכֹחוֹת יַעֵוּל in the land of uprightness will he deal unjustly 26,10.

תֹבֶת (sf. וֹנְכְח) m. front; as prep. in front of, over against Ex.14,2; Ez.46,9.

דבר לבר אים לבר בין אורף. 1) before בין דבר לפלים לפל

to deal deceitfully, to deceive; pt. נֹבֶל deceiver Mal.1,14.

Pi. 22 same as Kal, with 9 of the person Num.25,18.

Hithp. הְלַבֶּבֶל to show oneself cunning, to conspire against, with accus. Gen.37,8; with ביי to deal cunningly Ps.105,25.

(נְּבְבֵּיהֶם (only pl. sf. נְבְבִיהֶם) m. deceit, wiles Num 25,18.

DDJ acc. Stb. = Ch. DDJ to slaughter, whence n. DDJ cattle for slaughter, also cattle in general, then movable property, which in primitive times consisted exclusively of cattle; hence DDJ and

이 기구 (acc. Fuerst this assumed verb is identical in its organic root 모그구 with 모든 and signifies: to conceal, to keep treasures).

Ch. (pl. יְנְלְמי', c. יְנְלְמי') m. goods, wealth Ezr.6,8; יְנְלְמי' הּ fine of goods (or of money) 7,26.

רְבֶּלְי (only pl. בְּבֶּלְי m. wealth, riches Jos.22,8; Ec.5,18; 2Chr.1,11. ל to distinguish (Kal not used).

Niph. אָבֶר (fut. אָבֶר) 1) to be distinguished, recognised, known Lam.4.8.— 2) prop. to distinguish oneself, to show oneself different, hence: to dissemble Pr. 26.24.

Pi. בַּר (fut. יוַבַּבֶּר) to distinguish, to regard with preference מולא נבר־שוע לפני־דַל and he distinguisheth not the rich before the poor Jb 34,19.- 2) prop. to distinguish from one's own, hence: to find strange, to estrange נינַכְרוֹ and they have estranged this place Jer. 19,4.-3) to give over into a stranger's power, to deliver נְכַר אֹתוֹ אֱלֹהָים God hath delivered him into my hand 1S.23,7.- 4) to disregard אתתם לא תנברו and their signs ye cannot disregard Jb.21, 29.- 5) to fail to know בַּן יַנַבְרוּ lest their oppressors should fail to know Deut. 32, 27 (Eng. Bible: lest their adversaries should behave themselves strangely).

Hithp. זְהַנַבֶּר 1) to be known, recognised Pr.20,11.— 2) to make

oneself strange, to dissemble Gen. 42,7;1K.14,5.

Hiph. יַבֶּיר, ap. יַבָּיר, ap. יָבָּיר, pt. בַּבִּיר ; imp. ־הַבָּר ; inf. הַבִּיר , להבר , הבר (הבר , הבר , הבר , הבר , הבר quainted with יביר בלהות צלמות they know the terrors of the shadow of death Jb.24,17; יביר he knoweth their works 34,25.- 2) to recognise, to distinguish הַבֶּר־לָךְ מָה עִמָּדִי recognise thou what is thine with me Gen.31,32; 37,32; לא אַכִּיר מַרָאָהוּ I could not recognise its form Jb.4,16; וָאֵין הַעַם מַבָּירִים קוֹל תַּרוּעַת the people הַשְּׂמְחַה לְקוֹל בָּכִי הַעַם could not distinguish the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people Ezr. 3,13.— 3) to take notice or knowledge וכַל הַעַם הָכִירוּ and all the people took notice of it (i. e. of what the king did) 2S.3,36; ברוע why מַצַאתִי הַן בָּצִינֶיךְ לְהַכִּירֵנִי have I found grace in thine eyes, that thou shouldst take knowledge of me? R.2,10 - 4) to know, to understand אִינָם מַבִּירִים לָדַבֵּר they did not understand יהוֹדִית to speak in the Jewish language Neh.13,24.— 5) to respect - 17 ye shall not תַכִּירוֹ פַנִים בַּמְשָׁפַט respect persons in judgment Deut. 1,17.

נבר (נבר אוני) m. stranger, alien Neh. 13,20; אָלְהְי נַבַר־הַאָּרֶץ the gods of the strangers of the land Deut. 31,16; also בּוֹנְבֶר stranger, foreigner Gen.17,27, pl. בָּרָ וַבֶּר Is. 62,8; אֵל וַבָּר a strange god Deut. 32,12; אַרְבַּת וַבְּר a strange land Ps.137,4.

וֹנֶרְ m. strange fate, misfortune Jb. 31.3.

m. same as נֶּכֶּר , only sf. בְּיוֹם, in the day of his misfortune Ob.12 (Eng. Bible: in the day that he became a stranger).

נְכָרִיּוֹת . pl. נְכָרִיּוֹת ; f. נְכָרִיּוֹת , pl. נְכָרִיּוֹת . adj. unknown, strange עם נְכְרִי a strange people Ex.21,8; אֶרֶץ נְכְרִיָּה a strange land 2,22; as m נָכְרִי a stranger, alien Jb.19,15; f. נְכְרִיָּה a) ■ stranger Gen.31,15. b) adulterous woman Pr.7,5.

קב'ת f. precious things, treasures (others: בית נְבֹתה spices) בית נְבֹתה his treasure-house (or: spicery-house) 2K.20,13; Is.39,2.

to end (Kal not used).

Hiph. to cease, only inf. sf. כְּבַּוּלְוֹתְךְּ לִבְנּגֹּ when thou shalt cease to spoil Is.33,1 (= לְּבָּוֹתְרָּ

יְמְבְנֶה (בְּלֶּוֶה adj. only f. נְמְבְנֶה vile, useless 1S.15,9.

pr. n. 1) descendant of Reuben Num.26,9.— 2) descendant of Simeon Num.26,12 (במוֹאָל Gen.46,10); patr. יְמוֹאָל jib.

בָּבָרְ see נָמַרְּ

off, to gnaw, whence the next word.

לְּבֶּלְת (pl. נְבָּלִים) f. prop ■ gnawer, hence: ant Pr.6,6; 30,25.

to be striped, whence the next word.

א (pl. נְמֵרִים) m. prop. the striped, hence: leopard, panther Is 11,6; Jer.5.6.

בֹשֵׁר Ch. leopard, panther Dan.7,6.

קרְבְּרְרְ pr. n. Nimrod, son of Cush, a mighty hunter Gen. 10,8, who founded the kingdom of Babylon v. 10, which is therefore called אָרֵץ נְמָרֹג Mic. 5,5.

קרה a. נְּמְרָה pr. n. a city of the Gadites in Gilead Num.32,3, fully איז פית נְמְרָה v. 36; near it was the brook מי נְמְרָה Is.15,6; Jer.48,34.

ינייט pr. n. father of Jehu 1K.19, 16 (acc. 2K.9,2 grandfather of Jehu).

D. (from נְּלָי II.; sf. יְבָּי m. 1) high pole Num.21,8.— 2) standard, flag Is.49,22; sail Is.33,23.—3) sign, token (of admonition) Num.26,10.

קְּבֶּהְ (from בְּבֶּף) f. prop. turn hence: cause מִירְהִיתָה נְסְבָּה מִעִם הַיְּבְיִתְה נְסְבָּה מִעם for the cause was of God (i. e. it was so brought about by God) 2Chr.10,15.

JDJ see JD.

רָהָ Ps. 4,7 = בְּּהָ (comp. Num.6, 26); but see נְּמָה II.

וְבֶּלְ I. = Ar. לָּטָּג to try by the smell (Kal not used).

Pi. קנָהָה (fut. נְנָהָה; pt. הְנָהָה;

imp. אבן, ap. אבן; inf. אבן, אבן)

1) to prove, to put to the test to prove him with riddles 1K.10,1.— 2) to try, to essay Deut.4,34; דְּבֶּלְ אָלֵין if we try to address a word to thee, wilt thou be wearied?

Jb.4,2.— 3) to try, to tempt Gen. 22,1; Is.7,12.— 4) to be accustomed 1S.17,39.

II. to lift up, whence נְּבֶּר only imp. נְבָּר Ps.4,7.

רבן (fut. חבי) to tear away, to pull down Ps.52,7; Pr.15,25.

Niph. □□1 (fut. □□1) to be torn away, driven out Deut.28,63; Pr. 2,22.

רְּבָּלְּכֵּח Ch. same as Heb. רְּבָּלְּבּת (fut. רְּבִּלְּבֶּת to be torn away, driven away Ezr.6,11.

קָרָיבְי (from בְּבָּי I.; sf. בְּיִרְיבָּי , poet. יְבִיבִּי , sf. נְּיִרְיבִּי , poet. יְבִיבִּי , sf. נְיִּרְיבִי , poet. יְבִיבִּי , m.

1) libation, drink-offering Deut.
32,38.— 2) molten image Dan.
11,8.— 3) prop. one appointed under libation, hence: prince, ruler Jos.13,21, Mic.5,4.

Niph. 121 to be consecrated, appointed Pr.8,23.

Pi. ID! (fut. ID!) to pour out 1Chr.11,18.

Hiph. יְםֶּרְ (fut. יָסִירְ, ap. יְסֵירְ, inf. יְמַרְּהָ, to pour out (a libation) Num.28,7; Jer.32,29.

Hoph. $\exists D \exists (fut. \exists D \exists)$ to be poured out Ex.25,29.

II. (בּקבּף; pt. p. נְּסוּבָּה to cover, to spread בַּמַפָּה הַנְּסוּבָה the vail that is spread Is.25,7.

יָּרְבָּן Ch. to pour out (Peal not used).— Pa. יְבָּן (inf. יִּבְּיָבְ) to pour out Dan.2,46.

DDJ I. prop. to be consumed, hence: to be sick, ill; only pt. DDJ sick man Is.10,18 (see quotation under בַּבַּבְי).

ner (Kal not used).

Pi. בְּבָּר צָּר רוֹת יִנְ נֹסְקָה כּוֹ when the enemy shall come in like a flood, the spirit of the Lord shall lift up a banner against him Is. 54,19 (acc. some interpreters בַּּבְּרָב וֹצִי אוֹנִי Pi. of בּוֹת which see).

Hithp. הְתְנוֹמֵם (pt. מְתְנוֹמֵם) 1) to lift oneself up נָתַתְּ לִירִיאֶּךְ נִם thou hast given a banner to them that fear thee, that they lift themselves up Ps.60,6 (Eng. Bible: that it may be displayed); אַבְגִי גָוֶר מְתְנוֹסְמוֹת עֵל־אַדְּמְתוֹ the stones of a crown lifting themselves up over his land Zch.9,16.

עָקי (fut. עַפַ'; imp. עַפַ, pl. עָּיף; inf. עַיּרָי, יַּוּקי, sf. פַּיְנָים 1) to pull up, to tear away Jud.16,3 a. 14.—
2) to move, to go, to march Ex. 14,10; Num.10,3.— 3) to remove, to journey Gen.12,9; Num.10,33.

Niph. וְפַע to be removed Is.38, 12 (see quotation under ביר 2).—2) to be torn Jb.4,21 (see יוֹר 1).

Hiph. הַקִּיעַ, ap. יְבִיע (fut. יַבְּיעַ, ap. יַבְיַי, ap. יַבְּיע, ap. יַבְיי, ap. יַבְיי, ap. יבִיי, ap. יבְיי, ap. in to lead forth Ex.15,22; of a wind: to cause to blow Ps.78,26.— 2) to remove Ec.10,9 (stones); Ps.80,9 (a plant).— 3) to set aside 2K.4,4.

Poly (fut. Poly) to rise, to ascend Ps.139,8.

ppl Ch. to ascend (for Peal are used the forms of plp, which see).

Aph. בְּטְיק (inf. בְּטָבְקה) to cause to ascend, to take up Dan.3,22.

Hoph. 주보기 to be taken up Dan. 6,24.

יוֹר: pr. n. an Assyrian idol 2K. 19.37; Is.37,8.

בְּעָה pr. n. a place in Zebulun Jos. 19,13.

בּעָה pr. n. f. Num.26,33.

זְעוּרוֹת f. pl. youth, childhood Jer. 32,30.

קנעורים (sf. נְעוּרִים , נְעוּרִים , נְעוּרִים (נְעוּרִינוּ , נְעוּרִים , נְעוּרִים) m. pl. youth, childhood Gen.46, 34; Ps.71,5; Jb.31,18; אֵשֶׁת נְעוּרִים wife of one's youth Is.54,6; בַעל the husband of one's youth Jo.1,8; בְּעוּרִים the children of youth Ps.127,4.

יוֹל pr. n. a place in Naphtali Jos.19,27.

גְעִימִים (from נְעִימִים, pl. קּעִימִים, pl. adj. lovely, sweet, pleasant, agreeable Cant. 1,16 of a lover); Pr.23,8 (of words); בְעִים וְמִירֹם בְּעִים וְמִירֹם sweet in songs 2S. 23,1; pl. as n. בְּעִים Jb. 36, 11, הוֹנְיִם Ps. 16,11 pleasures, delights; Ps. 16,6 pleasant places.

I. (fut. בְּעֵל ; pt. p. בְּעָל , f. pl. הָנְעוֹל , inf. יְנְעְלוֹת ; to bolt, to bar, to lock up Jud.3,24; 28.13,18; Cant.4,12.

נְנָעֵל II. (den. from נְנָעֵל; fut. נְנָעֵל to shoe יַנְעֵל I shod thee with badgers' skin Ez.16,10.

Hiph. רָנְעִיל (fut. יַנְעִיל) to shoe 2Chr.28,15.

נְעֵלִית (sf. נְעֲלִים ; pl. נְעֲלִים , נְעֵלִים , c. נְעֲלִים , du נַעֲלִים) m. shoe, sandal Deut.25,10; Jos.5,15; 9,5; Am 2,6; Cant.7,2. The handing over of a shoe was an ancient Hebrew custom to attest the transfer of property R.4,7, hence the throw-

ing down of a shoe was a symbol of taking possession Ps.60,10.

באָב (fut. בְּצָב ', הְבְצָם') to be lovely, pleasant, sweet Cant.7,7 (of one beloved); 2S.1,26 (of a friend); Gen.49,15 (of a country); Pr.2,10 (of knowledge); impersonally: בּצָבְירִים יִנְיָם יִנְיָם יִנְיָם בּצִבּירִים יִנְיָם בּצִבּירִים יִנְיָם בּצִבּירִים יִנְיָם בּצִבּירִים יִנִים נִינְיָם בּצֹבּירִים יִנִיְם יִנִים בּצִבּירִים יִנִים בּצִבּירִים יִנִים בּצִבּירִים יִנִים בּצַבּירִים יִנִים בּצַבּירִים יִנִים בּצַבּירִים יִנִים בּצַבּירִים בּצְבָּירִים בּצְבּירִים בּצְבָּירִים בּצְבּירִים בּצְבָּירִים בּצְבּירִים בּצּירִים בּצְבּירִים בּצְבּירִים בּצְבּירִים בּצְבּירִים בּצְבּירִים בּצְבְּיבְיּבְיּבְיּים בּצְבּירִים בּצְבּירִים בּצְבְּיבְּים בּצְבּירִים בּצְבְּיבְּים בּצְבּיבְים בּצּיבְים בּצּיבְיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבְיבִּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבִּיבְיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבְּיבִּיבְיבּים בּיבּיבְיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים

מעם pr. n. m. 1Chr.4,15.

m. 1) loveliness, pleasantness pleasant ways Pr.3,17; pleasant words 15,26 a. 16,24.— 2) favor, kindness Ps. 27,4; 90,17.

pr. n. f. 1) daughter of Lamech Gen.4,22.— 2) mother of Rehoboam 1K.14,21.— 3) a city in Judah Jos.15,41.— 4) a city in Edom, gent. בַּעָבְינֵי Jb.2,11.

patr. of נְעָבֶוֹ (Which see) Num.26,40.

יניי, pr. n. mother-in-law of Ruth R.1,2.

גְּמְנִים from נְמָנִים m. pleasantness בְּעָבְיִּם pleasant plants Is. 17,10.

II. pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21; gent. נְעָמָן Num.26,40 (for נַעַמָּנִי).— 2) a Syrian warrior 2K.5,1.

א נעמתי see נעמתי 4.

to prick, to stick, whence the next word.

ינְצֵצוֹץ (pl. נְצֵצוֹץ) m. thorn-bush Is.7,19; 55,13.

נְעֵרוּ I. (pl. נְעֵרוּ) to roar, to growl Jer.51.38.

II. (pt. נְעֵר pt. p. נְעֵר to shake Neh.5,13 (one's lap); of m tree: to shake off (its fruit) Is. 33.9.

Niph. נְגַעָר (fut. נְצָּעֵר) 1) נּסָ shake oneself Jud.16,20.-- 2) to be stirred, tossed Ps.109,23; with נְבָי to be shaken off from Jb.38,13.

Pi. נְעֵר (fut. נְעֵר) to overthrow Ex.14,27; Ps.136,15; with נְעָר: to shake out from Neh.5,13.

Hithp, הְנַעֵּל to shake oneself from (with מְטָׁן Is.52,2.

I. (sf. נְעָרִים ; pl. נְעָרִים , c. נְעָרִים) m. 1) child, infant Ex.2,6; Jud. 13,5.— 2) boy 1S.2,26; יו בֿעַר נְעַר בָעַר (בַעַר בָעַר בַער בַער בַער and the boy was yet an infant 1,24.— 3) young man 1S.21,5; יו בַער מָאוֹת אִישׁ־נַעַר four hundred young men 30,17; 1K.20,15.— 4) servant Jud. 7, 10.

II. (from בְּעֵר) m. prop. shaking off, hence concretely: that which is gone astray (of sheep)
Zeh.11,16.

שנער m. youth, boyhood Pr.29,21.

וַעְרָה I. (Ktib in the Pentateuch בְּעַרְה; pl. קּנְערוֹת, c. נְעַרוֹת) f. 1) girl, maid, young woman 1K.1,3: R.2,6.— 2) servant Est.4,4.

II. pr. n. 1) a female person mentioned in 1Chr. 4,5.— 2) a

city on the borders of Ephraim Jos.16,7 = נַעַרָן (Chr.7,28.

נערי see נערי.

קברה n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.3,22.— 2) another person 1Chr.4,42.

נעַרָן see נַעַרָן II. 2.

(from נְעֵבֶׁר f. tow, refuse (prop. what is shaken off from flax) Jud.16,9; Is.1,31.

קֹב pr. n. = אָם, which see.

pr. n. m. 1) a person mentioned in Ex.6,21.—2) another person 2S.5,15.

נְלְּהָה (from נְלֵּה נוֹלְ (from נְלֵּה נוֹלְ from נְלֵּה (from ill. — 2) sieve, fan (for winnowing) Is. 30,28

ים (*Ktib* נְפִּיְטִים) pr. n. Ezr.2,50, for which Neh.7,52 וְבָּיִשָּׁסִים.

קְּבֶּלְיָּה (from נְפַרְּצָ) f. prop. dispersion, hence: dispersed people Is. 11,12.

Pu. \square to be blown (of fire) Jb.20,26.

Hiph. 기가 1) to cause to breathe out (of the soul) Jb.31,39.— 2) to blow upon, fig. to despise Mal. 1,13.

pr. n. a city in Moab Num.21, 30 = קבׁם , which see.

(נְפִילִים (from נְפַיל II.; only pl. נְפִיל m. giant Gen.6,4; Num.13,33.

י וֹפוּסִים see וֹפִּיסִים.

25,15; also race descended from him 1Chr.5,19.

ונפוקים see נפישקים.

נפלת , f. נפלת , f. יפל ; inf. לֹפָלוֹ , sf. נְפָלוֹ , נָפָלוֹ) to fall Jud 5,27; Is.8,15; Jb.14,18; phrases are: to fall by the sword Num.14,43; נפַל לְמִשְׁבָב to fall sick upon one's bed Ex.21,18; with to sink, to be gloomy Gen. 4,5; إور عالم to be inferior to Jb. not one thing לא נָפַל דָבָר מָן... (12,3 faileth Jos. 23, 14; ... נפל גור ל על... the lot falls, is cast upon Jon.1, 7; Ez.24,6; ... the lot falls to one Num. 34,2; Ps. 16,6 the supplication falls, i. e. a) is presented Jer.36,7. b) is accepted Jer.37,20,- 2) to fall out, happen איך יפל דבר how the matter will fall out R. 3, 18. -וְהַיִּמִים הָרָאשׁוֹנִים יָפָּלֹוּ to be void וְהַיָּמִים הַרָאשׁוֹנִים and the former days shall be void Num. 6, 12. - 4) to settle down, to dwell Gen. 25, 18; Jud. 7, 12.-5) to fall away, desert, with 5x Jer.37,13.

Pi, redupl. לְבָּלֵל to fall (of slain) Ez.28,23.

Hiph. לְפָל (fut. יְפָּל , ap. יְפָּיל ; pt. מפיל (מפיל a. קפיל a) to cause to fall, to make fall Gen. 2,21; Num.35,23; of a wall: to throw down 2S.20,15; of a tree: to fell 2K 6,5.- 2) to cast, to throw Num.35,23; fig. of anger Jb. 6.27; of the earth with accus. רַבְּאִים: to cast out the dead Is. 26,19 — Phrases: הפיל החנה to lay down a petition Jer. 38, 26; to cause one's anger to fall Jer.3,12; הפיל אור פנים to east down the light of one's countenance, i. e. to make sorrowful Jb.29,24; הַפִּיל גּוֹרֶל to cast lots Pr.1,14; sometimes ' is omitted: הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנַתָן cast lots between me and Jonathan 1S.14, 42; also of the division of something by lot בָּהַבְּירֶכֶם אֶת־הָאָרֶץ when ye shall divide the land by lot Ez.45,1.- 3) to let fall, to leave, to desist Jud.2,19; 1S. 3,19.

Hithp. אָרָהְנָפֶּל 1) to cast oneself down Deut.9,18.— 2) to fall upon (with בי) Gen.43,18.

ונפל II. acc. Fuerst: to be large, tall, whence נְבָּיל giant.

 have occasion) to bestow Ezr. 7,20.

ם, a. בְּפֶּל m. untimely birth, abortion Ps.58,9; Jb.3,16; Ec.6,3. גָפָל see נְפַל Pi.

רָבָּי, (pt. p. רְיּבָּטְּ; inf. רְיּבַטְּי) 1) to break, to dash to pieces Jud.7,19; Jer.22,28.— 2) to disperse, to scatter Is.11,12.— 3) to be overspread, peopled Gen.9,19.

Pi. יְבֵּי (fut. יְבֵּי) to break or dash Ps.2,9; 137,9; of rafts of timber: to break up 1K.5,23; יבָּי to break the power of a people Dan.12,7.

Pu. נְפַיץ (pt. נְלְנְפֵּץ) to be broken, beaten asunder Is.27,9.

רָבֶּ m. storm (Eng. Bible: scattering) Is.30,30.

P크 Ch. to go out, to go forth Dan. 2,14; 기구및 사고 the decree went forth 2,13; imp. pl. 카크 3,26.

Aph. P화크 to take out Dan.5,3. 자구화 Ch. (def. 자꾸한화) f. expenses (prop. what is going out) Ezr.6,4. 발회 to breathe (Kal not used).

Niph. שֹׁבֵּׁב (fut. לַנְבָּלֵיי) to take rest, to be refreshed (prop. to draw breath) Ex.23,12; 2S.16,14.

נְפִשְׁדְ, נְפְשִׁדְ, sf. יְבָפְשּׁׁדְ, נְפְשִׁיּדְ, נְפְשִׁיּדְ, sf. נְפְשׁיֹתְם, c. וְבְּפְשׁׁית, sf. בְּיִשׁיֹתְם, sf. בַּיִשְׁיֹתְם, sf. בַּיִשְׁיֹתְם, f. a. m. 1) breath Jb.41,13; בְּיִשְׁיִתְם breath of life Gen.1,20; bence also; odor, scent בַּיִשְׁיִּים scent-cases, smelling bottles Is.3,20.— 2) spirit,

life, soul בַּלְשָה as her spirit was departing Gen. 35, 18; was the life of the flesh is in the blood Lev,17,11; בפש תחת נפש life for life Ex.21,23; בָּנַפָּשׁ in jeopardy of life 2S.18,13; 23, 17; 1K.2,23; Lam.5,9; נפש to jeopard one's life Jud.5,18; הָשָׁלִיךָּ to adventure one's life far Jud.9,17; שַׁם אָת־נַפְּשוֹ בְבַפּוֹ to put one's life in his hand, i. e. expose oneself to danger 1S.19,5; to smite the life, i. e. to kill Gen.37,21; Lev.24,18; דְצַח to slay, to murder Deut.22, 26; בַּלֵשׁ נָפַשׁ to seek one's life 1S.20,1; קנה נפש to be in wait for one's soul Ps.56,7.- 3) the soul as the seat of the emotions or feelings Cant.1,7 (of love); 2S. 5,8 (of hatred): Is.61,10 (of joy); Ps.130,5 (of hope); קַּנְרָה נַפְּשׁוֹ Jud. 10,16; האריה נפש Jb.6,11, see under קבו .- בור the soul as the seat of will: אין נפשי אַל־הַעָם הַוָּה my soul would not be inclined toward this people Jer.15,1; אַבריִי if it be your mind (will) Gen. 23,8; לַנַפִּשְׁה לָנַפִּשְׁה then thou shalt let her go whither she will Deut.21,14.- 5) desire, will הָרְחִיב כְּשָׁאוֹל נַפְשׁוֹ he enlargeth his desire as hell Hab. 2,5 (comp. Is.5,14); אוֹיבֵי בְּנַפָּשׁ my enemies with a will (i. e. eagerly) encompass me about Ps.17,9; אַל הָתָנָהוּ בְּנָפֵשׁ thou wilt not deliver him unto the will of his enemies

from প্র) f. height, hill Jos. 17,11.

קָּבֶּן (from נוֹף) prop. dropping, hence; honey-comb Pr.5,3; more fully בַּבֶּר צופִים Ps.19,11.

לְּחָרֶל (from שָׁתְּלְּהִי w. wrestling, contest; only pl. בְּבְּרֵל אֲלֹהִים נְבְּתַּלְתְּי the wrestlings of God (i. e. great wrestlings) have I wrestled Gen 30,8.

בּתְּחִים pr. n. pl. descendants of Ham Gen.10,13.

pr. n. son of Jacob Gen.30,8, also the tribe descended from him 49,21, and the district belonging to it Jos.19,32—39.

(from ፻፶፫) m. 1) blossom, flower Gen.40,10.— 2) hawk Lev.11,16; Jb.39,26.

እኳኒ (= אַנְהְ hat she may flee and get away Jer. 48,9 (acc. Fuerst = ኦኒኒ to go out; comp. Jer.38,17).

not used).

Niph. בצל (pt. בצל, f. הצל) 1) to be set over (with על R. 2,5; 1S.22,9; 1K.4,5.- 2) to station oneself, to stand Ex.7,15; with ? to present oneself ונצבת and thou shalt present thyself there before me Ex.34,2.-2) to stand Num.23,6; especially to stand upright Gen.37,7; אַרְיבַל־ as nothing but vanity doth every man stand Ps. 39,6.- 3) to be firm נצֶב יִמְינוֹ כִצֶר his right hand is firm as an adversary Lam.2,4; דַבַרָהְ נְצַב בַשְּׁמֵים thy word standeth firm with the heavens Ps. 119, 89; of sheep: he will not care חוצבה לא יכלכל for that which is firm, i. e. healthy Zch.11,16 (others: he will not sustain that which hath stood still).

Hoph. 그렇고 to be placed, set Gen.28,12; Jud.9,6.— 그렇고 Nah. 2,8 acc. some: and it was determined; acc. others: pr. n. f.

Hithp. בְּצֵב see בַּהְנַצֵּב

בַּצְב (from נְצְב to set) m. 1) handle, haft Jud.3,22.— 2) prefect, superior (prop. one set over) 1K. 4,5; 귀, 그 그 a prefect as king 22.48.

נְצְבְּהָא Ch. (def. אָנְהָא) f. firmness of iron Dan.2,41.

יָצַג see בַצַּג.

וְצָהְ (akin to אָנְאָ a. יְצָאַ; fut. הְצָּוֹ) to fly נְצוּ בּמּינְעוּ they flee away and also wander about Lam.4,15.—

2) to be destroyed, laid waste . (prop. to fly asunder) Jer.4,7.

Nidh. אוֹלְנְיִ (fut. אַנְיָ:; pt. אָנָי, pl. נְצְים (נְצִים) ווֹ to destroy, to ruin בֹּלִים נְצִים (נְצִים to quarrel, to strive Ex.2,13; 21,22.

Hiph. הְּבְּה (inf. הְשֹׁה) to agitate against (with עֵל Num. 26,9.—2) to strive, to quarrel with (with הְצָי) Ps.60,2.

לְצָּהְ (from נְצֵיץ) f. blossom, flower Is.18,5; Jb.15,33.

נוֹצָה see נֹצָה.

(conly pl. נְצוֹרָים) m. guarded place Is 65,4(Stb.: hut of branches; see נְצוֹרָה).

וּנְצֵּרְרָ (from נְצֵיּרְ) f. watch, guard Is.1,8 (others: besieged, as pt. p. of נְצֵיּרְ (stb.: of branches, as den. from נְצֵיּרְ).

to be prominent, superior (Kal not used).

Pi. 미보고 (pt. 미보고 ; inf. 미보고) to supervise, to superintend Ezr. 3,8 a. 9; pt. superintendent 2Chr. 2,17; 34,13; in music: to lead 1Chr. 15,21; pt. Thip leader, chief singer Hab.3,19 and in the titles of 53 psalms.

וֹצֵין Ch. to be superior (Peal not used).

Ithp. אָרָנְצַח to overcome, to surpass, to excel Dan.6,4.

נְצָחָי , גַּלָּבָה (from נְצַבָּי, sf. נְצָחָי ; pl. תנצחים (נצחים m. 1) strength, victory Lam.3,10 a. 18; 1Chr.29,11; 7 משפט and justice cometh not forth victorious Hab.1,4 (Eng. Bible: and judgment doth never come forth; acc. Fuerst מַנְצֵי unto truth = לאמת Is.42,3).- 2) eternity; as adj. eternal, perpetual; as adv. perpetually, continually, why לַמָּה הָיָה כָאָבִי נָצַח why is my pain perpetual? Jer.15,18; and he kept ועָבָרָתוֹ שִׁמַרָה נָצַח his wrath for ever Am.1,11; בער-אַנָה וָנָ תִּשְׁכְּחֵנִי נֵצַח howlong, O Lord, wilt thou forget me continually? Ps.13,2 (Ges.; wholly); perpetual desolations Ps.74,3; עַר־גַצַח to eternity, for ever, constantly, continually Is.13,20; Ps. 49,20; Pr. 21,28; Jb. 34,36; by way of strengthening for ever and ever ls. לָנַצַח נְצָחֶים 34.10.

קשׁבָּה (f. הַצְּיַן) adj. perpetual בְּצַחַת מְשׁבְּה a perpetual backsliding Jer. 8.5.

נְצִיכ (from גְצִיכְים; pl. גְצִיכְים, c. נְצִיכְי נְצִיכְ m. 1) pillar, statue נְצִיכִּי מְצִיכְ a pillar of salt Gen.19,26.— 2) military post, garrison 1S.13, 3.— 3) overseer, officer 1K.4,7.—4) pr. n. a city in Judah Jos. 15,43.

pr. n. m. Ezr.2,54.

לְצַבְ (akin to לְצַבְּי) to draw away, to separate (Kal not used).

Niph. אָבֶל (fut. יְבָּצֵל; inf. יְבָּצֵל; to be drawn out, to be delivered Jer.7,10; Hab.2,9; Ps.69,15; Pr.6,5; with יְנֵי to escape to Dan.23,16.

Pi. צֵלְ (fut. יְנַצֵּלְ) 1) to rob, to plunder Ex. 12, 36: 2Chr.20,25.—2) to deliver, to save Ez.14,14.

Hiph. רְצִיל (fut. יַצִּיל, ap. יַצִּיל, ap. יַצִּיל, ap. יַצִּיל, imp. יַצִּיל, tnf. אָבּוֹר, וֹצִיל (הַצִּיל) to take away Ps.119,43.—
2) to deliver Gen 37,21; 1S 17, 35.— 3) to rid (from labor) Ex. 6,6.— 4) to turn aside our eyes, in e. draw away our attention 2S.20,6 (Eng. Bible: escape us).—
5) to take apart, to part וֹצִילְּהָרָּבוֹרְהָּבוֹרְּבְּוֹרְהָּבוֹרְהָבוֹרְבּוֹרְהָבוֹרְבּוֹרְהָבוֹר בַּיִבְּיהָם and there was none to part them 2S.14,6.

Hoph. הַצֵּל (pt. בְּלֵּלְ) to be drawn out, to be snatched out of Am. 4,11; Zch.3,2.

Hithp. דְּתְנֵצֵל to strip off (a garment) Ex.33,6.

נצל Ch. same as Heb. נְצַל.

Aph. אַצֵּל (inf. בַּצְלָה) to deliver, to free Dan.3,29; inf. sf. בַּצְלָהָה to deliver him 6,15.

ן (from נְצָנִים; only pl, נְצָיָן m. flower, blossom Cant.2,12.

עַצַן see אַצַיָּן.

אנצין (pt. (ix) 1) to glitter, to sparkle Ez.1,7.— 2) to blossom, whence און בּיָד, 1. (ix a. (ix) 2) to fly, whence גין a. (ix) 2.

bāj see bāj.

נצר (= נְצַר; fut. יִצֹר, יִצֹר; pt. נצרה. f. נצור , pt. p. נצרה, f. נצרה; imp. נצרה, צור , נצר (נצרה) 1) to watch, to keep Deut.32,10; Is.27,3; pt. נצר watchman, keeper Jb.27,18; מְנְדֵל tower of the watchmen 2K.17,9.- For 7758 Is. 42,6 a. 49,8 see quotation under בצי 2.-2) to preserve Is. 49, 6; Ps.32,7; Jb. 7,20.— 3) to guard a city, to besiege Jer.4,16; Is.1.8; Ez. 6,12.- 4) to keep, to observe (commandments, laws) Deut.33,9; Pr.3,1.— 5) to keep from view, to hide, to conceal נְצְרוֹת וַלֹא יַרַעִּם hidden things which thou hast not known Is.48,6; נצורים secret places Is.65,4; בְצָרֵת לֵב concealed, i. e. reserved, subtile of heart Pr.7.10. See also בְּצוּרָה.

ונצר II. in Ar. to shine, to blossom.

נצר (from נצר) וו.) m. shoot, sprout ls.60,21; fig. descendant Is.11,1; Dan.11,7.— 2) branch Is.14,19.

נַצַת see נַצַת.

נקא Ch. adj. pure Dan.7,9.

 Hag.1,6.— 2) same as to pierce with words, to curse Lev. 24,16; Num.22,17; Jb.3,8.— 3) to appoint, to specify Gen. 30, 28; hence: to name Is.62,2; Am.6,1.

Niph בַּבְב to be called, expressed which are expressed by their names Num.1, 17; 1Chr.16,41.

בּקבּ m. 1) cavity Ez.28,13 (opposite קֹה, which see).— 2) pr. n. see אָבָהָי.

וֹבֶּבְ, referring to the sexual organ) f. female Gen.5,2;
Jer.31,21 (of men); Gen.7,9; Lev.
5,6 (of beasts).

to prick, to point, whence the four following words.

קֹלְי (pl. נְקְדִים; f. pl. קָּלְדִים) speckled, spotted (prop. marked with points) Gen.30,32;31,8.

נקדים (pl. נקדים) m. shepherd 2K. 3,4; Am.1,1.

קרים (pl. בּקְרָים) adj. 1) mouldy, with speckles (of bread) Jos.9,12.—
2) as n. speckled cake, spice-cake 1K.14,3.

קְרָה (pl. יְּקְרָה) f. stud, spangle Cant.1,11.

יבְּבְּן to be clean, pure; in Kal only inf. לְבָּן fig. to go unpunished Jer. 49,12.

Niph. לְבָּקה; (נְקְיתִי (נְּקְהּ, fut, fut, imp. יְבָּקה; to be clean (in a moral sense), to be innocent Jer. 2,35; hence; to be free, exempt Ex

21,19(from punishment); Num.5,31 (from guilt); בְּלֵיתִי מָבְּיִשְׁיִם I shall be exempt (i. e. blameless) before the Philistines Jud.15,3.—2) to be empty, evacuated Is.3, 26; of men: to be destroyed Zch. 5,3.

אָלְרָדְּיּ pr. n. m. Ezr.2,48; Neh.7,50. בַּבְּעָ see בוּף.

קל (c. בְּלֵים (c. בְּלֵים (d. בְּלֵים (d. בְּלֵים adj. 1) pure, clean, innocent, guiltless Ex.23,7; Num.32,22; he that is of clean hands Ps 24,4; יְבָּיִם innocent blood Deut.19,10; בַּלִים מִיבְיּל שֵּבְּנִר מִיבְיל שֵּבְנִר מִיבְיל שִּבְנִר מִיבְיל מִיבְל מִיבְיל מִיבְיל מִיבְיל מִיבְיל מִיבְיל מִיבְּל מִיבְיל מִיבְּל מִיבְיל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְל מִיבְּל מִּבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּים מִּיבְּים מִיבְּים מִּיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִּים מִים מְיבְּים מִיבְּים מִּים מְיבְּים מִיבְּים מִּים מְּים מִּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מְיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מְּיבְּים

נְקיא Ktıb Jo.4,19; Jon.1,14 for בָּקייא.

וְלְיוֹן (from הַבְּיִן; c. נְקִיוֹן) m. cleanness, bareness בְּיִוֹן שָׁנֵים cleanness of teeth (i. e. want of bread)
Am.4,6; fig. purity, innocence Ps.

26,6; בְּלָקְיוֹן כַּבּי in the innocence of my hands Gen.20,5.

ק'ק' (from אָנְק'ק, pl. c. יְבָּק'בָּץ) m. cleft, crevice Is.7,19; Jer.13,4.

נְּבְקֹם (fut. בְּקֹם to take vengeance on, to punish, with accus. Jos.10,13; with אוֹן Nah. 1,2; with בְּיִב to avenge one of Num.31,2; 1S.24,12.

Niph. בְּלֵלְ (fut. בְּלֵּלְ : inf. בְּלֵלְ : inf. בּלְלְ : 1) to be avenged Ex.21,20,— 2) to take revenge, to avenge upon (בְּלָ : בְּלֵלְ : Is.1,24; Jer.50,10; בּלֵלְ בְּלֵלְ : avenge me of my persecutors Jer.15,15.

Pi. בַּקְּמְרָי to avenge 2K.9,7; וְנַבְּמְמְרָּ and I will take vengeance for thee Jer.51,36.

Hithp. בּחְבַּקּה to avenge one-self Jer.5,9; pt. בּחְנַקּב avenger Ps.8,3.

Hoph. ㅁ물건 (fut. ㅁ물건) to be avenged, punished Gen. 4, 15 a. 24; Ex. 21, 21.

י revenge, vengeance Deut. 32,35; חַבְּרַחְבַּרְ, חַבְּרָ בְּרַחַ to take vengeance Is 47,3; Ez.24,8; שְׁשָׁה to execute vengeance Mic. 5,14; בּרִית נִייָיב נְּרָחַ to render vengeance Deut. 32,41; c. בְּרִית נִייָּרִי נִייִני vengeance for the covenant Lev.26,25; יַיִייִי נִייִני that I may be avenged even for one of my two eyes Jud. 16,28 (Eng. Bible: that I may be at once avenged for my two eyes).

יוְלְכְּהוֹ (c. בְּקְמֵה ; pl. וְלְקְמֹה f. 1) vengeance, punishment Jer.46,10;

c. לְּבְּח הֵיבְּלֹה the vengeance for his temple 50,28; ... וְבְּבְּח הַיבְּלֹה to take revenge on... Jer.20,10; ... לְבִּח נִבְּקְבָּה נְבִּח נִבְּיִם נְבִּיְרְ לִבְּיִה נְבִּיְרְ לִבְּיִּה נְבְּקְבִּה נְבְּיִרְ לִבְּיִה נְבְּקְבִּוֹת לְי... לְבִּיְרְ בַּיְרְ בִּיְרְ נִבְּיִרְ לִבְּיִר לְי... לְבִּיְרְ נִבְּקְבִּוֹת נְבְּקְבוֹת לְי... to take vengeance for... Jud. 11,36.— 2) revengefulness, vindictiveness בִּיבְּקְבָּיר בִּייִר עִישׁוֹת בְּיִיבְּיִר שׁבְּיִים because the Philistines have acted in revenge (i. e. vindictively) Ez.25,15; Lam.3,60.

עָקע (= עָבִין) to turn away; fig. to be alienated Ez.23,18 a. 22.

I. to beat, to strike (Kal not used).

Pi. אָבָן 1) to cut down, to fell (trees) Is.10,34.— 2) to cut away ye shall not cut away the corners (of the hair) of your head Lev.19,27.— 3) to destroy אַרְי נְּקְפּרוֹאָת and after, when they will have destroyed my skin (i. e. body) Jb. 19,26.

וֹנְקּלָּוּ II. (fut. בְּקֹר) to go round, to run in a circle בְּקֹר וְנִקּפֿוּ let the festivals run their circle Is.29.1.

m beating off, shaking לְּנֶקְרְּ בּנְקְרָ as after the shaking of an olive tree Is.17,6. וֹבְקְבָּה (from לְבָן I.) f. rent, rupture tothers. rope) Is.3,24.

רְקיל to split or cleave, whence וְּקִיל (fut. יְקִי: inf. יְקִיל) to bore or pierce out, to put out (of the eyes) 1S.11,2; Pr.30,17.

Pu. אָפָרָת to be dug out בְּקְרָתְם the hole of the pit whence ye were dug out (fig. of ancestry) Is.51,1.

נְקְרָה (from נְקְרָה; c. נְקְרָה; pl. c רוֹת f. cleft, hole Ex.33,22; Is. 2,21.

to ensnare נוֹקִשׁ ; יָלִשׁ (נוֹקִשׁ בָּפְיוּ נוֹקִשׁ בְּשְׁי ; יָלִשׁ בָּפְיוּ נוֹקִשׁ בְּפִּעוֹ בַּפְיוּ נוֹקִשׁ בְשְׁעִי בַּפְּיוּ נוֹקִשׁ בְשְׁעוֹ בַּפְיוּ נוֹקִשׁ בְשְׁעוֹ ; יָלִשׁ the wicked is snared in the work of his own hands Ps. 9,17 (acc. Septuagint and Vulgate: בַּלְשׁ he was snared, Niph. of שׁבָּיִי.

Niph. אוֹבָק שׁ (fut. שַׁנְאָנָ) to be snared, seduced Deut.12,30.

Pi. פָלָי (fut. "נָלֵהָ") to lay a snare Ps.38,13; hence of a creditor; to seize upon Ps.109,11.

Hithp הְנַקִּשׁ to lay a snare, to plot against one 18.28,9.

בה Ch. to smite, to strike Dan.5,6.

ברית : גלי : גלי

וֹנֶרְ II. pr. n. grandfather of Saul 18,26,5.

ירבל pr. n. a god of the Cuthites 2K.17,30.

of Nebuchadnezzar Jer. 39, 3.— 2) a chief magus under the same king Jer.39,13.

(from 11) m. whisperer, slanderer Pr.16,28; 18,8.

ינְרָדִים (sf. נְרָדִים; pl. נְרָדִים) m. nard (a fragrant plant) Cant.1,12; 4,13 a. 14.

בּרָיּה pr. n. 1) father of Baruch Jer. 36,4.— 2) another person Jer. 51,59.

נְשָּׁאֹת (fut. נְשָׁאָר ft. נְשָׁאָר , pt. נְשָׁאָר , t. נְשָּׂאָר , ft. נְשָׁאָר , pt. קר. גְּשָׁאָר , ft. נְשָׁאָר ; pt. p. גְּשָּׁאָר , pt. גְּשָׁאָר , pt. נְשָׁאָר , נְשָּׁאָר , נְשָּׂאָר , נְשָּׁאִר , נְשָּׁאָר , נְשָּׁאָר , נְשָּׁאַר , נְשָׁאַר , נְשָּׁאַר , נְשָּׁאַר , נְשָּׁאַר , נְשָׁאַר , נְשָּׁאַר , נְשָׁאַר , נְשָּׁאַר , נְשָׁאַר , נְשָׁאָר , נְשָּאָר , נְשָׁאָר , נְשָׁר , נְשָׁאָּר , נְשָׁר , נְשֵׁר , נְשָׁר , נְשָׁר , נְשָׁר , נְשֵׁי , נְשֵׁי , נְשֵׁי , נְשָׁר , נְשֵׁי , נְשֵׁי , נְשְׁיִים , נְשְׁיִיּים , נְשְׁיִּיְי , נְשָׁר , נְשָׁר , נְשְׁיִים , נְשְׁיִים , נְשְׁיִים , נְשְׁיִים , נְשְׁיִּיְיְי , נְשִׁיּיִים , נְשְׁיִּיְי , נְשִׁיְים

condition Gen.14,13, c) with : to take off one's head Gen. 40, 19; NW1 ם לנים a) to lift up one's face, i. e. to be cheerful Jb.11,15; with 58; to be favorably inclined toward... Num. 6,26, or to look forward hopefully to Jb.22,26. b) to respect Lam.4,16, to be partial Lev. 19,15; Mal.2,9; pt. p. פָנִים one respected, honorable Is.3,3; אני נפש אל... to lift up the soul to anything, to look hopefully to, to long for anything Ps.143,8; Deut.24,15; ...לב אל... to lift up the heart to, i. e. to direct it with hope to Lam.3,14; with as subject followed by an object in the accus., the phrase means; to make proud, haughty, as קַשָּאַן thy heart hath made thee haughty 2K.14,10, or: to incite, to stir, as אַשֶּׁר נָשֵאוֹ לְבוֹ whose heart hath stirred him up Ex. נשא קול ;to lift up the voice, to speak Jud.9,7, whence אשט alone: to utter, to pronounce Ex. 20,7 (of the name of God); אנייא to pronounce a decree 2K. 9,25 (see מַשֵּׁא קינַה to take up, to utter a lamentation Ez.27,2; נשא משל to take up, to deliver a parable Mic.2,4.-2) to take Gen.27,3; אַשָּׁא to take a wife Ezr.9,2; hence: to receive Gen.43,34; Ps.24,5; נשא שָׁמֶע שֵׁוֹא to receive a false report Ex.23,1 (others: to raise, to utter); אשׁבו דֹסָר, וְחַ אִשֵּׁן to obtain favor Est. 2,9; 5,2; לאש to take the

heads, i. e. to take the number of persons Ex. 30,12; Num. 1, 2 (= רביא מספר 1Chr. 27, 23).-3) to bear, to carry, to wear Num.11,12; Deut. 32, 11; of the burden of duties: אַפַּר and they shall bear with thee Ex. 18,22; נשא כלים armor-bearer 1S. 16,21; נשא פרי to bear fruit Ez. 17,8; of the wind: to carry away Is.57,13.- 4) fig. to bear, to endure ו בלאיתי נשא I am weary to bear Is.1,14; חַרְפַה to bear reproach Ps.69,8; נשא עון, נשא חמא to bear sin Lev.24,15; Is.53,12; Ez.4,5; NUL ענש to bear (i. e. suffer) punishment Pr.19,19 - 5) to forgive, to pardon Gen.50,17; Ex.34,7; pt. p. one whose iniquity is forgiven Is.33,24, same as נשוי בין אין Ps.22,1; Hos.1,6 בָּשׁע that I should in any wise pardon them; שָאָת שׁוֹל if thou doest well there is forgiveness Gen.4,7 (see also under אָשׁי).

Niph. אשׁן (fut. אשׁן; pt. אשׁן, pt. מּשִׁן, pt. קוֹנְאַאָּרֹם, pt. קוֹנָאַאָּרֹם, pt. קוֹנָאָאָרֹם, pt. קוֹנָאָאָרִם, inf. אשׁן, pt. אוֹנָאָאָרִם, inf. אינון, pt. אוֹנָאָאָרִם, inf. אינון, pt. אוֹנָאָאָרָבּיִא וְנָאָאָרִם, inf. אינון, inf. אינו

Pi. אָשָׁן (fut. אָשָׁן; imp. אַשָּׁן) to raise, to lift up, to exalt 28.5,12; Ps.28,9; with בַּשָּׁא אָר נוֹאָל to advance above Est.5,11; אָרָאָ

Hiph. רְּשִּׁיאוּ to let bear וְּהָשִּׁיאוּ and they shall let them bear the iniquity of trespass Lev.22,16; with בָּיִל to put upon, to apply to 2S.17,13.

Hithp. אֹהָנִישָּׁה a. אַהָּבּיּה (fut. אַיִּהְנַשִּׁיּ) to lift oneself up (from a place) Num.23,24; fig. to exalt oneself Num.24,7; 1Chr.29,11; with שׁב: to lift oneself up above others Num.16,3. – 2) to exert oneself Dan.11,14.

እኒካ Ch. 1) to carry away (of the wind) Dan.2,35 — 2) to take Ezr. 5,15.

Ithp. אַרְוַנְשָׁא to lift oneself up Ezr.4,19.

אַבְּיָלְּהְ I.; pt. אַשֵּׁא, נַשֶּׁא, prop. to press, hence: to loan on usury יוּבְּיאָר אַרְאָבְּא בָּיאָר to exact usury of... Neh.5,7; pt. creditor 1S.22,2; Is. 24,2 (see quotation under בַּיְאָר בַּיּרָאָר.2).

Hiph. רָשִׁיא (fut. יַשִּׁיא) to press, to vex one, with ב Ps.89,23.

ינְשָׁיתְי II. to remove, to reject reject you Jer.23,39 (Eng. Bible: forget you = נְּשָׁיתִי II. 2).

Niph. মাটুই to be led astray, deceived Is.19.13

Niph. אַשְּׁאוֹ to be deceived is 19,13. הַשְּׁאוֹל f. offering, gift 2S.19,43.

ጋ፱፟ $\stackrel{\cdot}{\downarrow}$ (= ቫ፱፲) to breathe, to blow ls.40,7.

Hiph. הְשִּׁיב (fut. מְשָׁיב, ap. מְשִׁיב) to cause to blow Ps.147,18.—2) to blow away, to drive away Gen.15,11.

נשב to reach (Kal not used).

נישִים I. (בּשְׁא I.; pt. נְשָׁה, pl. נְשָׁה)

1) to loan on usury, to lend, to exact לא־נְשִׁיתִי וְלֹא־נְשׁוּ־בִי I have not lent, nor have men lent to me Jer. 15,10; וְדָגָן שִׁים בָּהֶם בָּהֶם עָשׁים שׁׁה we have lent them money and corn Neh. 5, 10; בַּהֶם נְשִׁים בָּהֶם נִשִּים בַּהָם

which ye exact of them v. 11; pt. הקלים usurer, creditor, exactor Ex. 22,24; 2K.4,1; Is.50,1; Ps.109,11.—2) to borrow; pt. borrower, debtor בַּנְשֶׁה בַּאַשֶּׁר נַשֶּׁא בוֹ as the borrower, so he that loaneth to him Is.24,2.

Hiph. הַשָּׁה (fut. יַשָּׁה; pt. מַשָּׁה) to lend to (with בָּרַעַךָּ לָבָעוֹרָ בִּירַעָּאָא בָרַעַרָּ when thou dost lend שמאת מאומה thy brother anything as a loan Deut. 24,10; בַּשְּׁה בַר creditor 15,2 נשה II. (בשׁיתִי 1 וּנִשְׁיתִי 2 fut. for תְּשִׁי prop. to remove, hence: 1) to fail נַשְׁתַה נְבוּרָתָם their might faileth Jer. 51, 30; their tongue לשונם בַצַּמַא נַשַּׁתַה faileth for thirst Is.41,17.- 2) to forget, to be unmindful בַּשִּׁיתוּי ו מובה I forgot happiness Lam.3, 17; Jer.23,39 (see quatation under עוּר וְלַדָּהְ מָשִׁי, (II.) נַשְׁא of the rock that begot thee thou wast unmindful Deut.32,18.

Niph. נְשָׁה (fut. נְגָּשֶׁה) to be forgotten לֹא תַּגְּשֵׁנְי thou shalt not be forgotten by me Is.44,21.

Pi. בּשְׁבֵּי to cause to forget; sf. מֵעְנִי אֲלֹהִים God hath made me forget Gen.41,51.

Hiph, תְּשֶׁה (fut. מַשֶּׁה) 1) to cause to forget, to overlook יַשֶּׁה לְּךְ אֵלוֹהַ God overlooketh some of thy sins Jb.11,6.— 2) to deprive תְּבָּהָה God hath deprived her of wisdom Jb.39,17. (from נְשָׁה וֹשָׁה וֹשָׁה (from נְשָׁה the sinew the sinew

which shrank Gen.32,33 (name of the hip-sinew, in reference to the occurrence related in Gen. 32,26).

לְעוֹאָהְיכֶם לְעוֹפְּה f. that which is carried hydrocentrical those which were once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden to the weary beasts Is.46,1.

נְשֵׁי (from נְשִׁי I.; sf. נְשִׁי prop. what is borrowed, hence: debt 2K.4.7.

גְּשִׁיא (from נְשִׁיא, c. יְנְשִׂיא (pl. נְשִׂיא, pl. נְשִׂיא, c. יְנְשִׂיא (pl. נְשִׁיא, pl. מוּיא, c. יְנְשִׂיא (pl. מוּיא, c. יְנְשִׁיא (pl. מוּיא, c. יוֹרְיּבָּי, pl. מוּיא (בְּיבִיא, c. יוֹרָבּי, pl. מוּיא (בְּיבִיא, c. יוֹרָבּי, pl. מוּיא (בְּיבִיא, pl. מוּיא, pl. מוּיא, pl. נְשִׁיא (בְּיבִיא, pl. מוּיא, pl. מוּיא, pl. נְשִׁיא (בּיבּיא, pl. מוּיא, pl. מוּיא, pl. מוּיא, pl. נְשִׁיא (בְּיבָיא, pl. מוּיא, pl. נְשִׁיא (בְּיבָּיא, pl. מוּיא, pl. נְשִׁיא (בְּיבָּיא, pl. מוּיא, pl. נְשִּיא (pl. מוּיא, pl. נְשִּיא (pl. מוּיא, pl. clouds and sine pl. 22, pl. align pl. align pl. pl. align pl. al

וְשִּׁהְ (from נְשִׁהְ II.) f. forgetfulness אָרֶץ נְשִׁיָה the land of forgetfulness (the grave) Ps.88,13.

עים pl. of אָבָּי, which see.

קשׁבְּ (fut. שְׁבִּי a. שְׁבִּי ; p. נְשֵׁבְּ (fut. בְשׁבְּ a. בְּשִׁבְּ ; p. מְשׁבְּ (fut. בְשׁבְּ a. בְשׁבְּ ; p. מִשְׁבְ (fut. p. 1) fig. to afflict, to oppress Hab.2,7; especially: to oppress with usury, to take interest, to lend on interest בַּלְּבְּבָּ אֲשֶׁב יִשְׁבְּ anything which one lendeth upon interest Deut.23,21.

Pi. বুলু (fut. বুলু) to bite Num. 21,6; Jer.8,17.

Hiph. הַשִּׁיך (fut. יַשִּׁיך; pt. מְשִּׁיך; pt. בְשִּׁיך; pt. מְשִּׁיך to lend on interest, to take interest לארנהשיר לארנהשיר thou shalt not take interest from thy brother Deut.23,21.

ת usury interest בַּסְפּוֹ לֹא־נָתוֹ m. usury interest בַּסְפּוֹ לֹא־נָתוֹ who putteth not out his money on interest Ps.15,15; שִים to lay usury on some one Ex.22,24.

נְשְׁבֶּה (= לְשְׁבָּה ; sf. וֹלְשְׁבָּה pl. וְנְשְׁבָּה f. chamber Neh.3,30; 12, 44; 13,7.

נְשֵׁל (akin to לְשֵׁל; fut. שֵׁל; imp. לַשֵּל; 1) to fall off, to slip Deut. 28,40 (of fruit); יְשֵׁל and the axe slippeth from the helve Deut. 19,5.— 2) to draw off, to put off (shoes from one's feet) Ex.3,5; Jos.5,15.— 3) to cast out קּבָשֵׁל בּוֹנְ־בֵּיִם מִפְּנִיף and he shall cast out many nations before thee Deut. 7,1.

Pi. נְשֵׁל (fut. יְנַשֵּׁר) to cast out, to drive out 2K.16,6.

בּיֵבֶּן (= קשֵׁן; fut. בּשִׁלּן) to breathe and pant Is.42,14 (others: 1 will destroy and devour, taking בּשֵׁל to be identical with בּשֶׁל, which see).

אבשׁבָּוֹ Ch. f. soul Dan.5,23.

נְשְׁכְּתְּה (from נְשְׁבָּה; c. נְשְׁבָּה, sf. (נְשְׁבָּה) f. breathing, breath Ps. 18,16; Jb.37,10; נְשָׁבָּה the

breath of life Gen.2,7.— 2) spirit Jb.32,8; hence: soul Pr 20,27 and living being Deut.20,16.

ן (בְשַׁב (ב בַּשָׁב a. נְשָׁב) to blow, to breathe Ex.15,10.

לְּשֵׁךְ (from לְּשֵׁלְ; sf. שְׁלְּב) m. prop. the breezy time, hence: twilight Pr. 7,9; Jb. 3,9 or night Is.21,4 Jb. 7,4.

to burn (Kal not used).

Niph. בְּשֵׂק to be kindled Ps.78,21.

Hiph. הְשִּׂיק (fut. נְשִּׂיק 1) to burn, to kindle Is.44,15.— 2) to heat (an oven) Ez.39,9.

נושק I. (fut. ישק a. ף:); pt. נושק; imp. שַׁקָּה , שַׁקָּה ; inf. נַשֹּׁק, (נַשֶּׁקָה , שַׁקַ prop. to be attached, to cling to, hence: 1) to kiss, with accus. 1S. 20,41; Cant.1,2; more frequently with לְ Gen.27,26; 32,1; fig. צֵרֶק righteousness and peace kiss each other Ps.85,11; and my hand hath kissed my mouth (a form of adoration towards the idols) Jb. מל פיה ושק כל-עמי acc. Ges.: upon thy mouth shall all my people kiss, i. e. render to thee homage Gen. 41,40 (others; according to thy word shall all my people be ruled).

Pi P변경 (fut. P변경: ; inf. P변경) to kiss Gen.31,28; 45,15; imp. pl. 학생 kiss ye Ps.2,12 (but see quotation under 기급).

Hiph. השיק to to ach; pt. f. pl.

הַאָּל־אָחוֹתְה אָשֶׁה אָל־אַחוֹתְה that touch one another Ez.3,13.

II. (pt. נשֵׁק) to arm oneself נשֵׁק who arm themselves with bows 1Chr.12,2; נוֹשֶׁק רוֹמִי armed, and shooting the bow Ps.78,9.

equipment, arming בְּיִּכ II.) m. 1)
equipment, arming בְּיִכ נְיָּטְ נִיִּטְ נִיִּטְ נִיָּטְ נִיִּטְ נִיָּטְ נִיִּטְ נִיָּטְ נִיָּטְ נִיִּטְ נִיָּטְ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיְּטְ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיְּטְ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטָ נִיִּטְ נִיְּטְ נִיִּטְ to meet the arms (i. e. the armed array)
Jb.39,21.— 2) armory Neh.3,19.

נְשֵׂר (=־וֹשׁר III.; fut. יְשֵׁר) to saw 1 Chr. 20, 3.

קנְיבֶר יֹּי, נְשֶׁרִים ; pl. נְשֶׁרְיֹּר, c. נְשֶׁרְיֹּר, prop. one tearing in pieces, a bird of prey, hence: eagle Deut. 32,11; Jb. 9, 26; בְּשֶׁרְיִּרְיִבְיִּ שָׁבְּיִּים the eagles of the heaven Lam.4,19; לְּשֶׁרְ נִעוּרְיִכִי thy youth is renewed like the eagle's Ps. 103,5; אָטָר נְעִירְיִבָּשְׁר נִעִּירִיבָּע young eagles Pr. 30,17.

רָשְׁרָין Ch. (pl. נְשְׁרִין) m. eagle Dan. 4,30; 7,4.

קשָׁתְה (sf. נְשְׁתְה , הְשְּׁתְה) to be parched, dried up Is.41,17; fig. of strength: to fail Jer.51,30.

Niph. ハ型↓ to be dried up, to fail Is.19,5.

in m. letter Ezr.4,7; 5,5 (Persian newishten to write)

to tread, to stamp, whence גְּתִיבָּה a. נְתִיבָּה.

to divide (Kal not used).

Pi. הַחַ (fut. הַבָּר) to cut to pieces Lev.1,7; 8,20.

וְתָתְים (pl. נְתְחִים) m. a piece (of flesh) Lev.1,8; Ez.24,4.

קריב (c. אָתִיב) m. trodden way, path Jb.18,10; 28,7; fig. אַפֿלֶּם נְתִיב יְפַלֶּם נְתִיב he levelled a path for his anger Ps.78,50.

יְתִיבֶה (בְּתִיבֵּוֹת בִּיתוֹ ; pl. וְתִיבֶּה f. way, path Pr. 1, 15; יְתִיבֵּוֹת בִּיתוֹ the paths to his house Jb.38,20; בְּתִּיבָּה pathway Pr. 12, 28; בִּית pathway Pr. 12, 28; בּית place of the ways, crossway Pr. 8,2.

נְתְּיֹן (from נְבָּהֵן m. prop. one given, one dedicated, hence: a servant of the temple; only pl. בְּהִינִים 1Chr. 9.2; Ezr. 2.43, etc.; Ktib once בְּתִנִים Ezr. 8.17.

Ch. (pl. def. בְּיִנְייִ) m. same as above Ezr.7,24.

קֹבֵן (fut. קֹבוּיִ) to be poured out, to flow out Jb.3,24; fig. of wrath Jer.44,6, of a curse Dan.9,27.

Niph. אָבָּ (pt. f. הַּבְּּבָּ) 1) to pour out (of rain) Ex.9,33; fig. of anger Nah.1,6.— 2) to be melted, dissolved Ez.22,21; 24,11.

Hiph. הָתִּיךְ (fut. קְיִהְיַ; inf. הָתִּיךְ; to pour out Jb.10,10; of money 2Chr.34,17.— 2) to melt Ez 22,20.

Hoph. 기원구 (fut. 기요구) to be melted Ez.22,22.

יָּהֶן, 2 אָנָהְלָּ 1, נְּהַהָּי 1) נְּתַּן, 1 פּוּך, זְהַנְּי, זְּהָנְ, זְּתָנְּי 1) נְתַּןּ, זְהָנְי, זְּהָנְי, זְּהָנִי, זְּהָנִי, זְיִהָּנְיּ

2 pl. נוֹתן; pt. pt. נתן; pt. p. נתון , imp. וְחָנָה , חָן , חָנָה ; inf. נָתוּן נתן, נתן, נתן, also הת, with 5: הַהָּל , sf. 'הַהָּי to give, to grant Jb.1,21; Neh.9,21; of the earth: to yield, to produce Lev.26,4; לַנוֹן לִי to give to R.1,6; Ez.15,6; rarely with accus. instead of the dative. as נחתני thou hast given to me נתו בָיר... ;Jos.15,19 (נתת לִי for to deliver into one's hand Jud. 16,23; נתן קול to utter a voice לַחַן בָּקוֹל עַל... Jo.2,11; נחַן בָּקוֹל לַ out against one Jer. 12,8; נַתוֹ to cause a blemish Lev.24,19; to utter slander, to slander בתן דפי Ps 50,20; לָהַן עהֵר to give, i. e. to turn, one's back 2Chr.29,6.-2) to allow, to permit, to suffer, to let (with inf.) לא נְתַנוֹ לַהָדֵת he would not suffer him to come down Jud.1,34; לא־נַתַהַה לִישִּׁרָאֵל thou wouldest not suffer Israel to invade them 2Chr. he will לא־יַתְגַנְי הַשֶּׁב רוֹחִי he not suffer me to take my breath Jb.9,18; the phrase מְלְיוֹתוֹן (who will give?) has two uses: a) where is? is there? מָר מָבְשֵּרוֹ לא עבָעָן where is one who is not satisfied with his meat? Jb.31.31; where is one מי יתן מהור משמא clean born of the unclean? Jb.14,4 (others: who can make a clean thing out of an unclean? b) Oh that! would that! I wish! בייותן עהב would it were evening Deut. 28,67 ו wish I מִי־יָתֵן מוּתִי אַנִי תַחַמִּיך

had died in thy stead! 2S.19,1.-3) to put, to place, to set, with 2 Ex.40,22; with 5 Gen.30,40; 39, 20; with לפני Lev.19,14; with ה loc. נַתַתִּי פַנֵי אַרְצַה I set my face toward the ground Dan. 10, 15; אובי הַתַּה לִּי עֹרֵף my enemies thou settest with their back to me 2S. 22,41; ...ל לִבו לַנ ל to set (direct) one's heart to... Ec.1,17; בתן אל־כב to put a thing into the heart, i. e. to reflect over it Ec.9,2.— 4) to make, to render נְתַנֵנִי שֹׁמֶבֶה he hath made me desolate Lam. 1,13; ... לַחַן to make, to appoint, to constitute 2Chr.25,16; ••• בָּחַן כָּייי to take for Gen.42,30; נָתַן לִפְנֵי to consider as, to esteem as 1S.1,16.

pr. n. 1) a prophet, contemporary of David 2S.7,2.— 2) son of David 2S.5,14.— 3) name of various other persons 2S.23,36; 1K.4,5, etc.

יילה pr. n. court officer of king Josiah 2K.23,11.

pr. n. name of several persons Num.1,8; 1Chr.2,14, etc.

בְּחַלְ (= יְחַלְּ , נְתִישׁ to tear up, to destroy Jb.30,13.

עָתָע (= יְהַיִּי) to tear out, to break out (Kal not used).

Niph. אָבָוּ (3 pl. אָרָהָ) to be torn out, broken out Jb.4,10.

(fut. יְהוֹץ; imp. יְהוֹץ) to tear down, to destroy Jud.8,9; Ps.52,7; of teeth: to break out Ps.58,7 (comp. בַּחַץ).

Niph. וְבִץ to be broken down, destroyed Jer.4,26.

Pi יְהֵי (fut. יְהַהֵי) to break, to smash Deut.12,3.

Pu. לְבּיֻלְ to be broken down, smashed Jud.6,28.

Hoph. YEA to be broken down Lev.11,35.

Pחָוָת (fut סְבּי, 1 סְבּאָ, sf. בְּיִבְּיְלְּגְּ Jer.22,24 for בְּיִבְּיּלְ () 1) to tear away, to cut off Jud.20,32.— 2) to castrate; pt. p. בְּיוֹם castrated (one whose testicles are torn out) Lev. 22,24.

his confidence shall be plucked up out of his tent Jb.18,14; דְעִים לֹא נְּתְּלוֹ חָנִים the wicked are not plucked away Jer.6,29.—
3) to be drawn away דְעִים and they were drawn away from the city Jos.8,16.— 4) to be removed, to step over, to come Jos.4,18.

Pi. ph. (fut. ph.) to break, to tear asunder Is.58,6 (a yoke); Jer. 2,20 (fetters, bands).— 2) to pull up, to pluck up Ez.17,9; 23,34.

Hiph. הְתִּיק (inf. הְנְהָיה) 1) to draw away Jos.8,6.— 2) to set apart Jer.12,3.

Hoph. קְּלָתַק to be drawn away, to be removed Jud.20,31.

ותק II. acc. Fuerst: to cover over, to overlay, whence בָּהֶבֶּ

וֹבֶּתֶּקְ (^ בְּתֶּקְ) m. scab, mange Lev. 13,30; also one affected with the mange Lev.13,33.

נתר (fut. בֿתָר) to move, to tremble Jb.37,1.

Pi. בַּחַר (inf. נַחַר) to spring, to leap Lev.11,21.

Hiph. הְהִיר (fut. הַבְּי ; imp. הַהַּיר) to make tremble Hab.3,6.— 2) to let loose יַהַר יְרוֹ וִיבַאָּעֵנִי that he would let loose his hand and cut me off Jb.6,9.— 3) to loose, to undo add מתור מוֹשָׁר נו undo the bands of the yoke Is.58,6; of persons Ps.105,20; מַתִּיר he looseth the prisoners Ps.146,7 in Rabbinical literature הַּתִּיר also: to permit).

Ch. only Aph. בתר to shake off Dan.4,11.

תר m. lye, natron Jer.2,22.

נְתִּישׁ (fut. הַוֹּשׁ; inf. נְתִּישׁ 1) to pluck up, to root out וּנְשַעְהִים וְלֹא I will plant them and not pluck them up Jer.24,6; hence of a people; to expel Deut.29,27.—

2) to destroy Mic.5,13; Ps.7,9.

Niph. שֹחַיִ (fut. בַּוֹנְינִת 1) to be plucked up, to be destroyed Jer. 31,40; Am.9,15; of a kingdom Dan. 11,4.— 2) to fail, to be dried up (Stb.: to be rejected) אָם יְּנְתִשׁנִים נִיוֹנִים נִיוֹנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים נוֹיְנִים לוֹיִנִים אַם אווי shall the cold flowing waters that come from another place ever fail? Jer.18,14 (Stb.: shall the cold flowing water be rejected because of the foul water?).

Hoph. הָּתִשׁ (fut. יְתִשׁ) to be plucked up, rooted out Ez.19,12.

D the fifteenth letter of the alphabet, called Samech [], p, from its original similarity to the form of a support of a building or

man; as a numeral = 60. 기자기 (= 기주기) to measure out, whence the next word.

קאָסָ (pl. סָאָסָ; du. סָאָסָ) f. seah

(a measure for grain = a third of an ephah) Gen. 18, 6; 2K.7,1 a. 18.

בְּל־קְאוֹן סֹאַן equipment, armor בְּלְשִׁאוֹן סֹאָן every armor of the warrior is with confused noise Is.9,4.

ነጀር (den. from ነጻር) to equip oneself; only pt. ነጻር one who equips himself, i. e. a warrior Is.9,4 (see quotation under ነጻር).

תּאַבְּה (redupl. from מַאַבְּהְ (redupl. from נְּמַאַהְּה בְּשִּבְּה וּ בְּמַאִּמְאָה בְּשִּבְּה וּ in measure, i. e. moderately, by driving him forth, thou strivest with him Is.27,8 (Stb: in the extreme measure of wrath thou hast chastised him with banishment).

לְבָּאָה (fut. אַבָּאָה , 1 pl. בְּלָבְּאָה ; pt. אָבָה , pl. בְּלָבְּאָה ; pt. p. בְּלָבְּאָה ; pt. p. accept to drink to intoxication, to quaff, to bib Is.56,12; בּלְבְּלְבְּאָה aglutton and a drunkard Deut.21,20; בּלְבָּאָה בְּלֵבְּאָה בְּלֵבְיִּאָה בְּלֵבְיִּאָה בְּלֵבְיִּלְ בְּבְיִשׁ יְבִּשׁ בְּלֵבְיּאָה and though they be wet (i. e. drunken) with wine, they shall be consumed as stubble fully dry Nah. 1,10.

קבָא'ם (בּאָם (סְבָא' פּרָ יִּר חּ. only pl. סְבָא' בּאָ Sabeans. Ez.23,42 (*Ktib* מָבָא'ם).

אֶבֶה (sf. בְּרָאֵךְ, בְּרָאֵךְ m. 1) drink, wine Is.1,22. -- 2) drinking bout, carouse Hos.4,18.

אָבְיּף pr. n. Seba, a son of Cush Gen.10,7 and a people in Ethiopia Is.43,3; pl. בְּאִים the Sabeans Is. 15,14.

בבר (1 s. סַבְּתִי , 3 pl. מַבְּתַ a. סָבְבוּ; fut. בֹסבׁנִי a. בֹסבׁי, ap. בֹסבׁי, sf. יִמְבּנִי, וֹבֶם , 1 pl. בסבו, ap. בסבו, 3 pl. ים בים pl, סיבב pt, pt, סיבים , pl מים ; imp. 20; inf. 20 a. 220) 1) to turn, to turn oneself בהדלת החלמ the door turneth upon its hinges Pr.26,14; וַיָּמַב שִׁמוּאֵל and Samuel turned to go away 18.15,27; with 5: a) to turn into a place 2S.14,24. b) to turn about Ec.1,6; with to turn aside 1S.18,11; ... אל ... מבב מוף... to remove from one to another Num.36,9.— 2) to go about, to compass Deut.2,3; Num.21,4; Is. 23,16; Ec.12,5.— 3) to surround, to compass Gen. 37,7; 1K.7,15; fig. of sorrow 2S.22.6; in a strengthened sense מַבּוֹנִי נַס־סְבְבוֹנִי Ps.118, 11.- 4) to sit round, to sit xi ער־באו פה we will not sit down till he come hither 1S.16, 11.— 5) to occasion אַנֹבֶי סַבּהָי ו הַבֶּל־נָפָשׁ בִּית אָבִיךּ I have occasioned [the death] of all the persons of thy father's house 1S. 22,22.

Niph. אוֹבָין (fut. אַבּיִי, pl. אַבְּיַיִי) וּ to turn oneself, to turn Ez.1,9; Jos.16,6; with יַב to be turned over, transferred Jer.6,12.— 2) to beset round about, to environ, with accus. Jud.19,22; with יַעַל Jos.7.9.

Pi. I. אַבְּטְ (inf. בַּבַּטְ to give a turn, to change בַּבֶּע אָת־ בְּבַע הַנְּעָרָוּ בַּבָּע אָת־ יְבַערוּר מַבָּנ אָת־ in order to change the appearance of the matter 2S. 14,20.

Pi. בּוֹכֵל (fut. יֻלוֹבֵל) 1) to surround, to encompass Deut.32,10; Ps.32,10.— 2) to go about (with בְּלַבֶּל נְבֶל נְבָל בְּלֵבֶר בְּלַבְר בְּלֵבְר בְּלַבְר בְּלֵבְר בְּלַבְר בְּלֵבְר בְּלְבִר בְּלְבִר בְּלְבִר בְּלְבִיר בְּלֵבְר בְּלְבִיר בְּלְבִיר בְּלְבִיר בְּלְבִיר בְּלְבִיר בְּלְבִיר בְּבְיר בְּלִבְר בְּלְבִיר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּלְבִיר בְּבְיר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּלִבְר בְּבְרִבְיר בְּבְר בְּבְר בְּבְרִבְּיר בְּבְרִבְּר בְּבְרְבְיר בְּבְרִבְיר בְּבְרִבְיר בְּבְרְבְיר בְּבְרִבְּר בְּבְרִבְּיר בְּבְרִבְּיר בְּבְרְבְר בְּבְרְבְיר בְּבְרְבְיר בְּבְרְבְיר בְּבְרְבְיר בְּבְיר בְּבְרְבְיר בּבְּבְר בְּבְרְבְיר בְּבְרְבְיר בְּבְרבר בְּבְרְבְיר בּבְּרְבְיר בּבְּרְבְיר בּיר בּבּיר בּבּר בּיר בּייב בּייבר בּייב בּיבּי בּיב בּייב בּייב בּייב בּייב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּייב בּיב בּיב

Hiph. בסבר (2 הסבת, 3 pl. זהסבר; fut. בם, בם, sf. יוםב, 3 pl. 1201; pt. 200; imp. a. inf. 201) 1) to cause to turn, to lead about Ex 13.18; Ez. 47.2. - 2) to turn he turned ניפב אַת־פַניו אַל־הַקיר his face to the wall 2K.20,20; to turn back 1K. 18,37 מחרנית with it: to turn away from Cant. 6,5; אל הסב אל to turn over, to transfer to 1Chr.12,24; בשל בסב to turn one's name, i. e. to change it 2K.23,34.- 3) to go about, to compass about, to surround Jos. 6,11; ראש מְסָבֵי the head of those that compass me about Ps.140, וet נָבָנֶה־אָת הַעַּרִים וַנָּמֵב חוֹמָה let us build these cities and surround them with walls 2Chr.14.6.

תבה (from בַּבֶּם) f. cause (prop.

turn) לְּיהָוְתָה מְבָּה מִעְם יְיְ for the cause was from the lord 1K.12, 15 (in the parallel passage 2Chr. 10,15 בְּבָּה מִינִים בּיִּבְּיה מִינִים בּיִּבְּיה מִינִים בּיִּבְּיה מִינִים בּיִּבְּיה מִינִים בּיִבּיה מִינִים בּיִבּיה מִינִים בּיִבְּיה מִינִים בּיבּיה מִינְים בּיבּיה מִינִים בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה מִינִים בּיבּיה בּיבּיים בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיבּיביה בּיביה בּיבּיה בּיבּיביה בּיבּיבים בּיבּיביה בּיבּיביה בּיבּיבּיבּיה בּיבּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיביה בּיב

ַםְבִּיב (from בַּבֶּט; e. סְבִּיב חַלָּ, pl. סְבִּיב חָּ, c. יבְּיבֵיו, פַּרִיבֵּיו, יִסְבִּיבֵּיו, יִסְבִּיבֵיי, יוֹ (מְבִיבֵּיו, יוֹ מָבִיבֵּיו, יוֹ מַבִּיבֵיי, יוֹ מַ circuit, place round about Jer. 21, 14; 33, 10; סָּנִיבֶּי יָרוֹשֶׁלֵם the places around Jerusalem 33,13; of persons: סְבֶּיבֶיוֹ those that are around him Jer. 48,17. - 2) adv. a. prep. round, around, round about עליה סביב camp against it round about Jer.50,29; ••• בַּבִּיב לָ around anything Ex. 40, 33; Ps. 125,2; c. בְּצֶרֶץ round about the land Am.3,11; sf. pl. סָבִיבְיו it is very tempestuous round about him Ps.50,3; in a strengthened sense: בְּבֶּרֶ from round about, on every side Ez 39,17 or בָּלֶב בָּלֶב 40,36.

קביבות (בְּיבֶר (only pl. סְבִיבָּה (סְבִיבוֹת (pl. סְבִיבָּה ; only pl. מְבִיבָּה (סְבִיבוֹת if. circuit, circle יְטַבְיבָּה prep. and the wind returneth again according to its circuits Ec.1,6; of persons: סְבִיבֹתְינוּ all that are round about us Num. 22,4.— 2) prep. about, round about בַּיבוֹת יְרוּשְׁלַם the plain country round about Jerusalem Neh.12,28; sf. סְבִיבֹת pround about thee Ez.5,12, etc.

נְינִים (pt. p. בְּרָּה) to interweave, to twist direct thorns Nah.1,10.

Pu. ¬⊇♥ (fut. ¬⊇♥!) to be inter-

woven, twisted עַל־גַּל שֶׁרְשֶׁיוֹ יִרְבָּכוּ his roots are twisted about ■ stone-heap Jb.8.17.

קבר (pl. c. 'סְבְרֵ') m. thicket Gen. 22,13; קבר קרבי the thickets of the forest Is.9,17.

תּבְּרָבְיּתְי m. thicket יְבָּרְבְּיִתְ thicket of a forest: יְּבָע בְּמָבִיא לְמִינְלְה בִּסְבְּרִּי he, i. e. the enemy, is known as one that lifteth up axes against the thickets of ■ forest Ps.74,5.

קֹבֶּף m. thicket; only sf. אָבָף Jer. 4,7 (with a euphonic Dagesh).

אַבְּבָא a. אַבְּבָא Ch. f. four-stringed musical instrument Dan.3,5 a. 7 (Greek sambuca).

קבְב' pr. n. military chief under David 28.21,18 = מָלָנַי 23,27.

לְבֶּל (fut. בְּבֶּל; inf. בְּבָּל) to bear, to carry a burden Gen.49,15; Is. 46,4 a. 7; fig. to endure, to suffer Is.53,4 a. 11.

Pu. בְּבְּלְים (pt. בְּבְּלִים) to be laden with flesh, to be fat or strong (acc. Ges. a. Fuerst: to be laden with young, to be pregnant) אַלוּפִינוּ מְּבָבְיִם that our oxen may be strong, i. e. for work Ps.144, 14 (or: that our kine may be pregnant).

Hithp. הְּחַתְּבֵּל to be burdensome, to drag oneself along Ec.12,5.

Ch. same as Heb. בְּבְלְּ, also: to raise up, to erect (Peal not used).

Po. לבל to be erected; pt. pl. מוֹבְל יוֹן and let the foundations thereof be erected Ezr.6,3. מבָב m. 1) bearer, porter Neh.4,4;

לַבְּט bearer of burdens 1K.5,29.

בְּטְ m. charge, burden 1K.11,28;
Ps.81.7.

לֶבְל m. burden; only sf. על סָבְּלוֹ the yoke of his burden Is.9,3.

קבְלְהֹ (pl. c. הַבְּלְהֹ a. מְבְלְהֹ ; sf. מַבְלְהֹן (קבּלְהַ a. מְבְלְהֹן ; sf. מבְלְהֹן (קבְּלְהַן f. burden, task Ex.1,11; 6,6 a. 7.

בּלֶת Ephraemite pronunciation of מבּלֶת (ear of grain) Jud 12,6.

קבר (ב Heb. קבר) to think, to hope ליידי און מון and he thinketh to change Dan.7,5.

סְבְרֵיִם pr. n. Syrian city between Damascus and Hamath Ez.47,16.

אַרְהָּה a. בּּרְהָה pr. n. son of Cush Gen.10,7 1Chr.1,9.

אָבְהְּיִבְּים pr. n. son of Cush and בּ Cushite people Gen.10,7; 1Chr.1,9.

קבָּר (fut. אַבְּיִר, אַבְּיִר) to bow down (to idols) Is.44,15; 46,6.

Ch. (fut. 7,0) to bow down, to worship Dan.2,46; 3,6.

קנוֹר (from קַבֶּם m. 1) shutting up (i. e. obduracy) of their heart Hos.13, 8.— 2) solid, fine gold Jb.28,15 (בּבָּם סְגוֹר בְּבָּר סְגוֹר Ps. 35,3 see under בְּבָּר .

to get, to acquire, whence the next word.

קּלְּהָת (c. סְּגְּלָתוֹ f. סְגְלֵתׁ f. property, peculiarity, treasure, peculiar treasure קּבָּת קּגְלִה קַבְּל וֹ אַרְלְּהְ וְבָּב וֹ I have as my property gold and silver 1Chr.29.3; סְּגְלַת מְלֶלִים the treasure of kings Ec.2.8; fig. of Israel: וְהַנְיְתָם לִי סְּנְלָה מְבֶּל ye shall be a peculiar treasure unto me above all nations Ex.19.5; הְּבָּלִם a peculiar people Deut.7,6

to manage, to administer, whence the following words.

m. prefect, governor, ruler; only pl. מְלָנִים Jer.51,23; Ez.23,6; Ezr.9,2.

Ch. (pl. סְּנְנִין, def. מְנָנִיָּא) m. governor, ruier Dan.3,2; בַּ סְנְנִין chief of the governors 2,48 (in the Mishnah בְּרַ a priest of the second rank, a vicar).

ו קור (קור קור, יִּי וְּלָּרְר יִּי וְּלָּרְר), pt. p. קור אָר ; imp. קור (קור) 1) to shut, to close יְּבֶּרְר וְאִין פְּרִח ; imp. אַרְר וְאִין פּרִח ; and he shall shut, and none shall open Is.22,22; וְאַר אַרְרְי בְּעַר בַּעַר בְּעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַעַר בַּעַר בַער בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּעַר בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בּער בַּער בּער בַּער בַּער בּער בַּער בּער בַּער בּער בּער בּער בּ

Niph. 기호현 (fut. 기호현) 1) to be shut (of gates) Is.45,1; Neh.13, 19. -- 2) to be shut up or in Num. 12,14 a. 15; IS.22,7.— 3) to shut oneself Ez.3,24.

Pi. אָבָּף (fut. אָבָף) to deliver over, to give up 18.24,19.

Pu. קבָר (pt. f. קּבָר) 1) to be shut, to be barred בְּיִלְתְּיִם and the doors shall be shut Ec. 12, 4; מְבָּרָת וֹמְלֶּבֶת וֹמְלֶּבֶת וֹמְלֶּבֶת and Jericho had shut [its gates] and was barred Jos.6,1.— 2) to be shut up קּבְּרוֹ צֵלְ־מַלְּבֶּר pand they shall be shut up in the prison Is.24,22.

Hiph. יְסָנֵּר (fut. יְסָנִּר , יַסְנִּר) to cause to shut, to shut up Lev.14,38 (a house); 13,4 (a person).— 2) to deliver over, to give up Deut.23,16 a. 32,30, Ps.78,62; Lam.2,7.

קוַהָ Ch. to shut, to close Dan.6,23.

The II. in Ar. to pour forth, whence the next word.

תנריך m. heavy rain Pr.27,15.

7D (from 77D) m. stocks (for the feet of a culprit) Jb.13,27.

770 in Ar. to shut up, to fetter, whence 72.

קרין (pl. קרינים) m. linen garment (others: covering) Jud.14,12; Is.3, 23; Pr.31,24.

pr. n. Sodom, a city south of the Dead Sea, which was destroyed for its wickedness Gen.18,20; the ill repute and the fate of this city became proverbial Is.1,9 a. 10; Lam.4,6, etc.

in Ch. to arrange, whence שָּׁרָרוֹן . שְׁרָרָה , מְסָרָרוֹן

קְרֵרִם m. order; only pl. לֹא־חְרָרִים disorder, confusion Jb.10,22.

להר to be round, whence the next word.

m. roundness בְּבֶּרָ מַבְּרָ round bowl Cant.7,3 (Ch. בְּבָרָ moon).

קבר (from ההס) prop. ב round inclosure, hence: imprisonment בית הית prison, dungeon Gen.39,20.

NID pr. n. an Egyptian king, contemporary of Hoshea, king of 1srael 2K.17,4.

to go back, to draw back Ps. 53,4; 80,19; fig. 37 No the back-slider (prop. he who goeth back) in his heart Pr.14,14.

Niph. נְסוֹג (fut. מוֹנ, pt. אָם , pt. בְּסוֹג , pt. בְּסוֹג) to be turned back, to draw back, to turn, to retreat Ps.35,4;70,3; pt. Ps.44,19; Zph.1,6; בּלְמוֹת he will not escape shame Mic.2,6.

Hiph. אַכְּוֹ (fut. מָבְיּנ, ap. מָבָּינ, pt. מְבָּינ to remove, to put away; commonly with בָּבּוֹל to remove

a landmark, i. e. to displace Deut.19,14; 27,17; Hos.5,10; בְּבוֹלוֹת they remove the landmarks Jb.24,2 (בְּיִנְינִ בְּיִלְיִּ נְיִלְיאָ תַּפְּלִים (נְיִמְינָ בִּי אַנְינִ בְּיִלְיאָ תַּפְלִים (נְיִמְינָ בִּי אַנְינִ בְּיִלְיאָ תַּפְלִים (from the enemy) thou shalt not save Mic.6,14.

Hoph. 127 to be turned away Is.59,14.

אוס II. (pt. אוס) to hedge about, to enclose אוֹטָנים האוֹטָנים hedged about with lilies Cant.7,3.

IND Ez.22,18 Ktib for NO, which see.

קובר (from בּבֶּבֶּן) m. cage, prison Ez. 19.9.

מוֹדָם (from מַבְּיַ; sf. מוֹדָם, מוֹדָם m. 1) consultation, counsel 727 without counsel מַחַשְׁבוֹת בָאִין סוֹר purposes are disappointed Pr.15, 22; יַי לוד the counsel of the Lord Jer.23,18.— 2) assembly Gen.49, פוֹר בַחוּרִים (assembly of young men Jer.6,11; משהקים assembly of mockers 15,17.- 3) intimacy, secret מָהֵי פוֹרָי my inti mates, confidents Jb.19,19; 7724 Tio to reveal a secret Pr.11,13; hence: familiar conversation to hold pleasant conversation (Eng. Bible: to take sweet counsel) Ps.55,15.

ידים pr. n. m. Num.13,10.

מסנה to veil, te cover, whence מסנה a. הזם.

ДЪр pr. n. m. 1Chr.7,36.

תום (= הַּחָבְּ) to sweep away, whence the next word.

הרה f. sweeping, dung, filth Is. 5,25.

າວາວ pr. n. m. Ezr.2,55; Neh.7,57.

קום (akin to קבן; pret. קבן; fut. קבן, but קבן; belongs to קבן; inf. קבן to anoint (with בָּוֹ Ez. 16,9; tr. to anoint oneself אַב מוני שָבן anoint not thyself with oil 2S.14,2.

Hiph. הַּסְיהְ (fut. ap. הְטֶּיְהְ) to anoint oneself 2S.12,20.— מֵסְיָּהְ Jud.3,24 belongs to בַּסְיָּה, which see.

סוֹמְפּוֹיָה (once Ktib קּיפּוֹיָה) Ch. f. bag-pipe (others: flute) Dan.3,5 a. 10.

pr. n. southernmost city in Egypt Ez 29,10.

סום to leap, to frolic (comp. שוש), whence the next word.

DND (pl. סוְסוֹס, c. 'DND) m. 1) horse Gen.47,17; Nah.3,2.— 2) swallow Is.38,14 (Jer.8,7 Ktib for סִיסָוֹ.

סְּכְּה f. mare; only sf. יתְּחָהְ Cant.

ים pr. n. m. Num. 13,11.

기D (pret. 기후; fut. 기차) to sweep away, to carry off, whence 교육하다.—
2) to cease, to perish 가드 가야 they perish, they come to their end Ps. 73,19; Am.3,15; Est.9,28 (comp. 기후학, 기후학).

Hiph. קֹסְיָּ (fut. קֹסְיְּ , ap. קֹסֵיְּ , to sweep away, to make an end of, to destroy ነርጅ ነርጅ I will utterly sweep away Zph.1,2 a. 3

(with inf. of 기한학); sf. 마한 한 기한학 기한학 I will surely make an end of them Jer.8,13.

770 Ch. to be fulfilled (prop. to come to an end) Dan.4,30.

Aph. সূত্র (fut. সূত্র) to make an end of, to destroy Dan.2,44.

710 (from 710 to cease) m. end, close Ec.3,11; 7,2; 12,13.— 2) rear, hinder part Jo.2,20.

קוֹם Ch. (def. אַשְּוֹם) m. end, extremity (of the earth) Dan.4,8; אַשְּׁים לְּיִבְּיִלְּיִרְ the end of the matter 7.28.

The m. 1) sedge, sea-weed, reed, rush Ex.2,3; Is.19,6; Jon.2,6; hence the Red Sea, which abounds in seaweeds Ex.15,4.—2) pr. n. a place mentioned in Deut.1,1.

קרבות (from אוס to sweep; pl. הופות f. tempest, hurricane, whirlwind Jer.4,13; Is.21,1. — האוס הופות הופות אוס הופות הו

קּתְהָ (בּתְהָה (בּתְהָה (בּתְהָה) f. whirlwind Hos. 8,7•

סור (pret. יְםָר, fut. יְםָר, ap. מוּר (pret. יְםָר, imp. יִםְר, ap. יִםְר, imf. סוּר מוֹר (מוֹר inf. יִםְר יִםְרּ (מוֹר inf. יִםְר מוֹר (מוֹר inf. יִםְר יִםְין וּשְׁמֹאל turn aside, to turn away, to depart from aside to the right hand or to the left 1S.6,12; with מִבְּל (מְעֵל (מְעַר הַבְּעָר (מְעַר הַבְּעָר הַבְּעָר הַבְּעַר הַבְּעִיר הַבְּעִיר הַבְּעִי הַבְּעָר הַבְּעַר הַבְּעָּי הַבְּעָר הַבְּעַר הַבְּעָר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעָר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּעַר הַבְּער הַבְיבְּיב הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּיב הַבְּיב הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּער הַבְּבְּיר הַבְּיב הַבְּער הַבְּבְּיב הַבְּיב הַבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיב הַבְּבְיב

are all gone aside Ps.14,3; as n. they כַּלָם סַרֵי סוֹרָרִים they are all grievous revolters Jer. 6,28; pt. f. טַעַם who departeth from discretion (i. e. who is without discretion) Pr.11,22.- 2) to be removed, to cease, to disappear הַבְּמוֹת לֹא סַרוּ the highplaces were not removed 1K.15, 14; DN그리 기를 their carouse ceased Hos.4,18; מָלָה הָנָאַת אָפַרֵים and the envy of Ephraim shall cease Is. 11, 13; יָסוּר בָּרוֹחַ פִּיו he shall disappear by the breath of his mouth יַםר הַנָּה ab 15,30.-- 3) to turn in יַםר הַנָּה let him turn in hither Pr. 9, 4; with : to turn into Jud.20,8; with 5%: to turn in to Jud.4,18; with על: to turn against 1K.22, 32; with 2; to rebel against one Hos.7,14; סור אל־משמעת to obey, to do one's bidding 1S.22,14 (see (מִשָּׁמַעַת).

Pi. חוֹרֵב לו to turn aside, to pervert קבי סוֹרֵב he hath turned aside my ways Lam.3,11 (not to be confounded with חוֹרֵב pt. of קבר, which see).

Hoph. הופר (fut. יופר; pt. מופר)

to be taken away, to be removed Lev.4,31; Dan.12,11; מַּטְּכּ בַּיְּשֶׁכְּ Damascus is taken away from being a city Is.17,1.

סור (f. מוּרָה) adj. 1) removed, cast out ילָה וְסוּרָה an exile and outcast is.49,21.—2) rebellious; pl.sf. יבוּ they that rebel against me Jer.17,13.

תור m. wild plant or shoot (prop. something separated, estranged) מוֹרֵי דַּנְּבֶּן נְרָרִיָּה wild shoots of a strange vine Jer.2,21.

קור pr. n. name of one of the gates of Jerusalem (אַער סוּר) 2K.11,6 (ביי בייטוֹר 2Chr.23,5).

nan to incite (Kal not used .

תוֹם (from הוֹם; sf. הוֹחוֹם) m. garment, clothing Gen.49,11.

בְּחַבְּ (akin to בְּחַבְּי, inf. בְּחַבְּ (akin to בְּחַבְּ ; inf. בְּחַבְּ (בְּחַבְּ בְּחַבְּ (בְּחַבְּ (בְּחַבְּיוֹבְ (בְּחַבְּיוֹבְ (בְּחַבְּיוֹבְ (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּחַבְיוֹב (בְּחַבְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּחַבְיוֹב (בְּיוֹב (בּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בּיוֹב (בְּיוֹב (בְּיוֹב (בּיוֹב (בּיוּבוּב (בּיוֹב (בּיוּב (בּיוֹב (בּיוּב בּיוּב (בּיוּב בּיוּב בּיוּבוּב (בּיוּב בּיוּבוּב בּיוּבוּב בּיוּבוּב בּיוּב בּיוּבוּב בּיוּבוּב בּיוּב בּיוּבבוּב בּיוּבוּב בּיוּבבּיוּבוּב בּיוּבוּב בּיוּבוּב בּי

קַרָה f. rag (prop. what is dragged); only pl. בְּלוֹיֵי סְחָבוֹת ola rotten rags Jer.38,11.

The to wipe, to sweep (Kal not used).

Pi. קְּחָהָי עָפְּרָה to wipe off קְּחָה, יְעָפְּרָה ז מְמֶּנְה I will wipe off her dust from her Ez.26,4,

יְחָיּ (from תְּבְיּ) m. sweepings, off-scouring, filth Lam.3,45.

שָׁחִים = מַהִישׁ, which see.

קְחָםְ (akin to מְחַבָּ; pt. אָחָם) to carry away, to sweep away, to wash away Pr.28,3.

Niph. বৃত্যু to be swept away Jer.46,15.

קרים (fut. יְחָהֵי ; pt. יְחָהָׁ , pl. יְחָהַּ , f הַּיְרִים .) prop. to surround, hence: to go about, to traffic; with accus. יְאָרֶי , תְּּחָהָר , אַרָּ יִי , תְּּחָהְר , אַרָּ יִי , תְּחָהָר , עֹּיִהְ יִי , תְּּחָהְר , עֹּיִהְ יִי , תְּּחָהְר , עֹּיִהְ יִי , תְּּחָהְר , עֹּיִהְ יִי , וֹחָהַ וֹי , וֹחָהַ נִי , וֹחָהַ נוֹי , וֹחָהַ נוֹי , וֹיִי , בְּיִי , וֹיִי , וֹיִי , בְּיִי , וֹיִי , וְיִי , וֹיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְיִי , וְּיִי , וְיִי וְיִי , וְיִי וְיוְי , וְיי , וְיִיי , וְיי , וְיי , וְיִיי , וְיי , וְיִיי , וְיִי וְיְי , וְיִיי , וְיִי וְיִי

Pi. redupl. מְחַרָּחַר to turn, to throb (of the heart) Ps.38,11.

קְּחְרְ (c. קְחַףְ) m. 1) traffic, trade Is.45,14.— 2) mart חַחַר גוֹיִם the mart of nations Is.23,3.

קְּחָבְּ (sf. תְּחָבְּ) m. gain, profit by traffic Is.23,18; Pr.3,14 (Eng. Bible: merchandise).

קחרת (c. קחרת) f. hand-traffic, barter Ez.27,15.

מחרה (from חַבְּר to surround) f.

prop. that which surrounds, hence; shield Ps.91,4.

2) black marble Est.1.6.

שהם = מחש , which see.

רשׁה (בְּשְׁהָה) to turn aside, to transgress, whence the next word.

תְּעֵים m. transgression, error עַשה I hate to commit transgressions Ps. 101, 3 (Eng. Bible: I hate the work of them that turn aside).

קינְים . פּינִים גוּ, pl. סִינְים a. סְינִים קּרָּ, sf. קוֹּיִחְ prop. what is separated, hence: offal, dross Is.1,22 a 25; קבּינִים מְנְיִים מְנִים מֹנְיִים מְנְיִים מְנִיים מְנִיים מְנִיים מְנִים מֹנְיים מֹנִים מֹנְיים מֹנְיים מֹנְיים מֹנְיים מֹנְיים מֹנְיים מֹנְיים מֹנִים מֹנְייִנְים מִנְיִנְים מִנְּבְּים מִנְינִים מְנָבְּים מִנְינִים מִנְּבְּים מִנְינִים מִנְבְּים מִנְינִים מִנְבְּים מִנְבְּים מִנְבְּים מְנִינִים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִינִים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִינְים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִים מְנְבְּים מְנִים מְּנְבְּים מְנְבְּים מְנִים מְּנְבְּים מְּנְים מְּנִים מְּנְבְּים מְּיִים מְּנְים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִּים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְּים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיּים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיּים מְיּים מְיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּיבְים מְיבְים מְינִים מְיּיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְּים מְיּיבְים מְיבּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְּים מְיבְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְים מְיבְים מְיבּים מְיבְים מְיבְיבְים מְיבְים מְיּים מְיבְים מְיבְים מְיבְּים מְיבְים מְים

m. the third month of the Hebrew year (June—July) Est.8,9.

סִיחוֹן pr. n. Amorite king at Heshbon Num.21,21 a. 26; עִיר סִיחוֹן the city of Sihon, i. e. Heshbon v. 26 a. 27.

to be miry (comp. Ch. קַיַן), whence the next word.

pr. n. a city on the north-eastern border of Egypt, situated among marshes (called by the Greeks Pelusium, marsh-town) Ez.30,15 a. 16.— 2) a desert to the west of Mount Sinai Ex.16,1; Num.33,12.

קיבי pr. n. Sinai, a mountain in the Arabian peninsula, celebrated as the place where Moses gave his

laws Ex.16,1; fully הַר מִינֵי 19,11 (the northern peak of this mountain is called חָרֵב מִינֵי which see); מָרָבּר מִינֵי the wilderness of Sinai (a desert about this mountain) Ex.19,1.

קיני pr. n. a son of Canaan and a people north of Lebanon Gen.10, 17; 1Chr.1,15.

קינים pr. n. Sinim, an unknow... country, fully אָרֶין סִינִים Is.49,12 (acc. some Sina, i. e. China).

D'D m. swallow Jer.8,7 (= D1D 2).

אֹרְיָּהְ pr. n. 1) military commander under the Canaanite king Jabin Jud.4,2; Ps. £3,10. — 2) another person Ezr.2,53; Neh.7,55.

אָיָסְ מּ. אּקְיַנְיסָ pr. n. m. Ezr.2,44; Neh.7,47.

סומפונה Ktib Dan.3,10 for סיפונה.

קירות I. (pl. סִירוֹת (p. 2K.4,38; Ez. 24,6) vessel, pot, kettle Ex. 16,3; בַּלָּהָם a seething kettle Jer.1, 13; יבוֹי מִירוֹת wash-pot Ps 60,10; pl. הַשְּׁבֶּי pots, kettles Ps.58,10; בַּשְּׁבֶּי before your pots can feel the [burning] thorn Ps.58,10; עַרְיִי לְּבִישִׁנוֹ its vessels to receive its ashes (ash-pans) Ex.27,3; מִירוֹת דּוֹנְה pots can feel the [burning] thorn Ps.58,10; עַרְיִי לְבִישִׁנוֹ pits vessels to receive its ashes (ash-pans) Ex.27,3; מִירוֹת דּוֹנְה pots can feel the [burning] thorn ps.58,10; עַרְיִי לְבִישִּׁנוֹ pits vessels fishing boats Am.4,2 (others: fish-hooks; see] II.).

יר (פְּרוֹת בּ פְּיָרִים (מְירוֹת m. 1) thorn, briar עַר פְּיְרִים בְּבְיִם like thorns interwoven Nah.1,10; קוֹל the crackling

of thorns under the pot Ec.7,6.--2) hook סִירוֹת דּוֹנְה fish-hooks Am.4,2 (but see מִיר בּוֹר I.).

Talm. 70 a sum).

m. 1) hut, tent Ps.27.5; 76.3.— 2) covert of trees, thicket Jer.25, 38.— 3) lair, den Ps.10.9; Jer.25, 38.

of the Jordan, in the territory of Gad Gen.33,17; Jos.13,27.— 2) a city west of the Jordan, south of אָבְּיִל בָּיִל בָּיִל 1K.7,46.— 3) first station of the Israelites in the desert Ex.12,37.

nin pr. n. f. ■ heathen deity, worshipped by the idolatrous Israelites Am.5,26.

רוֹב חוֹב pr. n. a deity of the Babylonians 2K.17,30.

בּייִבּיׁ pr. n. an African people 2Chr. 12,3 (prop. cave-dwellers, from הָם; acc. Septuagint a. Vulgaie: Troglodites, who lived along the coast of Ethiopia).

קַבֶּהְ I. (2 הַבְּהָה a. הַבְּקָה; fut. הָבָּי, sf. הַבְּהָר; pl. הַבָּה; pl. הַבָּה, pl. הַבָּה

וְסַכֹּהַ (עַל to cover (with וְסַבָּרִים and thou על־־הָאַרוֹן אַת־־הַפַּרֹבֵת shalt cover over the ark with the vail Ex.40,3; יָסְכָּהוּ צָאֵלִים צְלָלוֹ the shady trees cover him with their shade Jb.40,22; intr. to cover ספותה בָעָנון לָךְ מִעַבר הִפְּלַה oneself thou hast covered thyself with a cloud, that no prayer should pass through Lam.3,44. - 2) to cover, to protect סַבּוֹתָה לָראֹשִׁי בִּיוֹם נַשֵּׁק thou hast covered (protected) my head in the day of battle Ps.140, 8; pt. 720 covering, sheltering Ez. 28,14 a. 16 (see quotation under תְּמְשָׁתְי); pt. as n: a covering for defence Nah.2,6.

Hoph. ਜ਼ਹੂਜ (fut. ਜ਼ਹੂ) to be covered Ex.25,29.

II. to be interwoven, tangled (Kal not used).

Pi. redupl. קְּבָחָף (fut. יְםַכְּחָף) to

stir up, to incite, with accus. Is. 9,10; with 3 Is.19,2.

קבֶּבְּהְ pr. n. a place in the desert of Judah Jos. 15,61.

to be foolish (Kal not used).

Niph. נְּלְבֵּל to do foolishly 1S 13,13; 2Chr.16,9.

Pi. בְּבֶּל (fut. בְּבֶּל ; imp. בְּבָּל) to make foolish (i. e. voin), to frustrate 2S.15,31; Is.44,25.

Hiph. הְּכְּכִּיל to act foolishly IS. 26,21; more fully דְּכְבִּיל to do foolishly Gen.31,28.

(pl. מְבָלִים m. fool Jer.4,22; Ec.2,19

m. folly; concretely: the fools מְבֶּל בּמְרוֹמִים רַבִּים the fools are set in great high places Ec. 10,6.

קבלות f. folly Ec.7,13.

וֹסְכָּנֶת ז. (fut. בְּלֵיךְ: pt. בְּבֹיּר, f. בְּבַיֹּרְ)

1) to manage, to administer; hence בוֹסְבֹּי manager, steward (Eng Bible: treasurer) Is.22,15; בּבְּיֹי a stewardess, an attendant IK.1,2 a. 4.—

2) to be of service, to be profitable, to profit לא יִּחְבַּוֹךְ בְּבָּר בִּיבִּיּחְבֹּי שׁׁ it profiteth a man nothing Jb.34,9; בְּבָּי יִחְבַּוֹן עְבִּיכוֹן עָבִיכוֹן בְּשִבּיל unprofitable talk 15,3; בּרְאֵי יִחְבַּוֹן עְבִּיכוֹן עַבְּיִבוֹן מַשִּבִּיל can a man be profitable unto God, as he that is wise is profitable unto himself? 22,2.

Hiph. הַּמְבִּין (inf. הַמְבִּין) to be acquainted, to be wont בָּל דְּדָבֵי הַמְבַיְהָ thou art acquainted with all my ways Ps.139,3; בַּחָבִיּן שְלֶם do become acquainted with him, and be at peace Jb. בהַסְבּן הַסְבּנְהִי לַעֲשׁוֹת לְךְ כּה was I ever wont to do so unto thee? Num.22,30.

וו. 1) to endanger.— 2) to reduce to poverty. (Kal not used.)

Niph. בְּבָוֹ (fut. בְבָיִי) to be endangered Ec.10,9.

Pu. אַבְּטְ (pt. אֲבְטְיִי) to be impoverished, to be poor אַבְטְיַח הַיִּמְיִה he that is poor to make an offering Is.40,20.

וֹבֶּבֶּר I. (בְּבְּרָ) to close, to stop up (Kal not used).

Niph. 기호마 (fut. 기호마) to be closed, shut, stopped Gen.8,2; Ps. 63,12.

Pi. סְבֶּר (בּ בְּאָר) to deliver up, with בָּב Is.19,4.

II. (בְּרָ ; pt. סְבָר) to hire Ezr.4,5.

to be dumb, silent (Kal not used).

Hiph. הָּסְבָּית (imp. הַסְבָּית) to observe silently, to take heed הַּסְבָּר take heed, and hearken Deut.27,9.

מַל (ב Ch. אַלְים; pl. מַלִּים (ב Ch. מַלֵּים) m. basket Gen.40,16,17 a. 18.

Not used).

Pu. אֹבְּטְּ to be weighed בְּבְּעִּים who are weighed with fine gold (i. e. valued equal to pure gold) Lam.4,2.

אָלְיֶּה pr. n. a place near Jerusalem 2K.12,21.

prop. to turn, hence: to be excited (Kal not used).

Pi. קּמָר (fut. מַמֵּר) to be excited with joy, to exult מַמְלַרָה וֹא יַחְמוֹל I would exult under pain which doth not spare Jb.6,10.

סלד pr. n. m. 1Chr.2,30.

(akin to אֶלֶהְ) prop. to weigh, hence: to tread down מַלִּיתְ בָּל שׁוֹנִים thou hast trodden down all them that err from thy statutes Ps.119,118.

Pi. הַבְּׁים to tread under foot Lam.1,15.

Pu. קלף (fut. לְּלֶּכֶּה) to be weighed; with ב: to be valued equal to Jb.28,16.

מְלָה a word of doubtful signification, generally taken to mean: pause, end (acc. Fuerst ה in בְּבָּה is loc. and the word denotes: to the end, i. e. ended).

עלה pr. n. m. Neh.12,7 = יבט v. 20.

พาวอ pr. n. m. Num.25,14.

מַלוֹא a. אֹנְם pr. n. m. Neh. 11,7; 1Chr. 9,7.

ם מלון a. מְלוֹנְ m thorn, prickle Ez. 2.6; 28.24.

רֹבֶּים (fut. רֹבַיְיִי: pt. רַבְיּים; imp. רֹבְים; inf. בַּיְבְים to forgive, to pardon 1K.8,50; Jer.31,33.

Niph. none to be forgiven, pardoned Lev.4,20.

nin adj. forgiving Ps.86,5.

קלִיחִה (pl. קלִיחוֹת) f. forgiveness, pardon Ps.130,4; Neh.9,17.

קלבה pr. n. a city in Bashan Deut. 3,10; Jos.12,5.

מלל ; pt. f. קלולה ; imp. pl. וֹסְלְּוֹתְ (סְלְּוֹתְ 1) to heap up, to cast up סַלּוֹהַ כְמוֹ־עַרֵמִים cast her up as in heaps Jer.50,26; of a road: to level, to prepare 350 cast up (i. e. level) the highway Is. 62, 10; הַרַךָּ לֹא סְלוּלָה a road which is not levelled Jer. 18,15; fig. וַיַּסֹלּוּ עַלֵי דַּרָכַם and they level their way against me Jb. 19,12; 30,12.— 2) to extol, to exalt סֹלּוֹ לַרֹבֵב בַּעַרַבוֹת extol him that rideth upon the heavens Ps. 68,5; others: cast up way for him who rideth through the deserts (but here is perhaps miswritten for הבת ; comp. v. 33).

Pi.redupl. ליבול to exalt, to esteem highly אָרְבְּילְהָוֹלְבֶּלְ exalt her, and she shall exalt thee Pr.4,8.

Hithp. הַּלְתּוֹלֵל to exalt oneself (with בְּ against) Ex.9,17.

ולְלָה (from בְּלֵבוֹת; pl. קלֹבוֹם) f. prop. heap, hence: mound, rampart Jer. 6.6; 32.24.

בְּלֶם (from בְּלֶם) m. stair-case, ladder Gen.28,12.

(פַלְּמָלּוֹת (only pl מַלְמַלּוֹת f. basket (= 50) Jer. 6, 9 (others: twig = יוֹנוֹלֵוֹל).

עָרָם (akin to בְּלָה) to be heavy,

weighty, whence Ch. カウロ Heb. トラッツ (both from verbs signifying weight) and the next word.

רכּג, פּוֹלֵעים (מְלְעִים פּוֹלָעים קּוֹעִים אַרָּטְ פּוֹלָעים) m. rock, cliff 18.14,4; Jb.39,28; frequently as a figure of an inaccessible refuge Is.22,16; fig. יִי בְּיִעִים the Lord is my rock (i. e. safe refuge) Ps.18,3.— 2) pr. n. capital city of the Idumeans Is. 16,1.

in Ch. to destroy, to consume, whence the next word.

תְּלְעָה m. a species of locust Lev. 11,22 (so called from consuming). אוֹבָי to tangle (Kal not used).

קלֶם m. perverseness Pr.11,3; 15,4.

רָלֶק Ch. to go up, to ascend Dan. 2,29; 7,3 a. 20 (see also בָּלֵק).

in Ar. to rub, hence: to be rubbed, to be ground fine.

קבר f. (once m. Ex.29,40) fine meal, flour Ez.16,13; sf. אָרָם the flour thereof Lev.2,2; מְלֵּח חֹנֶה שׁלְּבְּׁל חַנְּיִם hybrid page flour Ex.29,2; as adj. אָבָם חֹנָה fine flour Gen.18,6.

m. only pl. מַמְים sweet spices, aromatics Ex.30,34; מַמֶּרֶת חַמֶּרֶת מַמְים sweet incense Lev.4,7 (from ממם to smell).

יבר וְבֹר pr. n. a Babylonian military commander Jer. 39,3.

ת שלבור (י מְמְדֵר י m. bud, blossom הוְּפְנִים מְמְדֵר י whether the blossom have opened Cant.7,13; adverbially: י מְמְדֵר י מְמְדֵר in blossom Cant.2,13.

סמה (fut. יְסְמֹךְ: pt. מֹמָהָ, pl. c. (סַמַבנִי pt. p. סָמוּדְ ; imp. sf. סָמֵבנִי 1) to lean, to lie on (with 5y) and he leaned וְסַמֵּךְ יַרוֹ עַל־הַקִּיר his hand on the wall Am.5,19; thy wrath lieth עַלֵי סָמָבָה חַמְּתָּהְ hard upon me Ps.88,8.- 2) to support, to uphold, to sustain Ps.3,6; with ? 145,14; דָּנָן וָתִירשׁ with corn and wine I sustained him Gen.27,37.- 3) to be firm, to confide בְּמוֹךְ לָבוֹ לֹא יִירָא his heart is firm, he shall not be מור ממוך תעור (צר סמוך העור אור afraid Ps.112,8; the confiding mind thou wilt keep in perfect peace Is.26,3.- 4) to draw near, to approach (with 5%) Ez.24,2.

Niph. נְּחַמֵּך (fut. קַּמָר) to be supported, to lean on (with על Jud.16,29; 2K 18,21; fig. to rely on עָבֶירְ מָבֶּעְן upon thee have I relied (Eng. Bible: by thee have I been holden up) from the womb Ps.71,6.

Pi. קמָק (נושף. sf. מַמְקוֹנְי prop.

to support, hence: to refresh (with 3) Cant.2,5.

מביהה pr. n. m. 1Chr.26,7.

מְמֶל a. מְמֶל (מְמֶל m. figure, image, idol מְמֶל the similitude of any figure Deut. 4, 16; הַּקְנְאָה the image of jealousy Ez.8,3 a. 5; לְּמֶלֶל בַּלְּלָבָּל the carved image of the idol 2Chr.33,7.

not in Ar. to smell, to be fragrant, whence DD.

to mark, to designate (Kal not used).

Niph. נְקַבֶּן (pt. נְקַבֶּן) to be marked off, designated וּשְעֹרָה בְּשְעֹרָה and the barley in the appointed place Is.28,25.

רביים to bristle, to stand on end; of a person: to shudder, to tremble Ps.119,120.

Pi, אַסְּטְּרְ (fut. יְּמַמֶּרְ) to stand up (of hair) Jb.4,15.

מְלֵּכְ מֹלָן מְלָּר מְלֵּבְ מְלֵּבְ מְלֵּבְ מְלֵּבְ מְלֵּבְ מְלֵבְ מְלֵבְ מְלֵבְ מְלֵבְ מְלֵבְ מִבְּר like the hairy locusts Jer.51,27.

רְבְּיְהְ pr. n. a city in Judah Ezr. 2,35; Neh.7,38; with art. חַלְנָאָה Neh.3,3.

מֹבְלֵים pr. n. Persian satrap in Samaria Neh.2,10; 4,1.

next word.

7, m. thorn-bush Ex.3.2; Deut. 33,16.

The pr. n. a pointed rock opposite Michmash 18.14,4.

מנואה pr. n. f. Neh.11,9.

מְלְוּרִים m. pl. blindness Gen.19,11; 2K.6,18 (from Ch בְּוָרֵים to blind). 2K. מְלְוּרִים pr. n. king of Assyria 2K. 18,13; 19,37.

(akin to عَيْن) to be sharp, whence the next word.

קְבָּבְי m. twig, bough; only pl. sf. יוָבְנַי Cant.7,9.

תְּבְּבְּהְ pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

תְּבְּיֹךְ m. fin (of ■ fish) Lev.11,9; Deut.19,9.

 \bigcirc (from \bigcirc to leap) m. moth Is. 51,8.

"DDD pr. n. m. 1Chr.2,40.

לְעַרָּ (fut. אַרְּבֶּי:) to support, to uphold Pr.20,28; inf. sf. אַלְבָּטְּיִלְּ to uphold it Is.1,6; of a sick person:
 o strengthen Ps.44,4; with בּילֵג to comfort, to refresh (with food)
Gen.18,5; Jud.19,5; Ps.104,15; imp.

קשַר Ch. to support, to aid Ezr.5,2.

קּעָה (akin to טְעָה; pt. f. הַעָּה) to run, to rush רוּחַ סֹעָה a rushing wind Ps.55,9.

קינְפָים (from קשַנְיָ כּ. קּיְעָכְיִ pl. קּינְפָּים פָּיִר c. יְסְעִיבִּי m. 1) cleft, fissure סְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יְטְעִיבִּי יִנְיִבְּיִּ the cleft of the rock Jud. 15,8; Is.2,21.— 2) branch, bough Is.17,6; 27,10.

קַיַם to divide, to split (Kal not used).

Pi. ব্যাত্র (only pt. ব্যাত্র্র) to lop off Is.10,33.

קשָׁרָ m. prop. one of divided mind, hence: doubter, skeptic; only pl. מַעַבִּיס Ps.119,113.

יְּמַבּּהְ (only pl. sf. יְסַעַפּוֹתְיוֹ) f. bough, branch Ez.31,6 a. 8.

(only pl. קֿעפִּים f. divided opinion, division עַר־מָתִי אַהֶּם פּסְּחִים how long halt ye between two opinions? 1K.18,21.

עַר (fut. אָבֶר; pt. אָבֹס) to storm, to rage Jon.1,11 a. 13; of enemies Hab.3,14.

Niph. נְסְעֵר (fut. יְםָעֵר) to be moved, troubled (of the heart) 2K 6,11.

Pi. אָמֶער (fut. יְמָעֵר) to toss about, to scatter אַמְעָרֵם and I scattered them Zch.7,14 (= מָמָערֶם).

Pu. מַעַרָה f. מַעַרָה; pt. f. מַעַרָה for מֹעַרָה) to be driven by the whirlwind, to be tossed by the tempest מַמִץ יִמֹעָר מְגֹּרֶן as the chaff that is driven by the whirlwind out of the threshing-floor Hos.13,3; מַעָרָה מַעָּרָה וונted, tossed by the tempest Is. 54,11.

נְעֵר (בְּעֵר הְּיָבְּר; sf. קּעָר הַ) m. storm, בשַר מְתָחוֹלֵל בּ tempest, whirlwind בַער בּ a whirling storm Jer.23,19; Jon.1,4.

קּעָרָה (c. מְעָרָה; pl. מְעָרָה, c. מַעָרָה) f. storm, tempest, whirlwind Is. 40,24; יְיָ מָמָרְ יְיִ מְמָרְ יִי מָטָר the whirlwind of the Lord is gone forth

in fury Jer.29,19; רוֹם סְעָרָה a. רוֹם סְעָרָה a whirlwind, a stormy wind Ez.1,4; 13,11; ייַטְן whirlwinds of the south Zch.9,14. קב I. (פֿ קבּ) m. 1) bowl, basin Ex.

可り 1. (^ 句句) m. 1) bowl, basin Ex. 12,22; Zeh.12,2; pl. ロウラ Jer.52,19 and が与り 2K.12,14.

קֹם II. (pl. סְבְּיס) m. entrance, threshold 1K.14,17; Ez.40,6; קטַר שׁמְרֵי the door-keepers 2K.22,4.

מַק III. pr. n. m. 28.21,18, for which בַּקְּ 1Chr.20,4.

אבר Talm. to feed, whence אַבְּרָאָ fodder.

רבּם (fut. רבּם: pt. רבּם: imp. pl. אַרָּם: imp. pl. אַרְּם: inf. רבּם: inf. e. casting their eyes down upon the breasts) Is.32,12 (acc. Fuerst רבּם: here: to strike).

Niph. TROI (fut. TROI) to be lamented Jer.16,4.

רְבָּיָּרְ (fut. הַבְּּיִרְ: imp. pl. אַבּיִּרְ ; inf. חוֹבַּיִּרְ) ו) to take off, to shave (a beard) Is.7,30.— 2) to destroy Gen.18,23; Ps.40,15; intr. to be destroyed, to perish Jer.12,4.— 3) to add (with עַל Num.32,14; Is. 29,1; Jer.7,21.

Niph. הַבְּּטְוֹ (fut. הַבְּּטְ: pt. הְבָּטְוֹ)

1) to be taken away, to be destroyed, to perish Gen.19.15; 1S.

26.10.— 2) to be joined הַבְּעַרְ בַּיִּבְי and every one that is joined unto them (Stb.: that is

taken captive) shall fall by the sword Is 13,15.

Hiph. בְּבְּבְּה (fut. נְלָפָּה) to collect, to heap upon (with עַל)
Deut.32,23.

지호한 (= 역인 I.; only pl. 기원한) f. basin, bowl 28.17.28 (acc. Septuagint and Vulgate: a carpet).

NAD see PP.

תַבְּחָנֵי נְאָ אֶל־אַחַת I. (imp. sf. קבּהָני to add, to join, to attach me, I pray thee, unto one of the priestly offices 18.2,36.

Niph. תְּבְּלְּהְ יִעְקֹב to attach oneself, to adhere וְנְסְבְּחוֹ עֵל בִּית יַעְקֹב and they shall attach themselves to the house of Jacob Is.14,1.

Pu. The (fut. The) to be joined together, to be gathered or crowded together Jb.30,7.

Hithp. הַּלְּחַבְּלֵּח to join cnesel? to (with בְּ) 1S.26,19.

תְּבֶּים II. (בְּיבְיּשׁ) to pour out (Kal not used).

Pi. הבָּף (pt. הַבְּבּף) to pour out הוֹי מַשְּׁלָה רֵעהוֹ מְסַבְּּח הַמְּהָף וְאַרְּ woe unto him that giveth his neighbor drink, that pourest out thy poison, and makest him drunken Hab.2,15.

חַבְּטַ (from בַּטְּ I.) f. prop. something adhesive, hence: scurf, scab mange Lev.13,2.

'DD pr. n. see 90 III.

spontaneous growth, what grows
of its own accord from self-sown kernels of former harvest (prop. additional growth, from אַבָּיוֹרָ וֹיִי בְּיִּרְרָּ וֹיִרְ עִבְּרִי בְּיִּרְרָּ וֹיִר בְּיִּרְרָּ בִּיִּרְרָּ בְּיִרְרָּ בְּיִרְרְּ בְּיִרְרְּ בְּיִרְרָּ בְּיִרְרְּ בְּיִרְרְּ בְּיִרְרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּרִיךְ בְּבְּרִיְבְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְיִרְ בְּיִבְּרִיְבְיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרִיְבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְיִיךְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְיִרְ בְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִּרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְיִיךְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּרְיִיךְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְיוּבְייִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּייִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְייִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּייִירְ בְּיוּבְייִירְ בְייִּירְ בְּייִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּיִירְ בְּיירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּיוּבְייִירְ בְּיִירְייִרְי

קּבְינְה (from בְּבְּי to cover) f. ship Jon.1,5.

ירִים (pl. סַפִּירִים m. sapphire Ex. 28,18; Cant.5,14.

m. bowl, dish, cup Jud.6,38.

וְשַׁבְּי (akin to בְּיִי לְּחָל (מּנוֹי הַלְּי לְּחָל (מְּנוֹי הַ לְּחָל בְּי לְּחָל (מְנִי בְּי לְּחָל בְּי לְּחָל (מְנִי בְּיִלְים בְּיִי בְּי לְחַל בְּיִלְים בְּיִי בְּי לְחַל בְּיִל בְּיִלְים בְּיִי בְּי that there the portion of the lawgiver was hidden (preserved) Deut. 33,21.

קבּן (from בְּלֵבן m. ceiling, wainscotting ברקרות הַמָּבּן even to the beams of the ceiling (=קורות,

קַבַּהְ to take in, to receive into itself, whence קַם I.

Hithp. AD ADD (den. from AD II.) to stand at the threshold Ps. 84,11.

קַבְּק I. (fut. אָבוֹ) 1) to strike, to smite Jb.34,26; יָרָהְ אָבוֹ אַ אַבַּ

II. to suffice, whence the next word.

Pana (sf. יְרְאָת) m. sufficiency, abundance יְרְאָת מְלְאָת in the fulness of his sufficiency Jb.20,22.

רבּים (fut. רֹבּים ; pt. רְבִּים ; imp. a. inf. רֹבּים) prop. to cut or engrave, hence: 1) to write Ps.8,6; pt. רְבָּים as n. (which see).— 2) to number (prop. to make incisions, marks) Lev.23,16; Jb.31,4.

Niph. 기월다. (fut. 기원다.) to be numbered 1K.3,8; 1Chr.23,3.

Pi. ספר (fut. ספר; pt. ספר; imp. a. inf. TOD) 1) to count, to number Ps.40,6; Jb.38,37.- 2) to tell, to relate Gen.40,8; Jer.23,28; hence: to declare הַשְּׁמֵיִם מִסַפְּרִים the heavens declare the glory of God Ps.19,2; אַבַּבָּרָה שָׁמָך ו לאחי I will declare thy name unto my brethren Ps.22,23; אַסַפְּרָה I will declare concerning the decree Ps.2,7.- 3) to commune יַסַפָּרוּ לִטְמוֹן מוֹקשִׁים they commune of laying snares Ps. 64,6.— 4) to speak סָפָר לִמַעַן תִּנְרַק speak, that thou mayest be justified Is.43,26.

Pu, $\exists p$ (fut. $\exists p$) to be told, declared is.52,15; Ps.88,12.

תַּבְּרִים (pl. סְבְּרִים c. מַבְּרִים m. writer, scribe בַּסְתְּ בַּסְתְּ a writer's inkhorn Ez.9,2; מְבִּרִ מְבָּרִי the pen of a ready writer Ps.45,2; הַּבָּרָרָ bb the king's scribe 2K. 12,11; Est.3,12; עַוְרָא בַּסְבָּר Ezra the scribe Neh.8,1.

רְבֶּרְ Ch. (def. אֶרְבְּיִם) m. writer, scribe Ezr.4,8; אַרְבָּ בְּרִצּ scribe of the law 7,12.

רפר(sf. בפּרָים, קפּרָד); pl. בפּרָים, c.מַפָּר m. 1) writing, learning סָפָּר the writing and language of the Chaldeans Dan.1,4: יוֹרע ספר one that knoweth writing (i. e. one that is learned) ls. 29,11.— 2) letter, epistle 2S.11, 14; Est.1,22.- 3) document, deed, bill ספר המקנה the deed of the purchase Jer.32,11; מַבֶּר בָּרִיתָת a bill of divorce Deut.24,1.- 4) roll, book Is.34,4; מָנְלַת מָפֶר a roll-book Jer.36,2; מַכָּר הַיַּחַשׁ the book (or register) of genealogy Neh.7,5; עשות סְפַרִים to make books Ec.12,12.

רְבָּרָין Ch. (pl. יְלְבְּרָין m. book Dan. 7,10; Ezr.4,15.

ר. 2) pr. n. a city in the south of Arabia Gen. 10,30 (now Isfar).

שְׁבָּבְי pr. n. a land to which exiles were carried from Jerusalem Ob, 20 (acc. Targ.: Spain).

קַבְּרָה (= אָםֶרָ, sf. קּבָּרָה) f. book, memorial-book Ps.56,9.

קפרה f. number; only pl. קפרה קפרות I do not know the number thereof Ps.71,15.

to Assyria (prob. Sipphara in Mesopotamia) Is.36,19; gent. קפַרָנִים the Sepharvites 2K.17,31.

קְבֶּה pr. n. m. Neh.7,57; with art. בַּבְּהָת Ezr.2,55.

יַבְּלֶל (fut. יְסִקְלוֹ; imp. pl. זְסָקְלוֹ; inf. אָבָרָיָּה, sf. יְסָקְלוֹ to stone Ex.19,13; more fully סָקֵל בְּאַבָנִים Deut.17,5; 18.30,6.

Niph. גְּחָבֵל (fut. לְּבָּבְל) to be stoned Ex.19,13; 21,28.

Pi 기관 (fut. 기관 기 1) to pelt with stones 28.16,6.— 2) to free from stones Is.5,2; more fully 기관 기관 Is.62,10.

Pu. 기가 to be stoned 1K.21, 14 a. 15.

קר (לְחֵרֵל (from מְבֵר adj. ill-humored, sad 1K.21,4; f. רְּהַ מְרָה a sad spirit v. 5.

(from מּלֹר) adj. rebellious; pl. c. מַרְרָים the most rebellious Jer. 6, 28 (Eng. Bible: grievous revolters).

ברב (= בוב to burn, to sting, whence the next word.

m. thorn, thistle (prop. a sting); only pl. בֶּרָכִים Ez.2,6.

תַרְבָּל Ch. (pl. סֵרְבָּל D, sf. מַרְבָּל m. mantle, clcak Dan.3,27 (other wise: wide trowsers).

pr. n. an Assyrian king who preceded בַּבְּחַרִיב Is.20,1.

סֵרֶד' pr. n. m. Gen.46,14; patr. פַרֶּדָי Num.26,26.

קרָה (from קרָה (סוֹר f. 1) turning away, apostasy, revolt דָּבֶּר־סָרָה עַל־יִיִּי he hath spoken revolt against the Lord Deut.13,6; קרָה עִיֹּר הִיֹסִיפוֹ סְרָה ye increase the revolt ls.1,5.— 2) cessation, intermission בַּבַּר בִּיְּתִי a blow without intermission Is.14,6.

ּחֶרֶה pr. n. name of a cistern 2S. 3.26.

וֹסְרֵה I. (fut. חַבְּיִי pt. p. קַבְּה 1) to hang Ex.26,12; pt. p. אוֹסְרָה with hanging down turbans Ez.23,15.—2) to extend, to spread out, to stretch; pt. f. חַבְּה בְּשִׁ a spreading vine Ez 17,6; pt. p. קַבְּה stretched on their couches Am.6,4.

ותרה II. to be bad, to stink (Kal not used).

Niph. לְכְרָת to be corrupt, degenerate נְּכְרָתָה חָרָמְהָם their wisdom is become corrupt Jer.49,7.

קבת (from הַבְּטְ I.) m. overhanging, superfluous part בְּעִדּרְ the part hanging over in excess Ex. 26,12.

יַרְיוֹן (sf. סְרִינוֹ יּנוֹת pl. חַרִינוֹים) m. coat of mail, armor Jer.46,4; 51,3.

מַרִימֵי (c. סְרָיִסְי pl. סְרָיסָי, c. סְרָימַי a. סְרִימֵי m. 1) one castrated, a eunuch, guard of a harem Est. 2,15.— 2) officer, courtier, chamberlain Gen.39,1; 40,2; 1S. 8,15; 1K.22,9, etc.

רָבְיָ Ch. m. prefect, president; pl. קַרָבִין Dan.6,3.

קרנים (pl. מָרָנִים n. 1) axle, 1K.7,30.— 2) lord, prince (of the Philistines) Jud.3,3; 1S.6,18. (The etymology of this word is obscure.)

סרם to cut out, to castrate, whence בַּרִים.

קרַעַבָּה (ביּר with inserted הַיְעַבָּה with inserted ה) f. bough, branch Ez.31,5.

קרַף (= אַרַשְׁי) to burn (Kal not used).

Pi. אַהָּף (pt. אַהַרְּהָי to burn (a dead body) אַרְּהָלְּהְּלּוֹ וּמְתְּרָבּוֹ זְמִי מִשְׁי מות a man's uncle, and he that burneth him, shall take him up Am.6,10 (acc. some interpreters אַרְבָּי אַרְהָּי signifies an uncle on the part of the mother, mother's brother, as opposed to אוֹד father's brother).

קרָבָּר m. prickly plant, nettle ls. 55,13.

קרֵר, פוֹרֵר, pt. סוֹרֵר, pt. סוֹרָר, pt. סוֹרָר, pt. סוֹרְרִים, pt. סוֹרָר מַרַר מַרַר מַרַר מַרַר מַרַר מַרָּר מַרַר וּמַוֹרָה מַרַר וּמֹרָר וּמִירָה מַרַר וּמוֹרָה מַר מֹרְרִי בּמוֹרָר מַרְרִים, pt. מוֹרָר מַרְרִים, a stubborn and rebellious son Deut.21,18; בֹר מוֹרֶר מַרְרִי מַרְרִי מַרְרִים, pt. a revolting and a rebellious heart Jer.5,23; of a stubborn woman Pr.7,11; סוֹרְרִים, the most rebellious Jer.6,28 (see also

away rebelliously the shoulder (i.e. they were obstinate) Zch. 7,11; Neh.9,29.

אַרָּה m. winter Cant.2,11 (Ar. אָהָרָ). Syr. אמתי to be winter).

קרור pr. n. chief of the tribe of Asher Num.13,13.

Niph. וְמָתַם to be closed, filled up, stopped Neh.4,1.

Pi. DAD (fut. DAD) to stop up Gen.26,15 a. 18.

to cover, to veil, to hide, to conceal (Kal not used).

Pi. חָהֶר (imp. f. בַּהְרִי) to hide, to conceal Is.16,3.

Pu. חַחַף (pt. f. קּמְהָהָה) to be hidden, secret הַחְהָהְה secret love Pr.27,5.

Hiph. הְסַתֵּיר (fut. יַסְתֵּיר, יַסְתֵּיר, ; pt. מַסְחִיר; imp. a. inf. באל (הַכְּתָר) to hide, to conceal hide me under the קנפיה פסקירני shadow of thy wings Ps.17,8; and he hid sor- ויַסְהַר עַמַל מִעִינַי row from mine eyes Jb.3,10; הַּלְתִּיר to hide the face from (with 12), i. e. not to regard Deut.31, 17; Ps.51,11; אַנְים מָמָנוֹ as a man from whom one hideth his face (i. e. as one who is not regarded) Is.53,3.- 2) to cause to hide חַמּאֹתִיכֶם הָסְתִּירוּ פְנִים מָבֶּם your sins have caused him to hide his face from you Is.59.2.

Hithp. TOPO to hide oneself, to disappear 18.23,19; Is.29,14.

in this sense).— 2) to destroy in this sense).— 2) to destroy and he destroyed this house Ezr.5,12.

Pa. সমূচ to hide, to conceal, pt. pl. শুনুন্তু secret things Dan. 2,22.

תְּרֵים (מְתָרִים secret מְתָרְי sf. מְתָרִים pl. מְתָרְי a secret matter, a secret Jud.3,19; בַּמֶּהָר הוֹצָּבְ Deut.27,15 in a secret place; לְחָם מְתָרִים bread eaten in secret Pr.9,17.—2) covert, covering, hiding הַמָּהָר הְתָּרְ phill 18.25,20; בְּמָהֶר מְרָרָים

under the cover, i. . in the midst, of the thunder Ps.81,8; לְּחָרִילוֹ thick clouds are a covering to him Jb.22,14; יְחָרִי thou art my hiding

place and my shield Ps.119,114.

f. cover, protection Deut.
32,38.

סתרי pr. n. m. Ex.6,22.

y

y the sixteenth letter of the alphabet, called Ain אונים, from its original similarity to the form of an eye; as a numeral = 70.— y formerly had a twofold pronunciation: one was similar to the gentle guttural sound of א, audible only with a vowel, as y = a, y = i, etc.; the other was a harder guttural sound, resembling that of y, whence in the Septuagint אונים Gaza, אונים Gomorra, etc.

עב (from עוב ; c. עוב a. עב; pl. עָבִים, עָבוֹת, עָבִים prop. something thick, hence: 1) darkness, cloud מָפַרָשֵׁי עָב the spreadings of the clouds Jb.36,29; בַּעַב מַרָקוֹש as a cloud of the later rain Pr. 16,15; עַב מַל a cloud of dew (a fog) Is.18,4; עב הענן the thickness of the cloud (i. e. thick cloud) Ex.19,9; מָנֶם נָמָפוּ מָנֶם the clouds dropped water Jud. 5,4; the thick clouds of the skies Ps.18,12; בֹקר לא עַבוֹת as a morning without clouds 2S. 23,4 - 2) thicket, forest Jer.4, 29,- 3) beam, threshold 1K.7,6; Ez.41,25.

עברים (fut. עבר ; pt. עבר , pt. עברים , עברים , pt. עברי ; imp. יעברי, pt. עברי ; imf. יעברי) i) to work, to labor Ex.20,9; with בי of the person: to make one labor Lev.25, 39; Jer.22,13; יעברי בעיר the workmen of the city Ez.48,18.— 2) to cultivate, to work עברי בישרי they that work in flax Is. 19,9; of land: to plough, to till Gen.2,5; מברי בייברי a tiller of the ground 4,2.— 3) to serve, with accus. Gen. 15,14; 29,18; of serving God, worshipping Ex.10,8 a. 26; with \$\frac{1}{2}\$ Jer.44.3.

Niph. אַנְעָבּר (fut. רְיִעָבָר) 1) to be cultivated, tilled Deut.21,4; Ez. 36,9 a. 34.— 2) to make oneself a servant, to give oneself up to a servant, to give oneself up to a king that maketh himself a servant to the field Ec 5,9 (Fuerst: a king for a cultivated field, i. e. for an inhabited land).

Pu. עבר to be worked, to be made to serve אָנֶר לאָר בֹּקר אָבֶּר בַּקר אָנֶר בַּקר אָבֶר בַּה a heifer, which hath not

been wrought with Deut. 21,3; הָעְבֹּרָה הַקְּשֶׁה אֲשֶׁר עְבַּרּבְּּךְ the hard bondage wherein thou wast made to serve Is.14,3.

Hoph. אָנְיָבְ (fut. כְּיִבְיּבְ) to be made to serve בְּיִבְיּבְ nor be thou made to serve them Ex 20,5; Deut.6,9.

רה. to make, to do Dan.3,1; 4,32; with יִעבר to do to Ezr.6,8.

Ithp. אָרִיגָב to be made, done Ezr.4,19; הַּרְטִין יִהְעַבֵּר let him be made (cut) in pieces Dan.3,29.

עָבֶרִים אוֹ ; קּרָיִים ; קּרָיִים ; קּרָּיִים אוֹ ; קּרָּיִים ; קּרָיִים אוֹ ; עַבְרִים ; קּרָּיִים אוֹ) servant, slave, bondman Gen.24,2; יעבְרִים ; a servant of servants, i. e. the lowest menial Gen.9,25; of subjects 1Chr.18,6; ייָבָּי servant of God (i. e. worshipper, devotee) Deut.34,5; ייָבֶּי מְבֶּרְ מִבֶּרְ מֵבֶּרְ מֵבְּרְ מֵבְּרְ מֵבְּרְ מִבְּרְ מִבְּרִים מִבְּרְ מִבְּרְ מִבְּרְ מִבְּרְ מִבְּרְ מִבְּרְיִּיִים מְבְּרְים מִבְּיִים מְבְּרְים מִבְּיִים מְבְּרְים מִבְּיִים מְבְּרְים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְיִּים מְבְּיִים מְבְּיִבְיִּים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְּים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיִים מְבְּיִבְים מִבְּיִּים מְבְּיִבְּים מִבְּים מִבְּיִבְּים מְבְּבְּיִים מְבְּבְּיִים מְבְּבְיִים מְבְּיִבְּים מְבְּים מְבְּבְיבְּים מְבְּבְיבְים מְבְּבְּים מְבְּיבְים מְבְּבְּיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְּים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְים מְבְּבְיבְּים מְבְּבְיבְּים מְבְּבְיבְּבְּים מְבְּבְּבְים מְבְּבְּבְים מְבְּבְּבְּים מְבְּבְים מְבְּבְּבְּים מְבְּיבְּבְבְּים מְבְּבְּבְּבְּים מְבְיבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּבְּבְּים מְבְּבְּבְים מְבְּבְּבְיּבְּים

עבר II. pr. n. m. 1) a person mentioned in Jud.9,26.— 2) another person Ezr.8,6.

יוֹבֶר בֹּוְלֶּהְ pr n. an Ethiopian at the court of Zedekiah Jer.38,7.

עבר m. work, deed Ec.9,1.

אָלָהְ Ch. m. servant Dan.2,4; אָלָהְ אָלָהְאָ the servant of God (i. e. worshipper) Ezr.5,11.

Ch. pr. n. name given in Babylon to Azariah, one of Daniel's companions Dan.1,7; also אַבֶּר נְגוֹא 3,29.

לבר pr. n. 1) father of Jesse R.4, 17 a. 22.— 2) other persons 1Chr. 2,37;2Chr.23,1, etc.

עבר איי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1K.4,6.— 2) another person Neh.11,17 = עבריה 1Chr. 9,16.

עֹבֵּך אֲדֹם pr. n. a Gittite 2S.6,10. עַבְּדְאֵל pr. n. m. Jer.36,26.

עבדה (c. עבדה f. 1) work, labor Ex.1,14; מלאכת עבודה work of labor Lev.23,7; עַבֹרת עֵבֶר servile work Lev. 25, 39.- 2) service, ministry, business עַבֹרַת הַלְוִים the service of the Levites Ex.38, 21; עַבוֹרת הַמְּרֵךְ the service of the king 1Chr.26,30;עבוַרה וַעַבוַרה עַבוָּרה עַבוּ the service of the ministry, and the service of the burden instruments כָּלֵי עַבֹּדָה of service 1Chr.28,14.- 3) cultivation of the soil, tillage Neh. 10,38. -- 4) service, benefit עשב herb for the service לעבדת האדם (benefit) of man Ps.104,14,- 5) service (of plate), furniture, implements Num.3,31 a. 36.

קֹבְיּ f. service; concretely: servants Gen.26,14; Jb.1,3.

עַבְּדּוֹן pr. n. 1) a judge of Israel Jud.12,13= בְּדִן 18.12,11.— 2) name of several other persons 1Chr.8, 23; 9,36; 2Chr.34,20.— 3) a city in Asher Jos.21,30 = עַבְּדֹן 19,28.

עַבְּדּרָת f. servitude, bondage Ez.9,9.

יביי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29.— 2) another person Ezr.10,26.

עבריאל pr. n. m. 1Chr.5,15.

a. עֹבֵרְיָה a. קֹבְיִה pr. n. 1) a prophet Ob.1.— 2) name of several other persons 1K.18,3; Ezr.8,9, etc.

יַּעֶּבֶּה to be thick, fat 1K.12,10; שְּׁבֶּיה אָבִיתְ theu art waxen fat, thou art grown thick Deut.32,15.

עניט (from אָבוֹע) m. pledge, pawn Deut.24,10—12.

קבור (from עָבוּר נְיִבְיּן II.; c. עַבוּר m. produce, fruit אָבֶין the produce of the land Jos.5,11.

עביר (from עביר ווין ווין ווין ווין אביר און אביר אין אַבּר אַבּיר אָבּיר אַבּיר אַביר אַבּיר אַביר אַבּיר אַבּייר אַבּייי אַביר אַבּיר אַבּיר אַבּייי אַבייר אַבייר אַבייר אַבייר אַבייי אַבי

to take his לְעַבִּטֹּ יָתְנְכֹּט (fut. יַעְבַט ; יוּלָבנּט to take his

pledge Deut.24,10; hence: to borrow Deut.15,6.

Pi. אַבְּע (fut. בַּבְע to change בְּיֹעְבְּעוּן אֹרְחוֹתְם and they change not their paths Jo.2,7.

prop. pledging, hence: heavy burden Hab.2,6.

a. אַבְי m. thickness, compactness Jb.15,26; בּעָבִי הְאַרְמָה in the compact (i. e. clayey) soil 2Chr. 4,17; sf. עָבִיי its thickness 1K. 7,26.

יַבְיּדָא Ch. (def. עַבִּידְהָא, c. עַבִּידְהָא), f. 1) work, labor Ezr.4,24.— 2) service, office Dan.2,49.

עבר (fut. עבר , 2 f. יעבר, איבר , עבר , איבר איבר , איבר איבר , איבר איבר , אי

spirit of jealousy came upon him Num.5,14; with 12: to pass out of, to pass from 2S.15,24; Cant. 3,4; עַבַר בִּבְרִית to enter into a covenant Deut. 29,11; עַבַר בַשֶּׁלַח to pass (i. e. to perish) by the sword Jb.33,28; עַבר נְבוּל to pass the bound Jer.5,22.- 2) to pass on אַחַר הַעַברוּ afterwards ye shall pass on Gen. 18,5; עַבר וַשֵּב to pass on and return, i. e. to go hither and thither Ex.32,27.- 3) to pass by (with עבר עלינו or accus.) עבר עלינו who passeth by us continually 2K.4,9; ניעבר אָת־הַכּוֹשִי and he passed by the Cushi 2S. 18,23; עבר ההה passer-by on the way Ps. 80,13.- 4) to transgress they transgressed the laws Is.24,5; עָבַרְתִּי אָת־פִּי־יִי I have transgressed the commandment of the Lord 1S.15,24; with Deut.26,13.— 5) to pass, to pass away הַּמְתוֹ עַבַר the winter is past Cant.2,11; לְמֵיָם עַבְרוּ as waters that pass away Jb.11,16.- 6) to overcome לְנֶבֶר עֲבָרוֹ נָיִן like a man whom wine hath overcome לר עבר (אבר Jer.23,9.→ 7) to flow מר עבר flowing myrrh Cant.5,5 a. 13.— 8) to pass, to be current אָבֶר עבֶר the money that passeth, i. e. current money 2K.12,5; more fully money current with בַּכַף עבר לַפֹּחָר the merchant Gen.23,16.

Niph. גְעָבֵר (fut. הְעָבֶּר) to be passed over, to be crossed (of a river) Ez.47,5.

Pi. אָבֶּר (fut. יְעַבֶּר) to make go through, to bolt, to close 1K.6,21.

Hiph. העביר (fut. יעביר; pt. מֵעַבִּיר; imp. הַעֲבָר; inf. הַעַבִּיר, ו (העבר 1) to cause to pass over, to lead over Num.32,5; העביר to cause a razer to pass תער על... on, i. e. to shave Num.8,7; העביר to make pass through in fire, i. e. to sacrifice, to Moloch 2K.23,10; with omission of wix Jer.32,35; ... הַעַבִּיר נַחַלַה to cause an inheritance to pass, i. e. to transfer it to ... Num.27,8; העביר to cause a rumor to pass, to proclaim Ex.36,6; הָעֶבִיר שִׁמוּעָה to spread a report 1S.2,24; pt. one that מַעַבִיר נוֹגֵשׁ הַרָר מַלְכוּת shall cause an exactor to pass through the glory of the kingdom Dan 11,20.- 2) to let pass through Deut.2,30; העביר המוער to let pass the appointed time Jer.46,17.- 3) to pass beyond he shot והואיבה הַחָצִי לְהַעַבִירוֹ the arrow so as to pass beyond him 1S.20,36.— 4) to lead along, to carry away 2Chr.35,23.- 5) to put away, to do away Est.8,3; with 12: to remove from, to take from v. 2.

Hithp. אָרָנוּר (fut. אָרָנוּר; pt. pt.) prop. to exceed one's bounds, hence: 1) to excite oneself, to be irritated, to be wroth, to fall into a passion Deut.3,26; Ps.78,62; 89,39; Pr.14,16; pt. sf. whose falleth into a passion against him Pr.20,2.

עַבַר II. to yield fruit (Kal not used).

Pi. אַבָּר to fructify, to impregnate, to gender Jb.21,10 (see quotation under עַנֵע).

עבר I. (from אַבַע I.; sf. אַבָּר; pl. עָבָרִים, c. עָבָרִים, sf. וּעַבָּרָים, בּהָיהָם) m. prop. what is beyond, hence: 1) opposite side, other side 1S. 26,13; בעבר הירהן , בעבר הירהן on he other side of the Jordan, be-Jond the Jordan Gen. 50,10; Deut. 3,25; Jud.7,25; בַּנֶבֶר הַנָּבַר beyond the river Jos.24,2; בּעָבֶר הַיָּם beyond the sea Jer.25,22. - 2) side, flank לְעָבֶר מִחָד on one side 1S. 14,40; איש לעברו every one to his side Is.47,15; מָבֶּל עֲבָרֵיו from all his sides, on every side Jer. 49,32; אַל־־עָבֶר פַנֵיו towards his fore side, i. e. forwards Ez.1,9.

II. pr. n. Eber 1) progenitor of the Hebrews Gen.10,24, called therefore אָבֶּי עַבְּרָ v. 21, in poetry also אָבֶּי Num 24,24.— 2) name of several other persons Neh.12, 20; 1Chr.8,12, etc.

תַבר Ch. (= Heb. עָבֶר I.) m. opposite side, this side בִּעבר נַהְרָא on this side the river (Euphrates) Ezr.4,16.

עַבֶּרָה (from עַבֶּר I.) f. 1) ferryboat 2S.19,19.— 2) Ktib for עַרָבָה 2S.15.28.

 לא the rage of wrath Jb.40.11.—
2) fury, wrath Is.16,6; יוֹם עֶּבְרוֹת or יוֹם עָבְרוֹת the day of (divine) wrath Pr.11,4; Jb.21,30.

עָבָרוֹן pr. n. see עַבְרוֹן 3.

קרונה pr. n. a station of the Israelites near עַּרְוֹנֶה Num. 33,34.

עְבְרָיִה (pl. עִבְרִיּה שׁ עִבְרִיּה ; f. עִבְרִיּה, pl. עִבְרִיּה (עִבְרִיּה Hebrew, name given to the Israelites as descendants of Eber (עִבְרִיּה Gen.10, 24), or in allusion to the immigration of their ancestors from the other side of the river Euphrates (עֵבֶר הַבְּבָּר הַבָּרְ Jos 24,3) Gen.39,14; בַּגַר,1,16; 2,6; 1S.13,3, etc.

קים pr. n. a mountain-range in Moab Jer.22,20; fully הַר הָעַבְרִים Num.27,12, or אָעַבְרִים 33,47.

עַבַשׁ (= Ch. עַבַּשׁ) to rot Jo.1,17.

יְבָׁתְּ to interweave, to tangle (Kal not used).

Pi. אָבֶּת (fut. יְעַבֶּת) to entangle, to pervert Mic.7,3.

יְּבְבֹּעְ (from בְּשְׁ ; f. הְּבְּאָ) adj. interwoven, tangled, thick-leaved (of a tree) Lev.23,40; Ez.6,13.

עבתת, עבתת (from עבת prop. something interwoven, hence: 1) wreath, braided work, fully מְעֵהֵה Ex.28,14.— 2) wreathen chain Ex. 28,24.— 3) rope, cord Jud.15,13; Ps.2,3; poet. אַבָּהוֹי the bands of love Hos.11,4.— 4) thick-leaved bough Ez.31,3.

- לנב (fut. אַל) to lust after, to dote on (with אָל , שֵל) Ez.23,5 a. 12; pt. אַל) lover Jer.4,30.
- (only pl. יְּעָבְרֹם) m. love, loveliness Ez.33,31; אָיר עָנְבֹים a song of love, an erotic song v. 32.
- י (only sf. עַנְבָה) f. passionate love, lust Ez.23,11.
 - קְגָּה , עְגִּה , עְנָּה ; pl. עְנָּה , עְנָה f. cake, Gen.18,6; בְּלָבָּה a בְּנָבָּה cake baked on coals 1K.19,6.
 - ענור (from ענור) m. name of a bird of passage (acc. some: a swallow; others: a crane) Is.38,14; Jer. 8,7.
 - עְנִיל (from עָנִילִים; pl. עַנִּילִים) m. earring, ring Num.31,50; Ez.16,12.
 - עגל (בְּלֵל ב) 1) to roll, to revolve, whence אָגִיל a. עָגִיל – 2) to be mobile, nimble, whence עָגָר .
 - ענל (f. עְּגְלֵּה, pl. עָנְלֹת) adj. round, rounded 1K.7,31;10,19.

 - עְּנְלָה I. (c. עָנְלָת, sf. עָנְלָת; pl. יְנֶנְלְה, f. calf, young cow, heifer

- Gen.15,9; עוְלֵת בְּקָר young cow Is.7,21; עוְלָת בְּקָר a heifer trained (to work) Hos.10,11; fig. לוֹלֵא if ye had not ploughed with my heifer (i. e. had not whispered with my young wife) Jud.14,18; of idol-images Hos.10,5.
- עְּבֶּלְה II. pr. n. a wife of David 28.3,5.
- עְבֶּלֶה (from עָגְּלֶח, sf. אָנְלְח, c. עִגְּלָח, f. prop. a rolling thing, hence: 1) wagon, cart 1Chr.13,7; עָגְלוֹת צָב covered wagons Num. 7, 3.— 2) threshing-roller Is.28,27 a. 28.
- אָנְלוֹן m. n. 1) Moabite king Jud. 3,12.— 2) a city in the plains of Judah Jos. 10,3.
- ייב pr. n. a place in Moab at the northern point of the Dead Sea Ez.47,10.
- אַבְּלֵת pr. n. a place in Moab, with the epithet שָׁלִישִיה (which see) Is.15,5; Jer.48,34.
- נבם to be grieved, to be sad Jb. 30,25.
- to bind, to bar. (Talm. עַנוּנָה woman bound to her husband who deserted her.)

Niph. מָשֶׁבֶּן (fut. בְּשָׁבֵּן) to debar oneself would ye debar yourselves (i. e. remain unmarried) for them? R.1,13.

ענר (e בְּעַבְּ) to cry, to twitter (of birds), whence אָנָגוּ

עד I. (from עַרָה I.; poet. עַרָּה; sf. עַבי, עָבֵיק, עָבָי, עָבָי, עָבָין, עַבי 2K.9,18 for עווהם) prep. a. conj. ער הַגְּבוּל of place: to, unto עַר הַגְבוּל to the border Ob.7; אבר שה hitherto that place, עריכה to that place, yonder Gen. 22,5; also in the signification of עָרִיכֶם אָתְבּוֹנָן, as: עָרִיכֶם I attend unto you Jb.32,12; הַאַּוֹינָה שבי hearken unto me Num.23,18. --2) to, unto, till, until עַר מָתַי till when? how long? Ex.10,3; עדר until the evening ביערב until the evening ביערב poet. עַרִיבְּרֶב Ps. 1 (4,23; עַרִיבְּרֶב hitherto Ex. 7, 13; |272 as ye' Neh.2,16.— 3) of circumstance: until שרינשתו until he came near Gen.33,3; া ু ু ু ু ু until thoro be no moon (i. as long as the moon endureth, for ever) Ps.72,7; till there be no נקקום מקום עַר לא שַּׁמֶתְּ אֵלֶה עַל־; place Is.5,8 until that thou didst not lay those things to thy heart Is.47,7; before verbs in the indicative mood usually ער־אַשר R. 1, 13, ער־שֵּ־ Cant.3,4, ער־שֵּׁר Gen.24,9, ערכי 49,10.- 4) of the degree of quality and quantity: יפה ערד מאר exceedingly fai. 1K.1,4; דער his disease being exceedingly severe 2Chr.16,12; עַר ערד very swiftly Ps.147,15; ערד אין מְסְפַּר without number Ps.40,13; ער־כַּמָה פָּעָמִים very many timesl K. ער הָתְמַהִמְהָם while, as ער הָתְמַהִמְהָם while they tarried Jud.3,26; עַר־ while this one was yet speaking Jb.1,18; עריכה וְעַריכה in the mean while 1K. 18,45.—

6) even to יְעַר־קְשָׁתוֹ וְעַר־קְשָׁתוֹ וְעַר־קַיְּתוֹ oven to his sword, his bow, and his girdle 1S.18,4.

עד III. (from עָּדָה I.) איי booty, proy Gen.49,27; Is.33,23; Zph.3,8. ער היי Ch. (= Heb. עַר I.) prep. 1) during Dan.6,8.— 2) till, to עַר בְּעַן until now Ezr. 5, 16; ער בְּעַן until that Dan.5,21; ער בְּעַר בְּי at the last 4,5; ער בְּרַת בְי to the intent that v. 14.

עָּדֶה II. (from עָּדֶה L; only pl. עִידְים) m. prop. period, hence: the menses בָּגֶר עִּדְיט a garment of the menses (i. e. soiled) Is.64,5.

ערא Ch. see ערא.

עדד see אין.

עְרָה I. 1) to pass over, to come upon (with עַן Jb.28,8.— 2) to approach, whence עוב I.— 3) to go on, to continue (of time), whence עובן II., עובן II. and Ch. עובן II. עובן II. עובן

עָרָה זוו. (fut. יַעָּה, ap. יַעָּה; amp. אַרָּה; amp. אַרָּה זוו.) to put on, to adorn oneself, to deck oneself בְּעָהָה בַּעָּהָה בַּעָּהָה בַּעָּהָ and as a bride adorneth herself with her jewels Is.61,10; אַרָּה thou shalt adorn thyself with thy timbrels Jer.31,3; fig. וְאַנְהְרָּעָּא נָאוֹן מָבִי deck thyself now with majesty Jb.40,10; יְאַנְהְרָעָּרִ נְּעָרִי and I decked thee with ornaments Ez.16,11.

Hiph. הָאֶרָה (pt. מִצְרָה (pt. מַצְרָה off, to take off בְּיִם קְרָה as he that taketh off his garment on a cold day Pr.25,20.

בּרָה Ch. (3 f. עַרָה; fut. שָּרָה a. אַיָּהָה) to come upon, with בְּ Dan. 3,27; with בְּ וֹיִ to depart from 4,28; of a law: to be repealed 6,9.

Aph. בְּיִה (pt. תְּבִיהְה) to take away, to remove Dan.2,21; with 5,20.

קרה n. 1) wife of Lamech Gen. 4,19.— 2) wife of Esau Gen. 36,2. און I. (from אין; pl. אוֹדְעֵי וֹ witness, testimony Gen. 21,30; 31,52.— 2) ordinance, law Ps 119, 22, 24, etc.

 the congregation of Israel Ex. 12,3.— 2) company, crowd עַרָת מָרֵעִים the company of the wicked Ps.22,17; Num.16,5; Jb.16,7.— 3) heap, swarm אַרָר a swarm of bees Jud.14,8.

writer 2Chr. 12, 15 = יְעָדוֹא מָדוֹא (עָדוֹא 9,29.–2) grandfather of Zechariah the prophet Zeh.1,1.

תְּדְרָת, עֵדְרָת, (from עָדְרָת, עֵדְרָת, עֵדְרָת, עִדְרָת, וּעִדְרָת, וּעִדְרָת, f. 1) testimony, precept, law Ps.19,8; 114,14; of the tables of the decalogue Ex.25,21, fully הְעֵדְרָת הְעֵדְרָת the ark of the testimony 31,18; אַרֹוּן הָעִדְרוּת the ark of the testimony 25,22.— עֵדְרָת צַלָּרָת צַלָּרָת בּצְרָת בּרָת בּצְרָת בּצְרָת בּצְרָת בּצְרָת בּרָת בּרָת בּרָת בּרָת וּעִדְרָת בּרָת בּרָת וּעִדְרָת בּרָת בּרָת וּעִדָּת וּעִדָּת בּרָת בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בְּרָת בּרְתְיּיִי בְּרָת בּרְתְיּיִי בְּרָת בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיִי בְּיּת בּרְתְיּיִי בְּיִיל בּרָת בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיִי בְּיּת בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיִי בְּיִיבְיי בּרְתְיּיִי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיִי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְייי בּרְתְיּיי בּרְתְיּיי בּרְתְייִי בְּיּיי בּרְתְיייי בּרְיייי בּיבְּייי בּרְתְיייי בּרְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבּיי בּיבּי

עְדִים (from עָדִים II.; אָדִיף, אָדִיף, אָדִיף, עָדִים עִּדִים וּשְּרָיִם אָדִי (m. 1) ornament Ex. 33, 5; Jer. 4, 30; Ps. 32, 9; ביבי excellent ornaments Ez. 16,7 — 2) trappings, harness בּבֶּירֶב נְרָכֶּן עָדִיי לָבְלִים with bit and bridle, even their trappings, must they be muzzled Ps.32,9 (Eng. Bible יְדִיי בַּפוֹב whose mouth).— 3) fig. the soul (Fuerst) בְּמִיבִי בַּפוֹב בַּפוֹב who satisfieth thy soul with good Ps.103,5 (Ges. acc. Targ.: thy years, i. e. age; Eng. Bible: thy mouth).

עריאל pr. n. m. name of several persons 1Chr.4,36; 9,12;27,25.

קרָה a. אַרָיָה pr. n. m. grand-father of king Josiah 2K.22,1 and several other persons.

עדים see עדים II.

עָרִיןְ (from עָרֵינָה; f. עָרִינָה) 1) adj. delicate, luxurious, voluptuous Is.47,8.— 2) pr. n. m. Ezr.2,15.

ערינא pr. n. a military commander under David 1Chr.11,42.

Pr. n. a field-officer of king
David ישֶׁב בַּשֶּׁבֶּת תַּחְבְּמוֹנְי י הוֹא pr. הוֹא pr. מַדְינֹן
Josheb-basshebeth, a Tahchemonite..., the same was Adino the Eznite, against eight hundred slain 2S.23,8. (This passage is probably corrupted; its original form may have been as given in 1Chr.11,11: הוֹא־בוֹרָה מָלְרֹי שִׁרְשִׁבְּם בַּן־חַבְּמוֹנִי... הוֹא־בוֹר אָתִרחָנִיתוֹ עַל־שִׁרְשׁׁ מֵאוֹת חְלָלֹי Jashobeam, the son of a Hachmonite..., who lifted up his spear against etc.; comp. also 2S.23,19.)

עָרִיתִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,36.

עַרָלֵי pr. n. m. 1Chr.27,29.

קרָלְת pr. n. a city in the south of Judah Jos.12,15; gent. עַרְלָם Gen. 38,1.

נדן to be delicate (Kal not used).

Hithp. הְעַבּוּן to live delicately, voluptuously Neh.9,25.

I. (only pl. אָדָנִים, sf. אָדָנִיּן, שְּׁרָנִים) ישׁנִי ישׁר. pleasure, delight, luxury ישְׁנִיִּים ישׁנִי עִּמְרִעִּיִם ישׁׁנִי עִמְרִעִּרְנִים in scarlet, with other delights (luxuries) 2S.1,24; Jer. 51,34; Ps.36,9.

וות II. pr. n. Eden, a region in which was situated the garden of

the first man Gen.2,8; בּוְשֵׁלֶּוֹן the garden of Eden v. 15.

עְּדֶן pr. n. a region in Mesopotamia 2K.19,12; Ez.27,23.— בֵּית עֶדֶן see under בֵּית.

עֶהֶנְה a. עֵהְיהָן (contracted from עֵהֶנָה , אַ עֵּהֶנְה) adv. until now Ec.4,2 a. 3.

기구 Ch. m. time Dan.7,12; 7,25;

ערנא pr. n. m. Ezr.10,30.

יי ערנה pr. n. m. 1) 1Chr. 12, 21. — 2) 2 Chr. 17, 14.

לְיֵּיְהָ f. sexual pleasure Gen. 18,12 (Targ.: youth; perhaps = Talm. אָרָן יִיִּרְ menses).

עְרֶעְּרָה pr. n. a city in the south of Judah Jos.15,22.

לְבִּעְ (pt. אָהֵעְ , f. הַבְּקֹע) to be redundant, to be more than enough, to remain over אָרָיָהְ that which remaineth, overplus Ex.16,23; Lev. 25,27; אָרֵייִהְ הְיִהְ the remaineth that remaineth Ex.26,12; אָרֵייִ הְיִנְיִּ הְיִלְיִּ הְיִלְיִבְּיִ הְיִלְיִבְּיִ הְיִלְיִבְּי הְיִלְיִי הְיִלְיִבְּיִ הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִלְיִים הְיִּלְיִים הְיִלְיִים הְיִּלְיִים הְיִּלְיִים הְיִּלְיִים הְיִּעְרִים הְיִּבְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִּבְיִים הְיִּלְיִים הְיִּבְיִּים הְיִים הְּיִּבְיִים הְיִלְיִים הְיִּבְיִּם הְיִּבְיִים הְיִים הְיִּבְיִים הְיִּבְיִּם הְיִּבְיִּם הְיִים הְיִּבְּיִם הְיִים הְיִּבְים הְיִּבְים הְיִּבְים הְיִּבְים הְיִּבְּים הְיִים הְּיִּבְים הְיִּבְים הְיִּבְים הְיִּבְּים הְּיִבְּים הְיִים הְיִּבְיִים הְיִים הְיִּבְים הְיִּבְים הְיִבְּים הְיִים הְיִים הְיִּבְים הְיִים הְיִּבְּים הְּיִבְּים הְּיִים הְיִּבְּים הְיִּבְּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְיִים הְיִּים הְּיִים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִים הְיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִים הְּיִים הְיִּים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְיִים הְיִים הְּיִּים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים בְּיבְּיִים הְּיִים הְיּים הְּיִים הְיוּבְיים הְיִים הְיִים הְיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְיוּים הְיוּים הְיוּים הְּיִּים הְּיִים הְּיוּים הְיוּים הְיוּים הְּיים הְּיוּים הְיוּים הְּיוּים הְיוּים הְיוּים הְיוּים הְיוּים הְיוּים הְיים הְיוּים הְיוּים הְיוּים הְיים הְיוּים הְייִים הְי

נערר (pt עורר); עורר עורר) to set in order, to arrange, to array oneself for battle עורר מערָכָּה that arrayed themselves for battle וֹלְעֵררֹ בְּלֹא־לִכ וְוֹב and to array themselves for battle with an undivided heart v. 38.

Niph. גְעָרֵר (fut. יִנְיָרֵר) to be

set in order, to be cultivated, to be digged (of a vineyard) לא יִנְבֵר וֹלא יִנְבֵר it shall not be pruned, nor digged Is.5,6.

II. to be wanting, deficient (Kal not used).

Niph. נְעָדֵר (fut. וַעָּדֶר; pt. f. f. קּעָדֶר; pt. fo be missed, to be missing, wanting, lacking 18.30,19; ערבאַר לא נִעְדָּר there was not one of them lacking 28.17,22; הַאָבֶר הָאָבָר הָעָדָר thus is the truth missing Is.59,15.

Pi. אָהָר (fut. וְעַהַר) to let be wanting לא וְעַדְרוּ דָּבֶר they let nothing be wanting 1K.5,7.

I. (sf. אָדְרִים ; pl. עָדָרים, c. עָדָרים)
m. herd, flock Gen.29,2; fig. of the people of Israel: אָדָרי the flock of the Lord Jer.13,17.

II. pr. n. 1) a city in the south of Judah Jos.15,21.— 2) a male person 1Chr.23,23 (see also מָנְבֵל under עָבֶר .

עְרֶר pr. n. m. 1Chr.8,15.

עדריאל pr. n. son-in-law cf king Saul 1S.18,19.

יבְּישִׁים (only pl. עִּדְשָׁים) f. lentil Gen.25,34; 2S.17,28.

עוָא see עוָא.

to be thick, dense (Kal not used).

Hiph. הַּעִיב (fut. יְעִיב) to cover with a cloud, to darken Lam.2,1. עוֹבְל pr. n. son of Joktan Gen.10, בא בל ב 1Chr.1,22. עובד pr. n. m. see עובד.

עונג (akin to אָנָה) to form round, whence מָעוֹג a. עְנָה a cake.— 2) den. from אָנָה; to form into a cake, to bake cakes; fut. sf. הַעְנָנְהָּ thou shalt bake it Ez.4,12.

Num.21,33; Deut.3,11.

עוּבֶב (from עַנָב) m. flute, pipe Gen.4,21 (Eng. Bible acc. Vulgate: organ).

round, to gather about. -- 2) to return, to repeat, to continue, whence 7'y. -- 3) to say repeatedly, to testify, to affirm. -- 4) to be firm, strong. (Kal not used.)

Pi. I. אָרָג' to surround, to gather about הָבְּגִּי רְשָׁעִים עְּוְּרָנְי the bands of wicked men have surrounded me Ps.119,61 (acc. Kimchi and Rashi: have robbed me; comp. עָרָה II.).

Pi. II. עוֹבֶר (fut. יְנִיהֵר; pt. יְנִיהֵר; pt. יְנִיהֵר) to make firm, to support, to strengthen Ps.146,9; 147,6.

Hithp. דְּהָעוֹרֵד to be established, to stand upright Ps.20,9.

 הַעִּיד בְּנוּ הָאִישׁ the man did solemnly protest to us Gen.43,3;נַחָעֵר בְּם and thou didst warn them Neh. 9,30.

Hoph. הוער לבְנֶעְלְיוּ to be exhorted, warned (with הוער לבְנָעְלִיוּ and warning was given to his owner Ex.21.29.

עוֹרַ, אַ (sf. עוֹרָי , עוֹרָי , עוֹרָן, עוֹרָן, עוֹרָן, עוֹרֶגָּה, עוֹרֶגָּה, עוֹרֶגָּה, adv. expressing: 1) continuance: still, yet, more עוֹר הַם מְרַבָּרִים they are yet speaking 1s.65,24; with sf. אוֹרָע he is yet Gen.43,27; ביוֹע he is yet Gen.43,27 they are yet Est.6,14; עוֹרֵינָה they are yet (of the eyes), acc. Kri עור ; we are yet Lam.4,17 they are no more Ps.104,35; with בְּעוֹר בַּיִבֶּה while it is yet night Pr.31,15; יבעירי while I am (i. e. while I exist) Ps.104,33; with וְם: since יִנְירָי since I am (i. e. ever since I have been in existence) Gen.48,15; מֵעוֹדָךָ since thou art Num.22.30.- 2) addition: besides, more עוֹד מִי־הָדְ To hast thou here any besides? Gen.19,12; עיר מִצַט still a little (i. e. but little is wanting) Ex. 17,4; אין עוֹד a) there is not more 2K.4,6. b) there is none else Deut. 4,39; בעור שׁלשָׁת יָמִים within yet three days Gen.40,13.- 3) repetition: again, once more Gen.9,11; 24,20; Jer.3,1; לא יַבף עוֹד not to do again any more Gen.8,21.

7iy Ch. (same as Heb.) adv. yet Dan.4,28.

et Azariah 2Chr. 15, 1.— 2) a prophet at the time of Ahaz 2Chr. 28,9.

prop. to curve, hence: to act crookedly, to do wrong, to sin (with עַנְיׁ Est.1,16; Dan.9,5.

Niph. בַּעִיה (pt. בַּעִיה 1) to be bent, to writhe (with pain) Ps. 38,7; אינות משמע I writhe so that I cannot hear Is 28,3.— 2) to be perverse בַּרְבַּעוֹת הַפַּרִבּוֹת בַּעַרַרָּת הַבְּעוֹת הַפַּרְבּוֹת הַבְּעוֹת הַבּעוֹת הַבּיּרָת הַבּיּרָת הַבּיּרָת הַבּיּרָת הַבּיּרָת הַבְּיִרָּת הַבְּיִרְבִּית הַבְּיִּבְית הַבְּיִּבְית הַבְּיִבְּית הַבְּיִרְבִּית הַבְּיִבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיִּבְית הַבְּיִבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיִבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְּית הַבְּיבְית הַבְּיבְית הַבְּיבְּית הַבְּיבְית הַבְּיבְּית הַבּית הַבּיבּית הַבְּיבּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבְּית הַבּית הַבְּיבּית הַבּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבּית הַבְּיבְּית הַבּית הַבּיבּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַבְּית הַבְּיבְּית הַבְּיבְּית הַּבְּית הַבּית הַיבְּית הַּבְּיבְית הַבּית הַבְּיבְּית הַבּית הַבְּיבְּית הַּבְּית הַבְּיבְיבְּית הַבּיבּית הַבְּיבְּיבְית הַבְּיבְּיבְית הַבְּיבְּיבְית הַבְּיבְּיבְּית הַבְּיבְּיבְיבְית הַבּיבְּיבְית הַבְּיבְיבְית הַבְּיבְיבְיבְית הַבְּיבְּיבְּיבְית הַבּיבְּית הַבּיבְּיבְיבְיבְּיבְית הַבּיבְּיבְיבְּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הַבּיבּית הּבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּית הּבּבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית הּבּיבּית ה

Pi. নামু 1) to turn, to make crooked Lam.3,9.— 2) to subvert, to overturn Is.24,1.

Hiph. הַּעָוֹה (inf. הַעָּוֹה, sf. הַעָּוֹה, sf. הַעָּוֹה, sf. הַעָּוֹה, to bend, to make crooked, to perverted their way Jer.3,21; בְּיֵבֶּה וֹ have perverted that which was right Jb.33,27; intr. to sin, to commit iniquity, inferior iniquity, I will chastise him 2S.7,14.

קה f. overturning, overthrow Ez. 21,32.

a. እነካ pr. n. a city, probably in Mesopotamia 2K.18,34, whence colonists were brought to Samaria 2K.17,24.

עוון see יעוון.

Tiy see iy.

(iuf. tiv) prop. to strengthen oneself, hence: to seek refuge לְעוֹז בְּקְעוֹז בַּקְעוֹז בַּרְעוֹז to seek refuge in the strength of Pharaoh Is.30,2.

Hiph. הַעִּיוֹ (imp. קָעֵוֹ, pl. הְעִיוֹ (הַעִּיוֹ , pl. הְעִיוֹ) to bring into safety הַעוֹ אָרָהְ לְּבָּוֹ הִעִי הַנְּבִי הַעִּי הַנְּבִי הַעִּי הַנְּבִים הַעִיוֹ לִבְּיִם הַעִיוֹ הַעִּיוֹ הַעִיוֹ הַעִּיוֹ הַעִּיוֹ הַעִיוּ הַעִּיוֹ הַעִּיוֹ הַעִּיוֹ הַעִיוּ הַבְּרִים הַעִיוּ the inhabitants of Gebim flee for safety Is.10,31 (Eng. Bible: gather themselves to flee); הְעִיוּ אֵל־תַּעְמֵרוֹ flee for safety, stay not Jer.4,6.

בּיְע (fut. ap. ២ ፲ ፲ 1) to rush, to fall upon (with אָל 15.14,32 Kri; 15,19.— 2) to treat rudely (with ት) 1S.25,14.

אַרָּאָ Ch. (= Heb. עֲוֹיֶ נְיָּ הָּ ; sf. קּ עֲוֹיֶ נְיָּ הָּ) f. perverseness, sin Dan.4,24.

יַבויל (from יָבוּיל) m. wicked, perverse person Jb.16,11.

עְוִילִים (from עוֹל ; pl. עְוִילִים , sf. עָנִילִים , m. child Jb.19,18; 21,11.

gent. pl. 1) Avites, aborigines of the country of the Philistines Deut.2,32; Jos.13,3.— 2) בְּעַנִים a city in Benjamin Jos.18,23.

עוית pr. n. u city in Edom Gen. 36,35.

ערל I. 1) to suck, to be young; only pt.f.pl. אַלוֹת young Gen.33,13.— 2) to suckle, to give milk בְּרוֹת עָלוֹת mìlch kine 1S.6,7.

עול בְּמִים (from עוּלְ I.; sf. אוּ עוּלְ וּמִים עוּלְ וּמִים וּגּל נְמִים וּגּל נִמִים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִּים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִים וּגַּל נִמִּים וּנִים וּגַּל נִמִּים וּיִּים וּבּל נִמִּים וּיִים וּצְיִים וּיִּים וּצְיִים וּבְּל נִמִים וּיִים וּיִּים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִּם וּבְּיִים וּבְּים וּבְּיִים וּיִּים וּבְּים וּבְּים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּים וּבּים בּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים בּיבּים בּיבּים בּים בּיבּים בּיבּ

to turn away, to pervert (Kal not used).

Pi עול (fut. יְעוֹל) to act perversely Is.26,10; pt. קעול perverse, unrighteous man Ps.71,4.

m. wicked man, wrong-doer Jb. 18,21.

(c. עָוֶל Ez.28,18; sf. אָוֶל 18,26) m. perverseness, wickedness Lev. 19,15; Ez.3,20.

עְוֶלְהָה (from עָוָלְהָה; poet. עַוְלְהָה; עַוּלְהָה; pl. עִיּלִה) ל. wickedness, injustice Is.59,3; Ez.28,15; Jb.5,16; Ps.58,3; 64,7; בְּוֹשַׁוְלָה a wicked man Ps.89,23.

עוֹלְה (from עְּלְה ; עָּלְה עִּלְה (trom עִּלְה ; עִּלְה עִּלְה (trom step, stairs Ez.40,26.— 2) burntoffering Ez.40,42; שֹנֵא נְּזֵלְ בְּעוֹלְה I hate robbery with burnt-offering Is.61,8 (others: I hate robbery and injustice). See also עֹרָה .

עוֹלֶה (= עוֹלֶה (עוֹלֶה לְפָתַח הַשְּעֵר) m. step, staircase אֱל־הַבָּתַף מְחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָתַח הַשְּעֵר at the side without the staircase, at the entry of the north gate Ez.40,40 (Eng. Bible: at the side without, as one goeth up to the entry etc.).

עוֹלֵלִים (from עוֹל I.; pl. עוֹלְלִים , c. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , m. child, infant, boy Lam.2,11; Ps.8,3;Jb.3,16. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , m. Jer.6,11; Lam.2,19; 4,4 עוֹלְלִים see עוֹלְלִים .

עּלְם , עוֹלְם (from עַלֵם I.; sf. יעֹלְם ; עוֹלְם pl. עֹלֶם, עוֹלְמִים m. prop. some-

thing hidden, hence: 1) time immemorial, antiquity ימות עולם the days of old Deut.32,7; חַרְבוֹת עוֹלַם the ancient ruins Is 61,4; נְתִיבוֹת מעוֹלָם the old paths Jer.6,16;מעוֹלָם a) of old, from ancient times Gen. 6.4. b) of a long time, long Is. 42,14; לְעַׂלֶמִים of old time, in ages of antiquity Ec.1.10.- 2) distant future, everlasting, eternity בַּעַתַה וער־עוֹלָם henceforth and unto eternity Mic.4,7; מַעוֹלָם עַר־עוֹלָם from everlasting to everlasting Ps.90,2; eternal sleep (i. e. death) Jer.51,39; בֵּית עוֹלַם eternal home (the grave) Ec.12,5; מיל everlasting life Dan.12,2; מִילַם the everlasting God Gen. 21,33; \7 he that liveth for ever Dan.12,7; עובר עובם a servant for ever (for life) Deut.15,17; לְעוֹבֶם for ever 2K.1,31; עוֹלָם וַעֵּר for ever and ever Ps.21,5.- 3) the world, worldliness בַם אַת־הַעוֹלֵם נָהַן בָּלָבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמִצְא הָאָדֶם also אַת־הַפַּעשָה אַשֵּר־עָשַה הַאַלהִים he hath set the world in their heart (i. e. he hath made them worldly-minded), so that no man can find out the work that God hath done Ec.3,11 (Vulgate: he submitteth the world to their scrutiny, without a man's being able to find out etc.).

עוֹם 1) to glow, to burn, whence בּיֵייָם.— 2) to cover, to veil. (Kal not used.)

Hoph. הוצם (fut. יועם) to be

covered, darkened Lam.4,1. See also ਹੁਣੂ .

עון to dwell, whence מְעוֹן, מְעוֹנָה, מְעוֹנָה, עְוֹנָה.

עוֹנְהָה I. (from עוֹנְהָה; sf. עוֹנְהָה) living together, cohabitation Ex.21,10.

עוֹניתָם (only pl. s/. עוֹניתָם Kri for Ktib עוֹניתָם f. acc. Kimchi: furrow קאָמָרָם לְשָׁמִי עוֹניתָם when they shall bind themselves in their furrows (allusion to the two kingdoms of Judah and Ephraim compared by the prophet to pair of plowing oxen) Hos.10,10. See also עוֹנִיתָם under ן עַיִּנִים בּיִּנִים עוֹנִייִּנְם בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּיִנִים בּינִים בּינִינִים בּינִים בְּינִי

עְיְעִים (redupl. from אָנְעִים m. pl. perverseness, confusion רוֹחַ עִוְעִים a perverse spirit Is 19,14.

קיניף, מף. לְינִיף (pret שְׁיִיּ ; fut. שְׁיִיף, מף. מְיִיף יִיִיף, מף. אַיְיִיף, מּף. אַיִּיף, מּף. אַיִּיף, יִיִיף, יִיִיף, מּר. אַיִּיף, מְּר. שְׁבִּּרוֹם עָבּוֹת שְׁבּוֹת עָבּוֹת young) with their wings Is.31,5.—2) to flutter, to fly Pr.23,5; 26,2; fig. of an arrow Ps.91,5; of the sudden attack of an army Is.11, 14.—3) to flit, to disappear Ps.

90,10.— 4) to be covered with darkness, to be gloomy (Stb.: to twinkle; comp. Hiph.) אַנְאָבָּה בַּבֹּקְר though thou be covered with darkness, thou shalt be as the morning Pr.11,17 (Stb.: when thou merely twinklest, it shall become as the morning; some interpreters read here אַנְאָרָה and render the sentence: darkness shall become as the morning).

Pi. קּמִעְפָּר (fut. קּמִעוֹיִי: pt. קּמִעְיֹפְר 1) to fly, to fly about Gen.1,20; ls.6,2.— 2) to brandish בְּיִלְּפָּר when I shall brandish my sword Ez.32,10.

Hiph. הָעִיף (fut. יְעִיף) to let fly הַעָּיִף עִינְין בּוֹ וְאִינָגּּוּ when thou lettest merely thine eyes fly (i. e. when thou merely twinklest) over it, it is no more Pr.23,5.

Hithp. הְּתְעוֹפֵּף to fly away, to disappear הָהְעוֹפֵּף נְּבְוֹדְם their glory shall fly away like a bird Hos.9,11.

אָן II. (akin to אַיָּי a. אַיַּי ; fut. ap. אָיִי to distinguish it from אָיִי of אָז I.) to be weary, to faint Jud.4,21; 1S.14,28.

קוֹע m. prop. what flies, hence; bird; coll. fowl, birds Gen.1,20; אָין אָבָבָ winged fowl v. 21.

קרץ (בין אין Ch. m. coll. fowl, birds Dan.7,6. ערץ (בין יין to counsel, to advise; only imp. pl. אין take advice Jud. 19,30; ענו עינו עינו take counsel together Is.8,10.

pr. n. 1) son of Aram Gen.10,

23; 1Chr.1,17.— 2) son of Nahor, Abraham's brother Gen.22,21.—
3) son of Seir, ancestor of an Edomite tribe Gen.36,28; 1Chr.1, 42.— 4) a region in the north of Arabia Deserta, between Edom on the west and Chaldea on the east, fully "" Jb.1,1; also poetical name of Edom Lam.4,21.

The to be pressed (Kal not used).

Hiph. הָעִיק (fut. יָעִיה; pt. מָעִיק הַנְּיִה אָנֹכִי מָעִיק הַחְהַיְּכֶּם to press הַבָּה הַמְּיִבְּק הַעִּיק הַעָּבְּלָה הַמְלֵאָה לָה עָמִיר פַּאָשֶׁר הַעִיק הַעִּיִק הַעָּבְלָה הַמְלֵאָה לָה עָמִיר lo, I will press you down, as a cart presseth that is full of sheaves Am.2,13.

עור I. (akin to נָעַר; fut. יִנְעוּר; pt. עוֹרָה ; imp. עוֹרָה , f. עוֹרָה (עוֹרָי) to wake, to be awake, to be astir אני ישנה ולבי ער I sleep, but my heart waketh Cant.5,2; נַרת עַר וִענָה to cut off him that waketh and him that answereth, i. e. every one living Mal.2,12 (Targ. ער וענה son and grandson; Eng. Bible acc. Vulgate: the master and the scholar).— 2) to awake עורה לפה תישן awake, why sleepest thou, O עורה כבוֹדִי עוּרָה לבוֹדִי עוּרָה בּבוֹדִי עוּרָה awake, my glory (i. e. my spirit), awake psaltery and harp! Ps.57,9; with אָל: for עוֹרָה אָלֵי מִשְׁפָּט צְוִיתָ awake for me to the judgment that thou hast commanded Ps.7,7; with צֵל against מהב עורי על־רעי awake, O sword, against my shepherd Zch.13,7; with לקבאת: toward one (i. e. to help one) Ps.59,5 .- 3) to awaken,

to rouse, to stir up אַיְעוּרֶּלּוּ he shall stir him up Jb.41,2 (Ktib נְעִירֶנּוּ Hiph.).

Niph. אָעוֹר (fut. יעוֹר) 1) to be awaked, roused (from sleep) Zch. 4,1; Jb.14,12.— 2) to be raised up Jer.25,32 (of a wind); Jo.4,12 (of a people).

Pi. ו. עוֹרֵר a. עיִר (fut. יְעוֹרָרְהָּ imp. יְעוֹרְרָה) to awake, to rouse, to excite, to stir up, to raise up to excite, to stir up, to raise up to stir up strife Pr.10,2; עוֹרֶר בְּבוֹרָה to stir up strength Ps.80,3; יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבֶר יִעֹבָר יִעֹבָר יִעֹבָר יִעֹבָר יִעֹבְר יִעִבר יִּעִבר יִּעִבר יִּעִבר יִּעִבר יִעִבר יִעִבר יִבר יִּעִבר יִּעִבר יִּעִבר יִיִּעִבר יִיִּעִבר יִיִּעִבר יִיִּעִבר יִּעִבר יִיבּר יִּעִבר יִיבּי יִּעִבר יִּיבְּי יִּעבר יִּיבְּי יִּעבּי יִּייִּי יִּיבְּי יִּעִבר יִּייִי יִּיי יִּייִב יִּיי יִּי יִּיי יִּיי יִּי יִּיי יִּי יִּיי יִּי יִּיי יִּי יִּיי יִּי יִּי יִּייי יִּי יִּי יִּי יִּי יִּיי יִּי יִּיי יִּי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּייי יִּייי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּיי יִּייי יִּיי יִּיי יִּייי יִּייי יִּיי יִּייי יִּיי יִּייי יִּיי יִּיי יִּייי יִּיי יִּיי יִּייי יִּייי יִּייי יִּיי יִּייי יִּייי יִּייי יִייי יִיייי יִּייי יִּייי יִיייי יִּיי יִיייי יִּיייי יִּיייי יִייי יִיייי יִּייי יִּייי יִייייייי יִּיייי

Hiph. יָעַר (fut יְעִיר, ap. מְנִיר,; pt. מָעִיר; inf. with בָּעִיר for נבּהָעִיר (בּהָעִיר 1) to wake up, to arouse Zch.4,1; אַנירָה שַׁחַר I will wake up the morning-dawn (i. e. I will awake early) Ps.57,9; fig. העירותי וֹשַׁבְּלוֹ I have waked up (i. e. raised) one from the north Is.41, 25; הַנְיֵר קנְאָה to excite jealousy Is.42,13; העיר חמה to stir wrath Ps.78,38; הַעִיר רוּחַ to stir up the the spirit Hag.1,14; הַנִיר כֹחַ to stir up one's power Dan.11,25; to waken one's ear, העיר און ל... i. e. to excite one's attention Is. 50,4. - 2) intr. to awake (with מידעַהָּה נָעִיר עַלֶּיךָ (ל , עַל now he

would- awake for thee Jb. 8, 6; יְטְשְׁפְּטִי judgment Ps.35,23; with accus.: to guard בָּנֶשֶׁר יְעִיר קְנּוֹ as an eagle guardeth his nest Deut.32,11; בְּנָעִיר אַנּוֹ awaking Ps.73,10 (בִּנְעִיר , parallel to יְמָרָאָר׳).

Hithp. הְּעְלוֹהְ to awake, to rouse oneself is.51,17; hence: to start from joy Jb.31,29; with בַּעֹל to stir up oneself against Jb.17,8.

עוּר (בְּרָה : only verb. n. עִּרָה to make bare יְעְרָה strip you, and make you bare Is.32,11.

Nipk. נְעוֹר (fut. יְעוֹר) to be made bare אֶרְיָה תָעוֹר בְשְׁהֶּךְ thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עוֹר (sf. יעוֹר , עוֹרוֹת, pl. עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹר (עוֹר , עוֹרוֹת, אַרוֹר) m. skin, hide, leather Jb.10,11; Ex.26,14; הַנְי הְעוֹר בְּלֵי בְּלוֹי הְעוֹר בְּעָר בְּלוֹי בְּלוֹי הַעוֹר בְּעָר עוֹר בְּשָרוֹי וֹאָל וֹר בּעָר בְּעוֹר בְּעַר עוֹר בְּעַר עוֹר בְּעַר עוֹר בְּעַר עוֹר שִׁנְי skin for skin (i. e. like for like) Jb.2,4; בְּעוֹר שֶׁנְי בְּעוֹר שֶׁנְי and I am escaped with the skin of my teeth (i. e. with nothing left) Jb.19,20.

אָרֶר Ch. m. husk of corn, chaff Dan. 2.35.

עור (den. from עור) prop. to be covered with a pellicle, hence: to be blind (Kal not used).

Pi. אָנְי (fut. יְעַיִּר) to blind, to make blind 2K.25,7; fig. מַעַוּר יְעַיִּרְ דְּעַיִּרְ בְּעִיּרְ בְּעִיְרְ בְּעִיּרְ בְּעִייִייְ בְּעִירְ בְּעִיּרְ בְּעִיּרְ בְּעִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְייִירְ בְּעִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּערְייִירְ בְּיִירְ בְּיִירְייִירְ בְּיִירְייִירְ בְּיִירְ בְּיִירְייִירְיִירְיִירְייִירְייִירְייִירְ בְּיִירְייִירְייִירְ בְּיִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְיייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְיייִירְייִירְייִירְיייִירְייִירְייירְייִירְייִירְיייִירְייִירְייִירְייִירְיייִירְיייִירְייִירְיייִירְיייִירְיייִירְייִירְיייִירְיייִירְייִירְיייִירְייִירְיייְרְייירְיייְרְיייִרְייְייירְיייְייִירְיייְרְייִירְיייְרְייִירְיייְרְיייְרְייִירְייִירְיייְרְייִירְייִירְייִירְייִירְיייְייְייִירְייְייי

עּוֹרִים (pl. עּוֹרִים) adj. blind Ex.4,11; Is.29,18; f. עַוֹרֶת Lev.22,22 (others: blindness); pl. f. עוֹרִית Is.42,7

עּרָרוֹן m. blindness Deut.28,28.

עַוְרִים Ktib Is.30,6 for עַוָרִים; see

עורת sse עורת.

עוֹשׁ (= שֵׁיּוֹח) to hasten, to make haste (others: to assemble); only imp. pl. אַנְשׁׁוּ וְבַאֹּא make haste and come Jo.4,11.

תְּבֶּע (akin to עְּבֶּע) to be bent, curved (Kal not used).

Pi. אָוֹע (fut. אָנִי ; inf. אַנִי 1) to bend, to make crooked, to pervert טַשְּׁבָּע מְיִבְּי to pervert אַנְי לָּנִי מְיִבְּעָּ to pervert judgment Jb.8,3; אָנָת בְּינָת נְּי to subvert one's way (i. e. to lead him into destruction) Ps.146,9; בְּיִבוֹ to subvert a man in his cause Lam. 3,36.— 2) to deal falsely, to cheat לְעִוּת מִאֹנִי מִרְמָה to deal falsely with balances of deceit Am.8,5.

Pu. אָנְת (pt. מְעָנָת to be crooked annot be made straight Ec.1,15.

Hithp. הָתְעוֹת to bend oneself, to bow down Ec.12,3.

- קרה (from יְנָתָה ; sf. עַנְהָה) f. propa bending, hence: injustice, wrong Lam.3,59.
- ייתי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.9,4.— 2) another person Ezr.8,14.
- עַן (from עַּוֹיִם, רְּיִנִים, נְיִנִים, נְיִנִים, נְיִנִים, לִּינִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, לְּיִנִים, מְלַּיִם, אוֹיִם, מְלַּיִם, אוֹיִם, אוֹים, אוֹיִם, אוֹים, אוֹים
- ענים (pl עוֹים f 1) goat, she-goat Lev.17,3; also שָׁר עוֹים Deut.14,4 and שְׁעִירָה עוִים Lev.4,28; שְׁעִירָה עוִים Lev.4,23 and יְּפִיר עוִים Dan. 8,5 a buck of the goats, a he-goat; בּוֹי עוִים a kid of the goats Gen.38,17.— 2) pl. עוִים goats' hair Ex.25,4; עוִים work of goats' hair Num.31,20.
- נוֹן Ch. m goat אָפִירֵי עוֹין he-goats Ezr.6,17.
- י אָין, אוֹץ (יוִין: אָיִין: , also יְּיִיְּי, חִיּבְיּי, once יְּיִיְּיִי, וּיִיּיִי, וּיִיּיִי, also יִּיְיִי, once יִּיִּיִייְיִי, Ps.81,2) m. 1) strength, power, might Ps.29,11; Jb.41,14: יעִייִּבְייִי my strong refuge Ps.71,8.— 2) splendor, glory Hab.3,4; Ps 96,6; אַרְיִּיִי the ark of thy glory (i. e. the ark of the covenant) Ps.132,8.— 3) praise

instruments of praise (i. e. for praising God) 2Chr.30,21.—
4) boldness Ec.8,1.

ייי אין pr. n. 1) a person mentioned in 2S.6,3 = אָנָה v. 6.— 2) name of two other persons Ezr.2,49; 1Chr.8,7.

whom one of the two goats set apart for a sin-offering was sent Lev.16,8—26 (acc. some. a demon dwelling in the wilderness; Eng. Bible: a scapegoat).

עוב I. (fut. יעוב ; pt. עוב , pl. עובים , c. עובי ; pt. p. עוב , f. עובי , pl. עובות; inf. בוע, בוע, sf. קבוע; imp. עַוֹב) prop. to loosen, hence: 1) to leave, to forsake Gen.39,13; Is.49,14; Ps.49,11; תַּמָה to forsake wrath, i. e. to cease from wrath Ps.37,8; עוב עוב to forsake counsel, i. e. to leave it unheeded 1K. 12,8.- 2) to forsake, to desert צַוֹבוֹת עָרֵי עַרֹאַר the cities of Aroer are deserted Is. 17, 2.— 3) to let, to permit will they let them (build the walls)? Neh.3,34.- 4) to let go, to give free vent אַעוֹבָה עלי שיחי I will give free vent to my complaint over me Jb.10,1.-5) to release, to set free בַּוֹרֵלִים beware that מִצוֹב לוֹ עֲוֹב הַאַנוֹב עִמּוֹ thou leave him not, but thou shalt surely release (i. e. unload the ass) with him Ex.23,5; here belongs the proverbial expression עצור ועווב the shut up and the

set free, i. e. the bond and the tree (meaning: all, every body) Deut.32,36; 1K.14,20, etc.

Niph. בּוֹטֶבֶּ (fut. בּוֹטָבֵּ ; pt. בּוְטָבֶּטְ to be left, forsaken, abandoned Ps.37,25; with יְ Is.18,6; with יְם: בּחָב מִבְּים will be abandoned by them Lev. 26,43.

Pu. אָיָב to be left, forsaken Is. 32,14; אָיך לא־עָיְבָה עִיר תְּהִלְּה how is the city of praise not forsaken? Jer.49,25(Stb.: freed, saved; Fuerst: built up, from עֵוֹב II.).

קובוק pr. n. m. Neh.3,16.

עובד pr. n. m. Ezr.2,12; Neh.7,17.

קר. n. Gaza, one of the fivo principal cities of the Philistines Gen.10,19; it was subdued by the Hebrews Jud.1,18, then recovered by the Philistines 2S.6,17; with ה loc. הַוְּלָיִל Jud.16,21; gent. עַוֹרָי Jos.13,3.

עור pr. n. see עור.

I. (from אָנה I.; c. אַזּרְבָּה I.) desolation Is.6,12.— 2) deserted place הַהְרֶּע בַּהְנָּע בַּה בַּאַנְיבָת בַּהרָּע as the deserted places in the forest Is.17,9.

II. pr. n. 1) mother of Jehoshaphat 1K.22,42.— 2) wife of Caleb 1Chr.2,18.

প্রিট্ (from শুট্) adj. strong, mighty Ps.24,8; as n. power Is.43,17.

קורו (from אָנוּווּ ; sf. עָוּוּוּ) m. might, power, strength Ps.78,4; 145,6; אַנוּרּ מִלְחָמָה strength of battle Is.42,25.

עוור see עוור.

עווד (fut. יעיד, ap. יעיד; imp. יעוד; inf. ווע , also ז'ע Is.30,2) 1) to be strong מעוברה strong is thy hand Ps.89, 14.— 2) to strengthen oneself בְּעִיוֹ to strengthen themselves in the strength of Pharaoh Is. 30,2; with על : to prevail upon Jud. 3, 10. — 3) tr. to strengthen און מון strengthen, O אַלהִים זוּ פַעַלְתַּ לַנוּ Lord, that which thou hast wrought for us Ps.68,29; בַּעוֹוֹז עִינוֹת תָהוֹם when he strengthened the foundations of the deep Pr.8.28; with 5: to give strength to הַחָבָמָה הָעוֹ לֶחָבָם שלימים wisdom giveth more strength to the wise than ten rulers Ec.7,19.

Niph. נוֹצֵוֹ to prove oneself bold; pt. נוֹצֵוֹ bold, fierce 33,19.

Hiph. TIT to make bold, to harden Pr.21,29; 7,13.

1719 pr. n. m 1Chr.5,8.

pr.n.m. a person mentioned in 1Chr.27,20 and other persons.

in 1Chr.7,2 and other persons.

נעויאל see עויאל

יניאל pr. n. m. a person mentioned in Ex. 6,18 and other persons, gent. עַניאָלי .

עוֹיְרָה a. עְיִיּהְ pr. n. Uzziah I, king of Judah 2K.15,13; Is.1,1; Am.1,1, also called עוֹרָיָה אַנוֹיִרָה 2K.15,1 a. 6.— 2) a person mentioned in 1Chr.6,9 — יַנוֹרְיָה v. 21.—3) name of several other porsons Ezr.10,21 etc.

אַנְיִנְיַ pr. n. m. Ezr.10,27.

עוֹבְיְעְיּ pr. n. 1) military commander under David 2S.23,31.— 2) a person mentioned in 1Chr.27,25.—
3) a place in Benjamin Ezr.2,24 = הית עוִמְוּת Neh.7,28

לייי f. species of eagle (acc. some) black eagle; others: marine eagle)
Lev.11,13.

עוק to dig (Kal not used).

Pi. পুলু to dig up, to till Is.5,2. Ch. f. signet-ring Dan.6,18.

קר, n. a city in the plain of Judah Jos.10,10; Jer.34,7.

עוֹר (fut. יעִוֹר ; pt. pt. y; יעִוֹר (fut. יעִוֹר ; pt. p. קוֹר ; עוֹר (fut. יעִוֹר ; imp. sf. עוֹר ; יעִוֹר ; imp. sf. יעִוֹר ; inf. יעִוֹר (עִוֹר) to help, to assist, to aid בּיר לְּאֹר לִח לִי לְאֹר לִח what assistance hast thou given to the powerless Jb.26,2; עַוֹר לְרָעָה to help forward the mischief Zch. 1,15; עוֹר אַחַר to sustain, to sup-

port one 1K.1,7; תְּמְרֶהְעָה helpers, confederates of the war 1Chr.12,2.

(only pt. pl. מַעָוִיר (only pt. pl. מַעָּוִיר for מַעַוִירִים) to help 2Chr.28,23.

II. (= אָצַר 1) to surround, to enclose, whence עַוֹרָ

עָוֶר (sf. עָוְרָדּ, עָוְרָדּ, עָוְרָדּ, etc.) m. help, assistance Ex.18,4; Ps.121,1; concretely: helper Gen.2,18; Ps. 70,6.

עָּוֶרָה II. pr. n. m. 1) 1Chr.4,4 = עָּוֶרָה v.17.— 2) name of two other persons Neh.3,19; 1Chr.12,10.

יייי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,42.— 2) another person 7,21.

בּוֹר a. אוֹר pr. n. m. name of several persons Jer. 28, 1; Ez.11,1; Neh.10,18.

pr. n. Ezra 1) a celebrated priest and scribe, who led up a colony of Jews from Babylon to Jerusalem Ezr. chap.7—10; Neh. chap. 8; 12,26 a. 36.— 2) a contemporary of Zerubbabel Neh. 12,1.— 3) another person Neh. 12,33.

קיבור אל pr. n. m. name of several persons 1Chr.25,18; Ezr.10,41; Neh. 11,13; 1Chr.25,18, etc.

; עֶּוְרְתָה (lengthened יָעָוְרָת . אַ עָּוְרָת ; c. עָּוְרָתִי (אַוְרָתִי f. 1) help Is 10,3; Ps.60,13; יָעִוּרָת the help of the Lord Jud.5,23; עוֹרָת to my help Ps.38,23; מְּוֹרָתְה עָוֹרָתְה לְנוּ arise for our help 44,27.— 2) pr. n see אַוֹרָת II. 1.

קירה (בּזְרָה f. 1) court 2Chr.4,9.— 2) projection, ledge הְּעַוְרָה הַהַּחְתוֹנָה the lower projection Ez.43,14.

עורי pr. n. m. 1Chr.27,26.

עוֹרִיאֵל pr. n. m. 1Chr.5,24 etc.

קירה a. לוֹדְיָה pr. n. 1) king of Judah, more frequently אָוֹיָה, which see.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.— 3) see אַרוֹיִהְרּ 2.— 4) a person mentioned in 1K.4,2 and others.

persons 1Chr.3,23; 8,38, etc.

עוֹרָת see עֵוֹרָת.

עוָה see עוָהי.

m. stylus, writing-tool, pen Jer. 17,1; עַם מֹפָר the pen of a writer Ps.45,2; עם מֹפְרִים the pen of the writers is in vain Jer.8,8.

אַבְּאַ (= Heb. נֵצְּדְּה) f. counsel Dan. 2,14 (see quotation under מְעָם).

עָּמָה (fut. יְעָמָה , ap. יַעָמָה; pt. תְּטָּה; sf. אַנְמָה ; inf. עָמָה) ווי עיבור to wrap, to veil, to cover יְעָמָה and he will surely cover thee Is.22, 17.— 2) to veil or wrap oneself, to clothe oneself; with accus. בּעָיל clothed in a robe 1S.28,14;

fig. of God עָּמָה אוֹר כַּשֵּׁלְמָה clothed with night as with a garment Ps. 104,2; אָנְאָה he was clothed with zeal as with u cloak Is.59,17; pt. f. בְּעִמָּיִל בְּעִיּלְי בְּאָרָה as one veiled (i. e. as a veiled mourner) Cant 1,7.— 3) to put on (a garment) יְּמָבְּרִי מִצְרִים בַּאָשֶׁר יַעְמֶה וְעָבֶה אָת־בָּגְרִי מִצְרִים בַּאָשֶׁר יַעְמֶה and he (Nebuchadnezzar) shall wrap himself with the land of Egypt, as a shepherd putteth on his garment (i. e. he shall easily get possession of it) Jer.43.12.

Hiph. הָשְּׁשְׁה (fut. יִּעְשָׁה מוֹנָה early rain covereth it with blessings Ps 84,7 (Eng. Bible acc. Kimehi: the rain filleth the pools, reading הָּעָמִיתְ עָלְיוּ : עַל thou hast covered him with shame Ps 89,46.

m. vessel (acc. Ibn Ganach: resting-place of herds); only pl. sf. בְּיִבְיוֹ מְיִלְאוֹ חְדְרֶב בֹּילִי מְיִנְיוֹ מְיִלְאוֹ חְדְרָב his vessels are full of milk Jb.21,24.

עמישה (from עמיש) f. a sneezing Jb.41.10.

קביל (pl. מָטַלְּפִים) m. bat Lev.11, 19; Is.2,20.

קְּטֵּוּף (fut. יְצִיטֵף, -יְצִיטֵף; pt. p. יְצִיטֵף; יְנִיטֵף יִנְיִטְף יִנְיִיטְף; pt. p. יְצִיטְף; יִנְיטִף יְנִייִן יְלֹא אָרְאָה he hide the himself on the right hand, that I cannot see him Jb. 23,9; יִנְיטִף יִייִר הְּחָיִם לְטוֹי violence covereth him as a garment Ps.

Niph. אָטְמֵלְ (fut. מְעָמֵךְ ; inf. with בְּּ . אְמֵיךְ for אָנְמֵלְ to faint, to be exhausted בְּעָמֵךְ עוֹלֵל וְיוֹגִק because infants and sucklings faint away Lam.2,11.

Hithp הָתְעַמֵּף (fut. מָנְהַעַמֵּף) to faint, to be feeble בָּרְהָעַמִּף איי when my soul fainted within me Jon.2,8; Ps.107,5.

Hiph. הָעָטִין (inf. הָעָטיִר) to be or become feeble וּבְּעָטיף בַּצֹאוֹן and when the cattle were feeble Gen.30,42.

רָנְיּטְרָנוּ (fut. יְנְיִטְרָנּוּ , sf. יְנְיִטְרָנּן; pt. אָטָרָנּן , pl. יְנְיִטְרִים to surround, to encompass Ps.5,13; with אָל 1S. 23,26.

Pi. אָמָטְ (fut. יְשֵמֵי , sf. אָתְיּמְהָ ; pt. אָנְמִי to encircle, to crown Ps.8.6; 65,12; Cant.3,11.

Hiph: קּשֶּׁמִיר to crown, to bestow crowns; pt. צר הַפַּעִּמִירָה Tyre, the crowning city Is.23,8.

בְעֵלֶה בּעֶלֶה a crown to her husband Pr.12,4.— 2) pr. n. f. 1Chr. 2.26.

קרות (אין אַמְרוֹת pr. n. 1) ב city in Gad Num. 32,34.— 2) a city in Ephraim Jos.16,7, also called עַטְרוֹת בִּית יוֹאָב (v. 5.— 3) בְּיַטְרוֹת בִּית יוֹאָב (a city in Judah 1Chr.2,54.— 4) עַטְרוֹת a city in Gad Num.32,35.

עמש to sneeze, whence עמש .

עני (mostly with art. אָבֶי) pr. n. a city of the Canaanites in the northern part of Benjamin, eastward from Bethel Gen.12,8, also called אַיָּה Neh.11,31, אַיָּאַ 1Chr. 7,28 and עַּיָּה Is.10,28.— 2) a city of the Ammonites Jer.49,3.

עי (pl. עִיים, also עִיין Mic.3,12) m.

1) heap, ruin Mic.1,6; Ps.79,1; for
יאָים Jb. 30, 24 see in its order. —

2) עִיים pr. n. a city on the
mountains of Abarim Num.35,45,
fully עִיִים v. 44. — 3) עִיִים pr. n. a city in Judah Jos.15,29.

עי see עיא.

pr. n. Ebal 1) a mountain north of Sechem, opposite to mount Gerizim Deut.11,29.— 2) איבָּל, which see.— 3) an Edomite Gen 36,23.

עיה see עיה.

עיין pr. n. a fortified city in Naphtali 1K.15,20.

עירת Ktib for עירת, which see.

עים (from נגים; c. ניט) m. ravenous

creature, bird of prey Jb.28,7; coll. ravenous birds Gen 15,11; Is. 18,6; אַפֿיע מַלְעָבָיע the ravenous among birds Ez.39,4; עַנִיע אָבוע a speckled bird Jer.12,9.

a rock of the same name Jud. 15,8; 1Chr.4,3.

עילום (עילם (עילם) m. eternity 2Chr. 23,7.

עיב'י pr. n. military commander under David 1Chr.11,29 = צַיִּבְׂמוֹן 28.23,28.

קלֶם pr. n. Elam 1) the eldest son of Shem Gen. 10,22.— 2) a region between Persia and Babylonia, where the royal city Susa was situated Is.21,2, more fully אַילָם מוּלָם Dan.8,2.— 3) אַילָם מוּלָם Dan.8,2.— 3) אַילָם מוּלָם בּילָנִים בּילָם מוּלְילָם בּילִינָם בּילִם מוּלִילָם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם מוּלִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם מוּלִם בּילִם מוּלִם מוּלִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם בּילִם מוּלִם בּילִם מוּלִם בּילִם בּילִם בּילִם בּילִם מוּלִם בּילִם בּילִים בּילם בּיל בּילם בּילים בּילי

יעִים (from יְעִיָם) m. heat, glow, might בְּעִים רוּחוֹ with his mighty wind Is.11,15.

עין = Ar. אין to flow (as water, tears), whence עָיָן eye, fountain.

עיִן (יְרְ עִינִי אָנִי אָנִי פּר עִינְי אָנִי אָנִינְם אַנְּנִים אָנִינְים אַנְינָים אַנִינְים אַנִּינְים אָנִינְים אָנִינְים אַנִּינְים אָנִינְים עִינִינְים אַנִּינְים עִינִינְים אָנִינְים עִינִינְים אַנִּינְים הַעִּינִים הַּעִינִים אַנִינְים אַנְינִים הַעִּינִים אַנְינִים לאָנִינְים the seeing eye Pr.20,12; בּינִינְים לְּעִינִים fair of eyes 1S.16,12; בּינִינְים before the eyes (in the sight, presence) of ... Gen.23,18;

28.12,11; ... שים עין על to look upon, to direct one's attention to... Jer 24,6; Am 9,4; ציני על־בֶּל־ mine eyes are upon all their ways Jer.16,17; with אָל: יוֹצִין יִי אֵל יְרָאֵיו the eye of the Lord is upon them that fear him Ps. 33,18; with ב: תַּמִיר עִינֵי יִי אַלהַיךּ To the eyes of the Lord thy God are always upon it Deut.11,12; thine eyes are upon me Jb.7,8; of interiors looking up to superiors: עִינֵי בֶּל־יִשִּׁרָאֵל עָלֵיך the eyes of all Israel are upon thee ווא.1,20; with לִייָ עֵין אָדָם וָכֹל : לִייָ עֵין אָדָם וָכֹל toward the Lord is the eye of man and of all the tribes of Israel Zch.9,1 (others: the Lord's eye is upon man and upon all the tribes of Israel); with of something upon which one depends: בָּלְתִּי אֶל הַמֶּן עִיגִינוּ only to the manna are our eyes (directed) Num.11,16; בָּעִינֵי in my eyes, according to my mind Ps. 37,16; הַמִיב בּעִינִיך what is good in thine eyes (i. e. what seemeth good to thee) Jud.10,15; בע בְּעֵינֵי displeasing to one 18.8,6; כַּלִיוֹן עינים a failing of eyes Deut.28, 65; עינים elevation of the eyes, i. e. haughtiness Pr.21,4; מינים low of eyes, i. e. humble Jb.22,29; שוֹב עוֹן he that hath a good eye, i. e. that is liberal, bountiful Pr.22,9; בע עין he that hath an evil eye, i. e. that is envious Pr.23,6.— מֵינֹתָם Ktib Hos.

10,10 same as עיניהם their eyes; acc. Targ: in binding them with the yoke at both their eyes; Ges.: in binding them before their two eyes (comp. Gen.42,24). See also עונה - 2; look, face, appearance, color נעין as the appearance (or color) of bdellium Num.11,7; אַנוֹנע עמד בעיניו if the plague have remained unchanged in its appearance Lev.13,5; עין הארץ the face of the land Ex.10,5.- 3) open place, cross-road בַּבָּתַח עִינַיִם Gen. 38,14, or בַּעוֹנֵים v. 21 in the open place, at the cross road (others: at the gate of Enajim; see עינים pr. n.). - 4) spring, fountain, well Gen.49,22; more fully עין הַמַּיִם 16,7; with ה loc. הַצְינָה unto the well 24,45; pl. עינות , c. עינות Ex. 15,27; Deut.8,7.— 5) pr. n. a city in Simeon Jos.15,32 = עין רמין Neh.11,29; also a place in the north-east of Palestine Num.34,11. עין Ch. (c. עיני ; pl. עינין , c. עיני) f. eye Dan.7,8; Ezr.5,5.

Jos.17,11; 1S.28,7.— מין חַדּוֹ in Issachar Jos.19,21.— יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ חַצּוֹר in Naphtali Jos.19,37.— יוֹ יוֹ יִי בְּיִּר בּפּפּ מִין מִשְּׁפְּט הַחַרוֹ see מִין הַשְּׁפְט הַחַרוֹ a fountain south-east of Jerusalem IK.1,9.— יוֹ יִי בּפּין בְּפּין בַּפּין בּפּין בּיין בּפּין בּפּין בּפּין בּיין בּפּין בּיין בּפּין בּיין בּפּין בּיין בּייין בּיין בּייין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייין בּייין בּיין בּיין בּיין בּייין בּייין בּייין בּיין בּייין בּייין בּיין בּייין בּיין בּייין בּיין בּייין בּיייין בּייין בּי

עין (den. from עין eye: pt. עין) to eye askance, to look jealously and Saul looked jealously on David 1S. 18,9 (Ktib מון).

מינֶם a. עִינֶם pr. n. a city in Judah Gen.38,21; Jos.15,34.

מינון see חַצֵּר עִינוֹן under חָצֵר under.

ת, לים see תובם.

קינן (2.29.— pr. n. m. 1) Num.1,15; 2,29.— מינן a place in the north of Palestine Num.34,9 = חַצֵּר עֵינוֹן Ez.47,17.

עָיֵף (בְּשֶׁרְ to faint, to be wearied; with יָנ to succumb עִיפָּה נַפְּשָׁר my soul succumbeth to the murderers Jer.4,31.

קים (pl. עַיפִים) adj. faint, weary, exhausted Deut.25,18: f. נָבָּשׁ עֵּיִפָּה an exhausted (thirsty) soul Jer. 31,24: fig. אָרֶץ עֵיבָּהְה a thirsty land Is.32,2; rs n. עַיִּבְּה a weary beast Is 46.1.

עיפה I. (from איפה) f. 1) darkness

that turneth the morning light into darkness Am. 4,13 (Stb.: that turneth darkness into morning light; others: that maketh the morning-dawn and darkness); poet. אַבְּעָּע Jb.10,22.

וו pr. n. 1) son of Midian and a tribe descended from him Gen.25,4; Is. 60,6.— 2) a male person mentioned in 1Chr.2,47.—
3) a female person 1Chr.2,46

עיפי pr. n. m. Jer.40,8 (Ktib עיפי).

עיר ו. (from עָרִים ; pl. עַרָּים, only Jud.10,4 (עַרָים /. 1) city (prop. watch-place) Gen.4,17; 11,4; of Jerusalem עִיר־אֵלהִים the city of God Ps.46,5, עיר הַקּהָשׁ the holy city Is.52,1, עיר יַהוּרָה the city of Judah 2Chr.25,28; עיר ואם a city and a mother, i. e. a mother city, a metropolis 2S.20,19; עיר מָבְצַר a fortified city 2K.3,19; עיר חוֹמָה a walled city Lev.25,29; of separate parts of a city: עיר הַפַּיִם the water-city (part of Rabbah) 2S 12,27; עיר בית הבעל the city of the house of Baal (part of Samaria: 2K 10,35; by metonymy: the inhabitants of a city Jer.4, 29.- 2) in geographical names: a) עיר המלח a city in the desert

of Judah, near the Dead Sea Jos. 15,62. b) עִיר נְחָשׁ an unknown place 1Chr.4,12. c) אַבֶּשׁ a city in Dan Jos.19,51, prob. = עִיר הַתְּבְרִים which see. d) עִיר הַתְּבְרִים the city of palm-trees, i. e. Jericho Deut.34,3.— א עִיר pr. n. m. 1Chr. 7,12 = עִיר v. 7.

עיר Ch. m. a watcher (of archangels) Dan.4,10.

אָיְרָ pr. n. 1) a priest at the time of David 2S.20,26.— 2) two of David's warriors 2S.23,26 a. 38.

עִירֶד pr. n. son of Enoch Gen.4,18. עירָד pr. n. m. 1Chr.4,15.

עירי see עירי I. 3.

יְרֶם pr. n. head of an Edomite tribe Gen. 36, 43,

בּירִם a. עֵירְם adj. naked, bare Gen. 3,11; pl. עִיְרָמָם v. 7; as n. nakedness Deut.28.48.

 $\underline{v}, \underline{v} (= \underline{v}, f. \text{ the Great Bear}$ (constellation) Jb.38,32.

עיָת pr. n. see עַיָּת 1.

נבל to intertwine, to interweave, to weave, whence עַבָּבִישׁ

עְרָבּוֹר pr. n. m. 1) a person mentioned in Gen.36,38.— 2) another person 2K. 22, 12 = עַרָבּוֹן 2Chr. 34.20.

שׁלְבִּישׁ (from בכי with the ancient noun-ending ייִי; comp. ייִשׁ החסים. ייִי מייִי; comp. ייִישׁ החסים. איר, thence: spider מַבְּרִישׁ a spider's house, a spider's web (a figure of fragility) Jb.8,14, also קוֹרֵי עַבְּרִישׁ a spider's threads, cobweb Is.59,5.

תַּבְבָּרֵיכֶם (pl. c. עַבְּבְּרֵי, sf. עַבְבְּרֵי) m. mouse Lev. 11, 29; Is. 66, 17; IS. 6,4 a. 5.

אבל pr. n. Accho, a city on the Mediterranean in Asher Jud.1,31, afterwards called Ptolemais, now Akka, also French St. Jean d'Acre.

רוֹב pr. n. a valley near Jericho Jos. 15,7; Is. 65,10; Hos. 2,17.

ן עָבֶּר pr. n. m. Jos.7,1 = עָבָר 1Chr. 2,7.

סבַשָּׁ to link together, to fetter (Kal not used).

Pi. אָבֶּט (fut. יְעַבֶּט) to tinkle with anklets הְבְרַנְּלֵיהֶם הְעַבַּסְנָה and they tinkle with the anklets on their feet Is.3,16.

מְבֶּבֶּת (from יְבֶּבְּתִים pl. מָבְבָּת m. 1) anklet, ankle-band הַּבְּבָּת the beauty of the anklets Is.3, 18.— 2) fetter, chain יְּבָבָּת אָלִי לִּי מֹשׁ as fetters to the punishment of the fool Pr.7,22 (acc. Ges. this difficult passage may be rendered: as one bound in fetters goeth to the punishment of his folly).

קבְּבֶּע pr. n. daughter of Caleb Jos.15,16; Jud.1,12.

עָבֶר (fut. יַּיִעְכּר ; pt. עָבֶר , pl. c. עָבָרי) to trouble, to disturb, to afflict, to grieve Gen.34,30 · 18.14,29; Pr. 11,29; עַבֶרי שָּאָרוֹ אַבְיָרִי) he that is cruel troubleth his own flesh Pr. 11,17.

Niph. גְּיְכֵּר (pt. נְיְלָּבְר) to be troubled, stirred (excited) Ps.39,3; pt. f. קַבְּרָן as n. trouble Pr.15,6.

עַבְרָן pr. n. m. Num.1,13.

בּלְעֵיבֶי m. adder, viper Ps.140,4.

על. a. על (from על.) m. upper part, height מִעֶּל from above Gen.27, 39; of God: the most High אָלִיעֵל though they call them to the most High Hos.11,7; יְשׁוּבוּ they return, but not to the most High 7,16; as adv.: יְשׁוּבוּ who was raised up on high 2S. 23,1.

gation: הֵיוּ עֲלֵי לְטֹרֵח they are a burden upon me Is.1,14; בַּל־מַחָסֹרָךָ let all thy wants lie upon me Jud.19,20; עלי היו כלבה all these things were upon me Gen. 42,36; עָלֵי לָתָת it is obligatory for me to give 2S.18,11; בַבַר עַל to be heavy upon Is.24,20; here belongs מָתָה עָלֵי רָחֵל acc. Ges. Rachel died, a heavy loss upon me Gen.48,7 (Eng. Bible שַבַּע by me; others: to my sorrow); חַנָה עַל to live upon, to live by Gen.27, 40; Deut.8,3; Is.38,16; נוֹא עַל to come upon, to attack Gen.34,27; נטש על ;to put upon 21,14 שים על to leave with (i. e. in one's care) וS.17,28; בישע to confess to a sin Ps.32,5; קַצַף עַל to be angry with Gen.41,10; נַסַף עַל to add to Lev.5,16; hence: שַבר עַל קבר misfortune upon (added to) misfortune Jer.4,20; ימים על־שַנה days upon (added to) a year, i e. more than ת year Is.32,10; על נשיו upon (in addition to) his wives, i. e. besides his other wives Gen. 28,9; נְחַשֵּׁב עַל to be reckoned to 2S.4,2.— 2) above, over אָנְינִיבָּרָ let it fly above the earth Gen.1,20; also with predicates expressing covering or protection (see בְּבָן, עֲבָה, הָבָבֶן, עֲבָבוֹ, בָּבָן: they were a wall around us 1S.25,16; also with verbs expressing pity (see Din. בְּבֶּר), as well as with those expressing authority, rule: שוֹם תַּשִּים then mayest thou indeed עַלִיךְ מֵלַךְ

set a king over thee Deut.17,15; who is over the house (a superintendent) Is.22, על ראש above, beyond על ראש above my chief joy Ps. 137,6; על ינדתה beyond the time of her separation Lev.15,25; my hand, i. e. my בַּבְדֵה עַל־אַנְחַתְי stroke, is heavier than my groaning (prop. beyond my groaning) Jb.23,2.—(4)) of, concerning 737 על to speak of 1K.5,13; חַוָּה עַל Is. 1,1, נְבָא עֵל 1K.22,8 to prophesy concerning; שַׁמֵע עַל to hear concerning one Gen.41,15; בַּע עַל to know concerning Jb.37,17; בַל concerning this matter Est. 9,26.— (5) for, for the sake of, because of יְחָפַּלֵּל עֲלִיכֶם he shall pray for you Jb.42,8; נַלְחַם אַבִּי my father fought for you Jud.9,17; עַלֵיךְ הֹרָנָנוּ for thy sake are we slain Ps.44,23; בעמד על־ שׁבֶּגְי עַמֶּךְ who standeth for the children of thy people Dan.12,1; thou shalt die הַּנְּהְ מֵת עַל־הַאִשָּה for the sake of the woman Gen. 20,3; על־בּלִי הָגִיד לוֹ in that (because) he told him not 32,20; hence: על־זֹאת why? 1K.9,8; על־זֹאת Jer.4,28, שַל־בֵּן Gen.2,24 therefore; על־דבר Gen.21,11, על־דבר Gen. על כי Deut.29,24, על כי Deut.29,24, על 31,17 because; על־דָּבֶרָת יֵי to the end that Ec.7,14; בשים because of the name, i. e. after the name ib.; with inf.: עַל־צַּרָקוֹ נַבְּשׁוֹ מָאֱלֹהָים because he considereth himself

more just than God Jb.32,2; יעל and for that the dream was doubled Gen. 41,32; של־אמרה because thou sayest Jer. 2,35.—(6) בל frequently expresses proximity, hence: before, near, by, at, to אשר על־הערת which is before the ark of testimony Ex. 27,21; על־הַעוֹן by the fountain למאחרים על־חנין they that tarry long at the wine Pr. ב3,30; לא־תַקַּח הָאָם עַל־הַבָּנִים thou shalt not take the mother when she is near the young Deut.22,6 (others: the mother with the young); עַל־פָּרַח רֵעִי אָרֶבְתִּי I have laid wait at my neighbor's door Jb.31,9; על־יִמְינוֹ at his right Zch. כּרָתִי בְרִיתִי עָלֵי־וֶבַם who make a covenant with me by sacrifice Ps.50,5; עָמֵר עַל , נְצָב עַל to stand near, by Gen. 18,2; Ex. 18,13; בַּל דָּבֶּי to thy face Jb.1,11; pleonastically: על־אַחֶרֶיהָ behind it Ez.41,15; על־לְפָגֵי before Ez.40,15; frequently coupled with 72, which see. - (7) in a variety of meanings expressed by other prepositions: a) like 58, 5 to, toward: she came up וָהָיא עַלְתָה שָׁלֵיהָם unto them Jos.2,8; בַּב הַמֶּרָך עַל־ the king's heart was toward Absalom 2S.14,1;ועבי תשוקתו and his desire is toward me Cant. 7,11: וָאָפְנָה עַל־יָמִין that I may turn to the right Gen.24,49; בּייִּכְבּוֹ as he that is wise may be profitable unto himself Jb.22,2; יָנֶעָבַב עָלָיו שִּׂיחִי may my speech be agreeable to him Ps.104, הישת פּוֹרֵשׁ עַל־פִּעָמַיו he spreadeth a net for his feet Pr.29,5; to direct one's attention to Jb.1,8; מיב על pleasing to Est.3,9; בע עַלֵיו grievous (displeasing) unto him Ec.2,17; עשה to do a favor to (to deal kindly with) 1S.20,8. b) like ער unto: עַל־כַּנְפוֹת האַרֶץ unto the ends of the earth Jb.37,3; על-מוּת unto death Ps.48,15. c) like 2 and עם with: עַל־שָׁמוֹת בָּגֵי יִשְׂרָאֵל with (others: after) the names of the children of Israel Ex 28,11; האנשים the men with the women Ex.35,22; ועיש על־בַּנִיה the Great Bear with its young (its satellites) Jb.38,32. d) against: ו הנני עליה I am against thee Ez. 5,8; קום על to rise against Ps. 3,2; חנה על־עיר to encamp against a city 2S.12,28; ביל to design against Gen.50,20; Jer.11,19. e) like עַלֵי לָבָּי דַנָּי in, within: עַלַי לָבָּי my heart within me is sick Jer. 11,18; נְהַפַּךְ עָבֵי יָבִי my heart is turned within me Hos. 11,8; מה why art תִּשְׁתוֹחַחִי נַפִּשִי וַתְּהַמִי עַלִי thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted in me? Ps.42,6; עָלֵי רוּחָי when my spirit was overwhelmed within me 142,4; על־בַּעְתַּךּ though it is within thy knowledge Jb.10,7; my defence is in God Ps.7,11.- (8) with words of other parts of speech as adv. or prep. על שֵׁקָל falsely Lev. 5,22;

על־נַתָּר slightly Jer.6,14; על־נַתְּלָה plentifully, abundantly Ps.31,24; before, in the presence of Gen.25,18 (otherwise: upon the surface); בל-ש after, according to Gen.43,7; Pr.22,6 (see 75).— 9) with prefixes בעל (a) בעל according to בַעל וְשֵׁלָם בּעל וְמָלוֹת בָעַל according to their deeds, accordingly he will repay Is. 59, 18. (b) מְעֵל from, off, out off, above, upon והפל מעל הגמל and she alighted off the camel Gen.24,64; out of the book Is.34,16; to lighten of Jon.1,5; get thee way from me Ex.10,28; עוֹרִי שַׁחַר מִעֶּלִי my skin is black upon me Jb.30,30; עַמַר to stand beside one Jer 36, 21;לק: above Gen.1,7; Neh.12, 31 a. 37.

עלינא (sf. עַלְיהָר , עַלְיהָר , עַלְיהָר) עליק. אָלֶינָא (עַלִּיהִר) prep. 1) on, upon Dan.2, 10.— 2) over, above Dan.5,23; יח של די שור שור than 3.19.— 3) for על דְּנָה for which cause, therefore Ezr.4,1. (= Heb. אַלְּיהָר עַל).— 4) to, unto שְׁבַר עַל to be acceptable to Dan.4,24; עַל to be pleasing to Ezr.5,17.

על (sf. עלהם, עלה) m. yoke Deut. 21,3; fig. servitude Lev.26,13, suffering Lam.3,27.

עלָא Ch. adv. above עַלָּא מִנְהוֹן over them Dan.6,3.

על אין pr. n. m. 1Chr.7,39.

to stammer, to stutter, whence the next word.

עלְנִים (pl. עִלְנִים) adj. stammering Is. 32.4.

עלה (fut. יַעַל, ap. יַעַל, 1, זָאָנֶלֶה; pt. עלה , לים , pl. עלים , f. עלה , pl. עלי ; imp. עלי, f. עליה; inf. לה , עלות , עלה (עלה , עלות , עלה to ascend, to mount up, to go up Gen.2,6; with על: a) upon Num.14,44. b) against 1K.15,17; Zch.14,13; with מַעַל, מָנָ : to go up from Ex 1,10; 1S.1,3; 1K. 15,19; of a road leading un Jud. 20,31; of inanimate objects, such as a garment, a yoke, a razor: to come upon Lev.19,19; Num. 19,2; Jud.16,17; of horsomen: to get up (on the horses) Jer.46,4; of a plant: to grow Deut.20,22; with accus.: to be grown over with עַלָה בָלוֹ קְמְשוֹנִים it was all grown over with thorns Pr.24,01; of a war: to increase (in fierceness) 1K.22,35; with של to excel Pr.31,29; טַלָּהוּ עַל־לָב to come to one's mind Jer.อ.,16; השַּבר כֵּל־שִּׁבּר to be taken up as an object of talk Ez.36,3.- 2) to come, to be effected לְחֹמוֹת צְּרוּבָה נְחֹמוֹת there came rostoration to the walls of Jerusalem (i. c. they were restored) Neh.4,1;הַנַת אַרוּבָה and the work was restored 2Chr.24,13.- 3) to come, to be entered וָלֹא עַלַה הַמְּסִפֶּר and the num-בְּמָסַפַּר דְּכָרֵי הַיְּמִים ber was not entered in the amount of the chronicles 1Chr. 27,24.to be spent, used (with שַלשׁ (עַל three hun- מָאוֹת זָהָב יַעַלֶה עַל־הַפָּגן

dred shekels of gold are spent for one shield 2Chr.9,16 (ethers יַעַלָה עַל he overlaid).

Niph. בַּעְלֵה (fut. מְעָלֶה; imp. pl. מָעָלֵּה; inf. מַעָלוּה) ווּ to lift up oneself, to rise up Num.9,17 a. 21; with מֵעַל מִעָל נוֹי to depart from Num.10,24; Ezr.1,11; Jer. 37,5.—2) to be exalted Ps.47,10, with 97,9.

Hiph. יעל (fut. יעלה, ap. יעל , ז מַעַלָּה ; pt. מַעַלָּה , c. מַעַלָּה , pl. יָ הַעַלָּה , f. מַעַלְים ; imp. מַעַלִּה ; הַעַלָּה ; inf. הַעַלוֹת) to cause to come up, to raise up (of the sea) Ez. 26,3.-2) to bring up, to lead up (with מָן) Jon.2,7; <u>העל</u>ה עלות to bring, to offer burnt-offerings Jb.1,5; הַגֶּלָה גָּרָה to ruminate, to chew the cud Lev.11,4 (prop. to bring up what is chewed); הַעַרָה to light the lamps Num.8,3; to raise tribute 1K.5,27; to restore health Jer. הַעֶּלָה אַרוּכְה 30,17 (comp. Kal 2.). - 2) to take away, to remove אַל־תַעלנף בַּחַנָּי take me not away in the midst of my days Pc.102,25.-3) to put on, to lay on (with על (על Ez.37,6; Am.8,10.

Hoph. 1) to be brought up, to be led out Nah.2,8.— 2) to be offered (of a sacrifice) Jud. 6,28.— 3) to be entered, recorded 2Chr.20,34.

Hithp. הָּתְעַבֶּה (fut. ap. יַרְתַעַלָּה) to lift up oneself, to pride oneself (with בְּ) Jer.51,3.

עֶלֶהוּ, sf. עָלֵהוּ, c. עָלֵהוּ, sf. עָלֵהוּ; עָלֵהוּ, sf. עַלֵּהוּ, yl. c. עָלֵהוּ, sf. עָלֵהוּ, sf. עַלֵּהוּ, sf. עַלֵּהוּ אַ sf. עַלֵּהוּ עַלְּהוּ עַבְּהוּ עַבְּהוּ אַנְיּבּוּ עַבְּיּבּוּ עַבְּיבּוּ עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבְּיבּים עַבְּיבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיב

עלְה Ch. (from יְלֵבֶׁל f. cause, occasion, pretext Dan.6,5.

עְלֵה (from עְלֵה ; c. עְלֵה ; pl. עְלֵה frop. what goes up, hence: 1) burnt-offering, holocaust Gen.22, 2; Lev.1,3.— 2) ascent, step, stairs Ez.40,26. See also עַוְלָה ...

תְלֶת Ch. (def. אַלְחָא) f. burnt-offering; pl. אָלְה Ezr.6,9.

ילְּרָה $(1) = \overline{\tau}$ iniquity Hos. 10,9.— 2) pr. n. an Edomite tribe Gen.36,40 (1Chr.1,51 עַלְּיָה Ktib).

תַעלּוּמָיו (den. from נְעַלּוּמָיו sf. יַעָלּוּמָים) m. pl. youth, youthful age Ps. 89,46; Jb.33,25; poet. youthful vigor Jb.20,11.— For עַּלְמִינוֹ Ps.90,8 see under בּלְמֵינוֹ I.

ייין אין pr. n. an Edomite Gen 36,23 = עַלִין 1Chr.1,40.

לּוְקְה. blood-sucking monster, leech, vampire Pr.30,15.

עלן adj. rejoicing, exulting 1s.5,14.

עלש to conceal, to cover, whence the next word.

עלטה f darkness Gen.15,17.

עלי pr. n. a high priest, predecessor of Samuel 18.1,3.

עלי (from עָלָה to be lifted) m. a pestle Pr.27,22.

עלִי (from עָלִית, pl. עָלִית, pl. עָלִית, qdj. upper, higher Jos.15,19; Jud. 1,15.

עלֵי Ch. (def. עִלְאָה, for which Ktib everywhere עִלְיִא adj. most high, supreme Dan.4,31; אֵלְהָא עִלְאָה the most high God 3,26.

עַלְיָה see עַלְיָה.

עָלְיָה (from עַלְּיָה , sf. עִילְּיָה , sf. עִילְּיָה , sf. עִילְיִה , sf. עַלְיִּה , אַלִּיּה , עַלִּיּוֹת , sf. עַלְיִּה , אַלִּיּוֹת , sf. עַלְיִּיה , sf. עַלְיִּה אַ sf. עַלְיִּה , sf. עַלְיִּה אַ sf. עַלְיִּה עַלְיִּה אַ sf. עַלְיִּה עַלְיִּה אַ sf. עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִיה עַלְיִּה עַּלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִּה עַלְיִיה עַלְיִּה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִּה עַלְיִיה עַלְיִּיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִּיה עַלְּיִיה עַלְיִיה עַלְיִּיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַלְיִיה עַּיִּיה עַלְיִיה עַּיִּיה עַּיִּיה עַלְיִיה עַלְיִּיה עַלְּיִיה עַלְּיִיה עַלְיִיה עַלְּיִיה עַלְיִיה עַבְּיה עַלְיִיה עַּיְיה עַלְיִיה עַבְּיה עבּיה עבּיה עבּיה עבּיה עבּיה עבּיב עבּיה עביה עבּיה עבּיה עבּיה עבּיה עביה עבּיה עבּיה עביה עבּיה ע

עַלְוָן see עַלְיַן.

עליין (from עָלִיינָה, f. עָלִיינָה the upper בּלְּרִינָה the upper בּלְרִינָה the upper basket Gen.40,17; בַּבְּרַבָּה הָעֶּלִיינָה the upper pool Is.7,3; of rank: high, most high, exalted עֵלְיבָּל הַגּּוֹיִם high above all nations Deut.26,19; אַלִיין the most high God Gen.14,18; וְהַבֵּיִת הַאָּרִין and at this house, which should be exalted 1K.9.8.

עלייון Ch. same as Heb.; only pl. the saints of the most High Dan. 7, 22 (= בְּרִישֵׁי בּיִרוּן).

עָלִיזְים (from עַלִּיזִים; pl. עַלִּיזִים, c. עַלִּיזִים; ק. עַלִיזָּה adj. exulting, rejoicing, proud שָאין צַלְיזִים the noise of them that rejoice Is.24,8; קּרְיָה עלִיזָה עלִיזָה a joyeus city 22,2; עלִיזָה those that rejoice in thy pride Zph 3,11.

(from נְצָלֵיל (prop. work-place, hence: crucible, furnace בָּעִלִיל לְאָנֶץ as silver refined in the crucible of earth Ps.12,7.

עלילה (עלילות יעלילות יעלילות (from עלילות יעלילות יעלילות יעלילות f. 1) doing, work, deed Ez.36,19; of the doings of God Ps.9,12; עלילו fear-inspiring in his doings 66,5; ההשים עלילה to act perversely, abominably Zph.3,7; Ps. 14, 1.— 2) cause, occasion בילות הברים occasions of speech Deut.22,14 a. 17 (others: evil deeds, shameful things).

יְּעֵלִילְיָה (בּדְיּלְבְּה (בְּיִלְיּבְיּה (בְּיִלְיּבְיּה in deeds Jer. 32,19.

קּלִיצוּת (from יְלֵישָ) f. exultation, rejoicing Hab.3,14.

עלית Ch. f. upper chamber, loft (= Heb. מֹלֵישׁ Dan.6,11.

נְלֵלֵעָ to do, to act, to achieve (Kal not used).

Pi. עוֹלֵל (fut. יִעוֹלֵל) 1) to do, to act Lam.1,22; 2,20; hence: to do injury, to affect עִינִי עוֹלְלֵח mine eye affecteth my soul Lam 3,51.— 2) to be active, to wag; hence pt. קעוֹלֵל sportive child, wag Is.3,12.— 3) to put in, to thrust in (with אַ עַבְּר בְּרָנִי עוֹלָל ן I have thrust (rolled) my horn in the dust Jb.16,15.—

4) to pluck round, to glean (vines) Lev.19,20; /ig. עְיֹבֶל יִעִילְלוּ בַּנְּפָּן they shall thoroughly glean the remnant of Israel as a vine Jer.6,9; hence: נְיִילְּלְהֹר הַמְשֶׁת אֲלְפִים אִישׁ gleaned of them in the highways five thousand men Jud.20,45.

Pu. עוֹלֵל to be inflicted (with לְיִם Lam.1,12.

Hithp. 1 הַתְּעֵלֵל 1) to do, to achieve Ex.10.2; 1S.6,6.— 2) to do injury, to vex, to mock, to abuse (with ב) Jud.19,25; Jer.38,19.

Hithp. II. הְתְעוֹבֵל to practise, to commit לְהַתְעוֹבֵל עַלִילוֹת בְּרֶשֵׁע to practise wicked works Ps. 141,4.

עַלל Ch. (pret. עַלַח , f עַלַה ; pt. pl. עַלַל)

1) to turn, to enter, to go in דְנִיאל עַל עַל־אַרִיוֹּ

בארין עלין: Daniel went in unto Arioch Dan.2,24; בארין עלין עלין then entered, came in 4,4 (Ktib יועללין).— 2) to bring about, to occasion, whence עַלְה cause.—

3) to go down, to set, whence אַעָּל (which see).

Aph. בּוְעֵל (with a inserted instead of Dagesh) to bring in, to introduce הַּנְעֵל יִדְנָיֵא he brought in Daniel Dan.2,25; imp. sf. הַּעִלְנִי he bring me in before the king v. 24; inf. הַּעָלָה 5,7 a. הַּנְעַלָה 4,3 to bring in.

Hoph. הְעֵל to be brought in, introduced Dan 5,13 a. 15.

עוללות a. עוללות (from עללות Pi. 4;

c. עללות (עללות) f. pl. prop. gleanings, hence: grapes which remain after vintage אונשאר בו עובלות yet grapes shall be left (after vintage) ls 17,6; Jer. 49,9; עלת בַּצִיר the grapes left after the vintage Mic. 7,1.

ז אָלַם l. to hide, to conceal; only pt. p. pl. עלמנו our secret sins Ps.90,80 (ביונו אור).

Niph. נְעָלֶם (pt. נְעָלֶם, f. נָעָלֶם, f. נְעָלֶם 1) to be hidden, concealed Lev. 4,13; 1K 10,3; pt. נְעָלֶם as n. secret thing Ec 12,14.— 2) to be dissembled; pt. pl. נַעְלָם dissemblers Ps.26,4.

Hithp הְעֵלֵם (fut יְהְעַלֶּם יִרְיִבְעָלֵם יִרְיִנְעַלָּם יִּרְיִעְלָם to hide oneself, to withdraw one-self Deut. 22,1; Is. 58,7; עַּיִימוֹ יִהְעַלֶּם wherein the snow hideth itself, i. e. it falls Jb.6,16 (Stb.: upon them the snow hardeneth, from עלם II. to be firm).

עלם II. acc. Fuerst: to be firm, strong.

עַלְם Ch. (def. עָלְמִץ; pl. עָלְמִץ, def. עָלְמִץ m. same as Heb. עִלְמִיָּץ: עִוֹלָםיִיָּ

עֶּלֶם (from עלֶם מּא 11.; מְּלֶם) m. youth, young man 18 17,56

עְלְכָּזְה (pt. אַבְּטִּה f. 1) maiden, young woman Gen.24,43; Ex.2,8; Is.7,14; Cant.1,3.— 2) איר אַבְּטִּה (pt. mane of a musical instrument: אַבְּטִּה a son, upon Alamoth Ps. 46,1;1Chr.15,20(acc. Ges. על-עַבְּטָּה musical term signifying: after the manner of maidens, i. e. in treble or soprano).

של (מון דּבְּרְתְּיִםְּר rr. n. 1) a place in Benjamin Jos.21,18 = עֵלְמֵן וּבְּרְתְּיִםְ בּלְמוֹן וּבְּרְתְיִםְם 1Chr.6,45.— 2) a station of the Israelites in the desert Num.33,46.

עַלְמַה see עַלְמוֹת.

מל־כוּות adv. for ever Ps.48,15 (= אַלְּמוּת , same as בְּעִּילִים, Eng. Bible acc. Kimchi: unto death (עַד־מְעֶּת.).

עיבים Ch. gent. from עיבי Elamite; pl. עלמוא Ezr.4,9.

עַלְמוֹן see עַלְמֵת

קלבות pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.7,8. – 2) another person 1Chr.8,36.

 $\dot{\mathbf{y}} := \dot{\mathbf{y}}, \dot{\mathbf{y}}, \dot{\mathbf{y}}, fut. \dot{\mathbf{y}}$ to exult, to rejoice Jb.20,18.

Niph. געלם (f. היא) to exult,

to wave joyfully בְּנַרְ־רְנָנִים נֶעֵלֶםְה the wing of the ostrich exulteth, i. e. waves joyfully Jb 39,13.

Hithp. הֹתְעַלֵּל to rejoice, to enjoy oneself (with ב) Pr.7,18.

עלע to suck (Kal not used).

Pi. אָלֵע (fut. יְשַלֵע) to suck up his young ones suck up blood Jb.39,30.

עַלַע Ch. m. rib (= Heb. עַלָע); pl. מָלָע Dan.7,5.

קלי to cover, to wrap (Kal not used).

Pu. קלַעְלֶּלְ (pt. קּעְּלֶּלְ 1) to be covered over, overlaid Cant.5,14.—
2) to be overcome, to faint ls. 51,20.—3) to famish וְבֶל עָצִי הַשְּׁהָ and all the trees of the field were famished Ez.31,15 (בּיל עָצִי הַעָּלְבּוֹר).

Hithp. הְתַעַלֵּף (fut. יְהַעֲלֵף) 1) to cover or veil oneself Gen. 38,14.—2) to faint Am. 8,13; Jon. 4,8.

עְלְפֶּה (from לְצֵי) m. prop. veiling, wrapping, hence: mourning עְלְפֶּה a mourning for Ez.31,15 (but see לְצִי Pu. 3).

יָּעֶלְיְ (בּוּלְיָּ, לְּעָלֹי ; fut. יְּעַלִּי, 1 בְּעֵלְיּץ; ניהוּ, יְּעָלִיץ; to exult, to rejoice, to triumph 1S.2,1; Pr.11,10; Ps.25,2. עלכן to suck, whence עלכן.

עָמוֹ , עַמִּי , פּ יָצְיּיָם ; נִי מַיּטּ , אַמְּיֹר , עַמִּי , פּ יָצָיִם , פּ יָצָיִים אויף אויף אַ אַמְיִם אויף אויף אַ פּנִיים אויף אויף אויף אַ אַמְיִים אויף אַ אַמְיִים אויף אַנְיִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אָנְייִים אויף אָנְייִים אויף אַנְייִים אַנְייִים אויף אָנְייִים אויף אָנְייִים אויף אַנְייִים אויף אָנְייִים אויף אָנְייִים אוּיִים אויף אָנְייִים אַנְייִים אוּיף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אויף אַנְייִים אַנְייִים אוּיף אָנְייִים אויף אַנְייִים אוּיים אויף אַנְייִים אַנְייִים אוּיף אָנִיים אַנְייִים אוּיף אָנְייִים אוּיִים אוּיים אוּיים אַנְייִים אוּיים אוּיים אַנְייִים אוּיים אוּיים אוּיים אַנְייִים אוּיים אוייים אויים אוייים אויים אוייים אוייים אוייים אוייים אוייים אוּייים אוּייים אוּיים אוּיים אוּייים אוּייים אוּיייים אוּייים אוּיים אוּייים אוּיים אויי

gether) עם בַּקְהַל the people of the congregation Lev.16,33; טֵים the people of Canaan Zph. 1,11; of Israel: מַב יוֹ the people of the Lord Ex.15,13; עם הארץ the people of the land 2K.11,18; in contrast with the noble; common people Ez.7,27 (hence Talm. מם הארץ an individual who is uncultivated or ignorant); in a narrower sense: tribe, family, kindred בָּתוֹךְ עַמִּי אַנֹבִי ישֵׁבַת I dwell among mine own family 2K,4,13; so in the phrases נאסף אל-עמיו to be gathered to his Lindred (i. e. to die) Gen.49,29 and נֶּכֶרַת to be cut off from his kindred Gen. 17,14; poet. בת עַמִי the daughter of my people Jer. 8,23; in a wider sense of the human race: נֹתֵן נִשַּׁמַה לַעָם עַלֵּיה that giveth breath to the people upon it (upon the earth) Is.42,5; מַנָבּם no doubt but ye are the people of the world Jb.12,2; poet. of animals: race, troop הַּנְמֵלִים עם לא־עו the ants are a people (race) not strong Pr.30,25.

עַם Ch. (def. אַבְּעֵי; pl. עַהְמִיּן, def. אַבְּעַין m. people Dan.3,4;7,14.

עָּמְר (from יָנְמָּר , נְמָּר , נִמְּר , נִמְר , נִמְּר , נִמְּר , נִמְר , נִמְר , נִמְּר , נִמְר , נְמִיך , נִמְר , נְמִר , נְמְר , נְמִר , נְמְר , נְמִר , נְמְר , נִמְר , נְמְר , נִמְר , נְמְי , נִמְי , נְמְי , נִמְי , נְמְי וּיְי , נְמְי , נְיִיְי , נְמְי וּיְי , נְיִייְי , נְיִיְי , נְיִים ,

the wicked Gen.18,25; אַלְהִים עָמָּךְ God is with thee 1S.14,45; impersonally: עָם וָה with this, i. e. yet for all this Neh.5,18; חַלַק עָם to divide with, to be partner with Pr.29,24; 보고 그글빨 to lie with Gen. 19,32; ניחם עם to fight with (against) 2K.13,12; עשה מוב עם to do good unto one Gen.26,29; עַשַּׂה to do hurt to ib.; of likeness in respect to quality: as, even as אִין וָבָרוֹן לֶחֲבָם עִם־הַבָּסִיל of the wise man, even as of the fool, there is no remembrance וֹאִיךְ נְמוּת הַחָבֶם עִם־הַבְּסִיל ; Ec.2,16 and how doth the wise man die even as the fool! ib.; בַּל עָם פֿוּ they are passed away as the swift ships Jb.9,26; of likeness in respect of time: ייבאוּך שמש בא they shall reverence thee as long as the sun endureth Ps. 72,5; of any kind of likeness: to to be counted with, i. e. to be like to Ps 38,5; עָם to be like to 143,7; in reference to place or position: by, near, at, with, amid עָם שָׁבֶם by (near) Sechem Gen.35,4; 및 호텔 at, i. e. before the face of Jb.1,12; שָׁמַ אַ בָּיָ with whomsoever thou תָם יוֹשָבֵי חָדֵל ; findest Gen.31,32 with (amid) the inhabitants of the world Is.38,11; sometimes Dy is used in reference to one's mind or purpose: אַשֶּׁר עִם־שַׁדֵּי what is with the Almighty, i. e. what is in his mind Jb.27,11; יִדעהי כִּי־וֹאַת ן עמה I know that this is with thee,

i. e. that such is thy purpose 10,13; ਜ਼ੜ੍ਹਾਲ੍ਹ should it be according to thy mind? 34,33; more fully עם לְבַבִּי with my heart, i. e. in my mind Jer.14,7; אַני עִם־לָבַבִי it was with my heart, i. e. it was my purpose, to build 1Chr. 28,2; נַדַע עִם־לְבָבוֹ to consider one's heart Deut 8,5; ובר עם־לבו to speak with one's own heart, i. e. to think within oneself Ec. 1,16; with \alpha: from with, from קים ייב from the Lord Ps.121,2; קעם השלחן from the table 18.20, 34; מֵעָם בָּרָכֵּיו from between his knees Gen.48,12; מֵעָם אָחָיו from among his brethren R.4,10.

קבָה עִם־ Ch prep. with, by, to דְּבָה עִם־ חַבְּה יִים one with (to) another Dan. 2,43; עִם־עָנְנִי שְׁבֵיְא with the clouds of heaven 7,13; אַם־דָר וְדָר with every generation, i. e. from generation to generation 3,33; עִם אָם by night 7,2.

עַמָר (fut. יוַיִּמִר; pt. יוֹמָע a. יעִמִר , עִמְרִים , עִמְרִים , קוֹ עִמְרִים , קוֹר , עִמְרִים , קוֹר , עִמְרִים , קוֹר , יעִמְרִים , קוֹר , יעִמִר , קוֹר , יעִמִר , קוֹר , יעִמִר , קוֹמָר , יעִמִר , יעִמִר , יעִמִר , אַמְר , יעִמְר , אַמְר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִמְר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִמְר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִמְר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִמְר , יעִמְר , יעִיר , יעִמְר , יעִיר , יעיר , יעיר , יעייר ,

remain לא תֹקבון לעמד ye shall stay no longer Ex.9,28; הַנָּגַע עַמַר the plague in his eyes stayed Lev.13,5; שַׁמָר טַעָמוֹ his taste remained in him Jer.48,11; my wisdom re- הַכְמַתִי עַמְדַה לִי mained with me Ec.2,9 (Stb.: my wisdom stood for me, supported me) .- 3) to stand, to continue, to last, to endure אַב־יוֹם אוֹ יוֹמֵים וֹעַמוֹי if he continue (alive) a day or two Ex.21,21; לַמַעוֹ וַעַמָרוּ וַמִים that they may last many days Jer.32,14; לִשָּׁמֹר אָת־בָּרִיתוֹ to keep his covenant that it might stand (continue to exist) Ez.17,14; הַנְעַמֵּד לָבֶּך can thy heart endure? Ez.22,14; of words: whether the הַוַעַמִרוּ דְבְרֵי מָרְרְבֵי words of Mordecai would stand Est 3,4.- 4) to stand still, to stay Nah.2,9; עָמָדוּ לארעָנוּ עוֹר they stood still, and answered no more Jb.32,16; נַיָּרֶם הַשְּׁמֶשׁ וַיְרָחַ and the sun stood still, and the moon stayed Jos.10,13; לַנַעַמוֹ and the oil stayed 2K.4,6.— 5) to stop, to leave off, to cease and he וַנָּהָ שַׁלִשׁ פַּעַמִים וַנַעַמד smote three times and he stopped and she left off bearing Gen.29,35; ניע מד הַיָּם כְּוַיִעפוֹ and the sea ceased from its raging Jon.1,15,- 6) to stand up, to arise מַלְחָמָה there arose war 1Chr.21,4; וְעָמֵר מִנְגֶּר שֶׁרְשֶׁיהָ but out of a sprout of her roots shall one stand up in his

place Dan.11,7; with יִנְיבֶּרְ בּיִרְ וֹרֵצְּבְרִ בּי שׁמוּ בּוֹתְרִים enlargement and deliverance shall arise to the Jews Est.4,14.— 7) to stand up to rise against (with עַלְיבִּיבְּילִ מִינְ עִלְיבִּיבְּילִ עִלְיבִינְ עִלְיבִינְ עִלְיבִינְ עִלְיבִינְ עִלְיבִינְ עִלְיבִינְ מִינְ מִלְּיבִינְ מִלְּרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בִּעְרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בִּעְרָ בְּעָרִ בְּעָרְ בִּעְרִ בְּעָרְ בִּעְרִים בְּעָרְ בִּערִים בּערִים בּערים בּערִים בּערים בּערִים בּערים בּע

Hiph. הַעָּמִיר (fut. יעִמִיר ; pt. מַצַמִיר; imp. הַעַמָּד; inf. הַצָּמִיר; 1) to cause to stand, to set, to thou הַגַּמַרָהַ בַּמֶּרִחָב־רַנִּלָי thou hast set my feet in an ample place Ps.31,9; בַּלְבָּתָר הַמְצַפָּה go, set a watchman Is.21,6; הַעָּמִיר to set before, to present to Gen.47,7; הַּעָמִיר פַּנְיו to settle one's countenance, to restrain it 2K. 8,11 — 2) to establish מַלַךְ בִּמְשָׁבָּם the king by judgment יעקיר אַרִץ establisheth the land Pr. 29, 4; and he established it unto Jacob as a statute Ps. 105, 10.— 3) to set, to appoint and he set (appointed) judges in the land 2Chr. 19,5.— 4) to set, to erect ויעמידו and they אַת־בָּית אֱלֹהָים עַל־מַתְכַּנָתּוֹ set the house of God in its former state 2Chr 24,13; לְהַעֲמִיר אַת־נְזְרָבֹתְיוֹ to erect again its ruins Ezr.9.9.-5) to raise up הַעָּמֵרְהִּיךּ I have raised thee up Ex.9,16; of a storm: to raise ויעמה רוחַ סערָה and he raised the stormy wind Ps.107, 25.- 6) to make to be at a stand and thou והעמרה להם בליסהנום madest all their loins to be at a stand Ez.29,7 (others read יְבִישְׁרָבְּוּ, from יְבִישְׁרָבְּי to shake; comp. Ps. 69,24) – 7) intr. to stay oneself יְבֶירָבְּר יִשְּׁרָאֵל הָיְה מְעָמִיר בַּמִּיְרְבָּבְּה and the king of Israel stayed himself in his chariot 2Chr.18,34.

Hoph. בְּעֲמֵר (fut. בְּעֲיָבְ; pt. בְּעָבֶר; pt. בְּעָבֶר (fut. בְּעָבָר; pt. בְּעָבֶר) to be placed Lev.16,10.—2) to be stayed up 1K.22,35.

נְּבֶּוֹרִי (another form for נְּבָּוֹרִי ; see הַאִּשְׂר נְּתָּהְ עִבְּּוֹרִי (מִבּ אָשֶׁר נְתַהְ עִבְּוֹרִי (עִבּ the woman whom thou gavest to be with me Gen 3,12; לא כֵן אָנֹכִי it is not so with me (i. e. I am not so disposed) Jb.9,35.

עְבֶּץ (from עֲבֶּץ; sf. עָבֶּץ, הַּ שְּבֶּץ) m. prop. a standing, hence: place, position Dan. 8, 17 a. 18; 2Chr. 30,16.

עְּבְיּרָה (= עָּבְיּרָ ; sf. אָבְרָת) f. place Mic.1,11.

עמה (= עמה) to unite, whence אָמָם.

עמָר (from עַמָּר (c. עְמָר , usually with יִלְּמָרְם ; לּוּעָמָר (יִּלְעָמָר בּר ; לּוּעָמָר (יִּלְעָמָר בּר ; לּוּעָמָר (יִּלְעָמָר בּר ; לּוּעָמָר (יִּלְעָמָר בּר ; sf. input, near, over against ווּה לְעָמֵר (the one by side with the other Ec.7,14; עַמַר לְעָמַר לְעָמַר לְעָמַר לְעָמַר לְעָמַר לְעָמַר לְעָמַר עִיּיִים ward over against ward Neh. 12.24; יֹּמְיִם voer against them Ez 1.20; עַמְר סְיִּבְיּים voer against them Ez 1.20; עַמְר בְּעָרְר בּר בַּר בַּרְרָכִים voer against בּר בַּרְרָכִים voer against בּר בַּרְרָכִים voer against בּרְרָכִים voer against בּרַבְּים voer against בּרְרָכִים voer against בּרְרָכִים voer against בּרְרָכִים voer against one of the portions Ez.45,7 – 2) even

as, equally with בַּיפּילוּ נְיפִּילוּ these likewise cast lots even as their brethren 1Chr.24,31; בָּי שָׁמַח altogether as Ec.5,15.— 3) pr. n. a city in Asher Jos.19,30.

עמוֹנְי pr. n. Ammon, son of Lot Gen.19,30, also the people descended from him 18.11,11, for which oftener בְּנִי עִמוֹנְי Num.21,24, gent. עַמוֹנְי f. עַמוֹנְי Ammonite Deut.23,4; 18.11,1; pl m. עַמוֹנְי Ammonites 18.11,1 a. 5.

אריאָם pr. n. 1) father of Bathsheba 1Chr.3,5 = אַלִּישָם 2S 11,3.--2) name of several other persons
Num 13,12; 2S.9,4; 1Chr 26,5.

דרד pr. n. m. Num.1,10 etc.

דבו ער מין בין pr. n. m. 1Chr.27,6.

עְמִיחוּר pr. n Ktib for עָמִיחוּר 2S. 13,37.

יעמינדב pr n. m. Ex.6,23 etc.

אָמִיּקְא Ch. adj. deep, unfathomable Dan.2,22.

יַרְיִר (from עָבִיר) m. bundle, sheaf Jer 9,21; Mic.4,12.

ישרישף pr. n. m. Num.1,12.

תְּמִיתוֹ (from מְמִיתוֹ: sf. מְמִיתוֹ) m. neighbor, fellow, associate Lev. 5,21; אָמִיתוּ the man that is my fellow (my associate) Zch. 13,7.

לְעָמֵל (fut. יַעֵמֹל) to labor, to toil Jon.4,10; Ps.127,1; הָפָשׁ עָמֶל עָמְל the appetite of the laborer laboreth for him Pr.16,26.

ing, suffering Ec.3,9; Jb.3,20; as n. workman, laborer Jud.5,26.

קבית pr. n Amalek, a very ancient people Num. 24, 20; gent. יבות Amalekite Gen. 14.7; בון the mount of the Amalekites Jud. 12, 15.

בּעֲ 1) to bind, to unite, whence עַבְּע, עִם, אָפָּה, בּעָ בּעָ .— 2) to cover, to

overtop אַדְיִים לֹא־עַמְמְהוּ the cedars did not overtop him Ez.31,8; fig הַּמְבְּמִהוּ לְאִיבְעָמִוּךְ no secret overtopped thee (i. e. was too high for thee) 28,3.

Hoph. הוּעַם (fut. יוּעָם) to be darkened, to become dim (prop. to be covered) Lam.4,1

ם עַבְּהִים a. Ch. עַמְייִ nations, tribes, see בַּיְבָּים .

us', symbolic name of a son of the prophet Isaiah Is.7,14; 8,8.

עמם (fut. עמם ; יעמם; pt. עמם; pt. p. עַמוּם pl. p. עַמִּסִים, pl. f. עַמוּם (עַמוּם אַ 1) to rear (of a load) Zch.12,3; קּוֹפַעָּטָן שׁנִּי־בָּטֶן who are borne from the womb (i. e. looked after from their birth) Is 46.1. - 21 to lay upon, to lade (with לָ, עַל) and every וַיַּעַמס אִישׁ עַל־חַמרוֹ man laid upon, i. e. laded, his ass Gen.44,13; נְשָאֹתִיכֵס מַשָּׂא לַעוֹפָּה those once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden upon the weary beasts Is.46,1; fig. to load with benefits, to bestow יוֹם יוֹם יַעַמַם־בְּנוּ day by day he bestoweth upon us Ps. 68,20.

Hiph. הָּגֶּמְים to load upon (with נַצַל) 1K.12,11.

מַמְטָרָה pr. n. m. 2Chr.17,16.

קרָעָדְ pr. n. a city in Asher Jos. 19,26.

דְּעָבֶי to be deap, profound אָנָה

thy thoughts are very deep Ps.92.6.

עם עָתָן שָּבָּה מְשֶׁמוֹעֵ adj. prop. deep, hence: whence: obscure עַם עָתְקי שֶּבָּה מְשֶׁמוֹעֵ a people of a speech too obscure to understand Is.33,19 (comp. Ez. 3,5).

ענקקים (pl. עַמְקִים ; f. עַמְקִים , pl. עַנְיִקּים adj. deep, low Lev.13,25; שִּיחָה a deep pit Pr.22,14; מֵים deep waters (as a figure of something unsearchable) Pr. 18,4; עַמִיקְים the heart is deep (unsearchable) Ps.64,7; pt. f. pl. הַיִּחְשָּׁה מַיּמִיקְ as n. hidden, mysterious things Jb.12,22.

עֹבֶּלְ m. depth Pr.25,3.

graphical names: עמק האלה (oakvalley), a place near Bethlehem וS.17,2.- צ' הַבְּבָא (valley of the balsam-shrub), a valley near Jerusalem Ps.84,7. — גי' הַבְּרֶכֶה (valley of Berachah), a place south of שי הברון -Bethlehem 2Chr.20,26. a valley near Hebron Gen. 37,14.-עֵי הַמֶּלֶךְ (king's dale), the valley of Kidron Gen. 14,17, also called ע י ib. ע י סכות (vale of Succoth), a valley in Gad beyond the Jordan Ps. 60,8. — נֵי כִּנְיץ (vale of Keziz), a city in Benjamin Jos 18,21.— עֵי רָפָאִים (valley of giants), a place between Jerusalem and Bethlehem Jos. 15,8 .-אָ יָהוֹשֶׁבֶּם ; חָרוּץ see עֵי הָחָרוּץ see יורעאל see ע' יורעאל; יהושַבְּט ; שרים see ע' השרים.

ו אָבֵר I. (ב קֿבַר) to heap together (Kal not used).

Pi. אָמֶר (pt. מְשָמֶר) to gather, to bind sheaves אָלא כָבּוּ קוֹצָר wherewith the mower filleth not his hand, nor the gatherer (or: sheaf-binder) his arm Ps.129,7.

יביר II. to seize, to subdue (Kal not used).

Hithp. הַּתְעַמֵּר to subdue, to make oneself master of (with בְּי) and maketh himself master of him, and selleth him Deut.24,7; לְּאַ הָּתְעַמֵּר בְּה thou shalt not make thyself master of her 21,14 (acc. older interpreters הַרְּעַמֵּר בְּר to make a slave

of, or to make merchandise of).
יוֹטָלְ (from עְּמֶר I.) m. 1) bundle of ears, a sheaf Deut.24,19; pl. עָלָרִים R.2,7.— 2) an omer, a dry measure (= 10th part of an אַלָּה Ex. 16,36.

עמר Ch. wool Dan.7,9 (= Heb. צָּמֶר).

קביר pr. n. Gomorrah, one of the four cities in the vale of Siddim, destroyed for their wickedness Gan.10,19;14,2; Deut.29,22; fig. בּעַרוֹרָה the people of Gomorrah, i. e. wicked Is.1,10.

이 가 pr. n. 1) king of Israel, founder of Samaria 1K.16,16 a. 25.— 2) name of various persons 1Chr. 7,8; 9,4, etc.

קרָם pr. n. Amram 1) father of Moses Ex.6,18; patr. אַרְבָּיָשׁ Num. 3,27.— 2) another pers n Ezr. 10,34.

דַנּשָּׁאִים בַּמָבֶל to load עְׁמָשׁים they that bare burdens, with those that loaded Neh.4,11.

ייי pr. n. m. 1) a person mentioned in 2S.17,25.— 2) another person 2Chr.28,12.

persons 1Chr.6,10; 15,24, etc.

עבישםי pr. n. m. Neh.11,13.

שנב to become globular or round, whence אַנב

pr. n. a city on the mountains of Judah Jos. 11,21.

ענבן (pl ענבים, c. ענבים, sf. (ענבם)

m. grape Gen.40,10; Lev 25,5; בים מות.13, cluster of grapes Num.13, 23; עַנְבִים בוּ מות מות בים מות בים לובנים the blood of grapes, i. e. wine Gen. 49,11; Deut.32,14.

ענג to fondle (Kal not used).

Pu. אָבָּג prop. to be fondled. hence: to be tender, delicate; only pt. f. מְיִעְנָגְה a delicate woman Jer.6,2.

Hithp. הָתְעַבָּג (fut. יִתְעַבָּג) 1) to make oneself or be delicate מהתענג for being delicate and for tenderness Deut. 28,56. - 2) to enjoy oneself וָהָתֶעַנֵג בַּדֶּשֶׁן נַפְּשֶׁבֶם and let your soul enjoy itself in fatness Is.55,2; וָהָתְעַנְּגוּ עַל־רבׁ and they shall enjoy themselves in the abundance of peace Ps.37,11.— 3) to delight oneself עם על־יטַבי וָהִעַנָּג will he delight himself in the Almighty? Jb.27, 10.- 4) to make merry over, to mock at (with על־מִי הַּהָעַנַגוֹ (עַר over whom will ye make merry? Is 57.4.

ענג (f. אָנְגָּרִי) adj. delicate Deut, 28,54 a. 56.

m. delight, pleasure Is.58,13; קרָלֵי ענְּבָּ pleasant palaces 13,22.

נְעָנָרָם (fut. יָּנְעָנָר; imp. sf. עָנָרָם) to tie, to bind Pr.6,21; Jb.31,36.

עינֶה (fut. יִצְנָה , ap. יְצְנָה ; pt. עּנָה a. יִצְנָה , sf. עֹנָה ; imp. יָצָנָה ; imf. יָצָנָה) to answer, to reply יְצָנָה אוֹתוֹ what he answered him Mic.6,5; בְּרָאָתִיוֹ יְרֹא עַנְנִי ; l call-

ed him, but he answered me not Cant.5,6; ער וענה he that waketh, and he that answereth (i. e. every one living) Mal.2,12; with 12: to hear from וְמַקַּרְנִי רָ מִים עַנִיתָנִי thou hast heard me from the horns of the unicorns Ps.22,22; ענה עות to answer impudently Pr.18,23; to answer roughly 18. 20,10; ענה שלום to grant peace Deut.20, 11; Gen. 41, 16. - 2) to satisfy, to gratify הַאָרֶץ תַּעְנָה אָה 1277 the earth shall gratify the corn Hos.2,24 - 3) to bring about, to accomplish הַבָּכֶף יַעַנָה אָת־הַבֹּל money bringeth about all things Ec. 10, 19. - 4) to refute, to contradict אָין עוֹנֶה אַמָרָיו מְבֶּם none of you refuteth his words Jb.32, 12; 9.32. - 5) to begin to speak and he began and le began and said 1s.21,9-6) to raise a cry, to exclaim, to shout וענו עבור מורד and they shall raise a battle-cry Jer.51,14; of jackals: to howl, to cry Is.13,22; inf. as n. ענות נבורה shout of mastery, ענות נבורה חבים cry of defeat (i. e. of those defeated) Ex.32,18.- 7) to sing sing unto the Lord אָנוּ בִּייַ בְּתוֹרָה with thanksgiving Ps.147,7.- 8) to speak, to bear witness, to testify ולארתענה עלירב neither shalt thou speak (or testify) in a cause Ex.23,2; with 3: to testify for Gen. 30,33 or against Deut. 19,18; 2S.1,16.

Niph. נְעֵנֶה (fut. עַנֶּה; pt. עַנֶּה; to be answered, heard Jb.

19,7.— 2) to be refuted Jb.11,2.—
3) same as *Kal*: to answer (with ?)
Ez.14.4 a. 7.

Pi. עְבָּה (imp. מַבָּה; inf. עַבָּה) to exclaim, to sing קוֹל עַנּוֹת the voice of singing Ex.32,18; עַנוּ לָה ענוּ לָה ye unto her Is.27,2.

Hiph. הָאֶנְה (only pt. מַאֲנָה (only pt. הָאֶלְהוּם מַאֲנָה בְּשִּׁמְחַת (בָּּאַלְהוּם מַאֲנָה בְּשִּׁמְחַת (בִּּא God granteth him the joy of his heart Ec.5,19.

ענה ווענה אווי (fut. וענה; inf. וענה) 1) to be afflicted, depressed, subdued אָנִי עַנִיתִי מָאֹד I was greatly afflicted Ps. 116,10; וֹמָהַמוֹנָם לא nor will he be depressed because of their multitude Is. 31,4; וְמִיר עַרִיצִים יַעַנָּה the song of the tyrants shall be subdued (others: he will suppress) 25,5.-2) to be troubled, to be in disthey will be יענוּ בִּי־אִין רעה in distress, because there is no shepherd Zch.10,2.- 3) to labor, to busy oneself עִנִין רַע... לַעַנוֹת 12 an evil matter... to busy themselves therewith Ec.1,13.

אנְגָה, הּ, נְעָנָה (pt. נְעָנָה, f. נְעָנָה (pt. בְּעָנָה for מְעָנָה (pt. am afflicted very much Ps 109,107 — 2) to humble oneself עַד־מְהַי how long wilt thou refuse to humble thyself before me? Ex.10,3; בְּעַנְה (pt. 10,3; בְּעַנָה for me? Ex.10,3; בְּעַנָה an afflicted soul 58,10.

Pi. עַנַה (fut. יַענָה; pt. מְעַנָּה; inf. עַנָּה, עַנָּה to oppress, to afflict, to humble וְעַנּוּ אֹתַם and they shall afflict them Gen. 15,13; they afflict his feet ענו בַבֶּבֶל רַגְלוֹ with fetters Ps.105,18; בַּל מְשָׁבַּרֵיךְ ענים with all thy billows hast thou afflicted me 88,8; לֵישֵׁלָּהְ הבוליבו he afflicted thee, and he suffered thee to hunger Deut. אַנַה נַפְשׁוֹ (8,3 to afflict one's soul by fasting, to fast Lev.16,29, more fully עָנָה בַּפִשׁוֹ בַצוֹם Ps.35,13; עָנָה אשה to have intercourse with a woman by force, to violate her Gen.34,2; Jud.20,5.

Pu. עְּבָּוֹת (fut. יְעָבֶּוֹת ; inf. עַבְּּוֹת to be afflicted, humbled מוֹב־לִי כִּי it is good for me that I have been afflicted Ps.119,71; coupled with שָבָּי to be afflicted, to fast Lev.23,29; pt. מְעָבֶּה his affliction Ps.132,1.

Hithp. הָתְעַנָּה (fut. הָתְעַנָּה ; inf. inf. (הָתְעַנּוֹת) to afflict oneself הָתְעַנִּיתְ בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי thou hast been afflicted in all wherein my father was afflicted 1K.2,26.

יָענוֹ a. אָנָה I. Cb. (3 f. יְעָנָה , 3 pl. יְעָנָה pt. יְעָנָה , pl. יְעָנָה) to begin to speak Dan.3,24 — 2) to answer Dan.2,7.

י אַבְּי a אָבָייִ II. Ch. to oppress, to affict; pt. pl. אַבִּין the afflicted Dan. 4,24 (Eug. Bible: the poor)

ענה pr. n 1) son of Seir, also an

Edomite tribe descended from him Gen.36,2 a. 20.

(from עָנָה II.; pl. אָנָה , c. עַנָּה) adj. oppressed, humble, meek Num.12,3; Is.11,4; Ps.9,13.

ענוב pr. n. m. 1Chr.4,8

יַבְּיָה (from עָּבָה II.) f. humility, meekness Zph.2,3; Pr.22,4.

ישְׁנְוֶה (= בְּנְוֶה f. mildness, gentleness Ps.45,5; sf. עִנְוְהְן 18,36, contracted עֵנְהְרָ 2S.22,36.

שנוק see ענוק.

עָנוּת (from עָנוּת II.; c. אָנוּת) f. affliction, suffering עָנוּת עָנִי fliction of the poor Ps.22,25.

(pl. אָנִיִּים, c. יְעָנִיִּי ; f. מְנָיִים) adj. meek, humble Is.66,2; Zch.9,9.— 2) poor Deut.15,11; Is.3,14.

עָנִי (מְיָנִי ; sf. עָנִי) m. oppression, affliction, suffering Ex.3,7; Gen. 31,42; לְנִי the bread of affliction Deut.16,3; בני עני the sons of affliction, the afflicted Pr.31,5.

עני pr. n. m. Neh.12,9.

עניה pr. n. m. Neh.8,4.

אין Num.12,3 Ktib for עָנִין, which see.

עָנִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,50.

שנין (c. אינין אינין (m. 1) labor, business, work, employment Ec. 1,13; 2,26.— 2) matter, affair יְנִינֵן an evil matter Ec.4,8; אַנִין and vexation is his affair 2,23.— 3) event אינין לעניין לעניי

an unfortunate event Ec.5,13; בָּא a dream cometh through a multitude of events 5,2 (Eng. Bible: through a multitude of business)

קיב pr. n. a place in Issachar 1Chr. 6,58 = עורנים Jos.19,21.

ים אים pr. n. an Egyptian tribe Gen. 10,13.

ייייט pr. n. an idol of the Sepharvites 2K.17,31.

ן (akin to נְבַן) to cover, whence עָבַן cloud (Kal not used).

Pi. I. עָנָן (den. from יְעָנְן; inf. sf. נְעָנְן for בְּנְנְיְ עָנְן to form or bring clouds בְּעַנְנְי עָנְן when l bring a cloud Gen. 9,14.

Pi. II. אָנֶע (fut. אָנִינְי) prop. to act covertly, hence: to practice magic, to use enchantment Lev. 19,26; pt. אָנִינְ sorcerer, sooth-sayer Deut. 18,10, also אָנָנָה f. אַנָּבָּר sorceres 57,3.

(c. יְעַנֵּן; pl יְעַנֵּן) m. 1) cloud Gen.9,13; אַנֵן a pillar of cloud Ex 13,21; אוֹר עָנֵן a cloud of lightning Jb.37,11; אַנַן בָּעָן the morning cloud (a figure of instability) Hos.6,4.— 2) pr. n. m. Neh.10,27.

יבְּנֶן Ch. (pl. c. יְעַנָּגֵי) m. cloud Dan.

עננה (= נְעָנָן f. cloud Jb.3,5.

יבוני pr n. m. 1Chr 3,24.

ענניה pr. n. 1) a male person men-

tioned in Neh.3,23.— 2) a place in Benjamin Neh.11,32.

ענף to cover (like אָבֶּבְ), whence אָנָף, אָנָף, אָנָף .

תְּנְפֶּוֹהָ (c. יְנִפְּי ; pl. c. יְנִפְּי , sf יְנִבְּר יְתְּה branch, bough Ez.31,3; רְעָב וְיִנְרְ יִנְיךְ לְנִיף עִרְר יִנְיף לְנִיף יְנִיף עָרְר יְנִיף עָרְר יְנִיף עָרְר the branch of ∎ thick-leaved tree Lev.23,40; יְנִיף עָרְר יְנִייְא עָרְר to bring forth boughs Ez 17,8 a. 23.

יי אָנְרְּכְּם m. branch, bough; only sf. בּנְבְּכֶּם Ez.36,8.

עָרֶךְ (f. עֲנֵבְּהְ adj. full of branches or boughs Ez.19,10.

רָבְּ Ch. (def. צְּיִבְּיָּל ; pl. sf. עֲנְפּוֹתְי) m. branch Dan.4,11.

קבָל 1) to be stretched, whence אָנָקְיָל .— 2) as den. from אָנָקְיָל 1 to surround as a necklace אַנְקְיָל pride surroundeth them as a necklace Ps 73.6.

Hiph. הָשֶנִיק (fut. (בְּענִיק prop. to lay upon the neck, hence: to load, to furnish (with בְּענִיק לוֹ thou shalt furnish him liberally Deut.15,14.

תְּבָּקִים (pl עַבָּקִים, תִּעָבָקִים, m. 1) prop. neck, hence: necklace, collar Cant. 4,9; Pr.1,9; Jud.8,26.— 2) prop. stretched, long, hence: giant; only pr. n. Anak, ancestor of a giant-race בָּבָי עַבָּק , יְלִיהִי הַעַבָּן the children of Anak, the sons of Anak Num.13,22 a. 33, or עַבָּקִים the Anakim, who before the invasion of the Hebrews lived in the vicinity of Hebron Jos.11,21.

ענר pr. n. 1) a Canaanite, ally of Abraham Gen. 14,13.— 2) Levitical city in Manasseh 1Chr. 6,55 בענף 7,29.

עניש (fut. עניש ; pt. p. עניש , pl. אַניש , pl. עניש , עניש אתו מאה כמף and they shall amerce him in a hundred shekels Deut 22,19.— 2) to punish, to condemn יין עניש לצריק , the wine of the condemned Am.2,8; עניש לצריק , עניש אוריק , עניש אוריק

Niph. נְעָבֵי (fut. שֵׁבֵי 1) to be fined, amerced Ex.21,22.— 2) to be punished Pr.27,3.

עָבֶּשְׁ (from עָבַשׁ) m. fine, punishment 2K.23,33; Pr.19,19.

ענש Ch. m. fine, mulct Ezr.7,26.

ענת pr. n. m. Jud.5,6.

תְּבְּתְוֹת pr. n. 1) a male person mentioned in Neh.10,20.-- 2) another male person 1Chr. 7,8.—
3) a city in Benjamin near Jerusalem, the birth-place of the prophet Jeremiah Jos.21,18; Is. 10,30; Jer.1,1; gent. עַבָּהָתָר. 2S.23,27.

ענתתיה pr. n. m. 1Chr.8,24.

D'Op (from בְּטָי ; c. מַטְטַ) m. prop. pressing, hence: juice, must Cant. 8,2; Jo.1,5.

down וְעַםּוֹהֶם רְשְׁעִים to press, to tread down וְעַםּוֹהֶם רְשְׁעִים and ye shall tread down the wicked Mal.3.21.

עער Is.15,5 see עער I. Pı.

עָבָה see עָבָה.

תפת (= איני (ב איני) to cover, whence the next word.

יְבָּלֵי (pl. יְנְפָּאִים for יְנְפָּאִים) m. twig. branch, foliage Ps.104,12.

יָּבְיּ Ch. (def. עְּבְּיִא , sf. אָנְפְּיֹה; pl. sf. יְּבְּיִּא ; m. bough, foliage Dan. 4,9 a. 11.

לְבַּעְ to rise up, to swell (Kal not used).

Pu. אָפָּל to be lifted up, inflated הָנָה עָפָּל לֹא־יִשְיְה נַפְּשוֹ בּוֹ behold, lifted up, not upright is the soul in him Hab.2,4.

Hiph. הָעְפִּיל (fut. נַעָפִּיל) to act proudly, to presume נַיַעְפִּיל לַעַלוֹת but they presumed to go up unto the hill top Num. 14,44.

עָבֶּל (from עָבֶּל) m. prop. a rising, hence: 1) eminence, hill, tower Mic.4,8; Is.32,14; with art. בְּעָבָּל pr. n. a hill or fort on the east of Mount Zion 2Chr.27,3.— 2) pl. ביב swellings, tumors, piles Deut.28,27:18.5,6 (Kri has מַחוֹרִים, which see).

עפֿני n. קפֿר הָעָפְנִי a village or town in Benjamin Jos.18,24.

לְּעַבְּינוּ (from אוֹשׁ to twinkle; only du. עַפְעַפְּינוּ , c. עַפְעַפִּינוּ , sf. עַפְעַפִּינוּ , עַפְעַפִּינוּ , יעִפְעַפִּינוּ , יעִפְעַפִּינוּ , יעַפְעַפִּינוּ , יעַפְעַפִּינוּ) m. eye-lash, eye-lid Jer.9,17; Ps.11,4; 132,4; fig. אַחַר the eye-lashes of the dawn, i. e. the first rays of the sun Jb.3,9; 41,10.

י in Ar. to be light-reddish, whitish, whence לְּבֶּר dust (from the color of sand), אָבֶּׁי a gazelle (from its light-reddish color), אַבֶּּי lead (from its whitish color). (Kal not used.)

Pi. 기출빛 (den. from 기출빛) to pelt with dust, to dust 2S.16,13.

עַפַר (c. אַפָּרָם, אַפָּרָה אָ sf. אַפָּרָה, אַפָּרָם, אַפָרָם, אַפָּרָה ; עָבָרוֹת , c. עַבָּרוֹת) m. dust, earth Gen.2,7; Ps.18,43; עַפַר הָאָרֶץ the dust of the earth Ex.8,12; hence: clay, mortar Lev. 14,42;ראש עפרות the first dust of the world (i. e. the first clods of earth) Pr. 8,26; עַבּרוֹת וַהַב gold-dust Jb.28,6; מבר שרפה ashes Num.19,17; as a figure of frailty: אַנְכֵי עַפַר וַאפַר I am dust and ashes Gen. 18,27; to lick the dust Mic. 7,17 (a figure of humiliation); בַבַּעָי to lie in the dust, i. e. to die Jb. 7,21; hence of mortals: יוֹרְהֵי עַבַּר they that go down to the dust Ps.22,30; of the dead: they that dwell in the dust 1s.26,19; יִשְׁנֵי מַרְבַתרעָבָּר they that sleep in the dust of the earth Dan.12,2, or simply 기후박 Ps.30,10.

75. pr. n. 1) son of Midian Gen. 25.4.— 2) name of two other persons 1Chr.4.17; 5.24.

יְּבֶּׁלְ (from יְּצָבֶּן יִם, pl. יְצָבְּן יִם) m. young deer, roe, fawn, gazelle Cant.2.9: 4.5.

קבר pr. u. 1) male person men-

tioned in 1Chr-4,14.— 2) a place in Benjamin Jos.18,23=בּית לְּעֶבְּרָה Mic.1,10.— 3) a place in Manasseh Jud.6,11.

עָבְּרוֹן pr. n. 1) a mountain on the confines of Judah and Benjamin Jos. 15,9.— 2) a border-city of Benjamin 2Chr. 13, 19 (Ktib, for which Kri has אַבְּרֵין (בַּיִּבְיִין בַּיִּבְיִין).— 3) בּ Hittite Gen. 23,8.

עַברון pr. n. see עָברון 2.

עְבֶּׁרֶת יֹי (from עְבָּׁרֶת; יְי עָפָּׁרֶת עִּבְּׁרֶת יִּנְ דְּעָבָּׁרָת eight of lead, plummet Zch.5,8.

עץ (from אָצִי ; sf. אָצִי , נִצִּי , נַצִּי , נַצִּי , נַצִּי , נַצִּי , נַצִּי , נַצִּי fruit trees Gen.1,11; נְצִי נְיִנִיעְ the trees of fhe wood Cant.2,3.— 2) wood Ex.15,25; נְצִי נְיִנְיִנְ wood and stone Deut.4,28; נְצִי יִנְינָ a wooden vessel Lev.11,32; pl. נְצִי נִינָי of wood for fuel Gen.22,3; of wood as timber: נַצְיִ נְיִנִי נְיִנִי מִּנִי an ark of shittim wood Ex.25,10— 3) pole, staff, shaft בַּצִי נִינְי מִי a spear-shaft 2S.21,19.

בּצַב l. (akin to בַצַּהְ) prop. to cut, to carve, hence: to shape, to fashion, to form (Kal not used).

Pi. דֵיך עּיְצְבוּנִי to shape דֵיְעְשׁוּנִי thy hands have shaped me and made me Jb 10.8

Hiph. הָעֵצִים (inf. הַעַצִים) to shape, to fashion עָשִינוּ לָהְ בַּנְנִים we made cakes to her (to the queen of the heaven, i. e

the moon) in order to fashion her image Jer.44,19.

Niph. אָנְעָצׁ (fut. אָנְיִ 1) to be pained, grieved for (with נַעַל , לָּל 18.20,34; 28.19,3.— 2) to be injured, hurt (with אַנִים (הָּ מְסִיעַ אַּכְנִים (הָּ who removeth stones shall be hurt therewith Ec.10,9.

Pi. אָצְי (fut. אַצְי) 1) to pain, to afflict, to grieve Is.36,10.—2) to wrest אַבְר יִיצְגר they wrest my words Ps.56,6 (Fuerst: they injure my cause).

Hiph. הָּעֶצִיב (fut. יִיצִייב; inf. הַעָּצִיב; to grieve, to offend Ps. 78,40.

Hithp. הָהְעַצֵּב (fut. יַהְעַצֵּב) to be grieved Gen.6,6; 34,7.

- Th. (pt. p. אָצִיב) to grieve, to mourn אָצִיב a mournful voice Dan.6,21.
- עָצֶב (from עַצָב II.; pl. עָצָב, sf. עַּיְבָּים (from עַצְבָּים) pain, grief, sorrow Gen.3,16; עַצָב a grievous word Pr.15,1.— 2) labor, toil בְּבֶל עָצֶב in all labor there is profit Pr.14,23; שָׁצָב bread

- of toil Ps.127,2; אָנֶג מּ הַּוְּגְּשׁׁוּ and ye exact all your labors ls. 58,3 (acc. Stb. אָנֶג here: caprice, whim).
- עְצֵבּים, from עָצֵבּים, i, only pl. עַצַבּים, c. עַצַבּים, sf. עַצַבּים) m. image, idol (prop. something carved) 1S.31,9; Ps. 135, 15; חַבוּר עַצַבִּים הַבַּח־לוּ Ephraim is joined to idols: let him alone Hos.4,17.
- ן אָבֶּל I. (from אָצָב I.; sf. יְבָּאָבָ) m. image, idol ls.48,5.
- עְצֶב II. (from אַצֵע II.; s/. קּבְּיִרְּיּ) m.

 1) labor, pain, affliction Is.14,3;
 1Chr.4,9.— 2) perverseness אָנֶב the way of perverseness Ps.
 139 24 (Stb.: the way of vanity).
- עָצְבוֹנְן (from עַצַב II.; c. עָיְבוֹנְן , sf. אָנְבְּוֹנְן (m. 1) labor, toil Gen 3, 17; 5.29.-- 2) pain, sorrow Gen. 3,16.
- קבות (יְעִיבְּרָת, c. מַצְּבָר, pl. c. מַצְּבָר, f. 1) pain, sorrow Pr.10, 10; בּיִּבְּרָלְיִבְיּרָלְעִיבְרִיּלְ מְחַבְּשׁ לְעַצְבּוֹרְם sorrow of the heart 15,13.— 2) wound מְחַבְּשׁ לְעַצְבּוֹרְם he bindeth up their wounds Ps. 147,3.

עצד to cut off, hence מַעַצָּד.

- רְעָצֶר (בּעְיֵּך; pt. אָצֶר) 1) to shut, to close עֹנֶה עִינְי he shutteth his eyes Pr.16,30.— 2) intr. to be firm, hard, whence אָנָה אָנִי אַ אַר.
- עָצֶה m. the spine, the backbone Lev.3,9.
- אַצְאַ I. (coll. of אָאַ) f. wood, timber Jer.6,6.

עצה II. (from יַעַץ; c. עצה, sf. יעצה; pl. עציה, sf. אָנער, f. counsel, advice שַנְעֵצָה upon advisement 1Chr.12,20; איש עצה a) a counsellor Ps.119,24. b) one who executes counsel Jb.46,11; hence: wisdom, deliberation, purpose, plan בּדֹל הַעֵצָה great in counsel, i. e. of great wisdom Jer. 32,19; counsel (wisdom) and עַנְה וּתְבוּנָה understanding Jb.12,13; עַיָּה עֵצָה to execute a purpose Is.30,1; שית עצור to make plans Ps.13,3; שָׁמֵן וּקַטֹרֶת וִשַּׂמַח־לָב וּמָתָק רֵעָהוּ מִעַצַּת־ ointment and perfume rejoice the heart: so doth the sweetness of a man's friend by hearty counsel Pr.27,9 (acc. Ges. מֵעצַת־ more than fragrant wood; see אַצַה I. and נָפַשׁ 1).

קצוּם (from יְצְצוּם; pl. מַצוּם) adj.

1) strong, powerful Deut. 9,14;
poet. יְצוּםְיוֹ his strong fangs, claws
Ps.10,10 (others: his strength).—
2) numerous Is.1,6; Pr.7,26.

וֹטְבְּיוֹן בְּבֶּר pr. n. a sea-port of Idumea on the Elanitic gulf Deut. 2,8, whence the ships of Solomon sailed to Ophir 1K.9,26.

עַצֵּל (= Ar. לְעֵיל) to be at leisure (Kal not used).

Niph בְּעֲצֵל (fut. ליִנְצֵל) to be idle, slothful Jud.18,9.

עַצֵּל m. sluggard Pr.6,6; 22,13.

עצלְהן f. sloth Pr.19,15; du. עצלְהן slothfulness Ec.10,18. קָּהֶם f. slothfulness, idleness שַצְּלּוּת שַּצְּלּוּת the bread of idleness Pr. 31,27.

עצָם, וְעַצִּם (fut. יַעַצִּם a. יַעַצִּם, pl. יַעַצִּם to bind fast, to shut, to close (the eyes) עצָם עִינָיו מִרְאוֹת בָּרָע (he shutteth his eyes from seeing evil Is.33,15.— 2) to be or become firm, strong, powerful, mighty Gen.26,16; Ex.1.7; inf. sf. יַעַצְּטֵּוֹ מִעַבְּעֵוֹ מִסְבֵּּר and when he was strong Dan.8.8.—
3) to be numerous to be counted Ps.40,6.

Pi. Dኳኒ (fut. Dኒኒ) 1) to shut, to close (the eyes) Is.29,10— 2) den. from Dኒኒኒ to gnaw the bones Jer.50,17.

Hiph. הַעָּצִים (fut. יַעַ צִי ט) to make strong Ps.105,24.

עצם (from צַּצָע 2; sf. עצָם; pl. עַנְמִים a בַּעָמִים, c. עַנְמוֹת f. a. m. 1) bone Gen.2,23; Ps.102,6; Jb.10, 11; hence: body, frame Ps.6,3; Pr.16,24; fig. of a near relative: thou art my bone עַצְמִי וּבְשַׂרִי אָתַה and my flesh Gen.29,14.- 2) essence, self, self-same, the very day, that very day Gen.7,13; בָּעֵצֵם ביים as the heaven itself, as the very heaven Ex.24,10; בָּעֵצֵם in his very wholeness (i. e. in his full strength) Jb.21,23.-3) pr. n. a city in Simeon Jos. 19,3

עַצֵּר (fut. יִעָצִר a. יִנְצִר, ־יִנְצִר; pt. p.

עצור, f. עציר, עציר, עציר (עציר, 1) to shut up, to close up ועצר מת־ ! and he will השמים ולא יהיה ממר shut up the heaven, that there be no rain Deut.11,17; עצר עצר ייַ בְעַר כַּל־רָחֵם the Lord had fast closed up all the wombs Gen. 20,18; hence עצר מלהת to close up against bearing, i. e. to restrain from it 16,2; pt. עצור בַּחַצַר shut up in the court of the prison Jer. 33,1; עַצוּר מִפָּנִי shut up [at home] because of Saul 1Chr.12,1; עצור ועווב see 5.-2) to stop, to detain, to withhold, to hold back, to restrain that the rain וַלֹא יַעַצַרְכָה הַנְשֵׁם stop thee not 1K.18,44; pt. עצור detained Jer.36,5; ועצר בָּמָלִין מִי but who can withhold himself from speaking? Jb.4,2; יעצר he withholdeth the waters, and they dry up 12,15; אַל־תַּעַצֶר־לִי לִרָפֹב כִּי אָם־אַמַרְתִּי לַדְּ restrain me not in riding, unless I say it to thee 2K.4,24.- 3) to keep from, to deny (with -) יאָשָה עַצוּרָה לַנוּ of a truth women have been kept from (denied) us 1S.21,6.- 4) to withstand, to prevail against (with ועם (עם let not man אַל־יַעַצר עָמָּדְ אָנוֹשׁ (עם prevail against thee 2Chr.14,10; hence: to rule, to reign וָה יַעַצר בִּעַמָּי this same shall reign over my people 1S.9,17.-5) to be able לא עַזְרוּ לַלֶּבֶת they were not able נעצר כת togo 2Chr.20,37; more fully עצר to retain, i. e. to have strength,

to be able 2,5; בְּלֹא עֲצַרְתִּי מוֹ and I have retained no strength Dan. 10.16.

Niph. אָעָצֵר (pt. נְּתָעָצֶר; inf. נְתָּעָצֶר) to be shut up 1K.8,35.— 2) to be stayed Num.16,15.— 3) to be detained 1S.21,8.

דְצֵּך (from אַצֶּר 4) m. dominion, rule אָצֶר יוֹרְשׁ עָצֶר אָר יוֹרָשׁ עָצֶר there is no one inflicting any wrong in the land, nor one possessing dominion Jud 18,7 (in later Hebrew יוֹרֵשׁ עָצֶר an hereditary ruler, ■ prince).

עָצֶר רָחַם m. 1) shutting up עַצֶּר רָחַם m. 1) shutting up, i. e. barrenness, of the womb Pr.30,16.— 2) oppression מְעָצֶר וּמְמִשְּׁפְּטִילְּכְּחְ pression and through judicial punishment was he taken away Is.53,8; בְּיִה וְיָנִגוֹן through oppression, affliction and sorrow Ps.107,39.

קברה f. assembly (especially a solemn assembly) Is.1,13; אָבָרָה הַבְּעָבְיָה to call an assembly Is.1, 14; קבי עִצְרָה to proclaim an assembly 2K.10,20.

תְצֶבֶרת f. assembly of treacherous men Jer.9,1; pl. sf. אַבְרוֹם Am. 5,21; especially of the festive assembly on the 7th day of the Passover, and on the 8th day of the feast of Tabernacles Deut. 16,8; Lev.23,36.

עַקב (fut. בַּעַקבׁ; inf. עַקבֹּ) 1) to be high, hill-shaped, whence עָּלָב

heel.— 2) den. from יַּעָקָב אָר־אָּחִיוּ to take by the heel יַּעָקָב אָר־אָחִיוּ the womb he took his brother by the heel Hos.12,4.— 3) fig. to deceive (prop. to go behind one's heels) בַּבֶּעָן בְּיָבְּ יִשְׁבִּר יִעִיקֹב every brother will utterly deceive Jer. 9,3; יַבְּבָּר זַבְּרַ and he deceived me Gen.27,36.

Pi. אָמָב (fut. יְשָׁלֶב) to keep back, to stay Jb.37,4 (= Ch. אָנָב).

עקב (c. עַקבי , sf. עַקבוֹ ; pl. עַקב, c. עָקַבַי a. עָקבוֹת, sf. עָקבי , עקבור, עקבור, m. 1) heel עַקבי סוּם (Gen.3,15; 25,26; Jb.18,9; עַקבי ine heels, i. e. hoofs, of the horses Jud.5,22; by metonymy: step, footstep בְּעָקְבֵי הַצֹּאוֹ by the footsteps of the flock Cant.1,8; עַקבי ושִׁמרוּ they watch my steps Ps.56,7; so מואס עקבות Ps.89,52, sf. עקבות מקבות 77,20.- 2) fig. trickery, treacher; (going behind one's heels) הָנְדִיל שלי עקב he dealt very treacherously against me Ps.41,10 (Eng. Bible: he lifted up his heel against me) .- 3) tracker, lier-inwait, pursuer Jos.8,13; עַוֹּן עַקבַי לובני the iniquity of my pursuers encompasseth me Ps.49,6.

בּקבׁ I adj. uneven, crooked; as n. stepness, declivity Is. 40,4; fig. deceitful שָׁלְבֹ הַלָּב מְבֹּל the heart is deceitful above all things Jer. 17,9.

וו. (den. from אָקב footstep, trace) adj. full of traces, tracked;

only f. מְדָם full of traces of blood, tracked with blood Hos. 6.8.

עקב m. 1) end; hence as adv.: to the end Ps.119,33 a. 112.— 2) result, reward בַשַׁמְרַם עַקב הַ in keeping them there is great reward Ps.19,12; עָקָב עַנְוָה וִרְאַת יִי the reward of humility and the fear of the Lord are riches, and honor, and life Pr.22,4.— 3) prep. for, because of עַקַב שׁחַד for a bribe Is. 5,28; על־עקב in consequence of Ps.40,16; before a verb as conj.: because עַקב הִשִּׁמְעוּן because ye hearken Deut. 7, 12, also with a relative particle עַכָב אַשֵּׁר Gen.26,5, 28.12,10. עקב כי

לְּבְּרָ f. cunning, deceit 2K.10,19.

עַקד (fut. יַעַקד) to bind Gen.22,9.

קל (pl. יְּשְקְדִים) adj. prop. banded (from יְשָקַדִּים), hence: striped, ringstreaked Gen.30,35 a. 40.

עָקַר (from עָקַר) m. binding, union, gathering; only in pr. n. בִּית־עָקָר סר בִּית־עָקָר בְּרֹעִים 2K.10,12 a. 14. (from עָקָר) f. oppres-

sion Ps,55,4.

קרב pr. n. m. name of three persons Ezr.2,42 a. 45; 1Chr.3,24.

to twist, to pervert (Kal not used).

Pu. יְבְּלֵל (pt. מְעָקָל) to be perverted Hab.1,4.

מַבְלַכְל (redupl. from נְצָקַל adj. crooked, winding אָבָרְלַל winding ways Jud.5,6; as n. crooked way Ps.125,5.

מַקְלָתוֹן adj. crooked, winding Is. 27,1.

יביק (pr n. m. Gen.36,27 בְּיַבְּקּוֹ אַ pr Num.33,31.

to pluck up, to root out Ec.3,2.

Niph. נְעֵקר (fut. יוִעָקר) to be rooted out, destroyed Zph.2,4.

Pi. עַקר (fut. יַ<u>ישַק</u>י) to lame, to hough, to hamstring Gen. 49,6; Jos.11,6; 2S 8,4.

בקר Ch. to root out.— Ithpa. אָרִעִבֶּר to be rooted out Dan.7,8.

(from עָקר) m. sterile, barren man Deut. 7,14; f. אַקרָה ib., c. אַקרָה barren woman Ps.113,9.

אַכֶּך m. 1) stock, race, descendant of a stranger's family Lev.25,47.— 2) pr. n. 1Chr.2,27.

עָקר Ch. (c. עָקר) m. stump עָקר ישָׁרְשׁירִיי the stump of his roots Dan.4.12.

קרֶב (pl. עַקְרָבִים) m. 1) scorpion Gen.8,15. — 2) pointed thorn 1K. 12,11.

עָקרוֹן pr. n. the northernmost of the five chief cities of the Philistines assigned first to the tribe of Judah Jos.15,45, then to Dan 19,43; gent. אַקרוֹיִן 13,3.

נְיֵבְי to twist, to pervert (Kal not used).

Niph. שֹׁבֶּבֶּע to be perverted,

perverse גָּעָבָשׁ דְּרָכֵּוָם he that is perverse in his ways Pr.28,18.

Pi. עָּבְשׁ (fut. "נְעַבְּשׁ") to pervert, to make crooked Is.59,8; Mic.3,9

Hiph. בּיְצְקְרִשׁׁ to prove perverse were I innocent it (my mouth) would still prove me perverse Jb.9,20 (בּיִבְּיִשְׁנִי בּיִוּ

קשׁת f. perverseness, frowardness of the mouth Pr.4,24.

עָרִים אַרָּ, עָּרָים אָרָ (from עָרִיןּ, sf. אָרָים אָרָ אָרָים אָרָ אָרָים אָרָ אַרָּ אַרָּים אָרָ אַרָּ אַרָים אָרָ אַרָּ אַרָּים אָרָים אַרָּ אַרִים אַרִּים אַרִּים אַרִּים אַרִּים אַרִים אַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים בּשִּוֹא רַשְׁוֹא וְשִׁרִים וּאַרִים נוּאַי thine enemies take thy name in vain Ps.139,20.— 2) ancient form for עִיר כּוֹאָר, whose pl. is therefore עִיר כּוֹאָר, אַרְים אַרִים אַרִים אַרִים אַרִים אַרִים אַרִים וּאַרָּים אַרְים אַרִים אַרִים וּאַרָּים אַרְים אַרִּים אַרְים אַרְים אַרָּים אַרְים אַרָּים אַרְים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִּבְּים אַרְיִבְּיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְים אַרְיִבְּיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְיִים אַרְים אַרְים אַרְים אַרְיִים אָּרָים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָרָים אָרְיים אָרְיִים אָּיִים אָּיים אָּיִים אָּיִים אָייִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָּיִים אָייִים אָיִייִיים אָיִייִיים אָּיִים אָיִייִים אָּיִייִים אָייִייִים אָּיִייִים אָּיִייִים אָּיִים אָּיִייָּים אָּיִייִים אָּיִיים אָּיִייִיים אָּיִייִיים אָיִייים אָּיייָּיים אָּיייים אָי

לבר Ch. m. enemy Dan.4,16.

ער 1) pt. of אור I., which see.—
2) pr. n. a son of Judah Gen.
38,3; another person 1Chr.4,21.

ערב I. (fut. יַעֵרב; pt. בֹיִב, pl. ערב; imp. ערב; to interweave, to mingle; fig. to enter into mutual

relations, hence: 1) to exchange, to barter, to traffic Ez.27,9 a. 27.-2) to become surety for; with accus. עַבָּדָךְ עַרַב אָת־הַנַּעַר thy servant became surety for the lad Gen.44,32; אַנְרָי אָעַרְבָנּוּ I will be surety for him 43,9; ערב עבדה שוב be surety for thy servant (i. e. protect him) for good Ps. 119,122; שִׁימַה נַּא וּעַרָבִנִי עִמַּך attend, I pray thee, be surety for me with thyself Jb.17,3; עַרבוני Is.38,14 acc. Kimchi: grant me ease (see בָּרֵב I.); with בֹּר: יאָם עַרַבְתָּ לֹרֵעֶּךְ if thou be surety for thy friend Pr.6,1; with :: אָרֶבָּה לְפָּגֵי הֵאָה he becometh a surety for his friend 17,18 .-לַכְמֵינוּ וּבָתִינוּ אַנַחִנוּ אַנַחָנוּ 13) to pledge בָּרֶמֵינוּ ערבים we pledge (mortgage) our vineyards and our houses Neh. 5,3; עַרַב אָת־לְבּוֹ to pledge one's heart, i. e. to risk, to expose oneself to danger Jer.30,21.

 hence: to enter into a contest, to wager (with הא) 1s.36,8.

נתרוב II. (inf. עַרוֹב to grow dark, to draw toward evening בְּבָּה הַיּוֹם the day draweth toward evening Jud.19,9; fig. עַּרְבָּה בָּלֹים בָּלֹים all joy is darkened (i. e. disturbed) Is.24,11.

Hiph. הָעָרֵיב (den. from לָּבֶרֶיב I.) to do at evening 1S.17,16.

ברב Ch. to mix, to mingle (Peal not used).

Pa. עָרֵב to mix; only pt. p. מָעָרֵב mixed Dan 2,43.

Ithpa. אָרֶעְרֵב to be mixed Dan. 2,43.

- ערֵב II. (בְּבָּ יוֹת) to be sterile, waste, whence אַרָבָ and אָרֶב II.
- ערב adj. sweet, pleasant Pr.20,7; Cant.2,14.
- שְרֶבִים m. willow; only pl. עֲרֶבִים Is. 15,7; 44,4; c. עֲרֶבִים the willows of the brook Lev 23,40; Jb.40,22.
- עָרבׁ (prop. mixture, from עָרבׁ I.) m. a swarm of insects Ex.8,20; acc. Sept. gad-fly, dog-fly.
- מֵרֶב a. עַרֶב pr. n. Arabia 2Chr.9,14; ls.21,13; Jer.25,24; gent. עַרְבִי a יַבְרָב Arabian, Arab Jer.3,2; Neh.2,19;

pl. עַרְבִים a. עַרְבִיאִים 2Chr. 22, 11; 17,11.

ערֶב (from עָרֶב I.) m. prop. intermixing, hence: 1) woof, weft או איל הערֶב whether it be in the warp, or woof Lev.13,48.—
2) mingled mass of strangers, mixed multitude Neh.13,3; ערֶב רַב מַרְב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְי מַרְב מַרְב מַרְב מַרְב מִב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מְב מִבְּב מַרְב מַרְב מַרְב מַרְב מַרְב מִּב מְב מִבְי מַרְב מַרְב מַבְּב מִבְּב מְב מִבְּי מַרְב מִבְּי מַרְב מִבְּי מַרְב מִּבְּי מַרְב מִבְּי מַרְב מִבְּי מַרְב מִיבְּי מַרְב מִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִּבְיּי מְבְי מְבְי מְבְיּב מִיּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיּי מְיּב מְיּב מְיּב מִיּי מְיִי מְיּי מְיִי מְיְי מִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיְי מְיּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיּי מ

ערֶב (עֶרֶב בְּי, m. mingled people Jer.50,37; בְּלֶבְי הָעֶּרֶב the kings of the mingled people 1K.10,15; Jer. 25,24 (Eng. Bible בִּלְבִי הָעֶרֶב 1K. 10,15 the kings of Arabia).

II. (from יְעָרֶב וּוֹ. (אַרֶב מּינוּת יִּלְנוֹת יִּלְנוֹת יִּלְנוֹת יִּלְנוֹת יִּלְנוֹת שׁנְבְּנִים m. evening Gen.1,5; בִּין בּנִים towards evening 24,63; בִּין between the two evenings, i. e. in the twilight Ex.12,6.

ינְרֶבְּה III. (בְּהָבְּה from יְנְרָבְּה m. desert אָרֶב the wolves of the desert Hab.1,8 (comp. Jer.5,6; others: wolves of the evening; comp. Zph.3,3).

עָרֶב IV. (בְּבְב יִּי זְעָרֶב n. Arabia בֵּילְבִי הְעָרֶב the kings of Arabia 1K.10,15 (see עֵרֶב I.).

ערֵב (pl. עֹרְבִים) m. 1) raven, crow (so called from its black color, from בָּרַב II.) Cant.5,1.— 2) pr. n. a Midianite prince Jud.7,25; אור מון a place named after that prince ib.

עָרֶבְהָה (from עָרֶבְה, sf. אָרָבְה, with a loc. עָרֶבְהְה Jos.18,18; pl. עַרְבִּר, c. אָרֶבְה, f. 1) desert, wilderness Jb.24,5; אָרֶץ אָרְבָה a land of deærts Jer.2,6; with art. בְּעַרְבָּה

of the low desert plain of the Jordan and the Dead Sea Jos. 12,3; hence of the Dead Sea: בַּיָּ הַּנְרָבְּה the sea of the plain ib.; parts of this plain are: עַרְבוֹת the plains of Moab Num. 22,1; וְרִיוֹת וְרִיוֹת וְרִיוֹת וֹלְיוֹת וֹלְיִתְּבָּה עִּרְבָּה בִּיֹת הַעִּרְבָּה בִּית הַעִּרְבָּה בִּית הַעִּרְבָּה בִּית וֹלְיִתוֹל heaven (prop. waste, expanse) Ps. 68,5 (see quotation under בַּיִּלְבַּה בַּיִּלְרֵבְּה בַּיִּלְרֵבְּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבָּה בַּיִּלְבָּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְּבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִילְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבָּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּלְבִּה בַּיִּל בַּיִּלְבִּיה בַּיִּלְבִּה בְּיִּבְּה בְּיִּלְבִּה בְּיִּלְבִּה בְּיִלְבְּה בְּיִּבְּה בְּיִּבְּה בְּיִּלְבְּה בְּיִבְּה בְּיִּלְבְּה בְּיִּבְּה בְּיִּבְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּה בְּיִּבְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּיִּבְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּר בְּיִבְּה בְּיבְּה בְּיבְר בְּיִבְּר בְּיבְר בְּיבְּה בְּיבְּיבְּה בְּיבְּיב בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

י (from עָרֶבֶּהְם I.; sf. נְעַרְבָּהְם f. 1) surety, security Pr.17,18.— 2) pledge 1S.17,18.

וֹנְבְבוֹן (from עֲרֵבוֹן II.) m. pledge Gen.38,17.

עַרָבי a. עַרָבי see עַרָבי.

ערבתי pr. n. m. an Arbathite 2S. 23,31.

קרג (יער'ג ישר'ג) 1) to pant, to long for (with אָל, אָל) Ps.42,2; Jo.1, 20.— 2) to rise, to ascend, whence אַרוּגָה.

עָרֶר Ch: m. wild ass Dan. 5, 21 (= Heb. עָרוֹד).

ערד pr. n. 1) a man 1Chr.8,15.—
2) a city in the desert of Judah
Num.21,1.

עָרָה I. (akin to עָרָה I.) to be naked (Kal not used).

יַ עָרוֹ (fut. יְשְׁרָה; imp. pl. יָשְרָה; inf. יַ עָרוֹ (עַרוֹת) 1) to uncover, to make bare, to rase Is.3,17; 22,6; Zph. 2,14; עַרוֹת עַר הַיְכוֹר עַר הַיִכוֹר to rase to the foundation Ps.137,7; Hab 3,13.

to uncover Lev.20,18.

Hithp. הְתְעָרֶה (fut. מְיִהְעָרֶה to make oneself naked הָשִבְּרִי וְהְהְעָרְי thou shalt be drunken, and make thyself naked Lam.4,21 (others: to vomit, from עַרָה II.).

ערָר. II. to flow (Kal not used).

Nuph נְעַרָה (fut. נְעַרָה) to be poured (of the spirit) Is.32,15.

Pi אָרָה (fut מְעָרָה, ap. עָרָה) to pour out, to empty בְּדָה and she emptied her pitcher Gen.24, 20, יְעָרוּ אֶת־הָאָרוֹן and they emptied the chest 2Chr.24,11; fig. בִּישִׁי pour not out my life Ps 141.8 (acc. Fuerst עָרָה נָבֶּשׁי to expose the life).

Hiph. הַעָּרָה to pour out הָעָרָה he poured out (delivered up) his soul unto death Is. 53,12.

Hithp. הְּתְּעָהָה (עָדָה, יְּעָהָה) prop. to pour oneself out, hence: to spread oneself בְּעָבְה בְּאָוְרָח בִיעָבָן spreading himself like a green tree Ps.37,35

עָרָה (from עַּרָה I.) f. cleared place (i. e. not wooded), meadow; only pl. קוֹת of the meadows on the banks of the Nile Is.19,7.

ערוגה (from ערוגה 2; c. ערוגה; pl. אַרוּגָה (עִרוּגוֹת garden-bed Ez. 17, 7; בשֶׁם a bed of spices Cant. 5.13.

ערוד m. wild ass Jb.39,5.

עֶרְוָה from עֶּרְוָה I.: c. עֶּרְוָה, sf. עֶּרְוָה, לָּהָרָּה f. 1) nakedness

Ez.16,8; Hos,2,11; fig עַרַוֹת הַאָּרֵץ the nakedness of the land (i. e. its vulnerable part Gen. 42,9; of the privy parts Gen.9,22; בַשַר the flesh of nakedness, i. e. the privy member Ex.28,42; בַּלָה to uncover the nakedness of a woman, i. e. to have unlawful intercourse with her Lev. 18,13—19; עַרוַת אִישׁ to uncover the nakedness of a man, i. e. to have unlawful intercourse with his wife Lev.20,11 a. 20.— 3) shame, filthiness אַרָבַר any fi)thy thing Deut.23,15; 24,1; עַרַוּת the shame of Egypt Is. 20.4.

רְרָהְ Ch. f. shame, dishonor Ezr. 4,14.

ערום see עָרוֹם.

עָרִים (from עָרִים II.; pl. עָרִים) adj. cunning, sly, crafty Gen.3,1; Jb. 5,12; 15,5; in a good sense: prudent, wise Pr.14,8 a. 18.

ערום see ערום.

ערוער (בּרְעָר (בּרְעָר (צרָער (Stb. naked tree) Jer.48,6.— 2) pr. n. a) a city in Moab Deut. 2,36; Jos.13,16 ערִעור Jud.11,26. b) a city in Ammon Num.32,34; 2S.24,5. c) a city in Judah 1S. 30,28.— יברי 2 gent. 1Chr.11,44.

ערוץ (from עָבֵין) m. fissure, ravine בּאַרוּץ נְחְלִּים in the ravines of the valleys Jb.30,6.

ערי pr. n. son of Gad Gen.46,16

עָרְיָה (שִּרְיָה f. nakedness שֶּרְיָה יְּהְיּ שִּרְיִה in nakedness and shame Mic.1,11; coupled with ישׁ בּיה to emphasise its meaning: וְאַרְיָה and thou wast utterly naked Ez.16,7; יְשִׁרְיָה מִיּרִם וְשָּרְיָה and they leave thee quite naked v. 39; so also with עִרְיָה תִּעוֹר בַיְשְׁתָּך thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עריסה (עריסית יערס יחר ; only pl. עריסה acc. Stb. prop. something troughlike, hence: kneading-trough the first of your kneading-troughs, i. e. of your dough Num.15,20. (Talm. עריסה cradle).

עָרִיף (from בְּרַיּם 1.; only pl. עָרִיף m. cloud, darkness of clouds Is. 5,30.

עָרִיאָים (from עָרֵיאָים; pl. עָרִיאָים, c. עָרִיאָים) adj. 1) terrible, violent איוון a mighty terrible one Jer.20,11; עָרִיאָי the violent of the nations Ez.30,11.— 2) mighty, powerful עָרִיאָים עַרִיץ עַרִיץ I have seen the wicked in great power Ps.37,35; איִרִי עָרִיאָים powerful nations Is.25,3.

עְרֵירָי (from עָבֵר adj. prop. bare, hence: solitary, childless Gen. 15,2; pl. עַרִירִם Lev.20,20.

; עָרָכִים (fut. קֹינְיִנְי ; pt. עָרָרָה , pl. עָרָרָה ; עַרְרָּה , עָרְרָּה ; עַרְרָּה , עָרְרָּה ; עַרְרָּה ; עַרְרָּה , עָרְרָּה ; עִרְרָּה , עָרְרָּה ; עִרְרָּה , עָרְרָּה ; עִרְרָּה , עָרְרָּה , עַרְרָּה , עַרְרָּה) to set in order, to arrange Lev.1,7 (of wood); 24,8 (of the

shew-bread); עָרַך שִׁיֹחָן to prepare (set) a table Is.21,5; ערה נר te arrange a lamp Ps.132,17; רַּךָּ רַּךָּ to set forth to one (a matter) Is. 47,7; עַבַרְ מִשְׁטָ to set a cause in order Jb.13,18; עַרַה מָלִין אָל־ to direct words to Jb.32,14; omitting the compliment: עֶרַכָּה לָפָבי set thy words in order before me Jt. שה לא נערך מפני חשה we cannot set in order our speech by reason of darkness 37,19; בַּקר in the morning will I אַעַרָּדְּיּרָקּ direct my prayer unto thre Ps. 5,4; of a weapon; to put in order that could put in ערבי אָנָה וַרֹמַח order (Eng. Bible: handle) a shield and a lance 10hr.12,9. - 2) to array, to muster עַרַה to array for battle 1Chr.12,33; עַרַה to join battle with לַבָּרָ מָלָחָמָה לִקרַאת to set the battle in array against 1S.17,2; pt. p. c. אַרוּך מְלְחֶמָה set in battle array Jo.2,5; omitting מַלְחָמָה, as: מַלְחָמָה and they shall set themselves in array against her Jer.50,9; sometimes with accus.: בְּעוֹהֵי אֵלוֹהַ וַעַרָכוּנְי the terrors of God set themselves in array against me Jb.6,4.- 3) to place together, to compare, to equal (with בְּהַדְמוּת (אֶל , לְwhat likeness will ye compare unto him? Is.40,18; "8 תרך אביף nothing can be compared to thee Ps.40,6; with accus.: gold cannot compare with it Jb.28,17.- 4) to

esteem, to value הֵיְעֵרֹהְ שׁוֹעֵן will he esteem thy riches? Jb.36,19.

Hiph. הָעֶריך (fut. יַּצַריך) to estimate, to value Lev.27,8.

עָרֶכָּי (sf. עָרָכָּי , עָרָכָּי , אָרָכָּי m row, order (of the shew-bread) Ex. 40,4 a. 23.— 2) proportion חין the grace of his proportion Jb.41,4. — 3) equipment, suit ערה a suit of apparel Jud.17, 10. - 4) value, price Jb.28,13; a man after mine own אֵנוֹשׁ כָּעֵרְכָּי value, i. e. mine equal Ps.55,14; hence: estimation; in this sense always with paragogic ק: בָּנֶרְכָּרְכָּכֶר according to estimation in silver by shekels Lev. 5,15 (in later Hebrew בְּעָרָכְּךְ as adv.: about, approximately); בּעֶרַכָּךְ הַכֹּהֵן according to the estimation of the priest 27,12; with art. הָעֶרָכָּךְ the estimated value v. 23.

acc. Stb. to neglect, to leave in a wild state, to leave uncircumcised (of a tree) בַּעְרַלְהָהֶם עָּרְלְהָה then ye shall leave the fruit thereof uncircumcised Lev. 19,23.

Niph נְּעְרֵל (imp. הַעָּרָל) to show one's uncircumcision, to bare one-self שָּהָה נְהַעְּהֵל drink thou also, and show thyself uncircumcised Hab.2,16 (others = בַּלַל and זַבּפּוֹ, from הָעַל, which see).

עָרֵל (c. עֲרֵל a. עֶרֶל; pl עָרֵל, c. עָרֵל, f. עַרֵל, adj. uncircumcised Lev.19,23 (of a tree); Gen.17,14

(of a male person); fig. לכבם their uncircumcised, i. e dull, heart Lev.26,41; עַרַל שֶׁפַתִים uncircumcised of lips, i. e. dull of speech Ex.6,12; עַרֵלָה אַוֹנָם their ear is uncircumcised, i. e. shut up (as if by a foreskin) Jer.6,10. ערלה (c. עַרלַת, sf. וֹחַלָּבָיָ; pl. הוֹלִים, c. עַרְלוֹת) f. 1) fruit of an uncircumcised tree Lev.19,23. - 2) foreskin, prepuce Gen. 34, 14; fig. עַרַבֶּת the foreskin of the heart (i. e. its dullness) Jer.4,4.— 3) גַּבְעַת pr. n. a hill near Gilgal, where Joshua circumcised the Israelites Jos. 5,3.

ערם I. (inf. עָרם) to be cunning, crafty 18.23,22.

Hiph. הָעֲרִים (fut. יַעַרִים) to act craftily הָעָרִים הוּא he acteth very craftily 18.23,22; הַּעָרִים סוֹר to take crafty counsel against one Ps.83,4; in a good sense: to be prudent Pr.15,5;19,25 ערום II. to heap up to be high

Niph. נְשָׁרֵם to be heaped up Ex.15,8

(Kal not used).

ערם III (akin to ערם II.) to be naked, whence ביים a. עַיבֹּים.

יַּערוֹם a. עָרוֹם (pl. עָרוֹם adj. bared, naked Gen.2,25; Jb.1,21; 22,6; f. אַנְקָּה Hos.2,5.

עָרָטְם (from יַּלְרָם I.; only sf. עָרָטְם m. cunning, craftiness Jb.5,13.

 קבות (from עַב II.; c. עַבְּמָּה; pl. מְנְתְּמֹה f. heap Cant.7,3 (of grains); R 3,7 (of sheaves); Neh.3,34 (of rubbish); pl. also עַבְּמִים Jer.50,26.

שְׁרְכּוֹן m. plane-tree, maple Gen. 30,37; Ez.31,8.

לְרָנְי pr. n. m. Num.26,36; gent. אַרָנְי ib.

ערם same as ערט, which see. ערטן, which see. ערטור pr. n. see אַריעור 2.

ייָר m. lonely tree Jer. 15,6; hence: forlorn, destitute Ps. 102, 18.

ערוער and עריער see אַרוערי.

קבְּי I. (fut. אָבֶער) to drop, to distil; fig. of speech Deut.32,2.

לעוֹרָף II. (den. from לְּיָנֶיף pt. אָרָיּף to break the neck (of an animal) אוֹרָרְיּפְּרִיּוֹ thou shalt break his (the ass's) neck Ex.13,13; עוֹרָרְ בְּרֵילֵּי that breaketh the neck of a dog Is.66,3.

ערק III. acc. Stb. to project, whence the next word.

אָרֶפּי (sf. עִּרְפּּר , אַרְפּּר) m. the neek, the nape Lev.5,8; אָרֶה עֹרֶף stiff-necked, i. e. stubborn Ex.30,3; בָּרַן עַרָּף 2Chr.29,6 or אָרָף Jer 2, 27 to turn one's nape or back, i. e. to turn away; אַרָּך עֹרֶף to turn the back, i. e. to flee Jos. 7,8; אַרָּבְי נְתַקְּ לִי עֹרֶף mine enemies thou causest to turn their back to me, i. e. to flee Ps.18,41 (so also Ex.23,27).

יְּבְיּהְ pr. n. daughter-in-law of Ruth R.1,4.

עָרְבֶּל (from יְנֵרֶם I. with formative 5, like בַּרְמֶל m. darkness, thick cloud Deut.4,11.

לְרֵיץ (fut. יְבִירִי; inf. יְבִירִי) 1) to frighten, to terrify Jb.13,25; Ps. 10,18.— 2) intr. to be afraid, to fear Deut.1,29; with בְּבָּי before Deut.7,21; with accus. Jb.31,34.

Niph. נְעָבֵץ (only pt. נְעָבִץ) to be feared, to be fearful אֵל בַּעָבץ God is greatly to be feared in the assembly of the saints Ps.89,8.

Hiph. בְּעַרִיץ; pt. (fut. יָבַירִיץ; pt. (מַעַרִיץ) 1) to inspire fear or awe הוא מוֹרַאָּבֶם וְהוֹא מַערִיצְבָּם he shall be your fear and inspirer of awe Is.8,13.— 2) to fear, with accus. Is.8,13; 29,23.

קרָקים עָרֵקּים; pt. עָרֵקּים, pl. עָרֵקּים אָיָּרָ to flee אָרָקִים אָיָה who flee into the wilderness Jb.30,3.

ערַק II. to bind, whence the next

י word.
י word.
(pl. sf. עוֹרָקי) m. vein, sinew
י ישְׁבְּבוֹן my sinews take
no rest Jb.30,17; others: my pur-

suers, from עָרֵק I. עָרֵק gent. inhabitant of the city

Arke (Caesarea Libani) in Syria Gen.10,17.

עָרֶר (akin to עָרָה I.) און to be bare. naked; in Kal only imp. ערָה (for אין) make thyself bare Is.32,11.— 2) to be lonely, whence עַרִירָר.

Pi. I. עוֹרֶר to lay bare עוֹרֶר they have laid bare, i. e. overthrown, its palaces ls.23.13 Pi. II. עָרָעֵר (inf. בַּרָעָר) to lay bare Jer.51.58.

Htthp. הְעַרְעֵר to be bared, overthrown עַרְעֵר הְּהַעַרְעַר shall be utterly overthrown Jer.51,58.

ערש to hollow out, whence the next word.

עֵרֶשׁ (sf. עַרְשׁ) m. bedstead, couch Deut.3,11; pl. sf. עָרָשׂרָ their couches Am.6,4.

עַשָׁ I. (from עָשֵׁשָׁ) m. moth Hos 5,12; Jb.4,19.

ייי II. same as ייי (which see) Jb.9.9.

to be bright, green, whence the next word.

בּשֶׁבֶּ (sf. בְּשֶׁבָּ m. grass, herb Gen.1,11; נֶּלֶ ק עִשֶׂב green herb v. 30; עַשֶּׁבְּם אֹבְישׁ I will dry up their herbs Is.42,15; pl. c. עַשְׂבּוֹת the herbs of the mountains Pr.27.25.

בשׁבֻּי Ch. (def. אַבְיָּיִיּיִ) m. grass, herbage Dan.4,12 a. 30.

to be occupied (busy) here and there 1K.20,40.- (2) to make Gen.8,7; 37.3; 1K.2,24; hence: to form, to create בחמר עשיתני thou hast formed me as clay Jb. 10,9 (Stb.: thou hast kneaded me. from יְנָ עשֶׁה כֹּל (.II.) נְשָׁה the Lord that maketh (createth) all things וא אלה עושי Is.44,24; pt. pl. as sing. אלה עושי God my maker (creator) Jb.35, וּשְׁמַח וִשְּׂרֵאֵל בְּעשׁׁיו (10; יִשְׂבָאֵל בְּעשׁׁיו ווּ rejoice in his maker (creator) Ps. 149,2; עַשֶּה לִּי to make into בָּי for they had אתוֹ עשׁוּ לְבֵית הַבָּלָא made it into a prison house Jer. 37,15 (Vulgate: for him, i. e. Jonathan the scribe, they appointed over the prison; see signification 8); וְאֶעֶשִׂךְ לְגוֹי נְרוֹל and I will make thee a great nation Gen. 12,2.— 3) to make, to build 2K. the pool that הַבָּרֶכָה הָעַשׂוּיָה was made (built, i. e. the artificial pool) Neh.3,16.- 4) to shape, to dress, to trim עשה בַנְלֵיו to dress one's feet 2S.19,25; עשה שָּבָּם to trim one's beard ib.; וַעַשִּׂהָה אֵת־ מְלַּרְנֵיהָ and she shall trim her nails Deut.21,12 (others in an opposite sense: and she shall let grow her nails) .- 5) to do, to execute, to perform, to keep נַשָּה מָלָאכָה to do work Ex.20,9; לעשה חסר to do a kindness Gen.30,13; שַשָּה מִשָּׁה מָשָׁה to execute justice Ps.146,7; עשה to perform a vow Jer 45,25; to keep the לעשות את־יום השבת sabbath day Deut.3,15.- 6) to accomplish, to effect יָהַעָּיֶת וַעָשָה

and he shall prosper and accomplish (his purpose) Dan. 8, 24; and of mirth וּלְשָּׂמְחָה מַה־זהׁ עשֵׁה [I said], What doth it effect? Ec. 2,12; ישועת בל־נעשה ארץ we have not accomplished any deliverance in the land Is.26,18. - 7) to make ready, to prepare (of food) וַנַעַשֶּה and we shall make לפניה גדי עזים ready a kid for thee Jud. 13, 15; hence of sacrifices: to offer, to sacrifice אַעשה בַקר I will offer bullocks Ps 66,15; רִיחַ־ אָשֶה הָים וּעַשֵּה אָשֶה הָיחַ and he will offer an offering made by fire of a sweet savor Num.15,14; וְעַשִּינוּ לֵיִי אֱלֹהֵינוּ that we may sacrifice unto the Lord our God Ex.10,25; נַיָּהִיוּ עשִׁים לָהֶם and they sacrificed for them in the houses of the high places 2K.17,32.—(8) to appoint, to constitute אַתר בָשָיה אָתר that appointed משֶה וַאָּת־אַהַרן Moses and Aaron 1S.12,6 (Eng. Bible: that advanced); וַעְשָה איב and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6.-9) to employ, to apply, to use and he will employ וַעֲשָׂה לָמְלַאכְתּוֹ them for his work 18.8,16; בּוֹרֶב the gold that was used for the work Ex. 38, 24 .--10) to produce, to bring forth, to yield, to give וָעשַׂה אַת־הַתְּבוּאָה and it shall bring forth fruit Lev.25,21; אָץ פָּרִי עשֶׁה פָּרָי the fruit tree yielding fruit Gen.1,11; for the abundance מֵרבֹ צַשׂוֹת חָלָב of milk that they shall give

Niph. נעשה (f. נעשה; fut נעשה, , & מף. נעשים , pt. נעשה , pl. נעשים , pl. f. נעשות; inf. העשות (העשות) 1) to make, to prepare 1K.10,20; Ps. and all וכַל נַעַשָּה בַפַּרָחָשֶׁת and that is made in a frying-pan Lev. 7,9; אַשֶּׁר וִנְשָּׁה מָנָפָן הַנֵּין that is made (prepared) of the vine tree Num.6,4.- 2) to do, to execute, נַם בּנַעַשַּה יָבָר וּגָרוּלָה to accomplish what honor and dignity hath been done Est.6,3; לא־גָעֶשֶּׁתָה עַצָּתוֹ his counsel was not executed (i. e. לַאִישׁ בָּבָה וַעֲשֶׂה לָאִישׁ 2S. 17,23; בַּבַה וַעֲשֶׂה so shall it be done unto the man Deut.25,9; לא־יִעְשֵׁה כֵּן it must not be done so Gen.29,26.

Pu. עְשֶׂה to be made, formed אָשֶׁר, בַּמָהָר when I was made in secret Ps.139,15.

עָשָׂה II. (בּיבִיאָ Ch. עַּשָׂא) to press, to bruise בָּיִשׁוֹה מָמָּצְרֵים דַרֵיּך in the bruising of thy breasts by the Egyptians Ez 23,21; hence: to oppress הַּנְנִי עִשֶּׂה אָת־בָּל־מִשְׁבַּוֹךְ Will

oppress (Eng. Bible; undo) all that afflict thee Zph.3,19.

Pi. עִּישָׁי same as Kal: to press, to bruise (the breasts) Ez. 23, 3 a. 8.

לשהאל pr. n. 1) Asahel, brother of Joab 28.2,18 = עשהאל 1Chr. 2,16.— 2) name of several other persons 2Chr.17,8 etc.

שְׁשְׁר pr. n Esau, son of Isaac and brother of Jacob Gen. 25, 25; ancestor of the Edomite race 36, 1, called בֵּי עִשְׁוֹ Deut. 2, 4, בֵּי עִשְׁוֹ Ob. 18, or בִּית מַשְׁר alone Ob. 6. (See also בֵּיבֹי .)

שְׁשׁוּק m. oppressor Jer. 22, 3; pl. בישוק oppressions Ec.4,1; Am. 3,9; אַשׁוּקִים יַוִּעִיקוּ by reason of the multitude of oppressions they make men cry Jb.35,9.—
בישוקים Jer.50,33 a. Ps.103,6 is pt. p. the oppressed (see

עָשׁרְ (den from עֶּשֶׂרְ) m. prop. a decade, hence: 1) ten days Gen. 24, 55.— 2) a ten-stringed harp, decachord Ps.92,4, fully גֶּבֶל עֲשׂרִר 33,2.

ישׁוּת (from בְּיֵשׁת adj. bright, polished בַּרָיֵל עִשׁוֹת bright iron, steel Ez.27,19 (others: wrought iron).

עישרת pr. n. m. 1Chr.7,33.

עשיאל pr. n. m. 1Chr.4,35.

ייה pr. n. m. 2K.22,12 etc.

עָשִירִים (pl. עָשִירִים, c. עֲשִּירִים, sf. עְשִּירִים) m. rich man R.3,10; sometimes: grandee, nohleman Ps.45,

13; Ec.10,6; in a bad sense: wicked man Is.53,3 (parallel to שָׁבְיָּבְי).

יניה num. m. the tenth Gen 8,5;

f. אַשִּירִים a. אַשִּירִים the tenth,
also tenth parth Is.6,13; Ex.16,36.

(fut. יַנְישַׁ to smoke Ex.19,18;
Ps. 144 5: far of wrath Ps. 74 1:

Ps. 144, 5; fig. of wrath Ps. 74,1; 80,5.

עָּיִשׁן (pl. נְצִשְׁנִים) adj. smoking Ex. 20,18; Is.7,4.

עָשֶׁנְה (c. שְׁשָׁנְ a. שֶׁשֶׁר, אַלָּ מְשָׁנְי , אַלְּשָּׁנְ הַ. מִישְׁנָי , אַלְּשָּׁנְ הוּ אַמְי מָה מּ. 1) smoke Gen.15,17; Ex.19,18; Jos 8,20; fig. of violent anger Is. 65,5.— 2) pr. n. a city in Simeon Jos.15,42 etc. = עַשָּׁר בוֹב 18.30,30.

רְשַׁיִּשְׁ = Ch. רְטַעַיִּ to busy oneself with (Kal not used).

Hithp. הַּתְּעַשֵּׂק to strive, to quarrel Gen.26,20.

עְשֵׁלְ pr. n. a well near Gerar Gen 26,20.

רְשִׁק (fut. יְשִׁשׁק , pt. p. עִשִׁק , pl. c. יִעְשׁק , pt. p. עִשׁק , pl. יִעִשׁק , pt. p. עִשׁק , pl. יִעִשׁק , pl. יִעִשְׁק , pl. יִעִשׁק , pl. יִעִשְׁק , pl. יִעִשְׁק , pl. יִעִשְּׁק , pl. יִעִּשְׁק , pl. יִעִּשְׁק , pl. יִעִּשְׁק , pl. יִעְשִׁק , pl. יִעְשִׁק , pl. יִעְשִׁק , pl. יִעְשִׁק , pl. יִעְשִּׁק , pl. יִעְשִּׁק , pl. יִעְשָׁק , pl. יִעְשָׁק , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְשָּׁן , pl. יִעְשָּׁן , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְּשָׁן , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְשָׁן , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִּעְּיִין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִּעְיִין , pl. יִּעְיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִעְּיִין , pl. יִּעְיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִּיִּין , pl. יִעְּיִּין , pl. יִּעְיִּיִין , pl. יִעְּיִין , pl. יִעְּיִּיִּין , pl. יִיִּיִּיִּין , pl. יִּיִּיִּין , pl. יִייִּיִּיִּין , pl. יִיִּיִּיִּין , pl. יִּיִּיִּיִּיִּין , pl. יִיִּיִּיִּין , pl. יִּיִּיִּיִּין , pl. יִייִּיִּין , pl. יִייִּיִּין , pl. יִייִּיִּין , pl. יִּיִּיִּיִּיִּיִּין , pl. יִייִּיּין , pl. יִייִּיּיִין , pl. יִייִּיִּין , pl. יִייִּיּיִּין , pl. יִייִּיּין , pl. יִייִּיּין , pl. ייִייִּין , pl. יייִיּיִּין , pl. ייִּיִּייִּין , pl. יייִייִּין , pl. יייִּייִּין , pl. יייִייִּין , pl. יייִּייִין , pl. יייִייִּין , pl. יייִייִּייִין , pl. יייִייִּין , pl. יייִייִּייִּייִין , pl. יייִייִּייִּייִּייִין , pl. יייִייִּייִּיי , pl. יייִייִּייִייִּייִייִּיי , pl. יייִייִּיין , pl. יייִייִּייִייִּייִּיייִייִי

tormented with the consciousness of blood-guiltiness Pr.28,17; pl. אינון the oppressed Jer.50, 33; Ps.103,6; Ec.4,1 (see also יוֹני שׁיוֹלְין בּינוּ behold, a river sweepeth violently Jb 40,23 (Eng Bible acc. Vulgate: he, i. e. the behemoth, drinketh up a river) — 3) to clasp, to embrace, to love (= בְּיֵּי שִׁיִן בִּינִי O Lord, embrace me, and be my surety Is.38,14 (acc. others בּיִּ שִׁיִּבְי יִּ וֹנִי בַּיִּ שִׁיִּבְי יִּ וֹנִי בַּיִּ שִׁיִּבְי יִּ וֹנִי בַּיִּ שִׁיִּבְי יִּ וֹנִי בַּיִּ שִׁיִּבְי יִּ בַּי וֹנִי בַּיִּ בַּי יִי בַּיִּ בַּי יִי בַּיִּי שִׁיִּבְי יִי בַּיִּבְי יִי בִּי בַּיִּבְי יִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי יִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִּבְיי בַּיִּבְיי בַּיִּבְיי בַּיִּבְיי בַּיִי בַּיִיי בְּיבָּיי בַּיִי בְּיבִּי בַּיִי בַּיִיי בַּיִּבְיי בַּיִי בְּיבְּבְיי בַּיִי בְּיבְּיבְּיי בַּיִי בְּיבְּיבְּי בַּיִי בַּיִי בְּיבְּיבְיי בַּיִי בְּיִיבְיִי בַּיִי בְּיבִּיי בַּיִי בַּיִּיבְיי בַּיִי בְּיבִּיבְּי בַּיִי בְּיבִּיי בַּיִי בְּיבִּיי בַּיִי בְּיבִּי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיִי בְּיבִּיי בַּי בּיּיבּי בּי בּיי בַּיּי בַּיי בַּיּי בַּיּיי בַּיִי בְּיבְּיי בַּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִייִי בְּיִיבְיּי בַּיּיי בַּיּי בְּיִיי בַּיּיי בַּיּי בַּיּיי בּיי בַּיּיי בַּיי בַּיּיי בַּיּי בַּיּיי בַּייי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיּי בַּיי בַּייי בַּיי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיּיי בַּייי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיּיי בַּייי בְּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַ

עשׁע pr. n. m. 1Chr.8,39.

קּיָשֶׁץ m. oppression, violence Is. 54,14; Ps.26,11; אָשֶׁץ to get by violence Lev.5,23.

קּשִּׁיקְרוּ (from שְׁשִׁיּקְרוּ f. oppression, distress is upon me Is.38,14 (acc. some imp. of pײַק, which see).

ten years Gen. 16, 3; ten years Gen. 16, 3; ten years Mum.11,19; אָשֶׁרָת בָּגִי דְּמָוֹם ten days Num.11,19; אָשֶׁרָת בָּגִי דְמָוֹם the ten sons of Haman Est.9,10; sometimes merely as a round number Gen. 31, 7; pl אָשֶׁרָת, לַבָּע tens, decades Deut.1,15.

ינְשְׂרָה m., f. אָשְׁרָה ten (-teen), used only in numbers compounded with ten, as: אֲחַר עָשֶׁר אָהָר עָשֶׁר, f. אַחָר עָשֶׂר eleven, eleventh.

ישַׁיְר Ch.f.,m. יַשְיֶר ten Dan.7,7 a. 24. יַשְיֵר (den. from יְשִׁיֶר; fut. יַנְשִׁר to tithe, to take the tenth part 18.8,15.

Pi. יְעַשֵּׁר (fut. יְעַשֵּׁר; pt. מְעַשֵּׁר; pt. מְעַשֵּׁר; inf. יַנַשֵּׁר (give the tenth part, to tithe Gen.28,22; Deut.14,22.

Hiph. הָּעְשִׁיר (inf. בַּעְשֵׁר for בַּעְשֵׁר) to tithe Deut.26,12.

עשרה see עשרה.

עשָׂרָה see עָשָׂרָה.

עְּשֶׂרוֹנְים (den. from נֻשְּׁדְרוֹנְים; pl. נֶשְּׂדְרוֹנְים)
m. the tenth part (of an ephah)
Ex.29,40; Lev.40,10.

יַּעְשֵׁר (fut. יָּעְשֵׁר) to be or become rich Hos.12,9; Jb.15,29.

Hithp. הְתְעֵשֵׁר (pt. מְתָעַשֵּׁר) to make oneself rich, to pretend to be rich Pr.13,7.

(fut. יְעִשִׁיר, יַעְשִׁיר, יַעְשִׁיר, יַעְשִׁיר, sf יִּיְשִׁרֶּנְּוּ (fut. יִּעְשִׁרֶנָּוּ ; f) to make rich, to enrich Gen.14,23; ואַיְשְׁרָנָּה thou greatly enrichest it Ps.65,10.— 2) to become rich Jer.5,27; אַיְשִׁרָנַר Zch.11,5 for I am rich (בּעְשִׁיר עִשֶּׁר ; וְאַנְשִׁיר to obtain riches Dan.11,2.

עְשֶׁרְ (sf. עְשֶׁרְ) m. riches, wealth Ps.52,9; Ec.9,11.

שְׁלְיִים num. m. a. f. twenty לְּשְׂרִים נְּשְׁרִים twenty men 2S.3.20; also with sing. אָשְׁרִים שְׁנָה twenty years Gen. 31, 41; sometimes ordinal twentieth Num.10,11.

עשרין Ch. num. twenty Dan.6,2.

Ps.6,8;31,11.— 2) to gnaw, whence שַּׁיָשַ .

אַנְעָ to shine אַיְּטְל they are waxen fat, they shine Jer.5,28.—

2) fig. to reflect, to think, whence: עַשְׁתְּוֶת , עַשְׁתְּוֶת .

Hithp. אַנְעָמָת to consider, to think of (with - Jon.1.6.

עשית Ch. to think Dan 6,4.

אָשֶׁת f. brightness אָשֶׁת bright ivory (others; work of art) Cant. 5,14.

עַּשְׁתְּוֹת שְׁאַקּוֹת (from עָשְׁתְּוֹת שְׁאַרְּוֹת שְׁאַרְּוֹת שְׁאַנְן for misfortune there is contempt in the thought of him that is at ease Jb.12.5.

עַשְׁתֵּי (= Assyrian אֶשְׁתִּי num. one; only in composition with עָשֶר, אַחָר עָשֶר הוּ אָחַר עָשֶר הוּ אָחָר eleven, eleventh Num. 7,72; Ex. 26,7; Deut.1,3.

עשתנה (from אָשֶׁת) f. thought; only pl sf אָשָׁתּוֹרָיו Ps.146,4.

עייתרית (pl. עיייתרית, c. עיייתרית (pl. עיייתרית, c. עיייתרית, pr. n. Ashtoreth or Astarte, goddess of love and fruitfulness, the Venus of the Phenicians 2K.23,13; pl. עיייתרית אושרית אושרית בעייים statues of Astarte Jud.10,6; 1S.7,3.—2/עייתרית בעייים name of a city Gen.14,5; Deut. 1,4.—3) as a common noun; fruitfulness, increase; only pl. אושרית צאנף the increase of thy sheep Deut.28,4.

 prefix בְּעָת מָנְחַת־ about, at: בָּעָת מָנְחַתּ about the time of the evening oblation Dan.9,21; with art. בַּעָת (בּהַעָּת) at this time, now: בַּעַת חמר ליעקב now shall it be said of Jacob Num 33,23 (acc. some העם here: at the due season); about this time tomorrow Ex.9,18; בַּעָת חַיָה about this time next year Gen 18,10 (see about this phrase under בַּבַל־צַת (2); בָּבַל־צָת at all times, always Ps.10,5; תֹבוֹת many times, repeatedly Neh. 9,28 (like English 'times' in the sense of 'turns') - 2) proper time, due season אַת לכַל־חָפֵץ a proper time to every purpose Ec. 3,1; וַשָּׁבַיִּהְ בָּעֵת יאֹבֵלוּ and thy princes eat in due season 10,17; the rain in its season בְּעָתוֹ Deut.11,14; בַּעְקַם in their proper time Lev.26,4; לא־עָת it is not time, i. e. the proper time Gen. 29,7, וַלֹא־עָת out of time Jb 22,16; שרא עה before the time, prematurely Ec.7,17.- 3) destiny, fate, event, occurrence לאייבע הארם man knoweth not his fate Ec.9,12; בְּוַרְךְּ עְתִּיֹתְי my destinies are in thy hand Ps 31,16; הַעָּהִים the events that אַשֶּׁר עָבָרוּ עַדְיוּ occurred to him 1Chr.29,30; hence of astrologers: יִדְעֵי הָעָהִים knowing the occurrences of time Est. 1,13; יָבע בִּינָה לָעִהִים to have understanding of the occurrences of time 1Chr.12,32

ਸ਼ੁ Ez 23,43 etc. for ਜਜ਼ੂਮ, which see.

אָת קּצִין pr. n. a city in Zebulun, with ה loc. יקה קי Jos 19,13.

לתר 1) to prepare.— 2) to go before. (Kal not used.)

Pi. עְתָּד to prepare, to make ready Pr.24,27.

Hithp. הַהְעַהֵּה to be prepared, destined for (with - בי) Jb.15,28.

עַתְּה (from עַהְּה (עְרָהְה adv. at this time, now Gen.22,12; הַבְּה until this time, until now 32,5; בּעַבְּה from this time Is.9,6; עַבְּה וְה וְה just now 1K.17,24; without notion of time: 1S.27,1; 1K.12,26.

עָתוּד אַ Ktib Is.10,13; Est.8,13 for עָתוּד, which see.

קרָד (from יְשָתּוּדְים (g, pl. עַתּוּדְים) m. prop. one going before the flock, hence: he-goat בְּעַתּוּדִים לְּכָּנִי־צֹאן as the he-goats before the flocks Jer.60,8; fig. leader, chief: עַתּוּדָּר the chiefs of the earth ls. 14,9.

עתי pr. n. m. 1Chr.2,35.

אָהְי (from אָהָי) adj. prop. timely, hence: appointed קיִר אִישׁ עָהִי by the hand of an appointed man Lev.16,21.

עָתִידִים (from עָתִידִים לְּתִידִים עָּתִידִים יָּלְיִּתְיִדִּים עַּתִידִים עַּתִידִים עַּתִידִים (קַּתִּידִים ddj 1) ready, prepared Est.3,14; Jb.15,24.— 2) practised, skilful, knowing Jb. 3,8.— 3) pl. (יוֹדִית בּיִבְיּתִידִים as n. a) things prepared, treasures Is. 10, 13. b) things destined, future Deut. 32,35.

עַתִיד Ch. adj. ready Dan.3,15.

עתיה pr. n. m. Neh.11,4.

קיק (from אָתֵק II) adj. splendid. stately (of garments) Is. 23, 18 (Eng. Bible: durable).

קיקים (from עָתִיקים I; pl. עַתִּיקים c. יְעַתִּיקִים adj. 1) removed יְעַתִּיקים יַּעְתִּיקים removed from the breasts, i. e weaned Is.28,9.— 2) old, ancient things 1Chr.4,22.

עָתִיק Ch. adj. ancient, old Dan.7,9.

קר ייי *pr. n.* a city in Judah 1S 30,30.

ערלי pr. n. m. Ezr.10,28.

אַרְלְּיָת pr. n. Athaliah 1) name of two men 1Chr.8,26; Ezr.8,7.— 2) a queen of Judah, daughter of Ahab and Jezebel 2K.11,1 אַרַלְּיָרָהּ

בּתְבָּ acc. Fuerst. to glow, to burn (Kal not used).

Niph. אים to be burnt, parched Is.9,18 (others: to be darkened). pr. n. m. 1Chr.26,7.

pr. n. one of the judges of Israel Jos.15.17; Jud.1.13.

קבּת I. (fut. מְיֵנְים 1) to be removed Jb.14,18.— 2) fig. to be advanced, to grow old Jb.21,7; of the eye: עָרָרְ צּוֹרְרָי it groweth old (i. e. dim) because of all mine enemies Ps.6,8.

Hiph. הָעָהִיק (fut. יַעָּהִיק, ap. יַעָּהִיק, to remove,

to transfer Jb.9,5; of a tent Gen. 12,8.— 2) to copy, to transcribe Pr.25,1 (in later Hebrew: to translate).— 3) to take away הַּיְבֶּים מְלֵים they took away words from them, i. e. deprived them of speech Jb.32,15 (others intransitively; words have escaped from them).

II. to shine, to be splendid, whence יְנְתִיק

2,3; דְבֶּר שְׁתָק to speak arrogantly Ps.94,4; דְבָּר שְׁתָק with an impudently raised neck 75,6.

קָהָעָ ady durable, solid Pr.8,18.

ערר I. (fut. מְלֵיבוּ) to pray, to entreat, to supplicate Gen.25,21; Jb. 33,26.

Niph. בְּעְתּר (fut. יְעָתֵר; inf.; inf. נַּעְתּרֹר) to let oneself be entreated (with

ילָם by) Gen.25,21; Is.19,22; בְּעָתוֹר בְּבֶּעְתוֹר and he let himself be entreated by them 1Chr.5,20.

עָתֵר II. (akin to עָשִׁישָׁ, Ch. גְּיַשׁ) to be rich, abundant (Kal not used).

Niph. נְּעְתַּרוֹ to be abundant; only pt. f. pl. בַּעְתָּרוֹת abundant, profuse Pr.27,6.

Hiph. הַּעְתִּיר to make abundant, to multiply Ez.35,13.

עָתָר (from עָהַר II.; c. אָהָר) m. 1) abundance, thickness אַתָר בּוֹן אַתָר שָנַן a thick cloud of incense Ez.8,11.— 2) assembly, crowd, pl. sf. אָתָרי בַּת־פּוּצִי the crowds of my dispersed Zph.3,10 (others יאַתָרי my suppliants, from אָתָרי

עהר pr. n. a city in Simeon Jos 15.42.

עְתְרֶתְ (from עֲתָרְ II.) f. abundance riches Jer.33,6.

ይ, final form ዓ, the seventeenth letter of the alphabet, called Pe እን (= ቫር) mouth, because of its similarity to the form of that organ; as a numeral ይ = 80, ዓ = 800.

ស់១ (= ក១) adv. here Jb.36,11.

הַבְּאָ to blow (Kal not used); only Hiph. fut. sf. בְּאַרְאָבָּאַ I will blow them away, scatter them Deut. 32,26 (others: I will disperse them into the corners, as den. from

אָבּאָ; acc. Vulgate = מָאָה where are they?)

I. 1) to shine, to glitter.— 2) to glow, to burn, whence ארוּר 3) to bloom, to grow, whence אַבָּאר. (Kal. not used.)

Pi. ገዚያ (fut. ገዚያ); inf. ገዚያ) prop. to make shine, hence: 1) to adorn, to beautify Is.60,13.— 2) to glorify Is.55,5; Ps.149,4.

Hithp. לְּבְּאָר (fut. יְנְהְפָּאָר) 1) to glorify oneself (with בּ in) Is. 49,3.— 2) to boast, to glory (with שׁל over) Jud.7,2; Is.18,15.— 3) acc. Stb.: to declare imperatively, to command יִּבְיּבְיִר יְלְבָּיִר לְּבָּיִר יִיבְיִר לְבָּיִר לְבָּיִר command שִׁיִּחִיר לְּבָּיר לְבָּיִר לְבָּיִר command me, when shall I entreat for thee Ex.8,5 (Eng. Bible acc. older Jewish interpreters: glory over me, when shall I etc.).

ארב II. (den. from אָבּאר) to go over the boughs, to glean איל thou shalt not go over the boughs again Deut.24,20.

קּאֵרֶהְ (from אַשְּׁר I.; sf. קּאַרְהְּ ; pl. קּאַרִּהְ , c. פְּאַרִּהְ , sf. קּאַרִּהְ) m. prop. ornament, hence ; head-dress, tire, bonnet, crown Is.3.20;

61,3 a. 10; Ez.24,17; פַּאָרֵי פָּאָרֵי linen bonnets Ez.44,18.

קאָרה (from אַבְּה I. 3) f. bough, branch; only pl. פֿארוֹת Ez.17,6; sf. פֿארוֹתִין 31,8 (for פֿארוֹתָיו).

המות f. bough, branch Is.10,33.

קרור (redupl. from אַבְּ וֹ 2) m. prop. glow, hence: redness, flush בְּלֹ־פְּנִים קְבָּצוֹ פְּארוּר all faces gather redness, i. e. are flushed Jo. 2,6 (Targ., Rashi and Kimchi render אַרוּר blackness of a pot, taking it to be identical with אַבְּיִוֹיִ

קר, n. great desert south of Palestine and west of Edom Gen. 21,21, with the mountain-range אֵל בְּארָן Deut. 33, 2; אַל בְּארָן a place not far from the Dead Sea Gen.14,6.

אָבָּ (pl. בְּיָבָּ, sf. מְנָיָם) m. unripe fig Cant.2,13.

בנג (בול פונג) to be hard, whence בּ בּ. (from פּגִּלִים, pl. פּגָּלִים) m. filth, abomination בָּשֵׁר פְּגִּוֹל abominable flesh Ez.4,14; מְבָּלִים the broth of abominations Is.66.4.

to make fetid, unclean.

י לְּבֶּעְ (fut. אַבְּיִי); imp. אַבָּיָּן; inf. אַבְּיִּףְ 1) to strike, to fall upon; with דַּיָּ of person; בּיִבְּיִנְיִנְ בּוֹנְיֵלֵת and he fell upon him, and he died lk. 2,25; with accus. of person and בּיִ of thing: בּיבָר בּוֹבֶר בּוֹבֶר lest he fall upon us with pestilence Ex. 5,3.— 2) to stumble upon, to meet and the וַיִּפְגָעוּ־בוֹ מֵלְאַבֵּי אֵלְהִים angels of God met him Gen.32,2; lest the pur-פוןיפגעו בַבֶּם הַרדִפִים suers meet you Jos. 2,16; fig. 87? אָפָנֵע אָרָם l wil meet no man, ו. e. spare nobody Is.47,3; פֿגעת thou meetest, את־שַשׁ ועשה צהק i. e. acceptest, him that rejoiceth and worketh righteousness Is. 64,4; with ? of place: to light upon נַיִּפְגַע בַּמָקוֹם and he lighted upon a certain place Gen.28,11; of a boundary: to reach 7151 and the coast reacheth הַנְבוּל בָּתְבוֹר וס Tabor Jos. 19,22; וּפָנֵע בָּכַרְמֵל and it reacheth to Carmel westward v. 26 .- 3) to entreat, to intercede אַל תִפְגִעִי־בִי לִעְוֹבֵךְ entreat me not to leave thee R. 1,16; וּפָגעוּדהי בּעָפָרון and intercede for me with Ephron Gen,23,8.

Hiph. יַפֿגִיע (fut. יַבּגִיע , pt. נובניע (מפניע to cause to fall on, to lay upon (with בוֹ (בִּד הַפְגִּיעַ בּוֹ מת עין כבנו and the Lord laid upon him the guilt of us all Is. 53,6.- 2) to assail; pt. טַפּגִיעַ assailant, adversary: נַיַצֵּוֹ עַלֵיוֹדָ and he commandeth it (the light) to strike at the adversary Jb.36,32. - 3) to cause to וו הָפַגַעִתִי בִהְ... אֶת־הָאֹיָב I will cause the enemy to meet thee Jer. 15,11 (others: to entreat thee) -4) to entreat, to intercede הָּבָּגִיעוּ they sad made בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׁרֹף intercession with the king that he would not burn Jer,36,25; እነገነ

בים נְשָא וַלְפּשִׁעִים וַפְּגִּיע he bare the sins of many and made intercession for the transgressors Is.53,12; pt. מַבְּגִיעַ intercessor, mediator 59,16.

m. chance, occurrence Ec.9,11; עָנֵע פֿנָע פֿע evil occurrence 1K.5,18.

pr. n a prince of the tribe of Asher Num.1,13.

to decay, to wither (Kal not used).

Pi. אָבָּ prop. to be withered, hence: to be languid, lazy אַשֶּׁרִי מְלֶּבֶת who were lazy to walk 18.30.21.

(pl. פְּנָרִים, c. פְּנָרִים) m. dead body, corpse, carcase Is 14,19; fig. the carcases of your idols Lev 26,30.

עלַבָּ (akin to אַבַּ ; fut. מַבְּנִישׁ; inf. שַּבְּבָּן 1) to stumble upon, to meet (with accus. or בּוֹי Gen.33,8; Ex. 4,24; Is.34,14; Hos.13,8; Pr.17,12.

Niph. נְלָנֵשׁ to meet together Ps.85,11.

Pi. ৩৯৯ (fut ৩৯৯) to meet with Jb.5,14.

Niph. וְפְּרֶה (fut. יְפְּרֶה) to be redeemed, released Lev. 19,20; וּבּ 1,27. Hiph. הַּבְּהָ to cause to be redeemed Ex.21,8.

Hoph. הַפְּרָה (inf. הַפְּרָה) to be redeemed Lev.19,20.

pr. n. m. Num.34,28.

יים בּרָהצוּר pr. n. m. Num.1,10.

וְלְבְּ pr. n. m. Ezr.2,44.

of king Josiah 2K. 23, 26.— 2) various other persons Neh.3,25; 1Chr.3,18, etc.

קרָרָה pr. n. m. 1Chr.27,20.

בְּיִים a. בְּיִין (from בְּּבָּה m. ransom, redemption money Ex.21,30; Num.3,49.

יר (בּרָעה (בּרָבּה ישַׁבּע to redeem, to deliver; only imp. sf. מֶרֶבָת מֶרֶבֶת מֶרֶבֶת

deliver him from going down to the pit Jb.33,24.

in Ar. to be thick, fat, whence the next word.

קּרֶר (sf. קְּרָבּ) m. fat Lev. 1,8 a. 12.

កាស (from កាស្ទុ ; c. មុ ; sf. មុ , កាមុ , , פִּיבָם , פִּינוּ , פִּידָ , פִּיה a. פִּיר, פיהם a. poet. יפִים; pl. פִיהם a. וּפִיוֹת m. 1) mouth Ex 4,11; Ps.135,17; of the jaws of animals Am.3,12; Jb.41,11; of the bill of birds Gen. 8,11; Is.10,14; as organ of consuming: צֵיָר בְּפִין vension was in his mouth, i. e. he did eat (of Esau's) venison Gen. 25, 28; as organ of speech: וִנְשָׁמִעָה מַה־בָּפִיוּ and let us hear what is in his mouth, i. e. what he says 2S. 17,5; acc. Stb. צֵוֶר בָּבָּיו Gen.25,28 venison is on his (Esau's) lips, i. e. he always speaks of it; the mouth as organ of speech has given rise to the following expressions: דָבֶר פַה אֵל־פָּה Num. 12,8 or שָם־מָם Jer.32,4 to speak with one mouth to mouth, i. e. in person; 기주의 지호 with one mouth, i. e. with one accord, unanimously Jos.9,2; בְּבַּרִיפָה heavy-mouthed, i. e. slow of speech Ex.4,10; אָרֶ a smooth month, i. e. flattering Pr.26,28; עַקשות פָּה perverseness of the mouth, i. e. perverse speech Pr.4,24; פֿתְחוֹן פַּה opening of the mouth, i. e. freedom to speak Ez.16,63; שוֹם יָד עַל־פָּה to put the hand on the mouth, i. e. to be silent Jud.18,19, also בָּדַ לָּפָה Pr.30,2; ... מָבָּיב לִים write from one's mouth, i. e. from his oral communication Jer. 36, 4.— 2) word, speech, saying, statement and their pos- וְאַרֵרִיהָם בָּפִיהָם וְרְצוּ terity will take pleasure in their sayings Ps.49,14; עַל־פּי עָרָים Deut. 17,6 er לָבִּי עֵּדְים Num.35,30 upon the statement, i. e. testimony, of witnesses; in a wider sense: command קֹּי מֶהֶן the command of the king Ec. 8,2; בּי־בִּיהוּ מַרִיתִי for I have rebelled against his commandment Lam.1,18; עַל־פָּי יִי according to the commandment of the Lord Num.3,6, so also עַל־פִּי אַבִּשָׁלוֹם הַוָּתָה ;Jos.15,13 וָיָ by the commandment of Absalom was this ordained 2S. 13,32; of a musical instrument: sound הפרשים על־פּי הנבל who chant to the sound of the harp Am.6,5.- 3) opening, hole אַר בַּאַר the well's opening Gen.29,2; 155 at the grave's opening Ps. 141,7; אַמְתַּחָתוּ in the opening of his sack Gen.42,27; בראים יב the top hole (of a garment) Ex. 28,32; כָּבָּי כָתָנִתִי וֹאַוֹרֵנִי like the opening (Eng Bible: collar) of my coat he bindeth me round Jb. 30,18; שֵׁיֹרֶד עַלֹּפְּי מְדוֹתַיו which runneth down upon the opening (collar) of his garments Ps.133,2; of a place: לְכִי קָרֵת at the opening, i. e. entrance, of the city Pr.8,3.— 4) end, border עַל־פָּי יָאוֹר by the border of the brook Is.

19,7; מָפָה אֱל־פָּה Ezr.9,11 or מָּפָה בּרָב 2K.10,21 from end to end.— 5) edge לְבִּי חֲרֶב with the edge of the sword Gen.34,26; hence pl. a two-edged sword Pr. 5,4; once pl. D'D edges 18.13,21 (see under בּּצִירָה). — 6) prop. mouthful, hence: portion, part לי שנים double portion Deut.21, 17; 2K.2,9; Zch.13,8.— 7) with pre-יָ אַל־פָּי , עֵל־פָּי , לָפִי , כָּפִי positions : אַל־פָּי according to בפישביו according to his years Lev 25,22; לְפֵי אֵשֶׁר according as Mal.2,9; בפי איש לאד to the extent that no man could lift up his head Zch. 2,4; הַּרָאַנִי כִפִּיהְ לָאֵל behold, I am toward God even as thou art Jb. 33,6; לְבִּי שָׁבָלוֹ according to his wisdom Pr.12,8; לְפִיהָן according to them Lev.25,51; עַל־פָּי הַרְבָרִים according to the tenor of these words Gen.43,7; עַל־פָּר אֵשֶׁר (= פֿפֿר אַשֶּׁר) according as Lev. 27,8.— See also בָּיָם and בִּיָּם.

ゴラ a **ラ** adv. 1) here Gen.19,12; **ラウ** from here Ez.40,21.— 2) hither 1S.16,11.

기 하는 pr. n. 1) son of Issachar 1Chr. 7.1 = 기를 Gen.46,6.— 2) another man Jos. 10,1.

 out, and did not cease Ps.77,3.

Niph. 454 to be faint, benumbed Ps.38,9.

פיד see בוד.

קּרָן see אַנְי 1; patr. פֿרָני Num. 26,23.

בּוּהַ (בּ הַבּּיּב ; fut. בְּיִּבּי to breathe, to blow, to become cool עֵּד שֶׁיָפוּם until the day become cool, i. e. until evening Cant.2,17.

Hiph. הַפְּחַ (fut. הַיּבָי ; inf. הַפָּח) 1) to blow upon הַפִּיחִי נַנִי blow upon my garden Cant.4,16; with ים of the person:בָּהָי אָפִים עלַיִּדְּ I will blow upon thee with the fire of my wrath Ez 21,36; fig. to kindle, to excite אַנְשֵׁי לְצוֹן scornful men kindle up a city, i. e. put it in motion Pr.29,8 (Eng. Bible יְבָּית bring into a snare, from TDD).- 2) to breathe out, to utter, to speak he that speak-נפים אַמוּנַה יַנִיד צְדֵק eth truth announceth righteousness Pr.12,17; יָפֶים בָּוָבִים גַד יָּעֶקָר a false witness speaketh lies 6, 19; וְיָפַחַ לַקץ וַלֹא יְכַוֹב it speaketh of the end, and shall not lie Hab.2,3 (others acc. Ges וַיפַחַ בַקץ it hasteth toward the end) .- 3) to puff at, to rail at (with -=, -=) as for all his כַּל־צוֹרָכִיו וַפִּיחַ בָּהֶם enemies, he puffeth at them Ps. ו אַשִּׁית בְּוַשֵּׁע וָפִיחַ לוֹ I will set him in safety at whom they puff 12,5 (others יְבִּית לוֹ for whom they lay a snare, from □□□).

Did pr. n. a son of Ham and an African people descended from him Gen. 10,6; Jer. 46,9.

pr. n. m. Ex.6,25.

pr. n. chief of Pharaoh's body-guard Gen.39,1.

ילְבְּרָעְ בְּרְעָ pr. n. priest of Heliopolis, and father-in-law of Joseph Gen.41,45.

(same as Lat. fucus, paint) m. eye-paint 2K 9,30; Jer.4,30; hence: fair colors 1s.54,11; 기술 기구한 bright-colored stones 1Chr.29,2.

515 m. coll. beans 28.17,28; Ez.4,9.
 515 pr. n. 1) a king of Assyria 2K
 15,19.— 2) a people and region in Africa Is.66,19.

Dan.7,5.— 2) opening 자꾸 다른 the opening of the den Dan.6,18.

אָם (akin to אַבְּבָּ) prop. to waver, hence: to be perplexed, distracted; once fut. אַבּבּנָּן I am distracted Ps.88,16.

תְּנֶת 2Chr.25,23 for אָּבָּ, which see. פֿוֹנָה see אָבָּוֹי

שול pr. n. a city east of Edom, between אָער and אָער Num.33,42. אַער pr. n. f. Ex.1,15.

ן (fut אָשׁרְ: pt. p. אָשׁרָ: imp. אָשְּרָ: j) to be scattered, dispersed Gen. 11,4; Ps.68,2; with בְּיָנִי to retire from 28.20,22; pt. p. אָשׁרָּבְּינִי שׁרָּיִנִי שׁרָּיִנִי אָשְׁרָּיִנִי שׁרָּיִנִי שׁרִּיִּנִי שְׁרִי שִׁרְּיִנִי שׁרָּיִנִי שׁרָּיִנִי שׁרִּיִּנִי שְׁרִי שִׁרְיִי שְׁרִי שִׁרְיִי שְׁרִּיִּנִי שְׁרִי שְׁרִי שִׁרְיִי שְׁרִי שִׁרִי שְׁרִי שִׁרְיִי שְׁרִי שְׁרִי שְׁרִי שִׁרְיִי שְׁרִי שְׁרְיִי שְׁרְיִי שְׁרְיִי שְׁרִי שְׁרְיִי שְׁרְּיִי שְׁרְיִי שְׁרְיִי שְׁרְּיִי שְׁרִי שְׁרְיִי שְׁרְייִי שְׁרְיִי שְׁרְּיִי שְׁרְּייִי שְׁרְּיִי שְׁרְּייִי שְׁרְייִי בְּייִי שְׁרְייִי שְׁרִּיי שְׁרְייִי שְׁיִּיי שְׁיִּיי שְׁיִּיי שְׁיִּייִי שְׁיִּיי שְׁיִּיי שְׁיִּייִי שְׁיִּייִי שְׁיִּיי שְׁיִּיי שְׁיִיי שְׁיִי שְׁיִּייִי שְׁיִּי שְׁיִייִי שְׁיִּייִי שְׁיִּייִי שְׁיִּייִי שְׁיִי שְׁיִּייִי שְּיִיי שְׁיִיי שְׁיִי בְּיִייִי שְׁיִּיִּיְיִי שְׁיִּייִי שְׁיִיי שְׁיִּייִי בְּיִי בְּיִייִי שְׁיִּייִי בְּיִייִי שְׁיִיי בְּיִייִי בְּיִי שְׁיִּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייִייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְי

(of spring) Pr.5,16; fig. תְּפוֹצְנָה my cities shall over-flow with prosperity Zch.1,17.

Niph. יְנְפּיֹצִים (pt. יְנְפִּיץ , pl. נְפִיצִים , f. מָצְרֹח) to be scattered, dispersed Jer.10,21; with מָצֵר to be scattered from 52,8.— 2) to be spread, extended מַבְּרְבְּבָּה and the battle there was spread 28.18,8.

Pi. I. YY's to dash in pieces Jer.23,29.

Pi. II. "PPP (fut. "PPP) to shake to pieces Jb.16,12.

Hiph. הָפִיק (fut. יְבָּיק, ap. בְּיִּי, pt. pl. הַבְּיִקוֹם (fut. pl. יְבָּיִקוֹם) ווווי to cause to go forth fip. בְּיִבְּיִבְיִם and if thou causest thy soul to go forth to the hungry Is.58,10.— 2) to afford, to furnish Ps.144,13.— 3)

to bring out, to further, to let succeed אָבְּילְ בְּילֵכְי further not his wicked device Ps.140,9.— 4) to get, to obtain יְבִילְ הְּבוֹרְ הַוֹּלְי וְבִילְי הְבוֹרְ הַ and the man that getteth understanding Pr.3,13; בְיָבֶ קְ רְצוֹן מִיִי and he shall obtain favor from the Lord 8,35.

הקה f. stumbling 18.25,31.

רוב (inf. יום) to fall to pieces Is. 24,19.

Pi. יְרֵב to break, to divide Ps. 74,13.

Hiph. 기취 1) to break (a covenant) Ez.17,19.— 2) to bring to nought, to frustrate Ps.33,10.

Hithp. הְתְפּוֹרֶר אָרֶץ to be broken in pieces יר הְתְפּוֹרֶר אָרֶץ the earth is utterly broken Is.24,19.— See also בְּרַר.

פורים (of Persian origin) m. lot, die Est.3,7; pl. פורים the festival of Purim, celebrated by the Jews on the 14th and 15th of the month Adar in memory of their deliverance from the wiles of Haman Est.9,29, fully ימי הפורים the days of Purim v. 31.

a measure for liquids Hag.2,16.

אַרְהָיּ pr. n. one of Haman's sons Est. 9,8.

עוֹם (pret. pl. 3 שׁבָּה, 2 בְּשִׁים for בּישִׁהָּם; fut. יְבִּוּשׁ 1) to spread one-self Hab 1,8.— 2) to increase, to grow fat Jer. 50,11; Mal. 3,20.—See also

Niph. נְפוֹשׁ to be scattered Nah.

חום to be open, whence הם. pr. n. m. 1Chr.2,53.

וְבָּ (from וְבָּ וֹ.) m. something purified, hence: pure gold, fine gold Lam. 4,2; as adj. וּבְּעָם בּּוֹלָ the finest gold Cant.5,11.

I. prop. to separate, hence: to purify (Kal not used).

Hoph. to be purified, refined; only pt. יְבָּב מוּפְּוֹ purified gold 1K.10,18.

Ps. 해화 to leap, to dance; only pt. 해화 28.6,16 (for which 1Chr. 15,29 기가기).

to scatter, to lead astray; pt. p. מְלֵּהְ מִּ מְּהְנְּהְוּרָה מְהְנְּוּרְה a scattered sheep Jer. 50,17.

Niph. נְפָוֹר to be scattered about Ps.141,7.

Pi. אָפָּ (fut. אָפַּיִי) 1) to scatter, to disperse Ps.53,6; 89,11; 147,16; fig. וְתְּפַוֹּרִי אָתְדְּרְכֵוְךְ לַוְּרִים and hast scattered thy ways (i. e. hast roved about) to the strangers Jer.3,13.— 2) to distribute largely, to lavish Ps 112,9; אַבְּיִר עִירֹ there is that lavisheth, and yet increaseth Pr.11,24.

Pu. মানু (pt. মানুত্) to be dispersed, scattered Est.3,8.

ר (from רְחַבָּיְ: רְּחַבָּי, רְּחַבָּי, רְּחַבָּי, רְּחַבּיים, כּרִיים, וּשִּבְּיבּים, וּשִּבְּיבְּים אוּת. מֹ,5; Ec.9,12; בּיִּיבְים אוּ the snare of a fowler Hos.9,8; רְּבָּים בַּיבְּים לַבְּיבְים לֹבְים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים בְּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְּבְּים לְבְּים לְבִּים לְבְּים לְבִּים לְבִים לְבְּים לְּבְּים לְבְּים לְבְּים לְבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבְים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּים בְּים

Pi. אָהָ (fut. אָדָן: pt. אָדָה) to be afraid, to fear, to be timid Is.51,13; hence: to be cautious, circumspect Pr.28,14.

 Hiph . הַּלְּחִיד to make tremble Jb.4,14

אוו בתך II. in Ar. to be strong, whence בתרום.

רוב (מְתְרִים (sf. קּחָרָפּ, פֿתַרָּים (etc.; pl. מְתְרִים (m. fear, terror מְלִי לְיִלְּהְ עִּרְיִם (m. fear, terror מְלִי לְיִלְּהְ עִּרְיִם (terror by night Ps.91,5; בְּיִלְּהְ עִּרְיִם בְּּתְרִים בְּּתְרִים בְּּתְרִים (a dreadful sound Jb.15,21; with genetive of person or object inspiring fear: מְלְרִים fear of God Ps.36,2; בְּיִלְהִים fear of the enemy 64,2; בּתְרֹיִם fear of the Jews Est.8,17; בּתְרָבֶּם fear of evil Pr.1,33; בֹתְרָבָּם his fear, i.e. the fear of him Jb.13,11;

the fear of you Deut. i] .25; also for object of fear: אָהָר יִצְהָם the fear of Isaac, i. e. God whom he feared Gen.31,42 a. 53.— For יַבְּדָי Jb. 40,17 see

קּרְרָּה f. fear, terror; only sf. פַּחְרָה the fear of me Jer.2,19.

(from בְּחַבְּיִם (II) du. m. loins (others: testicles); only sf. קֿחָבָּיִן Jb.40,17.

កក្នុង (c. រាចង្គ , sf. កុរុកុង , ចក្នុង for ចក្កុង Neh.5,14; pl. រាចង្គ , c. រាចែង Neh 2,7) m. governor, prefect, pasha Neh.5,14; Is.56,9; Est 3,9

וֹתְבָּ Ch. (c. תְּבָּי, def. pl. מְּתְרָבִּי) m. governor, prefect Ezr.5,3 a. 14; Dan.3,2.

קרו (בּתוֹים (בּתוֹים היים ch. וּתַבּי ; only pt. pl. מְתוֹים prop. to leap, to run, to hasten; fig. to be unbridled, wanton, frivolous מְנִישִׁים רֵיקִים וּבֹּחְוִים אַנְיִשִׁי כּוְרוֹים and frivolous persons Jud. 9, 4; חוֹים אַנְיִשִׁי בּנְרוֹים her prophets are frivolous, men of treachery Zph 3,4.

m. hastiness, unstability; only once as adj. אַרְאָרָת פַּוֹיִם בַּמִים שַּׁיִּבְּיִם unstable as water thou shalt not excel Gen.49,4.

תוות f. wantonness (others: haughtiness) Jer.23,32.

אַרָּבְּ to spread out, to extend, whence אַרָּב (Kal not used).

Hiph. בְּחַבְּת (den from בְּבַ I.; inf. בְּחַבְּת בַחוּרִים בְּבָּת בַחוּרִים בְּבָּת נְבָּתְ they are all of them snared in holes Is 42,22.

בּקים (בּסְבָּ) m. coll. coals, burning coals Ps.11.6.

בחם (= Ch. בחַבָּ) to be black, whence the next word.

Dip m. coal Pr.26,21; also burning coal is 44,12.

in Syr. to form, whence the next word.

רה Ch. m. potter Dan.2,41.

התב to excavate, whence the next two words

תְּהָים m. pit 2S. 18, 17; pl. פְּחָהִים 17,9.

בתרכואב pr. n. m. Ezr.2,6.

אַרֶּהֶל f. sunken spot, decay (in garments) Lev 13,55.

רְבְיּבְ (c תְּבְיּם) f. topaz Ex.28,17; Jb.28,19.

קרור (from בְּשׁיִר (m. open blossom; only pl. c. פְּטוּרֵי צִּיִּים open flowers 1K.6.18.

שַּׁבְּיִי הַ m. hammer Is.47,7; fig. of Babylon: אָבִי הַאָבִי the hammer of the whole earth Jer 50,23.

שישה Ch. Ktib, see שַּׁבָּהָ.

קמר (fut. מְשְׁרָּוֹ, pt. יְתָיּםׁ, pt. יְתָּיםׁ, pt. יְתָּיםׁ, pt. יְתָּיםׁ, pt. יְתָיםׁ, pt. יְתָיםׁ, יוֹם בּיתַם בּיתַבּית בּיתַם בּיתַּת בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם בּיתַם

33 — 3) intr. to break away, to slip away בוֹפְטֵר מְפָנִי שֵׁאוֹם and he slipped away out of Saul's presence 18 19 10.

Hiph. הַפְּטִיר (fut. יַפְטִיר to draw open, to gape בְּשִירוּ בְּשֶׁבְּה they draw open their lips (in mockery) Ps.22.8.

רְשֶׁבֶּע (from בְּשַׁבְּי) m. prop. what breaks forth or opens the womb, hence: first-born, firstling בְּשְׁבָּין all that openeth the womb (all the first-born) Ex 13,12; בְּשָׁבִין the firstling of an ox or lamb 34,19.

קמַרָה f. same as אָםָבָּ Num.8,16.

ชาตุฐ to beat, to pound, whence ชาตุฐ hammer.

שְׁיֵהְ Ch. upper garment, tunic; only pl. sf. מְשִׁיהוּם Dan.3,21 (Kri). ישׁ see אבּ

קרייה pr. n. a city in lower Egypt (called by the Greeks Bubastis)
Ez.30,17.

קיר (from פור m. calamity, misfortune Pr 24,22; Jb.30,24; בֿיִר בּוּי to the unfortunate is given contempt Jb.12,5.

(edge (in a sword) Jud.3,16.

סיההוירת פייה pr. n. an Egyptian city on the northern border of the Gulf of Suez Ex 14,2; Num.33,7 = הַּחִירת v 8.

آرِيّ (from الله) m. ashes, dust Ex. 9,8.

pr. n. a Philistine military commander Gen. 21,22.

. فَرَادُهُ see فَرَادُهُ

ם לבּם 18.13,21 sec הּבָּם 5. הוֹים f. fat, fatness Jb.15,27.

ינְרָּהָ pr. n. Phinehas 1) son of the high priest Eleazar Ex.6,25.—
2) a son of Eli 1S.1,3.

קֿינֹן pr. n. name of a city in Edom Gen 36,41 (= אָלַן Num.33,42).

(edupl. from בְּלְּרְוֹת f. pl. edges, teeth בְּיִלְּתְ a double-edged sword Ps.149,6; בַּלְיִלְת בַּעִּל a sharp threshing instrument having teeth Is.41,15.

P' (from P') m. wavering, tottering Nah.2,11.

אָנְיֹשׁוֹיְ pr. n. a river issuing from the garden of Eden Gen.2,11.

וֹן pr. n. 1Chr.8,35.

פתם see ביתם.

্ৰিছ (from নতুই) m. flask, bottle 1S-

to flow (Kal not used).

Pi. קבָה (pt. קבָּה) to flow, to run; pt. pl. מִים מְבַּנִים the water was running Ez 47,2.

אַבְיִם הַצְּבְיִם pr. n. m. Ezr.2,57; Neh.7,59.

자수를 (= 지수를) to divide, to separate (Kal not used).

Niph. אַפָּלָאוֹת (3 f), וְפָּלָאוֹת (גְּפָּלָאוֹת , וְפָּלָאוֹת , נְפָּלָאוֹת , נְפָּלְאוֹת , נְפִּלְאוֹת , נְפִילְאוֹת , נְפִילְאוֹת , נְפִּלְאוֹת , נְפִילְאוֹת , נְבְּיִילְאוֹת , נְאוֹת , נְבִּיּלְאוֹת , נְבְּיִילְאוֹת , נְבִּיִילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְיִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבְּיִילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְיִילְיִית , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִּילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוּת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְיתְיִייִים , נְבִילְאוֹת , נְבִילְיִית , נְבִּילְיתְיִים , נְבִילְאוּת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִילְאוֹת , נְבִּילְיתְייִים , נְבִילְיתְייים , נְבִילְייִים , נְבִילְייִים , נְבִילְייִים , נְבְּילְית , נְבְּילְית , נְבִילְיתְייִים , נְבִּילְית , נְבְּיִים , נְבְיּיִים , נְבְּיִים , נְבִיבְייִים , נְבִיבְיִים , נְבְּיבְייִים , נְבְייִים , נְבִיבְייִים , נְבִיבְיים , נְבִיבְיים , נ

prop. to be divided off, hence: 1) to be remote, inaccessible, difficult, hard to understand, impossible (with מֶבֶּן מִבֶּן לֹא־נָפָּלֵאת הָיא מִבֶּן it is not difficult for thee Deut. 30,11 (Eng. Bible: not hidden from thee); נְפָוֹאוֹ מְמֶנִי they are too hard for me to understand Pr. 30,18; בּוֹבָרא מֵין דָבָר is anything hard (impossible) for the Lord? Gen. 18, 14; ... לְּבֶּלֵא בָּעִינִי to seem impossible to... 2S.13,2.- 2) to be singular, wonderful, marvellous thy love to me נְּבְלָאַהָה אַהַבְּתְּךּ לִי was wonderful 2S 1,26; pt. f. pl. wonders, wonderful deeds נפראות Ex.3,20; Ps.9,2; hence; monstrous things Dan.11,36; as adv. נָפָלָאוֹת wonderfully, marvellously Jb.35, 5; Dan.8,24.

Pi. NAD (inf. NAD) to separate, to consecrate Num.15,3 a. 8.

Hiph. הפלא , הפליא (fut. יַפּלָא; pt. מַפְּלִיא , הַבְּלִיא , מַבְּלָא) to separate, to consecrate Lev.27,2.-2) to make extraordinary, wonderthe Lord וָהָפָּלָא יִי אָת־מַכּוֹתְךְּ will make thy plagues wonderful Deut.28,59; הַּבָּלִיא עֵצָה to be wonderful in counsel Is. 28, 29; to הפליא לעשות or עשה להפליא deal wonderfully, to do marvellously Jo. 2,26; Jud.13,19; הָפָלִיא to be wonderfully helped 2Chr.26,15; הפליא חסהו לי he hath shown me his kindness wonderfully Ps.31,22; inf. as adv. בָרוֹל wonderfully great 2Chr.2,8.

Hithp. אַלְפַּלְּא to show oneself extraordinary, great בְּיִלְפַרְא and again thou showest thyself great toward me Jb.10,16.

אָרָם (sf. אָבּיֹם: pl. אָבָּיִם a. אַרְּאָם a. אַרְּאָּם m. wonder, miacle Ex.15,11; Ps. 77.12: Dan.12.6; concretely: wonderful one Is.9.5; pl. as adj. אָרֹם wonderful are thy testimonies Ps.119,129: pl. as adv. בּבְּאִים and she came down wonderfully Lam.1,9.

pr. n. m. Neh.8,7. פֿלַאיַה pr. n. m. Neh.8,7.

הנלת see פּלְאָמֶר.

to divide (Kal not used).

Niph. 1251 to be divided Gen. 10,25.

Pi. אַלְשׁ (imp. אַלַב) to divide Jb 38,25; fig. אַלְשׁוֹנָם divide their tongue, i. e. make them disagree Ps.55,10.

בּלֵג Ch. (pt. p. אָלִיג) to divide Dan. 2,41.

Cb. m. a half (prop. division)
Dan.7,25.

קלְנִין (pl. פּלְנִין, c. פּלְנִין, sf. פּלְנִין (pl. פּלְנִין, c. פּלְנִין, sf. פּלְנִין) m. 1) river, brook, stream Ps.65, 10; Is. 30,25; בוֹים בּלְנִין בּינִים rivers of water Ps. 1,3; בְּלְנִין a river the streams whereof 46,5; fig. בּלְנִין שָּׁבָּוֹן streams of oil Jb.29,6.—2) pr. n. Peleg, son of Eber Gen. 10,25.

רבלים (pl. רבלים) f. 1) division, army Jud.5,15.— 2 stream (= בבים 1) Jb.20,17.

הלב f. division, class 2Chr.35,5.

פֿלְנָה Ch. same as Heb.; pl. sf. אַנָּה Ezr.6,18.

פּלְנִשׁ (sf. פּלְנִשׁ , pl. פּלְנִשׁ , c. פּלְנִשׁ f. concubine, paramour Gen 22,24; 25,6: Jud. 19,1; Ez.23,20; Cant.6,9.

(akin to בלד (akin to בלד) to throw out, to flash, whence the next word.

קּלְדְרּה (only pl. פְּלְדְרּה) f. flash, flame אֵשׁ פְּלְדְרּה flashing fire Nah. 2,4 (others = Syr. פֿרדא steel).

שׁלְבָּי pr. n. m. Gen.22,22.

יוֹבֶּלְ (= אֵבֶּלְהָ) to separate, to divide off, to distinguish (Kal not used).

Nuph. נְּבְּבְׁה 1) to be separated, distinguished (with בְּיִבְּה from) Ex. 33,16.— 2) to be wonderfully made בּוֹרְאוֹת נִבְּיִתְי I am fearfully and wonderfully made Ps. 139,14.

Hiph. 교육 (fut. 교육 : imp. 교육 1) 1) to sever, to set apart Ex.8,18; Ps 4,4.— 2) to distinguish Ex.11.7; Ps.17.7.

pr. n. son of Reuben Gen.46, 9; gent. 학교 Num.26,5.

רבו (בּוֹבֶּיבָּי, pt. חֲבָּבׁ) to cut up, to cleave, to plough Ps.141.7.

Pi. רֹבָי (fut. רֹבַיּיִ) to cut to pieces, to slice (fruits) 2K.4,39; of an arrow: to strike through Pr.7,29.— 2) to let break forth, to bring forth רַבְּיִבְּיִן הַּבְּיִלְיִנְּה they bring forth their young ones Jb. 39,3.

רֹבְיב Ch. (originally to till the ground, then to labor, whence:) to serve, to worship Dan.3,18 a. 28; pt. pl. אֵלְהָא the ministers of the house of God Ezr. 7.24.

קב'ת (ה. 1) piece, slice 18-30,12; Cant.4,3.— 2) mill-stone בָּלְתְּרֶבֶּ upper mill-stone Jud.9,53; תְּבָּ חַתְּרָת lower mill-stone Jb.41,16.

នក្នុង pr. n. m. Neh.10,25.

בּרְהוֹ Ch. m. service, whorship Ezr.

to escape Ez.7,16.

Pi. Did (fut. Did; pt. Did; inf. Did); inf. Did); inf. Did) 1) to rescue, to save, to deliver Ps.17,13; with omission of accus. Did to save oneself, to be delivered Jb.23,7.— 2) to bring forth Jb.21,10.

Hiph. שְלְלֵים (fut. נְלָּלִים , ap. מָבָּלִים), to save, to deliver, to bring into safety Is.5,29; Mic.6,14. מַלֵּלִם m. one who escapes, a fugitive; only pl. בּלִים Jer.51.50.

בלים: prop. inf. Pi.) m. escape, deliverance ביל פּלִם: songs of deliverance Ps. 32, 7; על־אָנוֹן acc. Stb.: in vain is escape for them Ps. 56,8 (Eng. Bible: shall they escape by iniquity?).

בּלֶם pr. n. m. name of two persons 1Chr. 2, 47; 12, 3; בּלֶם a city in Judah Jos. 15, 27.

ם פּלִטְה (c. פָּלִיטָת f. de-

liverance, escape, remnant Ex. 10,5; Ob.17; Is.4,2.

ים בּלְטֵי pr. n. m. Neh.12,17.

יר בּלְמֵיה pr. n. m. name of two persons 1Chr.3,21; 4,42.

ירָהָ (from הְבָּהְ ; יְיֹהָ m. something hidden, secret Jud. 13,18.

(from אֶבְּלְיּאָה (dj. wonderful; only f. בְּבָית מְמָנִי too wonderful is such knowledge for me Ps.139.6.

דְּלָבְיה pr. n. m. 1Chr.3.24.

שַּלִימִים (בּלִימִים אַ , pl. פּלִימִים, e. פָּלִימִים m. one who escapes, a fugitive Gen.14.13; Is.66,19; בְּלִימִי אָבְּרִים the fugitives of Ephraim Jud.12,4. בּלִימָה see בּלִימָה.

קריל (from בָּלִילִים; only pl. פְּרִילִים) m. judge יְנָהוֹ בְּפִּלְּיִים and he shall pay according to [the decision of] the judges Ex. 21, 22; וְאִיבִינוּ even our enemies themselves being judges Deut. 32, 31; בְּיִלִים a crime to be punished by judges Jb.31,11.

לילָה f. judgment Is. 16.3.

adj. judicial עֵין בְּלִילִי a crime to be punished by a judge Jb. 31,28; f. as n. אַבְּלִילָי they

stumble in judgment Is.28,7.

לבל (akin to בּבְּשׁ a. רֹבַשְּׁ) to cut off, to divide, whence the next word בּבְּשׁ (sf. יבּבְּשׁ m. 1) district (prop. section) Neh.3,17.—2) staff, crutch 28.3,29.—3) distaff Pr.31,19.

וֹבְלֵל I. (akin to בְּבֶּל) prop. to divide, hence: to decide, to judge (Kal not used).

Pi. אָבָּלְיוֹ (fut. אַבּלֵי) 1) to judge, to execute judgment בּבְּלוֹ אֵלְהִים and the judge shall judge him 18.2,25; אַבְּלִין פּינְחָם וַיִּבְּלֵי and Phinehas stocd up and executed judgment Ps.106,30; with יוֹב to adjudge to Ez.16,52. – 2) to think, to expect, to hope אַבְּיִרְ לֹא I had not hoped to see thy face Gen.48,11.

II. (akin to مِعْوَلُ prop. to fall down, to bow, hence: to pray (Kal not used).

Pi. The (fut. The) to pray, to appease by prayer Ps.106,30 (but see Pi. of The I).

うちゃ pr. n. m. Neh.3,25.

מַלְלֵיה pr. n. m. Neh.11,12.

see next word.

one, hence: unnamed one, a certain

to level (Kal not used).

hence: balance, weight Is. 40, 12; Pr.16,11.

לא to shake (Kal not used).

Hithp. אָהַבְּבֶּל to be shaken, to tremble Jb.9,6.

לְצְׁלֵּתְ f. trembling, terror Is.21,4; Ez.18,7.

שלש (בּבְשׁ בּבְשׁ to balance, whence שָּבְּשׁ, which see.

to roll (Kal not used).

Hithp. בּלְפַלְּשׁי (fut. בּלְפּלְשׁי) to roll oneself, to wallow הַתְפּלְשׁי wallow thyself in ashes Jer.6,2¢; with accus. יְשָׁבָּר הַתְפַלְשִׁר roll thyself in the dust Mic.1.10

(Kri הְתְּפֵּלְשִׁי); once without object: הָתְפַּלְשׁׁי מִדְיֹרֵי הַצְאֹן and wallow yourselves [in the dust], ye leaders of the flock Jer.25,34.

14,29; Ps. 83,8 (hence the name Palestine applied to the land of the Israelites).

קלשְׁתְּי (gent. of בְּלְשָׁתְּי (gent. of בְּלְשָׁתְי (gent. of בְּלְשָׁתְי (gent. of בּלְשָׁתְי (gent. of בּלְשָׁתִי (gent. of בּלְשָׁתִי (gent. of philistine 18.17.1; pl. of philistine Sea, i. e. the Mediterranean Ex.23.31.

in Ar. to flee (= Heb. בְּלֵם), whence acc. some בְּלֵתְיּ.

ערת pr. n. m. name of two persons Num.16,1; 1Chr.2,33.

gent coll. Pelethites or Philistines who served as body-guards of David 2S.8.18 (acc. some: runners, from פֿלָתֹי); always coupled with בְּתָהְי, which see.

De see Die.

ן (from אָבָּי; only c. אָבָּין) prop. a removing, hence conj. that not lest; it expresses: a) a warning, as: מְבָּיִר יִּרְיּ שִׁיב אָת־בְּּנִי שְׁיַבְּי אָבְּר יִּרְיּ בְּּיִרְיִי שְׁיב אָת־בְּנִי שְׁיַבְּי אָבְר יִּרְיּ בְּּיִר שְׁיִב אָת־בְּנִי שְׁיִב אָת־בְּנִי שְׁיִב אָת־בְּנִי שְׁיִב אָת־בְּנִי שְׁיִב אָת־בְּנִי שְׁיִב אָתְבָּם חָוֹקִייָה beware lest Hezekiah persuade you is 36,18 b) fear, apprebension: בְּיִבְּיִים מוֹיִי מְיִי בְּיִּרְיִי מוֹי בְּיִי and now lest he put forth his hand Gen.3,22; שִּבְּיִבְיּבְיּיִבְּיִי בְּיִּבְיִי בְּיִּבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְייִ בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּייִי בְּיִי בְּיבִּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיבִיי בְּייִי בְּיִי בְּיבִּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִי בְי

lib (= Plp) to be soft, tender, savory, whence the next word.

m. prop. something savory, hence: sweet cake (others: balsam) Ez.27,17.

רוב (fut. רוב), ap. וְבָּוֹי, for the cther persons | DR. | DD. | DJ.; pt. ם מות a. פנים , pl. קנים , pl. f. פנה ; inf. הַפָּנוֹת, פַנוֹת (פַנוֹת, to turn, to turn about מַנְּבְנוֹ וַיְנְכוֹ and they turned and fled Jud.20,45; hence: to go away, to retire Cant.6,1; fig. of the heart: to turn away Deut.30, 17; of a boundary: to turn, to bend toward (with ጛል) Jos. 15.7; to turn this way and that way, i. e. to look about Ex. 2,12; of time: a) to pass away, to wane Did hip the day waneth Jer.6.4. b) to approach, to come when the morning came לפנות בקר Ex.14.27; לְבְּנוֹת עָרֶב at the approach of the evening Gen 24,63.-2) to turn toward, to look to (with נופן אַלִיי וִי (לְ־ , אֶל and the Lord turned toward him Jud. 6,14: וּפְנָה יְפִירָה and they shall turn (look) upward Is 8.21; fig. to look upon, to regard, to have respect (with אַבִּיבֶם (אַב' בַּבָּם) and I will have וְהַפְּרֵיתִי אָתְכֶם respect unto you, and make you

Pi. אָבָּ (imp. pl. אַבּ) 1) to remove, to drive away Zph.3,15.—2) to clear, to clear out אַבָּיְתָ יְלְבָּיִלְ הַ I have cleared out the house Gen.24,31; אָבָיִתְ יְלְבָּיִלְ הַ יְלָבָּי thou didst clear out a place before it Ps.80, 10; יְיִי אָבַּ make ye clear the way of the Lord Is.40,3.

Hiph. ਜ਼ਰ੍ਹੇ (fut. ap. ਰ੍ਹੇ: ; pt. י מַפְנָה ; inf. הַבְּנוֹת (הַבְּנוֹת tr. to turn and he turned נוּפֶן וְיָב אֶל וְנָב tail to tail Jud.15,4; כָּהַפָּנתוֹ שָׁכִמוֹ when he turned his back to go away 1S. 10, 9; with קדע to turn one's back, i. e. to flee Jer. 48.39. — 2) intr. to turn the back הַפְנוּ נָם they turned their back, they fled Jer. 46,21; 49,24. 3) to look back נַסוּ וַלֹא הָפָנוּ they are fled, and look not back Jer. שלנה (מין מפנה but none shall look back Nah.2,9; לא הַפָנוּ אַבוֹת the fathers shall not look back to their children Jer. 47,3.

Hoph. הְּפְנָה (pt. קּמְפָנָה 1) to be turned, directed Ez 9,2. — 2) to be turnedback, to be put to flight Jer.49.8.

פנה (from בַּבָּר, c. תַּבָּף, sf. תַּבָּף; pl. פנוֹת (פנוֹתיו, sf. קנוֹת) f. prop. turn, hence: 1) top (of a roof), pinnacle, turret Pr.21,9; Zph.1,16; 2Chr.26, 15.- 2) corner Jb. 1, 19 (of a house); Pr.7,8 (of a street); jak משַבה a corner-stone Jb.38,6; שַעַר Tipl the corner-gate (one of the gates of Jerusalem) 2Chr. 26,9 (for which 25,23 שַׁעַר הַפּוֹנָה); fig. a pillar of the state, a prince, a chief מַבְּמִי שָׁבָמִי the pillar of its לומנו פנה ממנו ותד ;tribes Is.19,13 cut of him cometh forth the pillar, out of him the tent-nail Zch.10, 4; pl. בְּנֵית הָעָם the chiefs of the people Jud.20,2; 18.14 58.

קּנָה (same as פָּנָה; sf. פּנָה; pl פָּנָה) m. corner Pr.7,8; שַׁצַר הַפָּנִים the corner-gate Zch.14,10.

קלואָל pr. n. 1) a place beyond Jordan Gen.32,32, for which 32, 31 פְּנִיאֵל – 2) name of two men 1Chr.4,4; 8 25 (Ktib בְּנִיאָל).

פניאל see פניאל.

(ancient pl. form for בְּלָּיָּהְ ; אַנְיֹם m. fore part, front בְּלָּיִהְ וּ יִּבְּיִּהְ יִּבְּיִּהְ m. fore part, front בְּבָּיִהְ יִּבְּיִּהְ the temple Lofere % וּאָנָהָּ, 17.

אַנְיִים Ktib for פָּנִיִים, which see.

פָּנִים (from בְּבָּי, c. 'בָּשְּׁי, sf. 'בַּשְּׁי, בְּנִינוּ בְּבָּיִוּ בְּּנְינוּ בְּבָּיִוּ בְּּנִינוּ בְּבָּיִוּ בְּנִינוּ בְּבָּיִוּ בְּנִינוּ בְּבָּיִוּ בְּנִינוּ בְּבָּיִוּ בְּנִינוּ בְּבָּיִנוּ בְּבָּיִנוּ בְּבִּינוּ בְּבָּיִנוּ בְּבָּיִנוּ בְּבִּינוּ בְּבִינוּ בְּבִּינוּ בְּבִּינוּ בְּבִּינוּ בְּבִּינוּ בְּבִּינוּ בְּבִּיּים בּבִּיים בּיבּיים בּיּים בּבּיים בּיִים בּבְּיִים בּיּבִים בּבּיים בּבּיים בּיבּים בּיוּ בּבְּיִים בּיּבְּים בּיּבִּים בּיים בּיּים בּיוּבּים בּיּים בּיבּים בּיוּ בּבּיבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים

turned toward any one, hence: 1) face, countenance Ez.1,10; Gen. 38,15; 50,1; פַנִים אַל־פַנִים or בַּנָים or קפנים face to face Gen. 32, 31; Deut.5,4; על־פַניו or עַל־פָּנִיו to one's face Jb.1,10; 21,31; Deut.7, 10; of the face as reflecting the frame of mind: הַּבָּרַת פָּגֵיהֶם עָנהָה D2 the appearance of their countenance testifieth against them Is 3,9; רע פֿנים sadness of the countenance, i. e. a sad mien Ec. 7,3; בשֶׁת פַנִים shame of face, i. e. shamefulness Dan. 9, 7; עַוֹּ פַנִים fierce of countenance, i. e. insolent Deut.28,50; בְּנִים hard of countenance, i, e. impudent Ez.2,4; אור פנים light of countenance, i. e. cheerfulness Jb.29,24; hence Dip expresses: sadness, anger וְפָנֶידָ לֹא־הָיוּ־לָה עוֹד and she had no more her sad countenance ווא I אֵגוִבָה פָנֵי וָאַבְלִינָה I will leave off my sad countenance. and cheer myself up Jb.9,27; שים to set one's angry look upon Lev.20,5; לא אַפִּיל פַנֵי בָּבֶם I will not cause mine anger to fall upon you Jer.3,12; פָּנֵי יִי בָּעשׁי לָבְע the anger of the Lord is against them that do evil Ps.34,17; of a good disposition: דאָר פַנֵיו אָל־ to make one's face shine upon, i. e. to show his kind disposition to one Num 6,25; פֿנִים also expresses direction, aim, intention: מְנַפֵּת the striving of their פֿגיהָם קַרִימָה faces (i. e. their direction) is forwards Hab ו,9; שִׁים פָנֵיו to set

one's face, i. e. to direct one's course Gen.31,21; followed by inf. with -; to intend doing anything Jer.44,12; הַבְּיוֹ בְּיֵי his intention was to fight 2Chr.32,2; the battle was set against him 1Chr. 19.10, hence: regard, attention TIP DUE DET to turn away one's face, i. e. to withdraw one's regard Ez. 7,22: to hide the face הָּכְתִיר פַנִים מְן־ from, i. e. n t to regard one Is. 54.8. - 2) face in the sense of: presence, one's own person, self in his presence Deut.4,37; אסני יולכו my presence (or: I myseif) shall go Ex 33,14; 국고타 and that thou go to battle in thine own person 2S. 17,11; לַלְאוֹת פְּנֵי to appear in my presence Is.1,12; ישועית פויי his (God's) own salvation Ps 42,6; hence: הָבִיר פָּנִים, נְשָׂא פְּנִים to respect a person Jb.34,19; Lev. 19,15; Deut.16,19.— 3) face, surface לְנֵי אַרְמָה the face (surface) of the earth Ps. 104, 30; עַל־פָגָי upon the face of the waters Gen.1,3; of the surface of a field Is.28,25; לבושו the surface of his garment Jb.41.5; מַנֵי הַלּוֹט the surface of the covering Is.25,7; he covereth the face of his throne Jb. 26, 9; hence: external appearance, form, condition יַרעַ תַּרָע פַנִי צאנָך know well the appearance (condition) of thy flocks Pr. 27, 23; in order לָבַעַבוּר סַבָּב אָת־בָּגִי הַדְּבַר

to change the form of the matter 1S.14,20. — 4) fore-part, front 135 front of the tabernacle Ex. 26,9; van of an army Jo.2,20; edge of weapon Ec.10,10; as adv. in front בָתוּבָה פַּנִים וְאַחוֹר written in front and on the back Ez. 2, 10: מפנים before 2S. 10, 9; מפנים a) forward Jer.7,24. b) before, of old Deut.2,10. - 5) exhibition, show the show-bread Ex.25, 30 (see this phrase also under בּהֶם . — 6) with prepositions is frequently used instead of prepositions and particles: a) the before Deut. 7, 24; 25, 9. b) לְפָנֵיו , לְפָנֵין , לְפָנֵין , לְפָנֵי , אָ לָפְנֵי , in the לְּפָגֵיהֶם , לְּפָגֵיהֶם presence of, before Gen. 18, 22; before the sun Jb. 8,16, also: as long as the sun remaineth Ps. 72, 17; לפנינו before us, in front of us 188,20; in reference to time: לפני מותו before his death Gen.27,10; before this Neh.134; hence. sooner יַרַכָּאוֹם רְפַנִי־עָשׁ they crush them sooner than the moth Jb. 4,19; with regard to preference: more than וַלא נְכַר־שוֹעַ לְפָנִוּ־דֶל nor doth he regard the rich more than the poor Jb.34,19; ... לְבֵּנִי יִּי to consider as... 1S.1,16; ... עַרַב לָפָנִי to become surety for. . Pr.17,18. c) before Ex.23,17; Num. 17,8; אֶל־פְּנָיו to meet him 2Chr 19 2; אָל־פָּגִי הַשְּׂרֶה into the open field Lev.14,53; Ez.16,5 d) על־פָנֵי (field Lev.14,53 before Gen.32,22; אוֹם שׁבְּיֹב be-

fore Terah, i. e. in his presence Gen. 11, 28; other significations: על פניד above me Ex.203; ביל פני Dind toward Sodom Gen. 19, 28; breach upon פרץ על פני breach Jb.16,14; as belonging to signifies: upon the surface (see signification 4). f) in the sight of, before שׁמִילְבֵּי יִי before the Lord Gen. 19, 13; את־פני העיר before the city 33, 18; וּרְאַה אָת־פֿגיי. to appear before one 1S.1,22; ነው በአር away from before Gen.27,30. g) אָבָּגָי , away from before, מַלְפָגֵי from: וַיָּנָם מְפָּנָיו and he fled from before it Ex. 4, 3; מָלְפָנֶיךְ let my sentence come forth from thee Ps.17,2; שַבַּח מִעֵּל־ send them away from my presence Jer 15,1; also signifies cause: מפני חשה because of darkness Jb. 37,19; נַיָּקְעֵוּ מְפָגֵי and they were grieved בני ישראל because of the children of Israel Ex. 1,13; מָלָצָה הָצֶּהֶץ חֲסֶם מִפְּנִיהֶם the earth is filled with violence because of them Gen.6,13; בַּבָּבֶּי אשׁמֵּל because Ex.19,18.

m. inner side of an inclosure, interior (prop. the front in relation to those within, from יוֹרָבְּנִים 4), hence מִּבְּנִים from within IK.6, 29; elsewhere with הו loc. פְּנִים in the interior, within IK.6,18; with prefixes: מִבְּנִיםְ inside, within v. 30, מְבָּנִים on the inside, within v. 19.

קּנִימְי adj. interior, inner 1K.6,27, pl. פְּנִימִית 2Chr.28,11; f. פְּנִימִית Est.4,11, pl. פְּנִימִית 2Chr.4,22.

תובה pr. n. wife of Elkanah 1S.1,2.

Pip to be tender, delicate (Kal not used).

Pi PiD (pt. PiD) to bring up delicately, to fondle Pr.29,21.

prop. part, hence: stripe אָרָבָּ מּבְּיָרָ a garment with stripes, a coat of divers colors Gen.37,3; 28.13,18 (othere: a tunic reaching to the extremities, i. e. to the palms of the hands and soles of the feet; see בַּבְּ Ch.).

DĐ Ch. (from DĐĐ) m. end, extremity אין DĐ palm of the hand Dan.5,5. בים DĐ pr. n. see בים בשל .

בְּבַבְּ (= Ch. רְבַבְּי) to cut off, to divide (Kal not used).

Pi. בְּשָׁלִנתׁ, to pass through אַרְמֶנוֹתְייִבְּ pass through her palaces (i. e. fig. mark off their limits, survey them) Ps.48,14.

mountain ridge in Moab Num. 21,10; Deut.34,1.

extend, whence the next word.

Niph, 미미환 (fut. 디디아) to become lame 2S.4.4.

기 (prop. sparing, from 기호를; 가 기호를; pl 마디트를) m. 1) the paschal lamb Ex 12,27; 2Chr.30,17.—2) the passover, the paschal day, i. e. the 14th of Nisan Num.28, 16: 미호크 기기를 the morrow of the passover, i. e. the 15th of Nisan 33,3.

קבּה (pl. מּלְהָיוֹי adj. lame Lev.21, 18; 28.5,6; בְּלְיִיוֹי בּוֹלְיִיוֹי lame in both feet 9,13.

מַבְם pr. n. m. 1Chr.4,12 etc.

קילים (from בְּסִילֵים; c. מְסִילֵים) m. pl.

1) carved images, idols Deut.12,3
(for the sing. בְּסָר is used).— 2)
quarry Jud.3,19.

קרב pr. n. m. 1Chr.7,33

ንሮው (fut. ነውድ); imp. ነውድ) to hew, to cut, to carve Ex.34,1 a. 4; Hab. 2.18.

רָהֶלְים, פּּקְלֵים, אַנְּקְלִים, אַנְּקְלִים, אַנְּקְלִים, הַּבְּקְלִים, אַנְּקְלִים, הַּבְּקְלִים, הַּבְּקְלִים, m. carved image, idol Deut.4,23; Is.42,17; 48,5 (for the pl. בְּקִילִים is used).

Ch. m. a stringed פְּׁלַנְתֵּרִין

instrument like a lyre, a psaltery (it is the Greek psalterion) Dan.3, 5 a. 7.

1) to divide, to part, whence בַּבַּב. –2) to cease, to fail; only 3 pl.: בְּבַּי אָרָט מִבְּנִי אַרָּט the faithful fail from among the children of men Ps.12.2.

תַּבְּטָבָּ pr. n. m. 1Chr.7,38.

קּעָה (fut. 1 אָפְּעָה) 1) to breathe, to hiss, whence אפְּעָה viper.— 2) to pant, to groan בּילְבָה אָפָּעָה Will groan like a travailing woman Is.42.14.

맛을 a. 맛을 *pr. n.* a city in Edom Gen.36,39; 1Chr.1,50.

אָרָרְ pr. n. Peor 1) a mountain in Moab Num.23,28.— 2) a Moabite deity in whose worship women prostituted themselves Num. 31, 16, more fully בַּעֵל בְּעוֹר בַּעוֹר בָּעוֹר בּעוֹר בּעוּר בּעוֹר בּ

פעל (fut. הָפָעֵל , מָפָעַל , once הָפָעַל, once Jb.35,6; pt שָׁבָּׁר , sf. ישׁבָּׁם ; pl. c. to do, to work, to make Num 23,23; Pr.16,4; הַשְּׁיֵלוֹ וְיָשְׁיֹּ who hath wrought and done it? ופַעל בַּפָּחָם וּבַפַּקְבוֹת וִצְיֵרָהוּ Js.41,4; he worketh in the coals, and fashioneth it with hammers Is. and he is מַפֿל בָשַׁחַת וִפְּעָל fallen into the ditch which he made Ps.7,16; with - to make into: חָצֵּיוֹ לְדֹּלְקִים וִפְּעָל he maketh his arrows burning Ps 7,14 (Eng. Bible: he ordaineth his arrows against the persecutors); with to effect against: אָם־הַשְאָתַ טָהּר אָם־הַשְאָתַ

if thou sin, what dost thou effect against him Jb.35,6; pt. פעל one who does or makes he that הולה תמים ופעל צדק walketh uprightly and doeth righteousness Ps. 15,2; pt. as n. doer, worker, maker: שָׁנָאתָ בָּל־ thou hatest all workers of iniquity (evil-doers) Ps.5,6; and to my maker ולפעלי אחן צרק (creator) I will ascribe righteousness Jb.36,3; פֿוֹעֵלוֹ his maker, i. e. workman Is.1,31 - i-yib Jer. 22.13 belongs to בַּעַל, which see. פֿעל (sf. פֿעל a. פֿעל Jer.22,13, קַבְעָלָם, פַּעָלָכֶם (פַּעָלָים m. 1) work, business Ps. 104, 23. - 2) work, deed, act בַּעל נוֹם the work of the Lord Is.5.12; of the moral doings of men Pr. 20,11; R.2,12; Ps 28,4; of the exploits of a hero: קב פעלים great in many acts (or: achievements) 2S.23,20.- 3) work, production, creation פֿעַל יָדֵי the work of my hands Deut.33,11; Is. 45,11.— 4) a getting, acquisition Pr. 21, 6; hence: wages, reward Jer.22,13; Jb.7,2.

קּעָלְה (c. פְּעָלְה ; pl. קּעָלְה , פְּעָלְה ; pl. פְּעָלְה ; f. a doing, work 2Chr.15,7; פְּעָלִה ; the works of the Lord Ps.28,5; בּיְעַלְה אָרָם the works of men 17, 4.— 2) wages, reward פְּעַלְה שָׁכִי the wages of him that is hired Lev.19,13; Is.40,10; בּיִעַלְת שִׁטְנֵי the reward of mine adversaries Ps. 109,20.

פעלתי pr. n. m. 1Chr.26,5.

בעם (inf. sf. יבים) 1) to strike, to beat, whence שַׁבְּשׁם and יבּיִשׁם .— 2) to move, to impel Jud 13,25.

Niph. 미말하다 (fut. 미만환) to be moved, stirred, troubled Ps.77,5.

Hithp. התפנים to be troubled, agitated Dan 2,1.

פעם (^ פַעַם; pl. פָּעָמִים, c. פַּעַם, sf. פִּעְמֵין, פִּעָמֵין, פִּעָמֵין, f. (once m. Jud 16,28) 1) anvil הַנֶּם פַעַם he that striketh on the anvil Is. 41,7.- 2) tread, step, pace Ps. 17,5; 140,5; מַרְבָּבוֹתָיוֹ the paces (Eng. Bible: wheels) of his chariots Jud.5,28; hence: foot Is. 26,6; Cant.7,2; בְּרְפַעָּבֵי the sole of my feet Is.37,25. — 3) pl. פֿעַמוֹת feet, bases (of a table) Ex.25,12; 1K. 7, 30 (others: corners). - 4) turn, time (prop. one tread with the foot) פַעַם אַחַת one time, once Jos.11,14; שַרשׁ פּעִבִים three times Ex.23,17; הַנְקִים רַבוֹת many times Ec.7,22; du. Dun twice Gen.27,36; ספעם ושתים once or twice Neh.13,20; this time Gen. 18,32; ...פעם בפעם now... now Pr. 7, 12; בפעם this time as every time, now as before Jud. 16,20; מומים שלוש two, three times, i. e. oftentimes Jb.33 29.

עבעב m. bell Ex.28,33.

י צָפַנַת פַענה see בענה

רבש to open (the mouth) Ps.119, 131; with בְּ; to gape with Jb.16, 10; fig. of hell Is.5,14.

לְצְּחׁר (fut. רְצָּהְי ; imp. רְצָּהְ, pl מְצְהְוּ to break forth, with בְּצָה into singing Is.14,7; 44,23; יְבְּנָה break forth, sing together 52,9.

Pi. The to break in pieces (of bones) Mic.3,3.

Ar. to separate (Kal not used).

Pi. פֿצֵל (fut. פֿצֵל) to peel off, to strip off (bark) Gen.30,37 a. 38.

קּצְלָּה (only pl. קּצְלִה) f. a peeled spot or atreak Gen.30,37.

בְּצֵבֶ (= Ch. בְּצַבְּ) to break, to rend Ps.60,4. עַצְאָ (^ עַצְאָ ; sf. יְצְאָפּ ; pl. נְצְאָרָם c. יְצְאָפּ) m. a wound Is.1,6; Pr. 23,29; 27,6; נְבְּאָעְי to my own wounding Gen.4,23 (Stb.: for the wound inflicted on me).

יאָם pr. n. m. 1Chr.24,15.

יוֹפְצֵר (fut. יִפְצֵר) (fut. יִפְצֵר) prop. to cut into whence אָצִירָה — 2) fig. to urge, to press upon (with בְּיִם) Gen.19,3 a. 9; 2K.5,16.

Hiph. הַפְּצִר (inf. הַבְּצִר for הַבְּצִר). to be urgent, pressing, hence: to be obstinate, stubborn אַבְּהַ הַבְּצִר הַבְּצִר הַבְּצִר הַבְּצִר הַבְּצִר הַבְּצִר הַבְּצִר הַנְצִר הַנְבָּים הַנְצִר הַנְבִּים הַנְצִיר הַנְבִּים הַנְצִיר הַנְצִיר הַבְּצִר (see הַצִּיִר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר (see הַבְּצִיר הַבְּבְּיִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּבְּיר הַבְּצִיר הַבְּצִיר הַבְּייר הַבְּצִיר הַבְּבְּיר הַבְּבְּיִיר הַבְּבְּיר הַבְּבְּיִיר הַבְּבְּיִיר הַבְּבְּיִּיר הַּבְּבְּיר הַבְּבְּיִיר הַּבְּבְּיּבְּיּיר הַבְּיּיּיּים הַיּיר הַבְּיּיר הַבְּייִיר הַּבְּיִייּיר הַיּיּיר הַבְּיּיִיר הַבְּיּיִיר הַיּבְּייִיר הַּיּבְּיּיר הַבְּיּיִיר הַבְּיּיִיר הַבְּיִיר הְיּבְיּיִיּיּייִייּיְיּיִיר הַבְּיִיר הַבְּיִּבְּיִיר הַבְּיִיּיִיר הְיִיּבְייִיּיּיּייִייּיייי הַיּבְיּיּייִייּייּייּייי הַּבְּיִיּיּבְּייִייייי הַיּבְּיּייִייּייי הַבְּיּבְיייייי הַבְּיִיּייִייּייִיי הַבְּיּיִייּיייי הַבְּיִייּייִייּיי הַּבְּיִייּייי הַּבְּיִייּיי הַּבְּיִייּייִיי הַיּבְּיִייּייִייּייִייּיי הַיּבְּיִיּייִייּייִייּיי הַּבְּיִיּייִייּיּייִיי הְיּבְיּיִיּיי הַיּבְּיִייּייִייּייי הְיּבְיּיִייּיייִיייי הְיּיּייִייּיי הְיּבְּיִייּיי הַּיּבְייייי הְיּבְייִיי הַּבְּיִייִי הְיּבְּיִיי הְיּיִייִי הְיּיִייּיי ה

something Ps. 106,4; בַּקַר לִשֶׁלוֹם to visit one to see how he fares 1S.17,18. - 3) to inspect, to review, to muster, to number לְּבָּקוֹ to number the people 2S. 24,4; נָא וֹרָאוּ number now, and see 18.14,17; pt. p. פקרים the mustered, the numbered Num.1, 46;2,9.— For ੋੜ੍ਹਾ Ex.38,1 and the phrase עָבַר עַל הַפָּקְדִים see under דר (די to remember, to think of וֵיִ פַּקר אָת־שֶּׁרָה and the Lord remembered Sarah Gen.21,1; מחל נפן ואת and think of this vine Ps 80,15. - 5) to visit, to punish, to hurt (with בָּד, אֶל, בָּי) shall I not בעל אַלֶּה לא־אָפַקְד־בַּם visit (punish) them for these things? Jer.9,8; לָפְּקֹד עַל־יַעַקב to punish Jacob according בְּרַבְיִי to his ways Hos.12,3: פַּן־וִפָּקה עַלֶּיהָ lest any one hurt it Is 27,3; עוֹן אַבוֹת עַל־בַנִים visiting the iniquity of the fathers upon the children (i. e. punishing the children for the sins of the fathers) בּיוֹם פָּקָרִי וּבָּקַרָתִי עַלֵיהָם Ex.20,5; ០ភ្នំងា្ក in the day when I visit (punish) I will visit their sin upon them 32,34; הָנָנִי פּוָקָד אֱל־ behold, I will punish אֲמוֹן מְנוֹא Amon of No Jer. 46,25. - 6) to appoint, to set, to designate יָּבֶּקְדֹּ וֹנְי.. אִישׁ עַל־הָעָרָה let the Lord... set a man over the congregation וַיַּפַקד... אַת־יוֹםף אָתָם ;Num.27,16 and... set Joseph with them Gen. and וּבְּקַרָתֶם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶּרֶת and ys shall designate unto them in

charge Num. 4,27. - 7) to charge, to command, to enjoin (with 52) he charged פַקר עָבֵי לְבְנוֹת־לוֹ בַיִּת me to build him a house Ezr.12; יוּבְבַּקר עַלָיו הַרָבּוֹ who hath enjoined him his way? Jb. 36, 23 (Stb.: who will punish him for his way?). - 8) to entrust, to give a charge מִי פַקר עָרָיו אָרָצָה who hath given him a charge over the earth Jb. 34, 13; pt. p. officers (prop. those to whom is given charge) 2K.11,15. -9) to take care of, to put away for safety, to bestow ביבה כיום he took them from their hand and bestowed them in the house 2K.5,24.

Niph. אוֹבָק (fut. אַבָּק: inf. אַבָּק:) 1) prop. to be looked for, hence: to be lacking, to be missed Num. 31,49; Jud 21,3; of a place: to be empty 1S.21,18.— 2) to be visited Is. 24, 22; יְמִים יִפְּקרוֹ after many days shall they be visited Is.24,22 (comp. Ez.38,8); with אַ: to be visited with Is.29,6.— 3) to be set, appointed Neh 7,1; 12,44.

Pi. אָבָּ (pt. אַבָּאָ) to muster מְּבְּרָא מִילְתָאָ he mustereth the host of the battle Is.13,4.

Pu. אבר ביי וויי ליי וויי ווויי וויי ווייי וויי ווי

Hiph. רָפָּקִיד (fut. יַפְּקִיד, ap. מָּבְּיִי , ap. זְבָּפְּקִיד) to appoint to set over (with עַר רְּיָרָ , בַּיֹּר יִי

the thing) Gen.39,5; 1K.11,28; Is. 62,6; Jer.40,5.— 2) to commit, to entrust (with בָּרָ דְּ, בָּרַ Ps.31,6; 2Chr.12,10.

Hoph. בְּבָּקְר (pt. קְּמָּבְּקְר 1) to be appointed, set over; pt. pl. מְבָּקְרִים those set over, overseers 2Chr. 10,12.— 2) to be delivered for keeping, to be deposited Lev.5, 23.— 3) to be punished בִּבְּקִר this is the city to be punished Jer.6.6.

Hithp. הְתַּפַקּה for הָתַפַּקּה (fut. קוּנְבָּקּה) to be mustered, numbered Jud.20,15 a. 17; 21,9.

Hothp. 기구한다. to be mustered, numbered Num.1,47; 2,33; 26,62; 1K.20,27.

תקדף (c. הקדף, sf. בקדף; pl. תוקבות f. 1) a numbering, mustering 1Chr.26,11.- 2) care, providence Jb.10,12; hence: custody, watch (with על 2K.11,18; בית the watch-house, prison Jer.52,11.- 3) charge, oversight, service, office בַּקְרַת הַמְשָׁבָּן the oversight of the tabernacle Num. 4,16; בְּרוֹת בֵּית וְיֵ the offices of the house of the Lord 2Chr.23, 18; coll. authorities, officers Is. לַקְרוֹת הָעִיר ; 2Chr.24,11; בְּקְרוֹת הָעִיר the officers of the city Ez.9,1.- 3) something laid up, store, property Is.15,7; Ps.109,8.— 4) visitation, punishment Is.10,3.

אָרָבְּיּה m. something laid up, deposit, store Gen.41,36; Lev 5,21.

בַעל פָּקרוּת f. oversight, ward בַּעל פָּקרוּת

a captain of the ward Jer.37,13.

Tip: pr. n. a region in Babylonia
Jer.50,21; Ez.23,23.

קרור (only pl. בְּקוֹרִי, c. בְּקּרָרִי, sf. שִּקְרָרִי, m. a mustering, enumertion אַבָּר עַרֹּהַבְּקְרִים to pass the mustering Ex.30,13; פְּקְרָרִי הַבְּיִרְרָי הַרְּיִבּרִי enumeration (of the articles) of the tabernacle 38,21.

לקוד (only pl. קקרים a. פקרים, א. יקקרים m. precept, order, commant' Ps.19,9; 103,8; 119,4 etc.

ווּהָבָּ (fut. רְבָּהַן: pt. רַבְּבּן: imp. רְבָּהַן) inf. רַבְּּבְּן 1) to open (the eyes) Gen.21,19; 2K.5,34; 6,17; hence: to be watchful Jer. 32,19; Jb. 14,5; בּבְּרֵתְ עִוֹרִים to open the eyes of the blind Ps.146,8; once of the ears 42,20.

Niph. 미환 (fut. 미구화) to be opened (of the eyes) Gen.3,5; Is. 35.5.

pr. n. a king of Samaria 2K. 15,25.

הקה (from הואף; pl. בקה adj. open-eyed, seeing Ex. 4,11; fig. clear-sighted, wise 23,8.

 $r: \mathbb{R} \xrightarrow{r} pr$. n. a king of Samaria 2K.15,22.

irg, lossening, deliverance Is.61,1 (acc. others מוֹרְ prison, so that מוֹרְ prison).

קרָרָי (c. רְהָּבְּיִרִים; pl. רְּבָּקיֹרָים) m. overseer, commandar, officer Gen.41, 34; Jer.52,25.

עקע (= צְבַּע) to split, to burst, whence the next word.

שלים m. wild cucumber (so called because it splits at the slightest touch when ripe); only pl. מָרָעִים an architectural ornament in the shape of wild cucumbers 1K.6,18.

אָבָּקעה (= עָרָבְּיּ, only pl. אָרָבּ) f. wild cucumbers 2K.4,39.

সমূহ I. (akin to সমূহ) to bear (Kal not used).

Hiph. אַלְּרֵיא to bear fruit, to be fruitful Hos.13,15.

ארב II. in Ar. to flee, to run, whence the next word

אָרֶהָ (pl. פְּרָאִים) m. a. f. wild ass, culan Jb.39,5; Jer.2,24; 14,6; אַיָר אָרָם a wild ase's colt Jb.11,12; בּרָא אָרָם a wild ass of a man, i. e. a wild man Gen.16,12,

בּרָאָם pr. n. a Canaanitish king Jos. 10,3.

פארה see בראת.

a. יוָרָם (pl. מַּרְיָרִים) m. portico on the western side of the

temple-building 1Chr.26,18; 2K. 23,11; in Persian parwar a summer-house; Ch. The a suburb.

to part, to divide, to separate;

pt. p. f. לְּבְּרָהְ spread out (of wings) Ez.1,11.

Pi. 기교로 (fut. 기교로) to separate oneself, to go aside Hos.4,14.

Pu. רְבָּבֶּר (pt. רְבָּבְר) to be separated, isolated Est.3 S (Eng. Bible: dispersed).

Fiph. דְּבָּרִיך (fut. דְּבָּרִיר, pt. יַּבְּרִיר; inf. בְּבְּרִיר) to separate, to divide, to part יְבַּבְּרִיר בְּבִירִי בְּבִּיִים הַבְּרִיר and Jacob separated the lambs Gen.30,40; בְּבִּרְירוֹ בְּבִי צְּדָם when he separated the sons of man (i. e. scattered them) Deut. 32.8: with בְּבֵרְ בַּבְּרִיר צַּבֹּרִי בַּבְּרִיר צַבּרִי בַּבְּרִיר צַבּיִי בַּבְּרִיר צַבּיִי שִׁלִיף בַּבְּרִיר צַבּיִי שִׁלִיף but he that repeateth a matter separateth (i. e. estrangeth) a friend Pr.17,9.

קּרֶדִיהֶם (sf. פְּרָדִים ; pl. פְּרָדִים, sf. פּרָדִיהָם) m. mule 2S.18,S; 13,29; 2K 5,17; Ezr.2,66.

רְּדָבְ (c. רְבִיבְּ (c. רְבִיבְּ (c. רְבִיבְּ (c. רְבִּיבְ (c. רְבִּיבְ (c. רְבִּיבָ (c. רְבִּיבָּי (c. רְבִיבָּי (c. רְבִיבְּי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִּיבָּי (c. רְבִיבְּיי (c. רְבִּיי (c. רְבִיי (c. רְבִּיי (c. רְבִּיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִּיי)) בּיבּיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּיבְּיי (c. רְבִיי (c. רְבִיי (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּיבְּיי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּיבְּייי (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִּי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּבְּיירָ (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּבְּיירָר (c. רְבִי (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּבְּיירָר (c. רְבִי (c. רְבִּיי)) בּבְּיירָר (c. רְבִיי) בּבְּיירְרָי (c. רְבִיי) בּבְּיירְרָי (c. רְבִייּרְיי) בּבְּיירָר (c. רְבִיי) בּבְּיירְרָיי (c. רְבִיי) בּבְּירָר (בְּיבִירְיי) בּבְּיירְרָיי) בּבְּיירָר (בְּיבִירְיי) בּבְּירְרָייי) בּבְּיירָר (בּיבָּירְיי) בּבְּירָרְייי) בּבְּיירָר (בְּיבִירְיי) בּבְּיירְרָי

לְרָדוֹת (from בְּרָדוֹת; only pl. בְּרָדוֹת) f. grain Jo.1,17.

מרובים (pl. מרובים) m. park, pleasuregarden Cant 4,13; Neh.2,8; Ec.2,5 (Zand. pairidaeza, Greek paradeisos)

ברה (באות purratueza, Greek paratetsos): פרא פרא (ברא פרא f. ברא f. ברא

קרה (from פּרָה, sf. בְּרָה, pl. בְּרָה) f.

I) young cow, heifer Num.19.2: also of a cow giving milk and bearing young 1S.6,10; Jb.21,10; fig. בְּיָשׁן the cows of Bashan (of the voluptuous women of Sa-

maria) Am.4,1.— 2) with art. הַבְּרָה pr. n. a city in Benjamin Jos.18,23.

קבר acc. Ges. in Ar. mole or rat בְּרֹת mole-holes Is.2,20 (but see בְּרַבְּרָה).

קרה pr. n. m. Jud.7,10.

רְדָר *pr. n. m.* Ezr.2,55, for which Neh.7,57 בְּרִיבָּ

ּבְּרוֹזִי Ktib. Est.9,19 for בְּרוֹזִי , which see.

תְּוֹחֵ בַּ וְּרָ, מֵּ בְּרָנְיִם pr. n. a region abounding in g dd 2Chr.3,6 (acc. some ⇒ אוֹפְיר others = בּוְנֵיְנִים.

בּרָנֶר see בּרָנֶר.

קרוּר (from פרר II.) m. pot, kettle Num. 11,8.

I. in Ar. to cut, to divide, to separate; fig. to decide, to judge, whence יַבְּנוֹן I., וְיִנְיּוֹן.

II. in Ar. to spread, to expand to make level, whence אָבָן II.,

I. (from וֹפּרָ I.) m. judge, leader, ruler; only pl. sf. יוֹנְיָבָּיָּ the head of his leaders Hab.3,14 (others; the chiefs of his villages; see 기울 II.).

기구를 II. (from 가의 II.) m. level land, open country, village, whence 가구를.

קּרְזָּה (from ישׁ II.; only pl פְּרְזָּה level place, open town, village הוא אָרִץ פְּרְזֹּה country Ez.38,11; בְּּרְזִּהׁת the open towns Est.9,19; בְּרֵוֹת תְּוֹשֵׁרֵ Derusalem will be inhabitated as the open towns Zch. 2,8.

in the open country, a countryman in the towns of the countryman, i.e. the country-towns Deut 3.5, יבָּבְוֹי an open village 18.6,18; pl. בַּבְּרִים הַבְּרִים the Jews living in the country-towns Est.9.9 (Ktib בַּבְּרִיִּם).

יְרָיִי pr. n. a Canaanitish tribe conquered by the Judeans and Ephraimites Gen. 13,7; Jos. 17,15.

תְּלֶל Ch. (= Heb. בַּרְעֶל ; def. אַרְוֶלְבּ) m. iron Dan 2,41.

I. (fut. רַבְּרָה), ft. רַבְּרָה, f.חַבְּרָם, f.חַבְּרָם, f.חַבְּבּיּרָה, inf. רַבְּרָה) 1) to break forth (of a young brood), whence רַבְּיּבָּה, — 2) to spring up. to blossom, to bud Cant 7.13; חַבַּרְבָּּרָם as though it budded Gen.40.10; fig. of the flourishing state of a people Is. 27.6; Hos.14.6; of pride Ez. 7, 10; of judgment Hos. 10, 4.— 2) to break out (of leprosy) Lev.13,12; 14,43.

Hiph. הַפְּרְים (fut. יַפְּרְים 1) to cause to blossom, to make to flourish Is.17,11; Ez.17.24.— 2) intr. to blossom, to flourish Jb. 14,9; fig. Pr.14,11.

תְּבֶּהְיִם, (פּרָ יְּהָהְ, פּרָהָה, אָבְּהְים, שּׁרָהָים, אַרָּהְים, אַבּרָהִים, אַנּ פְּרָהִים, אַנּ פּרָהִים, אַנְ פּרָהִים, אַנְיבְּיהָם, אַנְיבְּיהָים, אַנְיבְּיהָה, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְיהָים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְיהְים, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיהְים, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְּיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיה, אַנְיבְיהְיה, אַנְיבְיה, אַבְּיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְּיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְּיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְּיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְּבְיה, אַבְּבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, אַבְיבְיה, א

הַהְיָב (redupl. of רַבְּ I. 1) m. young brood Jb.30,12.

prop. to separate, to divide, to break, hence (acc. Stb.): to produce broken sounds, to jingle בּבְּרָשׁים עַלְּפִּי עַבְּיָבְּי that jingle upon the harp Am.6,5 (others: that sing to the sound of the harp).

בּיְהָלְהְ prop. something separated, scattered, hence: scattered grapes בּיְבְיֹלְהְאָלְהְ אָלְהְיִלְהְאָלְהְ neither shalt thou gather the scattered grapes of thy vineyard Lev.19,10.

יקָּרָילּ, (from פְּרָילּ, אָבֶּרָ, אַּרָינָה, פְּרָילּ, פְּרָילָה, פְּרָילָה, פְּרָילָה, פְּרָילָה, פְּרָילָה also פְּרָינָה, פְּרָינָה, פְּרִינָה, פְּרִילָה, פּרִילָה, פּרִילָה, פּרִילָה, פּרָילָה, פּרָילָה, פּרָילָה, פּרִילָה, פּרָילָה, פּרָיל, פּרָילָה, פּרָיל, פּרָיל, פּרָה, פּרָיל, פּרָיל, פּרָיל, פּרָה, פּרָיל, פּרָה, פּ pl. only in post-Biblical Hebrew m. fruit, produce Gan.1.29 (of trees); 4,3 (of the earth); of what is born of animals or men Is.14,29; Lam.2 20, fully פַּרִי בַּטוֹן the fruit of the womb, i. e. children Gen. 30,2; fig. product, gain Pr.8,9; פְרֵי כַפֵּים the fruit, i. e. product, of the hands 31,10; 170 the fruit of one's mouth, i. e. discourse 12,14; פַּרָי גוָדל לָבָב the fruit of a proud heart, i. e boasting Is.10.12; hence: result, פַּרִי מַצִּשֶׂה , פְּרִי מַצִּלָל the fruit, i. e. result, of an action Is.3.10; Ps 104.13.

פָרוּדָא see פָּרִידָא.

קריץ (from יְבּף ; c, יְבְּיִיץ פְּרִיץ בּיִיץ (from יְבַּף ; c, יַבְּיִיץ פְּרִיץ (בְּיִיץ פַּרִיץ m. one violent or ferocious, violator, criminal, robber, oppressor יְבָּיִיץ בְּבָּייץ בּבּייץ בּבִייץ בּבִייץ בּבְייִצִים the oppressors of thy people Dan.11,14.

(akin to בְּבָּף 1) to break, to crush, whence בַּבָּף. — 2) to separate, whence בְּבָּף

m. prop. crushing, hence: oppression, cruelty Ex.1,13; Ez.34,4.

לְבֶּׁתְ f. prop. what separates, hence: vail, curtain (before the holy of holies) Ex 26,33.

רָם (fut. לְפָרֹם) to rend, to tear Lev.10,6; 21,10. אַרְבְיֹשְׁתְּאַ pr. n. a son of Haman Est. 9.9.

קרבו pr. n. m. Num.34,25.

to distribute (פְּרֹם לְיָהֶבּ to distribute לְּהָם to distribute לְהָבְּב לַחְבֶּב to distribute thy bread to the hungry ls.58.7; with omission of object: לְּאִרְבְּרְםוֹּ לְהָם עַלִּיאָבֶּר nor shall they break bread for them at their mourning Jer.16,7.

Hiph הַפְּרִים (pt. מַפְרִים, f. מַפְּרִים לים (pt. מַבְּרָיִם, f. מַבְּרִים לים לים to divide, to cleave הַבְּרִים פַרְיָם to divide the hoof, i. e. to have a cloven hoof Lev.11,3—7; פר מַקְרִין וּמַבְּרִים a bullock having horns and cloven hoofs Ps.69,32.

בּרֶטְהָ I. (בּרְטָה ; only pl. sf. נְבְּיהָן פּּרְm. hoof, cloven foot, claw Zch.11,16.

Dig II. (from Dig) m. prop. breaker, hence: bone-breaker, ossifrage (a species of eagle) Lev.11,13; Deut.14,12.

D בַּרָל (^ בַּרְבָּ) pr. n. Persia Dan.6,9; Ezr.1,1; 2Chr.36,20; gent. בְּרָלָי Persian Neh.12,22; also Ch. Dan.5, 26; gent. בּרְלָיִא (Ktib אַרְבָיִאָּ) 6,29.

uncover (of hair) Num.5,18; Lev. 13,45.- 2) to let loose, to unbridle Ex.32,25; pt. בַּרָע unbridled, unruly ib .- 3) to dismiss, to absolve (sins) לא־אַחוֹם I will not absolve, nor will I spare Ez.24,14.- 4) to reject, to refuse ביש וַקַלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסַר poverty and disgrace shall be to him who rejecteth correction Pr.13,8; hence: to shun, to avoid בַּלַעָהוּ מל־תַעבר־בּוֹ avoid it, pass not by it 4,15.- 5) to break out (as a disorder) בָּפְרֹעַ פָּרָעוֹת when disturbances had broken out Jud. 5,2 (Kimchi: in executing vengeance, taking yib to be indentical with Ch. אַכָּל to pay, to requite; Sept.: when the leaders took the lead, from YTE II.).

Niph. נְּבֶּרֵע (fut. יְבָּרֵע) to be loose, unruly עַם יְבָּרָע without a vision a people is unruly Pr.29,18.

Hiph. הַפְּרִישׁ (fut. יַבְּרִישׁ) 1) to cause disorder or discord 2Chr. 28,19.— 2) to disturb, to hinder from (with מָן) Ex.5.4.

עָרָשָׁ II. (inf. צַּיְרָּשָׁ) to lead, to take the lead (as in Ar.) Jud.5,2.

ו. (from בְּרָעוֹת I. (gl. קּרָעוֹת פּרָעוֹת פּרָעוֹת ח. 1) loose hair, tuft, locks Num.6,5; אָבָע דְּעוֹת to let the locks grow Ez.44,20; ראש acc. Stb. the tufty head of the enemy Deut. 32,42 (opprobrious name = בְּרָעִר שִׁיִּרְר שִׁיִּר וּאַיִּר ps.68,22) — 2) dis-

order, disturbance Jud.5,2 (see YIP I. 5).

II. (from פָּרָעוֹת, pl. קּבָּעוֹת, פָּרָעוֹת, prince, leader בְּבָּרְעוֹת, יבּּרְעוֹת, יבּּרְעוֹת, יבּּרְעוֹת, when the leaders took the lead Jud.5,2 (see also קּרָעוֹת, אוֹיֵב the head of the princes of the enemy Deut.32,42 (see also under אַרָּבָּיִב I.).

דּרָעוֹה Pharach, the common title of the ancient Egyptian kings Gen. 12,15; 40,2; Ex. 3,11; 1K.3,1; hence sometimes with the addition of the actual name, as דְּעָה חַפְּרַע, וְבַה (see these names).

pr. n m. 1) a flea 1S.24,15.— 2) pr. n m. Ezr.2,3; Neh.3,25.

ןֹן מָרְעָתוֹן pr. n. a city in Ephraim Jud.5,12; gent: פֿרָעְתוֹנְי ib.

רְבָּבְּ pr. n. a river near Damascus 2K.5,12.

פַרץ (fut. יפָרץ; pt. p. יפָרץ; פַרץ, אָם (פַרוּצִים , f. פַרוּצִים ; inf. פַריץ פַרי . ול (ברץ) 1) to break, to demolish Is. 5,5; Neh.3 35; 2Chr.20,37; with 72: to break into 25,23; Yib wallbreaker Mic.2,13; עיר פרוצה a city whose walls are broken down Pr.25,28.- 2) to break through to break a shaft through Jb.28,4 (see interpretation of the entire verse under 2).- 3) to break out, to act with violence Hos.4,2 (whence ") (1). — 4) intr. to break forth, to press forward מַה־פַרַצָּתַ עַלֵּיךְ פָּרֶץ how hast thou broken forth (pressed forward)? Gen 38.29; hence: to press, to urge upon (with ביר 28.13 25. – 5) to spread, to increase Gen.28, 14; Hos.4,10; ביקר לוב מחלים מחלים מחלים מחלים מחלים מחלים מחלים מחלים מחלים של מחלים מחלים של מחלים ושל מחלים וש

Niph. יְפַרֵץ (pt. יְלְבָּלָ) to be spread, to be common יִּנְרָץ prophecy was not common (i. e. it was rare) 183,1.

Pu. רָבָרְצָת (pt. f. מָבֹרְצָת) to be broken down (of a wall) Neh.1.3.

Hithp. רְהַבְּּרֶץ (pt. pl. קל, pl. מְלְבָּרֶץ) to break away from (with מְלָ) 1S. 25,10.

 $\mathfrak{g}_{\mathbb{C}}$ ו. (הַנְצִיהָן $\mathfrak{g}_{\mathbb{C}}$ פּרָצִים $\mathfrak{g}_{\mathbb{C}}$ פּרָצִיהָן אַ גּוּ פּרָצִיהָן $\mathfrak{g}_{\mathbb{C}}$ m. 1) breaking forth burst, rush 2S 5,20; Gen 3S 29 (see quotation under (19 4) - 2) breach, gap, fissure בָּרֶץ עִיר the breach of a city 1K-11,27; פֿרָץ נֹבָּל a breach ready to fall Is. 30, 13; YTA TY וֹאֵין יוֹצֵאת there is no breach, nor going out Ps. 144, 14; בַּבֶּרֶץ רָחָב they come as through a broad breach, i. e. with great force Jb. 30,14; בַּלְצִים to go out at the breaches Am.4,3; to repair a breach Is. 58,12: to stand in the breach (against an enemy rushing in through it) Ez.22,30; Ps.106,23.—
3) assault, attack פֿרָיבָי פָרָין עַרָּי he presseth upon me with assault upon assault Jb.16,14.

II. pr. n. Perez, Pharez 1) a

son of Judah Gen 38,29; R.4,18; gent. אָנָין Num.26,20. — 2) אָנָין a place 28.6,8. – 3) בַּלְּלָיִם a place where David smote the Philistines 28.5,20 = בּלְנִים Is.28,21.

לְבֶּרֶקְ (fut. קְבִּרְקְ: pt. קוֹם) 1) to break, to rend Ps 7 3; hence: to break off, to throw (ff (a yoke) Gen.27, 40.— 2) to deliver, to redeem from (with בוֹם) Lam.5,8; Ps.136,24.

Pi. בְּרֵק (fut. יְבְּרֵק; imp. pl. בָּרָק;) to break off, to tear off Zch. 11,16; hence: to take off Ex 32,2.—2) to break, to rend בְּרָים he rendeth the mountains 1K.19,11.

Hithp. הַהְפָּרֵק (fut. בְּינָהָנוֹי 1) to be broken (of twigs) Ez.19,12.—2 to tear off, to put off Ex.32, 3 a. 24.

Ph. Ch. prop. to break off, hence: to deliver, to redeem Dan 4,24.

קָּבָּק (Ktib for אָבָיְ ; c. אָבָיּ) m. broth, soup Is.65,4.

תָּבֶּהְ m. 1) violence, robbery Nah.
3.1.— 2) cross-way Ob.14.

לְבֶּר (= בְּרָב) to break, to crush (Kal not used).

Pi. I. לובר to break, to divide (the sea) Ps.74,13.

Pi. II. redupt. בְּבָבֶּר (fut. בְּבָרָבֶּר)

586

to break to pieces, to crush Jb. 16,12.

Hiph. רַפָּר , רַפָּר , רַפָּר , רַפָּר , רַפָּר , רַפָּר , מּפָּר , רַפָּר , רַפָּר , מּפָּר , יַפָּר , וּשָּר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִר , וּשִר , וּשִר , וּשִר , וּשִר , בּיבִּר , וּשִר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִר , וּשִר , וּשִר , וּשִר , וּשִּר , וּשִּר , וּשִר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִיר , וּשִּיר , וּשִּבּיי , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּיר , וּשִּבּיי , וּשִּיר , וּשִּי

Hoph. אַק (fut. אַבְי 1) to be broken, dissolved (of an alliance)
Jer.33,21.— 2) to come to nought
אָצוֹ עִצְי take counsel together, and it shall come to nought
Is.8,10.

Hithp. הְהְפּוֹרֶה אָנֶין to be broken in pieces לוֹר הִתְפּוֹרְרָה אָנֵין the earth is utterly broken Is.24,19.— See also וֹדֹם.

ברשׁם, כּרשׁם; fut. פֿרִשׁם; pt. p. פֿרָשׁם, c. ישִׁם; pt. p. פַּרְשׁם, f. פֿרָשׁם, pl. קוֹשׁם, pl. קוֹשׁם i) to break (bread) Lam.4,4; hence: to break to pieces Mic.3,3.— 2) to spread Ex.9,33 (hands); Deut.32,11 (wings); 22,17 (a garment); Lam.1,13 (a net); Jb.36,30 (light); בַּיִּשְׁם בְּיִּשְׁם מַּבְּיִשׁם as the morning-dawn spread upon the mountains Jo. 2,2; fig. to spread abroad, to lay open וֹבְּיִבִּי יִבְּרִשׁ אַנְּלֶּת to spread abroad, to lay open אַבְּיִלְּתְּם to stretch out (a helping hand) Pr.31,20.

Niph. נְפְרֵשׁ (fut. לַּבְרֵשׁ) to be scattered, dispersed Ez.17,21.

Pi. פֿרַשׁ (fut. פֿרָשׁיָּ) 1) to spread forth Is.25,11; with בּ Lam.1,17; inf. sf. בּבְּרָשְׁבָּוֹ and when ye spread forth Is.1,15.—2) to spread, to scatter Zch.2,10; Ps.68.15.

שֹרֶשׁ (= שֵּרְשָׁ; inf. שֵּרְשָּׁ) prop. to cut, to divide, to separate; fig. to specify, to explain, to declare Lev.24,12.

Niph. נְפְרֵשׁ (pt. עָבָרָשׁ) to be separated, scattered (of sheep) Ez 34.12.

Pi. redupl. בְּרָשֵׁי (= בָּרָשֵׁי to spread out, to expand Jb 26,9.

Pu. שלם to be specified, explained, declared Num.15,34; pt. מפרש as adv. distinctly, plainly Neh.8,8.

Hiph. הַפְּרִישׁ (fut. יַפֿרָשׁ) to sting, to wound (prop. to cut into) Pr. 23,32.

Ch. to explain (Peal not used).

Pa. פֿרָשָׁ to make plain; only pt. מַבְּיִם as adv. plainly Ezr.4,18.

- עַרְשָׁי (pl. בְּיָשִׁים, sf. יבּּרְשִׁים) m. 1) saddle-horse, steed 1K.5,6; Is.28, 28; Ez.27,14; בְּעָלִים נְּקְרָשִׁים trains of pairs of steeds Is.27,7; בַּעַלי horsemen 2S.1,6 (Ar. בּעַלי horse).— 2) horseman, rider Ex. 15,19; Jer.4,29.
- 변기환 (from 변기환 ; sf. 변기환 , 현기환 , 한기환 , 한기환 , 한기환) m. 1) prop. what is separated, hence: excrement, dung Lev.4,11;16,27; Num.19,5; Mal 2,3.—
 2) pr. n. m. 1Chr.7,16.

Est.4,8 (prob. of Persian origin).

acc. Ges. in Ar. to stretch the feet apart, whence the next word.

(with הוכר פּרְשִּׁרְנָה (with הוכר. פּרְשִּׁרְנָה fork between the legs ניצא הפּרְשִׁרֹנָה and it (the sword) came out between his legs Jud. 3, 22 (acc. Sept. same as הַמְּבְרְרוֹנְה in v. 23; acc. Targ. פּרְשִׁרְנָה dung, dirt).

קרְשְׁה (from בּרְשִׁה ; c. קּרָשְׁה f. 1) explanation, account Est.10,2.—
2) specification 4,7.

see בּרִשׁז Pi.

אָרָרְאָ pr. n. one of Haman's sons Est 9.7.

אַם pt. f. of הַבָּף, which see.

a prince Est.1,3; Dan.1.3 (from the Pehlvi pardom, the first).

שַּׁשֵּׁ m. folly, haughtiness אָרְיִי שַּׁשַּׁ great folly Jb.35,15 (others: multitude of sins).

קּשָׂה (fut. בְּשָׁה; inf. תּשָּׁה) to spread (of the leprosy) Lev.13,5—8.

지말 및 (= Ch. 미말 및) to split, to tear (Kal not used).

Pi. TWP (fut. TWP!) to tear in pieces Lam.3,11.

porary with Jeremiah Jer. 20,1.—2) name of two other men Jer. 21,1; Ezr. 2,38.

עשׁיָם (fut. שׁשֹּיִי, שׁשִּׁיִּי, imp. שׁשִּׁים 1) to put off, to strip (a garment) Lev. 6,4; Ez. 26,16; Cant 5,3; imp. מְיַלְּה צִייִּטְּה צִייִּטְּה נְיִינְיִי strip you, and make you bare Is. 32,11.— 2) intr. to spread שׁשְּׁהְּיִי, the cankerworm spreadeth Nal. 3 16. (others: casteth off his sk...); Hos. 7, 1 (of thieves); 1Chr.14,13 (of an army); hence: to invade (with אָיִּ, אַטַ) Jud 9,33; 18 30,1.

Pi. ២ភូមិ (inf. ២ភូមិ) to strip, to plunder 18 31,8; 28 23 10.

Hiph שַּיְשִׁים (fut. יַפְּשִׁים; inf. מַנְּשִּׁים; inf. מַנְּשִּׁים; inf. מַנְּשִּׁים; inf. מַנְבִּיּדִם to take off, to strip off (a garment) Num. 20, 26; Hos. 2, 5; Mic. 2, 8; hence: to flay Lev. 1, 6; Mic. 3, 3; fig. מְבִּיִרִי הְפִּשִּׁים he hath stripped me of my glory Jb.19,9.

Htthp. ២ឃុំគ្នាក្ to strip oneselit 18.18,4.

רְשָׁשְׁ (fut. יְשְׁשְׁיִה) to stride, to march אָפְיִשְׁיָה בָּה (fut. אַפְיִשְׁיָה נוּ to stride, to march upon it Is 27,4.

נְלְּהִינְתִי פְּשָׁע; inf. צְלְּיִהְי פְּשָׁע (fut. צְלִיהִי הָּי נְּשָּׁע; inf. צְלִיהִי בְּשָּׁע they have transgressed against my Law Hos.8,1; with בו in, by Ezr. 10,13; pt. צְלִים transgressor Is.48,8, pl. בּיִינִים 46.8.— 2) to revolt, to rebel 2K.8.20; with בּיִבּינוֹם 2K.1.1; Is.1,2.

Niph. אָפּשָׁע (pt. אָפּשָׁע) to be offended (by defection or treachery) אָח נְבְּשָׁע מְקְרֵית-עוֹ a brother offended is harder (to be won) than a strong city Pr.18.19.

"" m. step, stride 18.20.3.

קּשָּעִים (הְשָּעִים ; sf. פּשִּעִים ; pl. פְּשָּעִים , כּ, יְּשָּעִים) m. 1) transgression, trespass, sin Gen.31,36; Jb.34,37; אַבֶּשְּעִים transgression (i. e. imprudence) of the lips Pr. 12, 13; by metonymy: sin-offering Mic.6, 7.— 2) rebellion, defection שָּבָיִם שְּבָים שִּבָּים וֹאָ when there is defection in a land, it hath many for its princes Pr.28,2.

Prince (pt prince) to open wide (the lips) Pr.13,3.

Pi. pwp (fut. pwp!) to spread out (the feet) Ez.16.25.

Ch. (= Heb. הַּשָּׁךְ; inf. הַשְּׁמָרָ)
to explain, to interpret Dan.5,16.
Pa. אָשָׁ same as Kal Dan 5.12.

פֿשַר Ch. (def. פֿשָרָה a הַשְּׂהָּ, sf. הַּשְּׁרָה; pl. הְּיִבְיה m. interpretation Dan.2,5 a. 7; 5,15; בּשְׁרָר to give interpretations 5,16.

m. explanation, interpretation Ec 8.1.

whence the next word.

בְּשֶׁהֵ (sf. יְּהְשָׁהְ: usually pl. קּשְׁהָים, c. יְהָשְׁהְיֹם f. flax, linen Hos.2,7; Deut.22,11; הַּשְׁרִים שְּׁרִים הָּיִהְיִם heckled flax Is.19,9; בְּיֶבְר פִּשְׁתִים a linen garment Lev.13,47;

a line of flax Ez.40,3; לְיֵהֵי the tree flax, i. e. the stalks of flax Jos.2,6.

קּיִתְה f. 1) flax Ex.9,31.— 2) wick ls.42,3; 43,17.

קבו (from הים: sf. הואף) m. 1) prop. opening, honce: female pudenda, privy parts Is 3,17.—2) pl. מיות holes, hinges 1K.7,50.

על פּתָאִים pl. of פָּתָאִים, which see.

in a moment, suddenly Pr 6,15; Ec.9,12; בּבְּרָאם suddenly, unexpectedly 2Chr.29,36; בּבָרָאם קבּרָאם sudden fear Pr.3,25; coupled with אַרָבָּ to intensify its meaning: בּבִּרִאָּם yrp very suddenly Num. 69, or בּבִּרָאַ yrp 30,13.

meat Dan.1,5 a. 16; 11,26 (origin obscure).

Est.1,20; פֿרָעָה the sentence (punishment) against evil deeds Ec.8,11.

בּוֹנְבֶּם Ch. (def. אָבְיָבָה) m. word, sentence, decree Dan.3,16; Ezr. 6,11; אָנָבְרוֹן פּּתִנְבָּא by the resolve of the watchers is this

decree Dan.4,14 (believed to be of Persian origin, but comp. Greek apophtheama).

Niph אַרָּבָּי (fut. הַבָּי: , ap. 1 הַּצָּיִּ prop. to open oneself, hence: to be easily enticed, persuaded אַר הַבִּי עַל־אָשָׁה וֹבְי עַל־אָשָׁה הַבְּי עַל־אָשָׁה have been enticed by a woman Jb. 31,9; אַרְבָּי וְיָ וְאָבָּה thou didst persuade me, O Lord, and I was persuaded Jer.20,7.

Pi. חַהָּף (2 חֲיְהָּף, יְחָרָהָיּ, fut. חַהָּף; pt. חַהָּף; imp. f. יְּחַפּיּ; iff. חוֹהַף) to persuade, to entice, to deceive Ex.22,15; Jud.14,15; 2S 3, 25; Jer. 20, 7; Ps. 78, 36; חֲיִבְּהַיִּיְ for wouldst thou deceive with thy lips? Pr.24,28 (others = חַבְּהַרִּוֹן Hiph.).

Pu. নামুক্ (fut. নামুক্) to be persuaded, enticed, deceived Pr.25, 15; Jer.20,10; Ez.14,9.

Hiph. הְּבְּהָ (fut. ap. הְבָּים) (וויבּה to open wide, hence: to make wide, large מְלֵבֶּה may

God make large for Japheth Gen. 9,27.

שרואל pr. n. father of the prophet Joel Jo.1,1.

ាក្ស (from កាស្ត្រ; of. កាក្សុង; pl. កាកុស្ត្រ; pl. កាកុស្ត្រ; c. កាកុស្ត្រ) m. engraving, sculpture Ex.28,11; Zeh.3,9; 2Chr. 2,6.

רוֹר pr n. a place in Mesopotamia Num.22,5; Deut.23,5.

פת see בתות.

תחם (fut. המַם; pt. מַמָם; pt. p פַתְּוֹם , f. הַחָּח ; imp. הַבָּים , pl. រកភ្ទ; inf. ក្រុទ្ធ, ក្រុទ្ធ, sf. រកភ្ទ) 1) to open Ex.2133 (a pit); 2K 9.3 (a door); קַלִּי בַּתוּהַ an open vessel Num 19,15; מַנְתַת פָתוּחָה an open letter Neh. 6,5; ...? Top to open to one (the door) Cant 5.2; hence of a besieged city: תַּתְחָה and it open (i. e surrender) unto thee Deut.20,11; กลู กกลู to open the mouth, for speaking Jb. 3,1, or eating Ez.3,2; פַתַח פִיךָּ לִאָלֵם open thy mouth, i. e. speak, for the dumb Pr. 31.8; 'to open any one's mouth' means: to make one speak Num. 22,28, or endow one with the power of speech Ez 3, 27; בין און ליי to open one's car, i. e. to make one capable of hearing Is בות בו לי היים to open the hand to any one, i. e. to give liberally to him Deut. 15.8; TDD to open the womb, i. e. to cause to bear Gen.29,31; במו המנה cause to bear Gen.29,31; to open the sword, i. e. to unsheathe it Ps. 37, 14; קַ חַחַבָּ to open the grain, i. e. the granaries Am.8,5.— 2) to open, to begin בָּנֵלֵּר חָיָרָת (begin אַבְּנֵלֵּר חָיָרָת (begin) my riddle with the harp Ps.49,5; with הַּבָּנ to begin to speak Ps.78,2; Pr.31,6.— 3) to let loose, to let go free בַּיְרָב בְּיִלְּר חַבָּיִי לֹא בַּיְרָם בְּיִר הַ hat let not loose the prisoners to the home Is.14.17.

Pi. TOD (pret. ^ TOD; fut. TOD), о прет; pt. прет; inf. прет то о open Jb.41,6.- 2) to loose, to untie (bands) Is.58,6; Ps. 116,16; of beasts of burden: to ungird Gen.24,23; with : to loose, to free from Jer. 40,4. - 3) to put off (a garment) Is.20,2; of one who puts off his armor after a battle בַּבְּתָם 1K.20,11 (see בַּבְּתָם).— 4) intr. to be open Is.60,11; לאר thine ear was not open בַּתְּחָה אַוֹנֵךְ (thou wast heedless) Is. 48,8; of a flower: to open itself Cant.7. 13.— 5) to open, to plough The: ישׁהֵר אַרְמָתוֹ doth he open (plough) and harrow his ground? Is 28, 24.— 6) to engrave, to carve 1K. 7,36; Zch.3,9.

Pu. ਜਸੂਚ੍ਰੇ (pt. ਜਸੂਚ੍ਰੇ) to be engraved Ex 39,6.

Hithp. Then to loose oneself (from fetters) Is.52,2.

רת Ch. (pt. p. בְּתִה) to open Dan. 6,10; 7,10.

תחם (^ חַחַפַּ; with ה loc. הַחָּהָפָ; sf. יִם, פָּתָחִים (פָּתָחֵי, c. יָפָתָחִים) m. opening, entrance, door, gate Gen.6, 16; בְּעֶּבֶה הַמְעֶבָה the entrance of the cave 1K.18,13; הַעִיר the gate of the city 17,10; with 7 loc. at the entrance, at the door Gen. 19,6; פֿתָחוֹ he that maketh high his door Pr. 17, 19; at the entrance of the doors Pr.8, 3; פָּתִחֵי שֶׁעַרִים entrances in the gates Pr. 1, 21; פֹתְחֵי עוֹלְם everlasting gates (or doors) Ps 24.7; fig. שָׁמוֹר פָּתָחִי־פִּיך keep the doors of thy mouth (i. e. do not blab) Mic אָנָה הַקָּהָ הַ entrance (i. e. prospect) for hope Hos.2,17.

n. opening, revelation Ps. 119,130.

תְּחָהָ (only pl חַּחָהָ) f. drawn sword Ps.55,22 (comp. 37,14).

וֹקְהָהָ (c. וְיֹחִיּבָּ) m. opening וְיֹחִיבָּ הְּםְּ opening of the mouth, i. e. freedom of speech Ez.16,63; 29,21.

ירה pr. n. name of several men 1Chr.24,16; Ezr.10,23; Neh.11,24.

 $\dot{\phi}$ (from פַּתִים, $\dot{\phi}$; pl. פַּתָים a.

Ch. (def. אָבְרָבּ; sf. הַּבְּיָבָּ) m. breadth Dan 3,1; Ezr.6,3.

מריגיל (from קתיגיל with suffix ל, as בְּרָטֶּל from בְּרָטֶּל m. festive garment, mantle Is.3,24 (Ch. בְּרָטָּל mantle).

קרית (from קּבְּיּה f. simplicity, folly; concretely: simple, foolish Pr.9,13.

פָּתִיחָה see הַתִּיחָה.

קרירם (from בָּבּיל ; c. יִּבְּיל ; pl. מָּבִירִים (פְּתִירִים ; pl. מָבִירִים)

m. 1) thread, cord, line Ex.39,3;
of a cord by which a signet-ring
was worn Gen.38,18;
a line of flax (for measuring distances) Ez 40,3; בְּבִיל נְעַבֶּר נִעְרָּבְּיל בְּעַבְּר בְּבָּל מִיל בְּבָר מִיל בְּבַיל מִיל בְּבַר מַר בַּבְּל מִיל בְּבָר מִיל מִיל בְּבִיר a purple blue thread Ex.28,37.—

2) adj. bound, tied בַּבְּלִיל שְּבְיי which hath no covering bourd upon it Num.19,15.

to knot, to twist (Kal not used).

Niph. לְבָּחָל (pt. לְבְּקָל) prop. to be twisted, hence: 1) to be crooked, cunning Pr.8,8; Jb.5,13.— 2) to wrestle, to struggle Gen.30,8 (see quotation under בַּבְּחוֹל

Hithp. לְחַפְּתֵל (fut. לְחַפְּתַל) to show oneself crooked, perverse, cunning עברעקש הַיִּבְּעָן הַיִּבְעָּן שִי שִּיִּבְעָּרְ שִי with the perverse thou wilt show thyself perverse Ps.18,27 (in the parallel passage in 28.22,27 בְּבָּעָרָ for בְּבָּעָה, to have an assonance with בַּבְּתַר, הַבְּבָּעָה of the preceding verses).

i (redupl. from בְּחַלְּתֹּלֹ twisted, perverse, cunning Deut. 32,5.

בּתֹב pr. n. Pithom, a city in lower Egypt Ex.1,11.

אם to twist, to wind (= בֿבָּבֶּ), whence the next word.

(수 한부; pl. 학교학) m. serpent, adder, viper Deut.32,33; Is.11,8.

ערע (akin to תוף) to open (of the eyes), whence the next word.

ሆር prop. opening of the eyes, hence: a wink, a twinkling, a moment; only as adv. suddenly Pr.6,15; ሆር አም unexpectedly Num. 35,22 (see also under ይደርያ).

קַרְר (בּתְר Ch. בּשְׁהְּי, fut. הֹשְּׁהְ, ־הַבְּּהְי, יַבְּמְּר ; t. הַבְּּתְר (בּתְר הַבְּּהָר (בּתְר הַבְּּתְר (בּתְר הַבְּתְר הַבְּתְר הַבְּתְר (בּתְר הַבְּתְר הבּבְּתְר הַבְּתְּבְּתְר הַבְּתְּבְּתְר הְבְּתְּבְּתְר הְבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְתְּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבְּתְר הבּבּבּת הבּבּבּת הבוּבּבּבּת הבוּבּבּת הבוּבּבּת הבוּבּבּת הבוּבּבּת הבוּבּבת הבוּבּבת הבוּבבר הבוּבבת הבוּבבר הבוּבת הבוּ

interpretation Gen.40,5 a. 8.

pr. n. Pathros, name of upper Egypt Is.11,11; Ez.29,14; gent. pl. pl. Pathrusites Gen.10,14.

قَرَشْدًا same as قَرَسْدًا

תה (inf. הוֹחַבְּ) to break Lov 2.6.

3

ሄ, final form γ, the eighteenth letter of the alphabet, called Tzade ኒኒኒ fishing-hook, from its similarity to the form of that instrument; as a numeral $\mathbf{r} = 90$, $\mathbf{r} = 900$.

កង្កុរ (from እንኒ; c. ፲೬፮) f. prop. going out, hence: excrement, dung Ez.4,12; sf. ቫሊቪኒ Deut.23,14.

אַנְאָה (צּאָה : c. אַצְּאָה ; c. אַצְאָה ; c. אַצְּאָה ; c. אַנְאָה ; filth y comit s.28,8; fig. of moral filth Is.4,4; Pr.30,12.

בּאֶלְים m. pl. lotus-trees, lotus-shrubs Jb. 40,4 a. 22 (Eng. Bible: shady trees).

וְבְּבְּיֵבְ pr. n. a city in Judah Mic. 1,11 = יְצָבְּן Jos.15,37.

m. pl. issue, produce (of the earth) בְּאֵצְאִי מו Is.42,5; Jb.31,8; fig. offspring, children Is.61,9; Jb.5,25; אָאָצָאִי מִעֶּיך the effspring of thy bowels ls. 48,19.

בּגַ (from בּצֹי, צְלּ בּצֹי m. 1) tortoise Lev.11.29. – 3) litter, covered wagon ls.66,20; עָּגְלוֹת צָבּ litter-wagons, covered wagons Num.7,3.

Hiph. הְצְבָּא (pt מְצְבָּא) to cause to assemble for war, to muster, to levy 2K 25.19; Jer.52,25.

אָבָא' (c. אָבָא', sf. אָבָא', sf. אָבָא' ; pl. אַבָּא', c. אַבָּא', sf. אַבָּא', sf. אַבָּא'ל, sf. אַבָּא'ל, sf. אַבָּא'ל, sf. אַבָּא'ל, sf. יצָּבָא'ל, sf. only ls.40,2 a. Dan.8,12) וווואר שוווי אַבּא'ל אַבָּא' אָבָא' אָבָא' אָבָא', אַבָּאָר' one armed for war Num.32,27; אַבָּא', בַּצְּבָא', בַּצְּבָא', בַּצְּבָא', אַבָּא' to go out to war Num.31,27 a. 36; אַבָּא בָ to enter military service Num.4,3; fig.

changes and war חַלִּיפֹית וִצְבָא עִמְי (i. e. adversity) are against me Jb.10,17 (see also under בַּלִיבָּה 2).-2) prop. time (f service, hence: appointed time, limited time ধনুমু and the time appointed is long Dan.10, 1; הַלארצָבָא הַאנוֹשׁ is there not an appointed time to man upon earth? Jb. 7,1; אָבָאי the days of my appointed time 14,14; perhaps 823 Jb 10,17 limited time, short duration of life. - 3) army, host Jud 8,6; אָבְאֹית kings of the armies Ps. 68,13; אַנְשֵׁי צָבָא men of the host, i. e. soldiers 1Chr.12,9; captain of the host, military commander 1K. 16, 16; fig. of the angels Ps 103,21, called the host of the heavens זְבֶא הַ טְּמַיִם 1K.22,19, or " the host of God Jos. 5, 14: also of the celestial bodies Deut.4,19; Is 40,26 and generally of all that fills the universe Gen.2,1; Neh.9,6; hence poet. of God n'say !! the Lord of hosts Is.48.2 or אֶלהֵי צָבָאית the God of hosts Jer 5,14.

אָבְיָ Ch. (pret. 1 יְּבְיּהְ ; fut אַבְּיִן; pt. אָבְיִּ to be inclined, to will, to desire Dan.4.14; 5,19; 7,19; inf. sf. אַבְּיִרָהְ according to his will 4 32

אָרָי and אָרָי which see.

יבָאִים pl. of יבָיּי, which see.

אָכֹאָ pr. n. a city in the vale of

Siddim Hos. 11,8 = אָבֹיִים Gen. 14, 2 a. מָבֹיִם 10,19.

נבב to move slowly, whence בּגַיב to move slowly, whence

י אָבֶבָה, with art. דּבּבָה pr. n. f. ובּבָה, pr. n. f.

רְבָּיָלְ וּ (בְּצְּלָּצְ) to go out to war, to fight; only pt. pl. sf. יוֹבָלָי those that fight against her Is. 29,7.

אָבֶּהְוּ II. to rise, to swell אָבְרָתְהּ אַבְּרָתְה and her belly shall swell Num 5.27.

Hiph. בּצְבּוֹת (inf. with : בַּצְבּוֹת for הַצְבָּוֹת) to cause to swell Num.5.22.

צבה III. to be beautiful, splendid, whence אָבִי

קבֶּגְ (from אֲבָּגְ II.) adj. swollen, f. אֲבָג Num.5 21.

לבּגְּ Ch. (from אָבְיָּ) זְ. prop, desire, hence: intention, purpose Dan.5,18.

מבּלֵי (fut. מַבְּיִי, ־מְבְיִי) to reach out (Stb.: to peel, to shell) R 2,14.

לְבִי (from נְצָבְיֹ חׁ, III.; מְצָבְיֹ חּ. 1) beauty, splendor, glory בְּבִי the beauty of his ornament Ez.7, ביני בּינְבִי וּבְיּי נִשְּבְיּאָ וֹישְׁבָאִי נְשְׁבְּיִאְ the beauty of Israel 2S.1, 19; of Babylon: אָבִי בַּיִּלְבִית the beauty of Israel 2S.1,

glory of kingdoms Is.13,7; of the holy land: צָבִי הָיֹא יְבְלִיהְאָרָצוֹת she is the glory of all lands Ez. 20,6 or אָבֶי הַאָּרָ the glorious land Dan.11,16; of the mount of Zion: אָבָי הַלָּי הַ זְּבִי קְנֵי שׁ the glorious holy mountain Dan.11,45.— 2) gazelle, antelope, roe Deut.14,4; pl. צְּבָיִם 2S.2,18 a. צְּבָיִם 2S.2,18 a. צְּבָיִם 1Chr.12,8 (see also אָבָיִם).

צביא pr. n. f. 1Chr.8,9.

צְבֵיה pr. n. mother of king Jehoash 2K.12.2.

צְבְיְה (from יְצְבָּאוֹת (נְצְבָאוֹת (נְצְבָאוֹת (נְצְבָאוֹת (נְצְבָאוֹת (נְצְבָּאוֹת (נְצְבָּאוֹת (נְצְבָּאוֹת (נְצִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּיִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּיִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּאוֹת (נִבְּיִיּיִּים (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּיִבְּאוֹת (נִבְּיִבְּאוֹת (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּיִבְּיִּיְלְּהְיִבְּאוֹת (נִבְּיִבְּיִיּבְּאוֹת (נִבְּיִּבְּאוֹת (נִבְּיִיבְּיִּבְּיִים (נִבְּיִיבְּיִּיְּנְיִים (נִבְּיִיבְּיִיבְּיִים (נִבְּיִיבְּיִים (נִבְיוֹבְּיִים (נִבְּיִיבְּיִים (נִבְּיִּבְּיִים (נִבְּיִים (נִבְּיִים (נִבְּיִים (נִבְּיִים (נִבְּיִּים (נִבְּייִים (נִבְּיוֹם (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּיים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִּים (נִבְּייִים (נִבְּיִים (נִבְּיִים (נִבְּייִים (נִבְּיִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּייִים (נִבְּיייִּים (נִבְּייִים (נִבְּייִּבְּיוֹם נְיִבְּייִים (נִבְּיוֹים (נְיבְּיוֹים (נְיבִּבְּיוֹים (נְיבִּיוֹים (נְּיבְיוֹים (נְּיבְּיוֹים (נְּיוֹים (נְיבִּיוֹים (נְיבִּיוֹים (נְייוֹים (נְייִים (נְיבִּי

ፓጋ፯ (akin to ፓጋቲ ; pt ፲፻፲፮) prop. to dip, hence: to dip in color, to dye ፲፻፲፯ ፫፻፱ a speckled bird of prey Jer.12,9.

רבּצְ Ch. to dip (Peal not used).

Pa, אַבַּצַ to wet, to moisten
Dan.4,22.

Ithp. צְבְשְׁבֵּע to be wet, moistened Dan 4,12.

אָבָעָ (pl. יְּבְעָים) m. prop. color, hence; colored stuff, colored garment אָבָעִים a booty of colored garments Jud. 5, 30; אָבָעִים colored embroidered garments ib. (see also אָבָבָעִים).

אָבְעוֹן pr. n. a son of Seir, head of the Horites Gen. 36,2 a. 29.

צְבֹעִים pr. n. a valley and city in

Benjamin 1S.13,18; Neh.11,34.

בֶּרְ (fut. בְּצְיֵי to heap up, to lay up Gen. 41,35 (of grain); Jb.27,16 (of treasures); Hab.1,10 (of a mound).

לְבֶּרִים (from בְּצְבִי only pl. אָבָּרִים) m. heap 2K.10,8.

רב" to bind together (acc Ges. prob. to grasp), whence the next word.

אֶבֶּל (only pl. בְּיְבָּיִל) m. bundle of ears, sheaf (acc. Ges. handful) R.7,16.

קירים (from אָרִי, sf. יוּצָּי, קּצָּיִים, אֹנְיִּרָם, אַנָּיִים, אַנָּיִים, אַנָּיִים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּייִם, אַנִּיִּים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִּים, אַנִּיִים, אַנִּיִּים, אַנְּיִים, אַנְּיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְּיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְּיִּים, אַנְּיִּים, אַנְּיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִיים, אַנְיִיים, אַנְיִּיִים, אַנְיִּיִים, אַנְיִיים, אַנְיִיים, אַנְיִים, אַנְיִּים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִיים, אַנְיִיים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִּים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיִּים, אַנְיּים, אַנְיּים, אָּנְיּים, אַנְּים, אַנְּיִּים, אַנְּיִּים, אַנְּיְּים, אַנְיּים, אַנְיּים, אַנְיּים, אַנְיּים, אַנְיּים, אַנְּיים, אַנְּיִּים, אַנְּיִּים, אַנְּיים, אַנְּיים, אַנְייִּים, אַנְיים, אַנְיים, אַנְיים, אַנְיים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אָּנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אַנְייִּים, אָּנְיִּים, אָּבְיים, אָּבְּיים, אַנְיּים, אָּבְּיִים, אַנְּיִּים, אַנְּיים,

קבר Ch. side, part אַרָ on the part of, concerning Dan.6,5, אַר against 7,25.

እጉኒያ Ch. m. design, purpose እርኒር is it on purpose? Dan.3,14 (Eng Bible: is it true?).

אדל to turn, to go aside, whence $\exists \underline{x}$.

קרָבָּ (enly with ה loc. הְּיָבְיּהְ) pr. n. a city in northern Palestine Num. 34,8; Ez 47,15.

אָרָה (akin to צֹרָה; pt. ענֶה) to lie

in wait for, to hunt for Ex.21,13; 1S.24,12; Lam.4,1S.

Niph. נְצְרָה to be laid waste, to be destroyed Zph.3,6.

ציָרה see צַּרָה.

pity pr. n a high priest contemporary with David 2S.8.17.— 2) father-in-law of king Uzziah 2K. 15.33.— 3) various other persons Neh.3,4 etc.

קיר (from יְּבֶרָה f. purpose, design Num.35,20 a. 22.

צְּדִּים pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

עדיק (pl. צדיק m. (adj. and n.) 1) just, righteous אִישׁ צַּדִּיק a just man Gen.6,9; צַּדִּיק וִישֶׁר הוּא just and right is he Deut 32,4; מישל he that ruleth over man must be just 2S 23.3; of God Deut.32,4; of laws 4,8.- 2) right (in a cause) צַּדִּיק הָרָאשׁוֹן נָּרִיבוֹ he that is first in his cause seemeth right Pr.18,17; בְיַבְּרִיקְ יִי the Lord is right, וַעַמִּי הַרְשֵׁעִים and I and my people are wrong Ex.9,27; שָׁבִי צַּדִּיק rightful booty Is.49,24 (see Ges. under '; acc. Vulg. and Sept. capture of the powerful, as if אַדִּיק here were identical with עָרִיץ in v. 25); as adv. it is right Is.41,26.

צדנית see צדנית.

קבק (fut. אָבּיק) 1) to be just, righteous סטני if thou be righteous Jb.35,7; of the ordinances of God:

Niph. אידק to be justified, vindicated נְצְרַק קֹדְשׁ then she sanctuary shall be justified Dan.8,14 (Fuerst: restored; Eng. Bible acc. Vulg.: shall be cleansed).

Pi. אָדְיִ (inf. אָדִּי, sf. אָדִיּי, inf. also אָדְיִי, sf. אָדִּיִּי, sf. אָדִיּי, inf. to declare righteous בּיִּיי, sf. אַדְיִּי, ito justify, to declare righteous אַדְיִי, בּיִּיי, וּשִּבְּיִי, וּשִּבְּיִי, וּשִּבְּיִי, וּשִּבְיּי, וּשִּבְיּי, וּשִּבְיּי, וּשְּבְיּי, וּשְּבְיּי, וּשְּבְיּי, וּשְּבְיּי, וּשְּבְיִי, וּשְּבְיּי, וּשְּבְיּי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשְּבְיִי, וְשִּבְיִי, וְשְּבִיי, וְשְּבְיִי, וְשְבִּיי, וְשְּבְיִי, וְשְּבִיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבִיי, וְשְּבְיי, וְשְּבִיי, וְשְּבִיי, וְשְּבִיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיִי, וְשְּבְיי, וּשְּבְיי, וְשְּבְיי, וּשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וְשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְבְּיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְׁבְיי, וּשְּבְּיי, וּשְׁבְיי, וּשְׁבְיי, וּשְּבְיי, וּשְּבְיי, וּשְׁבְּיי, וּשְׁיִי, וְשִּבְּיי, וְשִּבְּיי, וְשִׁיּי, וְשְּבִּיי, וְשִׁיּי, וְשִׁיּיִי, וְשִׁיּי, וְשִׁיּי, וְיִייִי, וְיִּיּיִי, וְשְּבְּיִי, וְיִייּי, וְיִּיּי, וְשִּבְּיי, וְשִּבְּייִי, וְשְּיִייּי, וְשְּבְיּיִי, וְשְּבְּיי, וְשְּבְיּיִייְיְיְיִייִי, וְשְּבְּיִייּי, וְשְּבְיּיִייּי, וְשְּבְּייִי, וְשְּבְּיִייּי, וְשְּבְייִייּי, וְשְּבְייִייּייּי, וְשְּבְּייִייּי, וְשִׁיּיִייּייְיִייּייְיְשְּבְּייִייְיּיִייּיְיִייּיּייּיְיִייּיּיְיִייְיִייּיְיִייּיְיִייּיִיּיּייּייּיִייּיִייּיְיִייּיְיִּיּיִיּיְיִיּיּיִייְיִיּיּייִייְיְיִיּייּייְיִיּיּיּיְיּייִייּייִייְיִייּייּייּיְיִיּייּיִייְיִייּייּ

Hiph. בְּצְרֵיק (/ut. יְצְרֵיק; pt. הַצְרִיק; pt. בְצְרִיק; imp. pl. בְצְרִיק; imp. pl. ; בַּצְרִיק; imp. pl. ; בַּצְרִיק to make righteousness בּצְרִיִקִי בְּרַבְים they that turn many to righteousness Dan 12 3 — 2) to justify to de-

clare righteous לא־אַדִּיק רָשֶׁע I will not justify the wicked Ex. 23,7.

Hithp. הְצְטֵרֵק (fut. אָטַרַּרְיּ) to justify oneself, to clear oneself בְּיִלְיִם what shall we speak, or how shall we clear ourselves Gen.44,16.

עָרָק' (sf. צְּרָק' , צְּרָק' m 1) justness, correctness מאוני צרק just balances Lev. 19, 36 .- 2) truth, truthfulness אָהַבָּהָ יַשֶּׁקֶר כְּוַדָּבֵּר יַ יַּשְׁקָר בְּיַדָּבָּר נדק thou lovest ... lying than to speak the truth Ps.525 - 3) justice, righteousness, integrity צַרָּק קרדף justice, justice shalt thou follow Daut 16,20; שַּבְּמִנְי יִי judge me, O Lord, according to my righteousness (integrity) Ps.7,9; פענתי־עָדָק paths of righteousness 23 3; as adv. ນອນ to judge righteously Deut. 1,16. - 4) justification, vindication, defence אָרָהָי my justification is near Is.51,5; מֵין צָּרָקי my vindicating right hand 41,10; אַלהי ערקי O God of my vindication Ps 4.2.

ינְדְּקְתִי (c. צְּוְבְּקְתִי , sf. יצְדְּקְתִּ ; pl. מְצְּדְקְתִּ , c. צְּדְקְתִּ , c. צְּדְקְתִּ , c. צְדְקְתִּ , what right have tyet? 2S.19,29; pl. as adv. הֹוֹרֶ ! he who walketh righteously Is 33.15.— 2) justice, integrity, righteousness apy בּצְדְקָה בְּעָעֵ בְּצִּדְקָה בְּעִי בְּצִרְקָה fittle with righteousness Pr.16,8; בְּתְהָה לְתִיּבְּקָה and justice as a plummet Is.28,17; יוְצִּוְרָה as a plummet Is.28,17;

יוֹלְוּלְיִהְ and my righteousness (integri y) shall testify for me Gen. 30,33 — 3) righteous act, benevolence, goodness, beneficence הַבְּיִלְיִהְ הַיִּרְּבְּרִה וּשִׁיבְּיה וּצְּיִבְּיה וּשִׁיבְּיה וּצְיִבְּיה וּשִׁיבְּיה וּצְיִבְיה וּשִׁיבְּיה וּצְיִבְיה וּשִׁיבְּיה וּשִּיבְיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְיה וּשִּיה וּשִּיבְיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבְּיה וּשִּיבּיי וּשִּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי שִּיבְּייי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשְּיבּיי וּשִּיבּיי וּשִּיבּיי וּשְּיִיי וּשְּיִיי וּשְּיִיי וּשְיִייי וּשְיִייי וּשְיִייי וּשְּייי וּשְּייי וּשְּיייי וּשְּיייי וּייי וּשְּייי וּשִּייי וּשִּיייי וּשְּייי וּשִּייי וּשִּיייי וּשִּייייי וּשִּייי וּשִיייי וּשִּיייי וּשִּיייי וּשִּיייי וּשִּייייי וּשִּייייי וּשִּייי

בּרְקְוּ Ch. f. justice, righteousness Dan.4,24.

used)

Hoph. אַדְרָב (pt. בְּיִצְרָב) to be shining, glittering Ez.8;27.

בּהֹב adj. gold-colored, yellow L v

נְצְהֵל (akin to בְּיָהֵל , זְיָהֵל ; fut. יִצְהֵל imp. f. יְבָּהְל , pl. יְבָּהְל) to be bright, hence fig. to rejoice, to exult, to ery for joy יְבָהְל ery out and shout Is.12.6; קוֹבֶּר יְבָּרְל cry aloud with thy voice Is.10,30; יְבָּעִיר imp. f. i

Hiph. הְצָהִיל (inf. בַּצָהִיל) to make bright, to brighten (with joy) לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְּׁמֶן to brighten the face more than oil Ps. 104.15.

לְהַרְ to shine, to glitter, whence אָהָר oil (Kal not used).

Hiph. וְצְּׁהֶר (den. from יְצְּהָר) to press out oil Jb.24,11.

אָהֶר prop. light, hence: opening for light, window Gen.6,16.

prop. double light, hence: noon, noonday Gen.43,16; Jer.6,4; Ps 37. 6; קְיָהַרְיִם יְקִים הַעְּרָׁר brighter than noonday will thy earthly existence arise Jb.11,17.

אָלָג (pl. צוֹאִים) adj. filthy בְּנְרִים filthy garments Zeh. 3, 3 comp. נאָאָד.

האוצ see האָצ.

עוֹרָאר (from אוֹר to straiten, c. אַנְארים אַן אָנָאר אָן אָרִים, אַן אַנְארים, אַנְיִים, אַנְיִיים, אַנְיִים, אַנְיִי

ייי to fall upon one's neck, i. e to embrace him Gen. 33 4; בְּלֵבְעִל־צִינְאר to be pursued to one's neck, i. e. to be severely persecuted Lam.5,5.

ראוצ Ch. m. neck Dan.5,7 a 16.

אַרָת ג'וּבָה ה. צ'וְבָּה ה. dom 28.8,3, fully אַרָם צ'בָּה 10.6 on the north-east of Damascus, bordering on חַמָּת וֹלָה 1Chr. 13, 3, whence it was called בַּרָה 8,3.

קאָן (akin to אָדְיְיָנְיּרָ pret. a. pt. אַיִּרְרָּ fut. אַיִּרְיִּי, imp אַיִּרְיּ, inf אַיִּרְיּ, inf אַיִּרְיָּ, imp אַיִּרְיָּ, inf אַיִּרְיָּ, inf אַיִּרְיָּ, to hunt, to catch (a beast or bird) Lev.17.13; Lam 3,52; 4,18; אַרְרָּ אַרְיִּיָּ אַרְיִּרְיִּ אַרָּ אַרָּ קייין לווי העריין אַרְרָּיִּיְּיִי נְּיִּרְיִּיְּ לַּיִּיְּיִי to hunt with a net Mic.7,2; אַרְרָּ הַּרָבָּייין to hunt for one's life Pr 6,26.

Pi. Ting to hunt, to catch Ez. 13.18.

Hithp. קּצְטֵיה (den. from צַיָּר to provide oneself with food Jos. 9,12.

יבָרָ (akin to בְצֵיְ , בְצֵיְ) to set up, to establish (Kal not used).

1Chr.16,15; אַנְיהַ מַשְׁבָּם the judgment thou hast instituted Ps. 7,7; אָוָך לָנָגִיר עַל־יִשְׂרָאָל he appointed thee ruler over Israel 1S. 25,30; וְצָוִיתָ אֹתוֹ לְעֵינֵיהֵם and appoint him in their sight Num.27, 19.- 2) to order, to command, to charge Gen.6,22; 32,5; with עַל , concerning Num \$,8; Is.45,11; pt. מְצֵוָה לְאוֹמִים a commander of the people Is.54,4; with לל, לי to give a command to, to charge Ex.1.22; Jer.35,6; Est.2,10; with to signify a prohibitive command Is.5,6; Gen. 3,11; to give צְּנָה לָבֵיתוֹ , צְּנָה אֱל־בֵּיתוֹ charge to one's household, i. e. to declare one's last will 2S.17, 23; 2K.20,1.

ינְצְיוֹת (fut. אַנְיִי to ery out, to shout with joy Is.42,11.

רְּבְּיָנְ (c. רְּבְיִּגְי, sf. הְבְּיִנְ f. shout, ery (of joy or sorrow) Is.24,11; Jer.14,2; 46,12.

לול $(=\frac{1}{2})$ to sink, to plunge, whence the next word.

לוֹלְהֹ f. depth of water, deep, abyss Is.44,27.

בּצוֹ (pret. a. pt. בּצְיּ; fut. בּצִיּיָ, ap. בּצִיּיָ, imp. בּצִיּיָ, pl. בּצִיּיָ, ipr. בּצִיּיָ, pl. בּצִיּיָ, ipr. בּצִיּי, pl. בּצִיּי, ipr. בּצִיּי, pl. בּצִיּי, ipr. בּצִיּי, וּצִיּי, וּצִיּי, וּצִיּי, וּצִיּי, וּצִיּי, וּצִיי, וּצִיּי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִיּי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִיי, וּצִּיי, וּצִּייי, וּצִּיי, וּצִּייי, וּצִּייי, וּצִּייי, וּצִייי, וּצִיייי, וּצִּיייי, וּצִייי, וּצִּייי, וּצִיייי, וּצִייי, וּיייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִּיי, וּצִייי, וּצִייי, וּייי, וּצִּיי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִּיי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִּיי, וּצִייי, וּצִּיי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּצִייי, וּיייי, וּצִייי, וּיייי, וּצּייייי, וּייי, וּייייי, וּיייי, וּייי

מוֹצ (sf. מְבְּיִבְּי יְּ pl. מוֹמוֹצ m. a fast 28.12,16; Est.9,13; מוֹץ מוֹץ a fast-day Jer.36,6; מוֹץ אַרְם to call (proclaim) a fast 1K.21,9; מוֹץ צוֹם consecrate (institute) a fast Jo.1,14, מוֹץ in Ar. to form, whence מוֹץ צְעֵצְיַ

צוער see צוער.

צוער pr. n. m. Num.1,8.

ጓጓሄ (pret. ጓኒ) to flow, to overflow Lam.3,54.

Hiph. קְצִיךְ (fut. קְיִצְיְ , ap. קּצִי, 1) to cause to overflow Deut.11,4.—2) to cause to float or swim 2K. 6,6.

חבוץ pr. n. m. 1Chr.7,35, a. 36.

ነሷነሄ pr. n. one of Job's three friends Jb.3.11.

בּוְפַים see under בְּטָה.

צוּיץ (pret. אָץ) 1) to shine, to glitter, whence ציץ — 2) to move forward, to flutter, whence ציגית — 3) to bloom, to blossom Ez.7,10.

Hiph. אינין (fut. יְצִיץ; pt. יְצִיץ) מוּלוּ (fut. יְצִיץ; pt. יְצִיץ) וּ בּוֹלוּ (fut. יְצִיץ יִנְיוֹ בְּוֹרְ and up n him shall his crown shine brilliantly Ps.132,18.— 2) to see,

to look מְצִיץ מְן־הַחַבְּכִּים seeing through the lattice Cant.2,9.—
3) to blossom בּיצִיץ צִיץ and bloomed blossoms Num.17,33; fig. of a people: יַצִיץ וּפְּרַח יִשְּׂרָא נִצִיץ וּפְּרַח יִשְּׂרָא וּצִיץ וּפְרַח יִשְׁרָא וּצִיץ וּפְרַח יִשְׁרָא וּצִיץ וּפְרַח יִשְׁרָא וּצִיץ וּפְרַח יִשְׁרָא וּצִיץ מִעִיר כְּעַשֶּׁב הָאָרֶץ and they shall blossom out of the city like herbs of the earth Ps. 72,16.

נות (fut. אור) to press בּוֹלְיצוֹק בּוֹ his evil deed presseth upon him Ps. 41,9 (others בֹּלְיצִיק בּוֹ is poured out over him, from נְצוֹק בּוֹן נוֹן, see also בְּלֵינָל וֹן.

Hiph. הַצִּיק (fut. יְצִיק ; pt. מָצִיק ; pt. מָצִיק ; pt. מְצִיק ; pt. מָצִיק ; pt. מַצִיק oppress Jer. 19,9; Is.29,2 a. 7; nt. מַצִיק oppressor Is.51,13.— בּ) to press, to urge Jud.14,7; 16,16; בְּיִנִי רוּת the spirit within me urgeth me Jb.32,18.

Hoph. הוּצְק (pt. מוּצְק to be straitened אַ מוּצִק a wide space not straitened Jb.36,16 (see also מוּצָק II.).

Pis m. oppression, distress Dan. 9,25.

קבון f. oppression, distress בּוְצְיּלְ הְצִיּלְ trouble and distress Is.30,6; Pr 1,27; בְּלָכְה עִנְיךְ צִּיּלְרָה darkness of distress Is.8,22. ק'צ' a. א' pr. n. Tyre, principal eity of Phenicia, celebrated port on the Mediterranean Jos. 19,29; 1s.23,3; Ez.27,2; gent. אוֹל וֹצ' 1K.7,14.

אַרָּל I. (akin to אַרַ ; pret. אַ , וַנְאָר, 2 מָדָנוּר, fut. זְיָבָר, 2 בְּרָתִּי 1, מף. אַן ; pt. אַן , pl נְצַרִים (נְצַרִים to bind up Deut.14,25; 2K.5,23; hence: to enclose, to overlay Cant.8,9 .-2) to press, to beset, to besige, to assault (with וצַרָתִּי וְל , עַל to assault וצַרָתִי and I will press a garrison against thee Is.29,6; 기울 1 and he besieged Samaria 2K.6,4; בּי־הַצוּר אֵל־עִיר when thou shalt besiege a city Deut 20,19; נְצוּר אֱל־דָּוָד וֹאֶל־אַנַשְׁיו to besiege David and his men 1S. 23,8; with accus. אַחוֹר וַהָּבֶם צַרְתָּנִי thou hast beset me behind and before. Ps. 139,5; הַבְּבַר אָתרֹבָּבָּר and he besieged Rabbah 1Chr 20, 1; pt. pl. הצַרִים אֹתָם who assaulted them Est.8,12; imp. f. צוֹרֵי מַבִּי besiege, O Media! Is 21,2.- 3) to distress, to afflict (with accus.) Deut. 2,9 a. 19; וַצַרָתִּי אֶת־עַרְרֵיךָ and I will afflict those that afflict thee Ex.23,22.

דּוּר (בּדְיַ וּ.; fut. יַצַיְ to cut, to form, to shape, to fashion מוֹנְצֵר אֹתוֹ בַּחָרֶט and he fashioned it with a chisel Ex 32.4; אָנִר אָתר גָּתר מָתר מָעמוּרִים נְחשֶׁת and he formed the two pillars of copper 1K.7,15.—
For אָצְיִרְּדְּ Ktib Jer.1,5, Kri אָצִיּרָן, see under יַצַר אַנּיִרָּרָּ

צור (sf. צורות, אָרִים, צוּרִים, pl. צוּרִים, אָרָים)

m. 1) stone, rock (prop. something pressed together, i. e. solid, from הוצ I. 1 a. 2) Is.2, 10; הוצ rock of flint Deut.S, 15; 32, 13; בַּצורוֹת וָאֹרִים בָּקְעַ amid rocks he heweth out rivers Jb. 28, 10; fig. צור מְכִשׁיל a stone of stumbling Is.S,14; of a secure place, a refuge: בְצוּר וִרוֹמְמֵנִי he hath set me high upon a rock Ps.27,5; of God: צור ישראל the rock of Israel 2S.23,3; Is.30,29; צור טעוו a rock of strength Ps.31,3; הצור תִּמִים he (God) is the rock, perfect is his work Deut.32,4.- 2) edge (from צור הרב (II צור edge of the sword Ps.89,44: חַרֶבוֹת צָרִים sharp knives Jos.5,2.- 3) form, shape (from נצוּרָם לָבַלוֹת (II.) נצוּרָם and their form shall consume in the grave Ps.89,15.

צוּר pr. n. 1) a chief of the Midianites Num. 25,15. — 2) another person 1Chr.8,30. — 3) צור ערב (2) see under ערב .

עַרָר Neh.3,5 for צַּרָר.

אוֹרָת from צוֹר, כּ. תוּלְצוֹל f. form אוֹרָת הַבַּיֵת וּתְכּוּנְתוּ the form of the house and its arrangement Ez. 43,11.

עוריאל pr. n. m. Num.3,35.

עורישבי pr. n. m. Num.1,6.

אָרָת (= אָנֵין) to burn (Kal not used).

Hiph. הַצְיה (fut. 1 אַצְיּה, sf. אַצִיה) to kindle, to set on fire Is.27.4.

אַ (from אַזְּי, f. הַתְּיָּ, pl. אַנְיּה adj. 1) clear, white Cant.5,10; אות a clear heat Is.18,4; fig. אַרוּת to speak clearly, plainly 32,4.— 2) sunny, warm, dry אות a dry wind Jer 4,11.

እጠኔ pr. n. m. Neh.7,46.

ארה (= חוַבְּ) to burn, to be dry, whence the next word.

תְּבֶּי (c. חְחֵצְ) adj. dry אַבְּצְ אחֵץ dry with thirst Is.5,13.

אַרָּאָ 1) to be bright, clear, white בּיְרָאָ אוֹנְאַ they were whiter than milk Lam.4,7.— 2) to burn, to be dry, whenc אוֹנָאַ 2.

עָרִיהִים (c. יְּנְהִיהִים m. dryness, parchedness (others: bareness, nakedness) אַרָיִה מֶּבְעִיה לעִיה מָבְע dry rock Ez.24,7; זוּ. בּיִרְיִה parched places Neh.4,7.

זְּלְיְהְיּגְ f. dry (parched) land Ps 68.7.

to be foul, stinking, whence the next word.

תְּבְיֹבְ (sf. יְבְיִבְּיּנִ f. stench, bad smell Jo.2,20.

rירת (from רַּבְּטְלָּה drought; only rוֹלָתְאַ Is.58,11.

רְבְּיָ (fut. בְּיִבְיּ) to laugh Gen.18, 12; with בְּ at 21,6.

Pi. Pūx (fut. Pūx; pt. Pūxp; inf. Pūx) 1) to laugh at (with ->)

Gen.39,14.— 2) to jest, to mock Gen.19,4.— 3) to sport, to play Gen.26,8; Jud.16,25.

m. 1) laughter Gen.21,6.— 2) mockery Ez.23,32.

נהר (akin to צהר to shine, to be white, whence the next word.

עַחַר אַחָר אַחָר m. whiteness אָמֶר אַמֶּר white wool Ez.27,18.

אַתנות צְחרות adj. white; f. pl. אַחרות אָחרות אַ white asses Jud.5,10.

לְחַר (pr. n. 1) a son of Simeon Gen. 46,10 = הווי Num. 26, 13.— 2) name of two other persons Gen. 23,8; 1Chr.4,7.

יָבָא pr, n. a servant of Saul 2S. 9,2.

יביד (pl. צַיִּדְים m hunter Jer.16,16. צִיָּדְ a. בְּיָדָ מּ (בּ צִיִּדְ מּ) f. food, nourishment, provision Jos.1,11;

Ps.78,25; אֵרֶה לַהֶּנֶה provision for the way Gen.42,25.

צידני gent. of צירון Sidonian Jud 3,3; pl צירנים Deut. 3,9 a. צירנים 1K.11,33; f. pl. אָרְנִיוֹת 1K.11,1.

יה (ציה) to glow, to burn, to be dry, whence אָיָה (אַיִּה and אַיָּה (בּיִר 2) to glitter, to be conspicuous, hence אָיִּיוּן.

אָרֶה (pl. אָיָה f. dryness אָרָץ צִיָּה a dry land, desert Ps.63,2; with דְּלָּכוֹ implied Is.35,1; Ps.78,17; בְּלָּכוֹ דְּלָבוֹ they ran in the dry places like a river 145,41.

ניון (from ציון m. dry place, desert Is.25,5; 32,2.

אָלְיָּבְי (from אַיְגָי 2; pl. קּיְבְּי (m. 1) sign, way-mark Jer.31,20; hence: a monument Ez.39,15.

אין pr. n. Zion, the south-western hill of Jerusalem with the citadel and temple, fully הַר צָיוֹן mount Zion Is.8,18, also called עִיר דָוִיר City of David 2S. 5, 7, because David conquered it; it was described as בר קדיש the holy

hill Ps.2,6; יְשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל the Zion of the Holy One of Israel Is.60,14.— In poetry יְייֹן is put for Jerusalem Is.10,4; hence poetically for the inhabitants of Jerusalem בַּתְּיִייִן the daughter of Zion Is.52,2; the daughters of Zion, i.e. the women of Jerusalem 3,16.

מני (from נְיִים (from נְיִים adj. as n. 1) inhabitant of the desert, dweller in the wilderness לְּבִיי וֹנְיִים וֹּנִייִם וֹּנִייִם וֹנְיִים וֹנִייִם וֹנִייִם וֹנִייִם נִּיִּים נִּיִּים נְּבִיי יִּכְּרְעוֹּ צִיִּים נְּבִּים נִיבִּים נְבִּים נִיבִּים נְבִּים בְּיִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְּבִּים נְּיִים נְּבִּים נְּבִּים נְבִּים נְבְּיִם נְּיִּים נְבִּים נְבִּים נְבְּיִים נְּבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים בְּיִים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים בְּיִּים נְבִּים נְבְּים נְּבִּים נְבְּים נְּבִּים נְּבִּים נְּבְּים נְּבְּים בּּיים נְבְּים נְבְּיים בּּים בּּיים בּּים בְּיים בּּבְּים בּיבּים בּּים בּּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּּים בּּבּים בּּבּים בּיבּים בּּבּים בּּבּים בּּבּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְי

liż see lż.

קינק (from נצנק) m. confinement, prison (others: stocks, pillory) Jer.29,26.

ציער pr. n. a place in Judah Jos. 15,54.

עיץ (verb) see אין.

ליניי (from איזיי ; pl. איזיי for מינייי m. 1) blossom, flower Ps.103,15;
Jb 14 2; איזייי איזיי and it produced blossoms Num.17,23; פֿמוּרָרי
מיניייי open flowers (as architectural ornament) 1K.6, 18. — 2)

plate, diadem (of the high priest) אַיִּין לְּיִבְּיִּבְּ 8,9.— 3) wing, feather אָיִי פְּיִבּיּבְּיִּ give wings unto Moab Jer. 48,9.— 4) pr. n. of a place 2Chr. 20,16.

אַיצְ (= נְיצִי ; c. נְיצִי) f. flower זְיצְת נֹבֵל a fading flower Is.28,4.

Ez.8,3.— 2) fringe, tassel (of the fringes which the Israelites were ordered to wear on the corners of their garments) Num.15,38 a. 39.

בּיבְלֵג a בְּבְיּצְ pr. n. a Philistine city 18 27,6, which formerly belonged to Judah Jos. 15,31, then to Simeon 19,5.

יר 1) to revolve, whence איר 1. 1.— 2) to twist, to writhe, whence אין 1. 2.—3) to wander, to go (Kal not used).

Hithp. הֹצְשׁהָה to go as a messenger, to set off Jos.9,4.

ליִרֵי I. (pl. יְיִרִי , c. יְיִרִי m. 1) hinge (of a door) Pr.26,14.— 2) writhing, pain, throe (in child-birth) 1S.4,19; Is.21,3.— 3) messenger Is.18,2; Ob.1; Pr.25,13.

ציר II. (from איל to form) m. prop. something formed, hence: idol Is.45,16.

י צָלוֹ (from צָלוֹ , צָלִי , אָלִי , צִּלְי , מּ. אָלִי , מּ. אָלִי , מּ. אָלִי , מּ. אַלְיִים m. shadow Jen. אֵל אָל as figure of transitoriness: אֵל אָל our days upon earth are a shadow Jb 8,9; fig. protection, shelter, defence: בָּאוֹ בְּאֵל they came under the shadow, i. e. shelter, of my roof Gen.19,8; נְּבְּלְ בַּעְלְי בְּעָלְי בְּעָלְי בְּעָלְי the shadow of his wings, i. e. to protect one Ps.17,8; בְּעַל בַּבְּעָל בְּעַל בַּבְּעָל בַּבְּעָל wisdom is the same as under the shadow of wealth, i. e. wisdom equally protects a man as wealth Ec.7,12; בְּעָל בַּעָל בַּעָל בַּעַל בַעַל בַּעַל בַעַל בַּעַל בַּעל בַּעַל בַּעל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַב בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל בַּעַל

אָלֵי Ch. to incline, to bend (Peal not used).

Pa. צֵלֵין (pt. אָבֶאָרָהְ, pl. וְלְצָלִין prop. to bow, hence: to pray Dan. 6,1); Ezr.6,10.

יַּנְלְּוֹת (fut, הְּנְלֶּוֹת; inf. צְלְּוֹת) to roast 1S.2,15; Is.44,16.

7, pr. n. a wife of Lamech Gen. 4,19 a. 22.

אָלִיל Jud.7,13 Ktib for אָלִיל.

וֹצְלֵהֵוֹ (^ f. הַחָהֵצְ; fut. הַצִּיִי; imp. הַצִּיִי prop. to split, to break (comp. Ch. הַצִּיי, hence: 1) to pass through (a river) 2S.19,8.—2) to break out הַבְּיִי בִּיר lest he break out like a fire in the house of Joseph Am.5,6.—3) prop. to break upon, hence: to come upon, to fall upon, with בַּיר, בָּיר (of the spirit of God) 1S. 10,6; 16,13.—4) to succeed, to prosper (prop. to break through,

Hiph. בַּצְלֵים (fut. יַצְלֵים, רָצָלֵים; pt. מַצְלִיחָה ; מַצְלִיחָה , הַצָּלַח , מַצְלִיחַ (בַּצְלִיחַ , בַּצְלִיחַ) 1) tr. to make succeed, to make to prosper, to prosper יַיַ הָצְלִיחַ הַּרָבָּי the Lord hath prospered my way Gen.24,56; מַצְלִיחַ מַאָליתוּ מַשָּׁה וָיָ מַאָּלִים and that which he did, the Lord made it to prosper 39,23; of person: הָּצְלִיחוֹ אֵלהִים God made him to prosper 2Chr.65,5; with of the person Neh.2,20.- 2) intr. to succeed, to prosper, to be successful וְבֹל אֲשֶׁר־נִיְעַשֶּה וַיְצְלִיחַ and whatsoever he doeth shall prosper Ps.1,3; אַל־תִּתְחַר בָּמַצִּלִיחַ fret not thyself because of him who prospereth in his way 37,7; with ? of a thing: to prosper in Jer.2.37; imp. בַּלְבוֹיםעַרָּבּים וּ go up... and prosper 1K.22,12.

עלח II. (Ch. וְלֵח) to flow, to pour out, whence צַלְחָת , צַּלְחָת , צַּלְחָת .

Ch. to succeed, to prosper (Peal not used).

Aph. הַצְּלַח for אַנְלָח pt. הַצְּלַח,

pl. (בֵּיצִּיֹחֶין) 1) tr. to cause to succeed, to promote Dan.3,30.—2) intr. to succeed, to promote Dan.6.9; Ezr.6,14; of work 5,8.

הַלְּאָב (only pl. הְיֹהְבְּא) f. dish, bowl 2Chr. 35, 13 (others: pan, frying pan, taking the root to be identical with הַאָן to roast).

להית f. dish, bowl 2K.2,20.

רק (בּיבְיּלֵץ f. 1) dish, bowl 2K. 21,13.—
2) bosom, lap, pocket (prop. something bollowed out like a bowl) Pr.19,24; 20,15.

עְלִי (from נְּיְלִי ; c. נְּיְלִי) m. roast [s.44, 16; עִיְרִיאָשׁ roasted by fire Ex. 12,8.

יְצְלִילְ (from יְצְלִילְ m. something roasted or baked אַלִיל בְּטִם שְּעִרִים a baked cake of barley bread Jud.7,13 (acc. Stb. יְלִילִּ rustling, noise, from יְצָלֵיל L).

to sound, to tingle (of the ears) 18.3,11; 2K.21,12; of the lips: to quiver, to tremble Hab.3,16.

II. to become shadowed or dark בַּאֲשֶׁר צְּיִלְלוּ שַׁעֲרֵי וְרוּשֶׁלִים when the gates of Jerusalem began to be dark Neh.13,19.

Hiph. הצל (pt. מצל) to give shade, to shadow קצל מצל a shadowing thicket Ez.31,3.

III. to sink, to plunge צְּבֶׁלוּ אָבְלוֹ they sank as lead in the mighty waters Ex. 15,10.

לְצְלֵלִים (from צְלֵלִי II.; sf. אָלְלִים pl. אָלְלִים m. shade, shadow Cant.2,17; וּלְלִים אָלְּלִים אָלְלִים אָלָלִים אָלָלִים אָלָלִים אָלָלִים אָלָלִים אָלָלִי עָרֶב 15.40,22; אָלְלִייִ עָרֶב 15.40,22; אַלֶּלִי עָרֶב shades of the evening Jer.6,4.

ילפני pr. n. m. 1Chr.4,3.

צלם (akin to צֵלֵב II.) to be shady whence the next word.

אַלְמִי (sf. צַּיְמִים (sf. צַּיְמִים (sf. צַּיְמִים (sf. צַיְמִים (sf. shadow, prop. shade, hence, shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, likeness Ger 5,3.— 3) image, idol אַלְמֵי מַבָּבָּרָם (sf. צַיְמִים (sf. צַיְמִים (sf. shadow, prop. shade, hence, sf. shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, likeness Ger 5,3.— 3) image, idol אַלְמִים (sf. shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, likeness Ger 5,3.— 3) image, idol אַלְמִים (sf. shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, idol אָלְמִים (sf. shadow, image, idol shadow, image, shadow, shadow, image, shadow, shadow, image, shadow, shadow, image, shadow, shadow,

ם בּיִבְּי a. בּיִבְי Ch. (def. אַבְיבִי m. 1) outline, form Dan.3,19,—2) image, idol Dan.2,31; 3,1.

אַרְּטֵץְ pr. n. 1) a mountain near Sechem Jud.9,48; Ps.68,15.— 2) military commander under David 28.23,28 = יוֹשׁ וֹרָא וֹרְאָרָא וֹרָא וֹיִי

יי ביי אין אין pr. n. station of the Israelites in the desert Num.33,41.

קרָת (בְּיִלְּמָת or בּיִּלְמָנֶת from אַלְּמָת f. shadow of death, deep darkness Jb.3,5; 10,22; שֵׁיֵרֵר the doors of the shadow of death 38,17.

יוֹבְצֹי מֵרְנָעְ gr. n. a prince of the Midianites Jud 8,5; Ps.83,12.

יבית (pt. צְלֵע עַל־יְרֵכּוֹ prop. to incline, to bend, hence: to halt, to limp אָלָע עַל־יַרְרָכּוֹ and he halted upon

his thigh Gen.32,32; of a lame sheep: אָבְיבָּה Zph.3,19.

עלע a. עלע (from עלע; c. עלע, sf. \mathbf{z} עָעים pl. צַלָעין; אָלָעין, pl. צַלָעין: m. prop. bending, inclining, hence: 1) fall, downfal בצלעי שַמחוּ in my downfall they rejoiced Ps 35, ו אַנִי לַצְּבֵע נַכוֹן ;15 I am prepared for the downfall 38,18; כל אנש all the men who ought to seek my welfare, watch for my fall Jer.20,10.- 2) side Ex.26,20; צבע הַהָר the side of the hill 2S.16,13; hence: rib Gen.2,21 a. 22. - 3) side of a structure Ex.37,27, hence: board צַּרְעוֹת אֲּבָוִים boards of cedar IK 6.15 .- 4) fold or leaf (of a door) ייָנֵי אָרָעִים the two leaves רַבֶּלֶת הָאַחַת נְּלִילִים of the one door were folding 1K. 6,34 (= קליים ib.).— 5) sidechamber (of the temple) 1K.6,5; Ez.41,6; בית צַרֶעית space of the side-chambers v. 9.- 6) pr. n. a city in Benjamin, the burial place of Saul 2S.21,14.

723 pr. n. m. Neh 3,30.

דְבָבְיִבְי pr. n. m. Num.26,33.

צְלְצַה pr. n. a place in Benjamin 18.10.2.

ילצל (redupl. from אָרָאָ וֹ, הְיצִּילְיּגְיּלְ c. אָרֶאָ ; pl. בּיבִּילְאָ, c. אָרָאָ m. 1) whirring בּיבַּיל אָרָאָ the land of the whirring of wings, i. e. of noisy sail-vessels Is.18.1 (acc. Ges. 'whirring of the wings' means the clangor of armies, see קְבֶּׁלֶ pr. n. military chief of David 28.23,37.

להי pr. n. m. 1Chr.8,20.

אָבֶאָת (יְצְמָאת Jud 4,19 for אָבֶאָת 2 f. אַבְאָר R.2,9; fut. אָבָאָן to thirst (for water) Ex.17,3; fig. אָבְאָר בַּפְּעִי מַאָר מַנְיּי my soul thirsteth for God Ps 42,3.

אָטָאָים plוּ נְּאָמָאָי, f. הּאָמָאָי) adj. thirsty Is.55.1.

እድች (sf. ነርቶች , ውሎች) m. thirst Ps. 69,22; hence; dryness, drought Ez. 19,13.

האבץ f. thirst, desire Jer.2,25.

וֹאָבְאָ m. thirsty, arid land Deut. 8,15; Is 35,7.

אָבָּיְל to bind, to fasten (Kal not used).

Pu אָפֵר (pt. פְּצְפֶּר) to be bound, fastened הָרֶב מְצְּמֶּרֶת עַל־מְרְנִיוֹ a sword fastened upon his loins 2S 20.8.

Hiph. הְצָמִיד (fut. יַצִּמִיד) to knot,

to contrive מְרְמָה מִיְמְיד מְרְמָה and thy tongue contriveth deceit Ps 50.19.

צמד (sf. זְמָבִים , pl. גְמָבִים , c. יַבְּבֶּי m. prop. joining, hence: 1) a pair, a yoke (of oxen, asses, etc.) Jud. 19,10; 18.1;,7; אָבֶר וַצְמָדּוֹ the husbandman and his yoke (of oxen) J.r. 51, 23; of horsemen: רֹכָבִים riding in pairs 2K. 9, 25; coll צָמֵר פְּרָשִים pairs of horsemen Is.21,7.- 2) yoke, acre (as much land as a yoke of exen can plough in a day) צמר שורה a yoke of land 18.14,14; עַשֵּׁרֶת צְמָדִי־בֶּרֶם ten acres of vineyard Is.5,10; as אמריפורים measure of burden: צמריפורים two mules' burden of earth 2K.5,17.

תְּשְׁתָּהְ (from מְצְּהָהְ ; sf. מְשְׁתָּהְ m. veil, cevering (others: locks) בַּלִי צַּמְהָר lift up thy veil Is.47,2; בְּצַבְּר קבצר from behind thy veil Cant. 4,1 (Eng. Bible: within thy locks).

קאבן (from אָבֶּיָרָ pl. מְּצְמֵּרְּקִים m. cake of dried grapes, bunch of raisins 18.25,18; 28.16,1.

רוב (fut. רְּבִּילֵן ; pt. רְבִּילֵן , pl. f. רְבְּילֵן to sprout, to spring up, to grow Gen 2,5 (of plants); Lev. 13,37 (of hair); עצים a forest overgrown with trees Ec. 2,6; fig. of new events Is.42,9, of trouble Jb.5,6, of truth Ps.85,12.

Pi. 미약 (fut. 미약 ; inf. 디유발) to sprout, to grow (same as Kal) Jud.16,22; 28.10,5.

Hiph. הַצְּמִים (fut. מְצִּמִים, תְּבִּצִים, תְבִּצִים to cause to sprout, to make grow Gen.2,9; Ps.164,14; Jb.38,27; of the earth: to bring forth Gen.3, 18; Is.61,11; with two accus. מַנְצִים מְצִים שְנִים שְנִים מְצִים מְצִים שְנִים מְצִים and it maketh it bring forth Is.55, 10; fig. תַּצְיִם מִנְיִם מָנִים מָנִים וּנִיבְּים מְצִים עַנְים וּנִים וּנִים מִנִּים עַנְים וּנִים מִנְים וּנִים מִנִּים עַנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְּים מִנְים מִּים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּים מִּיְּים מִּים מִּי

תבין (אוֹם (אַמְחָדְי, אַמְחָדְי) m. sprouting, growing, vegetation, plant Gen. 19,25; אַמְחָהּ יִצְמְחָהּ its growing leaves Ez. 17,9; אַרְגֹת צְּמְהָה in the beds where it groweth v. 10; צַבַּח בָּלָי לעשה קמח the plant (i. e. the ear) yieldeth no meal Hos.8,7; fig. the sprout of righteousness Jer. 33, 15; צַרָּיק מַ righteous sprout, i. e. righteous descendant 23,5; of the Messiah as the descendant of David: עַבְּרָי מש my servant, the descendant Zch 3,8; איש צַמַח שָׁמוֹ the man whose name is Zemach (i. e. who is the descendant of David) 6,12.

נְּמִידִי (from נְּמִידִים, pl. יְצְמֵּד (m. 1) covering, lid Num.19,15 (see quotation under מְיִיל (מַדְיִם מַר מַר) brace-let Gen.24,22; Ez.23,42.

destruction) panteth after their substance 5,5.

אָמִיהָת (from גְּמֵיהָת, prop. destruction, end, hence: לְּיְמִיהָת, לְּיָמִיהָת, until the end, for ever Lev.25,23 a. 30.

to bind to braid, whence בְּשִׁים a. צַמִּים .

רָבְיּבְע (pt יְבְיִבְע to dry up, to shrink בְּבָּע לְיבָע dry breasts Hos.9,14

acc. Euerst to shoot forth (akin to בְּבֶּר to stick out, to bristle), whence אַבֶּרָת and the next word.

אָטֶר (^ צְּטֶר ; sf. צְטֶרְר) m. wool Lev. 13,52 Hos.2,7; בְּנֶר אָטֶר a woolen garment Lev.13,47.

יְבְיֵנְי pr. n. gent. a Canaanitish tribe Gen 10,18.

קיברים (pr. n. 1) a city in Benjamin Jos. 18,22. – 2) בר צְּמְרָיִם a mountain in Ephraim 2Chr. 13,4.

אָבֶּרֶתוּ (from צְּבֶּרֶתוּ sf. אַבְּרֶתוּ) f. branch, foliage (others: top of a tree) Ez 17,3; 31,10.

אָמֵת to cut off, to destroy Lam. 3.53.

Niph נְצְׁמַת to be cut off, destroyed Jb.6.17; לֹא נְצְמַהִי מְפָּנִי l was not cut off before darkness v. 17.

Pi אָמֶּל to cut off. to consume, to destroy: pret. f. with sf. צָּמֶתְהָנִי אָתְיּנְי my zeal hath consumed me Ps.119,139: pret pl sf. קּגָאָתִי

לְּנְתְּתוֹנְי thy terrors have cut me off 88,17 (= גָּמָתְוֹנָי).

Hiph. הַּצְּמִית (fut. הַצָּמִית; pt. נְצִּמִית to cut off, to destroy 2S. 22, 41; עְצָמִית מַצְּמִית they that would destroy me are mighty Ps.69,5; בְּלְ־וֹנֶה מְמָּהְ בָּלְ־וֹנֶה מְמָּהְ thou hast destroyed every one that strayeth away from thee 73,27 (בּצְמִיתִם from thee 73,27; imp. sf. בּצְמִיתִם cut them off 54,7.

נְצְּיִם (from נְצִיּם, only pl. עְצָיִם אַ thorn, thorn-hedge עְצָיִם בְּחָרָהְ thorns and snares are in the way of the perverse Pr.22,5; מחלה and he taketh it even out of the thorns Jb.5,5.

נְצְין, צְין pr. n a desert on the south of Palestine, west of Edom Num. 20,1; with ה loc. אָנָה 34,4.

צְּנֶא (צֵּאֹן בּ צְּנָאָ f. small cattle, sheep; sf. צֹנָה your sheep Num.32,24. צֹנָה וַאַלְפִים f. sheep צֹנָה (צֹנָא =) צֹנָה sheep and oxen Ps.8,8.

אַנוּף Ktib Is.62,3 for אָנִיף.

אנוֹך (from צנוֹר pl. צנוֹר) m. prop hollow, hence: 1) aqueduct, canal (others: gutter) 2S.5,8.—2) waterspout, water-fall; only fig. of the clouds Ps.42.8

קנה (fut. אָנַה) 1) to descend, to alight Jud.1,14.— 2) to sink, to pierce through (of a nail) Jud. 4.21.

ינים (בְּיָנִים only pl. אָנִינִים m. thorn, prick Num.33,55.

קְינְיפְית לְינְי (from אָנִיפּוּת to wrap; c. אָנִיפּוּת pl. אָנִיפּוּת m. tiara, diadem Jb. 29,14; קינְיפָּר royal diadem Is.62,3.— 2) turban, hood Is.3, 23.— 3) mitre (of the high priest) Zeh.3,5.

עַנְעָּנְיּם (pt. קּנְנְיּם אָנְיְיִם אָנְבְּיִים עִּנְנְיּם אָנְבְיִים שִּנְבְּיִים שְּנְבְּיִים withered ears Gen.41,23.

र्रेहें see र्रेहेंद्र .

עָבָע (pt. p. נְצְיְנְעִים to be humble, modest וְאָת־צְּנוּעִים חָבְּעָה but with the modest there is wisdom Pr. 11,2.

Hiph, בּיְצָנְעַ לָּכָת to act humbly or modestly; inf. as adv. הַצְנָעַ בֶּלֶכָת to walk humbly Mic.6,8.

קבְּלְ (fut. קֹינְיְיְ ; inf. קּיֹזְיִי) to wrap, to wind around קֹינְיְנְבָּלְ and a linen mitre shall be wind around (his head) Lev. 16, 4, hence: to roll together קַּיִנְיְףְ וְיִנְבְּלָּךְ he will roll thee together as a ball Is.22,18

לופה f. ball, bundle Is.22,18

יאָיָגי (= Ch. אַנְאָן f. basket (others: vase, vessel) Ex.16,33.

ינק in Ar. to be narrow, whence אינק

ענר (akin to כנר to hollow out, whence אוֹני.

יין (from צוֹרְתְר with inserted ה ; only pl. c. אַנְהְרוֹת f. tube, pipe (of an oil-lamp) Zch.4,12.

Hiph: הְצְּעִיר (fit. יְצָעִיר) to cause to step, to urge forward, to drive מְצָעִיר בֹּלְהוֹת מְשְׁבֶּלְהוֹת and it urgeth him forward to the king of terrors (i. e. to death) Jb.18.14.

צְעַרִים (sf. צִעָּרִי, צִעָּרִי, pl. צִּעָרִים) אַעָּרִים, צִּעָרִים, צִּעָרִים, צִּעָרִי, אַנְיַרִים) m. step,pace 2S.6,13;ראָבָרים אַער; וֹס have a graceful step Pr.30,29; דְּרִין מֶתר בְּעַרְיִּגְיִנְיִים אַעַרִין מָתר his conduct Jer.10,23; דְרָרִיר צַעִּרִרוֹי to enlarge anybody's step, i. e. to remove hindrances from his way Ps. 18,37; דְעֵר צַעַר נִינָר וֹצִינְר step is straitened, i. e. not free Jb.18,7.

קֿיָדְיּ (pl. אִייְדְיּ) לּ. 1) going, marching 2S 5,24.— 2) foot-chain, ankle ornament Is.3,20 (בּיִנְיָרָה,

Pi. אָעָה to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) וְשַׁלֵּחְתִּי־לוֹ צִּעִים וְצִעְהוֹ וְבַלִיוֹ יְרִיקוֹ I will send unto him tilters, that shall tilt him, and they shall empty his vessels Jer.48,12.

קֿעִין (from אַעִיּ ; sf. אָעִיפָּא m. veil Gen.24,65; 38,19.

צעיר (sf. אָעִירִים; pl. צעיר, c. יאָעָי, sf. אָעִירֶים, בּקיחָיץ, adj. 1) small, young, younger Gen 43, 33; וַרָב יִעָבדׁ צְּעִיר and the elder shall serve the younger Gen.25, 23; צִּעִירִים מְמֶנִּי לִיָמִים they that are younger than I in years Jb. 30,1; f. אָעִירָה Gen.29,26.— 2) inferior (in rank) Jer. 14,3 (opposite 7781. - 3) small, little, least (in importance) וְאַנְכִי הַצְּיִנִיר and I am the least in my father's house Jud. 6, 15; וּמִשַּׁפַחָתִּי הַצִּעִירָה מְכַּלֹ־מִשְׁפָּחוֹת ... and my family is the least of all the families of ... 18.9,21; Jer.45,20. — 4) humble, lowly געיר אָנֹבְי וְנְבְּהָ I am humble and despised Ps.119,141.

צְּעִיךְ (only with ה loc. צְּעִיְרָה) pr. n.
■ place in Edom 2K.8,21 (for which the parallel passage 2Chr.
21,9 has עָם שֶׁרָיוֹ.

יְצְעִירָה f. minority, youth; only with sf. פְּצִעְרָהוֹ according to his youth Gen.43.33.

ן (akin to אָנָי ; fut. יְצִינֵן) to remove, to migrate אָהָל בַּלִינְצִין) a tent that doth not remove (is stationary) Is.33,20.

קּעַן pr. n. Zoan (Tanis), ancient city of lower Egypt, situated on the east bank of the Tanitic arm of the Nile Num. 13,22; Is. 19, 11: Ez. 30,14.

סאנים pr. n. a place in Naphtali Jos.19,33; Jud.4,11 (Ktib בְּעַנֵּיִם).

אַניף to cover, to veil, whence אָניף.

נצוע (redupl. from צועינים) m. sculpture, carving; only pl. מְעָצִים sculptured work 2Chr.3,10.

Niph. רְצַיֵּגְי (fut. רְצָיֵגְי) to be called together Jud.12,1; 1S.13,4.

Pi. אָיֵגְק (pt. מְצַיֵּנֶק) to cry aloud 2K.2.12.

Hiph. הָצְעִיק, (fut. יַצְעִיק, ap. יַנְעִיק,) to call together 1S.10,17.

ing, a cry ls.5,7; אָעָקָה (c. ry-ing, a f. s.5,7; אָעָקָה) f. a cry-against her Gen.18,21, so also בְּעָבָה the cry against them 19,13 (different from Ex.3,7).

בְּעֵר (בְּצְעֵר ; fut. נְצְעַר) to be small, to become low or poor Jer.30,19; Jb.14,21; pt. pl. צְעָרִים little ones of the flock Zch.13,7 (= צְּעָרֵר הַצֹּאֹן Jer.49,20).

אַער a. אָשָר pr. n. a city in Moab, south east of the Dead Sea Gen. 13,10, formerly called בָלֵע 14,2.

קבֿגְ (akin to אֲבָּי) to be attached, to cling to Lam.4,8.

TOY I. (fut. TOY), ap. 7 %,; pt. עפר , pl. צפים , sf. צפים ; pt. f. י צפור , pl. עפור ; pt. p. יפור to look, to observe, to watch עיניי his eyes look upon the nations Ps.66,7; יצר ביני the Lord shall watch between me and thee Gen. 31,49; pt. צפה watchman 28.18,34; fig. of the prophets, as the watchmen of the nation Jer.6,17; Ez.3,17; of a woman watching over the interests of a house: צֹפִיָה הַלִיכוֹת אות she looketh to the ways of her household Pr.31,27; with -5: to look out for צפה בשע לצדיק the wicked looketh out (lieth in wait) for the righteous Ps.37,22; Pi. אַפָּה (fut. יְצַפָּה ; pt. מַצַּהְ ; imp. מַצַּהְ) to look out, to watch אור (קוֹאָ) בּוּ וֹלְנְאָר לְרָאוֹן and I will watch to see Hab.2,1; אַבּה עָבָּה עַבּר לְרָאוֹן watch the way Nah.2,2; pt. מַצַּה שְּבָּר עַבּר נְאָר עַבְּר (מָּל , בַּין אַצַּהְּר (אָל , בִּין אַצַּהְר (אַל בּוֹי , בִּין אַצַּהְר (אַל בּוֹי , בִּין אַצַּהְר (אַל , בִּין אַצַּהְר (אַל , בִּין אַצַּהְר (אַל , בִּין אַבּרוֹן זיִי עַ בַּיִין אַבְּרוֹן אַל־בּוֹי , זיִי יִישִׁיעַ זְּעַרְנוֹן אָלְרבוֹי ; זיִי יִיעַ יִי וֹשִׁיעַ זְיִי וֹיִיעַ זְיִי יִישִׁיעַ in our waiting (hoping) we have waited for a nation that cannot help Lam.4,17.

אָבָּ II. (inf. אַבּיָּ) to spread, to cover אָפָה הַאָּפִי spreading the covering Is.21,5.

Pi. 귀추똣 (fut. 귀추똣!, ap. 기똣!) to cover, to overlay 그귀를 귀추똣 to overlay with gold Ex.36,34.

Pu. កង្គុះ pt. p. កង្គុះ pt. pl. កង្គេះ pt to be covered, overlaid Ex.26,32; Pr.26,23.

וֹבֶּצְ (from אָצ'; sf. אָבָּצְ) /. over-flow, inundation אָבָיּצְ יְיָהָּגָּ thy inundated land (of Egypt which is abundantly watered by the Nile) Ez.32,6.

ካይኒ m. covering, overlaying Ex. 38,17; Num.17,3.

וְצַבּׁן (from בְּצִין ; c. וְיַפּּיִן; with הוֹ loc

אָרֶץ צְפּוֹנְה , אָפְוֹנָה (צְפְּוֹנָה , אָפְוֹנָה) m. a. /. 1) the north (prop. the hidden region) אָרֶץ צְפּוֹן (prop. the hidden region) אָרֶץ צְפּוֹן (בּרָיִם, 18; Zch.2,10; סְצְפּוֹן (בִּרֹיִם בְּפִוֹנָה וֹשְׁ on the north of Jos. 8, 11, also with הוא לכנו לְכָם צְפּוֹנָה וֹשְׁ Jud.21,19; מְצְפּוֹנָה וְיִבּי נְיִה עָבוֹנְה יְבָם צְפּוֹנָה (Jud.21,19; מְצְפּוֹנָה וְבִּה יְבָם עָפּוֹנָה (בְּרָם בָּפִוֹנָה (בּרִים בָּפוֹנָה (בּרִים בַּפוֹנָה (בּרִים בַּפוֹנָה (בּרִים בַּרִּבְּה בַּרִים) north wind Cant.4,16.—3) pr. n. a city in Gad Jud.13,27.

יְצְבּיין pr. n. 1) name of a man Num. 26,15 = יְבְּיִין Gen. 40, 16 — 2) Typhon, an Egyptian deity, whence the name of the city בַּעַל Ex. 14,2.

'ḤĐṇ (from ႞Đ) adj. coming from the north, northern Jo.2,20.— 2) patr. of [ˈĐṇ Num.26,15.

צַפּוּע Ktib Ez.4,15 for צָפּוּע.

קברים אין ; pl. אַפְרִים f. a. m. bird, fowl Lev. 14,4; אָפָרִים בְּלִּדְּפוֹר בְּנָּךְ any winged fowl Deut 4,17; coll. birds Gen. 15,10; וְבַּצְּפְרִים בְּאַרִים מוּ and as the birds that are caught in the snare Ec 9,12.— 2) pr. n. father of Balak Num. 22,2.

תבין (akin to תביף) to spread out, to make flat, whence תוביב a. תבירות ביירות .

ከ፫፭፮ f. cruse, flask 18.26,11; 1K.
17,12 (comp. Syr. ዩፒኒኒ dish, platter).

'D' see iby.

אַבּיָר (from אָבָּי I.; אָר עְּהָרָא) זּבּי waiting, hope (oth.: watch-tower) Lam.4,17.

וְיָבּיוֹן pr. n. m. see וְיֹבּיוֹן 1.

בּליהית cake (prop. flat bread) Ex.16,31.

ነቴኒ Ktib Ps.17,14 for ነውኒ (from

y (only pl. אָפֿיעִים) m. dung. exerement (of beasts) Ez.4,15.

אָפִיעוֹת (only pt. אָפִיעוֹת) f. prop. what it thrust out, hence: issue, child בְּאָצָאִים וְהַאָּפְעוֹת the ofspring and the issue Is.22,24.

יָבְיּר (from בְּבִּיר I.; c. אָפִיר הַעָּוִים m. he-goat Dan.8,5, fully נְפִיר הָעָזִים ib.

קְבְּירָת הַפְּאָרָה from אֲבְירָת crown אָבְירָת הַפְּאָרָה a diadem, crown אָבְירָת הַפְּאָרָה a diadem of beauty Is.28.5.— 2) circle, turn of fate אָבְירָה thy turn cometh Ez.7,7 (others: the morning, i. e. the fatal day, hath come for thee; comp. Ch. אַבְרָא.

קָּבְיּתְ (from אֲבָּיָתְ 2) f. carpet, mat Is 21,5.

וֹשָלֵין (/ut. בְּשִׁיִי, pt. בְּשִּיֹי, pt. בְּשִּיֹי, pt. בְּשִּיִי, pt. בְּשִּיִי, pt. בְּשִּיִי, pt. בְּשִּיי, pt. בְּשִיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, pt. בּשִּיי, בּשִּיי, בּשִּיי, בּשִּיי, pt. בּשִּיי, בּשִיי, בּשִּיי, בּשִּישִּיי, בּשִּיי, בּשִּי

fillest their belly Ps.17,14; קשָרו לעפוניו darkness is laid by for his treasures Jb.20,26. - 3) to lie in wait, to lurk in ambush they gather themselves ינורו וצפור together, they lurk in ambush Ps.56,7; רָנָקי הְנָם let us lurk for the innecent without cause Ps.1,11,- 4) to keep back, to hold back, to restrain צַּבְּנִים they that would restrain her, might restrain the wind Pr. 27,16; with 12: to deprive from thou hast de- לָבָם צְפַנָהָ מִשְׂבֵל prived their heart of intelligence Jb.17,4.

Niph. [194] 1) to be hidden from (with 12) Jer.16 17: Jb 24,1.— 2) to be laid up Jb.15,20.

Hiph. רְצְּפִינוֹ (inf. sf. בַּצְפִינוֹ) to hide, to conceal Ex.2.3; Jb 14,13.

בּוֹרָהְ a. יְבּבּוֹרָהְ pr. n. 1) a prophet Zph.1,1.— 2) a priest Jer. 21, 1; 37.3.— 3) other persons Zch.6,10; 1Chr 6,21 (for which v. 9 אוֹרָיאָל.).

Joseph Gen. 41, 45 (acc. Sept. psontomphanych, which in Coptic signifies: savior of the world).

עפֿע I. to thrust out, whence צָּבֶּיע .

עבע II. (akin to אָפַעָ) to whisper, to hiss, whence the next word.

אָבָּיְ m. poisonous serpent, viper, basilisk Is.14,29.

עְבְּעְנִי (= אָפַע ; pl. אָפָענִים) m. viper, basilisk ls.59,5; Jer.8,17; Pr.23,32. সূত্র to hiss, to whisper (Kal not used).

Pi. redupl. אָצְּצְּי וּוֹעל. אָצָּצְי ; rt. אָבָצְיּ , pl. מְצַבְּצִּרְ) 1) to chirp, to twitter (of birds) Is.10. 14; 38,14.— 2) to whisper (of a conjurer) Is.8,19; 29,4.

הַבְּצָבְּצַ (by redupt. from אָנְיבָעָ f. brook-plant, willow בּצְבָּצְבָּ he set (planted) it as a willow Ez.17.5.

אַבּל I. (fut. אַבְּיֹן 1) to turn, to move, to run, to flee אָבֶּר הַנְּלְעָר אַבּר אָבְיּל shall return and flee from mount Gilead Jud 7 3.— 2) to move in a circle, to dance, to leap, whence אַבְּרָר אַבּיר אַבּר אַר אַבּיר.

3) to circle, encircle, whence אַבְּיִרָה.

אַב II. (= Ch. אַבֶּי) to twitter, to chirp, whence אַבָּי.

אבע III. (acc. Ges. same as Ar. אבער) to scratch, whence אַבּאָר.

יּצְפַּרין Ch. (only pl. אָפָרין, c. אָפָרין) m. a. f. Dan.4,9 a. 30; def. אַפָּריָא v. 12.

יוֹבְיּרָעִים (from אַפֿרָדִּעִים) to leap and Ch. עוון marsh; pl. אָפֿרָדִעִים) m. prep. marsh leaper, hence: frog Ex. 7, 27; f. coll. frogs Ex.7,8.

אַפֿרָה pr. n. Sipporah, wife of Moses Ex.2,21.

עַּבְּרֶן (from עַּבּר III.) m. something pointed, hence: 1) nail (of a finger); only pl. sf. אָפָּרְנִיךְּ her nails Deut.21,12.— 2) point (of a stv-

lus) אָבְּרֶן שָׁמִיר with the point of a diamond (i. e. with a diamond-pointed stylus) Jer 17,1.

רָבֶּעְ (from רְּבָּעְ II. to cover) f. chapiter, capital (of a column) 2Chr.3 15.

אָבַּרְ pr. n. Zephath, a Canaanitish city, afterwards called חְרָמְה Jud. 1.17

אָבָּרְ (only with הומר. יְּצְבְּרְה pr. n. a valley near מְרִישָׁ in Judah 2Chr.14,9.

איץ see איץ.

נְאָקְלֹי (= גְּקְלִין) to wind, whence בְּקְלִין.

י גּיהָלָג see בְּקַלַג.

m. sack, bag (others: husk); only sf. יוֹלְינְלְּעָלְ בְּעָּיְלְעִוֹלְ and gardengrain in his sack 2K.4,42 (Eng. Bible: ears of corn in the husk thereof).

ער אר (from אַרַב; sf. צַרַי; pl. בְּרִים , c. יְבָי, sf. יְבָי, יָבָי, צָּרִים , צהיף, etc.) m. 1) oppressor, adversary, enemy Gen. 14,20. Num 10,9; Jos.5,13; Lam.1,5; וַהְבַּטְהַ צַר מַעוֹן and thou shalt behold an adversary (others: affliction) in my habitation 1S.2,32.-- 2) straitness, distress, trouble, affliction מצוקה distress and anguish Jb.15,24; לְיִר הָרְחַבְהַ לִּי in straitness thou hast given me enlargement Ps.4,2; בֹצַרֹּרֹלָי in my distress Ps.18,7, קבצר לָה thy distress Deut.4,30; ביוֹם צֵר לִי in the day of my distress Ps.102,3 - 3) = 713

rock, flint פַּרְסוֹת סּוּסְיוֹ כַּצֵּר נֶחְשֶׁבוּ their horses' hoofs shall be counted like flint Is 5,28.

צר (f. בְּרָה adj. 1) straitened, narrow place Num. בְּלְקוֹם צְּרָה a narrow place Num. 22,26; בְּלְהָה צָּרָה the covering is narrow Is. 28, 20 — 2) limited, small צר פֿתְּלָה thy strength is small Pr.24,10. 3) closely press ed, close בּלְתָּלְם צָּר בּלְתָם shut up ss with a close seal Jb.41,7.

אָרֵ n. a city in Naphtali Jos. 19.35.

לצר (pl. ב"ר") m. 1) stone, reck, flint (= לצוֹר 1) Ez 3,9.- 2) sharp flint (= לצוֹר 2) Ex.4,25; ברים sharp knives Jos.5,2.- 3) pr. n. see

בְרֵבְ (akin to אַרֵבְי) to burn (Kal not used).

Niph. בּצְרֵב to be burned, scorched Ez.21,3.

בְרֵבֶּת (f. צְּרֶבֶּת) adj. burning, scorching אַש צְּרֶבֶּת a burning fire Pr. 16,27.

זֶרֶבֶּת f. a burn, inflammation אָנֶרֶבֶּת יְיֹחָבְיּת inflammation of a boil Lev. 13,23; בְּלֶבְת בַּמִּלְנָה inflammation of a burn v. 28.

זְבְרָה. n. a city in Manasseh 1K.11,26; with ה loc. אָבְרָבְהָה 2Chr. 4,17 (= אָבְרָבָה Jud 7.22); prob. the same as אָבְרָבָּר, which see.

זרה in Ar. to flow, to trickle (of resin, balsam), whence אָרָיִי

נְדָרָה (from גְּרָהְיּה; lengthened גְּרָה, גְּרָה, sf. גְיָרָה; pl. גְּרָה, f. בּ

a female adversary, a rival 1S 1,6.— 2) distress, trouble, tribulation בְּצְרָה לֵי in times of trouble Ps. 9, 10; בְּצְרָה לֵי in the time of your tribulation Jud. 10,14; בַּצְרָהָה לֵי in my distress Ps. 120,1.

דְרְיְהְ a. יְרְיְרְ pr n. Zeruiah, daughter of Jesse, sister of David 1Chr. 2,16, mother of Joab, Abishai, and Asahel 1S.2.18

ירעה pr. n mother of Jeroboam 1K.11,26.

ערוֹר (from צַרוֹר ; pl. ערוֹר m. 1) bundle לרוֹר הַמֹּר a bundle of myrrh Cant.1,13; 1S 25,29; צְרֹרוֹת their bundles of money Gen.42,35.- For ארור Pr. 26, 8 see under וַהַמִּשְּׁחַבֵּר bag וַהַמִּשְּׁחַבֵּר and he that מְשִׂחַבֵּר אֱל־צְרוֹר נַקוֹב earneth something earneth it for a bag with holes Hag.1.6.- 3) a pinch, something small 및 until אַשֶּׁר־לֹא נִמָצָא שַׁם נַם־צְרוֹר there be not one small thing found there 2S.17,13; ירא־יִפּל צְרוֹר yet shall not the least thing fall upon the earth Am. 9, 9.— 4) pr. n. m. 1S.9,1.

רת (pt. בְּרֵא to ery, to shout Zph.1,14.

Hiph. תַּצְּרֵים (fut. נַצְרֵים) to cry, to raise a war-cry יָרִיצַ אַפְּרֹצְּרָים he will shout, yea, raise a warcry Is.42,13.

צרי see צירי.

יִנְיָרִי see צְרָי 1.

יְצְרָי , יְצְרָי m. balsam, balm Gen.37, 25; Jer.8,22; 51,8; בוֹל Ez.27,17.

עריתים (pl. צריתים) m. tower Jud.9. 46 a 49; 1S.13,6 (origin obscure). in Ch. to need, to be needy, whence the next word.

אָרֶבֶּן (sf בְּלְצְרָבֶּן m. need, necessity בְּלֵבְן as much as thou shalt need 2Chr.2,15.

אָרֵעָ to sting, to strike with leprosy; pt. p. צָרְיִצְ leper Lev.13,44

Pu. Pu. אבע to be stricken with leprosy; pt. m. עוֹלָע leper Lev. 14,2; f. בינות leprous Ex.4,6.

דְרְעָּה pr. n a city in Judah Jos. 15,33; gent. אַרְעָרִי a. צְרְעָרִי 1Chr. 2,53 a. 54.

אָרֶעָה (from אָרֶעָה) f. wasp, hornet (prop. stinging insect) Ex.23,28; Deut.7,20.

תְבְילֵה (from אָבְיָה sf. אַרַעָּה) f. leprosy Lev.13,2; 2K.5,3; as plague of garments or houses (prob. mouldiness) Lev 13,59; 14,34.

 Niph אַנְצְרֵ (fut. אָנְצְרֵי) to be purified Dan.12,10.

Pa 커로 to smelt, to refine; pt.

יבִּיל pr. n. m. Neh.3,31.

דרפת pr. n. Sarepta, a Phenician city between Tyre and Sidon Ob. 20; with ה loc. צָרְפַּתָה 1K.17,9 a. 10. ארל (= און וו. a. אין II.; pret. also יצר, f. אַר. fut. יצר, fut. יצר, pt. ערר , צורר also צררים, pl. צירר also צירר, pl. צָרִים; pt. p. אַרוּר, f. קַרִּים, pl. f. אָרָרת; imp. צֹרָר, זֹץ; inf. נצרר , צרור (צרר , צרור to bind up, to wrap Ex.12,34; Pr. 26,8 (see quotation under מִים בַּשִּׁמְלָה; (מַרְגִּמָה who hath bound the waters in a garment? Pr.30,4; fig. צַרוּר צִיֹן the iniquity of Ephraim is bound up (i. e. reserved for punishment) Hos.13,12; בַּבָּשׁ הַבְּיִם וְלָבִיּשׁ and the אַרני צרוּרָה בָּצְרוֹר הַחַיִּים soul of my Lord shall be bound in the bundle of life 18,25,29; of women doomed to widowhood for life: אָרָרוֹת bound, shut up 2S.26,3.- 2) to oppress, to afflict, to vex Num.10,9; וְצָרָרוּ אֶּתְבֶם

and they shall afflict you 33,55; pt. צֹהֵל oppressor, adversary, enemy Est.3,10; צֹרָרִי צַּדִּיק the oppressors of the just Am. 5,12; and I will afflict וצַרְתִּי אָת־צִרְרֵיךָ thine enemies Ex.22.23.- 3) to rival (of two wives); only inf. with לְצְרוֹר: בְ Lev.18,18. — 4) intr. to be strait, pressed, narrow, distressed (in this sense mostly the contracted form צר (יצר fut. צר): צר the place is too narrow for me ls.49,20; מַּנְרָי מִיּוֹשֶׁב it shall be narrow by reason of the inhabitants v. 19; often impersonally: צר לי it is strait to me, i. e. I am in distress Ps.31,10; and it became strait to him, i. e. he was distressed Gen. 32.8.

Pu. צבר to be bound up; only pt. pl. מִצְרָרִים bound up Jos.9.4.

אָרֵרָה see צְרֵרָה.

מרת pr. n. m. 1Chr.4,7.

אַרֶת הַשְּׁחֵר pr. n. a city in Reuben Jos.13,19.

לְרְתְן pr. n. a city in Manasseh

Jos. 3,16; 1K.7,46; with ה loc. צְרִתְנָה 4,12 (see also גְּרָתָה).

P

bet, called Koph Tip ear (of an axe or needle), or occiput (Ar. Tip back of the head); as numeral = 100.

אָרָ, (from קֿאָל; sf. אָרָ) m. vomit Pr. 26,11.

ቪዥን (= ኞን) to spue, to vomit Lev.18,28; imp. pl. ችን Jer.25,27 (= %).

אָרָ a. אַרְּ, f. pelican Lev.11,18; Is.34,11; c. אָאָר מִדְּבָּר of the desert Ps.102,7.

בְּבֶּב (from בְּבֶּבְ) m. cab. (a measure for dry goods = a sixth of a אָבָיִי) 2K 6.25.

קבֶה (from בְבָּר f. maw, stomach Deut. 18,3.

기국는 (from 그글은 1; sf. 리크를는) f. female pudenda, womb Num.25,8. 기국은 (from 그글은 1) f tent, sleeping apartment Num.25,8.

קבוץ, from קבן; pl. sf. קבוץ) m. gathering, company Is.57,13.

קבוּה, sf. קבּרָת, (from קבוּה, c. קבּרָת, sf. (קּבָּרָת, f. 1) burial, interment Ec. 6,3; קבוּר, חַמוֹר יִקְבּר he shall be be buried with the burial of an ass Jer.22,19.— 2) grave, sepulchre Gen. 35,20; Deut.34,6; קבוּרָה the burial-field 2Chr 26,23. to seize (Kal not used).

Hiph. הַּקְבִּיל, (pt. מַקְבִּיל, f. pl. מַקְבִּילוֹת, f. pl. מַקְבִּילוֹת (מַקְבָּילוֹת) prop. to receive, to meet, hence: to be opposite מַקְבִּילה the loops

shall be opposite each other Ex 26.5.

יְבְּלְבְּל (from בְּבֶּל) prep. prop. meeting, hence: opposite, before בְּבָּל בְּעָ before the people 2K.15,10.

קבל (from קבל, sf. יְקְבֶּל) m. prop. that which opposes, hence: battering-ram קבלי the blow of his battering-ram Ez.26,9.

בְּבֶּל בָּבְּל Ch. prep. a. conj. 1) opposite, over against, before בְּבְּבָּל posite, over against, before בְּבָּל בְּבָּל posite, over against, before בּבְּבָּל before the image Dan. 3,3; אַבָּל before the image Dan. 3,3; בְּבָל הַבְּל הַבְּל בְּבָּל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְּבָל בְבַל בְבַּל בְבַּל בְבַבל בְבבל בבוּבל בוּבל בבוּבל בוּבל בבוּבל בבוּבל בוּבל בוּבל

(from בְּבֶּעָת f. bowl, cup (others: dregs) Is.51,22.

 semble (of people) 1K.18,19; 20,1.

Niph. ('금말 (fut. ('금말:; pt. ('글말:); imp. a. inf. ('글말:) 1) to be gathered, assembled (of men or animals) Gen 49.2; Is.34,15; pt. pl. sf. "꽃글말: those that are gathered unto him Is.56,8.—2) to be gathered, heaped up (of corpses) Ez. 29,5.

Pi. 『고구 (fut. 『고구:; pt. 『고구:) 1) to gather (of men or animals) Deut. 30,3;Is.40,11.—2) to gather in (produce) Is.62,9; Mic.4,12; of water: to collect Is.22,9; fig. of the face: 『고구: to gather redness, i. e. to blush Jö.2.6; Nah.2,11.

Pu. 같을 to be gathered Ez.38,8.

Hithp. 같을 다 (fut. 같을 다) to gather themselves together, to assemble Jos.C,2; 1S.22,2.

יַבְבְצָאֵל pr. n. see קַבְּצָאֵל.

קּבְבֶּה (from ץֹ⊒בְ) f. a collection, heap Ez.22,20.

קבצים pr. n. a city in Ephraim Jos. 21.22.

קבר (fut. קבר; pt. קבר, קבר, pt. קבר; pt. קבר, קבר, קבר קבר, קבר imp. קבר, קבר קבר קבר קבר, קבר קבר (gr.9,10; 21,26.

Niph. 기골다. (fut. 기교다.) to be buried, interred Gen.15,15; Jud. 12,7; Jer.22,19; R.1,17.

Pi. אָבְר (fut. אַבְר; pt. אָבְרְ ; inf. אָבָר) to bury (many) ווּאָגון, inf. אָבָר) to bury (many) ווּאָגן, inf. אָבָר ים the buriers Ez.39,15.

Pu. ⊃⊇R to be buried Gen.25,10.

קברית, אַבְרי, פּר. אַבּרי, פּר. אַבּרי, אַבְרי, פּר. אַבּרים אַבּרים לי פּר. אַבּרים לי פּר. אַבּרים לי פּרים אַבְרים לי פּרים אַבְרים לי פּרים אַבְרים לי פּרים אַבְרים לי פּרים פּרים פּרים אַבְרים לי פּרים פ

I. (fut. דף!, pl. יקדו to bow, to stoop 18.24,9; 1K.1,31; ייִקדוּ and they bowed down and prostrated themselves Ex.4, 31.

אקדו II. to divide, to split (as in Ar.), whence אָרָה a. אָרָה.

קּדְרָ (from קּדְר II.) prop. what is split off as a rind, hence: cinnamon, cassia Ex.30,24; Ez.27,19.

קדוּמִים (from קדוּמִים, m. pl. time of old, ancient days נַחַל קְדוּמִים that ancient river Jud.5.21.

בְּרִוֹשִׁים a. בְּרְדִּשִׁי a. בְּרְדִּשִׁי a. בְּרְדִּשִׁי a. בּּרְדִּשִׁי a. אַ בְּרִדִּשִׁי a. אַ בְּרְדִּשִׁי i. hely one of Israel Is.1,4; as n. בְּרִדִּשׁי saints Ps. saints Ps. saints Ps. saints Ps. saints Ps. saints Ps. behold, he putteth no trust in his saints Jb.15,15; of a holy place Ex 29,31; of a solemn day בְּרִדִּשׁי בְּרִדִּשׁי בְּבְּרְבִּינִי בֹּאַרְיִי this day is holy unto our Lord Neh 8,10; hence of the Sabbath בְּרִדִּשׁ יִי the holy [day] of the Lord Is.58,13.

(אַרָם (pt. קּרָם, pl. c. קּרָם; inf. קַרַם)

1) intr. to burn, to glow Deut. 32.22; Jer.15,14.— 2) tr. to burn, to kindle ሥር በጋቦ to kindle a fire 50,11; 64,1: fig. of anger Jer.17,4.

הַקְּבְּי, burning fever Lev.26,16; Deut.28,22.

Ch. adj. holy, holy one, saint שְׁיִר וְקַרִּישׁ a watcher and a holy one Dan.4,10; אָרָרין קַרִּישִׁין the holy gods v. 5: קרִישִׁי עֶּרְיוֹנִין the saints of the most High v. 22.

בקר ל ניתר בניתר לער האלין לייתר משר אלין בייתר האלין לייתר אלין לייתר האלין לייתר אלין אלין לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים איים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים לייתר אליים

Hivh. רְקְרִים (fut. (בְּקְרִים) 1) to meet, to encounter לארתניש ותקרים לארתניש ותקרים the evil shall not come near nor encounter us Am. 9,10.— 2) to anticipate, to be obliging to show favor מִי הַקְרִיםנִי who hath shown me favor, that I should repay him? Jb. 41.3.

קובה (from קבם; with ה loc. קובה; pl. c 'PTP') 1) front; as adv. before Ps.139,5; DIED in front, before Is.9,11.- 2) the east (prop. the front-point, as the Hebrews determined the cardinal points by turning the face to the east) Jh.23,8; DJD from the east Gen. 11,2; in Dan the east of 12, 8; of regions east of Palestine, as Arabia DJR YJN country of the east Gen.25,6 or אָרֶץ בָּגֵי בֶּרֶב the land of the sons of the east 29.1: of the mountains of Mesopotamia הַרְרֵי בֶּדֶם the mountains of the east Num.23,7; מַלְאוֹ מִקְנֵם they are full of the east (i. e. of the eastern customs) Is 2,6; with ה loc. חַרְבָּה. on the east, eastward Gen.25,6. - 3) former

times, past מָלְנֵי מָנָם as of old Lam. 5,21; מֵלְי מֶנְים the times of old Ps. 42,2; מְלֵנִים the times of old Ps. 42,2; מַלְנִים לְנִים the times of old Ps. מַלְנִים לְנִים מוּלְנִים לְנִים מוּלְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים the heavens of ancient days Ps. 68,34; מַלְנִים לְנִים לִּנְים לְנִים לִּים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְּים לִּים לְינִים לְינִים לְּים לִּים לְּים לִּים לְינִים לְּים לְּנִים לְּים לְּים לְּים לְינִים לְּים לְינִים לְּים לִּים לְּים לְים לְּים לְּים לְינִים לְינִים לְּים לְינִים לְּים לְים לְים לְּים לְים לְּים בְּים בְּים לְּים לְּים בְּים ב

קרם (Ch. prep. before Dan.2,10; sf. יבְּדְבָּי before me v. 9, יקְבָּי יִּקְבָּי from him 5,24; in reference to time: דֹיְבְיְבִי that were before it 7,7; בְּדְבִי יִּדְ from 2,6.

קרבור Ch. (c. קרבור) f. former state; only as prep. before קרבות דְּנָה before times Ezr.5,11.

קְּרָבֶּת (= בְּהָהָה) f. east; c. הְּרָבָּת to the east of, eastward Gen.2, 14; 18.13,5; Ez.39,11.

תְּרָבְי, 1) pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15.— 2) see בּקָבָם

(כְּרְמֹנְה (only f. בַּרְמֹנְה adj. eastern אַל־בּנְלִילָה בַּקְרְמִנְה toward the eastern district Ez.47,8.

אור הובין pr. n. a city in Reuben Jos 13,18, also an adjacent desert Deut.2,26.

Ch. (pl. אַבְּיָבְיּ; f. קּבְּיִבְיּ def. אַבְיִבְיִבְ, def. pl. אַבְיִבְיִבְ) adj. first, former Dan.7,4 a. 8.

pr. n. m. Ezr.3,9.

קרמנית, pl. קרמנית, pl. ברמנית, pl. מקרמנית, pl. מלונית, pl. מלונית, adj. 1) eastern Ez.11,1; יבונית מלונית the eastern (i. e. Mediterranean) sea Jo.2,20; Zch.14,8.— מונית בונית ב

וו. to split; sf. יוֹרְבְּרָ, יוֹרְבְּיִרָ, יוֹרְבְּיִרָּ, יוֹרְבְּיִרְ, יוֹרְבְּיִרְ, יוֹרְבְּיִרְ, יוֹרְבְּיִרְ, in crown of the head, scalp (so called from the parting of the hair there; comp. Germ. Scheitel and sheiteln) Gen. 49,26; Ps.7,17; בְּיִרְיִי בִּיִרְיִי יִיִרְיִי the hairy crown (or scalp) Ps.68,22.

נְבָר (pt. קוֹר , קוֹר) to be dark, gloomy, black יְבָר בּיוֹם מַּלְים מַלְּי and the day shall be dark over them Mic.3,6; יְבָר לִּבְר the sun and the moon shall be dark Jo.2,10; poet. of water: to be turbid by reason of the ice Jb.

6,16; fig. of men: to be gloomy, sorrowful, grieved בַּצָּבֶּל־אַם קוֹר as one that mourneth for a mother did I sorrowfully bow down my head Ps.35,14; לְבָּה קוֹר בְּלַחֵץ אּיִבּ why should I walk grieved because of the oppression of the enemy? 42,10; קְרָרוֹ לְאָרֶץ 12,10; they lie grieved on the ground Jer.14,2.

Hiph. הַקְּדִיר (fut. יַקְדִּיר) to darken, to obscure (the sun, the moon, the stars) Ez 32,7 a. 8; fig. to mourn יְּבְינוֹן מְבָנוֹן and I caused Lebanon to mourn for him 31,15.

Hithp. לְּתְבַּרֵר to be black or darkened בְּיָבֵר the the heavens were darkened with clouds 1K.18,45.

קר. n. son of Ishmael Gen.25, 13; also an Arabian tribe Is.60,7, more fully אַבָּי בָּרָרָ the sons of Kedar 21,17 (in Rabbinic language בְּיִי בִּירָרָ the Arabic tongu).

pr. n. Kidron, a brock between Jerusalem and the Mount of Olives 28.15,23; 1K.2,37; Jer. 31.39.

קַרוּת (from קַר f. blackness, darkness Is.50,3.

קדֹרַנִית (from קדֹרַנִית) adv. in mourning, mournfully Mal.3,14.

עקק (akin to שֹבַק; once הְשָׁבֶּקּ, fut. יִקְבָישׁ 1) to be pure, to be or to become holy Ex 29,21; Lev.6, 11; with sf. אָבִישְּׁתִיּנְ I am holier

than thou Is.65,5 (for אָמֶתְי מְשֶּׁתְּ חִיּנְרָ , like אַרְּבִישְׁתִּי Jer.20,7 for אָבְיַתְּיָּרָ, .— 2) to be consecrated, forfeited Deut.22 9.

Niph. with (/ut. with; inf. sf. sg.); inf. sf. 22,32.—2) to show oneself holy (of God) Lev.10,3; Num.20.13; Is 5,16. Iz 36,23.—3) to be consecrated (of the tabernacle) Ex.29,43.

Pi. מוֹתְ (fut. מוֹתְ: pt. מוֹתְבּי ; pt. מוֹתְבּי ; imp. a. inf. מוֹתְבּי) to sanctify Lev.20,8; pt.sf.בּי וֹתְבִי שׁ who sanctifieth you 21,8.— 2) to regard as holy, to keep holy Ex 20,8 (of the sabbath); Deut.32,51 (of God).— 3) to consecrate with solemn rites, to declare, to prepare בּי מוֹתְבּי עִינְה נֹין מוֹתְבּי עִינְה נִין מוֹתְבּי בּיִים נִין מוֹתְבּי בּיִים נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִים נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִים נִייִם נִין מוֹתְבּי בּיִב נִין מוֹתְבּי בּיִים נִין בּיִים נִין מוֹתְבּי בּיִים נִין בּיִים נִיִּים נִין בּיִּים נִיִּים נִין בּיִים נִייִּים נִיִּים נִין בּיִים נִין בּיִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִיִּים נִייִּים נִיִים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִּים נִייִים נִייִים נִייִּים נִייִּים נִייִים נִייִּים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִּים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִּים נִייִים נְייִים נִייִים נִייִּים נִייִים נְייִים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִים נִייִים נְייִים נְייִים נִייִים נְייִים נִייִים נְייִים נִייִים נְייִים נִייִים נְייִים נִייִים נִייִים נְייִים נְייִים נִייִים נְייִים נִייִים נְייִים נְייִים נִייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נִייִים נִייִים נְייִים נְייִים נְייִים נִייִיים נִייִים נְייִיים נִייִים נִייִי

Pu. מַבְּיָבְ (pt. מְבְּרָבְיִי to be sanctified, consecrated Ez.48,11; pt. sf. מְבְרָשִׁ my consecrated ones (i. e. my warriors) Is.13,3.

Hiph. לַקְרִישׁ; pt. (fut. לַקְרִישׁ; pt. נְקְרִישׁ; inf. בַקְרִישׁ; pt. (בַּקְרִישׁ; inf. בַּקְרִישׁ; 1) to regard as holy Is.8,13.— 2) to sanctify, to hallow Num.3,13; Jer. 6,5; hence: to consecrate Lev.27, 14.— 3) to prepare, to appoint Jer.12,3; hence: to bid, to invite Zph.1,7.

Hithp. דְּתְבָהִשׁ (fut. יְתְבָהִשׁ 1) to purify oneself Num.11,18; 2S.

11,4; Is.66,17.— 2) to be sanctified, celebrated (of a festival) Is. 30,29.

קרשים (pl. קרשים) adj. prop. one consecrated to the goddess of love, hence: 1) prostitute, sodomite Deut 23,18; 2K.27,7; coll. 1K. 22,47; f. מוֹרְיִי (pl. מִינִי (pl. מַינִי (pl. מִינִי (pl. מַנִי (pl. מְנִי (pl. מַנִי (pl. מַנִּי (pl. מַנִי (pl. alp.)))) מיני (pl. מִנִי (pl. alp.))) מָני (pl. מְנִי (pl. alp.))) מיני (pl. alp.) מִינְ (pl. alp.)) מיני (pl. alp.) מִינְ (pl. alp.)) מיני (pl. alp.) מִינִי (pl. alp.)) מיני (pl. alp.) מיני (pl. alp.)) מיני (pl. alp.) מיני (pl. alp.)) מיני (pl. alp.) מיני (pl. alp.) מיני (pl. alp.) מוֹני (pl. alp.) מוֹנְי (pl. alp.) מוֹנְי (pl. alp.) מוֹנְי (pl. alp.) מוֹנְי (pl.) alp.) מוֹנְי (pl. alp.) alp.) מוֹנְי (pl. alp.) alp.) מוֹנְי (pl. alp.)

קר, pr. n. 1) a city in the southern part of Judah Jos. 15,23.—
2) a city in Naphtali Jud. 4,6; with הול ליש היה בין היים בין Jud. 4,9 a.
10.— 3) a city in Issachar 1Chr.
6,57, also called יִשְׁיִין Jos. 10,20;
21,28.

קְּרָשִׁין (sf. קּרָשִׁי , קּרָשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִּין , גַּרְשִׁין , גַרְשִּין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַרְשִּין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַרְשִּין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּרְשִׁין , גַּבְּישִׁין , גַּיְישִׁין , גַּיִּישְׁיִּין , גַּיְּישִׁין , גַּיִּישִׁין , גַּיְישִׁין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּיין , גַּיְישִּיין , גַּיְישִּיין , גַּיְישִּיין , גַּיְישִׁין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּין , גַּיְישִּיין , גַייְייִין , גַּיְיִייְשִּיין , גַּיְיְישִּיין , גַּיְיְשִּיין , גְּישִּיין , גַּיְייִייְיִּייִין , גַּיְיִייִּייְיִייִּייִין , גַּ

something sacred Lev.12,4; Jer. 2,3; Ps. 114, 2; בְּלֵבְיִשִׁים the most holy things Ez. 42,13.— 3) something consecrated (to the temple) 2K.12,5.— 4) holy place, sanctuary Ex. 28, 29; בֵּלִבְיִשִׁים the most holy house, the Holy of holies (of the inner sanctuary) 2Chr.3,8.

קּהָרְיָנְה (fut. הְּהָבְיּנְי, pl. f. הְּהָרְיָנְה) to become blunt, to be set on edge Jer.31,29 a. 30.

Pi. קּהָה. to become blunt Ec. 10,10.

קהל (den. from קהל) to call, to convoke (Kal not used).

Niph. אַבְּבֶּל (fut. יְבְּהָרֵל; inf. יְבְּהָרֵל; inf. יְבְּהָרֵל; to be gathered together, assembled, congregated Lev. 8,4; Est. 9,2.

Hiph. יַקְהִיל (fut. יַקְהִיל , ap. יַקְהִיל ; inf. יִקְהֵל) to call together, to convoke Ex.35,1; 1K. 8,1; with שׁ against Num.16,19; with accus. implied: אַמִּייִהְלֹּרְ יִיִיהְנִּיל וֹּמִי יִשִיבְנוּ if he pass by, and surrender one, and call together (an assembly, a tribunal), who can hinder him? Jb.11,10.

 בְּקְבֶּלְ: before the congregation (i. e. publicly) Pr.26,26 (comp. Jb. 30, 28).— 4) assemblage, multitude Gen.35,11; Jer.31,8.

י (with הוס. הקלה) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,22.

קְהַלְּה (כּ. קְהַלֵּה (כּ. קְהַלֵּה (כּ. קְהַלֵּה (כּ. קְהַלֵּה בְּרוֹנְה קְהַלְּה נְרוֹנְה מִוֹנְאָת מְהַלְּה נְרוֹנְה מוּ and I set a great assembly against them Neb.5,7; יְּבֶּיל נְיִבְיל the congregation of Jacob Deut. 33,4.

קְּהֶלֶת (prob. from הַבְּל to eall, to speak) m. speaker, preacher (suname of Solomon) Ec.1,1; with art. אָמָרָה קהֶלָת, as in 12,8.

תְּהָרָ pr n. a son of Levi Gen.46, 11; patr. יְהָהָרָ Num.3,27.

מן (from קוָה; sf. קוֹם) m. 1) line, measuring line 1K. 7, 23, more fully בו הַמְּבָה Jer.3,38; נַמַה p to stretch a line, i. e. to measure a place in order to build upon it Zch. 1,16, or to destroy it Lam,2,8; fig. אַריה בַוּיה בָּיָיה בָּיָיה בָּיִיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַיִּיה בַּיִּיה בַיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּה בַּיִּיה בַּייה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּה בַּיִּיה בַּייה בַּיִּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בַּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בַּיּיה בְּיִיה בְּיִּיה בְּיִּיה בְּיִּיה בְּייה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבְּיה בְּיבּיה בּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייב and he shall stretch upon it the line of desolation, i. e. he will decide to destroy it Is. 34, 11; hence: גוֹי קוֹקוֹ וֹמְבוּקַה a nation that stretcheth a line of destruction and treadeth down ls. 18,2 a. 7; fig. rule, principle: and I will make וְשֵׁמְתִּי מִשְׁפְּט לָקֵוּ judgment the line, i. e. the rule of conduct Is. 28,17; בוֹלְבָּלְ line

upon line, i. e. one rule or law upon another v. 10; of the extent of the firmament and the heavens: בָּלְ לְצָא לְנָץ their lines extendeth through all the earth Ps. 19,5 (acc. Vulg. בַּבְּר בָּלִר וֹנְיִצְא בַּוֹרְ their sound, as if the text had

(only 3 f. קַּאָה) to spue, to vomit Lev. 18,28 (but see קַאָה).

Hiph. הַקּאָה (2 sf. הַבְּאָר ; fut. אָרָי, ap. אּ בָּיָר) to spue, to vomit Pr. 23, 8; 25, 16; Jon. 2, 11; fig. הוּלְיבָּי עַוֹיִקְאָנוּ he hath swallowed wealth, and he shall vomit it up again Jb. 20,15; יְרָאָר הַאָּרָי that the land may not vomit you out Lev.18,28.

קוֹבַע (from קוֹבַע; c. קוֹבַע) m. helmet 18,17,38.

ון ל ל הקרה (as in Ar.), whence אין בי היי לי בי לי בי בי היי לי בי לי בי בי לי בי בי לי בי ל

Niph. בְּקְנֵה (fut. קֹוָהְ) to be gathered together Jer.3,17 (of nations); Gen.1,9 (of waters).

Pi. 기가 (fut. 기가, ap. 기가; imp. 기가; inf. 기가, 기가 1) to wait, to hope for Is.5,2; Ps.27,14; Pr.20,22; with accus. Ps 25,5.— 2) to expect,

to look for, with אָפוּינָהוּ with accus. Jb.7,2; with sf. אָפּוּינָהוּ this is the day that we looked for Lam.2,17.— 3) to wait for, to lie in wait for, with אינ בּאָשֶׁר קוּ Ps.119,95; with accus. אַבְּפִּשִׁי בּאָשֶׁר קוּנִיּיִינִי אוֹנְפִּשִּׁי as they wait for my soul

קרה Ktib 1K.7,23; Jer.31,38; Zch.1, 16 for אָרָ.

יַּפַקּח־קוֹת Is.61,1 see קוֹת

קוֹם (בְּיִים יְּרָהְיּ ; קוֹע בְּיִרִי ; קוּץ בּיִין זוּ ; לוּיץ בּיִין זוּ לַרָּפְּעִים יְּבְּרִים מוֹנְהַ בּרוֹר forty years long did I feel a loathing for this generation Ps.75,10 (others בּיִרְּבָּעִים בְּיִרְם בְּרוֹר comp. Rabbinic בְּיִבְּעִים בְּיִרְם בִּרוֹר whose hope is cut off Jb.8,14.

Niph. אַלְרָם (2 pl. קלמי,ם) to feel a loathing, to have a disgust (with בְּבָּי (אֵל , בְּרִי (אֵל , בְּרִי my soul is disgusted with my life Jb.10,1 (where בְּבָּי בְּרַיִּ הָלְי אָל־הָרְעִוֹת (עָלְהַ הַּבְּי בְּרַיִּ הַם אֶל־הָרְעִוֹת and they shall loathe themselves for the evils Ez.6,9; בְּכָל בְּבָי בְּרַ בִּרָי and ye shall loathe your selves in your sight for all your evils 20.43.

Hithp. יְהָקוֹמֵת (fut. יְהָקוֹמֵת הַ לְּעָרָ הָ הָּלְמְּמִת הַ לְּעָרָ הָ הָּלְמְמִיך הַ לְּעָרָ הַ לְּעָרָ הְּלִּמְתְּי הַ לִּבְּרִלְיִמְתְּי הַ to feel disgust, to be disgusted Ps.119,128; הְּתְקּוֹמֵת and I am disgusted with those that rise up against thee Ps.139,21.

להל to call, to cry out (in Ar. קאל to speak), whence the next word. קול (sf. קולות, קולות, קולו , קולו , m. 1) cry, call, voice Gen 3,8; NUL to lift up the voice הרים קול , קול 21,16; 39,15; לַכוֹן קיֹל a) to lift up the voice Gen.45,2. b) to proclaim 2Chr. 24,9; לָחֵן בִּקוֹל to utter a voice, to cry out (with " against) Jer.12,8; Ps.46,7; יְּקוֹל , לְקוֹל , שַׁבֵע בָּקוֹל , to harken to one's voice, i. e. to obey Gen. 27,8; 3,17; 21,17; as adv. קול ברול with a loud voice, aloud Deut.5,19; Ez 11,13; Ezr.10, 12; אַבְּר אָבִר with one voice, unanimously Ex. 24, 3. - 2) report, rumor, fame וָהַקל נְשָׁבֵע בֵּית פַּרָעה and the report thereof was heard in Pharaoh's house G n. 45,16; from the [iil] fame of her whoredom Jer. 3,9 (acc. older interpreters 5 lightness, from to cause to be הַעָבִיר קוֹל (קַלֵל proclaimed Ex 26.6 - 3) sound, noise, rattle קוֹל שוֹפָּר the sound of a trumpet Ex 19,16; קוֹל הַמוֹן ם a sound of abundance of rain 1K.18,41.- 4) thunder-clap, thunder קלת וּבְרָקִים thunders and lightnings Ex.19,16; קלה אַלהים mighty thunders 9,29; חַוִּיוֹ לְכֹּיֹת thunder-flash Jb. 28,26.

קליה pr. n. m. of two persons Jer. 29,21; Neh.11,7.

קוֹם (pret. בְּקוֹם , 1 יִקְּיְהָי ; fut. בְּקוֹם , בּקוֹם , בּקוֹם , בּקוֹם) to stand

up, to rise up, to arise Mic.7,8; before the hoary מָפָנֵי שִׁיבַה תַּקוֹם head thou shalt rise up Lev 19, 32; sometimes this verb expresses only impetus, as: הוא קם וַיַּךּ he rose up and smote 2S.23,10; hence the imp. as a word of incitement: קמנה ; arise, go! Gen.28,2 קום לה rise up, hear my voice! שָׁמַענה קוֹלִי Is.32,9.— 2) fig. to arise, to shine and upon ועל־מִי לא יַקום אוֹרָהוּ whom doth not his light arise? Jb.25,3; מְצָהַרֵיִם יָכוּם חָלֶר brighter than moonday will thy earthly existence arise Jb. 11,17.- (3) to rise, to rise up against (with על, בַאַשֶּׁר נָקוּם אִישׁ עַל רֵעָהוּ (בִּ־, אֱל when a man riseth against his neighbor Deut.22,26; אָל־ and Cain rose up against הַבֶּל אַחִינ Abel his brother Gen.4,8; בת קמה 귀으차구 the daughter riseth up against her mother Mic.7,6; קמורבי להי שקר false witnesses rose against me Ps.27,12; pt. pl. קמים a. לוֹמִים they that rise up Ps.3,2; 2K. 16,7; sf. יבול my opponents, enemies Ps. 18,49; ישָבֵי לֶב קַבֶּי they that dwell in the midst of my opponents Jer. 51,1. - 4) to be realized, fulfilled לא תַקוֹם וַלֹא זְהָהָ it shall not be realized, it shall not come to pass Is.7,7; every קַמָּה עַלדבָּבֶל מַחָשָׁבוֹת יָיַ purpose of the Lord shall be fulfilled against Babylon Jer. 51,29. __ 5) to stand, to remain, to endure, to persist ויקם השורה and the field remained with Pi. 1. קוֹם (inf. קוֹם) 1) to con firm, to establish, to sustain קוֹם בּרַבְּרִים בּרָבְּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים לַּרְבָּרִים בּרְבָּרִים לַרְבָּרִים בּרַבְּרָבְּרִים sustain me according to thy word Ps.119,28.— 2) to perform, to fulfil בְּיַבְיִהְיִי וְצִּבְּיִבְיִה וֹ I have sworn and I shall perform it Ps.119,106.— 3) to enjoin, to decree בּרְבִּירִם עַלְּרַבְּרָּבְּיִים he had enjoined (decreed upon) them Est. 9.31; בְּיִבְּיִם עַלְּרַבְּיִבְּיִם they had decreed upon themselves ib.

Pi. II. redupl. יְיִרְיֹמֵת (fut. יְיִרְיֹמֶת) to raise up וּמְרֶבְיֹתְיִ הְיִרְ מְּחְבָּח) and I will raise up their ruins Is.44.26.— 2) intr. to be risen up my people is risen up as an enemy Mic.2,8.

 shall rouse him up Gen.49,9; בַּיָם he will raise up his fellow Ec.4,10; בַּקִים הֵעַפַר דָל he raiseth up the poor out of the dust 18.2,8.— (2) to rear up, to and וַנָּקָם משֶׁה אָת־הַמִּעִנְבָן and Moses reared up the tabernacle Ex. 40,18; ולא־תַקִים רָךּ מַצֵּבָה neither shalt thou set thee up any statue Deut. 16,22. - 3) to preserve, to continue בקים ובע to continue (preserve) posterity Gen. 38.8; ביים ביים to preserve a name Deut.25,7.- 4) to raise, to appoint, to establish וָהַקִים וִנָ לוֹ מֶלֶךּ and the Lord shall על־ישרָאַל raise him up a king over Israel וֹלָנְיִם הָנִי לוֹ לִעַם קָרוֹשׁ ;the Lord shall establish thee unto himself as a holy people Deut. 28,9.— 5) to make firm ולא הקבותו កក្កក្នុ and hast not made him firm in the battle Ps.89,44. 6) to fulfil, to accomplish (a vow, a commandment) Num.30,15; 1S. 15,13.

Hithp. הַהְקּלְמֵם to stand up, to rise up against (with בְּיָרְעָמָה לוֹי מְנְּכִיץ מִין (אַנִין (אַנִין בּיִר מִּנְתְּלְיִם and the earth shall rise up against him Jb.20,27; pt. adversary, enemy Jb.27, 7; pt. sf. יחָלִימְטִי my adversaries Ps.59,2.

Hoph. הַבְּק 1) to be reared up (of the tabernacle) Ex 40,17.—2) to be raised up, elevated (of a person | 2S.23,1.—3) to fulfil (of a command) Jer.35,14.

בין Ch. (fut. בְּלָהָם; pt. בְּאָב, pl.

קֹמְמִין a. קּמְמִין 1) to rise up, to arise Dan.3,24; 7,5; Ezr.5.2.— 2) to stand Dan.2,31; 3,3.— 3 to stand, to endure Dan.2,44.

Pa. אָרָ to establish בּיְבָּה הָיָם to establish a royal statute Dan.6.8.

אַקים (אַרָּהָים (אַרָּהָלָּה בּהָקְימָה (אַרָּהָלָּה בּהְיִים בּאַרָּים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים (אַרָּהָלִים בּאָרָים בּאָים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרְיים בּאָרְיים בּאָרָים בּאָרְ

Hoph. הַקִּים to be lifted up Dan. 7.4.

קוֹמָה (from קוֹמָה c. קוֹמַה, sf. קוֹמָה f. 1) stature (of persons) 18.16,7; יוֹחָה his full stature (length) 18.28,20; בְּלִּיקְה פְּלִיקְה every stature, i. e. persons of every stature Ez. 13,18.— 2) stature, tallness (of trees) אַבָּה קוֹמָה tall of stature Ez.31,3; יְבָּה קוֹמָה tall of stature Ez.31,3; יְבָיִר אַבָּה קוֹמָה the tallness of his cedars Is.37,24.— 3) height (of structures) Gen.6,15; 1K.6,10.

קוֹמְבִייִּוּת (from קוֹם adv. upright Lev.26,13.

ו קין I. to sing plaintively (comp. Syr. a song). Kal not used.

Pi. קינן (fut. אָרְינָן) prop. to chant a plaintive song, hence: to wail, to mourn, to lament 2S. 3,33; Ez.27,32; pt. f. pl. קינְנָנוֹת mourning women Jer.9,16.

II. to pierce, whence וְבְוֹן see בַּבְּוֹם see בַּבְּבּ

to prick, to engrave, whence קוע

pr. n. name of a people Ez. 23,23.

to move in a circle, whence מקופה circuit.

קוֹף (pl. קוֹפְים, קוֹפְים) m. ape, monkey 1K.10,22; 2Chr.9,21 (this word is supposed to be of Indian origin).

I. to stir, to move (Kal not used).

ן אָרָי, II. (pret. אָרָ, 1 'הַצְּיְרָ; fut. אָרְיָ, ap. אָרְיָּ,) to have a disgust, to feel horror or fear; with בּיִּלָּי, Gen. 27,46; Pr.3,11; with אַרָּיָּרָ Ex.1,12; Num.23,3; Is.7,16.

קוץ III. (akin to קצץ a. קצץ) to cut off, to pluck off, whence קיץ, קיץ a קיץ a אויף a. קיץ.

קרץ (den. from יְקִין; pret. יְקִי) to summer אַלְיוֹ הָעִיט and the fowl shall summer upon it Is. 18,6.

לְיִנְי (pl. קְיִנְי c. קְיִנְי m. 1) thorn, thorn-bush Gen.3,18; Jud.8,7. — 2) pr. n. of two male persons 1Chr.4,8; Neh.3,4.

קְּנְצְּה (pl. קְּנְצִּוֹת) f. lock of hair, curl Cant.5,11.

קור I. (akin to בְּקְרָהִי to pierce; 1 לְּקְרָהִי to dig (a well) 2K.19,24; Is.37,25 (hence בְּקִרִי).

Pi. redupl. אַבְרָקר for זְבְרָקר; pt. אַבְרָקר; inf. אָבְרָקר to dig under, to undermine, to break down אַבְרָקר breaking down the walls is.22,5. — אַבְרָקר Num 24,17 = אַבְרָקר, as in parallel passage Jer.48,45.

Hiph. הַקִּיר (inf. קֿקָיר) to cause to spring Jer.6,7.

קור II. 1) to bind, to strengthen, whence קיר a. קיר .— 2) to knot, to weave, whence the next word.

קור (pl. קורים, c. קורים, sf. קורים m. thread, web Is.59,6; קירי the spirder's web, cobweb v.5.

קוֹרָה (from קוֹר II.; sf. קוֹרָה; pl. קוֹרָה; f. beam 2K.6,5; Cant.1,17; fig. shelter, roof Gen.19,8.

in Ar. to be curved, bent, whence אָקְיָיֵה, bow.

קישי pr. n. m. 1Chr.15,17 = קישיך 6,29.

בְּקְנֵעְם (from מַנְים) prop. littleness, hence: adv. little מְנָעִים as if it were too little Ez.16,47 (Stb.: only a little more).

그러구 (= 기일구) to cut, to destroy, whence the next word.

אָרְטֶב (מְלֵבְ מְיְרָיְרְ) m. prop. a cutting off, hence: destruction, pestilence, deadly disease בְּעָרָרְיּ deadly disease Deut.32,24; בְּעָרֶר ישׁוּר צְּהְרָיִם of the deadly disease that wasteth at noonday Ps.\$1,6; as adj. שַׁעַר קָטֶב a destroying storm Is.28,2.

קְּטֶבּ (= בְּטֶבְּהָ אָרָּי, אַרָּ בְּּלֶבְּרָ m. pestilence, destruction אָהִי דְבָרֶיךְ שִׁאוֹל where are thy plagues, O death, where is thy destruction, O grave? Hos.13.14.

קמוֹרָה (from קטוֹרָה) f. incense Deut. 33,10.

קמירה pr. n. a second wife of Abraham Gen.25,1.

קטט (= קוט to cut off; fig. to make small, whence מב a jup.

לְמַל (fut. לְמָל to kill, to slay Ps.139,19; Jb.13,15.

ר. (pt. לְמֵל ; pt. p. לְמָל , f. הְמְיל) to kill, to slay Dan.5,19 a. 30; 7,11.

Pa. ব্ৰুচ্ (inf. ন্ৰুচ্) to kill, to slay Dan.2,14; 3.22.

Ithp. אָרְבַפְּלִין (pt. pl. מְרָבְפְּלִין) to be killed Dan.2,13.

င်းမှာ (ဂင်းမှာ) m. murder, slaughter Ob.9.

to appear little 28.7,19; hence: to be unworthy בְּחַנְּתִי מַבֹּל הַחַסְרִים I am unworthy of all the kindness Gen. 32,11.

Hiph. הַּקְטִין to make small Am. 8,5.

קמן (c. מְשׁרְ) adj. 1) small, little Gen.1,16; of age: young מֵשׁן בְּנָי the youngest of his sons 2Chr. 21,17.— 2) little, insignificant 1S.15,17.

קְּמְנְיּנִים (בּיְנִים שְׁנִיּנִים , pl. קְמְנְיּנִים , pl. קְמְנִיּנִים , pl. קְמְנְיּנִים , m. small, little (of size, age or merit) 1K. 18,44; Gen.9.24;2K.18.24; בְּיִנִים בּיִנִּים בּיִנִים בּיִנִים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינְיבִּים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינְיבְּינִים בְּינִים בְ

آجِ (કા. ጎጂ) m. prop. smallness, hence: the little finger 1K. 12,10; 2Chr.10,10.

קְמַךְ (fut. קֹשׁרְּ: pt. pl. בְּיִבְּיִךְ) to pluck, to crop off Deut.23 26; Ez. 17,22; Jb 30,4.

ו קטר I. to smoke (Kal not used).

Pi. 기뻐근 (fut. 기뻐근; pt. 기뻐근 ; inf. 기뻐근) to burn incense Jer.7,9; hence: to offer a sacrifice Am.4, 5; pt. f. pl. 기기하고 as n. altars for incense 2Chr 30,14,

Pu. קְשַר to be filled with incense, to be perfumed; only pt. f. לְבֹנָה מֹר וֹלְבֹנָה perfumed with myrrh and frankincense Cant.3,6.

Hiph. דְקְטִיר (fut. בְּקְטִיר ; pt. בְּקְטִיר , imp. בְּקְטִיר ; inf. בְּקְטִיר , בּקְטִיר ; inf. בּקְטִיר ; inf. בּקְטִיר ; inf. בּקְטִיר ; inf. בּקְטִיר to burn incense, to effer Ex 30,7; Lev.1,9; בּקְטִיר עַבָּר to offer a burut sacrifice 2Chr.13,11.

Hoph. אָרָי (fut. אָרָי pt. אָרָי pt. אַרָּאָר) to be burnt as incense or offering אָרְיל תָּקאָר it shall be wholly burnt Lev.6,15; אָרָאָר אָרָאָר incense is burnt and offered unto my name Mal.1,11.

קשר (ב Cb. קשר) prop. to bind, hence: to shut, to close; pt. f. pl. האָרוֹת קאָרוֹת קאָרוֹת קאָרוֹת קאָרוֹת פוֹנוֹם (Eng. Bible: courts j ined).

קְּמֵר (pl. (pl. קּמְרוֹן, c קּמְרוֹן) m. prop. knot, hence: joint Dan 5 6; fig. קּמָרוֹן to dissolve knots, i. e. difficult questions v. 12.

תְּבֶּר m. incense, the burning of incense Jer.44.21.

קְּבְּרְוֹן pr. n. a place in Zebulun Jud.1,30.

קמֹרֶת (sf. קְּמְרָתוּ) f. idense Ex. 30,7; Ez 16,18; אילים incense of rams, i. e. their fat parts Ps. 66,15.

רְבְּיב pr. n. ϵ city in Zebulun Jos. 19,15.

ק'א (from א'ף; sf. ק'א) m. vomi. Is.19,14; 28,8.

יַלָּאָה see קֵינָ.

רְיֵם Ch. m. summer Dan.2,35 (= Heb. קיים).

קימוֹר (from מְיבוּר, I.) m. 1) smoke Gen.19,28; Ps.119,83 (see qn tation under אוֹני... 2) vapor, mist Ps.148,8.

קים (from קים) m. uprising, enmity, concretely and coll. קים they that rise against us, our enemies Jb.22,20 (Eng Bible: our subst. nee; others: our existence = Lip.).

רְיָם Ch. (from קוֹם) m. statute, edict Dan 6,8.

Ch. (from קים adj. continuing, enduring Dan 4 23; 6,27.

קיְבְה (from קּיבְה sf. קיבְה) f. a rising up Lam.3,63.

א פפיש see קימוש.

I'P see IIP.

וְבְינוֹ I. (from וְיִף II.; sf. יַבְינוֹ) m. lance, spear 28.21,16.

וֹרְרָיָן II. pr. n. Cain 1) the eldest son of Adam Gen.4,1.— 2) name of a tribe Num.24,22; gent. אָרָיָרָ, which see.— 3) a city in Judah Jos. 15,57.

קינים, קינים, קינית (from Jip I.; pl. קינים, קינים, קינים, f complaint, wailing, lamentation dirge 2S.1,17; Ez.2,10; 2Chr.35,25.—
2) pr. n. a city in Judah Jos. 15,22.

קיני קיני gent. the Kenites, a Canaanitish tribe Gen. 15,19; Jud. 4,11; 1Chr.2,55.

pr. n. an antediluvian patriarch Gen.5,9.

 the summer Ps.32,4; בית בבן the summer house Am.3,15.

קיצוֹן (for מְלְצוֹן, from מְלֵצוֹן) adj. the last, the extreme; only f. קיצוֹנָה Ex.26,4 a. 10; 36,11 a. 17.

איקיין m. the ricinus plant (others: gourd) Jon.4,6—10.

ק'ק'וֹן (בְּלְיוֹן (בְּלְיוֹן m. shame, disgrace Hab. 2, 16

קיר (from קירות, pl. קירות, m. 1) wall Num. 35,4; 1K. 6,5; קיר בחומה the town wall Jos.2,15; fig. בלית לבל the walls of the heart, i. e. the very heart Jer. 4, 19. — 2) beam; only pl. קירות בּמַפוּן the beams of the ceiling 1K. 6, 15.

קיר מוֹאָב (pr. n. 1) קיר מוֹאָב (Kir of Moab, a fortress in Moab Is.15,1, prob. the same as קיר הָרָשׁ Kir-heres Jer.48,31 and קיר הָרָשׁ Kir-harcseth Is.16,7.— 2) a people subject to Assyria 2K.16,9; Is.22,5 a. 6; Am.1,5.

קירים pr. n. m. Neh. 7,47= בּרִים Ezr. 2,44.

2) ancestor of Mordecai Est. 2,5.—
2) ancestor of Mordecai Est. 2,5.—
3) name of other persons 1Chr.
8,30; 23,21; 2Chr. 29,12.

קישון pr. n. a river rising in mount Tabor, flowing through the plain of Jezreel, and falling into the gulf of Accho Jud.4,7; 1K.18,40.

קישי $pr. n. m. 1 Chr. \epsilon, 29 = קישי קיישי, which see.$

Ch. (Greek kitharis) m. citlara, lyre, harp Dan.3,5-15. קלה (from לְּבָר I.: pl בְּלִים; f. הַבְּרָ m. light, swift, fleet Jer.46.6; Ec. 9,11; בּלִים בְּלִים בְלִים בְּלִים בְלִים בְּלִים בְלִים בְלִים בְּלִים בְלִים בְּלִים בְּים בְּיבְּים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּים בְּלִים בְּים בְּלִים בְּים בְּלִים בְּים בְּלִים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבְים בְּים בּים בְּים בְּיבְּים בְּ

קל Ch. (= Heb. קל m. voice, sound Dan.3.5.

קל (from לְבָלְ I) m. 1) lightness, levity Jer 3,9.— 3) = קוֹל voice Gen.27,22; Ex.4,8.

only Ktih.— Niph. פּלְבּק 28. בּיִנְּקְבִּרוּ אוֹין, see בְּלָבִּק 20,14, Kri יִבְּקְבִרוּ ; see בּרָבָּר.

Niph. לְּלְבֶּה to be burnt; only pt. בְּלְבֶּה as n. a burning disease Ps.38,8.

וו (akin to בְּלָה) to esteem lightly (Kal not used).

Niph. אַרָּכְיָל to be esteemed light, to be rendered vile or mean Deut. 25,3; בְּלִי מִיאָב and the glory of Moab shall be rendered mean Is.16,14; pt. לְּכָּלְה pt. לְּכָּלְה person 1S.18,23; Is.3,5.

Hiph. הַקְלָה (pt. מַקּלֶה) to esteem lightly, to despise Deut.27,16.

קלון (from קּלָה II. ; c. קלון, sf. קלוגף m. shame, disgrace, dis-

honor Hos. 4, 7 (מְסְנִיכְּבוֹי אָרָ בְּבוֹי מְיִנְיבְרוֹן אָרָ בְּיוֹן and strife and dishonor shall cease 22.10; מְלֵין חֶרְפָּר and with shame, i. e. with shameful deeds, (cometh) reproach 18, 3; יְנִיבְיּר בְּיִנְיבְיּר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִּר בְּיִּר בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִּיר בְּיִי בְּיִּיר בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיִייְי בְּיִיבְייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיִייְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייְי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייְיוּי בְּייִי בְּייִייְי בְּייבְּייִי בְּייִיי בְּייבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי

acc. Fuerst in Ar. to be hollow, whence the next word.

f. pot, kettle 1S.2,14; Mic. 3,3.

בקבו 1) to contract, to shrink, to shorten (of the limb of an animal); only pt. p. בּלוֹם having a shortened limb Lev.22.23 (opposite בְּלוֹם). — 2) to draw in, to gather in, whence

ם, אָלִיא (from הְלָבוֹ I.) m. roasted grain, parched corn Lev. 23, 14; 18.17,17.

יבי pr. n. m. Neh. 12,20.

יַקְלְיָה pr. n. m. Ezr.10,23 = קָלִיָּה which see.

קליטא pr. n. m. Neh.8,7.

lightly esteemed, to be vile Gen. 16,4 a. 5; Nah.1,14; Jb.40,4.

ונקלתי a. בקל (pret. 1) נקל a. נקל ; fut. pl. ז בון לו , f. הבן לו , f. הקלם וֹכְלוֹ רוֹבְיבִם to be light, swift בַּלְיבִם they that pursue you shall be swift Is.30.16.- 2) to be light, easy; pt. נַקַל לַצָּל לָנָטוֹת עֵישֵׂר מַעֲלוֹת it is a light thing for the shadow to go down ten degrees 2K.20,10; knowledge is easy וַדַעַת לָנְבוֹן נָקְל to the man of understanding Pr. 14,6; צל־נַקְלָה lightly, slightly Jer.6,14: it to be too light, too small: נָבֶל מָהִיוֹתָהְ לִּי עֶבֶּר it is too light a thing that thou shouldest be my servant Is.49,6; is it too הַנָּקל לְבֵית יְחוּדָה מִצְשׁוֹת light a thing for the house of Judah to commit? Ez.8,17.- 3) to be esteemed light, to be despised or vile וּנְקַלֹּהִי עֹדׁר מְזֹאת and I will yet be more vile than this 2S. 6,22.

, הַקְלְהַנָּי .fp (2 sf. הַקְלְהַנָּי , 3 pl. הַקְלוּ; fut. יָבָק לּ; inf. הָקְלוּ; 1) to make light, to lighten הַכָּל lighten from off thee, i. e. make it easier for thyself Ex. to lighten יְהַקּל מֵעֵלִיהָם from off them, to free them from burden Jon 1,5; הַקַל מַעֲבֹדַת צָּבִיךָ ווקשה lighten from the hard service of thy father, i. e. make it easier 1K.12,4.- 2) to esteem lightly, to despise אַב וַאָּם הַקְלּוֹ ∃⊇ father and mother they esteemed lightly in thee Ez.22,7; why then did ye esteem us lightly (despise us)? 2S.19,44.

Hithp. הְרַכְּלְּהֵל to be moved or shaken הְרַכְּלְּהְל הוֹלְ to be moved or shaken בְּלְבִּלְיוֹ הַתְּלְבְּלִוֹ and all the hills are moved Jer.4,24.

II. (= בְּלְבוֹ וֹ וִי בְּלֵל וֹ וֹ בִּלְּבְּל וֹ וֹ בְּלֵל וֹ וֹ בְּלֵל וֹ וֹ בִּלְּבְּל וֹ וֹ בְּלֵל וֹ וֹיִבְּלְיִי בְּלִים וֹ וֹיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִיבְיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִים וְּלִים וֹיִי בְּלִיבְיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִיבְיִי בְּלִים וְּלִים וֹיִי בְּלִים וֹיִי בְּלִים וֹ בְּלִים וֹ בְּלִים וְיִי בְּלִים וְּלִים וְּלִים וֹיִי בְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּבְּלִים וְלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְּלִים וְלִים וְלִים וֹיִים וֹיִים וֹ בְּלִים וֹיִים וְּלִים וֹיִים בּיִּבְּיִים בְּיִים בּיִּים בּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּבְים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים

Pi. redupl. קְלֵבְן to make bright, to whet, to sharpen וְהוֹא לֹא־פָנִים and he do not what the edge Ec.10,10.

קָלָל (from לְבֶל II.) adj. shining, polished, burnished לְבֶל polished brass, burnished copper Ez.1.7; Dan.10,6.

to mock (Kal not used),

Pi. קל (inf. באב) to scorn, to scoff at ילא הַנְיה בַּאנָה לְּקַלֵּם אָתְנָן and thou wast not like a harlot in that thou scornest hire Ez. 16,31.

Hithp. לְּבְּלֵׁם to mock, to scoff at (with בְּלָבֶלֵם 2K.2,23; Ez.22,5; Hab. 1,10.

סְּלֶם m. mockery, scorn, derision Jer 20,8.

קלֶםה (= קלֶם (בּקלֶם f. mockery Ez.22,4.

I. (pt. קלע באָבָן) to swing, to sling בּילינה קלע בּאָבָן every one of these could sling a stone Jud.20,16; fig. to expel, to drive away Jer.10,18

Pi. אָלֵע (fut. בָּלֵע) to sling (a stone) 18.17,49; 25,29.

II. to engrave, to carve 1K.6, 29.32 a. 35.

קלע (from קלע I.; אַלע אָל ; sf. אָלְעִים; pl. קלעים (קלעים) m. 1) a sling 18.17,40; אַבני בַּלַע the hollow of a sling 25,29;

stones Jb.41,20, also pl. צּרְנֵי יִּדְיִים 2Chr.26,14.— 2) hanging, curtain (prop. that which swings) בַּרְעֵי the hangings of the court Num.4,26.— 3) = צִּרְעַ fold or leaf (of a door) 1K.6,34..

m. slinger 2K.3,25.

יקליקל (redupl. from לְבָלְיּהְ) adj. light, mean, worthless (of food) Num. 21,5.

יקריש (= Ch. קַלַשׁ) to be thin, whence the next word.

קלשון m. point, prong שָלשׁ הַּלְּשׁוֹן three-pronged fork 18.13,21.

קְבֶּרְ (from קּבְּיה ; c. קְבָּיה; pl. קְבָּיה) f. standing corn, grain in the stalk Deut.23,26.

קריאל pr. n. 1) a son of Nahor Gen.22,21. — 2) name of other persons Num 34,24; 1Chr.27,17.

וֹנְבְּיָ pr. n a place in Gilead Jud. 10.5.

שלים a. קימוש (from קמוש m. thorn, thistle, nettle Is. 34, 13; Hos.9,6.

map to grind (in Ar. to bruise), whence the next word.

תבה m. bruised grain, meal Gen. 18,6; Hos.8,7.

to shrivel up נַּקְמָטְנִי לְעָר דְּנָה and thou hast shrivelled me up, which is a witness against me Jb.16,8.

Pu. 법률한 to be shrivelled up Jb.22,16.

יָקְמֵל (pl. קְמֵל) to wither, to pine away Is.19.6; 33,8.

לְכְבִיץ to grasp, to take Lev.2,2.

קביץ (sf. קביץ; pl. ביקין) m prop. a grasp, hence: a handful ביקין his handful Lev.2.2; און און און און by handfuls, i. e. abundantly Gen.41.47.

to pierce, to prick, whence the next word.

(קבויש (בייש (קבויש) m. thorn, nettle; only pl. קקשונים Pr.24,31.

קן (from בְּבְי; c. בְבָּי; sf. בְּבָּי, בְּבָּי, נְבָּיָלְ pl. בְּבָּיִלְם m. nest Deut.22.6; fig. Jb. 29,18. — 2) cell, room Gen. 6,14.

אָבָּ in Ar. to be red; fig. to burn with zeal (Kal not used).

Pi. אוף (fut. אוף); pt. אוף ; inf. קנא , sf. קנאו , קנאו (קנאו בולא) to art thou zealous for my sake? Num.11,29; וַיִּקְנָא יִי לָאַרְצוֹ and the Lord was zealous for his land Jo.2,18 - 2) to envy, to be envious at (with 📑, 📑 or accus.) וַיַקנאוּ לְמשֶׁה they envied Moses Ps.106,16; אַל־תַקנא בָאִיש DDD envy not the man of violence Pr.3,31; וַיַקְנָאוּ אֹתוֹ פָּלְשָׁתִּים and the Philistines envied him Gen.26,14; וַיִּקנְאָהוּ בָּל־עַצִי־עִרָן and all the trees of Eden envied him Ez.31,9. — 3) to be jealous קַנָּא to be jealous of his wife Num.5,14.- 4) tr. to move

to wrath הַם קנְאוּנִי בְּרֹא־אֵל they have moved me to wrath with that which is not God Dout.32,21.

Hiph. אֹינְהָיֹ (fut. אֹינְהָיִ) 1) to provoke to wrath, to incense בּיֹרָהָ אָהְרֹּ בָּיִרְי they provoke him to wrath with strange gods Deut. 32,16; Ps. 78,58; pt. אַבְּיָרָ which provoketh to wrath Ez. 8,3 (= אַיַרָּבָי).

רָּגָּא Ch. to bny Ez.7,17 (= Heb.

(from جَبَّم) adj. jealous (spoken of God) Ex.20,5; Deut.4,24.

קנאת (c. קנאָתי; sf. קנאָתי; pl. קנאַת) 1) zeal קנאַת יִי צִבְאוֹת the zeal of the Lord of hosts Is 37,32; קנאַת the zeal for thy בּיתָּךְּ אַבְּלְתִּנִי house hath devoured me Ps.69,10; נותור וובשר קנאת־עָם they shall see thy zeal for the people, and be ashamed Is.26,11. - 2) jealousy a spirit of jealousy Num.5,14; קַשָּה בִשָּאוֹל קִנְאָה jealousy is cruel as the grave Cant. 8,6; pl. מְנָחֵת קנָאוֹת an offering of jealousy Num.5,15; חוֹרַת הַקּנָאוֹת the law of jealousies v. 29. - 3) envy, object of envy בָּי הָיא הָנָאַתּר that it is the object איש מרעהוּ of a man's envy of his neighbor Ec.4,4.

מף (פּוּ יַשְׁרָה , קְּנָהְ , קְנָהְ) to procure, to buy, to purchase קינה and he

bought a parcel of field Gen.33, 19; שְׁרוֹת בַּכֶּסֵף יִקנו they shall buy fields for money Jer. 32,44; fig. to repurchase, לְקְנוֹת אֶת־שָׁאַר עַמּוֹ i. e. to recover, the remnant of his people Is.11,11; ...חַבַּית הַבַּית. and the house... shall remain with him that bought it Lev.25,30.-2) to own, to possess the ox knoweth his owner Is. 1,3; אַשֶׁר קֹנִיהֶן יַהַרְגוּן whose (the sheeps') possessors slay them Zch.11,5; of God: קנה the possessor of heaven and earth Gen.14,19; ייַ קַנַנִי רָאשִׁית the Lord possessed me in the beginning of his way Pr.8, 22. - 3) to acquire, to get, to and a וַנְבוֹן תַּחָבְּלוֹת יִקנֶה and a man of understanding shall obtain wise counsels Pr.1,5; קנה־הַב he that getteth intelligence loveth his own soul Pr. 19,8; בְּינָה בִינָה to acquire wisdom 4,7.

Niph. נְקְנָה (fut. נְקְנָה) to be bought, possessed Jer.32,15.

Hiph. הַקְבָּנִי to make one a bondman אַבָּנ some one made me a bondman Zch.13,5 (Eng. Bible acc. Kimchi and others: man taught me to keep cattle; remarkable is the rendering of the Vulgate: Adam is my example, i. e. I am a husbandman like Adam).

(c. קנים; pl קנים, c. קנים) m. 1) stalk Gen.41,5.— 2) reed, cane Is.35,7; חַיַּת קוָה the wild beast of the reeds, i. e. the crocodile Ps.68,31; of the fragrant reed sweet calamus Ex 30,23 קנה בשם or קנה בשוב the sweet cane Jer. 6,20; fig. קְנֶה רָצוּץ a broken reed, i. e. unreliable support 2K.18,21.-3) measuring reed קָנֶה אֶּחָר אֹנֶך one reed long Ez 40,7, more fully בּמְרָה בַּמְרָה Ez.40,3.— 4) balance and they weigh וְבֶּכֶף בַּקְנָה יִשְׁקְלֹּוּ silver in the balance Is.46,6.-וֹאָורעי מָקַנָה תִּשָּבֵר arm-bone וַאָורעי מָקַנָה and my arm shall be broken from its bone Jb.31,22.— 6) arm, shaft (of the sacred candelabrum) Ex.25,31; pl. קנים a. קנים arms or shafts v. 32-36.

Ephraim and Manasseh Jos.16,8 (now Wady Kanah).— 2) a city in Asher Jos 19,28.

אָנָן (בּאָבָּי) adj zealous, jealous Jos.24,19; Nah.1,2.

آבֵרְ pr. n. 1) a descendant of Esau Gen.36,11; gent. ነገር Num.32,12; Jos.14,6 — 3) a descendant of Caleb 1Chr.4,15.

see dei.

וֹלָנִי = 18.27,10 קנִי, which see.

ת (from קוְנֵי , sf. קוְנֵי , m.

וֹרְבֶּל purchase, acquisition וֹרְבֶּל and with all thy acquisition acquire understanding Pr.4,7; בְּבָּוֹ בָּקֵר בִּינְה בִּינְן בָּקּי מִנִין בָּקּי a soul, the purchase of money (i. e. a bondman) Lev.22,11.— 2) possession,

וְלְּכְּלְוֹתְ (Greek kinnamon; נ. בְּבְּלְתְּ חִיּ cinnamon Pr.7,17; Cant.4,14; בְּבְּלְתְּ בּשֶׁבְּ sweet cinnamon Ex.30,23.

to set up, to build, whence in a nest (Kal not used).

Pi. [37 (fut. [37]) to make a nest, to nestle Is.34,15; Ps.104,17.

Pu. קבּן to be nestled הְּבְּרִים thou art nestled in the cedars Jer.22,23.

see PR.

קְרָתְ pr. n. a city in Menasseh Num. 32,42.

קשה same as קשה. which see.

בּבְּיֶר (from בּבְּיִר; pl. בְּיבְּיּרָ) m. 1) divination בּבְיּרָ בּבּבְיּרָ to use divination Deut.18,10; Ez.21,26; by metonymy בְּבָּרִירָ Num.22,7 reward of divination.— 2) oracle, wise sentence Pr.16,10.

마다 (= 발음) to cut off (Kal not used).

Pi. Doip (fut. Doip!) to cut off (fruit) Ez 17,9.

קְּמֶהְ (from הַסְף) f. prop. receptacle, vessel, hence בְּיִלְּהָתְ a scribe's vessel, i. e. ink-stand Ez.9,2.

קְּצִילֶה pr. n. a city in the western part of Judah Jos. 15,44; 18.23 1; Neh. 3,17.

יה אינות (redupl. from אין m. a pricking אור הביה a writing by pricks (on the body), i. e. a mark, a stigma Lev.19,28.

to be hollow, deep (as in Ar.), whence the next word.

קְּעָרָה (c. קְעָרָה; pl. קּעָרָה, c. קּעָרָה, f. bowl, dish Ex.25,29; Num.4,7.

אָרָם (fut. אַבְּאָים: pt. pl. קּבּאָים) to be contracted, congealed, coagulated Ex.15,8; fig. to be settled Ex.15,8; fig. to be settled on their lees (i. e. who are at rest as wine settled on its lees) Zph. 1,12 (comp. Jer.48,11).

Hiph. אֹקְבָּיֹא (fut. אִיבְּבְיֹא) to cause to coagulate, to curdle Jb.10,10.

m. congelation, frost Zch.14, 10 (see quotation under 기구 : 5). 기가 to shrink, to be rolled up (Kal not used).

Pi. 기주는 to roll up; fig. 가기주는 I have rolled up, as a weaver [the thread of] my life 1s.38,12.

יקפור, קפור, קפור, קפור, קפור, קפור

(so called from rolling himself up) Is.14,23; 34,11; Zph.2,14.

קַבְּדָּהְ (from בְּבָּדְה f. prop. shrinking, hence: horror (others: destruction) Ez.7,25.

קפר see קפוד.

1127 (from 127) m. arrow-snake Is. 34,15.

לב) to leap, to dart forward (comp. אָפּן Pi.), whence וֹבָּוּ

(akin to 같을다. 같을다; fut. 같을다.) to draw together, to shut (the hand, the mouth) Deut.15,7; Jb. 5,16.

Niph. וְשְׁבֵּעוֹ (fut. יְשְׁבָּעוֹ) to be gathered in, to die בַּכֹל יִקּפְצוֹן like all others are they gathered in Jb.24,24.

Pi. YER (pt. YERR) prop. to contract oneself, hence: to leap, to spring Cant.2,8.

(from אָצְי, פּלְּצִי, פּלְצִי, פּלְצִיי, פּלְצִיי, פּלְצִיי, פּלְצִיי, פּלְצִיי, פּלְנִיי, פּלְנִיים בּלְבִּה אִין בּלְיִי, פּלְנִים בּלְבִּה אִין בּלְיִי, פּלְנִים בּלְבִּה אִין בּלְיִים פּלְנִים בּלְנִים בּלְנִים פּלְנִים בּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים בּלְנִים פּלְנִים בּלִנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים בּלְנִים בּלִנִים פּלְנִים פּלְנִים בּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים פּלְנִים בּלְנִים בְּלִים בּלְנִים בּלִנִים בְּלִים בּלִנִים בּלִנִים בְּלִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִים בּלִנִים בּלִים בּלִנִים בּלִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִנִים בּלִים בּלִנִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִּים בּלִים בּּלִים בּלִּים בּלִּים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּיִים בּּלִים בּּלִים בּלּים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּלּיִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִים בּּלִּים בּּלִּים בּּלִים בּּלִּים בּּלִּים בּּלִּים בּּלִּים בּּלִּילִים בּּלִים בּּלִילִים בּּלִים בּּלִיבְּיִּים בּּלִּים בּּלִּים בּלִּיּים בּּלּיִים בּּיּלִים בּּיּלִים בְּיּלִייִּים בְּיִּים בּב

end of two full years Gen. 41,1; אָרָ בְּיִבְּיִר, at the end of the days Dan.12,13; אָרָבְיַרְבִייָ it shall speak at the end Hab.2.3; אָרָ בִּירָ Dan. 8,17 and אָרָבְיּרָבְייִ the time of the end.— 3) end of life, death ביי יִי יְרָי וְיִירִי וְיִי וְצִיי וְיִי וְצִיי וְבִיר וְבִיר וְבִי וֹנִי וְצִיי וְבִיי וֹנִי וְבִי וְבִיר וְבִי וֹנִי וְבִי וְבִיי וְבִיי וְבִי וְבִיי וְבִי וְבִי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְייי וְבִייי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבְיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבִייי וְבִיי וְבִיי וְבְיי וְבִיי וְבְייי וְבִייי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִייי וְבִיי וְבִיי וְבִייי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְּייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְּייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְיייי וְבְייי וְבְייי וְיייי וְבְּיייי וְבְייי וְבְיייי וְבְייי וְבְיייי וְבְּיייי וְבְיי

קצוב (fut. קצוב : pt. קצוב, f. קצוב (קצובה)

1) to cut off 2K 6,6 — 2) to shear (sheep) ישְבוּהְ בְּעהֶר הַקְצוֹבוֹת thy teeth are like a flock of evenly shorn sheep Cant.4,2.

בּעֶב' (from אָרָב'; pl. c. בּעָב') m. prop. cut, hence: 1) shape, form 1K 6, 25 (Eng. Bible: size).— 2) end, extremity קּעָב' דְרָים the ends of the mountains Jon.2,7.

קבות (בְּיצוֹת, inf. היבות) prop. to cut, hence: 1) to cut off, to destroy אַנְיִם רֵבִּים בּיִם cutting off many people Hab. 2,10.— 2) to decide, whence אַנְּיִבּ.

Pi קָבְיּת (pt. בְּבְרָים ; inf. אוֹכְיָר ניס cut off קַבְּיָר בְּיִר בְּבִיר בְּבָר בְּיִר בְּבִר בְּּכְיל שׁהָה his own feet, he drinketh (suffereth) injury, who sendeth a message by the hand of a fool Pr.26,6.— 2) to cut short, to diminish בְּבִיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיי בְּיבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיי בְּיִבְייִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייּיי בְּיִייּיי בְּיייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייִייי בְּיִייִייְייִיי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִייי

Lord began to cut Israel short 2K.10.32.

Hiph. הַקְצוֹת (inf. הַקְצוֹת for הַקְצוֹת (conscrape off Lev.14,41 a. 43.

קצוֹתִיו , sf. קצוֹת , c. קצוֹת , sf. (קצוֹתָיו f. 1) extremity, end, border מָקְצֶה at the end (border) of the coupling Ex.26,4; הַצוֹת הַצוֹר the ends of the earth Is.40,28; קצות בּשְׁמֵים the ends (quarters) of the heavens Jer. 49,36; לַתְקוּפְתוֹ עַל־ and his (the sun's) circuit is unto their (the heavens') ends Ps.19,7; fig. קצות דַּרֶבְיוֹ the ends of his ways Jb.26,14 (Eng. Bible: part of his ways; comp. בְּצֶר 2).-2) extent, the whole, whole number מָקצוֹתָם from their whole number Jud. 18,2 (others: from their borders, coasts); מָקצוֹת הַעָּם from among all the people 1K. 12,31 (Eng. Bible; of the lowest of the people).

קצר (c. קצר, sf. קצר, pl. c. קצר, sf. פון אינים און פון אינים און פון אינים קצר, אינים קצר, אינים לבנעו פון בנגל the end of the border Gen.47,21; אינים לבנעו מקצר, from every end Jer.51,31, אינים לבנעו מקצרו every one for his gain, from every end (i. e. from all quarters) Is. 56,11.— 2) end, expiration (of time) פון אינים און אינים און אינים a part of the people Num.

22,41; אָפֶּס בְּקְצָהוֹּ תְרְאֶה thou wilt see only a part of them 23,13 (opposite לל all).

m. end אין קצָה לְי there is no end to Is.2,7; Nah.2,10.

קּצְּוֹת (בּיְצִּוֹת; only pl. קּצְּוֹת) f. end, extremity Ex.38,5; ישָׁבֵּי קִצְּוֹת they that dwell in the extremities, i. e. in the uttermost parts Ps.65,9; sf. קצוֹתָיו Ex.37,8 a 39,4 Ktib, for which Kri has קצוֹתִיוּ.

תנה m. black cumin Is.28,25 a. 27.

קצין (from אָרָ בּ: c. אָרָ: pl. c. יְצִיבָּי, sf. קּצִיבָּי) m. prop. a decider, judge, hence: 1) magistrate, ruler Jud.11,6.— 2) chief, captain (of warriors) Jos.10,24.— 3) prince Pr.6,7.

קציעה (pl. קציעות) f. 1) cassia (an aromatic bark) Ps.45,9.— 2) pr. n. one of Job's daughters Jb 42,14.

קצִיר (from קצִיר; c. קצִיר, sf. קצִיר; pl. sf. קצִיר, m. 1) harvest, reaping Gen.8.22; 30,14; concretely: harvester קצִיר קקה as when the harvester gathereth the standing-corn Is.17,5.— 2) harvest, cut grain, crop Lev.19,9.— 3) harvest-time Jer.8,20, for which also רַצִּי דְצִיר בּאָרָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאַ

אָבֶי (same as בְּצָיק) to cut off (Kal not used).

Pu. $\mathcal{V}_{\mathcal{A}}^{\Sigma}$ to be shaped into angles; only pt. f. pl. $\mathcal{V}_{\mathcal{A}}^{\Sigma}$ as n. angles, corners Ex.26,23.

Hiph. הָקְצִישָׁ (fut. יַקּצִישָׁ) to scrape off Lev.14,41.

Hoph. אָקְצַעִיק same as Pu; only pt. f. pl. אָקְבָּעִיק as n. angles, corners Ez.46,22.

ן (fut. קֹצְרְ; pt. קֹצִרְ; inf. קֹצְרְ)

1) to cut off, to pluck off (= בַּצְרָ),

whence קּצְרְ, 2 and קּצְרְ .— 2) to

be angry, wroth Gen.14,10; Num.

16,22; Zch.1,15.

Hiph. קּיְצְיּך (fut. יְיִבְצִייּן; inf. קּיִצְיִּן; inf. קּיִצְיִּן) to provoke to anger Deut. 9.8; Zeh 8,14.

Hithp. নুমুনু to fret oneself, to become enraged Is.8,21.

קַבָּיָרָ, וֹשְּבָּרָ, sf. יִּבְיָּרָ, and קּבְּיִרָּ, וֹשְּבְּרָ, m. 1) fragment of wood, splinter (from אַבְרָ 1; acc. older interpreters: foam, fig. from אַבְרָ 2) בְּיִבְּי בַּיִרָם (בַּיִּבְּי בָּיִרָם בַּיִּבְּי בַּיִרָם בַּיִּבְּי בַּיִרָם הַבְּי בַּיִרָם בַּיִּבְּי בַּיִרָם הַבְּי בַּיִרָּם בַּיִּבְּי בַּיִרָּם בַּיִּבְּי בַּיִרָּם בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בּיִּבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבְיים בּייִבְּי בְּיִבְּיים בּייִבְּי בְּיִבְּים בּיוֹי בְּיבְיים בּיוֹי בְּיבְּיבְיים בּיים בּייבְיים בּיים בּיים בּייבְיים בּיים בּיים בּייבִים בּיים בּיים בּיים בּייבְיים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּ

קְצֵהְ Ch. (=Heb. קְצֵהְ 2) to be angry, wroth Dan.2,12.

ቫኒር Ch. (= Heb. ቫኒር 2) m. anger, wrath Ezr.7,23.

(from קּנְבּה) f. plucking off, stripping off, barking שָׁם וַּפְּנִי he hath laid לְשׁמָּה וֹתִאֹנָתִי לִקְצָּבָּה my vine waste, and barked my fig-tree Jo.1,7.

יל (בּיִלְיּבְיּלְ : pt. p. יְלְצִיּלְ) to cut off Deut.25,12; pt. p. pl. c. אָבּיל פּיִלּיה who have the locks of their hair cut off Jer.9.25 (see also under אַבָּיבָּ).

Pi. אָבְי מִנְינִי (fut. אָבְיִי 1) to cut off Jud.1.6. — 2) to cut up, to cut asunder, to cut in pieces בּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייבְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְ

Pu. [기월급 (pt. 기월급환) to be cut off Jud.1.7.

יקצין Ch. = Heb. אָצַין (Peal not used).— Pa. אָצַין to cut off Dan. 4,11.

קצר (fut. קוֹצר, pt. קצֹר, pt. קצֹר, pt. קצֹר, pt. קצֹר, inf. קצַר, קצֹר, inf. קצַר, קצֹר, inf. קצַר, sf. קצַר, to cut, to mow, to reap Is. 17,5; יקצַר, קצַר, בּם אָרִיקְבִים אָרִיקְצִיר, and when ye reap the harvest of your land Lev.19,9; fig. וֹקצַרְהוּ אָקַל יִקְצַרְהוּ they that sow wickedness, reap the same Jb. 4,8; pt. קצֹר יִיקְצִרְהוּ 4,8; pt. קצֹר יִיִּרְרָהוּ 9,21.

קצר (akin to קצר; fut. קצר; once קצר, קצר; once קצר, קוקצר, pr.10,27 for הָקצרְנָה; pt p. קצר to be short, shortened Pr. 10,27; בְּיַבְּיִל מִהְשְׁהָרֵע; the bed is shorter than that a man can stretch himself Is.28,20; figurative

expressions: קְצְרֶוֹק my hand is short, i. e. I am powerless Num. 11,23;Is.50,2;קצְרָה וֹחָי ,קצְרָה וֹחָי ,קצְרָה וַבְּיּשׁי ,קצְרָה וֹחָי , קצְרָה וֹחָי , קצְרָה וֹחָי , grieved Jud.16,16; with קוֹר because of Num. 21,4; Jud.10,16; Zch.11.8.

Pi. নুমুন to shorten Ps.102,24.

Hiph. הַקְצִיר to shorten Ps.89,46.

ר. (c. רְצָהְ f. 1) end Dan. 4.31.— 2) the whole אָן בְּרָ וֹיִהְ of the whole, i. e. partly Dan 2,42. [from רְבָּר וֹיִה p. בְּרָר adj. cold, cool Jer.18,14; Pr.25,25; fig. רְנָה בָּרַר רְבָּר

of a quiet spirit Pr.17,27 (Kri) excellent).

קֹר (from קֹרֵבְ) זה. cold Gen.8,2. קֹר see קֹר.

קוֹרא , קרא . יוקרא ; pt. קרא, קוֹרא, וות קרוא , c. קראים ; pt. p. קראים , pl. קרא: קרא, קרא, יקרא, imp. קרא, pl. ; inf. קראת, קראת, sf. יקראת) 1) to cry (of men or animals) Gen.39, 14; Is.51,1; קוֹל קוֹתא בַּמִּרְבֵּר the voice of him thath crieth in the wilderness 40,3; לָבְגֵי עוֹרֶב אֲשֶׁר to the young ravens which ery Ps. 147.9; with בי to ery on account of Deut. 15,9; with accus. of the object: חַמַם וַשֹׁר אָקרָא I cried because of violence and spoil Jer. 20,8. - 2) to proclaim, to announce קרארואת בַּגוֹיִם proclaim ye this among the nations Jo.4.9; סַלֵּא צוֹם to proclaim a fast 1K.21,9; קבא דרור to proclaim liberty Lev. 25,10; Jer. 34,15. -- 3) to call, to summon, with accus. Gen. 27,1; with לָד, אָל Lev 1,1; Jud. 16, 25; fig. of calamities: בְּרָא יִי בְּרָעָב the Lord hath called for a famine 2K.8,1; נאָקרָא חֹרָב עַל־הָאָרֶץ and I called for a drought upon the land Hag.1,11.- 4) to call upon, to invoke (especially God), with accus. Gen. 27, 1, or with 58, -? Ps. 4, 4; 57, 3; בַּיִּם בּיִּם to call upon the name of the Lord Gen.4,26. - 5) to call together, to convoke Gen.41,8; 877 to call a solemn assembly Jo.1, 14. - 6) to invite, to bid (with -? or accus) 1S.16,5; 1K.1,9; to invite to peace (to offer peace) Deut.20,10; Jud.21,13; pt. p. קרוא invited Est.5,12; בראש at the head of the invited guests 1S.9,22 - 7) to call, to name (with accus. or בַּוֹלֶת הַ אָת הַ מתיף and thou shalt call thy walls Salvation Is.60,18; קשום the darkness he called Night Gen.1,5; בְּלֵא שׁבוּ t) call, i. e. to give, a name Gen. 30, 6; to call by name, to appoint Ex 31,2; also without Dus וא.41,4 a. 9; 49,1; hence: קרוּאֵי the named (appointed) ones of the congregation Num.1.16 .-8) to make known, famous ধনুটা and let thy name become famous R.4,11.- 9) to pronounce, to read Is 34,16; 37,14; בַבָּב בַּבָּ to read in the book Neh 8.8.

ר. אָלְרָא (pt. אָלְרָא) to be called,

named Is.65,1; impersonally יקבָא שׁמְחַבְּשׁ חְבָּשׁ and men shall call thee a new name 62,2; pt. sf. מְקֹרָאָי my called one 48 12.

אָקְרָא: pt. f. pl. אָקְרָיּ iI. (בְּקְאָרָּ fut. אִקְרָיִי : pt. f. pl. הַרְאָרָי : pt. f. pl. הַרְאָרָי : pt. f. pl. to happen יְבְּיִבְּי וּשְׁרַ הַבְּיּ fear came upon me Jb.4,14; ווּ אָבוֹי בְּיוֹי בְּיִבְּי בְּיוֹי וְבִּי בְּיִבְּי בְּיוֹי וְבִּי בְּיִרְ בְּיִבְיי וּ נְבִיי בְּיִבְיי בְּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בּיביי בּ

אנקרא אָרָיָן (fut. אַרָרָא ; inf. אַרָרָא to encounter, to meet with, to happen, to chance ישָׁם נִקרָא אִישׁ בּקרָא מִישׁ and there happened to be a worthless man 2S.20,1; אַרְיִּג בְּקרֵיִא נִקרָא עָרִינוּ נִקרָא נִקרֵי, יַבְּיִרָּא נִקרֵי, יַבְּיִרְי בִּיְרָא יִבְיִי נִינְירָ נִיבְרִי נִקרָא יִבְירִי נִקרָא נִקרִי, יַבְיִרְי נִקרָא יִבְירִי נִקרָא נִקרִי, יַבְיִרְי בִּיִרְי בִּיִרְי בִּיִרְי בִּיִרְי בִּיִרְי בִּיִרְי בְּיִרְי בִּיִרְי בְּיִרְי בִּירְי בְיִרִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרִי בְּיִרְי בְיִרִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרִי בְיִרְי בְיִרִי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְיִרְי בְּיִרְי בְּיִר בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִר בְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְייִיי בְּיי בְּייי בְּיִיי בְייי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייי בְּייי בְייי בְיייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְיייי בְּייִייִיי בְּייי בְיייייי בְּיייי בְיייִיייי בְּיי

Hiph. אֹהָם (fut. ap. מיַבְרא (fut. ap. יַבְּרְאָר) to cause to happen, to let befall בּקַרָא אֹהָם אָה בָּל־הַרְעָה and thou hast caused all this evil to happen to them Jer.32,23.

자구 Ch. (fut. 지구 a. 고고 1) to cry, to call Dan.3,4.— 2) to read Dan.5,8.

אָרְהָ (from אָרְהָ I.) m. prop. crier, hence: partridge (others: cuckoo) 18.26,20; Jer,17,11 (see quotation under רְבָּבֹ

קרָאת (prop. inf. of קרָאת) f. encounter, meeting; only with מליר, as adv. 1) towards, to meet הַּתְּבְּאת לַיִּבְיּאת לַיִּבְיּאת הַ to meet him Gen.29,13; c. קרַאת לַיִּבְיּאת to meet his father-in-law Ex.18,7.— 2) opposite, against איש בְּתְרוֹ לְּקְרֵאת רַעְּבְיּה לְּרֵאת רַעְּבְרָה לְרָבְאת בַעְרָבָה מְעַרְבָה לְרָבְאת בַעְרָבָה מְבִרְבָה לְרָבְאת בַעִּרְבָה army against army 1S.17,21.

Niph. First to be brought near, to come near, to approach Ex. 22,7; Jos.7.14.

intr. to be very near, to be ready בּי בַּרְבוּ לְבוֹית for they are ready to come Ez.36.8.

קרב pt. of קרב, which see.

Ch. (pl. קרבו) to draw near, to approach Dan.3,8; 7,16.

Pa. 그 [fut. 그] to offer (a sacrifice) Ezr.7,17.

Aph. בּקְרָבְין (pt. pl. יְבִּקְרָבִין 1) to cause to come, to bring near Dan.7,13.— 2) to bring, to offer a sacrifice) Ezr.6,10.

קְרָב (from קָרֵב) m. encounter, battle, war 2S.17,11; Ps.78,9; בָּל בְּלֵי weapons of war Ec 9,18; pl. הַרָבְה הַרְבָּה Ps.68,31 (but see קְרָב'ה).

קרב Ch. same as Heb. Dan.7,21.

body: אל־קרבנה within them (i.e. in their stomachs) Gen.41,21; ויתרצצו and the children struggled together within her (i. e. in her womb) Gen.25,22; the inward parts of a person as the seat of life, of feeling, of the heart, of the mind, etc.: 그만지고 and the soul נָפָשׁ־הַיֶּלֶד עַל־קּרְבּוֹ of the child came into him again ותּגִחַק שַּׂרָה בִּקוֹבָה and וַתִּצְחַק שַׂרָה Sarah laughed within herself Gen. 18,12; אָרָבּי לָקִיר חָרֶשׁ my inward parts [groan] for Kir-haress Is. 16,11; לְבִּי בָּחָרָבִי my heart was hot within me Ps 39,4; קרבם בַּתִּימוֹ their inward thought is, that their houses are to be for ever Ps 49,12 (acc. Targ. and Sept. = בַּל־קַרָבַי; hence pl. בַּל־קַרָבַי all my inward Ps.103,1 (parallel to المرابع middle, midst in the midst of my house, i. e. within my house Ps. 101,2; בַּקְרֶב הַאָּרֶץ in the midst of the land, i. e. in the land Gen. in the midst בַּקְרֶב הַלְּנַעַנְי of the Canaanites, i.e. among them Jud.1,32; שַׁנִים in the midst of the years, i. e. within the years Hab.3,2; בְּלֶּבֶב from the midst, away from (after verbs of removing, like בָּרַת, הָמִיר , הָמִיר (בָּעַר, הָמִיר , בָּעַר): and וִנְכָרֵת הָאִישׁ הַהוּא מְקֶּרֶב עַפוּוֹ that man shall be cut off from among his people Lev.17,4; בַּעַרָה and thou shalt put בְּרָע מְקּוֹבֶּהְ the evil away from the midst of thee Deut.13,6.

קרָבָּה (c. קּרָבַּת) f. a drawing near, approach קּרָבָּת a drawing near to God (acc. Stb.: approach of God, divine favor) Is.58,2; Ps. 73.28; here acc. Stb. belongs pl. אַרָבָּוֹת יָחַפְּצוֹן who desire approaches, i.e. friendship Ps.68,31 (comp. Is.58,2).

יקר (c. קּרְבָּן, sf. קּרְבָּן) m. offering, sacrifice Lev.1,2; Num.7,13; 28,2; pl. sf. קרְבָּגִיהֶם fer קּרְבָּגִיהָם Lev.7,38.

ייי, (= בְּוֹבְּן) m. offering Neh. 10,35. (בְּנַת (בְּנַת) to cut, whence the next word,

מרְדְּםׁ (sf. מְרְדְּםׁים; pl. בְּרְדְּמִים and בְּרְדְּמִים m. axe Jud.9,48; 18.13, 20 a. 21; Ps.74,5.

קרה I. (fut. קרה, ap. בקרה; pt. f. pl. קרת (קרת) 1) to encounter, to meet (of an enemy), with accus. าะห who met thee by the way Deut.25,18.— 2) to happen, to chance, to come to pass (of good or evil), with accus. מְקְרֵה one event hap- אֶתְר וֹלְּכָה אָת־כָּלָם peneth to them all Ec-2,14; הֵיקרָה whether my word shall come to pass unto thee Num.11, בַּיָבֶר מָקָרֶהָ חָלְפַת הַשְּׂנֶה 23; *intr*. בַּיָבֶר and the acceident happened לבעו to her, that it was a part of tho field belonging unto Boas R.3.2.— 3) to befall, with אַשֶּׁר וִקְרָה: לְ־ אַלְעַקּדְּ what shall befall thy people Dan.10,14; with accus. מקרת אֹתְם all that befell them Gen.42,29.

Hoph. אַרְהָ (imp. אַרָה) 1) to cause to meet, to let happen Gen. 24.12.— 2) to make ready, to appoint Num.35,11 (Fuerst: to erect, from אַרָה ווֹ.).

קרָה II. (= אָרָ II.) to strengthen (Kal not used).

Pi. קָרָה (fut. יְקָרֶה; pt. מַקְרָה; מַקָּרָה; pf. מַקְרָה; inf. חַקָּרָה; to lay beams, to frame, to build הַמָּה הַרְּהּהּ they have laid the beams thereof Neh.3.3; to frame the houses 2Chr.34,11; בַּמַיָר בַּמַיִר who frameth of the waters his upper-chambers Ps.104,3,

רקה (כ. קרה) m. accident, occurrence מְבְּהָה לִיבְה because of an accident by night (pollution)
Deut.23,11.

קוֹרָה see קֹרָה.

קרוב , ק

the Levites: אַקרבי אַקרי I will be sanctified in them who are near me Lev.10,3; of Israel: בַּעַ בּבוֹ a people near to him Ps.143, 14. — 2) near, ready, inclined בַּבוֹרְבֹּלִי בְּעַבּעֹי

קרה (fut. קרָה; imp. f. יְקְרָה) to shear, to make bald Lev.21,5, Mic. 1,16.

Niph. וְלְחָבֶר (fut. בְּחָבֶר) to be shorn bald Jer.16,6.

Hiph. דְקְרִים to make fald Ez. 27,31.

Hoph, ਸੜ੍ਹਾੜ੍ਹ (pt, ਸੜ੍ਹਾੜ੍ਹ) to be made bald Ez.29,18.

קרה pr. n. m. 2K.25,23.

הַקְבָּ (from הַבְּיִ) adi. bald (on the hinder part of the head), different from בּוֹלָ Lev.13,40; 2K.2,23.

תקבי (from הבי to smooth; sf. הביבי m. 1) ice Jb.6,16; 37,10; of hail Ps.147,17; hence: cold Gen.31,40; Jer.36,30.— 2) crystal (on account of its resemblance to ice) Ez.1,22.

אָרָתְּהָ Ktib Ez.27,31 for הְרָהָ, which

התְּחָבְ (from מְבָּי, sf. אָתְּחָבְ) f. baldness (at the back of the head)
Lev.21,5; Is.3,24; once same as
מַבְּבּ (which see) Deut.14,1.

(at the back of the head) Lev. 13,42. — 2) a bare spot (on the inside of cloth) Lev.13,55. — See also חַבַּבוֹ.

קרי (from קרָר, I.; מְלָר, m. encounter, opposition; as adv. בְּלָי יבוֹי to walk contrary to one, to oppose him Lev. 26,21; קרי to act with furious opposition v. 28.

נְרִיאָ (from קְּרָא I.) adj. named, selected; only pl. c. אָרוּאָי (Ktib for אָרוּאִי) Num.1,16 and אָרוּאָי 16,2.

קריאָה (from אָרָהְ I.) f. calling, proclamation Jon.3,2.

קרות קרה נוו ליבות to build; c. קרבת (קרבת) f. 1) city, town Deut. 2,36; 1K.1,41; more frequently in poetical style for עיר Num. 21, 28; Is.25,2; קריה נאַכוּה the faithful city (Jerusalem) Is. 1, 21; בְּרֵיַת the city of our assemblies 33,20.- 2) in compound names of cities: מְרַבַת אַרְבַע ancient name of Hebron Gen 23,2; Neh. a city in Judah, usually called קרַת יִעָרִים (which see below) Jos.15,60; 18,14. c) קרות חָצוֹת a city in Moab Num 22,39. d) קריה יְעְרִים a. קרות עָרִים see under יְעָרִים 3. e) קרות פנה (palm-city) in Judah, west of Hebron Jos. 15, 49, also called קְרֵית מָּבֶּר (book-town) Jud. 1,11, or דָּבִיר Jos. 15, 15.

רְּדְיָּהְ Ch. (def. אָרְיִהְ) f. city Ezr. 4,10 a. 12.

קריור (קרי אין די אור. א. 1) a city in Judah Jos. 15,25.— 2) a city in Moab Jer. 48,24; Am. 2,2.

אַרְיַת see קרִיַת.

תְרְיָתְים (du of קְרְיָתְים) pr. n. 1) a city in Moab, which came into the possession of Reuben Num. 32,37; Jos.13,19; it was later retaken by the Moabites Jer.48,1; Ez.25,9.— ك) a city in Naphtali 1Chr.6,61 (בּוֹלָקְיִן Jos.21,32).

בּרָבְ (fut. בְּרֵבְּ עִוֹר (fut. בְּרֵבְּ עִיוֹר (fut. בְּרֵבְּ עִיֹר (fut. בְּרֵבְּ עִיוֹר (fut. בְּרֵבְ עִיוֹר (fut. בְּרֵבְּ עִּבְּיוֹ (fut. בְּרָבְּעָבְּיוֹי (fut. בְּרֵבְּעִבְּיוֹ (fut. בְּרֵבְּיִבְּיוֹ (fut. בְּרֵבְּיִבְּיוֹ (fut. בְּרָבְּיִבְּיוֹ (fut. בְּרָבְּיִים עִינִים (fut. בְּבְּיבְּיוֹ (fut. בְּרָבְּיִים בּיִּבְּיוֹ (fut. בְּרָבְּיִים בְּיִים עִּיִים (fut. בְּרָבְּיִים בּיִּבְּיוֹ (fut. בְּבְּיבְּיִים בּיִּבְּיוֹ (fut. בְּבְּיבְּיִים בּיּבְּיוֹ (fut. בּבְּייִים בּיִים בּיִים בּיּבְּיים בּיִּבְּיִים בּיּבְּיים בּיִים בּיּבְּיים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּי

1) acc. Ges. to strike, to push, whence popular.— 2) den. from popular rays, to shine Ex. 34,35.

Hiph. הַקְרוֹן (pt. מְקְרוֹן) to put forth or have hours שור פֶּר מַקְרוֹם an ox or bullock having horns and hoofs Ps.69,32.

תְּכֶּן Ch. (def. בְּרָנָא) horn Dan.3,5; du. קרָנָן 7,8.

manufacture (paint-horn) pr. n. a daughter of Job Jb.42,14.

to bend, to bow down Is.46,1 a. 2 (hence בְּרָםֹל).

קרָס (only pl. קּרָסְיֹם, c. יקּרָסָיֹם) m. a hook Ex.26,6 a. 11.

קרם pr. n. m. Ezr.2,44 = קרם Neh.

לקסל (from קבס with formative ל, like בְּרְסֹל ; נְבְעָל ; conly du. בְּרְסָל ; sf. בְּרָסְלֵי m. knuckle, joint Ps. 18,37.

קרני (יוברע : יְלְרֵעִים : pt יְלְרַעִים : pt. יְלְרָעִים : pt. יְלְרָעִים : pt. יְלְרָעִים : יִּלְרָעִים : יִּלְרָעִים : יִּלְרָעִים : יִּלְרָעִים : יִּלְרָעִים : imp. pl. imp. i. c. to rend the eyes with paint, i. c. to make them look wider Jer.4, 30; with יְבָּי וֹלְרָבְּי מִעְלֵיךְ : to tear out Lev.13, 56; fig. יְלֶרֶע יִּלְרָבְּי מִעְלֵיךְ : will rend the kingdom from thee

1K.11,11.— 2) to cut Jer.36,23; hence: to cut through (windows) 22,14.— 3) fig. to tear, to slander אַרָעוֹ בְּיִלוֹ they did tear (i. e. slander) me, and ceased not Ps. 35,15.

Ni h. 기급: (fut. 기급:, 맛그룹:; pt. 기급:) 1) to be rent (of garments) Ex.28,32.— 2) to be torn to pieces, to fall to pieces (of the altar) 1K.13,3.

ֶּקְרָעֶׁים (only pl. קּרָעָים) m. piece, rag, tatter 1K.11,30; Pr.23,21.

לין (fut. יְלִרְיִי, pt. יְלֵהְיִי) 1) to cut, to tear, hence יְלֵהְיִי, בּעוֹנִה 2) to open up, to open wide מַלְיִי עִינִּים to open up the eyes, to wink Pr.10, 10, also בְּרִי בְּעִינַה to wink with the eyes Pr.6,13; בְּרִי שִׁבְּחֵוֹם to open the lips wide, i. e. to scoff Pr.16,30.

Pu. γ is to be torn, ripped (of elay) Jb.33,6.

רָרֶ, m. destruction Jer.46,20.

Ch. (def. אָלְנְי ; pl. יְבְיְלְי , sf. יבְיְלְי , בּוּרְצִיהוֹ , בּוּרְצִיהוֹ , בּוּרְצִיהוֹ) m. what is cut off, a piece; only fig. ייי to eat the pieces of one, i. e. to slander him Dan.3,8; 6,25.

נקע (acc. some from אבן to stretch, to extend) m. 1) bottom בורע הוף the bottom of the sea Am.9,3.— 2) ground, floor 1K.6, 15; also of the ceiling: אבורים from floor to floor, i.e. from the floor to the ceiling 7,2.—

3) pr. n. a place in the south of Judah Jos. 15,3.

קרקר pr. n. a place beyond Jordan Jud 8,10.

in Ar. to split off, whence the next word.

 $^{\circ}$ קרָשׁ (בְּרָשׁי $^{\circ}$, אָרָשׁי $^{\circ}$, אַרָשׁי $^{\circ}$, בּרָשִׁי $^{\circ}$, בּרָשִׁי בּרָשִׁי בּרָשִׁי בּרָשִׁי בּרָשִּׁי בּרָשִׁי בּרָשִּׁי בּרָשִׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָשִּי בּרָשִּׁי בּרָשִּׁי בּרָּשִׁי בּרָשִׁי בּרָּבָּי בּרָשִׁי בּרָּבָּי בּרָשִׁי בּיִּבְּישִׁי בּרְשִׁי בּרָשִׁי בּישִּי בּרָשִׁי בּישִּי בּרָשִׁי בּישִּי בּרְשִׁי בּיּישִׁי בּרְשִׁי בּרְבָּישִׁי בּרְשִּי בּרְשִׁי בּייִּי בּרְבָּישִׁי בּרְבָּישִׁי בּרְבָּישִׁי בּיּבְּישִּי בּרְבִּישִׁי בּרְבִּישִׁי בּיּבְּיּישִׁי בּרְבִּישִׁי בּיּיבְּישִּי בּייִּיי בּיּישְׁיִי בּיּיִּיי בּיּישִׁי בּיּישִּי בּייִּיי בּייִיי בּייִּיי בּייִּיי בּייִיי בּייִּיי בְּיִּישְׁייּייּייִי בּיּייּייִּיי בְּיייּיִי בּיּייִי בּייִּיי בּייִיי בּייִּייּי בּייִּיי

קְרֶתְ (בּוְרָיָה (בּוְרָיָה f. city, town Pr.8,3; Jb.29,7.

קרה. n. a place in Zebulun Jos. 21,34.

רָבְשׁׁישׁ (from יַבְּשׁׁיִבְּ) m. straw, stubble, chaff Ex.15,7; Is.33,11; Jb.13,25.

אָשֶׁהְ (בְּשְׁבְּרָ) to be thick, whence the next word.

אָרָים (only pl. הְיָּאָיה) m. cucumber, gourd (so called from its lumpiness) Num.11,5.

בְּשְׁבֵּ (fut. בְּשְׁבֵּי) to listen, to hearken Ex.32.3.

 הְלְשִׁיב בְּשֶׁיב בּבּקְשֵׁיב הּבּקְשֵּׁב הַבּקְשֵּׁב הַבּקְשֵּׁב הַבּקְשֵּׁב הַבּקְשֵּׁב הַבּקְשֵּׁב הַבּקּשָּׁב הַבּקּשָּב הַבּקּשָּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקּשִּׁב הַבּקשׁיב הַבּקשׁב הּבּקשׁב הבּבּשׁב הּבּקשׁב הבּבּשׁב הבּבּע הבּבּשׁב הבּבּשׁב הבּבּע הבבּבּע הבב הבּבּע הבב הבבּע הבבּבע הבבּבע הבב הבּבּע הבב הבבּבע הבב הבבּבע הבביב הב

בְּשֶׁבָּת (only f. בְּשֶׁבָּט adj. attentive Neh.1.6 a. 11.

בְּשְׁבוֹת (only pl. f. קשָׁבוֹת) adj. same as בְשָׁבוֹת Ps.130,2.

ה a. הכף acc. Fuerst: to receive, to keep, whence הביף, and the next word.

קשָּׂה or קשָׂה (pl. קשָׂה, c. קשָׂה, sf. קשׂה, f. cup, can Ex 25,29; 37,16; Num 4,7.

Niph. גְּקְשֶׁה (pt. נְקְשֶׁה) to be hard oppressed Is.8,21.

Pi. קְּשָׁהְ (fut. מְשָׁהְ, ap. יָבְשָׁי, to have hard labor (in bearing) Gen.35,16.

Hiph. בְּקְשָׁה (fut. בְּקְשָׁה , ap. בְּקְשָׁה; pt. בְּקְשָׁה; inf. בְּקְשָׁה) 1) to stiffen, to harden (the heart, the spirit) Ex.7,3; Pr 28,14; Deut. 2,30; ערף to stiffen the neck,

i. e. to be obdurate Jer. 19, 15; 2Chr.36,13 as intr. בְּיִבְּהָשָׁה בַּרְעָה מַרְעָה שׁרְשִׁה שׁרְשִּׁה שׁרְשִּׁה שׁרְשִּׁה שׁרְשִּׁה שׁרְשִּׁה שׁרְשִּׁה שׁרִשְּׁה אַתרּעְבוּנוּ when Pharaoh hardened himself against letting us go Ex. 13,15.— 2) to make hard, grievous הַּקְשִׁיה אָתרּעְבוּנוּ he made our yoke hard 1K.12,4; הַּשְּׁיִרְ לִּשְׁאוֹל thou hast made hard in asking, i. e. thou hast asked a hard thing Ex.13,15.— 3) to have hard labor (in bearing) Gen.35,17.

קשר (e. קשר ; pl. קשר, e. שרה; f. הַבֶּיבָ, c. קיבה, pl. קישה m. 1) hard, difficult הַנְבֶר הַקְשָׁה hard cause, difficult matter Ex.18,26.-2) hard, severe, cruel, fierce, rough and the man was hard, וְהָאִישׁ קַשֶּׁה cruel 1S.25,3;בָּב hard-hearted Ez.2,4; בינה קייה cruel bondage Ex. 6,9; הַבְּיָהָ הֹפְרָהָה fierce battle 2S. 2, 17; הַשְּׁה a hard (i. e. grievous) vision Is. 21, 2; קיבה jealousy is cruel as the grave Cant. 8, 6; f. קָשָׁר, as adv. roughly Gen. 47, 7; 2Chr.10,13; as n. ביב hard thing, something severe Ps. 60,5.- 3) stiff, obdurate, obstinate Is. 48,4; קשה־ערף stiff-necked Ex.32,9; קשה־ערף stiff of face, i. e. impudent Ez.7,3.— 4) strong, violent inin his violent storm Is.27,8.— 5) hard, sad, grievous משה השה whose lot is sad, who hath hard luck Jb.30,25 (see Di).

קשום Ch. m. truth Dan.4,34; מָן מון truly 2,47.

קשׁת (akin to קשׁת) to be hard (Kal not used).

Hiph. אַקְישִׁים to harden (the heart) Is.63,17; בְּיִיהָ בְּיִיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בְּיִיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בְּיִיהְ בִּיִּיהְ בִּיִיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בִּיִּיהְ בְּיִיהְ בְיִיהְ בְּיִיהְ בְּיִיּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיּיִים בְּיִים בְּיוּבְיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּים בְּיוּבְיבְּיוּבְיים בְּיוּבְיים בְּיוּיבְיים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְייוּים בְּייבְים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיוּיבְים בְּיוּבְיים בְּיבְיבְיוּים בְּיוּבְיים בְּיבְיבְיים בְּיוּבְיים בְּיבְּיבְיבְים

משט acc. Ges.: to weigh justly, whence the next word.

אָמֶה a. מְשְׁהְ m. justness, truth אַמְרֵי אָמֶה the justness, the sayings of truth Pr.22,21; מְפָּגֵי because of the truth Ps.60,6.

קשמ (= קשמ to weigh, to weigh out, whence the next word.

duration Deut.9,27.

pr. n. a place in Issachar
Jos.19,22 (= יקוני 1Chr.6,57).

קשָׂקשֶׁת (pl. בְשִּׁקשָׁת , sf. קשִּׁקשָׁת (pl. בַּשְּׂקשָׁת) f. scale (of a fish, of a coat of mail) Lev. 11,9; Ez. 29,4; שָׁרִיוֹן a scaled coat of mail 1S. 17,5.

 is bound to his (the lad's) soul Gen.44,30.— 3) to conspire against (with עָל 18.22,8; 2K.10,9; pt. pl. conspirators 2K.15,31.

Niph. אַפָּעָר (fut. אַיָּרָר) to be bound or fitted together (of a wall) Neh.3,38; fig. to be bound, united (in love) 1S.18,1.

Pi. קשר (fut. בְּיַבְיּרִים, 2 sing. sf. (קבִיּרִים) ווּ to bind, to unite Jb. 38,31.— 2) to bind about 1s.49,18.

Pu. אַשְּׁרוֹת to be strong; only pt. f. pl. מְקְשְׁרוֹת strong (of sheep) Gen.30,41.

Hithp. הָּלְבֵּוֹשֵׁר to conspire (with אָל against) 2K. 9, 14; 2Chr. 24,25.

קשֶׁר (הְשִּׁר *sf.* קשֶׁר) *m.* conspiracy 2S.15,12; 2K 11,14.

(only pl. sf. קּשָׁרֶבָּ) m. prop. band, hence: attire, ornament Jer. 2,32.

לשש to cover, whence by redupl.

تَاتِين to assemble, to gather themselves Zph.2,1.

Pi. קלששׁ (pt. מְלְשִׁשׁ, f. קּלְשְׁשׁ, to gather, to collect Ex.5,7 (straw); Num.15,2 a. 1K.17,10 (wood).

Hithp. הָּרְקְשִׁישׁ to gather themselves Zph.2,1.

קיְתָרֹם m. bowman, archer Gen.21,20. קיתָרֹם see קַּתְרֹם.

ראש (באש the twentieth letter of the alphabet, called Resh ביש (באש (באש הביש) head, because of its original resemblance to the form of a head; as a numeral = 200.

רְצֶּהְ (fut. הְצֶּהְ, ap. א בְּרָ, with 1: א בְּבֹב, seldom וַנְּרָאָה 1S. 17, 42; בַּגָּה, אָרָאָה 1, זְאָרָא, אָרָאָה; pt. בְּרָ, רֹאָה, they who see the king's face Est.1,14; rarely with יל: who shall see them? Ps.64,6.- 2) to look at, to view לָרְאוֹת אָת־הַעִיר to view the city Gen.11,5; אָרָת עֹרָף to look at one with the back, i. e. to turn the back Jer.18,17.- 3) to look at, to inspect (with בַבָּבֶר (בְּבָר to look at the liver, i. e. to inspect it Ez. 21,26; נעבים to look at (to gaze on) the clouds Ec. 11,4. - 4) to inquire, to find out רָאָה אָת־שָׁלוֹם אַחֶיף inquire about the well-being of thy brethren Gen.37,14; וֹרָאִי בַּמָה כֹחוֹ and find out wherein his great strength lieth Jud. 16,5. -5) to see, to visit 2S.13,5 a. c.-לָנוֹם רָאָה רָעָה וִנִּסְהַר to foresee עָרוֹם רָאָה רָעָה a prudent man foreseeth the evil, and hideth himself Pr. 27, 12; hence pt. אה seer, prophet 1S. 9,9, pl. ראים Is.30,10.- 7) to see, to conceive, to understand 387 יי יבר יי understand ye the word of the Lord Jer 2,31.- (8) to see, to observe, to notice מָה רָאִיתָ כִּי שִׁשִּׁיתָ אַת־הַדָּבֶּר הַוָּה what didst thou see (observe, notice), that thou hast done this thing? Gen. 20,10 - 9) to consider, to contemplate רָאִיתִי אָת־כַּל הַפַּעִשִּׁים I have considered all the works Ec.1,14; וּבְיוֹם רַעָה רָאָה and in the day of adversity consider 7,14.-10) to look upon, to regard וֹרָאִיתַנְי and thou hast כָּתוֹר הָאָרָם הַמַּעַלָה regarded me according to the rank of a man of high degree וChr.17,17; יָאָה עֶנִיי lock upon my affliction Ps.25,18; with 77 Gen. 29,32; 1S. 1,11. - 11) to see, to feel, to experience, to enjoy באיתי אור I have seen, I have felt, light וs.44,16; לָבָי רָאָה חָכִמָה הַרְבָּה my heart had great experience of wisdom Ec וַבָּה בָאוּ עַל־בָּבָה and that which they had experienced thereby Est.9,26; רַאַה חַרֶבּי בעב to experience the sword, famine Jer.5,12; באה בעה to see, to experience evil Ps.90,15; באה מיב, במוֹב to see, i. e. to enjoy, good (pleasure) Ps.34,13; Ec.2,1; הצה Did to enjoy life, to live Ec.9.9; to see death, to die Ps 89,49; בְאָה שֵׁנָה to enjoy sleep, to sleep Ec.8,16.— 12) with =2: to see one's desire ער אַטר יִראָה until he see his desire upon his enemies Ps.112,8; ואני אראה I shall see my desire upon them that hate me 118.7. - 13to look out יֵרֶא פַּרְעה אִישׁ נָבוֹן בתב let Pharaoh look out a man discreet and wise Gen.41,33; with יל: to choose, to provide ילי: God will provide יְרָאָה־לוֹ הַשֶּׂה himself a lamb Gen. 22,8; אוֹיַן and he provided the first part for himself Deut. 3,21; pt. p. f. pl. רְאָנוֹת chosen, selected Est 2.9.

Niph. נְרָאָה (fut. יְרָאָה , ap. נְרָאָה pt. ; בָּרָאָה ; imp. בְּרָאִה ; inf. בְרָאֹר ; inf. בְרָאֹר ; inf. בְרָאֹר ; inf. בּרָאִר (בּרָאִר) to be seen 1K.6,1s; f. איר נְוּאִרָה נְוֹאֹר) no such thing

was seen Jud.19,30.— 2) to let oneself be seen, to appear (with אָל, ־יִּי) Gen.18,1; 22,14; Jer.31,2; יַיִּ לְּתִוֹת אָתִיבְּגֵּי יִי to appear before the Lord Ex.34,24 (בַּתְּאִת הַבְּרִי).

Pu. רָאָה to be seen Jb.33,21.

Hiph. הָרָאָה , הָרָאָה (fut. יַרָאָה , יַרָאָה), מף. בַּרָאָה; pt. מַרָאָה; imp. בַּרָאָה; inf. הַרְאוֹת (הַרְאוֹת) 1) to cause to see, to let see, to show הָרָאִיתִיךְּ בְּאֵינֶיךְ I have caused thee to see with thy own eyes Deut.34,4; בַּרָאִינָי let me see thy countenance Cant.2,14; נַירָא אֹתָם אָת־בָּןן and he showed them the king's son 2K.11,4.- 2) to let see, experience, enjoy (good or evil) Ps.4,7; 71,20; הַרָאָה אָת־נַפְשׁוֹ מוֹב to make his soul enjoy good Ec. 2,24; with 77 of the object Ps.50, 23; אַרָאָהוּ בִּישׁוּעָהִי I will let him see my salvation 91,16.

Hoph. בְּרָאָה (pt. בְּרָאָה) to be made to see, to be shown anything אָשֶׁר בְּרָאִירְ which was shown to thee Ex.26,40; pt. בְּרַבְּנִיתְם בְּרָאָה בְּרָאָה מְרָאָה אָשֶׁר אַבְּה מְרָאָה אוֹר thou wast shown 25,40; with accus. (If the person: יְבִּרְאָה מְרֹבְּבֹּהְן and it shall be shown unto the priest Lev.13,49.

Hithp. הַּתְרָאֶה (fut. הָּתְרָאֶה) to look at one another Gen. 41,1; to look one another in the face, i.e. to cope with one another 2K.14,8 a. 11.

רְאָּרְ f. vulture Deut.14,13 (parallel passage Lev.11,14 has רְּאָרָ).

קְּבֶּתְ (c. רְאֵה) adj. seeing יְבְּאָה עָּבְייִ I am full of disgrace, and ever seeing my affliction Jb. 10,15.

(pt. of אָרָ pt. רְאָרָם m. 1) seer, prophet 18.9,9; Is.30,10.—2) abstractly: vision, view שָּבָּי they err in their vision Is. 28,7.—3) pr. n. m. 1Chr.2,52 = הַּאָרָף 4,2.

קרבון pr. n. eldest son of Jacob Gen.29,32, and head of the tribe descended from him Num.1,20, whose location was beyond Jordan, to the south of Gad Num.32, 33; Jos.13,15; patr. אונגי (with אינגי) (with אינגי) (with אינגי) (with אינגי) (coll. Reubenites Deut.3,12; Jos.1,12.

יות (prop. inf. of בְּאָרָה f. a looking לְפָגִי מְלָבִים נְתַהִיף לְרַאִּיָה בָּף before kings I set thee, that they might look upon thee Ez.28,17.

ז פון די pr. n. f. Gen.22,24.

ראר f. sight, seeing Ec.5,10. m. mirror Jb.37,18.

קאָרה pr. n. of three men 1Chr.4,2 = האָד 2,52; 1Chr.5,5; Ezr.2,47.

בראים see באים.

ישן Jb.15,7 Ktib for ראישן.

רְאִית Ec,5,10 Ktib for רְאוֹת, which see.

ערָאַם, I. (בּ בּרוֹים) to be high, lifted up; only pret. f. רְּצִּקְיוֹ, and it shall be lifted up Zch.li,10.

II. acc. Fuerst = Ar. ראם to be red, whence בְּאבֶה II.

מת (acc. Sept. and Vulg.: unicorn)
Num.23,22; Ps. 92,11; Jb.39,9; pl.
בור אילים Ps. 22,22;
of a young buffalo בּוְרַאָּמִים Ps. 29,6.

קאָקָה I. (from אָרְה I.; פּ מְמָת יְּרְאָקָה; pl. רְאִמְה (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאִמוֹת (רְאַמוֹת (רְאַמוֹת (רְאַמוֹת (רְאַנָּה 18.30, 27 בּיוֹת (רְאַנָּה 19.30, 19.30) בּיוֹת (רְאַנָּה 19.30, 19.30) בּיוֹת (רְאַנִּה 19.30, 19.30) בּיוֹת (רְאַנוֹת רְאָנִיר 19.30) ביייי אַנְיייי אָנִיר (רְאַנוֹת רְאָנִיר (רְאַנִיר (רְאַנִיר (רְאַנִיר (רְאָנִיר (רְאַנִיר (רְיִיר (רְאַנִיר (רְיִיר (רְיִיר (רְיִיר (רְיִיר (רְיִיר (רְייִיר (רְיִיר (רְיִיר (רְייר (רְייִיר (רְייר (רְיייר (רְיייר (רְייר (רְיייר (רְיייר (רְיייר (ר

ווֹ, (from אַרְ II.) f. red coral; only pl. אמות Ez. 27,16; Jb. 28,18.

רָאמָת נֶנֶב pr. n. see under בְאמָת נֶנֶב I. 1.

שאק = ביין pt. of און, which see.

ביש see האש.

ראש Ch. (= Heb. ראש ; pl. ראשן,

וצרט, 10, יה the head Dan.2,32; 7,6; Ezro,10; איטר דוון לאפי the visions of my head (i. e. imaginations) Dan. 4.2.— 2) foremost position, head ברניים די בראיים לא די בראיים לא די בראיים לאין the men that are at their head Ezr.5,10.— 3) substance, sum of the matters Dan.7,1.

ראש (sf. ראשים , ראשי ; pl/ ראשי c. באשוי once באשונו, sf. באשוי, Is.52,2 for יבוא (באשיו m. 1) the head Gen.3,15; Lev.1,8; 13,12; phrases: to lift up the head, i. e. to exalt oneself Ps 110,7, or to exalt any one 3,4; נַרֵן בָראֹשׁוֹ to give back upon one's head, i. e. to recompense Ez.9,10; fig. single person, individual יראש to the head of a man, i. e. to every one Jud.5.37; by metonymy for life: וָהָנַבָהֶם אֱתררָאֹיִשׁי and ye would endanger my head, i. e. my life, with the king Dan.1,10; בָּלְאֹבֵינוּ with our heads, i. e. in jeopardy of our lives 1Chr.12,20.- 2) head, chief, captain ראש אַבוֹת or ראש בֵּית אַבוֹת head of a family Ex.6,14; Num. 36, 1; באיטי הפרינה the chiefs of the province Neh.11,3; רָאשֵׁי דַנְּרוּד captains of the band 1Chr. 12,19; the chief priest, i. e. the high priest 2K.25,18; hence בָּרֹאשׁ at the head, i.e. as leaders Deut. 20,5; לראש to become a chief Lam.1,5; שב ראש to seat as chief שם לָראשׁ , נָהַן לִראשׁ to שָׁם לָראשׁ to make one the head Deut 28,13;

Ps.18,44; also of things: רֹאשׁ פַנַה the head stone of the corner Ps. בשַּׁמִים ראש or בַאשִׁי בְשַׂמִים (118,22 the chief spices Cant.4, 14; Ex.30, 23; ראש שִׁמְחַהִי my chief joy, i.e. my highest joy Ps.137.6.- 3) top, point 1K.7,17 (of a pillar); Est.5,2 (of a scepter); fig. beginning מָראשׁ וְעַד־סוֹף from the beginning to the end Ec.3,11; שלא חַבְשִׁים the beginning (the first) of months Ex.12,2; ראש השנה the beginning of the year Ez.40,1; מראש from the beginning Is.40,21; hence of the opening of a road or street: corner, entrance הַרֶּךְ the corner of the way Ez.16,25; באש הוצות the entrance of the streets Is.51,20.- 4) main division of river, principal stream לְּמָשֶׁם יָפָּהָד and thence it וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִים was parted and became into four principal streams Gen.2,10.- 5) sum, substance ראש דּבָרָך אֶמֶת the sum of thy word is truth Ps. 119.160. - 6) sum, full number he shall even וְעָבַם אֹתוֹ בָּראשוֹ restore it in full Lev. 5,24 (prop. in its principal; comp. capital, from Lat. caput head); אַנַייַ to take the sum, the number Ex.30,12; Num.1,2; מָה עַנָּמוּ how great is the sum of them! Ps.139,17.

ביל II. (once רוש Deut.32,32) m. a poisoncus herb (acc. some: hemlock) שׁרֶשׁ פּרֶה ראִשׁ וְלַענָה a root that beareth a poisonous herb and worm-wood Deut 29,17;

בְּרְאִשׁ מְשְׁפְּט בְּרְאִשׁ מְשְׁפְּט springeth up as hemlock Hos.10, 4; hence: poison Lam.3,5; בְּיִרְרִישׁׁ poison water Jer.8,14; מְיִבְירִוּשׁׁ grapes of poison Deut.32,32; ראשׁבּי \$ the poison of serpents v. 33.

Benjamin Gen.46,21.— 2) a Scythian people inhabiting the north Ez.38,2 a. 3; 39,1 (prob. the ancestors of the Russians); mentioned along with 可以, which see.

קראשׁה f. beginning; only pl. sf. באשׁהיב Ez.36,11.

קּבֶּן (בּאִישׁ ה) f. head, chief אֶבֶּן הראשְה the head stone (i. e. corner-stone) Zch.4,7.

ראשון (den. from ראשון; once רישון Jb.8,8; pl. חשונים) num. first Ex.12 15; in reference to time: former Gen.40,13; Zch.1,4; hence: ancient, as n. באשונים the ancients Deut. 19,14; in reference to rank: foremost, chief Dan.10,13; f. ראשונה first Zch.6,2, former Jer.36,28; pl. as n. former things Is. 43,18, former prophecies 42,9; as adv. ראשינה first, before Gen. 38, 28; לַרְאשׁנָה at the first Gen.13,4; Jud.18,29; in reference to order: firemost, at the head Gen.33,2; in reference to rank: who sat in הַישָׁבִים רָאשׁנָה בַּפַּּלְכוּת the first rank in the kingdom Est. 1,14.

רְאֵשׁרְת f. place at the head 18.26, 12 (see מְרַאֲשׁוֹת).

ראשית (den. from ראשית; once Deut.11,12; sf. רָאשִׁיתּך, רָאשִׁיתּן) f. 1) chief, best בַּנְרָתָם הַאשׁית נְבּנְרָתָם the chief of their strength Jer. 49, 35; באשִׁית שִׁמְנִים the chief (best) ointment Am.6,6; 8731 and he provided the best for himself Deut. 33,21. - 2) beginning הַאִּשִׁית מַמְלַבְתוֹ the beginning of his kingdom Gen.10, 10; הַאְשִׁית הַשְּׁנָה the beginning of the year Deut.11,12; וָהָיָה הֵאשִׁיתִּך and thy beginning will have been small Jb.8,7; ראשית ing as the beginning of his way (i. e. as his first creation) Pr.8, 22.- 3) first-fruits, firstling, the first קָרַבּן הַאשִׁית an oblation of the first-fruits Lev.2,12; ראשית the first of the first-fruits Ex.23,19; ראשית אוני the firstling of my strength (of a first-born son) Gen. 49.3.

יבאשני (= ראשון) adj first; only f. אשנית Jer.25,1.

רבי, היבים, און יובי, פון ליים, היבים, היבי

thou greatly enrichest it Ps 65,10. b) much time, long רַבַּת שֶׁכְיָה־לָה נַפְשִׁי my soul hath long dwelt Ps. 120, 6. c) enough Gen.45,28; רב לכם שבת ye have dwelt [long] enough וt is בב מָהִיוֹת קֹלוֹת it is enough that there be thunderings Ex.9,28.— 2) great, mighty הַהוֹם לבה the great deep Gen.7,11; מבה קבר great plague Num.11,33; בַּב לְבֶּבֶּרְ the journey is too great for thee 1K.19,7; מלה בב great king Ps. 48, 3; ב־פעלִים great in acts 2S.23,20; בַל לָּהוֹשִׁיעַ mighty to save Is.63,1; חביבו of great power Ps.147,5; בַבַּת־הַמָּהוּמָה great in confusion Ez.22,5; as n. chief, master ביתוֹ the chief of his house Est.1,8; בב הַהֹבֶּל the ship-master Jon.1,6; קַבָּי בַּקָּבָּר the chiefs (princes) of the king Jer. 41,1.

קבְּכֶּם 'דְבְּכֶּם' (from בְּבָּרָ: דְבָּרָם'; אָרָבּ'; יְבְּבָּרָם' , יְבְּרָּב' , pl. c. יְבָּרִי) adj. multitude, muchness, abundance, numerousness בּיבְרִים a multitude of words Ec.5,2; בוֹים a multitude Gen. 30,30; בּיבָּרָים much wisdom Ec. 1,18: בְּיבַרָּם much strength Ps.33, 16; בְּיבַרָּם בְּרַבְּרַבְּיַ in the abundance of thy kindness Ps.5,8; יִבְּיִנִּי אֵרָ בִּיַרָּבּרָ בַּיִּבְיַ אָרָ אָרָ . בּיִבְּיִבּי אָרָ יִבְּיִבְּיִר בַּיִּבְיִבְּיִבְּיִי .

לא מִרבֶּם that could not be numbered for multitude 1K.8.5; בּוֹרְבֶּם הֹא מֹרבּ מִר מִרבּ הַנְבְּים not because ye are more in number than all the nations Deut.7.7; of distance: great length אינה בוְבָּוֹרְ by reason of the great length of the journey Jos. 9.13

בין see בין.

אבא see יבא

ן ((פּוּ. וֹבֶּהְ ; inf. בֹּהְ) ל to multiply, to increase Gen.6.1; inf. sf. בַּבְּבְּ as they increased Hos.4.7 – 2) to be numerous, manifold אָרְבוּ צְּרָי how numerous are my assailants Ps 3.2; בּיִּבְּיִּ קוֹבִייִּ how manifold (others: great) are thy works! 104.24.

Pu. בָבַל (den. from בָּבַל) to be multiplied by myriads; only pt. f. pl. צאָנָנוֹ מַאָּלִיפּוֹת מִרְבָּבוֹת מִרְבָּבוֹת may our sheep be bringing forth thousands and be multiplied by myriads Ps.144,13.

II. (pl. (בוֹב (pl. קבֹב (arrows) Gen.49,23; pt. בן archer, pl. בְּיִם Jer 50,29, sf יבָּן his archers Jb.16,13.

ן (from בְּבָרֵת) f. prop. great multitude, hence: ten thousands, myriad Jud.20,10; 1S.18,7; רְבָבוֹת myriads of people Ps.3,7; שְׁהַ מְּדֵי myriads of saints Deut.33.2.

ן בְּרָ I. (akin to בְּרָן I. (akin to בְּרָן) to spread (a bed) Pr.7,16

וו. in Ar to bind, whence רְבִּיר

Pi. רְבָּר (נוּהַף, הַבְּר for רַבָּר) 1) to increase Jud. 9,29; הָבְּר בְּלְא רְבָּיתְ thou dost not increase (in wealth) by their price Ps.44, 13.— 2) to raise, to bring up Ez. 19,2; Lam.2,22.

 of me ever so much dowry and gift Gen. 34,12; frequently this verb describes an adverb: אַל תַּרְבוּ talk no more 18.2,3; ברבוו talk no more wash me much (thoroughly) Ps.51,4; הַבְּלָה תִּבְלָה when ye pray much Is.1,15; also before with inf.: הַּרְבָּתָה לִהָּתְפַּלֵּל she prayed much 1S 1,12; ביר ב הישר and the wood לאכל בַעָם מאַשר... devoured more people than ... 2S. 18,8; inf. מולבה as adv. much Gen. 15,1; 28.8,8; Neh.2,2; sometimes also אָכל הַרְבוֹת, as: אַכל to eat much Pr.25,27; the latter also as n.: multitude Am.4,9.- 2) to increase, to augment תַּלְבָּה מְקְנַתוֹ thou shalt increase the price thereof Lev. 25,16 -- 3) to make great Ps 18,36 - 4) to enlarge, to extend (a boundary) 1Chr.4,10.

II. (בְּבָּב II.) to throw, to shoot; only pt. בְּבָּה a shooter with a bow, an archer Gen.21,20 (בְּבָּב בִּ

רָבְּהְ Ch. to become great, to grow Dan 4,8 a. 19.— Pa. בו to make great, to exalt Dan 2,48.

קבן pr. n. Rabbah 1) capital of the Ammonites 2S 11,1; Jer.49.3; more fully בו בון בבון בבון Deut.3, 11.—2) a city in Judah Jos.15,60.

לְבֵּלְה (בְּבָּה ; pl. יְבָּבָּה f. myriad, ten thousand Jon.4,11; Neh.7,21; du. לבוֹתְים two myriads, twenty thousand Ps.68,18.

ובן Ch. (pl. רְבָּוֹן Ktib) f. myriad

וְבְּוֹ רְבְּוֹן a myriad of myriads Dan 7,10 (Kri בְבָן).

לבן (def. רְבוּתְא f. greatness, majesty Dan.4 33; 5,18.

לבוֹת (בּוֹב יְבוֹ ; pl. רְבֹּאוֹת f. myriad, ten thousand Ezr.2;64; Dan.11,12; pl. also באות (with א quiescent באות Ezr.2,69.

וְרָבִיב (from לְבִיב I.; only pl. יְבִיב (ּרְבִים m. abundant rain, shower Deut. 32,2; Jer.14,22; Mic.5,6; Ps.65,11.

רָבִיך (from רָבוּ וּוֹ.; c. רְבִּר) m. chain Gen.41,42; Ez.16,11.

the fourth Gen.1,19; רְבִיעִי (from אַרְבֵּע num. m. the fourth Gen.1,19; בְּנִי רְבִּעִים children of the fourth generation 2K.10,30; f. רְבִיעִר the fourth Lev. 19,24; also the fourth part: רְבִיעִר the fourth part of a hin Lev. 23,13; הַיִּים one fourth part of the day Neh.9,3.

רְבִיעֵי (h. (f. רְבִיעִיָּא, def. רְבִיעֵי (רְבִיעֵי הַ תְּהָי, def. מוֹרְבִיעֵי (רְבִיעַי הַ חַיּתַה הַ בַּי

רְבִּית pr. n. a city in Issachar Jos. 19,20.

יוֹבְין to dip, to soak (into oil); only Hoph. pt. f. אָבָּין soaked Lev. 6,14; 7,12; 1Chr.23,29.

רְבְּלְה pr. n. a city in Syria Num. 34,11; Jer.39,5.

קרים pr. n. 1) an Assyrian officer 2K.18,17.— 2) a Chaldean prince Jer.39,3.

רָבָעָה I. (akin to רָבָץ; יחּרָ. בְּעָה, sf. רְבָעָה to lie down, to lie with Lev.18,23; 2016

Hiph. יְרָבִּישׁ (fut. יַרְבִּישׁ) to cause to gender, to copulate Lev. 19.19.

II. (den. from בְּבַעְ to have four sides; pt. p. בְּרָעְ four-sided, square Ex.27,1; f. בְּנָעָ Ez.41,21.

Pu. pt. עָבְבָּעה made four-sided, square; only f. בּנִבְעה Ez.40,47, pt. הַרָּבָּעה 1K.7,31.

ערבע I. (from רֶבַע I) m. a lying down; only sf. רָבִע Ps.139,3.

וּרֶבֶעיוֹ, pl. sf. וְרָבֶעיוֹ, pl. sf. וְרָבֶעיוֹ, m. 1) fourth part, a fourth Ex.29,40.— 2) side of a four-sided object Ez.43,16; על on their four sides Ez.1,8.— 3) pr. n. a king of the Midianites Num 31,8; Jos.13,21.

תְבְּעִים (from אַרָבּע; only pl. הַבְּעִים m. descendant of the fourth generation עַל־יָשָׁלְשִׁים וְעַל־רָבְעִים unto the third and fourth generation Ex.20,5; Num.14,18; Deut.5,9.

ן (בּעָן הַבּע (בּעָן וּהָבּע (בּע (בַּע יִשְּׁרָאֵל (בּע יִשְּׁרָאֵל (בּע יִשְּׁרָאֵל (בּע יִשְּׂרָאִל (בּע יִשְּׂרָאִל (בּע יִשְּׂרָאִל (בּע noffspring, from בַּע וּשְׁרָאַל (בּע הפר Stb. אַבְר וּשְׁרָב lay dust by sprinkling).

רְבָּצִים (fut. יְבִייִן: ; pt. יְבִיין , pl. רְבָּיִים, f. רְבָּיִים (f. רְבָּיִין) to lie down, to couch Gen.49,9 (of beasts); Jb.11,19 (of men); of a bird: to sit, to broad Deut.22,6; fig. of a curse Deut.29, 19. — 2) to lie in wait, to lurk

sin lieth (i. e. lurketh) at the door Gen.4,7.

Hiph. רְּרָבִּיץ (fut. יְרָבִּיץ; pt. מְרָבִּיץ 1) to cause to lie down (of flocks) Is.13,20; Cant.1,7; fig. of men Ez. 34, 15. — 2) to lay (stones) Is.54,11.

רָבֶץ' (sf. וֹנְבֶץ') m. a restingplace (of flocks) Is.65,10; Pr.24, 15 (of men).

to fatten, whence בַּרְבָּק.

רָבְּקְר pr. n. Rebekah (Rebecca), wife of Isaac Gen.22,23: 24,15.

Ch. (redupl. from בֹן; pl. רַבְּרָבִּן; f. בְּבְרָבִּן, pl. וְבְּרָבִּן, def. אַבְרָבִּן) adj. great Dan.3,33; 2, 48; 7,11; בַּרְבָּרָבְּן to speak presumptuously v. 1.

יבְּרָבָן Ch. (only pl. בְּרָבָנִין, sf. בְּרָבָנִין, בְּרָבְנִין m. lord Dan.5,1.

יביבקה pr. n. an Assyrian general 2K.18,17.

לגב to heap together, whence the next word.

ייים (only pl. רָנְבִי , c. יְּנְבִים, m. elod, lump (of earth) Jb.21,33; 38,38.

וֹבְיֵר (fut. בְּיֵר ; imp. pl. בְּיֵר (fut. בְּיֵר ; imp. pl. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיִר (fut. בְּיר (fut. בְיר (fut. בְּיר (fut. בְּי

Hiph. בְרְגִּיוֹ (fut. יַרְגִּיוֹ; pt. מַרְגִּיוֹ; pt. מַרְגִּיוֹ) to stir, to disquiet 1S.28,15.—

2) to make trouble Is.13,13; 14, 16.— 3) to make wroth, to provoke Jb.12,6.

Hithp. הְּתְרֵבֵּוֹ to be agitated, to rage; only inf. sf. אָלָי thy rage against me Is 37,28 a. 29.

רבו Ch. to rage; only Aph. ברבו to enrage, to provoke Ezr.5,12.

בון Ch. m. wrath Dam.3,13.

adj. trembling Deut.28,15.

(sf. 司息計算) m. 1) noise, rage Jb.37,2; 39,24.— 2) trouble, disquiet Jb.3,17; 14,1; Is. 14,3.— 3) anger Hab 3,2.

לְבָּלְי, f. trembling, disquiet Ez.12,18.

1) to walk, to go, whence בָּלְי בָּלְי בָּלְי בָּלְי בָּלְי בָּלְי בַּלְי בַלְי בַּלְי בַּלְים בּיוֹ בְּיבְיל בּיבִיל בּיוֹ בְּבְיל בּיבִיל בּיבוּ בְּיל בּיבוּל בּיבוּ בְּיבוּל בּיבוּ בּיבוּבּי בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּבּי בּיבוּ בּיבוּבּי בּיבוּבּי בּיבוּב בּיבוּבי בּיבוּבי בּיבוּביי בּיבוּבי בּיבוּבי בּיבוּביי בּיבוּב בּיבוּבי בּיבוּביי בּיבוּבי בּיבוּבי בּיבוּביי בביביי בּיבוּביי בּיביי בּיביי בּיביי בּיביי בּיביי בּי

whence .

Pi. רְבֶּל (fut. בְּבָל; mf. בָּבָל , sf. בַּבָּל) 1) to wander about, to spy out Jos.14,7; 28.10,3; pt. בְּבָל spy, scout Gen.42,9; Jos.6 22.— 2) to slander (with בְּ of the person slandered) 28.19,28.

Tiph. הָרְגִּל (for Hiph הָרְגִּל (to teach to walk, to lead Hos.11,3. בְּבָר הְיָבְיּל (לְּבִּר הִיבְּר הִיבְּר הְיִבְּר הִיבְּר הִיבְּר הְיִבְּר הְיִבְר הְיִבְּר הְיִבְּר הְיִבְּר הְיִבְּר הְיִבְּר הְיִבְר הְיִבְר הְיִבְר הְיִבְר הִיבְר הִיבְּר הִיבְר הִיבְּר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְר הִיבְר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְר הְיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְר הִיבְּר הְיבְר הְיבְר הִיבְּר הִיבְּר הִיבְּר הְיבְר הְיבְר הִיבְּר הִיבְּר הְיבְר הִיבְּר הְיבְּר הְיבְּר הְיבְר הְיבְר הְיבְּר הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּר הְיבְּר הְיבְּר הְיבְּר הְיבְּי הְיבְי הְיבְי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְי הְיבְי הְיבְּי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיבְי הְיִי הְיבְי הְיִי הְבְּי הְיבְי הְיבְּי הְיבְּי הְיִי הְיִי הְיבְּי הְיבְי הְיבְּי הְיִי הְיְי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיּים הְיבְּי הְּיְּי הְּבְּי הְיּבְי הְיּבְּי הְיּבְּי הְיּבְיּי הְיּי הְיּבְי הְיּבְּי הְיּבְּי הְיּבְּי הְיּבְי הְיּבְּי הְיּבְי הְיבְּי הְיבְּי הְיּבְיּי הְיּבְיּי הְיבְּי הְיּבְיּי הְיבְּי הְיּבְיּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיבְּי הְיּיּי הְיבְּי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְּי הְיּי הְיבְיי הְיבְּי הְיּבְּי הְיבְּי הְיבְּי ה

the foot, i e. to irrigate by turning a water-machine with the feet Deut.1,10.- 2) tread, pace, step מבקאבה בפון according to the pace of the cattle Gen.33,14 (see the people הַעָם אַשֶּׁר בְּרַגְּלָי ;(מְלַאבָה the people that are in my steps, i. e. that followed me Jud. 8,5; וֹלְנְגָה in her steps, i. e. after her 1S. 25, 42; והפיצהו לרגביו and they shall scatter him at his steps Jb.18,11; because of my coming Gen. 30,30 (acc. Targ.: for my sake).-3) turn, time (prop one tread with the foot) שַלוֹשׁ רָנְלִים three times Ex.23,14; Num.22,28.

רַבְּלֹי, Ch. (def. אַ', בְּבִיל; du. וַבְּבְל, def. אַ', בְּבִיל, אַ אַ , אַרָּבְיל, f. foot Dan.2, 33 a. 41; 7,7.

רֹגְל (fuller) only in pr. n. עין רֹגָל Jos.15,7; 1K.1,9.

מלים adj. foot-soldier, footman Ex. בְּלִים adj. foot-soldier, footman Ex. בְּלִים dj. foot-soldier, footman Ex.

וֹלְיִיׁם (fullers' place) pr. n. a place in Gilead 28.17,27.

pr. n. m. 1Chr.2,47.

קנם מֶלֶּדְ pr. n. m Zch.7,2

רְבְּבְּה (from בַּוְדָ: sf. בַּנְבָּח f. heap, company Ps.68,28.

יבְנֵן (pt. pl. רְנֵים) to murmur, to rebel Is.29.24.

Niph. (fut. (fut. בוֹבֶוֹן) same as Kal Deut.1,27 (hence נְבָבָוֹן)

עֹרֶי (pt עֹרֶי בֹּע הַבָּע who stirreth the sea Is.51,15; Jer.31,34; Jb.26,12.—
2) to contract, to shrivel עֹרִי רָבַע my skin contracteth Jb.7,5 (accolder interpreters: is burst open).—
3) to wink, whence Hiph. 1 and עֹרָי בַּע הַרָּע לַרָּע הַרָּע הַרָּע לַרָּע הַרָּע הַרְּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרָּע הַרְּע הַרְּע הַרָּע הַרְּע הַרָּע הַרְּע הַרְּע הַרְּע הַרְע הַרָּע הַרְע הַרְע הַרָּע הַרְע הַרְע הַרָּע הַרְע הַבְּי הַרְע הַיְי הַיּע הַיּע הַיּע הַיּע הַיּע הַיּי הַיּי הַיּי הַיּי הַיּיּע הַיְי הַיּע הַיְי הַיּיְי הַיְי הַיְיְי הַיְיְי הַיּי הַיּי הַיְיְי

Niph. וֹרָגַע (fut. יַרָגַע: imp f.) to take rest Jer.47,6.

Hiph. בּרְגִּישָׁה (fut יַרְגִּישָׁה) 1) to wink הַרְגִּישָׁה while I wink, i.e instantly Jer 49,19; ער אַרְגִּישָה for a moment Pr.12,19. — 2) to cause to rest, to give rest Jer 31,1; 50,34; intr. to rest, to find rest Is 34,14. — 3) to settle, to establish בִישְׁבָּיִי יִאוֹר עַבִּיִם אַרְגִישַ אַרְנִישַ אַרְנִישַ my justice will I establish as a light of the people Is.51,4.

only pl. c. רְנִעִי אָרָץ the quiet in the land Ps.35,20

עָבֵי (from עָבִי מּ ; רְנַעִים; pl. פְּבָעים m. wink, moment, instant Ex.33, 5; עָבָי in a moment Jb. 21, 13; עבי for a moment 20,5; בְּבַע y for a little moment Is. 26,20 = מָנֵע אָמוֹן 54,7; אָמוֹן quickly. suddenly Num. 16,21; בּוֹנָע at moments, every moment Is. 27,3; Jb.7,18; אָנוּיִת בַּעריי בַּעריי בַּעריי בַּעריי בַּעריי בַּעריי בַּעריי בַעריי בעריי בע

עַבָּי (= יְבָיַן) to be noisy, to rage Ps.2,1.

רְגַשׁ Ch. only Aph. בְרָגִשׁ to come together, to assemble Dan.6,7 a. 12 (others: to come tumultuously; comp. Heb. רְגַשׁ).

تاریخ m. noisy crowd, throng Ps.55, 15 (others: zeal, ardor).

נְּגְשָׁה (c. רְגִּשׁׁת) f turbulence Ps. 64,3 (others = רָגָשׁׁת noisy crowd).

I (pt בְּרֵד ; inf בְּרֵד I (pt בְּרֵד ; inf בְּרֵד I (pt בְּרָד ; inf בְּרָד בְּרִד בְּרִד בְּרִד בְּרִד בְּרִד בְּרִי בִּרִי בִּרִי בִּרִי בּרִי בּרִּי בּרִי בּרִי בּרִי בּרִי בּרִי בּרִּי בּרּיי בּרִי בּרּיי בּרּיי בּרִי בּרִיי בּרִי בּרִיי בּרִי בּרִיי בּרִי בּרִיי בּרִי בּרִיי בּרִי בּרִיי בּרִייי בּרִיי בּרִייי בּרִיי בּרִיי בּרִייי בּרִיי בּרִיי בּרִייי בּרִייי בּרִייי בּרִיי בּרִייי בּרִייי בּרִייי בּרִיי בּרִייי בּרּייי בּרִייי בּרִייי בּרּייי בּרִייי בּרִייי בּרּייי בּרִייי בּייי בּרִייי בּייי בּייי בּרּייי בּייי בּרּייי

II. to spread (Kal not used).—

Hiph. אַהָ (fut. ap. אָהָרְיִּ) to spread, to overlay (with metal)

1K.6,32.

רְּדֶּה (akin to רְּדָּה , וֹרְדָּה , זְּרָה , זְרָה מְּחָר , וֹרָדָּה , זְרָה מְּחָר , זְרָה מְּחָר , זְרָה מְּחָר , זְרָה מְּחָר , זְרָה וֹיִם , זְרָה בְּבֶּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִם , זְרָה בְּבַּר וֹיִם , זְרָה בַּבְּר וֹיִם , זְרָה בַּבְּר וֹיִם , זְרָה בַּבְּר וֹיִם , זְרָה בַּבְּר וֹיִם , זְרָה בָּבְּר וֹיִם , זְרָה בַּבְּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִם , זְרָה בְּבְּר וֹיִם , זְרָה בְּבָּר וֹיִים , זְרָה בְּבָּר וֹיִים , זְרָה בָּבְּר וְיִים , זְרָה בְּבָּר וֹיִים , זְרָה בָּבְּר וֹיִים , זְרָּבְּר וֹיִים , זְרָה בְּבָּר וְיִיבְּיִים , זְּבְּיִים , זְּבְּיִים , זְּבְּיִים , זְיִיבְּיִים , זְּבְיּיִים , זְּבְּיִים , זְיִבְּיִים , זְּבְּיִים , זְּבְּיִים , זְיִיבְּיִים , זְבְּיִים , זְיִיבְּיִים , זְיִיבְיִים וּיִּים , זְיִיבְיִים וּיִּיְיִים , וּבְּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּבְּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּבְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִיְיִיבְיִים וּיִיִים וּיִים וּיִים וּיִיבְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִיבְיִים וּיִיבְּיִים וְיִיבְיִים וּיִיבְיִיְיְיִיבְיִים וְיִיבְּיִים וְיִיבְיִים וְיִיבְיִים וְיִיבְיִים וְיִיבְיִים וְיִיבְּיִים וְּבְּיִים וְיִיבְיִים וְּבְיּבְיּבְיּיִים וְיִיבְיִים וְיִים וְיִיבְייִים וְיִיבְיִים וְּבְייִים וְיִייִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִיבְייִים וְיִיבְיִים וְיִייְיִים וְיִיבְייִים וְיִייִים וְיִייְיִים וְיִייְיִיְיִים וְיִייְיִי

777 pr. n. m. 1Chr.2,14.

וְרִידְי (from רְרֵידִי II.; sf. יְרִידִי, pl. רְרִידִים (from יְרִידִים, sf. יְרִידִים, pl. יְרִידִים (from יְרִידִים) m veil, shawl Cant.5,7; Is.3,23.

in to slumber, to sleep (Kal not used).

Niph. בְּרָבֵּם (fut. בְּרָבֵּם; pt. נְנְבָּם 1) to be fast asleep Jon.1,5; Pr. 10,5.— 2) to become stupefied, senseless Jud.4,21; Ps.76,7; Dan. 8,18,

ורְנִים 1Chr.1,7 see רְדָנִים.

קרף, (fut. יוֹרָהָר, נְיִרְהָּים, pt. יוֹרָהָר, קרֹהְ, mf. יוֹרָהָר, אָרָה יוֹרָהְ, אַרָּהְים, אָרָרְ, יוֹרָהְי קרֹרְ יִּרְהַיִּם, אַרְּ יִּרְהַיִּם, אַרְ יוֹרָהְי and the sound of a shaken leaf shall chase them Lev.26,36; hence: to run after, to follow, to pursue, with accus Gen.14,15; Deut. 28,45; fig. יוֹרָהָר בָּרִיי (the terrors) pursue my soul as ths wind Jb 30,15; with ייֹד Jud. 7,25; with ייֹד Jb. 19,28; Ex.14,4; Niph. קּוָיִוּ (pt. קּוָיִי) to be driven, chased, pursued עַל צַיָּארָנוּ we are driven (Vulg.: led) by our necks Lam.5,5; fig. קּוָיִף what is chased away, i. e. the past Ec 7,15.

Pu. 717 to be chased, driven away 1s.17,13.

Hiph. דְּרָרְיּך to chase, to pursue Jud. 20,43.

Horh. only pt. ዓ፲፫፫ persecuted Is.14,6.

רַבּב (בּבב ; fut. בּבֹר ; imp. בּבֹר) to show oneself great, to behave proudly against (בְּיָר) Is.3, 5.— 2) to urge, to importune בּבַן urge thy friend Pr.6,3.

Hiph. הַרְהִיב 1) to embolden מְרָהִיבִּי רְנַפְּיִי עִז thou hast emboldened me with strength in my soul Ps.138,3. — 2) to excite, to enravish Cant.6,5.

בְּרָב adj. proud; only pl. רְהָב the proud Ps.40,5.

בות (^ בְּחָב (תְּבֶּב) m. 1) pride, boasting בות the boastful helpers Jb. 9,10; of the Egyptians who never gave Israel their promised aid: מְּבֶּר הַם שְׁבֶּר they are boastful in sitting still Is. 30,7.— 2) seamonster (prob. the crocodile) Jb. 26,12; fig. of Egypt Ps.87,4; 89,11.

תְהַבּ m. pride, boasting; only sf. בְּהַבָּ Ps.90,10.

רוֹבָּה pr. n. m. 1Chr.7,34 (Ktib רְהָבָּה).

ורה to tremble, to fear; only 2 pl. ארות Is.44,8 (acc Ges. the root is בוֹד', which see).

רהם (= Ar. בווי) to run, to flow, whence the next word.

בְרֵבְּעִים (pl. רְדָּמִים) m. 1) gutter, trough Gen.30,38; Ex.2,16.— 2) poet. flowing hair, locks Cant.7,6. (כְּהִימִנוּ (only *pl. sf.* בְּהִימֵן *m.* rafter Cant,1,17 (*Ktib* בָּחִים).

다. (for 독기, from 규칙; sf. 크고) m. lock, aspect Dan.3,25.

בוֹם see בוֹם.

היב see רוב.

רְּדָל (akin to דְּדָר; pret. דְּדָ, 1 pl. מְדָנוֹן) to wander, to ramble דְדָ עָבוֹן to wandereth with God Hos. 12,1 (acc. older Jewish interpreters = דְדָנוֹ he ruleth); שִׁרְנוֹן we wander about Jer.2,31.

Hiph. הַרִיד (/עּנ. יְרִיב,) 1) to rave about, to break loose בַּאָשֶׁר הָּרִיר when thou shalt break loose Gen. 27,40. — 2) to be restless אָרִיד I am sestless in my complaint Ps.55,3 (acc. older interpreters אַרִיד I mourn).

רָרָה (fut. רְּרָנֵי, pl. יְרָנֵה) to drink, to be full, satisfied Ps.36,9; poet. of a sword: דְרָהְה מְדְּקָם it shall be drunk of their blood Jer.46, 10; fig. to enjoy בְּרָנֵה רְדִים let us enjoy love Pr.7,18.

Niph. בְּרָנָה to be watered, refreshed אַנְרָנָה נַם־הוּא יוֹרָא and he that watereth shall be watered also himself Pr.11,25 (בְּרָנָה בַּם־הוּא).

Hiph. הָרְיָה (pt. מַרְנָה) 1) to

give to drink, to water Jer.31,24; Is.55,10; Pr.11,25.— 2) to satiate Is.43,24.

קְהֵה adj. well-watered Is.58,11; Jer. 31,12; f. בְּוָה as n. drunkenness: מְנָה נְּתְה בְּתְבְּהְ to add drunkenness to thirst Deut 29,18 (Fuerst: so that satiety increases thirst).

יַרָהָנָה see רוֹהַנָה.

to hide, whence 17.

(prob. den. from הוֹן air; fut. חוַרִּוֹן to be airy, wide; fig. רָנַח לָּנִי to be easy, refreshed, relieved 18.16,23; Jb.32,20.

Pu. רַבָּר (pt. מְרָנָה) to be large, roomy (of chambers) Jer.22,14.

(from רְבָּה) m. 1) room, space Gen.32,17 — 2) enlargement, relief Est.4,14.

הן to breathe, to snuff (Kal not used).

רְנְתַּ (from רַנְּחָ to breathe; sf. רְנְּחָ,

בּבֶם; pl. הוחבה f. a. m. 1) air Jb 41,8; אַר רוּם to snuff the air, to breathe, to pant Jer. 2,24. - 2) wind, breeze Gen 8,1; 1K.19,11; TIT D'Tan east wind Ex. 10,13; of something vain: דוֹחַ חַנִּי my life is wind, i. e. vanity Jb 7,7; עַמַל לָרוּחַ to labor for wind, i. e. in vain Ec. 5,15; בְּרֵי רוּחַ vain words Jb.16, 13; דַעַת רוּחַ vain knowledge Jb. 15,2; בְעָה רוּחַ to feed on wind. i. e. to grasp after something vain Hos. 12, 2 (see also under קיבה II.). — 2) side, quarter (of the heavens) בּקְדִים the east side Ez.42,16; ביוֹם הַלוֹ acc. Rashi: the quarter where the sun sets, i. e. the west Gen.3,8 (others: the breeze-time of the day, i. e. the evening); with ה loc. רְּוֹחָה on a side, on every side Jer.52,23; pl. the four quarters Ez. 37,9; 42,20.— 3) breath Ps.135,17; the breath of life Gen 6, 17; of one dear to us as life: לפינו the breath of our nostrils Lam.4,20; השיב רוּם to draw breath Jb.9,18.- 4) vital breath, spirit, life Ez.37,8; Ec.3,21; 12,7; of the spirit of man as breathed into him by God: אַלוֹם the spirit of God Jb.27,3; Gen,6,3; of one recovering his spirits: ነቦብ፤ inil and his spirit revived Gen. 45,27 or והשה מחל and his spirit returned Jud. 15,19. - 5) spirit, as opposed to flesh Is.31,3; of the invisible power of God, which manifests itself in the world Gen.

1.2, in mankind Hag. 2,5, or in individual persons Is. 42,1; of the inspired prophet: איש הרום the man of spirit Hos.7,9; of the various powers of the mind: []] דּלְּמָה spirit of wisdom Is.11,2; חַלְּמָה עצה spirit of counsel ib.; רוֹם דַעַת spirit of knowledge ib.; רוֹחַ קנאַה spirit of jealousy Num.5,14; []] ושקר lying spirit 1K. 22, 22; דור unclean spirit Zch.13,2; דּוֹם unclean spirit Zch.13,2 עועים perverse spirit Is.19,14. — 6) mind, purpose עַל־רוּחַ to come up into the mind Ez.20,32; that he had in אֵשֶׁר הָיָה בָּרוּחַ עִמוֹ his mind 1Chr.28,12; בַּרַן רוּחַ בָּר to give a mind (i. e. to suggest a purpose) to one 2K.19,7; העיר נותרות... to stir up the mind of... Ezr.1,1; אֹמֶר נְרָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ whose mind made him willing Ex.35,21; of the frame of mind or temper: of an humble spirit Pr. 16,19; קצַר־רוּם hasty of spirit, impatient 14,29; 미터 기교회 proud in spirit Ec.7,8; אַרֶּדְּרוּם patient in spirit ib.-- 7) spirit, courage אָישׁ בוֹ בוֹת בוֹ a man in whom there is a spirit (i. e. courage) Num. 27,18; רוֹחַ נְכוֹן a firm spirit Ps.51, 12; לא קַמַה עוֹר רוֹחַ בָּאִישׁ there remained not any more courage in any man Jos.2,11.

רְהַחְל Ch. (def. אַהְוֹח, sf. הֹהָהֹן; pl. c. ירְהַהְן f. 1) wind Dan.2,35; 7,2.—
2) spirit Dan.5,14.— 3) mind Dan.5,20.

רְוְחָהְ (from רְוֹחָה) f. relief, freedom,

respite Ex.8,11; sf. לֵנוֹחָתי for my freedom Lam.3,56.

רְיְיָהְ (from רֶּיָהְ f. abundance, plenty Ps.23,5; 66,12.

רוֹם (pret. בְּיָרָ מּ fut. בּוֹרָ, בֹּיָרָ, ap. יַר מ', בּיָרָם ; pt. בְיַ, f. הָבֶּי, ; imp. רָם, וּהָם, רוֹם, רוֹם, יֹרָם, sf. בוֹמְם Ez.10,17) 1) to rise, to be lifted up, to be raised ותרם מעל and it (the ark) was lifted up above the earth Gen. 7, 17; and my highways ומִסְלֹחֵי יִרְמוּן shall be raised Is.49.11; once of worms: to be raised, bred Ex. 16, בוֹכָבִים בִּי־דָמוּ to be high בּוֹכָבִים בִּי־דָמוּ the stars, how high they are Jb. 22, 12; הַּרָטִם הַרָּמִים the high mountains Deut.12,2; בַּמִי בַּקוֹמֵה the high ones of stature ls.10,33; of a voice: loud Deut. 27, 14; fig. thy hand shall תַרוֹם יַדָּךְ עַל־צָּרֶיךְ become high above, i. e. thou shalt be victorious over, thy adversaries Mic 5,8; hence: בָּוֶר דָמַה with a high hand, i. e. victoriously Ex.14,8.— 3) to exalt oneself, to be exalted, to be high יַרָוֹם לָרַחַמְבֶּם he will exalt himself, to have mercy upon you Is. 30,18; אַרוּם Dill I will be exalted among the nations Ps.46,11; רובה על be thou exalted over the heavens 57,6; pt. DJ high, exalted (of God) Is 57,15; pl. מים ישפת למים למים he judgeth those that are high (exalted) Jb. 21,22. — 4) to be high, lifted up, proud, haughty and their heart was

lifted up Hos.13,6; מְבִירֶמוּ אֵינְיוּ how haughty are its eyes! Pr.30, 13; אינִים רְמוֹת haughty eyes Ps. 18.28; בִיךְ רְמִה with a high hand, i. e. presumptuously Num.15,30.

Pi. במוֹם (fut. בוֹבִים; pt. בּבִּים; imp. pl. ורוֹמְמוֹ to lift up, to make high, to set up וַתְּרוֹמָם גַּלֵיוֹ and it lifteth up the waves thereof Ps.107,25; fig. of one perishing: he shall set me up upon a rock, i. e. in a high and secure place Ps. 27, 5; מְרוֹמְמָי thou who liftest me up, i. e. savest me, from the gates of death 9,14. - ?) to set up, to to set לרוֹמֶם אַת־בֵּית אַלהִינוּ to set up the house of our God Ezr.9, 9.—(3) to bring up, to rear Ding I have nourished נְבַּוֹתִי וַהוֹפַמְתִי and brought up children Is.1,2; of a tree: תָהוֹם רוֹמְשָׁתָהוּ the deep reared it, made it high Ez.31,4.-מַקַבֵי תִּרוֹמְמָנִי to lift up, to exalt מָקַבַי thou liftest me up above them that rise against me 2S. 22,49; righteousness צְּדָקָה תִרוֹמֵם גוֹי exalteth a nation Pr.14,34; רוֹמָמוּ exalt ye the Lord Ps. 99, 5; and let them exalt him 107,32.

Pu. רְּמֵכְ (/ut. בְּרוֹמָם; pt. מְבְיוֹמָם; to be raised, exalted Ps.75,11; Neh.9,5.

Hiph. הַרִים (fut. בְּרִים, ap. בּרִים; pt. בּרִים, pl. c. בְּרִים; imp. בּרִים, pl. c. בְּרִים; imp. בּרָב ; inf. בּרָים, i to lift up, to

set up הַרִים נֵם to lift up a standard Is.62,10; דָרִים מַצֶּבָה to set up a pillar Gen.31,45.- 2) to lift up from a low condition, to exalt ו הַרִּימוֹתִיךְ מִתוֹךְ הַעָּם I exalted thee from among the people 1K.14,7; to exalt folly Pr. 14, 29; inf. וַלֹא מִמְּרְבֶּר הְרִים nor doth exaltation come from the desert Ps.75,7; fig. הָרִים יָמִין to lift up the right hand Ps. 89, 43; הַרִים to lift up the head 3,4, i. e. to give strength; הַרִים קַרָן a) to lift up one's horn, i. e. to increase his strength Ps. 92,11. b) to lift up one's own horn, i.e. to be proud 75,6. - 3) to lift up, to raise up (from the ground) Ex. 14,16 (a staff); 2K. 2, 13 (a garment); הַּרִים יַר to lift up the hand (in an oath) Gen.14,22; בַּרִים יָר בִּר to lift up the hand against one 1K. 11, 27. — 4) הַרִים קוֹל to lift up, to raise high the voice, i. e. to cry Gen.39,15; הַּרִימוּ קוֹל raise high your voice unto them Is.13,2; לְּהָרִים בָּקוֹל לִשִּׂמְחָה by lifting up the voice with joy וכהרים קוֹל ; and when they lifted up their voice 2Chr. 5,13; הַרִים קַרֵן to lift up the horn (trumpet), i. e. to sound it loudly 1Chr.25,5.- 5) to take up, to take away, to remove Jos.4,5 (a stone); remove the crown Ez.21,31; הָרִימוּ מְכִישׁוֹל take up the stumbling block Is.57,14; הָרֶם לָךְ take it up to thyself 2 K. 6, 7; Hoph, ਹੀਜ਼ੀ (Kri) to be taken away Dan.8,11.

Hithp. הְּהְרוֹמֵם (fut. הְהָרוֹמֵם, יְהְרוֹמֵם (fut. הַבְּרוֹמֵם) to exalt oneself Dan.11,36; Is.33,10.

רוֹם Ch. (pt. p. בּיִם) to be lifted up Dan.5,20.

Pa. רוֹמְם to exalt, to celebrate Dan.4,34.

Aph. פָרִים (pt. בְּרִים) to lift up, to exalt Dan.5,19.

Ithp. אָתְרוֹמֵם to lift up oneself against (with עֵל Dan.5,35.

קוֹם, הְיְם, m. height Pr.25,3; fig. pride, haughtiness Is. 2, 11; רוֹם עִינֵים haughtiness of the eyes 10,2; רוֹם haughtiness of the heart Jer. 48,29.

רוֹם Ch. (sf. רוֹמָה) m. height Dan. 3,1.

Did m. height; as adv. on high Hab.3,10.

רוֹבְיֹן f. haughtiness, pride; as adv. proudly Mic.2,3.

רבור pr. n. a place near Shechem 2K.23.36.

רְנְׁמָם m. exaltation, praise Ps.66, 17; pl. c. רוֹמְמוֹת 149.6.

רְּלְבֵּמְוּת /. a lifting up; only sf. קבור והִּמְתָּךְ Is.33,3.

ורן see ברן.

רָנְעֵץ (= יְנְעֵץ) to roar, to make a noise (Kal not used).

Pu. יבעע (sut. יִרבעע) to be shouted Is.16.10.

Hithp. הַהְרוֹעְעֵ to shout for joy Ps.65,14; hence: to triumph (עֵב') over) 60,10.

לוֹן 1) to move, to shake, whence Pu.— 2) to be pounded, whence חוֹבוֹין.

Pu. বৃহাৰ to be moved, shaken Jb.26,11.

 runner, courier Jer.51,31; Jb.9,25, pl. בְצִים 28.15,1 and בָצִין 2K.11,13.

Pi. רוֹצִץ (fut. יְרוֹצֵץ) to run hither and thither Nah.2,5.

Hiph. הַרִיק, ap. יָרִיק, ap. יָרִיק; מַרִיק (בָּרִיק , מַרִיק ; inf. בָּרִיק (בַּרִיק ; 1) to pour out, to east out Ec. 11,3 (rain); בָּטִים חוּצוֹת אַרִיקִם I cast them out as the dirt in the streets Ps. 18,43 (in 2S.22,43 디어지 , Hiph. of PPI to crush). — 2) to empty Gen 42,35 (sacks); Jer.48, 12 (vessels); Hab.1,17 (a net). -3) to leave empty להריק נפש רעב to leave empty (i. e. not to feed) the soul of the hungry Is.32,6.-4) to draw out, to unsheathe (a sword, a spear) Ex.15,19; Ps.35, 3; of troops: to lead out (others: to arm) Gen. 14,14.

Hoph. הובק to be emptied, poured forth Jer.48,11; שֶּבֶּון תּוּבֵק thy name is as ointment poured forth Cant. 1, 3 | but see

רְּדְר (pret. רְדְי אָרוּיבוֹ to run, to flow רְרָ י אָרוּיבוֹ אָרוּיבוֹ whether his flesh run with his issue Lev.15,3.

צון see רוש II.

רוש (pret. 3 pl. ירוש) to lack, to be

poor Ps.34,11; *pt.* ש"ל, a. ב"ל, 18. 18,23; 2S.12,1; Pr.10,4; *pl.* ב"ל, a. ראשים Pr.22,7; 12,23.

רְּוֹת pr. n. Ruth, wife of Boaz R.1,4.
רְּוֹת (def. אָנְיִן) m. secret Dan.2,18; 4,6;
pl. יְנִין, def. אָנָיִן 2,29 a. 47.

לְּדָּה to make waste away, to destroy Zph.2,11.

Niph. וְרָזָה (fut, יַרָזָה) to waste away, to become lean Is.17,4.

adj. lean Ez.34,20; of unfruitful soil Num.13,20.

וֹרָזֹן I. (from וְרָזֹן) m. leanness Is. 10,16; אַפֿר רְזוֹן a lean, i. e. scanty, measure Mic.6,10.

וֹן II. (= וְוֹיִן , from וְבַיְן m. prince Pr.14,28.

pr. n. founder of the kingdom of Damascus 1K.11,23.

דוח to cry, to shout, whence חַוֹחָם.

רָנִי לִי (from רָנָה m. wasting יְנִי לִי wasting is mine, i. e. I am wasted Is.24,16.

רַוַם (fut. 3 pl. יְרָוֹם to wink Jb. 15,12.

לְחַב to be or become wide Ez. 41, 7; of the heart: to swell with joy Is 60,5; fig. of the mouth: to be wide open, i. e. to speak boldly 18.2,1.

Niph. נְרַחֵב to be wide; only pt. ערַחַב wide, spacious Is.30,23.

Hiph. הַרְחִיב ; pt. בַּרָחִיבִּ ; imp. בַּרָחָב, f. בַּרָחָיב; נהריב (הרחיב to make wide, large, spacious Is.57,8; Ex.34,24; with ? to give enlargement to, to make room for Gen.26,22; Ps. 4,2; בַּתְן אָדָם יַרְחִיב לו a man's gift maketh room for him Pr.18, 16.— 2) to enlarge, to open wide to open the mouth wide הַרְחִיב פָּה Ps.8,11; הְרְחִיב לֶב to enlarge the heart, to open it wide (to receive instruction) 119,32; הַרְחִיבָה שָׁאוֹל heil hath enlarged herself, opened herself wide Is.5,14 (others: hath enlarged her desire; see قال الله على 5).— 3) intr. to be enlarged, to be wide צרות לבבי הרחיבו the troubles of my heart are enlarged Ps.25,17; הַנְמִיק הַרָחָב it is deep and wide Is.30,33 (Eng. Bible: he hath made it deep and wide).

בְּהְיֵּבְ pr. n. a woman in Jericho Jos.2,1.

קבר (pl. c. בְּחַבֵּי) m. breadth, wide place Jb. 36,16; אָרֶץ the breadths of the earth 38,18.

קרוב אַרְעָּךְ (sf. יְחָבָה, רְחָבָה) m. breadth Gen.6,15 Ex.25,10 בְּלְאִרְעָּךְ over the full breadth of thy land Is.8,8; בוֹב בוֹב הַב breadth of the heart, i. e. troad mind 1K.5,9.

בְּחִבׁ a. בְּחֹבׁ (s/. הְבָּהְיָנְיּנְ, pl. הְחֹבֹּהְיָנְיּנְ, sf. בְּחִבּהְיִנּ, m. prop. wide space, hence: 1) street Gen.9,12; Jud.19, 20; Cant.3,2; Lam 4,18.— 2) open place, forum 2Chr.32,6; Neh.8,1.—3) pr. n. of two cities Jos.21,31; 2S.10,8 and of two persons 2S.8,3; Neh.10,12.

קרובות (Pr. n. 1) name of a well Gen.26,22.— 2) רהבות הנהר Rehoboth of the river, a city on the Euphrates Gen. 36, 37.— 3) מחבות עיר ancient city of Assyria Gen.10,11.

מְרַבְּיָה a. רְחַבְּיָה pr. n. m. 1Chr.£3, 17: 24,21.

בּיבֶּיב pr. n. Rehoboam, son cf Solomon, first king of Judah IK. 11,43.

ההו to rub, to grind, whence בהות (from החות) adj. merciful, compassionate Ex.34,6 Jo.2,13.

בּרְחֹן pr. n. 1) a Persian governor in Samaria Ezr. 4,8.— 2) other persons Ezr. 2,2 and Neh. 10,26 (בוות 7.7) 12.3 (בוות v. 15).

רחוק, בחקים, רחוק (pl. בחקים, רחוק; f. תחיקה, pl. רחיקה adj. far off, distant, remote Deut.29,21; Est.9, 20; as n. בחוק a space, a distance Jos.3,4; בַּרְחוֹק at a distance, far off Ps.10,1; מַרְחוֹק afar Ex.2,4, afar off Jb.39,25, from afar Is.43, 6; fig. of time: long ago Is.22,11; counsels of old, resolves of distant times 25,1; also long ago, in distant times 37,26; of the future: למַרָה for a distant time to come 2S. 7, 19; וChr. 17, 17, more fully לְעָהִים for times far off Ez.12,27; of something unattainable, hard Deut.30,11; Ec.7,23; of something valuable: בחוק מן above Pr.31,10.

רְהִים Cant. 1, 17 Ktib for רָהִים , which see.

רחה (from החים) du. hand-mill (prop. a pair of grindstones) Ex. 11,5; Num.11,8.

רָהִיק Ch. adj. far off, distant Ezr. 6,6.

להל (akin to בְּבַל) to move along, to wander (especially with cattle), whence the next word.

רְהֵלִים (pl. רְהֵלִים f. 1) female lamb, sheep Is.53,7; Gen.31,38.— 2) pr. n. wife of Jacob Gen.29,6; IS.10, 2; Jer.31,14; R.4,11.

יְחַבְּי to love; only fut. sf. אֶּרְחָמְה will love thee Ps.18,2.

Pi. בּחַרֵת (fut. בּחַרֵּיִי: pt. בּחַרָּיִּנְיִיּ inf. בּחַרֵת) to have compassion, pity, mercy 1K.8,50; Is.49,15; Jer. 31,19; Mic.7,19; with על: to have mercy upon, to pity Ps. 103,13; inf. as n. פְּרָבֵּי רַחָם תְּוָבּר in wrath remember mercy Hab.3,2.

Pu. בּהְ (fut. בּהְ יִרוֹם יִרוֹם or have mercy בְּרוֹם יְרוֹם in thee the fatherless findeth mercy Hos. 14,4; בְּרָבְּוֹם יִרוֹם whoso confesseth and forsaketh (the sins) shall have mercy Pr.28,13; בְּרָבְּרָם Hos.2,3 symbolic name signifying: she that hath found mercy.

הרה m. a sort of vulture (Eng. Bible: gier eagle) Lev.11,18.

(only pl. בְּחָמֵי , c. בְּחָמֵי , sf. m. love, affection, mercy, pity, compassion Ps,51,3; לְנָן לְנְחָמִים לָּנֵן , שִׁים רַחְמִים לְּנִן לְנַחְמִים לָּנֵן , שִׁים רַחְמִים לְנַן לְנַחְמִים לָנוֹן , שִׁים רַחְמִים לְנַן לְנַחְמִים לָנוֹן , שִׁים רַחְמִים לְנַן לְנַחְמִים לָנוֹן , אָים רַחְמִים לְנַן לְנַחְמִים לָנוֹן , אָנוֹן לְנַחְמִים לְנַן לְנַחְמִים לִנוֹן , אַנוֹן לְנַחְמִים לְנַוֹן לִנְּחְמִים לִנוֹן , אַנֹין לִנְּחְמִים לְנִּיְתְיוֹן , אַל־אָחִיוֹ , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיִם לְנִוֹם לִנְיִם לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לִּים בּיִּמְיוֹן , אַנֹיְלִיתְיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיְלִיתְּיוֹן , אַנֹיִם בּיִּמְנִים לְנִים בּיִּתְּיִים לְנִים בּיִּבְּיִּתְיוֹן , אָנֹיִם בְּיִבְּיִם לְּנִים לְנִים לִיבְּיִים לְנִים בְּיִבְּיִים לְּנִים לְנִים בְּיִבְּיִים לְּיִם בְּתְּבִּיְנִים לְּיִם בּיִבְּיִים לְּיִבְּיִים לְּיִם בְּבְּבְּיִים לְּיִבְּיִם לְּנִים בְּיִבְּיִים לְּיִם בְּיִבְּיִּים לְּיִבְּיִם לְּיִם בְּיִבְּיִם לְּיִם בְּיִבְּיִם לְּיִם בְּיִבְּיִם לְּיִם בְּיִבְּיִם לְּיִים לְּבְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיִבְּיִים לְּיִם בְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיבְּיבְּיִים לְּיִים בְּיִּיְבְּיבְּיִּים לְּיִים בְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיִּבְּיִים לְּיִים בְּיִבְּיִים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּים בְּיִים בְּים בְּיִּבְיִים בְּים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיבְּיִים בְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים ב

תַּחֲם (⇒ בְּחֲם; ^ בְּחָם) m. womb Gen. 49,25; Is.46,3; poet. woman, maiden Jud.5,30 (comp. הַחֲבָם).

pr. n. m. 1Chr.2,44.

מְהָהָ (^ בּהָּהָ : sf. הּבְּהָה) m. womb Num.12,12 מְהָהָה from the womb, i. e, from birth Jer.1,5; Ps.58,4. הַבְּהַרְ f. woman, maiden; only du. בּהַרְהַחַ two maidens Jud.5,30.

תְּחֶמִים pl. of בְחָמִים, which see.

Ch. m. pl. mercy Dan.2,18.

adj. merciful, compassionate, only f. pl. בְחַבְּנִי Lam.4,10.

Pu. רְחַץְ to be washed Pr.30,12. Hithp: הַתְּרֵחֵץ to wash oneself Jb.9,30.

Ch. to lean upon; only Ithp. אְהְרָחִיץ to trust in, to rely on (with עׁב' Dan.3,28.

קיר (sִּרְנְיִגְי m. a washing קיר יד my washpot Ps.60,10.

רְצְהֹי f. washing-place, bath Cant. 4 2 6.6.

Niph. וְרָחֵק (fut. רָחָה, Ktib) to be removed Ec.12,6.

Pi. פְתַּחָ (fut. פָּרָבוּי בְּיִר וֹיָבוּ 1) to remove Is.6,12 29,13.— 2) to enlarge בְּלְּבְרְצִוֹי־צְּרֵי thou hast enlarged all the borders of the land Is.26,15 (others thou hast spread it unto all the ends of the earth).

Hiph הַרְחִיק (fut. יְרָחִיל inf מְרָחִיק (fut. יְרָחִיל inf מְרַחִיק , בַּרְחִיק , בַּרְחִיק , בַּרְחִיק , בַּרְחִיק , בַּרְחִיק , בַּרְחִיק , בּרְחִיק בוּתְחִיץ בוּתְחַין to go far away Ex. 8,24; inf. בְּרָחִין as adv. far away far off Gen.21,16.

קֹחֵק' adj. going far away, departing from only pl. sf. קְּחַק' they that depart from thee Ps.73,27.

to boil over, to flow, to swell בְּחֵשׁ לְבִּי דְבָר טוֹב my heart swelleth with a good thing Ps.45,2.

תְּחֵין (from הַּיֹּן to breathe) f. fan, winnowing-shovel Is.30,24.

בְּעֵר (fut. בְּעֵרְ:) to be moist, wet Jb.24,8.

בְּעֹלֵי adj. moist, fresh, green Jb. 8,16.

ממ (= התח) to tremble, whence the next word.

బస్స్ట్ m. trembling, fear Jer.49,24.

키끄그 (= 크ূ그) to be moist (Kal not used).

Pu. רְטַפַּשׁ to the root as in תַּבְּרִישׁ, הַוְרָמִשׁ to be fresh, green רְטַפַּשׁ בְּשֶׁרוֹ מְנַעֵּר his flesh shall be as fresh as in youth Jb.33,25 (Eng. Bible: fresher than a child's). נים to break (Kal not used).

Pi. רְמִשׁ (fut. מַיְמֵשׁ) to dash to pieces 2K.8,12; Is.13,18.

Pu. מַשֵּׁין (fut. מַשְּׁיִן) to be dashed to pieces Is.13,16; Hos.10,4.
ין (for יוִן from רָּנָה m. moisture, watering Jb.37,11 (see רַּבָּטַ).

ריב (pret. בְּבָתָ a. בְּבָתָ a, 3 pl. וֹבֶרָ ; fut. בִירָב, ap. בַחָיַ, ב הֶנָי ; pt. בן; imp. בִיב, הַיבָ; inf. בִיב, ורב (רב) 1) to quarrel, to strive, to contend Hos.4,4; יְדִיוֹ רֶב לוֹ with his hands he contended for himself Deut.33,7 (Eng. Bible: let his hands be sufficient for him, from יָרָבַב); with קָר, אָת, נָיד, to contend, to strive with or against Gen. 31,36; Is. 50,8; Neh. 13,25; Jb. 33,13; inf. הַרֹב רָב עִם־יִשִּׂרָאֵל did he ever contend with Israel? Jud. 11,25 (see also under כוֹם'); with מל-בהדהריבני wherefore thou contendest with me Jb.10,2; with whom thou didst strive Deut. 33, 8; אַרִיבַנַּה thou strivest with Lim Is.27,8 - 2) to plead for, with accus. of person: plead for the widow וא.1,17; ביב עמו he pleadeth for his peaple 51,22; with the noun in the accus.: to plead a cause 1S.24.15; בַּבְּי נַפְשִׁי ... רַיבֵי נַפְשִׁי thou hast pleaded... the cause of my soul Lam.3,18; רַיבָר רִיבִי מָגוֹי plead my cause against an ung dly people Ps.43,1; pt. ו הָנְנִי רָב אֶת־רִיבֶּךְ I will plead thy

cause Jer. 51,36; 27 Is. 19,20 a pleader, defender.

Hiph מְרִיבּי, pl.c., מְרִיבּי, pl.c., מְרִיבּי, sf. מְרִיבּי (pt. מִרִיבּי, pl.c., מְרִיבִּיי, sf. מְרִיבִּי (pt. מִרִיבִּיוּ) to contend, to strive with the prest they that strive with the priest Hos.4,4; יְיִי יִחַהּוּ מְרִיבְיי they that strive with the Lord shall be broken to pieces 18.2,10.

רִיבִים, אַרָיבִים, אָרִיבִים, אָרִיבִים, רִיבִים, בּיִרִי, בּיִרִי, אַרִיבִּים, רַיבִּים, אַרַיבִּים, אַרַיבִּים, אַרַיבִּים, אַרַיבִּים, אַרַיבִּים, אַרַיבּיִם, אַרַיבּיִם, אַרִיבּים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרִיבּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִים, אַרְיבִּים, אַרְיבַּים, אַרְיבַּים, אַרְבִּים, אַרְבּים, אַרְבִּים, אַרְבּים, אַרְבּיִּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבְּים, אַרְיבִּים, אַרְבּיבְּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבְּיבְּיבְּיבְּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבִּיבּים, אַרְבִּיבְים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְבִּים, אָּרָּבְים, אָרָבְיבְּים, אַרְיבִּים, אַרְיבִּים, אַרְבִּים, אַרְבִּים, אַרְבְּיבּים, אַרְבִּיבְּים, אַרְבְּיבְּיבְּים, אַרְבִּיבְּים, אַרְבְּיבּים, אַרְבְּיבְּיבּים, אַרְבִּיבּים, אַרְבּיבְּים, אַרְבִּים, אַרְבִּים, אַרְבִּים, אַרְיבְּים, אַרְבִּים, אַרְבּיבְּים, אַרְבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבְּים, אַרְיבְבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּיבּים, אַרְבּים, אַרְבְּים, אַרְבּים, אַרְבְּיבּים, אַרְיבְּיבּים, אַרְבּיבְּים, אַרְבְּיבְּים, אַרְבִּיבְּים, א

יבי pr. n. m. 2S.23,29.

רות see הית.

תֵיחֵ (from חַוֹּחְ to breathe; sf. תֵּיחִ, m. scent, smell, odor Gen. 27 27; Cant וְנִיחַנְים מַנִּים מַנִּים מָנִים מַנִּים לַּרִיתַ through the scent, i.e. touch, of water it will bud Jb. 14,9 (comp. Jud.16.9); often coupled with חַרְיִּ, which see.—For the phrase בְּאִישׁ אֶתְרֹהִיחַ see בַּאִישׁ אֶתְרֹהִיחַ see בַּאֵישׁ אָתְרֹהִיחַ see בַּאִישׁ אָתּרֹהִיחַ

רְיָתַ Ch. m. smell, odor Dan.3,27.

א לים see רים.

רוע פפס היע.

וֹרֶעַ see דִיע I.

קיפוֹת, רְיפּוֹת (from רְּוֹף, pl. pounded grain, grits 2S.17,19; Pr.27,22.

דיבת pr. n. son of Gomer Gen. 10,3, ancestor of the Cimmerians.

רִיק (from רוֹק m. emptiness בְּלִי רִיק empty vessel Jer.51,34; fig. vain thing Ps.2,1; as adv. in vain Ps. 73,13; בְּרִירָיק, לְרִיק Is.49,4; Hab.2,13.

קר, הַקּים (pl. הַיִּקִים, הַרָּקּים; f. הַקּיֹח, pl. הַקְּיֹח, adj. empty, void Gen.37, 24; 41,27; Jud.7,16; שַּׁבְּּשׁוֹ הַבְּּהְ his soul is empty, i. e. he is hungry Is.29,8; fig. הַבְּרָ הַרְ הַבְּקְיֹם a vain thing Deut.32,47; בְּיִקִים וּפְּחַוִים vain and frivolous persons Jud. 9,4.

ולָקָם adv. 1) empty, void Gen.31,42; Is.55,11; Jer.14,3; R. 1, 21. — 2) vainly, without cause Ps.7,5 (see quotation under לְּבַלָּחְ Pi. 3).

ק"ר (from רור, sf. (קירו) m. spittle, slime 1S 21,14; for ריך Jb.6,6 see ביר בלמות.

רוש (from רוש m. poverty Pr.13,18 30,8.

ריש (= ייש m. poverty Pr.28,19.

ראשון see רישון.

וְלֵכְה (from בְּבָּה; pl. בְּבָּה; f. בְּבָּה, pl. בְּבָּה m. 1) tender (of children, young cattle) Gen.33,13; 18, 7; as n. בּבְּה at tender twig Ez.17, 22.— 2) tender, tenderly brought

m. tenderness Deut.28,56.

Hiph. דְרָבֶּיב (fut. יַרְבָּיב, ap. מָרָבֶּב ; imp. דַּרְבָּיב) 1) to cause to ride, to let ride Gen.41,43 (in a vehicle) Est.6,9 (on a beast); fig. thou causest me to ride (to be borne) upon the wind Jb.30,22; לְּרָבְּבָּרְ אָנִיי יִרְרֹאֹיֵנוֹ thou causest man to ride over our heads (i. e. thou givest him power over us) Ps.66,12.— 2) to set, to put upon (with יַבֶּר , אֶר) 2S.6,3; 2K.13,16.

תַּבֶּב (sf. בְּבֹב) m. 1) rider, horseman 2K.9,12.— 2) driver, charioteer 1K.22,34.

קבב pr. n. Rechab 1) father of a Kenite nomadic race 2K. 10,15; patr. בְּבָּיִם the Rechabites Jer. 52,2.— 2) a person mentioned in 28.4,2.— 3) another person Neh. 3,14.

רָבָבָה f. a riding Ez.27,20.

pr. n. an unknown place 1Chr. 4,12.

m. chariot Ps.104,3.

קְבְשׁ, וְּבְשׁ, (from בְּבִישׁ; sf. וְבְנִשׁ m. property, goods Gen. 14, 16 הְבושׁ בַּמָּלֶּף the king's property 2Chr.35,7.

קביל (from רָבֵל m. tale-bearing, slander אַנְשֵׁי רָבִיל tale-bearers, slanderers Ez.22,9; דְבִיל to go about as a tale-bearer Lev.19,16; רְבִיל a tale-bearer Pr.11,13.

1) to be soft, mild Ps. 55, 22.—
2) to be weak faint, timid (of the heart) Deut.20,3.

Pu. বৃভুনু to be softened Is.1,6.

Hiph. הַרַךּ to make faint, timid Jb.23,16.

לְבָל pr. n. a city in Judah 18.30,29.

רְּכְלֵּהְ (from בָּלֵּהְ ; sf. קֹלְּהְ) f. traffic, trade Is.28,5.

יַרְבָּם (fut. רַבָּם יִּרְּבָּם , pl. יְרָבָּם to bind Ex.28,28.

m. prop. chain, hence: mountain-ridge only pl. בְּכָּלִים Is.40,4.

m. prop. band, league, hence: conspiracy; only pl. c. רָבֶם אִייש the conspiracies of men Ps.31,21.

עַבְׁ 1) to collect, to acquire Gen. 12,5; 31,18.

עֵרֶבֶי (מְינֶי m. swift horse, courser 1K.5,8 Mic.1,13; Est.8,14 (comp Talm. אַנְיָבָי).

בת pt. of בוֹח , which see.

pr. n. 1) name of an Aramean family Gen.22,22.— 2) one of the ancestors of David R.4,9 1Chr.2, 9.— 3) another person 1Chr.2,25.

באם פפפ באם.

רְבֶּה (pt. רְבֶּה, c. רְבֶּה) 1) to cast, to throw Ex.15,1.— 2) to shoot השָה בְּשֶׁה a shooter with a bow,

archer Jer.4,29; pl. c. רוֹמֵירְקְשֶׁת Ps. 78,9.

קְּתָהְ (from קָתָה; c. תְּחָהְ, sf. תְּמָהְ, pl. תְּמָהְ, sf. תְמָהָן f. height, eminent place (for idolatrous worship) Ez.16,25 a. 39.

רְבְּין, אַבְין Ch. (inf. אַבְיּבְיּ) 1) to east, to throw Dan. 3,21; 6,17.—
2) to set, to place Dan. 7,9.— 3) to impose (tribute) Ezr. 7.24.

Ithp. אַחָרָאָ to be cast, thrown Dan.3,6.

רְבְּיֹן (from בּוֹר) f. coll. worms Ex. 16.24.

קר. n. 1) a Syrian deity 2K.5, 18.— 2) a city in Simeon on the southern border of Palestine Jos. 19.7; Zch. 14.10.— 3) a city in Zebulun Jos. 19.13 = מוני 1Chr.6, 62.— 4) a rock near Gibeah Jud. 20.45.— 5) בין בין בין בין a station of the Israelites in the desert Num. 33.19.

יונון see במונון pr. n. 3.

ין in pr. n. see הַטָּגְּהַ 1, הַבְּבָ pr. n. 5 and הַבָּב.

קבות (from לבות) f. heap (others: careass) אָרְיוֹת רְמוּתָה and I will fill the valleys with thy heaps (or careasses) Ez.32,5.

חמר in Ar. to pierce, whence the next word.

ק (pl. רְמָחִיהָם, sf. רְמָחִים) m. spear, lance Jud.5,8; 1Chr.16,28; Neh.4,7.

קביה pr. n. m. Ezr.10,25.

רְמִיה הְהָיָה לָמַח Pi. to let fall) f.

1) slackness, sloth רְמִיָּה הְהָיֶה לָמַח Pi. to let fall) f.

sloth (i. e. the slothful) shall be under tribute Pr. 12,21; בַּרְ רִמִיָּה בָּרְ רִמִיָּה מָרָ בְּיִּבְּי בְּיִבְיּה מִּרְ בַּיִּבְי בְּיִבְיִה slothful hand 10,4; בַּשְּׁת רְמִיָּה slack bow Hos.7,16 (others: deceitful bow, sending the arrows wide of the mark); as adv. slothfully Jer.48,10.— 2) deceit, guive Ps.32,2; רְמִיָּה בִּרְ רְמִיָּה a deceitful tongue 120,2; רְמִיָּה to talk deceitfully Jb.13,7.

רַכִּים (only with art. רָבִּים) see

קרים (pl. בְּנִי דְּרַשְּׁכִים f. mare (others: dromedary) בְּנִי דְּרַשְּׁכִים young mares Est.8.10.

ידור pr. n. father of Pekah, king of Israel 2K.15,25.

לְבֵּוֹם (בּיִם פּוּ ; 3 pl. לְבֵּוּן) to be high, to be exalted Jb.22,12; 24,24; pt. f. רוֹם ביוֹמִיםְר exalted Ps.118,16.

Niph. בַב (fut. pl. לְרָבׁשׁיּ imp. pl. (הַרְבּשׁיּ); imp. pl. (הַרְבּשׁיּ) to lift up oneself Ez 10,19; hence: to get up Num.17,10.

יבּבְתִּידְעָזֶר pr. n. m. 1Chr.25,4.

תַּמֹם (fut. בְּמֵם: pt. מָם: inf. מַּחַ) 1) to tread (as clay) Is 41,25; hence: to tread, to walk Is.1,12.— 2) to tread down, to trample 2K. 7,19; Ps 91,13; pt. במור oppressor Is.16,4.

Niph. נְרָמֵם (fut. נְרָמֵם) to be trodden down Is.28.3.

רְמֵשׁ (/ut. רְמֵשׁ ; pt. בְּמשׁ , f. הְמָשֶׁר) to move, to creep Gen.8,17; 9,2; Lev.11,46; Ps.104,25.

יה creeping thing, reptile Gen. 1,24 a. 25; of aquatic animals Ps. 104,25.

רְבֶּין pr. n. a city in Issachar Jos. 19.21.

pr. n. a city in Gilead Jos.21, 36 = בָּמֹת Deut.4,43, fully בָּמֹת 1K.22,3.

קבייה הבייה pr. n. a place in Gad Jos. 13.26.

בּיָב אוֹפִים צוֹפִים see רָּמֶרְנִים צוֹפִים pr. n. 2.

(fron בְּיֵן) m. shout, rejoicing,

song; pl. c. בְּיֵלְ פַּרְטָ songs of deliverance Ps.32,7.

י (גוֹה to בְּיָר, fut. קְנָה (גוֹרְנֶה שְּשְׁבָּה the quiver rattleth over him Jb. 39,23.

רְבָּתֶם (from לְבָּתֵי sf. רְבָּתֵם (from לְבָּתֵם) f.

1) shout, cry 1K.22,36; Ps.SS 3 (of prayer). — 2) rejoicing, singing Is.43,14; קֹל רְבָּה voice of singing 54,1.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,20.

Pi. אַרָנוֹ (fut. אַרַנְיָנוֹ imp. pl. בְּנָנוֹ for coing, to rejoice Ps. 67.5; with בַנוֹ to rejoice over Jer.51,48; with בָּנֵי to rejoice in Ps.20.6 33.1; with accus. to sing, to celebrate Ps.51,16; with בָּנִי to sing to Ps.84,3; 95.1.

Pu. בְּלֵיתִים לֹאִיוֹרְנְּן to be shouted, sung בַּבְּרָמִים לֹאִיוֹרְנְן in the vineyards there shall be no singing Is.16.10.

Hiph. יְרְנִין (fut. יְרְנִין; imp. pl. (הַרְיִנוּ) 1) to make rejoice, to cause to sing Jb 29,13. — 2) to sing, to sing the praise of, to celebrate הַרְנִינוּ גֹיִים עַמוּ sing, O ye nations, the praise of his people Deut.32,43;

שוויש sing unto the Lord our strength Ps.81,2.

Hithp בנכיר מתרוגן to shout בנכיר מתרוגן as a mighty man that shouteth by reason of wine Ps. 86, 65.

(from רָבַּן to wail; only pl. רְבָּנִים) m. ostrich Jb.39,13.

cry of joy Jb. 3, 7; 20, 5 לְנָנוֹת (c. קּנְנוֹת לְשְׁעִים f. shout, with joyful lips Ps. 63, 6; hence: triumph of the wicked 20, 5.

קְּבֶּק pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,21 a. 22. בים (from בּבָּן) (from בּבָּן) (from בּבָּן) m. 1) ruin, breach Am. 6,11. — 2) drop (of dew) Cant.5,2.

in Ar. to bird, whence the next word.

prop. to break to pieces, hence: to sprinkle, to moisten; *inf.* ברום Ez. 46, 14.

 2,7.: - 4) evil, fierce, wild בָּנֵי נוֹיָם the worst (fiercest) of the nations Ez.7,24; חַיָּה רָעָה an evil (wild) beast Gen 37,20. - 5) evil, ominous מוע בע בע an evil occurrence ווא.5,18; שָׁמוּעָה רָעָה evil tidings Ps.112,7.— 6) evil, infamous 🗅 💆 מוש an evil name Deut.22,14; דבה evil report Gen. 37,2.- 7) evil, wicked בַּר רַע a wicked thing Deut.17,5; בצע בעו gain Hab.2,9; אב בע an evil heart Jer. 3,17: בע עון evil-eyed, i. e. envious Pr 23,6; of persons: איש בע בם בע a wicked man 18.30,22; Ps.140,2; without the noun modified: לא־ינקה בע the wicked shall not go unpunished Pr.11,21; ליוֹם the wicked is reserved for the day of calamity Jb.21,30; בֵרֶךְ רָעִים the day of the wicked Pr.4,14.- 8) evil, sinful מר בער בע an evil imagination Gen. 6,5 בְּלֶה בְעָה an evil way Jon.3, 10. - 9) displeasing, repugnant ייי displeasing in the sight of..., displeasing to... Gen. 38, 7; Jer.40,4; בע עַלֵי הַפַּעִשֶה I am displeased with the work Ec.2,17.-10) sorrowful, sad פנים רַעִים a sad countenance Neh.2,2; לא־הַנְיתִי ו בע לְפַנְיוֹ I had not been sad in his presence v. 1.

עָרָעים (רְעִים, pl. רְעִים) m. 1) evil, misdeed, mischief, wickedness בְּלֵיהֶם to do evil 18.29,7; בְּלֵיהֶם their feet run to evil, to misdeeds Is.59.7 בְּעִיבִים the

I. (from נְעָה II. 1) m. inclination, th ught, desire Ps.139,2: pl. sf. בְּעָה thy thoughts v. 17.

רע II. (from בְּעָר II. 2; sf. רְעָד , ינעכם ; Jer.6,21 העה once Jb.6,27 for הַעָּבֶם pl. הַעָּים, c. העי א , געור, העוד, ארג, Jb.42, 10 and 1S. 30,26 for העיהו m. companion, friend, lover רֶעַ לִבְנוֹת a companion to ostriches Jb.30,29; פָּרָעַ כָּאָח־לִי as my friend or brother Ps.35,14; וַאַתְּ זַנִית רֵעִים but thou hast played the harlot with many lovers Jer.3,1; hence: fellow-man, neighbor thou shalt love וְאָהַבְּתְּ לִרְעַהְ בָּמוֹהְ thy neighbor as thyself Lev.19, וא; איש... רֵעָהוּ one... another: אִישׁ one to another Gen.11,3; each piece אִישׁ בָּתָרוֹ לִקרַאת רֵעָהוּ one against another 15,10.

קרֹע (from רָעֵע) m. 1) badness (as to quality) Jer 24,2 — 2) evil, wickedness Is 1,16 רע מעלליכם the evil of your doings Jer 4,4.—3) ugliness (of appearance) Gen. 41,19 — 4) sadness. sorrow אַרָּים the sadness of the countenance Ec 7,3; בּעָן sorrow o heart Neh.2,2.

בּעֵב (fut. בְּעַב) to suffer hunger, to be famished Ps. 34, 11; Gen. 41,55.

Hiph. רְּנְעִיב (fut. יַרְעִיב) to cause to hunger, to let famish Deut.8,3; Pr.10,3.

רָעֵבָה (pl. רְעֵבְים, f. הְעֵבָה) adj. hungry, famished Ez.18,7; Pr.27,7.

בּיֶבְ (sf. בְּיֶבְיִם) m. 1) hunger Jer. 11,22; Neh.9,15.— 2) famine, scarcity Gen.12,10; 41,50.

(c. בְּעַבוֹן m. famine, scarcity Ps.37,19; שֶׁבֶּר רַעַבוֹן בָּחִיבֶּם corn for the famine of your households Gen.42,19.

רְעַר (fut. רְעַר) to quake, to tremble Ps.104,32.

Hiph. הָּרְעִיר (pt. מַרְעִיר) to tremble, to shake Dan.10,11; Ezr. 10,9.

תַּעַר m. trembling, terror Ex.15,15; Ps.55,6.

ן עודה f. trembling, fear Ps.2,11; 48,7; Jb.4,14.

 intr. to feed, to graze Gen.41,2; Is.11,7; with accus. of pasture: ירָעָה מִקְנָהְ ... פַר נָרְחָב thy cattle shall feed ... in a large pasture Is.30,23; בעו איש את־יַרוֹ they shall feed every one in his place Jer. to feed on תַּעָה מִרְעָה מוֹב ;6,3 good pasture Ez.34,18.- 2) tr. to feed (a flock), with accus. Gen. 30,31; Cant 1,5; rarely with 7 1S. 16,1: hence: to nourish Hos.9,2; pt. רעה shepherd Is.40,11, f. רעה shepherdess Gen.29,9.- 3) fig. to lead, to guide, with accus. 2S.5,2; Mic.7,14; וַרַעוּ אַתָבֶם הַעָה וַהַשְּׁבֵּל and they shall guide you in knowledge and wisdom Jer.3,15; with ? Ps.78,71; hence: to teach the leaps of שָּכְהֵי צַדִיק יִרְעוּ רַבִּים the righteous shall teach many Pr.10,21; pt. העה master, teacher Ec.12,1; of God: רֹעָה יִשְׂרָאֵל the Shepherd, i. e. Leader, of Israel Ps.80,2, or Cyrus: ישר my shepherd, i. e. my appointed prince Is.44,28.

קינה II. (בְּינְה to desire; pt. רְּינָה imp. וֹרְינָה prop. to desire, to be willing, hence: 1) to follow, to pursue רְינָה רוֹחַ he pursueth wind Hos.12,2 (Eng. Bible: feedeth on wind) בְּינָה אֵכָּר (Eng. Bible: feedeth on wind) אַבּר אָבָה אַכָּר (Eng. Bible: feedeth on ashes); אַבּרנְה אַבּרנְה tollow after faithfulness Ps 37,3 (acc. Rashi: feed in faith; Kimchi: teach, propagate the faith comp. אַבְּרנָה אַבּר וֹרָיִר אָבּר וֹרָיִר וֹרָיִר אָבּר וֹרָיִר אָבּר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרָיִר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹרִיר וֹרָיִר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹרִיר וֹרְיִיר וֹרִיר וֹרְיִיר וֹר וֹרִיר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹר וֹרְיִיר וֹרְיִיר וֹר וֹרִיר וֹרְיִיר וֹר associate, to keep company

with רְּעֶה זוֹנוֹת he that keepeth company with harlots Pr.29,3; רְּעָה a companion of fools 13,20.

Pi. דְּעָה to be a companion or friend to אַ הְעָה to whom he had been a friend Jud.14,20.

Hithp: הָתְרָעָה (fut. ap. יַתְרַעָּה) to

left in his tent Jb.20,26 (Eng. Bible בור it shall go ill with him, from נְרָעוֹ אָרִיץ אֲשׁוּר ; (רְעַע and they shall lay waste the land of Assyria with the sword Mic.5.5.— 2) to scatter בַּלְּר the wind shall scatter all thy shepherds Jer. 22,22.

it will destroy any one that is

Pu. רְעָה to be broken רְעָה to be broken רְעָה הָאָרֶץ the earth is utterly broken is.24,19 (הַתְרַעֵּעָה הַאָּרָן belongs to אָדָר, which see); שֵׁן רֹעָה אָן רֹעָה proken tooth Pr.25,19.

רְעַה (from רָעַר c. רָעַת קּלּ, ירָעָר; אָרָ רָעַר קּלַן אָרָ רָעָר, אַר רָעָר וּ וּלְינְרְיהָם אַר אָר וּ וּל רבין אָרָה אָר רָעָה עָם to do one hurt Gen. בּלָבְרוּ נִבְּלָרוּ to his hurt Ec.5,12.— 2) evil, misfortune רְעָה נְשְּׁלְפָּה evil looketh forth from the north Jer.6,1.— 3) evil, wickedness of man Gen.6,5; יְשָׁת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת עִינִים בְעוֹת נְעִת בְעוֹת יִעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת נְעִת בְעוֹת בְעוֹת נְעוֹת בְעוֹת עִינִים בְעוֹת בְעוֹת עִינִים בְעוֹת עִינִים בְעוֹת עִינִים בְעוֹת עִינִים בְעוֹת עִינִים בְעוֹת your great wickedness Hos.10,15.

תְּעֶה (from בְּעָה II.; sf. רֶעֶה m. companion, friend 28.15,37; 16,16; 1K.4,5; Pr 6,3.

רַעָּר (from רָעָה II. ; pl. רְעָה) f. companion, friend Jud.11,38; Ps. 45,15.

ווו רָעָה see רֹעָד III. Pu.

יר pr. n. m, Gen.11.18.

קינואל pr. n. 1) son of Esau Gen. 36,4.— 2) father of Jethro Ex.2, 18.— 3) two other persons Num. 2,14 (for ביואל 1,14) 1Chr.9,8.

קינות (from בְּעָה II.: sf. יְעוּה f.

1) companion, friend Est. 1, 19;
בּאַה one... another Is.34,
בּאַה ייי בְעוּה וּבּאַה ione... another Is.34,
בּאַה one... another

רְעָנְיּ Ch. f. will. pleasure Ezr.5,17. m. pasture בָּקָר רְעִי oxen of the pasture 1K.5,3.

7 pr. n. m. 1K.1,8.

ר (= רֹעֵה) m. shepherd Is.38,12; Zeh.11,17.

רָעָה (from בְּעָה II.; אַן (from בְּעָהְה) f.

תַּעְיוֹן m. pursuit (Eng. Bible: vexation) Ec.2,22; בְּעִיוֹן רוֹם pursuit of wind 1,17 (see בְעִוֹר 2).

רְעִיוֹן Ch. (pl. c. בְּעִיוֹגְי, sf. בְעִיוֹן, גּיִּי בְּיִינְיִּר, יבְיִינְיִי (בְעִינְּהִי) m. thought Dan. 2,29; 4,16.

to reel, to be in tremulous motion (Kal not used).

Hoph. הָרְעֵל to be made to reel, to be shaken Nah.2,4.

תַעל m. trembling, reeling, confusion בְּעַל a cup of confusion Zch.12,2.

רְעָלֶה (from לְעֵלֶה; only pl. רְעָלֶה; f. veil, muffler (so called from its tremulous motion) Is.3,19.

רְעַלְיָה pr. n. m. Ezr.2,2 (= רַעַלְיָה Neh.7,7).

תַּעֲח (fut. נְיָדְעֵם 1) to tremble, to rage, to roar (of the sea) Ps.98, 7.— 2) to be troubled הַנְעמוּ הָּנִים they shall be troubled in their faces Ez.27,35.

Hiph. הַרְעִים, (fut. יַרְעִים, ap. בְּיִרְעִים; inf. sf. הַרְעִיםְה 1) to cause to roar, to thunder Ps.29,3; Jb. 37,5.— 2) to make to fret, to irritate 1S.1,6.

תַּבּס (sf. בַּעַמְּבְ) m. roaring, thunder Is.29,6; Ps.77,19; בעם גְּבוּרוֹתְיוּ לָּנִם אָבוּרוֹתְיוּ לָנִם נְעַם גָּבוּרוֹתְיוּ לָנִם נְעַם בְּנִם נְתְרוֹעָה בֹּנִם נְנִם נְתְרוֹעָה בֹּנְם נוֹ. e. loud call) of the captains, and the shouting 39,25.

לְעָבֶּוֹה (from בְּעָבֶּה) f. prop. trembling, hence poet. rolling mane of a horse Jb.39,19.

רְעָבְה pr. n. a son of Cush Gen. 10,7 and a tribe descended from him Ez.27,22.

DDְבְיָבְים, pr. n. Rameses, a city in Goshen in lower Egypt Ex.1,11.

in Syr. to be green, fresh, whence the next word.

בְּיֵבְנְן adj. green Deut.12,2 (of a tree); Jer.17,8 (of leaves); אָבָן רִעָּבָן fresh oil Ps. 92,11; fig. of men: flourishing, prosperous v. 15.

רְעַבְּן Ch. adj. prop. green; fig. flourishing Dan.4,1.

to break in pieces, to shatter to break in pieces, to shatter from pieces, to shatter בּרָיל בַּרָיִל מִצְפּוֹן shall iron break the northern iron Jer.15,12; אבּרִיךִים לארחָקּר he shall break in pieces mighty men without number Jb.34,24; הַּרִינֶּם בִּרְיָם לארחָקּר thou shalt break them with rod of iron Ps. 2,9. — 2) to rage, to storm אַרְיִנִים נְחֹתּוּ rage, O ye nations, and be dismayed! Is.8,9.

Niph. נָבע (fut. יֵרְוֹשֵׁ.) to go to ruin Pr.11,15; 13,20.

Hiph. הַרֶע, הַרְשַׁ, יוֹרַע ;inf. הַרְשַׁ, to break in pieces, to destroy Jer. 31, 27; אָמִים לָּעָל לָּאָמִים thou hast destroyed the nations Ps.34,3; מַל־הַרַע בֿקּדָשׁ all that the enemy hath destroyed in the sanctuary 74,3.

Hithp. הָרְרוֹעֵץ 1) to be broken to pieces רַּעָה הָּבְרִץ the earth is utterly broken Is.24,19 הוא belongs to בְּעָה הַעָּה וֹנִין ווו., which

see).— 2) to ruin oneself אָישׁ מ a man that hath many friends ruineth himself Pr. 18,24.

ונע (pret. דְעָר הֹ, הַעָּר , fut. יבּעָר אַר , וּבִעְּר יבּעָר , וּבִעְּר יבּעָר , וּבִעְּר יבּעָר , וּבִעְּר יבּעָר , וּבּעַר יבּעָר , וּבַעְ יבּעָר , וּבַעְ יבּעָר , וּבַעְ יבּעָר , וּבַע יבּעָר וּבִע יְבּעָר וּבְעַר יבּעָר וּבְעַר יבּעָר וּבּע לְבּשָׁר הַ וּבִּער יבּער יביב אווּבער יביבער יביבע

Hiph. הַרֵע הַרָע, הַרָע, (2 הָרֵע, 1 יַתְרְעָהַם , 3 pl. הַרְעָוֹת, 2 pl. הַרָעוֹתי ; fut. יבע , יבע ; pt. מבע , יבע , pl. מָרְעִים; inf. הָרַע, הָרָע 1) to do evil or harm to, to afflict one. with 7 R.1,21; 1S.26,21; with 7 1Chr.16,22; with Dy Gen.31,7; with נעל: to bring evil upon 1K.17,20 with accus.: ויַרַעוּ אֹתנוּ הַמְּטֵרִים and the Egyptians afflicted us. treated us ill Deut 26,6. - 2) to do or act wickedly, to do evil מרעו הרע הרע מרעו and if ye shall still do wickedly 1S.2,25; דרעתם אשר עשיתם ye have done evil in sc doing Gen.44,5 הרע לעשות to do evil 1K.14,9; אַרָע מעלליו to make one's deeds evil, to commit evil deeds Mic.3,4; inf. with יֹבְרנוּ : לְבֹּנוּנוּ to do evil Ps.15,4; pt. מַרַע evil

doer Pr. 17, 4, pl. מְרְעִים Is. 1, 4.

Ch. (fut. בְיִנְיַ) to crush, to break in pieces Dan. 2,40.

Pa. רָעֵע (pt. מְרָעֵע) to break in pieces Dan.2,40.

קַעַרְ (fut. קּעַרְ:) to drop, to distil Pr.3,20 (dew). Ps.65,12 (fatness). Hiph. קיניה to cause to drop Is.45,8.

prop. to break to pieces, hence: 1) to crush, to destroy (an enemy) Ex.15,6.—
2) to vex, to oppress Jud.10,8.

רַעַשׁ (fut. עַשְׁרַ:) to tremble, to quake Jud.5,4; Is.13,13; of ears of corn rustling in the wind Ps. 72,16.

Niph. נְיַעֵּשׁ to be shaken, to quake Jer.50,46.

Hiph. הְרְעִישׁ (fut. יַרְעִישׁ; pt. מַרְעִישׁ; pt. מַרְעִישׁ) 1) to make to tremble, to shake Ps. 60, 4. — 2) to terrify that terrified kingdoms Is.14,16. — 3) to cause to leap (of a horse) Jb.39,20.

יביי m. 1) commotion, noise Jer. 10,22 Ez.3,12.— 2) rushing, rattling (of chariots, wheels) Jer. 47,3; Nah. 3, 2.— 3) trembling, alarm Ez.12,8.

רְפִּאִים (fut. אַבְּיוֹיִי (fut. אָבְּיִים , pt. אַבּיּים , רְפִּאִּים , pt. יְבְּפִּאּ וֹיִּחָי ; inf. אָבְיּי, רְבָּפִאּ , רְבִּיּא , רְבִּיּא , יְבְּיּא , inf. אָבְיּי, יִבְּיּא , sf. יְבְּיִא וֹיִי (to heal, to cure, to restore Gen 20.17; Num.12,13; 2K. 20,5; fig. אַריאַרְצָּם and I will heal their land 2Chr. 7,14;

I will heal their backsliding Hos.14,5; pt. אָלָר physician Gen 50,2; fig. בְּאָי מְשׁנְבְתְם useless physicians Jb.13,4.

Pi. אפון (1 pl. אפון Jer.51,9 for וואפון; fut. אפון 1) to heal, to cure Jer.6,14; Ez.34,4; Zch.11,16.—2) to mend, to repair (something broken) 1K.18,30.—3) to heal, to make wholesome (of bad water) 2K.2,21.— אפון שוני Jer.38,4 for בון היים היים לובים, from הפון ליים אונים.

Hithp. אָרָרָבָּא to let oneself be healed 2K.8,29.

אָבְּ דְּיִּ pr. n. founder of a race of giants 1Chr.20,4 (= בְּבָּה 2S.21,16 and 21).

יְלְּאָרֹת (only pl. וְלָּאָלֹת) f. medicine, remedy Jer.30,13; Ez.30,21.

הַלְּאוֹת f. a healing Pr.3,8.

וֹרָצָּאָרָ I. (patr. of אַּבָּרָ) pl. m. Rephaim, Rephaites, giants Gen. 14,5 Eeut.2,11 a. 20.

to be weak, רָפָּאִים

inactive) pl. m. the dead, the deceased Is.14,9; Pr.2,18; רְבָּאִים בַּרֹי יְלִּוֹם לְּרָבְּאִים they are deceased, they shall not rise 26,14; יְלִּוֹם he shall remain in the congregation of the dead Pr.21,16.

אָבְי pr. n. m. Raphael 1Chr.26,7.

רָבֶּר (= רְבֵּר; fut. רְבֵּר;) to stretch, to spread Jb.41,22.

Pi. 757 1) to spread (a bed) Jb.17,13.— 2) to support, to refresh Cant.2,5.

רַפָּה (fut. וְרָפֶּה, ap. קרָ,) 1) to slack, to be weak or feeble Jud.8,3; Jer. 49,24; of the hands: to be slack from weakness Jer.6,24 or from ומבות בום מן היום מן בים בום מן היום מן בים מן היום מן היום מן היום מן היום מו to withdraw the hands Neh. 6,9; 'feeble hands' sometimes as u figure of discouragement: ווֹרָפּוּ וֹבייוֹ his hands were feeble, i. e. he was spiritless 2S.4,1; יוֹפָה מָן... to desist from, to let go Ex.4,26.-2) to sink נַהָשֵׁשׁ לֶהְבָה וֹרָפָּה and as dry grass sinketh before the flame Is.5,24.— 3) to decline רָפַה the day declineth toward evening Jud. 19,9.

Niph. וְרָפֶּים, (pt. נְרָפֶּה, pl. נְרָפֶּים to be lazy, idle Ex.5,8.

Pi. הַּבְּהָ (pt. הַבְּבָּה) 1) to let down (wings) Ez.1,24.— 2) to slacken, to loosen, to weaken בּוֹי הַ בִּּלִים הַבְּים הַבּים הַבּים הַבּים הַבּים הַבְּים הַבּים הַבְּים בּבּים בּיבּים הבּבּים הבּיבּים

of..., i. e. to discourage Jer. 38,4 (where אַבְּקָה for מְבָּקָה; Ezr.4,4.

Hiph. הַּרְפָּה (fut. בַּרָבָּה, ap. ק.בָּרָ; imp. הַרָפָה, ap קֹבָר (הַרֶּף) to slacken, to withdraw הוף בה slacken thy hand, i. e. desist from smiting 2S.24,16; יַנְיוֹ מְוָה to withdraw one's hands from, i. e. to refuse support Jos. 10,6.- 2) to leave off (a work) Neh.6,3; of a person: to forsake Jos.1,5. - 3) to let go, to let alone Pr.4,13; Cant.3,4; לָה לָה let her alone 2K 4,27; הֶרֶף לְנוּ שָׁבְעַת יָמִים let us alone seven days, i. e. give us seven days IS.11,3; הַרָף וָאַנִירָה לָך let me alone, i. e. stay, and I will tell thee 1S.15,16.- 4) with ים: to desist from אָבָרָ to desist (cease) from anger Ps.37, 8 ההף ממני desist from me, let me alone Deut.9,14.

רְפָּה (c. בְּפִּה ; f. pl. בְּפֹּה) adj. slack, weak, feeble Num.13,18; רְבָּה יְדִיָם slack handed, i. e. weary 28.17,2.

קַבְּי, which see.— 2) a man 1Chr.8,37 (= רָפָיָה 9,43).

งาอา pr. n. m. Num.13,9.

תְבָּה pr. n. m. 1Chr.7,25.

וְבִּירָה (from יְבִּין) f. couch-covering (others: support, stay) Cant. 3,10.

יבידים pr. n. a station of the Is raelites in the desert Ex.17,1.

אַרָּבְיָה see רְבָּיָה pr. n. 2.

וְרָבְּיֹת (from לְּבָּה) m. :lackness, feebleness Jer 47.3.

to trample, to make muddy Ez.32,2;

Niph. נובש to be muddy, troubled (of a spring) Pr.25,6.

Hithp. דְּהָרְבֶּם to prostrate oneself, to humble oneself Pr.6,3 קבּרְבֵּי בָּבֶּרְ prostrating themselves with pieces of silver Ps. 68.31 (acc. some בַּרְבִּי to hasten).

Ch. to trample, to stamp Dan.

רְבְּסְדְיה f. float, raft; only pl. רְבְּסִדְיה 2Chr.2,15.

דְבָּקְ to lean (Kal not used). — Hithp. pann to lean upon (with שֵׁי) Cant.8,5.

שַּבַּק see בַּבַק.

רֶבֶּשׁ (from בְּבָּשׁ) m. mud, mire Is. 57,20.

תֶּבֶּת m. stall, stable only pl. בְּבָּת Hab.3,17 (etymology obscure).

רְץ (from נְצַיְ; pl. c. בֵין m. fragment, piece Ps.68,31.

pt. of Yi7, which see.

רוץ בְּצְאָ to run; only inf. בְצָיּא Ez.1,14.

רָבֵּד (= רְבֵּד) to leap; only Pi. fut. 2 pl. בְּדֵּה הְרֵיִם עָּה why leap ye, ye high hills? Ps.68,17.

רְצֶּה (fut. בְּיָר, ap. יְרָצֶה; pt. בְּיָר, pt. בְּיָר, pt. בְּיָר, pt. p. יְרָצֶה; imp. בְּצִּר, inf.

רָצָה לָהַצִּיהֶנִי to be pleased רָצָה לָהַצִּיהֶנִי be pleased to deliver me Ps. 40, 14; with accus. to delight in, to take pleasure in, to be pleased with: ירצו בוב they delight in lies Ps.62,5; בָּגָיהָ אָת־אַבָּנִיהָ thy servants take pleasure in her stones 102,15; בַּחִירִי רַצְתַה נַפִּשִי my elect, in whom my soul delighteth Is.42,1; וֹרְצֶה אָת־בָּן וַרְצֶה even as a father (correcteth) the son in whom he delighteth Pr.3, 12; with sf. רְצִיתָם thou wast pleased with them Ps.44,4; כא בצם he is n t pleased with them Jer. 14,10; הֵוֹרֵצָה will be be pleased with thee? Mal.1,8; מַרָּצָנִי and thou wast pleased with me Gen. 33,10; with בוֹ : בָּז and I will take pleasure in it Hag.1,8 will the הַוֶרצֶה יִי בְאַלְפֵּי אֵילִים Lord be pleased with thousands of rams Mic.6,7; וַאַחַרֵיהָם בָּפִיהָם yet their posterity will take pleasure in their sayings Ps.49, 14; רוֹצֶה וְיַ בְּעַמוֹ the Lord taketh pleasure in his people 149,4. -2) to act according to one's pleasure, to consent with (with שלהים (עם אַלהים (עם when he acteth according to the pleasure of God Jb.34.9; אָם־רָאִיתָ גַּנָּב וַתְּרֶץ שמי when thou seest a thief thou cousentest with him Ps.50,18. -3) to accept, to receive in favor and I will accept בְּנָאהִי אַהְכֶּם you Ez.43,27 (= נְדָצִיתִי ; (בָצִיתִי); נְדָבוֹת פִּי accept, I beseech thee, the freewill gifts of my mouth

Ps.119,108; sf. אָרֵין and he will receive him in favor Jb.33,26; pt. p. יווי acceptable Est.10,3; c. אָרִין acceptable Est.10,3; c. אָרִין acceptable to his brethren Deut.33,24.— בּאָרָץ אָת־שַּבְּתֹנֶייִם free shall the land satisfy its sabbaths Lev.26,34; אַר אָרִין אָרִין אָרִין אַרִין אַרין אַרִין אַרין אַרִין אַרין אַרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אָרִין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אָרין אָרין אַרין אָרין אַרין אַרין אָרין אָרין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אַרין אָרין אָרין אָרין אָרין אָרין אָרין אַרין אַרין אָרין אַרין אָרין אָרין אָרין אַרין אַריין אַרין אַריין אַרין אַריין אַריין אַרין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַרי

Niph. וּרְצָּה (fut. וּרָצָּה) 1) to be accepted or acceptable (of a sacrifice) Lev.7,18; 22,27.— 2) to be paid off, pardoned (of sin) Is. 40,2.

Pi. רְצָּה (fut. נְלֵנֶּה to seek to please, to conciliate Jb.20,10.

Hiph. הָרְצְהָה (f. הְרָצָה for הָרְצָה) to satisfy, to pay off Lev.26,34.

Hithp. אָל to show oneself pleasing, to reconcile oneself (with אוֹן) 18.29,4.

m. 1) favor Is.60,10; וְבְּיֹן רָצוֹן m. 1) favor Is.60,10; וְבָּיִן רָצוֹן to obtain favor Pr. 12,2; שְׁבַּע רְצוֹן satisfied with favor Deut.33,23; וְעָבְּעוֹן a time of favor, an acceptable time Ps. 69, 14. — 2) pleasure, desire, will Ezr.10,11; שְּבָּלִּיְרְצוֹנְם with their whole desire 2Chr.15,15; בְּלִינְם according to their pleasure Est. 9,5; hence: self-will, wilfulness Gen.49,6.

קבון (fut. רְצְיֵן ; inf. רַצְיַן) prop. to crush, hence: to kill, to slay, to murder Deut.4,42; בְצָי דְעָרָ to deprive of life 22,26; pt. רַצָּין slayer, murderer 19,3.

Niph. נְרַצֵּח (fut. רַבְּיִר) to be killed, slain Jud.20,4; Pr.22,13.

Pi. 마취기 (fut. 마취기) to murder, to destroy Ps.94,6; pt. 마취기 murderer 2K.6,32; Is.1,21.

Pu. רְצַהְ (for רְצַהְ) to be crushed; only הְרָצְהְ Ps.62,4 (acc. some = Pi.).

רב" m. 1) a crushing Ps.42,11.—
2) slaughter (others: cry, shout)
Ez.21,27.

pr. n. m. 1Chr.7,39.

יין pr. n. 1) a king of Syria Is. 7,1.— 2) another person Ezr.2,48.

נצע to pierce, to bore Ex.21,6.

prop. to range closely, hence: to inlay, to pave; pt. p. אָבְּי inlaid, paved Cant.3,10.

קבֶּלְ (בְּיֶשֶׁרְ זְּ זְּלֵבְתְ (בְּיֶבֶּרְ זְּ זְּלֵבְתְ (בְּיִבֶּרְ זְּ זְלֵבְתְ זְּלְבְּרָם (בּוֹנְיִים cake baked on coals 1K. 19, 6.— 2) pr. n. meity in Syria Is.37,12.

יָרִנְץ (2 יְרָנְץ , 1 יְרָנִץ ; fut. יְרָנְץ , יְרָנְץ , for יְרָיְ; pt. רוֹצִץ , f. pl. רוֹצִץ , pl. רוֹצִץ , pl. רוֹצִץ , pl. רוֹצִץ , pl. יְרָצִין) 1) to break, to crush יְרָצוּץ a broken reed Is.42,3; fig. to oppress 1S.12,3; Am.4,1; בְּנִין מִשְּׁפֵּט crushed in judgment Hos.5,11. — 2) intr. to be broken Ec.12,6; fig. to be discouraged Is.42,4 (see under בַּבָּרָבָּיִ

Niph. נְרֹץ (fut. יֵרוֹץ) to be broken Ez,29,7; Ec.12,6.

Pi. I. YYJ (fut. YYJ) to break, to crush Ps.74,14; fig. to oppress Jb.20,19; 2Chr.16,10.

Pi. II. רוצץ (fut. יירוצץ) to oppress Jud.10,8.

Hiph. וְהֵרְץ (fut. ap. יְהַרָן for יִהְרָץ) to crush, to break to pieces Jud.9,53.

Hithp. הְרְוֹצִיץ to dash one against another, to struggle Gen. 25,22.

רַקּה, pl, רַבְּקָה (from בְּקָה, pl, רָבְּקָה, adj, thin, lean Gen. 41,20. בקוֹת lean in flesh v. 19.

רק (from בקק 3) adv. only, but, nothing but, save, except בק אָת־ only the blood דמו לא תאבל thereof shalt thou not eat Deut. 15,23; בק אַנִי לִבַּדִי none but myself alone Jb.1,15; אֵין בָּאַרוֹן רַק there was nothing in שֵנֵי הַלְּחוֹת the ark save the two tables 2Chr. 5,10 בק בע only evil Gen.6,5; בק nothing but the truth 2Chr. 18,15; intensively: הַרַק אַך בָּמשָׁה ከት ከተተ hath the Lord indeed spoken only with Moses? Num. 12,2; peculiar is the following passage: בַק אָין דָבָר בִּבִּגְלַי אָעֶבֹרָה I will do nothing but pass through on my feet Num.20,19.

ביק see הַק.

רֹק (from בָּקְ 1; sf. יְבָּץ) m. spittle, spitting Is.50,6; Jb.7,19.

רָכָב (fut. יְרַקב) to rot, to decay

(of wood) Is.40,20; fig. יְּנְעֵּים the name of the wicked shall rot (i. e. perish) Pr.10,7.

기 (c. 그건) m. rottenness, decay Jb.13,28 (of wood): Hos. 5,12 (of bones).

ווֹכְבוֹן m. rottenness Jb.41,19.

קבר (fut. קבוֹ; inf. קבר) to leap, to skip, to jump, to dance Ps. 114,4; Ec.3,4.

Pi. רָקר (fut. יְרַקּר; pt. יְרָקּר) to jump, to dance ווֹרָהָר; pt. אָרָהָר (קַרַבְּרָה) to jump, to dance ווֹרָהָר (בְּרָהָה בְּרַבְּרָה בְּרַבְּרָה עִרַבְּרָה (בְּרָבְּרָה עִרַבְּרָה (בְּרָבְּרָה עִרַבְּרָה) veh.3,2.

Hiph. רָרָקיד (fut. יַרְקיד) to make leap or skip Ps.29,6.

קבת (from קבן 3; sf. יהקבן, קבקט) f. temple (of the head) Jud. 4, 21; Cant 4,3.

pr. n. a city in Dan Jos. 19,46.

to mix, to compound -Ex.30,33; pt. רָקָת compounder, apothecary v. 35; בקר to prepare a mixture 1Chr.9,30.

Pu. רְפַּרִים (pt. רְפָּרָבָּח) to be mixed or compounded הְרָבָּחִים בְּמִרְכַּחִים mixed by the apothecaries' art 2Chr.16,14.

Hiph. תַּלְכְים (only imp. תַּלְכִּים) to prepare, to spice Ez.24,10.

m. spice יוֹן דָהֶבֶּח the spiced wine Cant.8,2.

קבת m. ointment Ex. 30, 25 (see quotation under מָרַקְּחָת).

(pl. בְּקְחִים) m. mixer of ointments, apothecary Neh.3,8.

רָקְּיֹן (pl. sf. רְּבְּיִרָּהָ) m. ointment, perfume Is.57,9.

קּחָר (pl. הַקְּחָר) f. ointment maker (Eng. Bible: confectioner) 18.8,13.

יָרְקִישַׁ (from יָרָקיּבָ; c. יַרְקּיּנְ m. expanse, firmament Gen.1,6; Ez.1, 23; Dan.12,3; coupled with יַבְקיּשׁ Gen.1,14.

קיק' (from אָבָן לּ; pl. c. רָקִיק') m. wafer, cake Ex.29,2; Lev.8,26.

to embroider Ex.35,35; pt. בְּקַם embroiderer 26,26.

Pu. DPT to be embroidered; only fig. to be formed, shaped Ps.139,15.

יוְכְּחֵ pr. n. 1) a king of the Midianites Num. 31,8. — 2) two other persons 1Chr.2,43 7,16. — 3) a city in Benjamin Jos.18,27.

רַקע (fut. רַקּע: יִרְבְּע ; רַבְּע ; יִרְבְּע ; imp. and inf. רַבְּע ; imp. and inf. ירֹפָע ; imp. to stamp, to tread down Ez.6,11; 25, 6; with sf. אָרְבְּעָם I tread them down 28.22,43. — 2) to stretch out, to spread Ps.136,6.

Pi. אַבְן (fut. אַבְרָיִן) 1) to beat out, to spread out by hammering Ex.39,3; בּיִּוֹי לַבְּיִין מִיּנִי לִבְּיִין and they beat them out for a covering unto the altar Num. 17,4.—2) to spread, to overlay Is.40,19.

Pu. אָרָ (pt. אָרָבָּן) to be beaten out, spread out Jer.10,9.

Hiph. הַרְקִישׁ (fut. יַרְקִישׁ) to stretch out, to spread out תַּרְקִישׁ hast thou with him spread out the skies? Jb.37,18.

m. something beaten thin, a plate; only pl. c. רָקְעֵי פַּחִים broad plates Num.17,3.

קבק (akin to בְּבָיְ); only fut. בְּבְיּ Lev.15,8.— 2) to make thin, whence בְּבִ adj. and בְּבִי fig. to limit, whence מו adv.— 3) to beat, to pulsate, whence הַבְּ

רַכַּן pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

שָׁהְ poor, pt. of שוֹח, which see.

רשה (= Ch. רְשָׁה) to be able, to have leave, whence the next word.

m. leave, permission, grant Ezr. 3,7.

האשית see רשית.

ם to write or note down, to re-

cord only pt. p. Divin what is noted down Dan. 10,21.

רְשֵׁם Ch. (fut. רְשָׁם; pt. p. רְשֵׁם)

1) to write, to note down Dan.5,
24 a. 25.— 2) to sign (an edict)
Dan.6,9, 10 a. 11.

יַנְישֵׁעְ (fut. נְיִשְׁעְ) to be wicked Jb. 10,15; Ec.7,17; יוְטִע מְן to depart wickedly from... 28.22,22

ֶרְשִׁינְיּ (sf. דְשִׁינְיּ , רְשִׁינְיּ) m. wickedness, injustice Ps.5,5 עֲשָׂה רָשֵׁע to do wickedness Pr.16,12; אַנִּשִּׁי ענית wicked men Jb.34,6; אַצְרוֹת treasures got by wickedness (injustice) Mic.6,10: מאוָנֵי רָשֵע wicked (unjust) balances v. 11.

רְשִׁעְהוֹ (c. רְשִׁעָה , sf. לְשִׁעְהוֹ) f. 1) wickedness Deut.9,5; Mal.3,15.— 2) fault, guilt Deut.25,2.

בושן see רשעתים.

ישׁר (= אַבּיי) to burn, to glow, whence the next word.

ק (pl. רְשָׁפִי , c. רְשָׁפִי) m. 1) flame Cant 8,6; ק יְשָׁרָ the sons of flames, i. e. sparks Jb.5,7.—2) lightning-flash רְשָׁבִי לֶשֶׁר lightnings of the bow, i. e. arrows Ps. 76,4; 78,48.—3) burning plague Deut.32,24; Hab.3,5.

ניביי to waste, to ruin (Kal not used).

Pi. רְיִׁטְשׁ (fut. יְרוֹשֶׁשׁ) to desolate Jer.5,17.

Pu. פֿשֵׁי, to be wasted, destroyed Mal.1,4.

יוֶשׁת inf. of יביש , which see.

תְּשֶׁתְי (sf רְשִׁתִּי) f. net Lam. 1,13; הַשְׁלֵּה to spread a net Hos.7, 12; בַּעְשָׁה וָשֶׁת net-work Ex.27,4. (from רָתַק m. chain Ez.7,23; pl. בתוקות 1K.6,2.

nn to seethe (Kal not used).

Pi. 「다그 (imp. 다고그) to make seethe, to boil Ez.24.5.

Pu. 미화구 to boil, to be agitated Jb.30,27.

Piph. הַרְהִים (fut. נַרְהִים) to make boil, to agitate Jb.41,23.

תְּחֶלְים, (only pl, בְּתַּחְים) m. a seething בְּתַחְיִם make it seethe well Ez.24,5.

יְתְם (imp. יְתִם) to bind, to harness Mic.1,13.

רְהֶם (pl. רְהֶם m. broom-bush 1K.9,4; Ps.124,4.

קרה pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,18.

אָרָתַק to bind (Kal not used).
Niph. אָרָתַל to be unchained,

loosed; fut. בְּרָתֵק Ec.12,6 (Ktib יֵרְתֵּק will he removed).

Pu. 기타고 to be bound (in chains) Nah.3,10.

יְתְּקָה (only *pl.* וְנְתְקִית) f. chain Is. 40,19.

רתת (= כמט to tremble, whence the next word.

ית (ב מְּבֶּר מְּבְרֵים (בּתְת שׁמְּבִּר שְׁבְּרֵים בְתָת when Ephrain spoke, there was trembling Hos 13,1.

2

ש the twenty-first letter of the alphabet, called Shin שִׁי (= שֵׁי) tooth, because of its indented form; as a numeral = 300 − w represents two sounds: sh and s; the former is indicated by point over the right horn (ש), the latter by one over the left (ש).

phatic genitive: מַשַּתוֹ שֵׁלְשִׁלֹמה his bed, even Solomon's Cant.3,7; my own vineyard 1,6.— 2) adv. of place and time: where, when מְקוֹם שֵׁיִפּוֹל הָעֵץ the place where the tree falleth Ec.11,3; in the day when they shall tremble 12,3; לַשֶׁתְּפוֹל when it falleth 9,12; ער שי while Cant. 1,12.— 3) conj. that הן שַנַם מַרָּתִי שָׁנַם מָה I said that this also is vanity Ec. 8, 14; שַׁאַתָּה לִי אוֹת שָׁאַתָּה וַנְשִּירָ לִי then show me a sign that thou talkest with me Jud 6, לָרָאוֹת שָׁהֶם (= שֶׁהַם) בָּהַמָּה 17; that they might see that they themselves are beasts Ec.3,18; ער שַקְּמָתִי till that, until וֹמֶר שֶׁהָיָה.. חַכַם ;1 arose Jud.5 יוֹתֵר שֶׁהָיָה... besides that he was wise Ec.12,9; שים שׁב scarcely that Cant. 3,4; with prepositions: בַּשֶּׁבָבֶר הַנְמִים as in the days הַבְּאִים הַכֹּל נִשְׁבָּח

to come all will have been already forgotten Ec. 2, 16 (בְּשֶׁבֶּבֶר as already); בְשַׁבָּם הוּא בְשָׁר as he also is flesh Gen.6,3; בֶּל־עָפַת , בָּשֶׁ־ according to that which, as Ec.5,14 a. 15; " than that: בוֹט אַשֶּׁר לֹאִיתָדּר מְשֵּׁתְדּוֹר וָלֹא תִשַׁלֵּם better that thou shouldst not vow, than that thou shouldst vow and not pay Ec. 5, 4; because of: בַּשׁלְמִי הַרַעָה הַוֹּאֹת לֵנוּ for whose cause this evil is upon us Jon.1,7; בַּשֶּׁלִי הַפַעַר ... עַלֵיכָם because of me the... tempest is upon you v. 12.— שַלְמָה for why? Cant.1,7.

ישָׁרֵנ (fut. אַנְייִ: pt. אָשִׁיּיִ: pt. אָשִּׁיּיִנ , pt. c. ישִׁאָּב , f. pl. הישׁרְנוֹ (inf. אַשִּׁיּיִנוֹ (מַאָּב inf. אַשְּׁיִנוֹ (מַאָּב inf. אַשְּׁיִנוֹ (מַאָּב inf. אַשְּׁיִנוֹ (מַאָּב inf. אַשְּׁיִנוֹ (מַאָּב inf. אַבּיר) to draw (water) Gen.24,13; Deut.29, 10; Jos.9,21.

אַשְׁי (fut. אַשִּׁי: pt. אַשׁי, אַשׁי , pl. מּיאָני ; inf. אַשְּׁי) to roar Am.3,4 (of a lion); Jb.37,4 (of a thunder); fig. of an enemy Ps.74,4; of persons in pain: to cry, to groan Ps.38,9.

רְבְּאָנְהָי (c. אַנְהָי , sf. יִבְאָנְהִי ; pl. sf. יבְאָנְהִי) f. roaring, groaning Is.5, 29; Ps.22,2 Jb.3,24.

אָבְיּ 1) to rage, to be noisy, whence אָנְיאָה הָשִּׁי .— 2) to crash, to be laid waste ls.6,11.

Niph. កម្ពុជា (fut. កម្ពុជា) 1) to rush, to roar (of water) Is.17,12 a. 13.— 2) to be laid waste, desolate Is.6,11.

Hiph. הְשָׁאָה to lay waste, to

desolate; inf. with יְבִישָׁאוֹת : לְבִישָׁאוֹת 1s.37,6, for which בָּהָשׁוֹת 2K.19,25.

Hithp. מְשְׁחְאָה (pt. c. מְשְׁחְאָה) prop. to be struck, hence: to be astounded, to wonder Gen.24,21.

तर्थ a. ज्राह्म see ज्राह्म .

יְאָאל, יִיְאוֹל (from שָׁאַל 1) m. a. f. prop. cavity, hence: depth, nether world, hell, grave Is 5,14; Jb.7,9; 26,6; Cant.8,7; with הוכה הייי איל הוב 37,35. הייי איל הוב 37,35. ייי איל הוב 37,35. ייי איל הוב 15.7,11 acc. some

Israel 18.9,2.— 2) a king of the Edomites Gen. 36,37.— 3) a son of Simeon Gen. 46,10; patr. Num. 26,13.

קוֹאשִׁ (from אַשְּׁי ; c. וְשִׁאִין m. 1)
noise, tummult, roar Is.7,12; 24,
8; Hos.10,14; sf. אַאוֹי Is.5,14; יַבְיּ וְאַאוֹיְ Is.5,14; יַבְיּ וְאַאוֹיְ the sons of tumult, i. e. noisy
warriors Jer.48,45.— 2) ruin, destruction אַאוֹיָן the pit of destruction Ps.40,3.

שאני (same as איני II.) to despise, whence the next word.

ប្តេស្ត្ m. contempt Ez.36,5; sf. កុសុស្ត្ 25,6.

קּיִר, f. desolation, destruction שָׁאִיָּה יְכַּת שְׁעַר the gate is smitten with destruction Is.24,12.

ישָאל (1 sf.ייְשָאל; fut. ישָאל; pt. נְשָאל; pt. ישָאל; pt. p. ישָאל; pt. p. ישָאל; imp. ישָאל, pl. ישָאל; inf. ישָאל; imf. ישָאל, ישַאל, ישַ

ask, to beg of (with 10, ngo, סִעָם) Ps.2,8 27,4; Deat.8,16; with 7 for 1K. 2,22; with accus. 1S.1, 20; 1K 3,11. - 2) to demand, to require Mic. 7,3 בי שַׁם שָאַלונוּ for there our שובונו דְבְרֵי־שִׁיר captors required of us words of song (songs) Ps.137,3.- 3) to desire, to wish בל אַשֶּׁר שָׁאַלוּ מִינֵי whatsoever my eyes desired Ec. 2,10; לִיאל בָּאָלָה נַפִּשׁוֹ by wishing a curse to his soul Jb.31,30 (others: to require his soul with a curse); and he wished וישאר את־נפשו למות (desired) himself to die Jon.4,8.-4) to borrow Ex.12,35 2K.4,3; pt. שאול לי לי borrowed 2K.6,5; שאול lent to 1S. 1,28.— 5) to ask, to interrogate, to inquire (with accus.) ו איטאַלד והוֹדיעני I will ask thee, and do thou inform me Jb.38,3; ו לא שאלתיהן I asked him not Jud. 13,6; שאַל־נָא אַת־הַכּהַנִים תוֹרָה ask now the priests concerning the law Hag.2,11; with שֵל concerning Neh.1,2; with בָּמָה זָה תִּשָאַל: לְ־ why askest thou thus after my name? Jud. 13,18; שַׁאַל נישלום to ask after the wellbeing of... 2S.11,7; ... שַׁמֵּל אֵת־בְּי to inquire the mouth of ..., i. e. to ask one's opinion Gen. 24, 57; ישאל בּד to consult with Jud.1,1; Ez.21,26; עַמָּי בָּעָצוֹ יִשְׁאַל my people consult with their stick of wood Hos. 4,12.

Niph. נְשְׁאַל (נוּהָ, נְשְׁאַל) to ask leave of (with מָן) נִשְׁאַל נִשְׁאַל בּיִר בְּיִר David earnestly asked leave of me 18.20,6 a. 28; בְּשָׁבִּירְיּ I obtained leave of the king Neh.13,6.

Pi. לְשָׁאֵל (fut. לְשָׁאָל) 1) to ask, to consult 2S.20,18.— 2) to beg (alms) Ps.109,10.

Hiph. הַשְּׁאִיל (fut. נַשְּׁאִיל) to loan, to lend Ex. 12,36; fig. to grant 18.1.28.

ישאל II. (= שאל to hollow out, whence שאל

לאל pr. n. m. Ezr.10,29.

Ch. 1) to ask, to demand Ezr. 7,21.— 2) to ask, to interrogate Ezr.5,10.

אָשְׁאָלְהָא Ch. (def. אַהְלְּאָשִי) f. demand אַקְּלְּאָשׁין שְׁאַלְּהְא and this demand is by the word of the holy ones Dan.4,14.

ישאלתיאל pr. n. m. Ezr.3,2; Hag.1, 1 = 5אָרָהיאָל Hag.1,12 a. 14; 2,2.

אָבֶּי (akin to צְיֵבְי) to lean upon, to rest (Kal not used).

Pi. redupl [282] to be quiet, to rest Jer 30,10; Jb.3,18; with [3]: to be at rest from Pr.1,33.

קְבְּנְיִם (from אֲשֶׁלֵּיָ pl. מַאֲנַנְּיִם ; f. תְּבְּיָבְיִם , pl. מְאַנְנְיִם adj. tranquil, quiet, at ease 1s.33,20; 32,9; Zch. 1,15; Jb.12,5 (see תַּשְׁתִּוֹם).

אמי (akin to אַשֵּׁי ; fut. אָשִּׁין; pt. ישאף, pl. שאפים inf. קישאין 1) to draw breath, to breathe, to pant Ps. 119, 131; সুমুখুরু চারু I will breathe and pant Is. 42, 12; קשמי Tid to snuff up wind Jer. 14,6. -2) fig. to swallow up greedily man would greedily שאפני swallow me up Ps.56.12; השאפים וֹיבְיוֹן O ye tdat greedily swallow up the needy Am.8,4.- 3) to long for, to desire בָּעָבֶר יִשְאָף צֵל as a servant longeth for the shadow Jb.7,2 אַל הִישָאַף הַלְּיִלָה desire not the night 36,20; ንደ ጓደው to strive for, to hasten to Ec.1,5.- 4) = 512 to crush, to bruise הַשֹּאַפִּים עַל עַבַּר acc. Vulg.: who crush in the dust of the earth the heads of the poor Am. 2, 7 (Rashi who are eager on the earth after the head of the poor). עור 1) to be left, to remain אין there remaineth yet the youngest 1S.16,11. - 2) to

Niph נְשָׁאֵר (fut. נְשָּאֵר) to be left, to remain, to escape Dan.

ferment, whence בשארת.

become full, to be thick, whence

לאַאר flesh. — 3) to swell up, to

10,8 וְהָשׁוּכֹתִיכֶּם נִשְּׁאֵר מְעַל and of your answers remaineth deception Jb.21,34; pt. נְשְׁאָר that is left, that remrineth Is.4,3; Ez.6, 12, pl. דְּנִשְׁאָרִים those which remain Deut.19,20; pt. f. בַּנְשְׁאָרָים which escapeth 2K.19,30, הַנְּשְׂאָרֶה Ex.10,15.

Hiph. רְשִׁאִיר (fut. יִשְׁאִיר 1) to let remain to leave Num. 9,12; Jo. 2, 14; Ob. 5.— 2) to be left Jos. 8,22. m. 1) rest, remainder 2Chr. 24, 14; Is. 10,2.— 2) excellence יַאָר רוֹם excellent spirit Mal. 2,15.

ר. ה. remainder, rest Dan. לְּאָלֶר Ch. m. remainder, rest of the the wise men of Babylon 2,18 once אָאַר Ezr.7,18.

בּישׁוּע (a remnant shall return) pr. n. symbolic name of a son of Isaiah Is.7,3.

אָאָר (sf. שָׁאָרִי , שְׁאָרִי) m. 1) flesh Mic.3,2; Ps.73,26; ישָׁאָר the violence done to me and to my flesh (i. e. body) Jer.51,35; of flesh as food Ps.78,20; hence: food Ex.21,10.— 2) blood-relation, kinsman Lev.21,2; fully שָאַר kinsman of the flesh 18,6.

אני (= אַנְישׁי) to swell up, to ferment, whence the next word.

אבי m. leaven Ex.12,15 a. 19.

הַבְּשׁיֵל f. blood-kindred Lev.18,17.

קרה pr. n. f. 1Chr.7,24.

יתרית (once שֵׁרִית 1Chr. 12,38) f

1) rest, remainder, remnant Is.44,

690

17; הְּנְרֵת יְהֹנְת יְהוֹנְת the remnant of Judah Jer.40,15; שִׁים שִׁאַרִית לְּי or יֹשְׁאַרִית לְי to leave a remnant, to preserve a posterity Gen.45,7; Jer.40,11; 44,7.— 2) excess, extreme math thou dost gird on (i. e. exert) Ps.76,11.

אמי (from שָׁאָּהְ f. destruction, ruin Lam.3,47.

אַאָּת' (prop. inf. of שָּׁמִלּ, אָיָאָתּר . לְּשָּׁא , נְשָּאָת , contracted שַּׁמּתוֹ Jb. 41, 17) f. 1) lifting up, rising up Jb. 41, 17.— 2) u rising, a scab Lev. chap. 13.— 3) majesty, dignity Gen. 49.3; Hab. 1,7; Jb. 13, 11.— 4) endurance, patience Jer. 15, 15.— 5) forgiveness הַלְּיִא אָּם־תַּיְטִיב שְׁאַת ft thou doest well, is there not forgiveness? Gen. 4,7 (Eng. Bible: if thou doest well, shalt thou not be accepted?).

אָבְיִי pr. n. Sheba 1) a grandson of Cush Gen.10,7.— 2) a grandson of Abraham by Keturah Gen.25,3.— 3) a son of Joktan Gen.10,28.— 4) a region and people in southern Arabia, abounding in spices, gold, and precious stones 1K.10,1 a. 2; Is 60,6; Jer. 6,20; Ez. 27,22; Jb. 6, 19; gent. pl. בְּיִבִייַ Sabeans Jo.4,8.

to break, to split, whence the next word.

יְּשְׁבְּנִים m. fragment, splinter; only pl. אָבְנִים Hos.8,6.

שַבַה (fut. יִשְׁבָּה, ap. יִשְׁבָּה; pt. שֹבָה,

קיבוי , sf. שבוים ; pt. p. שבוים , pl. שבוים , f. pl. שבוים , to carry off, to lead captive, to make prisoner Num.21,1; 1K. 8, 46; pt. pl. שבוים captors Is.14,2; pt. p. שבוים במדיים שביים במדיים שביים במדיים שביים במדיים שביים במדיים שביים לא ביים במדיים שביים במדיים שביים לא במדיים במדיים שביים לא במדיים במ

Niph. 지수 및 to be carried away, to be taken or held captive Gen. 14,14; 1K.8,47; Jer.13,17.

וֹשׁלֵי m. a precious stone Ex.28,19 (acc. Sept.: agate).

מובאל a. שובאל pr. n. of two men 1Chr. 23, 16 and 24,20 1Chr. 25,4 and 20.

שָׁבְנִים (den. from יְשָׁבְעִים ; c. שְׁבְעִּים ; pl. מְשָׁבְעִים , c. שְׁבְעִים , sf. מְשָׁבְעִים , m. 1) seven days, sennight, week Dan.9,27; 10,2; Deut. 16,9; c. יְשָׁבְעִים the week of this Gen.29,27; du. יְשָׁבְעִים two weeks Lev.12,5.— מַבְּעִים the feast of (seven) weeks, Pentecost Ex.34, 22; but מַבְיִים יְּמָים the feast of seven days, i. e. the Passover Ez.45,21.— 2) a week of years, seven years Dan.9,24.

שְׁבְעָה , שְׁבִעְ (from שְׁבְעָה , שְׁבִּעְה , שָּבְעָה ; c. אָבּוּעַה , sf. שְׁבָעִה ; pl. אָבּוּעַה) f.

1) a swearing, oath Gen. 26, 3;
יִי an oath before the Lord Ex. 22, 10; אָבָעַת אָבָּע a binding

oath Num. 30, 14; בַּעָבֵי שְׁבוּעָה sworn allies Neh.6,18.— פֿגעה urse Is 65,15 fully שְׁבָעַת אֲלָה an oath of cursing Num.5,21.

קבות (from שָׁבָה f. 1) captivity, captives שׁבּר שִׁבוּת to bring back the captives Deut. 30,3; Ps. 14,7; שְׁבוּת שִׁבוּת שִׁבוּת ישְבוּת ישְבוּת of thy captives Ez. 16,53.— 2) something taken away, loss יַּב מָת־שְבוּת אִיבֹב and the Lord restored to Job his loss Jb.42,10.

used).

Pi. רְבִשׁ (fut. רְבַשׁ ; pt. רְבַשׁ for רְבָּשׁ ; imp. f. יְבָשׁ 1) to praise, to laud Ps.63,4; Ec.8,15; hence: to glorify, to beatify (the dead) Ec. 4,2. – 2) to still, to calm, to soothe Ps.89,10. – 3) to hold, to restrain (one's mind) יְבַבּיבּי but a wise man holdeth

Hiph. הַשָּׁבְיחַ (pt. מַשָּׁבְיחַ) to still, to calm (waves) Ps.65,8.

it back Ps.29,11.

Hithp. הְשָׁתַבה to praise oneself, to boast Ps.106,47.

רביי Ch. Pa. רביי to praise, to laud Dan.4,31.

אָבֶּטְ (akin to שֵׁבֶּטְ אָרָ : sf. קּישָּׁיָם (akin to שֵׁבֶּטְ ; sf. קּישָּׁים אָרָ ; sf. קּישָּׁים אָרָ ; pl. קּישָּׁים אַר ; אַרָּטְ יּישִּׁים (f. Ez.21,15) אַר ישִּׁבְטִיךּ stick, staff Is.10,15; Ps.23,4; of a rod for punishment Mic.4,14; Pr. 22, 15; fig. of divine chastisement: בּלֵי זְּלָנְיִם the rod of God Jb.21,9; ישָׁיִּבְטְ the rod of my

anger Is.10,5; אַבְּשׁ the rod of his mouth, i. e. his severe decree Is.11,4; אַבָּשׁ the rod (i. e. oppression) of the wicked Ps.125, 3.— 2) reed, pen אַבָּשׁ the pen of the writer Jud.5,14.— 3) lance, spear 2S.18,14.— 4) staff of office, scepter Ps.45,7; hence: judge Gen.49,10 a. 16. 2S.7,7 (for which in the parallel passage 1Chr.17,6 בּבָשׁ בּבּשׁ בּבּשׁ בּבּבּי (family Jud.21,6; Jer.10,16 Ps.74,2.

מַבְשֵׁי m. the eleventh month of the Hebrew year (February-March) Zch.1.7.

יְשְׁבִי (from שָׁבִי ; לְּיִבְּי ; אָבִי ; אַבְּי ; אַבְי ; אַבְי ; אַבְי ; אַבְי ; אַבְי ; אַבְי ; אַבְיבְּם ; שָּבְיִבְם ; שָּבְיִבְּם ; שָּבְי to go into captivity Jer.30,16; Lam.1,5.— 2) concretely: captives, prisoners Is.20,4; שְׁבִי יִ your captive horses Am. 4,10.

יב' pr. n. m. Ezr.2,42.

בי pr. n. m. 2S.17,27.

יביב (from לשבינ m. spark, flame Jb.18,5.

יַבְיֹב Ch. m. spark, flame Dan.3, 22; 7,9.

יָהְבְּהְ (from יְּבְּהְ) f. captivity Neh. 3,36; concretely: captives Deut. 32,42; 2Chr.28,5.

ישביה (from בְּיָבְה f. captive Is. 52,2.

שְּבִיה pr. n. m. see שָּבִיה .

שְׁבִיל (from שְׁבִיל m. path, way; sf. שָׁבִיל thy path Ps.77,20; pl. c. שִׁבִילֵּד עִּבְׁם paths of old, ancient paths Jer.18,15.

שְׁבִּים (from שֶׁבִּים; only pl. שָׁבִים m. prop. net-work, hence: hairnet, caul Is.3,18.

יְשְׁבִיעִי (from שְׁבִּיעִי) *num. m.* the seventh Gen. 2, 2; f. שְׁבִיעִית Ex. 21,2.

שְׁבֵּוֹת (בּיִת f. captivity Num. 21,29; Ez.16,53.

שבך (בּקבּק בּי שׁבְרָ (בּקבּ בּי בִּי שׁבְרָ ישׁבְּךְ . שְבָּף .

ישְׁבְנִים (only pl. שְּבְנִים) m. net, lattice-work 1K.7,17.

שַבְבָא see שַבְבָא.

קבְבֶּה (pl. שְּבְבָה) f. 1) net, snare Jb.18,8.— 2) lattice 2K.1,2; מַצְשָׁה קבָב lattice-work 1K.7,17.

to move, to wave, to flow, שבל to move, to flow, שבלול , שְׁבָּלוּל and שַׁבָּל.

from its waving) Is.47,2.

its flowing away) פָּמוֹ שֵׁבְּלוּל בְּמוֹ שֵבְלוּל הָבֶּם as a snail which melteth (into a slime), let him pass away Ps.58.9.

מְבְּלֵים (pl. שָׁבְּלִים , c. שִׁבְּלִים f. 1) an ear of corn (so called from its waving) Jb.24,24; Gen 41,5; hence: branch, twig שָבֵלֵי הַנִּיִנִים the olive branches Zch.4,12.— 2) flood Ps. 69,3; fully שִּבֹּהֶת מֵיִם waterflood v. 16.

which belonged to Reuben Num 32,3 a. 38; Jos.13,19; it was famous for its vineyarde Is.16,8.

אָבָיִי ָּשְׁי, הְּיִבְּשָׁי pr. n. prefect of the palace of Hezekiah Is.22,15, afterwards secretary to the king 2K.18,18.

יְּשְׁבֵּנְיָה pr. n. of three men Neh.9, 4; Neh.10,5 = יִשְׁבַנִיָּה 12,3 a. יִשְׁבַנִיָּה 1Chr.24,11; 1Chr.15,24.

ישבים to knit, to twine, whence בים. שָׁבָע , שָׁבָע (fut. יַשְׂבָע; inf. שָׁבָע , עבוע (שבוע 1) to be full, filled, satisfied (with food or drink) Ps. 37, 19; Am.4,8; with accus: שַבַע לַחָם to be filled with bread Ex.16,12; to be filled with water (of soil) Pr. 30, 16; fig. אַשֶּׁבְעָה אַמוּנְחָדְ I shall be satisfied with thy likeness Ps.17,15; לא תשבע עין the eye is not satisfied with seeing Ec.1,8; וב שֶׁבַעָנוּ בוֹי we are exceedingly filled with contempt Ps.12,3; שָבֵע יָמִים to be full of years 1Chr.23,1.- 2) to be surfeited, satiated, with accus. Pr. 25, 16 hence: to be weary, tired of v. 17.

Pi. שְבֶשׁ (fut. יְשַׁבֶּעֵי ; imp. sf. שְבָּעֵי ; to satisfy Iz. 7,19; Ps.9014.

Hiph. יַשְּׁבְיע (fut. יַשְּׁבְיע; pt. בְּשְׁבִיע; inf. בְשִּבְיע; to satiate, to satisfy Ps.132,15; with יֹם סרן

of the thing Ps.103,5; Ez. 32, 4; with לְּכִלְיבִוּי לְצִוֹן of person and accus. of thing: לְבָלִיבִוּי לְצִוֹן thou satisfiest the desire of every living thing Ps.145,16; fig. 91,16.

עֲבֶׁעֶ m. abundance, plenty Ec.5,11; Gen.41,30 אָבֶי הַשְּׂבֶע the plenteous years v. 34.

tiated, satisfied, full 18.2,5; Pr. 27,7; fig. אָבֶע בְּעוֹם satisfied with favor Deut.33,23; וְשָׁבַע full of trouble Jb.14,1; אַבַע בְעוֹם full of years Gen. 35, 29; in this sense also אַבוֹן וְשָׁבַע בָּצוֹן 25,8.

עבע (sf. שְּבְעֶּךְ m. satiety, fulness עבְּעָ to fulness Ex.16,3; fig. שַבַע הות שְׁבַע fulness of joy Ps.16,11.

עביי (den. from אַבְייָ acc. Gen.21, 30-31) to swear; in Kal only pt. p. pl. c. קָהָם who were sworn with oaths, i. e. who had sworn oaths Ez 21,28.

איף. איִבּע (fut. ישָׁבע יִי וְשְׁבָע יִי (fut. ישָׁבָע יִי יִי יְשְׁבָע יִי (fut. ישָׁבָע יִי יִשְּבָע יִי וּיִי יְשְׁבָע יִּי וּיִי יְשְׁבָע יִי וּיִ וּיִשְּבָע יִי וּיִ וּיִשְּבָע יִי וּיִ וּיִשְּבָע יִי וּיִ וּיִ יִּשְּבָע יִי וּיִ וּיִ וּשִּבְע יִי וּיִ וּיִ וּשְּבָע יִי וּיִ וּיִ וּשְּבָע יִי וּיִ וּשְּבָע יִי וּיִ וּשְּבָע וּשְׁבָע וּשְׁבָע וּשְׁבַע וּשְבַע וּשְׁבַע וּבְּע וּשְׁבַע וּשְׁבַע וּשְׁבַע וּשְׁבַע וּשְׁבַע וּשְׁבַע וּשְׁבּע וּשְׁבַע וּשְׁבּע וּשְׁבּע וּשְׁבּע וּשְּבַע וּשְׁבּע וּשְּבּע וּשְׁבּע וּשְׁבּע וּשְׁבּע וּשְּבּע וּשְׁבּע וּשְּבּע וּשִּבּע וּשְּבּע וּשְׁבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשְׁבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּיִיבּע וּשִּבּע וּשִּבּע וּיִישְׁבּייִי וּשִּיבּע וּיִיבּע וּיִיבּים וּיִישִּיִים וּיִיבּע וּיִישְּבּי וּיִישִּי וּיִישְּיִים וּי

Hiph. בְּשָׁבְיִע (fut. יַשְּׁבְיִע; pt. נְשָׁבְיִע; inf. בְשָׁבְיַע (הַשָּׁבְיַע בְשָׁבְיִע) 1) to make swear, to bind with an

oath Gen.50,4.— 2) to abjure 1K. 22,16.

שבע f. (c. שָבַע ; m. שִּבְעָה , c. חשבע נשׁים num. seven שבע seven women Is.4,1; שַבְעַה בַנִים seven sons R.4,15; sf. בַּעָּבָע seven of them 2S.21,9; c. שַבע מָאוֹת seven hundred Num.4,36; שַבעַת D'E' seven days Gen. 8, 10 (the construct form is prop. a noun signifying: a heptad); after a noun in the construct state it expresses the ordinal: בִּשְׁבַת שֶׁבַע in the seventh year 2K.122 שבע sometimes as adv. seven times Lev. 16.28 a. 24 in this sense also du. בְּעָרֵוֹ Gen.4,15; Ps.12,7; שָבֶע הַנֵּע קיה f. seventeen Gen. 37, 2, m. ישָׁבְעָה עָשָׂר 7,11.

שְׁבְּעָה pr. n. a well in Philistia Gen.26,33.

יַּיְבְעָה (c. שִׁבְעַת) f. fulness, plenty 16.49.

רְּבְיִי (sf. אָבִייְרָי) f. satisty Is.56, 11; אָבְיִי יְיִילְיִי יְּרְבִים because of thy unsatiableness Ez.16,28; יְשְׁבְעָר sufficiently Is.23,18; Hag.1,6.

מבעים num. seventy Gen.4.24.

רביין (ביין (ביין מּיִבְּעָי) *num. m.* seven Jb.42,13.

ישבין (akin to ביי) to twine (Kal not used).

Pi. שָׁבֵּי to work, to embroider, to make checkered Ex.28,39.

Pu. רְבַשְׁיָ (pt. רְבִישְׁבְי) to be inwrought, to be set (of precious stones) Ex.28,20.

ישֶׁבְיּי (from יְשַׁבְיּי) m. cramp, convulsion (prop. writhing) 2S.1,9.

אַבִּי Ch. to leave Dan.4,12.

ניי נווי ניין ניין ניין ניין ניין ניין to be left Dan.2,44.

שבר ! (fut. שבר ; יִשָּבָּר; pt. שבר ; pt. p. שַבור ; imp. שבר , sf. שַבוּר ; inf. שָׁבַרָי , sf. שָׁבַרָי (שָׁבָרָי) to break Is.42,3 (a reed); Jud.7,20 (a pitcher); with 12: to remove from Hos. 2,20; hence: to tear, to mangle (an aimal) 1K. 13,28; pt. p. שַבוּר broken, maimed Lev. 22, 22; of persons: to break down, to destroy Is.14,25; Lam.1,15; fig. コンツ to break one's heart Ps.69,21; pt. p. שבורי לב those broken in heart Ps.147,3. אֶבֶי to quench thirst 104, 11.— 2) to define, to appoint a limit (prop. break off a limit; comp. 114 to divide, to decide) וָאֵשֶׁבּר עָלָיו חָקּי and I appointed for it my limit Jb.38,10.

אניי (fut. יְשָׁבָר ; pt. גְּשָׁבָר , pl. c. גְּשָּׁבָר , f. הַשָּׁבָר ; pt. נְשָּׁבָר , pl. c. יְנִשְּׁבָר ; f. קּיִשְּבָר ; f. קּיִשְּבָר ; pt. נְשְּבָר ; f. קּיִשְּבָר ; inf. יְנִשְּׁבָר) to be broken Ez.29,7; Ec.12,6; of ships: to be wrecked 1K.22,49; of a sheep גִּשְּׁבָרָת אָם broken, maimed Ez.34,4; fig. of the heart Jer.23,9; בְּיִבְּרָת אָת לְבָּם I have broken their whorish heart Ez.6,9 (acc. Targ. בְּיִבְּיִבְּרָת יִּשְׁבַרְת יִּשְׁבָר זְיִבְּם הַא broken heart Ps. 51,19; pt. pl. c. בּוֹבְרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת וּצִּרָת יִּבְּרָת וּבִּרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת יִּבְּרָת יִבְּרָת יִּבְּרָת יִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּרָת יִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּר יִבְּיִבְּרָּת יִבְּר יִבְּיבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּיי בְּבָּר יִבְּיִבְּרָּת יִבְּיִבְּר יִבְּיִיבְּר יִבְּיִבְּרָם יִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי יִבְיּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִּבְיּי בְּיִבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְיִי בְּיִבְיּי בְיִיבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִּבְיּי בְּיִבְיי בְּיִבְיּי בְיּיבְייִבְיּי בְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְיּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְיּיי בְּיִבְיי בְּייִבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִּי בְּיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִבְיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִּבְיי בְּיִיי בְּיּי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי

Pi. אָשֶׁר, אַשֶּׁר (fut. אַבֶּייְ; pt. בְּשִׁרָּ, inf. אַבָּייִ 1) to break Ex.

9,25 (of trees); Ps.3,8 (of teeth).—
2) to break in pieces, to smash
1K.19,11 (of rocks); Ps. 74, 13 (of heads).

Hiph. רְשִׁבִּיר (fut. יַשְׁבִּיר) to cause to break forth (the womb), to bring to the birth Is.66,9.

Hoph. 기호변기 to be broken, crushed (in spirit) Jer.8,21.

עַבֶּרְ II. (den. from אָבֶרְ 3; fut. בֿרְ יִשְׁבֶּרְ יִשְׁבְּרִים, pl. שִׁבְּרִים imp. pl. שִׁבְרִי ; inf. יִשְׁבִּרְ to buy grain or food Gen.41,57; 42,2; Is.55,1.

Hiph. רַשְׁבִּיר (fut. יַשְׁבִּיר; pt. יַשְׁבִּיר; pt. (מַשְּבִּיר; pt. (מַשְּבִּיר; pt. (מַשְּבִּיר)) to sell grain or food Gen. 42,6; Deut. 2,28; Am. 8,5; pt. מַשְבִּיר he that selleth grain Pr. 11,26.

שָבָר, אַבָר (יִשְבַר, sf. שָבָר, pl. ישְׁבְרֵים, sf. שָׁבְרֵים) m. a breaking, breach (of a wall) Is.30,13 a. 14; pl. sf. שבריה the breaches thereof Is. 60,4; hence: fracture (of a limb) Lev.21,19; fig. hurt, misfortune. destruction Lam. 2,13; שר וַשֶּבֶר wasting and destruction Is.59,7; Jer.4,20; בור רוּם a breaking of the spirit, i. e. sorrow, affliction Is.65,14; once pl. fear: מַשָּבָרִים by reason of fear they miss their way Jb. 41,17 (acc. Rashi = מְשֶׁבָּרִים the waves; see under 원교 Hithp.).— 2) interpretation, solution (of a dream) Jud.7,15 (see 기교발 I. 2).

קבֶּר (from שְׁבָר II.; sf. אָבָר m. grain, corn לְּשָׁבְר the money for his eorn Gen.44,2; שְׁבַר to buy corn 47,14.

עבר (only pt. שבר) to view Neh. 2,13 a. 15.

Pi. אָבֶר (fut. יְשַׂבֶּר) to look out, to wait, to hope Est.9,1; with אָּ , יְאָל Ps.145,15; 119,166; Is.38,18; R. 1,13.

שֶׁבֶּר (sf. שֶׁבֶּרְי) m. expectation, hope Ps.146,5.

קברון (c. שְׁבְרוֹן) m. 1) a breaking, pain Ez.23,11.— 2) destruction Jer.17,18.

ייבריב pr. n. a place between Ai and Jericho Jos.7.5.

שׁבֵשׁ Ch. to entwine (Peal not used).

Ithp. אַשְׁחַבֵּשׁ to be perplexed, confused Dan.5,9.

לבר (fut. יְשָׁבַּת , וְשְׁבַּת (fut. יַשְׁבַּת , וְשְׁבַּת (fut. בַּת , וְשְׁבַּת) 1) to cease Jos.5,12; Is.14,4; Lam.5,15; Neh.6,3; ישְׁבַּת מִהְיוֹת to cease to be Jer.31,35.— 2) to rest Ex. 31, 17; Lev. 26.34; with ישְׁבַּת נְישָׁבָּת to celebrate the sabbath Lev. 23, 32.— ישׁבַּת Ez.46,17 for ישׁבָּת from Jec. 10.

Niph. אַשָּבָן to be ended, to cease Is.17,3

harlot 16,41; אָחֶם מִפְּבֶּלְתָם אָחֶם מִפְבֶּלְתָם ye make them cease (i. e. rest) from their burdens Ex.5,5.— 2) to let be wanting, to let fail to let a kinsman be wanting to thee R.4,14.— 3) to remove, to put away Ex.12,15; אָבָלְיִי אָנִים הָשָׁבִּים לַרְיִישִּי אָנִים לְּיִנִים הַשְּׁבִּים לְרִישִּׁי אָנִים לְּיִנִים הַשְּׁבִּים לַרְיִישִּיי אָנִים לְּיִנִים הַשְּׁבִּים לְרִישִּׁיִי אָנִים לְּיִנִים הְשִׁבִּים לְּרִישִׁי אָנִים לְּיִנִים הְשִׁבִּים לְּרִישִׁי אָנִים לְּיִנִים הְשִׁבִּים לְּרִישִׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּי אָּנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָנִים לְּרִישִּׁי אָּבְּיִּים לְּרִישְׁיִּי אָנִים לְּרִישִּׁי אָּנִים לְּרִישִּׁי אָּנִים לְּרִישִּׁי אָּנִים לְּרִישִּׁי אָּנִים לְּרִישִּׁי אָּנִים לְּרִישְׁיִּים לְּרִישְׁי אָּבְּיִּים לְּרִישְׁי אָּבְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים בְּיִים לְּיִים בּיים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּים בְּיים בְּיים בְּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּיים בְּ

תְּבֶּעְ I. (from מְּבָּעִיּ sf. ישִׁבְּתּ) f. rest, cessation from work Ex.21. נישָבָת מִרִיב cessation from strife Pr.20,3.

תַּבְּשִׁי (from תַּבְשִׁי ; sf. יַחָבַשׁי ; pl. מְשַׁרָּחוֹת , c. מִשְּׁרָחוֹת) f. a. m. 1) day of rest, sabbath Ex. 16,23; תַּשַׁי or יִחְבַשׁי every sabbath 1Chr.9,32; Num.28,10: מַשַּי a sabbath of years, i. e. every seventh year (sabbatical year) Lev.25,8; יְבְשֵּׁי מַבְּשׁי the sabbath of the land, i. e. the year when the fields lay untilled v. 6; of the first day of a festival: מַבְּשִׁי חַבְּשִׁי חַבְּשִׁי חַבְּשִׁי on the morrow of the sabbath (i. e. of the first Passover-day) Lev.23, 11 a. 15. — 2) week Lev.23,15.

קרון m. rest Lev.23,39; 25,5; אַבָּעוֹן m. rest Lev.23,39; 25,5; אַבַּעוֹן sabbath of rest Ex.35,2.

ישַבְּתֵי pr. n. m. Ezr.10,15.

שנא (שְׁנָה = שׁנָא) to stray about, whence שִׁנִיאָר

אוש pr. n. m. 1Chr.11,34.

אָבֶה (= שֶׂבֶה) to grow, to become targe (Kal not used).

Hiph. רְשִׁנִיא (fut. יְשִׁנִיא; pt. נְשִׁנִיא; pt. מְשִׁנִיא () 1) to increase (with יִּן) Jb. 12,23. — 2) to magnify, to praise Jb.36,24.

אָבְיְּיֵי Ch. to increase, to become great Ezr.4,22; as greeting: שָׁלְּחָכוֹן may your welfare increase! Dan.3,31.

fortress) Deut.2,36.— 2) to rise high, to be exalted Jb.5,11 (see under) ().).

Niph. גַשָּׁבְרָה, f. נְשָׁבְּרָה, f. נְשָׁבְּרָה, f. נְשָׁבְּרָה ו) to be high or strong אוֹבְרָה a high (of strong) wall Ps. 18,11; fig. to be exalted 1s.2, 11.— 2) to be safe Pr.18,10.—3) to be high, imcomprehensible Ps. 139,6.

Pi. שְׁגְב (fut. אַנֶּב) to set up on high, to make strong Ps.69,30; 107,41; with צֵל to set up against Is.9,10.

Pu. אָשָׁנֵב (ſut. יִשְׁנֵב) to be strong, safo Pr.29,25.

תוֹנְיל (fut. יְשׁנִיכ) to do loftily (others: to make powerful) Jb.36,22.

נשׁנָג וּמַשְׁנָּא (akin to מְשׁנָּג (pt. נשׁנָג) to err Lev.5,18; שְׁנָה the erring and the seducer Jb. 12,16; pt. f.
בּעָבָישׁ בּשֹׁנָגָּה the soul that hath
erred Num.15,28.— Here acc. some
belongs Gen.6,3 בּעַבָּי because of
their erring, שַׁ being regarded
as inf.; but see בּעַבּ

נְּיְנְרָה (sf. שְׁנְנְה) f. error, mistake Ec.10,5; Lev.5,18; בְּשְׁנְנָה through error, inadvertently 4,2.

Hiph. הַשְּגָּה (fut. יְשָׁגָּה; pt. מַשְּׁנָה; pt. מַשְּׁנָה; pt. מַשְּׁנָה; pt. מַשְּׁנָה; pt. מַשְּׁנָה; to lead astray, to seduce Deut 27,18; Pr.28,10; with מָב; to turn aside from Ps.119,10.

Pi. redupl. שְׁנְשֵׁג (acc. Stb. lik עשַׁנְשֵּׁג from יִשְׁנְשֵׁנ fut. יַשְׁנָשׁנ t cause to grow Is.17,11.

Hiph. הְשְׁנְה to increase וְשְׁנְּה they increase in riches Pa 73,12.

ייָלוּנְע pr. n. of two men 1K.16,3 (Ktib אָנִיב (Ktib שָׁנִיב (Thr.2,21.

to look, to gaze (Kal no used).

Hiph. הַשְּׁגְים (fut. בַשְׁגְים; p to see, to look (with ל

Is. 14,16; Ps.33,14; with p: to look forth Cant.2,9.

N'a' adj. great, mighty Jb.36,26.

Ch. adj. 1) great Dan.2,6.—

2) much, many Dan.4.9; 7,5; שְׁנִין many years Ezr 5,11.— 3)

as adv. very שׁנִיא he was
very furious Dan.2.12.

קניאית (from שָׁנִיא ; pl. שִׁנִיא f. פּיניאית f. error, transgression Ps.119.13.

enthusiastic song, hymn, dithyramb (acc. some a musical instrument) Ps.7.1; אַלְּיִנוֹת after the manner of dithyrambs Hab. 3,1.

נְשְׁבֵּל (fut. יִשְׁבֵּל) to lie with (with accus.) Deut.28,30.

Niph. גְשָׁבֵּל (fut הַשָּׁבֶּל) to be lain with, to be ravished is.13,16.

Pu. 건값 to be lain with Jer.3,2. 가는 f. consort, king's wife, queen Ps.45,10; Neh.2,6.

ישני (pl. sf. שִּוְלְתָה , אַבְּלְתָה) f. wife Dan.5,2 a 23.

אַנָנ see under שָׁנָנ and אַנָּנ .

יְבְיֵי (akin to שְׁנָה) prop. to wander about, hence: to rave (Kal not used).

Pu. אַנְעְים to rave, to be mad, to be frenzied; only pt. מְשָׁבְּעִים mad, frenzied Deut. 28,34; Hos.9,7; pl. as n. madmen 1S.21,16.

Hithp. לְשְׁתְּאֵלֵ to play the madman 1S.21,16.

m. raving, madness Deut.28,

28; Zch 12,4; בְּשָׁנְעוֹן with mad haste 2K.9,20.

whence the next word.

שֶׁבֶּר m. what is brought forth, increase (of cattle) Ex.13,12; c. שָׁבָר Deut.7,13.

שָׁרְיָם, לְּשָׁרִים, לִּשְׁרָים, לּישׁרָה (from יְשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְּשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לְשָׁרִים, לִשְׁרִים, לְשָׁרִים, לִשְׁרִים, לִשְּׁרִים, לִשְׁרִים, לִשְׁרְים, לִשְׁרִים, לִשְׁרִים, לִשְׁרִים, לִשְׁרִים, לִּשְׁרִים, לִּשְׁרִים, לִשְׁרִים, לְשִׁרְים, לִשְׁרְים, לְשְׁרִים, לִשְׁרְים, לִשְׁרְים, לְשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְשְׁרִים, לְשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְּשְׁרִים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרִים, לְשְׁרְים, לְשְׁרִים, לְשְׁרִים, לְשְׁרִים, לְשְׁרְים, לְשִּׁרְים, לְשְׁרִים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְשִׁרְּים, לְשִׁים, לְּשְׁרְים, לְשִׁים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשִּׁרְים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשִּׁים, לְּשְׁרְים, לְשְׁרְים, לְשִׁים, לְּשְׁים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְּים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְּים, לְּשְׁרְים, לְּשְׁרְּים, לְּשְׁרְּים, לְּבְּים, לְּשְׁבְּיבְּים, לְּבְּים, בְּיבְּים, בְּישְׁרְים,

ק" (from שְׁרִים; pl. שׁרָּר) m. demon, devil Deut.32,17; Ps.106,37.

า้ซี่ I. (= วิซี) m. breast Is.60,16; Jb.24,9.

קְיֵבְי II. (from יְבְיַיִּי m. 1) violence. oppression Ps.12,6.— 2) robbery Am.3,10.— 3) destruction Hos. 7,13; Jo.1,15.

ישרד (pl. שְׁרִנִי sf. שַׁרְנִי , fut. יְשׁרָר , אל פוֹשְרָם a. שׁוְרָר ; pt. שׁוְרָר , p. שרדים ; pt. p. שָׁרוּד , f. שִׁרִּדִים ; inf. שרור, שָרוֹר, prop. to be strong, powerful, hence: 1, to op press רַשַעים זוּ שַדוּנִי the wicked that oppress me Ps.17,9.- 2) to overcome, to overpower; pt. p. נפל he fall down overpowered Jud 5,27 (others: deprived of life, dead). - 3) to destroy, to waste, to devastate Jer. 47,4; 49,28; Ez. 32,12; Pr.11,3; וַשְׁרָבות וְשָׁרָבות the wolf of the deserts shall waste them Jer. 5,6; pt. p. f. na O daughter of Babylon, who art to be destroyed Ps.137,8; inf. בָּשׁר בֵּית בָּית אַרָבָּאל

as Shalman devastated Beth-arbel Hos.10,14.— 4) to waste, to ravage מַּמְטֵב יְשׁׁר צְּהַרְיֵם for the deadly disease that wasteth at noonday Ps.91,6.— 5) to plunder, to rob מַוֹרָר בַּצְּהָרֵים a robber at noonday (i. e. one who robs openlp) Jer.15,8; בַּיִּרָר עוֹרָר בַּיִּרָר night robbers Ob.5.

Niph. נְשֵׁרָנוּ (1 pl. נְשֵׁרְנוּ) to be laid waste יְשֵׁרְנוּ נְשֵׁרְנוּ we are utterly laid wyste Mic.2,4.

Pi. I. שְׁהֵר (fut. יְשַׁהֵר; pt. מְשַׁהֵר) to waste, to ruin Pr.24,15; 19,26.
Pi. II. שָׁרָר (fut. יִשְׁהֵר) to de-

stroy Hos. 10,2.

Pu. 기호 a. 기호 1) to be laid waiste, destroyed Is. 23,14; Jer.4, 20.— 2) to be despoiled, wasted Hos.11,2 a. 3.

Hoph. רוּשֵׁר (fut. יוּשֵׁר) to be laid waste Is.33,1; Hos.10,14.

דַרְדְּעָ to be even, level (Kal not used).

Pi. אָרָד to level (a field), to harrow Is.28,24; Hos.10,11; Jb.39,10.

שרה to moisten, to besprinkle, whence שׁר, שׁר I.

קבּה (בּרת Ar. מירה; pl. שִּׁרָּה mistress, wife שִּׁדָּה a mistress and mistresses, i. e. many mistresses Ec.2,8 (others: chariot; comp. Talm. שִּׁבָּה wagon).

עָּרָה (from שְׁרָה ; פָּר. אָיָּדְה , אַּרְה , שְּׂרָה , שְּרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שִּׁרְה אָרָח , שִּׁרְה אַרָּח ווּשׁם , שִּׁרְה אַרְח הוּשׁם , שִּׁרְה אַרְח הוּשִּׁר , שִּׁרְה אַרְח הוּשׁם , שִּׁרְה אַרְח הוּשְׁר , שִּׁרְה אַרְח הוּשְׁר , שִּׁרְה אַרְה הּיִּים , שִּׁרְה אַרְה הּיִּים , שִּׁרְה אַרְּה הְּיִּבְּיִים , שִּׁרְה אַרְה אַרְה הּיִּים , שִּׁרְה אַרְּה הְּיִּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִּיְּבְּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִּׁרְה הְיִּבְּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִּׁרְּה הְיִּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִּׁרְּה הְיִים , שִּׁרְה הִיבּים , שִּׁרְה הּיִּבְּים , שִׁיִּים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיִים , שִּׁרְים , שִׁיִּים , שִּׁרְים , שִּׁרְּים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיְיְים , שִּיְּרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיְים , שִׁיְּרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיְים , שִּׁרְּיְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיְים , שִּיְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְּיְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּבְּרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּבְּים הּישְּיְרְים , שִּׁרְים , שִּׁרְים , שִּבְּים , שִּבְּיבְּים , שִּבְּיבְּיְיְים הְּיִים , שִּבְּיבְּיבְּים , שִּבְּיְים הְיבְּי

to a city or village) Cant. 7, 12; of wild animals: השהת השהת beasts of the field Gen. 3,1; of wild plants: wild cucumbers2K.4,39; שֵׁרָה מיש שרה a man of the field, i. e. one living in the open country Gen. 25,27; שרה העיר the field of the city, i. e. the open country round about, the environs Jos.21, 12; hence: עָרִי הַשְּׁרֶה the countrytowns 18.27,5.— 3) country, district שַרָה מוֹאַכ the country of Moab R.1,6.- 4) field, corn-field, meadow Num. 20,17; שורה זורע a fruitful field Ez.17,5; ציץ השהה the flower of the field (or meadow) Is.40,6.

שרון Kri for שַרין, which see.

ישְׁרֵי (poet. for תְּשֶׁרָי יִּ יְשֶׁרָ m. field Jer.4,17; Ps.96,12.

ישֵני (from ישֵני to be powerful; א ישָני (from ישָני to be powerful; א ישָני (from ישָני) א. the almighty (of God); commonly ישֵני (God Almighty Gen.17,1; Ex.6,3; without אָל Num. 24,4; Jb.6,4.

ישריאור pr. n. m. Num.1,5.

שְׁרִים (plains, from שָׂרִים) pr. n. in עָבֶּרְים the valley of Siddim (name of the plains afterwards occupied by the Dead Sea) Gen 14,3.

שָׁרִין (Ktib, for which Kri has שֵׁרִין)

m. acc. Fuerst: the Almighty

that ye may

know the Almighty Jb.19,29 (acc.

older interpreters = אַשֶּׁרְרָין

that there is judgment).

קבּה (pl. שְּׁבְּמִה, c. שְּׁבְמְה f. field (of fruits or corn) Deut.32, 32: Is.16,8; Hab.3,17 (etymology obscure).— אָבְבָּה Is.37,27 אָבָּרְה, which see,

קְּדְנְים (akin to אָשָׁיַ) to scorch, to blast; only pt. p. קרים blasted with the east wind Gen. 41,6.

קיני... שֶׁרְפָּה לְּפְנֵי f. a blasting יְיֵהְהָּ f. they were ... as a blasting before grain in the stalk, i. e. as corn blasted before the ear appeareth 2K.19,26 (in the parallel passage Is.37,27 שְׁרֵבְּהּ.).

וְשְׁבְּשׁׁיִ m. a blasting, blight Deut. 28,22; Am.4,9.

רבי Ch. only Ithp. אַשְׁהַלּ to exert oneself, to strive Dan.6,15.

שרר (= סרר (בדר by to put in a row, whence the next word.

קרה (pl. שֵׁרֵרה, שֵׁרֵרה) f. row, rank, range (of soldiers) 2K.11, 15; of timbers 1K.6,9.

pr. n. name given to Hananiah, one of Daniel's companions at the court of Babylon Dan.1,7.

תְּעָרָה , מֵּר , מֵּר , מֵּר , מֵּר , מֵּר) m. a. f. sheep or goat Deut.22,1; 1S.14,34; more defined מַר בְּבְשִׁים n sheep, מַר עִנְים a goat Deut.14,4.

שהד = Ch. הבה to testify, whence the next two words.

ישהד (sf. שָהַרְי) m. witness Jb.16,19.

אַהְדּרְהַיּעְ Ch. f. testimony Gen.31,47.

שׁרֵבּׁם m. a precious stone (onyx or beryl) Gen.2,12; Ex.28,9; Ez.28,13; Jb 28,16.

מה שה pr. n. m. 1Chr.24,27.

שהר (= סהר מהר מהר moon) to be round.

only pl. שַּהַרְנִים moon, only pl. שַּהַרְנִים m. crescent, moon-shaped prnament (worn about the neck by men or animals) Is.3,18; Jud.8,21.

שְרָנָה see שׁרָא.

אוש (בּשְאָה) 1) to make a noise, to roar, to crash, to destroy, whence אַיָּאָה, שִיאָה, מְשׁוּאָה, מְשׁוּאָה, בְשׁוּאָה, בְשׁוּאָה, בְשׁוּאָה, בְשׁוּאָה, בּשׁוּאָה, שׁוּאָה, שׁוּאָה, whence אַיָּשׁוּאָה.

(only pl. sf. בּוֹייִל (only pl. sf. מיִייּל ישׁ m. destruction (others: roaring) Ps. 35, 17.

אוֹשׁ (= אַשָּׁי) to rise, whence the next word.

Ni m. lifting up, rising Ps.89,10

NIW m. 1) nothingness, vanity Ps 41,7; as adv. in vain, it is vain Mal.3,14; Ps.60,13; also בשוא Ex. 20,7; Jer.4,30.- 2) falsehood, deceit Jb.31,5; תַּבְלֵי הַשְּׁוֹא cords of falsehood Is.5,18; in reference to idols: בְשַׂוֹא יַקשִׁרוּ they have burned incense to falsehood, i. e. to false gods Jer.18,15; as adj. מַהָי שַׁוָא deceitful men Jb.11,11: מָנָחֶת שׁוָא false oblation Is.1,13; הַבְּלֵי שׁוָא false vanities (i. e. idols) Jer.2,9; ער (false report Ex.23,1; ער אוש false witness Deut 5,17 -- 3) affliction יַרְחֵי "וַא months of af fliction Jb.7,3; poet. שַוֹא the sieve of affliction Is.30,28.

שוֹאָה (from שׁוּאָה c. שׁאַת f. 1) crashing, loud noise תַּחַבְּלְבָּלוּ amindst a loud noise they rolled themselves along Jb. 30,14; hence: storm, tempest Ez. 38,9; Pr.1,27.— 2) desolation, wasting, destruction Zph.1,15; Pr. 3,25; יְבַּקְשׁוּ נַבְּשִׁי they seek my soul to destroy it Ps.63,10.

שָׁרֶב (pret שֵׁב, f. חַשֵּׁי, for which שבת Ez.46,17; fut. ישוב, ap. שבת, יַשְׁבִי ; pt. שַׁיָּרָים , pl. שָׁבָּי , c. שָׁבָי ; pt. p. שוב , pl. c. שוב Mic.2,8; imp. שוב , שוב ; שוב ; inf. שוב , שב , שוב , שוב) to turn, to be turned Ec.1,6 (of the wind); שוב אַחוֹר to turn backward Lam. 1,8; שוב מו to turn from, to cease from, to leave off, to forsake (of vices or virtues) Ex.32,12; Ez.3,19; 18,24; without אם in the genitive: שַבַּי עשׁבָּ they that turn from (i. e. forsake) iniquity Is. 59, 20; pt. p. turned from war, שובי מִלְחַמָה averse to war Mic. 2,8; שוב מעל to turn, to retire from 2K. 18,14; to turn from following שוב מַאַחַרִי after 2S.11,15; R.1,16; שוב אַל, עַד to turn to Hos.7,10; Deut.30,2; שונ $-\frac{1}{2}$ a) to be turned to Ps.9,18. b) to be turned or changed into Is. 27,17; of a cured hand: שַׁבָה כָבִשֶּׁרוֹ it was turned as his other flesh Ex.4,7; i호함 그날 his anger is turned away, i. e. appeased Is.12,1; Gen. 27,44; אַל אָל to turn to God, i. e. to be converted, to repent 1S.7,3; 1K.8,33; Jer.31,18; pt. pl. sf

and her (Zion's) converts Is.1,27 (acc. Sept. מְשֶׁבְוָה and her captives). - 2) to return, to come back; with prom a place R.4,3; with ⊓ loc., אָל , • to = place 2K 4, 38; 1S. 29,4; 5,11; with 5 to a person Jud.11,8; with accus.: 교ッ다 thence he returned to Samaria 2K.2,25; שוֹב וִי צִיוֹן when the Lord shall return to Zion Is. שבו :to something על to something they returned to the iniquites of their fathers Jer. as ת dog בָּבֶב שָׁב עַל־קָאוֹ as ת dog returneth to his vomit Pr. 26,11; of a thing: הַלְבַבר אֵל־הָעְבָּר ישב אַל־הַעְבָּר aeverything returneth to the dust Ec.3, 20; ਜੁਲੂਹ ਜ਼ਰੂਨ one money that came back Gen.43,18; of something sold which returns or reverts to its original owner Lev.27,24; נשב to go and return, i. e. to keep going and returning 1S.17,15; עַבַר לשב to pass on and return, i. e. to go and come, to pass hither and thither Ez. 35,7.- 3) to go again, to repeat שָׁבַע פִּעָבִים go again seven times 1K.18,43; hence before other verbs as adv. again: שַׁב וַיִּשָׁלַח he sent again 2K.1,11; שוֹב שׁבַב lie down again וS.3,5; שֵׁבְתִּי וְרָאֹה I saw again Ec. 9, 11 (others: I turned about and saw); שֵׁבְתִּי זָמַמְהִי again I have thought Zch. 8,15.- 4) tr to return, to bring again " 25 the Lord bringeth אָת נָאוֹן יַעַקב again the excellency of Jacok Nah.2,3; שוב שבות to return סו

שהב

701

Pi. שוֹבְבַתָּהְ , sf. שוֹבְבַה ; fut. ישוֹבֵב; pt. מְשׁוֹבֵב; inf. שוֹבֵב , sf. שוֹבְבִי (שוֹבְבִי) שוֹבְבִי (שוֹבְבִי) to turn back, to turn away ושובבתיך and I will turn thee back Ez. 38,4; הַרִים שׁוֹבְבוּם they have turned them away on the mountains Jer. 50, 6; fig. to lead astray, to pervert קבמתה thy wisdom וַרְעָתַּךְ הִיא שׁוֹבְבַתְּךְ and thy knowledge, it hath perverted thee Is.47,10 .- 2) to bring again, to return Is.47,5; Jer.50,19; Ez.39,27. - 3) to restore, to refresh נְפְשִׁי יִשׁוֹבֶב he restoreth (refresheth) my soul Ps.23,3; 전화학 thou hast been angry, תשובב לנו O restore us again Ps.60,3; בְּשׁוֹבֶב היבות the restorer of paths Is. 58,12.

Pu. שוב 1) to be turned aside, to be slidden back Jer.8,5.—2) to be turned away; pt. משוֹבֶבֶת מִחֶעֶר to be turned away (i. e. rescued) from the sword Ez.38,8.

 וצ; אַפעל וּמִי יִשִׁיבנָה I will work, and who shall hinder it Is 43,13.-3) to recall, to revoke (of a decree) Est.8,8; אחור to turn backward Is.44,25; בנים to turn one away, to refuse him 1K. 2,20. - 4) to bring back, to return, to restore, to recover, to restitute Ex. 22, 25; Pr. 26, 15; וישׁיבָהוּ and they brought it back אל־מקמו to its place 2Chr.24,11; לַהַשִּׁיב to restore and to build ולְבְנוֹת Dan. 9, 25; אַשִּיבָה שׁפַטֵּיִה and I will return thy jndges Is.1,26; to return the captivity השיב שבות Jer. 33,11; להשיב יַדוֹ to recover histerritory 2S.8,3; וָהִשִּׁיב אַת־אַשַׁמוֹ and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof Num.5,7; הַשִּׁיב to bring back, to recall to one's mind Lam.3,21; Is. 46,8; השיב רוחו to recover one's breath Jb.9,18; השיב נפש to refresh the soul Lam.1,19.- 5) to render, to give 2K. 3,4 (tribute); ז אשיב לאיש כפעלו I will render to the man according to his work Pr.24,29; הַשֶּׁב נְמוּל עַל־נָאִים render a reward to the proud Ps.94,2.-6) to answer 2Chr.10,16; Jb.13,22; השיב אַמַרִים ,28.24,13 השיב דַבָּר Pr.21,22, or השיב מלין Jb.35,4 to give response, to answer; נעם to give a prudent answer Pr.26,16.- 7) intr. to convert oneself, to repent Ez.18,32; with 12 14,6.

Hoph. אַשָּׁב (fut. שַּׁבּי, דָּנִשֶּׁב ; דְּנָשְׁבּ 1) to be brought back Ex.10,8 — 2) to be returned, restored Gen. 42,28.

שיב see שורב.

שובאל see שובאל.

עוֹבֶב I. (pl. שׁוֹבְבים) adj. turned away, rebellious Is.57,17; Jer.3,14.

בָּבֶּר II. pr. n. 1) ■ son of David 2S.5,14.— 2) another person 1Chr. 2,18-

מוֹבֶב (בּב שׁוֹבְב זוֹ בּ וֹשׁוֹבְב (בּב מּבְּר יְחַבֵּל I.) adj. rebellious, apostate יְחַבֵּל יְחַבְּל he hath divided out our fields to an apostate Mic. 2, 4; f. שוֹבֶבְה Jer. 49,4.

קבר f. repose Is.30,15 (see איב ה 5).

קבוני pr. n. an Assyrian general 28.10,16 = ישובו 1Chr.19,16.

קוֹבֶּן" (from שׁוֹבֶּן) m. entwined branches, thick boughs 2K.18,9.

לְבְּלֵי pr. n. of two men Gen. 36,20; 1Chr. 4,1.

קבוע pr. n. m. Neh.10,25.

שׁנֵג (= שֶׁנָה , שֶׁנַג) to err, whence

אוֹנג (= אוֹנו) to turn back; only Niph. איין to be turned back 2S. 1,22.

שוֹד see שוֹד.

אין (fut. ישׁוּר) to waste, to ravage Ps.91,6 (see also ישׁוֹר).

ליני to plaster with Deut.27,2.

ישְרָה (fut. שָׁרָה; pt. שְׁרָה 1) to be like, equal, to be compared (with - יְרָבְּיָר to) Pr.26,4; 3,15. — 2) to countervail (with בְּוֹלֶ הַבְּּיִר שׁוֶה (בְּרֹ חֹנֶת הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּּיִר הַבְּיִר הַבְּיִרְם בּיִר הַבְּיִרְם בּיִרְם בּיִר הַבְּיִרְם בּיִרְם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּיִבְּם בּיִבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים ב

Hiph. הְשְׁנָה (fut. יַשְׁנָה) to liken Lam.2,13.

Nithp. נְשְׁחָנָה (for Niph. נְשְׁחָנָה) to be alike Pr.27,15.

היי מונה a. איי Ch. to make like (Peal not used).

Pa. '앨' to be made like Dan. 5,21.

Ithp. אַשְׁתְּהָּ to be made like, to become Dan.3,29.

קרָיהִים pr. n. 1) a plain near קּרְיָהִים Gen,14,5.— ל) a valley near Jerusalem, fully אָמֶק שָׁוּה Gen. 14, 17, also called אָמֶק הַשָּּלֶּך (the king's valley) ib.

ישְרָה (pret. רְשִׁי, fut. רַזְּשֶׁרְ) to sink, to be bowed down בּיהָה אָל־מָּיֶת she sinketh down unto death, her house Pr.2,18; fig. of the soul: to be bowed down, depressed Ps.44,26; Lam.3,20.

קרח pr. n. 1) son of Abraham by Keturah Gen.25,2.— 2) name of an Arabian tribe, whence gent. יקונ Jb.2,11.

קיה (= שְׁיהַ) prop. to speak, hence: to meditate Gen.24,63 (other interpreters: to walk about).

בּרְהָּלְי (from מְשְׁלְי to sink) f. 1) depth, pit Jer.2,6; Pr.27,7.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,11 = היים v. 4.

בּוֹלְייִ pr. n. a son of Dan Num. 26,42 = חָשִׁים Gen.46,23.

ערְעֵי I. (pret. בְּשִּׁי; fut. בִּישִּׁי; pt. בְּשִׁי I. (pret. בִּשִּׂי; fut. בִּישׁיִ; pt. בַּשִּׁי imp. and inf. בּישׁי J) to move, to go about, to rove Num.11,8; 2S.24,2; Jb.1,7.— 2) to row; pt. בִּישִׁי rowers, pilots Ez. 27,8.

Pi. בְּיִשׁי (fut. בְּיִשׁייׁ:; pt. בְּיִשׁיׁיִם:) to run to and fro Am 8,12; Zeh. 4,10; fig. to run through, to study, to examine Dan.12,4.

Hithp. הְשִׁמְשׁׁם (for הַשְּׁתְּמֶט) to run to and fro, to roam Jer.49,3.

עוני II. (only pt. pl. אינים II. (only pt. pl. אינים, f. אינים to contemn, to despise Ez.16,57; 28,24 (pt. אינים for מינים, like אינים, Hos.10,14 for באון אינים, אינים אינים, א

שׁלֵּע (= הַשְּׁטְי to turn aside; only pt. pl. שְׁמִי בָּוָב they who turn aside to lies Ps.40,5.

שוֹשִׁי (prob. from אַשׁי וּ.; pl. אַייִים)

m. prop. something swayed to and fro, hence: whip, scourge Pr. 26,3; 1K.12,11; of a hostile army Is. 10,26; אָשׁי שׁיִּשׁ overflowing (i. e. overwhelming) scourge 28, 18; fg. אַשׁיֹשׁי scourge of the tongue, i. e. slander Jb.5,21.

ישר (2 מְבָּיֵי ; pt. קשָׁי) 1) to entwine, whence ישר בי טווי (א בי טווי בי טווי בי טווי (א בי טווי בי טווי בי טווי בי טווי (א בי טווי בי טווי בי טווי לי טווי בי טווי לי טווי שיי טווי לי טווי לי טווי לי

Pi. שוֹבְן to twist, to weave בַּעַצְמוֹת וְגִיְדִים הְשֹּבְבֵנִי with bones and sinews hast thou woven me Jb.10,11.

קוֹף (sf. שׁוֹכוֹ שׁ שׁוֹכוֹ) m. twig, bough Jud.9,49.

שוֹךְ (c. שׁוֹכַת) f. same as שׁוֹרְ Jud.9,48.

רוֹב) יש pr. n. 1) a city in the plain of Judah Jos. 15, 35. — 2) a city in the mountain of Judah Jos. 15, 48 (Ktib, for which Kri ישוֹב).

שוּבְתִי (only pl. שֹוּבְתִי gent. of an unknown place שוֹבָה 1Chr.2,55.

to hang down, whence the next word.

שׁוּלְי (only pl. c. שׁוּלִיי, sf. שׁוּלִיי, m. 1) train, skirt Is.6,1; Jer. 13,22; Lam. 1,9. — 2) edge, hem Ex.28,33 a. 34.

שׁרְלֵל (from מַלֵּל) adj. stripped, barefoot Mic.1,8 (Kri); הוֹלְיהָ שׁיבְּל to lead away stripped, i. e. deprived of their glory Jb.12,17 a. 19 (acc. Rashi ביי bereft of sense, confused).

עוּרְלַבִּירת pr. n. Shulamite, a maiden celebrated in the book of Canticles Cant.7,1 (prob. gent. of a place בושות).

שׁוְּם (only pl. שׁוּמִים) m. garlic Num.11,5.

שום a. שים (pret. שֵׁים; fut. בשור , ישִים, ap. שָׁם , נַיָּשֶׁם ; pt. שַׂם , pl. שַׁמְים ; pt. p. שִׁים , f. שִׁמָים , שום, שום , שום , ישים ; שוםה , שוםה שים) 1) to set, to place, to put, to lay Gen.2,8; 2K.4,10; מים לחם to set (i. e. to serve) bread Gen. 43,31; pt. p. D'w set, placed Num. 24,4; Ob.4; with 2: to put in, into לים דְבַרִים בָּפִי... to put words into one's mouth Ex. 4,15; to put into one's ears, שים בְאַוֹגִיים to i. e. to rehearse to him 17,14; with על: to put, to lay upon Gen. 21, 14; שִׁים יַר עַל־פָּה to lay the hand upon the mouth, i.e. to be silent Jb. 21, 5; of the imposition of a task or duty Ex. 5,8, of putting on raiment or equipments: שֵׁיב to put a garment upon שָּׁמִלֶּה עַל־ R.3,3; שִׁים חָרֶב עַל־יָרֶד to put on one's sword by his side Ex.32,27; to set before Ex.21, שִׁים לְפָגֵי ، גָנֶּר 1; Gen. 31,37; לים לים to give, to grant to: שִׁים שֵׁלוֹם לִי to give one

peace Num.6,26; לִים לַחַמִים לִים to grant mercy to Is.47,6; בשים שים to give one a name Dan. 1,7; of monument: to set up, to erect Gen.28,22. - 2) intr. to set oneself who set himself against him in the way 18.15.2; hence: to set oneself in array 1K. 20, 12. — 3) to direct אֵל־אֵרֹהִים unto God would I אַשִּׁים דָּבְרָתִי direct, i. e. address, my speech Jb. 5, 8 (Eng. Bible: commit my cause); שים עון, הב to direct one's eye, one's heart, i. e. one's attention to (with לָב, אֵל, שָל, Jer. 39,12; Ex.9,21; 1S.9,20; שִׁים בָּנִים בִּ to set one's face against Jer.44, אום שבל applying the mind, exhibiting sense Nah.8,8; the object אַיָן, לֵב is sometimes understood: שִּׁימוּ לַכֶּם עַּלֵיהָ direct your attention to it Jud. 19,30 (Eng. Bible: consider of it); שִימַה־נַּא attend! Jb.17,3; hence: שֵׁם הַרֶּךָ who taketh heed of his course Ps.50,23; שים על־לֶב to lay to heart, i. e. to take heed to Is.47, 7.— 4) to set, to appoint, to esto set שִׁים נְבוּל to set bounds, to appoint a limit Jer.5. 22; שִׁים מַקוֹם to appoint a place 2S.7,10; שִׁים חֹק to appoint an ordinance Jer. 35,25; תֹוָה to establish a law Ps.78,5; שים מֶלֶך to set, to appoint a king 1K. 10, 19; pt. p. f. שוֹבְיוֹ ordained, determined 2S.13,32.- 5) to make, to do אַשִּים בַּמִּרְבַּר דֶּרֶךְ I will make a way in the wilderness

Hiph. הְשִׁים 1) to direct oneself; imp. קשִיםי direct thyself Ez. 21, 21.— 2) to direct one's attention, to regard; pt. מְשִׁים without ary one regarding it Jb.4,20.

Hoph. רּוֹשֵׁם (fut. יוֹשֵׁם) to be put or set Gen.24,33.

בית Ch. to make, to appoint Ezr. 5,14; בְּעָב שׁרְּב to make a decree, to give a command 5,3; 7,21; בּעָם עַל to direct one's attention to, to regard one Deut.3,12.

Ithp. אַתְּשָׁה (fut. בְּיָהָה ; pt. בְּיִהְה ; pt. בְּיִהְה ; pt. בּיִהְה ; pt. בּיִה ; pt. בּיה ; pt. ביה ; pt. ב

שׁרְבֶּה f. determination 2S.13,32 (acc. some pt. p; see שׁרְבָּה 4).

pr. n. a son of Gad Gen. 46,16; also patr. Num. 26,15.

שונם pr. n. a city in Issachar 1S. 25.4: gent. f. שונסים 1K.1,3. יאָני (= רוֹאַ) to cry, to call (K.d. not used).

Pi. אַישִׁין (fut. ישׁוּע , ישׁוּע ; pt ישׁוּע ; inf. sf. ישִׁישׁין to cry out. to call for help Jon.2,3; Ps.18,42; 28,2.

ערַע (sf. שׁוְעִי) m. cry for help Ps.5,3.

עוע I. (= צושי) to ery, to call, whence שוש I.

עוע II. (= Ar. ישוע) to be wide; fig. to be liberal, rich, whence ישוע .

1. m. cry for help ין אָרַנְעי יִשְּׁיֵח no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor u cry for help wher he sendeth them his calamity Jb 30,24 (see also under בְּעִי יִשְׁיִבּוּ

ערע שועף וו. (sf. שועף m. 1) riches, wealth אינערן שועף will be esteem thy riches? Jb. 36,19. — 2) pr. n. a Canaanite Gen. 38,2. — אבר שוע in pr. n. בר שבע 1Chr. 3. בר שבע בר שבע.

viv m. 1) liberal, bountiful Is.32, 5. — 2) pr. n. a small Chaldean people Is.22,5; Ez.23,23.

אַנְעָא pr. n. f. 1Chr.7,32.

ישֵׁוְעָה (c. שֵוְעָת, sf. שֵׁוְעָה) f. cry for help Jer.8,19; Lam.3,56.

שְׁעְלִים, שׁוּעְלִים (from שׁעל; pl. שִׁעָלִים, שׁוּעְלִים) m. fox Cant.2,15; Neh.3,35; also jackal Jud.15,4; Ps 63,11.

קר, n. 1) an Asherite 1Chr.7, 36.— 2) אָרֵץ שׁוּעָל a district in Benjamin 1S.13,17, perhaps identical with אָרֶץ שַׁעִליף 9,4.— 3) אָרֶץ שַׁעִליף a place in Simeon Jos. 19,3; Neh 11,27.

ער (den. from שַׁעֵר ; pl. שׁוְעֵר) ישׁוְעֵר (m. gate-keeper, porter 2K.7,10.

קשׁי (fut. קשׁיִי, sf. ישׁיּבְנּי) 1) to wound, to bruise, to crush Gen. 3,15.— 2) to overwhelm Ps.139,11. שׁיבֹּנִי pr. n. see ישׁיבֹנִי

ישְׁבְּישׁ patr. of בְּיִפְיּע, which see.

קבּרוֹת (from שְׁבַּלּי, pl. שׁוֹבְּרוֹת, c. חִישׁבְּרוֹת (m. trumpet, horn, cornet Ex.19,16; בְּרֵי שׁוֹבְּרוֹת as soon as the trumpet soundeth Jb.39,25.

 $\bigcap_{i} \mathbf{U}^{i} (= \bigcap_{i} \mathbf{U}^{i})$ to run about (*Kal* not used).

Pi. Priv (fut. Priv) to cause to overflow Ps.65,10.

Hiph. הַשִּׁיק to overflow, to run over Jo.2,24

ישוּק (pl. ישוּק) או מייַן, אוי שוּק (בית מון) ישוּק (Cant.3,2.

שׁוֹקִי (du. שׁוֹקִי, c. שׁוֹקִי, f. leg. thigh Is.47,2; Deut.28,35; of animals: foreleg, shoulder Lev.7,32; הֹאָישׁ וֹרְגָּיה he taketh no pleasure in the legs (i. e. in the swift feet) of men Ps.147,10; הַבָּה שׁוֹק עַל־יְרֵהָּ to smite leg and thigh, i. e. to smite utterly Jud. 15,8.

רוֹע (אַי װְרָים , pl. שִׁיְרָים) m. anox, bullock; coll. catlle Gen.32,6; a cow Ex.34,19.

שוּר. (בּישוֹר; fut. יְישׁוּר, יְשׁוּר; imp. שׁוּרְ וֹ to journey, to go, to come וַהְשָׁרְי לַפְּלֶךְ בַּשְּׁמֶן and thou wentest to the king with ointment Is. לקני מורה השורה בישרה a present, as something which a visitor brings along with him); מישרר מראש thou wilt come from the top of Amana Cant.4,8 (paralle! to אַרְהַי ; others: thou wilt look).—2) tr. to see, to behold, to observe Num.23,9; Hos.14,9; Jb.7,8; 35,5; intr. to look (שׁ upon) Jb. 33,27; hence: to spy, to lurk, to lie in wait Jer.5,26 (see under שִּילִי); Hos.13,7.—3) to surround, to enclose, whence שׁוֹרְי 2.

שור II. (= Ch. ישור) to jump. to leap, whence שור

שור III. to sing; see שור.

שור (m. 1) lier in wait, lurker, memy; only pl. sf. שור Ps. 92, 12 (from שור I. 2). — 2) wall Gen. 49,22; Ps.18,30; also Ch Ezr.4,12 etc. (from שור I. 3). — 3) pr. n. Shur, a desert track near the Red Sea Gen. 16, 7; more fully בור איר Ex. 15, 22, for which בור איר Num.23,8.

ו שוּר I. (≔ מוּר to set in rows, whence שוֹרָה.

לוני II. (fut. ap. איני) to strive, to contend (איני) with) Hos. 12, 5; hence: to rule (איני) over) Jud. 9,22.

Hiph. איני to make rulers Hos. 8,4.

ינשר III. (בשר; fut. ינשר) to saw 1 Chr. 20, 3.

עוֹר IV. (בוּר (בוּר IV. (בוּר IV. (בוּר away, to depart; אוּר מֵהֶם when I depart from them Hos. 9, 12.

עוֹרָה (= שׁוּר 2) f. wall; only pl. sf. שׁוֹר their walls Jb.24,11.

עוֹרֶה (from שוֹרְה I.) f. row הְּיָם חָשָּׁם חָשָּׁם מִשְּׁה and he putteth the wheat in rows Is 28,25.

שורק see שורק.

שוש acc. Fuerst: to be shining, white, whence שוש , שוש .

ישִיש a. שִישׁ (pret. שְּׁי ; fut. שִּייָ pt. שְּישׁ ; imp. שִישׁ inf. שיש inf. שש to rejoice, to be glad Is. 66, 14; with בו ה 65, 19; with בי over 62,5.— יְשִׁישׁרם בוֹּיִשְׁישׁרם.

שׁרָיִר pr. n. see שׁרָיִר .

שנים, שושנים (pl. שישנים, שושנים)

m. 1) white lily (from שוש) Cant.
6,2 a. 3; of carved lilies: מַעִּשָּׁה lily-work 1K.7,22 (= שוש 119).— 2) שושן musical instrument or melody Ps.60,1; pl. 45,1; 69,1; 80,1.

ליש" (שוש" pr. n. Sushan (Susa), the winter capital of the ancient Persian kings on the river Choaspes (where now is the village Shush) Dan.8,2; Neh.1,1; Est.1,2.

לושְׁנְה f. lily Cant.2,1; of an artificial lily 2Chr.4,5.

ישׁרְשֵׁרְבֵיא Ch. gent. pl. Susians, inhabitants of Susa Ezr.4,9.

שוְשֵׁק Ktib 1K.14,25 for שִׁישֵׁק, which see.

שׁרְהֶלַת pr. n. a son of Ephraim Num.26.35; patr. שׁרְהִלִּים ib.

שיוב פפם שוב

নাড়া (= নাড়া; 3 f. sf. ানাচাড়া; মন্চাড়া 1) to burn, to seorch Cant. 1,6.— 2) fig. to look on, to scan Jb.20,9; 28,7.

ישָׁוֹר to spin, to twist; only Hoph. pt. אָשׁי מְשִׁין twisted linen Ex.26,1.

תשׁ (from תְּשְׁיֵם adj. sunk שֵׁה עִינֵיִם with eyes sunk, i. e. one downeast Jb.22,29.

תְּשֵׁי (from תַּישִׁי) m. thought, meditation Am. 4,13.

קיי (fut. יְשִׁחְרוּ: imp. pl. אַחָרּ) to give, to make a present, to bribe (with accus.) Ez. 16,33; with קַעַר for one Jb.6,22.

הְהְשָׁ (בְּיִם חִשְׁיּ , חְהַשְּׁ ; imp. f. יְהְשָּׁ) to bow down Is.51,23.

Hiph. הְשִּׁחָה (fut. נַשְּׁחָה) to make bow down, to depress Pr.12,25.

שְׁרְהָּ (pt. שֹׁחֶה ; inf. שְׁחוֹת) to swim Is.25.11.

Hiph. הְשְׁחָה (fut. רַשְּׁחָב) to make swim, to drench Ps.6,7.

ក្រុឃ្ញុំ (from កក្ឃុំ) m. a swimming

אוי שֶׁיה water that can be passed only by swimming Ez.47,5.

הַוֹחָשׁ see חַחַשְּׁ.

שחוק see ping

שָׁחוֹר see שַׁחוֹר.

שיחור see שחור .

רוֹת (from תַשְׁי) m. black, soot Lam.4.8.

קרות (from הַשְּׁי) f. pit Pr.28,10.

הַהְשָׁ (בְּ הַשְּׁרָ, הְשִׁיְבָּי, pret. הַשֵּׁי, 1 יאַרְהַ ; fut. הַשְּיִר, pl. יוּהְיּבָי; inf. הַיּיְרָהָ) 1) to bend oneself, to crouch Ps.10,10; of mountains: to fall, to sink down Hab.3,6.— 2) to be bowed down, humbled Ps. 44,26; with יוֹבָי before one Pr.14, 19; with הַהַ under Jb.9,13; inf. בּיוֹרָ as adv. bowed down, in submission Is.60.14.

Niph. בְּשֵׁן (fut. מְשֵׁין) to be bowed down, to be brought low Is. 2,9; Ec.12,4; of the voice: to be low 29,4.

Hiph. กษัฏ to make low, to depress Is.26,5.

Hithp. הַלְּשְׁתוֹם (fut. הַלְּשְׁתוֹם), הַבְּישְׁתוֹם to be bowed down, depressed Ps.42,7 a. 12.

សក្មឃុំ 1. (akin to កក្មឃុំ; fut. សក្មឃុំ; pt. សក្មឃុំ; onp. pl. c. ឃុំក្រឃុំ; imp. pl. បក្មឃុំ; imp. ph. សក្មឃុំ; sf. សក្មឃុំ; to kill, to slaughter Gen. 37,31; 2K.10,7 a. 14.

Niph. ២០២៦ (fut. ២០២) to be killed, slaughtered Lev.6,18.

Pi. שַהָשִּׁ to slaughter (others: to corrupt = הַּעָּטִי); only inf. אַבְּטִים הַעָּטִים the revolters are gone deep in making slaughter Hos.5,2 (others: in corruption).

בּהְשֵּׁ II. (= Ch. הַשְּׁי) to sharpen, to point; only pt. p. בּיִחְשָּׁ יְהָה a sharpened arrow Jer. 9, 7 (Ktib בּהִישׁ slaughtering).

בּישְׁי ווו. (= הַבְּשְׁי by transposition) to spread out, to expand, to beat thin; only pt. p. בּיִשְׁהַבּי beaten gold 1K.10,16.

בְּיִישְׁיִנְי (fut. בְּיִשְׁיִנִי) to press out Gen. 40,11.

המחש" f. ■ killing, slaughter 2Chr. 30,17.

שָׁחִין (from שׁחוֹ) m. inflammation, boil, botch Ex.9,9; Lev.13,18—20; ביון מִצְרֵוּ Deut. 28,27 a. 35 (prob. elephantiasis).

יַּחָים (from מָשׁחִים) m. what grows of itself, after-growth Is.37,30 (= בַּרִּישׁ 2K.19,29).

קיִרְשְׁ (from אָחִישׁ; c. אָיִחִשְּׂ) m. thin board, plank Ez 41,16.

יִּשְׁחִית (from שְׁחָר f. pit; only pl. אַחִית Ps.107,20; Lam.4,20.

אָהִיה Ch. pt. p. of הַּיִּשְׁי, which see.

רַבְּל m. lion (only poet.) Hos.5,14; Ps.91,13.

ליי f. onycha (shell of a muscle, which when burned emits sweet odor) Ex.30,34.

in Ar. and Ch. to be inflamed, whence שְׁחֶנְיּיִ

ישרט in Ar. to raise oneself up, whence שחט.

קר 1) to shave off, to make thin, whence אָהְשָׁי and the next word.

קרבי m. sea-gull (so called from its leanness) Lev.11,16; Deut.14,15.

ר leanness, consumption Lev.26,16.

to be proud (Talm.), whence the next word.

ישָריץ m. pride יְרָנִי שָׁרָן the sons of pride (poet. of wild animals) Jb. 41,26.

בּיבְיִי pr. n. a place in Issachar Jos. 19.22.

קריי (fut. פְּרֵייִ) to rub, to beat small Ex.30,36; fig. of enemies Ps. 18,43; בְּיִים שְׁבִייִּם the waters rub off (i. e. wear out) stones Jb.14,19.

קרים (from מְשְׁרָים m. 1) dust Is.40, 15.— 2) pl. יְשְׁרָּים grains of dust, particles of water, a cloud, clouds Ps.77,18; Jb.36,28; 38,37; of thick clouds יְשָׁרִי שִׁחָרִם Ps.18,12; hence: sky, heaven Deut.33,26; Jb.37,18; also sing. Ps.89,7 a. 38.

אָרָהְיּי (= אָרַיּגְיּי (fut. אַרַיּיִי (inf. אַרַיּיִי (אַרָּיִּיי) ווי to laugh, to be merry Ec.3,4; with אַיִּ : to smile at Jb. 29,24; with ביִּ : to laugh at 30,1; with ביִּ : to mock at, to scorn

(fear) 39,22. — 2) to make sport Jud.16,27.

Pi. אָרָשְׁרָק (fut. אָרָבּיּיִן ; pt. אָרָבְּיִּם , pl. מְשָׁרָק ; inf. אָרָבּיּיִן ; pt. מְשָׁרָק ; inf. אָרָבּיִין) 1) to make merry Jer.30,19; 31,3.—2) to sport, to jest, to play 2S. 2,14; Pr.26,19; with בּיִּר Ps.104,26; Jb.40,29.

Hiph. הְשְׁחִיק (pt. מַשְּׂחִיק) to mock, to laugh at (with עַל 2Chr. 30,10.

קיים, איים, איים,

עוֹרִי שָׁחַר 1. 1) to be black עוֹרִי שְׁחַר אַבְּיר my skin is black upon me Jb.30,30.— 2) to be darkish, duskish, whence אַמַר morning twilight, dawn.

קבר II. (den. from שַׁהַל dawn; pt. אַהָּה to seek early, to search, to strive after שׁהֵר שׁהַר he that searcheth after good Pr.11,27.

Pi. אָחַר (fut. יְשַׁחֵר; pt. אַחַר אָחָר; inf. יְשָׁחָר to seek betimes, to search, to inquire Ps. 78,34; Jb.7, 21; אָהַר מִּהְר מִיּהָר מִיּהָר מִיּהָר מִיּהָר he that loveth him (his son) chastiseth him betimes Pr.13,24; with אָ for Jb.8, 5; with בּיִּהְר יִּבְּיִהְר יִיבְּיִהְר יִּבְּיִהְר יִּבְּיִהְר יִּבְּיִהְר יִּבְּיִהְר יִּבְיִהְר יִּבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִּבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִבְּיִהְר יִבְּיִהְר יִבְּיִּהְר יִיבְּיִהְר יִיבְּיִהְר יִיבְּיִהְר יִיבְּיִהְר יִיבְּיִּהְר יִיבְּיִּהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיִיהְר יִיבְיּיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיִיהְר יִיבְּיּר יִיבְּיּר יִיבְּיּר יִיבְּיּר יִיבְּיּיה יִיבְּיּיה יִיבְּייה יִיבְּייה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּייה יִיבְּייה יִיבְּיה יִיבְיה יִיבְּיה יִּיה יִיבְּיה יִיבְיה יִּיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיבְייה יִיבְּיה יִבְּיה יִיבְּייה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּייה יִיבְּיה יִיבְּיה יִיבְּייה יִיבְּייה יִיבְּיייה יִיבְּייה יִיבְּייה יִיבְּיייה ייִיבּייים יִיבְּייים יִיבְּייים יִיייים ייִיבְיייים ייִיבְּייים ייבְיייייים ייבְּייים ייבְּייים ייבְּייים ייבְּייים ייבְּייים ייבְּיי

 לְשְׁחֹרְי , שְׁחֹרְי , שְׁחֹרְי , שְׁחֹרְי , שְׁחֹרְי , שְׁחִרְי , שְׁחִרְי , שְׁחִרְי , שְׁחִרְי , שְׁחִרְי , pl. שְׁחִרְיִת , adj. black Cant. 5, 11; Zch. 6, 2 a. 6; of the skin: dark, swarthy Cant. 1, 5.

ישָׁחוֹר see שָׁחוֹר.

שׁחֹר see שׁחֹר.

לְיִחֵרְוּת f. dawn of life, youth Ec. 11,10.

קרוֹרְ (redupl. from בְּיִרוֹרְ I.) adj. blackish, dark, swarthy; only f. בּחַרְחְרֵּת Cant.1,6.

ישרריה pr. n. m. 1Chr.8,26.

pr. n. m. 1Chr.8,8.

ישָׁת to corrupt, to destroy (Kal not used).

Niph. אַבְּשְׁבְּוֹל (fut. אַבְּיָבְ: pt. אָבְיּבְּיבּ) to be laid waste, desolated (of a land) Ex 8,20.— 2) to be spoiled, marred (of gear or vessels) Jer. 13,7; 18,4.— 3) to be corrupted

Pi ហ្គាយ់ (2 ហ្គាយ់; imp. a. inf. រាក្ញឃ្ញុំ ; inf. sf. តារុក្លឃុំ for តារុក្លឃ្លាំ) 1) to destroy Ez.26,4 (walls); Is.14, 20 (a land); of a people: •••קתַתְּקָּה בי ביבעורה it is thy destruction..., that thou art against me, against thy help Hos.13,9 (others שְׁחַתְּהָ thou hast destroyed thyself, which is grammatically impossible); fig. to waste, to lose Pr. 23,8 (of words); of semen: שָׁהָת אַרְצָה to waste by spilling to the ground לשהת בחמים to suppress mercy Am.1,11; שַׁחָת בָּרִית to violate a covenant Mal. 2, 8. - 2) intr. to corrupt oneself, to act corruptly Ez.32,7; הַּעָמִיקוּ שָׁחֵתוּ they have deeply corrupted them? selves Hos.9,9.

Hiph. הְשָׁחִית (fut. יַשָּׁחִית; pt ית מַשְׁחָית (יִהַשְּׁהַ , יִחַשְּׁהַ) זוֹ (יִחַשְּׁהַ) אַ to destroy, to ruin, to overthrow Lam. 2, 8 (a wall); Jer. 51,20 (a kingdom). - 2) to destroy, to kill Gen.6,13; Jud.20,35; 1S.26,15; pt. מַלְאָךְ הַמַשִּׁחִית destroying angel 2S.24,16 (see also מַשְׁחֵית). --3) to injure, to hurt Pr.11.9. -4) to mar, to spoil (of a beard) Lev.19,27.— אַל־תַּשָׁחָת in the titles of psalms 57-59 a. 75 prob. the first words of a song, to the tune of which these psalms were sung .-5) to corrupt, to pervert הַשְׁחִית to corrupt one's way Gen.6, 12; הַּשִּׁחִית עֵלִילוֹתְיו to corrupt one's doings, to act corruptly

Zph.3,7; intr. to corrupt oneself, to act corruptly Deut. 4,16; בּבְּה his heart was lifted up so that he did corruptly 2Chr. 26,16; pt. בַּיִּחָרָת בַּיִּחְרָת בַּיִּחְרָת בַּיִּחְרָת בֹּיִחְ בַּיִּחְרָת בֹיִחְרָת בֹּיִחְרָת בֹּיִחְרָת שׁׁׁ children who are corrupt Is.1,4; ... to be more corrupt than Jud.2,19; Ez.16.47.

Hoph. בְשִׁחָת (pt. הְתָשְׁם) to be corrupted בְשְׁהָר בְּמִיּלְר בְמִיּבְה a corrupt spring Pr.25,26 (see also מָשְׁחַת a. הַנְּשִׁבְחָת).

אַחְתְּי Ch. to corrupt; pt. p. f. יְּיִחְתְּה Ch. to corrupt; pt. p. f. יְּיִחְתְּה Corrupt Dan.2,9; as n. corrupt deed, fault 6,5.

אַרְתָּי I. (from מֵשְׁי, as חַחַב from מַשְׁי ; sf. בּוְחַחַ 1) pit, water-pit Jb.9,31.— 2) pit-fall Pr.26,27; Ez. 19,4.— 3) grave Ez.28,8; אֹי בְּמִיּת he shall not die (go down) to the grave Is.51,14 (others: he shall not die in the dungeon).

אַתְּה II. (from חַתְּי) f. destruction, ruin, corruption מְּחַר בְּיִר שַׁתְּר the pit of destruction (i. e. the grave) Ps.55,24; הַאָּה שַׁתַּר to see corruption, i. e. to die Ps.16,10 (בַּאָר בַּיוֹת 89,49).

מּמֶה or שֵּׁהֶּשׁ (from מִשֶּׁה m. prop. one who turns aside, hence: revolter; only pl. שֵּׁהָים Hos.5,2.

דְּשְׁמְה (בּשְׁמְ (בּשְׁמְ ; fut. מְּמָטְ , ap. מְיַבְּיׁ to turn (מְיֵבְ from) Pr.4,15; with to 7,25; of a woman: to go aside, to be faithless Num.5,12; מְּמָאָה מְמְאָה נוֹ to go aside to un

cleanness, i. e. to become faithless (conjugally) v. 19.

אַטְיִי (pl. יְיִשְׁיִי) f. acacia tree Is 41,19; אָמִי שְׁמִים acacia wood Ex. 25,5.

កម្ម៉ា (fut. កម្ម៉ា ; pt ក្មួយ ; inf. កម្ម៉ា) to spread 2S.17,19; Jer.8,2; hence: to expand, to enlarge Jb.12,23.

Pi. 미끄번 to stretch out (the hands) Ps.88,10.

ນກູ່ໜໍ່ (= ນຳໜໍ່) m. scourge Jos 23,13.

ាក្សុម៉ា (akin to ម្រុម្ហាះ fut. ៤២២) 1)
to hate Gen.27,41; 49,23; 50,15. —
2) to persecute Ps.55,4, Jb.30,21.
ប្រុម្ហា (fut. ២២); pt. ២២ , pl. c. ២២
inf. sf. ២២០) 1) to hate, to be an

inf. sf. (int) 1) to hate, to be an adversary of Ps.109,4; 71,13.— 2 to resist Zch.3,1.

5,18.— 2) adversary, enemy 11 11,14 a. 25.— 3) Satan, evil spiri Jb.1,7; 2,1—7; 1Chr.21,1; Zch.3,1 a. 2.

קיבי f. 1) accusation Ezr. 4, 6. — 2) pr. n. well near Gerar Gen. 26,21.

eth me Ps.69,3; וּשְׁמֵלֵּהְ מֵיֶם וְשְׁמְלּ the waters shall overflow the hiding place Is.28,17.— 3) to rinse, to wash away Lev.15,11; Ez.16,9.

Niph. ๆ บุบฺว (fut. ๆ บฺษฺว) 1) to be overflown Dan.11,22,— 2) to be rinsed, washed Lev.15,12.

Pu. ቫው፱ to be rinsed Lev.6,21.
ቫው፱ n. overflowing, flood Jb.
38,25; fig. of a misfortune: ቫው፱
ኮታጋር ነው the flood of great waters Ps.32,6; ቫይ ቫው፱ anger is an overflowing tide Pr.27,4; fig. of an army ቫው፱፫ ፲ ፲፱፻፫ the arms of a flood Dan.11,22; ቫው፱፭ Dan.
9,26 as adv. suddenly.

שמר to write (comp. Rabbinic שמר writing), whence the next word.

אַמְרֵים (pl. שׁמְרֵי c. שׁמְרֵי m. prop. writer, scribe, hence: administrator, ruler, overseer Pr. 6,7; 2Chr. 26,11; 34,13. — 2) officer, leader Ex.5,8; Deut.1.5. — 3) magistrate Deut.16,18.

שׁמֵע Ch. m. side Dan.7,5.

ישְׁרְטֵי pr. n. m. 1Chr.27,29 (Kriישָׁרָטִי).

הוֹבִיל שֵׁי m. gift, present הוֹבִיל שֵׁי (שְׁי ה') שֵׁי to bring a present Is.18,7: Ps.68,30.

שָׁרָנָה pr. n see שִׁרָנָה.

איי (from אַשְׁיִּ) m. height, elevation, eminence Jb.20,6.

איי pr. n. ancient name of mount Hermon Deut.4,48.

וְאָיְאָיִי pr. n. a city in Issachar Jos. 19,19.

ישִׁיב (1 שָׁב, pt. שְׁיָב to become gray 1S. 12,2; pt. שְׁ grayheaded Jb,15,10.

ישִׁיב (from שִׁיב; sf. שִׁיבוֹ) m. old age 1K 14,4.

שׁיבֶה (c. שִׁיבֶה, sf. שִׁיבֶה) f. gray hairs are sprinkled about on him Hos. 7,9; hence: old age R.4,15; בְּשִׁיבָה מֹיבָה מִיבָה מִיבְה מִיבְּה מִיבְה מִיבְּה מִּיבְה מִיבְּה מִּיבְּה מִיבְּיה מִיבְּה מִּיבְּה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיבְּיּיה מִיבְּיה מִּיבְּיּים מִיבְּיים מִּיבְּיּים מִּיבְּיּים מִיבְּיּים מִּי

ישיבת I. (from ישיבת נייבת (שִּיבֶת turn; concretely: those returning איבת איון אַת־שִּיבַת אָיוֹן when the Lord bringeth back those returning to Zion Ps. 126, 1 (acc. Stb. ישִׁיבָּת ישִיבָּת ישִיבָּת ישִיבָּת בּאִיבָּת ישִיבָּת בּאִיבָּת ישִיבָּת בּאִיבָּת ישִיבָּת בּאַיבָּת ישִיבָּת captivity; perhaps ישִיבָּת effect a return).

יִשְׁבְה II. (from יַשְׁבְּה ; sf. שִׁיבְה) f. dwelling, stay 2S.19,33.

לֵי-שִׁיהַ (from שׁנּג m. a retiring בָּי-שִׁיהַ לוֹ וְכִי-דֶּהֶךְ לוֹ idiher he is talking, or he is retiring, or he is in a journey (ironically of an idol) 1K.18,27.

שיך (from שיר) m. lime, plaster Deut.27,2; Is.33,12.

שין a. שיוה see שיוה .

NTV pr. n. m. 1Chr.11,42.

חַשְׁי (pret. חַשְּׁי, חַשׁי; fut. יַשִּׂים; imp.

a. inf. (שִׁיחַ) 1) to speak, to talk (בְּס הַ) Ps 69,13; with accus: to talk with, to entertain Pr. 6,22; imp. לְּבֶרְי וְהְרֶךְ speak to the earth, and it shall teach thee Jb. 12,8; imp. pl. שִׁיחוּ Jud 5,10. — 2) to muse, to reflect, to meditate with my own heart I reflect Ps. 77, 7. — 3) to complain in the bitterness of my heart Jb.7,11.

Pi. חַחָּשׁ (fut. מְשִׁיחָם) to muse, to mediate, to consider בְּבַעְּעֵהׁר I muse on the work of thy hands Ps.143,5; אָת־דּוֹרוֹ מִי as for his generation, who among them considereth? Is 53,8.

אים I. (from שִּיחַ אָּיִחָ אָיִחָ וּשִּׁיחַ וּ אַרָּחָּ m. 1) speech, talk שִׁיחַ he is talking 1K.18,27.— 2) meditation, thought 2K.9,11; אַיִּחְ עָרִין שִׁיחַ may my meditation be pleasant unto him Ps.104,34.— 3) complaint 1S.1,6; Jb.9,27; שִׁיִּחְ שִׁיִּחְ וֹיִּחְ וֹיִּבְּוֹ שִׁיִּחְ I will give free vent to my complaint 10,1; חַיִּשְׁ שְּׁבְּּ שִׁיִּח to pour out one's complaint Ps.102,1.

וו. (from אַיְהָים 2; pl. שִׂיהָים) m. plant, bush, shrub Gen.25; 21,15; Jb.30,7.

שְׁיְחָה (from שִׁיְדָּה sf. שִׁיְחָה f. meditation Ps.119,97 a. 99; hence: devotion, prayer Jb.15,4.

יְשִׁיחְה (from שְׁיִם ; pl. יְשִׁיחְה) f. pit Ps.57,7; 119,87.

ישיחוֹר, שׁיחוֹר pr. n. Hebrew

name of the Nile (from הַשְּׁ, in allusion to its turbid waters) Is. 23,3; Jer.2,18; as designation of the southern limit of Palestine Jos.13,3 a. 1Chr.13,5.

קיהר לְבְנָת pr. n. a brook in Asher Jos.19.26.

שֵׁיִם (from שׁוֹש) m. an oar אָנִי־שֵׁיִם an oared ship Is.33,21.

קילה, שִׁילוּ, a city in Ephraim, north of Bethel, first capital of the Hebrews after the conquest of Palestine and seat of the tabernacle till Samuel Gen.49,10; Jos. 18, 1 a. 8; 18.1,3; 14,3.— In Gen.49,10: עַר בִּיינַא שִׁילוּ some take שִׁילוּ יוֹ in the sense of שִׁילוּ rest, peace; the Midrash reads here: עַר בִּיינַא שֵיי until tribute come to him.

Mie.1,8 Ktib for 5 w, which see.

י אָילֹנִי 1) gent. of שִׁילֹנִי 1K.11,29; Neh. 11,5. — 2) = שִׁלְנִי gent. of שִּלָּנִי 1Chr.9.5.

שים see שים.

שימון pr. n. m. 1Chr.4,20.

שין (= שׁתֹן) to piss, whence the next word.

עיין (only pl. sf. ישׁיִניהָם m. piss, urine 2K. 18.27; Is 36,12 (*Ktib*, for which *Kri* has מִימִי בְּגְלִיהֶם).

NYW Ch. Lee NY!

שור, שור (akin to שוֹיָן; pret. שִּירְ קישר, יְשִׁיר, יָשׁר, יָשׁיר, יָשִׁיר, pt. ישָר, pl. יַּרָרִם, f. יִּירִים; imp and inf. יִּירִים, prop. to be straight, hence: to issue rhythmical sounds, to sing Ex.15,1; Is.5,1; Ps.137,3; with יַּבְירָר בְּדַרְבִּי יִיִי וּבְּדַרְבִי יִיִי they will sing of the ways of the Lord Ps.138,5; with accus: to sing of, to celebrate 59,17; pt. יַשִירִם בִּשִּרִים he that singeth songs to an unhappy heart Pr.25,20; pt. as n. יַשְרִים, f. יִּשְרִים singers Ec.2,8.

Poph. הוֹשֵׁר (יוּני ליני) to be sung Is.26,1.

שיר (sf. שירה , שירה ; pl. שיר m. 1) singing הַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר the singing sounded 2Chr.29,28; אַיר אַי singing to the Lord (Eng. Bible: song of the Lord) v. 27; Ps.137,4; בָנוֹת הַשִּׁיר the daughters of singing, i. e. singers Ec.12,4; בָּלִי שִׁיר instruments of singing, i. e. of music Am.6,5; שִׁיר מִצְּלְתֵּיִם the singing, i. e. playing, of cymbals Neh.12, 27.— 2) song Gen. 31,27; Ec. 7,5; to utter a song Jud.5,12; words of song Ps.137,3; מיר ידירת a oong of love 45,1; a psalm מָוָמוֹר שִׁיר or מָוְמוֹר a psalm of praise Ps.48,1; 30,1 (Stb.: a song accompanied on a musical instrument; acc. others these words

are in apposition: a song, a psalm; a psalm, a song; acc. Vulgate: psalm-song); ביר הַשִּירִים song of songs, i. e. the most excellent song Cant.1,1.

יְשִׁירָה (c. שִׁירוֹת; pl. שִּׁירָה) f. song Ps.13,1; Is.5,1; 23,15.

www m. marble 1Chr.29,2.

שָׁרָנָה see שִׁישָא.

ກະພາບ pr. n. a king of Egypt (Sesonchis I.), contemporary of Solomon and Jeroboam 1K.11,40; 14, 25 2Chr.12,5.

שית (pret. שַּׁר, 2 הַשָּׁי ; fut. יַשִּׁית, וְשֵׁיִן, ap. חַשֵּׁיִן; imp. יִשִּׁין; inf. שׁת, שׁת (שִׁית, שׁת) to set, to place, to put, to lay מֹשִׁים שַׁתוּ־לִי they have set traps for me Ps. 140,6; עַרָּעָר אָת־עַבִּדְּךְ בָּאֹבָלֵי שְׁלְחָנֶק yet didst thou set thy servant among them that eat at thy own table 2S. 19,29; בבנים how shall I put thee among the children? Jer.3,19; לַשִׁית עִם־כַּלְבֵּי צֹאֹנִי to set with the dogs of my sheep Jb.30,1; יַרוֹ עַל־עִינֵיך he shall put his hand upon thy eyes Gen. 46,4; of a punishment: בַּאשֶׁר וַיִּטִית according as he will lay upon him Ex. 21, 22; of dress: וַלֹא־שַׁתוּ מיש עָרִיוֹ עַלְיו and no man put on him his ornaments 33,4; שית על־ to put unto Gen.30,40; שִׁית פַנֵיו אֵל־ to set one's face toward Num.24, 1; שית עינים to set the eyes Ps. 17,11; בֹל לִב לִי to set one's heart (to direct one's attention) to Ex.

7,23; שִׁיהָי לִבְּךְ לַמְסְלַה set thy heart toward the highway Jer.31,20; שית נוֹסְפוֹת עַל to make additions, bring more upon Is.15,\$; שית עצית to devise resolves (counsels) Ps. 13,3.- 2) to set, to establish רייטן and he hath set (established) the world upon them 1S.2,8.— 3) to set, to fix, to appoint מַתִּי אָת־וְבוּרָה and I will set (fix) thy bounds Jb. 14,13; השית thou wouldst set for me an appointed time Jb 14, 13; שֶׁת לִי אַלהים וֶבע אַחַר God hath appointed me another seed Gen. 4, 25. - 4 intr. to be set, to set oneself, to לַם וָהוֹרָה שָׁת קַצִיר direct oneself also for thee, Judah, a harvest (slaughter) is set Hos. 6, 11; they set themselves (in array) against the gate ואַ בָּר בַבִּיב שַׁתוּ עַלַי ; that have set themselves against me round about Ps.3,7; ... שית מו to withdraw from Jb.10,20.

Hoph. הוֹשֵׁת (fut. הוֹשֵׁת) to be laid upon (with עֵל, of a fine) Ex. 21,30.

ישִׁית dress, garment Ps.73,6; Pr. 7,10 (from ישִׁית to put on).

ת (לְשִׁית : sf. שִׁית) m. thorn (always coupled with שֶׁמִיר brier) Is.5,6; 10,17.

שְׁבֵּי (from שְׁבֵּי) m. crouching Jer. 5,26 (see under בְּלִישׁ).

ישׁרָ (from יְשַׂבֵּרְ ; only pl. שֶׁרָּ) m. thorn Num.33,55. קֹב (from קֹב ; sf. שְׁב) m. enclosure, dwelling Lam.2,6.

שכבים , pl. שבב , pt. שכב , pl. שכבי f. שֹבֶבֶת; imp. שֹבֶבָת; inf. בב") 1) to lie down Num. 24, 9; Ez.4,4; Pr.3,24; of sexual intercourse: to lie with (בַעָר, הַאָר, אַגל Gen.19,32 a. 33; 39,10; with accus. ישכבנה he shall lie with her Deut. 28, 30 (Ktib ישולבה); of person dying: שַבַב עם אַבוֹתִיו to lie with his fathers Gen. 47, 30; of dead persons: שֹבֶבֵי that lie in the grave Ps 836 - 2) to rest בַּלֵיבֶה לֹא־ ְכַב לְבוֹ even in the night his heart taketh not rest Ec.2,23; ערָקי לא יִשְׁבָבוּן my sinews take no rest Jb.30,17.

Niph. בְּשֶׁבֵל to be lain with; only fut. pl. f. תְשָׁבַלְנָה Is. 13, 16; Zeh. 14,2 (Ktib תְשָׁבַלְנָה).

Pu. בְּשָׁיִ same as Niph.; only pret. 2 f. הְבְּשׁיִ Jer.3,2 (Ktib הְּבְּשׁיִ).

Hiph. הְשָׁכִּיב (fut. יַשְׁכִּיב inf. בַּשְׁכִּיב inf. בַּשְׁכִּיב וּלְ בָּחִיקָה (fut. בַּשְׁכִּיב inf. בַּשְּׁכִיב וּלְ בָּחִיקָה 1) to lay בּחִיקָה בּחִיקָה בּחִיקָה בּחִיק בּחִים בּעַב יב יב בּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בְּבְּחִים בּעְבָּחִים בּאַרָּאָה to throw down to the ground 2S.8,2.— 3) prop. to overthrow, to turn over (a vessel), hence: to empty out Jb.38,37.

Hoph. בְּשְׁכֶּב , הְשְׁכָּב to be laid Ez.32,32; pt. בְּשְׁכָּב laid 2K.4,32; imp. בְּשְׁכָּבְה be thou laid Ez.32,19.

שָׁבְבָת (c. שִׁבְבַת) f. 1) layer שִׁבְבָת

קבת the layer of dew Ex.16,13 a. 14.— 2) effusion, emission עַבְבָּת יַבְּרָ emission of seed (semen) Lev. 15, 16; שָּבָב אָר אָשָׁה שָּבְבַת וָבִע to lie with a woman with the emission of seed v. 18.

ישְׁרְבֶּת (sf. ישׁכָּבְתוֹ , קּקּ, קּק) f. a lying with בָתוֹ שְׁכָבְתוֹ בְּ to lie with Lev.18,20 a. 23; Num.5,20.

יַּשְׁבֶּה (= יַּשְׁבָּה) to wander, to roam (Kal not used).

Hithp. הְשֶׁבְּה to roam about; only pt. pl. מְשְׁבָּר roaming about Jer. 5,8.

י שְׁכָּין (מֹכֹר to pierce, whence שְּׁכִּין .— ישׁבִּין .— ישׁבִּין .— ישׁבִּין to penetrate, to look through, to see, to view, whence מַשְּׁבִיּה , שְּׂבְיָה , שֶּׁבְיָה .

(only pl. שְׁבֵּה) f. a pointed weapon (Eng. Bible: barbed iron)
Jb.40,31.

שׁכֹה pr. n. see שׁכֹה .

المَانِين pr. n. a place near Ramah 1S. 19,22.

ישֶׂכְוֹי (from שׁכוּה) m. insight, mind, heart (Vulg.: cock) Jb.38,36.

לוֹכְעָׁ (from בְּבֶּעְ I.) m. bereavement, childlessness Is.47,8; Ps.35,12.

לְּבְּלֵי (f. הְבְּבְיֵׁי adj. 1) bereaved of children ביל ביל בול bear bereaved of her whelps Hos.13,8.— 2) childless, barren Cant.4,2.

ישְׁכּוֹרְי , לּשְׁכּוֹרְי , לְּשְׁכּוֹרְי , לְּשְׁכּוֹרְ , לְּשְׁכּוֹרְ , לְּשְׁכּוֹרְ , לִּי , לְשְׁכּוֹרְ , ל מְשְׁכּוֹרְ) adj. drunk, intoxicated Jer. 23,9; Jo-1,5; Is.28,1; 1S.1,13. ק מַבְּרָי (fut רְּבִּייִ: pt. רְבִייִּי pt. רְבִייִּי pt. רַבְיי pt. רְבִיי pt. רְביי pt. רְבִיי pt. רְבִיי pt. רְבִיי pt. רְבִיי pt. רְבִיי pt. רְביי pt. pt. רְביי pt. רְביי pt. רְביי pt. רְביי pt.

Niph. רְבָּי (fut. רְשַׁיֵּר, רְבִּילְּי, pt. רְצָּי (fut. רְשָׁיָר, רְבִּילְּי, f. רְבָּילְי, forgotten Ec.9,5; with יְבָּי out of Deut.31,21; Ps.31,13; רְבָּי forgotten by the foot, i. e. visited by no one Jb.28,4.

Pi. nay to cause to be forgotten Lam.2,6.

Hiph. הַשְּׁבְים (inf. הַשָּׁבְים) to cause to forget Jer.23,27.

Hithp. הְשָׁהַכֵּה (fut. מְשָׁתַבְּיֹן) to be forgotten Ec.8,10.

קבְּחִים (pl. שְׁבָחִי , c. יְשְׁבָחִי) adj. forgetting Is.65,11; Ps.9,18.

תְבָּי Ch. to find (Peal not used).

Ithp. הְשָּׁהְב to be found Dan. 5,27.

Aph. ਸਭੁਲ਼ਾੜ (fut. ਸਭੁਲ਼ਾੜ) to find Dan.2,25; Ezr.7,16.

pr. n. m. 1Chr.8,10.

קיבר (from אַבְרָי) f. show-work, imagery Is.2,16 (others: palaces). אָבִי (from אַבי) m. knife Pr.23,2

קּבְירִם (pl. שְׂבִירְים, sf. שְׂבִירְים) adj. hired; as n. hireling Jb.14,6; שְׂבִיר מן a yearly hired laborer Lev. 25,53; pt. שְׁכִירִים hired troops Jer. 46,21; מבייגי שְׁכִיר as the years of a hireling, i.e. exactly, not later than the stated time Is.16,14; אַבָּירָה the hired razor, i.e. the sword of mercenary troops Is.7,20.

קבי (fut. קשר, pl. אַשר: inf. קשר, pl. אַשר: inf. קשר, pl. אַשר: inf. קשר וויים ווי

קבר (= קבר ; pret. 1 שָׁבְרָי ; fut. קבר) to cover Ex.33,22; Jb.10,11.

שָׁבֶּלְתִּי (וֹ שְׁבָּלְתִּי , מְּבֶּלְתִּי (וֹ שְׁבֵּל a. שְׁבֵּל (וֹ שִׁבְּלְתִּי , מְּבָּלְתִּי) to be deprived, to be bereaved of children, to become childless לְמֵה why should I be deprived of you both? Gen.27,45; שַּבְלְתִּי שְׁבָלְתִּי שְׁבַלְתִּי שְׁבָּלְתִי שְׁבָּלְתִי שִׁבְּלְתִּי שְׁבָּלְתִי שְׁבָּלְתִּי שְׁבָּלְתִי שְׁבָּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבָּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּלְתִּי שְׁבְּבְּתִי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִי עִּיְבְּלְתִּי שְׁבְּתִי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִי שְׁבְּלְתִי עִּיְיִי שְׁבְּבְּלְתִי עִּיי שְׁבְּבְּתִי עִיי שְׁבְּבְּתִי עִּיי שְׁבְּיתְּייִי עִּי שְׁבְּבְּתִי עִּיי שְׁבְּיִי עִּיי שְׁבְּבְּתִי עִּיי שְׁבְּיי עִּיּי שְׁבְּבְּתְייִי בְּיּבְּתְיּי עִּיּיי שִּיּי שְׁבְּיּי עִּיּי שִּבְּיּתְיּי עִּיּי שְׁבִּי עִּיּי שִּיּי עִּיּי בְּיִי בְּיִי עִּיּי בְּיִי בְּיִי עִּיּי בְּיִּי עִּיּי בְּיִי שְּבְּבְּתְיי בְּיּבְיי עִּיּי בְּיּי בְּיּבְיּי עִּיּבְּיתְי עִּיּבְּתְיי בְּיּבְיּתְי בְּיּבְיּתְיי בְּיּבְיי עִּיּבְיּתְיי בְּיּבְיי עִּבְּבְיתְי בְּיּבְיּתְיי בְּיּבְיּתְי בְּיּבְיי עִּבְּבְּיתְי בְּבְּתְי בְּיבְּתְיי בְּיבְּתִי עִּיבְּבְּתְיי בְּבְּתְיי בְּבְּבְּתִי בְּבְּתְיתִי בְּבְּיתְיי בְּבְּיל בְּיבְּבְּיתְיי בְּבְּיתְיי בְּבְּיתְיי בְּבְּיתְּיי עּבּּבְּיתְיי בְּיבְּבְיּתְייּי עּיּבְּבְּיתְיי בְּבְּיבְּיתְייּיּיּבְיּיּי בְּיּבְיּתְייּיּיּבְ

אָבֶלְה (fut. יְשֵׁבֵל יִּרָ ft. f. מְשַׁבֵּלֶּה , מְשַׁבֵּלֶּה , מְשַׁבֵּלֶּה , מְשַׁבֵּלֶּה ; pt. f. מְשַׁבֵּלֶּה , מְשַׁבֵּלֶּה) 1) to bereave of children, to make childless is thy sword hath made women childless is 15, 33; array i will bereave my people of children, I will destroy them Jer.15,7; of a wild beast: שְׁבָּלֶה אָהָבֶּם and it shall bereave you of your children Lev.26,22; of the destructiveness

of war: אֶבֶּלְה הֶתֶבּ abroad the sword shall bereave Deut. 32,25; Lam.1,20.— 2) to cause untimely births (of a land) 2K.2,19.— 3) to be abortive, to miscarry Gen. 31, 38; pt. מְשֵׁבֵּלְה woman miscarrying Ex.23.26; of vine: to be barren, unfruitful Mal.3,11.

Hiph. הְשְׁכִּיל (only pt. מְשְׁכִּיל (only pt. מְשְׁכִּיל מְשְׁכִּיל בּיל a miscarry-ing womb Hos.9,14.— מַשְׁכִּיל Jer בּילָב successful.

לכל to be twisted, whence שְׁבֵל (= Ch. בְּשִׁילֵל (= Ch. בְּשִׁילִל (= Ch. בְּשִׁילִל (= Ch. בְּשִׁילִל (= Ch. בּשִׁיל (= Ch. בּשׁיל (= Ch.

Pi. שָׁבֶּל to do purposely, wittingly שָׁבֵּל he laid his hands wittingly so Gen 48,14.

Hiph. יַשְׂבָיל (fut. יַשְׁבָיל ; pt. מַשְּבִּילוּ ; imp. pl. הַשָּבִּילוּ ; inf. ל (הַשְּׁבִּיל , הַשְּׁבִּיל , הַשְּׁבִּיל , הַשְּׁבִּיל , הַשְּׂבִּיל behold נָנָחְמָר חָגִץ לְהַשְּׂבִּיל and pleasant was the tree to behold Gen. 3,6 (others: to make one wise). - 2) to have insight, understanding, intelligence Deut.32, 29; Dan.9,13; מָלַמָּדִי הָשְׂבַּלְתִּי I have more understanding than all my teachers Ps.119,99 (others: from all my teachers I have obtained intelligence); pt. מַשִּבִּיל intelligent, wise Pr.10,5; inf. as n. wisdom 1, 3. — 3) to reflect, to consider wisely (with עַל he that considereth a matter wisely Pr.16,20; hence: to act wisely, to deal prudently

Is.52,13.— 4) to consider one. to pay attention to (with מְשְׁבֶּיל (אֶל־דְּלּ בְּשִׁבְּיל (אָל־דְלּ אַל בְּעַל הַרְּל אַל בּרָל בּרָל אַל בּרָל בּרַל בּרָל בּרַל בּרָל בּ

ל Ch. to look; only Ithp. אִשְהַבּל to look at (with בְּׁדָּ

יוֹרֵעֵ (sf. שְׁבֶּלוֹ, יִשְׁבֶּל , יִשְׁבֶּל , יִשְׁבֶּל , יִשְׁבֶּל , יִשְׁבֶּל , יִשְׁבֶּל יוֹרֵעַ m. insight, intelligence, understanding יוֹרֵעַ endowed with intelligence 2Chr. 2, 11; שֵׁבֶּל מוֹב good sense, wisdom Pr. 3, 4; 13, 15; מוֹבַת־שֶּׁבֶל of good sense 1S.25,3 (others: of good favor); שֵּׁבֶל to give sense Neh.8,8.

ישָׂכְלוּת (= סִבְּלוּת f. folly Ec.1,17.

ment; only with s/: יְשׁבֶּלִיתְ the children of whom thou wast be reft Is.49,20.

Ch. Shaph. of לַלַל, which see.

לְּבְנְּלְנְנְּ Ch. f. intelligence, understanding Dan.5,11.

to bend, to incline oneself, whence אַבְּׁים back, shoulder.

Hiph. הְשָׁבֶּים (den. from שָבֶּם, prop. to load upon the back; fut. מָשָבָים, ap. יַשְׁבָּים; inf.

prop. to load up for a journey, which among nomads is done early in the morning; hence 1) to rise or get up early Gen. 19,2, with 32,1; with :: to go early to a place Cant. 7,13; with other verbs as adv. early: קוֹם קוֹם who rise up early Ps.127,2; קַיִּת הֹיָבָים בּט as the dew that goeth early away Hos. 13,3. inf. as adv השבם ודערב morning and evening (early and late) 1S.17,16. -- 2) to d, early, readily, earnestly, urgently (with other verbs) הְשָׁכִּיםוּ הִיּהְוֹתוּ they readily corrupted עַירוֹהָם they readily their doings Zph 3,7; הַשָּבֵם וַרָעֵר earnestly warning them Jer. 1,7; קבר וובר speaking urgently Jer. 7,13.— אַשְׁכָּם Jer.25,3 = הַשָּׁבָּם.

בּיֵבֶּ (with הוס loc. יְּיֶבֶּיִי pr. n. Shechem, a city in Ephraim, in the valley between the mountains Ebal and Gerizim Gen. 12,6; Jos.

20,7; Jud 9,1.— שֶׁבְמֶה Hos.6,9 acc. some = שָׁבֶמֶה.

בּשְׁלֵּעֵי pr. n. m. 1) a person mentioned in Num. 26,31; patr. יְּבְּטִי ib. .— 2) another person 1Chr.7,19.

י שָׁבֶן , וִשָׁבּן (fut. יַשָׁבּן , שׁבּן , שׁבּן ; pt. שׁכָּון , pl. שׁכָּנִים ; pt. p. שָׁכָּן ; imp. שָׁבָנִי ; שִׁבַן ; יִשְבַן ; שָׁבַן (אַבַנִי , אַב 1) to settle down (of a cloud) Ex. 40,35; Jb.3,5.— 2) to lie down (of an animal) בּלֶביא שָׁבֵן he lieth down as a lion Deut 33,20.- 3) to be at rest, to rest אַעוֹפַה וְאִשׁכֹנָה I would fly away and be at rest Ps. 55, 7 ; יָי וְשַׁבּן־שָׁם מִשְׁבּן אַ אָיָר שְבּן־שָׁם אַ wherein the Lord's Tabernacle resteth Jos.22,19; בָּבִיתַה לֹא ישָׁבָנוּ her feet rest not in her house Pr.7,11. - 4) to abide, to dwell Jud.5,17; Gen.9,27; Ps.120,6; A27 my soul hath long שַׁבְנַה־לַה נַפְשִׁי dwelt Ps. 120, 6; imp. אָבָן־אָבּץ dwell in the land Ps.37,3; of the dead: שׁכָגֵי עַפַר they that dwell in dust Is.26,19; of God: שֹבֶן עַד who abideth forever Is.57,15; pt. p. pl. by the way of הַרֶּךְ הַשְּׁכוֹגֵי בַאַהַלִים them that dwelt in tents Jud.8,11; fig. שַׁכַן עַרָמָה to dwell with prudence, i. e. to be intimate with it Pr.8,12.— 5) to be inhabited Is. 13,20; Jer.33,16; 46,26.

Pi. אֲשֵׁלֵן (fut. בְשֵׁלֵן; inf. אֲשֵׁלֵן) to cause to dwell Jer. 7,3; of God: לשָׁבֶּן to cause his name to dwell Deut.12,11.

ן בְּיֵלְ Ch. (fut. pl. f. לְיִבְּיָנְי) to dwell Dan 4,18.

Pa. 결벌 to cause to dwell Ezr. 6,12.

לְּבֶנִים (c. בְּשְׁבְנִים , sf. שְׁבָנִים ; pl. שְׁבָנִים , sf. שְׁבָנִים (c. שְׁבָנִים , sf. שְׁבָנִים , m. 1) dweller, inhabitant Hos.10,5.— 2) neighbor Ex. 12, 4; of neighboring places Deut.1,7; of neighboring nations Jer.12,14; f. שְׁבָנִית , sf. שְׁבָנִית ָ Ex.3,22; pl. שִׁבְנִית , R.4,17.

שָׁבְנִי (sf. שֶׁבְנִי m. dwelling Deut.12,5. שְׁבַנְיְרְהְּ a. שְׁבַנְיְרְהְּ pr. n. m. 1Chr.3, 22; 24,11; Neh.12,3 and other passages. See שָׁבַנִיְרָה.

יַשְׁכֵּר וֹ (fut. יְשִׁכֵּר; imp. pl. שְׁכֵּר ;

mf. ישְׁכָרָה (יְשִׁבְּרָה; imp. pl. ישָׁכָרָה f. ישְׁכָרָה f. ישְׁכָרָה Is. 51,21; with accus.: ישְׁבָרַה they shall be drunk with their blood Is. 49,21.—

2) to drink abundantly Cant. 5,1; דְבָּרָה לְשָׁכִרָּה לִשְׂכָרָה לִשְׂכָרָה לִשְׂכָרָה Hag. 1,6.

Pi. אַבֶּי (fut. אַפֵּי ; mf. אַבֶּי) to make drunk, to intoxicate 28.11, 13; fig. of a people Is.63,6; pt. f. אַקְיבָּע Jer.51,7.

Hiph. תְּשֶׁכְּיר (fut. יַשְּׁכְּיר) to make drunk Jer. 51,39 and 57; imp. sf. בּשְׁכִּירְ הַנְּי make ye him drunk 48, 26; fig. אַיִּי מְדָּר הָצִי מְדָר וֹשִׁי וֹשְׁי וְשִׁי וֹשְׁי וְשִׁי וְּשִׁי וְשִׁי וְשִי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁיִּי וְשִּי וְשִּי וְשִּי וְשִּיּשְׁי וְשִׁי בְּשְׁבְּיִי בְּשִׁי בְּיִי וְשִׁי וְשִׁי בְּיִי בְּשְׁיִי וְשְׁיי בְּיִי בְּשִׁי בְּיי בְּשְׁיִי בְּיוֹי בְּשְׁיוֹי בְּיי בְּייי בְּשִׁי בְּיי בְּשְׁיבְּיי בְּשְׁיבְּיי בְּשְׁיבְּיוֹי בְּשְׁים בְּשְׁבְּיי בְּשְׁבְּיוֹי בְּשְׁבְּיי בְּיוֹי בְּשְׁים בְּיוֹי בְּשְׁבְּיי בְּשְׁבְּיי בְּיוֹי בְּשְׁים בְּשְׁים בְּיוֹי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיים בְּייבְּיים בְּ

Hithp. הְשְּׁחַבֶּר (fut. יְשְׁחַבֶּר, 2 f. יִשְׁחַבָּר), to make oneself drunk, to show oneself drunken IS.1,14.

עכר (בּן שַׂבֵּר II. (בּי שֶׁבִּר to hire, to reward, whence אָשִׁבָּר.

שבור see שָׁבֹר .

ייֵבְר m. strong drink Lev.10,9; Is. 5,11; בְּבֶךְ שֵׁבְר ilibation of strong drink Num.28,7.

יְשְׁכֵּר (fut. שָׁבֵּר; pt ; שֹּבֶר; מַחַּלָּה יָשְׁבֵּר ; שָּבְר (שְׁבִּר ; שִּבְּר ; שֹּבְר (שְּבִרים) to hire 2S.10,6; 2Chr. 24,12; שׁבְרִים for סֹבְרִים to hire for Gen.36,16.

Niph. לְישְׁבֵּר to be hired (בְּיִּבְּרּ) 1S.2,5.

קבְר (c. אַבְּרָי , sf. אַבְרָי) m. 1) hire, wages (for labor) Gen.30,28.— 2) payment, fare (for passage) Jon. 1,3.— 3) reward Gen. 15, 1; Jer. 31,15.

ייבר pr. n. of two men 1Chr.11,35 = אַבר 2S.23,33; 1Chr.26,4.

m. 1) reward Pr.18,18.— 2)
hire עשׁן שֶׁבֶר they that work for
hire Is.19 10 (others: that make

dams or sluices=תְבֶּר, from תְבְּרוֹן, from תְבְּרוֹן, from תְבְּרוֹן m. 1) drunkenness Ez.23,33; 39,19 — 2) pr. n a city on the northern border of Judah, with תונה ליברוֹנָה Jos.15,11.

שַׁל (from שַׁלָּה I.) m. error, transgression 28.6,7.

על (contraction of ' שָׁלֶּבְּלְּיִּ, בְּּשֶּׁרְ לִי contraction of ' ישֶׁלְ relat. pron. of whom; occurs only with ' בְּּשָּלְכִי : כָּן , בְּ because of whom? Jon. 1,7; because of me v. 12; ישָׁלְ אִשֶּׁר in whatsoever Ec.8,17 (Sept. = בָּבֶל אִשֶּׁלְנוּ (Sept. = בַּבָל אַשֶּׁרְ of ours, of us 2K.6,11.

וְשֵׁלְאֵנָן (= אֲבִּינִי) adj. tranquil, quiet Jb.21,23.

לַבְּלֵי to bind, to join (Kal not used).

Pu. בְשֵׁילֶבוֹת אָשֶׁה אָל־אָמוֹת to be joined or fitted; pt f. pl. מְשֶׁלֶבוֹת אָשֶׁה אָל־אַחוֹתְה pt f. pl. מְשֶׁלֶבוֹת אָשֶׁה אָל־אַחוֹתְה joined one to another, fitted together Ex.26,17.

ישֶׁלֶב m. connecting piece, joint-ledge; only pl. שָׁלֶב ik.7,28.

שׁלֵב den. from שֶׁלֵב (Kal not used).

Hiph. יְשִּׁלֶג (fut. נְשִׁלֵּג) to snow, to be as a snow-drift בַּבְּרֵשׁ שֵׁדֵי when the Almighty scattered kings therein, it was as a snow-drift in Zalmon Ps.68,15.

לֶב (בּלְג , Ch. לְלֵב, m. snow Jb. 37, 6; Ex. 4, 6; Is.1,18; of cold weather 28.23,20; Pr.31,21.

עַּלְה I. (akin to נְשֵׁלָה; fut. זְנְשֵׁל, ap. פָּי וָשֶּׁל, אָלוֹם; to cast forth בָּי וַשֶּׁל

พ่อ when the Lord casteth forth his soul Jb.27.8.

Hiph. הְשֶׁלֶה (fut. נַשָּׁלֶה) to lead astray, to deceive 2K.4,28.

ישְלְה II. (3 pl. שֶׁלְה ; fut. pl. יְשָׁלְה for יִשְׁלְה) to enjoy rest, to be secure Jer. 12,1; Lam. 1,5; Ps. 122,6.

Niph. אַשְּׁבְּׁר (fut. קְּשָׁבֶּר) prop. to be at ease, hence: to be negligent 2Chr.29,11.

רבי Ch. to be at rest, at ease, secure Dan.4,1.

ישֵׁלְה pr. n. a son of Judah Gen.38, 5; gent. שֶׁלְנִי Num.26,20, for which ישִׁרנִי 1Chr.9,5.

יַשְׁלְּה (= יִשְׁאָלֶה ; sf. אֶלְה) f. see

שלה see שלה.

לָהֶבֶּת (from לָהֵב, whence Ch. Shaph. שׁלְהֶבֶּת f. flame Ez.21,3; Jb. 15,80; שׁלְהֶבָּת בָּה שׁלְהֶבָּת flame of God Cant.8,6.

שָׁלֵר (akin to שֶׁלֵה II.) to be at rest Jb.3,26.

לְּעָלֵין (once שָׁלֵין Jb.21,23, also שָׁלֵין Jer.49,31; pl. c. שֵׁלֵין ; f. מַלְיִם adj.

1) quiet, tranquil Jb.16,12; 21,23;
Jer.49,31; Zch. 7,7. — 2) secure,
careless Ez.23,42.

שׁלֵני (sf. שׁלֵני) m. tranquillity, ease Ps.30.7.

שְלוּ Ch. f. error Dan.6,5; שְלוּ (בּיוֹאמֵר (בּיוֹא יִשׁר (בּיוֹי שׁרְיּ that speaketh anything amiss 3,29.

שלו see שלו .

אַלְוּים (*Kri* שְׁלְּיִים ; *pl.* שֵׁלְּוִים) m. quail Num.11,31; *coll. f* quails Ex.16,13.

קרה ישׁלִית: (from שֵׁלִית: pl. sf. tranquillity, ease Ps. 122,7; Pr.17,1; Dan. 8,25; c. בַּילִית בַּשִּׁלִית בַּשִּׁלִית בַשְׁלֵּית בַּשִּׁלִית בַשְׁלִית בַּשְׁלִית undisturbed ease Ez. 16,49.

Ch. f. tranquillity Dan.4,24.

ישלהים (from ישלהים) m. pl. 1) a sending away, dismission (of a wife) Ex.18,2.— 2) present, dowry 1K. 9,16; Mic.1,14.

שלום (from שַבַּה, שַבַּה, שׁלִה, sf. ישלומים ; pl. שלומים m. prop. wholeness, hence: 1) well-being, welfare, safety, health שַאַל לְשַלוֹם to ask after one's well-being, to ask how one is doing or getting along יַנִשָּאַל לְשָׁלוֹם יוֹאָב... וַלְשָׁלוֹם Ex.18,7 he asked how Joab did... and how the war got along 2S. 11,7; פַקר לִשְׁלוֹם to ask how one fares 18.17,18; ... לאָה אָת־שָלוֹם... to see after the welfare of one, to see whether it be well with... Gen. 37,14; Est.2,11; הַשֵּׁלוֹם לוֹ is it well with him? (is he well?) Gen.29,6: is all well? 2K. 5, 21; as form of wishing well to one departing: לֵךְ לִשְׁלוֹם, בְּשָׁלוֹם go in safety 1S.1,17; 2S. 15,9; as form of assurance: שַׁלוֹם לָּךְּ, לָבֶם thou art, ye are in safety Jud. 6, 23; Gen. 43, 23. — 2) health אין־שַלוֹם there is no health in my bones Ps.38,4. - 3) peace, rest, security Lev.28,6; אַני שֵׁלוֹם I am for peace Ps.120,7; -קרא שַׁלוֹם לִּי to offer peace to one Jud. 21, 13; to proclaim peace קרא לשַלום אַל־ unto Deut.20,10; ענה שלום to make answer of peace, to grant peace v. 11; שלומנו the chastisement of our peace Is. 53, 5; どいき מלום a friend Ps.41,10; שלום thy friends Ob.7.- 4) as adj. well, safe, secure, tranquil הַשַּׁלִּוֹם אֲבִיכֵם is your father well? Gen. 43, 27; safe from fear Jb.21,9; שַׁלוֹם מְפַּחַר and a trap to the ולשלומים למוֹקשׁ tranquil Ps.69,23; שַׁלַח יָדוֹ בָּשָׁלוֹמֵיו he put forth his hand against those as be at peace with him 55,21; as adv. wholly הַנְלַת שָׁלוֹמִים it was wholly carried away captive Jer.13,19.

בּיְלִישׁ, בּיְשׁ pr. n. 1) a king of Israel 2K.15,10.— 2) a king of Judah, youngest son of Josiah Jer. 22,11; 1Chr.3,15.— 3) husband of Huldah the prophetess 2K.22,14.—4) name of several other men Ezr. 2,42; Neh.3,12, etc.

קים, שֶּלְים m. 1) reward Mic.7,3.— 2) recompense, requital Hos.9,7; pl. שְלְמִים Is.34,8.

ישלון pr. n. m. Neh.3,15.

שַלוש פפפ שַלוש.

 stretch out one's hand 1K. 13, 4; without יִשָּׁלֵח מִמָּרוֹם יַקְחָנִי יִדְ he stretched out his hand from above, he took me Ps.18,17; שַׁלַח יָר אֱל־י to lay one's hand upon Gen. 22,12; Ex.22,10; Est. 8,7; without וֹאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְחִילוֹ : יֵר nor lay ye hands on their substance Ob. 13; the putting forth of the finger (a gesture of contempt) Is.58,9.- 2) to send Gen.42,4; with ל, לי, to 2S.10,3; 2K. 22,15; pt. p. ו אָנֹכִי שֵׁלוּחַ אַלֵיךְ קַשְׁה I am sent to thee with a hard message iK.14,6; with ? of accus. 2Chr.17,7; with for 1K. 20,7; with - for oneself: שָׁלַח לָךְ אַנְשִׁים send for thyself some men Num. 13, 2; with accus.: to send for וָהְצָלִים אָשֶׁר it shall prosper in the thing for which I sent it Is.55,11: וַיָשָׁלַח אַבְשַׁלוֹם אָת־אַחִיתפָל ... מָעִירוֹ and Absalom sent for Ahithophel... from his city 2S.15,12; שַׁלַח בָּוַר to send by 1K.2,25; בַּרָר בָּנָר השְּׁלֵח send now by whomsoever thou wilt send Ex. 4,13. - 3) to שַּׁלְחָה אָל חָמִיהָ לֵאמר send word she sent word to her father-inlaw, saying Gen. 38,25; hence: to commission, to appoint אָת כַּל־ ווֹאָב אָיֶר שְׁלְחוֹ יוֹאָב all that Joab had commissioned him with 3S.11,22; unto the עַר הַפַּקוֹם אֵשֶׁר הִשָּׁלַח אַלֵי place that thou shalt appoint me 1K.5,23.- 4) to send away, to let go, to let loose Jud. 11, 38; নাঞ্ thou lettest thy mouth שַׁלַחְהַּ בָּרַעֵה loose with evil Ps.50,19; יָּצֶלְח יָר to let the hand go, to withdraw it from 1K.13,4; pt. p. f. שִּלְחָה let loose, free Gen.49,21 (see

Niph. רְשִׁילֵו (only inf. תַּיִּלְוֹם) to be sent Est.3,13.

Pi. חַלַשׁ (fut. חַלַשׁיִן; pt. חַלַשׁיִם; imp. השל ; inf. השל , השל , sf. וֹתְיֵיׁי) 1) to stretch out, to extend (the hand) Pr.31,20; בָּר נָר בָּר to lay one's hand to v. 19.- 2) to spread out, to shoot forth (of plants) יַשַׁרָשֵׁיו it spreadeth out its roots Jer.17,8; וַתְשַׁלַח פֹארוֹת and it shot forth sprigs Ez. 17,6; inf. sf. ישׁלְחוֹ when it shot forth 31, 5. - 3) to cast, to throw, to thrust שַׁלַח רָפַן to cast off one's bridle (i. e. restraint) Jb. 30,11; they thrust (push away) my feet v. 12; fig. הַבָּלִיהָם תִּשַׁלַחְנָה they throw off their pains 39,3; proverbially: שַׁלַח לַחָמָך עַלְיפָגָי cast הַפַּיִם כִּי־בָרֹב הַנַמִים הִמְצַאָנוּ thy bread upon the waters, for after many days wilt thou find it again Ec. 11,1. - 4) to shoot (of arrows) לְשַׁלַח־לִי לְבַּבְּיָה as though I were shooting at a mark 1S. 20, 20. — 5) to send Gen. 19, 13; Deut.7,20; Jud.12,9; Is 43,14; Ez.14, 19; שלַח בַּאָש to send into fire, i.e. to set on fire Jud.1,8; שַׁלַח בָּרוֹן to send strife, i. e. to occasi n it Pr.6,14.— 6) to send away, to let go Gen.30.25; Ex.6.1; Jos.2,21; Jud. 2,6; שַלַח הִשַלַח אָת־הָאָם thou shalt surely let the mother go Deut. 22, 7; ישָׁרָח רֹצָיִי to let go free Ex.21,26; איַר רַנְּפְּשׁוֹ to let one go whither he will Deut.21,14.— 7) to send away, to dismiss, to put away מאמץ הַ אָרְשְׁרִא אָרְאַרְאָיִא וֹיִ וֹיִשְׁרֵח אִישׁ אָתרֹאִשְׁתוּ if a man send away his wife Jer.3,1; רבַיִּייִלְח שֵׁיִא שֵׁרָא שֵׁיִּא שִׁיִּא to accompany him over Jordan 2S. 19,32.— 9) to let grow (of hair) שִׁיִּבְּיִי לִיִּא יִשְׁיִּא וֹיִי שִׁרְּחוֹי shall they let their locks grow long Ez.44,20.

Pu. חֹצֵיִי (fut. חֹצִייִ ; pt. חִישִּׁבְח) to be sent אַיִי בְּנִּיִים שְּׁבְּח) to be sent אַיִּר בַּנִּיִים שְּׁבְּח ambassador is sent among the nations Ob.1.— 2) to be sent away, dismissed Gen.44,3.— 3) to be put away, divorced Is.50,1.— 4) to be driven, chased \$\frac{1}{2}\tilde{

Hiph. הָשְּׁלְים (pt. מַשְּׁלִים; inf. נְמַשְּׁלִים) to send Lev.26,22; Am.8, 11; 2K.15,37.

תְשֵׁלְי Ch. to send Dan 3,2; with עַ to Ezr.5,7; of the hand: to stretch out Dan 5,24; Ezr.6,12.

איש (יְשׁלָה ; sf. יוֹהְיָשׁי) m. 1) dart, weapon, sword 2Chr. 32,5; Neh. 4 וו; בּיִבְּה שִׁילְהוֹ פִּינִם יִאי every one with his weapon to the water Neh.4,17; הַשָּׁב to fall upon the sword Jo.2,8; תַבֶּר בַּשְׁבַ to perish by the sword Jb.33,18; 36,12 (from מַבָּר Pi. 3). — 2) sprout, shoot, plant; only pl. sf. בּקְרָה דְבַּלְּיָה thy plants are an orchard of pomegranates Cant.4,13 (from בַּעָרָה Pi. 2).

ישֶׁלֶת (ייִ n. 1) father of Eber Gen. 10,24.— 2) רְשִׁיהַ הַ בְּתְּכָת a pond near Jerusalem Neh.3,15 (see בַּרְשָׁי).

pond and aqueduct on the southeast of Jerusalem Is. 8, 6, apparently = בַּרֵבַת בַּשִּלֹדֵי Neh. 3, 15

יִּשְלְחִית (only pl. שְׁלְחִית) f. shoot, sprout Is.16,8 (from שְׁלָחוֹת).

ישלחי pr. n. m. 1K.22,42.

שׁלְחִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,32.

י (fut. יְשְׁלִם (fut. שְׁלָם; inf. שְׁלָם) 1) to rule, to have dominion over (with בַּל Ec.2,19; 8,9; Neh. 5, 15.—

2) to protect, to cover, whence ກຸ່ມູ່ .

Hiph. רְשִׁלִּט־, (fut. יַשְּׁלִים, 2, יַשְּׁלִים, 1) to give power Ec.5,18.— 2) to let rule, to let have dominion (בְּיִּבְּיִם Ps.119,133.

בּשׁלֵשׁ Ch. (fut. בּשְׁלֵשׁ:) 1) to rule, to have dominion (בְּסִיפוּי) Dan.5,7.-- 2) to have power or mastery (בְּסִיפוּי) Dan.3,27; 6,25.

Aph. בּשָׁלֵם to make ruler (בְּיִּס over) Dan.2,38.

מלְאוּ (pl. יִשְׁלְמִים; c. יִשְׁלְמִים) m. shield 2S. 8,7; 2Chr. 23, 9; מַלְאוּ הַשְּׁלְמִים Jer.51,11 acc. Rashi and Vulgate fill the quivers (but see אָרָאָ Kal 3).

שְלְמוֹן m. power אַלְמוֹן ישׁלְמוֹן ישׁלְמוֹן where the word of a king is, there is power Ec.8,4; שִּלְמוֹן בָּר power over v. 8.

ולשלשל Ch. m. ruler Dan.3,2.

לפּלָ Ch. (c. ישָׁלְשׁן, def. אָלָם; pl. def. בְּלָל שׁלְשׁן m. power, dominion Dan. לְּכָּל שִׁלְשׁן מֵלְכוּתִי in all the dominion of my kingdom 6,27; pl. concretely: dominions 7,27.

שלים see שלמת.

יְשְׁלִי (from שֶׁלֶה II.; מְשֶׁלִי m. rest, quiet שֶׁלֶר quietly 2S.3,27.

יְּשְׁלְיָהְה (from יְשֶׁלְיָהְ I.; sf. אָלְיָהְה f. after-birth, secundine Deut.28,57. שָׁלִי see שָׁלִיי.

שׁלִּימִים (pl. שׁלִּימִים; f. מַלְּמָת adj. 1) having power בְּרוֹחַ who hath power over the spirit Ec. 8, 8; ת. governor, ruler Gen. 42,6; Ec. 10,5; 7,19.— 2) imperious, impudent אָשָׁה זוֹנְה שֵׁלְאָת an impudent lewd woman Ez.16,30.

שׁלִיםי (dej. שֵׁלִיםִי ; שָּלִיםִי ; שִּלִּיםין adj. having power Ezr.7,24; hence: ruling Dan. 4,14; Ezr. 4,20; as n. commander, ruler Dan. 2,15; 5,29.

שׁלִישׁ , שׁלָשׁ (from שֵׁלִשׁ ; sf. שִׁלִישׁ ; שִׁלִישׁ ; אָנ שׁלִישִׁים , sf. שַׁלְשִׁים (שׁלִישִׁים m. 1) measure (prop. a third) Is.40, וֹתַשָׁקִמוֹ בִּדְבָעוֹת שֶׁלִישׁ as adv. וַתַּשִׁלִים thou givest them tears to drink by measure, i. e. abundantly Ps. 80, 6. - 2) triangle or trichord (musical instrument) 1S. 18, 6.— 3) captain, chief, lord (others: chariot-warrior, so called because a chariot crew consisted of three soldiers) Ex. 14, 7; 2K. 7, 2; צאיט chief among the captains 2S.23,8 (= ראש הַשֶּׁלִישִׁים 1Chr.11, 11).— בישים Pr. 22,20 (Kri) acc. Targ. and Vulgate: three times, threefold; others: excellent things (from signification 3; comp. בַּנְיִרִים Pr.8,6); acc. Ktib שֵׁלְשׁוֹם formerly.

ישָלישׁי , שַּלְשִׁי , שֵּלְשִׁי , שֵּלְשִׁי , שֵּלְשִׁי , שֵּלִישׁי אַלְשִׁי , שֵּלִישׁי third stories Gen. 6, 16; pl. as adv. שֵׁלְשִׁי they shall go forward the third, i. e. in the third rank Num. 2,24; שֵׁלְשִׁים to send for the third time 2K. 1, 13; f. שִׁלְשִׁים to send for the third time 2K. 1, 13; f. שִּלִישִׁים a third part Is. 19, 24; Num. 15,6; sf. שִּלְשִׁים a third part of thee Ez.5,12; שִּלְשִׁים a heifer of the third year (symbolic

name of Moab) Is.15,5; Jer.48,34; אַרְעָּרְ בְּשִּׁיְשָׁית the third day, the day after tomorrow IS. 20,12 (see also בְּשִּׁרְשָׁרָה); with paragogic מוּ as adv. שָׁרָיִי three times (or: the third time) Ez.21,19.

קֹבְשָׁ (akin to בְּשָׁלֵין (akin to בְּשָׁלִין) to fall (Kal not used).

Hiph. ישלף, ושליך, ישלין; pt. מַשְּלִיבִי , pl. c. מַשְּלִיךְ ; imp. , הַשָּׁלֵהְ , mf. הַשָּׁלְרבוּ , mf. הַשָּׁלְרָּה , להשליך to east, to throw, to east off Ex.4,3; Jb.15,33; מְשָׁנֵיוֹ אֲשֶׁלִיךְ קרט from his teeth I cast (i. e. I tear) out the spoil Jb.29,17; השליה to cast lots Jos. 18,8; fig. cast thy burden (i. e. cares) upon the Lord Ps.55, 23; זשליך אַת־נַפְשׁוֹ מְנָגֶד to cast one's life away, i. e. to expose it to danger Jud.7,19; הָשֶׁלִיךְ אַחַרָי it to cast something behind one's back, i. e. to neglect it Ez. 23,5; so also השליך אחביו to cast be hind him Ps 50, 17; השליה מעל to cast one out from his presence, i. e. to reject one Jer.7,15 .-2) to cast down, to overthrow they have cast השליכו משבנותינו down our dwellings Jer.9,18; fig. and his own coun- וַתַשִּׁלִיכֵהוּ עֵצְתוֹ sel shall cast him down Jb. 18,7.

Hoph. הְשְׁלֵךְ, הְשְׁלֵךְ (fut. הְשְׁלֵךְ; pt. קִשְׁלֶךְ, f. הְשְׁלֵךְ to be cast or thrown down מְשְׁלֶּבְת the place of his sanctuary was cast down Dan.8,11; בְאָרֶץ הָשְּלֶבְה she was cast down to the ground

Ez.19,12; fig. מַרָהָי הָשָׁלְכְּהִי מָרָהָם I was cast upon thee from the womb, i. e. I was committed to thy care Ps.22,11.

וֹשֶׁלֵי (from בְּיבְייִ) m. a species of bird which plunges into the water after fish (a cormorant or pelican) Lev.11,17; Deut.14,17.

מּלֶּכֶת (from שָׁלֵּטְ f. 1) a casting off of leaves פָּאִלְה וְבָאַלוֹן אֲשֶׁר like the terebinth and the oak, whose trunk remaineth, when they cast off their leaves Is.6,13.— 2) pr. n. name of one of the gates of the temple 1Chr. 26,16.

עַלְל (akin to שָׁלֵה and שְּלֵל I.; pl. אַלְּה יִשְׁל , בּישׁל , pl. אַיָּדְל , pl. אַיָּדְל , pl. אַיָּדְל , pl. אַיָּדְל , יַשׁל , יָשׁל , יָשְׁלוּה ; mf. אַיָּשְׁלוּה ; mf. אַיִּשְׁלוּה ; mf. אַיִּשְׁלוּה) to pull out, to draw out R. 2, 16.— 2) to despoil, to plunder Hab.2,8; יְשַׁלֵל to take the spoil Is.10,6.

Niph. fut. יַשֵּׁל: to fall off Deut. 28,40 (usually referred to נָשֵׁל, which see).

Hithp. הְשָׁחוֹלֵל for הַשְּׁחוֹלֵל (pt. מְשָׁחוֹלֵל to be spoiled, to become prey Ps.76,6; Is.59,15.

שְׁלֵלוֹ, שִׁלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַלְלוֹ, אַנְלְלוֹ, אַנְלְלוֹ, אַנְלְלְּחָ (כ. 1) spoil, booty 18.30, 20; Jos.22,8; poet. a captive: לְצֵוֹאוֹיִי round the necks of the captives Jud.5,30 (Eng. Bible: for the necks of them that take the spoil); fig. וְהִיְתָה־לוֹ בַּפְּשׁוֹ לִשְׁלֵל his life shall be unto him for a booty,

i. e. he shall escape with his life Jer.38,2.— 2) gain, profit אָלְ בְּיִלְיל and he shall have no lack of gain Pr.31,11.

ישׁלָם a. שַׁלָם (akin to שֶׁלָם II., שָׁלַם; fut. לשלם; pt. שלם, sf. שלם; pt. p. שַלוּם only pl. c. שָׁלוּם (שִׁלוֹם) to be whole, safe, uninjured מי הקשה שליו נישלם who hath hardened himself against him, and hath escaped uninjured? Jb. 9,4; imp. acquaint now הַּמְבֵּן־נָא עָמוֹ וּשִׁרֶם thyself with him and be safe 22, 21.- 2) to be full, ended, completed Gen.15,16; 1K.7,51; Is.60,20; 2Chr.8,16. - 3) to be at rest, at peace; pt. אָם־נָּמַלָּתִּי שׁלִמִי רָע if I have rewarded evil unto him that was at peace with me Ps.7,5; pt. p. אָנֹכִי שָׁלְמֵי אָמוֹגִי וִשְּׂרָאָל I am one of the peaceful and faithful in Israel 2S.20,19.

Pi. שַׁלַם (3 pl. ה שׁלָםוֹ ; fut. יַשֶּׁלָם; , שַלִם . imp , מְשֵׁלְם ; מִשֵּלִם ; mp , מְשֵׁלָם , f. שֵׁלְם: inf. שֵׁלָם) to restore, to pay, to repay, to reward, to recompense וְשָׁלַם נְוַת צְּוֹקֶק and he restoreth thy righteous habitation Jb.8,6; הַטְרֵפָה לֹא יָשַׁלֵם that which was torn he shall not restore Ex. 22,12;לא וְשַׁלִם the wicked borroweth, and repayeth not Ps. פות בחלו ושלם לו and his desert will he repay unto him Pr. ישַּלְמוּנִי רָעָה הַחַת ; נְּמוּל see יַשַּׁלְמוּנִי רָעָה לבְּוֹם they rewarded me evil for good Ps.35,12; שָׁלֵם נֶבֶר to pay or fulfill וּ vow 2S.15,7; וּנְשֵׁלְמַה פַּרִים אַלְתְּעִינוּ and we will render as bullocks the offering of our lips (i. e. our prayers) Hos.14,3; בְּחָמִים to bestow comfort on ls.57,18.

Pu. בּישֶׁלֵי, pt. בְּישֶׁלֵי, pt. בְּישֶׁלֵי, pt. בְּישֶׁלִי, pt. בְּישֶׁלִי, pt. בְּישָׁלִי, pt. בּישָׁלִי, pt. בּישָּׁלִי, pt. בּישָּׁלָי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּׁלְי, pt. בּישָּׁלְי, pt. בּישָּׁלְי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישָּלִי, pt. בּישְׁלְי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְׁלְי, pt. בּישְׁלְי, pt. בּישְׁלְי, pt. בּישְׁלְי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְּלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְּׁלִי, pt. בּישְׁלִי, pt. בּישְּׁ, בּישְׁ, בּישְׁלִי, בּישְׁ, בּישְּילְי, בּישְׁ, בּישְׁלְּי, בּישְׁ, בּישְּלְּי, בּישְׁלִי, בּישְׁלְישְׁלִי, בּישְׁלְישְׁלִי, בּישְּלְישְׁלִי, בּישְּילִי, בּישְּילּי, בּישְׁלְישְׁישְּישְׁלְישְׁלְישְּישְׁלְישְישְּישְׁלִישְׁישְּישְּישְׁלִיבְיּישְּישְּישְׁישְּישְּישְּישְׁישְי

Hoph. 그 박그 to be at peace (-? with) Jb.5,23.

שׁלֵם (pl שָׁלְםים ; f. שְׁלֵםְה, pl. שְׁלֵם adj. 1) whole, entire, perfect אָבָּן זוֹן whole, entire, perfect אָבָן מוֹם a perfect weight Deut. 25, וֹבָּ שִׁלְםוֹּם whole (i. e. unhewn) stones 27,6; הַּיּ שִּׁלְםוֹּה entire captivity Am.l,6; fig. בַּבְּ בַּ בַּרְּנִים שִׁלְםוֹּה מַבְּיִים מִּיִּבְּ מַם מִּבְּרִים שִׁלְםוֹה בּעָרִים בּיִּבְּ מַם מִּבְּרִים בּעִּבְּים בּיִבּים בּעַרִים בּערים בּערים

requital, thanks, hence: thankoffering Am.5,22, fully אָבָׁח שִׁלְמִים an offering of thanksgiving 7, 13 and 15
(others: peace-offering, thanksgiving of peace-offering).

Deut. 32, 35.— 2) pr. n. a son of Naphtali Num.26,49 = מַלְּיִב 1Chr. 7,13.

שלום see שׁלְם.

שלום see שלם.

בּישׁלֵים Ch. to complete, to finish; only pt. p. שְׁלִים finished Ezr.5,16.

Aph. בּשְׁלֵם (sf. הַשְּׁלֵם 1) to finish, to bring to an end Dan 5, 26.— 2) to restore, to give back Ezr.7.19.

בּילֶ Ch. m. peace, prosperity Dan. 3,31.

עלְמָא pr. n. 1) a son of Caleb 1Chr.2,51.— 2) = עלמה 2.

שֵׁלְמָה (בּ שִׁלְמָה ; מּ שִׁלְמָה ; pl. שִׁלְמָה f. 1) garment, dress Ex.22,8 a. 25; Jos.9,5; sf. pl. שֵׁלְמוֹת Jb.9,31.— 2) pr. n. the father of Boaz R.4,20 = ישׁלְמֵּל v. 21 and שֵּלְמֶא וֹלְרָא TChr.2,11.

ישְּלְּמֵה (c. שִׁלְמֵה) f. requital, punishment Ps.91,8.

עלמה pr. n. Solomon, son and successor of David 1K.2,12.

שלמה (בְּשֶׁר לְמָה =) שׁלְמַה see . שֶׁלַמָה

שלמון pr. n. see שלמון 2

ישלמי pr. n. m. Num.34,27.

ישַׁלְּמֵי pr. n. m. Ezr. 2, 46 (Kri) = ישֵׁלְמֵי Neh 7,48.

שׁלְמֵי see שׁלְמֵי.

שלמיאל pr. n. m. Num.1,6.

ישֶׁלֶבְיְהְרּ pr. n. m. 1Chr. 26, 14 = מְשֶׁלֶבְיְהְרּ 1Chr. 9,21.

תְּלְמִית pr. n. 1) of two women Lev. 24,11; 1Chr.3,19. — 2) of several men 2Chr.11,20; Ezr.8,10, etc.

ישלבן pr. n. a king of Assyria Hos. 10,14.

(from שֵׁלְםׁ m. gift, bribe; מַלְבֹּנוֹ (from שֵׁלֶם אָ m. gift, bribe; only pl. שֵׁלְבוֹים Is.1,23.

king of Assyria, who carried the ten tribes into exile 2K.17,3.

קבר (fut. קשׁרִי pt. קישׁר אָשׁי pt. p. f. קישׁר אָשׁר יִשְּרוֹפְּה יִשְׁר וֹשְרֵיב יִשְׁר יִשְּרֵיב יוּטְיִי יִשְׁרְבְּי to draw forth Jb. 20,25; intr. of grass: to be plucked up (others: to grow up) שֵּבְּרְבָּת יִשְׁרְבְּיִר יִבְּשׁי which withereth before it is plucked up (or: it groweth up) Ps.129,6.

pr. n. a son of Joktan and an Arabian tribe Gen. 10,26.

שלש , שלש f. and שלש m. (c. f. ישלש , שלש , m. שלש) num. three לשלש שנים three years Gen.11,13; לשָה אַנְשִׁים three men 18,2; c. for the three years Lev.25,21; שלשת יָמִים three days Gen.30,36; after שנה in the construct state it expresses the ordinal: שַׁלש in the third year about after בָּמִשֶּׁלשׁ חֲדָשִׁים; 2K.18,1 three months Gen. 38, 24; שֵׁלשׁ פעמים three times Ex.23,17; פּעַמיִם twice or thrice, i. e. oftentimes Jb.33,29 (here שלש elliptic-מון for פְּעָמִים; (שֶׁלֹשׁ פָּעָמִים; שֶׁלָשׁ מָּעָמִים these three things Ex.21,11; Din לשה three days ago 18.30, 13; sf. שֶׁלְשִׁתְּכֶם they three, שֶׁלְשִׁתְּם ye three Num. 12,4; in combination with 'ten': שַלשׁ־עֵשָׁרָה f. thirteen Jos.21,19, m. שֶׁלשָׁה עָשֶׁר Num.29,14. שׁלשׁ den. from שֵׁלשׁ (Kal not used).

Pr. שָּלֵשׁ (fut. שִׁלֵשׁ) 1) to divide into three parts Deut.19,3.—
2) to do for the third time 1K.
18,34.— 3) to stay three days וְשִׁלַשְׁתְּ הַוֹּרוֹ and when thou hast stayed three days, thou shalt go down 18.20,19.

Pu. שלשְׁי (only pt. שלְשָׁהְ, f. הַשְּׁלְשָׁהְ to be threefold; pt. אות משְּׁלְשָׁהְ a threefold stread Ec.4.12; of a building: of three stories Ez.42.6; of an animal: three years old Gen.15.9.

שׁלִשׁ (from שֶׁלֵשׁ) m. descendant in

the third generation, great grandchild; only pl. שׁלִשִׁים Ex. 20, 5; Deut.5,9; שְׁלִשִׁים children of the third generation Gen. 50, 23.

שָׁלִישׁ see שַׁלִשׁ .

שליט pr n. m. 1Chr.7,35.

מלשה pr. n. m 1Chr.7,37.

שׁלְשָׁה pr. n. a district near the mountains of Ephraim IS. 9, 4, with the city בַּעַל שָׁרָשָׁה 2K. 4,42.

ת אַרְשִׁים num m. a. f. thirty Num. 20,29; בְּן־שִׁלְשִׁים שְנָה thirty years old Gen. 41, 46; as ordinal: the thirtieth 1K.16,23.

שאַלתיאל see שַׁרְתִיאַל .

קבי (Ch. הַח) adv. 1) of place: there Gen.2,12; with הוסר. השְּשֶׁ thither 19,20; בּשְׁה from thence Deut.4,29; בּשְׁה where Gen.13,3, contracted בּשְׁשֶׁר Ps.122,4; הַשְּׁיִל אָשֶׁר whither Deut. 4, 26; בּשְׁר אָשֶׁר הַשְּׁיִל אַרָּר הַשְּׁיִל אַרָּר הַּשְּׁר הַשְּׁר הַבּיּיה הוּיִיה הוּייה הוּיה הוּייה הוּיה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּיה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּייה הוּיה הוּייה הוּיה הוּי

whence Gen.3,23; Dṛ ...Dṛ here... there Is.28,10.— 2) of time: then Jud.5,11; Ps.14,5.— 3) of a thing: therein Hos.6,7; Dṛṇ thereof 1K. 17,13.

שמה (from שמה; sf. שמה, אשמה, א קבּה ; pl. שִׁמוֹת , c. שִׁמוֹת (שִׁמוֹת m. 1) sign, token, memorial, monument Gen.11,4; 2S.8,13; Is. 55, 13.— 2) name, appellation Gen.2,19 a. 20; to call or give a name Gen.4,25; Ex. 17,7; Dwn after the name, by name, in the name Num.32,42; Is.40,26; Est.8,10.— 3) name, fame, renown, reputation Gen.12,2; 1K. 5,11; 그녀 미번 good name, good reputation Is.56,5; Dw bad name, bad reputation Deut.22,14; אַנשׁי שׁם the men of renown Gen.6,4; בֵנִי בִּלִי־שָׁם sons of no name, i. e. ignoble, base men Jb.30,8.- 4) in relation to God: glory, praise Is.30,27; Deut. 16,2; לְמַעֵּן שְׁמֶךּ for the sake of thy name, i. e. glory Ps.79,9; עלabove all thy name, i.e. above all praise 138,2; sometimes מם לים for מו משל name of the Lord Lev.24,16; Deut.28,58.

סיי אינ. n. Shem or Sem, eldest son of Noah Gen.5,32, ancestor of the nations of western Asia, the Persians, Assyrians, Arameans, Hebrews, and part of the Arabs 10, 21-31.

to one, whose name was Shesh-bazzar v. 14.

Naw pr. n. m. 1Chr.7,37.

קר pr. n a king of Zeboim Gen.14,2.

ក្រុប៉្ម៉ុ pr. n. m 1Chr.8,32 = ០ម៉្មុប៉ុ 9.38.

the left hand Gen.48,14; Cant.2,6, more fully לים אל Jud. 7,20. — 2) the left (i. e. the left side) Zch.4,3 a. 11; as adv. to the left Gen.13,9; Deut.2,27, also על-שְמאל Gen.24,29; שמאל on the left Gen. 14,15; 2Chr.4,6.

שַּׁמְאֵל den. from שְׁמָאֵל , which see.

Hiph. הַשְּׁמָאִיל (fut. יַשְּׁמָאִיל; pt. יַשְּׁמָאִיל; pt. יַשְּׁמָאִיל; pt. יַשְּׁמָאִיל (fut. יַשְּׁמָאִיל; pt. יַשְּׁמָאִיל (fut. יַשְּׁמָאִיל ; pt. imp. a. inf. יַשְּׁמָאַל (fut. imp.; imp. a. inf. imp. 1) to turn to the left Gen. 13,9; 2S. 14, 19; Ez.21,21.— 2) to use the left hand; pt. pl. יַשְׁמָאֹיִים using the left hand 1Chr.12,2.

יִית (f. יִשְׁבְאֹלִית) adj. left 1K.7, 21; Lev.14,15.

רְבֵּיבְי pr. n. a judge of Israel Jud. 3,31; 5,6.

The to destroy (Kal not used).

Niph רְשִׁים (fut. רְשִׁים: inf רְשִׁים: inf רְשִׁים: to be destroyed, laid waste Deut 4,26; Jud.21,16; בּישִׁים מוֹאָב מוֹאָב מוֹאָב and Moab shall be destroyed from being a people Jer.48,42; of a name: to be effaced Is.48,19.

Hiph. יַשְּׁמִיר (fut. יַשְּׁמִיר, ap. הַשְּׁמִיר; imp. הַשְּמֵר; inf. הַשְּׁמֵר , הַשְּׁמֵר , בַשְּׁמֵר זְּשְׁמֵר , with יַ once בַּשְׁמִיר, with יַ once בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַּשְׁמִיר , בַשְׁמִיר , בּיבּיי , בּיבּיי , בּיבּיי , בּיבּיי , בּיבּיי , בַּייי , בַּיבְּייי , בַּיבְּייי , בַּיבְּייִי , בְּיבִּייי , בִּייי , בְּיבִּייי , בְּיבִּייִי , בְּיבִּייִי , בִּייי , בַּייי , בִייי , בְּיבִּייי , בְּיבִּיי , בּיבִּיי , בְּיבִּיי , בּיבּיי , בְּיבִיי , בִּייי , בְּיבִּיי , בִּייי , בְיבִּיי , בִּייי , בְּיבִיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְיבִּיי , בּיבְּייי , בְיבִּיי , בְיבִּיי בְּייי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְיבִּיי , בְיבִּיי בְּייי , בְּיבִּיי , בְּיבִיי , בְּיבִּיי , בְיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִיי , בְּיבִּייי , בְּיבִּיי , בְּיבִּייי , בְּיבִּיי , בְּיבִּיי , בְּיבִּייי , בְּיבִּיי , בְּיבִּייי , בְּיבִּייי , בְּיבִּיי , בְיבִּייי , בְּיבִּייי , בְּיבִּייי , בְּיבִיי , בְּיבִּיי

11 for לְהַשְּׁמִיר, to destroy, to waste, to extirpate Mic. 5, 13; Ez. 14,19; 18. 24,22; inf. בַּשְּׁמָר as n. destruction Is. 14,23.

Th. only Aph. הַשְּׁמֵר to destroy Dan.7,26.

אר (Ar. אשט) 1) to be high, whence שְׁבֶּי, בּי בְּיָבָי .— 2) fig. to be elevated, prominent, distinguished, whence שֵׁי memorial, name, fame.

កាញ់ឃ្លុំ see ជឃ្លុំ .

קבי (from מַשְּיׁ) f. 1) astonishment, horror Jer. 8,21.— 2) object of astonishment Jer. 19,8.—3) desolation, ruin Jo. 1,17; אַקּיּה to be desolated Ps. 73, 19; pl. מְשִׁי desolations 46,9 (but for מַשׁמוֹ Ez.36,3 see מַשׁמוֹי).

תְּבְשׁ pr. n. 1) a son of Reuel Gen. 36,13.— 2) a brother of David IS. 16, 9 = אַבְּשְׁ 2S. 13, 3 = אַבְּשְׁ מִבְּעָּ 1Chr.2,13.— 3) several other men 2S.23,11; ib. v. 33; ib. v. 25 = שַּמוֹר 1Chr.11,27 = מַבְּרָהּרּר 27,8.

אים שים see שים pr. n. 3.

judge and prophet of the Hebrews 1S.1,20; 1Chr.6,13 a. 18; Jer. 15,1; Ps 99,6.— 2) two other men Num.34,20; 1Chr.7,2.

រាជាជា pr n. see ស្ដាជា 1.

קרבוי (from ישָׁרָשׁי ; c. האַבְישׁי ; pl. אַבְישׁי) f. prop. what is heard, hence 1) report, rumor, news, tidings 2Chr.9,6; Dan.

11,44; מוֹבָה מוֹבָה good report, good tidings Pr.15,30; שַּׁמְעָה רְעָה cvil tidings Jer.49,23; טיְּמְעָה נוֹ the tidings of (about) Saul 2S.4,4.—2) instruction Is.28,9.

שָׁמִיר pr. n see שְׁמֵּוּר ...

שַׁמַוֹת see שַׁמַוֹת.

ר שבח (י קבים ; fut. חבשן ; imp. חבש ; pl. אַרְטָּי ; inf. הַיִּטְי 1) to shine, to glitter, to sparkle אוֹר־צַרִיקִים ושִׁייֵי the light of the righteous will shine Pr.13,9; יַשַּׁמַח לָבַּם בָּמוֹר and their heart will sparkle like wine Zch. 10,7 (Eng. Bible: shall rejoice as through wine) .-2) to rejoice, to be glad, joyful, cheerful Lev. 23,40; Deut. 12,7 a. 12; Ps.34,3; The to have joy in, at 18.2,1; Ec.5,18; שַמַח עַל to rejoice over Is.9,16; לָי to rejoice against one mischievously Ps.35,19; Mic.7,8;) ਸਿੰਘ to get joy from Pr.5,18; ... לַּקְרַאת... to meet joyfully Jud.19,3.

Pi. השלי (fut. השלי: imp. a. inf. השלי , השלי , השלי ; imp. a. inf. השלי , השל

Hiph. ਾਲ੍ਹਾ to make glad Ps. 89,43.

מְשְׁמָתְיֹם (pl. (שְׁמָתִים) adj. glad, joyful, cheerful, merry Deut.16,15; שְׁמָתַ who is glad at (mischievously) Pr.17,5; בּשְּׁמְחִים אֲלֵי־נְּיל who are exceedingly glad Jb. 3,22; pl. בּ שְׁמָחִי Ps.35,26.

קרות (c. שְּׁמְחָתְה, sf. שְׁמְחָתְה, pl. שְׁמְחָתְה, f 1) gladness, joy Gen. 31,27; Ps.4,6; intensified שִׁמְחַת גִּיל exceeding joy Ps.43,4. — 2) rejoicing, pleasure, feast Jud.16,23; Pr.21,17; Neh.8,12.

Niph. מְשְׁבֵּע to be thrown down Ps.141,6.

Hiph. הַשְּׁמִים (fut. נַשְּׁמֵם) to release Deut. 15,3.

הְשְׁמְעֵי f. remission, release Deut. 15,1; ישְׁנֵת הַשְּׁמָת the year of release (when all debts were remitted) v. 9; 31,10.

ישמי pr. n. m. 1Chr.2,28.

ייְבְעְיּדְעְ pr. n. m. Num.26,32; patr. ייָבְיּעְי ib.

שְּׁמִיכְה (from שֵׁמִיכְה) f. covering, rug Jud.4,18.

 heaven Gen.15,5; מְשֵׁיֵת 'מְשִׁי the heaven of heavens, i. e. the highest celestial regions Deut. 10,14; מְשֵׁיֵת מְשִׁי heaven and earth, i. e. the universe Gen.14,19; מְשֵׁיֵת אָבְיְצְ the host of the heaven, i. e. celestial bodies Deut.4,19, also angels 2K.22,19.

ייְּבְרֵין Ch. (def. אָבְיִי m. pl. heavens, heaven Dan.4,8; 7,2; אָבְרִין the God of heaven 2,18.

num. m. the eighth Lev.9,1; f. שְׁמִינִית 25,22; as n. שְׁמִינִית a musical instrument, octachord 1Chr.15,21; Ps.6,1; 12,1 (acc. Ges.: octave).

שְׁמִיר (from שֶׁמִיר) thorn; coll. thorns Is.5,6; sf. שְׁמִיר his thorns 10,17.— 2) diamond, adamant Ez. 3,9; Zch.7,12; אָבָרן שָׁמִיר the point of a diamond (for graving) Jer. 17,1

קיר (pr. n. 1) n city in Judah Jos. 15,48.— 2) a city in the mountains of Ephraim Jud.10,1.— 3) a male person 1 Chr.24,24 (Ktib יָּטֶרּר).

ייְבְיּרְכּוֹת pr. n. m. 1Chr.15,18; 2Chr. 17.8.

שמר (= מְמַהְּ to lay upon, whence שִּמְרָה.

שמל (= Ar. שמל) to cover, whence the next word.

י שִּקּלְהוֹ (c. שִׁמְלֵה , sf. זְּ שִּׁמְלֵּה ; pl. הַשְּׁמְלָה , c. שִׁמְלֵה , sf. זְי שְׁמְלֹה , שִּׁמְלֹה , שִּׁמְלֹה , שִּׁמְלֹה , etc.) f. garment, dress, mantle Deut 10, 18; 21, 13; 22, 3; הֹשְׁמָלה changes (i. e. suits) of garments Gen 45,22.

ייי אָרָ pr. n. a king of Edom Gen. 36,36.

הַלָבֵי see שַּבְלֵי.

י שמם , שמם (בשם ; fut. שמם , ושמם ; pt. שמם, שמם; imp. שמם, inf. הוששי) ו) to be astonished, stupefied Lev.26,32; ישַׁרִים upright men shall be astonished Jb.17,8; בְּל־עָבֵר עֲלֵיו וִשֹׁם every one that passeth by it shall be astonished 1K. 9,8; Jer. 18, 16; 2Chr. 7.21 (acc. Fuerst Du! belongs to Niph. עַמֵים; שַמֵים שׁמוּ be astonished, O ye heavens Jer. 2,12. -2) to be desolate וַשְׁבָאַר יַשְׁרָאַר and the mountains of Israel shall be desolate Ez.33.28. - 3) to make desolate, to lay waste, to destroy אַשְאַן Dwa I will destroy and devour Is. 42,14 (but see Dul); pt. שמם transgression that maketh desolate Dan.8,13; שמל אין abomination that maketh desolate 12,11; pt. as adj. בְּנֵי שׁוֹמֵבְה the children of the desolate Is. 54, 1, pl. בְחַלוֹת שׁמֵמוֹת desolate heritages 49,8; pt. pl. as n. שׁמִמהִינוּ our desolations Dan.9,18; inf. יַעַן because בַּוַען שַמוֹת וְשַאֹף אַתְכֵם they have made you desolate, and swallowed you up Ez.36,3.

Niph. בְשָׁבוּ (pt. וְשְׁמֵה 1) to be astonished על־יוֹמוֹ נְשֵׁמוּ צַּחֵרנִים posterity shall be astonished at his day Jb.18,20 — 2) to be desolate in the streets Lam. 4,5; the highways lie des

olate Is. 33,8; pt. פֿרָת desolate Ps.69,26; אֶרֶץ נִשְׁמֵּוֹת desolate land Ez.31,35; מָרֶץ נִשְׁמֵוֹת desolate cities v. 36.

Pi. ລາວພະ to be astonished, stunned; only pt. ລາວພະ astonished Ezr.9, a. 4.

Hiph. השָׁהָ (1 , בַּשִּׁמְרָת , 2 הַשָּׁהְ ; fut. בְּשִׁרְת ; יְיִים Jer. 49,20 belongs to בַּשִּיר ; fut. בְשִׁרְת ; fut. בַּשִּׁר (19,20 בַּשִּב (19,20 בַעַּב (19,20 בַּשַב (19,20 בַּעַב (19,20 בַּעב (19,20 בּעב (19,20 בּעב (19,20 בּעב (19,20 בַּעב (19,20 בַב (19,20 בבב (19,20 בב בבב (19,20 בבב (19,20 בב בב (19,20 בב בב

Hoph ਸੁੱਧ੍ਰ (pl. ਸਿੰਘ੍ਰ) 1) to be astonished, benumbed Jb.21,5.—
2) to be laid waste, to lie waste; inf. sf. ਜਲ਼ੁਘੁੰਜ੍ਰ (for ਜਲ਼ੁਘੁੰਜ੍ਰ) its lying waste Lev.26,34; ਜਲ਼ੁਘੁੰਜ੍ਰ (= ਜਲ਼ੁਘੁੰਜ੍ਰ) while it lieth waste v. 43.

Hithp. הְשְׁחִלֶּם (fut 2 מְשְׁתְּיֹם for מְשְׁתְּיֹם (fut 2 מְשְׁתִּים for מְשְׁתִּים (fut 2 מְשְׁתִּים for numbed Dan.8,27.— 2) to waste or ruin cneself Ec.7,16.

בּשְׁיִלְיּלְהְי Ch. only Ithp. בּיְשְׁרִילְים to be astonished Dan.4,16.

מבט adj. waste, desolate Dan.9,17.

שׁמֶּמֶית Ar. to poison, whence שֶׁמֶמֶית

הבים זור. to polod, who construct the construction of the constru

horror Ez.7,27 (comp. 26,16).— 2)
desclation, waste Ez. 12,20; שְּשֶׁהָ , הַבְּיִבְּין to make desolate Jer.6,8;9,10; intensified: שְׁמָבְיּה , וּמְשַׁמְּה וֹשְׁבְיִבְּה , וּמְשַׁמְה an utter
waste Ez. 35,3 a. 7; שְׁמִבוֹת עוֹלְם , פריבור gerpetual desolations v. 9; מִדְבַר , מִדְבַר , a desolate waste Jo.2,3; לַהַּ

הבְּבֵשׁ f. desolation Ez.35,7.

קְּבְישׁ m. astonishment, stupor Ez. 4,16; 12,19.

אַבְּעִי (from משׁבי ; some manuscripts read ישְׁבְעִי) f. a poisonous lizard (acc. Rashi: a spider)
Pr.30,28.

፲፰ឃុំ (fut. ፲፰ឃុំ) to be fat, thick Deut.32,15; Jer.5,28.

Hiph. הְשָׁמִין; inf. נְשָׁמִין; inf. (fut. יַשָּׁמִין; inf. (fut. הַשְּׁמִין; inf. (fut. fat or thick Is. 6,10. — 2) intr. to become fat Neh. 9,25.

שְׁבֵּין (f. הַּיְבֵּיְבְיּ) adj. fat, stout, robust Jud. 3,29; of the soil: fat, fertile, rich Num. 13,20; Neh. 9,25; of food: fat, rich Gen. 49,20.

 לְשְׁמָנִי olive-tree, oleaster Neh.8,15. (only pl. ישָׁבָּי, c. ישְׁמַנִּים m. fatness, fertility (of the soil) מְשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יְהְיָה of the fertility of the earth Gen.27,28; מְשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יְהְיָה away from the fertility of the earth shall be thy dwelling v. 39 (in both passages מְשְׁמַנִּי for יְאָמָרֵי).

שָׁמוֹנֶה .. שְׁמוֹנֶה ה. שְׁמוֹנֶה .. שְׁמוֹנֶה .. שְׁמוֹנֶה .. (c. שְׁמוֹנֶת יְמִים (מ. 17.13 eight Jud.3,8; Mic.5,4; בּוְ־שְׁמוֹנֵת יְמִים eight days old Gen. 17,12; שְׁמִנֶּה עָשְׁר שָׁיִב שְׁיִב שִׁיִב שִׁיב שְׁיִב שְׁיִב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִּיב שִׁיב שִׁיב שִּיב שְּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שִּיב שְּיב שִּיב שְּיב שִּיב שְּיב שִּיב שְ

ישְׁמוֹנִים a. אָמְלְנִים num. eighty Cant. 6,8; Est.1,4.

עמע (^ שַמַעַ ; fut. ישָׁבַע ; pt. שַמַע , שֹׁמָעִים, sf. שׁמָעוֹ, pl. שׁיִמָעַ, f. שַׁמַעַה ; שׁמַע ; imp. שָׁמַע , ישׁמָעַה ; inf. עַמְעַ, שַׁמְוֹעַ , שַׁמְוֹעַ) to hear Is. 9 a. 10; שַׁמִעְתִּי עַרֵיה I have heard say of thee Gen. 41, 15; שַׁמַעָּהָי אמרים I heard them say 37,17.-2) to hear, to listen, to attend; with accus. Gen.23,11; Mic.7,7; with שָׁמַע קוֹל , אֶל־ ; 16,11; אָל Gen.49,2; שָׁמַע קוֹל to hear one's voice Deut. קוֹל 33,7; Gen.21,17; 30,6; אַטָּע שׁמָע the man that listeneth (that is attentive) Pr.21,28.— 3) to hearken, to obey נעשה וושקע we will do, and be obedient Ex.24,7; with 58 6,30; to obey one's שַׁמַע בָּקוֹל. לִקוֹל voice Gen.27,8; Ps.81,12.- 4) to understand אַשֶּׁר רֹא וִשְּׁמְעוֹ אִישׁ לּפַת רִעהוּ that they may not understand one another's speech Gen.11,17; מְשְׁמֵע מַהּיִּדְבֶּר and thou wilt not understand what they speak Jer.5,15; שמֵע an understanding heart 1K.3,9.

Niph. אַבְּעָרָ (fut. אַבָּעָרָ; pt. אַבָּעָרָ, f. אָבְּעָרָּגְיּ, inf. אָבָּעָרָ, f. אָבְּעָרָּגּי, inf. אָבָּעָרָ, f. זְיִשְּׁבָעְי, inf. אַבְּעָרָ, for the report was heard Gen. 45,16; יַּיְשָׁרָעִי to come to the hearing of Neh.6,1.— 2) to be heard, to be listened to Ec.9,16.— 3) to be obedient, to obey יִּשְׁיִנִי they shall obey me Ps.18,45.

Pi. YDW (fut. YDW) prop. to make hear, hence: to call together 18.23,8.

Hiph. הַשְּׁמִיע (fut. הַשְּׁמִיע, ap. אַבְּיִישְׁמִיע (fut. אַבְּיִישָׁבְי, ap. אַבְּיִישָׁבְי, imp. pl. אַבְיִיבָּי, imf. יְבִייִּבְיע הַיּיִבְיי, בּיִיּבְיע Ps.26,7 for בַּיִּיבְיי, 1) to cause to hear, to let hear Cant. 2, 14.— 2) to announce, to publish Jer. 46, 14; hence: to call together by proclamation 1K.15,22.— 3) to sound, to play or sing aloud 1Chr.15,28; Neh.12,42.

על (של of) Dan 5,16.— *Ithp.* אַשְׁתַּפּע to obey Dan.7,27.

עָבְיֵע pr. n. m. 1Chr.11,44.

the hearing אָרָע , שִׁרְשִׁי , etc.) m. 1)
the hearing אַרְע אָנָן by the hearing of the ear Jb.42,45.— 3) report, rumor, fame אִישָׁי צְרַשֵּׁי a
false report Ex.23,1; אַרַע the
report of Tyre Is.23,5; אַרְטְשִׁי the
fame thereof Jb.28,22; אָרָשִׁי thy

fame Hab.3,2; בְּשֶׁבֶעְ בֵּשְׁבֶעְ as the report hath come (others: when the report cometh) to their congregation Hos.7,12.

yaw pr. n. a city in Judah Jos 15,26.

ប្រជុំ (sf. បុរុមុំ) m. report, fame Jos. 6,27; 9,9; Est.9,4.

រប៉ុស្ត្រី pr n. 1) a son of David 1Chr. 3, 5 = មក្រ 14, 4. — 2) a brother of David 1Chr. 2, 13 = កម្ពុឃុំ 2S. 13, 3 a. កម្ពុឃ្មុំ 1S. 16, 9. — 3) name of two Levites 1Chr 6, 15 a. 24.

קיבְיּלְ pr. n. m. 2S.13,3 (see אַבְיּלָ 2); patr. 'הַעָּיִם וֹר 1Chr.2,55

מבשבי pr. n. m. 1Chr.12,3.

שִׁמִנְה see שִׁבְּעָה.

Jacob by Leah Gen.29,33, head of the tribe of the same name, whose location was in the extreme south of Palestine Jos. 19, 1—9; patr. بنجين المستان ا

שְׁמְעֵי pr. n. of several men 2S.16, 5; Est.2,5, etc.

in the time of Rehoboam 1K.12, 22. — 2) a false prophet in the time of Jeremiah Jer.29,24 and several other persons.

ריע pr. n. f 2K.12,22; 2Chr.24,26.

perhaps onomatopoeic); hence the following two words

מות אוני שָּמֶץ מֵנְהוּ m. whisper מַּהְיּי שָּמֶץ מֵנְהוּ and my ear received a whisper thereof Jb.4,12 (Vulg.); מַה־שָּמֶץ how small a whisper is heard of him 26,14 (acc. older Jewish interpreters שָׁמֶץ a little; Vulg. Jb.26,4: a small drop; Talm. לְּבָּר שָׁמֶץ פְּבוּלּי some defect, blemish).

הְצְבְּעְיׁ f prop. whispering, hence: derision, disgrace Ex.32,25.

שמר , שמר , זשמר , שמר שמר (fut. שמר שַמוּר . pt. p. שׁמְרֵים , c. שׁמְרֵים ; pt. p. שׁמַרִים f. שָׁמַרָה; שׁמֵר ישׁמֹר imp; שׁמָרָה; inf. עין נאף שַמרה to watch עין נאף שמר the eye of the adulterer watcheth the twilight Jb.24,15; נישמרו they watch my steps. Ps.56,7; שמר אתיפיה watching her mouth 1S.1,12; שׁמָרֵי צַרְעִי watching for my fall Jer.20,10; לשמרו to watch him, and to kill him 1S.19,11; אבר אבר to keep watch upon 11,16.- 2) to keep, to guard, to preserve וּשֶׁמֶרוֹ בָרֹעָה מַרָרוֹ and he will keep him, as a shepherd (keepeth) his flock Jer. and he shall וִשְּׁמֵר רַגָּלְהְ מִלְּכֶּר ; and guard thy foot from being caught Pr.3,26; שַׁמְרֵנִי אֵל preserve me, G God! Ps.16,1; pt. שמר הבנדים keeper of the wardrobe 2K.22,14; שַׁמַר to keep guard over 1S 26,15 a. 16; intr. שַׁמָרוּ מָן הַחָרֶם

keep yourselves from the accursed thing Jos.6,18. - 3) to keep, to observe, to mark, to note, to reserve, to regard ואַבְיוֹ שַׁמַר אָת־ but his father observed (noted, marked) the saying Gen. 37,11; אָם־יִשְׁמֹר לְנַצַּח will he keep (reserve) it to the end Jer.3,5; DN יוֹטְמֶר־יַה מִיֹיִּמֶר־יַה if thou, Lord, shouldst mark iniquites Ps.130,3; that thou may-לְמַעֵן הִשִׁמֹר לַעֲשׁוֹת est observe to do Jos 1,8; NYID what is gone out of thy lips thou shalt keep Deut. 23,24; pt. בשמר אָמֶת לְעוֹלָם who keepeth truth forever Ps. 146, 6; who keepeth the שׁמֵר שׁבָּת מִחַלְלוֹ sabbath from violating it Is.56,2; that regard lying vanities Ps. 31, 7; imp. ממר keep my commandments Pr.4,4. - 4) to observe, to take heed שַׁמֵר לַעִשוֹת to observe to do Jos. 1,8; שָׁמֵר לִוֹבֶּר to take heed to speak Num 23,12; אָת־נִינְ עַוֹבוּ they have left off to take heed of the Lord Hos.4,10.

Niph. וְשְׁמֵר (fut. יְשָׁמֵר ; imp. קמָר, הְשָּמֵר, בּישָּמֵר, 1) to be kṛpt, guarded, preserved Ps.37,28.— 2) to keep from, to beware, to take heed הַבְּרָבְּי בְּתָרֶב בַּתְרָב he took no heed to the sword 2S.20,20; יְנִשְׁמֵר בְּתָרָב וְיִנְשְׁמֵר בְּתָרְבְּר רְעִ וְנִשְׁמֵרְבָּר בְּתָר רְעִ בְּרָר רְעִ וֹנִי שִׁמְר בְּתָר בְּתָר רְעִ בִּרוּחְבַם בּרוּחְבַם בּרוּחְבּב בּרוּחְבַם בּרוּחְבַם בּרוּחְבַם בּרוּחְבַם בּרוּחְבּם בּרוּחִב בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּם בּרוּחְבּים בּרוּחְבּם בּרוּחְבּים בּרוּחִב בּרוּחְבּם בּרוּחְבּים בּרוּחִבּם בּרוּחִב בּרוּחְבּים בּרוּחִבּים בּרוּחִבּים בּרוּחִבּים בּרוּחְבּים בּרוּחִבּים בּרוּחִבּים בּרוּחִבּים בּרוּחְבּים בּרוּחִבּים בּרוּחְבּים בּיבּים בּרוּחְבּים בּרּים בּרּיחִים בּיוּחְבּים בּרוּחְבּים בּיוּחִים בּיוּחִים בּרוּחְבּים בּרוּחִים בּרוּחְבּים בּר

take heed to yourself Jer. 17,21; Deut. 4,15.

Pi.שְמֵר (pt.שְׁמֵר בְּיִלְ to regrd Jon.2,9. Hithp. הְשְׁתֵּר 1) to be kept Mic.6, 16.— 2) to take heed Ps.18,24.

קּבְרִים (from שָׁבֶּרִים , only pl. שָׁבָּרִי אוֹ אָבְּרִים (m. ישִׁבְּרִים) m. 1) preserved drink, old wine, wine on the lees Is.25,6.— 2) sediment of wine, dregs, lees Ps.75,9; proverbially: ישָׁבְרִי to settle on his lees, i. e. to be at rest Jer.48,11; Zph.1,12.

קבר (from שַּבר men 1K.16,24; אַבּר (from שַבר men 1k.16,24; אינמר אינמר אינמר שנטרים) m. pl. observance

Ex.12,42.

אבר א הביש יש ה. keeper, watch; prop pt. of אביי which see.

לימֶר (מ'מֶר (אַ יְשְׁיִבְּר (אַ מְּיִבְּר (אַ מְּיִבְּר (אַ מְּיִבְּר (אַ מְּבְּר (אַ מַר (אַ מַר (אַ מַר (אַ 2K.12,22 (אַבְּרִיר (אַ 2Chr.24,26.

קרְר (only pl. ישָׁמְר (only pl. קּיִים, f. eyelid Ps-77,5.

הַרְיּלֵי f. watch, guard Ps.141,3.

קרות (ייביר אייביר pr. n. 1) a son of Issachar Num.26,24; patr אַבְּיר ib. — 2) a city in Zebulun Jos.11,1, also combined with מָראוֹן 12,20.

mountain in central Palestine, founded by the Israelite king Omri and made the capital of the kingdom of Israel 1K. 16, 24; 2K. 3,1; later it became the name of the entire kingdom Mic. 1,5; Ez. 16,4 c. 5; gent. שׁמְרוֹנְי 2K. 17,29.

ייי pr. n. of several men 1Chr 4,37 etc.

קריה (בריה מיבורה מיבורה pr. n. 1) a son of Rehoboam 2Chr. 11, 19. — 2) other men 1Chr. 12,6 etc.

רויי Ch. pr. n. Samaria (Heb. ייייי Ezr.4,10 a. 17.

שמרית pr. n. f. see שמרית 2.

מַבְרָת pr. n. m. 1Chr.8,21.

ניים Ch. only Pa. מישי to minister, to wait upon Dan.7,10.

שֶׁכְשׁ (sf. שְׁמְשׁרָ , הִּיּהְשִּׁר ; pl sf. קּיִבְּישׁר , m. a. f. 1) the sun Gen. 15,12; m. a. f. 1) the sun Gen. 15,12; m. בּחַת הַשְּׁהָשׁ under the sun, i. e. on the earth Ec.1,3; שְׁהָשׁר the sun goeth down, setteth Gen. 28,11; fig. בְּיִבְּיִה בְּיִּבְיִּה וֹ בְּיִבְּיִה וֹ בְּיִבְיִּה וֹ בְּיבְיִּה וֹ בְּיִבְיִּה וֹ בְּיִבְיִּה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בְּיִבְיִּה וֹ בְּיִבְּיִה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִּה בְּיִבְּיִּה וֹ בְּיִבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִּה וֹ בִּיבְּיִים וֹ וֹ בְּיִבְיִּה וֹ בְּיִבְּיִּה וֹ בְּיִבְּיִי וְ בִּיבְּיִּה וְבִּיִּיִּי בְּיִבְּיִי וְ בִּיבְּיִים וֹ בְּבִּיִּה וֹ בְּיִבְּיִים וֹ בִּיבְּיִים וֹ בְּבְיבִית וְ בְּיבְּיִבְּיִי וְ בִּיבְּיִים וֹ בְּבִייִּבְּיִים וֹ בְּיבְּיִבְיִים וֹ בְּיבְּיִבְּיִּים וֹ בִּיִּבְּיִים וֹ בְּיבְּיִים וֹ בְּיבְיִים וֹ בְּיבְיבִייִּים וֹ בְּיבְיִים וֹ בְּיבְיבִּים וֹ בְּיבְיִים וֹ בְּיבְיבִייִּים וֹ בְּיבְיבִיוֹ בְּיבְיבִייִּים וֹ בְּיבְּיבְייִים וֹ בְּיבְיבִּיים וֹ בְּיבְּיבְייִים וֹיִים וֹיִים בְּיבְייִים וֹיִים וֹיִים בְּיבִיים בּיוֹים בּיוֹים בְּיבִיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִבְּיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבְיּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְיבְּיוֹים בְּיבְיבְיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְּיבְּיב

Israel, celebrated for his strength Jud. Chap. 13-16.

ישבישי pr. n. m. Ezr.4,8.

יים שׁרָשׁרָי pr. n. m. 1Chr.8,26.

שְּׁמְתְיּ gent. of an unknown place הַשְׁשִׁ 1Chr.2,53.

שׁן a. שֵׁן contracted from שֵׁן in שֵׁן a. בִּית־שֵׁן in בִית־שֵׁן 1S. בִּית־שֵׁן 1S. 31,10.

שני (from שַבַּן to point; "שָׁיִן ; sf. יֹשִיּן; לענוך , שנון , sf. שנון , שנון , שנון , שנון , שנון , ייניו (שניהם, ייניו m. a. f. tooth Ex. 21,27; שׁוְ־בָּחָמוֹת the tooth of the beasts Deut.32,24; du. שַׁנֵים teeth (prop. two rows of teeth) Gen.49, 12; חַרַק שְׁבַּיִם to gnash one's teeth (as a mark of rage) Ps. 37, 12; to escape with הַתְּמֵלֵט בַעוֹר שָׁנַיוּ the skin of his teeth (i. e. with nothing left) Jb.19,20; בָשֶר בִשֶרוֹ to carry one's flesh in his teeth, i. e. to save one's life with difficulty Jb.13,14; שַנֵּים שׁנַיִּין שָנַיִּם bareness of teeth, i. e. lack of food Am. 4,6. - 2) elephant's tooth, ivory 1K.10,18; Am.3,15; Cant 5, 14.- 3) point שוֹימֶלֵע point of a rock, crag 1S.14,4; Jb 39,28; of the points or prongs of a fork: הַמַּוֹלֵג the fork with the three teeth 1S.2,13.

אַנְאַ see אַנְשׁ (verb).

פּרָנְישָׁנְא Ch. (fut. יְשָׁנָא) 1) to be different (יְשָׁנָא from) Pan.7,24; pt. f. pl. יְשָׁנָא different, diverse v. 3. — 2) to be changed Dan.5,6.

Pa. '3º 1) to change, to alter, to be different Dan.4,13; 7,7 — 2) tr. to change, to transgress Dan 3,28.

Ithp. אָשְׁתַּנְי to be changed Dan. 2.9; 3,19

Aph. אַשְּׁנִי (fut. אִיהַיּיִ; pt. מְהַשְּׁנִא () 1) to change, to alter Dan. 2,21; 6,16.— 2) to transgress Ezr. 6,11.

אָשָׁרָ Ch. f. =יְשְׁנָה , which see

אַנֵשׁ (= הַשְׁנֵי) f. sleep Ps.127,2

Niph, נְשָׁנָא (fut. איַני) to be hated Pr 14.17

Pi. אָנָא to hate much; only pt. אָנָא hater, enemy Ps 68,2.

Nim Ch to hate; pt. Nim enemy Dan.4,16.

בְּצְיֵלֵ pr. n. a Canaanite king Gen.

י אָרָאָ (c. אָשְׁיִאָּתוּ , sf. אַנְאָתוּ f. 1) inf. of אַבְּשְׁ as n: hating אַנְאָתוּ because the Lord hated us Deut.1,27.— 2) hatred, enmity Ec.9,1.

אָבְיֵּי (from בְּיֵי to repeat) m. repetition אָבְיִי נְיִי בְּיִי thousands of repetition, i. e. many thousands Ps.68,18 (acc. Targ. אָבִיי angels). אוֹנְאַנִי pr. n. m. 1Chr.3,18.

ענה אינים, איניה אינים, אינים

ישְנָה בְּרָבֶּר who repeateth his folly Pr.26,11; שְנָה בְּרָבֶּר to repeat a matter, to return to something forgotten 17,9.— 2) to be different (יוֹבְי from) Est. 1,7; pt. pl. שׁנִים diverse Est.1,7.— 3) to be changed Mal. 3, 6; pt. שׁנִים those who are given to change Pr 24,21.

Niph. נְשְׁנָת (inf. הָשְׁנוֹת) to be repeated Gen.41,32.

Pu שְׁנָה to be changed tor the better; fut. אָנָה Ec.8,1 (for יִשְׁנָּה).

Hithp. הְשָׁתַנָּה to disguise oneself 1K.14,2.

ענה II. in Ar. to shine, to glitter, whence שֵׁנִי .

ישְׁנָת c repeat; c שְׁנָה du. שְׁנָה ; pl I. שְׁנָה c. אָשָׁנִים, sf. אַיּנִים, c. אָשָׁנִים, sf. אַיּנִים, pl. II. אָשָׁנִיוּ ; pl. II. אָשָׁנִים, אַיָּנִיוּ ; pl. II. אָשָׁנִים, אַיָּנִיוּ ; אַנִּינִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיִּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַנִּיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיִּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיִּנִיוּ , אַיִּנִיוּ , אַיַּנִיוּ , אַיִּנִיוּ , אַיִּנִין , אַיִּנִין , אַיִּנִים, אַיִּין אַנִיין , אַיִּנִין , אַנִיין , אַנִיין , אַנִיין , אַנִין , אַיִּין , אַנִין , אַנִין , אַנִיין , אַנִין , אַיִּין , אַיִּיין , אַיִּין , אַיִּין , אַנִין , אַיִּין , אַיִּין , אַייִין , אַיִּיין , אַיִּיין , אַיִּין , אַיִּיִּין , אַיִּין , אַייִין , אַייין , אַיִּין , אַייִין , אַייין , אַיִּין , אַייִין , אַיין , אַיין , אַיִּין , אַייין , אַייִּין , אַייין , אַיין , אַייין ,

two years Am. 1,1; שְׁנְתֵים יְמִים two years of time Gen.41,1.

רָּבְיּרָן Ch. (c. שָׁנִין; pl. שְׁנָהְ) f. year Dan.7,1; 6,1.

קנתי (c. שְׁנָתִי , sf. שְׁנָתִי) f. sleep Pr. 6,4; pl. אַנִית sleeping, sleep v. 10; fig. אַנְהיוֹ they are a sleep, i. e. transient, of short duration Ps. 90.5.

בּיָבֶּה Ch. (sf. שְׁנָתֵה f. sleep Dan.6,19.

ים יים m pl. ivory 1K.10,22; 2Chr. 9,21 (acc. Fuerst prob. from ישני tooth, and בְּלָים Sanser. ibha elephant).

(שָׁנִים from שָׁנִי , c. שְׁנִי ; pl. שְׁנִים m. crimson, searlet (color, stuff) m. crimson thread Cant.4,3, or simply שְׁנִים Gen.38.28; pl. שְׁנִים Is.1.18; Pr.31,21; as this color is obtained from a worm the coccus, Ch. שְׁנִי מוֹלְעַת שְׁנִי worm-crimson Lev 14,4 or שְׁנִי מוֹלְעַת שְׁנִי crimson-worm Ez.25,4.

שנית (from שָנָת I.) num. m., f. שַנָּת the second Gen 1,8; 4,19; pl. m.
ביי second in order Num 2,16;
Gen .6,16 שְנִים chambers of the second story; f. שִנִים as adv.: the second time, again Gen. 22, 15;
ביי און and again 2S 16,19; יי און מון and this again Mal.2,13.

עניאָה adj. hated. only f. שָׁנִיאָה Deut 21.15.

ישְׁבְיֶּכ (from שְׁבְּיָם I., ישְׁבְּיִם; c שְׁבְּיִּר num. m. 1) two Gen.44,27; placed

either before or after the noun: two witnesses Num.17, 6; אילם שנים two rams Ex. 29, 1; frequently in the construct state: שני בנים two sons Gen. 10,25; שני לובין thy two breasts Cant 4,5; in combination with 'ten': שנים עשר or שני עשר twelve Gen.17,12; Ex. 28,21; with sf. שנינו both of us 1S.20.42, שׁנֵיכֶם both of you Gen. 27,45, שניהם both of them Gen.2, 25. - 2) a pair, couple Gen. 7, 2; שׁנַיִם עִצִים; by pairs v. 9 a couple of sticks 1K.17,12. - 3) double שָׁלֵם שָׁנֵים to restore double Ex. 22,3; פי שנים a) a double portion 2K.2,9. b) two parts Zch 13, 8.— Fer f. שַׁחַנִים (c. שַׁחָנִים a. שָׁחָנִים) see under שַּׁחַיֵּם.

ישְׁנִינְה (from שָׁבוֹן) f. sharp word, byword הָיָה לְּמָשֶׁל וְלִשְׁנִינָה to be a proverb and a byword 1K.9,7.

אָנִיר, ישָׁנִיר, pr. n. name of mount Hermon among the Amorites Deut. 3, 9; Ez. 27, 5; also of a part of Hermon Cant. 4,8.

Pi. it to inculcate, to teach diligently (Germ einschärfen) Deut. 6,7.

Hithp. הְשְׁתוֹנֵן to be pricked, wounded וְכַלְיוֹתֵי אָשְׁתוֹנְן and I was pricked in my reins Ps.73,21. בוש" (= Ch. יוש") to be drawn together (Kal not used).

Pi. Daw (fut. Daw!) to tighten, to gird 1K.18,46.

שׁנְעֵּר pr. n. Shinar, name of Babylonia in its widest extent Gen. 10,10; Is-11,11; Zch.5,11; Dan.1,2

ישׁנָה (= שׁנָה f. sleep Ps.132,4.

שְׁמָה (fut. שְׁמָה) to plunder, to rob, to spoil Ps.44,11; Hos 13,15; pt. שׁמָה , sf. שׁמָה his spoiler 18.14, 48; pt. pl. שׁמָר spoilers Jud.2,14, c. שׁמִר בַּהְרָתִי spoilers of my heritage Jer.50,11, sf. שׁמִר לוֹי our spoilers Is.17,14, שׁמִר thy spoilers Jer. 30, 16 (= שְׁמֵר יִּי שִׁמְרָ יִּי pt. p. שְׁמַר יִּי pt. p. שִׁמֹר וֹי spoiled Is 42,22.

Pi. שׁישָׁה for שׁישָׁה to plunder, to spoil ישִישָׁה and I have robbed their treasures Is.10, 13 (= שׁוֹמַתִי שׁוֹשְׁתִי).

בּישָׁ (בּישְׁיָלֵּה , pret. pl. sf. יְשׁׁחָה ; fut. סְבְּיִי , pl. יוֹשְׁיָל) to plunder, to rob, to spoil Ps.80,42; Jud.2,14.

Niph. בְשֵׁכוֹ (fut. שֵׁיֵי, pl. בְשֵׁכוֹ) to be plundered, spoiled Is 13,16.

עַם (pt. שַּׁבְעַת , לְּשׁׁםְע , שִּׁםְע ; pt. p שִׁבְעַר ; pt. p שִׁבְער ; f ישׁבְעָר (שְׁבּער ישׁבָע to split, to cleave שַּבְער שָּׁבְער שֶּׁבָע which is cleaving the cleft of the hoofs, i. e. which is cloven-footed Lev. 11.3; pt. p. f. בּבְּרָבְּר הַשְּׁבוּער ישׁבּער ישׁבּער ישׁבּער ישׁבּער בּבּער הַשְּׁבוּער בּשְׁבוּער בּבּער הַשְּׁבוּער בּבּער הַשְּׁבוּער בּבּער הַשְּׁבוּער הַשְּבוּער הַשְּׁבוּער הַשְּבוּער הַבּיבְּער הַשְּבוּער הַבּבּער הַבּיבּער הַשְּבוּער הַבּבּער הַבּיבּער הַבּבּיבְּער הַיִּיבְּער הַשְּבוּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּער הַבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּבּע הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבּע הַבּבּער הַבּבּבּע הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּער הַבּבּבּע הַבּבּער הַבּבּבּע הַבּבּע הַבּבּבּע הַבּבּבּע הַבּבּבּער הַבּבּבּער הַבּבּבע הַבּבּב

Pi VDW (fut. VDW); inf VDW) 1) to cleave, to split Lev 1,17 — 2) to rend, to tear Jud 14,6.— 3) to check, to restrain (prop. to tear away) 1S.24,7.

אַסַעָּי m. cleft אַסַעָּי הַשְׁסַשׁ cleaving the cleft, i. e. cloven-footed Lev. 11,3.

קַבְשָׁ (akin to צַבְשָׁ) only Pi. אָבָּטָּ (fut אְבָשַׁיִ) to cut in pieces 18. 15,33.

קשָר וֹ (fut. שְׁעָר , ap. שְׁעָר; imp. אַיָּער, pl. יְשִׁעָר) to look about, to turn ישִׁער (שְׁעִן מִשְׁעִן they look about, but there is none to help 2S.22.42; אַל הַאָר אָר (שִׁר אָר to look upon, to have respect to Gen.4.4; with אָ סר בי נו to look to, to turn to Is.17.7 a. 8; בּי שְׁעָר בָּר spect to, to regard Ex.5.9; Ps.119, 117; with מְן סר בְּיִער בָּר בַּר נוסף to look away from, to let alone Is.22.4; Jb.7.19; 14.6.

Hiph. הָשְׁעָר (imp. שַׁרָ הַ for הַשְּעָר for הַשְּעָ הַ לְּנָע מְעָנְי for הַשְּע הְעָנְי for to look away from me, i. e. let me alone Ps.39,14; tr. עַיְנִי הָשַע turn away their eyes Is.6,10 (others: shut their eyes, from שְּעָה II.).

to be closed, dim, blind יְשְׁעָה II. (בְּשְׁעָה II. (בְּשְׁעָה וּ וּ וְשְׁעָה וּ וּ וְשְׁעָה וּ וְיִים וּ וְשְׁעִה וּ וְיִים נִילֹא הִשְּׁעִינָה שִינִי the eyes of them that see, shall not be dim Is.32,3.

קּעָהָא (def. שְׁעָהָא , שֵׁעָהָא) f. a moment, a while (prop. a gfance, a look; comp. Heb. שְׁעָה to look) אָשָה הְדָא for a while Dan. 4, 16; אַבָּה שִׁעִה בַּה שֵׁעִה בַּה שֵׁעִה בַּה שֵׁעִה זֹם in the same moment, immediately 3.6; 4.30.

in Ar. to stamp, to tramp, whence the next word.

קּיְעְיֵי (c. הְטֵעִיֵּי) f, a stamping, tramping Jer. 47,3.

וֹנְינֵי m. cloth mixed of wool and linen, linsey-woolsey Lev. 19,19; Deut. 22, 11 (word of Egyptian origin).

עִּעִיר II. (from שְׁעֵר 1) m. only pl. שְׁעִירִים showers Deut.32,2.

שָּעִירֶת (c. שְׁעִירֶת (f. 1) goat שְׁעִירְת a she goat Lev. 5, 6 (see אַיִּים I. 2).— 2) pr. n. a place in the mountains of Ephraim, with הוא לום Jud.3,26.

שעל acc. Ges. prob. to burrow, to make hollow, whence מְשֶׁעָל path, path, שׁנְעָל fox, jackal (prop. burrower), and the next word.

ישַׁעֵל (sf. יִשְׁעָל) m. the hollow of the hand, the palm, handful Is.

40,12; pl. שְׁעֵלִים handfuls 1K. 20, 10; pl. c. שַׁעֵלִי שְׁעֹרִים handfuls of barley Ez.13,19.

ת שׁעַלְבִים pr. n. a city in Dan Jud.1,35; Jos. 19, 42; gent. שׁעַלְבִים 28.23,32.

שׁעֵּרִים pr. n. a district in Benjamin 18.9,4 (see שׁעֵּרִים pr. n. 2).

נַצְשָׁ to stay, to rest (Kal not used).

עשעי I. to be joyful (Kal not used).

Pi. redupl. יְשַׁצְשִׁע (fut. עַשַּׁצְשִׁעוּ pl. אָיִשְׁעָשׁוּ) זי tr. to delight pl. פּיִי אָי (יִשְׁעִשׁעוּ בַּבְּשִי thy comforts shall delight my soul Ps. 94,19. — 2) intr. to be delighted, to amuse oneself, to play יוֹבָע and the suckling shall play Is.11,8; זי ווֹבָּעָר שִׁנְשִׁעְהוּ זִּבְּעַר נֹבְּעִי וֹנִינְרָ שִׁנְשִׁעְהוּ זֹבְּעָר נֹבְּעִי וֹנִינְרָ בַּעִּעִי זְיִנְיִ וּעִי בְּעַר שִׁנְיִבְּיִנְ זִּיִּ וֹנְרִינְרְ שִׁנְשִׁעְהִי I take delight in thy Law Ps.119.70.

Pu. redupt עליבָי to be comforted, caressed, dandled עַל־בִּרְבֵּיִם עַל־בִּרְבַיִּם ye shall be caressed upon the knees Is.66,10.

Hithp. יְשִׁתַעשֵׁע (fut. יְשִׁתַעשֵׁע,

to delight, to take delight קּחְקּטִיךּ זְּשְׁתַּאֲשָׁעְ I will delight in thy statutes Ps.119,16.

עַעָּי II. (בּקשָׁ II; imp. שְׁשָׁ) to look, to gaze, to stare Is.29,9.

Hithp. הַשְּׁתַשְׁעֵשׁ to stay a while (comp. Ch. בְּשְׁתָּ while, moment; prop. look, glance) הַּהְמַהְהוּ וֹחְמָהוּ tarry and wonder, stay and stare Is. 29, 9.

קשש pr. n. m. 1 Chr. 2, 47.

ליש" to bind (Ar. to collect); fig to think (comp. בשית to bind, to think)

קּעָתָּ (only pl. שְׁעָהָּים, sf שְׁעָהַּים) m. imagination, thought Jb. 4,13; 20,2.

ער (תער I. 1) to be cleft, open (Ar. איני אואר), whence שוֹעִר gate, שוֹעִר porter.— 2) to estimate (Ar. to fix a price) פַּמוֹּ שָּׁעַר בָּנַבְּשׁוֹ בֶּן־הוֹא as he estimateth (i. e. thinketh) within himself, so is he Pr.23,7.

ישָּׁעֵר II. (בְּשָעֵר) to shudder, whence שׁעָר a. אַערוּרָה.

Niph. נְשִׁעֵּר to storm, to be tempestuous Ps.50,3

Pi שֵּעֵר (fut. יַשַּׁעֵר) to whirl away, to sweep away Jb.27,21

Hithp. הְשְׁתְּעֵר (fut, יַשְּׁהָעֵר) to rush on (נְשֶׁהָעֵר against) Dan 11,40.

שַׁעַרִים , c. שַׁעַרִים , sf. שְעַרִים m. (once f. Is.14,31) 1) gate, entrance Jud.16,3; 9,40; 5,8; 1S.17,52; Deut. 12, 15; the gate of the city was the market-place, the forum 2K. 7,1, the place of meetings Gen. 34,20, and the place where trials were held Deut.17,5; hence שַׁעַר frequently for city 15,7, or tribunal Am. 5,12; שַער עם the concourse of the people R.3,11; Ob. 13; שׁערי ארץ the gates of ■ land, i e. the entrance of it Neh.3,13; the gates of the rivers, i. e. the sluices 2,7; fig. the gate of heaven Gen.28,17; שַׁעַרֵי שָׁאוֹל the gates of the grave Is. 38,10. - Of the gates of Jerusalem: שַׁעַר הַעַיִן the fountain-gate (so called from the fountain שַׁלָּבוֹ (אַלְּבוֹ Neh.2,14 (שִׁלְבוֹ the water-gate 3,26; הַחַרָסוּת שַׁעֵּי הַחַרָסוּת the pottery-gate Jer. 19,2; שַׁעֵּר שַער Neh.2,13, contracted שַער לשער הפנה 3,13; השפת the cornergate 2K. 14,13, also שַׁעֵר הַפָּנִים Zch.14,10 and שַעַר הַפּנָה 2Chr.25, 23; שַׁעַר בִּנְיָמִין the gate of Benjamin Jer 38,7; שַער הַנֵּיא the valley-gate Neh.2,13; שער הדנים the fish-gate Neh.3,3; שַׁעַר הַוִשְנָה the old gate v, 6 = שַׁעֵר רַרְאשׁוֹן the first gate Zch.14,10; שַׁעֵר רַצאון the sheep-gate Neh.3,1, and other gates

עַרְים II. (from שְעֵרְים I 2; pl. שְׁעֵרְים) m measure מָאָה שְּעָרִים a hundredfold Gen.26,12.

ער (from אַעַר II) adj. horrid, detestable, vile; only pl. בּתְאָנִים like the detestable figs Jer.29,17.

עַר (from שָׁעֵר) m. 1) shuddering, fright שָּעֵר שְׁעֵר they shall be sore afraid Ez 27,35; אַחַוֹּ שִּער שַׁעַר to be seized with shuddering Jb.18, 20.— 2) storm שַּעֵר בְּעָב a destroying storm Is.28,2.— 3) = שִּעָר אַער hair Is.7,20.

שְׁעֶר (e. שְׁעֵר , Is.7,20 שְׁעֵר ; sf. יִשְׁעָר , שְּעֵר) m. hair (single and coll) Lev.13,3; Num.6,5; אַבֶּרֶת a hairy garment, i. e. a fur cloak Gen. 25,25; Zch.13,4; בַּעַל ; one clad in a hairy garment 2K.1,8.

שער Ch. m. hair Dan.7,9.

יַּעְרָה (= מְעָרָה) f. storm, tempest Neh.1.3; Jb.9.17

שְׁעְרָה (בּשְׁעָרָה ; c. שַׁעֵרָה , sf. שֵׁעָרָה ; שֵּעָרָה) שִּעָרָה ; שֵּעָרָה) f. hair 1S. 14,45; 1K.1, 52; Ps.40,13; of a good marksman: קַרֵע אָל־הַשַּעַרָה to sling at a hair (i. e. at a hair-breadth) Jud.20,16.

שְׁעְרָים (from שְׁעָרָים 4; pl. שְׁעָרָים) f barley Ex.9,31; Jo.1,11; דֹמֶר שְּׁעָרִים hemor of barley Lev.27,16; קְצָיר parley harvest R.1,22. ק (from אַעַרוּרָיָה a. שְׁעַרוּרָיָה (from אַעַרוּרָה II) f. horrible thing Jer. 5, 30; Hos. 6, 10

שעריה pr. n. m. 1Chr.8,38.

שׁעֵרֵים pr n. a city in Judah Jos. 15,36.

שערים pr. n. m. 1Chr.24,8.

רְבְּיִישְׁיִשְׁיִי pr n. a Persian eunuch Est.2,14.

ישַׁעשׁעִי (from עשׁעָשׁוּע, sf. ; only pl. (שַׁעַשִּׁעִי sf. ; only pl. הַלָּד שַׁעֲשׁוּעִים spleasant child Jer.31.19; שַׁעָשִׁעַ his pleasant plant Is 5.7

רְבָּשְׁ (= Ch. אַבְּשָׁ to file) to rub off, to make bare (Kal not used).

Niph. לְּשְׁבָּה to be bald, bare; pt. bare mountain Is. 13, 2 (Eng. Bible acc. old interpreters: high mountain).

Pu. אַבְּע to be bared יַשְׁבָּע וּשְׁבָּע וּשְׁבָּע מֹתְניוֹ and his bones that were not seen are bared Jb. 33, 21 (so Vulg.; Eng. Bible acc. Rashi: אַבּע stick out; Kimchi and others: are crushed; comp. אָשׁר.

קּפְתִים (c. חַפְּתְּ, אַרָּ יִ, אַרָּתִים , שְּבְּתִים , אַבְּתִּים , שִּבְּתִים , וֹן וֹשִּבְּתִים , lip Ps. 22, 8; Is. 6, 7; of the lips as organ of speech: שְּבְּתִיים בְּתַח שְּבְּתִיים to open the lips, i. c. to begin to speak Jb.11.5; fig. tongue, language: בְּתִוּיְה בְּתִּיְיִם a pure language Zph.3.9; שִּבְּת בְּתִים the lip of truth, i. e. words of

truth Pr.12,19; חַלְקוֹת smooth lips, i e. flattering words Ps.12,4. בוּר שִּבְּרוֹן talk of the lips, i e. vain talk Pr.14,23; בוֹיִ שִּבְּרוֹן a prating fool Pr. 10,8; בְּיִלְיִ שְּבְּרוֹן of obecure speech Is 33.9 (see בְּיִבְיִ בְּיִר שִׁבְּרוֹן – 2) edge, brim (of a cup) 1K.7,26; of a garment: border, binding Ex.28, 32; of a river: bank Ex. 2, 3; of the sea: shore 14,30.

ישׁפּי pr n. m. Gen 36,23 = ישׁפּי 1Chr. 1,40

ישְׁפּוֹמִים (pl. שְׁפּוֹמִים) m. judgment, punishment 2Chr.20,9; Ez 23,10

אַבּוֹבְּי pr. n a son of Benjamin Num.26,39.

ן אַבּוֹבְּיִלְּיִי pr. n. m. 1Chr.8,5.

משל (akin to אַבְּסְ I.) to join, to attach, whence אַבְּסְהְ household, אַבְּחָה handmaid

אם (בּחַבְּסְ I.) to adhere (of a growth); only Pi. אַבּשְׁ to cover with leprosy ls.3,17 (comp בּחַבְּבָּט).

קּבְּתְּיׁתְ (from הַשְּעֵּי , sf. יְשְבְּתְּיִתְ , sf. יְשְבְּתְּיִתְ ; אַנְ הְיֹתְ , f. prop. one attached to a household, hence: handmaid, maid servant Gen.16,1; 12,16.

מַשְׁלֵּ (fut. בּשִּׁשִׁין; pt. בְּשִּׁשׁיּל, בְּשִּׁשִּׁין; pt. בְּשִּׁשִּׁין, בּי בְּשִּׁשִּׁין; imp. בּשִּׁשׁין, בּשְׁשִּין, הַשְּׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְּׁשִׁין, בּשְׁשִּין, בּשְׁשִּׁין, בּשְּׁשִׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִּׁין, בּשְּׁשִׁין, בּשְׁשִּין, בּשְׁשִּׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁשִׁין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיִּין, בּשְׁיין, בּשְׁייוּין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁייין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁייין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁיין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְּייין, בּשְׁייִין, בּשְׁייִין, בּשְׁייין, בּשְׁייִין, בּייִיין, בּייִיין, בּייִין, בּייִּיין, בּייִּייִין, בּייִּייִין, בּייִּייִין, בּייִּייִין, בּייִּייים, בּייִייים, בּייִּייים, בּייִיים, בּייִייים, בּייייִיים, בּייייים, בּיייים, בּייִּיים, בּיייים, בּיייים, בּייִּייים, בּיייִּייִיים, בּיי

Niph. שַשְּיֹן (fut. שַשְּיֵן; inf. שַּשָּיֵן; inf. שַּיָּשָּין) 1) to be judged Ps. 9, 20; 109,7.— 2) to go to law, to plead (בּיָר, הַאָּר, הַאָּ with) Jo.4,2, Ez.17, 20; 18 12,7, Jer 2,35.— See also בּיִשִּים.

ם יַּיֶּי Ch (pt. בְּשָׁי, pl. יְשָׁפְּשִׁי) to judge Ezr.7,25.

13.5; 1K 19.16, etc.

బస్స్లు (only pl దార్గాన్లు) m. judgment, punishment Ez 5,10.

קרים מינים אינים אינים

יְשָׁפְּי (from יְשָׁפְּי ; שְׁפּר יְּי נְּיְפְּי ; pl. שְׁפְּי , שְׁפְּי (from יִשְׁפִּי ; pl. יְשְׁפִּי , שׁפּר m. bare height, naked hill (others simply: high place, hill) יְשָׁפִּי and he went to a bare height Num.23,3; יְשָׁפִּי the bare heights in the desert Jer.4,

11, ישָׁבְּיִים upon the bare heights Is.41,18.— שָׁבֶּי acc. Targ.: alone; Vulg.: hurriedly.

בים pr. n. m. 1Chr.7,12.

ຖືວ`ວີພູ່ (from ໆວະ) m. cerastes, horned serpent Gen 49,17.

יְּבֶּירְ pr. n. a city on mount Ephraim Mic 1,11 (prob = יֶּבָּירְ Jud. 10,1)

רְבְּיִר Ch. adj. beautiful, fair Dan. 4,9.

קבעי (fut קשפין ; pt. קשפין ; pt. p. ישפון ; ישפון and inf. שפון , שפון , 7720 ; inf. sf. 7250 Ez.9,8) 1) to pour, to pour out, to shed, to spill בים קבש to pour out water Am.5,8; בַן לָם to shed blood Gen.9,6; fig. לב to pour out the soul, the heart 1S. 1, 15; Lam.2,19; 학학 기호학 to pour out נשפה בוו על־ :Ps.102,1 שפה בוו to pour contempt upon Jb 12,21; to pour out wrath Ps. 79.6, of the infusion of God's spirit: to pour out his spirit שַבַּהְ רוּחוּ עֵל upon Jo 3,1; שַּבַּך מִינִים to shed out the bowels (by ripping the belly) 2S.20,10.- 2) to throw or cast out (as dust) Lev.14,41; 720 דברם to cast up a mound Ez.4,2.

Nuph. אַשְּבוּ (fut אַשָּהַ: mf. אַשָּהַ) 1) to be poured out, shed Gen.9.6 (of blood), fig. of a person in a faint condition: בְּעַבְּיִנְּיִ בְּעֵים I am poured out like water Ps. 22, 15. – 2) to be poured out in

profusion, to be lavished (of lewdness) Ez 16,36.

Pu. שְּבֵּל to be poured out, shed (of blood) Num 35,33, fig. שִּבְּכוּ my steps had been poured out, i. e. had slipped Ps.73,2.

Huthp. אָשְׁמָשְׁהָ (fut אַבּשִּיְיִ) to be poured out, scattered Lam. 4, 1; אָבְּשִּבְּן מוּ pouring oneself out, expiring Lam.2,12 b) pouring oneself out in complaints (Stb.: fainting) Jb 30,16.

place of pouring out Lev.

ה בְּבְּיֵלְ f. urethra Deut.23,2 (Eng. Bible: privy member).

1) to be or become low Is 32,19; of the voice Ec. 12,4.— 2) to be brought down, to be made low Is.29,4, fig. of haughtiness Is.2,17.

ל (c שְׁבְּלִים, pl שְׁבָּלִים; f. שְׁבָּלִים, ישְׁבָּלִים, c. שְׁבָּלִים) adj. low Ez 17,24; אַבָּלִים of low stature v. 6; fig. base

v. 14; Mal.2,9; תַּלְּ רְצָּׁהְ humble in spirit Is.57,15.— אַפָּלָּ Ez. 21, 31 for שַׁפָּלי.

לַבְּעָי Ch. adj low, base Dan.4,14

אָבֶּלְנָּוּ (sf. יְשָׁבְּלְנָּוּ) f. lowness, low state Ps.136,23; Ec.10,6.

לְּבְּלְּהְ f. low land or plain Jos.11, 16; Ob.19 (name of the maritime district of Palestine from Joppa to Gaza).

לְּהֵי f. lowness, low place בַּשִּבְּלְה the city shall be low in ■ low place Is.32,19.

שְׁבְּלֹּוּת יְבִים f. letting down שְׁבְּלֹוּת יְבִים the letting down of the hands, i. e. idleness Ec. 10,8.

בַּבְּשַׁ pr. n. m. 1Chr.5,12.

ປັງຫຼື pr. n. a place in the east of Judah Num.34,10, prob. = ກ່າວອຸຫຼຸ 18.30,28; gent. ່າວອຸຫຼຸ 1Chr.27,27.

בּקְּמִי (from שְׁבְּמִי ; sf. שְׁבְּמי) m mustache עשְׁה שִּׁבְּמוֹ to trim his mustache 2S.19,25; בַּלְרַשְּׁבְּתוֹ to cover the mustache (a sign of mourning) Lev. 13,45; Ez. 24, 17; Mic.7,3.

| DW (= | DY) to hide, to cover, whence the next word.

עָּבְּוֹ (pl. שְׁבַּנְים) m. rabbit, cony Lev.11,4; Deut.14,7; Ps.104,18.

קַבּן (בּוְבָּף) to hide, to treasure; pt. p. אַבּרן as n. something hidden, treasure; pl. c. די מוני חול treasures hidden in the sand Deut. 33,19.

ybu in Syr. to overflow, whence the next two words.

ນຸລຸນ m. abundance, wealth Deut. 33,19.

שְׁבְּעָה (c. שִׁבְּעָה f. 1) abundance, multitude Is.60,6; Jb 22,11.— 2) multitude of people, company 2K.9.17.

שַׁבְּעִי pr. n. m. 1Chr.4,37

קב" acc. Fuerst = אש to wound, whence אָבּיבוֹן horned serpent (perhaps the root is onomatopoeic, signifying: to hiss).

אָבָּעָ I. (= אָבַּסְ; fut. אָבּעָיִי) to strike, to clap בוּבַּס אַבְּיַיּ to clap the hands (as a mark of distike) Jb. 27,23

Hiph. רְשִׁפִּיק (fut. קשׁפִּיק) to strike hands, to make בּ covenant בְּיַלְיֵנ יִשְׁפִיקוּ they strike hands with the children of strangers Is. 2,6 (Eng. Bible יַשְּׁפִיקוֹ they please themselves, from בַּשָּׁבּי II.).

קַבְּק II. (= pad II.; fut. קשׁבִּין) to suffice 1K.20.10.

קבּילֶ (from מְשַּבֶּע I.) m. stroke, chastisement (others: sufficiency, from מְשַׁבְּע II.) אַ פּרְיִמִיתְּדְּ בְּשְׁבָּע lest he take thee away with his stroke Jb.36,18 (others: lest thou be enticed by sufficiency).

ר (בּיבָּייִ (בּיבָּייִ) 1) to be fair, goodly, pleasant, agreeable Ps.16, 6.— ל) to have a bright sound, whence שִׁינֹי trumpet.

רַשְׁלֵּי Ch. (fut. בְּשִׁייִן) to be accept.

able, to please Dan. 3, 32; 4, 24. אַבֶּר י שֶׁבֶּר 1) m. beauty אָמְרֵי שֶׁבָּר beautiful words Gen. 49,21.— 2) pr n. a mountain in the Arabian desert Num. 33.23.

לַרְנּחוֹ שְׁמָרֵם שִּפְּרָה beauty, i. e. are beautiful Jb.26, 13 (acc. some = שְׁפַרְ Pi. of שְׁפֵּרָ he beautified, adorned).

יַבְּבְיר (from שְׁבָּרִי m. adornment (Targ.: royal pavilion) Jer.43,10.

רְבְּרְבְּיְאָ Ch. m. the dawn (from אֲבְּרְבָּיִי) Dan.6,20

ישָׁבָּת (fut יְשָׁבּת הַחָּרי, imp. יְשָׁבָּת) to put, to set, to lay יְשָׁבָּת בּקוּת (set the pot 2K.4,38; Ez.24,3; בֹעבַר בְּעָוֹת thou layest me in the dust of death (the grave) Ps.22, 16; fig. יְלֵנוֹ לְנוֹי thou wilt set peace for us, i. e. give it to us Is.26.12.

ת (from אַבְּיֵי; only du. יְשָׁבְּיֵי (from אַבְּיִי; only du. מיִיבּבּיִי (m. 1) stall, fold Ps. 68, 14. — 2) hook, peg (for hanging up slaughtered animals) Ez.40,43.

קצש (= קבַּשְׁ) to overflow, whence the next word.

নুষ্টু (= নুষ্টু) m. overflowing, effusion নুষ্টু নুষ্টু in the overflowing of wrath is 54,8 (Targ.: in a little wrath; Vulg.: in a moment of wrath).

שָּׁק Ch. (= Heb. שְׁקּוֹהִי ; sf. שְׁקּוֹהִי) m. leg Dan.2,33.

קיש (from אָשׁי ; אַרָּ ; אַרָּ ; אַרָּ ; אַרָּ ; אַרָּ ; אַרָּ

במל (c. ישֵׁלְי, sf. ישֵׁלְי, m. 1) sack Gen.42.25 a. 35 (comp. Greek sakos, Lat. saccus, Eng sack) — 2) sack-cloth (coarse garment worm by mourners) Is.3,24; Jer.4,8; Jo. 1,13; Jb.16,15

ישָׁקר (fut. ישָׁקר , tr. ישָׁקר ; tr. ישָׁקר , tr. ישָׁקר , tr. ישִׁקר , tr. ישִׁקר ; tr. ישִּקר , tr. ישִׁקר , tr. ישִׁקר , tr. ישִׁקר , tr. ישִׁקר , tr. in the construct state without ישִׁקר , tr. in the construct state without ישִׁקר , tr. in the construct state without ישַׂקר , tr. in the construct state without ישִׁקר , tr. in the construct state without ישִׁקר , tr. in the construct state without ישִׁקר , tr. in the construct state without ישַׁקר , tr. in the construct state without ישַׁקר , tr. in the construct state without ישַּׁר , tr. in the construct state without ישֵּׁר , tr. in the construct state without in the const

Pu. אָשָׁיִּדְ (den. from אַיִּיּיִבְּיּ; pt. יְשִׁיּבְּוּ) to be almond-shaped Ex. 25.33.

קרים (from ישָׁקּרִים, pl. ישָׁקּרִים maprop. the waker, hence: 1) almondtree (so called because it blooms earlier than other trees) Jer.1,11; Ec.12.5.— 2) almond, almond-nut Gen.43,11; Num.17,23.

to bind; only Niph. לְשָׁבְּד to be bound Lam. 1,14 (Targ: aggravated; some manuscripts have קשָבן from לַשָּׁבָן).

ושקה to drink (Kal not used).

Niph. אַנְשָׁקְת Am. 8, 8 Ktib for נְשָׁקַע (see שָׁבַע).

Pu. שְׁלְּהוֹ (fut יְשֶׁקְהוֹ) to be moistened מחַ עַצְמוֹתְיוֹ וְשֶׂקְה the marrow of his bones is moistened,

i. e. sappy Jb.21,24 (Eng. Bible: his bones are moistened with marrow).

ישְׁקוֹי (= ישְׁקוֹי ; only pl. sf. ישָׁקוֹי m. drink Ps.102,10.

ליקריים (pl. שְׁקרִיים, sf. שֶׁקרִיי) m. 1) drink Hos.2,7. — 2) refreshing moisture Pr.3,8.

ליקיי a. יְשְקְצִים (pl. יְשְקְצִים, a. יְשְקְצִים, יּשְקְצִים, ישְקְצִים, m. abomination Nah 3, 6; Ez.20,8; as opprobrious designation of idols 1K 11,7 and of idolatrous worship Dan.9,27 (see

בּקְשׁי (fut. בּיְשִיי: pt. בּיְשׁי (fut. בּיְשִיי: pt. בּישׁי (fut. בּיִשְיי: pt. בּישׁי: 1) to rest, to be undisturbed Jer.30,10; Ps. 76,9; הְבְּיִהְיִהְיִהְ הִשְּׁיִיםְ בְּיִשְׁיִי נְיִבְּיִהְ the land rested from war Jos.11,23.—2) to remain still, inactive Is.62, 1; Ps.83,2.

Hiph. מַשְּקִים (fut. מַשְּקִים; mf. מַשְּקִים, מָשְּקִים) to give rest, to quiet Ps.94,13; אָרֶא אֶרֶשְׁ בְּשְּקִים אַרֶּשְּקִים אַרֶּשְּקִים אַרֶּשְּקִים אַרֶּשְּקִים אַרָּיִבְּיִי when he quieteth the earth Jb.37,17; מַשְּקִים to appease a strife Pr.15,18; intr. to be quiet Is.7,4; inf. בּישִּקִם

quietness Is.30,15; מַלְיֵת הַשְּׁלָת נוֹשׁ undisturbed ease Ez.16,49.

מכש m. rest, quiet 1Chr.22,8.

Niph. Tril to be weighed Jb.6, 24 Ezr.8,33.

אָבֶר (ה'בָּיבּ ; pl. יְּשָׁבֶּר , c. יִּשְׁבָּר , m. definite weight of silver or gold which served as a weight Jos.7,21 or coin Gen.23,15; 1Chr. 21,25; from the common shekel was distinguished שֵׁבֶר הַבְּרָ the sacred shekel, which had 20 בַּבְּר הַבְּר בָּבָר is often omitted, thus: שֵׁבֶר בָּבָר בָּבָר בָבָר בַבָּר בַבְּר בַבָּר בַבְּר בּבְּר בַבְּר בַבְיב בְּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְיב בּר בּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּבְיב בּר בּבְיב בּבְּר בּבְּר בּיבְיבְיב בּר בּבְּר בּבְיב בּבְיב בּבְר בבּבְר בבּבּר בבּבְר בבּבּר בבּבּר בבּבּר בבּבּר בבּבּר בבּבר בבּבּר בבּבּר בבּבר בבּבּר בבבר בבּבר בבּבר בבּבר בבבר בבר בבר בבר בבבר בבבר בבר בבבר בבר בברב בבר בבר

קְּמָים (only pl. שָׁקְמִים) f. sycamore-tree 1K.10,27; Is. 9,9; Am. 7, 14; only pl. sf. חַחָּהָם Ps.78,47.

עְבְשָׁי (fut. אַבְשִּיי) to sink down Am 9,5; fig. of a country Jer.51,64; of

fire: to burn down, to be quenched Num.11.2.

Niph. Viz to be sunk, to sink Am.8.8.

Hiph. רְשַׁקְישׁ (fut. יַשְׁקְשׁ 1) to cause to sink (of water) Ez. 32, 14.— 2) to press down Jb.40,25.

קער (from קער) f. hollow, sunken place Lev.14,37.

I. to look, to see (comp. Greek skopeo).

Niph. אָבְיָבְ (pt. אָבְיָבְ) to be seen, to look forth Jud.5,28; Pr. 7,6; Cant.6,10; fig. of justice Ps. 12, of evil Jer.6,1.

Hiph. לְשָׁקוֹף, (fut. יְשָׁקוֹף, ap. סְיִּבְּיִרְ) to look 2K.9,30 a. 32; Ps. 14,2; Gen.18,16.

איברים וו. (ב Ch. אַבְּיָּף) to lay beams, to join, whence אָבָּיָה, אָבֶּיָף; only pt. p. pl. אַבָּיָּף crossed bars, lattice-work 1K.7.4 (acc. older interpreters: windows, prospects, from אַבָּיָר אַבְּיָר אַבְּיָר וּאַבְיִר וּאַבְיִי וּאַבְיִים אַבְּיִר וּאַבְיִים אַבְּיִר וּאַבְיִים אַבְּיִים אַבְּיִב וּאַבְיִים וּאַבְיים וּאָבְיים וּאָבְיים וּאַבְּיִים וּאַבְיים וּאַבּיים וּאַבּיים וּאַבּיים וּאַבּיים וּאַבּיים וּאָבְיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָּבְיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאַבּיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָּבִיים וּאָּבְייִים וּאָבִיים וּאַבּיים וּאָבִיים וּאָבִיים וּאָּבְייִים וּאָבִיים וּיִים וּאָבִיים וּאָבִיים וּאָבְייִים וּאָבְייִים וּיִים וּאָבְייִים וּאָבִיים וּאָבִיים וּיִבּיים וּאָבִיים וּיִיבְייִים וּאָּבְייִים וּאָּבְייִים וּאָּבְייִים וּאָבְיים וּאָבְייִים וּאָּיִים וּאָּיִים וּאָּיים וּאָּיים וּאָבּיים וּייִים וּאָבְייִים וּאָבְייים וּאָּיים וּאָּיים וּאָבְייים וּאָבּיים וּאָבּיים וּאָבְייים וּאָּיים וּאָבְייים וּיּיבּיים וּייִיבְייִיים וּאָבְיייִיים וּייִיים וּייִיים וּאָייים וּאָיייים וּאָבְי

אָקֶרְ (יְשְׁקָרְ m. layer of beams קבְּעִים שְׁקָרְ made square with beams 1K.7,5 (others: were square in prospect).

to be abominable (Kal not used).

Pi. יְשָׁשִׁי (fut. יְשַׁשֵּי , inf. יְשָשֵי) to make abominable, to defile Lev.11,43.— 2) to abhor Deut.7, 26; Ps.22,25.

יה abomination, abominable thing Lev.7,21; Is.66,17.

שקץ see שקץ.

Hithp. ਸ਼ਾਸ਼ਤਾ to run along, to rattle through (of chariots) Nah.2.5.

ppw (acc. Ges. prob. = ppi) to strain or filter, hence: to be net-shaped, sieve-like (of coarse cloth).

קר (fut. ישָׁקר) to lie, to deal falsely (לְישָׁקר to, with) Gen.21,23.

Pi. אַקר (fut ישׁקר) to lie 1S. 15,29; with ב: to deal falsely with Lev.19,11; Ps.44,18.

שַׂקר (= Ch. פְבַרְ to wink (Kal not used).

Pi. אָקר to let wink; only pt. f. pl. מְשַׁקּרוֹת עִינֵים letting the eyes wink, ogling Is.3,16.

 thing לְחָשׁוּעָה נוֹסוּם לְחָשׁוּעָה vain is the horse for victory Ps.33,17; as adv. without cause Ps.38,20; 69,5; 119,78 a. 86; לְשֶׁקֶר in vain 1S. 25,21.

אָקֶרוֹת (from שְׁלָהְיּ ; pl. c. שְׁקָרוֹת as if from אָבֶרוֹן (matering-trough Gen.24,20; 30,38.

ער (from יְשֶׁרָל ; אָרָל , שְּרָל , אָרָל , שְּרָל , שְּרָל , יִשְׁרָל) איר . יִשְׁרָל) איר . יִשְׁרָל) איר . יישָר איר . יישָר ווא . יישָר ווא . יישָר ווא . יישָר בּשִּישְׁרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל יישְרָל ווא . יישְרַל ווא . יישְרַל ווא . יישְרָל ווא . יי

אָבְיֵי I. Ch. to loose, to unbind Dan. 5,16; pt. p. pl. יְבִין loosed, unbound 3,25.

Pa. ਨੇਜ਼ਲੂੰ (pt. ਨੇਜ਼ਲੂੰ) 1) to loose, to unravel (a knot) Dan. 5,12. — 2) to begin (prop. to open) Ezr. 5,2.

Ithp. אָשָׁרָא to be loosed Dan. 5, 6.

אַרָא II. a. שְׁרֵא Ch. (pt. שְׁרָא) to dwell, to abide Dan.2,22.

pr. n. 1) son of Sennache-

rib 2K. 19,37.— 2) an Israelite Zch.7,2.— See also גַּרְגַל שֵׁרָאָצֶר.

ערב (= אַרַב , שָׁרַב) to glow, to burn, whence the next word.

ייי, m. heat Is.49,10; hence: parched ground 35,7.

שרביה pr. n. m. Ezr.8,18.

ישַׁרְבִים (for אַבְּט = שַׁבְּים m. sceptre Est.4,11.

אַבְעָ (akin to אַבְּיי) to twist, to knot (Kal not used).

Pu. שׁרֵג (fut. ישׁרֵג) to be twisted together, interwoven Jb.40,17.

Hithp. הְשְׁתְרֵג (fut. ישִׁתְרֵג) to be interwoven Lam.1,14.

ערֶר (akin to מֵרֶר 1) to pierce (akin to מֵרֶר 1) whence אייניה.— 2) to weave together, to twist, whence קרָר (comp. Ch. אַרְרָף twisted work).— 3) to flee, to escape, to remain Jos 10,20.

דר twisted work, knit-work אַבְּרֵי הַשְּׁרָבּ זיָבְ the knit garments Ex. 31,10 (Eng. Bible acc. Sept.: garments of service).

m. stylus, pencil Is.44,13.

ישְׁרָה I. (= Ch. שְׁרָה I.) to let loose, to send forth; only fut. sf. ישָׁרָה he sendeth it forth Jb.37,3 (others: he directeth it, as if Pi. of ישָׁרָה).

Pi. שֵׁרָיתְהְ (תְּלֵּתְהְ אֵרִיתְהְ לְשׁרִיתְהְ (מּלֵיתְהְ לְשׁרִיתְהְ לִשׁוֹע I will release thee for good Jer.15, 11 (Kimchi acc. Targ. = שָּאַרִיתָהְ thy end; Vulg.: thy remnant).

ערה II. (בור שׁבֵר to connect, to fit together, whence מַבְר a. ישַׁרוּן.

אַרְיתְ (akin to שׁר II. and ישַׂרָים; 2 בְּיבִיי (מְּבִיים) בי to strive, to contend Gen.32,29.— 2) to rule, whence מְשְׁרָה dominion.

קיבה (pl. שְׁרִה, sf. שְׁרוֹת, f. princess, lady Jud. 5,29; 1K.11,3; Is. 59,23; fig. קרנות בַּמְּדִינוֹת princess among the provinces Lam.1,1.

קרה pr. n. Sarah, wife of Abraham Gen. 18,6, at first called ישֵרְי 11,29. (שֵׁרוֹת ישׁרְוֹה (from שׁרה II.; only pl. שֵׁרְוֹה f. chain, bracelet Is.3,19.

ארונ pr. n. m. Gen.11,20.

יברות pr. n. ■ place in Simeon Jos.19,6.

קרון (from שְׁרוֹן m. latchet, thong שְׁרוֹן a shoe-latchet Gen.14,23; Is 5,27.

שרק פפש שרוק.

מֹבְשׁ to cut, to make incisions Lev 21,5.

Niph. מְשָׁרֵט (fut. נְשָׁרֵט) to be cut, lacerated, hurt Zch.12,3.

מוֹכֶע m. cutting, incision Lev. 19,28.

קּיְבֶּעְ f. same as מֶּעֶבֶּע Lev.21,5. מיל pr. n. see בְּיִבְּעִי .

יברי pr n. m. Ezr.10,40.

ישר pr. n. wife of Abraham Gen. 11,29, afterwards called שָּרָה 17,15.

יְּבֶרְג (from יְבֶרְג ; pl. שְׂרִיג m. shoot, branch Gen.40,10; Jo.1,7.

קרידי (pl. שְּרִידִי , c. שְׁרִידִי m. 1) one escaped or left, one remaining קלים וְשְּרִיד one escaping or remaining Lam.2,25; עם שְרִידִי חָרֶב the people left of the sword Jer. 31,1.— 2) something left, remnant וּצִּין שְׁרִיד לְאָבְלוֹ (לְאָבְלוֹ there was nothing left of his meat Jb.20,21. שׁרִיה (from שׁרִיד (from שׁרִידֹר) שׁרָידי (from שׁרִידֹר)

קריה a שְּרָיִה pr. n 1) secretary of David 2S.8,17, for which אַשְּׁי (Kri אָשִׁי) 20, 25, אַשִּׁישׁ 1K. 4, 3, אַשִּׁישׁ 1Chr.18,16.— 2) father of Ezra Ezr.7,1, and several other persons.

Jb.41,18.

שִׁרִיוֹן see שִׁרִין , שִׁרִיוֹן.

קריק (from שָׁרִיק) adj. heckled; only f. pl. ישָריקית heckled flax Is.13.9

ישָׁרִיקָה (only pl. ישָׁרִיקָה) f. piping, whistling ישָׁרִיקוֹת יִעְדָרִים pipings (of the shepherds) for the flocks Jud.5,16; fig. hissing, scorn ישִׂרִיקוֹת perpetual hissing Jer.18,16.

m. sinew, muscle; only pl. c. יְשְׁרִיר בְּמְנוֹ the muscles of his belly Jb.40,16.

קירות (from שִׁרִירוּת שִׁרָּר / f. firmness, hardness יְרִירוּת לֵב hardness of heart, stubbornness, caprice Deut. 29,18; Jer.7,24; Ps.81,13.

שׁרִית see שׁרִית.

ישֶׁר (akin to שֵׁרֵלְ) to twist, to knot (Kal not used).

Pi. אָרָה (pt. אָרָה) to cross, to traverse; pt. f. בָּכְרָה בַּלְּה מְשְׁרֶבְּה a swift dromedary traversing her ways Jer.2,23.

אַרְמָה Ktib Jer. 31,39 for שָׁרְמָה , which see.

ישֵׂרְכִּים pr. n. chief eunuch of Nebuchadnezzar Jer.39,3.

דַיַּ to extend, to have a lengthened limb; pt. p. אַרְעָּ having a lengthened limb Lev.21,18; 22,23.

Hithp. אַרָאָדָיִ to stretch one-

self out Is.28,20.

קיבור (= קשׁנְעָפַי ; only pl. sf. שֵׁרְעַבּ) m. thought Ps.94,19; 139,23.

קשַשְׁ I. (fut. קֹשִׁי:, pt. קישׁ; inf.

קיף, אָר שִׁרְפּ, אָר (שִׁרְפּוּ) 1) to burn Lev.8,17; Jos 11.6; יְיִ בְּהַרְּ שִּרְבָּּה לַיִּ לְּבִּיר לְיִּ בְּהַר לְיִבְּיר לִי בְּרִי לִּבְּיר לִי בְּרִי לִּבְּיר לִי בְּרִי לִּבְּיר לִי בְּרִי לִבְּיר לִבְיר לִבְּיר לְבִּיר לִבְּיר לְבִּיר לְבִּיר לִבְּיר לִבְּיר לְבִּיר לִבְּיר לִבְּיר לִבְּיר לְבִּיר לְבִּיי לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְיבְּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְייי בְּייי לְבִּיי לְייי לְבְּיי לְּבְייי לְבְּיי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבִּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְּבְּיי לְּבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְּבְּייי לְבְּייי לְבְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיי

Niph. לְשָׂרֵף (fut. קְשָׁרֵף) to be burnt Lev.6,23.

Pu. קבש to be burnt Lev.10,16.
קשר II. (= Ar קשי) to be high,
noble, whence קבש 2.

אירפה (פּרבּת f. 1) a burning Num.19,6; שְׁרְפָּה יָּר to make a burning for, i.e. to burn odors in honor of one's death 2Chr.21, 19.— 2) a fire, a burning Am.4, 11; ישׁרִפָּה יִר שׁרִבּּן מֹם a burnt mountain, i.e. an extinct volcano Jer.51,25.

ישָרץ (fut. ישָרץ: pt. ישרץ; imp. pl. ארץ ושָרץ; imp. pl. ארץ ושרץ (שראי ישרץ) וישרץ ושרץ (שראי to stir, to move, to creep הארץ בייבור שראי לייבור לייבור שראי לייבור לייבור שראי לייבור שראי שרייבור שראי לייבור שראי שרייבור שראי שרייבור שראי שרייבור שראי שרייבור שראי שרייבור שראי בייבור שראי שרייבור שראי בייבור שראי שרייבור שראי בייבור בייבור שראי בייבור בייבור

ליבוץ בּאָבֶץ bring forth abundantly (swarm ye) upon the earth 9,7.

m. coll. creeping things, reptiles Gen 7,21; שֵׁרֶץ animals that move in the water Lev.11,10; שָׁרֵץ בָּעִיךְ שָׁרִץ בָעִיךְ שָׁרִץ בָעִיךְ שָׁרִץ בָעִיךְ

שָׁרַק (fut. יַשְׁרֹק) 1) to whistle Is. 7,18; Zeh 10,8 — 2) to hiss, to mock (ב" at) Ez.27,36; Zph.2,15.

ז שרק I to comb, to heckle (flax), whence שָׁרִיק.

שׁרק II to be reddish, whence the following four words.

שְׁרֹק (pl. שְׁרָקִים) adj. red-brown (of horses) Zch.1.8.

שְׁרֹק (pl. שְׁרֹק) m. vine (especially one bearing red grapes) Is.

שוֹרָק, שוֹרֶק m 1) red vine (producing the choicest wine) Is.5,2:

Jer.2,21.— 2) pr. n. a valley between אַיִּיּקְלוֹן and אַיַּיּקְלוֹן Jud.16,4.

שֹרֶקה f. red vine (others: vinebranch, vine-stock) Gen.49,11.

ישרקה (from ישרקה) f. hissing, seorn Jer. 19.8.

עבר (akin to אָבר) עבר (אָבר) איי (akin to make firm, whence אָשִריר, שִּרִר, שִּרָר, אַר, אַבר, אַבר

יַשְׁרֵר (fut. יְשׁרָ; pt. שֵׁרֵר) to rule, to govern Is.32,1; Est.1,22.

Hithp. הְשְׁתָּרֵר to make oneself

a ruler (על over) Num.16,13.

שַׁרַשְׁ (acc. Ges. = מְיַבְשְׁ) prop. to creep, whence שְׁהֶשׁ a root (as creeping).

Pi. I. שֵׁתֵשׁ (fut. לְשָׁרֵשׁ) to root out Jb.31.12; fig. of man: ישׁרָשִׁךְ and he will root thee out Ps.57,7.

Pi. II. שׁרֵשׁ to take root Is.40,24.

Pu. שֹרֵשׁ (pl. שֹרָשׁ) 1) to be rooted Jer 12,2.— 2) to be rooted out Jb.31.8.

Hiph לְיִבְירָ (fut. ap. לְיַבְרָשׁ; pt. מְשְׁרָישׁ) to take root Is.27,6; Jb. 5, 3; שׁרָשׁ שׁרָשׁ to strike a root Ps.80,10.

שׁרִשׁׁ (sf. שְׁרִשִּׁ , שִׁרְשׁׁ , שַּׁרָשָׁ ; pl. שָׁרָשִׁים, c. שָׁרָשִׁי, sf. שָׁרָשִׁים, ישרשיר (שרשיר) m. 1) root Jb.14,8; Jer. 17,8; דְּבָה שֹׁרָשׁ to strike roots Hos.14,6; שׁרֵשׁ דָבָר the root of a thing, i. e. the ground or cause of it Jb. 19,28.- 2) root, origin, descent Is.11,10; מָנִי אָפַרֵיִם שַׁרִשָּׁם they whose root (i. e. descent) is out of Ephraim were against Amalek Jud. 5,14 - 3) bottom, lowest part, foot, hence: the soles of the feet שַׁרִשִׁי רַגְּלַיָם Jb.13,27; שרש דָרִים the foot of mountains 28,9; שַׁרִשִׁי הַנָּם the bottom of the sea 36,30.

ンラン pr. n. m. 1Chr.7,16.

יַּיְרְשֵׁי Ch. (pl. sf. שָׁרְשִׁי) m. root Dan.4,12. יַשְׁרְשָׁר (= שְׁרְשִׁיּל; pl. c. שַׁרְשָׁר) f. chain Ex.28.22.

שרשי Ch. a rooting out Ezr. 7, 26 (Kri).

ישַרְשְׁרָשׁ (redupl. from אַבְשְׁי, pl. c. בְּישְׁרָשׁׁ) f. chain Ex.28,14.

אַר (acc. Stb. akin to אַר I.) to look after (Kal not used).

Pi אָרָה (fut. אָרָי: pt. אָרָה , pt. אָרָה , c. קּיבְּרָה , pt. מְשָׁרְת , c. מְשָּׁרְת ; מְשָּׁרְת , c. מְשָּׁרְת ; מִשְּׁרְת , c. מְשָּׁרְת ; מִשְּׁרְת , c. מְשָּׁרְת ; מִשְּׁרְת וּשׁׁרְת , c. מְשָּׁרְת וּשׁׁרְת , c. מְשָּׁרְת וּשׁרָת ; מִשְּׁרְת בּקוּש to minister in the sanctuary Ez 44,27; pt. אַרָּת בַּקוּש he that ministers, a minister 2S. 13, 17; f. מְשָׁרָת (for מְשָׁרָת) she who ministers, a ministress 1K. 1,15; of priests: מְשִׁרְת וּשְׁרָת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִׁרְת וּשִּׁרְת וּשִׁרְת וּשְׁרָת וּשְׁרְת וּשְׁרָת וּשְׁרָת וּשְׁרְת וְשְׁרְת וּשְׁרְת וּשְׁרְת וּשְׁרְת וּשְׁרְת וְיִים מִּבְּת וְיִים וְּשְׁרְת וְיִים וְיִים וְּתְּיִים וְיִים וְּתְּיִים וְיִים וְּתְּיִים וְיִים וְּתְּיִים וְיִים וְּתְּיִים וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וּת וּשְׁרְת וְיִים וּת וְיִים וּת וְיִים וּת וּשְׁרְת וְיִים וּת וְיִים וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וּת וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וּשְׁרְיִים וּיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וּשְׁיִים וּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וּשְׁיִים וּיִים וּיִים וּשְׁיִים וּיִים וּיִים וְיִים וְיִים וּיִים וּיִים וּיִים וְיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וְיִים וְיִים וּשְׁיִים וּשְׁים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִים וְיִים וּיִים וְיִיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִים וּשִייִים וְיִישְׁיִיְיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּיִים וּיִישְׁיִים וּשְּי

ישָׁרָת m. service, ministry בָּלֵי הַשָּׁרָת vessels of the service Num 4,12.

ישׁש") ק. and שָּשֶּה m. (c. שִּשֶּׁשׁ) ק. and מְשָּשֶּׁת m. (c. מְשָּׁשֵׁר) num. six Gen. 7, 6; Ez. 40,16; Pr.6,16; Lev.12,5; שָּשְׁר מָשָּׁבָּת ה. מִשְׁשְׁרָה f. sixteen Gen. 46, 18; Num. 31,40

עשׁיֵּע m. 1) = עשׁיַּע white marble Cant 5, 15; Est 1,6 — 2) byssus (fine white Egyptian linen) Gen. 41,42; Pr.31,22; עַשְּיַע twisted linen Ex.26,1.

אַשְּׁשְׁ only Pi. אַשְּׁשָׁ to lead; sf קּישָׁאַתִּין and I will lead thee Ez 39,2 (acc. Targ.: lead thee astray).

בצר איני מייני pr. n. surname of Zerubbabel at the Persian court Ezr.1,8. איני (den. from משָּה six) only Pi. משָּה נְשִׁיהָם to give a sixth part וְשִׁשׁרִים and ye shall give the sixth part of an ephah from an homer of barley Ez 45,13.

निष्ण see निष्ण Pi.

קְשֵׁשְׁ (c. אְשׁשְׁי) m. joy Jer.7,34; Ps. 119,111; אֲשֶׁ מוֹן oil of joy, i. e. oil used for anointing on solemn occassions Is.61,3; Ps.45,8.

יש'ש' pr. n. m. Ezr.10,40.

"" pr. n. m. Num.13,22; Jud.1,10.

שִׁשְׁי num. m. the sixth Gen.1,31; f. הַשְּׁשִׁי Ex.26,9, also the sixth part Ez.4,11; 45,13.

D'W'W num. m. a. f. sixty Gen.25, 26; Deut.3,4; 2K.25,19.

| pr. n. another name for Babylon Jer. 25, 26; 51, 41.

12'2' pr. n. m. 1Chr.2,31.

priv pr. n. m. 1Chr.8,14.

in Ar. to be red, whence the next word.

רְשֵׁשֶׁר (c. שַּׁשֵּׁר) m. red color, vermilion Jer.22,14; Ez 23,14.

תְּשְׁ (from שִׁי to set; only pl. מְשָׁתוֹת, sf שָׁתֹּתְיָם m. foundation, pillar Ps.11,3, Is.19,10.

ווֹשֵׁל II. (בּ אַמּה, from שָׁאָה m.

noise, tumult מָבֵי שָׁתְ the tumultuous sons Num 24,17 (in the parallel passage Jer 48,45 מָבִי שָׁאוֹן (בְּנִי שָׁאוֹן

of Adam Gen.4,25.

תיי a. היי Ch. num. six Dan. 3, 1; Ezr. 6, 15.

ישֶׁת Jb.41,17 see ישֶׁת.

Niph. កក្មុះ) (fut. កក្មុះ) to be drunk Lev.11,34.

עתה II. (= שִׁית) to set, to place, whence שָׁתִּר II.

ישְׁתְּה a. אִשְׁתְּה Ch. to drink; pret. pl. אִשְׁתְּה for שְׁתִּיו Dan.5,3 a. 4; pt. הַאָּי , pl. שְׁתָּוֹי v. 1 a. 23.

שָׁתוֹת see שָׁתוֹת.

ישֶׁתְיּ I. (from ישֶׁתָּי I.) m. drinking, drunkenness Ec.10,17.

ישתי II. (from שתה II.) m. warp (the lengthwise threads of a fabric, which serve as a foundation for the woof) Lev.13,48. ליתיה f. drinking Est.1,8.

יַּלְ (pl. c. שְׁתִילֵי) m. plant Ps. 128,3.

לאָתְי (c. שְׁהֵּרְ) num f. 1) two Gen. 4,19; 19, 15; בעם וּשָׁתוֹם one time or two, i.e. several times Neh. 13,20; sf. מְּהָרָם they two, both of them R.1,19; שְׁהֵים עָשְרָה twelve Gen. 14, 4; Num. 7,84, etc., once הַאָּהְרֹי עָשְרָה Jos. 4,8. — 2) two things Is. 51,19; Pr. 30,7.

לארין Ch. num. sixty Dan.3,1

שָׁתֵל (fut. יְשְׁתוּל , pt. p. שְׁתֵּל , pl. שְׁתֵּל , pl. שְׁתוּל) to set, to plant Ez.17,22 a. 23; Ps 1,3; Hos.9,13.

out שְׁתֵם הְּפְלָּתִי he shutteth out my prayer Lam.3,8.

תון only Hiph. הְשָׁהִין to piss; pt. הְשָׁהִין בְּקִיר one that pisseth against the wall (i. e. a male person) 18.25,22; 2K.9,8.

קְּבְשְׁ (fut. הְשִׁינֵי) to subside, to be quiet, to be still Jon.1,11; Ps.107, 30; Pr.26,20.

שׁרֶר pr. n. a Persian courtier Est.

ישֶׁתְר (E Ch. סְחַרְ) to break (Kal not used).

Niph. נְשָׁתֵר (fut. נְשָׁתֵר) to break

out יְשָׁקְרוּ לְהֶם עְפֹּלִים and ulcers brake out upon them 1S 5,9 (others: and they had ulcers in their secret parts)

ישתר בווני pr. n. a Persian governor Ezr.5,3.

תְּבְּתוֹ (בְּיתִי ; pret. שַׁתּ , pl. שְׁתִּר) to set, to put, to place שִׁתּי בְּיתָר בְּיתָר בְּיתָר בּיתָר they set their mouth against the heavens Ps. 73, 9.—2) intr. to go, to run בַּיאוֹ לִייָאר like sheep they go towards the nether world Ps.49,15.

7

In the twenty-second and last letter of the alphabet, called Tav mark. cross, because of its original cross-like form; as a numeral = 400.— In represents two sounds: t and th; in punctated texts the former is indicated by a dagesh (II), the latter by the absence of it (II).

እም (from ገዳም I.; pl. ጋላም, c. ነዳም; oneo pl. ነራም) m. chamber, room 1K.14,24; Ez 40,7 a. 12.

I. (akin to אַבָּר, בּאַרָּ) to desire, to long (בֹּיָר for) Ps.119,40.

II. (= אָעָב to reject (Kal not used).

Pi. ፫፫፫ (only pt. ፫፫፫) to abhor Am.6,8.

지구하고 (from 기자 I.) f. desire, longing Ps.119,20.

নিমুন্ I. (= নানু) to measure, to mark out the limits (Kal not used).

Pi. אָהָ (fut. אָהָיְי, pl. אַהְיִי) to measure out, to mark out Num. 34,7 a. 8.

וו. in Ar. to run quickly, whence the next word.

אר, m. wild goat, antelope Deut. 14,5.— See also איד.

תּאַנָה וּ. (בּאַנָה ; c. תַּאַנָה , sf. מַאַנָה) f. desire, longing, wish lust, pleasure, charm Ps. 10, 17; יבּי וּשׁנִי וּשְׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְּׁנִי וּשְׁנִי וּשְׁנִי וּשְּבִּי מִּשְׁנִי וְשְּׁנִי וְשְׁנִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנִי וְשְׁנִי וְשְׁנִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנִי וְשְׁנְיִי וְשְׁנְיִים וְשְׁנְיִי וְשְׁנִייִם וְּשְׁנְיִי וְשְׁנִייִם וְּשְׁנְיִים וְשְׁנִייִם וְּשְׁנְיִים וְשְׁנְיִים וְשְׁנְיִים וְשְׁנְיִים וְּשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנְיִים וְשְׁנְיִים וְשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנְיִים וְשְׁנְיִים וְּשְׁנְיִים וְּשְׁנְּיִים וְּשְׁנִים וְשְׁנְיִים וְּשְׁנְּיִים וְשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנְיִים וְּשְׁנִים וְשְׁנִים וְשְׁנִים וְּשְׁנְּיִים וְּשְׁנִים וְשְׁנְיִים וְּשְׁנִים וְשְׁנִים וְּשְׁנְּיִים וְּשְׁנִים וְּשְׁנְיִים וְּשְׁנְּיִים וְּשְׁנִים וְּיִים וְּשְׁנְיִים וְּשְׁנִים וְּשְׁנִים וְּשְׁנְּיִים וְּשְׁנִים וְּשְׁנִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּשְׁבְּיִים וְּשְׁבְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיְּבְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיְיִים וְּיִים וְּיְיִים וְּיְיִים וְּיים וְּיְים וְּיְיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיוֹי וְּיים וְּיּים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיבְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיּים וְּיְיִים וְּייִים וְּיְים וְּיבְּיים וְּייִים וְּיּים וְּייִים וְּיּים וְּיִים וְּייְים וְּיִים

II. (from אָאָרָה II.; c. הַאַרָּה f. bound, limit עַר־תַּאָרָת נְּבְעָת עוֹלֶם unto the utmost bound of the everlasting hills Gen.49,26.

רְיִּמְיֹמָי, בְּאִיםְי (from מַאַהָּ ; c. מְאוֹמָי , הָאוֹמָי) m. pl twins Gen 38,27; 25, 24; Cant.4,5; 7,4.

הַאָּלָה (from הַאָּלָה) f. curse Lam. 3.65.

בּאָם to be joined, paired; only pt. בּאָמָם; תּאָמָם coupled Ex.26,24; 36,29.

Hiph. הַהָאִים to bear twins; only pt. pl. f. מַהְאִימֹית Cant.4,2.

תְּאָם m. pair, couple; only pl. מְּמָבְּים (for תְּאַבִּים Ex.26,24; 36,29.

ווא (from אָנָה II.) prop. a coming together, hence: copulation, lust (of animals) Jer.2,24.

וֹאָנָה (from אָנָה II.) f. occasion, design Jud.14,4.

תאבה (from און 2) f. labor, toil; only pl. האנים הוא she wearied herself with toil Ez.24,12 (Eng. Bible: with lies, from און 1).

קאָנְיָה (from אָבָּוּ I.) f. serrow, grief, mourning Is.29,2; Lam.2,5.

קאנת שלה pr. n. a city on the borders of Ephraim Jos.16,6.

נתור (תוּר בּי תְּאֵר (תוּר בּי) to go round, to compass וְהָאֵר הַוְבוּל וְנְסַב וְפָאַריִם and the border compassed and turned about to the west side Jos.18,14

Pi. תְאָר (fut. יְתְאָר) to mark out, to delineate יְתְאָרָהוֹיָר מָאָר he marketh it out with the compass Is.44,13.

Pu. תְּאֵר תְּבֶּין (מְרִאֶּר תְּאֵר תְּבְּין to be turned it (the border) went out to Rimmon, whence it turned to Neah Jos. 19.13.

ייי אָרָע pr. n. m. 1Chr.8,35 = פֿחָהַבּע 9,41.

m. a kind of cedar, boxtree Is.49,19; 60,13.

תְּבָה (c. תְּבָּה) f. ark Gen. 6,14; Ex. 2,5; אָבָּה מוּתְבָּת an ark of bulrushes v. 3 (this word is supposed to be of Coptic origin).

קבואָה, אַר הַבוּאָה, אַר (from הָבוּאָה, אַר הָבוּאָה, pl. הְבוּאָה, pl. הְבוּאָה, produce הְבוּאָה, pl. הִבוּאָה, produce הַבּוּאָה, produce הְבוּאָה the increase of thy seed Deut.14,22; הְבוּאַה הְבוּאַה הַבוּאָה the fruit (or produce) of the land Lev.23, 39; הְבוּאָה הְבוּאָה years of crops, harvest-years 25,15 a. 16; fig. of the fruits of wisdom Pr. 3.14; 8, 19; הְבוּאַה הְשָּבְהי, the fruits of his lips, i. e. the result of his words 18,20.— 2) income, gain, profit אָבוּאַה הָבּוּאַה הָבוּאַה הָשָּרְיוֹ הַלָּאַר בּיאַה הַבּוּאַה הָבוּאַה הָבּיאַה הַבּוּאַה הַבּוּאַה הַבּיאַה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאַה הַבּיאַה הַבּיאַה הַבּיאַר הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיאָה הַבּיא הַבּיאָה הַבּיא הַבּיאָה הַבּיא הַייּי הַיּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַייּי הַבּיא הַבּיי הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיא הַבּיי

הַבוּנָה see תַבוּן.

קבונה (from בּוֹנְתִי , sf הְבוּנְתִּי , Hos. 13,2 הְבוּנְתַ , קבונָת הַ ; pl. הְבוּנְת (קבונות , pl. הְבוּנְת (קבונות , pl. 1) insight, understanding, intelligence Is.44,19, Ps 49,4.— 2) reason, reasoning אָוֹין עַר־הְבוּנִתִיבֶם I gave ear to your reasons Jb. 32,11.

קבוֹקה (from סוב) f. a treading down, destruction 2Chr.22,7.

קבל (from בְּל Hiph., comp. וְבוּל f. prop. the fruitful, that which produces, hence: the world 18.2, 8; Is.34,1; אַרְצוֹ the world, his earth Pr.8,31.

(from לְּבֶל m pollution, profanation Lev.18,23; 20,12.

תובל see תְבַל

תְּבְלִיתְם (from בָּלָה; sf. מַבְּלִיתְם) f. destruction Is.10,25.

קבלל (from בָּלַבְּ) m. stain, spot (in the eye) Lev.21,20.

קְבֶּהְ (= Ar. בְּהָהָ, Ch. בְּהָהָ) m. straw, chaff Ex. 5,7; Is. 11,7; Jer. 23,28.

מבני pr. n. m. 1K.16,21.

pattern יְבְּנִית יָר the form, model, pattern יְבְּנִית יָר the form of ■ hand Ez.8,3; בְּנִית הִיבְל in the model of a palace Ps. 144, 12; ית הַתְּבְנִית הַתְּבְנִית the works of the pattern 1Chr.28,19; sf. מַבְנִיתוֹ 2K. 16,10, הַבְּנִיתוֹ Ex.25,40.

קר, n. a place in the desert Num.11,3.

רְבֵּץ' pr. n. a city near Shechem Jud. 9,50.

רבר Ch. (= Heb. לְּבֶרְ to break; pt. p. לְּבִיר prop. broken, hence: fragile, brittle Dan.2,42.

רו תּגְלֵת פּּלְאֶּמֶר pr. n. king of Assyria, contemporary with king Ahaz 2K.15,29 = אַלֶּמָר פַּלְמֶר 2K.16,7 = אַלָּג פּלְנָאָמָר 1Chr. הַלְּגַּת פּלְנָאָמָר 1Chr. 5,6 a. 26.

תְּבְּמֵל (from בְּבָּל m. benefit, reward; only pl. sf. מַּלְיִהָּי Ps. 116,12.

קּוְרֶה (from הְּוֹבֶל) f. strife, conflict; only c. הְּוַר יְוְךְּה the conflict of thy hand Ps.39,11.

תוֹנְרְמָה a. תּוֹנְרְמָה pr. n. a northern people and country Gen. 10, 3; 1Chr.1,6; Ez.27,14; 38,6 (acc. some: Armenians, Armenia).

אָרָהָ m. kind of tree (elm or plane tree) Is.41,19; 60,13.

לְּדִירָא Ch. (from לּוֹל to dwell) f. duration; only בְּחָרִירָא continually Dan.6,17.

Solomon between Damascus and the Euphrates 2Chr.8,4; Ktib 1K. 9,18 has palm-city (acc. Josephus and Vulgate it is the well-known city Palmyra).

pr. n. m. Gen.14,1

תהה to be waste, desert, whence the next word.

תְּהָרֵת m. wasteness, emptiness קְרָרֵת to be waste Gen. 1, 2; קרַרת the city of wasteness, i e. of desolation Is. 24,10 (see also וְבָּוֹי); as adv. for nought, in vain 45,19, also לְהָוֹּרׁ 19,4.

תְּהוֹם, תְּהוֹם (from הַוֹּם; pl. תְּהוֹם)

m. a. f. prop. confusion, hence:
deep, abyss Gen.1,2; Ex.15,5;
תְּהוֹם great deep Gen.7,11;
תְּהוֹמוֹת the depths of the earth
Ps.71,20.

קהקלה (from הָבְלֵּה I. Pi.; c. הְהַלָּה (from הָבְּלֹה , הְבָּלִה , הַבְּלִּה) ל. אָהָרָה (הַבְּלִּה , הַבְּלִה) f.

1) praise, fame Jer.48,2; Is. 60, 6; הַבְּלָה ' אַהְר thou art my praise Jer. 17, 14. — 2) praise, song of praise, hymn, psalm Ps. 34,2; 145, 1; pl. הְלִּוֹת psalms, hymns 22,4; at a later period pl. הַבְּלִים or הַבְּלִים as name of the Book of Psalms.

קּבְלָה (from בְּלֵיהְ וּוֹ.) f. folly, error הְהַלָּה his angels he chargeth with folly Jb.4,18.

תְּהְלּוֹכְהּ (from בְּבְּיֹהְ f. procession, train; only pl. הַבְּלִה Neh.12,31.

קּהְפְּכֵית (from הָּהְפְּכִית only pl. הַהְפְּכִית הַּרָּ perverseness, vicionsness Pr. 2,12; בְּהַלְּבְּרָת בְּעָ the perverseness of the wicked v. 14; לְשׁוֹן תַּהְּפְּכוֹת בְעֹי perverse tongue 10,31; בּרֹ תַּבְּבָּרִת perverse generation Deut.32,20.

(from 가구; sf. 가구) m. 1) mark, sign (especially in the form of a cross) Ez.9,4 a. 6.— 2) signature 가구 다른 하는 a country pleading document Jb. 31,35 (others = יוֹאָרָ my desire, from 규칙용)

אָלְאוֹ (בְּאוֹי הַ m. wild goat הְּהוֹא הַרְּמְר as a wild goat in a net Is. 51,20.

תוב Ch. (= ישוב ; fut. קונ to return Dan.4,31 a. 33.

בּתְיב בּ הַנְיב (fut. בְּתִיב (to return Ezr.5,5; 6,5; בְּתִיב פְּתְנָם to answer 5,11 (= Heb. הָשֵּׁיב בְּבָר.

Asia Minor dwelling on the south side of the Euxine, west of Gen.10,2; Is.66,19; Ez.38,2.

קובל קוו pr. n. a son of Lamech, inventor of smith-work of iron and brass Gen.4,22.

הֹנַרְמָה see תּוֹנַרְמָה.

רקוֹה (from יְּהָ Hiph.; c. חַוֹּה; pl. חַיֹּה ; pl. חַיִּה) f. 1) confession Jos.7,19.—2) praise, thanksgiving Ps.56,13; Is.51,3; Ps.26,7; hence: sacrifice of thanksgiving Am. 4,5; more fully תְּבָה חִיָּה בַּוֹר Lev. 22, 29.—3) company giving thanks, choir Neh.12,38 a. 40.

וה to mark (Kal not used).

Pi. תְּנָה (fut. ap. יַתַּר) to make signs, to scribble 1S 21,14.

Hiph. הַהְנָה 1) to make a sign Ez. 9, 4. – 2) to ask a sign, i. e. to demand proofs, to try (others: to grieve) נְינָכוּ אֵל וֹּבְּרוֹשׁ יִשְׁרָאָל they tempted God, and the Holy One of Israel they tried Ps.78,41.

הוה Ch. to be astonished Dan.3,24.

וות only Hiph. והַה to cut off Is. 18.5.

תוח (בְּיוֹים) to sink down, whence

קרי (from יְחַלְתִּי ; אַרָּ פּּוֹחַלְתִּי) f. expectation, hope Pr. 11,7; Ps. 39,8

תוך (akin to תכך) to pierce, whence the next word.

קוֹרָה (פּ. קוֹרָה (פּ. קוֹרָה , פּוֹרָה , תּוֹרָה , אוֹרָה , אוֹרָה הַבּוֹר בְּתָּה , זער הוֹרָה בּוֹר בּוֹר , זער הוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר , בּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר , פּוֹר בּוֹר בּילוֹר בּוֹר בּילוֹר בּוֹר בּילוֹר בּוֹר בּילוֹר בּילוֹר בּילוֹר בּילוֹר בּילוּים בּילוֹר בּילוֹים בּילוֹים בּילוֹים בּילוֹים בּילוֹים בּילוּים בּילוֹים בּיל

קה Ps.72,14 see הוף.

תוֹבְחָה (from בּיָ; pl. תוֹבְחָה) f.

chastisement, punishment Hos. 5, 9; Ps.149,7.

הַבְּיִים see הַנְבְיִים.

קלְל pr. n. a place in Simeon 1Chr 4,29, called also אֶלְתֹּילֵד Jos. 15,30

קוֹלְל (from תְּלֵבְינוּ I.) m. mocker; only pl. sf. הּלְלִינוּ they that mocked us Ps 13,3 (others: our plunderers, from תלל II.).

ערָבְים (from אַבְּדְי pl. קּיבְיה m. 1) worm, vermin Ex.16,20.— 2) the coccus worm; hence: crimsonstuff, scarlet Is.1,18; Lam.4.5.

קֹלְי, pr. n. 1) the eldest son of Issachar Gen. 46, 13; gent. אָלְיָּהְּהָּ Num. 26, 23.— 2) a judge of Israel Jud. 10,1. אם הוֹלְעָה (בּוֹלְעָה (בּוֹלְיִיה (בּוֹלְיִיה (בּוֹלְיִיה (בּוֹלְייִיה (בּיִיה (בּיִיה (בּוֹלְייִיה (בּיִיה (בּוֹלְייִיה (בּיִייה (בּייִיה (בּייִיה (בּיייה (בּיייה (בּיייה (בּיייה (בּייה (בּיייה (בּייה (בּיי

761

הַבָּה see תּוֹמִיהָ.

. הָא'מִים see הוֹמָם

רְשָׁיְהְ (from יְּשְׁהָ) f. 1) error, perverseness Is.32,6.— 2) confusion Neh.4,2.

קוֹעָבָּה (from קּוְיָבּן II.; only pl. חוֹעָבּוֹת, c. הוֹעִפּוֹת (הוֹעָפּוֹת הַיְרִים f. 1) height בין היי the heights of the hills Ps.95.4; הוֹעָפּוֹת הָרָים heaps of silver Jb.22,25.— 2) strength הוֹעָפּוֹת הָאָם the strength of a unicorn Num.24,8.

תּוֹצְאוֹת (from אַנְיְ; only pl. אוֹצְאוֹת, c. אוֹצְאוֹת) / prop. issue, hence:

1) gate Ez.48,30.— 2) end, extremity Num.34,4; Jos.15,4.— 3)

issue, source תּוֹצְאוֹת הַרְיּם the source of life Pr.4,23.— 4) escape from death Ps.68,21.

Hiph. יְהֵר (fut. יְהִר , ap. יְהֵר , ap. יְהַר , ap. יִהַר , ap. יְהַר , ap. יִהְר , ap. יְהֵר , ap. יְהֵר , ap. יְהֵר , ap. יְהֵר , ap. יְהַר , ap. יְהֵר , ap. in the way uprightly ap. in the showeth me the way uprightly 2 S. 22, 33.

רוֹרָם (sf. תּוֹרָם; pl. תּוֹרָם, c (תּוֹרָם) m. 1) turtle-dove Gen. 15,9; Lev.5,7; Cant.2,12; fig. of the people of Israel: בַּשִּׁ לְּנִים the soul of thy turtle-dove Ps.74,19.—2) row, string (of jewels) Cant.1,10 a. 11.—3) order, rank הַּעָּבָם בַּשִּׁבָּל the rank of a man of high degree 1Chr.17,17.—4) turn, course Est. 2,15.

תוֹר (בוֹרין, pl. שוֹר (Heb. הוֹרִין) m ox, bull Dan 4,22; קני תוֹרין young bullocks Ezr.6,9.

קוֹרָה (from יְרָה Hiph.; c. תּוֹרָת, sf. יְרָה וֹתְיּתְי ; pl. תּוֹרוֹת, תּוֹרְתִי) f. instruction, law Jb. 22,22; Pr.13,14; השָׁה the law of Moses Jos. 8,31; בּיִר מִירָת מִירָת מֹיָר the book of the law of God 24, 26; עַרְרוֹ תֹרוֹת they transgressed the laws Is. 24.5.

בְּיִשְׁב (from בְּיִבְיּ ; c. בְּיִשְׁב ; pl. בּיִשְׁבְים ; pl. בּיִשְּבִים (הִישְּבִי ; c. בְּיִשְׁב ; pl. ביִים (הישָבִי ; m. settler, so-journer, inhabitant Gen.23,4; Lev. 22,10; 25,23; 1K.17,1.

ושיה (from ישה f. prop. what is firm, hence: 1) support, and וְתוּשִׁיָה נְדְחָה מִמֶּנִי and support is driven from me Jb. 6,13; עמו עוֹ וַתוּשִׁיַה with him is strength and support 12,16; וֹתְמוֹגְנִי משנה and thou dissolvest in me all strength Jb.30,22.- 2) profit, progress (others enterprise) עַשָּה to make progress (or: to perform an enterprise) Jb.5,12.-3) knowledge, wisdom, underand וַתִשִיה לַרב הוֹדַעהַ and knowledge hast thou declared plentifully Jb.26,3; לִי עִצָה וַתוּשִיָה counsel is mine, and wisdom Pr. 8,14; הְנְדִיל תּוּשִיה he is excellent in wise deeds Is. 28,29; בָּפַלַיִם לֶתוֹשִיָה double (i. e. manifold) in wisdom Jb. 11,6; concretely: וְתוּשִיה זְרָאָה שָׁמֶךְ and wisdom, i. e. the wise, shall see thy name Mic.6,9.

ית (from יתח club Jb.41,21.) מּןניתָם, פּוֹניתָוּה (from יְנִיתָּה פּוֹנִיתָם, פּוֹנִיתָם, פּוֹנִיתָם, פּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתָם, יְפּוֹנִיתְם, יִּבְּיתְם, יְפִּינִיתְם, יְפִינִיתְם, יְפִינִיתְם, יְפִינִיתְם, יְבִּיתְם, יְפִינְיתְם, יְבִּיתְם, יִבְּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְיתְּים, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְם, יְבִּיתְם, יְבִּיתְּיִבְּים, יְבִּיתְּים, יִבְּיתְּים, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִּבְּיתְם, יִבְּיתְּים, יִבְּיתְּים, יִבְּיתְּים, יִבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיִיתְם, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיִיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִבְּיבְּיתְּים, יִּבְּיתְּים, יִּבְּיִים, יִּבְּיִים, יְבְּיִיתְּים, יְבִּיתְּים, יִּבְיִיתְּים, יִּבְּיבְּים, יִבְּיבְּים, יְבְּיבְּיבְּים, יִבְּיבְּים, יִבְּיִּבְּים, יִּבְּיִּבְּיתְּים, יִבְּיִּים, יִבְּיבְּים, יב

dom; fig. idol-worship Ez. 16, 26; 23,8; 16,15; 23,7.

תּחְבּוּלְה (den. from הַבּרֹלְה ; only pl. מַחְבּוּלְה , מַּחְבּוּלֹוּה , מַחְבּוּלֹוּה , מַחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת (מַחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת) f. prop. piloting, hence: 1) guidance is turned round by his guidance Jb. 37,12.— 2) counsel, wise counsel Pr.1,5; אין תַּחְבָּלוֹת בָּאִין תַּחְבָּלוֹת וֹשְׁלִים where no counsel is, the people fall 11,14; מַּחְבָּלוֹת רְשָׁעִים the counsels of the wicked are deceit 12,5; בְּתַחְבָּלוֹת עַשָּה ; בַּתַחְבָּלוֹת מַשְּׁהָ with wise counsel make war 20,18; 24,6.

קוֹחָ see חַוֹחָ.

תחות Ch. prep. under Jer.10,11; sf. יתחות under it Dan.4,9.

patr. Tachmonite 2S. 23, 8בְּמִנְי 1Chr.11,11.

תְּחְלֵּה (from בְּחָלֵל III.; c. תְּחְלֵּה f. beginning Pr.9,10; Hos.1,2; ראש the chief to begin (in singing) Neh.11,17; בּתְחָלָה in the beginning, before Gen.13,3 Is.1,26.

תְּחְלוּאֵים (from תְּחְלוּאִים חַלְּאִים , תַּחְלוּאִים , כּחַלוּאִים , פּחַלוּאִים , פּחַלוּאִים , פּחַלוּאִים , פּחַלוּאִים , פּחַלוּאִים , sf. מְחַלוּאִים (תַּחַלְאִים , 29,21; Ps. 103,3; מְמִיתִי חַחַלְאִים , 29,21; Ps. 103,3; מְמִיתִי חַחַלְאִים deaths through diseases Jer.16,4; בַּעָר בְּעָר בַּיּר בַּיּר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיר בּיר אוֹנְאִי רְעָר בּיר בּיר sicknesses by famine 14,18.

יה (from מְּבְיהַ) m. name of n violent bird (acc. Sept. and Vulg.: night-hawk) Lev. 11, 16.

፲፫፫ pr. n. m. Num.26,35; patr. ነብር፤ib.

תְּחְבָּרִי (from בְּחָבָּי ; c. הַּחְבָּרִי , sf. הְּחְבָּרִי ; pl. הְּחְבָּרִי (mercy, favor, grace Jo.11,20; Ezr.9,8.— 2) supplication, prayer 1K. 8,30; Jer.42, 2; Ps.6,10.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,12.

תְּבְנוּנִית הָחֲנוּנִים (from חֲבָנוּנִים) הַחֲנוּנִית (m. supplication, prayer Jer.3,21; Ps.86.6.

תְּבְנְוֹתְ (from תְּבְנוֹתְ f. camp, encampment 2K.6,8.

D፫፮፬፫ pr. n. a city in Egypt Jer. 43,8 a. 9; 44,1; 46,14; once D፫፮፫፫ Ez.30,18 and Ktib Dጀጋ፫፫ Jer.2,16.

ים pr. n. an Egyptian queen in the time of Solomon 1K. 11,19 and 20.

תְּרֶבְּ (from אות II.) m. habergeon, coat of mail Ex.28,32.

רהרה Pi. of הַהָּה, which see.

מְהְרָע pr. n. m. 1Chr.9,41.

of an animal whose skin was used for the covering of the tabernacle and its sacred furniture Ex. 25,5; Num.4,6, as well as for sandals Ez. 16,10; acc. Rashi: a badger (comp. French taisson, Germ. Dachs).

25. — 2) in a place עַמַד הַחָהַיו to stand still in one's place 1S. 14,9; fig. אַם־הַבָּהָ הָעָמַד הַבַּהָרָת. if the bright spot remain in its place Lev 13,23; וַנְגִּיחָהוּ תַחְתַיוֹ and they will set him in his place Is. ו אַנכִי מִעִיק תַּחָתִיכֶם 1 will press you in your place Am.2,13 (others: I will press you down); וֹחָתְּאָי from his place Ex. 10, 23; Zch.6,10. - 3) in place of, instead of, for הַתַּחַת אֲלֹהָים אָנֹבִי am I in נפשנו הַהְהֵיכֶם; God's stead? Gen. 30,2; our life for yours Jos.2,14; מִי־וָתֵן would God I had מוֹהִי אַנִי הַחָהֵיךּ died for thee 2S 19,1; הוא ושב על־ he will sit upon my כָּסָאִי תַּחָתַי throne in my stead 1K.1,30; בַּעָה evil for good Ps.38,21; Gen. 30, 15; אַת וֹאת for this 2S. 19,22; תַּחַת wherefore? Jer.5,19; for thy being פַחַת הֵיֹהַךּ צַוּבְּה forsaken, i. e. whereas thou hast been forsaken Is.60,15; אַשֶּׁר הַחַת instead of that, whereas Deut. 28, 62; תַחַת אִשֶׁר because 21, 14; 4,37.— 4) under Ex.23,5; http:// יש תוח under the hill 24,4; הוש תוח הוו there is under my hand, i.e. I have 18.21, 4 a. 5; חַחַחַ from under Ex.6,6; Pr.22,27; -5 חחחם under, beneath Gen.1,7; 35,8 (geographically); אָל־תַּחַת לָּדֹּ, אֵל־תַּחַת under Jer.3,6; Ez.10,2; לְמָתַתַת לִ under 1K.7,32.

raelites in the desert Num. 33. 26. — 2) name of several men 1Chr.6,7 etc.

תְּחָתְ Ch. (sf. חַחְתְּהַי) prep. under Dan.4.11.

קְּתְּתְוֹ (f. תַּחְתוֹנְה adj. lower, lowest Jos.18,13, 1K.6,6.

תְּחְתִּי (pl. מְחָתִּים, f. מְחָתִּים and מִחְתִּים, pl. מְחָתִים adj. lower, lowest Gen. 6, 16 (where מַחְתִּים אַלְּילֹּ מַחָּתְּים אַלְילֹ מַחָּתְּם בּחְתִּים אַלְילֹ מַחָּתְּם אַלְילֹ מַחְתִּים אַלְילֹ מַחָּתְּים the lower stories), מַחְתִּים בּחְתִּים בּחְתִּים בּחְתִּים בּחְתִּים לוּ מַבְּחְתִּים בּחְתִּים the lower hell Ps. 86, 13; רֹ בַּבְּּלְילִם בּחְתִּים the lower part: מְחָתִים בְּחָתִים the lower part of the mount Ex. 19,17; אָבֶץ מַחְתִּים the lower parts of the earth Is.44,23; in the same sense אָבֶץ מַחְתִּים lowest pit Lam.3,55.

אָיכוֹן (f. תִּיכוֹנָה adj. the middle Ex.26,28; 1K.6,8.

pr. n. m. 1Chr.4,20.

אַרְיָהָ a. אְבָּה pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15, also people and region in the Arabian depert Jer. 25,23; Jb.6,19.

אליבֶּלְ (from הֵיְבִילְיִ m. prop. the right side (standing with the face to the east), hence: 1) south, south-side Jos.13,4; Jb.9,9; with הומביל to the south, southward Ex.27,9.— 2) south wind Cant.4, 16; Ps.78,20.— 3) pr. n. Theman, a son of Eliphaz Gen.36,11, also a people and region east of Edom Ez.25,13; Hab.3.3 gent.

pr. n. m. 1Chr.4,6.

הימר (from הימר) f. column, pil-

lar; only pl. c. חִימְרוֹת עֲשֶׁן pillars of smoke Cant.3,6; Jo.3,3.

קיצי gent. of an unknown place אַייָץ 1Chr.11,45.

קירש a. קירוש (from יביש) m. prop. squeezing out, hence: juice of grape, must, new wine Gen.27,28; Is.65,8; Hos.4,10.

אירי pr. n. m. 1Chr.4,16.

בְירָ pr. n. a son of Japhet Gen. 10,2; 1Chr.1,5.

יתוש (from הְישִׁים, pl. תְּישִׁים) m. prop. leaper, jumper, hence: he-goat Pr 30,31; Gen.30,35.

নুদা (from নুপ্ৰু) m. oppression, deceit Ps.10,7, also নুদা 72,14.

יְּבֶּרְ in Ar. to lie down (Kal not used).

Pu. רְּבָּהְ (pl. אַבָּה) to be prostrated וְחֵם תְּבֵּוֹ לְבַנְּבֶּׁרְ and they were prostrated at thy feet Deut. 33,3.

קבון I. (from אויים) f. dwelling, place, seat Jb.23,3.

תְּבְרָּוֹן II. (from בְּיִבְיּה) f. 1) arrangement Ez.43,11.— 2) costly furniture, treasure Nah.2,10.

(only pl. הְּכִּיִּים, הְּכָּיִים, מּתְּכָּיִים m. peacock 1K.10,22; 2Chr.9,21 (Sanscrit tikki).

injure), whence in and the next word.

קבָל (only pl. יְּלֶבֶי m. oppression,exaction אִישׁ הְּבָבִים oppressor, exactor Pr.29,13.

acc. Fuerst: to be bright-colored, whence הָבֶּלֶה.

קּבְּלְּהְ (from בְּבְּיִה f. perfection Ps. 119,96•

תְּכִלְית (from תְּבֶּלִית אוֹר עִם־חּשֶּׁךְ unto the limit of light and darkness, i. e. until the day and night come to an end Jb.26,10; אם עַר־תְּבְלִית שֵׁדִי canst thou find out the utmost limit of the Almighty? 11,7; אָב עִרְבִּלִית הוֹא חֹנְקר הוֹא חֹנְקר הוֹא חֹנְקר הוֹא חֹנְקר שִׁנְאָם with utmost hatred Ps.139,22.

קבּלֶת (from תכל f. purple, blue בגר הַבֶּלָת f. purple, blue בֶּגֶר הַבֶּלֶת בְּנֶר הַבֶּלֶת בְּנֵר הַבֶּלֶת בְּנֵר הַבֶּלֶת בְּנֵר הַבְּלֶת בְּנִר הַבְּלֶת בְּנִר הַבְּלֶת בְּנִר הַבְּלֶת blue cord Ex.28,37; הַבְּלֶת loops of blue 26,4.

to measure, to try בְּלֵבְּלְ the Lord weigheth (measureth, trieth) the spirits Pr. 16, 2; בור הבן he weigheth (trieth) the hearts 21,2; 24,12.

Niph. אָבְוּ (fut. בְּבָּוּ) 1) to be made even, equal, right Ez. 18, 25.— 2) to be weighed לוֹ נְבְּבָנוּ by him actions are weiged 1S.2,3.

Pi.] 기 to measure, to weigh Is.40,12; Jb.28,5.— 2) to establish Ps.75.4.

Pu. אָבּן (pt. בְּוֹלֶבּן) to be weighed 2K.12,12.

קבן (from בְּבָן) m. 1) measure Ez.

45,11.— 2) fixed amount, task (of labor) Ex.5,18.

tern Ez. 43,10. — 2) symmetry, perfection בְּלֵנִית הַלְּנִית thou sealestup perfection Ez. 28,12 (others, reading הַאָּה , render this passage: thou art the seal of perfection).

קֹרֵין; (from תֹבִין) m. garment, mantle Est.8,15.

תלם, (from תְּלֶם, הַּלֶּה, הַּלֶּה, הַּלֶּה, m. 1) mound, heap Jos. 8, 28; 11, 13; Jer. 49,2.— 2) in geographical names: a) תל אָבִיב (corn-hill), a place in Mesopotamia on the river Chaboras Ez. 3,15. b) תל מָבוֹם (forest-hill) and תֹבוֹם (salt-hill), in Babylonia Ezr. 2,59; Neh. 7,61.

הַלָּא see תַּלָא.

קְלָאָה (from לְּאָה) f. hardship, weariness Ex. 18,8; מְהָלָאָה what a wearisome task! Mal. 1,13 (= מַבּהּתְלָאָה).

תּלְאוֹבָה (from לאכ) f. drought; pl. אָרֶץ תַּלְאָבוֹת a land of drought Hos.13,5.

אַרָּר a. תְּלֵאשׁר pr. n. a district in Mesopotamia 2K.19,12; Is.37,12.

תְּלְבְּשֶׁת (from לֶבַשׁ) f. garment Is. 59,17.

רתב Ch. (= Heb. אֶלֶג) m. snow Dan.7,9.

הִּגְלַת see תִּלְנֵּת.

יָתְלָה, אּלָהָ (akin to הָלָה; fut.הּלָה;

Niph. נְתָלֶה (fut. נְתָלֶה) to be hanged Lam.5,12; Est.2,23.

Pi. הֹבְיה to hang Ez.27,10.

ה תְּלְנָּה a. תְּלְנָּה (from הְלְנָּה A. הְלּוּנָה (murmuring; only pl. הְלָנֹה Num. 14,27, sf. מְלִנֹהְיכֶם Ex.16,7, הִלֹנֹהָיכֶם Num.17,25.

קלח pr. n. m. 1Chr.7,25.

קלי (from קּלְיּה; sf. קּלִיהְ) m. prop. what hangs from one, hence: a quiver Gen.27,3.

תּלְיתֵי Ch. (def. הְלִיתִישׁה) num. the third Dan.2,39.

up, hence: to raise up, to lift up; pt, p. קּלֵל eminent, high Ez. 17,22.

וו (akin to הָּתַל to mock (Kal not used).

Hiph. הַהֶּל (fut. יְהָהֵל; inf. הָהֵל) to mock, to deceive, to cheat Gen.31,7; Jer.9,4; Jb.13,9.

Hoph. הוֹתֵל to be deceived Is. 44,20.

קּלֶם' (pl. הְּלְמִים, c. הַּלְמִים) m. bed, furrow, ridge Ps. 65,11; Jb. 31,38; 39,10 (comp. הֵל heap).

יביל pr. n. 1) a king of Geshur, the father-in-law of David 2S. 3, 3.— 2) one of the Anakites Num. 13.22.

קלְמִיד (from לְמֵד m. disciple, scholar 1Chr.25,8.

in Ar. to be extended, stretched out, whence אוֹלָע worm.

Pu. אֶלֶע (den. from מְלֶע to be clad in searlet; only pt. pl. מְהָלָעִים Nah.2,4.

(only pl. תּלְפִּיוֹת) f. armory (others: height) Cant.4,4.

הַלַאשָׁר see הִלַשַּׁר.

רלָת Ch. num. f. three Dan.7,20; m. אַלְהָי Dan.3,24; Ezr.6,4; בּיֹרָ לְּתְּלְיִהְ the third day v. 15; pl. יְבְּתִילָּת thirty Dan.6,8.

אַרָּתְּא a. בּוֹלְתָּא Ch. m. the third (in rank) Dan.5,7, 16 a. 29.

קלים (from בְּלְתֵּלִים) m. pl. prop. something pendulous, hence: locks of hair Cant.5.11.

마 Ch. (= Heb. 마 ; with ㅋ loc. ㅋ한데) adv. there Ezr.5,17; 6,6 a. 12.

בת (from ממם; once מוח, דמם; sf. יְּהְמִי (תְּמָם, הְמָם m. 1) wholeness, they כָּתִפֶּם בָאוֹ עֲלֵיךְ they shall come upon thee in their completeness (full measure) Is. 47,9.— 2) end ער הְבָּם to their end Deut.31,24 a. 30. - 3) strength, health בַּעָצֶם הָמוֹ in his full strength, in his perfect health Jb.21,23.— 4) fig. integrity בָּצִרָּקי according to my righteousness, and according to my integrity Ps.7,9; בתם to walk in integrity, i. e. to be upright Pr. 10,9; Ps.26,1; בָּתַם־לְבָבִי in the integrity of my heart Gen. 20,5; in his simplicity, unintentionally 1K.22,34, לְּתָבָּוֹם in their simplicity 2S.15,11.— 5) pl. ביים אוניים (sf. ন্থান) truth Ex.28,30; Deut.33, 8 (see 718 3).

אַבָּא see אַבְיא.

המה see בהָ Ch.

קְּבְּהְ (c. תְּבְּהְ, sf. תְּבְּהְ) f. integrity, innocence Pr.11,3; Jb.2,3 a. 9.

קבה (pl. הְבָה; fut. הַבְּה; imp. pl. הְבָּה) to be astonished, amazed, to marvel, to wonder Ps. 48, 6; Jer. 4.9; איש אָל־רַעָהוּ יִרְבָּהוּ יִרְבָּהוּ they shall be amazed one at another Is. 13,8; אַל־הַתְבָּה עַל־הַחָבָּץ marvel not at the matter Ec. 5,7.

Hithp. הַחַמַה to be astonished הְּמְבֶּה הְּמְהוֹ and be utterly astonished Hab.1,5.

תְּמָרָיָא Ch. (pl. תִּמְרִיּן, def. תִּמְרָיָא) m. wonder, miracle Dan. 6, 28; 3,32.

וְתְּבְּהוֹ (כּ וְהְתְּהוֹ) m. astonishment, amazement בְּבֶּה וְהְתָּהוֹ astonishment of heart, i. c. terror of mind Deut.28,28.

কৈট্ৰ pr. n. a Syrian and Phenician deity Ez.8,14 (at a later period among the Hebrews the name of the fourth month from [টুণ্]).

ממול (בּיתְמוֹל adv. yesterday 2S.15,20; frequently coupled with מיל אנחל אנחל , which see; fig. מול אנחל we are but of yesterday (i. e. only recently called into being) Jb.8,9.

קמינה, (from יום; c. קמינה, sf. קמינה, f. form, likeness, image Ex.20,4; Num.12,8; Ps.17,15.

תמונה (from מור sf. המונה) f.

1) exchange, barter R.4,7; hence:
thing exchanged Lev.27.10 — 2)
restitution בּחֵיל הְזוֹנְהוֹ וְלֹא יִעֵלם
according to his substance shall
his restitution be, and he shall
not rejoice Jb.20,18.

קמוּתְה (from הוֹם) f. dying, death הְמִיהְמוֹתְם sons of death, i. e. those appointed to die Ps.79,11.

חבה pr. n. m. Ezr. 2,53

קתִיד (from מְּדֵר בּ מוּד prop. extension, hence: 1) m. continuance, as adj. אָשׁ הְּמִיד continual fire Lev.6,6; אַשׁ הְּמִיד men employed constantly Ez 39.14; מַיִּדְי הְמִיד a continual or daily sacrifice Ex. 29.42, for which simply קּמִיד Dan. 8.11–13. — 2) adv. continually, always Ps 34,2; 73,23.

קְּמִים (from הַּמִים, c. הְּמִיםְי, pl. הְּמִיםְי, pl. הְמִיםְה, pl. הִּמִיםְה, pl. הִמִיםְה, pl. הִמִיםְה, pl. הִמִיםְה, pl. הִמִיםְה, pl. הִמִיםְה, pl. מוֹם הָמִים הַמִּים בּמִים בּמּים בּימּים בּמִים בּמִים בּמִים בּמּים בּמּים

הַמָּים for הָאַמִים see הַנְּיִבּ

תִּמְדְּ, תִּמְדְּ, תַּמְדְּ, וְתִמֹדְּ, חַמְּדְּ, חַמְּדְּ, חַמְדְּ, וֹיִם Ps.16,5; inf. חַמְדְּ, מַנְּיִּ מְּנִי וְּמִי Ps.19, וּמְיִדְּ מִּבְּי הִימְרְ שִׁבְּטֹּ he that holdeth the sceptre Am.1,5; יבְּיִי וְּמִדְּ שִּׁבְּטֹּ thou maintainest my lot Ps.16, 5.— 2) to take hold, to retain Pr.3,18; 4,4; 5,5; with בּ to stay, to support Ex.17,12; Pr.28, 17.— 3) to attain to, to obtain יְתִמֹדְּ בְּבִּירִי וְשִׁבְּיִבְייִ the humble in spirit will attain to honor Pr.29,23.

Niph. אָמְבֶּלְי (fut. קּמָבְי) to be held הְּבְּבְלִי חַמְּאָתוֹ יִּבְּבְּן and he shall be held with the cords of his sins Pr.5,22.

고 (3 pret. 고 , pl. 고 , for which 가는 Ps.64,7 and Lam 3.22; 1 pl. 가는 for 가는 Num.17,28 a. Jer. 44,18; fut. 고 , once f. 고 문. 24,11, pl. 가는 , 1 sing. 고 , inf.

םה, דְּםְהַ, sf. וְחָמִי (חָמָי 1) to finish, to end Jos.4,1; fig. to consume: עַר־ until I have con- תַּמִי אֹתַם בְּיַרוֹ sumed them by his hand Jer.27, 8.- 2) intr. to be finished, ended, וַתְתם מָלֵאבֶת הַעַּמוּדִים past or over and the work of the pillars was finished 1K.7,22; הַכּרָי אִיוֹב the words of Job are ended Jb. 31,40; אוֹם־בָּרָם when the blossom is past ls.18,5. - 3) to be complete, to be all הַנְעַרִים are here all the children? 1S.16,11; as adv. wholly, totally: תַּבוּר נְכְרַתוּ they were wholly cut off Jos.3,16; shall we totally האם הַמְנוּ לְנְוֹעֵ perish? Num. 17, 28. - 4) to be spent, consumed קבַקף and the money was spent Gen. 47,15; מתם לַרִיק כּחַכֶּם and your strength shall be spent in vain Lev.26,20; neither shall the fruit thereof be consumed Ez.47, ערותם כַּל־הַדּוֹר until all the generation was consumed Num. 32,13; Jos.5,6. - 5) to be perfect, blameless אַירָם וָנָקִיתִי מִפָּשׁע רָב then shall I be blameless, and I shall be clear from great transgression Ps.19,14.

Hiph. בַּתִם (fut. בַּיִּרָ inf. בַּתִּם, sf. בְּתִּים prop. to make complete, hence: 1) to finish, to end בַּן and so they ended (the matter) 2S. 20, 18.— 2) to make ready, to prepare (in cooking) בְּתַם בַּבְּשֶׁר to prepare the flesh Ez.24,10.— 3) to consume, to remove

and I will consume thy filthiness out of thee Ez.22,15.— 4) to make perfect, upright כָּירַתָּתְם דְּרָכֶיךְּ
when thou makest thy ways per fect Jb.22,3 — 5) intr. to cease אור בּירַתְּים שִׁנְיִם when thou shalt cease to spoil, thou shalt be spoiled Is.33,1; בּיַרָתַם דַּפִּישָׁעִים when the transgressors shall cease (i. e. disappear) Dan.8,23.

Hithp. DEPT to show oneself upright, to deal honestly 28.22, 26; Ps.18,26.

י שֹּיבָן see תַּבָּן.

קּבְּרָה pr. n. a city in Judah Jos. 15,10; with ה loc. הְּמְנָהָה Gen. 38, 12; Jud.14,1; gent (for תְּמָנָה (for תִּמְנָה Jud.15,6.

י מִיבָּן see תַּבֶּנִי

הִמְנָה see הִמְנִי

יביני pr. n concubine of Eliphaz, son of Esau Gen. 36,12.

קרה pr. n. a city in Judah (= הְּבְּנֶּחְה) Jud.14,1.

מְלְנֵת חֶבֶּת a. חְבֶּת pr. n. ■ city on mount Ephraim, where Joshua was buried Jos.19,50; 24, 30; Jud.2,9.

בּבְּלוּל (from בְּבְיים) m. melting, dissolving Ps.58,9 (see שַׁבְּלוּל).

ָּתְמֶר to be high, lofty, whence תְּמֶר, הְּמֶבֶר, הִמֶּבֶר, הְמֶבֶר, הְמֶבֶר, הְמֶבֶר,

(קּבְּרִים pl. הְּבְּרִים m. 1) palm-tree, date-palm Lev.23,40; Jo.1,12; צֵּרֵי עִיר palm-leaves Neh.8,15; עִיר the city of palm-trees, see יְבְחָלְי

The pr. n. Tamar 1) daughter-inlaw of Judah Gen 38,6.— 2) a daughter of David 28.13,1.— 3) daughter of Absalom 28.14,27.— 4) a city on the south border of Palestine Ez.47,19.

קמֹרָת (pl. הְמֹרִת a. הְמֹרִת f. palm-like ornament (in architecture) 1K. 6,29; Ez.41,18.

קְּמְרוּקִים (from בְּיָרְנְּקִים (pl. מַמְרוּקִים, c. יְמְרְוּקִים, sf. מָמְרוּקִים (m. 1) ointment Est.2,9 a. 12.— 2) fig. remedy for evil Pr.20,30 (Ktib מַמְרִים).

תַּמְרוּרִים (from מְבֵּרְוּרִם; only pl. חַבְּרְוּרְ $m.\ 1$) bitterness bitter weeping Jer. 31, 14; as adv. בין הַמְרוּרִים הַמְרוּרִים to provoke one bitterly Hos. 12,15.— 2) pillar, way-post (comp. בְּבָרְרִים מַרְנּרִים עַמָּרְוּרָים אַרָּרָים אַרָּבָּרָים אַרָּבּיָרָים אַרָּבּיָרָים בּיִבּרָרִים אַרָּבָּיִר 2) Jer. 31, 20.

ק (from תנים I.; only pl. המנים) m.

prop. howling animal, hence:
jackal Is.13,22; Jer.9,10; Mic.1,8;
once Ktib מנין Lam.4,3.

וּתְבָּה I. (akin to אָבָי; fut. לייותנוּ בּנוֹיִם bestow, to spend gifts, to hire בּייותנוּ בַּנוֹיִם even though they should hire among the nations, i. e. enter into a union with them Hos.8,10.

Hiph. הַתְּנֵה to spend gifts הַתְּנָה they spend lovers' gifts, i. e. they enter into a bond of love Hos.8,9.

וו תְּבָּה II. (בְּיִי נְיִי to repeat (Kal not used).

Pi. חָבָּוֹת (fut. יְחַבָּה ; inf. וְחַבּּוֹת 1) to repeat, to rehearse Jud. 5, 11.— 2) to commemorate, to celebrate Jud. 11,40.

קבּה (from אָם; pl. תְּבְּוֹת) f. jackal Mal.1,3.

תְּנוֹאָת, (from איז ; sf. הְנוֹאָת, pl. הְנוֹאִיה) f. alienation, enmity, hatred Num.14,34; Jb.33,10.

קנוּבְה, פּנוּבְה, נוּרים בּוּג; c. הְנוּבְה, sf. יְהְנוּבְה, pl. הְנוּבוֹח, f. produce, fruit is.27,6; Ez.36,50, Lam.4,9.

קנון (from תנון; only c. קנון) m. tip (of the ear) Ex.29,20; Lev.8,23.

קנומה (from לנומה) f. slumber Pr.6, 4; pl. coll. הנומית slumbering v. 10.

קנוְפָּה ; c. תְּנְוּפְּה ; pl. הְנָוּפְּה ; pl. הְנִוּפְּה ; pl. הְנִוּפִּה ; pl. הְנִוּפִּה ; pl. הְנִוּפִּה ; f. 1) waving, moving, shaking of the shaking of the hand Is.19,16; הְנוּפָה wrestling wars Is.30,32.— 2) lifting up, offering Ex.38,24; Lev.7,34.

קנדְרְ (from נור pl. הַנּדְרָם) m. oven, furnace Gen. 15,17; Neh.3,11; מַאֲבָה אַ baked in an oven Lev.2,4.

קּרְתּוֹם (from בְּחָבּים; only pl. הַּנְחוֹמִים, הַנְּחוֹמים) m. consolation, comfort Jer.16,7; Jb.15,11.

אַרָּהָתְּה pr. n. m. 2K.25,23; Jer.40,8.

ים! ים! 1) pl. of הַ (שְּנִים 1) pl. of אַנְים (שְנִים see בּיִּן .

קבין (from הבין also בּנִים Ez.29, 3; 32,2; pl. תּנִים (תּנִים m. 1) sea monster Gen.1,21.— 2) crocodile Is. 51,9; Ez.29,3.— 3) serpent, dragon Ex.7,9.

קּנְהְ (from תְּנָה Heb. תְּנָה to repeat) num. the second Dan.7,5.

תְּיֵנְוֹתְ Ch. adv. a second time, again Dan.2,7.

I. to cry, to howl, whence בּן: II. to wind, whence תָּנֵן; comp. Ch. בְּנֵין to roll (of smoke).

רביי ליי ליי f. 1) species of lizard, chamelion Lev.11,30 (from ליים to breathe, so called from its ability to inflate itself).— 2) species of aquatic bird, pelican (Vulg.: swan) Lev.11,18; Deut.14,16.

to reject (Kal not used).

Niph. אַנְהַעָּב (pt. בְּיָבְיָב) to be rejected, abhorred, abominable 1Chr. 21,6; Is.14,19.

Hiph. הָתְעִיב (fut. יַתְעֵב) to do

abominably וְיַתְעֵב מְאֹד and he did very abominably 1K.21,26; הָּתְעִיב יוֹן to do more abominably than... Ez.16,52; הַּתְעִיב עִיוֹילֶה to commit abominable acts, to act abominably Ps.14,1.

תעה (fut. מָנָת ע, ap. ע בַּוּ; pt. הֹנֶה, a. תֹעָה, pl. c. תִּעָה; inf. תִּעָה) 1) to wander Gen. 21, 14; fig. of a plant: to stretch Is.16,8. - 2) to go or wander astray, to err הַּעִיהִי כִּשֵּה אבר I have gone astray like a lost sheep Ps.119,176; הָעָה לִבָּבִי my heart wandereth astray Is. 21,4; pt. הַשָּׁבֶּל that wandereth astray out of the way of intelligence Pr.21,16; העי לבב erring in the heart, in the spirit Ps. 95,10; Is. 29, 24; inf. בַּתְעוֹת יִשׁרָאֵל when Israel went astray Ez.44,10 - 3) to reel, to stagger מִני מִן־הַשֶּׁבְר they reel through strong drink Is. 28,7.

Niph. נְתְּעִית (inf. הַתְּעִית 1) to reel, to stagger about Is.19,14.—
2) to go astray, to err אַל יַוְאָב וּתְעָה let him that goeth astray not trust in vanity Jb.15, 31.— אַן Jb.4,9 belongs to אַנָּתְעָּר ybich see.

Pi. redupl. הְּעְתַע to deceive; only pt. בְּתַעְהָע deceiver Gen.27.12.

Hiph הָתְעָה (fut. מְתָּעָה, ap. עַהְיָּ, pt. מָתְעָה, pl. מַתְעִים, l) to cause to wander Gen.20,13, וֹהָעָם בְּתְהוֹן and he causeth them to wander in a wilderness where there is no way Jb.12,24.— 2) to

cause to err, to lead astray 2Chr. 33, 9; Is. 63, 17; pt. מָּהָעָה a bridle that causeth to err Is. 30, 28; בְּהָלִים thy leaders cause thee to err 3, 12.— 3) to make to stagger like a drunken man Jb.12,25.

Hithp. redupl. הַחַּעָהָע to mock, to scoff; only pt. pl. מָבַּעְהָעִים scoffing 2Chr.36,16.

a. קֿעָר pr. n. a king of Hamath 1Chr.18,9; 28 8,9.

הְעָלְּרָה (from אָנְרָה Hiph.) f. prop. testimony, hence: 1) precept, law Is.8,16 a. 20.— 2) custom, usage R 4,7.

תעל (= על to make hollow.

תּעְלֵח I. (from אָעֶלְה c. הְעָלֵח; pl. הְעָלָח f. aqueduct, ditch, channel Is.7,3; Ez. 31,4; קְשָּלָּח who hath divided בּ channel for the waterflood? Jb.38,25.

קּעֶּלֶה II. (from עָלֶה) f. prop. something put upon, hence application, healing remedy רְבָּאוֹת הְּעָלֶה healing medicines Jer.30,13; 46,11.

(from יְעַלוּלִים; only pl. הַעַּלוּלִים) m. 1) mischief, misfortune Is.66, 4.— 2) mischievous child Is.3,4.

קעלְטָה (from עַלְטָּה; pl. תַּעַלְטָּה) f. hidden thing, secret Jb.28,11; Ps. 42,22.

קעניג (from יְעָנִגּג ; pl. הַעְּנִגּגּת, הַשְּנִוּגִּת) m. pleasure, delight Pr. בָּגִי הַעָּנִגּיָר (Cant.7,7; Ec.2,8; בְּגִי הַעָּנְגִיר children of thy delights, i. e. in

whom thou delightest Mic. 1, 16. תְּעָנִית (from יְּנָנָה II.) f. self-affliction, fasting Ezr.9,5.

קענה, הענה pr. n. a city in Issachar, belonging to Manasseh Jos. 17,11; 1K.4,12.

הַעָּצְבְּהָ (from גַּצָבְ ; only pl. הַעַּצְבְּהָה (f. force, power Ps.68,36.

קּעֵר (from תַּעָרְ Pi.) m. 1) razor (so called from its making bare) Num. 6,5; מבלבים a barbers' razor Ez.5,1; fig: הַשְּׁרִים the hired razor, i. e. the sword of mercenary troops Is.7,20. — 2) knife במותר למותר the writer's knife, i. e. penknife Jer.36,23 (perhaps: eraser). — 3) sheath (of a sword) Ez.21,9.

קבר (from בְעַרְבּה I.; pl. תְּעַרְבּה f. surety, pledge בְּגִי הַתְּעַרְבוֹת hostages 2K.14,14.

קּעָהְעָה (by redupl. from מָעָהְעָה m. erring, deception; only pl. מֵעָהָעָים work of deception Jer. 10,15; 51,18.

קֹהֶ (from אַבְּיְרָ , pl. מְפָּיְתְּ , sf. קְּבְּיְרָ , f. קְבָּיְרָ m. timbrel, tabret, drum Gen.31,27; Ex.15,20; Jer.31,3; בְּיִרְ קֹי אַבֶּרָיְרָּ וּנְבַבְיִרְּ לְּיִלְיִרְ וּנְבַבְיִרְ וּנְבַבְיִרְ the workmanship of thy tabrets and of thy pipes Ez. 28,13.

תְּפְאָרֶת a. תְּפְאָרֶת (from אַפָּ : sf. יוֹתְרָאָרָת) f. 1) ornament, beauty, magnificence Ex.28,2; יְצִירַת תִּפְאָרָת a diadem of beauty Is.28,5; יְבָּאָרָת אָרָם beautiful jewels Ez.16,17; בְּאַרָת אָרָם the beauty (i. e. beau-

tiful form) of man Is.44,13.— 2) splendor, glory אָרֶת בְּדוּלֶת the splendor of his greatness Est.1,4; מַלְאָרֶת a glorious name Is. 63,14.

רווים (from רווים to blow; pl. רווים ל. 'תווים) prop. something swelled, hence: 1) apple Cant. 2, 5; 7, 9; בווי יווים apples of gold Pr. 25, 11.— 2) apple-tree Jo.1,12; Cant. 2,3; 8,5.

Jos.12,17.— 2) a city on the borders of Ephraim and Manasseh Jos.16,8.— 3) a man 1Chr.2,43.

קפוֹצוֹתִיכֶּם (from אָפוֹצוֹתִיכֶּם) f. dispersion; only pl.sf. הְפוֹצוֹתִיכֶּם (בּפוֹצוֹתִיכֶּם) Jer.25,34; see also under

m. something baked or cooked מְּפִינֵי מִנְחָת פְּתִּים תַּקְרִיב as the cookings of the meal-offering in pieces shalt thou offer it Lev.6,14.

to be viscous, slimy, whence the next word.

something unsavory Jb. 6,6; fig. something foolish Lam.2,14.

יַּפָּתַל only Hithp. הָּמַפָּל; see בָּתַל .

pr. n. a place in the Arabian desert Deut.1,1.

קבלה (from בּבְּל f. prop. what is insipid, absurd, hence: 1) folly Jer.23,13; בּבְלה לִי to charge one with folly Jb.1,22; שִׁים תִּבְּלָה to consider as folly 24,12.

קבלית דָּוֹר (from בַּלֵּלית, c. תַּבְּלִּית, sf. יתְּבְּלִּית; pl. יתִּבְּלִית, f. 1) prayer, supplication Ps. 4,2; 6,10; 35,13; הַבְּלָית בָּלִי נְיִבְּלִית בְּלֵית בְּלֵית בְּלִית בְּלוֹית בְּלוֹית בְּלוֹית בְּלוֹית בּלּית בְּלוֹית בּלּית בּית בְּלוֹית בּלּית בּלּית בּית בּית בּלּית בּית בּלּית בּלּית בּיבּית בּלּית בּית בּית בּיבּית בּית בּלִית בּית ב

רְּפְּלֵצֶת (from יְבַבְּי; sf. הְּמְלֵצְת (from יְבַבְּי, sf. הְמְלֵצְת (from terror, terribleness Jer. 49,16 (prob. בּרִאָת, which see).

on the west bank of the Euphrates (Thapsacus) 1K.5, 4. — 2) a city on the Jordan 2K.15,16.

קבּה (pt. קבּה) 1) to beat, to strike, whence קֹה.— 2) to beat a drum, to play on a timbrel; only pt. f. pl. בּלְמוֹת תּוֹמֵפוֹת חוֹמֵפוֹת חוֹמֵפוֹת חוֹמֵפוֹת naidens playing on timbrels Ps.68,26.

Pi. אוֹפְּף to beat, to strike; only pt. f. pl. מָהַפְפוֹת עַל־יְלְבְבָהֶן striking upon their breasts Nah.2,8.

לְּפֶר (fut. יְחָפּר; inf. יְחָפּר) to sew, to sew together Gen.3,7; Jb.16,15; Ec.3.7.

Pi. אָפָּרוֹת בְּמָחוֹת as Kal; only pt. f. pl. מְמָבְּרוֹת בְּמְחוֹת that sew pillows Ez.13,18.

עשַה (fut. שׁשַה ; pt. שׁשַה , pl. מַבְּייָר , pl. מַבְּייִר , pl. מַבְּייִר , c. ישָבָּה ; inf. שֹשַה , שֹבַּה , שִּבְּייִר , sf. בְּיִירְה) 1) to take, to take hold of (with ב) Deut 4,17; Is.3,6; בין מַבְּייִר שִׁי מִיבְּיִר שִׁי מִיבְּיִר נְיִר נְיִר מַבְּיִר שִׁי מִיבְּיִר נְיִר נְיִר וּשְׁרָּיִר מַבְּיִר שִׁי מִיבְּיר נְיִר הַיִּר פּיִי מִיבְּיר נְיִר הַיִּר פּיִר מִיבְּיר נְיִר הַיִּר God in vain Pr. 30,9.— 2) to

take, to seize מַלְּחַלֵּח תִּלְּשׁוֹ take them alive IK.20,18; בְּחָבְּשׁבֶּם אָרִד when ye have taken the city Jos.8,8.— 3) to handle שְּׁחַה handling a harp Gen.4,21; of a reaper: תְּבָשׁי מִבְּל handling the sickle Jer.50,16; of rowers: תְּבָשׁי בָּלְּחָב they that handle the oar Ez.27,29; of warriors: תּבְשִׁי בַּתְּחָבְּה taking hold of (i. e. carrying on) the war Num.31,27; תְּבְשִׁי בַּתּוֹרָה they that handle the law Jer.2,8.

Niph יְהַפּשׁ (fut. יַהָפּשׁ ; inf. וֹהָפָשׁ ; inf. (הַהָּפִשּׁ) וֹן to be taken, caught Ez. 12,13; 21,29; בָּבֶל the noise of the taking of Babylon Jer.50,46.— 2) to be caught, detected (in an act) Num.5,13.

Pi. שְׁבָּהָ (fut. שְׁבָּהְי) to seize, to catch מְּבְהָים הְתַבְּים the lizard (or spider) thou canst catch with the hands Pr.30,28.

תְּבֶּת I. (from תוֹף f. object of spitting הְבָּת לְפָנִים אֶּהְיֶה and I am become an object of spitting in the face, i. e. of aversion Jb. 17,6 (acc. Vulg. בּוֹבְיהַם an example before them).

אוֹר אַר. n. Topheth, a place in the valley of Hinnom, near Jerusalem, where human sacrifices were offered to Moloch 2K.23,10; Jer.7,31 (see אַרָּבָּאָרָ).

קּבְּתֶּה (= הַּבְּּתְ II) m. burning-place (of corpses) Is.30,33.

יְתְּבְּתִי Ch.(pl. def. אַבְּתָּהָ) m. lawyer, judge Dan.3,2

א הַקְּהָת pr. n. m. see הַקְהָת 3.

תְּקְרָה (from תְּלְהָרְ ; c. תִּקְרָה , sf. מִקְרָה) f. 1) cord Jer.2,18.— 2) hope לי תְּקְרָה ! I have hope R. 1,12; אָפֶּט תִּקְרָה יִי נוֹ אַנְיִה יִי נוֹ אַנְיִה יִי נוֹ אַנְיִה יִי נוֹ מִינְה זְיִּ אַרָּט מִיקְרָה וֹ זְיִי הַתְּקְרָה (from thope, i. e. hoping for freedom Zch.9,12.— 3) pr. n. m. 2K. 22,14 בּיִבְּרָה (Ktib תַּקְרַה (Chr.34,22.

קרקה (from קרום) f. power of standing Lev.26,37.

פות (בוֹם, from הַּלְימָטֶן, from הַּלְימָטֶן, from הַּלְימָטֶן, enemy, adversary; only pl.~sf. דּלְרְמֵטְל

קרוֹע pr. n. a city in Judah, south of Jerusalem Jer. 6,1, the birth-place of the prophet Amos Am. 1,1; near it begins the desert בְּקוֹע 2Chr. 20,20; gent. אַקוֹעִים 2S. 23,26, f. הַקוֹעִים 14,4, pl. m. הַקוֹעִים Neh.3,5.

עַקְיּקְ (from אַבְקּי) m. trumpet Ez. 7,14.

קקוּפָּה (from קק = קבן II.; c. הְקּוּפַת ; pl. הְקּפְנּת הַיִּבְיה f. revolution, circuit Ps.19,7; הְקּוּפַת הַשְּׁבָּה the year's revolution, i. e. its end Ex. 34,22; הְּבְיִבּים the revolution, i. e. lapse, of the days 1S.1,20.

רַקִּיךְ (from אֲבָּוּ) adj. strong, mighty Ec.6,10.

תַּקְיפִין (לְּתַּקְיפִין הַ הַּקּיפָּין (לְּתַּקִיפִּין , חַלֵּיבָּין , מַקּיפָּין , מַקּיפָּין , מַקּיפָּין , מוּמָּאָד, strong Dan.2,40 a. 42; 3,33.

Ch. (= Heb. מְּבָלְיִּהְא thou art weighed Dan.5,27; yt. p. מְבָּלְיִּהְא weighed v. 25.

correct מְעָנְת לֹא־יוּכֵל לְתְקוֹ that which is crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Pu) (fut. 기계 1) to make straight Ec.7,13.— 2) to arrange (others: to compose) Ec.12,9.

רְּבְּלְן Ch. to establish; only Hoph.

תַקע (fut. וַהָּבֶע; pt. חַקָּע, pl. חַקָּע; י מַקוֹע . חַקעוֹ , pl. חָקעוֹ ; חַלָּגע , חַלַּגע , נחקע בו (חִקע to strike; אַקע a) to strike or clap the hands, as n sign of joy Ps.47,2. b) to strike hands as a sign of pledge or surety Pr.6,1 (with \$\frac{1}{2}\$ for); 17,18; whence pledgers, sureties Pr. 11, 15. - 2) to strike up a windinstrument, to blow תַקע שוֹפַר to blow the trumpet 18.13,3; הַקַע to blow an alarm Num. 10, 6. - 3) to strike into, to drive, to thrust a מַבְע הַרֶב בִּ־ to thrust a sword into Jud.3,21; הָקע יָתִר בָּ to drive a nail or pin into 4,21; hence: to fix by driving, to fasten 18.31,10; בְּתַר to fasten with a pin Jud.16,14; אַהֶל to fix or pitch a tent Gen.31,25 (where also simply הָקַע, omitting אָהֶל; Jer. 6, 3. - 1) to drive, to cast מוף בוּהְקַעָהוֹ יָמָה סוֹף and he cast them (the locusts) into the Red Sea Ex.10,19.

Niph. אָרָקע (fut. יְהָקע, , יְהְקע יֹ, הְיקע יֹן (fut. יְהָקע, , יִהְקע יֹן) to pledge oneself by striking hands (with יְיִר Jb.17,3.— 2) to

be blown (of ■ trumpet) Is.27,13; Am.3,6.

אָבֶן m. blowing, blast, sound Ps. 150,3

קֹרָת (fut. קֹרָת) to overwhelm, to prevail against Jb.14,20; Ec.4,12.

a. אָרָהְ Ch. 1) to be or become strong, powerful Dan.4.8.— 2) to be hardened הקבת בתוך his spirit was hardened to deal proudly Dan.5,20.

Pa. বৃদ্ধা to make firm Dan.6,8.

קְבֶּקְ (sf. בְּבְיּהְ) m. might, power, authority Dan 11,17; Est.10,2; אָּל שְּלֶּךְ with all authority Est. 9,29.

지수 Ch. (c. 기구구 ; def. 본구구구) m. might, power Dan. 4,27; 2,37.

הור see חוֹת.

יה ביה אין pr. n. a city in Benjamin Jos. 18,27.

תְּרָבוּת (from הַּדְבוּת I.) f. increase, broad Num.32,14.

תְּבְית (from הַּבְּה I.) f. increase, usury Lev.25,36; Ez.18,8.

ירָגַל see תִּרְגָּל.

הְרְבְּם Ch. to translate, to interpret; only Pu. pt. מְחָרְבָּם translated, interpreted Ezr.4,7.

קבּבְּרָם (from בּוָדָ: c. מַּבְּרָבָּם) f. deep sleep Gen.2,21; 1S 26,12; fig. insensibility Pr.19,5; ls.29,10.

ייי איי pr. n. a king of Ethiopia or Egypt 2K.19,9; Is.37,9.

קרומיה (from רוֹם f. setting apart, :. consecration Ez.48,12.

תרועה (from יוע Hiph.; c. תרועה) 1) shout, cry, alarm Jos. 6,5; Jer. 20,16; תרועת שמחה shout of joy Ezr.3,13; תְּרוֹעַת מֶלֵּךְ the shouting for a king Num. 23, 21; תרועת war-cry, alarm of war Jer.4,19; תַקע תַרוּעַה to sound an alarm Num. 10,5. - 2) shout of joy, rejoicing Jb.8,21; hence: joy שופר תָרוּעָה sound שופר תָרוּעָה the sounding trumpet Lev. 25, 9; sounding cymbals צְלִצְלֵי תִרוּעָה Ps. 150,5; מרועה a day of sounding the trumpet Num. 29,1; a memorial of sounding the trumpet Lev.23,24.

קרוּפְּר (from רוֹף to pound) f. prop. powder, hence: medicine, healing Ez.47,12 (acc. others from אַבְּיָרָ).

in Ar. to be hard, whence the next word.

הְרָהָה f. species of firm tree, holmoak Is.44,14.

raham Gen. 11,24.— 2) a station of the Israelites in the desert Num. 33.27.

קרחבה pr. n. m. 1Chr.2,48.

תְּרֵין Ch. num. two; c. תְּרֵין twelve Dan.4,26; f. תַּרָתוֹן 6,1.

קְרְמָה (= תְּכְמִית , from בְּרְמָית Pi.) f. cunning, deceit Jud.9,31.

תְּרְמִית (from בְּמָה Pi.) f. fraud, deceit Jer.8,5.

קרָרֶן (for תְּאֶבֶן, from אָבֶן a pine) m.

1) mast of a ship Ez. 27,5; sf.
בּוְרָבָּם Is. 33,23.— 2) signal pole Is.
30,17.

הַרֶע Ch. (= Heb. אַשֶׁי m. 1) gate Dan. 2, 49. — 2) mouth, opening Dan. 3,26.

רָיָע Ch. m. door-keeper, porter; only pl. def. אָרָע Ezr.7,24.

קרעלה (from בְּרְעֵלָה) f. reeling, intoxication יון פּרִעלָה wine of intoxication Ps.60,5; בוֹם בּרָעלָה cup of intoxication Is.51,17 (see בוֹם).

קּיְעָתִי gent. of an unknown place הְּנְעָה זChr.2,55.

י אָרָכּים m. pl. images, idols Gen.31, 19; Jud.17,5; 18.19,13; שַּאֵל בַּתְּרָבִּים to consult with the images Ez. 21,26; abstractly: image-worship, idolatry 18.15,23 (see ##ph.).

קרְצְּה pr. n. 1) name of a woman mentioned in Num.26,33.— 2) cap-

ital of the kingdom of Israel 1K. 14,17, celebrated for its pleasant situation Cant.6,4.

מָרָייִ pr. n. Persian eunuch Est.2,21.

Gen. 10,4.— 2) a city in Spain, principal emporium of the Phenecians Is. 23, 1—14, whence they fetched silver, iron, and lead Jer. 10,9; Ez. 27,12 a. 25.— 3) name of a Persian courtier Est.1,14.—4) a precious stone brought from Tarshish (acc. Sept. and Vulg.: chrysolite) Ex. 28,20; Ez. 1,16; Cant. 5,14; Dan. 10,6.

እጉሮች ም m. title of the Persian governors in Jerusalem Ezr.2,63; Neh. 7,65 a. 8,9, for which ግርር 12,26.

שׁרָין see תַּרָתִין.

קֹרְ pr. n. Assyrian general under Sargon and Sennacherib Is. 20,1; 2K.18,7.

קר pr. n. an idol of the Avvites 2K.17,31

תְּשֶּאוֹת (from שׁוֹא ; only pl. תְּשָאוֹת (תְּשָׁאוֹת) noise Is 22,2; Jb 36,29.— 2) shout, cry Jb 39,7; הְשָׁאוֹת חֵן חֵן לְהּ shouts of, Grace, grace unto it Zch 4,7 (in later Hebrew the phrase הַשְׁאוֹת חַן is used in the meaning of 'thanks').

קּישָׁבֶּר gent. of הְשְׁבָּה, birth-place of prophet Elijah 1K.17,1.

קבּץ (from אָבֶשְׁ) m. checker-work אַבְּהֹיֶת תּשְׁבִץ a checkered coat Ex. 28,4 (Eng. Bible: broidered coat). קשׁובֶּה (from שׁוּב נ. הְשׁוּבְה; pl. הְשׁוּבְה, f. 1) return 1S.7,17; of the return of time 2S.11,1. — 2) reply, answer Jb.21,34.

קישוקה (from שום) f. deposit; only c. קשוקתיף what is deposited in one's hand Lev.5,21.

קשׁנְעָה (from שוע II. or יְשַׁעְ; c. רְשִׁען; c. הְשׁנעַת קשׁנעַת) f. help, deliverance, salvation Ps.60,13; 144,10.

קים (from שוּק or הְשׁוּקְהּ ; sf. קשׁרָקּה (f. longing, desire Gen.3, 16; 4,7; Cant.7,11.

תשורה (from לשור I.) f. gift, present 1S.9,7.

הושיה see תִשׁיָה.

תְּשִׁיעִי num. the ninth Num.7,60; f. הְשִׁיעִית Ez.24,1.

תשעת , c. קשְּעָה , m. קשְּעָה , c. תשְּעַת num. nine years Gen. 11,19; קשָּע שְׁנִה nine years לְּהִשְּעָת הַשְּׁמִע בְּאוֹת לְחַנֶּה nine hundred years 5,5; חשׁבָּת בַּמְּשִׁת unto the nine tribes Num. 34,13; as ordinal: אָשֵׁע the ninth year 2K.18,10; שְּׁשַׁע the ninth the ninth of the month Lev.23,32.

משעים num. ninety Gen.5,9.

אָתוֹ see הַתוֹּ

Persian governor Ezr.5,3. ■ Persian governor

ANALYTICAL INDEX

of unusual forms whose roots some students may have difficulty in finding.

88

אַבוּא Is.28,12 for אַבוּ from אָבוּא. אַבְי 1K.21,29; Mic.1,15 for אַבְי from . בוא לבְירָה Jer.48,8 for אֹבֶירָה 1 fut. Hiph. וו נָאַל from הָנָאַלְתִי Is.63,3 for הָנָאַלְתִי from וּצָּלַתִי ואַרַנֶּה Is.38,15 1 fut. Hithp. of דְּבָּי, also with sf. DIIN Ps.42,5. תובות Is.14,14 see בון I. Hithp. אַהוֹרָנוּ (בּוּ אוֹרָנוּ וּ וּ fut. Hiph. of אַרְנָנוּ בּוּ יַבָּרוּ . ו אָרִי 1 fut. ap. of הַּיָּם. איתוּלָה Jer.4,19, Kri איתוּלָה 1 fut. of אוֹכִיל Hos.11,4 for אוֹכִיל 1 fut Hiph. of אַכַל. ן אַנוֹין Jb.32,11 for אַנוֹין fut. Hiph. of 118. i⊓N Jb 23,8 1 fut. ap. ^ of ¬i⊓. הפשמא Gen.31,39 for אַםשְּמָא from 名び立. אַםיוֹת pl. of חוֹת . אַחֵל Ez.39,7 1 fut. Hiph. of אַחֵל II.; so also וול Num.30,3. ווו.; Deut.2,25 1 fut. Hiph. of אַחֵל III.; so also Jud.13,5. נחת Ch. imp. Aph. of אחת.

חַתַה Jer. 17,18 1 fut. Niph. of חַתַּה.

নূন্<u>র</u> Jer.1,17 1 fut. Hiph. of নাুনু .

עש Hos.11,4 1 fut. ap. Hiph. of השל.

אָי see אַנֶבָּה. ילל 1 fut. Hiph. of איליל מַתַם Ps. 19, 14 = אַיתַם 1 fut. of מַּיַם יַבּת 1 fut. of בָּתַת; 3 fut. יַבּת, 1 אָבּוֹת. אַכֵּלְהָEx.33,3 = 1 אַכַלְּהָ Ifut.Pi. of בַּלָּה ጓጋላ Mic.6,6 1 fut. Niph. of ዓጋጋ . ם אַנְיצַם Ps.118,10 אַנִינָם Hiph. of אַנִינַם. אָנְבָּה Ch. Dan 4,9 אָנָהָה from אַנָּבָה. אָנָדע see אָנָדע. ন্ট্রেম 1 fut. a. pt. sf. of ন্তুম, which see. עַרָּם Hos 10,10 1 fut. sf. of בַּבָּרָם. Deut.32,26 Hiph. of אַפָּאִיהָם. אַפָּת Jer. 20,7 1 fut. ap. Niph. of אַפָּה. ציעה Ps 139,8 1 fut. Hiph. of ציעה. ন্মু Jer.1,5 and Jo.42,6 1 fut. sf. of וֹצֵר I.; the word in Is.42,6 is referred by some to בַצַב I. . לַכָּח fut. of אָקּחָה , אָקּחַה אַרָה for אֹר imp. of אַרָה. ווה אבינה Js.16,9 1 fut. sf. Pi. of בוה. ישָׁכַם for הַשָּׁבָּם inf. of שַּׁשְּׁבִּים 지구말 및 1K.19,20 l fut. of נשַק II. לשל Ez.3,15, Kri אשל from בשל. אשתיו Dan. 5, 3 for אשתיו 3 pret. pl. of אַחָשׁ . אַתוּבע 1 fut. Hithp. of יַבע . אָתִייּ for אָתִייּ , imp. pl. of אָתִייּ . אַתְנוּ for אַתְינוּ 1 pret. pl. of אָתְנוּ וּנְתַק 1 fut. sf. of בַּתְקנה I.

בְּהְשַׁמְה Lev. 26, 43 for בָּהְשַׁמְה inf. Hiph. of בַּשְׁ

בּשֵׁם Am.5,11 see בּשֵׁם.

וב Zch. 4,10 for וב from וום . מרותיה Ps. 45.10 for ביפרותיה

קיקרוֹהֶיף Ps.45,10 for בְּיִּקְרוֹהֶיף pl. sf. of בְּיִּקְרוֹהָין; see בְּיִבְרוֹהָיף.

ים בְּקְהוֹי for בְּמְהוֹי pl. c. of בְּמָה. בּוֹא בּוֹלְיהוֹי 18.25,8 for בְּאנוֹ from בּוֹא. בּוֹא בּנוֹתוֹי Ez.16,31 for בְּנוֹתוֹיף inf. sf. of

ורים בינות (Ez.10,31 for מונים מונ

ביאקיו Ez.47,11 for בְּצֹיֹתְיוֹ from בְּצֹּהְ פַּרְיּהְיוֹ and בָּעִּים $\ddot{\psi}$. $\ddot{\psi}$ see $\ddot{\psi}$. $\ddot{\psi}$. $\ddot{\psi}$ $\ddot{\psi}$ $\ddot{\psi}$. $\ddot{\psi}$ $\ddot{\psi}$

1

בּאֵיוֹן see גַּאֵיוֹנִים for גָּאַיוֹן see גָּאַיוֹן. גָּוֹא see גָּאָיוֹת בּל Pa.119,22.— 2) ישף. וּ בְּלָה Pi. of בָּלָה Pi. of בַּלָה pi. of בַּלָה inf. of גַּעָה גַּעָש see בָּעָה, בְּשָׁה, בָּשָׁה inf. of נָנַשׁ see יַבָּעָּה.

٦

ותה 1K.2,40 loc. of הבות

דּוֹבִי pl. of דּוְבָּאִים דּוֹבָּי. דּוֹבָי Pr.26,7 for בּּיְיוּ בְּיִל Pr.26,7 for בַּיְיוּ בָּיִר (Pr.24,14 for בָּיִבְּי (Pr.24,14 for בְּעָה בַּעָּה בַּעְר בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בַּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בַּעָּה בּעָה בַּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָּה בּעָה בּעָּה בּעָּה בּעָה בּעָּה בּעָה בּעָּה בּעָּה בּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָּה בּעָּה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָּב בּעָּה בּעָה בּעָה בּעָּה בּעָּה בּעָּה בּעְהַיּבְּע בּעְהַיּ

7

יַנָרווּ לוּבְיחוּ for הָוָבְיחוּ Hiph. of בּאָנְבְיחוּ יָהַב see הָבוּ, זְהַבָּה , הַבָּה. . יָבָשׁ from הוֹבִישׁ Is.30,5 for הוֹבִישׁ אַבַבוּ הַבוּ see הַבוּ ות בקק inf. Niph. of הבוק I. יהבר inf. Hiph. of הַבָּר . ग्रेन inf. Po. of नाज I. קּגְלָתָה Jer. 13, 19 for הָגְלָתָה Hoph. f. of 774. והרוש Is.25,10 inf. Niph. of דוש. רבר Ch. Hoph. of בובר . הוֹבְרָה Ch. Aph. of הוֹבְרָה. ויַרה Hiph. of הוֹרָה I. הולְרֵת for הולְרֵת inf. Hoph, of דּיָבֶר. הולָלו for הַבְּל from בַּבֹל I. ישב Hiph.sf. of הושבתים for הושבותים ווו חַלל Hoph. of הוחל הוחל וו תַלַל Hoph. of הותל הורה Ch. inf. of הורה. וַבְּמָּיִתּוּן Ch. from הַוֹרַמָּן Ithp. of וְבַוֹּ . זול from הוולו Lam.1,8 for הוולו . וַבָּה Is.1,16 for הָתוֹבּוּ Hithp. of הַנַּבּוּ . וַבָה Ez 6,8 inf. Niph. sf. of הוָרוֹתִיבֶם , sf. הַחַלוֹ (בַּבַלוֹ Lz.20,9 inf. Niph. of 55ֶחָ II.— 2) inf. Hiph. of קבל III. שם, השם imp. Hiph. of השם. মানুন 3 pret. f. Hiph. sf. of নাটুটু. for הוֹלְיבִי for הוֹלְיבִי Ex.2,9 imp. Hiph. of תימן Ch. Aph. of הימן.

יהבל inf. sf. of הלו see הַתְּמָהָם m. הַמִין for הַּמִין Hiph. of יָבַן. ים לבן for הומכו Hoph. of המכו inf. Niph. of בְּבֶּוֹם inf. Niph. ים הַמְסִיוֹ Jos.14,9 for הָמְסִיּוֹ of בַּמְסִיוֹ. for הַמְרוֹתָם inf. Hiph. sf. of . מַרַה הבה imp. High. of הבו נות Hiph. of הגים הנים Hoph. II. of הנים. לבעל Ch. Hiph. of בנעל. ונפה Is.30,28 Hiph. of אונפה. . סות Iliph. of הסית הַעְוָה for הַעָּוָה Hlph. of עַוַוּ . יַעָלָ imp. ap. Hiph. of עָלָה. העלה for העלה Hoph. of . עלה הַפְּרָכֶם for הַפָּרָכֶם inf. sf. Hiph. of בַּבְּרָכֶם. דצטיר Hithp. of אניר יוב ו inf. Hiph. of בּצְפִינוֹ inf. Hiph. of נקום for הוקם Hoph. of הם. הקצות for הקצות inf. Hiph. of הקצות. בַּבָר imp. Iliph. of הַבָּב. ַבְּבָה see //iph. of בַּרְבַּוֹת, בַּרְבָּה see וֹה Is. 59, 13 inf. Pu. of דְּבָר. י הַבְּמֵּם imp. pl. Niph. of הַרְבּוּג . বুলু imp. ap. Hiph. of নাট্নু. יַרְצָּת //יְף/h. f. of בַּצָּת. . שוב for השב imp. Hiph. of השבח for הושם Iloph. of השם. ישעה imp. ap. Hiph. of שעה I. הַאַשָּפוֹת = Neh.3,13 הַשְּׁפּוֹת. הַשְּׁחַחָיה Ilithp. of הַשְּׁלֵּחַיָּה. עַעַע I. a. II. שָׁעַע I. a. II. הַבּוּתַהְ Ch. inf. sf. Aph. of הַבּוּתַהְ ווֹיְרָה Hiph. of יְרָה II.

7

וּנָה Ez.16,34 for וּנָה Pu. of וּנָה בְּיִּה בִּיּה בִּיֹם see וַמְּיֹת בּי בִּיֹח בִּיֹם .

П

10

אטָאטָ Pi. redupl. of מוֹא . הטַ pret. of הַוֹּף . נַטַע inf. of נָטַע .

7

יַר from יַרְכֶּם from יַרְכָּם. ורם, pl. ירם fut. of במם. 127! fut. Niph. of DDT. והוא Ec.11,9 for יהוא fut. of הוה II. יהובר Ch. fut. Aph. of בובר . ובה for יוֹבה fut. Hiph. of יוֹבה II. יושיע for יושיע fut. Hiph. of ישיע. יהי fut. ap. of היה. יַלְילוּ Is.52,5 for יִילִילוּ fut. Hiph. בַּבַּ יקר! Ch. fut. of אות. וֹבהל Is.13,20 for יאהל fut. Hiph. of בהל Is. יהתלו fut. Hiph. of בתלו יוכלו Ez.42,5 for יאכלו fut. of אַבל 4. יוֹלֵדת for יוֹלֶדת pt. f. of יוֹלֵדת. יוֹר fut. ap. Hiph. of יוֹר I. יוֹרָא Pr.11,25 for יוֹרָא fut. Niph. of רוה (acc. Stb. for הַנָה Hoph.). יושׁבָתִי for אַנֶּעָי pt. f. of בַּעַיְי. 11, 11, 12 fut. ap. Hiph. of 712. init for spit from Dit. יְחַבְּרָהְי Ps. 94,20 for יְחָבָּרָהְי Pu. י/ of ו חַבַר I. וֹחַר fut. ap. of חַוְּהַ. יחר Pr.27,17 fu'. ap. Hoph. of חַבַר. יחי, היה, fut. ap. of חיה. יְחִיתֵן for יְחָתֵן fut. Hiph. sf. of חַחַחַ. וו חַבל fut. Haph. of בחל II. fut. Hiph. of בחל III. יתל for יחלו from יחלו. בּחָבָה, אַבּחָבָה, see בּחַבָּה. יחמו Gen.30,39 a. יחמו see בחין. in: fut. ap. of 777. יְחָנְהְ for יְחָנָהְ fut. sf. of בַּחָנָהְ. יְחְקוֹ for יְחְקוֹ from אָבְין. ותר fut. ap of חבר. חַתַּת, pl. וְחַתוֹ see חַתַּת. נט , שיַ fut. Hiph. of הַטָּבְ . יישיב for יישיב fut. Hiph. of יישיב.

יוליל for יוליל fut. Hiph. of יוליל. ייף fut. ap. of חבי. ובר fut. ap. Hiph. of הבל. לָבֶר from וַבַּבְּרָנִי Ps.50,23 for וַבַּבְּרָנְנִי ובוננו for יבוננו iut. Pi. s/. of ובוננו יבל Ch. fut. of יבל יבַּקוֹמוֹ for זבְּקוֹמוֹ fut. Pi. s/. of הַבְּיַנִמוֹ יַבְּתוּ for יְבָּתוּ fut. Hiph. of יָבָתוּ יבַתו fut. Hoph. of בַּחָר, יבַּתּ ו להו fut. Hiph. of id I. לון fut. Hiph. of ילינו מחם ap. fut. Niph. of חחם. ימר fut. of מַרַר. ימְרוּהְ for יאמָרוּה from ימָרוּהְ. YND for YD fut. Hiph. of YND (see also נאין II.). ינבע Ch. for ינבע fut. of ינבע. נוא Ps.141,5 for יָנִי fut. Hiph. of נוא ינים fut. Hiph. of הים. שבל fut. of בַבַב . Do' fut. Hiph. of DD. יער fut. ap. Hiph. of זער. עיַיַ, שְׁיַבְיּ fut. ap. of שוּע . יעערו Is.15,5 fut. Pi. of יעערו Is. יעור I. and אין ועור I. and ועור II. יער int. ap. Hiph. of עור I. ופרה fut. ap. Hiph. of הופרה. קרף fut. Hiph. sf. of הופר רָפָן for הְחָפָי fut. Hiph. of הַחָפָּ. עבטן Ch. fut. Ithp. of אַבָּע . איני Jos. 9,4 Hithp. of אינ 3 (acc. some = יִצְטַיְרוֹ from נְצָטַיְרוֹן. וצק, וצק, פפפ בנולק, see בנין. וַצַיַ and אַין from אַיַן I. יצר fut. of יצר I. and נצר l. וצַר, fut. ap. וצַר (תֹצִרִי, יִצְרָה) see וו יַצַר ווו

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֓֞֞</u> יצר fut. ap. of אין יצר II. IMY! Jut. of MY. לקבר fut. of קבר I. חף: fut. Kal, חף: fut. Hoph. of חף. יבץ, יבץ fut. of יבן. יקרף for יקרף fut. sf. of הקרף. שף: fut. ap. of אשיף. יבן שׁר fut. ap. Hiph. of קשׁר. יַרָא, וּרָב, fut. ap. of בַּאָד. יראו imp. pl. of יראו יראו. יראו for יראו fut. pl. of יראו (but יראן: with short Chirek is fut. of וַדְאַה). יראו 2S 11,24 = יראו fut. Hiph. of וַרַה I. ירב fut. ap. Hiph. of ירב; but בין; 1S.15,5 = יארב fut. Hiph. of אַרַב . וֹרֵד 1K.6,32 fut. ap. of בְּרֵד Il. ירוא for ירו inf. of ירוא I. ירון Pr.29,6 for ירון from ירון. ירוֹע fut. Niph. of בָעַע I. ירוץ for ירן fut. of ברוץ. ובן: fut. of בַּבְּרָ. ורמו fut. Niph. of בין. ורע from בעע II. (to be bad); but יַרַע Jb.20,26 fut. ap. of דְעָה III. (= ソゾユ I.). יַרַע, יַרַע fut. Hiph. of עַעַ I. ישור, ישור fut. of ישה ; לשה for ושרהם fut. sf. ארשי fut. Niph. of חושי. ישי Ps.55,16 for אישי fut. Hiph. of נְשָׁא I. שים Jer.49,20 for שיי fut. Hiph. of ישם or ששם. ישל fut. ap. of שַׁבָּה I.

השומם see ישמם. ושנו see שין.

ישע fut. ap. of שַעָּד I. נשר or שור .1Chr.20,3 fut. נשר יַשַּׂרָנָה for מִישֵּׁרָנָה from יַשַּׁרָנָה. ישתחות for ישתחות fut. Hithp. of החשי ישָׁתַקשׁקוּן fut. Hithp. of ישָׁתַקשׁקוּן . יָהָא for יָהָא fut. of הָאָ , אָרָה . יְתִוּכַּח fut. Hithp. of רְבִיּנִם fut. ווין Ch. fut. Ithp. of וחוין. יַתְחַל יּ, יִתְחַל *fut. ap. Tithp*. of חַלָּם I סבתי fut. ap. Hithp. of חבש. מתם fut. of מתם, pl. ותמו fut. of מתם. החי fut. Hithp. of בתם. שׁחַ Ch. fut. Ithp. of שׁוֹם .

Ps.22,17 see בַּאַרִי בּוֹתְרוֹן = Ec.2,13 בּיתְרוֹן. (see בַּלָּחָם (see כַּלָּחָם). (see לַבָּלְהַנָּה (see לַבָּלְהַנָּה (see לַבָּלְהַנָּה). קַלְנָה (see לָּבֶׁר Gen.42,36 = וְלָבָה (see לָבָר). נֶלָה see כָּהַנְלוֹתָךְ Is.33,1 for בַּנְלוֹתָךְ (acc. some interpreters = בָּבַלוֹתָהְ from בַּלָה). ַבּנְעַנֶּוְהָ Is.23,8 pl. sf. of בָּנְעַנֶּוְהָ

לאדיב for לראריב Hiph. of אבר . . אור for להאור inf. Niph. of לאור לָבִיא Jer.39.7 בוֹא Hiph. of לָבִיא ברם Ec.3,18 inf. sf. of לברם 3. לַהַבָּה (בַּה Ex. 3, 2 c. of בַּבָּה (בַּה בַּה from בַבַּב. . הַנָא Ch. fut. of לְהַנִין , לָהָנוֹן ישאַהinf. of לַהַשָּׁאוֹת=2K.19,25לַהְשׁוֹת. ובתם ls.47,14 inf. of בתַּבָּם. יחנן inf. sf. of לחנוכם. יַחְקְנָה in/. Pi. sf. of בַּיַחְקְנָה.

ליסיף for יוסיף from יוסף.

ליסיף for יוסיף see יוסף.

ליקהר אויסף see יוסף אויסף.

קב, הבף from יוסף from יוסף אויסף יוסף ליכה יוסף לי

מביא 28.5,2 for מָבִיא pt. Hiph. of מבי בעת IS.16,15 see בַּנְתַּקּ see מְבָרָאשׁינְה at the end. בנר pt. Hoph. of קנרים. Jud.5,10 pl. of בְּרִין which see. מהימן Ch. pt. p. Aph. of מהימן. נחת Ch. pt. Aph. of מַהַחַתִין. तात Ch. inf. of नात. nein pt. Hoph. of nin. מיםב pt. Hoph. of בַבָּב . ם בּעָרָת for מָמָנְתָה pt. f. Pu. of בַּעָרָה. NYID pt. Hoph. of NYI. אוֹם f. אוֹם) Ch. inf. of אוָא. מָה see מָה־זָה = מַזָּה. לוין for מאוין pt. Hiph. of און . אהם Ch. pt. Aph. of אוה. ाति Ch. inf. of । । . . שָהַר for מְתַשַהַר Hithp. of מְשַהַר בים pl. c. of ביםי.

. מֶלֶךְ from מְלָכִים = 2S.11,1 מְלָאכִים

בלא from בלאו Ez.28,16 בלא from בלא וו לון pt. Hiph. of מֵלִין II. סאַלְפָנוּ Jb.35,11 = מַלְבָּנוּ pt. Pi. sf. of 978. . מֵלֵא from מְלֵאתִי = 32,18 לַלְתִי . מן see מְנָהֶם , מֵנָהוּ , מָפֵנוּ , מָפֵּךּ , מָפִּךּ וֹמָן Ps.68,24 see מְנָהוֹנוֹ I. nap pt. Hoph. of Dia. THE pt. Hiph. of Dis. בַעו for בַעוֹים from בַעוֹים. ו קבל see מ<u>קבלוני</u> I. Pi. I. י קנן for מְקנּנְתִי pt. f. Pu. of מְקנּנְתִי דל פברקר pt. Pi. redupl. of הברקר I. שַתַּחוֹיתָם Ez. 8,16 from מְשֶׁתַחוֹיתָם (see לִישְׁתַּחַנִית f.). הם and חום 2 pret. of חום. KID Ch. inf. of KIN. הַרָת מָתַחָהָ pt. p. of הַחָהַ.

1

באוה a. נאוה pt. Pi. of נאוה. חוֹא ו fut. pl. of הוא . ו בווה 1 fut. pl. of וובוה נְבָא for נְבֵּאם Pi. of נְבָּיתְ . ובל Is.64,5 fut. Hoph. of בַּבֶּל (see לבל ו.). בַּלֵל Gen.11,7 for נָבְלָה jut of בַּלָה ובקה Is.19,3 for בְבָקה pret. Niph. of ו בַּקַק I. וֹנְאַלוּ see נְגאַלוּ II. Niph. קרָם, Jer.8,14 for בַּבְּשָׁת Niph. of . דַמַם להי fut. ap. of היה. יהלאה pt. f. Niph. of בהלאה. נוגות for נוגות pt. f. pl. Niph. of נוגות . נולדו וChr.3,5 for נולדו Niph. of בולדו

נוסרו Nithp. of נוסרו . . . प्राा see दाया. ותלל 1) Niph. of אָם II. (to profane); 2) Pi. of בחל I. (to possess). בחם Pi. and Niph. of בחם. . חַמַם for נחמים pt. pl. Niph. of הַחַמִּים . תַבַן Niph. f. of נְחַנָּתִּ יָחַר, pl. יְחַר Niph. of הַחַר, חתת pret. Niph. of חתת. (נַחַת from נָחָת see נָחָתִים). נינם fut. sf. of ינה. נירם fut. sf. of וירם I. לה לעל fut. ap. Hiph. of בה ; נבנו אול בה מבחח 3 pret. f. Niph. of הבחח. נבפר Nithp. of נבפר . בַּוָה from נִבְוָה from נְמְבְוָה . מול Niph. of נְמַלְּתָם , נְמוֹל מור Niph. of נַמֵּר. ַם לַבָּב for נְסַבָּה Niph. of בַּבָּב. וו נַקָה Ps.4.7 = נָשָׁא; but see נָקָה II. נפוצה for נפוצה Niph. of נפוצת. נפּלָאַה for נְפָלָאָה Niph. / of בָּלָאַה. לַבָּל Ez.28,23 Pi. redupl. of נַבָּל I. נצטרק Hithp. of צרק. נַצַר for נָצְרָה imp. of נַצָּרָה קום for נקשה Niph. of נקשה. ו. קלל Niph. of נקלה , נקל בּאָת (בְּיֵאָת 1) 2S.19,43 noun formed from אַשָּׁיִּג Pi. (others Niph. of אַשֶּׁיָּג; 2) Zch.5,7 and 1Chr.14,2 pret. f. Niph. of NU1.

יַשְׁרָנוּ for גַשׁׁרְנוּ Niph. of שַׁרָנוּ .

마일말, or Hiph of 마발.

נְשָא from נְשָאוּ.

Ez.39,26 and בְשׂוּא Ps.139,20 for

נשוי Ps.32,1 for נשוי pt. p. of אָנָיי .

לַשִּׁים Num.21,30 = בַּשִּׁים fut. Hiph. of

יַּשְׁרָה Pr.27,15 Nithp. of יָשְׁרָה . שָׁעָה fut. Hithp. of שָׁעָה I. יְּמַקְּנְוּהוּ יָּמַקְנְוּהוּ יָּמַקְנְוּהוּ (with out Dagesh) from יָבַקְּרָהוּ I.

בּיב 2K.8,21 = 2סֹבִים from 32סָּב. וֹבְסַ for וֹבְסָּב from קבָּף. וֹלְבָּטְ from בְּלָּב וֹיִים from בְּלָּב וֹיִים וֹיִבְּטִים וּלִּבְּטִּים from בְּלִּבְּטִים וּלִּבְּטִּים וּלִּבְּטִּים וּלִּבְּטִּים וּלִּבְּטִים וּלִּבְּטִּים וּלִּבְּטִים וּלִבְּטִים וּלִבְּטִּים וּלִבְּטִים וּלְּבָּטִים וּלִבְּטִים וּלִבְּטִים וּלִבְּטִים וּלְבָּטִים וּלִבְּטִים וּלְבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְּבָּטִים וּלְבָּים וּלְּבְּיבְּטִים וּלְּבָּים וּלִיבְּים וּלְבִּים וּלְבְּיבְּים וּלִים וּלְּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלִים וּלְּבְּיבְּים וּלְיבִּים וּלְּבְּיבְּים וּלְיבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּלִים וּלְבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּלְבְּיבְּים וּבְּים וּלְּבְּיבְים וּלְבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּלְבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּלְּבְּים וּלְבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּלִים וּלְּבְּיבְּים וּלְבְּיבְים וּלְּבְּים וּלְבִים וּלְּיבְּים וּלְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְּיבְּים וּלְּבְּיבְּים וּבְּבְים וּלְּבִים וּלְּיבְיבְּים וּבְּיבּים וּלְּבִּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבְּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּבּים בּיבּיבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּי

Ð

בּהָם, חוֹותְפַּ, חַרָפַ, בּחָרָםָ see הַּהְפָּ. חַרָבְ Ez.22,20 *inf*, of פּלְינָה חָבָם pt. / of הֹבְפָּ. תַבְּ Mal-3,20 for הַאֶּשָׁם from שוּם.

3

P

קאם Hos.10,14 for קף pret. of קאם קאם Ch. pt. of קאם קבר, אָבָר, אָבָר, אַבָּר, אַבַּר, אַבַּר, אַבַּר, אַבַר, אַבַּר, אַבַּר, אַבַּר, אַבּר, אַבָּר, אַבּר, אַבר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבר, אַבר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבּר, אַבר, אַבּר

קבר, קבר pret. of בַבְּבָּ, קבר mp. of קבר. קבר Ez.17,5 for קבר. בְּבָרָם Hos.11,3 for בְּבָרָ. בְּבָרָם inf. of קבר. בְּבָרָם from מְבֶּרָ.

٦

אשְׁ imp. of אשֶׁבְ.

יַבְשׁת inf. of יָבֶשׁת.

ת

אבָא Pr 1,10 for תּאבֶה fut. of בָּאָ . בּבְאֹתָר 18, 25,34 הַבָּאֹתִי 18, 25,34

and קבוֹאַתָּך Jb. 22, 21 for תַבוֹאַתָּך, תַבְאַה from בוֹא פּרָאַה. ज्ञान fut, ap. of ज्ञान . ונה Jb.19,2 fut. Hiph. of בונה . קוָה fut. ap. Niph. of קוָם. וֹתַבְמְוּנִי Is.40,25 for תָּבְמִוּנִי fut. Pi. sf. of ਜਨ੍ਹਾ. יהיה fut. ap. of הַהַי . תהימינה Mic.2,12 for תהימנה from אָסְוֹח Pr.30,6 for אָמָה fut. of אָפַיְ. . אָוַל Jer 2,36 for הָאָוֹלִי fut. of אָוַלי לורני 28.22,40 for קאורני fut. Pi of אור זס. וֹחָהָ 2S.20,9 for וֹחָאהָ fut. of וֹחֲאַ. יתה fut. ap. of חווה. בחל Lev.21,9 for החל fut. Niph. of 550 II. ערש Jb.31,5 fut. ap. of חוש Jb.31,5 שה fut. ap. of במה fut. היעשה Ex.25,31 for היעשה. יפי Ez. 16,13 2 f. fut. of תִּיפֵי n⊇n fut. ap. of n□⊇. בַּבָּם fut. ap. of הַבַּבַּם. תַלַה Gen.47,13 fut. ap. of בַּלָה. ולון לון fut. of לון I. תְּמָח Neh.3,14 fut. ap. Hiph. of חַם וּ יַםְתָּחָ Jer.18,23 fut. Hiph. of הַמְחָדּ I. עמנו Ps.64,7 and Lam. 3,22 for אמנו pret. pl. of DDA. קמם fut. ap. Hiph. of מַםָּם. בתר Ex.23,21 fut. Hiph. of מבה et . מבר

אָמַר 28.19,14 for האָמרוּ fut of אָמַרוּ

נָתַן imp. of תָּנָה, תִּן.

ידע Ch. from הָּנְדַע.

אַרְהָּשְׁהָ fut. ap. Hithp. of רְּשָׁיָּה Is.41,10 fut. Hithp. of שָּעָה Is. חַבְּיִה Inp. inf. of בְּבַוּן. רַבְּחַרָּה 2S.22,27 for בְּבַּהְהָּה fut. Hithp

קּהָרָ 2S.22,27 for קּהָבָּה fut. Hithp. of יַבְּרָב .

תְּחָם 28.22,41 for חֲבָן from חֲבָּ. פּתְּחָם Ps.37,8 fut. ap. Hithp. of הַחְבָּה. קַתְּהָ Jer.12,5 fut. Pi. of הַחְבָּה. בּתְּחָה Ez 24.11 for בּתְה fut. of בּתְבָּה fut. ap. of בַּתְּה בַּצְּלְי, מַעָּה בַּצְּלְי, בַּצִּלְים 28.22,27 for לַתְבָּה fut. Hithp.

of לְּחָבֶּי. בּאַרָהָ Ex.2,4 for בּאַרְהָהָ Hithp. of

JZ.

NEO-HEBREW VOCABULARY

BY

L HYMAN (Charlap) and AL. HARKAVI.

PREFATORY NOTE.

This vocabulary comprises words occurring in Rabbinical and modern Hebrew literature. Many of the words contained here, especially those recently coined and those given new significations, have been drawn from the neo-Hebrew dictionaries "מָלוֹן שָׁלֶּלְיׁיִ by Grasowsky (Warsaw, 1900; supplement, 1904) and "מְלוֹן שָׁלָּרְי" by Ben-Jehudah (Vilna, 1911, 7th ed.). An asterisk (*) marks a new word or new signification given to an old word.

ישל גַב = אַבַּב prep. on, upon: אַב ב ב בּב .

Jewish Calendar (July-August).

💦 I. m. father, papa.

NEN II. thicket, forest.

ל אבבית , אבבית f. fever.

to be lost.— Pi. אָבֶר to destroy; אָבֶר לְרֵעַת יְרֵעַת to commit suicide.

אַבְרוּמָה see אַבִדּוּמָה.

*תורות f. fatherhood

기고 (시구기조 m. 1) flute.— 2) pipe, tube.

אברד m. loss, ruin.

ל אבוקה f. torch.

אַבית* see אַבית

*DIDN m. buckle

אבוני, אבוני m. pl. jewels, jewelry.

legs, myriapod.

m. belonging, appurtenance.

אַבַּמי, אַבַּמְיוֹת , אַבַּמְאוֹת (pl. אַבַּמְיּוֹת , אַבַמּיּ ל bath-tub.

אַבְאַ , אַבְאַ m. leather-bottle.

אבטי m. projection, ledge.

*מְלְמִים m. lap-wing (bird).

אָבִיוֹנוֹת (pl. אֶבְיוֹנוֹת) f. caper-berry.

אַבִיוֹנוּת f. indigence, poverty.

אביק m. gutter, channel.

אבירות f. hardness, obduracy.

לות f. mourning.

אבלינא m. ebony.

(pl. מָבְנִי מַשְׁחָוֹת (<math>pl. מַשְׁבָּרִי אָלָן מַשְׁחָוֹת (pl. מַשְׁבָּרָת מַשְׁרָּת אָבָרָן מַשְׁבָּרָת (pl. מַבְּרָל מַשְׁבָּרָת (pl. מַבְּרָן מַשְּׁבָּרָת (pl. מַבְּרָן מַשְּבָּרָת (pl. מַבְּרָן מַשְּׁבָּרָת (pl. מַבְּרָן מַבְּרָן מַבְּרָת (pl. מַבְּרָת (pl. מַבְּרָר (pl. (pl. מַבְּרָר (pl. מַבְּרָר (pl. (pl. מַבְּרָר (pl. (pl. מַבְּרָר (pl. (pl. מַבְּרָר (pl. מַבְּרָר (pl. (pl. מַבְּרָר (pl. (pl.

וְבֵּלְ (den. from בְּלֵּי) Kal not used.—
Pi. בְּאָ to petrify, to fossilize.—
Hithp. בְּאַבָּן to become petrified fossilized.

אַבנית אבנית f. parrot.

אָבְנָתְא f. understanding, insight.

לבעבעה f. pox, smallpox.

אבעיה f. search, inquiry.

אַבַץ, אַבַץ m. zinc, tin.

ל (c. אַבְקָּת שְׁנַנְם m., אַבָּק (c. אַבְּאַ) אַ dust; אָבָק שְׁנָנְם gun - powder; אָבָק tooth-powder.

רְבְּאָ (den. from רְּבָּאָ) Pi. רְבָּאָ to dust, to cover with dust. — Hithp.

אַבְקְה , אַבְקְה f. 1) bow-knot. — 2) button-hole.— 3) cavity.

(pl. אָבְרִים, אָבְרִים, אַבְרִים m. limb, part.— 2) wing.

ר, אַבַּר m. lead.

지글씨 I. (den. from אָבֶר) Pi. רְבָּא (pt. רְבָּא יָנְרָ) to dismember.— 2) to fly. אַבָרְ II. to be strong, hard.— Pi. רְבַא to harden.

אַבְרוּמָה f. species of fish, pike.

m. horse-blanket.

מְבְרֵנְי adj. intelligent young man. אַבְרֵנְי m. aquatic bird.

מַבְשִׁים (pl. בְּשִׁים) m. sour grape.

אַבְשׁוּנוֹת (pl. אַבְשׁוּנוֹת) f. dried grains.

בּצַאַ prep. through, by means of; אַרָּקאַ אַנַבּ אוֹרְקאַ

TIN to bind.

(pl. אָנֶרְים m. 1) binding.— 2) bandage.— 3) pack, bundle.

תּנְרָה (בּנְרָה ; pl. אַנְרָה) f. legend, myth, tale.

אָנְדְּתְּ (pl. אַנְדּוֹת) f yoke (for carrying).

אָנְדָנָה m., אַנְדָנָה f. absinth.

אָנֶת (pl. אָנֶים) m. thistle, thorn.

תוברל (pl. אָנוּדָלִים) m. thumb.

יון (אָנוֹות m., אַנוֹין אַ (pl. אַנוֹות) nut, nut-tree.

אָנוֹן, אָנוֹן m. contest, prize-fight.

אָבֶּי, אָבָי m. furrow, parcel of a field.

אָנִידָה (pl. אַנִידוֹת) f. binding.

אָנִיִּדִים m. pl. gills (of a fish).

קּגִירָת (pl. אָגִירָת) f gleaning, gathering.

הבוֹבְאַ f. grief, sorrow.

יוֹנֶן (pl. אֹנָנִים) m. handle (of ∎ vessel).

אָנְינְה , אַנְינְה (pl. אַנְינָה) אַנְינָה) Lambskin.

תְּבָּלִים (pl. אֲנָסִים m. pear.

אָרָרָא m. wages, reward, gain.

*נְרוֹן (pl. אָנְרוֹנוֹת) m. guide for letter-writing, letter-writer.

קְּרֵוֹףְ m. 1) fist.— 2) violence בַּעַל קירוּף one who commits acts of violence.

אַרְיוֹן adj. m. wild, untamed.

אָנֶּרֶת שׁוּם (pl. c. אִנְּרוֹת) f. letter, document; אַנְרָת שׁוּם writ of execution.

אדוה f. sea-foam.

אָדוּם (pl. אַדוּמִים) m. ducat (coin)

אַדוֹנָה (pl. אָדוֹנָה) f mistress. madam. אָדוֹק' (pl. אָדוֹק') m. strong adherent, devotee.

* adj. vaporous, gaseous.

*ביב adj. polite, courteous.

*אָדִיבוּת f. politeness, courtesy.

מְדִים adj. pickled.

*אַדִיקוּת f. adherence, attachment.

אַדְירוּת f. might, majesty.

*Wind adj. indifferent.

*אַרִישׁוּתּ

ל אַדְמוּמִית f. redness.

*הַלְמוּת f. agriculture, farming.

*הְבֶּבֶּתְ f. measles.

m. species of willow.

הוות f. lordship, authority.

ערנים (pl. ארנים) m. mallow (plant).

monster with a human head.— 2) orang-outang.

יאָרֶר (pl. אָרָרִים) m. cedar, holmoak.

מדרבה adv. on the contrary.

אַרָרָה f. 1) fish-bone.— 2) sword.

אַררוּפִיקָה f. dropsy.

מַדְרוּפִיקוּם adj. dropsical.

*אדריה f. eider, eider-duck.

אַרַרְבַּל (pl. מְיֵרְבַּל) m. architect.

אַרְרַכְּתָּה f. writ of execution.

*צְרַשׁ (fut. אָרָשׁ:; imp. אָרָשׁ) to be indifferent.

to love.— Hiph. מָהֵל to cause one to love.— Hithp. בְּאָהָי to make oneself to be loved.

*מהבהב to flirt.

אַהַבְהָב" (pl. אָהַבְּהָבֶי) m. flirtation.

אָרה, אָרה, pron. he, that same.

pr. n. Ahriman, the deity of evil in the religion of the ancient Persians.

*הַלְיה f. military camp.

Jis m. sumach (tree).

m. desire.

אָנוֹים (פּנוֹים ; pl. מַנוֹים (פּנְוִים יְאַנְוֹים אָנוֹים; אַנוֹים wild goose; בראָנְוֹים wild goose; אָנוֹים מַעָּנִים wild

ייר , אַוִיר (pl. אָוִירָים) m.

1) air, weather.— 2) space,
vacuum.

אוירי adj. aerial.

*אוֹכלָה f. cancer.

אַרְלוּם (pl. אּוּבְלוּמִין, אוּבְלוּמִים) m. erowd, multitude.

אָרֶבֶף, אָרֶבֶן (pl. אָבָפִים m. saddle.

אוֹלֶר, אוֹלֶר, אוֹלֶר (pl. אוֹלֶר, m. penknife.

Din m. mass.

אָקּוֹ, אָקּוֹים (pl. אוֹקְנִים) m. 1) artisan, mechanic.— 2) phlebotomist, blood-letter.

אוֹמְנוּת (pl. אוֹמְנוּת) f. trade, handicraft.

אומצה f. raw meat.

אונה see און.

אוֹנְאָת f. 1) vexation.— 2) fraud, deceit אוֹנָאַת דְּבָרִים defrauding by words.

אּנְנָה (pl. אוּנָה) f. lobe of the lung.

אונה, אונה, אונה, bill of sale.

אונה (pl. אונה) f. lodgings.

ונין m. fibre, thread.

וון m. mourner.

לונקיה (pl. אוּנָקיה) f. ounce.

יבוֹא m. character, nature, main feature.

קבּילוֹת (c. אַפֿרָי pl. אוֹפָרָי m. 1) wheel, circle; אוֹפָן הַפּוּיִלוֹת the Zodiac (prop. the circle of constellations).— 2) manner, way.— 3) designation of certain angels.

m. ocean.

718 m. 1) fire. - 2) eve.

ורו m. rice.

m. teaching, law; בריאוֹרָין scholar, erudite.

אוֹרַלוֹגִין m. watch, time-piece.

אוֹר. (pl. איֹתִיוֹת, איֹתְיוֹת) f. letter; אוֹת literally.

אוֹת בָּבוֹד (pl. אוֹתוֹת m. sign; אוֹת בָּבוֹד medal (prop. sign of honor).

אווו. with sf. 1) for pers. pron. in the accus., as: אוֹתְי me, אוֹתוֹ him, etc.— 2) as demonstrative pron. ואוֹתָה, אוֹתָה, etc. that, that same;

אוֹתוֹ הָאִישׁ that same man; בְּאוֹתֶהּ שַׁעָה at that time.

מוֹתיוֹם adv. immediately.

אוֹביון m. lavender.

*118 m. vitriol.

יוּבָּר (pl. אָוֹנְרִים m. messenger.

אוֹבֶר m. hill.

אַזְהַרָה (pl. אַזְהָרוֹת) f. warning.

* m. hearing, attention.

אול (pl. אולים) m. net, wicker-work

אוֹלָה, אוֹלָה, name of an accent.

אוְמֵלִים (pl. אוְמֵלִים) m. knife, lancet.

וֹנְיָנ (pl. אָנְיָב f. handle (of a vessel).

to weigh.— *Pi, וְזְגְּאָ to balance, to place horizontally.— Pu. וְזַבְּאָ to be horizontal; pt. וְזָבְּאָ as adv in a horizontal position.— Hithp.

pix to bind, to tie.

TEIN m. boat.

אורד see אורד.

*אוֹרָתִיוּת f. citizenship.

אָם חֹרֶג m. brother; אָח חֹלֶּג step-brother.

יאָתְד to unite; pt. p. אָחוּד, f. אַחוּדְ, f. מַחוּרָה united.— Pi. אָחָד 1) to unite.— 2) to single out.

ייי ל אַ הַדּוּת f. 1) unity.— 2) unanimity.

יות to unite. — Pi. אָחָה 1) to unite. — 2) to sew together, to

stitch up.— Hithp. הַּקְאַהַה to unite themselves.

ארן m. seam, stitch.

חור m. delay.

אָחוֹת הֹנֶגֶּת אָדּוֹת step-sister.

נאָרָוּ (pt. אֹחָוֹא one who dazzle, to delude אוֹחָז עִינֵּיִם eyes, a deluder, a juggler.— Hiph. דְּאָרִיוּ to kindle.

(c. בית אַחִיוַת handle, hilt.— 2) dazzling בית אֵחיוָה illusion, jugglery.

אַהילוּ f. fever, cold chills.

לחא to wish, to desire.

אַחַלִּית (pl. אַחַלִּית) f. wish, desire.

לתר to be behind.— Pi אָרָר to tarry, to delay; pt. p. קאֹרָר made later, late.— Hiph. לְּאָרָר to delay, to defer.— Hoph. דְאָלֵר to be deferred.— Hithp. דֹרָאָלָר to tarry, to be slow, to lag behind.

מְחַרָאֵי adj. responsible, liable.

קריית f. 1) responsibility.— 2) security.

במא m. clasper (of a book).

기업자 (pl. 마구인자) m. wagon ladder,

ነውች adv. because of, on account; interrogatively: is it because?

מוֹם הַלֵּב adj. massive; אַמוּם הַלָּב stupid, dull. אמר (m. 1) texture.— *2) ribbon, band.

*תְּבְיִבְּיה f. 1) stupidity.— 2) lack of sense of smell.

אַמְלִיז, מְיִבְיּה, butcher - shop, meat-market.

אממא f. thigh, leg.

אַמְרִיָה (pl. אִטְרִיה) f. noodles.

'N conj. if, when.

אָא negative particle: not, im- אָּל יִי impossible.

יא interj. oh! אָי שָׁבַוּם oh heavens!

מבעית conj. if thou wantest.

*T'N to vapor.

ידי conj. because.

אידי pron. this, these.

אידן see אידן.

איוֹםים (pl. איוֹםים m. scare, fear.

אינה א אינה (sing. a. pl.).— אינה א some (sing. a. pl.).— א as adv. אינה where? אינה m. reed-grass.

m. Iyar, the second month in the Jewish calendar (April-May).

"איר" 1) adv. how?— 2) m. quality.

* to be qualified — Hithp. לְּבְּרָּ to be qualified — Hithp. לְּבָּרָּ to acquire quality, to qualify oneself.

איבָא, איבָא m. there is, there are.

איכוּת (pl. איכוּיוֹת) f. quality, property.

מָר (from אִיכְפַּת לִי adv. with יְיִבְפַּת לִי what does it concern me? אילְפַת לִי m. ram; איל הַבַּרְוָל batteringram.

אַיְלוֹנִית (pl. אַיְלוֹנִית) f. a barren woman.

אילה, אילה, מילה adv. there, thither; מְּבֹלוּ henceforth.

אָילָנוֹת (אַילְנוֹת (אַילְנוֹת m. tree; אִילְנוֹת (אַילְנוֹת מִאָּבְל fruit-tree.

*ילֶני adj. 1) tree-like, arboreous.— 2) of a tree.

בּיֵבֶּ Kal not used. — Pi. בּיִּגְּ to frighten, to threaten, to intimidate (with אָּגָ, בְּיַבָּ).

אימה (pl. אִימוֹת) f. distaff.

אָמְתָן adv. when? מֵאִימָתוּ from what time? m. terrible.

אין מאין, אין adv. nothing, not; *קין מין the Infinite, God.

akv. 1) when, if. - 2) interrogative particle.

מיני , איני adv. is it so?

סמים m. pastel (dye-plant).

אַיֹםֶר m. small Roman copper coin.

איברא m. prince, guardian angel.

m. hippodrome.

TYN f. bulrush.

NII'N f. pressure.

איקונין m. image, likeness.

איר see איר.

אירין (pl. אירין) m. flock of wool.

אירוֹם, אירוֹם I. m. iris (plant).

מרוֹם, אירוֹם II. m. tambourine.

איניי (ה' ז') marriage, matrimony.—
2) womanhood.— 3) age of manhood.

אישיוּת f. 1) humanity.— 2) individuality.

יאל interj. good luck!

איתיקא I. (Ithp. of אָמָא) it is said they say.

אָיְתִיכְּא II. conj. if thou wantest (בְּאי תִיכָּא).

78 m. calamity, disaster.

לפול m. 1) devouring, consumption.— 2) combustion.— 3) digestion.

אַכּוּף see אָכּוּף.

*אַכְוֹר (den. from אַכְוֹר) Kal not used.— Pi. אַכְוֹר to make cruel.—
Hithp. הַתְּשַׁכְוֹר to become cruel, hardened, callous.

m. agate.

אַכְלָן (pl. אַכְלָנִים) m. glutton.

אבלת f. inflammation.

מכם (pl. מַבְּבָּיִם) adj. brown.

(pl. אַכְּסַדְּרָא (pl. אַכְּסַדְּרָא) אַכְּסַדְּרָא (pl. hall, vestibule.

אָבְבְּבְּן Pi. אָבְבְּבְּן to harbour, to give hospitality. — Hithp. הְתַאַבְבָּן, to be one's guest.

m. מַבְּקְנְיִים , אַרְּקְנָאִים (pl. אַרְּקְנָאִים m. guest, visitor, stranger.

מכסרה adv. by guess, by the bulk.

אַבְּא see אַבְּא.

*72% to saddle.

איכפת see אכפת.

יי. (אַכרוֹבִים (pl. אַכרוֹבִים) m. cabbage.

אַכְרוֹעַ m. castor-oil plant.

*אַבְרוּת f. agriculture, farming.

אַרָרְוָהְא , אַרְרְוָה f. 1) proclamation.— 2) auction.

יחבא adv. still, yet.

828 adv. only, but.

אבלא prep. according to.

אַלָּה (pl. אַלוֹת) f. club, stick.

*הלא f. goddess.

חָרָמַת ; divinity, deity הַאָּלֹהוּת הַאָּלֹהוּת theology.

קרים, (pl. אֶלהִים; f. אֶלהִים, pl. אֶלהִים adj. 1) divine.— 2) theological; as n. theologian.

by God! הָאֱלֹהִים by God!

אלה pron. these.

*אַלְּוֹל m. idolising, deification, adoration.

אלולי אלולי conj. if not, were it not.

שלום, אלום m. alum.

ית אַלוֹנְמִית (pl. אַלוֹנְמִית אַלוֹנְמִית (pl. אַלוֹנְמִית (pl. אַלוֹנְמִית

*חַבָּאָ to abhor.— Pi. אַלַה to infect, to contaminate.

אַלְבָּא see אַלִיבָּא

אליא (pl. אליות) f. elegy.

יוֹנְים (pl. אַלְיוֹנְים) m. thumb, toe אַלְיוֹם מּלִים מּלִים מּלִים מּלִים adj. strong, mighty.

אַלונְמִית see אַלינְמִית.

אַלִית (pl. אַלִיה) ל. wailing woman אַלִיתְה (pl. אַלִיתוֹת) ל. אַליתָה (pl. אַלִיתוֹת) ל. אַליתָה (pl. אַלִיתוֹת) אַליתָה (pl. אַלִיתוֹת) אַליתָה (pl. אַלִיתוֹת)

קלה, אולה pron. 1) these.— 2) farther אילה henceforth.

lique, diagonal; אַלַּכְּסוֹן stanting diagonally.

to idolise, to deify.

אַלָּהָ, אַבְּהָּ m. rotten meat.

אַלִים see אַלָם.

אלמא adv. consequently.

אַלְמָה אַלְמָה adv. why? wherefore? אַלְמָה (pl. אַלְמוֹנָם m. alder-trec.

למות f. violence.

*Tipis f. dumbness, muteness

 $\frac{1}{2} \frac{1}{2} \frac{$

m. pulpit.

אלְבָילִי, אָלְבְילִי, conj. 1) negative: if it were not.— 2) affirmative: if it were.

a widow.— Hithp. אָלְבֵּלְן to become a widow, a widower.

אַלונְמִית see אַלְנְמִית.

אַלְנְקְה (pl. אַלְנְקוֹת) f. sedan, palanquin.

to chew, to bite.

אלפא (pl. אִלְפָיוֹת) f. ship.

רַבְּלְבָּסִים, אַלְבָּסִים (pl. מְלְבָּסִים, אִלְבָּסִים m. stew-pan.

אַלְקִיְטְה (pl. אַלְקִיְטְה) f. summerpavilion.

אוֹלַר see אלַר.

יאַלְהִית, אַלְהִית (pl. אַלְהִית) f. species of fish, salmon.

על אָתַר (בּל אָתַר) adv. on the spot; אַלְתַּר at once, immediately.

אָמוֹת (pl אָמָהוֹת אָמְּהוֹת (אָמָהוֹת) mother; אָמוֹת (pl. אָמוֹת הַנְּוֹת); אַמוֹת הַנְּבְּר step-mother (pl. אָמוֹת חֹרְגוֹת (וַבְּנִוֹת הַבְּרוֹת (וַבְּנִוֹת הַבְּרוֹת (וַבְּנִוֹת הַבְּרוֹת (וַבְּנִוֹת הַבְּרוֹת הַמְּרִיּבְּה).— אַמוֹת הַבְּרִיּאָה (מוֹת הַבְּרִיּאָה - 3) womb.— 4) origin.— אַמוֹת הַקּרִיאָה the mothers of reading, i. e. the vowel-letters.

৪৯% , নভুষ , ৪৯% f. mamma.

NES adv. why? wherefore?

אַנְבּוּל (pl. אַנְבּוּל m. mallet of a bell.

אַבְּוּנְיָא m. summit, peak.

אַרְבּמִית, הַשְּבְּמָה, יְשְבִּמְהוֹת (pl. אַרְבָּמָהוֹת, אַרְבָּמָה) אַ bath, bath-tub.

אַמבּר (pl. אַמְבָּרִים) m. granary.

אַבְגוּוִים (pl. אַבְגוּוִים, אַבְגוּוִים) m. nut.

magus, magician. אַמְגוּשִׁי (pl. אַמְגוּשׁׁי m.

נְאָמֵר (fut. אָמֵר; imp. אָמֵר) to estimate, to value.— Hiph. קֿאָמִיר same as Kal: to estimate.

ក្នុង m. supposition, estimation, conjecture; កង្គង adv. about, nearly.

מַדוּת, אִמֶּדוּת adv. by conjecture.

יַּקְרָנוֹת m., אָמְדְנָה (pl. אָמְדָנוֹת) estimate, valuation.

אַפְּאַ (pl. אַפְאַ) f. 1) ell, cubit; אַפַאַ אַבְּן measure, rule.— 2) middle finger.— 3) penis.— 4) canal.

אמהות f. servile condition.

ים (אַמוּדָאִים (pl. אַמוּדָאִי) m. diver.

mould. אָמוֹמִים, (pl. אָמוֹמִים) m. model.

かinging up.

קבונה (pl. אָבוּנְה) f. 1) firmness.— 2) confidence.— 3) religion. אַכוּץ הַלֵּב m. hardening; אָכוּץ הַלֵּב m. hard-heartedness.

*プロN m. strike.

אמלה adj. tame, domestic.

אָמוֹרָאָ (pl. אָמיֹרָאִים) m. 1) orator.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the Mishnah.

אַכוּרִים אָמוּרִים , אַכוּרִים m, pl. parts of a sacrifice burnt on the altar.
*מורי f. motherhood.

אָמִיך (f. אָמִידָה) adj. wealthy,

*אָבְינִים (pl. אָבִינִים m. commission agent, commissioner.

*מיצות bravery, valor.

אַמירָה (pl. אָמִירוֹת) f. 1) saying, say.— 2) conference.

המיתה f. mint (aromatic herb).

528 adj. languid, feeble.

לאָמֶל to languish.— *Pi. אָמָל to cause to languish, to make unhappy.

* despondency.

to bring up.— Pi. Pr. to practice, to exercise, to train.

קינה f, 1) trustworthiness.— 2) credit.— 3) contract; שְׁמָנָה יִשְׁמָר אֲמָנָה indorsed note.

אוּמְנוּת see אָמְנוּת, אָמְנוּת.

to be strong.— Pi. אָמֵץ 1) to strengthen, to encourage.— *2) to close the eyes.

אַמְצָה see אָמְצָה.

מְלְנִית adj. (pl. אָקינִים; f. אַקינִית, אַן אָקינִית, pl. אָקינִית grayish.

עָּמְצַעִים (pl. אֶמְדְּעָים m. 1) middle, midst.— 2) resource.— 3) means.

קּאֶּרְצְעוּת f. middle, midst; *אָרְצְעוּת adv. by means of.

י אָּמְצָעִית (pl. אָמְצָעִים; f. אָמְצָעִים, pl. אָמְצָעִים) adj. middle; as n. means, medium.

אָמֶרָה (pl. אִמְרָה) f. seam, hem.

אַבְּרְבָּל (pl. אָבֵּרְבָּלִים) m. 1) superior, chief officer.— 2) treasurer.

אָבֶּה f. truth; מְבָּבְּה adv. truly, indeed; *תְּבָּת מוּבְּבָּת esoteric doctrine (see בְּבָּבָר).

אָמְתּוֹת אַמְתּוֹת f. truth, reality.

אָמָתִים (pl. אָמְתִּים; f. אָמְתִּים, pl. אָמָתִים מְמָתִיים (adj. 1) veracious — 2) real.

ל veracity.

אַמַתְלָא , אַמַתְלָּא (pl. אָמַתְלָּא , אַמַתְלָּא , אַמַתְלָּא , אַמַתְלוֹת , אַמַתְלוֹת , אַמַתְלוֹת , אַמַתְלוֹת ,

18, 18, adv. where?

אַנְבַּנ m. small vessel for drinking, cup.

אנבה f. nit.

אָמְבּוּל see אָנְבּוּל.

בּמְרוֹת (pl. אָנְכַמְאוֹת . 1) heap.— 2) wall.

אנגל (pl. אַנגלים) m. angel.

לבּרָיּה feudal service, forced labor.

לוְדְּנָה f. hoarhound (plant).

ינוּס , אַנְדְרגִינוּס m. hermaphrodite.

אַנְבּרְטְא (pl. אַנְבּרְטְא , אַנְבּרְטְא , אַנְבּרְטִא , אַנְבּרְטִא , אַנְבּרְטִא , אַנְבּרְטִא , אַנְבּרְטִא ,

לְמִנְּהְרֹלְטְוּסִיְה f. 1) pestilence.— *2) tumult, commotion.

אָנְדְרַפְּתְּא , אוְדְרַפְּתְּא f species of bird (finch or parrot).

אָנָה *Pi. אָנָה to deceive, to cheat.— Pu. אָנָה to be deceived.

אָנוּן (דָּ (דַּ אַנוּנְה adj. afflicted.

Dאָנְלָּ (pl. מְינְהָלָהָ) m. 1) one compelled by force.— 2) marranno.

אַנוֹסְה (pl. אֲנוֹסוֹת) f. assaulted woman.

אנן שות human nature.

ענושיים (pl. אָנוֹשִׁיחָ , אַנוֹשִׁיח, pl. אָנוֹשִׁיח, adj. human.

*אָנוּשִׁית, אָנוּשִׁית, אָנוּשִׁית, humanity.

אנטב m. chicory.

אנמיםן m. antimony.

ליה bucket-chain.

אָנִיַת קִישוֹר* steamship, אַנְיַת קּישוֹר steamer.

יְאָנִינְת (pl. אָנִינָה ; זְּ אָנִינָה , pl. אַנִינָת adj. delicate, tender, sentimental.

ל אַנינָה mourning.

לינות f. mourning.

*אָנְינִיּרְת tenderness, sentiment ality.

אָנִיץ' (pl. אָנִיאָן m. pack, bundle.

718 m. onyx.

ן אָבָּן I. (den. from אָבָּן plummet) *Pu. pt. אָבָּן perpendicular, vertical.

אָנָן II. *Pi. אָנָן to solder.

*אָנֹבְיוּתּ f. selfishness, egoism.

to bewail, to mourn.

pron. we.

שְׁנֶּטְים (pl. אְנָּטְים) m. compulsion; בְּאְנֶט by compulsion, by force.

תְּבְּּטִים (pl. אַנְּטִים) m. one who commits acts of violence, a robber.

רב (f. תובים (f. תובים to force.— 2) to commit rape upon.— Niph. באנם (f. תובים (f. ת

FIN m. anger.

וְצִיר* (pl. אַנְפִּין) m. countenance; אָנְפִּין אַנְפִּין miniature.

אופילה (pl. אופילה) f. felt-shoe.

Pi Pi to goad, to spur on.

אנקה, אנקה f. neck.

ו אנקה I. adj. long-necked.

II. f. griffin (mythological animal).

י אַנְקוֹל (pl. אַנְקוֹלִים) m. hook, barb.

אָנְקוֹר (pl. צַּנְקוֹרִים m. sparrow.

אַנְקְלִיטָה (pl. אַנְקְלִיטָה) אַ appeal.

מותיקא, אנתיק m. cargo.

NON to heal, to cure.

NDN I. m. physician, doctor.

אָסָאָ II. (pl. אָסַאָּ) m. a. f. myrtle.

אַסְרָא (pl. אַסְרָאוֹת, אַסְרָאוֹת) f. barge.

אסרה (pl. אַסְרוֹת f. gig.

אָסוֹתְה, הְּסוֹתְה f. healing, health;

קסום (pl אַסוּמָים; f. אַסוּמָים, pl. אַסוּמוֹת adj. fruitful.

אָסוּפִית (pl. אַסוּפִים; f. אַסוּפִית, pl. אַסוּפִית, adj. foundling.

(pl. אַסוּרִים, pl. אַסוּרִים, pl. אַסוּרִים, pl. אַסוּרוֹת מַסוּרוֹת adj. prohibited, forbidden.

אסור (pl. אסורים) m. prohibition.

אַנְמַבָּה see אָסְמַבָּה.

אַמַנְנִין see אַסְמַנְנִין.

אַמְמַוֹנְינוּע see אַמְמַוֹנְינוּע.

אַנְמַדְיָה see אָמַמַדִיָה.

スプロロロス f. stomach.

מסמים, אסמים m. indigo.

מְנֵינִי adj. delicate; as n. weak-ling.

*מְמִנִימוּימוּת delicacy, tenderness

לוברינה. אַ אַסְמַפּנִינָה.

י אִנְמַנְנִין see אַסְמָרְרְּרְנָנ.

מסמרם m. highway.

እንጋእ m. physician (= ጾርጂ I.).

אסיא, היסא pr. n. Asia.

Nazarite sect during the latter period of the second temple).

אַסִימוּן, אַסִימוּן m. uncoined metal.

אַסבָּה see אַסיבָה.

אַסְבּוֹלְה , אַסְבּוֹלְה f. school.

אַסְבֶּרָה f. diphtheria.

708 m. yoke (for carrying).

*DDX m. harvest.

* f. 1) support.— 2) confidence.

אַסְכֶּרְנְּדִים (pl. אַסְכֶּרְנְּדִין , אַסְכֶּרְנְדִין) m. smaragd, emerald.

הוכא f. senna-leaves.

אַספּרִינָה f. white-lead, ceruse.

אונית sponge.

אָסְפְּלְנִית , אָסְפְּלְנִית plaster, bandage.

אַסְבּּוְדְּמוֹן , אַסְבּּוְדְּמוֹן m. maple, elm.

קּוֹלֶים דָאִסְפּוּין (Spanish; קּוֹלֶים דָאָסְפּוּין קּוֹלֶים קּוֹלֶים קּוֹלֶים קּוֹלֶים אַנְיִים קּוֹלֶים אַ

red leather אַסְפַנִּיכְה , אֵסְפַנִּיכְּ girdle.

אַסְבֶּטֶת f. clover.

אַסְבֶּּקְלַרְיָּה (pl. אַסְבָּקלַרִיּיה) אַ mirror.

m. 1) asparagus.— 2) aromatic wine

מִסְפַרְגַּל (pl. אַסְפַּרְגַּל) m. quince.

אַסְקְּיוָה f. final sentence.

אַסְקוֹלָה see אַסְקוֹלִי , אַסְקוֹלָה.

אַסְקוּלַסְמִיקָא m. teacher.

לְּמַקּוּפוֹת (pl. אַסְקּוּפָה (אַסְקּוּפּוֹת f. threshold, door-sill.

רבור (אַסֶּקְרֵמוֹרִים (pl. אָסֶקְרַמוֹרִים) m. secretary.

אַסְקְרִישׁים (pl. אִסְּקְרִישִׁים) m. cake baked on coals.

אַסַר I. see אָסַר.

אָפַר אַפַר אַפַר. אַפַר אָפַר.

לְבֶּרְ 1) to tie, to bind.— 2) to forbid.— Niph. לְבָּבְּרָ 2) to be forbidden.

אסרה I f. prohibition.

אַסְרָא: II. f. 1) team.— 2) harness.

אַסָרָת see אַסְתַּרוֹ.

אסתהה m. Venus (planet).

אַסְתּוֹכְנֵא f. stomach.

אַסְמֵנִים see אַסְתֵּנִים.

. אַסְמֵנִיםוּת eea אַסְתֵּנִיםוּת

קּהָרְים (pl. אַסְהָרִים) m. 1) anemone (plant). — 2) star; בּיִם starfish.

אַמְתְרָה f. Persian coin (= 1 shekel).

קר conj. also, even; אַר פּל פּן אָן although; אַר פּל פּן nevertheless, yet.

NDN m. hyena.

Text to bind round.— Niph. לְּצָּבֶּן to be girded.— Pi. לְצָּבָּן to be adorned. decorate.— Pu. לְצָּבָּן to be adorned. decorated.

ገጋል , ገጋል m. steadfastness, constancy.

*אפרה (pl. אפרה) f. vest.

אַפֿוֹנְאוֹת (pl. אַפֿוֹנְאוֹת) m. palace, mansion.

רָתְצַּפָּה to bake.— Hithp. רָתְצַּפָּה הַמָּצִּה to be baked.

אַפֿוּן (pl. אַפֿוּנִים) m. pease.

*ግነ**ጋ**ች (den. from ገָּבָּר ashes) adj gray.

to hop, to jump.

הַפְּטָרָה see אַפַעַרָה.

בוֹם לַ בְּיִטְרוּפִּים, הוֹפּוֹם יְטָּבְּיִםְרוּפּיִם מַן אַפִּיטְרוּפּיִם אַפִּיטְרוּפִים אַפִּיטְרוּפִים אַ יַּטְרוּפִים אַפִּיטְרוּפִים m. guardian.

אַבְּטְרוֹבְּסוּת f. guardianship.

m. patriarch.

אפי אפי אפי.

אַפַיה (pl. אַפַּיה) f. baking.

וויבא m. opium.

יאָפּימֶר (pl. אָפִימָר m. veterinarian.

אַפִּילָה m., אַפִּילָה j. 1) late fruit.— 2) latter (autumnal) rain.

נאַף אִילוּ (בּילוּ , אָלוּ) conj. although, even.

אפין (pl. אפין m. sardine.

*תְּבְיׁמָה, תְּבִּיּמָה, disappearance, exhaustion

י אָפִיפִיוֹרִים (pl. אָפִיפִיוֹרָים) m. אַבּיבִּיוֹרָרִים) יאַבּיבִּיוֹרָים (pl. אַבִּיבִּיוֹרִים) זוֹי Pope.— 2) ruler.

ל אביפיורות f. papacy.

Y'EN see YER.

לְבְּרָ f. 1) compression.— 2) tight closing.

אַפּיקימוֹן , אַפּיקוֹמְן m. 1) dessert.— 2) aftermeal entertainment.

אָפִיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, אַפִּיקוֹרוֹם, יאַפִּיקוֹרוֹם, m. prop. Epicurean, hence: free-thinker, heretic.

ל אפיקורסות f. heresy.

אָבְּהָאָ , הֹבְּהָאָ adv. on the contrary; as n. reverse.

רָבְּרָה, אַבְּבּיָה (pl. אַבְּבּיָה) לּ receipt, acknowledgement of payment.

best adj. 1) dark. - 2) opaque.

אַפַל (fut. לְאָבֶּל to darken. — Niph. לְאָבָּל to be darkened. — Hiph. הַאָּבָּל to darken.

אַפִּילוּ see אַפַּלוּ.

*אַפַלוּלִית f. darkness, twilight.

אַפּליוֹן (pl. צפּליוֹנִים) m. felt-hat.

אַפַּלְסְמוּן (בּיִלְסְמוּן m. balsam.

* (fut.) 1) to turn, to revolve.— 2) to break upon the wheel.— Niph. | 1) to be turned.— 2) to be broken upon the wheel.

m. mode of expression.

אַפְנְדָה , אַפְנְדָה (pl. אָפְנְדָה) ז. girdle, purse.

*TIEN f. mode, style.

*מַנַיִם m. du. bicycle.

D maught, zero. *2)

*תבסות f. nothingness.

אָבָּהְטָאַ (pl. אַבְּטְטַקּאַ) m. pistachionut.

*יָםְלְיוֹת (pl. אַפְּטָיִים, f. אַפְּסָיִים, pl. אַפְּסָיִים adj. null, void, vain.

אפסניה f. provisions, ration.

ጓይኝ to surround.— Niph. ጓይኝ to be surrounded.— ጓይኝ to cause to surround.

רָּבְּלְ (pl. בּיִבְּבְיֹם m. double thread used in weaving.

(= אַפָּגִי). (pl. אַפָּגִין) m. gall-nut

יבא to compress, to close tightly

אַפָּקים (pl. אַפָּקים) m. horizon.

DEN Pi. of PEI, which see.

m. emetic

יוֹם (pl. אָפָקיים; אַ הַקּיִים, pl. אָפָקיים adj. horizontal.

אָפָר (den. from אָפָר) Pi. אָפָר to turn into ashes.— Hiph. הָאָפִר to cover with ashes.— Hithp.

אָפֿר (pl. אָפֿרִים, אָפּרָים, pl. אָפֿרים) adj. ash-gray.

אַפַר , אַפַּר m. meadow, pasture.

י אַפּרְגַּל (pl. אָפַרְגָּלִים) m. whip.

אַבּרוּדִיטִי f. Aphrodite (goddess of love. Venus).

רוְתָּה, אַפַרוִתָּה, hypericon(plant).

אָבְרחִית f. the Pleiades (constellation).

מַפָּרַמּין, מַפְּרַמִּים (pl. מְּפָרַמִּין אָפָּרַמּין) m. pirate.

אַפּרִיזָה (pl. אַפְּרִיזָה) f. rafter.

ווא אפרין m. thanks.

יל (אָפַרְכּיּוֹת (pl. אָפַּרְכִיּא , אֶפַּרְכִיּּה (province.

אַפַּרְכֶּסֶת (pl. אַפַּרְכָסוֹת) f. funnel.

וֹבְרַסְבוֹנוֹ m. balsam.

קפרסיק, אָפּרְסִיק (pl. אַפּרְסִיק m. peach.

מַבּרָקִיד adv. on the back (see

אַבְּרְשִׁית (pl. אַבְּרְשִׁית) f. separation.

man, aristocrat. מְּלְרָתִי (pl. מְלְרָתִי adj. noble-

אָפָשׁ , אָפָשׁ (sf. אָפְשִׁי) m. will, wish; ..., אָפָשִׁי דָּ... I do not want.

אבים adv. it is possible.

*אָפְשָׁרִיּוֹת (pl. אָפְשָׁרִיּוֹת) ל. possibility.

*אָפְשְׁרִים (pl. אָפְשְׁרִים , f. אָפְשָׁרִים, pl. אָפְשָׁרִים adj. possible.

אַפָּתָק (pl. אַפּוֹתִיקִי , אַפּוֹתִיקִי m. store-room.

תְּפְנְתִיקְאוֹת (pl. אָפּוּתִיקִי אָפּוּתִיקְאוֹת , אָפּוּתִיקְי אָפּוּתִיקְי אָפּוּתִיקְי אָפּוּתִיקְי אָפּוּתִיקִי

אָצָאַ, הּיְּאַנֵּ (pl. אַצְאַ) . salix, seagrass.

י (pl. אָצְבָּעוֹת) ה. 1) finger.— 2) finger's breadth.— 3) index (finger).— 4) penis.

* אָצְבְּעוֹן (pl. אָצְבְּעוֹן) m. 1) thimble.— 2) digitalis (plant).

*אָצְבָּעִים (pl. אֶצְבָּעִים m. Tom

אַצְבַּעיִה f. du. two fingers.

רָבְּאוֹת (pl. אָצְטַבְאוֹת) f. 1) estrade.— *2) shelf.

אצטננין m. astrologer.

אצמננינות f. astrology.

יאָלְמַרְיָה (pl. אָצְמַרְיוֹת) f. circus, arena.

אַנְטוּמְבָּאוֹת (אַנְטוּמְבָּאוֹת (אַנְטוּמְבָּאוֹת (אַנְטוּמְבָּאוֹת) אַנְטוּמְבָּאוֹת , אַנְטוּמְבָּאוֹת) אָנְטוּמְבָּאוֹת ,

*קּוְנָה (pl. אִּצְמָוְנִית f. cylinder.

תְּצְשָׁלוֹת (pl. אִּצְשָׁלוֹת f. mantle, cloak.

אַפְטְרוּבְלֹים (pl. אַבְטְרוּבְלֹים) m. 1) strobil, fir-cone.— 2) lever. קיירוּת f. 1) emanation, abstraction.— 2) nobility.

עציין see עציין.

LZW see KAKK.

YEN to press.

*תְּלְנְתִים (pl. יְּמֶלְנְתִים m. 1)
revolver.— 2) burning-glass.

गिन्ध , गिन्ध m. weel.

אקונין m. portrait, picture.

m. perch.

לְּבִּיָּה (pl. אָקוּפִיּית) f. cupola, dome.

m. ocean.

ים, אַקְלִים (pl. אַקְלִים m. elimate.

*מקלם to acclimatize.

אַקמתה , אַקמתה f. lizard.

אַרְיָרָאַ (den. from הַקְּנָאָר f. mortgage.

הקברה f. precipitancy, hastiness.

אקץ see אקץ.

אַקקיה (pl. אַקקיה) f. acacia.

אַקרָא (pl. אַקרָאוֹת) f. castle, fort.

מקרא adv. accidentally, casually

אַקרוּקְתָּה (pl. אַקרוּקְתָּה (אַקרוּקְתָּה f. frog.

אָרְאֶלִים, אָרָאָלִים, אָרָאָלִים (pl. אָרָאָלִים) m. archangel.

אַרְבָּה (pl. אַרְבוֹת, אַרְבוֹת) f. boat.

אָרָבוֹן m. inflammation of the eyes.

m. sieve.

to sift.

אַרְבָּלָה (pl. אַרְבָּלָה) f. sifter.

אָרָג to weave.— Niph. אָרָג to be woven.

מרגבוני adj. purplish.

m. navigator, sailor.

*77% m. bronze.

י אָרֶד , אַרָד (pl. אָרָדים) m. mushroom.

אַרַד see אַרַד

אַרְרַבְּלִים , אַרְרַבְּלִים m. hydraulic organ, water-organ.

יוֹרָדְרָים (pl. אָרְדְּרָים) m. upper mill-stone.

ישרְדָּכְלִים (pl. אַרְדִּכְל m. architect.

*לְרָּבְּלְיָה f. architecture.

קרָעָה, אָרְדָעָרָה f. 1) frog.— 2) mumps (disease).

יור אַרְדַּפְּנָה (pl. אַרְדַפְּנָה) f. laurel (tree).

קרונות (pl. אַרוּנְה) f. web, texture.

ארון (pl. ארון) m. coffin, bier.

ערוּסים (pl. אַרוּסִים; f. אַרוּסִיה, pl. אַרוּסוֹתadj, betrothed.

ארוֹם see ארוֹם I.

ארוכ see ארוכ II.

ארוֹסים (pl. ארוֹסים) m. swallow-stone (bird).

אַרוּסִים , אַרוּסִים pl. m. betrothal.

(אָרְזַיְלּוֹת (pl. אוֹרְזִילָּא, אָרְזַיְלָּא (pl. אָרְזַיְלָּה (אָרְזַיְלָּה (pl. אַרְזַיְלָּה (אָרְזַיִלְּה nar-whale.

יַּלְרוֹת (pl. אַרְוְּלְה f. ham-mock.

m. millet.

אַרְזַרְ (אַרְזַרְ m. 1) hammer.— 2) hyperion (plant).

קבה to walk.— Pi. רוב to receive a guest.— Hiph. הָאָרְים to welcome one to a banquet.— Hithp. רוב אַרִּים to be a guest of some one.

אָרַחוֹת (pl. אָרָחוֹת, אָבָרְחוֹת) m. way; אֹרַח נְשִׁים menstrual flux; see also אוֹרָח .

ת (אַרוּחוֹת (pl. אַרְרָחָה meal; אַרְרָחָת בַּלֶּקר שׁרְרָחַת בַּלֶּקר בַּלְּקר בַלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלִּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בַּלְּקר בְּלִּקר בַּלְּקר בְּלִקר בְּלְּקר בְּלִּקר בְּלְּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בְּלִּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלים בּלְּקר בּלּקר בּלּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּקר בּלְּקר בּלּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלּקר בּלּקר בּלּקר בּליים בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְּקר בּלְיב בּלְּקר בּלְּלְיב בּלְּקר בּלְּלִיב בּלְּלְיב בּלְּרְיב בּלְּרְיב בּלְיבּל בּלְיב בּלְיב בּלְּלְר בּלְיבְיב בּלְּרְיב בּלְיב בּלְּר בּלְיבְיב בּלְּרְיב בּלְיב בּלְּרְיב בּלְיבְיב בּלְּר בּלְיבּיב בּלְיביים בּלְיבּיב בּלְיב בּלְיב בּלְיביים בּלְיביים בּלְיב בּלּיב בּלְיבּיב בּיבּיב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּייב בּיבּיים בּיביים בּיביים בּייב בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייב בּיביים בּייב בּיבּיים בּיביים בּייביים בּייב בּיביים בּיביים בּייביים בּייי בּייביים בּייביים בּייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיי

יאָרְחִי וּפְּרְחִי (pl. אָרְחִי וּפְּרְחִי wagabond, worthless fellow.

אָרִינ (pl. אָרִינִים) m. 1) braid.— 2) hair-net.— *3) eloth.

יְבִרְנְה (pl. אַרִיגָה) f. weaving, texture.

אריון: m. title of Rabbi Samuel.

*אריזה (pl. אריזה) f packing.

אָרְיחַ, אָרְיחַ, (pl. אָרִיחָים) m. 1) tile.— 2) row.

אָרִיחָה eee אַרִיחוּת, אַרִיחָה.

אָרִיבָּה (pl. אָרִיכּוֹת f. moss-berry.

lon- אֲרִיכוּת יָמִים tength; אַרְיכוּת longevity; אַרִיכוּת פָּגִים patience.

אורין see ארין.

מרים (pl. ארים) m. tenant, lessee.

אַרְיֹסוּת f. leasehold, tenancy.

לאַרירָה f. cursing.

ארַיִתָא , ארַיִתָא f. Law.

לְבֶּה, אֵּרְבָּה duration, delay, respite.

אַרְכּוּבְה (pl. אַרְכּוּבוֹת) ל. knee-joint.

אָרְכּוּףְ (pl. אַרְכּוּפִים) m. saddle.

אַרְכִיוֹן m. archives.

אַרְכִיטֶקְמוֹן m. architect, builder.

m. chief of robbers.

י אַרְבָּנִית (pl. אַרְבָּנִים; אָר, אַרְבָּנִים, pl. אַרְבָּנִיית adj. garrulous, talkative.

*אַרֶבּן adj. long-beaked.

אַרְכַּתְה. power of attorney.

אַרָלוּגִין see אָרָלוּגִין.

לְּרְמֵל Kal not used.— Hithp. הַּתְאַרְמֶל to become a widow.

אַרְמִלוּת widowhood.

אַרְנָב (pl. אַרְנָבים) m. hare.

*אָרָנוֹת (pl. אַרְנוֹת) ל. mushroom.

אַרְנוּנִית , אַרְנוּנָה (pl. אַרְנוּנָה , אַרְנוּנָה (pl. אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִיית , אַרְנוּנִית , אַרְנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִית , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַרְנִיּיוֹת , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַרְנִּיּית , אַיְּית , אַרְנִינּית , אַרְנִינּית , אַרְנִינּית , אַרְנִינּית , אַרְנִינּית , אַרְיִית , אַרְיִּית , אַרְּיִית , אַרְיִּית , אַרְנִינּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְּיִּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְיִּית , אַרְיּית , אַרְיִית , אַרְּיִּית , אַיְּיתְּית , אַיְּיתְּית , אַיִּית , אַיְיתְּית , אַיְיּית , אַרְיִּית , אַרְינִית , אַיְּיתְּית , אַיְיְינִית , אַיְיִית , אַיְירְינִית , אַיְּיתְּיְית , אַיְיְיְיתְּית , אַיְירְינִית , אַיְירְינִית , אַיְירְית , אַיְירְינִית , אַיְירְית , אַיְירְינִית , אַיְירְינִית , אַיְיִית , אַיְיְירְיִּית , אַיְיִית , אַיְיְירְית , אַיְיְירְית , אַיְיְירְית , אַיְי

אַרנָקָה (pl. אַרָנָקוֹת) f. leather purse.

ברס to betroth.-- Niph. בְּאַרֶם a.

Hithp. הַתְאַרֵם to be betrothed.

מרם (pl. ארם) m. poison.

אַרְסִטְאָ, m. breakfast.

*ים־א adj. poisonous.

*אָרְסִיּוּת f. poisonousness.

יַּאָרֵע (fut. אַרֵע) to happen.— Pi. אַרַע, אַרַע, אַרַע same as in Kal.

אַרָערן m. happening.

מרָעִי adj. 1) accidental.— 2) temporary.

לרעית f. bottom.

ל אַרְצוּתְה f. appeasing.

יַרְצִיּית (pl. אַרְצִיים; f. אַרְצִיית , pl. אַרְצִיית adj. earthly, worldly.

*ארציירת f. earthliness.

אָרֶק (pl. אָרָקים) m earth, globe.

אָבַק Kal not used.— Hiph. לְּבָּקׁ to form the earth.

אָרָא m. sleeplessness, insomnia.

אָרָקא see אַרָקא.

m. Hercules (Greek demigod).

ארקיל m. 1) oracle.— 2) riddle.

ארר m. curse.

ציֹן to speak, to express.

שרא m. expression.

m. pool.

אשנרת. אשנרה fluency of speech.

אַיִּדְרָת (pl. אַמִּדְרוֹת) f. 1) declivity.—
*2) cataract.

אשותים (pl. משותים) m. fir-tree.

אַשׁנְיוֹת (pl. אַשׁנְיוֹת) f. spool, spindle.

אישור (pl. אישורים) m. 1) confirmation.— 2) congratulation.

משורית (ה. אשורים) adj. Assyrian; אַשוּרִית משורית הָתַב אַשוּרִים designation of the Hebrew square letters.

אשות, אשות f. mole.

manhood. *2) wo-

האישׁא f. fire, nature of fire.

 2) millet.

(pl. ប៉ុឃ្គុំម៉្គ) m. 1) cup.—

ר (pl. אַשִּישִׁית (pl. אַשִּישׁית f. 1) fruitcake.— 2) cup, flagon.

אַשְׁבְּבְה (pl. אַשְׁבְּבְה) זּ. soul-mass, requiem.

לית I. (pl. אָשְׁבּוֹל m. 1) cluster.— *2) ovary.

II. (pl. אָשָׁבֹל) m. learned man, scholar.

אָשְׁכּוֹלְה , אֶשְׁכּוֹלְה (pl. אָשְׁכּלְר , אָשְׁכּלְר) אַ high school.

אַשְׁבְּרָעים (pl. אָשְׁבְּרָעים) m. box-tree.

grove.— 2) inn, hotel.— 3) rope (= אֹרְשָׁאַ).

אָשֵׁל Kal not used.— Hiph. הָאָשִׁיל to plant.

אַטְעָא m. rope, line.

אַשלָג , אַשלָג m. potash.

יְּבְיּגְי adj. m. ignorant, mean, vulgar.

י אַשְׁכְּרֵאׁ , אַשְּׁכְּרֵאׁ m. Asmodeus (king of the demons), a demon.

אַשׁנָה (pl. אַשׁנּה) f. sweatingbath.

מינה, אִשְׁפִיזָה, m. a. f. 1) host.—
2) guest.— 3) inn; בַעַל אוֹשְפָּיזִין innkeeper.

אשביוכן m. host, inn-keeper.

אַשְּבּלָה (pl. אָשְׁבּלָה) basket.

אַשְּׁבְּרִים (pl. אַשְּׁבְּרִים) m. unskilled tailor, botcher.

אשקוקה, אשקוקה f. chess-play.

אַנְיֵלְ Kal not used. — Pi. אַנְיּלָ 1) to confirm.— 2) to give credit.—
3) to congratulate.— Pu. אַנְיּלְ to be confirmed.

קָרְה (pl. אַשְּׁרָה) אַ confirmation.— *2) credit.

אַשֶּׁרָת see אַשַּׁרָתָא , אַשִּׁרָת.

ឃុំឃុំ Kal not used.— Pi. ឃុំឃុំ 1) to found.— *2) to strengthen.— Pu. ឃុំឃុំ to be strengthened; pt. ឃុំឃុំជុំ strong.

1) prep. in, among, with, through, for; with sf. 12, 73, 12, etc.; 12

עשׁים (pl. אַשִּשׁים) m. lentils.

אָשְׁרָא, אָטְיְרָהָא f. 1) fire.— 2) fever; אָטְיִרְהָא typhoid fever.

אשתה adv. this year.

אִשְׁתַּקַר, אֶשְׁתַּקַר, adv. previous year.

אָר, הְאָ sign of the accus.; with sf. אֹרָי me, אֹרְלּ thee, אֹרְלּ him אֹרָי her, etc. See also אֹרָי III.

אַתָאָ , אַבָּ (pl. אָתִוֹאָן) m. letter.

אַתְחַלְתָּא fo beginning.

מתיום, אתיום adv. immediately.

לתיה f. coming.

אַמְלִים , אַמְלִיו see אַמְלִים , אַמְּלִיז.

אַתְלִים (pl. אַתְּלִים) m. athlete.

הְקְהָהְ, אֶּהְמְהָה adv. wonderful, remarkable.

ת אֶתְנַחְאָ m., אֶתְנַחְאָ f. name of an accent.

אָתְעַרוּהָא. awakening, inspiration.

אתר, אתר, m. place.

אָרְרוֹג (pl. אֶּרְרוֹגִים) m. citron, lime.

אָרֵת to give a sign. – Pu. אַרָא to be designated.

אַחְהָּאָ, אִיְהִיאָּ ל. wife. woman

on that same day.— 2) abbreviation of בובי as: בָּן = בְּבַנִי the son of Rabbi. אָבְּמוֹלְם הַבָּא adj.coming, future; אָבְעוֹלְם הַבָּא the world to come; אַבְּהֹיִי henceforth.

m. attorney, delegate.

תְּאוֹר, בָּאוֹר (pl. בָּאוֹרָם) m. commentary, explanation.

ת באישות f. uselessness, worthlessness.

to explain.— Huthp. הַּהְבָּאֵר, הַּהְבָּאֵר to be explained.

בַּתַר see בָּאתַר.

קבָה, בְּבָה, לְּבָבְ (pl. בְּבוֹת) f. 1) door, gate.— 2) section.

*בְּבוֹת (pl. בְּבָּה f. doll.

קבואָת (pl. בְּבוּאָת) ל. reflection, image.

*בּוּנָג m. camomile.

קבר, בּבְר (pl. בּבְר) m. 1) zoological garden.— 2) beaver.

לְּנִידוֹת , בְּנִידְה (pl. בְּנִידוֹת f. faith-lessness.

לְּנְינְי conj. that, for the sake; בְּנְינְי for my sake.

לבָבָ to reach the age of puberty.

י בורות. puberty.

ן בּר. ח. part; דבַר בְּבָר part by part; קלבר, לְבַר but, only; לְבַר , לְבַר pesides.

II. (pl. בַּרִים) m. olive press; בית הַבַּר הַבָּר press-house.

לבראות f. untruth, lie.

יאים, בּדָאִים (pl. בַּדָּאִים) m. liar.

to be separated, forsaken.—

Hithp. הְתְבוֹהֵר to seclude oneself,
to live in solitude.

תַבְּי (pl. בְּדָב) m. treader, pressman (of olives).

קַּרָנִים (pl. בָּדָנִים m. ditch, trench.

*TTTI f. independence.

רוֹבְיב to invent, to fabricate. — Pi. רוֹבְיב to feign, to lie. — Pu. רוֹבְיב to be fabricated. — Hithp. רוֹבְיב to be detected in a lie.

(pl. בְּדוֹנְים m. 1) hoe, mattock.— 2) ditch, furrow.

ין (pl. בְּדוּיִים, f. בְּדוּיִם, f. בְּדוּיִם, f. f. בּדוּיִם f. f. f. f.

(pl. בְּרוֹמְה ; בָּרוֹמְה , pl בְּרוֹמְה ; בּרוֹמְה , pl בְּרוֹמְה ; adj. proved, experimented.

רָּבְּדוּת, בְּדוּת, (pl. הְבּוּתְא, בְּדוּת, story.

to be merry.— Pi. רוב, הוא to make merry.

ים (pl. בַּוְחָנִים) m. merrymaker, jester.

*ברהנות f. merrymaking, jesting.

רָבְּרִיאָּה, הָּבְּרִיאָּה f. lie, fabrication.

ברוד see בַּדִיד.

קּרִידְת (pl. בְּדִידְת f. small winepress.

קּרִידוּת , בִּדִידָה f. solitude.

יליה (pl. בְּרָיֹה f. legend, tale, fable.

*בְרִיוּת f. fabling.

רַדְיחָא , בָּדְיחָא (pl. בְּדִיחָים; f. הָּדְיחָא , פָּדִיחוֹת pl. קוֹי adj. 1) cheerful.— 2) clear.

רָבְּדִיחָה, בְּדִיחָה (pl. הָּבְּדִיחָה) f. 1) cheerfulness.— 2) joke.

בְּרִיל conj. that, because; as prep. on account of.

מבון adv. as it has already happened.

וּבְּדִיקְה (pl. בְּדִיקְה) f. examination, search.

to separate oneself.

(c. בְּדָל (c. בְּדָל) m. 1) part, bit.— 2) partition.

קרים (pl. בְּדֹלְחִים) m. 1) bdelium.— 2) pearl.— *3) crystal-glass.

adj. crystalline.

קָּבֶּקֶים (pl. בְּּדָקִים m. 1) fissure.— 2) repairing.

to search, examine, try.— Niph. לְבָּרָק to be tried.

ל בּרַקָה f. flood.

to be scattered. Fi. גְּהָבֶּרָר, הַתְּבַּרַר גֹּחְבַּרַר, הָתְבַּרַר to be scattered.

אַרָה, הַבְּיּל to be amazed.

הְילִּת , בְּהִילְת hastiness, restlessness.

היקות f. brightness.

תְּהֵירוֹת f. clearness, transparency. בַּהִירוֹת to hasten; pt. p. בָּהוֹל anxious, worried.

*בְּהְלְנוּת hastiness, impulsiveness.

הַתְּבָהֵם Kal not used.— Hithp. הָתְבָהֵם to become a brute.

בְּרָם (pl. בְּרָםְים m. drover, shepherd.

בַּהָמִיוּת f. see בַּהַמוּת.

*יחָם: (pl. בַּהַמִּיּת f. הַבְּהַמִּיּת adj. bestial.

לַבְּהַלִּיוּת f. bestiality.

קבְּהוּק to shine; pt. p. בְּהַבְּ shining.— Hiph. הְּבְהִיּק to cause to shine.— Hoph. הוּבְהָיק was made to shine.

white spots on the skin.

הַבָּהִיק , בְּהַק see הָבָּהִיר , בְּהַר.

י (קּהָרוֹת (pl. בְּהֶרֶת) f. white freckle on the skin; הָבָהָת measles.

הואת f. horn-owl.

בּוֹגֵר (pl. בּוֹגְרָת; f. בּוֹגְרָת, pl. בּוֹגְרָת (m. person of mature age.

בּוֹרֵק'ם (pl. בּוֹרָקים) m. examiner, searcher.

בּוֹכְנָה (pl. בּוֹכְנָה) f. piston.

בול (pl. בולים) m. lump.

ת בולמום, בולמום m. violent hunger.

*בּוֹלְעָם (pl. בּוֹלְעָם) m. glutton.

בוֹנֶה (pl. בוֹנֶה) m. beaver.

בּוְעָה (pl. בּוּעוֹת) f. abscess on the lungs.

בּוֹצִין, בּוֹצִינָא m. pumpkin.

אווצוב m. light.

ו בוצית I. (pl. בוצית) f. small boat.

וו בוצית II. f. cambric.

בוֹק'ם (pl. בוֹקים) m. wine-pot, tank-ard.

m. elm-tree.

בּוֹרְ (pl. בּוֹרְאוֹת, בּוֹרְאוֹת (m. 1) fallow land.— 2) ignorant, uneducated person.

הורות f. ignorance, stupidity.

m. 1) strength.— 2) clearness; על בוריָה thoroughly.

m. burnous, cloak.

יבוֹרְסִיּם (pl. נּוֹרְסִיִּם) m. 1) tanner.— 2) rude fellow.

(pl. נוֹרְסָקים m. 1) tanner.— 2) tannery.

בּוֹרֵר (pl. בּוֹרָרִים m. 1) voter.—
2) arbitrator.

m. extravagance, lavishness.

to squander, to spend.

*בּוֹבְוֹן (pl. בּוֹבְוֹנִים m. squanderer.

קונית (pl. קונית) f. small packet, parcel.

to despise.— Pi. בְּוֹה (pt. בְּיָה to abhor, to scorn.— Pu. בְּיָה to be abhorred.— Hithp. בְּיָה לְּבָּיָה לְּיִה to disgrace oneself, to be disgraced.

m. plundering, pillage.

m. contempt, scorn.

שניקים (pl. בויך m. cup.

*הְנִיקה f. scattering, strewing.

तांचे see नांचे.

*בּוֹלֵת f. basalt.

אָבָּן to strew.— Niph. אָבָן to be strewn, scattered.

(בְּוַקִים (pl בְּוָקִים m. fragment.

אָבוֹרָא, בּוֹרָא, m. seed, sowing.

מָלָן (pl. בָּחוּנִים) adj. proved.

קרות (pl. בַּחוּרוֹת f. girl, virgin.

ל בּהִילָה f. disgust, aversion.

ק (pl. בְּחִינוֹת) f. examination, proof; בְּחִינֵת in respect of, in the sense of.

בְּתִירָה (pl. בְּחִירוֹת) לַ choice; בּחִירָה the temple.

ובחל I. to be weary.

II. Kal not used.— Pi. בְּחַל to begin to ripen.

to prove.— Pi. בְּחַן as in Kal.→ Hiph. הְבְחִין to distinguish.

ל בחרות f. youth.

*מַלָּוֹ adj. fastidious, particular.

*בְּרְנוּת f. fastidiousness.

プロヨ 1) to stir, to mix.

קַּחְשָׁה (pl. בַּחְשׁוֹת pot-ladle.

בּצְבֵץ see בַמַבְמַ.

בְּמְנְתֵי (pl. בְּמְנְתִי adj. entitled to credit.

m. 1) declaration.— و expression.— 3) chattering.

בּמוּלִים (pl. בְּמוּלִים) m. 1) idling.— 2 abolition, annulment.— 3) disturbing, interruption (from work, study, etc.).

to confide.— Hiph. דְּבְּשְׁה 1) to promise, to assure.— 2) to insure (against loss).— Hoph. דְּבָשׁהְ to be promised, assured.

m. window-sill.

*TIME f. insurance.

קְּחְוֹנוֹת (pl. בְּחְוֹנוֹת) m. 1) confidence, reliance.— 2 assurance, surety.

הות לַבְּעַחוֹת f. guarantee, surety.

ז to idle. — 2) to cease. — 3) to be swallowed, lost (in m mass). — Niph. וְנְבְּעֵל 1) to be abolished, annulled. — 2) to free oneself. — Pi. בְּעֵל 1) to abolish, annul, destroy. — 2) to disturb. — Pu. בְּעֵל 1) to be annulled. — 2) to be disturbed. — Hiph. דַּבְעִיל to cause to cease.

לְּמֵלִית (pl. בְּמֵלִית , בְּמֵלִית , pl. בְּמֵלִית (adj. 1) null, void.— 2) idle, unemployed.

יְבַשְּלֶה , בַּשְּלֶה f. idleness; בְּשְּלֶה in vain.

2) unworldly person. (פַּמְלְנִים (pl. בַּמְלָן) m. 1) idler.—

לנות f. idleness.

m. turpentine tree.

*בְּטְנַה f. lining.

שַּׁמְנוֹן (pl. בַּמְנוֹנִים m. mandore.

עַבְיֵבְ 1) to stamp, to tread.— 2) to churn (butter).

בּי (בּית בּי (בּית בּי scholar, pupil (prop. son of the house of the master); אַנְיֵנְי מֵוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְּעָּ מִוֹבְעָּא treasure-house of the king.

קיאָה (pl. בִּיאוֹת) אוֹ (pl. בִּיאָה) פּיאָת הַשֶּׁטֶשׁ; entrance,— 2) coming, return; בִּיאָת הַשֶּׁטֶשׁ sun-set.— 3) coition.

ביב (pl. בִּיבִים) m. canal.

שיריש m. offence, injury.

m. teat.

קימה (pl. בִּימָה) f. pulpit.

בין... ובין, בין... בין איש הבין היבין בין מי היא in the mean time; meanwhile; בין כַּדְּרָ וְבִין עַנְּבְיּל בין כַּדְּרָ וְבִינְין בִּינִין בְּיבִין בִּינִין לְבִינָה be it as it may; בִּינֹי לְבִינָה between him and her, tete-a-tete; בין הַיְּבָנִים vacations, holidays; בין הַיִּבְנִים twilight; בין mediator.

בינוּנִית (pl. בֵּינוּנִית; f. הַנוּנְיִת, pl. בְּינוּנְיִת, adj. 1) mean, middle.—
2) mediocre.— 3) present (tense).

ה בינונית f. mediocrity.

מינתים adv. in the mean time.

grawn, roe.— 2) testicle.

*ביצית (pl. בִּיצִיּת) לַ cell.

יבּיְרָ (pl. בַּיְרָים m. well-digger.

ארבירא m. well.

*הַבְּרַבְּיַ f. irrigated nursery garden.

m. 1) clearness.— 2) selection.

קירית (pl. בּירִית) f garter.

עישׁ (f. אַבְישׁׁבָּ) adj. bad, evil.

to put to shame.— Hithp. שְּׁבְּיִים to be ashamed, abashed.

אַנְישׁרָּה f. 1) badness.— 2) uselessness.

(pl. בִּישָׁנִית ; זּ. בִּישָׁנִית) m. bashful person.

אושנים f. bashfulness.

(pl. בּחִים (pl. בּחִים m. 1) house. — 2) family. — *3) verse (in poetry).

ב'בבור ; handle. - 2) sleeve ב'בבור water-closet, toilet; niDi3/31) closet for cups .- 2) belly, abdomen; ב' כָּהָא synagogue; ב' כָּנָהָת see ב' בּבוֹד house of study, academy; בים pissing place ב' מַקְרָשׁ ; custom-house sanctuary, temple; מַרָּוֹם 'ב' 1) house of mourning .- 2) tavern: pharmacy, drug store, ב' נִיר beer brewery; ב' נִיר loop; ב' מַפַר ; railroad depot school; ב׳ עוֹלָם library; ב׳ עוֹלָם ב' עוֹלָמִים cemetery; ב' עַּלְמִים the temple; בָּע 'ב people's house, assembly-hall; עָקָר library; ב' צואר collar; בוץ receptacle, reservoir; ב׳ עוֹלָם see ב׳ קבְרוֹת; ב׳ רָעֵי (mouth of the womb; בֵּי רָעֵי rectum; ב' שוֹאָבָה house of illumination; ב׳ תַּלְמוּד arm-pit; ב׳ תַּלְמוּד school.

יְתִי (pl. בְּיְתִים ; בּיְתִים , pl. בְּיְתִים (m. domestic.

*ביתיות ל. domesticity.

קבורה (pl. בְּכוֹרִים, pl. בְּכוֹרִים, pl. בְּכוֹרִים, הַכּוֹרִים, m. first-born; eldest; בְּכוֹר devil, clever person.

רַבְּיָה, בְּבָיָה, בְּבָיָה, בְּבָיָה, בְּבָיָה, בִּבְיָה, בִּרְיָה, פרying, weeping.

יים (pl. בּּבְיָנִית אַ: הַבְּיָנִית מּ (pl. בַּבְיָנִית מּ) בּבְיָנִית מּ whiner, weeper.

תַבִּירָה (לַ בַּנִירָה m. early.

m. shuttle. בְּבִירָ m.

יש (pl. בּלְבוּלִים) m. 1) confusion.— 2) false accusation.

to mix up; to confuse.— Hithp. הַתְבַּלְבֵּל to be confused.

נְבְּלֵיג Kal not used.— Hiph. הָבְיֹיג to strengthen.

יבְּלְּדָרִים (pl. בְּלְדָרִים) m. 1) courier.— 2 postilion.

תלומים (pl. בלומים) m. acorn.

לורית, בּלוּרִית, f. curl, fore-lock.

הַבְּלֵים Kal not used.— Hiph. בָּלֵים to flicker.

to project, protrude.— Hiph. הְּבְּרֵׁט to emphasise.— Hithp. same as in Kal

f. rotting, decay.

*בּלִימַה (pl. בְּלִימִיה) f. projection.

הַלִּילָה (pl. בְּלִילָה) f. mixed fodder.

לְּכְּלִימָה (den. from בְּלִימָה) f. restraint.

pult. (בְּלִימְטְרָאוֹת /pl. בְּלִימְטְרָא אַ cata-

קבְיעָה f. 1) swallowing.— 2) gullet. to mix.— Niph. בְּלֵל to be mixed.— Hithp. דָּבְלֹל to assimilate.

to bridle, to shut, to close.

(pl. בּלְּם (m. 1) brake.— 2) dam, dike.

 $(p^l, \underline{c}^{l+1})$ m. bath - house keeper.

לביות f. bathing articles.

m. bathing clothes.

m. balm, balsam.

to swallow, to absorb.— Niph. עבלע דבלע to be swallowed, absorbed.— Hiph. הַבְּלִיע *1) to devour.— 2) toinsert.— Hithp. למומים to vanish.

שַּלְעֵן m. glutton.

to search.

(pl. בַּלְּשׁים) m. searcher, detective.

יבְּישֶׁן (pl. בְּיִשֶׁן) m. 1) researcher, irquirer.— 2) philologist.

*לישנות f. 1) research — 2) philology.

קלישת f. 1) searching troop.— 2) secret police.

(c. בָּנִים , pl. בָּנִים (c. בָּנִים m. 1) son, descendant בּן־הוֹרֶג step-son; וּבֹּן descendant of Noah, i. e. idolator .- 2) before names of animals: young אָן־עוֹף a young bird; see בָּן־פָּקוּעָה; hence also something small: בּן־חַרִיץ a small channel, בּוֹ־פַּמִישׁ a small hammer, etc.— 3) person בּן־מוֹבִים a person of good family; בּוְ־תּוֹרָה a person of learning, a scholar; הוברת a person of education; persons of eminence, בָּנִי־עַלְיָה eminent people.— 4) inhabitant inhabitant of a village, a viilager, provincial; בּן־כָּרָן inhabitant of a city. - 5) member members of a society; members of a suite, followers. — 6) copartner, fellow, equal בּּן־בָּרִית , בָּן־אָמוּנָה coreligionist; בּן־אָפְנוּת one of the same

יל (pl. בְּנִיְרָם m. 1) building; בְּנִיְרָשְׁ principle.— 2) form, voice (in grammar).

ת (בְּמִימִ (pl. בָּמִימִ m. basis.

בְּבֶּבְ (fut. בְּבָרָ 1) to be sweet.—
2) to enjoy oneself.— Pi. בְּבָרָ to perfume; pt. p. בְּבָרָ to be perfumed, tipsy.— Hithp. בַּבַּרָדְ to become tipsy.

to be crushed.— Pi. בּבְּכְּלָ to be crushed.— Pi. בּבְּבָּלָ found. — Hithp. בְּבָּלָ founded, firm.

m. garden, orchard.

שלבועים (pl. בּאָבוּעָם) m. bubble, splashing.

יות בּעְבַע 1) to bubble, to be splashing.— 2) to snort.

קבְּעָה 1) to boil up. — 2) to desire, — 3) to inquire. — Niph. נְּבְעָה to be searched, discovered. — Hiph. הַבְּעָה תְּבָעָה (pt. הַבְּעָה) to cause to eat up.

מנולט m. kick.

דעור m. removal.

אַבְעַבוּ m. kicker.

בעיה (pl. בַּעִיה) f. question.

לְּנִימִית (pl. בְּנִימִית) לָּ kicking.

לְּנִיתְה fright, terror.

בַעל (pl. בָּעַלִים , הַּנְלִים m. 1) lord, owner.— 2) husband.— בַעַל occurs in many compounds, some of which are: בַעַל־אַכְסַנְנָא innkeeper; בְּיֵנֶה 'ב trustworthý; 'ב רוֹטְמַלָּג tradesman, handicraftsman; ב'בַשַּׁר ; weeper, whiner stout, corpulent person; ב' דַבֶב ב' enemy; ב' דָּבָרִים , ב' דָבָרִים (opponent.— 2) plaintiff; בי הַעָה influential man; ב' הַקרוּק grammarian; ב' הוֹרָאַה logician; ב' הֹנְיוֹן, ב' הַנָאַה ; grateful man sensualist; בי לבן bearded person; ב' יְסוּרִים ; living being ב' חַיִּים sufferer; ב'ם wealthy person; ב' בַעַם; quick-tempered person; ב' לַשוֹן 1) slanderer. - 2) linguist. - 3) eloquent speaker; DiD '2 cripple; ב' מָלָאבָה ; intriguer ב' מַחַלוֹּהָת craftsman, mechanic; מַקרַא בֹ biblicist; 🗅 'a miracle-worker; 'a ב' עַנְלָה ;experienced person וָּלְיוֹן coachman, driver; בי עצה counselor; אָדָקָה depositor; ב׳ אָדָקָה charitable person, philanthropist; respectable, reputable בי צורה person; קּוֹמֶה 'ב person of high stature; Dw 'D miracle-worker; ב' תַּכְּלִית ; sensualist provident person; as adj. finite:

תְּכְלִית the Infinite (of God); בְּלְתִּי בַּעֵּל תְּכְלִית וֹ learned person, scholar. – 2) disputant; בְי תְּשׁוּבָה repenter.

בַּצְלַת (p'. בַּצְלוֹת mistress; בַּצְלַת בַּצְלַת strong woman; בַּצְלַת־יפִּי strong woman; בַּצְלַת בְּשָׁבִּים beautiful woman; שִּבְּיב

m. alloy of tin and lead.

ל בערות f. stupidity, ignorance.

m. 1) emersion.— 2) hemp

ולבנץ 1) to emerge.— 2) to sprout.

שְׁבְּצֵּוֹעֵ m. 1) slice of bread.— 2) compromise.

מציר adv. less.

יוֹצְלְצְרָל m. 1) small onion.— 2) wild onion.

בַצַע (pl. בָּצָעִים) m. piece.

ענים (pl. בְצָעִים) m. pool.

לצץ to trickle, to drip.

אבְמָא דְאַמְיּאָ m. upper hip-bone.

לבקה (pl. הוקם) f. gnat.

m. splitting, cracking.

m. 1) examination.— 2) visit.— 3) criticism.

יף, בְּקיאוֹת (pl. בְּקיאוֹת); אַ בְּקיאוֹת , pl. בְּקיאוֹת), experienced, versed.

הוא לבקיאות. experience, versedness.

(pl. בָּקְעִים m. 1) spirit.— 2) half a shekel.— 3) sinus (in geometry).

בקעת (pl. בְּקְעָת) לָּ chip, splinter.

(pl. בַּקָרִים m. cattle-raiser, stock-farmer.

ל בקרות f. cattle-stable.

קֹרֶת f. 1) investigation.— *2) criticism, censorship.

לְּכְּקְתָּה (pl. בָּקְתָּה) f. tent, hut.

기크, 기후 m. 1) field; as adj. wild.—
2) exterior; 기크 후 adv. from the outside.

disciple (see בּר־מִינָן ; dead body; בּר־מִינָן (בּי addbody; בּר־מִינָן (בּר־מִינָן deadbody; בּר־מִינָן (בּר־מִינָן בּר־מִינָן he who is confirmed (Jewish male at the age of 13); בּר־מִינָן a carpenter's apprentice; אַבְרַבְנַע small yoke; בּר־נִירָא reliable man, authority; אַבּרִים opponent, antagonist.

יבּרְבַּר (pl. בַּרְבַרִים m. barbarian, foreigner.

*m. screw.

בְּרַבְּלֵם m. 1) panther.— 2) polecat.

(pl. בְּוְדָּםִים m. cape, hood. בְּוְדָּםִים m. gunpowder.

יה clearness; בְּרֵוּר adv. clearly, with certainty.

וֹבְרָוֹ 1) to bore.— 2) to tap.

ית ברן m. הווב f. faucet.

הברונה f. small cup (measure).

1) to escape.— 2) to become bankrupt.— Hiph. הַבְּרִים 1) to cause to escape, to drive away; בַּבְים to become bankrupt; בַּבָּים to engage in contraband, to smuggle.

תַּבְרַח (pl. בַּרָחִים m. he-goat.

*בְרַחָן (pl. בַּרְחָנִים m. bankrupt.

מַרֵי adj. sure, certain.

הבריאות f. health.

הָרָיָה, בְּרָיָה, creature; pl. הָּרָיָה people.

(pl. בַּרְיוֹנִים) m. one who commits acts of violence.

קָּרִיחָר (pl. בְּרִיחָר) f. escape.

קריכה (pl. בְּרִיכָה) 1)genuflection.— 2) grafted shoot.

בּרָרָה see בְּרִירָה.

בְּרֵית (pl. בְּרִיתוֹת f. covenant; בְּרֵית New Testament.— 2) sign of the covenant; בְּרִית מִירָה ceremony of circumcision.

אָרָיְרָהְ, אָרָיְרָהַ f. exterior teaching (i. e. teaching not included in the Mishnah).

בּוֹרְסָקי , בּוֹרְסִי see בְּוֹסְקּי , בְּוְּסִי

to brighten, to lighten. —

Hiph הַּרְיק to glitter, to dazzle. אַבָּרִיק (1) lightning.— 2) gallery.

מברקאי adv. dawning.

ולקן m. pl. breeches.

לְבָּרָקְית f. cataract (in the eye).

לבְּר () to make clear. — 2) to choose. — Pi. אבר 1) to elucidate. — 2) to choose. — Hoph. אבר 1) to be separated. — 2) to be elucidated. — 3) to be decided. — Hithp. אבר זיין to become clear.

בְרָרָה (pl. בְּרֵלְה f. 1) choice.— 2) alternative.

יליביל. prep. on account of.

(pl. בְּשׁוּלְים) m. 1) ripening.— 2) cooking.

בְּשִׂימָה (pl. בְּשִׁימָה) f. smile.

מַלְמֵא adv. quite right that.

* מַשֵּׁבֵ m. grocer, spicer.

*בּשִׂמֵיה (pl. בְשִׁמִיה) f. grocery.

יה flesh; בְּשֶׂר וְּרָם m. flesh; בְּשֶׂר וְּרָם frail mau, mortal.

www m. salad.

תבורוֹנְגָת (pl. בְּבְנוֹת בֹּלְין (מְנוֹת בּנִין בּנוֹת step-daughter; בתרקין of the same kind; יווי בתרקיל pecho.— בתרקיל singer, divine voice; בתרשיר singer, muse; בתרשות at once.

m. birch.

virgin; קָרָקע בְּתוּלְה virgin קַרָקע בְּתוּלְה soil.

m. incision.

*הְבָּתְ m. fistula (disease).

מבתר prep. after that.

אָהָהָע (pl. הָּהָבָא) adj. the last. בַּתְּרָא (pt. בַּתְרָאׁי) to intrude.

1

קאונים (pl. נְאוֹנִים) m. 1) genius.— 2) Gaon (title of an illustrious scholar).

ה באונות f. office of Gaon(see באונות).

נְאוֹנִים (pl. נְאוֹנִים) adj. m. 1) majestic.— 2 ingenious.

*הוניות ingeniousness.

*בּאַנְתְנוּת f. pride.

בַּבְים (pl. בַּבִּים) m. 1) back; du. בַּבַּים shoulder blades.— 2) elevation; בּרְ־עַרֹבְּר upon, over; בּרְּיַלִּבְּר though; יבָּב with me; בָּרְ with thee, etc.; בַּרְּ, בַּבּר

רוֹת (בּבְּאוֹת f. 1) position of tax collector.— 2) presidency.

יש (pl. בְּבָּא') m. 1) collector. — 2) president, elder.

to gather.

לבבא f. fagot.

to collect.— Niph. נְבָה to be collected.

m. curdling.

נְבִיּת (pl. נְבְיּוֹת) לַ calling in; נְבִיּת בְּבִית examination of witnesses.

to knead.— Pi, גָבֶל same as Kal.— Hithp. בָּבֶל to be kneaded. לְבָל (pl. בְּבָלִים) m. kneader.

לְּבְּלוּלִים (pl. בַּבְלוּלִים) m. lump of dough.

*בְנוּנִית , גַּבְנוּנִית . convexity.

שׁלֶּבֶּם , נַּבְּסִים , נֶּבֶּם m. gypsum.

(pl. נְּבֶרִים m. i) man.— 2) cock.

*בְּרוֹת f. manhood.

וּבְרַתְּגִית m. strong man, hero; אַ בְּרַתְּגִית heroine.

to crystallize, to condense.—
Hithp. הְתַּבְבֵּשׁ to become crystallized.

ה mound. (גַּבְשׁוּשִׁיוֹת (pl. גַּבְשׁוּשִׁיתׁת) לַ

* מְבְּתוֹן m. siskin, green finch (bird).

רְּנְיּוֹת (pl. הְנְיּוֹת f. tub, barrel.

לבורים (pl. בונדים m. cricket.

*לְבְּבְּרִנְיוֹת (pl. בְּבְּבְּרִנְיוֹת) f. cherry.

m. growth, rearing.

m. hewing.

(גדורים (pl. נְדוֹרִים m. fence.

גְרוֹשֵׁים, pl. גְרוֹשִׁים; f. גְרוֹשֵׁים, pl. גְרוֹשֵׁים, adj. excessive, superabundant.

יבָרי (pl. וְּדְיִים m. 1) kid.— 2) capricorn (sign of the zodiac).

הרילה growth.

הַּדִיעָה. hewing.

לבְּלֵל 1) to grow .-- 2) to braid (hair).

נְּדְמוֹת (pl. גְּדְמִים; לָּ גִּדְמָת , pl. גְּדְמוֹת (נְּדְמוֹת adj. one-handed, handless.

No. 73 f. wing, feather.

קָרָים (pl. גָּרָרִים) f. 1) fence, wall.— 2) definition.

אַרָר 1) to fence.— 2) to define.—

Niph. נְּבָּר to restrain oneself.—

Hiph. הְנָּדִי to define.— Hithp.

1) to distinguish oneself.—

2) to exalt oneself.

נְדְרוֹנְים (pl. נְדְרוֹנְים m. wren (bird).

ל ברות coquetry.

f. fenced place.

נְבָרֵשׁ to heap up.— Niph. נְבְרַשׁ to be heaped up.

m. ironing.

m. belching.

m. 1) articulation.-- 2) breath.

Pi. בהק to belch.

ן (בּרִים בְּגוֹ m. body, midst; דְּבָרִים בְּגוֹ there is something in it.

גוּבְיִנְא , גּוּבְיִנְא f. exaction, collection.

אַנוּדָל see בּוּדֵל.

m. play of colors.

אָנְמָאוֹת, הְּוְמָאוֹת (pl. הְוְמָאוֹת, הּוֹנְמָאוֹת) ז. exaggeration.

*773 m. cloth.

הַטְּאוֹ f. gcut (disease).

(pl. النبي m. 1) people, nation.—
2) gentile.

אוויות f. paganism.

(pl. נְיִלִים) m 1) parchment.— 2) unhewn stone.

הויעה f. 1) exhaustion.— 2) end of life.

אולל m. coffin-slab.

(pl. גּוּמְמָיָה, גּוּמְמָיָה, נּוּמְמָיָה, גּוּמְמָיּה, גּוּמְמָיּה, hole, small pit.

מלי adj. reciprocal.

אָן, בְּגַן (pl. בְּגָנִים, הַנְנִים, m. color; בְּגַן for instance.

D) Kal not used.— Hiph. הְנְים 1) to stir, to mix.— 2) to make one haughty.

רַנְם (pl. בּוֹמְסָים ; הּ הַּנְּסָלוּ , pl. הּוֹמָסָלוּ adj. in death agony.

הוססות f. agony.

נופות, גופים (pl. נופים , גופים) m. body, person; קלת הַגוּף pronoun.

្រុំ (pl. נּוּפְנִים) m. fernel (plant).

(pl. גוֹצִים; f. גוֹצָיה, pl. נּוֹצִיה) adj. short, undersized.

גורית (pl. גורית) f. bitch.

*הורם (pl. נורמים) m. factor.

13, 14 (pl. 112, 111) m. falcon.

לוברות f. office of treasurer.

קוֹוְיִמְרָה (pl. אָיִוֹיִמְרוֹת) לָ. gallery.

לויוה f. shearing.

f. lane, alley.

יור , בָּוִיר (pl. בְּוִירִים m. log.

וֹלְנִים (pl. בּוֹלָנִים m. robber.

לנות f. robbery

The clip (trees).— Pi. The 1) to cut.— 2) to exaggerate.

m. carrot.

ity, misfortune. (pl. בְּוֹרִידִיין) m. 1) judicial decree, sentence. -- 2) calamity, misfortune.

נְוְרָה (pl. נְוָרָה (pl. 1) form.— 2) balcony.

לְנֵרָה (pl. גְּוְרָה) f. determination, decree; גְּוָרָה שָׁנָה analogy.

*m. machine for cutting straw.

ארה m. smile.

זְרַבְּ to smile.

*בחלת ל carbuncle (disease).

to bow oneself.

מן (pl. מְּמִים) m. 1) document.— 2) letter of divorce.

713 to cut sinews.

מיהנם , ניהנם m. hell.

ליוֹרָת female proselyte.

קריה (pl. נְיֹמַלְרִיאָּה) f. 1) geometry.— 2) numerical value of a word.

בים (pl. נְיִסִים) m. brother-in-law.

ניסה (pl. גיסה) א sister in-law.

m. quicklime, chalk.

to convert, to make a proselyte.— Hithp. דּרָנּיִר to become a convert (to Judaism).

גְּלְגּוּל (pl. גְּלְגּוּל (m. 1) turning around, rolling.— 2) transmigration (of the soul).

to roll.— Hithp. הָתְּבַּלְבֵּל הַתְּבַּלְבֵּל to be rolled.

*בְּלְּגְלוֹנְים (pl. בַּלְּגְלוֹנְים m. top (toy).

(pl. נְּלֶרִים m. 1) skin. — 2) erust.

to congeal.— Hiph. הְגָּלִיד same as Kal.— Hoph. הְגָּלִיד to be covered with skin.

הלדה sole.

נְלְבָּוֹ (pl. נְלְבָּנִים m. tunny (fish).

נְּלוּדוֹת (pl. גְּלוּדָה , גָּ לוּדָה pl. גְּלוּדוֹת (גָּלוּדוֹת skinned.

נְלְנִים (pl. נְלְנִים) adj. revealing.

י לְּוֹחְקָא (pl. גְּלוּמְקָאוֹת) ל. 1) roll.— 2) dumpling of flour.

וְלְּוֹכְים (pl. בְּלוּבְים) m. sculpture, carving.

*תְבְּלְתִים (pl. נַלְחִים m. clergyman, priest.

*ליְדָה f. ice-cream.

וְּלִימִת (pl. נְּלִימוֹת) f. frock, mantle.

matter.— 2) idiot.— 3) automaton.

to engrave.

to boil.

(pl. בְּלֵשִׁים m. boiling water.

וּנְמָגוֹם (pl. נְמְגוֹם m. stuttering, stammering.

to stutter, to stammer.

למן to shrink.

(נְמוֹנִים (pl. נְמוֹנִים m. muzzle.

ל במוניות (pl. במוניה) f. ribbon.

נְמוּרָה , נְמוּרָה (pl. בְּמוּרָה ; נְמוּרָה , pl. בְּמוּרָה , adj. 1) complete, perfect.— 2) ripe.

(pl. בְּלְוּיָה sprout, shoot. בַּלְוּיָה m. gum.

לְּמִיאָה (pl. וְנְמִיאוֹת f. sip, draught.

*לְמִישֶׁה , הַּמִישֶׁה f. adj. flexible.

נְּמְלֹים (pl. בְּמְלִים) m. camel-driver. המלח ה. caravan of camels.

1) to cut off.— 2) to feel.

ו לבור (1) to conclude, to end.— 2) to learn.— Niph. וְנְבֵּל (1) to be completed, to be decided.— 2) to become ripe.

וֹבְּבֶּר 1) conclusion.— 2) decision.

קְּבְּיִלְ, אִיְבְיּלְ (pl. תְּבְּילְוּה) לּ. 1) teaching, tradition.— 2) Gemara (that part of the Talmud which contains the discussions of the Amoraim on the Mishnah).

to steal; נָנֵב דַעַת to deceive.

לַנְרָרָנִית, m., בּנְרְרָנִית f. adj. coquettish

1) to blame.— 2) to abash.— Hithp. הְנַבָּה to be blamed, to to be disagreeable (with בָּיָבׁ).

תונויות (pl. אָנוּיוֹת) f. disgrace, blame.

to hide, to accumulate.— Niph. זְבָּבְּוֹ to be hidden, to be preserved.

(pl. בַּנָיִם m. gardener.

ל בנורת f. gardening

D) (pl. יף); אַ הְּטָּה , pl. יְּנְסִית adj.

1) large.— 2) rude; בְּהַמָּה נַּסְה נַסְה black-cattle, horned cattle; בֿס רְוּהַ haughty man.

הם f. side.

to belch.

המיםה f. agony.

ענוע (pl. נְענוּעִים) m. longing.

to long, to yearn.— Hithp. אָנְעָנְעָ to roll, to long for (with

to abhor.— Hiph. נְעָיל 1) to cast out, to miscarry.— 2) to scald.

לְבָּפוֹת (pl. נְפַוֹת) f. hedge.

n. 1) hoop.— 2) embracing.

plaster. to unite with

기원 Pi. 기원 to surround, to embrace.

*נְפְרוּרִית f. match.

אבת f. squeezed olives.

ץ (pl. ביץ) m. spark.

נְרָבִים (pl. נְּרָבִים m. jar.

*בְרָבוּ (du, בַּרָבוּם m. stocking.

וְנִירִים (pl. בַּרְנִירִים m. berry.

1) to pick berries. — 2) to gargle. — 3) to brawl.

(pl. בְּרְגְּרָנִים; f. בְּרְגְּרָנִים pl. בּרְגְּרָנִים pl. בּרְגְּרָנִים pl. glutton, sweet-tooth.

וְּרְנֶּרֶת (pl. גְּרֹגְרוֹת) f. dried fig.

וְּרָרִים (pl. וְּרָרִים) m. erasure.

שַּׁרְדּוֹם (pl. נַּרְדּוֹמִים m. scaffold.

לְרוּדָה (pl. נְרוּדוֹת) f. shavings.

נְרוּעִים (pl. נְרוּעִים) adj. bad.

(אַרוּשִׁים (pl. בְּרוּשִׁים) m. 1) divorce.— 2) expulsion.

מרידה adv. alone, only, but.

וּגְרִים (pl. גְּרִיםִים m. grit, groats.

לְּבְרִיךְה f. dragging, stretching out. גַרַל Kal not used.— Hiph. בָּרָל to

draw lots. בְּרֵם to cause.— Hiph. נְרֵם to bend

or turn aside. גְרָמִים (pl. נְגָרָמִים m. body; גְּרָמִים

celestial bodies.

לְנְבְמוֹת (pl. גְּרְמָה) f. bone.

לְבָבֶּה (pl. וּנְרָמוֹת) לָּ cause, motive.

יוֹב 1) to be crushed.— 2) to study.— 3) to read.

(בְּרָסֵה (pl. בְּרְסָה) f. reading, variant.

m. 1) deduction, reduction.—
2) minus.

נרעין (pl. נרעינים) m. kernel.

אָרַף אֶל רָעִי , pot; אָרַף שָׁל הָעָי chamberpot.

לבן to drag, to draw.

לְרָרָה continuation; אַרְרָה by the way.

אַרָשׁ m. name of an accent; du. בּרָשׁ a double בּרָשׁיִם.

m., לְשׁוֹם f. adj. moistened.

נְשְׁכֵּים (pl. נְשְׁכִים (m. 1) rain.— 2) body; אָמָים adj. bodily, material.

השמות, בַשְׁמוּת, בַשְׁמוּת f. corporality.

הואלין ל. seal, arms, escutcheon.

רְשָׁרִים (pl. בְּשָׁרִים m. bridge.

พี่ผู้นุ้า to feel, to grope. — Hithp.

רָנְשְׁתְּה (pl. נְשְׁתְּהׁת) ל pump, siphon.

יים אין דּבָר (m. enmity; בְּלְבָּלְ enemy. דְּבְרָּבְן m., f. דְּבְרָּבְן cherry.

קבוֹבִים, (pl. רְבּוֹבִים) m. prayer, entreaty. רְבּוֹבִים m. 1) union.— *2) evil spirit

33

קבור (pl. וְבּנוֹרִים m. talk, word; הבוּר יוֹה בּוֹר יוֹה הוֹה הוֹה בּוֹר הבוּר instantly.

*הבורנית honey-comb.

יבֹי prep. of the house (see בֹּי).

אַ דְבֵיתָא wife.

קבֶּק (pl. וְבְּקִים m. 1) joining, union.— 2) glue.— 3) soldering.

f. 1) joining.— 2) religious ecstasy.

תַבָּרִים (pl. דַּבָּרִים) m. leader.

רָבְּרָנִים (pl. בּּבְרָנִים m. speaker, orator.

הברנות f. eloquence, oratory.

רְבְשָׁנִית (pl. דְּבְשָׁנִים, f. דְּבְשָׁנִים, pl. הָבְשָׁנִיוֹת m. honey-cake.

רָג מְלוֹם (pl. בְּגִים m. fish; בָּג מְלוֹם herring; מֵל־בְגִים Fishes (sign of the zodiac).

דְנִירָה (den. from בְּנִירָה) f. hatching.

רּוּנְמָה , דְּנְמָאוֹת (pl. דּוּנְמָה , דְּנְמָא f. sample, specimen; רּוּנְמָתוֹ resembling him.

יְבְנִשׁים (pl. וְרָגִשִׁים m. point, dot (in a letter).

נְרָנֵשׁ to punctuate.— Niph. נְרָנֵשׁ punctuated.— Hiph. קרָנִישׁ to accentuate.

(pl. [בְּרִים (pl. 1) m. 1) nipple.— 2) faucet.

יְּדְי, יִּדְי pron. my, דְּדָּר thy, etc.

וה to fade, to turn pale.

להוה f. fading.

two; דּוֹ־פַּרְצוֹפִים two faces; *דּוֹ־חַריּ amphibium; דּוֹ־קַרָב duel, etc.

רוֹאַרִים (pl. דּוֹאַרִים) m. courier, post.

דּוְנְית (pl. דּוּנְיוֹת, דּוּנְיוֹת) f. barge. מוֹן (pl. דְוֹנִים adj. oppressed.

תיש דּוֹכְנָא , דּוֹכְנָא m. platform; רֵישׁ דּוֹכְנָא assistant-teacher.

ת הוכָסִים (pl. הוּכְסִים m. duke.

নামুন f. 1) stillness, grave.— 2) angel of the dead.

דוֹמֶם (pl. דוֹמָמִים m. mineral.

דון to argue.— Niph. לְבוֹין to contend with.— Hiph. לו to judge.—
Hithp. לְבוֹין, הְרָבוֹין to quarrel, to dispute.

אר (pl. דּוֹפַנִים , דּוֹפַנִים m. a. f. 1) wall.— 2) side.

자꾸 및, 자꾸 및 adv. 1) only, absolutely.— 2) necessarily.

*הוברה f. maize.

דורון (pl. דורונות) m. gift, present. דורון (pl. דותים, דותיות, דותיות) באר paved pit.

 * דְרוּסָים (pl. דְּרוּסִים, f דָּרוּסִים, pl. בּרוּסִיּם, adj. dense.

יְרְתְּיֹת (pl. רְּחִיּוֹת) לּ 1) pushing down.— 2) delay, adjournment. דְחִילְּה לָּחִילָה fear, awe.

קְּיִיפְׁה (pl. יְדִּיִיפְׁה) f. 1) thrusting.— 2) motive.

יְּרִיּכְּוֹת (pl. וְּחִיקוֹת) ל. 1) intrusion.— 2) pressing. m. scarecrow. בַּחָלוּלִים (pl. בַּחָלוּלִים) m. scarecrow.

i) to press.— 2) to become dense.

רְהָׁיִק m. 1) straits.— 2) need, distress; מְלֵים adv. by force.

adv. it is sufficient; בָּר according to; בָּי = בְּרֵי; זוֹ it is worth.

3) when.— 2) because.—
3) when.— 4) sign of the genitive.

הַנְנוּת fishing.

דין (pl. דיואות, דיואות) f. ink.

קרוֹמְיוֹת (pl. דְיוֹמְיֹת) אַ 1) story.— 2) degree.

רְיּוֹק (pl. רְיּהָים) m. accuracy, exactness; אָדְיּוֹק adv. punctually, accurately, with exactness.

m. portrait.

קיור (pl. ביורים) m. tenant.

יוֹתֵה ink-well.

היבה f. pounding.

קינים (pt. יְנִים) m. 1) judgment.— 2) law; דיגי מְמוֹנוֹת civil laws; עוֹרָךְ דִּין criminal laws; עוֹרָךְ דִין lawyer, attorney.

m. 1) judge.— 2) associate of a Rabbi.

לינות judgeship.

רְיָּם, הַּוְּםָא, הַיְּםָה, סatmeal, porridge.

תְּלְחָלְהֹ m. 1) plate.— 2) disk. בְּיִעְבָּר see בִּיעָבָר.

דיצה (pl. דיצה) f. rejoicing.

וְבְיָקנִים (pl. בְּיָקנִים) m. pedant; as adj. accurate, pedantic.

דיקנות f. accuracy, pedantry.

דיר (pl. דִּירִים) m. stable, shed; דיר wood-shed.

דיר (pl. דירום) m. tenant, roomer.

דירָה (pl. דירָה) f. dwelling.

דישה (pl. דישה) f. threshing.

יְבְיּתִיקְאוֹת (pl. וְיַתִּיקְאוֹת) f. last will, testament.

הַלְרוּן, m. contrition.

קררל m. 1) impoverishment. — 2) decay.

1) to shake, to toss.— 2) to enfeeble, exhaust.— Hithp. הַבְּלָהֵל to become poor, low.

קלוג (pl. דְלוֹנִים) m. 1) leap, jump.—

2) omission.

יַּלְוֹעִים (pl. וְּלוּעִים) m. gourd, pumpkin.

הלות f. poverty.

יהלְמוֹרִים (pl. הַלְמוֹרִים) m. dilator, informer.

הַלְּשׁוּרְה, הַלְּשׁוּרְה, הַלְּשׁוּרְה, f. dilation, information.

קלי (pl. דְלִים) m. bucket; מול דְלִי Aquarius (sign of the zodiac).

ליל (pl. דְלִילִים m. thin cord.

קליקות (pl. דְלִיקוֹת) f. conflagration, fire.

אלים adv. 1) perhaps.— *2) di-

הַלְוֹעַ see בְּלְעָת.

קלפה (pl. הְלְפוֹת) f. dripping-eaves.

ים (pl. בּוֹלְפָנִים m. person with watery eyes.

m. table with three legs.

בּקְּכָּת f. inflammation, burning fever.

רביתות (pl. היתות) f. 1) door.— 2) column, page.— 3) verse (in poetry).

יה something dubious (specifically; fruits concerning which there is a doubt whether they have been tithed or not).

קרום (pl. דְּמְדּוּם m. twilight, dusk.

to become unconscious, to be stupefied.

to resemble.— Pi. דְּקָה to think.— Pu, דְּקָה to seem; בְּקְרָפְנִי בְּקְרָפְנִי it seems to me.

m. 1) resemblance.— 2) image.

ל המית f. huckleberry.

(pl. במוסאות (m. 1) nation.— 2) public building.

דמיונות f. imagination.

নাট্ৰ to sleep.

to manure.— Pu. בְּקְ to be manured, fertilised.

ים (pl. דְּנִים m. jar.

הנדנה f. mint (plant).

in to wax.

רְּנָר (pl. דְּנָר) m. denarius (Roman coin).

קה f. 1) disk.— 2) summons.

קיה (pl. קייה) f. 1) knowledge.— 2) reason.— 3) view, opinion — 4) voice, vote.

person; as adj. firm, resolute.

기 (pl. 마취) m. 1) plate, plank.— 2) leaf (of a book).

אָדָּבָּדְ to turn over the leaves.

Diditing establishment. (pl. יְבּוּסִים m. 1) mould.—
2) press.— 3) printing establishment.

לְבּוֹפְּה (pl. הְפוּפוֹת, book-stand.

*הְפִיקוֹת (pl. דְּפִיקוֹת) f. beat.

לַבְן to press.

רַבְּנָית (pl. דְּבְּנָה f. laurel.

D הַּבְּלֵּל Kal not used.— Niph. בְּבַּל to be printed.— Hiph. בְּבָּל to print.

ת דופק, דפק m. pulse.

אבלק m. wall of a coffin.

P크 1. (pl. 마취크) m. 1) dust.— 2) second.

II. (pl. פְּלֵח, pl. בְּקָה, f בְּקָה, pl. בְּקָה adj. thin, small; בְּקָהָה בַּקָה small cattle.

קרוק (pl. רְקְרוֹקִים) m. 1) accuracy.-- 2) grammar.

אָרָקּבּי, to be accurate, exact.—

Hithp. אָרְבְּיִבְיּה, to be crushed,
pulverised.

ים (pl. בקור m. nail.

*Type f. 1) smallness.— 2) thinness, fineness.

דקירה (pl. דְּקִירָה) f. stab.

(בְּקַלִים (pl. דְּקַלִים) m. palm-tree.

adj. palm-planter.

(pl. דְּקָרִים) m. 1) spade.— 2)
hunter's spear.

יַּרְבָּן (pl. דְּרָבּוֹת m. 1) goad.—
*2) spur.

to spur.

Hiph. הְּרָני to bring up gradually.

קרְגָּה (pl. בְּרְגָּה) f. 1) step.—
2) degree.— 3) name of an accent.— *4) octave.

דרגשׁם (pl. דרגשׁם) m. couch, sofa.

parrel.— 2) woman's headcovering.

דְּרָבְּק (pl. בּוְדָּקים m. small child.

Hithp. דְּוָבֵר to cling, to stick to.

יְּרְוֹשִׁים (pl. דְרוֹשִׁים) m. lecture, discourse,

יבה f. 1) stepping.— 2) pressing (of grapes).

דְרִיסַת דָרֶגֶל trampling; דְרִיסַת דָרֶגֶל right of way. קרישה (pl. דְרִישְׁה) f. 1) inquiry. – 2) demand.

(pl. וְדְרָכִים) m. a. f. road, way; הַרֶּךְ בַּקְשֶׁר in the form of a petition; בָּרֶךְ מָשֶׁל for instance.

m. 1) good manners.—
2) sexual intercourse, coition.

Hiph. הְרָרִים to turn to the south.

רַקְ 1) to trample, to tread.— 2) to tear (of wild beasts).

רְּבְּרֶלְ. 1) pressing of the knife (in slaughtering animals).— 2 hewing off.

הַּרֵיר Hiph. הַּרָרי to liberate.

אַרְרָאָ f. 1) loss.— 2) necessity.

יָרושׁ see דְרַשְׁת

ובְּרְשָׁנִים (pl. בַּרְשָׁנִים m. preacher, lecturer.

דּרִשְׁנוּת f. preaching.

*הְשְׁאוֹת (pl. דְּשְׁאוֹת) ז. meadow in a wood, lawn.

קישון (pl. קישון) m. 1) clearing away of ashes.— 2) ashes cleared away.

תְּתִים (pl. הָתִים, בְּתִים f. 1) law, edict.— 2) religion.

יְחָק (pl. דְּתִיּים; f. הַתִּיח, pl. הָתִיּים adj. religious.

דְּתִיוּת f. religiosity.

T

87 adv. 1) behold. - 2) though.

אה, יהח pron. this.

האונה f. attention.

מלידנא adv. now.

*האלבה ל. contagion.

*הקבאה f. estimate, valuation.

הַאָּמְנָה f. corroboration, confirmation.

הצאה f. hastening, acceleration.

הַאָּרֵת פָּנִים benignity, kindness

*הְבְּהָה f. reception, welcome.

re-בָּאַת שֶׁלוֹם; bringing; בַּבְאָת re-conciliation.

יְבְבְּאָ m. 1) nonsense.— 2) exaggeration.

יהְבְּדֵּלִים (pl. הֶבְּדֵּלִים m. difference.

ו הְבָהֵב 1) to singe.— 2) to fry.

הבחנה f. probation, examination.

קבְּיְהוֹת (pl. הַבְּטְהוֹת) f. 1) promise.— 2) confidence.

m. 1) breath.— 2) evaporation.

m. ebony.

הַבְּנָה f. understanding, comprehension.

קָּנְרָאָה f. 1) recovery.— קּנְרָאָה funeral repast.

קבְרָה (pl. הַבְּרִוֹת) f. 1) noise.— 2) pronunciation.— 3) syllable.

*הַּבְּרָחַת לִּבְּכִים f. removal; בְּבָּרִחַת בּבְּרָחַת bankruptcy, failure.

הברבה. ingraftment.

הַבְרָקָה f. glitter.

לה הובלה f. 1) limitation, restriction.— 2) definition.

הַנְּדָה (pl. הַנְּדוֹת f. 1) narration, recital.— 2) legend, myth.

הברה f. definition.

*הנה m. helm, rudder.

(pl. הַּבְּהֹת f. correction, annotation.

יְּהָנוֹנוֹת (pl. הָנוֹנְה ; הָ הִנְנָה , pl. הְנוֹנְ adj. worthy, fit.

m. 1) thought.— 2) logic.

(pl. הָּגְּמוֹנִים m. 1) ruler.— 2) bishop.

קּוְמְוֹיְהְ f. 1) dominion.— 2) bishopric.

הגעלה f. rinsing with hot water.

הנפה f. locking.

הַרֶּרֶה f. 1) drawing of lots.— 2) lottery.

הְנְשְׁבְּה f 1) incarnation.— 2) anthropomorphism.

מבודי adv. together.

הַהְהַה f. rinsing, washing.

প্রান adv. expressly.

(pl. הָדִיוֹמִים) m, simpleton, ignoramus; לְשׁוֹן הָדִיוֹמ vulgar, common language.

m. private.

בּהַ Pi. הַהָּד to cut, to divide into small pieces.

הַרְפַּמַה f. printing.

סקה to fasten.

קּרְרָנְה f. graduation, progression; בְּרַרְנָה gradually.

m. dropsy.

דוא pron. he; בְּל־שֶׁהוּא something. בָּל conj. since.

הוֹדְיָה , הוֹדְאָה (pl. הוֹדְאָה) f. 1) thanksgiving.— 2) confession.

הודעה f. notice, advertisement.

to be, to exist.— Pi. הַּנְה to make, to produce.— Hithp. הַּנְהָה to be made, produced.

adj. 1) being, existing.— 2) present; as n. present tense.

(קוֹית (pl. בְּיִיתְ (f. 1) existence, being; בְּיִיתְ בַּבְיִיתְ בַּבְּיִתְן things as they are.— 2) discussion.

הוֹבְתְה (pl. הוֹבְחוֹת) f. proof, evidence.

רוֹנְאָה, הוֹנְאָה (pl. הוֹנְאָה) אַ 1) oppression.— 2) deceit.

קבה f. 1) addition.— 2) supplement.

תוֹצְאָהוֹת (pl. הוֹצְאוֹת) f. 1) carrying out.— 2) expenditure.— 3) edition.

הוֹרְיָה , הוֹרְיָה , הוֹרְיָה , הוֹרְיָה , הוֹרְיָאָה . 2) instruction; הוֹרָאַת שְׁעָה temporary ordinance; מוֹרָה הוֹרָאָה teacher of religion, rabbi.

אינית (pl. הוֹשֵיְנְנוֹת) f. 1) willowtwig.— 2) title of a prayer said during the feast of Tabernacles; הוֹשֵינְא רַבָּה seventh day of the feast of Tabernacles.

הוְדַּכֹנוּת f. clearing up.

הוְדַּמְנוּת f. occasion.

הַוֹּהְבָה f. gilding.

יְנְיִיה (pl. מְנְיִה f. faney, vision; בַּעֵל הְנְיָה visionary, fanatic.

קֹבְיּהְ f. 1) invitation.— 2) sum mons.—3) preparation.—4) order מוֹנִי (pl. מְנִינִי m. loss, damage.

הַחְלֶּדְה f. 1) rust.— 2) tearing asunder (= הַחְלֶּדָה).

הַרְבְּי הַחְלְשָׁה f. resolution; הַחְלְשָׁה indicative mood.

기그런데 f. 1) improvement.— 2) repairing.

רְבְּבְיְה f. 1) dipping, immersion.— *2) baptism.

י לְּבְּהְ f. 1) laying.— 2) drawing (of lots).

הממנה f. hiding, concealment.

המעיה f. sophistry.

המעמה f. accentuation.

קבות f. preaching.

הַיּוּלִי adj. primitive הִיוּלִי primitive matter.

מיכא adv. where?

מהיבָן adv. where? מהיבָן how far? מָהִיבָן from where? whence?

דיבור pron. from him.

וֹלְיִל adv. 1) the same.— 2) namely, that is.

א הינוכא, f. bridal veil.

היְּמַח m. removal; הִימַח escaping from the memory; בְּהִיפַח מווי unexpectedly.

קָרָ pron. this; בְּנָל הָךְ it is all the same.

אבה adv. here.

*הכתרה annihilation.

הכלה / capacity (of space).

הכללה f. generalisation.

הבנה f. preparation.

הַכְּנְסָה (pl. הַכְּנְסִה (pl. הַכְּנְסָה הוֹים (pl. הַכְּנְסָה הוֹים הוֹים hospitality; הַכְּנְסַת פַּלְּה פַּלְּה פַּלְּה בַּלְנַסְת פַּלְּה פַּלְּה מוֹים charitable act of assisting a maiden to marriage.—
2) revenue, income.

א הַבְּנְעָה subjection, submission, humility; בְּרַנְעָה humbly.

הַבְּרָה / 1) perceptive faculty; הַבְּרָה הַבְּרָה conviction.— 2) acknowledgement; הַבְּרָת חּוֹרָה gratitude.

קּבְּנְהוֹת (pl. הַּבְּנְוֹת) f. 1) proclamation.— 2) appeal.

תַּבְרָח, הַבְּרָח, m. necessity.

m. necessary forced.

יהַלְּרָעָה (pl. הַּלְרָעָה) א. 1) overweight.— 2) inclination.— 3) decision.

תְּבְשֵׁרָה m., הַבְשֶׁרָה f. 1) making fit.— 2) permission.

הלבנה f. abashment.

הלואה f. 1) loan.— 2) borrowing.

יהלְנֵא', הַלְנֵא' interj. would that! would to God!

הלוף m. course, going

יהְלְבָה (pl. הַּלְבָה) f. traditional law; הַלְבָה properly.

כה conj. therefore.

זְלֵלְה pron. these.

וֹהָלֵם 1) to strike.— 2) to fit, to suit.

מַלֵּבְן , וְבַבָּן adv. farther.

הַלְעְמָה f. fattening.

יַּלְצְּהְ אַ וֹיִלְצָהְ /. 1) joke.— *2) rhetorie (בְּיִלְצָה).

*יבוני m. vulgar, common.

*המוניות f. popularity.

הַמְתְאָה f. money order, check.

המלמה f. cement, mortar.

m. tripe.

המעטה. diminution, decrease.

המצאה f. invention.

המכה f. exchange, change.

*המרצה f. straining

קּבְייֵן m. 1) duration.— 2) continuation.

המתנה f. expectation.

רְנְאָלוֹת (pl. הְנָאוֹת f. 1) pleasure.— 2) profit.

קּוְדְּסְה f. 1) geometry.— 2) mathematics.

תְּבֶּרְ Niph. תְּבֶּרְ to enjoy.— Pi. תְּבָּר to afford enjoyment.

הְרָהְלָ f. 1) leading.— 2) behavior, conduct.

הוְעְבֶה לָּ. refreshing, comfort.

קבץ הַבָּץ, הָבֶץ m. glimmer; הָבָץ הָבָץ sunrise.

הַבְּבָּה f. reclining position (at the table).

רקבה f. 1) interpretation. — 2) explanation.

הַחְבָּת נְבוּל נְבוּל f. removal; בּחְבָּת נְבוּל infringement of one's rights.

הַכְּבֶר m., הַכְּבָר f shutting in

סים (den. from סְבַּין) to heat.

מְבְּבְּחָה (pl מְבְּבְחָה f. 1) assent, approval.— 2) accord.

יהסבקי m. conventional.

קובנור f. use, practice.

קבר m. authority.

חם Pi. חם to hesitate.

קבר m. 1) bewailing.— 2) eulogy.

קרה f. 1) provision.— 2) supply of provisions.

DOT m., TROIT f. heating.

הסתה. seduction.

*הְמָתַּגְלוּת f. accommodation.

*הַכְּרָרָרָת f. organization.

יהַחַתַּלוּת. view, consideration. —

2) observation.— 3) meditation. *אַנְאַנוּתְיּ

הסתפקות f. contentment.

cation

הערפה f. excess, surplus.

קּעְרֵּר (pl. הֶּעְרֵּרִים) m. 1) absence.— 2) non-existence.

(pl. הַעַלְמֵה f. 1) concealment.— 2) oblivion.

הענקה f. donation.

יְּעְרָה (pl. הְעָרִה) f. 1) excitation.— 2) remark.

*הַעַרְבָּה f. taxation, estimate, valuation.

*הַעְּתְּקְהֹת (pl. הַעְּתְּקְהֹת) f. 1) removal.— 2) copy.— 3) translation.

7127 m. opposite, contrary.

רְבְּׁמִינְה, הְבְּמִינְה, וֹ termination, conclusion.— *2) epilogue.

קלנה f. 1) division,— 2) exaggeration,— 3) setting sail.

(pl. הַּפְּמֵרִים m. 1) loss — 2) destruction.

קּפְּמֵק m., הְפְּמֵק f. 1) interruption.— 2) stop, pause.

*TYDA f. spreading, circulation.

m., הַּבְּצֵרָה f. insistence, urgent entreaty.

m. 1) unowned property.— 2) licentiousness.

התברה f. 1) separation. -- 2) analysis.

m. distinction.

*הפשׁרַה f. melting (of snow).

*The state of the state of the

ל הצמינות f. distinction.

לי הְצְׁמַנְוּת f. 1) cold.— 2) cooling down.

הצלחה f. success, good luck.

הצְּעָה f. 1) spreading.— 2) proposition, proposal.

הקבלה f. reception meeting.— 2 parallelism.

הקדמה f. preface, prologue.

יהקה"ש, הקה"ש, הקה"ש, 1) something sacred.— *2) poor-house.

ישְׁמֵר הַקְּנְאָה ; transfer הַקְנְאָה mortgage.

הַקְפָּרָה f. 1) pedantry.— 2) fit of anger.

שוֹיִקשׁ, הַקשׁ m. comparison, analogy.

*הַרָאִיה f. showing.

m. habit.

הַרְגָּשְׁר. feeling; הַרְגָּשׁׁוֹת the five senses.

קרְבְּרָ f. 1) pursuit.— 2) persecution.

הְרְהוּרְ (pl. הְרִהוּרְים) m. 1) thought.-2) fancy.

to swing, to vibrate.

ול ווֹרָנוֹר 1) to fancy.— 2) to speculate.— 3) to suspect.

קְּמְבְּה f. 1) moisture.— 2) irrigation, watering.

והרי I. m. quality.

II. adv. 1) behold; הֲרֶינָי behold הַרֶּינָי behold I am.— 2) truly, indeed.

יהר בּבְרוּ (1) ingraftment.— 2) putting together, composition.

הרנונה f. bramble (bird).

הַרֶּדְּעֵיוֹ m. moment, twinkling.

הרְפַתְּקְה. adversity, misfortune.

קרְצָאָר f. 1) presentment, report.—
2) approbation.

הרישאה f. 1) permission.— 2) authority.

*הְשְׁבַּחָה f. 1) improvement.— 2) silencing.

Tation.—3) conception.—4) power of perception.

ארייי ל. 1) providence.— 2) superintendence.

*הֹשִׁרְאָר f. 1) comparison.— 2) equation (in algebra).

ישׁבְּלָה f. 1) intelligence.— 2) culture.

קישליקה f. 1) completion.— 2) per fection.

השׁעַרָה f. conjecture, hypothesis

קּעָה fo 1> influence — 2) abundance.

השקפה f. view.

*השתקלות f. 1) effort, endeavor.—
2) mediation.

הישתות f. likeness, similarity.

קישלות f. 1) concatenation.— 2) evolution.

השׁתִעבּרוּת f. submissiveness.

*הְשְׁתַפְּבוּת f. effusion.

*וֹלְיבְרְתְּבְּרְתְּ f. 1) participation.—
2) sympathy.

*הָתְאַבּנוְת f. petrifaction.

*התאחורת f. fraternisation.

*הראָּכְה f. 1) conformity. – 2) harmony.

הְתְאַמְצוּת f. 1) exertion.— 2) effort.

אוֹתבּוֹלְלֹתְתְּ f. 1) mixture.— 2) assimilation.

התבמלות f. 1) self-abasement.—
2) cessation,

האנבשה f. crystallisation.

ל התנהרות f. boastfulness.

קרושיטות f. 1) gymnastics.— 2) prize-fight.

f. commotion, excitement

תובשים f. 1) realisation.— 2) materialisation.

*הְתְרְוּרְתְּ f. 1) origination.— 2) formation.

*התְנְאָה f. drawing, delineation.

הְתְוֹבְחוֹת f. disputation, debate, arguing.

התחיבות f. obligation.

הְתְּלֶה f. commencement, beginning.

התחקרת f. imitation.

*הְתְּרְוּת competition.

התיפות f. embellishment.

רְתִּיךְ (Hiph. of הְתִיףְ 1) to loosen, to set free.— 2) to allow, to permit.

התישבות f. settlement, colonisation.

התבוצות f. 1) shrinking.— 2) conciceness.

הְתְלַהְבוּת f. inspiration, enthusiasm.

וֹתְבְּיְרָ f. 1) perseverance.— 2) industry, diligence.

התמנות f. appointment, office.

ווֹנְרָרוֹת f. 1) resistance, opposition.— 2) contrary.

התנישואה f. 1) exaltation.— 2) boasting.

הְתְעַבְּבוּת f delay, retardation.

התעלפות f exhaustion, fainting.

התעיקה f. 1) deepening.— 2) absorption, engrossment.

התערבות f. interference.

התערות f. exposure.

רתביורה f. 1) absolution.— 2) resignation, abdication.

הּתְבַּעֵלוּת f. ecstasy, enthusiasm.

בּתְשְׁמִית f. 1) spreading.— 2)
abstraction; אָהָפּשְׁמוּת הַגּוּף incorporality.

התפתחות f. development.

*התקדמות f. progress.

התקשמות. adornment, pomp.

ל הַתְרָצָה , הַתְרָצָה f. warning.

התרנשות f. excitement.

הקה f. 1) separation.— 2) solution.

*הְרְבְּוֹנְתְּ f. centralisation, concentration.

התְרָעָה / alarm, sounding an alarm.

*הְתְרַפְּסוּת f. fawning, cringing.

התרקעות f. malleability.

התרשלות f. negligence.

עַרָאִיוֹת (pl. עַרָאִית f. קּאָית עַרָאָיוֹת), pl. עַרָאִיוֹת adj. sure, certain, actual, real. הֹתוֹתה Hithp. הֹתוֹתה to confess.

ודוים (pl. ודוים) m. confession.

יַלוֹן (pl. וִילָאוֹת m. 1) curtain.— 2) veil.

יוֹבְיּתַ (pl. וְכַּוּחִים) m. disputation, debate.

יַרָּד (pl. וְלְדוֹת m. 1) child.— 2)
young beast.

n. 1) custom, use.— 2) character.— 3) menstruation.

to appoint.— Hithp. נער to assemble.

ר<u>יי</u> *m. 1)* gathering, meeting.—
2) committee.

וְעָרָּדְ m. place of assembly.

*יְרָרְהְ 1) concourse.— 2) association.

וֶרֶדִים (pl. וְרָדִים m. ross.

יוֹדִי adj. of m rose.

רוּדִינַה . rose-bush.

ווְדִינוֹן m. rose-oil.

וְרִיד (pl. וְרִידִם m. vein, artery.

ம் ஜ்் ் m. 1) esophagus.— 2) mast.

יְתוּקִים (pl. נְתוּהָיִם) adj. sickly, consumptive.

וְתּוֹרֶים (pl. וְתּוֹרֶים) m. 1) gain.— 2) surplus, excess.— *3) discount, allowance.

יָתִיק'ם (pl. וְתִיקִים) adj. 1) strong.– 2) pious, holy.– 3) worthy.

m. a swoon.

מַלָּלָן adj. generous, liberal.

7

אָב הַמּיָם* , wolf; wolf; אַבָּה m., אַבְּה m., אַבְּה wolf; אַבְּה m., אַבְּה m., אַבְּה wolf; אַבְּה אָבְּה

마시스트 m. pl. youth, young men. 187 m. beech tree.

*הַבְּרָהְיּ cream, sour cream.

יבול m. 1) manuring.— 2) offering to idols.

m. buyer.

קבּוְרֵית f. 1) sterile soil.— *2) the worst sort.

זביל m. shovel, spade.

m. book-case.

וֹבִינַה. goods.

וָבֶל (pl. וְבָּלִים) m. dung.

וֹבָלֵל I. to reside permanantly.

II. (den. from בָּל Pi. בָּל II. (den. from בָּל Pi. בַּל וֹבְל to manure.— 2) to offer to idols.—

Niph. בָּבַל to be manured.

יבלבן m. person with watery eyes.

לְבֵוֹ to buy, purchase. — Pi. בוֹ to sell. — Hithp. בוֹלַן to be sold.

17 I. m. husk.

II. adj. transparent.

וְנָנֵ (pl. וְנְנֵים m. glazier.

*1717 m. glazing.

That f. transparency.

it to make transparent

בְּרָי , זְּדְרָ (pl. יְזְרָּים) m. goldsmith, jeweler.

לְהֵלֶּבְ Hiph. לְּהֵלֶב 1) to glimmer, to be gold-colored.— 2) to gild.—
Hoph. הְהָבּ to be gilded.

pron. this is.

יְהוּלְב'ם (pl. יְהוּלְב'ם) m. florin (gold-coin).

הרוב m. stain, blot.

יַּהוֹרֶים pl. m. light-colored garments.

הורית f. crimson, scarlet.

(יְהִירוֹת pl. זְהִירָה ; זָהִירָה , pl. זְהִירוֹת dj. careful, cautious.

הוררות f. carefulness, cautiousness.

to make repulsive. — Pi. Dang to be dirty; pt. p. Dang dirty, filthy.

הבה ל. 1) filth.— 2) foam.

להוד to shine, whence next word.

*זהרית f. phosphor.

אָג שֶׁל סַפְּרִים m. pair אָנ שֶׁל סַפְּרִים pair of scissors.— 2) married couple.

2) intr. to be a match-maker.—
Hithp. And 1) to join oneself.—
2) to cohabit.

יוֹנְי adj. two-fold; אָנְי מעבר מעני dual number.

ורָדה א valise.

m. marrying, marriage, coupling.

In I. to stir, to move. — Hiph. Min to stir up.

וון II. m. name of an ancient coin to be proud. — Hiph. מַנְיָם 1) to remove.— 2) to stir up.

יים m. pl. 1) slowly flowing waters.— 2) reptiles.

איטוֹ שֶׁל יָם adj. small; שָׁל יָם שׁל ebb-tide of the sea.

יול m. cheapness; בְּוֹל cheaply. זוֹלְלוּרג* f gluttony.

m. pl. 1) corn-cockle.— 2) darnel-grass.

וְעָרְ, shaking, fright, *earthquake.

m. kind of locusts.

ייון m. 1) armament, arming; בית m. 2) arsenal.— 2) nourishment.

#וְיְנִית (pl. וְיְנִית) ה May-flower, lily of the valley.

וְיּוֹכְים (pl. יְיּוֹכְים) m. forgery, falsification.

יין m. 1) fulness, plenty.— 2) projection.— 3) weevil, pope-fly.—4) reptile.— 5) feeler (of insects).

it to arm.— Hithp. [17] to arm oneself.

m. trembling, shivering.

The to forge, to falsify.— Hithp.

Fir m. lace.

וְיָבְּיִ (pl. וְיִבְּנִים m. forger, falsifier.

אַנְיּתְלוּהְאָ forgery, falsification.

יִרָּא, וֹירָה, iron (for smoothing).

יְרָה, וֹיְרָה, 1) arena.— 2) amphitheatre.

m. purity, cleanness.

וַכְּאִים (pl. וַבְּאִים ; וּ וַבְּאִים , pl. וַבָּאִי adj. just, right.

תבון m. clearing, purification

וְכוּכִית (pl. מְנְכִנִית glass; וְכוּכִית מְנָדֶּלֶת מְנָבִית magnifying-glass.

יְּלֵבְוֹת f. 1) merit.— 2) virtue.— 3, right.

יְּכִיְה (pl. וְּכִיּה (pl. יְּכִיּה (pright.— 2) preference.— 3) privilege, patent.

וְבֶּרוֹן m. 1) remembrance. — 2) memory.

קברים (pl. נְין זָבֶר m. male; בִּין זָבֶר masculine gender.

יברות (ה. 1) manhood, virility.— 2) pointed end.

*יבריני m. forget-me-not (flower).

יַלְים (זְלִים , pl. זְלָים , pl. זְלָים adj. cheap.

to flow in drops.

י אלוף m. 1) dripping — 2) sprink ling.

m. contempt, disregard

to slight, to disregard.

to sprinkle.

וְלֵּחִים (pl. וְיִלְחִים m. perfumed water for sprinkling.

קֹלֵין to drip, to sprinkle.— Pr. אָלֵין a. Hiph. אָלֵין same as Kal.

וֹמוֹנוֹ m. destination, appointment.

מוֹרְבְיּוֹ m. buzzing, humming.

*to hum.

ומות, זְמִית, sauce, broth.

יר m. 1) song.— *2) nightingale.

בּיֵת 1) to devise, to testify falsely; בּיִת זֹיְתְ a false witness.— 2) to bridle, to put a muzzle on.— Pi. הְּיֵת a. Hiph. בּיִת to refute.—
Hoph. בּיִת a. Hithp. בּיִת to be refuted.

m. 1) evil device, false testimony.— 2) muzzle.

וְבָן m. time; וְבָוֹבְ when; בָּל וְבֵן as long as.

אָבֶוּ Pi. אֲבֵּי 1) to appoint.— 2) to prepare oneself.— Hiph. רְּוֹטְין to invite.— Hithp. אַבָּין to happen to meet.

Nipi adv. once.

* temporary.

ת (בְּיֵלֶיה (מְיִנֶּהְ m. 1) wild goat.— 2) song, melody; בְּלֵיהְנֶמֶר musical instruments.

m. ginger.

711 m. water-spout, stream.

י וְעְיֵנְעְ to move, to shake. — Hithp.
עוַרְעָוַנִי to tremble, to shiver.

*יַנְיוֹנְעִים (pl. וְשִׁוּנִים) m. shaking, shock.

וְלַבַּעוֹ m. saffron.

name of tarring.
And to pitch, to tar.

pai m. crop (of birds).

ובת to pitch, to tar.

הן ל. obligation.

קוֹקוֹ (pl. קוֹקוֹקוֹן, וְקוֹקוֹן) m. 1) purification, clearing — 2) spark. – 3) comet.

וְקִיבָּה (ג'יִן raising.— 2) straightening.

הקית chameleon.

וקנה, וקנה old age.

וְבְּקְ to raise. — Hithp. קבות to rise, to stand up.

אָרָן 1) to purify.— 2) to compel.—

Niph. אָרַוֹיִן 1) to be bound to.—

2) to have intercourse with.—

Pi. אָרָין to refine.— Hiph. אָרָין to compel.— Hoph. לוֹנְיִלְין to be forced.— Hithp. אָרַין to unite.

to protuberate.— Niph. בְּוָכְר a. Hithp. קוֹבְלְּר to push or press through.

*TTI to knit.

וֹרֶ ה. 1) branch, bough.— 2) bird-cherry.

ורון m. spurring on.

לורות f. strangeness.

יַרָן to spur.— Hithp. וְדָרָן 1) to be

studious.— 2) to hasten.

m. starling. יוִירִים (pl. יוֹרְיִירְיֹם) m. starling.

היבה f. thawing, melting.

*הינהל f. knitting.

יְרִיזִים (pl. יְרִיזִים; א. זְרִיזָים, pl. אָנְרִיזִים) adj. heedful, active, skilled.

היוות f. activity, diligence.

וְרִיתְה f. 1) rising.— 2) shining.

קייקה f. 1) sowing.— 2) seed.

קייקה f. sprinkling, throwing.

קיין to throw, to sprinkle. — Niph.

אוֹרָלָן f. name of an accent.

T

to love.— Pi חָבֶב 1) to love.— 2) to cause to be loved.— Hithp. בּבְּחַהָב to be loved.

הבה f. love, friendship.

הבה f. crested lark.

m. love, cherishing.

ית הבוט הקבר m. beating; קבוט העבר punishment beyond the grave.

תבור (pl. תבירים (תבירים) m. 1) joining, union; מב'ת הַחְבוּר conjunction.— 2) addition.— 3) composition, work.

קבורות (pl. חֲבוּרוֹת) f. 1) gathering.-2) company, society.

תבוש , חבוש m. quince.

תְּבִיב (pl. חֲבִיבִּה; לּ חְבִּיבְּה, pl. חֲבִיבֹה; ddj. 1, beloved, dear.—
2) pleasant.

לינה (pl. מְבִילוֹת f. 1) bond, bundle; הְבְּרָדָה הַחַבִּילָה the bond, i.e. the friendship, is dissolved.— 2) pledge. הַבִּיצָה f. pudding.

DAM m. barley-broth.

תַבִּית (pl. חֲבִית , barrel.

הביתה f. omelet.

תְּבֶל m. 1) injury, hurt.— 2) interj.

to make butter, to churn.

תַבְצָלִים (pl. חַבְצָלִים) m. clove.

קרות, א, חַבְרוּת f. 1) society.— 2) sociability.

עבשׁ 1) to bind.— 2) to imprison.

הבשה f. saddling.

קוינה (pl. חָנִינֹת) f. 1) celebration.—
2) festal offering.

קריְרָה f. 1) limping, halting.— 2) brake.— 3) earth-work.

תְּגְרוֹת (pl. חָגְרָת ; דָּ, הָהָ, pl. חָגְרוֹת adj. lame.

ער 1) to gird round.— 2) to spring up.— 3) to stop, to restrain.—

Hiph. הְחֵנֵיר to shake.— Hithp. הַחַנֵּיר to become lame.

קדר (pl. חדרים) m. 1) point.— 2) hole.— 3) joke, wit.

קדוש (pl. חָדוּשִׁים) m. 1) novelty.— 2) renewal. — 3) remarkable thing.

*הְדַלוֹן m. non-existence.

p אַרָּרָ Pi. אָרָרָ 1) to press in.— 2)
to prick oneself with a splinter.—
Hithp. אָרָרָרָרָּ

ישי adj. monthly.

to be under obligation

קבה (pl. הוֹבוֹת) ל. 1) duty, obligation.— 2) accusation.

הוְנְה f. lark.

יל (pl. חוּרָם m. point. — ילחוּר adv. apart.

*חוֹחית f. goldfinch.

יחוֹמִים (pl. חוֹמִים) m. thread, cord; הְשֶּׁרְרָה spinal cord, backbone; הְשְׁעָרָה a small hair. הוֹכֹה / laughter.

הוכר m. farmer, tenant, lessee.

m. 1) sand; pl חולות sandy regions.— 2) phoenix.

לְּתְּל (pt. בְּחָ) 1) to dance.— 2) to fall, to occur (of a date).

חוּלְבַת (pl. חוּלְבוֹת) ל. 1) cat; חוּלְבֵיה מוֹנְאִים white weasel.— 2) polecat.

רוּלְיוֹת (pl. הוּלְיוֹת) f. 1) link, vertebra.— 2) cut.

תולין m. pl. something profane, unboly; שִׁיחַת חוּלִין profane talk. יוּלְנִים (pl. חוֹלְנִים f. חוֹלְנִית , pl חוֹלְנִית adj. sickly.

חולשות, חולשה, weakness, foible.

הוְמְרָה (pl. חוּמְרוֹת) f. strictness.

שוֹטְים (pl. הוּמְשִׁים m. Pentateuch.

to become white.— Pi. תְּוָר to whiten, to clear up.— Hithp.

חוֹר adj. white, pale.

דורבה אורבה ruin.

הוְרַה f. whiteness, paleness.

מוֹנְיֵין adj. whitish, palish.

(pt. שַּׁהָ 1) to hasten.— 2) to feel.— 3) to be sick.

רושׁים (pl. הוּשִּׁים) m. feeling, sense; בּמִשׁים taste; הַמְשׁר touch; הוּשׁ־הָרִיִם sight; הוּשׁ־הָרְאָרָה smell; הוּשׁבִיעָר hearing.

m. strengthening.

זיוֹן m. evergreen.

יהָן (pl. הְוָנִים m. 1) inspector.— 2) reader, cantor.

7) right of possession.—
2) limitation, statute of limitations.—3) probability.

ים to repeat; הְיִילָה; repeating anew.—
אוֹנְר הָלִילָה; to return, restore, הָהָוִיר פָּנְיוּ to turn around; הָהָוִיר פָּנְיוּ to beg.

הזרת f. 1) horseradish.— 2) salad.

מְתְי (pl. מְמִין) f. incisive tooth, incisor.

שׁמֵּחְ to bore, to scrape,— Pi. שַמֵּחְ to scratch.— Hithp. שמֵחַחְהָ to be dug out.

חבים m. nose.

1) to accuse.— 2) to oblige.—
3) to affirm.— Hithp. להַתְּיב to consider oneself guilty.— 2) to bind oneself.

תְּיָבוֹת (pl. חַיָּבֶּת ; f. חַיָּבֶת pl. חַיָּבוֹת (pl. מַיְבוֹת adj. 1) guilty.— 2) obliged.—
3) owing.

*הודק m. monad, microzoon.

תְּיָהָא, תְיָה, midwife.

תיוב m. duty, obligation; קיוב adm. positively.

*הונה f. subsistence.

ביי to sew, to be a tailor.— Pi. ביי same as Kal.

ים (pl. הימים m. tailor.

קיבים (pl. הַיָּבִים m. stutterer.

הירות f. liberty.

*** m. expectation, hope.

חברן m. scratching, itch.

to expectorate.

וְבְירָה, חֲכִירָה. lease, farming, tenancy.

דַבְר to doubt.— Pi. אָבָה to rub.

הַבְּמָה (pl. הַבְּמוֹת) f midwife.

קבּל to take in lease, to rent.—

Hiph. הָּבְּלִיך to lease out, to rent

בֹּבְלֵּב to milk.— Niph. חָלֵב to be

milked.— Hiph. הַהְלִיב me as

Kal.

m. white of an egg.

*חַלְבָּן (pl. תַּלְבָנִים m. milkman.

m. milk-weed.

קלר Hiph קלר 1) to undermine.— 2) to rust.

תוּלְנָה see חִלְּדָּה.

לַתְלֶּרָה. tearing asunder (see תַּלְרָה).

תלורה f. rust.

יתלומין) adv. absolutely, positively.

חלול השם m. profanation; חלול profanation of God's name.

m. pl. hollows, cavities.

קלוֹפְי (מְחָלְאוֹת m. 1) exchange.— 2) change; היוֹפְי נוּמְחְאוֹת variants.— 3) contrary, opposite.

(pl. חַלּוּקים m. 1) shirt.— 2) mantle.

(pl. תְלּוּקים) m. 1) division. — 2) difference; חָלּוּקיּ הַעוֹת dissension, disagreement.

יוֹנְיֹת (pl. תְּלֵיוֹנִית m. 1) purple-fish.

2) oyster.— 3) sty (swelling on the eyelid).

וקלהל (den. from ל וול וול) to move, to shake.— 2) to loosen.

to decide. החלים* to decide.

*הליבה ל milking.

הליטה f. 1) final decision.— 2) kind of pastry.

מלילָת adv. around, round about; חַלִּילָת to repeat again.

m. pl. exchange.

יתְלֶל m. hollow space, *leak; חַלֶּל מְלֵל cavity of the abdomen; חַלֶּל cavity of the marrow.

יה חרכון m. yolk.

אָרָהְי, אְתָּלֶּהְ (pl. אָרָהָי) m. slaughterer's knife.

הְלָּפִי הַיָּם m. willow; הַלְּפִי הַיָּם rosemary. הלְפִית א sword-fish.

יילְבָּלְים (pl. תַּלְבָּלִים) m. exchanger, banker.

ק יה (ת. 1) sardine. — 2) pickle, brine. הַלְקְלֵקְה f. slippery place, skating rink.

תלש (pl. חלש m. lot.

מלים adj. weak, feeble.

*הַלְשׁוּת f. 1) swoon, fainting.— 2) disgust.

הלתית f. devil's dung (plant).

*תְבְּנִים (pl. מַמְבְּנִים adj. greedy, insatiable.

יִמוֹת הַחַמְּה f. 1) sun.— 2) heat יְמוֹת הַחַמְּה summer.— 3) burning fever.

המוכות m. 1) oppression.— 2) robbery,

יומן א המוץ m. fermenting.

פאלר (ת., הַמוֹרָה אַל בּיִם מּה. בּים מוֹרָה (מוֹר שָּל הַרָשִׁים sawing-trestle.

קמוּרִים (pl. מְּוֹרִים, הַ מּוּרָים, pl. חְמוּרָים, pl. חַמוּרָים, adj. 1) difficult.— 2) important.— 3) strict.

זייד sorrel:

תְּמִים (pl. חֲמִימִים adj. lukewarm.

חִמִימוּת f. warmth, heat.

*הַבְּבְבְּה f. green-house.

וְבְיצָן m. 1) tyrant.— *2) oxygen.

I. to be difficult. — Hiph. הַחָמֵר 1) to make difficult. — 2) to be strict.

וו. Pi. חְבֵּר to drive (cattle).

אבר m. material, matter.

רְּחְבְּרָה , חְמְרָה (אַ אַרָּה , חְמְרָה) הוֹמְרִה (אַ הַמְרָה , חְמְרָה), difficulty.— 2) strictness.

מְלֵיהָ adj. material, corporeal.

תמריות f. materialism.

תְּבֶת חָלִילִים f leather bottle; חֲבֶת הַלִילִים bag-pipe.

בּחַמַת conj. בּחַמַת because of.

תְּבָּאוֹת (pl. הִוֹנְאוֹת) . 1) dance.— 2) feast.

ית אול (ה. 1) accustoming.— 2) bringing up, training.— 3) inauguration.

יַּוְנָנִים (pl. הָוֹנָנִים) m. shopkeeper.

הניה f. 1) rest.— 2) encampment, station.

הַנִיבָה ל surname, nickname.

m. pl. 1) gums.— 2) jawbones.

הוכן m. strangulation, choking.

* m. 1) nitrogen.— 2) shrike (bird).

חַם וְשְׁלִים , חַם וְשְׁלִים , חַם מּשְׁלִים , חַם adv. God forbid!

Non m. lettuce.

m. muzzle.

רְּכֵּוֹר m. 1) reduction — 2) subtraction.

הסיסה f. cartilage.

חִבִית f. leek.

אָרְבְּרָן m. savingness, economy.

חַבְּה (pl. חַבָּה) f. weaver's reed.

"En m. cover, case.

יהפושים (pl. הְפוּשִׁים) m. search, quest.

הפרשית f. beetle.

קפֿיְסָה f. 1) small bag.— 2) packet.— د. tooth, cog.

f. 1) covering.— 2) shampooing.

157 to take a handful.

רבצה f. peanut.

הַבְּת to turn up, to tuck up (one's sleeves).

מצר (pl. מוֹצְבָים) m. stone-cutter.

קּבְּה m. 1) sugar-cane.— 2) species of palm-tree.

חַצְבָא, הַצְב m. earthen pitcher.

ל הצובה f. tripod.

קצוּפָּים (pl. הַצוּפָּים, f. הַצוּפָּים, pl. הַצוּפָּים adj. impudent, insolent.

הציצה f. partition, separation.

אבות f. impudence.

הצצת f. lithiasis.

ת (pl. בְּבֶר חָת, חַצֵּרוֹת, m. a. f court; חַצֵּר בְּוֶנֶת cemetery; בַּבָּר lobe of the liver.

יַבְרָנִים (pl. מַצְרָנִים) m. courtier.

יהקרי m. imitation, aping.

הקיקה f. engraving.

* m. clyster, syringe.

*חַקָּקים (pl. חַקָּקים) m. engraver.

תְרָבָּן (pl. חְרָבָּנוֹת m. destruction.

תַּרְהוֹנְה m., חַרְרוֹנְה species of lizard

m. 1) mustard.— 2) mustardseed.

לית f. torrent.

תרובים pl. חַרוּבִים m. carob-bean.

יְרְרוֹיִ (pl. יְרוֹיִם) m. 1) string of pearls.— 2) rhyme, verse.

הרום m. 1) marauding.— 2) battle.

חובר m. flat-nosed, snub nosed

(pl. הַרוּקים adj. notched, indented.

חרור m. emancipated slave.

הרות freedom, liberty.

לה 1) to string.— 2) to stick through.— 3) to rhyme.

ורְוֹנִים (pl. חַרְוֹנִים m. rhymester.

Hithp. הַּתְּתָה to regret, to repent.

הרטה f. regret.

חַרְמוּם m. bill, beak.

הַרִיע m. bastard saffron.

קרִיף (pl. חֲרִיפָּה; הָ חָרִיפָּה, pl. חְרִיפָּה, adj. בּן sharp (of taste).—
2) shrewd.— בּ current.

הַרִיצוּת f. industriousness.

*הריקה f. 1) notch.— 2) erackling.

ל חַרִישׁוּת f. deafness.

יְרָכִם (pl. חַרָמִים m. 1) robber.— 2) fisher.

*חֹרְפִי , חֹרְפִי m. siskin (bird).

יייי m. 1) incision.— 2) hollowing.

יקלשׁן m. artichoke (plant).

אָבֶיתְ m. secret; אָבֶּחָבַ secretly.

ing. — 3) arithmetic.

to suspect.— Niph. נְחָשֵׁר to be suspected.

m. suspicion.

ייי, מְיִנְין m. Heshvan, the eighth month in the Jewish calendar (October—November).

קישיבות f. 1) importance.— 2) ה-

אם השמלה m., השמלה ה *electricity.

to electrify.

*מְשָׁבְּן m. cardinal.

יתְשֵׁר to sift.— Pi. חָשֵׁר to drip, to drop.

שׁיֵשְׁי 1) to be anxious, apprehensive.— 2) to feel pain.

קורה m. utting; הרוך הרוך artiulation of speech.

תולים (pl. חַתוּלִים) m. cat.

יותון m. 1) relationship by marriage.— 2) marrying.

קר (בּיְהְרְ f. 1) signature.— 2) subscription.— 3) end, conclusion.— אָרְמָר בָּוֹה a full beard.

ליְרָה f. 1) mine.— 2) breaking through.

20

קבול m. dipping, immersion. קבור ישבור, מבור מבור (drowning. ישְׁבִיעָר /. drowning.

לוביעהת f. impression.

לבלה f. 1) table, plate.— 2) drum.

קבֹלְן m. 1) diver.— 2) plungeon (bird).

קַבְעָת ה. a. f. 1) nature; חַבְּעַת הַשְּבַע physics,natural philosophy; חַבְּעַת בַשְּבַע שבים metaphysics.— 2) character.— 3) reputation. קייר (. 1) naturalness.— 2) simplicity.

מבעת f. ring; פּי־מַבַעת anus.

m. 1) reasting.— 2) preserves.

(fruits).

מוֹב' הַעִיר (m. 1) good.— 2) benevolent person; מוֹבֵי הַעִיר representatives of the city.

לוניה f. spinning.

בוְעם to stop up (see בּמְבָּטָם).

נים to fly. — Hip. בּיִטְים to let fly.

pea-hen. אָנָטָר אָ (pl. בּיְנְטָר m. peacock, אַ הַּנְטָר pea-hen.

שוֹעוֹן (pl. מוֹעֵנָים) m. advocate.

বৃষ্ণ to flood, to drown.

DDin m. 1) form.— 2. *copy.

with.— 3) to soil oneself.

ים חול m. milt.

מים m. kind, character, quality.

to improve, to manure (a field).— Hithp. בְּחַמֵיב (ב בּהַחָמִיב to be improved, manured.

שיול m. walk, promenade.

חה. plastering.

to spread over with clay.

to walk, to promenade.

שיל (pl. מילים) m. rambler, idler.

אַנא f. displeasure. •

הינה f. moisture.

מִיםָה (pl. מִיסוֹת f. flight.

וְשְׁיִבְי (pl. מֵיְבְיָב m. light-minded person.

קיף m. drop; מִי טִיף־שִיף trickling water.

(מִירוֹנִים (pl. טִירוֹנִים) m. tyro, novice.

DOM to go in rows.— Pi. באָם to arrange; אַנָּם אֵנָם to take counsel.

מבַסוֹם m. yew (tree).

מַכְּסִים m. arrangement, order.

שׁלְלִים (pl. מַלְלִים) m. dew.

יאל m. patch.

תְּלֶה m. lamb; מַנַל מְנֶל aries, ram (constellation).

יםלולא f. joke, jest.

moving. (מְלְמוּלְלְ m. 1) wandering. — 2) re-

m. youth, youngster.

ישלית (pl. שליתות שליתות (pl. שליתות) ל. 1) mantle.— 2) prayer-cloth.

to be dewy.— Pi. אַלָּטָ to shadow, to cover.

stupefy.— 2) to knead up.

*מְיִינֶה f. 1) mixing.— 2) assimilation.

מַמִיר adj. hidden, mysterious.

אַכְעָ Hiph. אָבְיּלָ to mingle, to assimilate.

מַנְבּוּר m. tambourine, mandolin.

מַנְהוֹ adv. two together.

7750 m. 1) dirt, filth.— 2) dung.

לבן to become moist, damp.— Pi.

120 to soil, to dirty, to foul.

אומה f. dirt, filth, refuse.

בּיִם (pl. בְּיִם m. 1) metal-plate.— 2) plate (dish).— 3) cup.

קּעָה to err.— Hiph. אָטְהָ to mislead.

קעוּת (pl. מְעְיּוֹת error, mistake; מְעוּת־סוֹפֵּר slip of the pen; מְעוּת־סוֹפֵּר מַעוּת־typographical error.

קעימֶה f. 1) taste.— 2) attempt.

ם to taste.— Hiph. קּיִעִים 1) to give to taste.— 2) to explain, to expound.

תַעָם m. 1) taste.— 2) reason, motive.— 3) tone, accent; מָעָמִים punctuation.

3) to load.— 2) to complain.— 3) to claim.— 4) to demand, to require.— 5) to object.— Niph. וְלַיִּעוֹן 1) to be accused.— 2) to intercede in one's behalf.— Hiph. דְּמְעִין to load on.

בּעְבָּה (pl. מַעֵּנוֹת f. 1) complaint.— 2) claim.— 3) plea.— 4) objection.

תְּפָת (pl. הִפְּה) f. drop.

תְּבֵּוֹל m. 1) nursing.— 2) maintenance.— 3) anointing.

m. type, form.

תַּבָּת m. moisture.

기 to swell.— 2) to moisten.— 3) to beat.— Pi. 디탈의 to spread, to extend.—Hiph. 마음바다 to moisten.

ทุกอน f. name of an accent.

স্থান্দ m. dripping, trickling.

স্তুত্ত 1) to drip.— 2) to glimmer.

*<u>Dia adv. 1)</u> more.— 2) still.

יבי m. can, jug.

רְבְּיִתְים (pl. מְפִיּחִים m. 1) wooden can.— 2) bird's nest.

שְׁיִשְׁהָ הְיִשְׁהַ m. 1) tapestry, carpet.— 2) horse-blanket.

ילָה f. 1) sustenance.— 2) accessory (= בָּבָּל).

ኃይኒ to add.— Niph. ኃይኒ to join, to associate.— Pi. ኃይኒ to concern oneself.

m. accessory, secondary matter.

לְבְּלָה f. cementing.

בּיִם, מְפְּלִים m. pl. small children. בְּיִם to climb.

עֲבָּשִׁים (pl. מָפְּשִׁים m. fool, stupid person.

המצדקה f. trick.

מַכְּטִים (pl. מַּלְסָים) m. order of battle.

m. threshing-machine.

קרָה (pl. מְרָדוֹת) לּ. 1) occupation.— 2) disturbance.

to throw; שָׁקַל וְטְרָה to discuss, to dispute.

עָרוּדָם (pl. מְרוּדָים , לּ. מְרוּדָים , pl. מְרוּדָה , adj. occupied, busy.

קרוֹם (pl. מְרוֹמִים, f. הְבּוֹמְים, pl. מְרוֹמֵיה, dj. twinkling, blinking. ליבורניה f. tyranny, violence.

אורף m. derangement.

דְּמְרֵים to trouble oneself.— Hiph.
בְּיִבְים 1) to trouble, to molest.—
2) to load, to burden.

יְרְחָה (pl. מְרָחִה f. 1) trouble.— 2) molestation.

to poise.

וְבְיבוֹ m. balance, steelyard.

אריא f. negotiation.

תונון m. trigon.

מרין m. wedge.

מרון m. tray, salver.

*סדם to knit.

מרְסי m. embroiderer in gold.

קרָבְּ 1) to shake up.— 2) to declare unfit for food.— Niph. קבִיבָּ to be troubled, confused.— Hiph. קבְרִיף to declare unfit for food.— Pu. קבים to become confused; pt. קבים confused, insane.

הבתה forbidden food.

יְמַרַפִּיזָה, table, meal.

to drag oneself.

שׁרְבֵּשׁ m. lobe of the liver; שַּרְבֵּשׁ pericardium.

m. triclinium, hall.

שרט to flat, flatten.

קישים m. pl. 1) rocks.— 2) stony ground.

ប៉ុណ្ណាស់ 1) to soil.— 2) to wipe.—

Hithp. ប៉ុណ្ណាក to be wiped, blotted out.

78 adj. 1) fitting.— 2) fine.

m. despondency, giving up hope.

מור adv. it is proper; אות properly.

לבר f. lamentation.

מוֹבוּלִם m. levirate marriage.

יָר hand; יָרוֹ עַל הָעֶלְיוֹנָה he is at an advantage; יָרוֹ עַל הַתַּחְתוֹנָה he is at a disadvantage; יָצָא וְהֵי בַּבְּרִיוֹת to gratify the popular will; אַצָּי יְבִי חֹבְּה to fulfil one's duty; בְּלְאַחַרייָר by the way, incidentally; עַל־יָר עַל־יָר little by little.

יְרִיעָה (pl. יְרִיעִית) f. 1) knowledge; עביע הַמְּבַע המור natural history.— 2) information, news.

*יַדְעוּת f. conscience.

*יְדְעָנִים (pl. יִדְעָנִים) m. 1) connoisseur.—2) one pretending to know every thing, a smatterer.

לַהַדוּת f. Judaism.

הירות f. pride, haughtiness.

יְהֵרְ Hithp. יְהַרָּה to be haughty. יְהַרְּל יִה שׁ jubilee.

יהחסין m. pl. genealogy.

יוֹם מינ שָני, day, time; יוֹם מינ שָני, day, time; יוֹם מינ שָני יוֹם מינ שָני, day, time; יוֹם מינ שָני הוֹם מינ שָני מוֹנ מִינְיוֹת מּלְנְיִם נוֹנְאִים additional holiday of the diaspora; יְמִים נוֹנְאִים the fearful days, i. e. New Year's day and Day of Atonement; יְמִית הַחַמָּה time of the Messiah.

*וְנְמֵוֹן m. diary.

*ימיי adj. daily.

יוֹן (= יוֹנְהַ m. cock-pigeon.

יָנְנִי adj. Greek; יְנָנִי the Greek language.

יוֹצְאָנִית (pl. יוֹצְאָנִית) f. rambler.

יוֹרֵד (pl. יוֹרָדִים) ווֹ impoverished person.— 2) iambic (in verse).

יוֹתֵר מלי. more; יוֹתֵר מְבֵּאי too much; יוֹתֵר מוֹב in particular, especially; ביוֹתֵר מוֹב better; ביוֹתֵר מוֹב the best.

יחוּד (m. 1) union.— 2) separation.— 3) unity; אָמוּנַת־הַיִּחוּד monotheism; אָמוּנַת a) especially. b) alone.

m. expectation.

ביתי m. 1) descent. — 2) relation.

קור m., חופות f. barefootedness.

יְחִידִי , יַחִידִי (pl. יְחִידִי , c. יְחִידִי) adj.

single, only; בוְ יָחִיר an only son; יְחֵירִי יָחִירִי singular number; יְחִירִי יַחִירִי the few elect.

יְהִידְּוָת f. 1) solitariness.— 2) unity.

בור (pl. יְחָסִים) m. 1) descent, genealogy.— 2) relation; בור היים preposition; בור בוים preposition; ביים proportional.—
3) case (in grammar).

*יְהַקְנִים (pl. יְהַקְנִים) m. aristocrat, man of rank.

יין (pl. ייין שֶרוּף m. wine; אַרוּף ייין שׁרוּף brandy.

יבל to be able; יבל ביל ני ביולגי I can; as adv. יבל perhaps; maybe; בְּבַיְכוֹל as if, as though, as it were.

יַלְקוּט (pl. יַלְקוּטִים m. 1) bag.— 2) collection, magazine.

*הים ל היה f. navy.

ינוקא m. child.

לונקותא childhood.

יסוד (pl. יסודוֹת) m. 1) foundation.— 2) element.

ים ים m. founding, establishment.

מורי adj. fundamental.

ים וֹכוֹי m. chastisement.

יסורין, יסורים m. pl. pains, torments.

יִּפְנְי m. 1) beauty.— 2) decoration.— הַבְּי full power, authority.

יֹבֵי m. beauty; הֹרֵה־הַיֹּפִי esthetics.

וצקה f. 1) density, solidness.—
2) moulding, easting, model

יְצִיאָה (pl. יְצִיאוֹת) 1) going out, departure.— 2) emigration.

לציקה f. pouring, casting.

יציר (c. יציר) m. creation, creature.

לְצִירֶה. 1) creation, formation.— 2) creative power.

יְצֶּרְ (pl. יְצָרִים) m. 1) instinct, disposition.— 2) passion, impulse; ביינו impulse for good; יְצָרִים impulse for evil

יקידה! f. burning, fire-brand.

ליקיצה. awakening.

יַקר (pl. יָקרים, f. יְקרים, pl. יְקרים)
adj.dear;*יאוֹת*;rare,scarce.
יָקר m. dearth; יָקר dear, expensive.

יַקרוּת (f. 1) worthiness.— 2) dearth.

to become impoverished; יְרֵד לְאוֹמְנוֹתוֹ to come impoverished; יָרֵד לְאוֹמְנוֹתוֹ to compete with one; יָרַד עָמוֹ עַד to drive one to extremities; pt. לְחַיִיוֹ impoverished person.—

Hithp: לֹא מִעֶּלָה to bring down; לֹא מִעֶּלָה tit neither has an advantage, nor a disadvantage.

לורה. opossum (animal).

יריקר: f. 1) aquatic grass.— 2) jaundice (disease).— 3) mould.

*יַרְדוֹן m. monthly journal.

יריך (pl. יריד) m. fair, market.

ירידה f. 1) descending.— 2) falling down.— 3) impoverishment.

יֵרְיָה f. 1) throwing, hurling.— 2) shooting.

to grow green.— Hiph. הוֹנִיק to turn yellow or green.

ירקן m. diorite, greenstone.

מיש מוני מיש ליוָהר one must ליוָהר one must be careful.— 2) some יש some say.

בּייֵי Pi. בְּיִייִ Pi. בְּיִייִי Pi. בְּיִייִי Pi. בְיִייִי Pi. בְיִייִי Pi. בּייִי Pi. ביייי Pi. בייי Pi. ביייי Pi. בייי Pi. ביייי Pi. ביייי Pi. בייי Pi. בייי Pi. ביייי Pi. ביייי Pi. ביייי Pi. בייי Pi. ביייי Pi. בייי Pi. בייי Pi. בייי Pi. בייי Pi.

ישוב (pl. ישוב) m. 1) settlement, colonisation.— 2) explanation; רבהבעת consideration.

*ישועי m. Jesuit.

איני (ה. 1) being, existence.— 2) essence,

ישׁיבֶה (pl. יִשִּׁיבֶה) f. 1) sitting.— 2) academy.— 3) tribunal.

ישׁן m. 1) oldness.— 2) previous state (sf. יוֹשֶׁנוֹ).

ישׁר (בְּשׁר to be strong; יִשֵׁר thanks!

לשרות. justice, equity.

יתור m. 1) superfluousness.— 2) addition.

יתושה , התרש f. gnat.

יתיב m. name of an accent.

ו. to be perfect, accomplished.

רָתְם Pi. יְתְם to orphan.— Hithp.

7

לְבְאוֹרָה, בְּאוֹרָה adv. apparently.

בְּאוֹרָה בְּאוֹרָה adv. here; בְּאוֹרָ hither; בְּאוֹן בְאוֹן later, afterwards; מְבַּאוֹן מְבַּאוֹן וְאִיֹלֵךְ from this side; מְבַּאוֹן וְאִילֵךְ henceforth.

to be heavy.— Pi. לְבֶּבְּל to honor.— 2) to sweep.

m. heaviness; בָּבֶּר מּבֶּב מוֹ a) seriousness. b) displeasure.

אבור m. 1) reverence.— 2) treat.—
3) sweeping.

לְּבְּלֵי 1) adj. sterile.— 2) m. turf. בְּבֹיּל m. 1) washing.— 2) laxative.

canned כְּבוּשִׁין ; adj. pickled בְּבוּשׁין canned fruits.

יין m. pl. 1) winning words.—
2) secrets.

Pi. לְבֵל 1) to fetter.— 2) to knit round.

ش (چاچ m. 1) fetter, chain.— *2) cable.

שבֶּבֶּט washer, laundryman; בְּבָט washer, laundryman; laundress.

to sift.

(פְּרָאִים (pl. פְּרָאִים) adj. worthy.

זק⊇ m. cooper.

"הוּרָיוּת ball, globe; בדוּרִי globular; בדוּרִיוּת globosity.

יבְרֵי , כֹּדְי adv. in vain.

ים, כְּרָיֵי, כַּרָיִי , כַּרָיִי , כַּרָיִי, כַּרָיִי, כַּרָיִי, כַּרָיִי

m. 1) directing.— 2) fitting.

וֹלְם 1) to hawk, to hem.— 2) to blow one's nose.

m. stag.

מלי האי adv. so much.

לְּמְתְבֵּוֹן (to have an intention; בְּתְבֵּוֹן to have an intention; unintentionally.

(pl. בּוְנָה (pl. חַנְּנוֹת (pl. חַנְּנוֹת (pl. חַנְנוֹת (pl. חַנְיוֹת (pl. חַנְנוֹת (pl. חַנְיוֹת (pl. חַנְיוֹת

ליין to shrink.— Pi. אוֹיָם to press, to squeeze.— Hithp. אָרָבְּוֹיִי to contract oneself, to shrink.

adv. as, like; sf. בְּוָתָי I, קְּוָתֶי as thou, etc.

שלה gent. Cuthite, Samaritan.

שובן m. liar.

<u>הְבְּ (pl. הְוֹהְם) m. 1) power.— 2)</u> authority.

to paint.

אבותל m. paint (of the face).

מָלְיָן adv. 1) directly.— 2) as soon as.— 3) conj. because, since.

ל אל היפה f. stone.

מלצד adv. how?

to wainscot.

קירות (pl. בִּירָה) f. hearth.

בן adv. so; בין בּן וּבִין בּן a) so or so. b) meanwhile.

* m. molar tooth.

א פֿל m. whole; בּל שֶׁבֶן all בַל all the more; בָל מַבְּחוּת at least; בָּל מַבּרוֹא somewhat.

m. dog; *בְּלֶב־הַנְם seal.

m. completion.

ing. conj. but, only; interrogative: then?

conj. so to speak, that is.

קלוּנְסָה (pl. פָּלוּנְסָאוֹת) f. post, pole. פָּלוּנְסָה (pl. פָּלוּמָ m. 1) vessel, utensil.— 2) tool, instrument; פָּלִי בַּוּן stationery; פָּלִי מִבְּטָא organ of speech.

שליל (c. בְּלִיל) m. crown.

interj. go! leave it alone! ללוֹל m. maintenance.

fruit-basket. 2) בּלְבָּלְהּ f. 1) supply, victuals.— 2)

נבל (pt. בְּלֵב (pt. אַב) to contain.—. Niph.

(pl. הְּלְלִית, הְּלְלִית, m. 1) whole.— מין rule, maxim, principle; אין הואין absolutely not; בְּלֵל generally; בְּלֶל consequent-

adj. general.

מלפי לְיֵיא adv. toward; בְּלְפֵּי on the contrary.

רָבְּמָרְיֹת (pl. בְּמֵרִים, בְּמֵרִים) f. mushroom.

המות guantity.

to hide. הַּכְּמִין Hiph. כַּמַן

ן בַּנְה , תּבָּן f. ruler.

יל (pl. מְנֵנְיִים) m. 1) surname, nick-name.— 2) title.— 3) pronominal suffix.

לְנִילְיָא (pl. לָנִיּלְיָה) לּ. company, assembly.

לניסה f. entering.

ל כנמית f. roach.

to wind round.

tion; בּית־כִּנְמָת the Great Synod; בְּנְמֶת הַנְּילֵה asynagogue.

מבוי m. cover, covering.

*לְכְיִה (pl. בְּסְיָה f. glove.

אם לפוד m. desire.

*בַּלָפִּית f. quicksilver.

m. ugliness.

מעור adj. ugly.

to cough, to hawk.

a violent temper. (pl. בַּיִּלְכָּוֹים m. a person with

to make ugly.— Pi. בּעֵר to make ugly.— Pu. לעָר to be made ugly; pt. מַנְער ugly.

קב (du. בַּבְּיִם, pl. חִל בַּבּוֹת) hand, paw; אָל מַיְדִין קיב trowel; קבּרְיּבְיִּדְין sole.— 2) scale; חֹבר וְבַרּ in the scale of merit, i. e. favorably; בוּר חוֹב in the scale of guilt, i. e. unfavorably.

קב (pl. בְּפִים, c. יְבָּפִים m. rock; בְּבִּים בְּנִינְ אָשׁ aerolite, meteor.

ז (בְּבֶּה) to cover up — 2) to force, to compel.— 3) to throw down.— Niph. בְּבָּה to be thrown down; pt. בְּבָּה pt. בְּבָּה

מוֹבָה adj. ungrateful.

לביה f. 1) overturning.— 2) compulsion.

לפיפה f. 1) bending.— 2) basket.

ל פֿירֶד denial, unbelief, heresy; מְּפִירָה בְּעָקָר atheism.

לפִיתָה f. tying up

to deny the בפר בְּעָקּר to deny the existence of God; pt. בּוֹבֶר הָנִקָּר heretic; בּנְבָר בִּעָקּר atheist.

m. village; *בְּבָר villager.

to be to bind.— Niph. נְלַפַּת to be bound.

1) knob.— 2) button.

to plough, to till.

ל ברבלת cock's comb, crest.

m. cabbage; *בְּרוּבִית f. cauliflower.

יברוֹים (pl. בְּרוֹיִם) m. proclamation, announcement.

לַרוּבָה f. intestine.

ל כרוכיה f. crane (bird).

m. humming-bird; בְּרוֹם בְּרֵוֹם , בְּרוֹם יַבֶּא aquamarine.

על (sf. בְּרָחִי, בְּרָחִי), פּרָחִי (sf. שַּלְּחַה, בְּרָחִי) בעל מַנְחִי, בְּרָחִי against my will.

ל בּוְטִיסָה m., בּוְטִיס f. card

לבריה. digging.

בְּרִיבְה (pl. בְּרִיבֹת) f. 1) winding.—
2) small sheaf.— 3) binding (of books).

לבון: 1) to wind round.— 2) to be bind (books).— Niph. לְּבָרֵן to be wrapped up, to be bound.

תַּבְרָים (pl. נְּבַלִּים) m. large city.

m. setting.

to inclose, to encase.

תּרְכּוּר m. leap, jump.

לברבושתא f. weasel.

אָרָבְּשְׁאָא, בּּרְבּשְׁאָה, f. 1) rectum, strait-gut.—*2) בּרְבִּשְׁאוֹת (pl. בְּרְבּשׁׁהָא (pl. pelly, abdomen.

לבְרֶעְ Hiph. הַּבְרְיִע 1) to cause to sink.— 2) to overbalance.— 3) to decide.— Hoph. ז to be overbalanced.— 2) to be decided. פֿבָרַע m. 1) cotton — 2) parsley

m. tape-worm.

לברשינה. vetch.

אבים m. magic, witcheraft.

השות f. 1) hops.— 2) fibril.

to wag, to swing.

אבישר m. fitness.

לשרות f. fitness.

קבּה, הְהָים (pl. פָּתִית, הָלְּהוֹת) f. 1)

party.— 2) sect.— 3) company.

הַּתְבֹיִר מִינוֹן manuscript; שְׁהָבִי Holy Writ,

the Scriptures.

המבה f. marriage-contract.

*בתבור (בְּתַבֹּאוֹר) w. photograph.

*הכותב f. joke, epigram.

m. 1) writer.— 2) scribbler.

f. 1) inscription.— 2) address

m., בתובה f. Biblical verse; pl. בְּחוֹבִים Hagiographa; בְּחוֹבִים Apocrypha. אחרונים

the Bible). ל בתיבה f. writing.

textual form of a word (in

בַתְלִי־הַחַוִיר ;m. wall (בְּתָלִים (pl. בַּתְלִי

*מלם adj. yellow.

m. linen.

*כתפה (pl. בְּתַפוֹת) f. suspender.

שתש m. mortar.

adv. not, no; as n. prohibition.

אַלתַר see לאַלתַר.

* adj. national; nationalist; לאמיות f. nationalism.

to inflame. — Hithp. לבה to be inflamed.

לבוב (pl. לבובים m. 1) blazing up.- 2) attraction.

m. 1) glowing. — 2) washing, bleaching. - *3) elucidation.

מבלוני adj. very white.

לבלר (pl. לבלרים) m. scribe, secretary.

Hiph. לבן וו to make white.-2) to abash. - 3) to wash.

m. brick-burner, tiler.

m. 1) white.— 2) semen.

מבובן adj. whitish.

לבלוני see לבנוני.

m. legacy.

לניון (pl. לניונות m. legion.

לגיטה f. 1) draught, sip.— 2) tasting .- 3) nourishment.

לְנִינְים (pl. לָנִינִים m. bottle, pitcher.

to sneer, to mock.

m. mockery.

לנם אלוגמים (pl. לוגמים) m. draught; a mouthful.

מלנמרי, לגמרי adv. wholly.

to inflame, to inspire. — Hithp. הַתְּלַהָב to be inspired, to be inflamed.

מלהום adj. eager, greedy.

m. gladiator.

(pl. לְּנִינ m. 1) almond-tree.— 2) hazelwort; אנוני־הלווי hazelnuts.- לוו של שָרָרָה cartilage of the spine.

f. bad repute, ill report.

לוח (pl. לוחות (לוחות שום) ליחות (pl. חוח) ליחות (pl. חוח) cal ndar.

ישם לני) לני m. surname.

לייד f. 1) accompanying. – 2) train, retinue. – 3) lamentation, elegy. – 4) funeral procession.

לְּלְלְּ מִ (pl. לְּלְלֵּ מִ) m. 1) winding stairs.— 2) chicken-coop.— 3) vacant space.

לּוֹלְבִים (pl. לּוֹלְבִים) m. palm-branch, twig.

*לוּלְבַהֹּא f. screw.

m. rope-dancer, juggler.

מלוליני adj. spiral.

אוֹל m. snake-weed.

ההל ל. 1) moisture.— 2) fluid.

מלחוד adv. separately, apart.

*להות wetness, humidity.

interj. well then! now!

interj good luck!

לְּהִיצְה f. pressing, squeezing.

לְּחִישֶׁה. whispering, hissing sound.

moisture, freshness. לְחַלְּוֹחַ אַ moisture, freshness.

to moisten.— Hithp. הַּהְלֵקה to be moistened.

א לְחֵם Pi. בְּחָם a. Hiph. הַלְחִים to unite, to join, to solder up.

לְחַמְנִיּה (pl. לְחַמְנִיּה) f. roll (bread).

קְּמִישְׁהְ f. 1) forging.— 2) sharpening.— 3) polishing.

to caress.

לְמַרָא (pl. לְמַרָאוֹת) f. pound.

adv. whither? where?

מְיבָא adv. there is not.

אלילית 1) horned owl.— 2) spectre, a female demon.

*ליכון m. lemon.

יַבְּנְוֹת (pl. בִּיצְנְים) m. mocker; לִיצְנִים mockery, jesting.

מלית adv. there is not.

m. whitefish.

m. 1) wetting.— 2) soiling.

קבֹרֶן 1) to moisten.— 2) to soil.— Hithp. הְרַלְלֵהְ to become soiled, dirty.

できた。m. moss, bast.

מְלֵבְתְּחְלְה adv. from the beginning, a priori.

m. learned person, scholar; בְּלְבְּנִיתְּ בְּלֵבְיוֹתְ לֵבְיוֹתְ לֵבִיתְּנִיתְ בּיִתְּנִיתִּ לִּבְּיִתְּנִיתִּתְ לִּבְּיִתְּנִיתִּתְ בִּיתְּנִיתִּתְ בִּיתְּנִיתִּתְ

ין מוד adv. (בוֹא בְּה) pron nothing, nought.

למודים (pl. למודים 1) adj. learned, trained. – 2) n. learning, teaching. f. pl. auxiliary sciences.

מלַם חוב שׁבְּיב m. torch, lamp.

adv. 1) in advance, in anticipation.— 2) backwards קָרָא יָםְפְּרֵעְ to read backwards.

לְסְמִיוּת, לְסְמִיוּת, לְסְמִיוּת f. robbery.

ת לְּמְטִים, הְלְמְטִים m. highwayman, murderer.

to rob. לְּמָמֵם

בּתְּלֶּתְ (pl. לְּמָתוֹת) f. 1) mandible.— 2) cheek. לְעָרְוּז (pl. לְעִוּזֹרת) m. foreigner, alien.

m. 1) ill report, slander; הוֹצִיא to slander one.— 2) foreign language.

לְּעִילָּא , לְּעֵילָ adv. above, on high; אָרְעִילֹ ס מִלְעִיל a) from high. b) accent on the penult.

to chew

*To m. stewed fruit, preserves.

prep. according to; לְבִּי שָׁ because.

מלפי בָּךְ (בִּי בָּדְ) adv. therefore.

기호文 to twine round, to embrace.— Pi. 기호 to swaddle.

רבת Pi. לפת to season, to appetise.

לבת f. turnip, carrot.

אלפתן m. stewed fruit.

לְקְלָּהְ 1) to be beaten, lashed — 2) to eclipse.— Niph. הְלָבְּוֹ as Kal.—

Hiph. הְלָבְּה to beat, to lash.

m. pl. buyers, customers.

m. pl. marriage, marrying.

לָלְקוּיוֹת pl. לְקוּיָה f. לְקוּיִים pl. לְקוּי adj. thin, meager.

ת (אווי בין היי m.1) lashing — 2) corruption.— 3) eclipse of the sun; לְקוֹי לְבָנָה eclipse of the moon.

לְקִיתְה f. 1) taking.— 2) buying, marrying.

*לְקִיקְהּ f. licking, sipping.

to lick, to sip.

adv. farther, below.

*לְלָלֶן m., בְּלְלֶן mouth, לַלְלֶן mouth, לַלְלֶן

לְקִשׁ to gather late.— Hiph. לָקִשׁ to delay.

מְלְרֵע below; מְלְרֵע accent on the last syllable.

guage; יְשׁוֹנוֹת (pl. ה. a. f. tongue, language; לְשׁוֹן נִקּיָהְ refined language; לְשׁוֹן הָרָע לְשׁוֹן the sacred tongue, i. e. Hebrew.

to moisten, to wet.

10

*1780 adj. frequent.

מֹאַרִים m. Mars (planet).

m. refusal.

מארע see מאורע.

בול מאונים m. du. balances; מול מאונים Libra (sign of the Zodiac).

מאחר adj. late.

מאי pron. what? מַאָּל why? מָאני why? מָאני why? מָאני

מאימתי adv. since when?

ערות (pl. מַאַמְרוֹת) m. 1) word.— 2) sentence.— 3) composition, article.

המורופה f. mattock

יָםְאֹרֶעוֹת pl. מָאֹרֶעוֹת m. event, in-

cident, occurrence.

קבוי (pl. מְבוֹאים) m. a. f. passage, street, alley.

*מְבְּחָן m. 1) proof.— 2) examination; עָמֵר עַל הַמְּבְחָן to take examination.

m. destruction, devastation. מְּבְעֶּה m. collection, exaction.

*מובת f. towel.

to soften, to melt.

m. 1) tower.— 2) cupboard.

*מְנְדֵּלֹור (= מִנְדֵל אוֹר) m. lighthouse.

*מנדלת f. magnifying glass.

*מְנָהֵץ m. flatiron.

ינוֹ , מָנוֹ conj. because.

m. rake.

לְּנְנְּבְּה f. stopper, plug.

ה preaching.

קניה (pl. מַנְיהִם) m. corrector, proof-reader.

לים, קּוְּמָרוֹת (pl. קּוְּמָרוֹת (m 1) deodoriser, incense.— 2) end.

adv gratis, for nothing.

אָנֶת adj. m. improper, unfit, ugly. אַנְע (pl. מָנְעוֹת m. touch, contact.

שנבות שול m. (du. בובר) boot.

קנְרֶנת (pl. מְנְרָרוֹת) א brush, seraper.

ל מורף m., מורף f. shovel.

*מגררת f. grater.

לַרְבַּרָה f. conduct.

מַרַבְּרָנָא m. leader

*מַרַרְהֹם m. thermometer.

*מַדַּדְּפַנְּה f. graphometer.

*מַרַדּוֹיִר m. aerometer.

קבר (pl. מְדוֹת (pl. מְדְּהֹת) (מְדוֹת) (קבּה) הָגֶּבְיר 2) quality, trait, character; הָגֶבִיר ז' to yield.

יוד m. pestle.

קרבְה, מְרוֹבְה f. 1) mortar.- 2) chair, seat.

מָדוֹר (pl. מְדוֹרוֹת) m. dwelling.

מדותי adj. moral, ethical.

קָּרִידָה f. measurement; חַּכְמַת הַמְּרִידָה geometry.

מְדִינִי adj. political; חָבָם מְדִינִי dip-lomat.

מְדְמָה adj. m. apparent, supposed.

ארנהא f. east, orient.

*מַרָּעִי adj. scientific.

m. printer.

מְבַקְבַּק m. grammarian.

*מַרְרְנָה f. degree.

מְדְרוֹן m. descent, declivity.

 way; מָה הוּא (ביה הוּא) what is it then? how is it?

f. 1) repetition. — 2) edition.

adj. circumcised.

אות f. 1) being.— 2) quality.

מהיכן adj. trustworthy.

ירות (ג' בהירות איל מהירות (ג' א') hastiness.— *2) ability.

מרובי m. 1) mathematician.— 2) engineer.

מובהק adj. clear.

וּבֶן m. sense; בְּמוּבָן conceivably, naturally.

בוֹרְעַה /. announcement.

מוהל (pl. מוהלים) m. circumciser.

מוֹחַלְט adj. absolute.

מיה adj. sensible, tangible.

بر المارية f. machinery, apparatus.

מוֹכְסֵן, מוֹכִסָן m. revenue-officer.

קלד m. 1) birth.— 2) new moon.

מוליר, מוליאר m. tea-kettle.

מרכותה m. expert, specialist.

חומר m. apcstate.

לונימה f. coin.

m. 1) mint.— 2) fame, renown.

מַאָבֶר הַפּוּסְנָר adj. closed; מַאָבֶר הַפּוּסְנָר parenthetic clause.

מוֹסְבָּם adj. conventional.

n. 1) addition.— 2) additional service.

m. morals; מּוֹרַת־הַמּוֹּסָר ethics.

מּנְעָם adj. little, small, a trifling.

מוּצָקים (pl. מוּצָקים) m. mineral.

מוּקְדָם adj. early; בְּמוּקְדָם early.

וֹלְבְּרָה /. 1) something separated.—
2) fenced place.— 3) dried figs.

adj. accustomed.

*מוֹרְשֶׁר m. authorised agent, attorney.

*מוֹשְׂנִי m. idea, conception; מוֹשְׂנִי objective.

מושְבָל adj. sensible, wise; מושְבָל מושְבָלוֹת axiom; מושְבָלוֹת speculations.

m. musk-ox.

מְיִיד (pl. מֵיִידִים adj. intentional, wilful.

(pt. מֵוֹיקִים ad). destructive, mischievous; as n. evil spirit, demon.

מורן m. mattress.

*מוֹרְעַה f. sowing-machine.

*מוֹרַקה fountain, spring.

האחם f. prohibition, protest

m. author.

בּרֶת (pl. מַחְבָּרוֹת) f. copybook.— 2) pamphlet.

*Tind m. corset.

מַחַוֹּוֹר (מַחַוּוֹר בְּשְׁ m. 1) cycle, circuit; מַחַוּוֹר מַחַוּוֹר קַשְּן solar cycle; בְּרוֹּל cycle of the moon. - 2) festival prayer-book.

קְהִוֹּלְס (pl. בְּחִוֹּלְס adj. acknowledged.

ישל סַקְאִין (pl. מְחָמִים m. needle; מַחַבְּ מַרְם מָאִין pack-needle.

מְחָיַב adj. obliged, bound; מְחָיַב existing unconditionally. הוילה forgiveness.

היצה f. hedge, fence, partition.

לְחֵבְי to pardon, to forgive.— Niph.

*מחלבה f. dairy, milk-house.

*מחליקים m. pl. skates.

m. lever.

*מְחַלִּץ m. cork-screw.

(pl. מַחַלְּקֹת (pl. מַחַלְקֹת division.— 2) dispute, controversy.

*ロコロ m. tea-urn.

ארבית prep. because of, on account of.

* דְּלְבְּי m. magazine, warehouse.

החפרת shaft, mine.

*מקצב m. mineral.

להצלת f. mat, matting.

מקרתים adv. day after to-morrow.

אחתא f. blow, stroke.

קְּחְלְנְי, m., תְּחְלְנְי, f. allied by marriage, בּיְחְתְּנְיל, alliance by marriage.

*תְּבְבְּחָ m. kitchen.

מְלֵיבְרוֹיִם (בֵּיתר) m. slaughter-house, abattoir.

יים (pl. מְמָבֶעיֹת (pl. מַמְבָּעיֹת) m a. f. 1)
coin.— 2) form.

ាងក្នុ m., សក្សាមក្ f. petition, request.

קְּמְלֶּתֶ, הְּמְשְׁלֶּת, plummet.— *2) pendulum.

m. mine.

m. pl. movable (or personal) property.

ר בַּמְלִית, מַמְלִית patch, rag.

מַמְבָּל adj. burdened.

ת מַמְרוֹנָה, הַמְּרוֹנָה f. noblewoman, matron.

ה metropolis.

אַבְרוֹבְהַ m. punishment, retribution.

*מַרְיָה f. umbrella.

יוְדֵי pron. something; לא מִידֵי nothing.

מיה conj. 1) yet, however.— 2) at least.

שיהרש m. pain, ache.

מיום m. aristocrat, nobleman.

מיל (pl. מִילִין, מִילִים m. mile.

מילא enterj. be it so!

הליבה f. circumcision.

*וֹןם m. hydrogen.

וין m. heretic.

לינות f. heresy.

ליתה f. death.

שׁבְבָשׁ m. press.

f. 1) foundation, pedestal.—
*2) mathine.

לְבְּחְוֹל , מַבְּחוֹל m. paint-brush, peneil.

ה מכלתא f. measure.

יַרְשִׁירְ (pl. מַרְשִׁירָם) m. tool, apparatus.

m. pencil.

מלאכרתי adj. artificial, technical.

adv. 1) with ביל בר adv. 2) exclusive of, except

to remove by scanding.

adv. 1) within.— 2) inclusively.

ת usufruet, use; מלוג married woman's property which her husband may only use, but not appropriate.

ה מלונְמָה f. compress.

adj. salty; בּג־מְלְוּחַ herring. מָלְוּחַ m. dictionary.

המלחת saltpetre, nitre.

1) to chatter. – 2) to stammer.

m. kind of melon.

ה scourging, lashing.

מלשין m. informer, slanderer.

(pl. מְמוֹנוֹת m. 1) Mammon.— 2) money.

ממילא adv. of itself.

*אָיאָים (pl. פַּוּאָיאִים m. înventor.

עַצְיטָ adj. 1) standing amidst.— 2) medium, moderate.

שְׁבְּטְ, שְׁבְּטְ, m. essential; as adv. really.

ארת f. reality, substance.

ממשי adj. essential, real.

אַנְלָן זְּ , מְנָא לָן ? adv. whence? אָנָג לָן , מְנָא לָן

אָבֶי (pl. בְּוֹנֵי m. 1) vessel.— 2) plough handle.— 3) garment.

קְּנֶדֶּה (pl. מְנֻנְדִים) adj. excommunicated.

(pl. קנים) m. mina (name of a coin and weight).

(pl. מְנְהָנְים (pl. מְנְהְנָים) m. 1) leading.— 2) custom.

מְנְהִינִ (pl. מַנְהִינִם) m 1) driver.— 2) leader.

(pl. מְנוּיִם) adj. 1) counted.— 2) subscriber.

m. authorisation.

bad; as n. evil person, devil.

*Air m lever, engine.

*מנורה f. cloister, convent.

adv. 1) of himself.—
2) impromptu, extempore.

*קְנְיָה (pl. מְנְיָה share, instalment;אָנְיָה בַּעֵל מְנְיָה stock-holder, shareholder.

(=ן בְּיִן (=ן בִּיִן מִלְנִי אַ מִיּלִי מִּלְייִ (=וֹ בִּיִן מִּלְיִי (=וֹ מִיִּלְיִי (=) how ?

קניעה, מְנִיעָה f. 1) hindrance.— 2) refusal *Day: adj. civilized, cultured, polite.

ילְבְּרִים (pl. מְּיָבְּרִים) adj. many-colored, checkered.

לובה לה fan.

*מנשרת f. saw-mill.

תָנת, מְנְהָה, mint (plant).

*מסבאה f. tavern.

לְמְלוֹאָב (pl. מְמַלוּאָבים) adj. unclean.

*בוֹבֶב m. effect.

קְּמוֹרוֹת (pl. מְמוֹרוֹת) m. informer, dilator.

קםוֹרָת, מַסוֹרָה f. tradition.

לְמְסוּתֵא f. bath-house.

יין m. 1) mystery.— 2) mysticism.

יְמְסִירָה f. delivery, transfer; מְסִירָה אָמָירֵת self-sacrifice.

קֹמִירוּת f. calumny, slander.

adj. 1) commonly accepted.—
2) conventional.

to impoverish.— Hithp. הַּחָפַהָּלּן to be impoverished.

වූවට adj. dangerous.

 $\mathcal{L}_{\mathcal{Q}}$ בּ ($\mathit{pl.}$ ווּ מַפְּכוֹת ($\mathit{pl.}$ יוֹ מַפְּכוֹת ($\mathit{pl.}$ pl. בּיִּ מְּבְּתוֹת בּיִּ מַבְּקְתוֹת treatise (of the Talmud)

מְסַלְּה (pl. מְסָלּוֹת f. road; מְסַלָּה מְסַלְּה rail-road.

בּתְּבְיּתְ 1) to soften, to soothe.— 2) to crush.— Hithp. מְּמְבְיּתְ to be rotten, putrid.

קַלֶּנֶת (pl. מְּלַבְּנֵית) f. strainer, filter. מַלַבָּנָת m. intestine.

*הַבְּרָה f. buffet, side-board, refreshment-room.

מְסְפָּקְנִי adj. doubtful; מְסְפָּקְנִי (=

ישָׁם (pl. מְסְפָּרִים) m. number; ישִׁם מְסְפָּר וְסוֹרִי dinal number; מְסְפָּר סְדּוֹרִי ordinal number.

מִמְבָּרִיִם du. m scissors.

תְּבֶּרֶת (pl. מַּחְבָּרוֹת) f. pincers nippers.

pop to gather olives.

תְּבְּרָהְ f issue, result, conclusion אם מוּבְּרָה m. saw.

מֹרְבֵּלֹ adj. lined, ruled.

מברק (pl. מַברקוֹת m. 1) comb.—
2) chalice of the pomegranate.

. מַפוֹרֶת , מַפוֹרָה see מַפֹּרָת , מַפּוֹרָה

המכרת למכרת frying pan.

אַבְּהַנָּה m. hermit, anchorite.

. מִמְמוֹרִין see מִמְתּוֹרִין

*הושבל f. laboratory.

י בְּעָבֶּרֶת (pl. אָנְבֶּרוֹת) adj. pregnant; הַעְבֶּרֶת יוֹים leap-year.

מַעְנִילָה (pl. מַעְנִילָה) f. roller.

קְּעִים (pl. מְעִים, בְּעִיה f. 1) grain of sand.— 2) kernel.— 3) small coin, obolus.

m. 1) diminution.— 2) minority; למעומי excluding.

ניים 1) to be little or few.— 2) to sharpen to a point.

מְעָלֶּה (pl. מְעָלִים) adj. best, superior.

מְעַלְיוּהָא adj. excellent; מְעַלְיוּהָא f. excellence.

ing.— אין פּוְעָבְרוֹת (pl. מַעְבְרוֹת) m. 1) standing.— אין condition.— אין post, duty.

תְּבְּיְרוֹת m. pl. selections from the Scriptures and the Talmud, which are read after the morning prayers.

תְּעָמִיד m. 1) sole (of a shoe).—
2) stand, supporter.

*מְבְנֵוֹן adj. interesting.

מעקב adj. cubical, cubic.

as מַעַרָבִית adj western; f. מַעַרְבִית as n. evening prayers for festivals. m. evening prayer.

קבְּשָׂים (pl. מַּצְשִׂים m. 1) deed, work.— 2) incident, occurrence; מַצְשֵׁה־; cosmogony; מַצְשֵׁה־בָרֵאשִית theogony.

בעשיר pl. בעשיר) f. anecdote, tale, story.

*מעשנה f. chimney.

מעתיק m. copyist, translator.

יים (אינע impertinently. בּקְבּנְיעַ m. 1) gnat.— 2) impertinently.

מְבָּה (pl. מְבֹּיה f. 1) tablecloth, napkin.— 2) map.— 3) covering. m. a dot in the letter He (ה), indiacting that it is to be pronounced.

אָלָבְיּלְ adj. 1) superior.— 2) inconceivable.

י (pl. מְפְּלְנִים adj. 1) prominent.— 2) exaggerated.

שׁבַּלִשׁ adj. open.

מפנה adj. free, unoccupied, vacant

ל מפְּמֶלֵת f. chisel.

*אַנְאַשְׁ m. nut-cracker.

מפרה adj. refuted.

מְלֵכְיִם adj. well-known, celebrated

שַּׁבְּהֵי m. 1) navigator.— 2) commentator.

ract.

*בְּוֹעַ m. hair-pencil, paint-brush

adj. 1) usual.-- 2) to be found

m. pressing, squeezing.

אָנְאָטְ וּ. 1) find.— *2) bargain.

אות f. actuality, reality.

לוציצה f. sucking out.

*בּבְרָהְ f. intersection (in geometry).

twinkle. 1) to suck out.— 2) to

m. 1) narrow pass.— 2) strait, sound.

m. neighbor, borderer.

*מְקבַל m. cabalist.

מקקם m. borer.

m. abattoir.

תקק m. prise.

business.

m. buying; מָּקְרוּימִילְּכָּר trade, business.

יקריעה f. 1) braid, tress.— 2) cannor

קלף m. husk, shell.

אם מקם m. hyphen.

הקפה f. pap, pulp.

קּבְּרה m. something isolated, separated.

한 기가 (m. 1) facet.— 2) angle.— 3) branch.

מקק m. cockroach.

*בּקרֶבֶּת f. telescope.

מקריית adj. original; מְלְרִייּת originality.

*יקרייה adj. aceidental; מָקרייה f. chance.

ארט m. shovel.

יקרבָע m. square.

ית מַרְגָּלִית (pl. מַרְגָּלִית f. 1) pearl.— 2) daisy (flower).

לַרְדַעַת f. saddle.

קרה f. 1) grief.— 2) gall.— 3) wrath.

קָרְה־שָׁהוֹרְה f. melancholy.

ארור m. horse-radish.

מרוב m 1) gutter.— 2) tap.

פּרָ הָשִׁוֹן see מַרְהָשׁוֹן.

*בְּרִיקְה f. polishing.

דּהְבָּרוּ Hithp. הַּהְבָּרוּ to become soft.

לְבְּבָה f. chariot; מֶּרְכָּבָה לֵּבְבָּה מָּרְכָּבָה theogony.

m. centre.

קבר m. 1) wooden horse (toy).—
2) stilt.

לַבְּלִישְׁה f. marmot.

m. master, lord.

נקרט (נקרס 1) to mix.— 2) to squeeze.

mess; אֶכִיב־מֵרְע one dangerously ill.

m. elbow.

*עְרָצְעָ adj. striped.

קרקא בורקא f. glazing, glaze.

מרת f. mistress, lady.

קרתן m. cellar.

m. carrying, burden; מַשָּׂא מַשְּׂא business, negotiation.

לישאָבָת, בּשְׁאָבָת f. pump.

השאבה f. signal-light

תְּשָׁיֵהְ adj. praiseworthy, excellent.

ພ່ອນກຸ adj. faulty, incorrect.

m. overseer.

*מַשְׁבְּרָה f. harrow.

מָשֶׁהֹנְ (בְּה שֶׁהֹנְא בּ) m. anything, something.

whip m. feeling, touching.

לשחות f. grind-stone.

*הקבים f. cover, cloth, blanket.

*מישמרה f. police.

*מְשִׁינּ . 1) accident, chance.— 2) subject — 3) attribute

לישכה f. leather, skin.

וֹשׁבְּינֵב m. pawn, pledge.

*ביה f. medal.

to pawn.— Hithp. מְשָׁבֵּן to pawn.— be pawned, mortgaged.

years old.— 3) as n. triangle.

m. apostate; מְשָׁמְרוּת apostate; מְשָׁמְרוּת apostate; apostatey.

עם שׁבְעוּת, meaning, sense.

ל בישברת f. funnel, strainer.

קישְׁנֶר f. Mishnah, collection of traditional precepts; pl מְשְׁנָיוֹת Mishnic precepts.

קיייי adj. 1) enslaved, subject. — 2) mortgaged.

קשׁים m. funnel.

*מָקבּיִם du. m. eye glasses, spectacles

*משרר m. office.

*הלהל f. orchard, nursery.

קשׁמָן adj. common.

אַרְטֵּ f. city.

יוֹכֶן m 1) bridle.— 2) name of an accent

adj. considerate, cautious.

אָמְרִיבְתָּ f. school, academy.

לְתִינוּת f. considerateness, caution.

קתיקה, מְתִיקָה f. sweetness.

ל מַתְּבָת (pl. מַחְבִיּוֹת f. metal.

to wait. הָמָתִין Hiph. מְתַן

*מתניה f. waistcoat.

adj. 1) prepared.— 2) improved, reformed.

מתה adj. allowed, lawful.

m. translator. מְתְרָנִמן

adj. beautiful, lovely.

adj. enlightened.

לאמנות f. faithfulness.

המוא f. female camel.

וֹבְיאוֹת, וְבוֹאָה f. prophesy.

ינבול הָּה insult, abuse; וְבוּל הָּה profane language, obscenity. to decay.— Pi. בּוֹל to insult,

to use obscene tanguage.— Hithp. הָתְנַבֵּל to become a carcase.

to dig

a. Pi. קּוַב to wipe, to dry.— Hithp. לגב to become dry.

לְבֵר 1) to lead.— 2) to beat.— 3) to forge.— Hithp התנגר to oppose.

7133 m. opposition.

נגון (pl נגון) m. melody.

לניד (בניד 1) prince.— 2) wealthy man.

(pl. נְנִינוֹת (pl. אַ נְנִינוֹת (pl. בּיִנְרָה (נְנִינוֹת (pl. בּיִנְרָה (נְנִינוֹת (pl. בּיִנְרָה (pl. בּינִנוֹת (pl. בּיִנְרָה (pl. בּינְרָה (pl. בּיִנְרָה (pl. בּיִבְּיה (pl. בּינְרָה (pl. בּיִבְּיה (pl. בּיִבְּיה (pl. בּיִבְּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבָּיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּיבְיה (pl. בּיבְּיה (pl. בּבְּיבְיה (pl. בּבְּיבְיבְּיה (pl. בּיבְּיבְיה (pl. בּבְּיבְיה (pl. בּבְ

אנר m. carpenter.

liberality, generisity. נַּוְבְנוּת m. liberality.

וְבֶּה 1) to reject.— 2) to excommunicate.— Hithp. דְּהָנְהָּה to be excommunicated.

יה ban, excommunication.

לודונא. dowry.

נדל m. myriapod.

to shake.— Hithp. הְתַבְּרָנֵר to move.

*בְּנְנֶתְ, נַנְנֶתְ, swing, see-saw.

hind פַגִּי נְהוֹר; m. light; בְּהוֹרְ blind person; בִּישוֹן פַגִּי נְהוֹר by antiphrasis, ironically.

מור adj. bright, clear.

אַבְהַבָּא f. bread.

to shine.— Hiph. נְהַר to enlighten.

m. 1) ugliness.— 2) damage.

to rest; coupled with נְּהָהַ to die.

הַן 1) adj. easy, agreeable.— 2) adv. better.

*הוֹתוֹן f. convenience, ease.

נוטריקון m. abbreviation.

נְיִי (sf. נְיִייִּךְ, דְּיִיִיִּרְ m. 1) beauty.— 2) ornament.

to bungle.— Hithp. דּוְלֵל to become ugly.

m. loom.

נוֹנָא , נוֹנְן m. fish.

variant.— 3) copy.— 4) form.

*יאָן] adj. elastic; *נוֹצְיוּת, elasticity.

נוצרי m. Christian.

NWj] m. subject.

לויפה f. rebuke.

ויקין m. pl. loss, damage.

וְיִרוּת f. 1) monastic life. – בֹּי abstinence.

to rebuke.

רָבָן Niph. רְבַּן to sustain damage.— Hiph. רְוֹיָן to damage, injure.

שותו m. divination.

היצוּת f. necessity, urgency.

וֹחָב 1) to snort.— 2) to blow one's nose.— 3) to stab (cattle).

m. 1) wave.— 2) storm.

*תְשִׁתְן m. verdigris.

m. baker.

אנות m. watchman, guard.

tendency; נְמִיֵת הַשְּׁמֵית declension נְמִית הַפְּּעְלִית conjugation.

washing of the hands; נְטִילַת צְּפָּרְנִיָם cutting of the nails.

. גיטָל see גַּמָּל*

ינְרֵי מּלְנְיִרִי adj. movable; וְּלָיִרִי movable property.

נְיְהָא adv. agreeable; יְהְא it is right.

ליחה f. rest, repose.

לְּיְהְרְּתְא f. mildness, gentleness; אַ בְּיִהוּתְא mildly, gently.

*ביטֶל Christmas eve.

(נְיְמִין (pl. נְיְמִין f. 1) thread.— 2) hair.

ניֶר (pl. ניָר שׁ. paper.

קבֶּן m. grandson; f. קבָן grand-daughter.

*בְּהוּת contemporaneousness.

*(בְּהִים (pl. נֹבָהִים) adj. present.

* u. paralysis.

תביה f., וכיה m. deduction.

m. epileptic.

נבש to weed.— Hiph. יביש 1) to strike.— 2) to bite.

מלה adj. low.

رفاق , القال m. 1) law, custom.— 2) politeness.

יבוֹלְם adj. 1) customary.— 2) polite.

ונמוס m. legal ground, reason.

conj. too, likewise; בָּלי נָמִי even

m. harbor, haven.

to slumber.

to civilise.

למֵן to variegate.

m. leopard, tiger; אַ מַבְרָה tigress; נְמֵרַהַנְּמָל camelopard.

Dil m. dwarf.

בן (pl. בְּלָים) m. 1) flag, standard.— 2) miracle, wonder.

to take.

Pi. חבו to formularise.

to tear away.— Hiph. דָּקִים to remove; דָּקִים to remove his mind from, i.e. not to think of.

serum. נְכְיוֹב־הַדְּם m. whey; נְכְיוֹב serum.

temptation.— 3) experience.— 4) (נְּמִינוֹת (pl. נְמְיוֹנוֹת (pl. (temptation.— 3) experience.— 4) test, experiment.

*היכית f. principality.

וֹמִיעָה f. journey, travel.

וֹבְיבָ adj. in the construct state (gram.).

נַסֵר to saw.— Pi. לְּחָב same as Kal.

נְםָר (pl. נְּמָרִים m. board, plank.

נסרת (pl. נְסַרוֹת) /. saw-dust.

f. 1) shoeing. – 2) closing.

לעיקה f. 1) melody, tune.— 2) loveliness.

לוּעִבִית ostrich.

ענוען m. shaking.

to thrust in.

לערות f. adolescence, youth.

דפה to sift.

וֹתְבְּיה m. 1) blowing.— 2) inflation.—
*3) bulk, volume.

אום אום m. young pigeon, dove.

m. blacksmith.

נפטא, נפטא m. naphtha.

נְפִישֵׁא, וְבִּישׁׁ, adj. much, numerous.

1) to flutter.— 2) to swing.—
3) to shake about.

P to go out.— Hiph. רְּפָּי, to bring out; pt. רְּפָּים producing; see also under בְּפִּים.

הַבְּקא, וֹבְּקּק m. expenditures.

אָנְהָק, adj. going out; לְמֵאי אָנְהָּלְ אַ מִינְהּ what is the difference ? אַ בְּבָּקָה /. harlot.

נְפְשׁ (pl. נְפְשׁהׁת) (pl. הַשְּׁאָרַת) soul; הַשְּׁאָרַת immortality of the soul; היֹרַתרַנְּפָשׁ psychology.— 2) monument.

ינִם אוֹנִים f. needle of the balance.

הצבה. firmness, durableness.

הוא m. 1) song.— 2) dispute.

וֹנְאָחוֹנוֹת (pl. נְאָחוֹנוֹת) m. 1) victory, triumph.— 2) dialectics.

נְצְחִייּת adj. eternal, everlasting; נְצְחִיּיּה f. eternity.

הוותן f. bravery, defiance.

נצנץ to glimmer, to flash.

ן נְצָרִים (pl. נְצְרִים) m. cricker.

לצר to chirp.

to convert to Christianity.— Hithp. הְתְנֵצֵּר to embrace Christianity.

לצרות. Christianity.

בַקבים (pl. נָקבִים) m. cavity.

לַקְבוּת, וְקְבוּת femininity.

기가 to punctuate.— 2) to shine.

m. punctuation.

ונקודות (pl. נקודה) ל. point.

(נקורות pl. נקורות m. stone-mason.

ing veins (from meat).

נקן Hiph. נקן to let blood.

נקט 1) to be wearied. — 2) to take.

ל בקיות. cleanliness, purity.

יבקניקא, וַקניק m. sausage.

נקרן (pl. נַקרָנִים m. pedant.

Hiph. יקיש 1) to knock. -- 2) to compare.

m. case, sheath.

אלים f. adj. married.

ת בשמקר m. predicate.

נשׂואין, נשׂואים m. pl. marriage.

האומים f. patriarchate.

to fall off. — Pi. שָׁיָן to east off.

חָבְמַת־הַנְתְּוֹחַ m. 1) cutting; חָבְמַת־הַנְתְּוֹחַ anatomy.— 2) analysis

לתינות f. subjection.

בּאָבֶ to soil.— #ithp. בְּאָבֶּהְ to become mutilated.

בֶּב, בְּבֶּא, adj. 1) old.— 2) as n. old man, grandfather.

מבוב m. turning round, tour.

Tido m. soap.

אָקְבוֹרְאִים (pl. קְבוּרְאִים, סְבוּרְאִים) m. 1) sagacious person.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the אָמוֹרָאִים.

לְּבִיבְה f. environs, neighborhood.

סַבִּים, סָבִּים m. pl. bran.

קבָּהְ m. calf (of the leg).

מבלון m. carrying of burdens.

m. pl. gifts of a bride-groom.

ים (pl. פַּבְּלְנִים) adj. indulgent, tolerant.

הבלנות f. patience, tolerance.

*|ap to soap. — Hithp. |app. to rub oneself with soap.

קבר (בְּבֶר to think.— 2) to hope.— Hiph. הְּלְבִיר to explain; הְלְבִיר pto be friendly.

תֶּבֶר (favor; מַבֶּר־פָּנִים m. hope; מַבֶּר מַבֶּר (favor; מַבֶּר יַפּוֹת בַפוֹת kindness.

קבְרָא (קבְרָא f. 1) opinion.— 2) reason.

m. tormenting.

20 adv. 1) much. — 2) enough.

to acquire.— Hithp. לְּמָתְגֵּל to suit oneself.

מבלגל adj. oval.

m. 1) ruler. - 2) second to a ruler.

illin m. 1) flag. -- 2) style.

לְבַּלְּ to torment.— Hithp. קֹבַרְ to torment oneself.

기기 (m. 1) order, arrangement.— 2) order of prayers, prayer-book. 기기 (기계 제기 (m. 1) block.— 2) anvil.—

3) axis (of the earth).

*|TD (= |TD 3) m. pole.

סדם to split.

סדק (pl. סדקים m. slit, crack.

דַר to set in order, to arrange.—

Pi. אָסְהֵר אוֹתִיוֹת as Kal; אָסְהֵר אוֹתִיוֹת typesetter.— Hithp. דְּסְתַּרֵר to be organised.

קברים (pl. קברים (pl. קברים (pl. קברים problem (problem <math>pl. problem (problem pl. problem (problem <math>pl. problem (problem pl. problem (problem <math>pl. problem (problem pl. problem (problem pl.) problem (problem pl. problem (problem pl.) problem (problem pl. problem (problem pl.) problem (problem pl.)

קרה section of the Pentateuch.

סוְבֵּכ m. 1) circle.— 2) circumference.

Did m. 1) sort, kind.— 2) chest, box.

Fig. f. procedure of debating.

קֹוְנֶרְ m. second hemistich (in poetry).

7:D adj. plastered.

חודר m. 1) shawl. -- 2) mantle.

מַּהַם speak.— Hiph. הַקְים as Kal;

speaking naively.

to move, to shake.

המוס f. faithless woman.

קוֹם m., הְבָּים f. branch, bough. מוֹבָּה m. 1) treasurer.— 2) agent.

*דְבוֹלְנוֹ f. agency.

m thorn.

אַרֶבְא בָאוֹבְ מּdj. blind; בְאַרְבָּה blindly, accidentally (prop. as a blind mun in a window).

סוֹסָקא, סוּמָק adj. red.

ק לְּבְּטוֹף, בְּסוֹף, קְמוֹף finally, at last; קוֹף בָּל סוֹף finally, at the very last; אין סוֹף as n. the Infinite, God.

*lotter.

קתה (pl. סְתּהְטִים) m. cartilage.

adv. around, round about.

to press, to squeeze.

מחרן m. peddler, hawkster.

*מַתְרָנוּת f. hawking, peddling.

*סְמִירֶה f. box on the ear.

רְבְּיִם, רְבִים, וֹטְבְּיַם, to box (on the ear).

אָרְהָהָ m. side; אַרְהָא איִהְהָה evil power, demonry.

m. fence.

to fence round.

סיד m. lime.

ָּרֶּר, קְיָּר to plaster; יְּבֶּר m. plasterer.

m. end, completion.

מיוֹעל m. help, assistance.

*סירף m. visit.

חים m. foal, colt.

לְיֵתְ 1) to finish, to close.— 2) to designate.— 3) to distinguish — Hithp. קְּחָרֵיִם 1) to be finished, closed.—2) to be designated, fixed.

m. apron.

נְּלְנֵע to help, to assist.— Hithp. הָּלְתַנֵע to succeed.

סיעה f. party, company.

קיעתא f. help, aid

קים m. sword.

סים to exterminate, to destroy.

ສາດ f. and, latter part.

קף m. amount; שְׁהַ sum, result. מַהְ הַכּלֹל מַכְּרָם m. sum, amount, number.

: (פַנּינִים (pl. פַבּינִים) m. knife.

m. covering, roofing.

בֹּבֶּם to border upon, to adjoin.—

Hiph. הַּקְבָּים to agree with.

לבנה f. danger, peril.

קבסוק m. 1) conflict. — 2) intrigue.

בּלֵך 1) to leap back, to shrink.—
2) to be scalded.

קלוֹם, m. 1) removing.— 2) end of a verse.— 3) settling of accounts. סלים m. end.

מְלְסוּל m. 1) superiority.— 2) trill (mus.).

עָבְעִים (pl. סְבְעִים) m. Sela (a coin and weight).

p to ascend; אָרָאָ דְעָהָעְ you may suppose.— Pi. אָרָסָ 1) to remove.— 2) to settle (a debt).—
Hithp. אָרָסְרָן to be removed, to depart, to die.

no to grind fine flour, to sift.

m. miller, sifter.

בְּיֵם (pl סְמָיִם m. 1) spice.— 2) dissolved powder.— 3) medicine.—
4) poison.

mog). Samael (name of a de-

קרָסָ to become blind. — Pr. הּבְּסָ, אַסְסָ to make blind — Hithp. הּבְּסַסְה to become blind.

ים אָרָה (. 1) blind.— 2) hidden

tion.— 2) סְמִיכוּת (authorisation.— 2) מָמִיכוּת construct state (gram.).

m. support. authority.

שמקבא פריבָקבא under ביתבא.

אָבְיָּבְיּ m. 1) spices.— 2) paint. אַבְּיבְ Niph. אַבְּיּ to be marked.—
Pi אָבְּי to mark, to sign.— Hithp.

100 m. sign, mark.

סְמְסָלְ אִרְפָּסָ adj. red.

מברטום m. rag.

ית סְנָאִי m., סְנָאִי f. squirrel.

סנדיקים m. godfather, sponsor.

ים (זְנְלִים (זְּנְ מִנְלִים) m. sandal, shoe מְנְבֵלִיקְּכָח skates. m. shoemaker.

*בְּבְּקְאוֹת (1) sponsorship.-- 2) syndicate.

קרייה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה synod.

ל סנונית swallow.

m. chin.

חניגור m. advocate, defender.

אַ בַּנְגוֹרִיָּא f. advocacy, defence.

קֹנִים m. 1) annex. – 2) branch, division. – 3) pole.

Pi. NO to filter, to strain.—

Hithp. NOT to be filtered, purified.

מעד m help, support.

קעודה (pl. קעורות) f. meal, feast.

בַרְ לּבְּגִי to sponge, to soak in; אַבָּלְ לּבְּגִּי blotting paper.— Hihp. בַּרְלָּבְיּג dry up — Hithp. בַּרְלָּבְיּג to be dried up.

IJED m. sponge.

*מְבוֹנְיוּת f. elasticity.

מפונני adj. spongy, porous.

ווֹבַם m. soap.

piec m. 1) possibility.— 2) sufficiency.— 3) striking, clapping

קפֿרִים (pl. סְפֿרִים) m. 1) tale, story, statement.— 2) novel.

יְרָה 1) ball.— 2) sphere.— 3) emanation.

ה בירה f. counting.

ים (pl. מַפְנִים) m. boatman, mariner

שַׁבְּסֵל (pl. מַבְּסָלִים m. bench.

TED m. 1) broker, agent. *2, speculator.

*ספסר to speculate.

רבּסְ to strike, to knock — Pi. רְּבַּסְ 1) to provide.—2) to cause doubt.— Hiph. רְּבְּסְרָ to have sufficient time.— Hithp. רְבַּסְרָתְן 1) to content oneself with.— 2) to doubt.

קבָּק, הְפָּקָא, (pl. קבָּק) m. doubt.

* m. sceptic.

חפר m. barber.

Name of the strike, writer, author.

תַּבְרוֹת הַיָּבָּה f. literature; מַבְּרוֹת הַיָּבָּה belles-letters.

*חַבְּרָנוּת. novel-writing.

קירה f. glance, look.

to look at, to view.— Niph.

אַקְרָיקין (pl- יְקּרִיקין) m. marauder, bandit.

מקריקיין m. 1) confectionery.— 2) laws concerning brigandage.

בְּרֶב, בְּחֶב, 1) to decline, to refuse.—
2) to urge.

יִּסְרָבָּל to burden, to load; מְּחָרָבָּל corpulent.

m. breeches.

ing. 1) stubborn.— 2) intruding.

skip, to pass over.

to rule, to make lines.

יוֹם (pl. סַרְדִּיוֹט) m. fleld-marshal.

את מרונין (בְּמַרוּנִין (בְּמַרוּנִין (בְּמַרוּנִין (בְּמַרוּנִין (בְּמַרוּנִין (בְּמַרוּנִין (alternately, with interruptions.

מרום m. 1) castration.— 2) transposition (of letters or words). מרהון m. stench.

תרמון (cancer, crabfish.— 2)
Cancer (sign of the zodiac).

אַרְכָּה , מִרְכָּה , מִרְכָּה , adhesion, pulmonary lesion.

Did 1) to castrate.— 2) to transpose.

קרֹסְרָחָ m. mediator, agent, broker. מְרָסְרָּחְ 1) to comb.— 2) to be empty.—

Pi. אָסָרָ to dye light-red.

אָיבֶן סְּבָק m. emptiness; אִיבֶן סְבָק fruitless tree.

מתום adj. indefinite

חתות m. hewing.

מתירה f 1) hiding.— 2) undoing, destruction.

בּתְהַ, אַבְּחָהָ m. vagueness; as adv. generally; אַבְּחָהָ, הַחָּהַן likely, probably.

*מון מְתָמי adj. indefinite; מָרָמי neuter gender.

וֹחַתְ 1) to contradict.— 2) to undo, to destroy.

לתת to cut, to hew.

חבת m. stone-cutter.

y

קבור (of months) מבור הְעְבוּר calendar system.— 2) pregnancy.— 3) passage.

יעברה, עברה f. pregnant.

לְבֵּרָה, עֲבֵרָה, transgression, sin.

עברין (pl. שַברין) m. transgressor.

אָגוּלָה m., אָגוּלָה בּינִיקרית בּינִלּוּת בּינִיקרית. אַגוּלִת בּינִיקרית. ענוּלִת בּינִינְלית. ענוּלִת בִינִינְלית. ענוּלִת בִינִינְלית. ענוּלִת vertical point, zenith.

לְּנְרְּהְ f. woman abandoned by her husband.

אנל Niph. גְשֶנֵל to become round.— Pi. אָגָל to roll, to turn round.— Hithp. הָעֵצִל to roll up.

ענלגול adj. oval.

*עַלְלוֹן m. coachman.

נבם 1) to grieve.— 2) to stutter.

ענמת־נפש f. grief, sorrow.

עדון m. delicacy, comfort.

עדור m. weeding.

עַרַיין, עַרַיין adv. yet, still.

עָּרִין adj. tender; *אָנִינוּת f. tenderness.

עדיף adj. better, greater.

עוֹבְרָא , עוֹבְרָא fact, deed.

עובר, עובר m embryo, foetus.

עונון , עונין m. anchor.

עוורת m. perversion.

ייָר, (בּיִנְיָה, f. i) sin, trespass.— 2) (= תְּנְיָהְ grimace.

עוית f. convulsion, cramp.

עולה f. little girl.

*עוֹלְמִית adj. eternal; עוֹלְמִית adv. for ever.

עוֹלֵיש m. chicory (plant).

עוֹנָה f. 1) time.— 2) coition.

עוֹכן m. roll, pad.

עָם m. pen; אָם־עֹפֶּרֶת lead-pencil.

אָנְטִיפָּה m., עַּטִיפָּר f. wrapper, cloak.

עמרן m. tar, fish-oil.

עמש , שמש to sneeze.

איד, אָיד, m. festival (of the an cient heathens).

עידית f. the best.

עירן m. 1) reflection, meditation; בְּעִירן attentively.— 2) theory

(c. מֵעִין) ל. 1) eye.— 2) appearance; מֵעִין like; מָעֵין of the sort of.

to look at. - Pi. (1) to look into. - 2) to reflect.

*ליכור f. weariness, fatigue,

עירה f. town, village.

עירוני m. villager, provincial.

עכב to detain, to hinder.— Hithp.

באַנוּב 1) to stay, to remain.—

2) to be hindered.

לבְבָּר, f. 1) remaining.— 2) obstruction.

י עכוּכ m. 1) detention; בָּלִי עְכּוּכ immediately.— 2) prevention, hindrance.

עבול m. digestion.

עבודת פּוֹבְבִים וּמַזְלוֹת) עבודת פּוֹבְבִים וּמַזְלוֹת) י. idolatry.

ינכור m. 1) muddiness.— 2) dimness.

עַבירָה f. gloom.

עַבירוּת f. muddiness.

לבל to consume, to digest.

עָבֶן (pl. עַבָּנִים) m. adder.

נבן to wind round (as a serpent).

עַכְנַא , עַכְנַא f. ringed snake.

עַבִּשְׁיִרְ adv. now, at present.

אלעל adv. above; אלעל higher.

to be נָעֶלֵב to humble.— Niph. עַלֵב to be humiliated.

עלבון m. humiliation.

*עלגור א stuttering.

עַלָּה motive, cause; עָלַה בָּל הָעָלוֹת פָּל הָעָלוֹת first cause (God).

מַלוּב adj. humbled.

עלויים (pl. עלויים) m. 1) elevation.— 2) worth.—3) phenomenal person, genius.

מלול adj. capable; as n. effect.

שלום m. hiding.

*עלון m. feuilleton.

עַּלְמָה /. darkness; אַלְמָה /. darkness

יעליל m. view; בַּעַלִיל visibly, clearly. עלילָה /. accusation.

אין (עוֹ (עוֹ m. world, eternity; בְּעַלְמָא worldly affairs; בְּעַלְמָא emerely, generally; עִלְמָן cemetery.

עלמות f. eternity.

עלשל 1) to rustle.— 2) to turn over leaves (of a book).

עמור (pl. עמורים) m. 1) pillar; באר השַחַר dawn.— 2) pulpit.

עַמִילָן f., עַמִילָן m. starch.

to darken, to obscure.

מביבי adj. national.

תַבְּיוּת f. nationality.

עבט m. armful.

ייי m. 1) obscurity.— 2) uncertainty.

בּעֵבְעָ 1) to obscure.— 2) to doubt, to waver.

* אָנָב הַשּׁוּעָל m. one absorbed in thoughts. עַנָב הַשּׁוּעָל m. 1) grape, berry; עַנָב currant.— 2) stye (of the eyelid).

ענוי הַדְין m. torment; ענוי delay of justice.

אָנְוָהָגוּת meek, modest person; אַנְוָהָגוּת meekness, modesty.

עניות f. poverty.

*תְּעֵנְיוּ to interest, to concern.— Hithr to be interested. ענקי adj. gigantic.

רם 1) to press. -- 2) to force.

קּעָקָה dough; שָּאוֹר שֶּׁבְּעָקָה the ferment of the dough; fig. evil inclination.

מביק adj. occupied.

עסוק m. action, deed.

קַבְּקָ 1) to occupy oneself, to deal.— 2) to engage, to entertain.— Hiph. הַתְּעָבִי to entertain.— Hithp. בַּתְּעָבִי to occupy oneself, to attend.

ינים (pl. ינים m. business, dealing.

מַסְקֵי m social worker, agitator.

תוקנות f. activity.

עפויש m. 1) mould.— 2) epidemic.

भूक्ष see भूक्षं.

*מַברווּ f. gazelle, young hind.

*עפרוֹן (עָפָרוֹנִים m. pencil.

*ינְבּרוֹנִי m. lark (bird).

עפרורית sand, refuse.

עָבְּשׁ to get mouldy; שָּׁבְשׁ mouldy.

*בְּבָרָם, עֵגֶבָ (pl. עַנְבָרָם) m. nerve.

בות, עֵצְבוּת sadness, melancholy.

*יבַצַעַ adj. nervous.

יַנְיִין (pl. עַנִינִים) m. 1) flowerpot. – 2) cup.

עצירה, עצירה f. 1) stop, stoppage.— 2) constipation.

עָּצֶם (pl. אָנְאָם הָשָׁ הַנָּאָם הַלָּים) אָן bone.— 2) substance; אָצָם noan, substancive; בְּעֶגֶם essentially.— 3) self; עַצְּמָר myself, בַּעָצְמָר thyself, בְּעָצְמָר thyself, בְּעַצְמָר בְּעַצְמָר self, שַּצְמָר himself; בִּינִינוּ לְבִין עַצְמָר as for myself; בינִינוּ לְבִין עַצְמָר to feign.

תצמות f. substance.

adj 1) own, proper.— 2) subjective.

*עצמיות f. subjectiveness.

প্রমু /. hardship, misfortune.

שַקיפִים m. pl. deceit, cunning.

עַקיצָה f. sting.

1) to bend.— 2) to pervert.

עקטומית f. 1) bending, winding.— 2) malice.

יביץ m. 1) sting - 2) point. - 3)
rump-bone.

אָקְרִים (pl. יַּנְקְרִים m. 1) stem, root; אָקְרָא at the very beginning.— 2) principal thing.— 3) principle, dogma.— 4) God.

ייי m. obstinate, stubborn person

יַּבְרֵאי m. something accidental, unimportant, unsteady.

שָרֵב' (pl. אָרֵב') m. one responsible, surety; שָרֵב' endorser.

ערבא (= Heb. ערבא) m. raven.

to mix, to confuse.

קרבה f. 1) trough.— 2) boat.

לְבֹרְבִיר f. mixture, confusion.

ערבות f. guarantee.

ערך to drive away.

ערדל (pl. ערדל) m. overshoe.

ערטילאי adj. naked.

עריםה f. 1) dough.— 2) cradle.

קר, אֶהֶךְ, אֶהֶרְ, אֶהֶרְ, אֵהֶרְ, אֵהֶרְ, אֵהֶרְ, אֵהֶרְ, אַהֶרְ, אַהֶרְ, אַהֶרְ, אַהָרְ, אַרְ, הַבְּיִלְיִן, positive degree; אַרָרְ הַבְּיִרְן comparative degree; אַרֶרְ הַבְּיִּרְוֹן superlative

degree.—4)article(inadictionary) אַרְבָאוּתְּ f. court of justice, tribunal.

יייי 1) to object.— 2) to gargle.

to press; מְעָשֶּׂה to make.— Pr. מְעַשֶּׂה compelled.

לעשיה f. making, action, practice.

וְעִישְׁיִּתְ (pl. עִישְׁשִׁית) f. lantern, lamp.

אָרוֹן m. journal, news-paper.

*יעתונות f. journalism.

קּאָה (pl. הַּאָּה) f. 1) side, corner.— 2) eurl; פַּאָה נַכְרִית wig.

מוֹם adj. 1) spoiled.— 2) notched.

notch.— 3) wane, decrease (of the moon).

to injure, to spoil.— Niph.

יבְבָּא 1) idleness, leisure.— 2) vacation.

בְּרֵנוֹג , פַּרְנוֹג m. pedagogue, educator.

The to yawn.

ליוְבְקּק (pl. פּוּוְמָקאוֹת 1) boot.— 2) stocking.

אלְסָא m. blow, stroke.

בְּפוּמְבִּי , פּוּמְבִּי publicity; בְּפוּמְבִּי publicly.

m. inn, hotel.

m. inn-keeper.

*פֿוֹמָקים (pl. פֿיֹמָקים) m. authority on the Law.

תְּנְנִית (pl. בּוֹרְעָנִיּית) f. punishment, misfortune.

ש פֿוּרְר m. dispersing; *פּוּר בּוּנְפָּש absence of mind.

מַנְיֹנ adj. hasty, rash.

ן (pl. קּוְמוֹנוֹת m. 1) refrain.— 2) ode.

וְדָנִים (pl. בּוֹרָנִים) m. squanderer, spendthrift.

זְּבְּיִבְּ m. timid person, coward.

קחוּת מְן; low, little; אָם פְּחוּת שְּסות פְּרוּת מְן younger; יְבָל הַפָּחוֹת adv. less; יְבָל הַפָּחוֹת at least.

*הרב m. tinsmith.

*חִיתוּת־דַּבָּבוֹד f. lowness; פְּחִיתוּתּת offence, insult. מחם m. smithy, forge.

m. 1) blacksmith.— 2) charcoal-burner.

*|ברבן m. carbon.

תְּבְּחָת to diminish.— Niph. נְפְּחַת to be diminished.— Hiph. דְּבְּחָת to waste away.

רָבָּ וֹ 1) lessening.— 2) damage.

בּשׁנְמִים m. 1) spicing.— 2) tip (of a lime).— 3) talking מַנְמִים idle talk, prattle.

מום m., הפטום f. adj. fattened.

יין יין יין m. freeing, release; נְט־פְּמוּרָין bill of divorce.

מיר adj. free, guiltless.

לפטירה. departure, death.

Hithp. DART to fatten oneself.

הם לבים ל. tip (of a lime).

חבשבת nipple.

pod. — 3) talk, gossip.

Dana 1) to appease.— 2) to chatter.

ה פִּמְרָה , פִּמְרָה mushroom.

(pl. פַּמְרוֹנִים m. protector, patron.

m. poetry, liturgic poem.

m. softening, apology, excuse.

m. poet, author of liturgic poems.

שיל (pl. פילים m. elephant.

m. vestibule, portal.

הילוסוף m. philosopher.

הילוסופיה f. philosophy.

אבינבא f. plate.

D בוֹל () to appease.— 2) to beg one's pardon.— Hithp. מַּבְּחָהָ to be appeased.

ום (pl. פַּיָםוֹת m. lot.

יוֹר (pl. פִּיפְיוֹר m. papyrus, reed.

פִּיקָה שֶׁל גַּוְגָּרֶת stopper, cork; פִּיקָה Adam's-apple

m. magician.

אבר Pi. וואם to make sober.

to divide.— Pi. לְבָּל 1) to divide, split.— 2) to differ.— Niph. לְבָּל 1) to be divided.— Hiph. לְבָּל זוֹ 1) to remove.— 2) to exaggerate.—
Hoph. לְבָּל to be separated, distinguished; בּבְּל סובר one distinguished.

ה ל בּלְנָתְּהְ f. 1) half.—*2) incomplete-

*755 m. steel.

לוּנְתָּא f. division of opinion; בּר אַקרּגְתָּא opponent.

שלול m. praying.

*חָבַּ m. peasant, farmer.

palace.

קבר m. 1) bread-seller. — 2)
baker's shop.

to moisten.

of war.

*קבּלְםּף, פּלְםְם to philosophise.

רְּלֶבְ שְּׁלֵקְתָּר m. lie, fiction; *אַרְבְּבְּלְחָתְּר lampoon, libel.

m. casuistry.

to dispute.— Hithp. הָרְפַּלְפֵּל to engage in casuistry.

שִּלְפֵּלִין (pl. פִּלְפָּלִין) m. a. f. pepper.

*בּלְפַלְנוּת. casuistry.

1) to open. - 2) to penetrate.

אָל פֿמַלְיָא family, household; פּמַלְיָא the family of heaven, i. e. the angels.

אַבְּרָבְיָה grater.

'본구한, '교환 m. 1) emptiness.— 2) leisure.

הקום f. purse, money-bag.

תְּבֶּלְ, אֲבָּלְ, חַנְּדָּק m. 1) inn.— 2) hazelnut.

ית פורקן m. inn-keeper.

ית בְּנוּיְה , תּנְיְה (empty.— 2 unmarried.

*715 f. 1) turning.— 2) intention.

m. 1) inwardness, interior; בְּנִים מְן... inside, within; יּלְפְנִים מְן to be more lenient than the law requires.— 2) text of a book.

m. pl. face; יְפָּנִים in his presence; שֵׁלֹא בְּפָּנִיוֹ in his absence; על for appearance's sake; על at any rate.

ל פֿנימיות inwardness.

Did m. lantern.

Don m. 1) record-book.— 2) copybook.

1) to lose, to sustain a loss.—
2) to be destroyed.

הַלְּחָבָּה, אֹנְחָבָּה, loss, damage.

לולם adj. invalid, void.

5105 m. 1) defect, fault.— 2) un fitness.

7109 m. 1) verse.— *2) Bible.

*בּסִילַה f. sculpture.

קסיעה (pl. פָּסִיעה) f. step.

tor. 1) stone-cutter. 2) sculp-

רְּסְׁלֶּת f. refuse, waste, trash.

m. 1) cithern.— 2) piano.

נְסַבְּ to stride, to step.

DPD m. 1) mosaic.— 2) domino.—
3) cornice.

קַבְּסְיק 1) to cease, to discontinue.—. 2) te decide.— Hiph. רְבְּסִיק to interrupt.

m. decision.

m. division, separation.

תורשות com. pl. little ones.

לפעיה talk.

m. 1) work, deed.— 2) practice; בְּעַלֵּץ actually.

פֿעֵלים (pl. פֿעַלים) m. laborer, workman. פָּעַל יוֹצֵא (m. פַּעָלים) m. verb; פָּעַל יוֹצֵא intransitive verb; פָּעַל עוֹמֵר intransitive verb. תְּקְהַ הָּנְיּשׁ m. 1) refreshment; פֿקּוּהַ נָבָּשׁ preservation of life.— 2) supervision.

לבורות administration.

קּרְעָה cleft, break; בֶּרְפָּקוּעָה fruit found in the womb of a slaughtered animal.

to crack, to break.— Hiph. הַּבְּקִיעַ to raise the price.

קפוק m. 1) indecision.— 2) reproof.

רְבָּרְבָּלְ to waver.— Hithp. רְבָּרְבַּרְיָּ to extend.

to become unruly.— Hiph. בְּקַרְר to declare as ownerless.

דוב, פונד m. curtain.

פָרַקְמַמְיָה f. see פָּרַגְמַמְיָה.

*7775 f. atom.

אַבְרָהֶסְיָא f. publicity; בְּרְהֶסְיָא publicity.

7175 m. separation.

חוֹדוֹדוֹם m. ante-room, hall.

רְבְּיֹלְ f. 1) small coin.— 2) drop.

m. messenger.

לברוסה f. slice.

m. pl. crumbs, fragments.

m. commentary; פֿרוּש expressly.

שרוש m. abstinent person, hermit.

מְרָבָּ m. 1) particular; מְלְבָּ in particular.— 2) individual.— 3) chronology.

יָטֶם עֶצֶם פְּרָטִי (individual; שָׁם עֶצֶם פְּרָטִי proper name; * מָרָטִיּת individuality. קְרָיָה וּרְבִיָּה fruitfulness; פְּרִיָּה propagation of the race.

לבּרִיעָה f. 1) destruction.— 2) dishevelling.— 3) baring.— 4) payment.

ינילות f. 1) depravity.— 2) impudence.

קרישה, פְּרִישׁה, פַּרִישׁה, בּּרִישׁה. (פַּרִישׁה departure.

1) to break.— 2) to husk.—
3) to contradict.

אַרָבְאָ f. objection, contradiction.

בּרְכֹּוֹת m. 1) struggling.— 2) paint, rouge.

ו פֿרָכַם 1) to struggle.— 2) to paint.

to support, to maintain.—
 to lead — Hithp. בְּהַבֶּם to support oneself.

DŢ: m. leader, chief of ■ community.

הבונסה f. maintenance.

D¬₱ m. 1) reward.— *2) premium.

בּוְסוֹם, אבְּוֹסוְם m. publication, promulgation.

to make known, to publish.— Hithp. התפרסם to become known.

m payment.

רְעְנוּת, פּוְרְעְנוּת, פֿוּרְעְנוּת, פֿוּרְעָנוּת. punishment.—
2) misfortune, calamity.

אברבן m. butterfly.

רְבָּיִבְּי 1) to split, to struggle convulsively.— 2) to crumble.

ל נפּרָה, whirligig.

 $_{\perp}$ בַּרְבָּלֶת (pl. אוֹת בַּרְבָּאוֹת) f. 1) dessert.—

2) accessory thing.

אָלְצָאָם m. face, physiognomy.

p m. 1) violence.— 2) cross-road.— 3) chapter.— 4) joint.— 5) puberty.

ארָקא m. lecture, preaching.

שׁבַּקְלִיטְ m. defender, advocate.

תבומיה לתבומיה. merchandise.

הַלְקנְא , פַּרְקַן m. deliverance.

רשְׁיִבּאַל. section (of the Pentateuch).

기발기를 m. commentator.

ស្មាយ់គ្ន adj. simple, plain.

שׁמַ הָנֶל* to spread out; *לְשָׁמ נְנֶל become bankrupt.

ద్దాత్త్ర్ m. simple meaning.

North m. 1) course. - 2) name of an accent.

אַמְיִמוּת, פַּשִּׁימוּת, simplicity.

דה pudding.

నిప్పాల్లే adv. of course.

בּפְשִיעָה f. crime, guilt; בּפְשִיעָה intentionally.

שׁוֹשׁבּישׁ m. search.

שַּׁבְּיֵּבְ m. 1) bed-bug.— 2) little gate.

బోస్ట్ ప్లేక్ to search, to investigate.

שְׁרֶבְּישְׁרָה, compromise, settlement.

תְּיְהָה (1) opening.— 2) introduction.

oc-casion to speak.

קילָה f. 1) wick.— 2) candle.

*פַּתִיעָה f. surprise.

א פּֿתְקא דְהַוֹּמְנָה ; note פּתָקא summons.

3

בְּרְעָׁ adj. 1) clawed.— 2) colored.—
3) hypocrite.

אַבְנִעָּע m. hyena.

ישְלִים־צְבּוּר (community: שְלִים־צְבּוּר (cantor.

יביון m 1) desire.— 2) tendency, aim.

*אָבִיעָוּת /. hypocrisy.

עַבַעַ to dye, to color.

עַבָּעִים (pl. צַבָּעִים m. dyer.

אָבְעוֹן (pl. אָבְעוֹנִים) m. paint, color.

לבת f. tongs.

אין m. side; אַר הַשָּׁיִם similarity.

TTY to side.

יְרֶרִיּוֹת adj. accessory; אָרֶרִיּוּת par tiality.

לְהַב Hiph. בְּהָים to glitter.

*בהבהב m. blond person.

און f. will, testament.

*ווֹרבוֹן m. collar.

י (pl. צְּוּוִים) m. 1) command.— 2) imperative mood (gram.).

דום to shout.

ijis adj. cold.

Dis m. rock

אוֹרָבְא m. learned man, scholar.

to listen, to obey.

הוא m. 1) brightness.— 2) drop. הצהצ to cleanse, to purify.

"ציוֹנְיי m. Zionist; *איוֹנְייּת / Zionism.

יוֹרְ' m. picture, painting, description.

נְצְּעֵהָ to mark.— Hithp. בְּצְעַהָ to be distinguished.

ציץ Pi. ציין to chirp.

זין to portray, to paint.

איר m. painter.

ny see nix.

to cross oneself.— Hithp. בֹּלְבֵּׁבְּׁ to be hanged.

נוֹכְעִי הַאָּלָב m. cross; נוֹכְעִי הַאָּלָב the crusaders.

בורב m. gallows.

5153 adj. clear, pure.

אלותא f. prayer

אליבה f. hanging, crucifixion.

ליה roasting, broiling.

*הַצְּמַלֵּם to photograph.— Hithp. הַצְּמַלָּם to photograph eneself.

*בַּלֵם m. photographer.

* צלמון m. landscape, scenery.

* 12 3 m. photograph, picture.

שלצול m. sound, tune.

to sound, to tingle.

pm; m 1) raisin.— 2) shrinking.

2) economy.

be economical.

עמר אַפן m. wool; צמר נפן cotton.

Nay m. basket.

1133 m. radish.

אלן adj. modest, humble.

*77733 f. hook.

לניעות f. modesty.

י אָנַן, אָנַן, to cool.— Hithp. אָנַן to become cold.

secretly. בּצִנְעָה secretly.

ען (אַנִים pl. צִעַן m. gypsy.

yzyz m. *plaything, toy.

נער אין אין דער prieve, vex.— Hithp. אָעֵר to be grieved.

זער m. pain, grief, sorrow.

শুকুত্র adj. foreseen.

FIE'S adj. close.

אובור m. bubble.

8753 m. morning.

adj. narrow; צַר־עַיָּן envious person; צָררערינְיִן envy, jealousy.

קוֹן adj. dry, hoarse.

קוֹל m. 1) binding, union.— 2) combination.— 3) purification. אָרִיץ adj. necessary.

דְּבֶרְ to need.— Niph. קּבְרָה to be in need.— Hiph. קּבְרָה to compel.→ Hithp. קּבְּיִרָה as Kal.

דְרַבַּת France.

*הַנְאָ, הַאָּלָּ, match.

nny to hearken, to listen.

P

ו לאבי 1) to stand.— 2) to refer.

קב (du. בְּבְב) m. 1) dry measure.—
2) wooden leg.— 3) small, little.
7 m. 1) receiving.— 2) receptacle.

קביה f. dice (game).

קביעות f. firmness, steadiness.

to complain.

לְבְּלֵח f. 1) receipt, reception.— 2) tradition, cabbala, mystic philosophy.— 3) authorization given by a Rabbi to a slaughterer.

m. enterpriser, contractor; בְּבְּלֵנוּת f. enterprise, contractorship.

קבלנא f. complaint.

נְבַע to fix; בָבַע adj. fixed, steady.

m. magazine, collection.

*בְּצָן m. beggar.

*קברן m. grave-digger.

m. pilot.

קבֹרֶת f. fleshy part of the arm.

מִשְׁפַּט הָרוּם adj. ancient, old; מִשְׁפַט הָרוּם prejudice.

שור martyrdom.— 2) benediction pronounced over wine or bread on Sabbaths and holidays.

נין adj. holy, sacred; as n. saint, martyr.

קרוֹשָׁר f. 1) holiness.— 2) name of a certain prayer.

קדושין m. pl. marriage, betrothal.

הריקה f. 1) advance.— 2) preference.

m. prayer for the dead.

קוֹם, קוֹם adv. before.

אבר ה. name of an accent.

קרמוניות f. antiquity.

קברה f. pot.

קרושה f. see קרשה.

ייים m. pl. 1) holy property.—
2) offering.— 3) the fifth order of the Mishnah.

blunt, to set on edge (of teeth).

מקה adj. sour.

קּהְלֶּה f. congregation, community. m. cord, string; קוביים equator.

קוז Hiph. הַקִיז to let blood, to bleed. קוֹנוֹ m. pole.

m. iron collar.

m. spiced wine.

א קוּנְכִי , קוּנְכָי m. 1) snail.— 2) conch, shell.

קוף m. 1) ape.— 2) eye (of a needle). קין מינ m. small measure.

קושי m., קושיה f. 1) question — 2) difficult passage.

m. accuser, prosecutor

ל accusation.

קממה f. discord, quarrel.

קמיעה f. hewing off, cutting off.

למנות f. littleness, smallness.

קמנית (pl. קמניות) f. legume, peas.

עַבְירָ to cut off.— Pi. אַפַרְ to cut through.

ממע adj. lame; קמע fragment.

*סמר m. steam-engine.

מר (מר m. 1) axis.— 2) diameter.

to accuse.

קידה f. bending, bowing.

קיוֹם m. 1) duration, existence.—
2) confirmation.

קיחה f. taking, receiving.

קימוֹר m. 1) smoke.— *2) steam; מכוֹנַת דַּקִּימוֹר locomotive.

מְיֶּבְ adj. 1) durable, stationary.—
2) valid.

קימה f. rising.

89

m. splinter.

*מלוני adj. extreme.

קיק m. castor-oil plant; קיק מיק מיק מיק מיק castor-oil.

שיים m. clinking (of a coin).

adj. 1) light, swift.— 2) insignificant; בל־רַשַּת קרֹים frivolous; בּלְירָשָׁת inference from minor to major, or from major to minor.

שלול adj. thin, not dense.

קלות בעת f. lightness; קלות בעת פלות levity.

f. alkaline, salt.

m. pen. קילמום

m. pen-case.

א קליסתר (קליסתר , קליסתר *m. 1*) feature.— 2)

ו קלע 1) to throw.— 2) to come.

to peel.

קבר m. parchment.

עלפה, קלפר, urn (for lots).

קּלְבָּה. 1) shell, husk.— 2) evil spirit.

*קלפים m. pl. cards.

m. corruption.

ה בלקלה f. misfortune, reverse.

m. 1) iron neck-chain.— 2) responsibility.

RPD adj. first.

מבט m. fold, wrinkle.

ע קפוע, באות amulet.

קמיצה f. 1) taking of a handful.—
2) the fourth finger.

קִנְעָא, קּנְעָה, a little, a trifle.

m. economical or stingy person, niggard.

*קנאות f. fanaticism.

מבאי adj. fanatic, zealot.

m. hemp.

m. pole.

קנה־רוֹבָה m. reed; קנה־רוֹבָה gun.

*חְבְּוּחַ מְעוּרָה m. wiping off; קְנְּוּחַ מְעוּרָה dessert.

to wipe off.

to provoke. הַקנִים Hiph. קנמ

קְבְּיֵר m. 1) crow-bar.— 2) quarrel. ר. בין m. 1) sheet.— 3) pamphlet.

קניה f. purchase.

m. prohibited thing.

קנניה f. agreement.

to punish, to fine.

סְנָה m. punishment, fine, mulct.

m. pitcher.

to annoy, to tease, to quarrel.

chantment. *2) en-

מבם m. splinter.

to curve.

*בְעַרוּרִית f. curve.

Hiph. רְּקְבִּיך 1) to be angry. – 2) to be particular, scrupulous.

752 m. 1) passionate person.—
2) pedant.

אָבָּרְ f. 1) box.— 2) cash-box.— 3) alms, charity.

דְּלַכְּת to strike.— Pi. רְּבָּר 1) to strike.— 2 to diminish.

קפיצה f. jumping, leaping.

לפל Pi. קפל to fold, to double

m. 1) fold.— 2) vault.— 3) capital (of a column).

קפָּסָא, קפָּסָא, chest, box.

שב m. butcher.

קּבְּיֶּבְ /. 1) measure.— *2) alms, charity.

יה קצור m. shortening, abridgment, abbreviation; בָּקצוּר briefly.

קצה f. 1) small part.— 2) few.

אקר m. Biblical verse.

קרבות f. relationship.

m. heart disease.

קרָה (from קרָה) only pl. קרָה occurrences; קרות-הַיָּמִים history.

בקרוב adj. near; בקרוב scon.

בקרוב adv. near, nigh; בקרוב about, nearly.

וול קרוביץ, קרובות liturgic poems. קרוב m skin, shell.

יברון, קרון m. wagon.

*קרהון m. glacier.

התת f. spot, patch.

m. small measure.

ברמים see קרמם.

ים ברי 1) occurrence. — 2) pollution.

וֹרְיאָה () exclamation.- 2) reading.

m. reader.

לקריעה f. tearing.

מביר adj. cool, cold.

m. cup; בְּרָנָא דְאוּמְנָא cupping glass.

m. hammer.

*קְרָנַף (= קַרָנַף) m. rhinoceros.

m. circus.

קרַקף, קרַקף m. head, skull.

m. adorning, decorating.

Pi. קשׁם to adorn.— Hithp. הַרְקשׁם to adorn oneself.

קְשְיָה, קְשְיָה, difficult question. קשְיָה adj. old.

to tingle.— Hithp. הָתְבַשְׁיָהֵשׁ to move.

קּשֶׁר m. 1) joining.— 2) knot. א קתון m. pitcher, jar.

הַאָּה f. lung.

דוות f. sight, spectacle, play.

מלי adj. proper, worthy.

ליד f. proof, evidence.

ראיר sight, vision.

m. 1) show, view.— *2) audience.

m. teacher, master; בֵּי רֵב school; בֵּי רֵב disciple.

רַבֶּב m. dirt, filth.

רובר. רבר m. stratum.

קבה f. 1) juice.— 2) girl..

m. increase, multiplication.

ווֹם m. lord.

יהַרְעַ m. square.

יבוּתְא f. 1) greatness.— 2) bringing up.— 3) preference.

יחובי interj. my lords!

רבי, בבי Rabbi.

רֵיָּה increase, multiplication (see also בְּרָיָה).

[[[[]]] m. teacher, master.

קבנות (1) domination.— *2) office of Rabbi.

לבץ to lay dust by sprinkling.

בְּרָב adj. very big.

וְבִרִבְן m. great man, magnate.

m. irritable person

adj. 1) used, accustomed.—
2) expert.

רנילות f custom, habit.

ל הנימה. stoning.

to accustom. הָרָגִיל

to rage.— Hiph. הָרְגִיש to feel.— Hithp. הַרַגִּש to rage.

של, m., הְנְשֵׁה bustle, noise, feeling; רְנִשְּיוֹת* sensitiveness.

דְיִבְּדְ f. 1) persecution.— 2) running after; מְבָבוֹר ambition. בַּבְרוֹר to run.

רוֹב א, רוֹב m. majority; ברוֹב much, oftenly.

*הובה m. gun.

לבות Hiph. הַרוֹיִם to gain, to profit.

קְנָחְים m. 1) enlargement.— 2) gain, profit; pl. יְנָחִים interest.

מלוני adj. spiritual, moral.

לותניות f. spirituality.

הוכלות business.

תְּלֶק m. unmarried man, bachelor.

*בוְקוּת f. single life.

מלון adj. merciful.

אָבְרְיִהְיה God (prop. the marciful one).

רַתְבֶּנוּת mercy, pity.

יחש m. 1) reptile.— 2) pouring

קימב m. juice.

m. 1) eye-lid.— 2) hippodrome.

רַפְּתָא see רִיפַה.

תְיָקה, הֵייָק m. addle-brain, ignoramus.

ריש, הושא ל. beginning.

רִיך m. 1) saliva.— 2) slime; ייָר adj. slimy.

*רַבַּבֶּת f. train

יְכוּבְה f. 1) knee.— 2) crooked bough.

*1727 m. concentration.

*קבון m. softening.

to concentrate. הַּרָבִיז Hiph. רַבַּז

קבין adj. soft.

לְבִילוּת f. calumny.

דַבַן Hiph. הַרָבִין to bend.

*בְּאוֹת f. fraud.

יבְּמָא' m. deceiver.

to wink, to hint.— Niph. נְרָבֵוֹז to be hinted at.

ן בְּבָוֹים (pl. בְבָוֹים) m. hint, sign.

נְרְבְיִי 1) to throw.— 2) to contradict — Ithp. אִיהִרפִי to meet.

רָמִיזָה f. hint.

רְמִיםֶה f. treading, trampling.

אַשְׁמָא f. evening.

m. 1) singing.— 2) slander, calumny.

m. wagon.

to break, to crush.

תעבתן m. glutton.

לעוא f. favor.

עוע adj. tottering.

רעות f. friendship.

רִעוּהָא, רְעוּהָא f. fault, defect.

m. shepherd.

רְעִיוֹן m. thought, *idea.

על m. 1) reeling.— *2) poison.

יה healing. "

בַּבַם see בַבַּם.

to shake, to totter.

קְבָּרָ 1) to flutter.— 2) to tremble.

אַהָּהַ f. loaf, cake.

ירצוי m. 1) inclination.— 2) conciliation.

*יבוֹני adj. voluntary, free.

רְצוּעָה f. 1) strap, band.— 2) strip.

adj 1) close.— 2) inclosed.—
3) successive.

ההיצק f. murder.

*¡¡¡¡ adj. earnest, serious.

*הצינות f. seriousness.

*יניני adj. serious.

m. 1) shoemaker.— 2) harness-maker.

*737 m. paver.

דקינה, היקינה f. dance, dancing.

m. 1) embroidering.— 2) forming.

m. apothecary.

הקיקה f. spitting.

ו רַכָּן 1) to empty. — 2) to lay waste.

הַקְּקְ m. 1) swamp — 2) shallow stream.

*הַקְקית f. spittoon.

אני adv. permitted, allowed.

דְּלְשָׁה Hiph. הְרָשָׁה to allow, to permit.

רשות, רְשׁוּת (pl. רְשִׁיּת) 1) power, permission.— 2) dominion.

*השימה f. list, register.

to weaken.— Hithp. רְשֵׁל to be lazy, indolent.

m. 1) mark, line, feature.—
2) impression.

*קשׁבָּה f. outline, plan, design.

m. boiled piece.

וְהָהָ m. quick-tempered person.

ירָע Niph. נְרַתֵּע 1) to tremble.— 2) to step back.

קחַן Pi. אָחָן to store up.

to tremble.

2

אַנְי 1) to draw (water).— 2) to attract; אֶבֶּן־שֹּיאָבֶּע magnet.
ישָׁאָבִי m. pine-tree.

ארר m. leaven.

שאני adv. different.

בשֵי (f. בּשְיי) adj. gray.

ל שבבה f. neighbor.

אַבְבוּתָא f. neighborhood.

אַבוּטָא / פּמרף. שְׁבוּטָא / carp.

שברש m. error.

תבתה m, שְבְחָה f. praise, hymn.

הובב־שָבִים , שַׁבִּים m. comet.

יּשְׁבִיל m. way, path; בְּשָׁבִיל because of, for the sake of; sf. בְּשָׁבִילִי for my sake.

יְּבִיתְה f. 1) rest, respose.— *2) strike.

קבָּד, שֹבְרָ, שׁבְרָ, m. pigeon-house.

m. snail.

לית f. lucern (grass).

שְׁבְּלֶּת־שׁוּעָל f. ear of corn; שִׁבְּלֶּת oats.

to leave; שַׁבַל חַיִּים לְבַל חַיִּים לְבַל to die.

תבר m. receipt.

waw to make errors.

אַבְשֵׁבְשֵׁ /. error, mistake.

יאַקבע m. Saturn (planet).

ו ענבי 1) to send.— 2) to run; pt.

NTW to throw.

הוד של m. betrothal.

קובי to betroth, to make a match. -Hithp. קשׁתַּוֹרָ to woo.

ובן m. match-maker.

*שֵׁרְבְנוּת /. match-making.

to persuade one. — Hithp.

קיים היים בי 1) to endeavor, to strive. — 2) to intercede.

לשׁרֵל to send.

קברה f. row; הַשְּׁבֵרָה spine, vertebral column.

*אַדְרָה hilly place

קְּשְׁהָ to stay, to abide.— Hiph. הְשְׁהָ to delay.

לשהות f. delay.

לייה לייה detention, delay.

* m. two dots under a letter (:) indicating absence of a vowel.

בּוֹשֵׁי adv. more, furthermore.

קמקח: adj. 1) equal.—2) worth;קמקח מור at a moderate price.

ישָׁוּוּי הַוְּבְיוֹת, m. equality; שָׁוּוּי הַוְּבְיוֹת equal rights.

ני 1) to move to and fro — 2) to row.— 3) to swim.— Hiph.

אוני m. 1) simpleton. — 2) wild.

m. 1) train (of a garment).—
2) brim.

m. apprentice.

*שולליי adj. negative.

Div m. garlic.

שוֹם to value, to appraise; as n. valuation: שׁוֹם because of; as adv. none; שוֹם דָבָר nothing.

אַבְשׁוֹעֵי f. 1) valuation — 2) sign. שוֹטֵוֹ m. 1) fat.— 2) juice. * watch-maker.

ישופין, שופין file.

שוֹפְבִים m. pl. filth, dish-wash.

לייני f. 1) line, row.— 2) custom.

m. licorice.

nail. knob.— 2) head of a

קייף m. plum.

*מקרם adj. brown.

מַתיּרְ adj. consumptive.

to whet.

יֹחָשִׁי m. arm-pit.

אומים f slaughter.

Hiph. השהיל fo put through.— 2) to pull out.

*מַרַם m. granite.

ארשי to become black.

ישחץ to be proud.

m. haughty person.

שְׁחֵר m. dawn; שַמֵּוּר הַשְּׁחַר daybreak; הַשְּׁחַר הַשְּׁחַר morning prayer.

ישָׁחֹר שֶׁבְּעֵי, black; שָׁחֹר pupil (of the eye).

*יורון m. jet (stone).

ישחרור m. liberation, freeing.

קריר f. 1) blackness.— 2) ugliness.

f. 1) morning.— 2) morning service.

לחרבי to liberate, to free

דְּשְׁבְּה Hiph. הְשְׁבָה to mock.— Hithp. השְׁבָּמה to become mad, insane.

שומה see שמה.

מבי adj. flat, level.

ন্যাত্ত adj. addicted.

המביי m. 1) surface, level.— 2) space, area.

אָמָהי adj. superficial.

שׁימָה see שׁמִיָא.

י (pl. יְּשְׁבֶּרוֹת m. note, document; שְׁבֵּרר הוֹב promissory note; איַבְרר הְרִינְרּה paper-money, banknote.

דיר, שיר to plaster.

ישיור m. remainder.

מיני m. swimmer.

אמים f. 1) row, line.— 2) system.

to belong, to appertain.

adj. belonging, appertaining.

ישיכות f. 1) pertinence.-- 2) relation.

שין m. urine.

ושיפה /. rind, bark.

to leave, to leave over.

שירָא, שיר, m. bracelet.

שִׁירָא , שִׁירָא, שִׁירָא f. silk.

לייי f. caravan, travelling company.

m. remainder.

רשישה f. rejoicing.

אבבשי adj. dead, deceased.

*שכבה f. layer.

יי ליי ל. 1) street. – 2) neighborhood.

ישְׁכִיב־מָּרָע adj. dead; שְׁכִיב־מָּרָע sick person.

שׁכִּיחַ adj. frequent.

קּינְה f. divine presence, holy spirit.

קבירוּת f. 1) hiring.— 2) houserent.— 3) wages, salary.

שׁבְּלוּלְי m. completion, perfection.

שׁבְּלִי adj. intelligent, intellectual. שׁבְלֵּלִי to complete, to perfect.

קבר m. 1) strong drink. - *2) beer.

לשברות f. drunkenness.

שלך m. skeleton.

אַלָּי to draw out (from water).

to inflame.

ישִׁלְהִי m. end.

m. sending off, dismissal.

ישֵׁלְחוּפָּה f. 1) womb.— 2) bubble.

שׁלְחְנִי m. banker.

*שׁלְחַנִיָּה f. bank.

לְּשְׁלְשְׁנוּת f. dominion.

שׁלִיבָה f. 1) rung of a ladder.— 2)
binding.

ישְׁלִיחַ m. messenger; שָׁלִיחַ cantor.

שליחות f. message, errand.

שׁלִימָה f. power.

לילֶת f. negation, negative.

שֵׁלְישׁ m. 1) triangle.— 2) trustee.

ゼウジ m. a third.

שלישות f. deposit.

ישִלישִי הישָלישִי m. second cousin.

שׁלֵל m. 1) seam, stitch.— 2) ovary.

*חלמית f. 1) perfection.— 2) culture, education.

קבש m. fallow-field.

שׁלְפּוּחָה f see שׁלְפּוּחָה.

רְבְיֵל 1) to boil.— 2) to scald.—
3) to embowel.

p with m. 1) boiled herbs.—2) stewed fruit.

#ילִישׁ to divide into three parts — Hiph. אָרִישׁ to deposit with a third person. — Hoph. דְּשְׁרֵשׁ to be deposited.

ישׁרְשׁׁרְלֹּ m. 1) earth-worm.— 2) diarrhoea.— 3) lowering.

ישלשל 1) to lower.— 2) to chain, to link.— 3) to purge.

שׁלִשֶּׁלֶת f. chain.

הַשֵּׁה m. name; בְשֵׁה adjective; בְשֵׁה הַיּשְׁה adjective; בְשֵׁה הַשְּׁה מוֹן הַשְּׁה המוֹן הַשְּׁה מוֹן הַשְּׁה המוֹן הַשְּׁה המוֹן הוֹלָים המוֹן הוֹלָים המוֹן הוֹלָים המוֹן הוֹלָים המוֹן הוֹלִים במוֹן המוֹן המ

నాలు adv. perhaps, may be.

スロヴ m. name.

אָבְיֵי m. appraiser, assessor.

ישָׁמָּד see שָׁמָּד.

רבי m. 1) baptism.-- 2) religious persecution.

שׁמְּוֹשִׁי m. attendance; שׁמְּוּשִׁי adj.
practical; אֹרְתִיּוֹת הַשְּׁמוּשׁ servile
letters (in gram.).

** adj. Semitic.

m. pl. heaven, God.

שׁמִיעַה f. hearing.

ישָׁכִירָה f. 1) watch, custody.— 2) observation.— 3) amulet.

לשמנונית f. greasiness.

*חַבְּשׁ f. cream.

ייבש to hear; אָבֵע you may infer herefrom.

Nypw m. servant.

אַבְעִבְשִׁ , אַבְאָבְשִׁ f. tradition.

*שמין to soil, to dirty.

שׁמִשׁ to serve, to attend.— Hithp.
שׁמִשׁ to avail oneself of, to
make use of.

vipy m. 1) servant.— 2) sexton.

אַרְשָּׁאָ f. i) sun; אַרְשָּׁאָ twilight.— 2) burning fever.

קשמשה f. pane.

*לישיה f. parasol.

מְיִיטְמִי (pl. שְׁמִישָׁיִם) m. sesame.

אם to excommunicate.

ארי f. anathema.

שׁן־הָאַרִי* (pl. ישָׁבָּיָם) f. tooth; איין־הָאַרִייּ dandelion (flower) Nit f. difference.

אָנְאַנְיּנִ (pl. שְׁנָאַנְיּט m. archangel.

וויי 1) to change.— 2) to repeat.—
3) to study, to learn.

שנוי m. change.

m. repeating.

שני־בשני m. first cousin.

*הַלְּיֵל f. second (of time).

לשניות f. dualism.

אַנְנֵי m. sagacious person.

לשנרא f. cat.

שׁנְהִי f. year; שׁנְהִי adj. yearly.

קסְשֵּׁי Pi. הַטְשִי to set, to let loose.

שׁעְבּוּר to subject; שׁעְבּוּל m. subjection.

אַשֵּׁי f. hour, time.

שעוה f. wax.

שעול m. cough.

* watch, clock.

ישְׁעוּר (m 1) measure, size, magnitude; מַעוּרְים mathematics. 2) lesson.

to cough. הַשְׁתְעַל Hithp שׁעַל

בּשְׁיֵלֶ, בּשְׁיִשְׁ to feel dull, to have a tedious time.

שְׁעָמֵה f., שִׁעָמֵה m. tediousness.

רַעֵּי 1) to estimate.— 2) to conjecture.

ער II. m. 1) gate.— 2) chapter, section.— 3) title-page.

אַשָּׁ to calm.— Pi. אַשָּׁ 1) to smooth, to polish.— 2) to plane.

jież m. rye.

view m. steepness.

אַבְּחוּת. serving.

adj. 1) beautiful.— 2) good; as adv. well, right.

*550 m ebb, low tide.

עַבַּעְ to overflow.— Pu. אַפַּעָ to be steep.— Hiph יַּהְשָּקיעַ 1) to allot.— 2) to influence.

기호박, 기행학학 1) to polish.— 2) to rub.

קבּבֶּרֶת f. pipe, tube.

ÞĐW see ÞĐĐ.

רבי to be beautiful, fair.— Pi.

שברפר m. aurora, dawn.

NDW f. axle.

קר ייש. 1) almond.— *2) gland.

m. diligent person.

ישָׁקוּל יה. weighing; *שָׁקוּל הַבְּעַת deliberation.

adj. 1) of equal weight.—
2) equivalent.

שקרע m. sinking.

קיף adj. transparent.

"שְׁקוּר m. twinkling, winking.

f. irrigation, watering.

לשקידה diligence.

קיעה f. setting (of the sun).

שַּקְלָא וְשַׂרָיָא m. weighing; שַּקְלָא וְשַׂרָיָא discussion.

ער to sink - Pi. אַבָּעי to sink, to immerse. - Hithp. אַבָּעי 1) to settle. - 2) to remain.

ישְׁכְר (Pi. שְׁכָּר (I) to twinkle.— 2) to paint red.

שַׁקְרָן , שַׁקְרָץ , שַׁקַרָא m. liar.

דיקרה red paint.

אַרָנָא f. light, candle.

ישֶׁרֶה (1) to dwell.— 2) to soak.— Hiph. הְשָׁרָה to house.

שׁרֵול m. sleeve, cuff.

שׁרְטוּט m. ruling (of lines).

שרטון m. sand-bank.

מוֹטְמֵי to rule, to line.

שׁרְינֵה f. plaiting.

לעריה f. soaking.

אוֹרְשְׁר f. cutting, carving.

שריר adj. strong, firm.

*יַרְכָּא , שׁרָהָי com. fern.

intimate friend.

7) m. 1) resin, gum.— 2 / sauce.—
3) syrup.

ישֶּׁרָקה, שַּׂרָקה, שַׂרָקה, שְּׁרָקה com. paint, rouge בּוֹלְקה (שִׁרָקה f. 1) dominion.— *2) lord.

אַהְשֵּׁיֹלָ f. year; אַהְשֵּׁהְ this year.

NAW f. talk, report.

m. intercessor, mediator.

התדלנות f. intercession.

מרי adj. drunken.

m. 1) union.— 2) participation.

איק m. apoplexy. וּ

ייתוק m. natural child.

לשתות f. sixth part.

לייי ל. foundation, base.

ל אַתיקה f. silence.

ישַׁתְּל m. planter.

שתן m. urine.

לְּהָהְיּה to unite, to join.— Hithpolical field of the participate in.

אַשְּׁיֵשׁ m. companion, partner.

התְּבּוֹתְע f. company, partnership.

לְשָׁתֵּלֵי to be silent.— Pi. אָשָׁתָּל to silence.— Hithp. הְשָׁתַּתְּל 1) to become dumb.— 2) to be paralysed. אָשָׁתְּלִי m. reticent person.

37

No interj. come!

ווֹבְאָבוֹן m. desire, appetite.

בּבְּאָ' 1) to be united.— 2) to fit.— Hiph. דְּהָאִים to agree, to accord.

האה to portray, to describe.

ת תואר הַפְּעַל , m. quality; קאַר הַשָּׁב adverb; מְאַר הַשִּׁב adjective.

*האַרִין m. era, chronology.

תְבָּה f. 1) ark.- 2) chest.- 3) pulpit.- 4) word.

תביעה f. demand, claim.

to spice, to flavor.

m. spices.

נבע to demand, to claim.

לתבערה f. conflagration.

m. mess, dish.

וְהָ, אָבָּ (pl. מָנִין) 1) crown.— 2) line over a letter as embellishment.

הָנְרָא see תְּנָר.

לוגר to trade.

זבר m. merchant.

אָרֶה, תְּנֶרָא f. anger, quarrel.

מְדִירְ adj. steady, constant.

הָּדִירָה, תִּדְירָה f. constancy.

תְּהָרָ, אֹקְרָן 1) to be astonished.—
2) to regret.— 3) to smell.

the Psalms. מְהַלִּים , תְּהַלּוֹת

adv. again.

*חורר m. Turk.

תונרטה f. Turkey.

m. interior, inside, contents; הוֹךְ כָּרֵי רָבוֹר instantly; קֹרָי רָבוֹר meanwhile; מְתוֹף in consequence of; ייים as, since.

to mediate.

ובן m. astronomer.

m. contents; הַּעְבְרָנִים table of contents.

קלְרָה, תּוֹלְרָה f. 1) origin.— 2) genealogy.— 3) history.— 4) consequence.— 5) nature.

እጥር ነው f. Tosephta (addition to the Mishna).

תּוֹעֶלֶתי f. use, benefit; מוֹעֶלֶתי adj. useful.

m. ox. תוֹרָא , תּוֹרָ

קוֹרָה f. 1) doctrine, teaching.— 2) theory.— 3) law; אָבָרָתַב יְּשֶׁבְּלֶתַב written law; תּוֹרֶה שָׁבְעֵּרְכָּה the oral law; קוֹרַת in the capacity of.

קוֹרָבָּה f. female genital organ, vulva.

תּוֹתְח m. club, cudgel; הְּוֹתְח בְּיִלִי תוֹתָח בְּיִלִי מחחם.

בהב to stick.

*תְּבַשְׁתְּא f. court-plaster.

שׁרְתְּחְלְּחְיּתְ m. 1) boundary, limit.—*2)

Jewish pale of settlement in Russia.

קּחָיֵּת הַמְּתִיבׁ f. revival; בְּחָיֵּת רַּבְּּתְיִּת resurrection of the dead.

to begin. הַתְּחִיל to begin.

בתה Pi. בתה to bound, to limit.

אַתְוּ see תַּחָוּ.

החנה f. station.

אַרְבָּתְּא f. answer, objection.

*היור m. journey.

ים הַתִּיכוֹן adj. middle; יָם הַתִּיכוֹן Mediterranean Sea.

אַכֶּף מּעֵיֵר adv. immediately; הֵיכֶּף הַּיּבֶּף הַיִּבֶּר forthwith.

תינוֹק m., הינוֹק f. babe, child.

קיק m. case, sheath; *קיק pericardium.

it stands, i. e. remains unsolved.

היר m. guide.

הַרוץ see תִירוּץ.

הבון f. 1) arrangement.— 2) astronomy.

সামা adv immediate.

קְּבִיּפְּה, הְּבִיפְּה f. 1) immediate ness.— 2) haste.

אַּכְלִיתִי* f: end, aim, object; אַּכְלִיתִייּ appropriate.

קבנית f. 1) arrangement.— 2 plan.— 3) pattern, model.

m. strategy.

קֹבֶהְ 1) to join.— 2) to follow immediately.

תַּכְרִיקְים m. (pl הַּבְּרִיכִים 1) mantle.— 2) shroud.

יתר שׁינִים (pl. תַּלְשִׁים) m. trinket, ornament.

adj. sloping.

הליָה f. 1) hanging.— 2) gallows. m. hangman. הַלִּישָׁה f. 1) tearing.— 2) name of an accent.

to furrow.

1) study.— *2) theory.—
3) the Talmud (collection of the discussions of the Amoraim together with the Mishnah: see אָבָּיָרָ

תּלְמִיד הַבָּם m. pupil, disciple; פּלְמִיד הַבָּם scholar, student.

to pull out, to tear out.

דּהָמִיר Hiph. הָּמָיר to be assiduous.

লাইন adj. strange.

יתקחה m. 1) free kitchen.— 2) dish.

לתמידות constancy.

*ידייה adj. constant.

הביה f. astonishment.

המיכה f. support.

תמימות f. naivete.

마, 译크 adv. there.

המצית f. essence.

זמה to raise oneself.

Nin to relate, to teach.

m. Talmudic doctor, teacher of the oral law.

יתְּבָּא', תְּבָא' m. condition.

מוֹאָלְה m. pl. engagement, betrothal.

*TIME f. movement, motion.

קנושה (בין f. 1) movement.— 2) vowel.
*יין adj. conditional.

DDM to ferment.

הִּסְבְּרֶת hair-cutting.

m. fox.

*הְעְמֵרְלְהֹי f. 1) effort, endeavor.— 2) agitation.

הענית f. fast, fasting.

רְבְּה (בּוֹעֲרוּבְה). 1) pledge.— 2) mixturo.

*תַערוּכָה / exposition.

תַּבְּוֹת־זָאַרָםְה. apple; *בְּיִתְיאַרְטָה potato; בַּפְּוֹת־זָּבְל orange.

הבה to swell.

קבי בות f. 1) holding.— 2) prison, jail — 3) comprehension.

קבירה f. 1) sewing — 2) seam.

m. pl. phylacteries.

*תפנוק m. luxury, pleasure.

רְּבָּלֵם 1) to seize, to grasp.— *2) to comprehend.— Hiph. בּיְחָבוּ to be caught.

תפקיד m. 1) command.— 2) function.

אם m. seam.

*תצלמת f. photography.

קקיקה f. 1) standing.— 2) existence; אָבֶן הִקוּקה eagle-stone.

m. emendation, improvement.

מקילין adj. pl. weighed.

קּקיְעָה f. blowing (with a trumpet.—2) striking; אָקיעַת־בַּף striking of the hand, pledge.

הקיפות f. might, power.

to stumble.

הקלה f. stumbling.

קוָה, אַקּוָה, f. 1) emendation.— 2) ordinance.

דּהָקיף to overpower.— Hiph. הַּהָקיּ (pt. מְהָקִיף) to object, to contradict.

הקרה f. ceiling.

קרבות f. 1) increase.— *2) training, discipline, education.— 3) taming; קרבות † tame, domestic.

m. translation.

*תרניל m. exercise.

to translate.

יּבְּלְּבְּלְ m. translator, dragoman. הַרְבָּלְ to warn.

מרום adj. oval.

m. 1) answer.— 2) explanation.

קְרִים (תְּרִים, הַּרִים, m. 1) shutter.— 2) shield.

m. dozen.

הַרִּמְה to take off הְּרִמְה, to make a gift.

אַרְמִיל m. 1) shell, husk.— 2) knapsack.

to husk, to shell.

תַּרְנְגֹּל־הדּוּ m. rooster, cock; תַּרְנְגֹל turkey.

אַרְנְגְלֶת f. hen, chicken.

תְּרֵים Hiph. הָרִים to defy, to affront, to dare.

הַרְעוּמִה (הַּרְעוּמוֹת) ל. displeasure.

h. 1) space in a document to be filled in.— 2) contents.

קבץ Hiph. לְּבָרֵץ to explain, to set right, to straighten.

השבחה f. praise.

הִשְׁבֹּרֶת fraction.

היישור ביישור (ביישור ביישור) return.— 2) answer.— 3) repentence.

קיית f. 1) youth.— 2) liberty, freedom.

m. 1) payment.— 2) compensation.

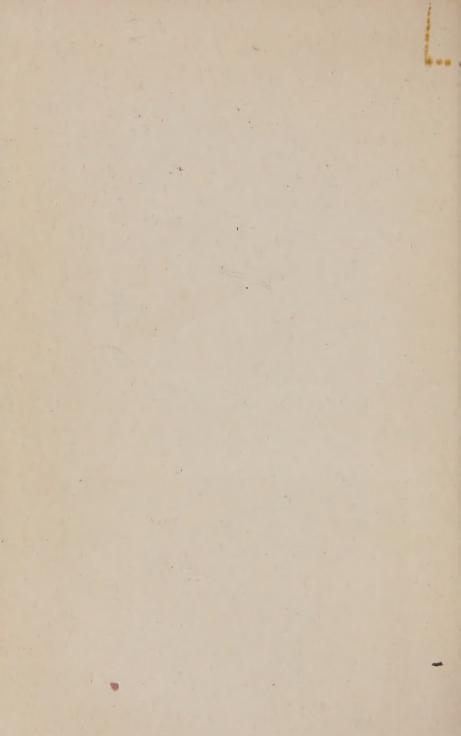
ת הַשְּׁמִיש הַמּטָה m. use; מַשְּׁמִיש פּספּ ition.

m. Tishri (7th month in the Jewish calendar).

נתיש to be weak — Hiph. נתשש to weaken.

ነጙችቯ, ጠጁቸቯ adj. under, nether, lower.

PJ 4833 105058

Harkavy, Alexander Students' Hebrew & Chaldee dictionary

AG 20 70 Amalena

Harkavy Students'

THEOLOGY LIBRARY
SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT
CLAREMONT, CALIFORNIA

